Holy Bible

Aionian Edition®

प्रेम संदेश

Ahirani Bible

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

प्रेम संदेश

Ahirani Bible

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: eBible.org
Source version: 7/10/2025
Source copyright: Creative Commons Attribution 4.0
The Word for the World International, 2020

Formatted by Speedata Publisher 5.1.16 (Pro) on 7/30/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

अहिराणी at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

अहिराणी at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
05/04/25 - 393 translations now available in 175 languages.
05/27/25 - 462 translations now available in 229 languages.
06/21/25 - 469 translations now available in 230 languages.
07/26/25 - 526 translations now available in 287 languages.

Table of Contents

OLD TESTAMENT

उत्पती 11
निर्गम 45
लेवीय 73
यहोशवा 93
एस्तेर 109
उपदेशक 114
यहेज्केल 120
दानीएल 153
आमोस 163
योना 167
मीखा 169

NEW TESTAMENT

मत्तय 175
मार्क 197
लूक 212
योहान 236
प्रेषित 255
रोम 279
1 करिंथ 289
2 करिंथ 299
गलती 306
इफिस 310
फिलप्पै 314
कलस्सै 317
1 थेस्सलनी 320
2 थेस्सलनी 323
1 तिमथ्य 325
2 तिमथ्य 328
तिताले पत्र 330
फिलेमोनले पत्र 332
इब्री 333
याकोब 341
1 पेत्र 344
2 पेत्र 347
1 योहान 349
2 योहान 352
3 योहान 353
यहुदानं पत्र 354
प्रकटीकरण 355

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

OLD TESTAMENT

देवनी मानवले बाहेर काढी दिधं अनी जिवनना झाडकडे जाणारा वाटनी राखण कराकरता एदेन
बागना पुर्व भागले करूबीम अनं गरागर फिरणारी ज्वालारूपी तलवार ठेई.
उत्पती 3:24

उत्पती

1 सुरवातले देवनी आकाश अनं पृथ्वी हाई निर्माण करी. **2** अनी पृथ्वी
आकारविरहित अनं शुन्य व्हती, खोल पाणीना वरना भागवर अंधार
व्हता. अनी देवना आत्मा जलवर तळपी राहिंता. **3** तवय देव बोलना, प्रकाश
व्हय जाय, अनी प्रकाश व्हयना. **4** देवनी दखं की, तो चांगला शे; अनी
देवनी प्रकाश अनं अंधार ह्या एकमेकसपाईन येगळा करात. **5** देवनी प्रकाशले
दिन अनी अंधारले रात म्हणं; अनी संध्याकाळ व्हयनी अनं सकाय व्हयनी;
हाऊ पहिला दिन. **6** मंग देव बोलना, जलना मध्यभागमा अंतराळ व्हय जाय,
अनं ते जलले दोनभाग करनारा व्हवोत. **7** अश देवनी अंतराळ बनाडं अनी
अंतराळ खालना अनं वरना जलले वेगळा करात; अनी तश व्हयनं. **8** देवनी
अंतराळले आकाश म्हणं; अनी संध्याकाळ व्हयनी अनं सकाय व्हयनी; हाऊ
दुसरा दिन. **9** मंग देव बोलना, आकाशखालना पाणी एक ठिकानमा गोया
व्होवो, अनं कोरडी जमीन दृष्टीमा पडो; अनी तश व्हयनं. **10** देवनी कोरडी
जमिनले भूमी म्हणं अनं गोया व्हयेल पाणीले समुद्र म्हणं; देवनी दखा की,
हाई चांगलं शे. **11** तवय देव बोलना, हिरवळ, बी देनारी वनस्पती अनी
स्वतःव्हईसन बीसहीत फळ देनारी फळझाडं भूमी आपलावर उगाडो; अनी
तस व्हयनं. **12** हिरवळ, स्वतःव्हईसन बी देनारी वनस्पती अनं स्वतःव्हईसन
बीसहीत फळ देनारा फळझाडं भूमीनी उगाडं; देवनी दखं की, हाई चांगलं शे.
13 अनी संध्याकाळ व्हयनी अनं सकाय व्हयनी हाऊ तिसरा दिन. **14** मंग
देव बोलना, दिन अनं रात हाई भिन्न कराकरता आकाशना अंतराळमा ज्योती
व्हवोत; त्या चिन्ह, ऋतु, दिन अनं वरीस दखाडनारा व्हवोत. **15** पृथ्वीले
प्रकाश देवाकरता आकाशना अंतराळमा त्या ज्योती व्हवोत; अनी तस व्हयनं.
16 देवनी दोन मोठल्या ज्योती बनाड्यात; दिनवर प्रभुत्व चालाडाकरता मोठी
ज्योती अनी रातवर प्रभुत्व चालाडाकरता धाकली ज्योती; तसच त्यानी तारा
बी बनाडात. **17** देवनी त्यासले आकाशना अंतरमा याकरता ठेयं की त्यासनी
पृथ्वीवर प्रकाश दे; **18** अनी दिन अनं रात यासवर प्रभुत्व चालाले पाहिजे
अनी ज्योती ले अंधारापाईन येगळं करं, देवनी दखं की, हाई चांगलं शे. **19**
अनी संध्याकाळ व्हयनी अनं सकाळ व्हयनी; हाऊ चौथा दिन. **20** मंग
देव बोलना जीवजंतुसना घोळकासघाई जलं भरी जावोत अनी पृथ्वीवरीन
आकाशना अंतराळमा पक्षी उडान करोत. **21** पाणीमाधला मोठा जलचर
प्राणी, पाणीमा गजबजनारा अनं संचार करनारा प्रत्येक जातीना सर्वा जीव
अनी प्रत्येक प्रकारना पक्षी ज्या पाणीमा पण अनं बाहेर बी राहतस असा प्राणी
देवनी निर्माण करात; देवनी दखं की, हाई चांगलं शे. **22** देवनी त्यासले
आशिर्वाद दिधा, फलदूप व्हा, बहुगुणित व्हा, समुद्रामाधलं पाणी व्यापी टाका;
अनी पृथ्वीमा पक्षी बहुगुणित व्हवोत. **23** अनी संध्याकाळ व्हयनी अनं
सकाळ व्हयनी; हाऊ पाचवा दिन. **24** मंग देव बोलना, "प्रत्येक जातना
पाळीव प्राणी, सरपटणारा प्राणी अनं वनपशु अस जीवधारी प्राणी पृथ्वी
उपजवो." अनी तसच व्हयना. **25** अस प्रत्येक जातना वनपशु, ग्रामपशु अनं
जमीनवर रांगनारा जीव देवनी बनाडं; देवनी दखं की, हाई चांगलं शे. **26** मंग
देव बोलना, "आपला प्रतिरूपना अनं आपलासारखा दिसनारा अस मनुष्य
आपण बनाडूत; समुद्रमाधलं मासा, आकाशमाधलं पक्षी, ग्रामपशु, सर्वी पृथ्वी
अनी पृथ्वीवरला रांगनारा सर्वा प्राणी यासनावर त्या सत्ता करतीन." **27**
देवनी आपला प्रतिरूपना मनुष्य बनाडं; देवना प्रतिरूप अस तो बनाडामा वना,
नर अनं नारी अस त्या बनाडाई गयात. **28** देवनी त्यासले आशिर्वाद दिधा;
अनी त्यासले बोलना, फलदूप व्हा, बहुगुणित व्हा, पृथ्वी व्यापी टाका अनं
तिले सत्तामा आणा; समुद्रमाधला मासा, आकाशमाधला पक्षी अनं पृथ्वीमा
संचार करनारा सर्वा प्राणी यासनावर सत्ता चालावा. **29** देव बोलना, दखा,
सर्वा भुतलावरनं बीज देनारी प्रत्येक वनस्पती अनं स्वतःव्हईसन बीसहीत
फळ देनारा प्रत्येक झाड मी तुमले देस; ह्या तुमना अन्न व्हतीन; **30** तसच
पृथ्वीवरला सर्वा पशु, आकाशमाधलं सर्वा पक्षी अनं पृथ्वीवर संचार करनारा
सर्वा जीवधारी प्राणी यासले सर्व हिरवळ खावाकरता देस; अनी तसच व्हयनं.
31 आपण करेल सर्वा भलतंच चांगलं शे अस देवनी दखं, संध्याकाळ व्हयनी
अनं सकाळ व्हयनी हाऊ सहावा दिन.

2 याप्रमाणे आकाश अनं पृथ्वी अनी त्यानामाधलं सर्व काही पुरं व्हयनं.
2 देवनी करेल आपला कामं सातवा दिनले समाप्त करात, सर्वा करेल
कामपाईन त्यानी सातवा दिनले विसावा लिधा. **3** देवनी सातवा दिन आशिर्वाद
दिसन पवित्र करा; कारण सृष्टी बनाडानं काम पुरं करीसन त्यानी त्या दिनले
विसावा लिधा. **4** आकाश अनी पृथ्वी यासनी उत्पती देवनी करी, तवयना
हाऊ उत्पतीक्रम शे. **5** परमेश्वर देवनी आकाश अनी पृथ्वी बनाडी तवय
शेतमाधलं कोणतच उदभिज्ज पृथ्वीमा नव्हतं अनी शेतमाधलं कोणतं भी
वनस्पती अजुन उगायल नव्हती कारण परमेश्वर देवनी पृथ्वीवर अजुन पाणी
पाडेल नव्हता, अनी जमिननी मशागत कराले कोणी मनुष्य नव्हता. **6** पण
पृथ्वीवरतीन धुकं वर जाये अनं त्याघाई सर्व जमीनवर सिंचन व्हई जाये.
7 मंग परमेश्वर देवनी जमीनवरली मातीघाई आदामले बनाडं अनं त्याना
नाकपुडामा जीवनना श्वास फुका; तवय आदाम जीवधारी प्राणी बनना. **8**
परमेश्वर देवनी पुर्व दिशाले एदेन बाग बनाडा अनी त्यामा आपण बनाडेल
आदामले ठेवं. **9** परमेश्वर देवनी दिसाले सुंदर अनं अन्नकरता उपयोगी अस
सर्वा जातीना झाडे, बागना मध्यभागी जीवनना झाड, अनी बऱ्यावाईटना ज्ञान
करी देनारा झाड भी जमीनमाईन उगाडं. **10** बागले पाणी देवाकरता एदेनमा
एक नदी उगम पावनी; तठेन ती निंघीसन तिना फाटा फुटीसन तिना चार नघा
व्हयन्यात. **11** पहिलीनं नाव पीशोन, हाई सगया हवीला देशले चारीमेरतीन
वेढस; तठे सोनं सापडस; **12** ह्या देशनं सोनं उत्तम ऱ्हास आठे मोती अनं
किमती खडा बी सापडतस. **13** दुसरी नदीनं नाव गीहोन शे; हाई सगया कूश
देशले चारीमेरतीन वेढस. **14** तिसरी नदीनं नाव हिद्देकेल; हाई अश्शुरना
पूर्वले वाहस, चौथी नदीनं नाव फरात. **15** परमेश्वर देवनी आदामले एदेन
बागमा लईसन तिनी मशागत अनं राखण कराले ठेवं. **16** तवय परमेश्वर देवनी
आदामले अशी आज्ञा दिधी की, बागमाधला तुले वाटी त्या झाडनं फळ शंका
न करता खा; **17** पण बऱ्यावाईटनं ज्ञान करी देणारं झाडनं फळ खावानं नही;
कारण ज्या दिन त्यानं फळ तु खाशी त्या दिन तु पक्का मरशी." **18** मंग
परमेश्वर देव बोलना, "आदाम एकटा ऱ्हावाले पाहिजे हाई बरं नही, तर
त्यानाकरता अनुरूप सहाय्यक मी करसु." **19** परमेश्वर देवनी सर्वा वनपशु

अनी आकाशमाधला सर्वा पक्षी ह्या मातीघाई बनाडावर आदाम त्यासले
कोणतं नाव देस हाई दखाकरता देवनी त्या आदामकडे लयात; तवय आदामनी
प्रत्येक सजीव प्राणीले जे नाव दिधं तेच त्यानं नाव पडनं. 20 आदामनी
सर्वा ग्रामपशु, आकाशमाधला पक्षी अनं सर्वा वनपशु, यासले नाव दिधात;
पण आदामले कोणी अनुरूप सहाय्यक भेटना नही. 21 मंग परमेश्वर देवनी
आदामले गाढ झोपमा आणं; अनी आदाम झोपना तवय त्यानी एक फासळी
देवनी काढी लिधी, तिनी जागा मासघाई भरी दिधी; 22 परमेश्वर देवनी
आदामनी फासळी काढीसन तिनी बाई बनाडी अनी तिले आदामनाजोडे लयं.
23 तवय आदाम बोलना, आते हाई तर मना हाडमाधलं हाड अनी मासमाधलं
मास शे; हिले नारी सांगानं कारण हाई नरपाईन बनाडेल शे. 24 यामुये पुरूष
आपला मायबापले सोडीन आपला बाईसंगे जडी राही; त्या दोन्ही एकदेह
व्हतीन. 25 आदाम अनं त्यानी बाई ह्या दोन्ही नंगा व्हतात, तरी त्यासले
संकोच वाटेच नही.

3 परमेश्वर देवनी बनाडेल सर्वा वनचरमा साप पक्का लबाड व्हता. तो
आदामनी बाईले बोलना, "तुम्हीन बागमाधला कोणतं बी झाडनं फळ
खावानं नही अश देवनी तुमले सांगं हाई खरं शे का?" 2 बाईनी सापले
सांगं, "बागमाधला झाडंसनं फळ खावानी आमले परवांगी शे, 3 पण बागना
मध्यभागमा जे झाड शे त्यानाविषयी देवनी आमले सांगेल शे की, त्यानं फळ
खावानं नही; त्याले स्पर्श बी करानं नही, करशात तर मरशात." 4 साप त्या
बाईले बोलना, "तुम्हीन खरोखर मरावुत नहीत." 5 कारण देवले हाई माहिती
शे की, ज्या दिनले तुम्हीन त्यानं फळ खाशात त्याच दिनले तुमना डोया
उघडतीन, अनी तुम्हीन देवना मायक चांगलं अनी वाईट जाणनारा व्हशात."
6 त्या झाडनं फळ खावाले चांगलं, दखाले मनोहर, अनी समजदार कराले इष्ट
शे अश त्या बाईले दिसनं, तवय तिनी त्या झाडनं फळ तोडीसन खादं अनं
आपलासोबत आपला नवराले बी ते दिधं; अनं त्यानी पण ते फळ खादं. 7
तवय त्या दोनी नवरा बायकोसना डोया उघडनात अनी आपन नंगा शेतस अश
त्यासले समजनं; तवय त्यासनी आपलं अंग झाकाकरता अंजिरना झाडना
पानं शिईसन स्वतःले झाकी लिधं. 8 मंग संध्याकाळना थंडा वारा सुटना
तवय परमेश्वर देव एदेन बागमा फिरी राहिंता, त्याना आवाज आदामले ऐकु
वना, तवय परमेश्वर देवना नजरतीन आदाम अनं त्यानी बाई बागना झाडसमा
लपनात. 9 तवय परमेश्वर देवनी आदामले हाक मारीसन सांगं, "तु कोठे शे?"
10 आदामनी देवले सांगं, "मी बागमा तुना आवाज ऐका, पण मी नंगा शे,
म्हणीसन भ्याईसन लपनु." 11 देवनी त्याले सांगं, "तु नंगा शे हाई तुले कोणी
सांगं? ज्या झाडनं फळ तु खावानं नही अशी आज्ञा मी तुले देल व्हती त्यानं
फळ तु खादं का?" 12 आदाम बोलना, "जी बाई तु माले सोबतमा दिधी तिनी
त्या झाडनं फळ माले दिधं अनी ते मी खादं." 13 परमेश्वर देव त्या बाईले
बोलना, "हाई तु काय करं? बाई बोलनी, सापनी माले भुरळ घाली म्हणीसन
मी ते खादं." 14 तवय परमेश्वर देव सापले बोलना, "तु हाई करं म्हणीसन
सर्वा ग्रामपशु अनं वनचर यासनापेक्षा तु शापग्रस्त हो; तु पोटघाई चालशी
अनी आयुष्यभर माती खाशी; 15 अनी तु अनं बाई, तुनी संतती अनं तिनी
संतती यासनामा मी परस्पर वैर स्थापन करसु; ती तुना डोका फोडी, अनं तु
तिनी टाच फोडशी." 16 परमेश्वर बाईले बोलना, "मी तुना दु: ख अनं तुना
गर्भधारणा बहुगुणित करसु; तु क्लेशमा पोऱ्यासले जन्माले घालशी; तरी तुना
ओढा नवराकडे राही अनी तो तुनावर स्वामीत्व चालाडी." 17 आदामले तो
बोलना, "तु तुना बाईना ऐकनास अनी ज्या झाडनं फळ खावानं नही म्हणीसन
मी तुले आज्ञा करेल व्हती त्यानं फळ तु खादं; म्हणीन तुनामुये भुमीले शाप
येल शे; तु आयुष्यभर कष्ट करीसन तिना उपज खाशी; 18 ती तुले काटा
अनं कुसळ दि; तु शेतमाधलं पिक खाशी; 19 तु आपला निढळना घामघाई
भाकर मियाडीसन खाशी अनं शेवट परत मातीले जाईसन मिळशी; कारण
तिनापाईनच तुनी उत्पती शे, तु माती शे अनी मातीले परत जाईसन मिळशी."
20 आदामनी त्यानी बाईना नाव हव्वा ठेवं, कारण ती सगया जीवधारी
जणसनी माय शे. 21 परमेश्वर देवनी आदाम अनं त्यानी बाई यासनाकरता
चर्मवस्त्र बनाडीसन त्यासले घालात. 22 मंग परमेश्वर देव बोलना, "मानवले
चांगलं अनी वाईट कळीसन तो आमनामातीन एकसमान व्हयेल शे; तर
आते कदाचित मानव आपला हात जिवनना झाडले लाईन त्याना बी फळ
तोडीसन खाई अनं सर्वाकाळ जिवत राही." 23 पण ज्या भुमीमाईन त्यासले
बनाडेल व्हतं तिनी मशागत कराले पाहिजे म्हणीसन परमेश्वर देवनी त्यासले
एदेन बागमाईन बाहेर काढी दिधं. 24 देवनी मानवले बाहेर काढी दिधं अनी
जिवनना झाडकडे जाणारा वाटनी राखण कराकरता एदेन बागना पुर्व भागले
करूबीम अनं गरागर फिरणारी ज्वालारूपी तलवार ठेई.

4 आदाम त्यानी बाई हव्वा हिना पान गया; ती गर्भवती व्हईसन तिनी काईनले
जन्म दिधा; ती बोलनी, "परमेश्वराना साहाय्यातीन माले पुरूषसंतान
लाभना शे." 2 नंतर तिनी त्याना भाऊ हाबेल याले जन्म दिधा. हाबेल मेंढपाळ
व्हयना अनी काईन शेतकरी व्हयना. 3 काही काळ लोटावर अश व्हयना
की, काईननी परमेश्वरले शेतना उत्पनापाईन काही अर्पन आणात. 4 हाबेलनी
बी आपला मेंढरंसना कळपसमाईन पहिला जन्मेलसपाईन, म्हणजे त्यामातीन
चांगलं चरबीवालं अर्पन आणं, परमेश्वरनी हाबेल अनं त्याना अर्पन यासना
आदर करा; 5 पण काईन अनं त्यानं अर्पन यासना त्यानी आदर करा नही;
म्हणीसन काईन संतापना अनं त्यानं तोंड उतरना. 6 तवय परमेश्वर काईनले
बोलना: तु का संतापनास? अनी तुनं तोंड का उतरनं? 7 तु चांगलं करशी तर
तुनी मुद्रा प्रसन्न व्हवावु नही का? पण तु चांगलं करनास नही तर दारनाजोडे
पाप टपी बसेल शे, त्याना रोख तुनावर शे, म्हणीन तु त्याले दाबमा ठेव. 8
मंग काईननं त्याना भाऊ हाबेल यानासंगे बोलनं व्हयनं; अनी अश व्हयनं
की, त्या वावरमा व्हतात तवय काईननी आपला भाऊ हाबेल यानावर चाल
करीसन त्याले मारी टाका. 9 मंग परमेश्वर देवनी काईनले ईचारं, "तुना
भाऊ हाबेल कोठे शे?" तो बोलना, "माले माहित नही; मी काय मना भाऊना
राखणदार शे?" 10 परमेश्वर काईनले बोलना, "तु हाई काय करं? ऐक! तुना
भाऊना रक्त भुमीमाईन माले आवाज दि राहीना शे. 11 तर आते तुना हाततीन
तुना भाऊनं पडेल रक्त पेवाकरता ज्या भुमीनी तोंड उघाडेल शे, तिना तुले
शाप शे; 12 तु जमीननी मशागत करशी तवय ती यानापुढे तुले आपला
सत्व देवाव नही; तु पृथ्वीवर बेघर अनं भटक्या व्हशी." 13 तवय काईन
परमेश्वरले बोलना, "हाई मनी शिक्षा माले सहन करता येवाव नही इतली भारी

शे. 14 दखा, हाई जमीनवरीन माले आज तु हाकली देल शे; मी तुना नजरतीन
लपेल ऱहासु, मी पृथ्वीवर बेघर अनी भटक्या व्हसु; अनी ज्या कोणले बी मी
सापडसु तो माले मारी टाकी अश व्हई." 15 परमेश्वर त्याले बोलना, "तर
मंग जो कोणी काईनले ठार मारी त्याना सातपट सूड लेवामा ई अनी काईन
कोणले सापडना तर त्याले कोणी मारानं नही म्हणीसन त्याले परमेश्वरनी खूण
नेमी दिधी." 16 काईन परमेश्वरपाईन निंघना अनी एदेनना पुर्वले नोद नावना
देशमा वस्ती करीन राहिना. 17 काईन आपली बाईकोपान गया, अनी ती
गर्भवती व्हईन तिले हनोख व्हयना; काईननी एक नगर बांधा; त्या नगरना
नाव त्यानी आपला पोऱ्याना नाव वरीन हनोख अश ठेवा. 18 हनोखाले
इराद व्हयना; इरादले मह्याएल व्हयना; मह्याएलले मथुशाएल व्हयना अनी
मथुशाएलले लामेख व्हयना. 19 लामेखनी दोन बायका करात; पहिलीनं
नाव आदा अनं दुसरीनं नाव सिल्ला. 20 आदा हिले याबाल व्हयना; तो तंबु
बनाडीसन राहनारा अनं गुरंढोरं पाळनारा यासना मूळपुरूष व्हयना. 21 त्याना
भाऊना नाव युबाल अश व्हतं; तो तंतुवाघे अनं वायुवाघे वाजडनारासना
सर्वासना मूळपुरूष व्हयना. 22 सिल्ला हिले बी तुबल काईन नावना पोऱ्या
व्हयना; तो तांबासनी अनी लोखंडनी धारनी सर्वा प्रकारना हत्यारं बनाडनारा
व्हयना; अनी तुबल काईनले नामा नावनी बहीण व्हती. 23 लामेख आपला
बायकासले बोलना, आदा अनी सिल्ला, तुम्हीन मना आवाजकडे ध्यान
घा, लामेखन्या बायकासहो, मना भाषणकडे कान घा; एक माणुसनी मनावर
प्रहार करा म्हणीसन मी त्याले ठार मारी टाकं. 24 काईननाबद्ल सातपट
सूड लेवाना तर लामेखबद्ल सत्याहत्तरपट लेवामा ई. 25 आदाम आपली
बायकोपन गया, अनी तिले पोऱ्या व्हयना, त्याना नाव तिनी शेथ ठेवं; ती
बोलनी, "काईननी हाबेलना घात करा म्हणीन देवनी त्याना जागी माले दुसरा
पोऱ्या देल शे." 26 शेथ याले पोऱ्या व्हयना त्यानं नाव त्यानी अनोश अश
ठेवात; त्या काळपाईन लोक परमेश्वरना नावतीन आराधना कराले लागनात.

5 आदामनी वंशावळीनी नोंद याप्रकारतीन. देवनी मानव उत्पन्न करा त्या
येळले त्यानी तो स्वतःनामायक दिसणारा असा करा, 2 त्यानी त्यासले नर
अनं नारी अश उत्पन्न करात अनं त्यासले आशिर्वाद दिधा; अनी त्यासले
उत्पन्न करात त्या येळले त्यासले आदाम हाई नाव दिधं. 3 आदाम एकशेतीस
वरीसना व्हवावर त्याले त्यानाशी सदृश, त्याना प्रतिरूपना पोऱ्या व्हयना,
त्याना नाव त्यानी शेथ ठेवा; 4 शेथ व्हवावर आदाम आठशे वरीस जगना,
अनं त्याले अजुन पोऱ्या अनं पोऱ्यी व्हयनात. 5 आदाम जोडे जोडे नऊशेतीस
वरीस जगना, मंग तो मरण पावना. 6 शेथ एकशेपाच वरीसना व्हवावर
त्याले अनोश व्हयना; 7 अनोश व्हवावर शेथ आठशेसात वरीस जगना,
अनं त्याले अजुन पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात. 8 शेथना आयुष्य जोडेजोडे
नवशेबारा वरीसना व्हयना; मंग तो मरण पावना. 9 अनोश नव्वद वरीसना
व्हयना तवय त्याले केनान व्हयना. 10 केनान व्हवावर अनोश आठशेपंधरा
वरीस जगना, अनं त्याले अजुन पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात; 11 अनोशना
आयुष्य जोडेजोडे नऊशेपाच वरीसना व्हयना; मंग तो मरण पावना. 12 केनान
सत्तर वरीसना व्हवावर त्याले महललेल व्हयना; 13 महललेल व्हवावर
केनान आठशेचाळीस वरीस जगना, अनं त्याले अजुन पोऱ्या अनं पोरी
व्हयन्यात; 14 केनान जोडेजोडे नऊशेदहा वरीसना व्हयना; मंग तो मरण
पावना. 15 महललेल पासष्ट वरीसना व्हवावर त्याले यारेद व्हयना. 16
यारेद व्हवावर महललेल आठशेतीस वरीस जगना, अनं त्याले अजुन पोऱ्या
अनं पोरी व्हयनात; 17 महललेल याना आयुष्य जोडेजोडे आठशेपंचाण्णव
वरीसना व्हयनात, मंग तो मरण पावना. 18 यारेद एकशेबासष्ट वरीसना
व्हवावर त्याले हनोख व्हयना. 19 हनोख व्हवावर यारेद आठशे वरीस
जगना, अनं त्याले अजुन पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात; 20 यारेदना जोडेजोडे
नऊशेबासष्ट वरीसना व्हयनात, मंग तो मरण पावना. 21 हनोख पासष्ट वरीसना
व्हवावर त्याले मथुशलह व्हयना; 22 मथुशलह व्हवावर हनोख तीनशे
वरीस देवनासोबत चालना, अनं त्याले अजुन पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात.
23 हनोखना आयुष्य जोडेजोडे तीनशेपासष्ट वरीसना व्हयनात; 24 हनोख
देवनासोबत चालना, त्यानानंतर तो जगमा नव्हता, कारण देव त्याले ली गया.
25 मथुशलह एकशेसत्याऐंशी वरीसना व्हवावर त्याले लामेख व्हयना. 26
लामेख व्हवावर मथुशलह सातशेब्यायशी वरीस जगना, त्याले अजुन पोऱ्या
अनं पोरी व्हयनात; 27 मथुशलहना आयुष्य जोडेजोडे नऊशेएकुणसत्तर
वरीसना व्हयनात, मंग तो मरण पावना. 28 लामेख एकशेब्यायशी वरीसना
व्हवावर त्याले पोऱ्या व्हयना; 29 त्याना नाव त्यानी नोहा अश ठेवात, तो
बोलना, जी भुमी परमेश्वरनी शाप ठराई तिनासंबधना आमनं काम अनं आमनं
हातनं कष्ट याविषयी हाऊ आमनं सांत्वन करी. 30 नोहा व्हवावर लामेख
पाचशे पंचाण्णव वरीस जगना; अनं त्याले अजुन पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात.
31 लामेखना आयुष्य जोडेजोडे सातशेसत्ताहत्तर वरीसना व्हयनात; मंग तो
मरण पावना. 32 नोहा पाचशे वरीसना व्हयना तवय त्याले शेम, हाम, अनं
याफेथ ह्या पोऱ्या व्हयनात.

6 नंतर पृथ्वीवर मानवनी वाढ व्हवाले लागनी अनी त्यासले पोऱ्या अनं
पोरी व्हयनात. 2 तवय मानव पोरी देखन्या शेतस अश देवपुत्रसनी दखं,
अनं त्यासमाईन त्यासले ज्या पटन्यात त्या त्यासनी बायका कऱ्यात. 3
तवय परमेश्वर देव बोलना, मनुष्य भ्रांत व्हवामुये मना आत्मानी त्यानाठायी
सर्वकाळ सत्ता रावावु नही; तो शरीरधारी शे, पण त्याले मी एकशेवीस वरीसना
काळ दिसु. 4 त्या काळले पृथ्वीवर महाकाय व्हतात, पुढे देवपुत्र मानव
पोरीसना जोडे गयात तवय त्यासले पोऱ्या व्हयनात, त्या प्राचीन काळना वीर
अनं नावाजेल पुरूष व्हई गयात. 5 पृथ्वीवर मानवनी दुष्टाई खुप शे, त्यासन्या
मनमाधल्या येनाऱ्या सगळ्या कल्पना मात्र एकसारख्या वाईट शेतस अश
परमेश्वर देवनी दखं. 6 म्हणीन मानवले पृथ्वीवर बनाडाबद्दल परमेश्वरले
अनुताप व्हयना, अनी त्याना चित्तले खेद व्हयना. 7 तवय परमेश्वर बोलना,
"मी बनाडेल मानवले पृथ्वीवरीन नष्ट करसु; मानव, पशु, रांगनारा प्राणी,
आकाशमाधला पक्षी ह्या सगया नष्ट करसु, कारण त्यासले बनाडाना माले
अनुताप व्हई राहिना शे." 8 पण नोहावर परमेश्वर देवनी कृपादृष्टी व्हती. 9
नोहानी वंशावळी याप्रकारे नोहा हाऊ आपला काळना लोकसमा नितीमान
अनं सात्विक मनुष्य व्हता; नोहा देवनासोबत चाले. 10 नोहाले शेम, हाम,
अनं याफेथ अश तीन पोऱ्या व्हयनात. 11 त्या काळले देवना नजरमा पृथ्वी
भ्रष्ट व्हयेल व्हती; ती जासजुलुमघाई भरेल व्हती. 12 देवनी पृथ्वीकडे

दखा, तवय ती भ्रष्ट व्हई जायेल व्हती, कारण पृथ्वीवरला सगया प्राणीसनी
आपलं चालचलणूक बिघाडी लेयल व्हती. 13 मंग देव नोहाले बोलना,
सर्वा प्राणीसना नष्ट कराना विचार मना मनमा येल शे, कारण त्यासनामुये
पृथ्वीवर जाचजुलुम व्हई राहिना शे, दख, मी पृथ्वीनासंगे त्यासना नाश
करसु. 14 तु आपलाकरता गोफेर लाकुडना तारू कर; त्या तारूमा खोल्या
बनाड्यात अनी त्यासले मजारतीन अनं बाहेरतीन डांबर लावं. 15 तारूले या
प्रकारेतीन बनाड, त्यानी लांबी तीनशे हात, रूंदी पन्नास हात, अनं उंची
तीस हात अश कर. 16 तारूले उजेडकरता खिडकी बनाड, तिना माथा
वरपाईन एक हात राही अश ती कर; तारूना एक बाजुले दार ठेव; त्याले
खालना, दुसरा अनं तिसरा अश ताल बनाड. 17 दख, ज्यासनामा प्राण शे,
अश सर्वा देहधारी आकाशना खालतीन नष्ट कराना म्हणीसन मी पृथ्वीवर
जलप्रलयना पाणी लवसु; पृथ्वीवर जे काही शे ते नष्ट व्हई. 18 तरी पण मी
तुनासंगे आपला करार स्थापन करस; तु आपला पोऱ्या, आपली बायको, अनं
आपल्या सुना यासले लिसन तारूमा जा. 19 सर्वा प्राणीसना जातीमाईन नर
अनं मादी अश दोन दोननी जोडी जिवत ऱ्हावाकरता आपलासंगे तारूमा ली
जाय. 20 पक्षीसना प्रत्येक जातीमाईन, पशुसना प्रत्येक जातीमाईन अनी
जमीनवर रांगनारा प्राणीसना प्रत्येक जातीमाईन दोनदोन जिवत रावाकरता
तुनाकडे येतीन. 21 खावामा येस ते सर्वा प्रकारना अन्न आपलाजोडे आणीसन
त्याना साठा कर; ते तुले अनं त्यासले खावाले भेटी. 22 नोहानी तशच करं;
जश देवनी त्याले जे काही सांगेल व्हतं ते त्यानी करं.

7 मंग परमेश्वरनी नोहाले सांगं, "तु आपला सर्वा कुटुंबनासंगे तारूमा जाय;
कारण मी दखेल शे की, हाई पिढीमा तुच मनासमोर नितीमान शे. 2
सर्वा शुध्द पशुमातीन नरमादी सात सात अनी अशुध्द पशुपाईन दोन दोन संगे
ले 3 अनी आकाशमाधला पक्षीमातीन नरमादी सात सात संगे ले; म्हणजेच
त्यानामुये पृथ्वीवर त्यासनं जाती टिकी राही. 4 अजुन सात दिनना अवकाश
शे; मंग मी पृथ्वीवर चाळीस दिन अनं चाळीस रात पाणी पाडसु, अनी
मी बनाडेल जमीनवरनं सर्वकाही नष्ट करसु." 5 तवय नोहानी परमेश्वरनी
सांगेल प्रमाणे सर्वकाही करं. 6 पृथ्वीवर जलप्रलय व्हयना त्या येळले नोहा
सहाशे वरीसना व्हता. 7 काईननं वंशजहाऊ जलप्रलय जोडे वना म्हणीसन
नोहा त्याना पोऱ्या, बायको अनं सुनासले लिसन तारूमा गया. 8 शुध्द अनं
अशुध्द पशुपक्षी अनं जमीनवर रांगनारा सर्वा प्राणी यासमाईन, 9 नर अनं
मादी अश जोडीजोडीतीन, देवनी नोहाले आज्ञा करेल प्रमाणे त्या तारूमा
त्यानाकडे गयात. 10 सात दिननंतर प्रलयनं पाणी पृथ्वीवर वनं. 11 नोहा
सहाशे वयना व्हता तवय दुसरा महिनाना सतरावा दिनले महाजलाशयना सर्वा
झरा फुटनात अनी आकाशना दार उघडी गयात. 12 चाळीस दिन अनं
चाळीस रात पाऊसनी झडी लाई. 13 याच दिनले नोहा, अनी त्याना पोऱ्या
शेम, हाम, अनं याफेथ, त्यासनासोबत नोहानी बायको अनं त्याना तिनी सुना
बी तारूमा गयात. 14 त्या सगया अनी प्रत्येक जातीना वनपशु, प्रत्येक
जातीना ग्रामपशु, प्रत्येक जातीना रांगनारा प्राणी अनं प्रत्येक जातीना उडनारा
पक्षी अनी सर्व जातीना पक्षी बी तारूमा गयात. 15 सर्वा देहधारी प्राणीस पाईन
एक एक नोहाना जोडे तारूमा गयात. 16 देवनी नोहाले आज्ञा करेल प्रमाणे
सर्वा देहधारी प्राणीसमातीन एक एक नरमादी तारूमा गयात; मंग परमेश्वरनी
तारूनं दार बंद करं. 17 पृथ्वीवर जलप्रलय चाळीस दिन अनं चाळीस रात
चालना, अनी पाणी वाढामुये तारू जमीन सोडीसन पाणीवर तरंगु लागना. 18
जलप्रलय व्हईसन पृथ्वीवर पाणी भलतच वाढनं अनी तारू पाणीना वरला
भागवर तरंगत चालत राहिनं. 19 पृथ्वीवर पाणीना भलताच जोर व्हयना अनं
त्यानामुये आकाशखालना सर्वा उचा डोंगरं बुडनात. 20 जलप्रलयना पाणी
त्यासनावर पंधरा हात चढना; याप्रमानी सर्वा डोंगरं झाकाई गयात. 21 तवय
पृथ्वीवर जिवत राहनारा सर्वा प्राणी म्हणजे पक्षी, ग्रामपशु, वनपशु, पृथ्वीवर
गजबजून राहनारा सर्वा जिव जंतु अनं सर्वा मानव मरण पावनात. 22 ज्यासना
नाकमा जिवनना श्वास व्हता त्या सर्वा कोरडा जमीनवरला जलप्रलयमा
सापडीसन मरी गयात. 23 पृथ्वीवर राहनारा सर्वा काही म्हणजे मानव, पशु,
रांगनारा प्राणी अनं आकाशमाधला पक्षी या सर्वासना देवनी नाश करा, त्या
सर्वा पृथ्वीवरीन नष्ट व्हयनात; नोहा अनं त्यानासोबत ज्या व्हतात तेवढाच
मात्र वाचनात. 24 दिडशे दिनपावत जलप्रलयनं पाणी पृथ्वीवर राहिनं.

8 मंग परमेश्वरनी देवनी नोहा अनं तारूमा त्यानासोबत ज्या वनपशु अनी
ग्रामपशु व्हतात या बठासनी आठवन करी. देवनी पृथ्वीवर वारा सोडा,
तवय पाणी ओसरू लागनं. 2 जलप्रलयना झरा अनी आकाशना दारे
बंद व्हयनात अनी आकाशमाईन पाऊसनी झडी थांबनी. 3 पृथ्वीवरना
पाणी एकसारखा थांबत गया, दिडशे दिन सरावर पाणी ओसरत गया. 4
सातवा महिनाना सतरावा दिनले अरारात डोंगरवर तारू टेकायनं. 5 दहावा
महिनापावत पाणी एकसारखं ओसरी ऱ्हाईंत; अनं दहावा महिनाना पहिला
दिनले डोंगरना माथा दखावु लागना. 6 याले चाळीस दिन लोटावर नोहानी
तारूले जी खिडकी करेल व्हती ती त्यानी उघाडी. 7 अनी त्यानी एक
कावळा बाहेर सोडं; तो पृथ्वीवरना पाणी सुकास तोपावत इकडे तिकडे फिरत
राहिना. 8 मंग त्यानी जमिन वरनं पाणी आटनं की नही हाई दखाकरता
त्यानी एक कबुतर बाहेर सोडं; 9 त्या कबुतरले पाय टेकाले कोठेच आधार
भेटना नही म्हणीन ते त्यानाकडे तारूनाजोडे परत वनं; कारण सर्वींच पृथ्वीना
पाठवर अजुन बी पाणी व्हतं; तवय नोहानी आपला हात बाहेर काढीसन
त्याले धरीसन आपलाजोडे तारूमा लिधं. 10 त्यानी अजुन सात दिन वाट
दखीसन त्या कबुतरले तारूमाईन परत बाहेर सोडा; 11 संध्याकाळले ते
कबुतर त्यानाकडे परत वनं, ते त्याना चोचमा जैतुन झाडना नुकताच फुटेल
पान शे अश त्याले दखायनं, नोहाले त्यावरीन समजनं की, पृथ्वीवरलं पाणी
आते आटी जायेल शे. 12 त्यानी अजुन सात दिन थांबीसन त्या कबुतरले परत
सोडं; तवय ते त्यानाकडे परत फिरीन वनं नही. 13 नोहाना सहाशेएक वरीसना
पहिला महिनाना पहिला दिनले पृथ्वीवरलं पाणी सुकी गयं तवय नोहानी तारूनं
छप्पर काढीसन दखं ते, पृथ्वीना जमिनना भाग सुकी जायेल शे, अश त्याले
दिसनं. 14 दुसरा महिनाना सत्ताविसावा दिनले जमीन खडखडीत वाळनी.
15 मंग परमेश्वर देव नोहाले बोलना, 16 "तु तुनी बायको, पोऱ्या अनं सुना
यासले लिसन तारूमाईन बाहेर निंघ. 17 पक्षी, पशु अनं भुमीवर रांगनारा
सर्वा यासनापाईन ज्या प्राणी तुनासोबत शेतस, त्या सर्वासले बाहेर आणं,
म्हणजे पृथ्वीवर त्यासनी संतति विपुल व्हई ते फलद्रूप व्हईसन पृथ्वीवर

बहुगुणित व्हतीन. 18 तवय नोहा त्यानी बायको, पोऱ्या अनं सुना यासले
लिसन बाहेर निंघना. 19 प्रत्येक पशु, प्रत्येक रांगनारा प्राणी, प्रत्येक पक्षी
अश पृथ्वीवर संचार करनारा प्राणी जातप्रमाणे तास्माईन बाहेर निंघनात.
20 नंतर नोहानी परमेश्वरकरता एक वेदी बांधी अनी सर्वा शुध्द पशु अनं
सर्वा शुध्द पक्षी यासमाईन काही लिसन त्या वेदीवर त्यासनं होमार्पण करं.
21 परमेश्वर त्या वेदीवरना सुवास लिसन आपला मनमा बोलना, मानवमुये
मी आठेनपुढे भुमीले कधीच शाप देवाव नही; कारण मानवना मनमाधल्या
कल्पना जन्मपाईनच दुष्ट ऱ्हातस; तर मी आत्ताना सारखा परत सर्वा जिवसना
नाश करावु नही. 22 पृथ्वी राही तोपावत पेरणी अनं कापणी, थंडी अनं ऊन,
उन्हाळा अनं हिवाळा, दिन अनं रात हाई व्हवाशिवाय ऱ्हावावुत नही.

9 मंग देव नोहा अनं त्याना पोऱ्यासले आशिर्वाद दिसन बोलना, "फलदूप
व्हा, बहुगुणित व्हा अनी पृथ्वी व्यापी टाका. 2 पृथ्वीवरना सर्व पशु,
आकाशमाधला सर्व पक्षी, भुमीवर रांगनारा सर्व प्राणी अनं समुद्रामाधला सर्व
मासा यासले तुमना भय अनं धाक राही; त्या तुमना स्वाधीन करेल शेतस. 3
सर्व संचार करनारा प्राणी तुमना अन्न व्हतीन; जसं तुमले हिरवा वनस्पती
देयल शेतस त्यानाप्रमाणे सर्व काही आते तुमले देस. 4 पण मासना जिवन
रक्त शे, म्हणीन रक्तनासंगे मास खावानं नही. 5 मी नक्कीच तुमनं रक्त
म्हणजे तुमना जीवना हिसाब लिसु; सर्व पशु अनं मनुष्य दोन्हीसघाई हिसाब
लिसु, मनुष्यना प्राणना बदला प्रत्येक कडतीन लिसु. 6 जो कोणी मनुष्यना
रक्तपात करी तेना रक्तपात मनुष्यकडीन व्हई; कारण देवनी मनुष्यले आपला
प्रतिरूपमा बनाडेल शे. 7 तुम्हीन फलदूप व्हा, बहुगुणित व्हा, पृथ्वीवर विपुल
वंशवृध्दी करा, तिनावर बहुगुणित व्हा." 8 देव नोहाले अनं त्यानासोबत
त्याना पोऱ्यासले बोलना, 9 "मी तुमनासंगे अनं तुमनानंतर तुमना संतानना संगे
करार करी ठेवस. 10 त्यानाप्रमाणे तुमनासोबत ज्या सजीव प्राणी शेतस,
म्हणजे तुमनासोबत तास्माईन बाहेर येल पक्षी, ग्रामपशु अनं पृथ्वीवरना बाकी
सर्वा प्राणी यासनासंगे बी मी करार करी ठेवस. 11 तुमनासंगे हाऊ करार करी
ठेवस की, परत जलप्रलमा जीव नाश व्हवावुत नही, अनी पृथ्वीना नाश
करनारा जलप्रलय परत कधीच व्हवावु नही. 12 देव बोलना, मनामा अनी
तुमनामा त्यानाप्रमाणे तुमनासंगे राहेल सर्वा सजीव प्राणीसमा पिढ्यानपिढा,
युगानुयुग राहनारा जो करार मी करी ऱ्हायनु शे त्यानं हाई चिन्ह शे. 13 मी
ढगमा धनुष्य ठेयल शे, तो पृथ्वीना अनं मनासोबत व्हयेल करारना चिन्ह
राही. 14 मी पृथ्वीना वर ढग पसारसु तवय त्यामा मेघधनुष्य दखाई, 15
तवय मनामा अनी तुमनामा अनं सर्वा देहधारी सजीव प्राणी यासनामा व्हयेल
करार मी आठवसु, अनी यानापुढे सर्वा देहधारीसना नाश व्हई अशा जलप्रलय
व्हवावु नही. 16 धनुष्य ढगमा दखाई ते दखीसन मनामा अनी पृथ्वीवरना
सर्वा सजीव प्राणीसमा व्हयेल युगानुयुग करेल करारनी माले आठवन राही.
17 देव नोहाले बोलना, मनामा अनं पृथ्वीना सर्वा प्राणी यासनामा जो करार
मी करी ठेयेल शे त्यानं हाई चिन्ह शे." 18 नोहाना पोऱ्या तास्माईन बाहेर
निंघनात त्यासना नावे शेम, हाम अनं याफेथ अश व्हतात; हाम हाऊ कनानना
बाप व्हता. 19 ह्या तीन नोहाना पोऱ्या; यासनापाईन पृथ्वीमा लोकसना
विस्तार व्हयना. 20 नोहा जो शेतकरी व्हता, तो पहिला माणुस व्हयना ज्यानी
द्राक्षमळा लावा. 21 तो द्राक्षरस पिसन मस्त व्हयना अनी आपला तंबुमा
उघडानागडा व्हईसन पडना. 22 तवय कनानना बाप हाम यानी आपला
बापले उघडा नंगा दखीसन आपला दोन्ही भाऊ ज्या बाहेर व्हतात त्यासले
हाई सांगं. 23 तवय शेम अनं याफेथ यासनी कपडा आपला खांदावर लिसन
अनं पाठमोरा व्हईसन आपला बापनी नग्नता झाकी; त्यासना तोंड पाठमोरा
व्हतात म्हणीन आपला बापनी नग्नता त्यासले दिसनी नही. 24 द्राक्षरसना
गुंगीमाईन सावुध व्हवावर आपला धाकला पोऱ्यानी काय करं हाई नोहाले
समजनं. 25 तो बोलना, कनान शापित व्हई, तो आपला भाऊसना दाससना
दास व्हई. 26 तो बोलना, शेमाचा देव यहोवा धन्य! कनान त्याना दास व्हई.
27 देव याफेथना विस्तार करी; तो शेमना तंबुमा राही; अनी कनान त्याना दास
व्हई. 28 नोहा जलप्रलय व्हवानंतर तिनशेपन्नास वरीस जगना. 29 नोहा
जोडेजोडे नऊशेपन्नास वरीस जगना, मंग तो मरण पावना.

10 नोहाना पोऱ्या शेम हाम अनं याफेथ यासनी वंशावळी हाईप्रमाणे:
जलप्रलय व्हवानंतर त्यासले पोऱ्या व्हयनात. 2 याफेथना पोऱ्या
गोमार, मागोग, मादय, यावान, तुबाल, मेशेख अनं तीरास. 3 गोमारना पोऱ्या
आष्कनाज, रीपाथ अनं तोगार्मा. 4 यावानना पोऱ्या अलीशा, तार्शीश,
कित्तीम, अनं दोदानीम. 5 यासनी समुद्रकाठनाजोडे भाषा, कुळ अनं राष्ट्रे
त्यानाप्रमाणे येगयेगळा देश उभारनात. 6 हामना पोऱ्या कुश, मिस्राईम, पुट
अनं कनान. 7 कुशना पोऱ्या सबा, हवीला, साब्ता, रामा अनं साब्तका; अनी
रामना पोऱ्या शबा अनं ददान. 8 कुशले निम्रोद व्हयना. तो पृथ्वीवर पहिला
वीर व्हयी गया. 9 तो परमेश्वरना समोर ताकदवान शिकारी व्हयना, म्हणीसन
तो निम्रोदसारखा परमेश्वरना समोर ताकदवान शिकारी अश बोलानं प्रघात शे.
10 शिनार देशमा बाबेल, एरक, अक्काद, अनं कालने हाई त्याना राज्यनी
सुरवात शे. 11 त्या देशमाईन तो पुढे अशशुरमा गया अनं त्यानी निनवे,
रहोबोथ ईर अनं कालह हाई उभारं. 12 तसंच निनवे अनं कालह यासना
दरमान त्यानी रेसन शहर उभारं हाईच ते मोठं शहर शे. 13 मिस्राईम याले
लूदीम, अनामीम, लहाबीम, नाफ्तुहीम, 14 पात्रुसीम, कास्लूहीम, (याजपाईन
पलिष्टी व्हयनात) अनं कफतोरी ह्या व्हयनात. 15 कनान याले सीदोन हाऊ
पहिला पोऱ्या व्हयना अनी हेथ, 16 यबूसी, अमोरी, गिर्गाशी, 17 हिव्वी,
आर्की, शीनी. 18 अर्वादी, समारी अनं हमाथी ह्या व्हयनात; पुढं कनानी
कुळना विस्तार व्हयना. 19 कनानी रहिवासीसनी सीमा सीदोनवरीन गरारले
जावानी वाटवरना गज्जापावत अनी सदोम, गमोरा, आदमा अनं सबोईम
याकडे जानारी वाटवर लेशापावत व्हती. 20 कुळ, भाषा, देश अनं राष्ट्र
यावरीन सांगेल हामानी संतती शे. 21 शेम हाऊ सर्वा एबर वंशना पूर्वज अनं
याफेथना मोठा भाऊ व्हता, याले बी संतती व्हयनी. 22 शेमना पोऱ्या एलाम,
अश्शूर, अर्पक्षद, लूद अनं अराम. 23 अरामना पोऱ्या ऊस, हूल, गेतेर अनं
मश. 24 अर्पक्षदले शेलह व्हयना, अनं शेलहले एबर व्हयना. 25 एबरले दोन
पोऱ्या व्हयनात, एकना नाव पेलेग व्हतं, कारण त्याना येळले पृथ्वीनी वाटनी
व्हयनी, त्याना भाऊना नाव यक्तान व्हतं. 26 यक्तानले अलमोदाद, शेलेफ,
हसर्मावेथ, येरह. 27 हदोराम, ऊजाल, दिक्ला. 28 ओबाल, अबीमाएल,

शबा. 29 ओफीर, हवीला, अनं योबाब, अश पोऱ्या व्हयनात, ह्या सर्वा
यक्तानना पोऱ्या व्हतात. 30 त्यासनी वस्ती मेशापाईन पुर्वकडना डोंगर सफार
याकडे जावानी वाटवर व्हती. 31 कुळ, भाषा, देश, अनं राष्ट्र यावरीन हाई
शेमानी संतती शे. 32 पिढ्या अनं राष्ट्र यावरीन हाई नोहाना वंशजसना कुळ
सांगेल शेतस; जलप्रलयना नंतर त्यासना पृथ्वीवर येगयेगळा राष्ट्र व्हयनात.

11 सर्व पृथ्वीनी पहिले एकच भाषा, अनी एकच बोली व्हती. 2 पुढे
अश व्हयनं की, पुर्वले जाता जाता त्या लोकसले शिनार देशमा एक
मैदान लागनं, तठे त्यासनी वस्ती करी. 3 त्या एकमेकसले सांगु लागनात,
चला आपण ईंटा बनाडीसन पक्या भाजुत, त्यासनी दगडना बदलामा ईंटा
अनी चुनाना बदलामा मातीना गारा वापरात. 4 मंग त्या बोलनात, चला,
आपलाकरता एक नगर अनी गगनचुंबित शिखरना एक बुरूज बांधुत; अनी
आपलं नाव मोठं करूत म्हणजे सर्वा पृथ्वीवर आपण भटकावुत नही. 5 तवय
मानवपोऱ्या नगर अनं बुरूज बांधी ऱ्हाईंतात हाई दखाकरता परमेश्वर देव
पृथ्वीवर उतरना. 6 परमेश्वर देव बोलना, दखा, या लोके एक शेतच, ह्या
सर्वासनी भाषा बी एकच शे, अनं हाई यासनी कामसनी सुरवात शे; अनी ज्या
काही पण ह्या बनाडानं योजना करतीन ते कराले यासले काहीच अडथळा
येवाव नही. 7 तर चला, आपण खाल उतरीसन यासन्या भाषाना घोटाळा करू
म्हणजे यासले एकमेकसनी भाषा समजावू नही. 8 नंतर परमेश्वरनी तठेन
त्यासले सर्वा पृथ्वीवर भटकाडी दिधं; म्हणीसन त्यासनं नगर बांधानं राही
गयं. 9 म्हणीन त्या नगरनं नाव बाबेल अश पडनं, कारण त्या ठिकानमा
परमेश्वरनी सगया पृथ्वीना भाषाना घोटाळा करा अनी तठेन त्यासले सर्वा
पृथ्वीवर भटकाले लाये दिधं. 10 शेमनी वंशावळी ह्याप्रमाणे शेम शंभर वरीसना
व्हवावर जलप्रलयना नंतर दोन वरीसमा त्याले अर्पक्षद व्हयना; 11 अर्पक्षद
व्हवावर शेम पाचशे वरीस जगना. अनी त्याले पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात. 12
अर्पक्षद पस्तीस वरीसना व्हवावर त्याले शेलह व्हयना; 13 शेलह व्हवावर
अर्पक्षद चारशेतीन वरीस जगना, अनी त्याले पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात. 14
शेलह तीस वरीसना व्हवावर त्याले एबर व्हयना. 15 एबर व्हवावर शेलह
चारशेतीन वरीस जगना, अनी त्याले पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात. 16 एबर
चौतीस वरीसना व्हवावर त्याले पेलेग व्हयना; 17 पेलेग व्हवावर एबर
चारशेतीस वरीस जगना, अनी त्याले पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात. 18 पेलेग
तीस वरीसना व्हवावर त्याले रऊ व्हयना; 19 रऊ व्हवावर पेलेग दोनशेनऊ
वरीस जगना; अनी त्याले पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात. 20 रऊ बत्तीस वरीसना
व्हवावर त्याले सरूग व्हयना; 21 सरूग व्हवावर रऊ दोनशेसात वरीस जगना,
अनी त्याले पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात. 22 सरूग तीस वरीसना व्हवावर त्याले
नाहोर व्हयना. 23 नाहोर व्हवावर सरूग दोनशे वरीस जगना; अनी त्याले
पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात. 24 नाहोर एकुणतीस वरीसना व्हवावर त्याले तेरह
व्हयना. 25 तेरह व्हवावर नाहोर एकशेएकोणीस वरीस जगना, अनी त्याले
पोऱ्या अनं पोरी व्हयनात. 26 तेरह सत्तर वरीसना व्हवावर त्याले अब्राम,
नाहोर अनं हारान ह्या पोऱ्या व्हयनात. 27 तेरहनी वंशावळी ह्याप्रमाणे तेरहले
अब्राम, नाहोर अनं हारान ह्या व्हयनात, अनं हारानले लोट व्हयना, 28 हारान
त्याना बाप तेरह यानादेखत आपली जन्मभूमी खास्दीसना ऊर आठे मरण
पावना. 29 अब्राम अनं नाहोर यासनी बायका कऱ्यात; अब्रामनी बायकोना
नाव सारा अनी नाहोरनी बायकोना नाव मिल्का; मिल्का हाई हाराननी पोर;
हाऊ हारान मिल्का अनं इस्का यासना बाप व्हता. 30 सारा हाई वांझ व्हती,
तिले पोऱ्यासोऱ्या नव्हतात. 31 मंग तेरह त्याना पोऱ्या अब्राम, अनं त्याना
नातू म्हणजे हारानना पोऱ्या लोट अनी त्यानी सून म्हणजे त्याना पोऱ्या अब्राम
यानी बायको सारा, यासले लिसन खास्दीसना ऊर नगर आठेन कनान देशमा
जावाले निंघना; पण त्या हारान आठे जाईसन तठेच राहावाले लागनात. 32
तेरहना वय दोनशेपाच वरीस व्हईसन तो हारान आठे मरण पावना.

12 तवय परमेश्वरनी अब्रामले सांगं, तू आपला देश, आपला नातेवाईक,
अनं आपला बापना घर सोडीसन मी दखाडसू त्या देशमा जाय. 2 मी
तुनापाईन मोठं राष्ट्र बनाडसू, मी तुले आशिर्वाद दिसु, तुना नाव मोठं करसु; तू
आशिर्वादीत व्हशी. 3 जो तुले आशिर्वाद दी, त्यासले मी आशिर्वाद दिसु,
तशच जो तुले शाप दी, त्यासले मी शाप दिसु, तुनाद्वारा पृथ्वीवरना सर्वा कुळं
आशिर्वादीत व्हतीन. 4 परमेश्वरनी हाई आज्ञा देयल प्रमाणे अब्राम निंघी
गया, अनं लोट बी त्यानासोबत गया; हारान आठेन निंघाना येळले अब्रामना
वय पंचाहत्तर वरीसना व्हता. 5 अब्राम आपली बायको सारा अनं त्याना
पुतण्या लोट, आपली सर्वी धनसंपत्ती जी त्यानी गोळा करेल व्हती, अनी
हारान आठे त्यानी मियाडेल माणसं बी लिसन अब्राम कनान देशमा जावाले
निंघना. असा प्रकारे कनान देशमा त्या जाईसन पोहचनात. 6 अब्राम त्या
देशमाईन शखेमना प्रदेशना पवित्र जागावर म्हणजे मोरे आठे पवित्र झाडनाजोडे
जाईसन पोहचना, त्या काळले त्या देशमा कनानी लोके राही राहिंतात. 7
परमेश्वर अब्रामले आशिर्वाद दिसन बोलना, हाऊ देश मी तुना संतानले दिसु;
परमेश्वरनी त्याले दर्शन दिधं म्हणीन त्यानी तठे परमेश्वरनी एक वेदी बांधी. 8
मंग तो तठेन निंघना अनी बाबेलना पुर्वले डोंगर व्हता तठे जाईसन त्यानी तंबू
उभा करं, त्याना पश्चिमले बेथेल शहर व्हतं अनं पुर्वले आय शहर व्हतं; तठे
त्यानी परमेश्वरनी वेदी बांधी अनी परमेश्वरनी नावनी आराधना करी. 9
तठेन निंघीसन अब्राम प्रवास करीसन कनान देशना दक्षिणकडे गया. 10 त्या
येळले देशमा दुष्काळ पडेल व्हता; त्यामुये काही दिन मिसरमा जाईसन
रावानं म्हणीन अब्राम तिकडे निंघी गया, कारण त्या देशमा दुष्काळ खुपच
भयानक व्हता. 11 मंग अश व्हयना की, तो मिसरमा प्रवेश करनारच तोच
त्यानी बायको साराले बोलना, दख, तू दिसाले सुंदर बाई शे हाई माले माहित
शे. 12 तुले मिसरी गावना लोके दखतीन तवय हाई यानी बायको शे अस
म्हणतीन, अनी माले मारी टाकतीन अनं तुले जिवत ठेवतीन. 13 यामुये कृपा
करीसन त्यासले हाई सांग, मी यानी बहीण शे, म्हणजे तुनामुये मनं भलं व्हई,
अनी तुनामुये मना जीव वाची. 14 मंग अब्राम मिसर देशमा जाईन पोहचना,
तवय ती बाई भलती सुंदर शे अश मिसर देशना लोकसनी दखं. 15 फारोना
सरदारसनी तिले दखीसन फारोनाजोडे तिनी प्रशंसा करी अनी तिले त्याना घर
आनीसन ठि दिधं. 16 तिनामुये फारोनी अब्रामनं भलं करं, अनी त्याले मेंढरं,
बैल, गाढव, दास, दासी, गाढवी अनं उंट भेटनात. 17 तरी अब्रामनी बाई
सारा हिना कारण परमेश्वरनी फारोले अनं त्याना घरनासले भयानक पीडा
भोगाले लायं. 18 तवय फारोनी अब्रामले बलाईसन सांगं, "तू मनासंगे हाई

काय करं? हाई ते तुनी बायको शे, तू माले हाई काबंर नही सांग? 19 ती
तुनी बहीण शे अस तु माले काबंर सांगं? मी तिले आपली बायको कराकरता
मनाकडे ठेयल व्हतं; तर आते दख हाई तुनी बायको शे, हिले लई जाय. 20
तवय फारोनी आपला दाससले त्यानाविषयी हुकूम करा; अनी त्यानी बायको
अनं त्यानं जे काही व्हतं त्यासनासंगे त्याले वाट लायं.

13 तवय अब्राम आपली बायको, अनी सर्वी मालमत्ता लिसन मिसर
देशमाईन निंघीसन दक्षिणकडे गया, अनी लोट बी त्यानासोबत गया.
2 अब्राम आपला जनावरे अनी सोना अनं चांदी यासमुये खुप धनवान व्हता.
3 मंग तो प्रवास करत करत नेगेबपाईन बेथेलपावत गया, बेथेल अनं आय
यासना मधोमध तो वना. 4 सुरवातले त्यानी जठे वेदी बांधेल व्हती त्याच
ठिकाणमा तो वना; तठे त्यानी परमेश्वरनी आराधना करी. 5 आते लोटनाजोडे
बी मेंढरं, गुरंढोरं अनं तंबू बी व्हतात, जो अब्रामनासोबत येल व्हता. 6
त्यासले एकत्र राहावाले तो प्रदेश पुरी नही राहिंता; कारण त्यासनी मालमत्ता
एवढी व्हयनी की, त्यासले एक जनावरसले चाराना एक ठिकाणमा सोबत
राहता नही ई र्‍हाइंत. 7 तसच अब्रामना अनं लोटना गुराखीसनी भांडण
व्हवाले लागनी; त्या येळले त्या देशमा कनानी अनं परिज्जी यासनी वस्ती
व्हती. 8 तवय अब्राम लोटले बोलना, हाई दख, नही तुनामा अनं मनामा,
नही तुना अनं मना गुराखीसमा भांडण व्हवाले नको, कारण आपण भाऊबंद
शेतस. 9 सर्वा देश तुले मोकळा नही शे का? यामुये मनापाईन येगळा व्हई
जाय; तू डावीकडे जाशी तर मी उजवीकडे जासु; तू उजवीकडे जाशी तर मी
डावीकडे जासु. 10 तवय लोटनी आपली नजर टाकीसन यार्देनना खोरे दखं
की ती परमेश्वरना बागनागत सोअरना वाट पावत मिसर देशना भुमीनागत
सगयीकडे भरपुर पाणी शे अश त्याले दिसनं त्या येळपावत परमेश्वरनी सदोम
अनं गमोराना नाश करेल नव्हता. 11 यामुये हाई यार्देननी सर्वा तळवट लोटनी
आपलाकरता पसंद करी लिधा अनी तो पुर्वेकडे प्रवास करू लागना; ह्या
प्रमाणे त्या एकमेकसपाईन येगळा व्हयनात. 12 अब्राम कनान देशमा राहिना,
अनं लोट तळवटीना नगरसमा राहिना, अनी मुक्काम करत करत त्यानी
आपला तंबू सदोमाजोडे उभं करा. 13 सदोमना लोके ते परमेश्वरना नजरमा
भलताच दुष्ट अनी महापापी व्हतात. 14 लोट अब्रामपाईन येगळा व्हवावर
परमेश्वर अब्रामले बोलना, तू जठे शे तठेन उत्तरकडे, दक्षिणकडे, पुर्वकडे,
अनं पश्चिमकडे नजर लाईसन दख. 15 कारण जो हाऊ सर्वा देश तुले दखाई
राहिना शे, तो तुले अनं तुना संततीले मी कायमना दिसु. 16 मी तुनी संतती
पृथ्वीना धुळना समान वाढावसु; यामुये कोणले पृथ्वीना धुळनी गणना करता
वनी तर तुना संततीनी बी गणना व्हई. 17 ऊठ, हाई देशनी लांबी रुंदी
फिरीसन दखं, कारण तो मी तुले देणार शे. 18 मंग अब्राम मुक्काम करत
करत हेब्रोनजोडे मम्रेना एलोन राईमा ईसन तठे आपला तंबू उभारा; अनी तठे
त्यानी परमेश्वरनी एक वेदी बांधी.

14 शिनारना राजा अम्राफेल, एल्लासारना राजा अर्योक, एलामना राजा
कदार्लागोमर अनी गोयीमना राजा तिदाल यासना येळले अश व्हयनं
की, 2 त्यासनी सदोमना राजा बेरा, गमोराना राजा बिर्शा, अदमना राजा
शिनाब, सबोयिमना राजा शमेबर अनी बेला म्हणजे सोअर याना राजा
यासनासंगे युध्द करात. 3 ह्या सर्वा एकजूट करीसन सिद्दीम खोरामा गयात;
हाई खोरा म्हणजे क्षारसमुद्र शे. 4 त्या कदार्लागोमर यासना बारा वरीसपावोत
अधीन व्हतात, पण तेराव्या वरीसले त्या त्यानावर उठनात. 5 चौदाव्या
वरीसले कदार्लागोमर अनं त्याना पक्षना राजे यासनी ईसन अष्टरोथ-कर्णईम
अठे रेफाई लोकसले, हाम अठे जूजी लोकसले, किर्याथाईमना मैदानमा एमी
लोकसले पराजीत करं. 6 अनी होरी लोकसले त्यासन्याच सेईर डोंगरमा मार
दिसन एल्-पाराननी जोडेना रानपावत हाकली दिधं. 7 मंग मांगे फिरीसन
एन-मिशपात म्हणजे कादेशमा त्या वनात अनं त्यासनी अमालेकी लोकसना
सर्वा देश जिकी लिधा अनं हससोन- तामार अठे राहनारा अमोरी लोकसले
बी जिकी लिधा. 8 तवय सदोमना राजा, गमोराना राजा, अदमना राजा,
सबोयिमना राजा, अनी बेला म्हणजे सोअर याना राजा ह्या त्यानासंगे युध्द
कराले निंघनात अनी सिद्दीम खोरामा त्यासनी आपला सैनासनी रचना करी. 9
एलामना राजा कदार्लागोमर, गोयिमना राजा तिदाल, शिनारना राजा अम्राफेल,
अनी एल्लासारना राजा अर्योक यासनासंगे त्या युध्द करनात; चार राजासनी
पाच राजासनासंगे सामना करात. 10 सिद्दीम खोरामा डांबरना बऱ्याच खाणी
व्हत्यात, सदोम अनं गमोरा यासना राजा पळनात तवय त्या खाणीसमा पडनात
अनी बाकीना ज्या वाचनात त्या डोंगरसमा पळत सुटनात. 11 तवय सदोम
अनं गमोरा आठली मालमत्ता अनं पुरी अन्न-सामुग्री शत्रु लुटीसन लई गयात.
12 अब्रामना पुतण्या लोट ह्याले पण त्यासनी धरीसन त्यानी बी मालमत्ता लई
गयात, कारण तो सदोम आठे राही राहिंता; 13 तवय तठेन पळी येल एक
माणुसनी जाईसन अब्राम इब्रीले हाई बातमी सांगी; त्या येळले तो अष्कोल
अनं आनेर यासना भाऊ अमोरी मम्रे याना एलोन झाडना जंगलमा राही
राहिंता; ह्या अब्रामना संगेना व्हतात. 14 आपला भाऊबंधले धरीसन लई
गयात हाई ऐकीसन अब्रामनी आपला घरमा जन्मेल अनं लढाईना काममा
तयार करेल असा तीनशेअठरा दास लिसन त्यानी दान शहरपावत शत्रूसना
पाठलाग करा. 15 त्यानी आपला दाससन्या टोळ्या करीसन त्यासनावर
रातले चाल करी अनी त्यासले मार दिसन दिमिष्कना उत्तरमा होबापावत
त्यासना पाठलाग करा. 16 त्यानी सगयी मालमत्ता वापस आणी; तसच
आपला भाऊबंध लोट, त्यानी मालमत्ता, बाया अनं लोके यासले सोडाईसन
परत लयना. 17 कदार्लागोमर अनी त्यानासोबतना राजा यासले मारीसन तो
वापस ई र्‍हाईंता त्याले भेटाले सदोमना राजा शावेखिंड म्हणजे राजेखिंड
आठेपावत वना. 18 अनी शालेमना राजा मलकीसदेक भाकर अनं द्राक्षरस
लिसन त्याले भेटाले वना; हाऊ परात्पर देवना याजक व्हता. 19 त्यानी
त्याले हाई आशिर्वाद दिधं आकाशना अनं पृथ्वीना मालक जो परात्पर देव
तो अब्रामले आशिर्वाद देवो. 20 ज्या परात्पर देवनी तुना शत्रू तुना स्वाधीन
करा तो धन्य! तवय अब्रामनी त्याले दहावा हिसा दिधा. 21 मंग सदोमना
राजा अब्रामले बोलना, माणसे माले दि टाका अनी मालमत्ता तुमनाकरता ठेई
ल्या. 22 पण अब्राम सदोमना राजाले बोलना, मी आकाशना अनं पृथ्वीना जो
मालक परात्पर देव यहोवा यानी शपथ लिसन सांगस की, 23 तुमना एक
सुतळीना तोडा किंवा वहाणना बंद मी लेवाव नही; मी अब्रामले धनवान बनाडं

अश बोलाले तुमले कारण नको भेटाले. 24 ह्या माणसंसनी अन्न खादं तेवढं
पुरं, मनासंगे येल आनेर, अष्कोल अनं मम्रे यासले वाटा भेटना तेवढच पुरं
शे; त्यासले आपला वाटा लेऊ घा.

15 ह्या गोष्टी घडन्यात तवय अब्रामले दृष्टांतमा परमेश्वरनं वचन प्राप्त व्हयनं
ते अश अब्राम, भिऊ नको, मी तुनी ढाल शे; तुले मोठा प्रतिफळ
भेटी. 2 अब्राम बोलना, हे प्रभु परमेश्वर तू माले काय दिशी? मी तर निसंतान
जासु अनी दिमिष्की अलियेजर मना घरना मालक व्हई. 3 अब्राम परत
बोलना, अनी दख, तू माले काही संतान दिधं नही तर मना घरमा जन्मेल
दास मना वारीस व्हई. 4 तवय परमेश्वरनं वचन त्याले प्राप्त व्हयनं की, हा
माणुस तुना वारीस व्हवावू नही, तर तुना पोटनाच तुना वारीस व्हई. 5 मंग
त्याले त्यानी बाहेर आणीसन सांगं, आकाशकडे नजर लाव; तुले ह्या तारा
मोजता येतीन तर मोज, त्यानी त्याले सांगं तुनी संतती अशीच व्हई. 6
अब्रामनी परमेश्वरावर ईश्वास करा अनी अब्रामना हाऊ ईश्वास परमेश्वरनी
त्याना नितीमान गणात. 7 तो त्याले बोलना, तुले हाऊ देश देवाना म्हणीसन
खास्दीसना ऊर गावमाईन ज्यानी तुले आणा तो मीच परमेश्वर शे. 8 अब्राम
बोलना, प्रभू परमेश्वर, माले हाई आधिकार भेटी हाई कशावरीन? 9 त्यानी
त्याले सांगं, मनाकरता तीन वरीसनी कालवड, तीन वरीसनी एक बकरी, तीन
वरीसना एक मेंढा, एक होला, अनी कबूतरना एक पिल्ला अश लई ये. 10
त्यानी ती सर्वा लिधात अनं मधोमध चिरीसन त्यासना दोन दोन तुकडा करात
अनी प्रत्येकना तुकडा समोरा समोर ठेयात; पक्षीसले मात्र त्यानी मधोमध
चिरात नही. 11 त्या तुकडासवर हिंस्र पक्षीसनी झडप घाली, पण त्यासले
अब्रामनी हाकली दिधं. 12 सुर्य ढुबाना येळले अब्रामले गाढ झोप लागनी
तवय भलतंच भितीनं, काळोख अंधार त्यानावर पडना. 13 परमेश्वर अब्रामले
बोलना, तू निश्चितपणी समज की, जो देश स्वत: ना नही अश देशमा तुनी
संतान उपरी व्हईसन राही अनं तठला लोकेसना दास व्हतीन, अनी त्या
लोके चारशे वरीस त्यासले छळतीन. 14 मंग ज्या राष्ट्रसना दास त्या व्हतीन
त्यासना मी नायनाट करीन. त्यानानंतर त्या भरपुर मालमत्ता लिसन तठेन
निंघतीन. 15 तू तर शांतीमा आपला पुर्वजसकडे जाशी; चांगला म्हातारा
व्हवावर तुले मूठमाती देतीन. 16 तुना चौथ्या पिढीना लोके इकडे वापस
येतीन, कारण अमोरी लोकसना पापना घडा अजुन भरेल नही शे. 17 सुर्य
मावळना अनं काळोख अंधार पडना तवय अस व्हयनं की, आगभट्टी अनं
जळती मशाल त्या मासना तुकडासमाईन जातांना दखायनी. 18 त्या दिनले
परमेश्वरनी अब्रामनासंगे करार करीसन सांगं की, "मिसरना नदीपाईन ते
महानदी फरात आठेपावतना प्रदेश मी तुना संतानले देस. 19 म्हणजे केनी,
कनिज्जी, कदमोनी, 20 हित्ती, परिज्जी, रफाईम, 21 अमोरी, कनानी,
गिर्गाशी, अनं यबूशी ह्या लोकसना प्रदेश मी तुना वंशले देस."

16 अब्रामले आपली बायको सारा हिनापाईन काही पोऱ्यासोऱ्या व्हयेल
नव्हतात; पण तिले हागार नावनी एक मिसरी दासी व्हती. 2 सारा
अब्रामले बोलनी, "परमेश्वरनी माले पोऱ्या व्हवापाईन वंचित ठेयेल शे;
तर मनी दासीना जोडे जाय; कदाचित तिनापाईन तुले संतान व्हई, "तवय
अब्रामनी साराना शब्द मान्य करा. 3 अब्रामले कनान देशमा राहीसन दहा
वरीस व्हवावर त्यानी बायको सारा हिनी आपला नवरा अब्राम याले आपली
मिसरी दासी हागार हाई बायको म्हणीन करी दिधी. 4 तो हागारना जोडे
गया तवय ती गर्भवती व्हयनी; आपण गर्भवती व्हयेल शे हाई दखीसन तिले
तिनी मालकीन सारा तुच्छ वाटाले लागनी. 5 तवय सारा अब्रामले बोलनी,
"मनासंगे जो अन्याय व्हई राहिना शे तो तुमनावर व्हवो, मी मनी दासी तुमले
सोपी दिधी पण आपण गर्भवती शे हाई दखीसन ती माले तुच्छ मानी राहिनी
शे, परमेश्वर आपला दोन्हीसना न्याय करो." 6 अब्राम साराले बोलना, "तुनी
दासी तुनाच हातमा शे, तुनी नजरमा जे योग्य वाटी तश तिनासंगे कर." मंग
सारा तिनासंगे कठोरतामा व्यवहार कराले लागनी, तवय ती तिले सोडीसन
पळी गई. 7 रानमा शूर नावना वाटवर एक झरा लागस त्या झरानाजोडे
परमेश्वरना दूतले ती दखायनी. 8 तो बोलना, "हे सारानी दासी हागार, तु
कोठेन ई ऱ्हाईनी अनी कोठे जाई ऱ्हाईनी?" ती बोलनी, "मी मनी मालकीन
सारा हिनापाईन पळी जाई राहिनु शे." 9 परमेश्वरना दूत तिले बोलना, "तू
तुनी मालकीनकडे परत जाय अनी तिनी दासी व्हय." 10 परमेश्वरना दूत
तिले बोलना, मी तुनी संतती इतली वाढावसु की, तिनी गणती करता येवाव
नही. 11 परमेश्वरना दूत तिले परत बोलना, तू गर्भवती शे, तुले पोऱ्या व्हई,
त्यानं नाव तू इश्माएल ठेव, कारण परमेश्वरनी तुना आक्रोश ऐकेल शे. 12
तो रान गधडाना मायक माणुस व्हई; त्याना हात सर्वासना विरूध्द उठी,
अनी सर्वासना हात त्याना विरूध्द उठी; तो आपला सर्वा भाऊबंदसमा वस्ती
करी. 13 तिनासंगे बोलनारा परमेश्वरना नाव तिनी आत्ता-एल-रोई म्हणजे "तु
दखनारा देव" अस ठेवं; ती बोलनी, "मी त्याले दखीसन बी हाई ठिकाणमा
जिवत राहिनु?" 14 यामुये त्या विहीरना नाव "बैर- लहाय-रोई म्हणजे माले
दखनारा जिवत विहिर" अस पडनं; कादेश अनं बेरेद यासना जोडे हाई विहिर
शे. 15 हागारला अब्रामपाईन पोऱ्या व्हयना; हागारपाईन व्हयेल आपला
पोऱ्याना नाव अब्रामनी इश्माएल ठेवा. 16 हागारपाईन अब्रामले इश्माएल
व्हयना तवय अब्राम शहायची वरीसना व्हता.

17 अब्राम जवय नव्यान्नव वरीसना व्हयना तवय परमेश्वर त्याले दर्शन
दिसन बोलना, मी सर्वसमर्थ देव शे; तू मनासमोर शे हाई मनमा धरीन
चाल अनं सात्विकपणमा राय. 2 तुनामा मी मना करार स्थापसु तुले मी
बहुगुणित करीन. 3 तवय अब्राम उपडा पडना, अनी देव त्यानासंगे बोलना, तो
बोलना, 4 दख मी तुनासंगे मना हाऊ करार करस तू राष्ट्रसमूहना जनक व्हसी.
5 यापुढे तुले अब्राम अश म्हनावुत नहीत, तर तुले अब्राहाम अश म्हणतीन,
कारण मी तुले राष्ट्रसमूहना जनक बनाडेल शे. 6 मी तुले भलतं फलसंपन्न
करसु; तुनापाईन मी राष्ट्र बनाडसु; तुनापाईन राजा उत्पन्न व्हतीन. 7 मी
तुना अनं तुनामांगे तुना संतानना देव व्हसु, अश कायमना करार मी तुनासंगे
अनी तसच तुना पश्चात तुना संताननासंगे पिढानपिढा करस. 8 हाऊ जो
कनान देशमा तु उपरी शे, तो सर्वा देश मी तुले अनं तुना पश्चात तुनी संतानले
कायमना वतन म्हणीसन दिसु अनी मी त्यासना देव व्हसु. 9 देव अब्राहामले
आखो बोलना, आते तू अनी तुना पश्चात तुनी संततीने पिढानपिढा कायम मना
करार पाळानं. 10 मनासंगे अनी तू अनं तुना पश्चात तुनी संतती यासनामा

स्थापेल मना करार जो तुम्हीन पाळाशात तो हाऊ; तुमनामातील प्रत्येक
माणुसनी सुंता व्हवाले पाहिजे. 11 तुमनी अग्रत्वचा काढामा येवाले पाहिजे;
हाई मनामा अनं तुमनामा व्हयेल करारनी खूण राही. 12 अनी पिढीनपिढी
प्रत्येक माणुस आठ दिनना व्हवावर त्यानी सुंता व्हवाले पाहिजे; मंग तो तुमना
घरमा जन्मेल राहो, किंवा तुमना बीजना नसेल, परकापाईन धन दिसन लेयल
राहो. 13 तुना घरी जन्मेलना किंवा परकापाईन धन दिसन ईकत लेयलनी सुंता
अवश्य व्हवाले पाहिजे; म्हणजे ज्या करारनी खूण तुमना शरीरमा करेल राही
तो मना करार कायमना राही. 14 कोणी सुंता व्हयेल नही राहिनी, म्हणजे
कोणी माणुसनी अग्रत्वचा काढामा वनी नही, तर त्याले आपला लोकसमाईन
नष्ट करना; कारण त्यानी मना करार मोडेल शे. 15 मंग परमेश्वरनी अब्राहामले
सांगं, तुनी बायको साराय हिले यानापुढे साराय म्हनानं नही, तर तिना नाव
सारा राही. 16 मी तिले आशिर्वादीत करसु, इतलंच नही तर तिनाद्वारा मी
तुले एक पोऱ्या दिसु; मी तिले आशिर्वादीत करसु, तिनापाईन राष्ट्र उत्पन्न
व्हतीन, तिनापाईन राष्ट्रसना राजा उत्पन्न व्हतीन. 17 अब्राहामनी उपडा
पडीसन अनं हसना अनी मनमान मनमा बोलना, शंभर वरीसना माणुसले
पोऱ्या व्हई का? अनी नव्वद वरीसनी साराले पोऱ्या व्हई का? 18 अब्राहाम
देवले बोलना, इश्माएल तुना नजरसमोर जगना म्हणजे हाई भरपुर शे. 19 पण
देव बोलना, नही, नही, तुनी बायको सारा हिनाच पोटी तुले पोऱ्या व्हई; तू
त्याना नाव इसहाक ठेव; त्याना पश्चात त्याना संततीनीसंगे कायम टिकी अश
करार मी त्यानासंगे करसु. 20 इश्माएलनाविषयी बी मी तुनी प्रार्थना ऐकेल
शे; दख, मी त्याले आशिर्वादीत करसु; त्याले सफळ अनं बहुगुणित करसु,
तो बारा सरदारसना बाप व्हई; अनं मी त्यानं मोठं राष्ट्र बनाडसु. 21 पण
पुढला वरीसले हाईच येळले तुले साराना पोटतीन इसहाक व्हई; त्यानासंगेच
मी मना करार करसु. 22 मंग अब्राहामनासंगे बोलनं व्हवावर देव त्याले
सोडीसन गया. 23 तवय अब्राहामनी आपला पोऱ्या इश्माएल, तसच त्याना
घर जन्मेल अनं ईकत लियेल आपला सर्वा दास यासले म्हणजे आपला घरना
सर्वा माणसंसले आणीसन देवनी त्याले सांगेल व्हतं त्याप्रमाणे त्याच दिनले
त्यासनी सुंता करी. 24 अब्राहामनी सुंता व्हयनी तवय तो नव्यान्नव वरीसना
व्हता. 25 तसच त्याना पोऱ्या इश्माएल यानी सुंता व्हयनी तवय तो तेरा
वरीसना व्हता. 26 अब्राहाम अनी त्याना पोऱ्या इश्माएल यासनी एकच
दिनले सुंता व्हयनी. 27 अनी त्याना घरमा जन्मेल अनं परकासपाईन ईकत
लियेल अश त्यासना सर्वा घरना माणसंसनी त्यासनासंगे सुंता व्हयनी.

18 मंग अब्राहाम दिनना भर दुपारना येळले आपला तंबूना दारजोडे बसेल
व्हता, तवय परमेश्वरनी त्याले मम्रेना पवित्र झाडमां दर्शन दिधं. 2
त्यानी आपली नजर वर करीसन दखं, तवय त्याले त्याना समोर तीन माणसं
उभा राहेल दिसनात, तो आपला तंबूना दारपाईन पयत जाईसन जमीनवर
पडीन त्यासले नमन करना. 3 मंग तो बोलना, हे प्रभु, मनावर तुनी कृपा
व्हई तर आठेन तुना दासपाईन पुढे जाऊ नको; 4 थोडं पाणी आणु घाव;
तुम्हीन आपला पाय धुईसन हया झाडनाखाल आराम करा. 5 तुम्हीन आपला
दासकडे येल शेतस, म्हणीसन मी थोडी भाकर लयस तिना आपला जिवले
आधार कर, मंग तुम्हीन पुढे जा; त्या बोलनात, जस तू बोलनास तस कर. 6
तवय अब्राहाम लगेच तंबूमा साराजोडे जाईसन बोलना, तीन माप सपीठ
लगेच लिसन मळ अनी त्यासन्या भाकरी कर. 7 परत अब्राहाम आपला
गुरांकडे पयत गया अनं त्यानी एक चांगलं वासरू निवडीसन चाकरकडे दिधं;
त्यानी ते फटकामा बनाडं. 8 नंतर अब्राहामनी दही, दूध अनं ते बनाडेल
वासरू आणीसनं त्यासनासमोर ठेवं, अनी त्या भोजन करी राहीतात तवय तो
त्यासनाजोडे झाडनाखाल उभा राहिना. 9 मंग त्या त्याले बोलनात, तुनी
बायको सारा कोठे शे? तो बोलना, ती तंबूमा शे". 10 मंग तो बोलना, पुढला
वसंतरऋतुमा मी तुनाकडे परत ईसु; तवय दख, तुनी बायको सारा हिले पोऱ्या
व्हई, त्यानामांगे तंबूमा सारा हाई ऐकी राहिंती. 11 अब्राहाम अनं सारा ह्या
म्हातारा व्हई जायेल व्हतात अनी साराले मासिक पाळी येवानं बंद व्हई
जायेल व्हतं. 12 तवय सारा मनमाच हसत बोलनी; मी पुरी म्हतारी व्हई
जायेल शे अनं मना धनी बी म्हतारा व्हई जायेल शे, तर हाई सुख आते माले
भेटी का? 13 परमेश्वर अब्राहामले बोलना, सारा काबंर हसनी? मी आते
म्हतारी राहीसन माले आते खरच पोऱ्या व्हई का अश ती काबंर सांगस?
14 परमेश्वरले काही अशक्य शे का? पुढला वसंत ऋतुमा नेमेल येळले मी
तुनाकडे परत ईसु तवय साराले पोऱ्या व्हई. 15 तवय सारा हाई सांगीसन
नाकारनी, मी हसनी नही; कारण ती घाबरी जायेल व्हती; पण तो बोलना, नही
तू हसनीच. 16 मंग त्या माणसे तठेन उठीसन सदोम नगरकडे जावाले निंघनात
अनी अब्राहाम बी त्यासले वाटमा पोसाडाले गया. 17 परमेश्वर बोलना, मी जे
करनार शे ते अब्राहामपाईन कशे दपाडीसन ठेवु. 18 कारण त्यानापाईन मोठा
अनी समर्थ राष्ट्र उत्पन्न व्हनार शे, अनी त्यानाद्वारा पृथ्वीवरला सर्व राष्ट्र
आशिर्वादीत व्हतीन. 19 मी त्याले याकरता निवडेल शे की, त्यानी आपला
लेकरासले अनं आपला पश्चात आपला घरनासले आज्ञा देवाले पाहिजे म्हणजे
त्यासनी न्यायतीन वागीसन परमेश्वरना मार्ग आचाराले पाहिजे अनं हाई
यानाकरता की, परमेश्वर जे काही अब्राहामनासंगे बोलना ते त्यासले प्राप्त
व्हवाले पाहिजे. 20 मंग परमेश्वर बोलना, सदोम अनं गमोरा या नगरसनाईषयी
ओरड भलतीच व्हयेल शे, अनं त्यासनं पाप भयानक व्हयी जायेल शे. 21
त्यामुये त्यासनाविषयी जी ओरड मना कानमा येयल शे, ते तसच शे का हाई
दखाकरता मी खाल जायी राहिनु शे, तश नही राहिनं तर माले समजी जाई.
22 तठेन त्या माणसे फिरीसन सदोम अनं गमोरा नगरकडे गयात; पण अब्राहाम
परमेश्वरनासमोर तसच उभा राहिना. 23 मंग अब्राहाम जोडे ईसन बोलना,
तू दुष्टनासंगे न्यायीसना बी नाश करशी का? 24 कदाचित नगरमा पन्नास
न्यायीजन राहिनात, तर त्यासना बी तू नाश करशी का? त्यासनामाईन पन्नास
न्यायीजनसकरता त्या नगरनी तू गय करावू नही का? 25 हाई प्रकारनी गोष्ट
तुनापाईन दूर राहो की, दुष्टसनासंगे न्यायीजनसना नाश करीसन न्यायीजनसनी
अनं दुष्टसनी गती सारखीच व्हई अश करानं तुनापाईन दूर राहो, सर्वा पृथ्वीना
न्यायधीश योग्य न्याय कराऊ नही का? 26 परमेश्वर बोलना, माले सदोम
नगरमा पन्नास न्यायीजन भेटनात तर मी त्यासनामुये सगया स्थळनी गय
करसु. 27 अब्राहाम बोलना, दख, मी ते धूळ अनं राख शे, पण प्रभुनासंगे
बोलाना मी धाडस करी राहिनु शे. 28 कदाचित पन्नासमा पाच न्यायीजन
कमी राहिनात तरी त्या पाच कमी म्हणीसन तू सर्वा नगरना नाश करशी का.

29 त्यानी परत सांगं, तठे फक्त चाळीसच राहिनात तर? तो बोलना, त्या
चाळीसचकरता मी तश कराऊ नही. 30 तवय अब्राहाम त्याले बोलना, हे प्रभु
तुले राग येवाव नही ते हाई म्हणस, तठे जर तीसच राहिनात तर? तो बोलना,
माले तीसच भेटनात तरी तश कराऊ नही. 31 तो बोलना, प्रभुनासंगे बोलाना,
मी प्रयत्न करी राहिनु शे, तठे जर फक्त वीसच राहिनात तर? तो बोलना, त्या
वीसचकरता मी त्यासना नाश कराऊ नही. 32 अब्राहाम बोलना, प्रभुले राग न
येवो, अजुन एकदाव मी सांगस, तठे फक्त दहाच राहिनात तर? तो बोलना,
त्या दहाकरता मी त्यासना नाश कराऊ नही. 33 मंग अब्राहामनासंगे बोलनं
व्हवावर परमेश्वर निंघी गया, अनी अब्राहाम आपला ठिकानले वापस वना.

19 मंग संध्याकाळना येळले त्या दोन दूत सदोमले वनात, तवय लोट
हाऊ सदोमना वेशीमा बठेल व्हता; त्यासले दखीसन लोट त्यासनाजोडे
गया, अनी भुमीपावत तोंड करीसन त्यासले नमन करं; 2 तो त्यासले बोलना,
दखा, मना धनीसवन, कृपा करीसन आपला दासना घर या; अनी आपला
हातपाय धुईसन आठेच रातले मुक्काम करा, मंग सकासले उठीसन आपला
वाटले लागी जा, पण त्या बोलनात, नही आमी रातभर रस्तामाच मुक्काम
करसुत. 3 पण त्यानी त्यासले खुपच रावन्या करामुये त्या त्याना घर गयात;
त्यानी त्यासनाकरता भोजन बनाडं; त्यानी बेखमीर भाकरी बनाड्यात मंग त्या
जेवनात. 4 त्या झोपाना पहिलेच तठे त्या नगरना माणसंसनी, म्हणजे सदोमना
माणसे, तरूणपाईन ते म्हातारापावत, सगयाच माणसंसनी चारीबाजुतीन ईसन
त्या घरले घेरी लिधं. 5 त्या लोटले ओरडीसन बोलाले लागनात, आज
रातले ज्या माणसे तुनाकडे येयल शेतस, त्या कोठे शेतस? त्यासले बाहेर
आण, म्हणजे आम्हीन त्यासनासंगे समागम करसुत. 6 तवय लोट दारना
बाहेर त्यासनाजोडे गया अनं त्यानी आपला मांगेतीन दार लाई लिधं. 7
अनी बोलाले लागना, भाऊसवन, मी तुमले ईनंती करसं आशे दुष्कर्म करू
नका. 8 हाई दखा, मन्या दोन पोरी शेतस, त्या अजुन बी कुवाऱ्या शेतस, मी
तिसले तुमनाजोडे आणु का? तुमले वाटी तश तिसनासंगे वर्तन करा, पण ह्या
माणसंसले काही करू नका, कारण त्या आसरासाकरता मना घर येल शेतस.
9 त्या बोलनात, बाजुले व्हय, हाऊ आठे थोडा दिन रावाकरता वना अनी
आते आमले शहानपण शिकाडी राहीना शे! आते त्यासनापेक्षा तुनीच चांगली
खबर लेतस, अश म्हणीसन त्या लोटले जोरमा ढकलु लागनात अनं दार
तोडाले जोडे वनात. 10 पण त्या माणसंसनी बाहेर हात काढीसन लोटले घरमा
आपलाजोडे ओढीसन दार लाई लिधं. 11 अनी ज्या धाकला मोठा माणसे
घरना दारजोडे जमेल व्हतात त्यासले त्यासनी आंधळ करी टाकं; मंग त्या घर
दखी दखी थकनात. 12 तवय त्या माणसे लोटले बोलनात, तुना आठे कोण
कोण शेतस? तुना पोऱ्या-पोरी, जावई, अनी जो कोणी बी हाई नगरमा तुना
व्हई त्या सर्वासले लिसन तू हाई ठिकाणतीन निंघी जाय. 13 कारण आम्हीन
हाई स्थळना नाश करनार शेतस, ह्या लोकसनाविषयी परमेश्वरनापुढे खुपच
ओरड व्हयेल शे, अनी हाई नगरना नाश कराले परमेश्वरनी आमले धाडेल
शे. 14 तवय लोट बाहेर जाईसन आपला जावईले ज्यानासंगे त्यानी पोरना
लगीन व्हनार व्हतं, त्याले सांगं, उठा हाई स्थळमाईन बाहेर निंघा, कारण
परमेश्वर हाई नगरना नाश करनार शे; पण त्याना जावईले वाटनं तो आमनासंगे
गंमत करी राहीना. 15 पहाट व्हताच दूतसनी लोटले आग्रह करीसन सांगं,
ऊठ, तुनी बायको, अनं तुन्या दोनी पोरी ज्या आठे शेतस तिसले लिसन निंघ,
नहीते हाई नगरना शिक्षामा तुना बी नाश व्हई. 16 पण लोट संकोच करू
लागना, तवय परमेश्वरनी कृपा त्यानावर व्हती म्हणीसन त्या माणसंसनी
त्याना अनी त्याना बायकोना अनी त्याना दोनी पोरीसना हात धरीसन त्यासले
नगरना बाहेर आणीसनं सोडं. 17 मंग आशे व्हयनं त्यासले बाहेर आणावर दूत
त्याले बोलना, आपला जीव लिसन पळ; मांगे दखानं नही अनं खोरामा
कोठेच थांबानं नही; डोंगरकडे पळी जाय, नहीते तुना नाश व्हई. 18 पण
लोट त्यासले बोलना, नही प्रभु नही! 19 दख, तुना ह्या दासवर तुनी कृपादृष्टी
व्हयेल शे; मना जीव वाचाडं हाई तुनी मनावर अपार दया प्रकट व्हयेल
शे; पण माले डोंगरकडे पळी जाता येवाऊ नही; काय सांगता येस हाई
संकट मनावर ईसन मी मरी जासु. 20 तर दख, पळी जावाले हाई नगर जोडे
राहीसन धाकलंबी शे; दखा, ते कितलं धाकलं शे; माले तिकडे पळी जावु दे,
म्हणजे मना जीव वाची. 21 तवय तो त्याले बोलना, दख, तुनी हाई गोष्टले
बी मान्य करस; तू सांगस त्या नगरना मी नाश कराऊ नही. 22 पटकन,
तिकडे पळी जाय; कारण तू तठे जास नही तोपावोत माले काहीच करता
येवाऊ नही. यावरीन त्या नगरना नाव सोअर (धाकलं) आशे पडनं. 23 लोट
सोअरमा जाईसन पोचना तवय पृथ्वीवर याळ उगी वना. 24 तवय परमेश्वरनी
सदोम अनं गमोरा नगरवर गंधक अनं अग्नी यासना वर्षाव आकाशमाईन
करं. 25 अनी त्यानी त्या नगरसले, सर्व तळवटीसले, अनी त्या नगरमा
सर्व राहानारा रहिवासीसले अनी तठे जमिनमा उगेल सर्व काही यासना नाश
करं. 26 पण लोटनी बायको त्यानामांगे चाली राहिंती तिनी वळीसन मांगे
दखं, तोच ती मिठना खांब बनी गई. 27 इकडे अब्राहाम मोठी पहाटलेच
उठीसन जठे परमेश्वरनापुढे उभा राहिना व्हता त्या ठिकाणमा गया. 28 त्यानी
सदोम अनं गमोरा अनी सर्वा तळवटीना प्रदेश यासनावर नजर टाकी दखं,
त्या प्रदेशमाईन भट्टीना धुरनामायक धुर वर जाई राहिंता. 29 याप्रकारं देवनी
त्या तळवटीना नगरंसना नाश करं, त्या येळले देवनी अब्राहामनी आठवण
करी, अनी लोट राही राहिंता तठला नगरंसना नाश कराना येळले लोटले त्या
नाशमाईन वाचाडं. 30 नंतर लोट आपल्या दोनी पोरीसनासंगे सोअरमाईन
निंघीसन डोंगरमा जाईसन राहिना; कारण त्याले सोअरमा रावाले भ्याव
वाटनं, अनी तो आपला दोनी पोरीसले लिसन एक गुफामा राहावाले लागना.
31 एक दिन मोठी पोर धाकलीले बोलनी, आपला बाप धैयडा व्हयेल शे,
अनी जगना रितीरिवाजप्रमाणे आपलाजोडे येतीन, आशे कोणीच माणुस
पृथ्वीवर नही. 32 तर चल, आपण आपला बापले द्राक्षरस पाजूत अनी
त्यानाजोडे निजुत; आशे प्रकारतीन आपण आपला बापना वंश चालाडूत. 33
त्यासनी ती रातले आपला बापले द्राक्षरस पाजं अनी मोठी पोर त्यानाजोडे
जाईसन निजनी; पण ती कवय निजनी अनी कवय उठनी हाई त्याले समजनं
नही. 34 मंग दुसरा रोज मोठी पोर धाकलीले बोलनी, दख, कालदिन रातले
मी बापनाजोडे निजनू; तर आज रातले बी आपण त्याले द्राक्षरस पाजुत
अनी तू त्यानाजोडे जाईसन निज. हाई प्रकारतीन आपण आपला बापना वंश
चालाडूत. 35 त्या रातले बी त्यासनी आपला बापले द्राक्षरस पाजं अनी

धाकली पोर जाईसन त्यानाजोडे निजनी; पण ती कवय निजनी अनी कवय
उठनी हाई त्याले समजनं नही. 36 याप्रकारमा लोटन्या दोनी पोरी बापपाईन
गर्भवती व्हयन्यात. 37 मोठी पोरले पोऱ्या व्हयना, त्यानं नाव तिनी मवाब
आशे ठेवं; आजपावोत ज्या मवाबी वंशज शेतस त्यासना हाऊ मूळ बाप शे.
38 धाकली पोरले बी पोऱ्या व्हयना, तिनी त्यानं नाव बेनअम्मी आशे ठेवं;
आजपावोत ज्या अम्मोनी वंशना शेतस त्यासना हाऊ मूळबाप शे.

20 अब्राहाम तठेन निंघीसन कनानं दक्षिणले प्रवास करीसन कादेश अनं
शूर यासना मजारमा मुक्काम करं अनी काही दिन गरार आठे राहावाले
लागना. 2 आपली बायको सारा हिनाबद्दल अब्राहामनी आशे सांगं की, हाई
मनी बहीण शे, तवय गरारना राजा अबीमलेख यानी माणसे धाडीसन साराले
आपलाजोडे ठेई लिधं. 3 पण त्या रातले देव सपनमां ईसन अबीमलेखले
बोलना, तू हाई जी बाई आणेल शे तिनामुये तुना नाश व्हई, कारण ती लगीन
व्हयेल बाई शे. 4 अबीमलेख तिनाजोडे काही जायेल नव्हता, म्हणीसन तो
बोलना, हे प्रभु, तू नितीमान राष्ट्रना बी नाश करशी का? 5 ती मनी बहीण शे
आशे तो सोता माले बोलना नही का? तसच तो मना भाऊ शे आशे ती बी माले
बोलनी नही का? मी सात्विक मनतीन अनं स्वच्छ हाततीन हाई करेल शे. 6
देवनी त्याले स्वप्नमा सांगं, तू सात्विक मनतीन हाई करेल शे हाई माले बी
ठाऊक शे, अनी मीच तुले मनाविरूध्द पाप व्हवापाईन वाचाडेल शे; म्हणीसन
मी तुले तिले हात बी लावु दिधं नही. 7 आते त्या माणुसनी बाई त्याले वापस
दे, कारण तो संदेष्टा शे; तो तुनाकरता प्रार्थना करी अनी तू वाची जाशी; पण
जर तू त्यानी बाई वापस नही दिधी, तर समजी ले तू अनं तुना जितला बी
लोके शेतस बठा पक्का मरतीन. 8 मंग अबीमलेख मोठी पहाटमाच उठीसनं
आपला सर्व सेवकसले बलाईसन या सर्वा गोष्टी त्यासले सांग्यात; तवय त्या
माणसे भयान घाबरनात. 9 तवय अबीमलेखनी अब्राहामले बलाईसन त्याले
सांगं, तू आमनासंगे हाई काय करं? मी तुना आशे कोणतं अपराध करं की, तू
मनावर अनी मना राज्यवर आशे महापातक आणात? करानं नही अश वर्तन तू
मनासंगे करेल शे. 10 अबीमलेख अब्राहामले ईचारं, हाई गोष्ट कराकरता तुना
मनमा काय व्हतं? 11 अब्राहामनी उत्तर दिधं, मी हाई यानाकरता आशे करं
की, माले आशे वाटनं हाई ठिकाणले आठे कोनले बी परमेश्वरनं भय नही
शे, म्हणीसन मनी बायकोमुये या लोके माले मारी टाकतीन. 12 तसच ती
खरंच मनी बहीण शे, ती मना बापनी पोर शे; पण मनी मायनी ती पोर नही,
म्हणीन ती मनी बायको व्हयेल शे. 13 अनी अश व्हयनं की, देवनी माले
मना बापना घर सोडीसन निंघानी आज्ञा करी तवय मी तिले सांगं, तू मनावर
इतली कृपा कर की, आपण जठे बी जाशुत तठे हाऊ मना भाऊ शे अश
मनाबद्दल सांग. 14 तवय अबीमलेखनी मेंढरं, बैल, दास अनं दासी आनीसन
अब्राहामले दिधं, अनी त्यानी बायको सारा हाई बी परत त्याले आणी दिधी.
15 "मंग अबीमलेख बोलना, "मना देश तुले मोकळा शे; तुले वाटी तठे राय.
16 तो साराले बोलना, दख, मी तुना भाऊले एक हजार चांदीना नाणा दि
राहिनु शे; ज्या लोके तुनासंगे शे त्या सर्वासना नजरमा तु निर्दोष शे अनी त्या
सर्वासले समजी की तुनी काहीच चुकी करेल नही शे. 17 मंग अब्राहामनी
परमेश्वरकडे प्रार्थना करी, तवय परमेश्वरनी अबीमलेख, त्यानी बायको अनं
त्याना दासी यासले बरं करं, अनी त्यासले पोऱ्या व्हवाले लागनात. 18 कारण
अब्राहामनी बायको सारा हिनामुये परमेश्वरनी अबीमलेखना घराणामातील सर्व
बायासनं गर्भाशय बंद करेल व्हतं.

21 तवय परमेश्वरनी सांगेल प्रमाणे सारावर आशिर्वादीत करं अनी तिले
देयल वचन पुरं करा. 2 सारा गर्भवती व्हयनी, देवनी सांगेल येळले
अब्राहामले म्हतारंपणमा तिनापाईन पोऱ्या व्हयना. 3 अब्राहामले सारापाईन
पोऱ्या व्हयना त्यानं नाव इसहाक ठेवं. 4 जवय अब्राहामना पोऱ्या आठ
दिनना व्हयना तवय देवनी सांगेल आज्ञा प्रमाणे त्यानी सुंता व्हयनी. 5 जवय
त्याना पोऱ्या इसहाक व्हयना तवय अब्राहाम शंभर वरीसना व्हता. 6 सारा
सांगु लागनी, "देवनी माले आनंद अनं हसु देयल शे; जो कोणी हाई ऐकी
तो मनासंगे आनंद करी." 7 आखो ती बोलनी, "कोणी अब्राहामले सांगु
शकी की, सारा पोऱ्यासले दूध पाजी? तरी बी त्याना म्हतारपणमा मनापाईन
त्याले पोऱ्या व्हयेल शे." 8 अनी तो बाळ मोठा व्हयना तवय त्यानं दूध
तोडं; इसहाकनं दूध तोडं त्या दिनले अब्राहामनी मोठी मेजवानी दिधी. 9
तवय मिसरी दासी हागारले अब्राहामपाईन व्हयेल पोऱ्याले इसहाक संगे
खेळतांना सारानी दखं. 10 तवय ती अब्राहामले बोलनी, "हाई दासीले अनं
हिना पोऱ्याले काढी टाका; मना पोऱ्या इसहाक यानासंगे हाई दासीना पोऱ्या
वारीस ऱ्हावाले नको. 11 अब्राहामले आपला पोऱ्यानाबद्दल हाई गोष्ट खुप
वाईट वाटनी. 12 तवय देव अब्राहामले बोलना, हाऊ पोऱ्या अनं हाई दासी
यासनाबद्दल तू वाईट वाटीसन लेवु नको; सारा तुले जे काही सांगस ते सर्वा
ऐकी ले; तुना वंशजना नाव इसहाकच चालावनार शे. 13 अनी हाई दासीना
पोऱ्यापाईन बी मी एक राष्ट्र बनाडसु; कारण तो पण तुनाच वंशज शे. 14 नंतर
अब्राहामनी पहाटमाच उठीन भाकरी अनं पाणीघाई भरेल चामडानी थैली
लिधी अनी ती लिसन हागारना खांदावर ठेई अनी तिना पोऱ्या तिनाजोडे
दिसन तिले वाट लायं, ती निंघीसन बैर-शेबाना रानमा भटकत राहीनी. 15
जवय थैलीमाधलं पाणी संपी गयं तवय तिनी आपला पोऱ्याले झुडूपना खाल
ठि दिधं. 16 "अनी ती काही अंतरवर जाईसन त्यानासमोर बसनी; कारण ती
बोलनी, "मना पोऱ्याले मी मरतांना नही दखु शकस." म्हणीसन ती थोडं दुर
जाईसन त्यानाकडे तोंड करीसन बठनी अनी हंबरडा फोडीन रडाले लागनी.
17 देवनी पोऱ्यानं रडानं आवाज आयकं; अनं देवना दूतनी आकाशमाईन हाक
मारीसनं हागारले बोलना, हागार, तुले काय व्हयनं शे? घाबरू नको, कारण
जठे पोऱ्या शे तठेतीन देवनी त्याना आवाज आयकेल शे. 18 ऊठ, पोऱ्याले
उचलीसनं आपला हातमां धर, त्यानापाईन मी एक मोठं राष्ट्र बनाडनार शे. 19
मंग देवनी तिना डोया उघडात अनं तिले पाणीनी विहीर दखायनी; तवय
तिनी जाईसनं थैलीमा पाणी भरं अनं पोऱ्याले पाजं. 20 देव त्या पोऱ्यानासंगे
व्हता, अनं तो पारानना रानमा धाकलाना मोठा व्हईसन तिरंदाज बनना. 21 तो
पारानाना रानमा वस्ती करीन राहिना, अनी त्यानी मायनी त्याले मिसर देशनी
बायको करी दिधी. 22 त्या येळले अश व्हयनं की, अबीमलेख अनं त्याना
सेनापती पीकोल ह्या अब्राहामले बोलनात, ज्या काही तुम्हीन करतस त्यामा
देव तुम्हनासंगे शे. 23 यामुये तू आते मनासंगे परमेश्वरनी हाई शपथ खाय की,
तुम्हीन मना संतानासंगे कपटीन वागाऊ नही, अनी जशी तुम्हीन मनावर कृपा

करी, तशी मी तुमनावर अनं ज्या देशमा मी प्रवासी म्हणीसन राहिनु शे, तो हाई
देशवर कृपा करसु. 24 अब्राहाम बोलना, बरं, मी हाई शपथ लेस. 25 मंग
अबीमलेखना चाकरंसनी पाणीनी एक विहिर आपला ताबामा लेयल व्हती,
त्यानाबद्दल अब्राहामनी अबीमलेखले दोष लायं. 26 अबीमलेख बोलना, हाई
काम कोणी करेल शे हाई माले माहित नही; तुम्हीन माले हाई पहिले सांगेल
नव्हतं; अनी मी पण हाई ऐकेल नव्हतं, आजच ऐकी राहीनु शे. 27 मंग
अब्राहामनी मेंढरं अनं बैल आणीसन अबीमलेखले दिधं अनी त्या दोन्हीसनी
एकमेकससंगे करार करा. 28 अब्राहामनी कळपमाईन कोकरूमाधलं सात
माघा येगळ्या काढी ठेयात. 29 तवय अबीमलेख अब्राहामले बोलना, तुम्हीन
ह्या सात कोकरू कसाले येगळा काढी ठेयल शेतस? 30 तो बोलना, तुम्हीन
ह्या सात कोकरू मना हाततीन ल्या, म्हणजे यानी हाई साक्षी राही की, हाई
विहिर मी खंदेल शे. 31 यावरीन त्या ठिकाणना नाव बैर-शेबा (शपथनी
विहिर) असं पडनं, कारण तठे त्या दोन्हीजणसनी शपथ लिधी. 32 बैरशेबा
आठे त्यासनी करार करावर अबीमलेख त्याना सेनापती पीकोल ह्या निंघीसन
पलिष्टयासना देशले परत गयात. 33 मंग अब्राहामनी बैर-शेबा आठे एशेल
नावना झाड लायं, अनी तठे सनातन देव परमेश्वर याना नावनी आरधना करी.
34 अब्राहाम हाऊ पलिष्टयासना देशमा बराच दिन प्रवासी म्हणीसन राहिना.

22 मंग या गोष्टी घडण्यात तवय आशे व्हयनं की, देवनी अब्राहामनी
परीक्षा लिधी; अनी त्यानी अब्राहाम, अशी हाक मारी, तवय अब्राहाम
बोलना, काय आज्ञा? 2 देव बोलना, तुना पोऱ्या, तुना एकुलता एक आवडता
इसहाकले ज्यानावर तू प्रिती करस त्याले लिसन मोरिया देशमा जाय अनी
मी तुले सांगसु त्या डोंगरवर त्यानं अर्पण कर. 3 तवय अब्राहाम मोठी
पहाटमाच उठीसन आपला गधडावर गासडा बांधं, आपलासंगे दोन सेवक
अनं आपला पोऱ्या इसहाक याले संगे लिधं, अनी होमार्पणकरता लाकडे
फोडी लिधात, मंग देवनी सांगेल ठिकानपान तो निंघना. 4 तिसरा रोजले
अब्राहामनी वर नजर करीसन ती जागा दुरतीन दखी. 5 अब्राहाम आपला
सेवकसले बोलना, तुम्हीन आठेच गधडानाजोडे थांबा, पोऱ्या अनी मी
पलीकडे जाईसन देवनी आराधना करीसनं मंग तुमनाजोडे परत येतस. 6
तवय अब्राहामनी होमार्पणकरता लाकडे लिसन आपला पोऱ्या इसहाक
यानी पाटवर ठेवात, अनी आपला हातमा ईस्तव अनं सुरा लिधा, अनी
दोन्ही संगेसंगे चालनात. 7 तवय इसहाकनी आपला बापले सांगं, बाबा! तो
बोलना, काय सांगस बाळा? त्यानी सांगं, दखा, ईस्तव अनं लाकडे पण
लेयल शेतस पण होमार्पणकरता कोकरू कोठे शे? 8 अब्राहाम त्याले बोलना,
बाळा, देव स्वत: होमार्पणकरता कोकरू दखी दी; अनी त्या दोन्ही संगेसंगे
चालनात. 9 देवनी त्याले सांगेल ठिकानपान त्या वनात तवय अब्राहामनी तठे
वेदी बांधी, तिनावर लाकडे रचात अनी आपला आवडता पोऱ्या इसहाक
याले बांधीसन वेदीवरना लाकडसवर ठेवं. 10 तवय अब्राहामनी आपला
पोऱ्याना वध कराकरता हात पुढे करीसन सुरा लिधा. 11 तवय परमेश्वरना दूत
अब्राहामले आकाशमाईन हाक मारीन बोलना, "अब्राहाम, अब्राहाम!" त्यानी
सांगं, "काय आज्ञा?" 12 मंग तो बोलना, "तू तुना हात आपला पोऱ्यावर
चालावू नको, त्याले काही करू नको; आते माले समजेल शे की, तु देवले
भ्याईसन चालनारा शे, कारण तू आपला पोऱ्याले, आपला एकुलता एक
पोऱ्याले बी मनाकरता सोडं नही." 13 तवय अब्राहामनी नजर वर करीसन
दखं, ते त्याले आपलामांगे झुडपा शिंगं अटकेल एक एडका दिसना; मंग
अब्राहमनी तो एडका लिसन आपला पोऱ्याना बदलामा अर्पण करं. 14 "अनी
अब्राहामनी त्या ठिकाननं नाव "याव्हे-यिरे म्हणजे परमेश्वर दखी दी" अस
ठेवं; तवयपाईन परमेश्वरना डोंगरवर दखी देवामा ई अस आजपावत बोलामा
येस. 15 परमेश्वरना दूतनी आकाशमाईन अब्राहामले दुसरांदाव हाक मारीसन
बोलना, 16 परमेश्वर सांगस, मी स्वत: नी शपथ लिसन सांगस की, तू हाई
कृत्य करा; आपला पोऱ्याले, आपला एकुलता एक पोऱ्याले मनापाईन राखी
ठेया नही; 17 यामुये मी तुले आशिर्वादीत करसु, अनं भरभराट करीसन तुनी
संतती आकाशमाधलं तारा इतला, समुद्रकाठना वाळू इतली व्हई आशे मी
करसु; तुनी संतती आपला शत्रूसना नगरेसवर अधिकार करी लेतीन. 18
तू मना शब्द आयकं म्हणीसन पृथ्वीवरना राष्ट्र तुना संततीमुये आशिर्वादीत
व्हतीन. 19 मंग अब्राहाम आपला सेवकसकडे परत वना, अनी त्या उठीसन
बैर-शेबा आठे वनात; अनी अब्राहाम बैर-शेबामा रावाले लागना. 20 या गोष्टी
घडन्यात तवय कोणीतरी अब्राहामले सांगं, दख, तुना भाऊ नाहोर यानापाईन
मिल्काले बी पोऱ्यानी संतती व्हयेल शे. 21 मिल्काना पोऱ्या या व्हतात,
ऊस हाऊ त्याना ज्येष्ठ पोऱ्या, त्याना भाऊ बूज अनं अरामना बाप कमुवेल.
22 अनी केसद, हजो, पिलदाश, यिदलाप, अनं बथुवेल. 23 बथुवेलपाईन
रिबका व्हयनी; अब्राहामना भाऊ नाहोर यानापाईन मिल्काले ह्या आठ पोऱ्या
व्हयनात; 24 अनी त्यानी उपपत्नी रेऊमा हिले बी तेबाह, गहाम, तहश, अनं
माका ह्या व्हयनात.

23 सारा एकशेसत्तावीस वरीस जगनी; एवढाच तिना आयुष्य व्हता.
2 सारा हाई कनान देशमा किर्याथ-आरबा म्हणजे हेब्रोन आठे मरण
पावनी, अनी अब्राहाम तिनाकरता शोक अनं विलाप कराले वना. 3 अब्राहाम
आपला मयत व्हयेल बायकोना जोडेतीन उठीन हेथीले बोलना, 4 मी तुमनामा
प्रवासी अनं परदेशी शे; मना मालकीनी कबर तुमनामा ऱ्हावाले पाहिजे
म्हणीसन माले जागा घा, म्हणजे मी आपला मरेलसले मूठमाती दिसन नजरना
आड करसु. 5 तवय हेथी लोकसनी अब्राहामले बोलनात, 6 "हे आमना
मालक आमनं ऐक; आमनामा तुम्हीन एक देवना सरदार शेतस; आपण आमना
कबरसमाईन तुमले वाटी त्यामा आपला मयतले मूठमाती घा; आपला मयतले
मूठमाती देवाकरता आपली कबर देवाले आमनामाधला कोणी बी नाकार
देवाव नही." 7 तवय अब्राहामनी उठीन त्या देशमा लोकसले म्हणजे हेथीसले
नमन करा. 8 तो त्यासले बोलना, "मी आपला मयतले नजरना आड कराले
पाहिजे अशी तुमनी इच्छा व्हई तर तुम्हीन मना ऐका; एफ्रोन बिन सोहर
यानाजोडे मनाकरता ईनंती करा की, 9 त्याना वावरना हद्दना मजारली त्यानी
मकपेला नावनी गुहा शे, ती मनी मालकीनी कबरस्तान व्हवाले पाहिजे
म्हणीसन त्यानी तुमनासमोर पुरी किंमत लिसन माले देवाले पाहिजे. 10 एफ्रोन
हित्ती हाऊ हेथीसमा बठेल व्हता, तो हेथीसना समक्ष, त्याना गावना वेशीमाईन
येनारा जानारा सर्वासमक्ष अब्राहामले सांगं, 11 "हे मना मालक, अस नही,
मनं ऐका, ते वावर मी तुमले देस, अनी त्यामा जी गुहा शे ती बी तुमले देस;

मना भाऊसना समक्ष मी तुमले देस, तठे आपला मयतले मूठमाती घा." 12 तवय अब्राहामनी त्या देशना लोकसले नमन करं." 13 अनी त्या देशना लोकसना समक्ष तो एफ्रोनले बोलना, "मनं एवढं खरच ऐकी ले; मी वावरना पैसा देस ते मनाकडीन ले म्हणजे मी मनी बायकोना शरीरले तठे मूठमाती दिसु. 14 तवय एफ्रोननी अब्राहामले उत्तर दिधं, 15 "मालक, मनं ऐका, हाई फक्त चारशे शेकेल रूपे किंमतनी जमीन, तिनं काय मोठं? तुम्हीन आपला मयतले मूठमाती घा." 16 अब्राहामनी एफ्रोननं सांगनं मानीसन हेथीसना समक्ष जेवढा पैसा सांगेल व्हतात तेवढा चलनी चारशे शेकेल रूपे त्यासले मोजी दिधात. 17 अश प्रकारमा एफ्रोनना शेत जे मम्रेना पुर्वले मकपेलमा व्हतं ते अनी त्यामधली गुहा, अनी शेतामाधलं अनी त्यानाहइमाधलं प्रत्येक झाडं. 18 हेथीसमक्ष वेशीमाईन जानारा येनारा सर्वासमक्ष, अब्राहामना कबजामा पुरा वना. 19 नंतर अब्राहामनी आपले बायको सारा हिले कनान देशना मम्रे म्हणजे हेब्रोन याना पुर्वले मकपेलाना शेतमाधलं गुहामा पुरा. 20 अनी ते शेत गुहानासोबत कबरस्तान व्हवाले पाहिजे म्हणीसन हेथी यासना कडीन अब्राहामना कबजामा पुरा वना.

24 अब्राहाम आते म्हतारा व्हईसन खूप वयना व्हई जायेल व्हता; परमेश्वरनी अब्राहामले बठया गोष्टीसमा आशिर्वादीत करेल व्हतं. 2 अब्राहामना मालमत्ताना सर्वा कारभार दखनारा एक सर्वसमा जुना सेवक व्हता, त्याले त्यानी सांगं, तू तुना हात मना मांडीनाखाल ठेव. 3 मी तुले परमेश्वरनी, आकाश अनं पृथ्वी यासना देवनी शपथ लेवाले सांगस की, ज्या कनानी लोकसमा मी र्‍हाई राहिनु शे. त्यासना पोरीपाईन कोणती बी मना पोर्‍याकरता तू बायको दखावु नही. 4 तर मना देशले मना नातेवाईकसजोडे जाईसन तठेन मना पोर्‍या इसहाक करता बायको दखी लयशी. 5 त्याना सेवक त्याले बोलना, कदाचित ती बाई मनासंगे हाई देशमा येवाले राजी नही व्हयनी ते मंग ज्या देशमाईन तुम्हीन वनात तठे तुमना पोर्‍याले मी परत ली जावानं का? 6 तवय अब्राहाम बोलना, खबरदार! मना पोर्‍याले तठे ली जावानं नही. 7 स्वर्गना ज्या परमेश्वर देवनी माले मना बापना घरमाईन, मनी जन्मभुमीमाईन आणं अनी माले शपथ खाईसन सांगं की, हाऊ देश मी तुना संततीले दिसु. तो तुनापुढे त्याना दूत धाडी, अनी तठेनच तू मना पोर्‍याकरता बायको आण. 8 पण ती बाई तुनासंगे येवाले राजी नही व्हयनी तर तू मनी शपथपाईन मोकळा व्हसी; पण मना पोर्‍याले तिकडे कधीच ली जावानं नही. 9 तवय त्या सेवकनी आपला मालक अब्राहामना मांडीनाखाल हात ठेईसन हाई गोष्टनी शपथ लिधी. 10 मंग तो सेवक आपला मालकना उंटसपाईन दहा उंट लिसन निंघना; त्यानाजोडे त्याना मालकन्या सर्वा प्रकारन्या मौलवान वस्तु व्हत्यात; तो उत्तरले मेसोपोटामिया माधलं नाहोरना नगरमा गया. 11 संध्याकाळले बाया पाणी भराले बाहेर निंघतस त्या येळले त्यानी आपला उंट नगरना बाहेर एक विहिरनाजोडे बसाडं. 12 अनी तो बोलना, हे परमेश्वरा, मना मालक अब्राहाम याना देवा, तू आज कृपा करीसन मना कार्य सफल कर; मना मालक अब्राहाम यानावर दया कर. 13 दख, मी हाई पाणीनी विहिरनाजोडे उभा शे, अनी गावमाधल्या पोरी पाणी भराले बाहेर ई र्‍हाईन्या शेतस. 14 आते असं व्हवू दे की, जी पोरले मी सांगसु, माले पाणी पेवाकरता घागर खाल उतार, अनी ती माले म्हणी तू पण पी अनी तुना उंटसले बी पाणी पाजस, तीच पोर तुना सेवक इसहाक यानाकरता निवडेल शे, यावरीन माले समजी की, तू मना मालकवर दया करेल शे. 15 अनी तसच व्हयनं जो ते सांगी राहिंता, तवय अब्राहामना बंधु नाहोर यानी बायको मिल्का हिना पोर्‍या बथुवेलनी पोर रिबका खांदावर घागर लिसन तठे वनी. 16 हाई पोर दखावाले देखनी व्हती; ती कुवारी व्हती; तिनी माणुस दखेल नव्हता; ती विहिरमा उतरनी अनं घागर भरीसन वर वनी. 17 तवय तो सेवक धावत जाईसन तिले गाठीसनं बोलना, तुनी घागरमाईन माले थोडं पाणी पाज. 18 ती त्याले बोलनी, प्या, बाबा; अनी तिनी लगेच आपला हातवर घागर उतारीसन त्याले पाणी पाजं. 19 त्याले भरपुर पाणी पाजावर ती बोलनी, तुमना उंटसले मी पाणी आणीसनं त्यासले पोटभर पाजस. 20 मंग तिनी लगेच घागर कुंडीमा रिकामी करी अनी परत विहिरनाजोडे पाणी भराले धावत गई; अश करीसन तिनी त्याना सर्वा उंटसकरता पाणी काढं. 21 तवय तो माणुस आश्चर्य व्हईसन तिनकडे दखी राहिना; परमेश्वरनी आपला प्रवास सफल करं की नही हाई ईचार करीसन गप्प राहिना. 22 मंग अश व्हयन की, उंटसना पाणी पेवावर त्या माणुसनी अर्धा शेकेल भार सोनानी एक नथ अनं तिना हातमा घालाकरता दहा शेकेल भार दोन सोनान्या बांगड्या काढयात, 23 अनी तो तिले बोलना, तू कोणी पोर शे हाई माले सांग; तुना बापना घर थांबाकरता आमले जागा शे का? 24 ती त्याले बोलनी, नाहोरपाईन मिल्काले व्हयेल बथुवेलनी मी पोर शे. 25 ती त्याले आखो बोलनी, आमना आठे भरपुर चारा अनी थांबाकरता जागा बी शे. 26 तवय त्या माणुसनी झुकीसन परमेश्वरनी आरधना करी. 27 तो बोलना, मना मालक अब्राहाम याना देव यहोवा धन्यवादित शे; त्यानी मना मालकवर दया करानं अनी त्यानासंगे सत्यमा चालानं सोडं नही; परमेश्वरनी माले सरळ वाट दखाडीसन मना मालकना भाऊसना घर पोचाडेल शे. 28 तवय त्या पोरनी पयत जाईसन तिनी मायना घरनासले हाई गोष्ट सांगी. 29 रिबकाले एक भाऊ व्हता; त्यानं नाव लाबान व्हतं, तो विहिरनाजोडे त्या माणुसकडे धावत गया. 30 त्यानी नथ अनं आपला बहिणना हातमाधल्या बांगड्या दखेल व्हत्यात, अनी तो माणुस माले अश बोलना, हाई रिबकानं तोंडनं शब्द आयकीसनं तो त्या माणुसकडे वना अनी दखं तर तो उंटसपान विहिरनाजोडे उभा व्हता. 31 तवय त्यानी त्याले सांगं, अहो परमेश्वरना आशिर्वाद "मजार या, बाहेर का बर उभा शेतस? मी आपलाकरता घर अनी उंटसकरता जागा करी ठेयल शे. 32 तवय तो माणुस घर वना; अनी लाबाननी उंटसन्या कंठाळी सोडीसन त्यासले चारा अनं भुसा दिधा अनी त्या माणुसले अनं त्यानासंगेनासले पाय धुवाले पाणी दिधं. 33 जवय त्यानासमोर जेवण वाढी दिधं तवय तो त्यासले बोलना, "जोपावत मी आठे येवानं कारण तुमले सांगस नही," तोपावत मी भोजन करावु नही, तवय तो बोलना, "मंग सांगा." 34 तो बोलना, "मी अब्राहामना सेवक शे." 35 परमेश्वरनी मना मालकनं कल्याण करेल शे; तो मोठा व्हयेल शे; त्यानी त्याले गुरं, मेंढरं, सोनं, रूपे, दासदासी, उंट अनं गाढवं बी देयल शेतस. 36 मना मालकनी बायको सारा हिले म्हतार पणमा त्यानापाईन पोर्‍या व्हयना, त्याले त्यानी सर्वाकाही देयल शे. 37 अनी मना मालकनी माले शपथ लेवाले लाईसन सांगेल शे की, ज्या

कनानीसना देशमा मी र्‍हाई राहिनु शे, त्यासन्या पोरीसमाईन कोणती बी पोर
मना पोर्‍याले बायको दखु नको; 38 तर मना बापना घर मना नातेवाईकस
कडे जाय अनी तठेन मना पोर्‍याले बायको दखी आण. 39 तवय मी मना
मालकले सांगं, ती पोर मनासंगे येवाले तयार व्हयनी नही ते. 40 तवय तो
माले बोलना, ज्या परमेश्वरनी संगे मी चालस, तो आपला दूत तुनासंगे धाडी
अनं तुना प्रवास सफल करी, अनी तू मना नातेवाईकस कडे, मना बापना
घराणामाईन मना पोर्‍याले बायको आण. 41 तू मना नातेवाईकस कडे गया
म्हणजे मनी शपथपाईन मोकळा व्हसी; पोर देवाले त्या तयार नही व्हयनात
तरी तू मनी शपथपाईन मोकळा व्हशी. 42 मी आज हाई विहिरना जोडे वनु
तवय बोलनु, मना मालक अब्राहामना देव यहोवा मी जो प्रवास करेल शे,
तो सफल करशी तर. 43 दख, मी हाई विहिरनाजोडे उभा राहेल शे; तर
अस व्हवू दे की, पाणी भराले जी पोर ई, तिले मी सांगसु, तुनी घागरमाईन
माले थोडं पाणी पाज. 44 अनी ती माले सांगी, तू पी अनी तुना उंटसले बी
मी पाणी काढस; तीच पोर परमेश्वरनी मना मालकना पोर्‍याकरता नेमेल शे
अश ठरो. 45 मी मना मनमा हाई बोली राहिंतु तितलामा रिबका खांदावर
घागर लिसन तठे वनी अनी तीनि विहिरमा उतरीसन पाणी भरं, मंग मी तिले
बोलनु, माले थोडं पाणी पेवाले देय. 46 तिनी लगेच आपला हातवर घागर
उतारीन सांगं, तू पी अनी तुना उंटसले बी मी पाणी पाजस, तवय मी पाणी
पिनु अनं तिनी मना उंटसले बी पाणी पाजं. 47 मंग मी तिले इचारनु, तू
कोणी पोर शे? ती बोलनी नाहोरपाईन मिल्काले व्हयेल बथुवेलनी मी पोर शे?
तवय मी तिना नाकमा नथ अनं हातमा बांगड्या घालात. 48 मी नमीसन
परमेश्वरले स्तवन करा अनी मना मालकनी भाऊनी पोर त्याना पोर्‍याकरता
लई जावो म्हणीसन मना मालक अब्राहाम याना देव यहोवा यानी माले सरळ
वाट दखाडी म्हणीन मी त्यानं स्तवन करा. 49 तर आते मना मालकसंगे
कृपातीन अनं खरापणतीन वागशात तर माले तश सांगा, नही व्हई तर तश
सांगा, म्हणजे मी ठरावसु माले काय करानं शे. 50 तवय लाबान अनी बथुवेल
यासनी उत्तर दिधं, हाई परमेश्वरनी योजना शे; म्हणीसनं आमनाघाई तुमले
चांगलं न वाईट काही बोलता नही ई र्‍हाईनं. 51 दखा, रिबका तुमनापुढे
शे; तिले लई जा; परमेश्वरनी सांगेलप्रमानी ती तुमना मालकना पोर्‍यानी
बोयको होऊ घा. 52 अब्राहामनं सेवकनी त्यासनं हाई शब्द आयकं तवय
त्यानी भुमीपावत झुकीसन परमेश्वरले नमन करं. 53 मंग त्या सेवकनी सोना
रूपाना दागिना अनं कपडा काढिसन रिबकाले दिधं. अनी तिना भाऊ अनं
तिनी माय यासले मुल्यवान वस्तु दिधात. 54 मंग त्यानी अनं त्यानासंगेना
माणसंसनी जेवण करीसन रातले तठेच मुक्काम करं; सकासले उठावर तो
बोलना, मना मालककडे जावाकरता माले निरोप घा. 55 हाई ऐकीसन तिना
भाऊ अनं तिनी माय हाई बोलनात, पोरले आमनाजोडे थोडं दिन, निदान दहा
दिन राहु घा; मंग ती तुमनासंगे ई; 56 पण तो त्यासले बोलना, परमेश्वरनी मना
प्रवास सफल करेल शे, "तर माले थांबाडू नका; माले निरोप घा, माले मना
मालककडे जावु घा." 57 तवय त्या बोलनात, आम्हीन पोरले बलाईसन
ईचारतस ती काय म्हणस. 58 त्यासनी रिबकाले बलाईसन ईचारं, तू हाई
माणुसनासंगे जास का? ती बोलनी, "हा मी जास." 59 मंग त्यासनी आपली
बहीण रिबका, तिनी दासी, अब्राहामना सेवक अनं त्याना माणसे यासले वाट
लायं. 60 त्यासनी रिबकाले आशिर्वाद दिसन बोलनात, "हे आमनी ताई, तु
हजारोसनी अनी लाखोसनी माय बन," अनं तुनी संतती आपला वैरीसना
नगरंसना अधिकारी बनोत. 61 मंग रिबका अनं तिना मैत्रीन उठन्यात अनी
उंटवर बसीन त्या माणुसन्या मांगे गयात; अस प्रकारे तो माणुस रिबकाले लई
गया. 62 इकडे इसहाक रानमाईन लहाय-रोई विहिरकडीन येयल व्हता;
तो दक्षिणले कनानमा राही राहिंता. 63 इसहाक हाऊ संध्याकाळना येळले
रानमा फिराले जायेल व्हता, त्यानी नजर वर करीसन दखं, ते त्याले उंट
येतांना दखायनात. 64 रिबकानी नजर वर करीसन इसहाकले दखं, तवय ती
उंटवरतीन उतरनी. 65 तिनी त्या सेवकले ईचारं, हाऊ रानमा आपला समोर ई
राहिना तो कोण शे? सेवक तिले बोलना, हाऊ मना मालक शे, तवय तिनी
बुरखा लिसन आपलं आंग झाकी लिधं. 66 तवय सेवकनी आपण जे काही
करं ते सर्व इसहाकले सांगं, 67 मंग इसहाकनी रिबकाले आपली माय सारा
हिना तंबूमा आणं अनी त्यानी तिनासंगे लगीन करीन तिनावर प्रेम करं; हाई
प्रकारं आपली मायना मृत्युना बदलामां बी इसहाकले शांती भेटनी.

25 अब्राहामनी दुसरी बायको करी, तिन नाव कटूरा व्हतं, 2 तिले
त्यानापाईन जिम्रान, यक्षान, मदान, मिघान, इश्बाक अनं शुह ह्या
पोर्‍या व्हयनात. 3 यक्षानानले शबा अनं ददान ह्या पोर्‍या व्हयनात; अनी
ददानना पोर्‍या अश्शुरी, लटूशी अनं लऊमी ह्या व्हतात. 4 मिघानना पोर्‍या
एफा, एफर, हनोख, अबीदा, अनं एल्दा ह्या व्हतात. हया सर्व कटूरना वंश.
5 अब्राहामनी सर्वकाही इसहाकले दिधं. 6 अनी अब्राहामले उपपत्न्या व्हत्यात
त्यासन्या पोर्‍यासले त्यानी देणग्या दिसन आपला जीवमा जीव व्हतं तोपावत
आपला पोर्‍या इसहाक यानापाईन येगळं करीसन पुर्व दिशाले धाडी दिधं.
7 अब्राहामनं आयुष्यनं सर्व वरीस एकशेपंचाहत्तर व्हतं. 8 अब्राहाम पुरं
आयुष्य जगना म्हणजे म्हतारा व्हईसन मरण पावना, अनं आपला पुर्वजसले
जाईन भेटना. 9 मंग त्याना पोर्‍या इसहाक अनं इश्माएल यासनी त्याले
एफ्रोन बिन सोहर हित्ती याना मम्रेनासमोरनी वावरमाधली मकपेलना गुहामा
मूठमाती दिधी. 10 हाई शेत अब्राहामनी हेथीपाईन ईकत लियेल व्हतं,
अनी तठेच अब्राहाम अनं त्यानी बायको सारा यासले मूठमाती दिधी. 11
अब्राहामना मृत्युनंतर देवनी त्याना पोर्‍या इसहाकले आशिर्वाद दिधा; जो त्या
येळले लहाय-रोई विहिरनाजोडे र्‍हाई राहिंता. 12 सारानी मिसरी दासी हागार
हिनापाईन अब्राहामले इश्माएल नावना पोर्‍या व्हयना, त्यानी हाई वंशावळी.
13 इश्माएलना पोर्‍यासना नावे त्यासना वंशप्रमाणे ह्या शेतस, नबायोथ, हाऊ
इश्माएलना पहिला पोर्‍या अनी केदार, अदबील, मिबसाम, 14 मिश्मा, दुमा,
मस्सा, 15 हदद, तेमा, यतूर, नापीश अनं केदमा. 16 ह्या इश्माएलना पोर्‍या
व्हतात; त्यासना गाववरीन अनं गोटावरीन त्यासले ह्या नावे पडेल शेतस, ह्या
आपापला वंशना बारा सरदार व्हतात. 17 इश्माएलना आयुष्यना वय वरीस
एकशेसदतीस व्हवावर तो मरण पावना अनं आपला पुर्वजसले जाईन भेटना.
18 त्यानं वंशज हवीलापाईन शूर देशपावत वस्ती करीसन राहिनात; हाऊ देश
मिसरना पुर्वले राहीसन अश्शुरकडे जातांना लागस; अश प्रकारे तो आपला
भाऊबंधूसना देखत पुर्वले जाईसनं राहिना. 19 अब्राहामना पोर्‍या इसहाक

यानी वंशावळी हाई शे, अब्राहामनी इसहाकले जन्म दिधा. 20 इसहाक
चाळीस वरीसना व्हयना तवय त्यानी अरामी लाबान यानी बहिण पदन-
अरामना माधलं अरामी बथुवेल यानी पोर रिबका हाई बायको करी. 21
इसहाकनी आपली बायको करता परमेश्वरकडे प्रार्थना करी, कारण ती वांझ
व्हती; परमेश्वरनी त्यानी प्रार्थना ऐकी अनी त्यानी बायको रिबका गर्भवती
व्हयनी. 22 पण तिना गर्भमा पोऱ्या एकमेकसना संगे भांडण कराले लागनात,
तवय ती बोलनी, माले काबंर अश व्हई राहिनं शे? हाई काय शे म्हणीसन ती
परमेश्वरले ईचाराले गई. 23 परमेश्वर तिले बोलना, तुना गर्भमा दोन राष्ट्र
शेतस; तुना उदरमाईन दोन वंश निंघतीन; एक वंश दुसरा वंशपेक्षा शक्तीशाली
व्हई; अनी मोठा धाकलानी सेवा करी. 24 तिना प्रसूतिना दिन भरानी वेळ
वनी; तवय दखा, तिना उदरमा दोन जुळा पोऱ्या व्हतात. 25 पहिला पोऱ्या
लाल रंगना व्हता अनी त्याना सर्वा आंग केसना वस्त्रनामायक व्हतं; त्यानं नाव
एसाव ठेवात. 26 त्यानानंतर त्याना भाऊ जन्मना; एसावनी टाच त्याना हातमा
व्हती; त्यानं नाव याकोब अश ठेवात (टाच धरनारा किंवा युक्तीमा हिराई
लेणारा) तिनी त्याले जन्म दिधा तवय इसहाक साठ वरीसना व्हता. 27 त्या
पोऱ्या मोठा व्हयनात, एसाव हाऊ रानमा फिरनारा हुशार पारधी व्हयना; अनं
याकोब हाऊ तंबूमा राहनारा साधा माणुस व्हता. 28 एसाव मास आणे ते
इसहाकले भलतं आवडे म्हणीसनं तो त्याले आवडे, पण याकोब रिबकाना
आवडता व्हता. 29 एकदाव याकोबनी वरण बनाडेल व्हतं, तवय एसाव
रानमाईन थकी बंगीसन वना. 30 तवय एसावनी याकोबले सांगं, ते लाल
दखास ना, त्यानामाईन लवकर माले खावाले आण, मी भयान गळी जायेल
शे; त्यावरीन त्यानं नाव अदोम (लाल) अश पडनं. 31 याकोब त्याले बोलना,
पहिले तुना मोठा पणना हक्क माले मोबदला दे. 32 एसाव त्याले बोलना,
दख, मी मराले टेकनु शे; तर माले मना मोठा पणना हक्कना काय उपयोग?
33 याकोब बोलना, तर आत्तेच मनासंगे शपथ खाय; तवय त्यानी शपथ खाईन
आपला मोठा पणना हक्क याकोबले मोबदला दिधा. 34 तवय याकोबनी
एसावले भाकर अनं मसुरनं वरण दिधं; तो खाईपिसन उठना अनं चालता
व्हयना; अस प्रकारतीन एसावनी आपला मोठा पणना हक्क तुच्छ लेखं.

26 अब्राहामना येळले जस दुष्काळ पडेल व्हता तस दुसरा दुष्काळ
आते देशमा पडना, तवय इसहाक हाऊ पलिष्टसना राजा अबीमलेख
यानाकडे गरार नगरमा गया. 2 तवय परमेश्वरनी त्याले दर्शन दिसन सांगं,
मिसर देशमा जाऊ नको; मी सांगस त्या देशमा रहाय. 3 तू हाईच देशमा
रहाय, मी तुनासंगे रहासु, अनी तुले आशिर्वादित करसु; कारण हाऊ सर्वा
देश मी तुले अनं तुना संतानले दिसु; अनी मी तुना बाप अब्राहाम यानासंगे
खायेल शपथ करी करसु. 4 मी आकाशमाधली तारासना इतली तुनी संतान
वाढावसु, हाई सर्व तुना संतानले दिसु, अनी पृथ्वीवरना सर्व राष्ट्र तुना संतानमुये
आशिर्वादित व्हतीन. 5 कारण अब्राहामनी मना शब्दले मान दिधा, मना
सांगानं ऐकं, मना आज्ञा, मना नियम अनं कायदा पाळात. 6 तवय इसहाक
गरार नगरमां वस्ती करीसनं राहिना. 7 तठला लोकसनी त्यानी बायकोबइल
ईचारं तवय तो बोलना, हाई मनी बहिण शे; त्यानी हाई इचार करीसन अश
सांगं, कारण त्याले भिती वाटनी की, जर मी तिले मनी बायको म्हणसु,
तर या लोके रिबकामुये माले मारी टाकतीन कारण ती देखणी शे. 8 तो
तठे बराच काळ राहावावर एक दिनले पलिष्टसना राजा अबीमलेख यानी
खिडकीमाईन दखं की, इसहाक आपली बायको रिबकानासंगे प्रेमगोष्टी
करतांना त्याले दिसनात. 9 तवय अबीमलेखनी त्याले बलाईसन ईचारं,
खरेच हाई तुनी बायको शे, तर हाई मनी बहीण शे, अश तू काबंर सांगनास?
इसहाकनी त्याले सांगं, मी अश इचार करं की, तिनामुये मी मराले नही
पाहिजे. 10 अबीमलेख बोलना, तू आमनासंगे अश का बर करं? बरं व्हयनं
नहीते ह्या लोकेसमाईन कोणी तुनी बायकोजोडे सहज जाता अनी तू आमले
दोष देता. 11 मंग अबीमलेखनी लोकसले अशी ताकीद दिधी की, जो कोणी
या माणुसले किंवा त्यानी बायकोले हात लावं त्याले खरच कठोर शिक्षा
व्हई. 12 इसहाकनी त्या देशमा धान्यसनी पेरणी करी अनी त्याले त्याच
वरीसले पिक मिळनं, अनी परमेश्वरनी त्यानं भलं करं. 13 तो धनवान व्हयना
अनी कायमनाच धनवान व्हत गया, आठेपावत की, तो खुपच मोठा व्हई
गया. 14 कारण त्यानाजोडे मेंढरं बकरं, गाय बैल अनी बराच दासदासी व्हई
जायेल व्हतात म्हणीसनं पलिष्टी लोक त्याना हेवा कराले लागनात. 15 त्याना
बाप अब्राहाम याना येळले त्याना दाससनी ज्या विहिर खोदेल व्हतात, त्या
सर्व पलिष्टीसनी मातीघाई बुंजी दिधात. 16 अबीमलेख इसहाकले बोलना,
तू आमनामाईन निंघी जाय, कारण तू आमनातीन सामर्थ्यवान व्हई जायेल
शे. 17 तवय इसहाक तठेन निंघी गया अनी गरार खोरामा तंबू करीसन तठे
राहिना. 18 तवय इसहाकनी पाणीन्या त्या विहिरीसले परत खोघात ज्या
त्याना बाप अब्राहामना येळले खोदेल व्हत्यात, अनी जिसले पलिष्टीसनी
अब्राहामना मृत्यूनंतर बुजी टाकेल व्हतं, अनं त्यानी तिसले परत त्यानं नावे
दिधात ज्या त्याना बापनी देयल व्हतं. 19 इसहाकना दास त्या खोरामा खंदी
राहिंतात तवय त्यासले जिवत पाणीना झरा सापडना. 20 तवय गरार आठला
गुराखी इसहाकना गुराखीसंगे भांडाले लागनात, अनं बोलनात, हाई पाणी
आमनं शे; तेनावरीन त्यानी ती विहिरनं नाव एसेक (कलह) ठेवा; कारण
त्यासनी त्यानासंगे भांडण करा. 21 मंग त्यासनी दुसरी विहिर खोदी, तिनावर
बी त्या भांडनात म्हणीन त्यानी तिनं नाव सितना (वैर) ठेवात. 22 तो तठेन पुढे
गया, अनी तठे त्यानी आखो एक विहिर खोदी; तवय तिनावरीन त्या भांडनात
नहीत, म्हणीन त्यानी तिनं नाव रहोबोथ (विस्तार) अश ठेवा, अनी तो बोलना,
परमेश्वरनी आमनं भूमीना विस्तार करेल शे आते हाई देशमा आमनी वाढ
व्हई. 23 तवय तो तठेन बैर-शेबा आठे गया. 24 त्याच रातले परमेश्वरनी
त्याले दर्शन दिसन सांगं, मी तुना बाप अब्राहाम याना देव शे; भिऊ नको,
कारण मी तुनासंगे शे; मी मना दास अब्राहाम यानामुये तुले आशिर्वादीत करसु
अनं तुनी संतान बहुगुणित करसु. 25 मंग त्यानी तठे एक वेदी बांधी अनी
परमेश्वरनी नावनी अराधना करी; अनं तठे त्यानी आपला तंबू उभा करा,
तठे इसहाकना दाससनी एक विहिर खोदी. 26 तवय अबीमलेख आपला
मित्र अहुज्जाथ अनं आपला सेनापती पीकोल याले संगे लिसन गरारमाईन
त्यानाकडे गया. 27 तवय इसहाक त्याले बोलना, तुम्हीन तर मना द्वेष करतस,
अनी तुम्हीन माले तुमनामाईन काढी दिधं; अश राहीसन बी तुम्हीन मनाकडे
काबंर वनात? 28 त्यासनी सांगं, परमेश्वर तुमनासंगे शे हाई आमले स्पष्ट

दखाई राहिनं शे; म्हणीन आम्हीन हाई इचार करा की, आपलामा म्हणजे
आमनामा अनं तुमनामा हाई शपथ लेवाले पाहिजे, म्हणजे आमी तुमनासंगे
हाई करार करानं. 29 आम्हीन तुमले काही उपद्रव करा नही; आम्हीन फक्त
तुमनं बरं करा अनं तुमले शांतीमा निरोप दिधा, तश तुम्हीन बी आमनं वाईट
करानं नही; आते तुमनावर परमेश्वरना आशिर्वाद शे. 30 तवय त्यानी त्यासले
मेजवानी दिधी, अनी त्यासनं खानं पिनं व्हयनं. 31 त्यासनी पहाटमाच उठीन
एकमेकसंगे शपथ लिधी; मंग इसहाकनी त्यासले निरोप दिधा. अनी त्या
त्यानापाईन शांतीमा गयात. 32 त्याच दिनले अश व्हयनं की, इसहाकना दास
जी विहिर खोदी राहिंतात तिनाबद्दल त्यासनी खबर आणी की विहिरले पाणी
लागनं. 33 त्यानी तिनं नाव शेबा ठेवा. तिनावरीन त्या नगरना नाव बैर-शेबा
पडनं ते आजपावत चालू शे. 34 एसाव चाळीस वरीसना व्हयना तवय त्यानी
बैरी हित्ती यानी पोर यहूदीथ अनी एलोन हित्ती यानी पोर बासमथ ह्या बायका
कऱ्यात; 35 अनी या सुनासमुये इसहाक अनं रिबका यासले दु: ख व्हयनं.

27 इसहाक म्हतारा व्हयना अनी त्यानी नजर इतली कमजोर व्हयनी की,
त्याले काही दखावाले लागनं नही. तवय त्यानी एक दिनले आपला
मोठा पोऱ्या एसाव याले बलाईसन सांगं, की, बाळा, तो बोलना, काय बाबा?
2 तो त्याले बोलना, दख, मी आते म्हतारा व्हई जायेल शे; अनी माले मरण
कवय ई जाई सांगता येस नही. 3 तर तू आपला हत्यार, आपला धनुष्य अनं
भाता लिसन रानमा जाय अनी शिकार करीसन मनाकरता मास लई ये. 4
अनी मना आवडीना स्वादिष्ट भोजन तयार करीसन आण; मी ते खासु अनी
मंग मराना पहिले तुले आशिर्वाद दिसु. 5 इसहाक आपला पोऱ्या एसाव
यानासंगे बोली राहिंता तवय रिबका ऐकी राहिंती, मंग एसाव शिकार कराले
रानमा गया. 6 इकडे रिबका आपला पोऱ्या याकोब याले बोलनी, दख,
मी तुना बापले तुना भाऊ एसावसंगे अश बोलतांना ऐकं की, 7 शिकार
करीसन स्वादिष्ट भोजन तयार करीसन आण, म्हणजे मी ते खाईन मराना
पहिले तुले परमेश्वरना समक्ष तुले आशिर्वाद दिसु. 8 तर मना बाळा, आते मी
तुले सांगस ते ऐक; मना सांगानाप्रमाणे कर. 9 आत्तेनी आत्ते कळपमा जाय
अनी त्यामाईन बकरीना दोनली बच्चा लई ये; म्हणजे मी त्यासनं तुना बापनं
आवडतं स्वादिष्ट जेवण बनाडसु. 10 मंग ते तुना बापले लई जाय, म्हणजे तो
ते जेवण खाईन मराना पहिले तुले आशिर्वाद दि. 11 यावर याकोब त्यानी माय
रिबकाले बोलना, दख, मना भाऊ एसाव केसाळ माणुस शे, अनी मी तर
बिगर केसना माणुस शे. 12 मना बाप माले कदाचित चापलीसनं दखी अनी
मी त्याले फसाडी राहिनु शे अस त्याले दिसी मंग आशिर्वादना बद्लामा मी
मनावर शाप लई ईसु. 13 त्यानी माय त्याले बोलनी, मना बाळा, तुले शाप
भेटना तर तो माले लागो; पण मना एवढं सांगनं ऐक अनं बकरीनं पिल्लासले
ली ये. 14 तवय त्यानी जाईसन ते आपली मायनाजोडे आणं अनी तिनी
त्याना बापना आवडीना भोजन बनाडं. 15 मंग रिबकानी आपला मोठा पोऱ्या
एसावना उत्तम वस्त्र लिसन ज्या त्याना घरमा व्हतात, आपला धाकला पोऱ्या
याकोब याले घालात. 16 तिनी त्याना हातले अनं मानना गुळगुळीत भागले
पिल्लासनी कातडी चिटकाडी दिधी. 17 अनी आपला हातघाई बनाडेल
स्वादिष्ट भोजन अनं भाकर आपला पोऱ्या याकोब याना हातमा दिधं. 18 तवय
याकोब आपला बापनाजोडे जाईसन बोलना, बाबा, तवय इसहाक बोलना, मी
आठे शे? मना बाळा तू कोण शे? 19 तवय याकोब त्याना बापले बोलना,
मी तुमना मोठा पोऱ्या एसाव शे? जस तुम्हीन माले सांगेल व्हत, तसच मी
करेल शे, तर उठीन बसा अनी मास आणेल शे, एवढं खा; अनी तुम्हीन माले
आशिर्वाद घा. 20 तवय इसहाक आपला पोऱ्याले बोलना, मना बाळा तुले
शिकार इतलं लवकर कश भेटनं? तो बोलना, आपला देव यहोवा यानी माले ते
लवकर मिळु दिधं. 21 मंग इसहाक याकोबले बोलना, मना बाळा, तू मनाजोडे
ये; तू मना पोऱ्या एसावच शे की नही हाई माले चापलीसनं दखु दे. 22 तवय
याकोब आपला बाप इसहाकनाजोडे गया; तो चापलीसनं बोलना, आवाज तर
याकोबना शे पण हात तर एसावना शेतस. 23 त्याना हात त्याना भाऊ एसाव
याना हातनासारखा केसाळ व्हतात म्हणीन त्यानी त्याले वळख नही अनी
त्याले आशिर्वाद दिधा. 24 तो त्याले बोलना, तू मना पोऱ्या एसावच शे ना?
तो बोलना, हा, मी तोच शे. 25 तवय त्यानी सांगं, भोजन मनजोडे लई ये; मी
मना पोऱ्यानाद्वारा करेल शिकारना मास खासु मंग मी तुले आशिर्वाद दिसु.
याकोबनी जेवण त्यानाजोडे आणं अनी त्यानी ते खादं, त्यानी त्यानाकरता
द्राक्षरस बी आणा अनी त्यानी ते पिदं. 26 मंग त्याना बाप इसहाक त्याले
बोलना, "हे मना पोऱ्या जरासा जोडे ईसन मना मुका ले." 27 त्यानी जोडे
जाईन त्याना मुका लिधात; तवय त्याना वस्त्रना वास लिसन असा आशिर्वाद
दिधा, "मना पोऱ्याना सुगंध त्या शेतना सुगंधनामायक शे, ज्याले परमेश्वरनी
आशिर्वाद देयल शे. 28 देव तुले आकाशतीन ओस अनी पृथ्वीवरनी सुपीक
जमीनी अनी विपुल धान्य अनं द्राक्षरस देवो; 29 राज्य राज्यना लोके तुनी
सेवा करोत; अनी वंशना लोके तुले नमन करोत; तू आपला भाऊबंदसना
मालक हो; मायना पोऱ्या तुले नमन करोत; जो तुले शाप दि त्या सर्वा शापीत
व्हवोत; अनी जो तुले आशिर्वाद दि त्या सर्वा आशिर्वादीत व्हवोत." 30 तवय
अश व्हयनं की, इसहाक याकोबले आशिर्वाद देवानं व्हवावर याकोब आपला
बाप इसहाक यानाजोडेतीन जास नही तोच त्याना भाऊ एसाव शिकारवरीन
वना. 31 त्यानी बी स्वादिष्ट भोजन तयार करीसन आपला बापनाजोडे आणा,
अनं त्याले बोलना, मना बाबानी उठीन आपला पोऱ्यानी आणेल हरणनं मास
खावं, अनी माले आशिर्वाद घावं. 32 हाई ऐकीसन त्याना बाप इसहाक त्याले
बोलना, तू कोण शे? त्यानी सांगं, मी तुमना पोऱ्या, तुमना मोठा पोऱ्या एसाव
शे. 33 तवय इसहाक भयान थरथरीन बोलना, तर शिकार करीन आणेल
मास जो मनाकडे लिसन वना, अनी तू येवाना पहिले मी ते खाईसन ज्याले
आशिर्वाद दिधा तो कोण? तो आशिर्वादित व्हईच. 34 एसावनी आपला बापना
हाई शब्द ऐका तवय तो भलता दु: खमा रडना अनी आपला बापले बोलना,
माले बी आशिर्वाद घा. 35 तो त्याले बोलना, तुना भाऊनी कपटतीन ईसन
तुले भेटनारा आशिर्वाद ली गया. 36 तवय एसाव बोलना, त्यानं नाव याकोब
हाई बरोबरच ठेयल शे की नही? कारण त्यानी माले दोनदाव दगा देयल शे,
त्यानी मना ज्येष्ठपणना आधिकार बी ली लिधा अनी आते मना आशिर्वाद
बी काढी लेयल शे; तर तुम्हीन मनाकरता बी काहीच आशिर्वाद राखी ठेवं
नही का? 37 इसहाकनी एसावले सांगं, मी त्याले तुना मालक करी ठेयेल
शे, त्याना सर्वा भाऊ त्याना सेवक करेल शेतस अनी धान्य अनं द्राक्षरस

यासनायोगे त्याले मी समृध्द करेल शे; तर मना बाळा, मी तुनाकरता आते काय करू? 38 एसाव बापले बोलना, बाबा, तुमनाजोडे एकच आशिर्वाद शे का? बाबा माले बी आशिर्वाद घा, अनी एसाव जोरजोरमा रडाले लागना. 39 तवय त्याना बाप इसहाक त्याले बोलना, दख, पृथ्वीवरनी सुपीक जमीनपाईन दूरतीन आकाशमाईन दव पडस तठेन दूर तुनी वस्ती व्हई; 40 तू आपली तलवारघाई जगशी, अनं आपला भाऊसना नोकर व्हसी, तरी अश व्हई की, जवय तू निराश व्हसी तवय आपला खांदावरना त्याना जु तोडी टाकशी. 41 याकोबले आपला बापनी आशिर्वाद दिधा त्यामुये एसावनी त्यानासंगे वैर धरं; एसावनी आपला मनमा सांगं, मना बापनं मरणनं दिन जोडे येल शे, त्यानानंतर मी आपला भाऊ याकोबले मारी टाकसु. 42 आपला मोठा पोऱ्या एसाव यानं म्हणनं रिबकाले सांगाम वनं, तवय तिनी आपला धाकला पोऱ्या याकोब याले बलाईसन सांगं, दख, तुले मारी टाकना बेत करीसन तुना भाऊ एसाव आपला समाधान करी ली राहिना शे. 43 तर मना बाळा, आते मना ऐक: ऊठ, हारान आठे मना भाऊ लाबान शे, त्यानाकडे पळी जाय, 44 अनी तुना भाऊना तुनावरना राग जास तोपावत थोडा दिन त्यानाजोडे राय. 45 तुना भाऊना तुनावरना राग जाईसन तू त्यानासंगे जे करं त्याना त्याले विसर पडस नही तोपावत तू तठेच राय; मंग मी तुले तठेन बलाई लयसु; एकच दिनले तुम्हीन दोन्ही बी मनापाईन काबंर दूर व्हवाले पाहिजेत. 46 "तवय रिबका इसहाकले बोलनी, या हेथीसन्या पोरीमुये माले मना जीव नको व्हई राहिना शे, जर याकोब बी त्या देशमाधल्या पोरीमाईन एकादी हेथी पोरनासंगे लगीन करी लिधं, तर मना जगीन काय फायदा शे?"

28 तवय इसहाकनी याकोबले बलाईसन आशिर्वाद दिधा अनी बजाईसन सांगं, की, कनानी पोरीसमाईन बायको करानं नही. 2 तर ऊठ पदन-अराम आठे तुनी मायना बाप बथुवेल याना घर जाय अनं तुना मामा लाबान याना पोरीसमाईन बायको कर. 3 सर्वसमर्थ देव तुले आशिर्वाद देवो, तुले फलदूप करीसन तुनी वंशवृध्दी अस कराले पाहिजे की, तुनापाईन राष्ट्रसमुदाय निर्माण व्हवो. 4 तो तुले अनं तुनाबराबर तुना संतानले अब्राहामले दियेल आशिर्वाद देवो, म्हणजे देवनी अब्राहामले देल देश ज्यामा तू आते प्रवासी राहिना शे, तो तुना वतन व्हई. 5 अश प्रकारमा इसहाकनी याकोबले निरोप दिधा, अनी याकोब पदन-अराम आठे लाबानजोडे निंघी गया, जो अरामी बथुवेलना पोऱ्या व्हता अनी याकोब अनी एसाव यासनी माय रिबकाना भाऊ व्हता. 6 एसावनी दखं, की, इसहाकनी याकोबले आशिर्वाद दिसन पदन-अराम आठे बायको कराकरता तिकडे धाडेल शे; अनी आशिर्वाद देवाना येळले त्यानी त्याले बजाईसन सांगेल शे की, कनानी पोरीसमाईन बायको करानं नही. 7 अनी याकोब आपला मायबापसनी आज्ञा मानीसन पदन-अरामले जायेल शे. 8 एसावनी दखं, की, आपला बाप इसहाक याले कनानी पोरी पसंद नहीत हाई जाणीसन, 9 तो इश्माएलकडे गया अनी त्यानी इश्माएल बिन अब्राहाम यानी पोर अनं नबायोथनी बहीण महलथ हिनासंगे लगीन करीसन तिले आपला बायकोसमा सामील करं. 10 तवय याकोब बैर-शेबा आठेन हारानले जावले निंघना. 11 तो एक ठिकाणमा पोहचना तवय सुर्य मावळना म्हणीन तठेच मुक्काम करानी हाई विचारमा तठला एक धोंडा उसाले लिसन तो त्याच ठिकाणमा झोपी गया. 12 तवय त्याले सपन पडनं त्यामा त्यानी दखं की, एक शिडी पृथ्वीवर उभी करेल शे अनी तिना शेंडा आकाशले लागेल शे; अनी देवदूत तिनावरीन येजा येजा करी राहिना शेतस. 13 अनी दखा, परमेश्वर त्यानाजोडे उभा राहिनं त्याले बोलना, मी परमेश्वर तुना बाप अब्राहाम याना देव अनं इसहाकना देव शे; ज्या भुमीवर तू निजेल शे, ती मी तुले अनं तुनी संतानला दिसु. 14 तुनी संतती पृथ्वीनी धुळनीसारखी व्हई, पुर्व, पश्चिम, उत्तर अनं दक्षिण अश चारी दिशासले तुना विस्तार व्हई, अनी तुना अनं तुनी संततीनाद्वारा पृथ्वीना सर्वा कुळं आशिर्वादित व्हतीन. 15 दख, मी तुनासंगे शे; जिकडे तू जाशी त्या सर्वा ठिकाणमा मी तुना संरक्षण करसु अनी तुले हाई देशमा परत आणसु; तुले सांगेल ते करस तोपावत मी तुले सोडावु नही. 16 मंग याकोब झोपमाईन उठीन बोलना, खरंच हाई ठिकाणमा परमेश्वर शे, पण माले समजेल नव्हतं. 17 तो घाबरी गया अनं बोलना, कितला भयानक ठिकाण शे हाई, हाई प्रत्यक्ष देवनं घर, स्वर्गनं दार शे! 18 याकोब पहाटमाच उठना अनी जो धोंडा त्यानी उसाले लेयेल व्हता त्याना त्यानी स्मारकस्तंभ उभा करा अनी त्यानावर तेल ओतं. 19 अनी त्यानी त्या ठिकाणना नाव बेथेल अस ठेवात. सुरवातले त्या नगरना नाव लूज अस व्हतं. 20 याकोबनी अस नवस करा की, जर परमेश्वर मनासंगे राही, अनी ज्या वाटतीन मी जाई ऱ्हायनु शे तिमा मना संरक्षण करी अनी माले खावाले अन्न अनं घालाले कपडा दि, 21 अनी मी आपला बापना घर सुखरूप वापस वना तर परमेश्वर मना देव व्हई. 22 अनी हाऊ धोंडा मी स्मारकस्तंभ म्हणीन उभा करेल शे, तो देवनं घर व्हई; अनी जे काही तू माले दिशी त्याना दशमांश मी तुले अवश्य अर्पण करसु.

29 तवय याकोब आपली वाटले लागना अनी पुर्वकडना लोकसना देशमा जाईन पोहचना. 2 तठे त्यानी दखं की, शेतमा एक विहिर शे; अनी तिना जोडे मेंढरंसना तीन कळप बसेल व्हतात; कारण लोके त्या विहिरनं पाणी काढीसन कळपले पाजेत, विहिरनं तोंडनाजोडे एक मोठा धोंडा ठेयेल व्हता. 3 सर्व कळप एकजागेवर गोया व्हवावर विहिरना तोंडवरना धोंडा लोटीसन मेंढरंसले पाणी पाजेत अनी मंग तो परत त्याना जागमा विहिरना तोंडवर ठेई दियेत. 4 याकोब त्यासले बोलना, मना बंधूसवन, तुम्हीन कोठला शेतस? त्या बोलनात, आम्हीन हारान गावना शेतस. 5 मंग तो त्यासले ईचारना, तुम्हीन नाहोरना पोऱ्या लाबानले वळखतच का? त्या बोलनात, हा आम्हीन त्याले वळखतच. 6 तवय त्यानी सांगं, तो बरा शे का? त्या बोलनात, हा बरा शे, अनी ती दख, त्यानी पोर राहेल मेंढरंसले लिसन इकडे ई ऱ्हायनी शे. 7 त्यानी सांगं, दखा, दिन अजून बराच शे, जनावरंसले एकत्र गोया करानी येळ अजून व्हयेल नही, तर मेंढरंसले पाणी पाजा अनी चाराले परत लई जावा. 8 त्या बोलनात, तश आमले करता येस नही; सर्व कळप एकत्र गोया व्हवावर विहिरना तोंडवरना धोंडा लोटतस अनी मंग आम्हीन मेंढरंसले पाणी पाजतस. 9 तो त्यासनासंगे बोली राहिंता तवढामा राहेल आपला बापना मेंढरं लईसन तठे वनी; कारण ती मेंढरंसले चारे. 10 जवय याकोबनी आपला मामा लाबान यानी पोर राहेल अनी आपला मामानं मेंढरंसले दखं, तवय त्यानी जोडे जाईन विहिरना तोंडवरना धोंडा लोटीसन आपला मामा लाबान याना मेंढरंसले पाणी

पाजा. 11 मंग याकोब राहेलना मुका लिसन जोरजोरमा रडना. 12 याकोबनी
राहेल ले सांगं, मी तुना बापना नातेवाईक, रिबकाना पोऱ्या शे; तवय ती पयत
जाईसन आपला बापले हाई माहिती सांगी. 13 मंग अश व्हयनं की, लाबाननी
आपला भाचा याकोब यानी खबर ऐकताच तो त्याले भेटाले धावत गया,
अनी त्याले मिठ्ठी मारीसंन त्याना मुका लिधात; अनी त्याले आपला घर
ली वना, तवय याकोबनी लाबानले सर्व हकीकत सांगी दखाडी. 14 तवय
लाबान त्याले बोलना, हा तू खरोखर मना हाडमासना शे, याकोब त्यानाजोडे
महिनाभर राहिना. 15 तवय लाबान याकोबले बोलना, "तू मना नातेवाईक
म्हणीसनं फुकट मनी सेवा करानी का? तुनी मजुरी काय राही हाई माले
सांग." 16 लाबानले दोन पोरी व्हत्यात, मोठी पोरनं नाव लेआ अनी धाकली
पोरनं नाव राहेल. 17 लेआनं डोळा निस्तेज व्हतात, पण राहेल दिसाले सुरेख
अनी देखणी व्हती. 18 याकोबनं राहेलवर प्रेम व्हतं म्हणीसनं तो बोलना,
आपली धाकली पोर राहेल हिनाकरता मी सात वरीस तुमनी सेवा करसु. 19
त्यानावर लाबान त्याले बोलना बरं ठिक शे, परका माणुसले देवापेक्षा हाई
उत्तम शे, त्याकरता तु मनाजोडे राहाय. 20 तवय याकोबनी राहेल करता सात
वरीस सेवा करी; अनी राहेलवर प्रेमना कारण त्याले ती सात वरीस फक्त
थोडाच दिनसारखा वाटनात. 21 मंग याकोब लाबानले बोलना, आते मनी
सात वरीसनी सेवा पुरी व्हयेल शे, आते माले मनी बायको वापस घा म्हणजे
मी तिनाजोडे जासु. 22 तवय लाबाननी तठला सर्वा लोकसले एकत्र गोया
करीसन मेजवाणी दिधी. 23 संध्याकायले अश व्हयनं की, त्यानी आपली
पोर लेआ हिले याकोबना जोडे आणं, अनी तो तिनाजोडे गया. 24 लाबाननी
आपली दासी जिल्पा, हिले आपली पोर लेआले दिधी, यानाकरता की, ती
तिनी दासी व्हवाले पाहिजे. 25 सकाळ व्हयनी तवय याकोबनी दखं, की,
हाई ते लेआ शे, तवय त्यानी लाबानले ईचारं, तू मनासंगे हाई काय करं? मी
राहेलनाकरता तुमनी सेवा करी नही का? तरी तुम्हीन माले का बरं फसाड?
26 तवय लाबान त्याले बोलना, मोठी पोरना पहिले धाकली पोरना लगीन
करानं हाई आमनाकडे रित नही शे. 27 हाऊ सप्ता पुरा व्होऊ दे, मंग आम्हीन
ती पण तुले दिसुत, त्यानाबद्दल तुले अजून सात वरीस मनी सेवा करना पडी.
28 याकोबनी अश करीसन त्याना सप्ता पुरं करा, तवय लाबाननी आपली पोर
राहेल याकोबले बायको करी दिधी. 29 लाबाननी आपली दासी बिल्हा हिले
आपली पोर राहेल करता दासी म्हणीन दिधी. 30 तवय याकोब राहेलना
जोडे बी गया; पण लेआ पेक्षा राहेलवर त्यानं जास्त प्रिती व्हती म्हणीन तो
लाबानजोडे अजून सात वरीस राहिन त्यानी सेवा करी. 31 मंग परमेश्वरनी
दखं की, लेआ नावडती शे; म्हणीसनं त्यानी तिनी कूस वाहती करी अनी
राहेल वांझ राहिनी. 32 लेआ गर्भवती व्हईन तिले पोऱ्या व्हयना, त्यानं नाव
तिनी रऊबेन ठेवं; ती बोलनी, परमेश्वरनी मना दु: खकडे नजर करेल शे,
आते मना नवरा मनावर प्रिती करी. 33 ती परत गर्भवती व्हईसन तिले पोऱ्या
व्हयना, तवय ती बोलनी मी नापसंत शे हाई देवनी ऐकेल शे, म्हणीन त्यानी
माले हाऊ एक पोऱ्या दियेल शे; तिनी त्यानं नाव शिमोन ठेवं. 34 ती परत
गर्भवती व्हईन तिले पोऱ्या व्हयना; तवय ती बोलनी, आते माले तीन पोऱ्या
व्हयेल शेतस, आते तरी मना नवरा मनासंगे जडी राही; म्हणीसनं तिनी त्या
पोऱ्यानं नाव लेवी ठेवं. 35 ती आखो गर्भवती व्हईन तिले पोऱ्या व्हयना; ती
बोलनी मी आते परमेश्वरनी आराधना करसु; यानावरीन तिनी त्यानं नाव
यहूदा ठेवं; मंग पुढे तिले पोऱ्या व्हवानं थांबनं.

30 मंग राहेलनी दखं, की, याकोबले आपलापाईन काही पोऱ्यासोऱ्या
व्हई नही राहिनात, तवय ती आपली बहीणना हेवा कराले लागनी
अनी ती याकोबले बोलनी, तुम्हीन माले बी पुत्रवती करा, नही ते मी मरी
जासु. 2 तवय याकोब राहेलवर संताप करीन बोलना, मी काय देवना जागवर
शे का? म्हणीसनं तुले गर्भना फळपाईन वंचित ठेयेल शे. 3 मंग ती बोलनी,
दखा, हाई मनी दासी बिल्हा शे; हिनाजोडे जाय, म्हणजे हाई मनी मांडीवर
प्रसूत व्हईसन हिनामुये मना घर नांदाले लागी. 4 तवय तिनी आपली दासी
बिल्हा त्याले बायको करी दिधी अनी याकोब तिनाजोडे गया. 5 बिल्हा
याकोबपाईन गर्भवती व्हईन तिले पोऱ्या व्हयना. 6 तवय राहेल सांगाले
लागनी, देवनी मना न्याय करेल शे, अनी मना आवाज ऐकीसन माले एक
पोऱ्या देल शे; म्हणीन तिनी त्यानं नाव दान ठेवं. 7 मंग राहेलनी दासी बिल्हा
हाई याकोबपाईन परत गर्भवती व्हईन तिले दुसरा पोऱ्या व्हयना. 8 तवय
राहेल बोलनी, मी आपली बहिणनासंगे खुप झगडा करीसन यश मियाडेल शे;
अनी तिनी त्यानं नाव नफताली ठेवा. 9 जवय लेआ हिनी हाई दखं की, माले
पोऱ्या व्हवानं थांबी जायेल शे, तवय तिनी आपली दासी जिल्पा याकोबले
बायको करी दिधी. 10 लेआ हिनी दासी जिल्पा हिले याकोबपाईन पोऱ्या
व्हयना. 11 तवय लेआ बोलनी, मी कितली नशीबवान! अनी तिनी त्या
पोऱ्यानं नाव गाद ठेवं. 12 लेआ हिनी दासी जिल्पा हिले याकोबपाईन दुसरा
पोऱ्या व्हयना. 13 तवय लेआ बोलनी, मी कितली धन्य शे! बाकीन्या बाया
माले धन्य म्हणतीन, म्हणीन तिनी त्यानं नाव आशेर ठेवं. 14 गहूना कापणीना
येळले रऊबेन शेतमा गया तवय त्याले तठे पुत्रदात्रीनं फळं भेटनात, ती त्यानी
आपली माय लेआ हिनाजोडे आणीसन दिधी; तवय राहेल लेआले बोलनी,
पुत्रदात्रीनं फळं तुना पोऱ्यानी आणेल शेतस त्यामाईन थोडसं माले बी दे. 15
पण ती तिले बोलनी, तू मना नवराले ली लियेल शे, हाई धाकली गोष्ट शे का?
अनी आते तू मना पोऱ्यानी आणेल पुत्रदात्रीनं फळं बी लेवाले दखस का? मंग
राहेल तिले बोलनी, बरं तुना पोऱ्यानी आणेल पुत्रदात्रीनं फळना बदलामा
आज रातले तो तुनासंगे झोपी. 16 संध्याकायना येळले याकोब शेतमाईन घर
वना तवय लेआ त्यानाजोडे जाईसन त्याले बोलनी, तुमले आज मनाजोडे
येणच पडी; कारण मी खरंच तुमले मना पोऱ्यानी आणेल पुत्रदात्रीनं फळंसना
बदलामा भाडातीन लियेल शे, तवय त्या रातले तो तिनासंगे झोपना. 17 देवनी
लेआ हिनं ऐकं, अनी ती गर्भवती व्हईन याकोबपाईन तिले पाचवा पोऱ्या
व्हयना. 18 तवय लेआ बोलनी, मी मनी दासी मना नवराले दिधी म्हणीसन
देवनी माले हाई वेतन देल शे; अनी तिनी त्यानं नाव इस्साखार ठेवा. 19
याकोबपाईन लेआ परत गर्भवती व्हयनी तिले सहावा पोऱ्या व्हयना. 20 तवय
लेआ बोलनी, देवनी माले उत्तम वरदानतीन संपन्न करेल शे, हाई खेपले मना
नवरा मनासंगेच राही, कारण मी त्याना सहा पोऱ्यासले जन्म दियेल शे.
म्हणीन तिनी त्यानं नाव जबुलून ठेवा. 21 त्यानानंतर तिले एक पोर व्हयनी
तिनं नाव तिनी दीना ठेवात. 22 मंग देवनी राहेलनी प्रार्थना ऐकी; अनी त्यानी

तिनं ऐकीसन तिनी कूस वाहती करी. 23 ती गर्भवती व्हईन तिले पोऱ्या
व्हयना; ती बोलनी, देवनी मनी निंदा व्हवानं दूर करेल शे. 24 अनी तिनी
त्यानं नाव योसेफ ठेईसन सांगं, परमेश्वर माले पोऱ्यानी अजून एक जोड देवो.
25 राहेलले योसेफ व्हयना तवय याकोब लाबानले बोलना, माले निरोप घा
म्हणजे मी स्वदेशी आपला ठिकाणमा जासु. 26 मी ज्यासनाकरता तुमनी सेवा
करी त्या मन्या बायका अनं पोऱ्या माले परत घा म्हणजे मी जास, मी तुमनी
सेवा कशी करेल शे हाई तुमले माहित शे. 27 तवय लाबान त्याले बोलना, तुनी
मनावर कृपा व्हई तर आठेच मनासंगे राही जाय, तुनामुये परमेश्वरनी माले
आशिर्वादित करेल शे, हाई माले समजी जायेल शे. 28 आखो तो बोलना,
तुना वेतन काय राही ते माले सांग, ते मी तुले दिसु. 29 याकोब त्याले बोलना,
मी तुमनी सेवा कशी करी अनी तुमना जनावरे मनाजोडे कशा व्हतात हाई
तुमले चांगलं माहीत शे. 30 मी येवाना पहिले तुमनाजोडे थोडसं व्हतात, आते
त्या कितला पट वाढी जायेल शेतस; जठे मना पाय लागना तठे परमेश्वरनी
तुमले आशिर्वाद देयल शे. तर आते मी स्वत: ना घरदारना कवय दखु? 31
लाबान त्याले बोलना, मी तुले काय देऊ? याकोब बोलना, माले काहीच
देऊ नका? मनी फक्त एकच गोष्ट मान्य करशात तर मी पहिलं सारखा तुमनं
कळपले चारसु अनं त्यासना संभाळ करसु. 32 आज मी तुमना सर्वा कळपमा
फिरीसन त्यामाईन मेंढरंसमा ठिपकादार, काबऱ्या, अनी काळा रंगना मेंढरं,
तसच बकरीसमाईन ठिपकादार, अनं काबऱ्या रंगना बकऱ्या येगळा काढसु;
हाईच मना वेतन राही. 33 जर सकाय उठीन तुम्हीन मना वेतनना हिशोब
लेवाले वनात तर मनी इमानदारीनी साक्ष तुमले बी पटी; म्हणजे बकरीमाईन
ज्या ठिपकादार, अनं काबऱ्या नहीत अनं मेंढरंमाईन ज्या काळा रंगना नहीत
अश मनाजोडे निंघनात तर त्या चोरीना शेतस अश समजानं. 34 तवय लाबान
बोलना, ठिक शे, तुना सांगाप्रमाणे होऊ दे. 35 तवय त्याच दिनले बांडे
अनं ठिपकादार, एडके, थोडसं ढवळा रंगना सर्व ठिपकादार अनं काबऱ्या
बकऱ्या, अनी मेंढरासमाईन सगयी काळी मेंढरं या येगळा करीसन लाबाननी
आपला पोऱ्यासना हातमा सोपी दिधं. 36 त्यानी आपलामा अनं याकोबमा
तीन दिनना अंतर ठेवात; अनी याकोब लाबानना बाकीना उरेल कळप चारत
राहिना. 37 मंग याकोबनी लिबने, बदाम, अनी अर्मोन, ह्या झाडासन्या
हिरव्या अनं कोवळ्या काठया काढात अनी त्यासन्या मजारन्या सालना
ढवळा आंग उघडी करात. 38 त्या सोलेल काठया त्यानी त्या बकऱ्यासना
समोर त्यासना पाणी पिवाना नालामा अनं कुंडामा ठेवात; अनी जवय त्या
पाणी पिवाले जायेत तवय गाभन व्हई जायेत. 39 त्या छड्यासना समोर
बकऱ्या, मेंढ्या गाभन व्हत्यात तिसले बांडी, ठिपकादार, अनं काबऱ्या असा
पिल्ला व्हई जायेत. 40 मंग याकोबनी मेंढरूसना पिल्लासले येगळं करं अनी
लाबानना कळपमा माधला बांड्या अनं काळ्या मेंढरंकडे कळपनं तोंड करं;
त्यानी आपला कळपले येगळं करं, लाबानना कळपमा ठेवं नही. 41 धष्टपुष्ट
मेंढ्या गाभन व्हयेत तवय त्यासना नजरसमोर नालामा तो त्या छड्या ठि दे,
याकरता की, त्यासनी त्या छडीसना दरम्यानमा गाभन व्हवाले पाहिजे. 42
मेंढ्या कमजोर राहिन्यात म्हणजे त्या छड्या त्यासनासमोर तो ठेय नही, या
प्रकारमा दुबळ्या त्या लाबानन्या अनं धष्टपुष्ट त्या याकोबन्या व्हयन्यात. 43
अश रितीतीन तो माणुस खुप संपन्न व्हई गया, अनी पुष्कळ शेरडे, मेंढरं,
दास, दासी उंट अनं गाढवी त्यानी मियाडं.

31 नंतर याकोबनी हाई ऐकं, की, लाबानना पोऱ्या अस म्हणतस की,
"आमना बापनं व्हतं नव्हतं ते सर्व याकोबनी हडप करी लियेल शे,
अनी जे काही आमना बापनं व्हतं त्यानामाईनच त्यानी हाई सर्वी धनसंपत्ती
कमाडेल शे." 2 याकोबनी लाबानना तोंड दखीसन वळखी लिधं की, तो
पहिलासारखा मनावर खुश नही शे. 3 परमेश्वरनी याकोबले सांगं, की, "तू
आपला पुर्वजसना देशले आपला नातेवाईकसकडे परत जाय, मी तुनाबरोबर
र्‍हासु." 4 तवय याकोबनी राहेल अनं लेआ हिसले निरोप धाडीसन वावरमा
आपला कळपकडे बलाई लिधं. 5 त्या तठे वन्यात तवय तो तिसले बोलना,
"तुमना बापना व्यवहार मनासंगे आते पहिलासारखा राहिना नही, पण मना
बापना देव मनासंगे शे. 6 तुमले ते हाई माहीत शे की, मी तुमना बापनी सेवा
बळ लाईसन करेल शे. 7 पण तुमना बापनी माले फसाडीसन दहा येळा मना
कमाईमा बदल करा, तरी बी देवनी त्याले मनं नुकसान करू दिधा नही. 8
त्यानी जवय सांगं की, ठिपकादार मेंढ्या बकरीसना तुले वेतन भेटी, तवय सर्वा
कळपासमा ठिपकादार पिल्ला व्हवाले लागनात; त्यानी जवय सांगं, की,
बांड्या बकऱ्या तुन्या, तवय सर्व कळपासमा बांडी पिल्ला व्हवाले लागनात.
9 अस देवनी तुना बापना जनावरे लिसन माले देल शेतस. 10 कळपसमा
मेंढ्या, बकऱ्या गाभन व्हवाना ऋतुमा मी मनी नजर वर करीसन स्वप्नमा दखं
की, मेंढ्यासवर उडनारा एडका बांड्या, काबऱ्या अनं करडा व्हतात. 11 तवय
परमेश्वरना देवदूतनी स्वपनमां माले सांगं, "याकोबा!" अनी मी बोलनु, "मी
आठे शे." 12 तो बोलना, "तुनी नजर वर करीन दख, मेंढ्यासवर उडनारा
सर्वा एडका बांडे, ठिपकादार, अनं करडे शेतस; कारण लाबान तुनासंगे
कसं वर्तन करी राहिना शे, हाई सर्व मी दखेल शे. 13 बेथेल आठे तू एक
स्तंभले तेलना अभ्यंग करीन माले नवस करं तठला मी देव शे; आते तू हावु
देशमाईन निंघीसन आपली जन्मभूमीले परत जाय. 14 तवय राहेल अनं
लेआ त्याले बोलन्यात, आते आमना बापना घरमा अजून काही वाटा किंवा
वेतन आमनाकरता थोडं ठेयेल शे? 15 त्याना नजरमा आमी परक्याच शेतस
ना? कारण त्यानी आमले ईकी देयल शे, अनी आमनं धन बी खाई टाकेल
शे. 16 यामुये जो सर्वा धन परमेश्वरनी आमना बापपाईन ली लियेल शे, तो
आमनं अनं आमना पोऱ्यासना शे, त्यामुये आते जे परमेश्वरनी तुमले सांगेल शे
तशे करा. 17 मंग याकोब उठीसन आपला पोऱ्या अनं बायकासले उंटसवर
बसाडं. 18 अनी आपली सर्वा जनावरे, अनी पदन-अराममा मियाडेल सर्वी
मालमत्ता लिसन तो आपला बाप इसहाक यानाकडे कनान देशमा जावाले
निंघना. 19 जवय लाबान आपला मेंढरंसनी कातरणी कराले जायेल व्हता,
तवय राहेलनी आपला बापन्या (तेराफीम) गृहदेवत्या चोरी लिधं. 20 अस
याकोबनी अरामी लाबानले फसाडं; कारण आपण पळी जाई र्‍हायनुत हाई
त्यानी त्याले समजू दिधं नही. 21 मंग तो त्यानाजोडे जे काही व्हतं, ते लिसन
तो पळी गया; अनी पुढं जाईसन त्यानी फरात नदी ओलांडीसन गिलादना
डोंगरनी बाजुले जावाना बेत करं. 22 याकोब पळी गया शे, हाई तिसरा
दिनले कोणीतरी लाबानले सांगं. 23 तवय त्यानी आपला सर्वा भाऊबंदसले

लिसन सात दिनपावत प्रवास करीसन त्याना पाठलाग करं अनी त्याले गिलाद
डोंगरवर सापडावं. 24 मंग देवनी अरामी लाबानले रातले सपनमां दर्शन
दिसन सांगं, सावधान, तू याकोबले बरं वाईट बोलानं नही. 25 लाबाननी
जवय याकोबले सापडावं, तवय याकोबनी डोंगरवर आपला पडाव टाकेल
व्हता; लाबाननी बी आपला भाऊबंदनासंगे गिलाद नावना डोंगरवर पडाव
टाकं. 26 मंग लाबान याकोबले बोलना, तू हाई काय करं? माले फसाडीसनं
मन्या पोरी युध्दमा पाडाव करेलप्रमाण लई वनास. 27 तू गुपचुप पळीसन
माले फसाडेल शे; माले काबंर सांगं नही, तू माले सांगता तर मी आंनदमा
वाजागाजा करीसन डफ, तुतारी वाघ वाजाडीसनं तुले निरोप दितु. 28 तू माले
आपला पोऱ्यासोऱ्यासना मुका लेवानी सवड बी दिधी नही; हाऊ सर्व तू
मुर्खपणा करेल शे. 29 तुना नुकसान करानं सामर्थ्य मनामा शे, पण कालदिन
रातले तुना बापना देवनी माले सांगं की, सावधान, याकोबले बरं वाईट बोलानं
नही. 30 बरं व्हयनं, तुले आपला बापनी घरनी ओढ लागी व्हती म्हणीसनं तू
वनास, पण मन्या गृहदेवता का बरं चोरात? 31 तवय याकोबनी लाबानले
उत्तर दिधं, माले भिती वाटनी; मी इचार करं की, तुम्हीन मनाकडतीन तुमन्या
पोरीसले हिसकाई लिशात. 32 तुमन्या देवता ज्यानाकडे सापडतीन तो जिवत
रावावु नही; तुम्हीन तुमना भाऊबंदनासमक्ष मनी तपासी ल्या अनी तुमना
काही सापडनं तर वळखीन लि लेवानं, कारण याकोबले माहित नव्हतं की,
राहेलनी देवता चोरी आणेल शेतस. 33 तवय लाबान याकोबना तंबूमा, लेआना
तंबूमा अनी त्या दोन दासीसना तंबूमा गया, पण त्याले काहीच सापडनं नही,
मंग तो लेआना तंबूमाईन राहेलना तंबूमा गया. 34 राहेल त्या गृहदेवता उंटसना
कंठाळीमा ठिसन त्यावर बसेल व्हती, लाबाननी सर्वा तंबू शोधीसन दखा, पण
त्याले काही सापडनं नही. 35 ती बापले बोलनी, मना धनी माले तुमनापुढे
उभं राहता येवाऊ नही म्हणीसन राग येऊ देवानं नही, कारण माले स्त्रीधर्म प्राप्त
व्हयेल शे, त्यानी खुप शोध करा पण त्याले त्या गृहदेवता सापडन्यात नहीत.
36 तवय याकोबले राग वना अनी तो लाबाननासंगे भांडाले लागना; याकोबनी
लाबानले सांगं, मी अश कोणता अपराध, कोणता पाप करेल व्हतं? म्हणीसन
तुम्हीन मना पाठलाग करनात? 37 तुम्हीन मना सर्वा वस्तुसनी झडती लिधी
त्यामा तुमन्या घरना वस्तु सापडन्यात का? सापडन्या व्हईत तर त्या मना अनं
तुमना भाऊबंदनासमक्ष ठेवा; म्हणजे त्यासले आपला दोन्हीसना न्याय करता
ई. 38 आज तीस वरीसपावत मी तुमनासंगे ऱ्हायनु; इतला काळमा तुमन्या
मेंढ्या बकऱ्या गाभटन्या नहीत अनं तुमना कळपासमाधलं एक बी मेंढानं
मास खादं नही. 39 ज्यासले जंगली जनावरेसनी मारीन खादं, ती तशच
तुमनाजोडे न आणता मी त्यासना बदलामा दुसरी मेंढरंनी भरपाई मी दिधी;
दिनरातले चोरी व्हयेल मेंढरं तुम्हीन मनाकडीन भरपाई लिधी. 40 मनी हालत
अशी व्हई जायेल व्हती, दिनले उन्हना ताप अनं रातले गारठा यासघाई मनी
डोळासनी झोप उडी जाये. 41 वीस वरीसपावत मी तुमना घरमा ऱ्हायनु,
चौदा वरीस तुन्या दोन्ही पोरीकरता अनी सहा वरीस तुमना मेंढ्या बकऱ्या
करता मी तुमनी सेवा करी अनी दहा येळा तुम्हीन मना वेतनमां बदल करं.
42 मना बापना देव, अब्राहामना देव, इसहाकना धाक मना पाठिराखा नही
ऱ्हाता, तर आते बी तुम्हीन माले रिकामा लाई देतात, पण देवनी मना दु: ख
अनी मना कष्ट दखेल शे म्हणीसन त्यानी कालदिन रातले तुमले धमकाडं.
43 तवय लाबान याकोबले बोलना, ह्या पोरी ते मन्या पोरी शेतस, अनी
ह्या पोऱ्या ते मना पोऱ्या शेतस; ह्या मेंढ्या बकऱ्या बी मन्या शेतस अनी
ज्या काही तू दखी ऱ्हाईना शे, त्या सर्वा मना शे; आते ह्या मन्या पोरी अनं
त्यासना पोटना पोऱ्या यासले मी काय करू शकस. 44 तर चल, तू अनी
मी एकमेकसंगे करार करूत; अनी तो तुनामा अनी मनामा साक्षी राही. 45
तवय याकोबनी एक धोंडा लिसन त्याना स्तंभ उभा करा. 46 मंग याकोब
आपला भाऊबंदसले बोलना, धोंडा गोया करा; अनी त्यासनी धोंडा गोया
करीसन त्यासना ढिग करात. अनी तठे त्यासनी जेवण करं. 47 लाबाननी त्या
ढिगनं नाव यगर-सहदूथा अश ठेवं, तर याकोबनी तिले गिलाद अश ठेवा.
48 लाबान बोलना, "आते हावु ढिग तुनामा अनं मनामा साक्ष शे, म्हणीन
ह्यानं नाव गिलाद ठेवं." 49 तसच मिस्पा हाई बी नाव तिले दिधा; कारण तो
बोलना, आपण एकमेकसना नजरआड व्हयनुत तर परमेश्वर तुना अनी मना
साक्षी राही. 50 तू मना पोरीसले दु: ख दिधं किंवा दुसरा बाया बायका कऱ्यात
तर दख, तुना मनामा कोणी दुसरा माणुस नही राहिना तरी देव साक्षी राही.
51 लाबान याकोबले आखो बोलना, दख, तुना मनामा हाई रास शे, अनं
हाऊ स्तंभ मी उभा करेल शे. 52 हाई रास अनं हाऊ स्तंभ साक्षी शे; अनिष्ट
कराना हेतुतीन मी तुनाकडे हाई रास ओलांडीसन येवाव नही अनं तू पण हाई
रास अनं हाऊ स्तंभ ओलांडीसन मनाकडे येवानं नही. 53 अब्राहामना देव,
नाहोरना देव, त्यासना बापना देव आमना न्याय करोत, मंग याकोबनी त्यानी
शपथ लिधी ज्याना भय त्याना बाप इसहाक धरी राहिंता. 54 मंग याकोबनी
डोंगरवर यज्ञ करं, अनं आपला भाऊबंदसले जेवण कराले बलायं, त्यासनी
जेवण करीसन रातले तठेच मुक्काम करात. 55 लाबान मोठी पहाटमाच
उठना, त्यानी आपला पोऱ्या पोरीसना मुका लिसन त्यासले आशिर्वाद दिधा,
मंग लाबान निंघीसन आपला ठिकानमा वापस गया.

32 इकडे याकोब आपला वाट धरीसनं जाई राहिंता तवय देवदूत त्याले
भेटनात. 2 त्यासले दखीसनं याकोब बोलना, हाई देवना सैन्य शे,
म्हणीन त्या ठिकानना नाव त्यानी महनाइम ठेवात. 3 मंग याकोबनी सेईर
देशमा म्हणजे अदोम प्रांतमा आपला भाऊ एसाव यानाकडे आपला पहिले
संदेशवाहकसले धाडं. 4 त्यानी त्यासले आज्ञा दिधी की, मना बंधू एसाव
याले जाईसन सांगा की, आपला सेवक याकोब म्हणस, लाबाननाजोडे प्रवासी
व्हईसन आजपावत ऱ्हायनु. 5 तर आते मनी गुरं, गाढवं, शेरडंमेंढरंसना
कळप, दास अनं दासी शेतस; मना बंधूनी मनावर कृपा व्हवाले पाहिजे म्हणीन
हाऊ निरोप मी धाडी राहिन् शे. 6 संदेशवाहकसनी परत ईसन याकोबले
सांगं, "आम्हीन आपला बंधू एसाव याले जाईन भेटनुत; तो आपलाले भेटाले
ई राहिना शे, त्यानासोबत चारशे माणसे शेतस." 7 तवय याकोब भलताच
घाबरना अनी चिंतामा पडना अनी आपलासोबतना माणसे, शेरडंमेंढरं गुरं अनं
उंट यासन्या त्यानी दोन टोळ्या करात. 8 तो बोलना, "एसावनी ईसन एक
टोळीना नाश करा तर दुसरी टोळी पळीसन वाची जाई." 9 मंग याकोब
बोलना, हे परमेश्वरा, मना बाप अब्राहाम अनं इसहाक यासना देव, तू माले
सांगस की, तू आपला देशले आपला भाऊबंदसमा परत जाय; मी तुना कल्याण

करसु. 10 तू करूणा अनं सत्यता दखाडीसन आपला दासकरता जे काही
करेल शे, त्याले मी पात्र नही; मी फक्त मनी काठी लिसन हाई यार्देन नदी
उतरी जायेल व्हतु, अनी आते मनाजोडे दोन टोळ्या व्हई जायेल शेतस. 11
मी प्रार्थना करस की, माले मना भाऊ एसावना हाततीन सोडाव; कारण माले
त्यानी भिती वाटस, अस नको व्हवाले की तो ईसन मनावर हमला करी, अनी
पोऱ्यासले बी मायनासोबत मारी टाकी. 12 तू माले वचन देयल शे की, मी
तुना खरंच कल्याण करसु, अनी तुनी संतती समुद्रना वाळूना कणनामायक
वाढावसु ज्यासनी मोजनी करता येस नही. 13 ती रातले तो तठेच राहिना;
अनी आपलाजोडे जे व्हतं त्यामाईन त्यानी आपला भाऊ एसाव यानाकरता
भेट तयार करी. 14 दोनशे बकऱ्या अनं वीस बोकडं, दोनशे मेंढ्या अनं तीस
एडका, 15 तीस दूध देनारी उंटनी अनी त्यासना पिल्ला, चाळीस गायी अनं
दहा बैल, वीस गाढवी अनं दहा शिंगरं. 16 या सगयासना त्यानी येगयेगळा
कळप करात, अनी आपला चाकरासना स्वाधीन करीसन त्यासले सांगं,
तुम्हीन कळपा कळपामा अंतर ठेईसन मनापुढे चाला. 17 त्यानी सर्वासना
पुढला चाकरले सांगं की, तुले मना भाऊ एसाव भेटना अनं ईचारना की,
तू कोना दास शे? कोठे जाई राहिना? अनी हाई तू लई जाई राहिना शे ह्या
जनावरं कोणा शेतस? 18 तवय त्याले सांग की, आपला सेवक याकोब याना
ह्या शेतस; त्यानी ह्या आपला बंधू एसाव याले भेट म्हणीसनं धाडेल शे; अनी
दखा, तो बी आमना मांगे मांगे ई य़्हाईना शे. 19 मंग त्यानी दुसराले तिसराले
अनी बाकीना कळप हाकलनारासले तसंच आज्ञा दिसन बोलना की, जर
तुमले एसाव भेटना तर अशच बोलानं. 20 अनी सांगा, दखा, तुमना दास
याकोब बी आमनामांगेन ई य़्हायना शे, याकोबले वाटनं की, पुढं भेट धाडीन
त्याले शांत करा अनी मांगेतीन त्याना दर्शन लिधा तर तो आपलावर संतुष्ट
व्हई. 21 अस त्यानी ती भेट पुढं गयी अनं तो ती रातले तंबू करीसन राहिना.
22 मंग तो रातलेच उठीन आपला दोन्ही बायका, दोन्ही दासी अनी अकरा
पोऱ्या यासले लिसन यब्बोक नदीना उतारतीन पार गया. 23 त्यानी त्यासले
नदीना पलीकडे उतारी दिधं, अनी आपला सर्व काही तिकडे धाडी दिधं.
24 याकोब एकलाच मांगे राहिना, तवय एक माणुस ईसन त्यानासंगे पहाट
व्हस तोपावत कुस्ती खेळना. 25 याकोबवर मी यशस्वी व्हवावु नही हाई
दखीसन त्यानी त्याना जांघले स्पर्श करा म्हणीन याकोबनी जांघनी जागा
कुस्ती कराना येळले सुजनी. 26 तवय तो बोलना, ‘‘पहाट व्हई राहिनी माले
जाऊ दे,’’ पण याकोब बोलना, ‘‘जोपावत तू माले आशिर्वाद देस नही तोपावत
मी तुले जाऊ देवावू नही.’’ 27 तवय त्यानी ईचारं, "तुना नाव काय शे?" तो
बोलना, "याकोब" 28 तवय त्यानी सांगं, "आतेपाईन तुले याकोब म्हणावुत
नहीत, तर इस्राएल म्हणतीन, कारण तू देवनासंगे अनी मनुष्यनासंगे लढीसन
यशस्वी व्हयेल शे." 29 तवय याकोबनी त्याले सांगं, "कृपा करीसन माले तुनं
नाव सांग" पण तो बोलना, "मनं नाव काबंर ईचारस?" मंग त्यानी त्याले
तठेच आशिर्वाद दिधा. 30 मंग याकोबनी त्या ठिकाणनं नाव पनिएल अस
ठेवं, कारण तो बोलना, मी देवना मुख प्रत्यक्ष दखीसन बी मना जीव वाची
जायेल शे. 31 तो पनिएल सोडीन जाई राहिंता तवय सकाळ व्हयनी; अनी
आपली मांडीमुये लंगडा व्हईन चाली राहिंता. 32 म्हणीन इस्राएल लोक
जनावरंसना जांघना स्नायू आजपावत खातस नही; यानं कारण हाईच शे की,
त्यानी याकोबना जांघना स्नायूले स्पर्श करा.

33 याकोबनी नजर वर करीसनं दखं, तवय त्याले एसाव चारशे माणसे
लिसन ई राहिना शे अस त्याले दखायना; तवय त्यानी लेआ अनं
राहेल अनी त्या दोन दासीसनाजोडे आपला पोऱ्यासले दिधात. 2 त्यानी दासी
अनं त्यासना पोऱ्यासले सर्वासना पुढे, त्यासना मांगे लेआ अनं तिना पोऱ्या
अनी सर्वासना मांगे राहेल अनं योसेफ यासले ठेवं. 3 तो स्वत: त्या सर्वासना
पुढं चालत गया, अनी भाऊनाजोडे जाईसन पोहचस नही तोपावत त्यानी
त्याले सात दाव भूमीवर पडीसन नमन करं. 4 तवय एसाव त्याले भेटाकरता
धावत वना, त्यानी त्याले मिठ्ठी मारी; त्याना गळामा गळा घालीसनं त्याना
मुका लिधा, अनी त्या दोन्हीजण रडाले लागनात. 5 एसावनी वर नजर
करीसनं बाया पोऱ्यासोऱ्यासले दखं, तवय तो बोलना ह्या कोण शेतस? तो
बोलना देवनी आपला दासवर कृपा करीसनं देयल ह्या पोऱ्या शेतस. 6 तवय
त्याना दासीसनी पोऱ्यासनासंगे जोडे जाईसन त्याले नमन करं. 7 मंग लेआ
अनं तिना पोऱ्यासनी जोडे ईसन त्याले नमन करं, अनी त्यासना नंतर योसेफ
अनी राहेल यासनी जोडे ईसन त्याले नमन करं. 8 मंग तो बोलना, माले तुना
सर्वा कुटूंब भेटना तो कसाकरता? तो बोलना, मना स्वामीनी मनावर कृपा दृष्टी
व्हवाले पाहिजे म्हणीसन. 9 एसाव त्याले बोलना, मना बंधू तुना तुलेच राहु
दे, मनाजोडे भरपुर शे. 10 याकोब त्याले बोलना, नही, नही, जर मनावर तुनी
कृपादृष्टी व्हयेल व्हई, तर मना हाततीन हाई भेट स्वीकर कर, कारण माले तुनं
दर्शन व्हयनं हाई एक देवना दर्शनमायक शे, अनी तुम्हीन बी मनावर खुश
शेतस. 11 तर तुमनाकरता आणेल भेट तुम्हीन ल्या; कारण देवनी मनावर
कृपादृष्टी व्हवामुये मनाजोडे सर्वाकाही शे; त्यानी त्याले खुप रावन्या करामुये
त्यानी ती भेट लिधी. 12 मंग एसाव त्याले बोलना, चला आपण वाटले लागुत
अनी पुढे जाऊत, मी तुमनापुढे जास. 13 याकोब त्याले बोलना, मना स्वामीले
माहित शे की, ह्या पोऱ्या धाकला शेतस; अनी दूध पाजनारा बकऱ्या, मेंढ्या
अनं गायी यासनं बी माले दखना पडी, जर एक दिनमा विनाकारण त्यासले
चालाडं तर सर्वा कळप मरी जाई. 14 तर मना स्वामी तुम्हीन आपला
दासना पुढं जा, अनी मना गुरं, मेंढरं, अनं पोऱ्या यासनाघाई चालाई तश
मी बागेबागे चालत सेईरमा मना स्वामीकडे ईसु. 15 मंग एसाव बोलना,
"मनाजोडेना लोकमाईन तुनाजोडे ठेई जास," याकोब बोलना, कशाले? मना
स्वामीनी मनावर कृपादृष्टी व्हयनी म्हणजे बस. 16 तवय एसाव त्याच दिनले
सेईरले परत जावाले निंघना. 17 याकोब प्रवास करीसन सुक्कोथले गया
तठे त्यानी आपलाकरता एक घर बांधं अनं आपला गुरंढोरंसकरता झोपडा
बनाडात, म्हणीसनं त्या ठिकाणना नाव सुक्कोथ अस पडनं. 18 याकोब
पदन-अरामापाईन प्रवास करीसन कनान देशना शखेम नावना नगरले जाईन
सुखरूप पोहचना, अनी नगरापुढे पडाव टाकीसनं राहिना. 19 जठे त्यानी
पडाव टाकेल व्हता, तठली काही जमीन त्यानी शखेमना बाप हमोर याना
वंशजकडीन शंभर चांदीना सिक्का दिसन ईकत लिधं. 20 अनी तठे त्यानी
एक वेदी बांधी अनी तिन नाव एल-एलोहे-याकोब अस ठेवं.

34 मंग लेआनी पोर दीना, जी याकोबपाईन उत्पन्न व्हयेल व्हती, त्या
देशमाधल्या पोरीसले दखाले बाहेर गयी. 2 तवय त्या देशना अधिपती
हमोर नावना हिव्वी पोऱ्या शखेम यानी नजर तिनावर गयी, अनी त्यानी तिले
भ्रष्ट करं. 3 याकोबनी पोर दीना हिनावर त्यानं मन बसनं; त्यानं त्या पोरवर
प्रेम जडना, अनी त्यानी तिनं समाधान करं. 4 मंग शखेमनी आपला बाप
हमोर याले सांगं, माले हाई पोर बायको करी घा. 5 त्यानी आपली पोर दीना
हिले भ्रष्ट करं हाई माहिती याकोबले समजनी, तवय त्याना पोऱ्या रानमा
गुरंसमा जायेल व्हतात, म्हणीसनं त्या परत येतस तोपावत तो गप्प राहिना.
6 तवय शखेमना बाप हमोर याकोबनासंगे बोलनं कराकरता निंघना. 7 ती
माहिती ऐकीसन याकोबना पोऱ्या रानमाईन घर वनात; तवय त्या खुप दु: खमा
संतापेल व्हतात, कारण शखेमनी याकोबनी पोरले भ्रष्ट करीसनं याकोबमा एक
अश गोष्ट करेल व्हती जे त्यानी नको कराले पाहिजे व्हतं. 8 पण हमोरनी
त्यानासंगे अश बोलनं करीसन सांगं, मना पोऱ्या शखेम यानं तुमनी पोरवर
खुप प्रेम शे, तरी ती त्याले बायको करी घा. 9 तुम्हीन आमनासंगे सोयरीक
करा, तुमन्या पोरी आमले घा अनं आमन्या पोरी तुम्हीन करा. 10 आमनामा
वस्ती करीसनं राहा, हाऊ देश तुमले मोकळा शे; त्यामा ऱ्हावा, व्यापार करा,
अनी वेतन मियाडा. 11 शखेम दीनाना बापले अनं भाऊसले बोलना, मनावर
एवढी कृपा करा म्हणजे तुम्हीन ज्या बी मांगशात ते मी दिसु. 12 तुमले वाटी
ते किम्मतनी वस्तु मनाजोडे मांगा, तुमना सांगेल प्रमाणे ते मी दिसु; पण ती
पोर माले बायको करी घा. 13 आपली बहीण दीना शखेमनी भ्रष्ट करेल
शे, म्हणीन याकोबना पोऱ्यासनी मनमा डाव धरीन त्याले अनं त्याना बाप
हमोरले उत्तर दिधं. 14 त्या त्याले बोलनात, बेसुंता व्हयेल माणुसले आमनी
बहीण देवानं हाई आमना हाततीन व्हवावू नही; आमले बाट लागी. 15
आम्हीन फक्त एक अटवर तुमनासंगे सहमत व्हसुत, जर तुम्हीन आमनागत
व्हई जाशात, म्हणजे तुमनामाईन सर्वा माणसंसनी सुंता व्हवाले पाहिजे. 16
तवय आम्हीन आमन्या पोरी तुमले बायका कराले दिसुत, अनी तुमन्या पोरी
आम्हीन करसुत, अनी तुमनासंगे वस्ती करीन एकजातना व्हई जासुत. 17
पण जर तुम्हीन सुंता कराकरता आमनं ऐकनात नहीत, तर आम्हीन आमनी
पोरले लिसन निंघी जासुत. 18 त्यासनं बोलनं हमोर अनं त्याना पोऱ्या शखेम
याले मान्य व्हयनी. 19 त्या जवान पोऱ्यानी तश कराले उशीर करा नही,
कारण याकोबनी पोरवर त्यानं मन बसेल व्हतं; त्याना बापना घरमाधला
सर्वापेक्षा त्याना मान मोठा व्हता. 20 अस हमोर अनं त्याना पोऱ्या शखेम
यासनी आपला नगरना वेशीजोडे जाईसन नगरवासी लोकसले अश सांगाले
लागनात की, 21 ह्या माणसे आपलासंगे बंधुप्रेममा राहनारा शेतस, त्यामुये
त्यासले हाई देशमा राहीसन व्यापार करू घा, कारण दखा, त्यासले वस्ती
करीन राहता ई इतला हाऊ देश पुरा शे, आम्हीन त्यासन्या पोरी बायका करूत
अनी आपल्या पोरी त्यासले देऊत. 22 आपलामा राहिसन एक राष्ट्र व्हवाले
त्या ज्या अटवर मान्य व्हयेल शेतस, ती हाई शे की, त्यासनी सुंता व्हयेल शे,
तशी आपलामा सर्वा माणसेसनी सुंता व्हवाले पाहिजे. 23 अश करावर त्यासनं
कळप, मालमत्ता अनी त्यासनी सर्वी जनावरे आपली नहीत का व्हवावुत?
एवढं त्यासनं बोलनं मान्य करी ल्या, म्हणजे त्या आपलामा वस्ती करीन
राहतीन. 24 हमोर अनी त्याना पोऱ्या शखेम यासनं बोलनं, वेशीमाईन येनारा
जानारा सर्वासनी ऐकात; मंग त्या नगरमा येनारा जानारा सर्वा माणसेसनी सुंता
व्हयनी. 25 मंग अश व्हयनं की, तिसरा दिनले त्या सर्वा माणसे तराशमा पडी
राहिंतात, तवय याकोबना दोन पोऱ्या म्हणजे दीनाना भाऊ शिमोन अनं लेवी
यासनी आपली तरवार लिसन त्या नगरमा अचानक हामला करा, अनी
तठला सर्वा माणसेसनी कत्तल करी. 26 अनी त्यासनी हमोर अनं त्याना
पोऱ्या शखेम याना बी तरवारघाई कत्तल करीसन दीनाले शखेमना घरमाईन
काढी लई गयात. 27 मंग याकोबना पोऱ्यासनी त्या कत्तल करेल नगरमा
जाईसन त्या नगरले लुटी लिधात, कारण त्या नगरवासीसनी त्यासनी बहीण
दीना हिले भ्रष्ट करेल व्हतं. 28 त्यासनी त्यासनं शेरडं मेंढरं, गायबैल, गाढवं
अनी नगरमा अनी शेतमा जे काही व्हतं ते सर्वा त्यासनी लि लिधा. 29 अनी
त्यासनी त्यासनं सर्व मालमत्ता, अनं पोऱ्यासोऱ्या अनं बाया अनी त्यासना
घरमा जे काही सापडनं ते सर्वा त्यासनी लुटी लिधं. 30 तवय शिमोन अनं
लेवी यासले याकोब बोलना, या देशना रहिवासी कनानी अनं परिज्जी यासले
मना वीट ई अश करीन तुम्हीन माले संकटमा पाडेल शेतस; मना माणसे
फक्त मुठभर शेतस, म्हणीसंन त्या मनावर चाल करीसन येतीन अनी मना
कत्तल करतीन अनी मना अनं मना घरणासना नायनाट करतीन. 31 पण त्या
त्याले बोलनात, त्यासनी आमनी बहीणसंगे अश व्यवहार का बरं करा, जश
वेश्यानीसंगे करतस.

35 मंग देव याकोबले बोलना, ऊठ बेथेलमा जाईसनं राहाय; अनी तू
आपला भाऊ एसाव याले घाबरीसन पळी जाई राहिंता तवय ज्या
देवनी तुले दर्शन दिधं त्यानाकरता तठे वेदी बांध. 2 मंग याकोब आपला घरना
मंडळीले अनं त्यानासंगेना सर्वा माणसंसले बोलना, तुमनाजोडे ज्या परका
देव शेतस, त्या सर्वा फेकी घा अनं स्वताले शुध्द करीसन आपला कपडा
बदली टाका. 3 अनी चला आपण आठेन निंघीसन बेथेलमा जाऊत; तठे मी
परमेश्वरना करता वेदी बांधसु; संकटना येळले त्यानी मनं ऐका; अनी ज्या
वाटतीन मी प्रवास करी राहिंतु तिमा तो मनासंगे व्हता. 4 तवय त्यासनी
त्यासनाजोडे ज्या परका देवसन्या मुर्ती व्हत्यात अनी आपला कानमाधलं
कुंडलं याकोबनाजोडे दिधात; मंग याकोबनी शखेमनाजोडे एक एला झाडजोडे
ती पुरी दिधं. 5 मंग त्यासनी तठेन पलायन करं; अनी आसपासना नगरना
लोकसना मनमा देवनी अश भय निर्माण करा की, त्या याकोबना पोऱ्यासना
मांगे लागनात नहीत. 6 अश प्रकारतीन याकोब आपलाबरोबरना सर्वा
लोकसनासंगे कनान देशमा लूज आठे ईसन पोहचना. 7 तठे त्यानी एक
वेदी बांधी अनं त्या स्थळले एल-बेथेल अश नाव दिधं; कारण तो आपला
भाऊपाईन पळी जाई राहिंता तवय आठेच देव त्याले प्रकट व्हयना व्हता. 8
रिबकानी दाई दबोरा हाई मरण पावनी अनं तिले बेथेलना खालना बाजुले
अल्लोन झाडनाखाल पुरं; ह्या झाडना नाव अल्लोन-बाकूथ अश ठेवात.
9 याकोब पदन-अराममाईन परत येवावर देवनी त्याले परत दर्शन दिसन
आशिर्वाद दिधा. 10 देव त्याले बोलना, तुनं नाव याकोब शे; पण आतेपाईन
तुले याकोब म्हणावुत नहीत, तर तुनं नाव इस्राएल व्हई; अनी देवनी त्याले
इस्राएल हाई नाव दिधं. 11 देव त्याले आखो बोलना, मी सर्वसमर्थ देव शे; तू

फलदूप व्हईसन बहुगुणित व्हई जाय; तुनापाईन एकच राष्ट्र नही, तर राष्ट्र
समूह उत्पन्न व्हतीन; अनी तुनापाईन राजा उत्पन्न व्हतीन. 12 अनी जो देश
मी अब्राहाम अनं इसहाक यासले दिधा, तो तुले दिसु अनी तुनामांगे तुनी
संतानले बी तोच देश दिसु. 13 मंग देवनी जठे याकोबना संगे भाषण करं
तठेनच तो वर निंघी गया. 14 अनी जठे देवनी याकोबना संगे भाषण करं
तठे त्यानी एक दगडना स्तंभ उभा करा, अनी त्यानावर पेयार्पण करीसन
त्यानावर तेल ओतं. 15 मंग याकोबनी त्या स्थळना नाव बेथेल ठेवा जठे
देवनी त्यानासंगे भाषण करेल व्हतं. 16 मंग त्यासनी बेथेलमाईन वाटचाल
करी अनी एफ्राथ नावना गाव अजुन थोडंच बाकी व्हता तवय राहेलले प्रसूत
पिडानी सुरवात व्हयनी अनं तिले भयानक प्रसूती पिडा व्हवाले लागनी. 17
प्रसूतीपिडा व्हई राहिंतात तवय सुईण तिले बोलनी घाबरू नको, कारण आते
बी तुले हाऊ पोऱ्याच व्हवाव शे. 18 तवय अश व्हयनं की, ती मरण पावनी
अनी तिना जीव जावाना येळले तिनी पोऱ्याना नाव बेनओनी अश ठेवात. पण
त्याना बापनी त्यानं नाव बन्यामिन (मना उजवा हातना पोऱ्या) अश ठेवात.
19 अश प्रकारतीन राहेल मरण पावनी अनी एफ्राथ (म्हणजे बेथलेहेम) गावना
वाटवर तिले पुरं. 20 मंग याकोबनी तिना कबरवर एक स्तंभ उभा करा; तो
स्तंभ राहेलना कबरवर आजपावत कायम शे. 21 नंतर याकोबनी पलायन
करीसन एदेर कोटना पलीकडे आपला पडाव टाकात. 22 तवय अश व्हयनं
की, याकोब त्या देशमा राही राहिंता तो रऊबेन हाऊ आपला बापनी उपपत्नी
बिल्हा हिनाजोडे जाईसन झोपना, अनं हाई याकोबले समजनं याकोबना बारा
पोऱ्या व्हतात. 23 लेआ हिना पोऱ्या: याकोबना पहिला पोऱ्या रऊबेन अनी
शिमोन, लेवी, यहूदा, इस्साखार अनं जबुलून; 24 राहेलना पोऱ्या: योसेफ
अनं बन्यामिन; 25 राहेलनी दासी बिल्हा हिना पोऱ्या: दान अनं नफताली;
26 अनी लेआनी दासी जिल्पा हिना पोऱ्या: गाद अनं आशेर; ह्या याकोबना
पोऱ्या त्याले पदन-अराममा व्हयनात. 27 मंग किर्याथ अरबा म्हणजे हेब्रोन
अठला मम्रेमा याकोब आपला बाप इसहाक याले भेटाले गया; तठेच अब्राहाम
अनं इसहाक ह्या सुरवातले वस्ती करीन राही राहिंतात. 28 इसहाकनं वय
एकशेऐंशी वरीसना व्हई जायेल व्हतं. 29 अनी इसहाकना जीव निंघी गया;
तो म्हतारा अनं पुरा वयना व्हईसन मरण पावना अनी आपला लोकसमा जाईन
भेटना; त्याना पोऱ्या एसाव अनी याकोब यासनी त्याले मूठमाती दिधी.

36 एसाव म्हणजे अदोम यानी वंशावळी: 2 एसावनी कनानी पोरीसमाईन
बायको करी, एलोन हित्ती यानी पोर आदा, सिबोन हिव्वी यानी नात
म्हणजे अनानी पोर अहलीबामा, 3 अनी इश्माएलनी पोर, नबायोथनी बहीण
बासमाथ ह्या बायको त्यानी करी. 4 एसावपाईन आदाले अलीपाज अनं
बासमाथले रगुवेल ह्या पोऱ्या व्हयनात; 5 अनी अहलीबामले यऊश, यालाम,
अनं कोरह ह्या पोऱ्या व्हयनात, एसावले ह्या पोऱ्या कनान देशमा व्हयनात. 6
मंग एसाव आपल्या बायका, पोऱ्या अनं पोरीसले अनं आपला घरना सर्वा
माणसे, आपला गुरंढोरं अनं बाकीना जनावरे अनी कनान देशमा मियाडेल
मालमत्ता हाई सर्व लिसन याकोब राही राहिंता त्या देशमाईन दूर निंघी गया. 7
कारण त्यानी संपत्ती इतली वाढनी की, त्यासले एकत्र रावाले सोय नव्हती;
तसंच त्यासनं गुरंढोरं जास्त वाढामुये ज्या देशमा त्या प्रवासी म्हणीन राही
राहिंतात तठे तेवढासना निर्वाह व्हई नही राहिंतं. 8 म्हणीन एसाव सेईरना
डोंगराळ प्रदेशमा वस्ती करीन राहिना, एसावले अदोम नावतीन बी वळखेत.
9 सेईरना डोंगराळ प्रदेशमा राहनारा अदोमी लोकसना मूळपुरूष एसाव यानी
वंशावळीना लिखाण यानाप्रमाणे 10 एसावना पोऱ्यासना नावे ह्या शेतस:
एसावनी बायको आदा हिना पोऱ्या अलीपाज अनी एसावनी बायको बासमाथ
हिना पोऱ्या रगुवेल. 11 अलीपाज याना पोऱ्या तेमान, ओमार, सपो, गाताम,
अनी कनाज ह्या व्हतात. 12 एसावना पोऱ्या अलीपाज यानी तिम्ना नावानी
एक उपपत्नी व्हती, तिनापाईन त्याले अमालेक व्हयना, एसावनी बायको
आदा हिना हाऊ वंश. 13 रगुवेलना पोऱ्या नहाथ, जेरह, शम्मा, अनं मिज्जा
ह्या व्हतात; एसावनी बायको बासमाथ हिना हाऊ वंश. 14 सिबोननी पोर
अना, हिनी पोर अहलीबामा हाई जी एसावनी बायको तिनापाईन एसावले
यऊश, यालाम, अनं कोरह ह्या पोऱ्या व्हयनात. 15 एसाव वंशमाधला सरदार
व्हयनात, त्या ह्या शेतस, एसावना पहिला पोऱ्या अलीपाज, याना पोऱ्या
सरदार तेमान, सरदार ओमार, सरदार सपो, सरदार कनाज, 16 सरदार कोरह,
सरदार गाताम, अनं सरदार अमालेक; अदोम देशमा अलीपाज यानाद्वारे
ह्या सरदार व्हयनात, ह्या आदाना पोऱ्या शेतस. 17 एसावना पोऱ्या रगुवेल
याना पोऱ्या ह्या शेतस: सरदार नहाथ, सरदार जेरह, सरदार शम्मा अनं
सरदार मिज्जा ह्या सरदार रगुवेलले अदोम देशमा व्हयनात; एसावनी बायको
बासमाथ हिना या पोऱ्या शेतस. 18 एसावनी बायको अहलीबामा, हिना
पोऱ्या ह्या शेतस, सरदार यऊश, सरदार यालाम, अनं सरदार कोरह, ह्या
सरदार एसावनी बायको अहलीबामा, अनानी पोर हिले व्हयनात. 19 एसाव
म्हणजे अदोम याना हाऊ वंश शे, अनी त्यानामा ह्या सरदार तयार व्हयनात.
20 सेईर हाऊ जो होरी जातना व्हता, त्याना ह्या पोऱ्या पहिलापाईन त्या देशमा
राही राहिंतात त्या ह्या शेतस: लोटन, शोबाल, सिबोन, अनं अना, 21 दिशोन,
एसर अनं दीशान; ह्या अदोम देशमा सेईरना होरी वंशमाधला सरदार व्हतात.
22 लोटनना पोऱ्या होरी अनं हेमाम ह्या व्हतात; लोटननी बहीण तिम्ना हाई
व्हती. 23 शोबालना पोऱ्या अलवान, मानहाथ, एबाल, शपो, अनं ओनाम
ह्या व्हतात. 24 सिबोनना पोऱ्या अय्या अनं अना ह्या व्हतात; हाऊ तो अना
शे, ज्यानी आपला बाप सिबोन याना गाढवं जंगलमा चारी राहिंता तवय त्याले
गरम पाणीना झरा सापडना व्हतात. 25 अनाले दिशोन नावना पोऱ्या अनं
अहलीबामा नावनी पोर व्हयनी. 26 दिशोनना पोऱ्या हेमदान, एश्बान, यित्रान
अनं करान ह्या व्हतात. 27 एसरना पोऱ्या बिल्हान, जावान अनं अकान ह्या
व्हतात. 28 दीशानना पोऱ्या ऊस अनं अरान ह्या व्हतात. 29 होरीसमाईन
ज्या सरदार व्हयनात त्या ह्या शेतस. सरदार लोटान, सरदार शोबाल, सरदार
सिबोन, सरदार अना. 30 सरदार दिशोन, सरदार एसर, सरदार दीशान; सेईर
देशमाधला होरीसना ह्या सरदार व्हतात. 31 इस्राएल लोकसवर कोणी राजा
राज्य कराना पहिले अदोम देशवर ज्या राजासनी राज्य करा त्या ह्या शेतस.
32 बौराना पोऱ्या बेला यानी अदोममा राज्य करं; त्यानी राजधानी दिन्हाबा
नगर हाई व्हतं. 33 बेला मरण पावना तवय त्याना जागावर बस्रा आठला
जेहरना पोऱ्या योबाब हाऊ त्याना जागेवर राजा व्हयना. 34 योबाब मरावर
तेमानी देशना हुशाम त्याना जागेवर राजा व्हयना. 35 हुशाम मरण पावना तवय

बदाद याना पोऱ्या हदाद हाऊ त्याना जागेवर राजा व्हयना; यानीच मवाब
मैदानमा मिघानसले हाराय व्हतं; त्यानी राजधानी अवीत शहर व्हतं. 36
हदाद मरावर माम्रेका आठला साम्ला त्याना जागेवर राजा व्हयना. 37 साम्ला
मरावर फरात नदीनाजोडेना रहोबोथ नगरना शौल त्याना जागेवर राजा व्हयना.
38 शौल मरावर अकबोरना पोऱ्या बाल-हनान त्याना जागेवर राजा व्हयना.
39 अकबोरना पोऱ्या बाल-हनान हाऊ मरावर त्याना जागेवर हदार हाऊ राजा
व्हयना; त्यानी राजधानी पाऊ व्हती अनं त्यानी बायकोनं नाव महेटाबेल
व्हतं; हाई मेजाहाबनी पोर मात्रेद हिनी पोर व्हती. 40 एसाव वंशामाधलं
सरदारसना नावे, कुळं, अनं रावानं ठिकाण व्हयनात त्यानावरीन त्यासनं
हाई नावे शेतस: सरदार तिम्ना, सरदार आल्वा, सरदार यतेथ, 41 सरदार
अहलीबामा, सरदार एला, सरदार पीनोन, 42 सरदार कनाज, सरदार तेमान,
सरदार मिब्सार, 43 सरदार माग्दीएल अनं सरदार ईराम; अदोम वंशजसनी जो
देश वतन करी लिधा, त्यासनामाईन त्यासना रावाना ठिकाणप्रमाणे त्यासना
ह्या सरदार व्हतात; अदोमी लोकसना मूळ बाप एसाव शे.

37 याकोब कनान देशमा वस्ती करीन राहिना; त्याना बाप बी तठेच प्रवासी
म्हणीसन राहिना व्हता. 2 याकोब वंशना वर्णन हाऊ शे: योसेफ सतरा
वरीसना व्हता तवय आपला भाऊसनासंगे म्हणजे आपला बापना बायका
बिल्हा अनी जिल्पा यासना पोऱ्यासंगे राहीसन मेंढरंसना कळप चारे; अनी
योसेफ त्यासनी वाईट गोष्टीसनी खबर आपला बापले जाईसन सांगे. 3
याकोब आपला सर्व पोऱ्यासपेक्षा योसेफवर जास्त प्रेम करे, कारण तो त्याना
म्हतारपणना पोऱ्या व्हता; त्यानी त्यानाकरता एक पायघोळ झगा बनडेल
व्हता. 4 आपला बाप आपलासपेक्षा त्यानावर जास्त प्रेम करस हाई दखीन
त्या त्याना राग कराले लागनात, अनं त्यानासंगे चांगलं बात बी नही करेत. 5
मंग एकदाव योसेफले सपन पडनं त्यानी ते त्यासले सांगी दखाडं, तवय त्या
त्याना जास्तच राग कराले लागनात. 6 तो त्यासले बोलना, माले पडेल सपन
ऐका जे मी दखेल शे: 7 दखा, आपण सर्वा शेतमा पेंढ्या बांधी राहिंतुत तवय
मनी पेंढी उठीन उभी राहिनी; तवय तुमन्या पेंढ्या मनी पेंढीना चारीबाजुले
उभ्या राहिन्यात अनं त्यासनी तिले नमन करात. 8 हाई ऐकीसन त्याना भाऊ
त्याले बोलनात, तू खरंच आमनावर राज्य कराव शे का? म्हणजे आमनावर तू
सत्ता चालावनार शे का? म्हणीन त्या त्याना सपनमुये अनी त्यानी बातमुये
त्याना जास्तच राग कराले लागनात. 9 परत त्याले आखो एक स्वप्न पडनं, ते
पण त्यानी आपला भाऊसले सांगी दखाडं, तो बोलना, दखा, माले आखो एक
सपन पडनं, ते अस की, सुर्य, चंद्र अनं अकरा तारा यासनी ईसन माले नमन
करात. 10 त्यानी हाई सपन आपला बापले अनं भाऊसले सांगं, तवय त्याना
बाप त्याले दटाडीसनं बोलना, हाई आशे काय सपन पडनं शे तुले? मी अनी
तुनी माय अनं तुना भाऊ या खरंच तुनापुढे भूमीवर झुकीसन तुले नमन कराले
येतीन. 11 त्याना भाऊ त्याना हेवा कराले लागनात, पण त्यानं म्हणनं त्याना
बापनी आपला मनमा ठेवं. 12 यानानंतर त्याना भाऊ आपला बापना कळप
चाराले शखेमले गयात. 13 मंग याकोब योसेफले बोलना, तुना भाऊ शखेमले
कळप चारी राहिनात शेतस ना; तर चाल; मी तुले त्यासनाकडे धाडस, तो
बोलना, हा मी जावाले तयार शे. 14 अनी त्यानी त्याले सांगं, "जाय तुना भाऊ
कशा काय शेतस अनी कळप पण ठिक शे का ते दखीसनं माले ईसन सांगं,"
तवय त्यानी त्याले हेब्रोन खोरामाईन धाडं, अनं तो शखेमले जाईसनं पोहचना.
15 तो जंगलमा इकडे तिकडे भटकी राहिंता तवय एक माणुसनी त्याले ईचारं
तू काय शोधी राहिना शे? 16 तो बोलना, मी आपला भाऊसले शोधी राहिनु
शे; त्या कळप कोठे चारी राहिनात शेतस तेवढं माले सांगा. 17 तो माणुस
योसेफले बोलना, त्या आठेन निंघी जायेल शेतस; मी त्यासनं हाई बोलनं
ऐका, आपण दोथानले जाऊत, मंग योसेफ आपला भाऊसना शोध करत गया
अनं त्या त्याले दोथानमा सापडनात. 18 त्यासनी त्याले दूरतीन दखं, तवय तो
त्यानाजोडे येवाना पहिले त्याले मारी टाकाना त्यासनी बेत करं. 19 त्या
एकमेकसले बोलनात, दखा, हाऊ स्वप्नदर्शी ई ऱ्हाईना शे; 20 तर आते
चला, आपण त्याले मारी टाकुत, अनी मंग सांगूत कोणी हिस्र पशुनी त्याले
खाई टाकं; मंग दखुत त्यानं सपनना काय व्हस ते. 21 पण हाई रऊबेननी
ऐका, तवय त्यानी त्यासना हाततीन वाचाडी लिधं; तो त्यासले बोलना, आपण
त्याले जिवे मारानं नही. 22 रऊबेन त्यासले बोलना, रक्तपात करानं नही,
याले जंगलना खड्डामा टाकी घा, पण त्यानावर हात टाकान नही, त्यासना
हाततीन सोडाईसन त्याले बापकडे परत धाडी देवानं म्हणीसनं तो अस बोलना.
23 योसेफ आपला भाऊसनाजोडे पोहचना, तवय त्याना आंगमा पायघोळ झगा
व्हता तो त्यासनी काढी लिधा. 24 अनी त्याले उचलीसनं खड्डामा टाकी दिधं;
तो खड्डा कोरडा व्हता त्यामा पाणी नव्हतं. 25 मंग त्या जेवण कराले बठी
गयात तवय त्यासनी नजर वर करीन दखं, तवय इश्माएली लोकसनी एक
टोळी उंटवर मसाला, ऊद अनं गंधरस लटकाडीसनं गिलादमाईन मिसरले
जाई राहिना शेतस अस त्यासले दखायनं. 26 तवय यहूदा आपला भाऊसले
बोलना, आपला भाऊले ठार मारीसन अनं त्याना रक्त लपाडीसन आपलाले
काय फायदा व्हनार शे? 27 चला, आपण त्याले ह्या इश्माएली लोकसले
ईकी टाकुत; आपण त्यानावर हात टाकनं नही; कारण तो पण आपलाच
भाऊ शे; आपला हाडमासना शे, हाई त्याना भाऊसले पटी गयं. 28 तवय
काही मिघानी व्यापारी जोडेतीन जाई राहिंतात तवय त्यासनी योसेफले त्या
खड्डामाईन बाहेर काढं अनी त्या इश्माएली लोकसले वीस रूपयामा ईकी दिधं,
त्या योसेफले मिसर देशमा लई गयात. 29 जवय रऊबेन खड्डानाजोडे गया
तवय त्यानी दख की, योसेफ खड्डामा नही शे, म्हणीसन त्यानी आपला कपडा
फाडात. 30 तो आपला भाऊसकडे ईसन बोलना, पोऱ्या ते नही शे; आते मी
कोठे जाऊ? 31 मंग त्यासनी योसेफना झगा लिसन तो एक बकरा मारीन तो
झगा त्याना रंगतमा भिजाडं. 32 मंग त्यासनी तो पायघोळ झगा धाडी दिधा;
तो त्यासनी आपला बापनाजोडे आणीसन सांगं, की, हाऊ आमले सापडना
शे; हाऊ तुमनाच पोऱ्याना झगा शे का हाई वळखा. 33 त्यानी वळखीन
सांगं, हाऊ मनाच पोऱ्याना झगा शे! हिस्र पशुनी त्याले खाई टाकं, म्हणजेच
योसेफले फाडी टाकेल शे. 34 तवय याकोबनी आपला कपडा फाडात अनी
कंबरले गोणताट गुंडाळीसन आपला पोऱ्याकरता बराच दिन शोक करं. 35
त्याना पोऱ्या अनं पोरी ह्या सर्वा त्याना सांत्वन कराकरता त्यानाजोडे गयात;
पण त्याले काही समाधान वाटनं नही, अनं तो बोलना, मी शोक करत करत
अधोलोकमा मना पोऱ्याकडे जासु, अस त्याना बापनी त्यानाकरता शोक करं.

(Sheol h7585) 36 मिघानी लोकसनी योसेफले मिसरमा आणीसन पोटीफर
नावना फारोना एक अमलदार गारघासना सरदार व्हता, त्याले ईकी दिधं.

38 त्या येळले यहूदा आपला भाऊसले सोडीसनं खालना प्रदेशमा गया
अनी अदुल्लामकर हिरा नावना माणुसना घर जाईसनं राहिना. 2 तठे
शूवा नावना एक कनानी माणुसनी पोर यहूदानी नजरमा पडनी; त्यानी ती
बायको करी लिधी अनं तो तिनाजोडे गया. 3 ती गर्भवती व्हईसनं तिले
पोऱ्या व्हयना; त्यानी त्यानं नाव एर ठेवं. 4 ती परत गर्भवती व्हयनी अनं
तिले पोऱ्या व्हयना; तिनी त्यानं नाव ओनान ठेवं; 5 आखो तिले एक पोऱ्या
व्हयना; त्यानं नाव तिनी शेला ठेवं तो व्हयना तवय यहूदा कबीज आठे
राही राहिंता. 6 मंग यहूदानी आपला पहिला पोऱ्या एर याले बायको करी
दिधी, तिनं नाव तामार अस व्हतं; 7 पण यहूदाना पहिला पोऱ्या एर हाऊ
परमेश्वरना नजरमा दुष्ट व्हता म्हणीसनं परमेश्वरनी त्याले मारी टाकं. 8 मंग
यहूदा ओनानले बोलना, आपली भावजयीनाजोडे जाय अनी दिरना धर्मले
धरीन भाऊना वंश चालाव; 9 पण ओनान याले माहित व्हतं की, संतती
व्हयनी तरी मनी नही व्हवावु, म्हणीसनं तो त्यानी भावजयीनाजोडे जाये तवय
आपलं वीर्य जमीनवर पाडी दिये, त्याना हेतु हाऊ व्हता की, आपला भाऊले
आपला बीज देवानं नही. 10 हाई त्यानं कृत्य परमेश्वरले दुष्ट वाटनं म्हणीसनं
त्यानी त्याले बी मारी टाकं. 11 यहूदा त्यानी सून तामार हिले बोलना, मना
पोऱ्या शेला वयमा येस तोपावत तुना बापना घर विधवा बनीसन राय; कारण
त्याले वाटनं की, शेला बी त्याना भाऊनागत नको मराले, मंग तामार आपला
बापना घर जाईन रावाले लागनी. 12 बराच काळ व्हवावर यहूदानी बायको
जी शूवानी पोर व्हती ती मरण पावनी; तिनाकरता शोक कराना संपावर यहूदा
त्याना मित्र अदुल्लामकर हिरा यानासंगे तिम्रा आठे आपला मेंढरंसना लोकर
कातरनारासकडे गया. 13 तवय तामार हिले कोणीतरी सांगं की, तुना सासरा
आपला मेंढरंसना लोकर कातराकरता तिम्रा आठे जाई राहिना शे. 14 तवय
तिनी विधवाना कपडा उतारी दिधं अनी बुरखा लिसन आपला शरीरले झाकी
लिधं अनी तिम्राना रस्तावरना एनाईम गावना वेशीजोडे ती जाईन बसनी; शेला
जवान व्हई जायेल तरी बी माले अजून त्यानी बायको करं नही आशे तिले
दखायनं. 15 यहूदानी तिले दखं, पण हाई कोणीतरी वेश्या व्हई; आशे त्याले
वाटनं कारण तिनी आपला तोंड झाकेल व्हतं. 16 तवय हाई आपली सून
शे हाई त्याले माहित नव्हतं, म्हणीसनं तो वाटवरतीन तिनाकडे वळीसन
बोलना, चाल माले तुनाजोडे येऊ दे, तवय ती बोलनी, मनाजोडे येसी तर
माले काय दिसी? 17 तो बोलना, मी मना कळपमाईन एक बच्चा तुले दि
धाडसु; ती बोलनी, ते धाडस तोपावत मनाजोडे काय गहाण ठेवसी? 18
तो तिले बोलना, मी तुनाजोडे काय गहाण ठेवु? ती बोलनी, तुनी एखादी
निशानी, गोफ अनं हातमाधली काठी दे, हाई दिसन तो तिनाजोडे गया तवय
तिले त्यानापाईन गर्भ राहिना. 19 तठेन ती निंघी गयी अनी आपला बुरखा
काढीसन विधवाना कपडा परत घाली लिधात. 20 मंग त्या बाईपाईन आपला
गहाण आणाकरता त्याना मित्र अदुल्लामकर यानाकडे यहूदानी एक बच्चा दि
धाडं; पण त्याले ती सापडनी नही. 21 मंग त्यानी तठला लोकसले ईचारं,
एनाईम गावनाजोडे रस्तावर एक वेश्या व्हती ती कोठे शे? त्या बोलनात, आठे
कोणतीच वेश्या नव्हती. 22 मंग तो यहूदाकडे परत जाईसन बोलना, माले
ती काही सापडनी नही; तठला लोकेसनी बी सांगं, आठे कोणतीच वेश्या
नव्हती. 23 तवय यहूदा बोलना, ते वस्तु तिनाजोडेच राहु दे, नहीतर तठला
लोके आपली टिंगल करतीन; मी तर बच्चा धाडं, पण तुले ती सापडनी नही.
24 हाई गोष्ट व्हवाले जोडेजोडे तीन महीना व्हई गया तवय कोणीतरी यहूदाले
सांगं की, तुनी सून तामार हिनी वेश्याकर्म करं अनं त्या जारकर्ममुये तिले
दिवस जायेल शेतस, तवय यहूदा बोलना, तिले बाहेर काढीसन जाळी टाका.
25 तिले बाहेर काढं तवय तिनी आपला सासराले निरोप धाडं की, ह्या वस्तु
ज्या माणुसन्या शेतस त्यानापाईन माले दिवस राहेल शेतस; आखो ती बोलनी,
डोळा नीट उघाडीसनं दखा, हाई निशान हाऊ गोफ अनं हाई काठी कोणी शे
ती. 26 यहूदा त्या वस्तु वळखीसन बोलना, ती मनापेक्षा नितीमान शे; कारण
मी मना पोऱ्या शेला तिले नवरा करी दिधा नही; अनी त्यानी परत कधीच
तिनासंगे संबंध करं नही. 27 तिना प्रसूती येळले तिना पोटमा जुळा पोऱ्या
शेतस अश दिसी वनं. 28 प्रसूतीना येळले एक लेकरूना हात बाहेर वना तवय
सुइणीनी त्याना हातले लाल सूत बांधीसन सांगं, हाऊ पहिले जन्मना. 29 पण
अश व्हयनं की, जवय त्यानी हात आखडाई लिधं तवय त्याना भाऊ पहिले
जन्मना; तवय सूईण बोलनी, तू आपलाकरता कश वाट काढा? म्हणीन त्यानं
नाव पेरेस अश पडनं. 30 मंग ज्याना हातले लाल सूत बांधेल व्हता तो जन्मना
अनी त्यानं नाव जेरह ठेवं.

39 इकडे योसेफले मिसरमा लई गयात, तवय ज्या इश्माएल लोकसनी
त्याले तठे लयी जायेल व्हतात, त्यासनापाईन योसेफले पोटीफर नावना
एक मिसरी अधिकारीनी त्याले ईकत लिधं; तो फारोना एक अमलदार
व्हता अनी तो गारघासना सरदार बी व्हता. 2 परमेश्वर योसेफनासंगे व्हता
म्हणीन तो यशस्वी माणुस व्हयना; तो आपला मिसरी मालकना घरमा राहे. 3
परमेश्वर त्यानासंगे व्हता म्हणीन जे बी काम तो हातमा लेस, त्यामा परमेश्वर
त्याले यशस्वी करस अस त्याना मालकले दखायनं. 4 योसेफवर त्यानी
कृपादृष्टी व्हयनी; योसेफ त्यानी सेवा कराले लागना, अनी त्यानी त्याले
आपला घरना कारभारी नेमीसन आपलं सर्व काही त्याना हातमा दिधं. 5 अनी
त्यानी त्याना ताबामा आपला घरदार अनं सर्वकाही दिधं, तवयपाईन योसेफ
करता परमेश्वरनी त्या मिसरीना घरदारना भलं करं, अनी त्याना घरदार अनं
शेतीवाडी या सर्वासमा परमेश्वरनी आशिर्वाद दिधं. 6 त्यानी आपलं सर्वाकाही
योसेफना हातमा दियेल व्हता, म्हणीसनं तो जे जेवण करे त्यानापलीकडे
आपलं काही शे यानं त्याले काहीच माहीत नव्हतं, योसेफ तर दखावाले
देखणा व्हता. 7 मंग आशे व्हयनं की, योसेफनी मालकनी बाई त्यानावर डोया
ठेईन त्याले बोलनी, मनाजोडे झोप. 8 पण तो राजी व्हयना नही, तो आपला
मालकनी बाईले बोलना, हाई दख, घरमा मना ताबामा काय शे, यानं मना
मालकले भान सुध्दा नही शे; आपला सर्व काही त्यानी मना हातमा देयल शे.
9 हाई घरमा मनापेक्षा त्या मोठा नहीत; अनी त्यासनी तुमले सोडीन जी त्यानी
बायको शे, बाकीना सर्वा गोष्टी मनापाईन दूर ठेयल नहीत, तवय मी अश मोठी
वाईट गोष्ट करीसन देवना विरूध्द पाप कश करू. 10 मंग अश व्हयनं की, ती
रोज रोज योसेफनासंगे बोले, पण तिनाजोडे झोपाले किंवा तिनासंगे राहावाले

तो तिना आयके नही. 11 एक दिनले अश व्हयनं की, तो आपला काही
कामकाज कराले घरमा गया, त्या येळले घरमाधला माणसंमाईन कोणी बी
माणुस तठे घरमा नही व्हतात. 12 तवय तिनी त्याना कपडा धरीसन बोलनी,
मनाजोडे झोप; पण तो आपला कपडा तिना हातमा सोडीसन पळी गया. 13
जवय तिनी हाई दखं, की, तो आपला कपडा मना हातमा सोडीसन पळी
जायेल शे. 14 तवय तिनी घरना माणसंसले बलाईसन सांगं, "दखा, आमनी
अब्रु लेवाकरता त्यासनी हाऊ इब्री माणुस घरमा आणेल शे; तो मनाजोडे
झोपाकरता मजार मनाजोडे येयल व्हता, तवय मी जोरमा ओरडनू. 15 मी
जोरमा ओरडनू हाई दखीन तो त्याना कपडा मनाजोडे सोडीसन बाहेर पळी
गया. 16 त्याना मालक घर येसतोपावत तिनी तो कपडा आपलाजोडे ठेवात.
17 तो येवावर तिनी त्याले आशे सांगं, की, जो इब्री दास तुम्हीन आपला
घरमा आणेल शे, तो मनी अब्रु लेवाले मनाकडे येयल व्हता. 18 मी जोरमा
ओरडनू तवय तो आपला कपडा मनाजोडे टाकीसन बाहेर पळी गया. 19 मना
नोकरनी मनासंगे अश वर्तन करं, हाई जवय त्यानी आपली बायकोनी सांगेल
आयकं, तवय त्याले भलता राग वना. 20 योसेफना मालकनी त्याले धरं,
अनी राजाना कैदी व्हतात त्या बंदीगृहमा टाकात; तो त्या बंदीगृहमा राहिना.
21 पण परमेश्वर योसेफनासंगे व्हता, त्यानी त्यानावर दया करी, अनी त्या
बंदीगृहना अधिकारीनी त्यानावर कृपादृष्टी व्हई अस करं. 22 बंदीगृहना
अधिकारीनी त्या बंदीगृहमाधला सर्वा कैदी योसेफना हातमा दिधा; अनी तठे
जे काही त्या करेत, ते करी लेनारा तो राहे. 23 त्याना हातमा जे काही व्हतं
त्याकडे बंदीगृहना अधिकारी दखे नही, कारण परमेश्वर योसेफनासंगे व्हता,
अनी जे काही तो काम करे, त्यामा परमेश्वर यशस्वी करे.

40 यानानंतर अश व्हयनं की, मिसरना राजाना प्यालेबरदार अनं आचारी
या दोन्हीसनी आपला मालक मिसरना राजा याना अपराध करा. 2
प्यालेबरदारसना नायक अनं आचारीसना नायक ह्या त्याना दोन्ही सरदारसवर
फारो रागावना. 3 तवय त्यानी त्यासले गारघासना सरदारसना वाडामा कैद
करी ठेवं; तठेच योसेफ बी कैदमा व्हता. 4 गारघासना सरदारनी योसेफले
त्यासना अधिकारी नेमा; अनं त्यानी त्यासनी सेवा करी; तठे त्या काही
दीन कैदमा राहिनात. 5 बंदीगृहमा कैदमा पडेल मिसरी राजाना प्यालेबरदार
अनं आचारी या दोन्हीसले एकच रातले त्यासले लागु व्हतीन अश अर्थना
स्वप्न पडनात. 6 सकासले योसेफ त्यासनाकडे गया तवय त्या त्याले नाराज
दखायनात. 7 तवय त्यानी फारोना त्या सरदारले ज्या त्यानासंगे त्याना
मालकना बंदीगृहमा कैद व्हतात, त्यासले ईचारं, आज तुमना तोंडे का बर
उतरेल दखाई राहिनात शेतस? 8 त्या त्याले बोलनात, "आमले स्वप्न पडेल
शे, पण त्याना अर्थ सांगनारा कोणी नही शे," "योसेफ त्यासले बोलना,
सपनना अर्थ सांगानं काम देवना शे?" तुम्हीन आप आपल सपन माले सांगा.
9 प्यालेबरदारसना नायकनी योसेफले आपला स्वप्न सांगा, ते अश व्हतं,
स्वप्नमा मनासमोर एक द्राक्षवेल व्हता, 10 त्या द्राक्षवेलले तीन फाटा व्हतात,
त्याले कळ्या लागीसन बहार वना मंग त्याना गुच्छासले द्राक्ष लागीसन
पिकनात. 11 अनी फारोना प्याला मना हातमा व्हता; मी द्राक्ष लिसन त्या
फारोना प्यालामां पिळात अनं तो प्याला फारोना हातमा दिधा. 12 योसेफ
त्याले बोलना, याना अर्थ आशे शे, त्या तीन फाटा म्हणजे तीन दिन. 13
तीन दिनमा फारो तुले उचा करी अनी तुले तुना पदवर परत नेमी, अनी तू
पहिला सारखा फारोना प्यालेबरदार व्हईसन त्याना हातमा प्याला दिशी.
14 पण तुना भलं व्हयनं तर मनी आठवन कर, अनी मनावर कृपा करीसनं
फारोनाजोडे मनी चर्चा कर अनी हाई बंदीगृहमाईन मनी सुटका कर. 15
कारण माले इब्रऱ्यासना देशमाईन चोरी आणेल शे; अनी आठे बी मी अश
काही काम करेल नही ज्यानामुये मी हाई बंदीगृहमा टाकाई जायेल शे. 16
सपनना अर्थ चांगला शे हाई दखीसन, आचारीसना नायक योसेफले बोलना,
माले बी अश सपन पडनं की, धवया भाकरीसन्या तीन टोपल्या मना डोकावर
व्हत्यात. 17 अनी वरनी टोपलीमा फारोनाकरता सर्वा प्रकारना बनाडेल जेवण
व्हता, अनी पक्षी मना डोकावरन्या टोपलीमाधलं वस्तुसले खाई राहिंतात. 18
योसेफनी त्याले उत्तर दिधं, हाऊ सपनना अर्थ आशे शे, त्या तीन टोपल्या
म्हणजे तीन दिन; 19 फारो तीन दिनमा तुना मुंडका वर करीन उडाई, तुले
झाडवर फाशी दि अनी चिडा तुना मास तोडीन खातीन. 20 तिसरा दिनले
फारोना जन्मदिन वना, तवय त्यानी आपला सर्वा चाकरंसले मेजवाणी दिधी,
अनी त्यानी आपला प्यालेबरदारसना नायक अनं आचारीसना नायक यासले
समोर आणात. 21 त्यानी प्यालेबरदारसना नायकले त्याना पदवर परत नेमा,
अनी तो फारोना हातमा प्याला देवाना काम कराले लागना. 22 पण त्यानी
आचारीसना नायकले फाशी दिधी, योसेफनी त्यासना सपनना अर्थ सांग व्हतं
तस घडनं. 23 पण प्यालेबरदारसना नायकले योसेफनी आठवन ऱ्हायनी नही,
तो त्याले ईसरी गया.

41 पुरा दोन वरीस व्हवावर फारोले एक सपन पडनं, त्यामा तो नील
नदीना काठवर उभा राहिना शे. 2 मंग दखा, नील नदीमाईन सात सुंदर
अनं धष्टपुष्ट गायी नदीमाईन बाहेर निंघीसन लव्हाळमा चराले लागन्यात. 3
त्यानानंतर अजून सात गायी ज्या कुरूप अनं दुबळ्या व्हत्यात त्या नील
नदीमाईन निंघन्यात अनी दुसऱ्या गायीसना जोडे जाईन नदीकाठवर उभ्या
राहिन्यात. 4 तवय कुरूप अनं दुबळ्या गायीसनी त्या सुंदर अनं धष्टपुष्ट
गायीसले खाई टाकं, तवय फारो जागा व्हयना. 5 मंग तो परत झोपना तवय
त्याले दुसरांदाव स्वप्न पडनं की, एकच ताटले सात चांगला भरदार कणसे
वनात; 6 अनी त्यानानंतर खूरटलेल अनं पुर्वकडना गरम झाकासघाई करपेल
अश सात कणसं निंघनात. 7 त्या खूरटलेल कणसंसनी त्या सात चांगला
भरदार कणसंसले गिळी लिधं, मंग फारो जागा व्हयना, त्यानी दखं, की, हाई
स्वप्न व्हतं. 8 सकासले येळले फारोना मन अस्वस्त व्हयना, मंग त्यानी
मिसर देशना सर्व ज्योतिषी अनं पंडीत यासले बलायं; फारोनी आपलं स्वप्न
त्यासले सांग, पण त्यासनामाईन कोणलेच फारोना स्वप्नना अर्थ सांगता
वना नही. 9 तवय प्यालेबरदारसना नायक फारोले बोलना, माले आज मना
अपराधनी जाण व्हई ऱ्हाईनी शे. 10 जवय फारो आपला सेवकसवर क्रोधीत
व्हयेल व्हता, तवय त्यानी माले अनी आचारीसना नायकले गारघासना
सरदारना वाडामा कैद करीसनं ठेयल व्हतं. 11 तवय एकच रातले आमले
दोन्हीसले, माले अनं त्याले लागु व्हतीन अश सारखाच अर्थना स्वप्न पडना.
12 तठे आमनासंगे एक इब्री जवान व्हता; तो गारघासना सरदारना दास व्हता;

आम्हीन त्याले आपापला स्वप्न सांगात अनं त्यानी त्यासना अर्थ आमले सांगं;
त्यानी प्रत्येकना स्वप्ननुसार त्याना अर्थ सांगं. 13 त्यानी आमले स्वप्नना अर्थ
सांगांत तसंच घडी वनं; माले मना पदवर परत लिधात अनी त्याले फाशी
देवामा वनी. 14 मंग फारोनी योसेफले बलावाले धाडां तवय त्याले तवयच
बंदीगृहामाईन बाहेर आणं; अनी त्यानी आपला मुडंन करीसनं अनं कपडा
बदलाईसनं फारोनासमोर वना. 15 फारो योसेफले बोलना, मी एक स्वप्न
दखेल शे, पण त्याना अर्थ सांगनारा कोणीच नही शे, मी तुनाविषयी आयकं
की, तू स्वप्न ऐकताच त्याना अर्थ सांगस? 16 योसेफ फारोले बोलना, मी
कोण शे सांगनारा? फारोले शांती देणारं उत्तर परमेश्वरच दि. 17 मंग फारोनी
योसेफले सांगं, मी स्वप्नमा नील नदीना काठवर उभा व्हतु. 18 तवय दखा,
सात धष्टपुष्ट अनं सुंदर गायी नदीमाईन बाहेर निंघीसन लव्हाळीसमा चराले
लागनात; 19 अनी त्यासनामांगतीन दुबळ्या अनी कुरूप अश सात गायी
निंघन्यात; त्यासनासारख्या बेढब गायी सर्वा मिसर देशमा मी कधीच दखात
नही. 20 ह्या दुबळ्या अनं कुरूप गायीसनी त्या पहिल्या सात पुष्ट गायीसले
खाई टाकात. 21 त्या कुरूप गायीसनी तिसले खाई टाकात, तवय त्या तिसना
पोटमा गयात अश दिसनच नही; पण पहिलासारख्याच त्या कुरूप राहिन्यात,
मंग मी जागा व्हयनु. 22 परत मी आखो एक स्वप्न दखा, की, चांगला
भरदार कणसं एकच ताटले वनात. 23 अनी त्यानामांगेन सुकेल, खुरटायेल
अनं पुर्वना गरम झाकासघाई करपेल अस सात कणसं निंघनात. 24 अनी त्या
सात खुरटायेल कणसंसनी त्या सात चांगला कणसंसले गिळी लिधं, हाई
मी ज्योतिषसले सांगात, पण त्याना उलगडा करीन माले सांगनारा कोणीच
नव्हता. 25 योसेफ फारोले बोलना, फारोले पडेल स्वप्न एकच शे; परमेश्वर
जे काही कराव शे, ते त्यानी फारोले सांगेल शे. 26 त्या सात चांगल्या
गायी म्हणजे सात वरीस शेतस; अनी सात चांगला कणसं म्हणजे सात वरीस
शेतस; स्वप्न एकच शे. 27 मांगेन येयल सात दुबळ्या अनं कुरूप गायी अनी
सुकेल अनं पुर्वना गरम झाकासघाई करपेल सात कणसं ह्या दुष्काळना सात
वरीस शेतस. 28 हाई ती गोष्ट शे जी मी फारोले सांगी देयल शे, परमेश्वर जे
काही कराव शे, ते त्यानी फारोले दखाडेल शे. 29 दख, सर्वा मिसर देशमा
सुकाळना सात वरीस ई राहिना शेतस. 30 अनी त्यानानंतर दुष्काळना सात
वरीस येतीन; तवय मिसर देशले सगया सुकाळना ईसर पडी, अनी दुष्काळमां
देशना उजाड व्हयी. 31 पुढे जो दुष्काळ पडाव शे, त्यामुये सुकाळ व्हता की
नव्हता त्यानं कोनलेच ध्यान रावाव नही, एवढं भयानक तो दुष्काळ राही.
32 हाई स्वप्न फारोले दोनदाव पडनं यानं कारण हाईच शे की, देवनी जे
ठरायेल शे, ते देव लवकरच पुरा कराव शे. 33 तर आते फारोनी एकादा
चतुर अनी शहाणा माणुस दखीसन त्याले मिसर देशवर नेमाले पाहिजे. 34
अनी फारोनी हाई करीसन देशवर अधिकारी नेमाले पाहिजे अनी सुकाळना
सात वरीसमा मिसर देशमाधलं उत्पन्नना पंचमांश लेवानं. 35 हाऊ येनारा
सुकाळना वरीसमा सर्वा प्रकारना अन्न वस्तु गोया करानं अनी नगरनगरमा
अन्नना पुरवठाकरता धान्यना साठा फारोना ताबामा ठेवानं. 36 अनी हाई
अन्न वस्तु दुष्काळना त्या सात वरीस करता उपयोगी राहतीन जो मिसर
देशमा येवाव शे, त्यामुये दुष्काळमा देशना नाश व्हवावू नही. 37 हाई फारोले
अनं त्याना सर्व सेवकसले लगेच पटनं. 38 तवय फारो आपला सेवकसले
बोलना, ज्यानाठायी देवना आत्मा शे, अश ह्या मनुष्यनासारखा दुसरा कोणी
सापडी का? 39 मंग फारो योसेफले बोलना, देवनी तुले ह्या गोष्टीसनी बुध्दी
देयल शे, त्यामुये तुनासारखा चतुर अनं शहाणा दुसरा कोणीच नही शे. 40 तर
आते तू मना घरना अधिकारी बनी जाय; तुना आज्ञाप्रमाणे मनी बठी प्रजा
चाली, मी फक्त राजासनां पुरता तुनापेक्षा मोठा ऱ्हासु. 41 फारो योसेफले
आखो बोलना, दख, मी तुले सर्वा मिसर देशवर नेमसं. 42 मंग फारोनी
आपला बोटमाधली अंगठी काढीसन योसेफनी बोटमा घाली; त्याले तलम
तागना वस्त्र घाली दिधं, अनी त्याना गळामा सोनानी माळ घाली दिधी. 43
मंग त्यानी त्याले आपला मांगेना रथवर बसाडं, अनी मजुरा करं, अश त्या
त्यानापुढे घोषणा करीसन चालाले लागनात अस त्यानी त्याले सर्व मिसर
देशवर अधिकारी नेमं. 44 फारो योसेफले हाई बी सांगं, मी जरी फारो शे, पण
तुना हुकुमशिवाय मिसर देशमा कोणी हात अनं पाय हालावु नही. 45 फारोनी
योसेफना नाव सापनाथ-पानेह अस ठेवं; अनी ओन आठेना याजक पोटीफरा
यानी पोर आसनथ हाई त्याले बायको करी दिधी, मंग योसेफ मिसर देशमा
दौरा कराले लागना. 46 जवय योसेफ मिरसना राजा फारो यानापुढे जाईन उभा
राहिना तवय तो तीस वरीसना व्हता, मंग योसेफ फारोना जोडेतीन निंघीसन
सर्वा देशमा दौरा कराले लागना. 47 त्या सुकाळना सात वरीसमा जमीनले
भरपुर पिक वनं. 48 म्हणीन त्यानी या सात वरीसमा मिसर देशमाधलं सर्वा
प्रकारना अन्न वस्तु गोया करीसन नगर नगरमा गोया करी ठेवं; एक एक
नगरना आसपासना पिक त्यानी त्या त्या नगरमा गोया करी ठेवं; 49 योसेफनी
समुद्रना वाळूनागत धान्यना बराच साठा करी ठेवं; त्यानी मोजानं सोडी दिधं
कारण त्यानं हिशाब ठेवानं कठीण व्हतं. 50 दुष्काळ पडाना पहिले ओन
आठला याजक पोटीफरा यानी पोर आसनथ हिनापाईन योसेफले दोन पोऱ्या
व्हयनात. 51 योसेफनी आपला पहिला पोऱ्यानं नाव मनश्शे ठेवात; कारण तो
बोलना, देवनी मना सर्वा क्लेश अनी मना बापना सर्वा घरानासना विसर
पाडेल शे. 52 त्यानी दुसराना नाव एफ्राईम ठेवात; कारण तो बोलना, मना
विपत्तीना देशमा देवनी माले फलद्रूप करेल शे. 53 मिसर देशमाधलं सुकाळना
सात वरीस सरी गयात. 54 मंग योसेफनी सांगेल प्रमाणे दुष्काळना सात वरीस
सुरू व्हयनात, तवय देशदेशमा दुष्काळ पडना, पण मिसर देशमा बठीकडे
अन्नधान्य व्हता. 55 सगया मिसर देशनी उपासमार व्हवाले लागनी अनं
लोके फारोनाजोडे अन्न मांगाले लागनात, तवय फारो सर्वा मिसरी लोकसले
बोलना, योसेफकडे जा; तो तुमले सांगी तश करा. 56 जवय दुष्काळ सर्वा
पृथ्वीवर पडना, तवय योसेफ कोठारं उघडीसन मिसरी लोकसले अन्न ईकाले
लागना, कारण मिसर देशमा बी भयंकर दुष्काळ पडेल व्हता. 57 तवय
देशदेशमाधला लोके धान्य ईकत लेवाकरता मिसर देशमा योसेफकडे गयात,
कारण सर्वा पृथ्वीवर भयंकर कडक दुष्काळ पडेल व्हता.

42 जवय याकोबनी आयकं की, मिसर देशमा धान्य शे, तवय तो आपला
पोऱ्यासले बोलना, तुम्हीन एकमेकसना तोंड काय दखी ऱ्हाईना
शेतस? 2 तो त्यासले बोलना, दखा, मी आयकेल शे की, मिसर देशमा धान्य
शे, तुम्हीन तठे जाईसन आपलाकरता धान्य ईकत लयी या, म्हणजे आपण

जगसुत, मरावुत नही. 3 मंग योसेफना दहा भाऊ धान्य ईकत लेवाकरता
मिसर देशमा गयात. 4 पण याकोबनी योसेफना भाऊ बन्यामिनले त्याना
भाऊसनासंगे धाडं नही, कारण तो बोलना, कदाचित यावर एकादं संकट
ई पडी. 5 अश प्रकारं याकोबना पोऱ्याबी इतर लोकसनासंगे धान्य ईकत
लेवाकरता वनात; कारण कनान देशमा दुष्काळ पडेल व्हता. 6 योसेफ त्या
देशना प्रधानमंत्री व्हता, अनी देशना सर्वा लोकसले तोच धान्य ईकत दि
राहिंता, योसेफना भाऊसनी ईसन त्याले जमीनपावत झुकीन नमन करात. 7
योसेफनी आपला भाऊसले दखताच वळखी लिधं, पण त्यासनासंगे अनोळखी
प्रमाणे वागीसन त्यानी कठोर पणतीन त्यासले ईचारं, की, तुम्हीन कोठेन
येयल शेतस? त्यासनी सांगं, कनान देशमाईन धान्य ईकत लेवाकरता आम्हीन
येयल शेतस. 8 योसेफनी आपला भाऊसले वळखी लिधं, पण त्यासनी त्याले
वळखं नही. 9 मंग त्यानाविषयी ज्या स्वप्न पडेल व्हतात, ते योसेफले
आठवीसन तो त्यासले बोलना, "तुम्हीन जासुस शेतस, देशनी बिकट आवस्था
दखाकरता तुम्हीन येल शेतस." 10 तवय त्या त्याले बोलनात, नही महाराज;
आपला दास फक्त धान्य ईकत लेवाकरता येयल शेतस. 11 आम्हीन सर्व
एकच माणुसना पोऱ्या शेतस, अनी आम्हीन इमानदार माणसं शेतस, तुमना
दास जासुद नही शेतस. 12 तो त्यासले बोलना, नही तुम्हीन देशनी बिकट
आवस्था दखाकरता येयल शेतस. 13 पण त्या त्याले बोलनात, आम्हीन
तुमना दास बारा भाऊ शेतस अनी कनान देशवासी एकच माणुसना पोऱ्या
शेतस; अनी दखा, सर्वसमा धाकला या येळले बापनाजोडे शे अनी एक भाऊ
मरी गया. 14 मंग योसेफ त्यासले बोलना, तर मंग मी तुमले बोलनु ते खरं शे,
तुम्हीन जासुस शेतस. 15 आते तुमनी परीक्षा लेस; फारोनी जीवनी शपथ,
तुमना धाकला भाऊ आठे येवाशिवाय तुमनी आठेन सुटका व्हवाव नही. 16
तुमनापाईन एकले तुमना भाऊले लेवाले धाडा; तुम्हीन आठेच कैदमा राहा;
म्हणजे तुम्हीन ज्या सांगतस ते खरं शे की, नही यानी परिक्षा व्हई, नहीते
फारोनी जीवनी शपथ, तुम्हीन जासुस ठरशात. 17 मंग त्यानी त्यासले तीन
दिन कैदमा ठेवं. 18 तिसरा दिनले योसेफ त्यासले बोलना, तुम्हीन एक काम
करा तरच तुमना जीव वाची, कारण मी देवना भय धरनारा शे. 19 जर तुम्हीन
खरा माणसे व्हशात तर तुमना भाऊसमाईन एकले तुमना हाई कैदखानामा
आठे राहु घा अनी तुमना घरनासनी उपासमार व्हवाले नको म्हणीसनं तुम्हीन
धान्य लई जा; 20 अनी तुमना धाकला भाऊले मनाकडे लई या, म्हणजे तुमनं
बोलानं माले खरं वाटी अनं तुमनं मरण टळी जाई, तवय त्यासनी तसच
करं. 21 तवय त्या एकमेकसले बोलनात, आपण आपला भाऊना विषयमा
अपराधी शेतस, कारण त्यानी रावन्या करात तरी आम्हीन त्याना दु: खले
दखनुत, अनी आम्हीन त्यानं ऐका नही, म्हणीन हाई संकट आमनावर येल
शे. 22 रऊबेन त्यासले बोलना, पोऱ्याले काही अपाय करानं नही अश मी
तुमले बोलनु नव्हतु का? पण तुम्हीन मना आयकं नही; दखा, आते त्याना
रक्तना बदला देना पडी ऱ्हाईना शे. 23 त्यासले हाई माहीत नही व्हतं की,
योसेफनी आमनं बोलनं समजी लियेल शे, कारण त्यासनामा दुसरी भाषा
बोलनं चालु व्हतं. 24 तो त्यासनापाईन एक बाजुले जाईसन रडना; मंग परत
ईसन तो त्यासनासंगे बोलाले लागना; त्यानी त्यासनामाईन शिमोनले काढीसनं
त्यासनादेखत बांधं. 25 मंग योसेफनी आज्ञा दिधी की, त्यासना गोणीमा धान्य
भरा; प्रत्येकना पैसा ज्यानात्याना गोणीमा टाका, वाटमां जेवण कराले घा.
26 आशे त्या गधडासवर धान्य ठेयीसनं तठेन निंघनात. 27 त्यासनामाईन
एकनी वाटमा आपला गधडासले चारा देवाकरता आपली गोणी उघाडी,
तवय आपला पैसा गोणीना तोंडनाजोडे ठेयेल दखं, 28 "अनी तो आपला
भाऊसले बोलना, मना पैसा परत करेल शे, दखा, हाऊ मनी गोणीमा शे, तवय
त्यासना जीवमा जीव राहिना नही, त्या घाबरीसन एकमेकसले दखीन बोलाले
लागनात, देवनी आमनासंगे हाई काय करेल शे?" 29 मंग त्या कनान देशले
आपला बाप याकोब यानाजोडे जाईन पोहचनात अनी जे काही त्यासनासंगे
व्हयेल व्हतं ते सर्वा त्यासनी त्याले सांगा, ते आशे; 30 त्या देशना अधिकारी
आमनासंगे कठोरतीन बोलना, अनं त्यानी आमले जासुस ठरायं. 31 पण
आम्हीन त्याले बोलनुत, आम्हीन खरा माणसे शेतस, आम्हीन जासुस नही.
32 आम्हीन बारा भाऊ एकच बापना पोऱ्या शेतस, ज्यानामाईन एक नही
ऱ्हायना अनी सर्वासमा धाकला हाऊ येळले कनान देशमा आमना बापनाजोडे
शे. 33 यावर तो माणुस बोलना, म्हणजे त्या देशना अधिकारी आमले बोलना,
तुम्हीन खरा माणसे शेतस तर, तुम्हीन तुमना एक भाऊले मनाजोडे राहु घा.
अनी आपला घरनासना उपासमार व्हवाले नको म्हणीन तुम्हीन धान्य लई जा.
34 तुम्हीन तुमना धाकला भाऊले मनाजोडे लई या म्हणजे माले खरं वाटी
की, तुम्हीन जासुस नही शेतस, तर चांगला माणसे शेतस; मंग मी तुमना भाऊ
तुमले परत दिसु अनी तुमले हाई देशमा धान्य ईकत लेता ई. 35 मंग त्या
सर्वजण आपापला धान्यसन्या गोणी रिकाम्या करी राहिंतात तवय प्रत्येकनी
पैसासनी थैली ज्यानात्याना गोणीमा सापडनी; त्यासना बापनी अनं त्यासनी
त्या पैसासन्या थैल्या दखात तवय त्या भलताच घाबरनात. 36 त्यासना बाप
याकोब त्यासले बोलना, तुम्हीन माले मना पोऱ्यासपाईन वंचित करी देयल
शे; योसेफ नही राहिना, शिमोन बी नही शे, अनी तुम्हीन बन्यामिनले बी लि
जावाले दखी राहिना शेतस; हाई बठं संकट मनावर ई पडेल शे. 37 मंग
रऊबेन त्याना बापले बोलना, मी जर त्यासले नही लयनु, तर तुम्हीन मना दोन
पोऱ्यासले मारी टाका; त्याले मना हवाली करा, मी त्याले परत तुमनाकडे
आणसु. 38 पण याकोब बोलना, मी मना पोऱ्याले तुमनासंगे धाडावु नही
कारण त्याना भाऊ बी मरी जायेल शे अनी तो आते एकटाच राहिना शे; जर
तुमना मार्गमाच त्यानावर एकाद संकट ई पडना, तवय ते मंग तुम्हीन माले दु:
खमा धैयडपनमां अधोलोकमा उतारी दिशात. **(Sheol h7585)**

43 देशमा दुष्काळ भयानक व्हता. 2 त्यासनी मिसर देशमाईन आणेल
धान्य खाईसन संपाडं तवय त्यासना बाप त्यासले बोलना, परत जाईसन
आपलाकरता धान्य ईकत लई या. 3 तवय यहूदा त्याले बोलना, त्या माणुसनी
आमले ताकीद दिसन सांगना शे की, तुम्हीन तुमना भाऊले लयात नही तर
तुमले मनं तोंड दखता येवाव नही. 4 तुम्हीन आमना भाऊले आमनासोबत
धाडत व्हशात तर आम्हीन जाईन तुमनाकरता धान्य ईकत आणसुत. 5
पण जर तुम्हीन आमना भाऊले आमनासंगे नही धाडशात, तर आम्हीन बी
जावावुत नही; कारण त्या माणुसनी आमले बोलना शे की, तुम्हीन तुमना
भाऊले संगे आणात नहीत तर तुमले मनं तोंड दखता येवाव नही. 6 मंग

याकोब बोलना, अजून एक भाऊ शे अश त्या माणुसले सांगीन मनावर काबंर
हाई संकट आणा? 7 पण त्या सांगाले लागनात, त्या माणुसनी आमले आमना
घरनाविषयी बारीकी ईचारी, तो आमले बोलना, तुमना बाप अजून जिवत शे
का? तुमले अजून एक भाऊ शे का? तवय त्याना ह्या प्रश्नासना उत्तर आमले
देना पडना, तुम्हीन तुमना भाऊले लई अश तो आमले सांगी हाई आमले
पहिले कश कळतं? 8 मंग यहूदा आपला बाप याकोबले बोलना, पोऱ्याले
मनासंगे धाड, म्हणजे आमी प्रवासले निंघसुत; त्यामुये आमी, तुम्हीन अनं
आमना पोऱ्यासोऱ्या वाचतीन, मरावुत नहीत. 9 मी त्याना जामीन व्हस,
त्यानी हमी मी लेस, मी त्याले परत आणीसन तुमनाजोडे स्वाधीन नही करं तर
मी कायमना तुमना दोषी ऱ्हासु. 10 आम्ही येळ नही करतुत ते आमनी आते
दुसरी खेप व्हयेल ऱ्हाती. 11 मंग त्यासना बाप याकोब त्यासले बोलना,
अश व्हई ते मंग एवढं करा; हाई देशमा उत्पन्न व्हनारा मोलवान पदार्थ त्या
माणुसले भेट म्हणीसन देवाकरता आपला गोणीमा थोडाचं डिंक, थोडाचं
मध, मसाला अनं गंधरस, अनी काही पिस्त बदाम घालीसन लई जावा.
12 दुप्पट पैसा सोबत लई जावा; तुमना गोणीमा जो पैशा परत येल शे, तो
बी परत लई जावा, कदाचित काही चूक व्हयनी व्हई. 13 तर आते तुमना
भाऊले सोबत लिसन त्या माणुसकडे निंघा. 14 त्या माणुसनाजोडे जावावर
सर्वसमर्थ देवले तुमनी दया येवो, अनी तुमना भाऊ बन्यामिनले तो माणुस
परत तुमना हवाली करो अनी यावर मी आपला पोऱ्यासले मुकनु ते मुकनु.
15 मंग त्या माणसंसनी ती भेट संगे लिधं; दुप्पट पैसा हातमा लिधं, अनी
बन्यामिनले संगे लिसन त्या मिसर देशमा निंघी गयात अनं योसेफना पुढे
जाईन उभा राहिनात; 16 योसेफनी त्यासनासोबत बन्यामिनले दख, तवय
तो घरना अधिकारीले सांगना, हाऊ माणुसले घरमा लि जाय, पशु मारीसन
जेवण तयार कर, कारण आज दोनना प्रहरले ह्या माणसे मनासंगे जेवण कराव
शेतस. 17 योसेफनी सांगाप्रमाणे त्या माणुसनी करं, अनी मंग त्यानी त्यासले
योसेफना घरमां आणं. 18 आपलाले योसेफना घरमा आणं म्हणीसनं त्या
भलताच घाबरी गयात अनं बोलनात, पहिला येळले आपला गोणीमा पैसा
परत गया म्हणीसनं आपलाले मजार लई जायी ऱ्हाईना शेतस; यानं ईचार अश
दिसच की, काहीतरी कारण काढीसन आपलावर तुटी पडानं, अनं आपला
गधडा बी लिसन आपलाले नोकर बनाडी लेवानं. 19 तवय त्या योसेफना
घरना अधिकारीकडे वनात अनी घरना फाटकजोडे त्यानासंगे बोलनात, 20
महाराज, कृपा करीसन आमनं ऐकी ल्या, पहिला येळले धान्य ईकत लेवाले
आम्ही आठे येयल व्हतुत. 21 पण तवय अश व्हयनं की, आम्ही घर जाई
राहिंतुत तवय उतार शाळमा जाईन पोहचनुत अनी आपला गोणी उघडीसन
दखात तवय प्रत्येकजनना पुरा पैसा ज्यानात्याना गोणीमा ठेयल दिसना म्हणीन
आम्हीन तो आमनासोबत परत लेयल शे. 22 अनी धान्य ईकत लेवाकरता
अजून पैसा बी आणेल शे; आमना गोणीमा पैसा कोणी ठेवात हाई आमले
माहीत नही. 23 तो बोलना, तुम्हीन खुश रावा, घाबरू नका, तुमना अनं
तुमना बापना देव यहोवा यानी तुमना गोणीमा धन घालेल व्हई; माले ते तुमना
पैशा भेटी जायेल शे. मंग त्यानी शिमोनले त्यासनाकडे आणं. 24 तवय त्या
माणुसनी त्यासले योसेफना घरमा लिसन पाणी दिधं, अनी त्यासनी आपला
पाय धुवात; अनं त्यानी त्यासना गाढवंसले चारा बी दिधं. 25 दुपारले योसेफ
येवाव शे त्या येळले त्याले देवाकरता त्यासनी भेट तयार करी ठेई; कारण
आपलाले आठे जेवण करानं शे हाई त्यासले समजी जायेल व्हतं. 26 योसेफ
घर वना तवय त्यासनी आपलासंगे भेट आणेल व्हती ती घरमा आणीसन
त्यानापुढं ठेवं अनी त्याले जमीनपावत झुकीन नमन करं. 27 मंग योसेफनी
त्यासले क्षेमकुशल ईचारं; "त्यानी सांगं, मांगना येळले तुमना म्हतारा बापना
विषयी सांगं व्हतं तो सुखरूप शे ना? तो अजून जिवत शे ना?" 28 त्या त्याले
बोलनात, तुमना दास आमना बाप सुखरूप शे, तो अजून जिवत शे त्यासनी
त्याले झुकीन नमन करं. 29 तवय त्यानी नजर वर करीसन आपला सगा भाऊ
बन्यामिनले दखं, अनी ईचारं, हाऊच तुमना धाकला भाऊ शे का ज्यानी चर्चा
तुम्हीन मनासंगे करा व्हतं, मंग तो त्याले बोलना, हे मना पोऱ्या परमेश्वरनी
तुनावर कृपा व्हवो. 30 तवय आपला भाऊले दखीन त्यानं मन भरी वनं अनी
कोठेतरी जाईन रडावं अश त्याले व्हई गयं, म्हणीन तो पटकन मझारनी
खोलीमा जाईन रडना. 31 मंग तो आपला तोंड धुईसन परत बाहेर वना अनी
आपला गहिंवर आवरीन बोलना, जेवण वाढा. 32 तवय त्यासनी त्यासनं ताट
येगळा मांडात, त्याना भाऊसना ताट येगळा मांडात अनी त्यासनासंगे भोजन
करनारा मिसरी लोकसना ताटे येगळी मांडात; कारण मिसरी इब्रीसना पंगतमा
बसीसन भोजन नही करेत; मिसरी लोकसले हाई गोष्टनी किळस वाटे. 33
त्यासले पंगतमा योसेफनासमोर बसाडं तवय पहिला पोऱ्याना हक्कप्रमाणे
पहिलाले प्रथम बसाडं, अनी बाकीनासले त्यासना वयना क्रमतीन बसाडं;
तवय त्या चकित व्हईसन एकमेकसले दखाले लागनात. 34 मंग योसेफ
समोरना जेवण त्यासले लिसन वाढात; पण बन्यामिनले बाकीनापेक्षा पाचपट
जास्त वाढात; अनी त्या त्यानासोबत भरपुर खाद पिद.

44 मंग त्यानी आपला अधिकारीले आज्ञा करी की, ह्या माणसंसना
गोणीसमा त्यासले लई जाता ई तितलं धान्य भरा अनी प्रत्येकना पैसा
ज्यानात्याना गोणीमा ठेवा. 2 अनी मना चांदीना पेला धान्यसना पैशासंगे
सर्वासमा धाकलाना गोणीना तोंडनाजोडे ठेव, अनी जश योसेफनी सांगेल
व्हतं तश त्यानी करा. 3 सकाळ व्हताच त्या माणसंसले त्यासना गाढवंसना
संगे निरोप दिधा. 4 त्या नगर सोडीसन जास्त दूर गयात नहीत तोवर योसेफ
आपला अधिकारीले बोलना, चल, त्या माणसंसना पाठलाग कर, अनी जवय
तू त्यासनाजोडे जाशी तवय त्यासले बोल, तुम्हीन चांगलानी फेड वाईटतीन
का बर करात? (मना चांदीना पेला तुम्हीन का बर चोरनात?) 5 ज्यामा मना
मालक पेस अनं ज्यामा शकुन बी दखस, तो हाऊच नही शे का? तुम्हीन
अश करीसन भलतं वाईट करेल शे. 6 तो त्यासनाजोडे गया तवय अश
बोलना. 7 त्या त्याले बोलनात, आमना मालक काबंर अश शब्द बोली
राहिना शे? अश गोष्ट करानं आपला दासंसपाईन दूर राहो. 8 दखा, जो पैसा
आमले आमना गोणीना तोंडजोडे सापडना व्हता तो पण कनान देशमाईन परत
आणीसन आपलाले दिधा, तर आपला मालकना घरमाधलं सोनं रूपा आम्हीन
कश बर चोरसुत. 9 आपला दासंसपाईन ज्या कोणपान बी ते सापडनं त्याले
मारी टाकनं, अनी आम्हीन बी त्या आमना मालकना नोकर बनसुत. 10 तो
त्यासले बोलना, तर तुमना सांगाप्रमाणे व्हवु घा; ज्यानाजोडे तो चांदीना पेला

सापडी तो मना नोकर व्हई अनं बाकीना निर्दोष ठरतीन. 11 तवय त्यासनी
लगेच धान्यसनी गोणी जमीनवर उतारीसन प्रत्येकनी आपआपली गोणी सोडी
दिधी. 12 तवय त्यानी मोठा पाईन सुरवात करीन सर्वासमा धाकलापावत
त्यासनी झडती लिधी तवय तो चांदीना पेला बन्यामिनना गोणीमा सापडनं.
13 हाई दखीसन त्यासनी आपापला कपडा फाडात अनी आपलं गधडा
लादीसन त्या सर्वा नगरमा परत वनात. 14 मंग यहूदा अनी त्याना भाऊ
योसेफना घर गयात; तो अजून तठेच व्हता, अनी त्यासनी त्यानापुढं जमीनवर
लोटांगण घालनात. 15 योसेफ त्यासले बोलना, तुम्हीन अश काम का बर
करनात? मनासारखा माणुसले शकुन दखता येस हाई तुमले माहीत नही
का? 16 यहूदा बोलना, आम्हीन मालकनापुढे काय बोलुत? आम्हीन काय
सांगानं? आमनावरना हाऊ आरोप कश दूर करानं? आपला दासंसना दोष
देवनी पकडेल शे; तर आते आम्हीन अनं ज्यानाजोडे पेला सापडना अश
सर्वा मालकना दास व्हयेल शेतस. 17 पण तो बोलना, मना हाततीन अश
नको घडाले, ज्यानाजोडे हाऊ पेला सापडना तोच मना नोकर व्हई, तुम्हीन
आपला बापनाजोडे सुखमा जावा. 18 मंग यहूदा जोडे जाईन बोलना, मालक
कृपा करीन आपला दासले आपला कानमा एक शब्द बोलानी परवांगी दया;
तुमना राग आपला दासवर नको व्हवाले; तुम्हीन तर फारोना समान शेतस.
19 मना मालकनी आपला दासंसले ईचारं व्हतं की, तुमले बाप किंवा भाऊ
शेतस का? 20 तवय आम्हीन मालकले बोलनुत की, आमना बाप म्हतारा शे,
अनी त्याले म्हतारपणमा व्हयेल एक पोऱ्या शे; त्याना भाऊ मरी जायेल
शे, त्याना मायना तेवढाच तो राहिना शे, अनं त्याना बापना बी त्यानावर
प्रेम शे. 21 तुम्हीन आपला दासंसले बोलनात की, त्याले मनाकडे लई या,
म्हणजे मी त्याले मना डोळासघाई दखसु. 22 पण आम्हीन आमना मालकले
बोलनु व्हतुत की, त्या पोऱ्याले आपला बापले सोडीन येता येवाव नही,
कारण त्यानी आपला बापले सोडा म्हणजे त्याना बाप पक्का मरी जायी.
23 तरी बी तुम्हीन आपला दासंसले बोलना व्हतात की, जोपावत तुम्हीन
तुमना धाकला भाऊले तुमनासोबत लयतस नही तोपावत तुमले मन तोंड
दखता येवाव नही. 24 आपला दास आमना बाप यानाकडे जाईसन आम्हीन
पोहचनुत तवय मालकनी सांगेल ते सर्वा आम्हीन त्याले सांगात. 25 अनी
आमना बापनी सांगं, परत जाईसन आपलाकरता धान्य ईकत लई या. 26
तवय आम्हीन आमना बापले सांगं, की, आमले मिसर देशमा परत जाता
येवाव नही; आमना धाकला भाऊ आमनासोबत राही तरच आम्हीन जासुत,
कारण तो जर आमनासोबत नही राहिना तर आमले त्या माणुसना तोंड बी
दखता येवाव नही. 27 अनी आमना बाप तुमना दासनी आमले बोलना,
तुमले माहीत शे की, मनी बायकोले दोन पोऱ्या व्हयना; 28 त्यानामाईन मी
एकले गमाडं, तवय मी बोलनु की, खरच त्याले जंगली पशुसनी फाडी टाका
व्हतीन; कारण आजपावत तो मना नजरमा वना नही. 29 आते तुम्हीन याले
बी मनाजोडेतीन लई जाशात अनी वाटमाच एकाद संकट त्यानावर वनं तर
तुम्हीन माले दु: ख करीसन मना पिकेल केससंगे अधोलोकमा जावाना कारण
करशात. (Sheol h7585) 30 यामुये जर तुना दास मना बाप यानाकडे मी
पोहचनु अनी पोऱ्या मनासोबत नही ऱ्हाईना तर, ह्या पोऱ्यामा त्याना जीवमा
जीव रावामुये. 31 पोऱ्या नही शे हाई दखीसन तो लगेच जीव सोडी दी;
अशामा आपला ह्या दासना कारण तुमना दास जो आमना बाप शे, त्याले दु:
खी करीसन त्याना पिकेल केस अधोलोकमा आम्हीच उतार अश व्हई.
(Sheol h7585) 32 मना बापनाजोडे हाऊ पोऱ्यामुये मी जामीन व्हयनु शे; मी
बोलनु की, ह्याले मी तुमनाकडे परत नही लयनु तर मी तुमना कायमनाच दोषी
ऱ्हासु. 33 तर आते मी विनंती करस की, ह्या पोऱ्यानाबद्दल मालकनी आपला
दासले नोकर व्हवाकरता ठेवानं अनी हाऊ पोऱ्याले त्याना भाऊसनासंगे जाऊ
देवानं. 34 कारण हाऊ पोऱ्या मनासोबत नही राहिना तर मी मना बापकडे
कश जावानं? मना बापले जे दु: ख व्हई ते माले दखता येवाव नही.

45 तवय योसेफना आजुबाजूले लोके उभा व्हतात त्यासनासमोर त्याले
स्वताले रोकता वना नही; तो मोठा आवाजमा बोलना, की, सर्वा
लोकसले बाहेर काढी घा, मंग योसेफनी आपला भाऊसले वळख दिधी तवय
त्यानाजोडे दुसरा कोणी बी नव्हतं. 2 तवय तो इतलं जोरजोरमा रडाले लागना
की, ते मिसरी लोकसनी आयकं, अनी फारोना घरनासना बी यानाबद्दल
आयकं. 3 तवय योसेफ आपला भाऊसले बोलना, मी योसेफ शे! मना बाप
अजून जिवत शे का? त्याना भाऊसना तोंडतीन काही उत्तर निंघना नही,
कारण त्यानापुढे सर्वा घाबरी जायेल व्हतात. 4 योसेफ त्याना भाऊसले
बोलना, मनाजोडे या; तवय त्या जोडे गयात, तवय तो त्यासले बोलना, तुमना
भाऊ मी योसेफ शे, ज्याले तुम्हीन मिसर देशमा ईकी टाकं व्हतं, तो मीच शे.
5 तुम्हीन माले हाई देशमा ईकी टाकं यानाबद्दल आते काही दु: ख करानं
नही; अनी संताप करी लेवानं नही, कारण तुमना जीव वाचाडवा म्हणीन
देवनी माले तुमनापुढं धाडेल शे. 6 हाऊ देशमा अजून दोन वरीस दुष्काळ
पडाव शे; अनी आखो पाच वरीस अशच येवाव शेतस की, त्यामा नांगराणी
अनं कापणी काहीच व्हवाव नही. 7 देवनी माले तुमनापुढे यानाकरता धाडं
की, पृथ्वीवर तुमना वंशजना सांभाळ व्हवाले पहिजे, अनी मोठी सुटका
करीसन तुमना जिव वाचाडाले पाहिजे. 8 म्हणीन आते माले आठे धाडनारा
तुम्हीन नहीत तर देव शे, अनी माले त्यानी फारोना बापना समान करीन त्याना
सर्वा घरदारना मालक अनी सर्वा मिसर देशना शासक बनाडी ठेयेल शे. 9
तुम्हीन लवकर उठीन मना बापकडे जावा अनी त्याले सांगां, तुमना पोऱ्या
योसेफ अश सांगस की, देवनी माले सर्वा मिसर देशना सत्ताधीस बनाडेल शे,
तर मनाकडे लवकर निंघी या उशीर करानं नही. 10 तुम्हीन गोशेन प्रांतमा
वस्ती करीन रावानं; तुम्हीन तुमना पोऱ्यासोऱ्या, नातवंडं, शेरडंमेंढरं, गुरंढोरं
अनं तुमना सर्वा काही लिसन मनाजोडे रावानं. 11 कारण अजून पाच वरीस
दुष्काळ पडनार शे, अनी तुमले लागनारं सर्वा वस्तु मी तुमले पुरावसु; अशमा
तुम्हीन, तुमना घरना लोके, अनं तुमना सर्वा परीवार भुका मरावुत नही. 12
दखा, मी योसेफ तुमनासंगे प्रत्यक्ष बोली राहिनु शे, हाई तुमना डोळासले
अनी मना भाऊ बन्यामिनले बी दखाय राहिना शे. 13 मिसर देशमाधलं मना
सर्वा वैभव तुम्हीन दखेल शे, हाई मना बापले जाईसन सांगा, अनी मना
बापले लवकर आठे लई या. 14 तो आपला भाऊ बन्यामिन याना गळामा
पडीसन रडना, अनी बन्यामिन बी त्याना गळामा पडीन रडना. 15 मंग तो
सर्वा भाऊसना मुका लिसन त्यासना गळामा पडीन तो रडना; तवय त्याना

भाऊ त्यानासोबत बोलाले लागनात. 16 योसेफना भाऊ येल शेतस अशी
बातमी फारोना राजवाडामा पोहचनी, ती ऐकीन फारोले अनं त्याना चाकरंसले
आनंद व्हयना. 17 फारो योसेफले बोलना, तू तुना भाऊसले सांग, एक काम
करा की, आपला जनावरं लादीसन निंघा अनं कनान देशमा जावा. 18 अनी
आपला बाप अनं आपला पोऱ्यासोऱ्या लिसन मनाजोडे या, मिसर देशनी
जी सर्वासमा चांगली जागा ती तुमले दिसु अनी तुमले हाई देशमाधलं उत्तम
पदार्थ खावाले भेटतीन. 19 आते तुले सांगस की, त्यासले सांग, एवढं काम
करा, आपला बायका पोऱ्यासकरता मिसर देशमाईन गाड्या लई जावा, अनी
आपला बापले बी लई या. 20 आपला मालमत्ता बद्ल चिंता करानं नही,
कारण मिसर देशनी जी बी चांगली जमीन शे, ती तुमनी शे. 21 याकोबना
पोऱ्यासनी तसंच करं; अनी फारोना हुकूमप्रमाणे योसेफनी त्यासले गाड्या अनं
प्रवासकरता भोजन वस्तु दिधं. 22 त्यानी प्रत्येकले एक एक नवा कपडा दिधा
अनी बन्यामिनले तीनशे रूपये अनी पाच नवा कपडा दिधात. 23 तसंच
त्यानी आपला बापकरता मिसर देशमाधलं उत्तम पदार्थ लादेल दहा गाढवं
अनी धान्य, भाकरी अनं प्रवासकरता बाकीना अन्नधान्य लादेल दहा गाढवी
धाडात. 24 अश प्रकारं त्यानी आपला भाऊसले निरोप देवावर त्या प्रवासमा
निंघनात; त्या जावाले लागनात तवय तो त्यासले बोलना, प्रवासमा भांडण
करानं नही. 25 त्या मिसर देशमाईन निंघीसन कनान देशमा आपला बाप
याकोब यानाजोडे पोहचनात. 26 योसेफ अजून जिवत शे, सर्वा मिसर देशमा
त्यानी सत्ता शे अश त्यासनी त्याले सांगं, तवय तो गप्पच राहिना, कारण
त्यासनी सांगेल गोष्टवर त्यानं ईश्वास बशी नही राहिंता. 27 मंग योसेफनी
त्यासले सांगेल व्हतं ते सर्वा त्यासनी त्याले सांगात; अनी त्यासना बाप याकोब
याले आणाकरता योसेफनी धाडेल गाड्या दखात तवय त्याना जीवमा जीव
वना. 28 अनी याकोब बोलना, पुरं व्हयना, मना पोऱ्या योसेफ अजून बी
जिवत शे, मी मराना पहिले जाईसन त्याले दखसु.

46 तवय याकोब सर्वाकाही लिसन निंघना, अनी बैरशेबामा ईसन त्यानी
आपला बाप इसहाक याना देवले बलिदान करात. 2 तवय रातले
दृष्टांतमा देव याकोबनासंगे बोलना, "याकोब हे याकोब;" अनी तो बोलना,
मी आठे शे? 3 तो बोलना, "मी देव शे, तुना बापना देव शे;" तू मिसर
देशमा जावाले घाबरू नको; तठे तुना मी एक मोठा राष्ट्र बनाडसु; 4 मी
तुनासोबत मिसर देशमा ईसु, तठेन मी तुले पक्का परत आणसु, अनी योसेफ
आपला हाततीन तुना डोळा झाकी. 5 मंग याकोब बैरशेबातीन निंघना, अनी
त्याले लेवाकरता फारोनी धाडेल गाडीसमा याकोबना पोऱ्यासनी आपला बाप
याकोब अनी आपला बायका पोऱ्यासले बसाडीसन गयात. 6 त्यासनी आपली
गुरंढोरं अनी कनान देशमा कमाडेल मालमत्ता लिसन मिसर देशमा वनात;
याप्रमाणे याकोब अनं त्यानी बठी संतती मिसर देशमा वनी. 7 आपलासंगे
आपला पोऱ्या अनं नातवंड, पोरी अनं नाती आपली सर्वी संतती मिसर
देशमा लयी वना. 8 इस्राएलनी संतती म्हणजे अर्थात याकोब अनं त्याना
पोऱ्यासोऱ्या मिसरमा गयात त्यासनं ह्या नावे शेतस: याकोबना पहिला पोऱ्या
रऊबेन. 9 रऊबेनना पोऱ्या हनोक, पल्लू, हेस्रोन अनं कार्मी. 10 शिमोनना
पोऱ्या: यमुवेल, यामीन, ओहाद, याकीन, सोहार अनी कनानी बाईपाईन
व्हयेल पोऱ्या शौल. 11 लेवीना पोऱ्या: गेर्षोन, कहाथ, अनं मरारी. 12
यहूदाना पोऱ्या: एर अनं ओनान, शेला, पेरेस अनं जेरह; यासनामाईन एर अनं
ओनान ह्या कनान देशमा मरण पावना व्हतात अनी पेरेसना पोऱ्या हेस्रोन अनं
हामूल ह्या व्हतात. 13 इस्साखारना पोऱ्या: तोला, पुवा, योब अनं शिम्रोन. 14
जबुलूनना पोऱ्या: सेरेद, एलोन, अनं याहलेल. 15 ह्या सर्वा लेआना पोऱ्या
अनं तिनी पोर दीना हाई तिले याकोबपाईन पदन-अराममा व्हयनी; त्याना
पोऱ्या अनं पोरी मिळीसन तेहतीस जण व्हतात. 16 गादानं पोऱ्या: सिफयोन,
हग्गी, शूनी, एसबोन, एरी रोदी अनं अरेली. 17 आशेरना पोऱ्या: इम्ना, इश्वा,
इश्वी अनं बरीया; अनी त्यासनी बहीण सेराह, बरीयाना पोऱ्या हेबेर अनं
मालकीएल. 18 लाबाननी आपली पोर लेआ हिले देल जिल्पाना ह्या पोऱ्या
शेतस, तिले ह्या याकोबपाईन सोळा जण व्हयनात. 19 याकोबनी बायको राहेल
हिना पोऱ्या: योसेफ अनं बन्यामिन. 20 मिसर देशना ओनना याजक पोटीफरा
यानी पोर आसनथ हिनापाईन योसेफले मनश्शे अनं एफ्राईम ह्या व्हयनात.
21 बन्यामिनना पोऱ्या: बेला, बेकेर, आशबेल, गेरा, नामान, एही, रोष,
मुप्पीम, हुप्पीम अनी आर्द. 22 ह्या पोऱ्या याकोबपाईन राहेलले व्हयनात;
त्या सर्वा चौदा जण व्हतात. 23 दानना पोऱ्या: हुशीम. 24 नफतालीना पोऱ्या:
यासहेल, गूनी, येसेर अनी शिल्लेम. 25 लाबाननी आपली पोर राहेल हिले
देयल दासी बिल्हाना ह्या पोऱ्या शेतस, तिले ह्या सात जण याकोबपाईन
व्हयनात. 26 याकोबना वंशजमाधला ज्या माणसे मिसर देशमा गयात ती
याकोबना पोऱ्यासना बायका सोडीसन सहासष्ट जण व्हतात. 27 योसेफले
मिसर देशमा व्हयेल दोन पोऱ्या, ह्या मिळीसन याकोबना घरनासमाईन मिसर
देशमा जोडेजोडे सत्तर जण व्हतात. 28 योसेफनी गोशेन प्रांतनी वाट दखाडाले
पाहिजे म्हणीन याकोबनी यहूदाले आपलापाईन त्यानाकडे धाडं; अशप्रकारं
त्या गोशोन प्रांतमा वनात. 29 तवय योसेफ आपला रथ लिसन आपला बाप
याकोब याले भेटाले गोशेन प्रांतमा गया; त्याले भेटीसन त्याना गळामा त्यानी
मिठी मारी अनी त्याना गळामा गळा घालीसन तो बराच येळ रडना. 30 तवय
याकोब योसेफले बोलना, आते ते माले खुशाल मरण येवो, कारण आते मी तुना
तोंड दखेल शे, तू अजून बी जिवत शे. 31 योसेफ आपला भाऊसले अनी
आपला बापना घरनासले बोलना, मी जाईसन फारोले माहीती देस की, कनान
देशमाधला मना भाऊ अनं मना बापना घरना माणसे मनजोडे येल शेतस. 32
ह्या सर्वा मेंढरं पाळनारा, गुरंढोरं पाळनारा शेतस म्हणीन त्या आपला सर्वा
शेरडंमेंढरं, गुरंढोरं अनं आपला सर्वा काही लिसन येयल शेतस. 33 फारो
तुमले बलाईसन ईचारी की, तुमना धंदा काय शे? 34 तवय तुम्हीन सांगानं
दाखलपनपाईन आतेपावत आम्हीन आपला दास गुरंढोरं पाळी रायनु शेतस;
आमना अनं आमना बापना बी हाऊच धंदा शे; अशमा तुमले गोशेन प्रांतमा
रावाले भेटी; कारण जितला बी मेंढपाळ शेतस तेवढासले दखीन मिसरी
लोकसले किळस वाटी.

47 मंग योसेफ फारोकडे जाईसन त्याले बोलना, मना बाप अनं मना
भाऊ या आपला शेरडंमेंढरं, गुरंढोरं अनी जे काही त्यासना शे ते सर्वा
लिसन कनान देशमाईन निंघी येल शेतस; सध्या त्या गोशेन प्रांतमा शेतस. 2
त्यानी आपला भाऊसपाईन पाच जणसले लिसन फारोना पुढं उभं करं. 3

फारोनी योसेफना भाऊसले ईचारं, तुमना धंदा काय शे? त्या फारोले बोलनात,
आपला दाससना अनं त्यासना बापदादाना धंदा मेंढरं पाळानं शे. 4 त्या फारोले
आखो बोलनात, आम्हीन हाई देशमा काही दिन रावाले येल शेतस; कनान
देशमा भयानक दुष्काळ पडामुये आपला दाससंना शेरडंमेंढरंसले चारा नही
शे, म्हणीन कृपाकरीसन आपला दाससले गोशेन प्रांतमा राहु दया. 5 फारो
योसेफले बोलना, तुना बाप अनं तुना भाऊ तुनाकडे येल शेतस; 6 मिसर
देश तुनापुढं मोकळा पडना शे; हाऊ देशना उत्तम ठिकाणमा तुना बाप अनं
तुना भाऊसले वस्ती करू दे; त्यासले गोशेन प्रांतमा राहू दे; त्यासनामाईन
जो कोणी हुशार माणुस तुले माहीत व्हई त्यासले मना गुराखीसना नायक
कर. 7 योसेफनी आपला बाप याकोब ह्याले फारोना पुढं आणीसन हजर करं,
तवय याकोबनी फारोले आशिर्वाद दिधं. 8 फारोनी याकोबले ईचारं, तुना वय
कितलं वरिसना शे? 9 याकोब फारोले बोलना, मनी जीवनयात्रा एकशेतीस
वरीसनी व्हयनी शे; मना आयुष्यना दिन थोडसं चांगला थोडसं वाईट जायेल
शेतस, अजून पावत मी ते तेवढा बी दिन नही दखनु जितला मना बापदादानी
प्रवासी व्हईसन घालात. 10 याकोब फारोले आशिर्वाद दिसन त्यानापुढेन निंघी
गया. 11 नंतर योसेफनी आपला बाप अनं भाऊ यासना रावानी व्यवस्था करी;
त्यानी फारोना आज्ञाप्रमाणे मिसर देशना उत्तम भागमा म्हणजे रामसेस प्रांतमा
त्यासले वतन करी दिधा. 12 योसेफनी आपला बाप, आपला भाऊ अनी
आपला बापना घरना माणसे यासले त्यासना पोऱ्यासोऱ्यासना संख्याप्रमाणे
अन्नधान्य दिसन त्यासनं पालन पोषण करं. 13 त्या येळले सर्वा देशमा
अन्न राहिना नही, कारण दुष्काळ इतला भयानक व्हता की, त्यानामुये
मिसर देश अनं कनान देश हैराण व्हयनात. 14 मिसर देशमाधला अनं कनान
देशमाधला लोकसनी ईकत लियेल धान्यसना मोबदलामा जेवढा पैसा भेटना
तेवढा पैसा योसेफनी गोया करा अनं तो फारोना घरमा धाडी दिधा. 15 मिसर
देशमा अनं कनान देशमा काही पैसा बचना नही, तवय सर्वा मिसरी लोके
योसेफकडे ईसन बोलनात, आमले अन्न घा तुमनादेखत आम्हीन काबंर
उपाशी मरानं? आमना सर्वा पैसा संपी गया शे. 16 योसेफ बोलना, तुमना
पैसा संपना तर तुमना जनावरे घा म्हणजे त्यासना मोबदलामा तुमले अन्न
दिसु. 17 तवय त्यासनी त्यासना जनावरे योसेफजोडे आणात; त्यासनं घोडे,
शेरडं मेंढरं, अनं गाढवं लिसन त्यासना मोबदलामा तो त्यासले अन्न पुरावू
लागना; त्यासना सर्वा जनावरे लिसन तो त्यासनं पोषण कराले लागना. 18 ते
वरीस संपना तवय पुढला वरीसले त्या त्यानाकडे ईसन बोलनात, आमना
सर्वा पैसा संपना शे, हाई आम्हीन मालकपाईन लपाडी नही राहिनु; आमना
गुरंढोरंसना कळप मालकना व्हई जायेल शे; आते माकलनासमोर सादर
कराकरता आमना शरीर अनं आमना जमीनी यासशिवाय आमनाजोडे काहीच
राहिनं नही शे. 19 तुमनादेखत आम्हीन काबरं मरानं अनी आमना अनं
आमन्या जमीनीसना नाश काबरं व्हवाले पाहिजे? आमन्या जमीनी ईकत
लिसन आमले अन्न घा, आम्हीन अनं आमन्या जमीनी याजवर फारोनी
मालकी व्हवो; आमले बियानं घा म्हणजे आम्हीन जगसुत, मरावुत नहीत
अनी आमन्या जमिनी उजाड पडावुत नहीत. 20 अश प्रकारं योसेफनी मिसर
देशमाधली सर्वी जमीन फारोना नावतीन ईकत लिधी, दुष्काळ कडक
पडामुये प्रत्येक मिसरी माणुसनी आपली शेतीजमीन ईकी, सर्वी भुमी फारोनी
व्हयनी. 21 त्यानी देशना ह्या टोकपाईन त्या टोकपावतना सर्वा लोकसले दास
करात. 22 पण याजकसनी जमीन त्यानी लिधी नही, कारण याजकसले
फारोकडीन नेमणुक व्हती अनी फारोनी त्यासले दियेल नेमणुकमा त्या निर्वाह
करेत, म्हणीन त्यासनी आपली जमीन ईकी नही. 23 मंग योसेफ लोकसले
बोलना, आज मी तुमनी जमीनसंगे तुमले फारोना नावतीन ईकत लियेल
शे; ह्या बियानं ल्या अनं जमीनी पेरणी करा. 24 तुम्हीन हंगामना येळले
उत्पन्नना पाचवा हिस्सा फारोले देवानं; बाकीना चार हिस्सा तुमना मालकीन
ऱ्हातीन; त्या शेतना बियानकरता अनं तुमले, तुमना घरनासले अनी तुमना
पोऱ्यासोऱ्यासले खावाकरता ठेवानं. 25 त्या बोलनात, तुम्हीन आमना प्राण
वाचडात, मालकनी आमनावर कृपादृष्टी राहो, आम्हीन फारोना दास बनी
ऱ्हासुत. 26 फारोले उत्पन्नना पाचवा हिस्सा देवानं हाऊ कायदा योसेफनी
मिसर देशना जमीनीसले लायी दिधा तो आजपावत चाली राहिना शे; पण
याजकसना जमीनी फारोन्या व्हयनात नहीत. 27 इस्राएल लोक मिसर देशना
गोशेन प्रांतमा वस्ती करीन राहिनात; तठे त्यासनी वतन करात; त्या फलदूप
व्हईसन बहुगुणित व्हयनात. 28 याकोब मिसर देशमा सत्तर वरीस जगना;
याप्रमाणे याकोबना सर्वा वय एकशेसत्तेचाळीस वरीसना व्हयनं. 29 याकोबना
अंतकाळ जोडे वना तवय त्यानी आपला पोऱ्या योसेफ याले जोडे बलाईसन
सांगं, तुनी मनावर कृपादृष्टी व्हई तर मनासंगे तू ममतामा अनं सत्यमा वागीसन
माले मिसर देशमा मूठमाती नही देवाव अश शपथ मनी मांडीवर हात ठेईसन
खाय. 30 मी मना बापदादासना संगे झोपी जासु तवय माले मिसर देशमाईन
बाहेर लई जाय अनी मना बापदादासना कबरस्तानमा ठेव, तो बोलना, ''तुमना
सांगाप्रमाणे मी ते करसु.'' 31 तो बोलना, "मनाजोडे शपथ खाय; तवय त्यानी
शपथ खादी; अनी याकोबनी आपला पलंगना उशीकडे वाकीसन नमन करं."

48 या गोष्टी व्हवावर कोणी योसेफले सांगं, की, "दख तुना बाप आजारी
शे, "तवय तो आपला दोन्ही पोऱ्या मनश्शे अनं एफ्राईम यासले संगे
लिसन त्यानाकडे गया. 2 आपला पोऱ्या योसेफ आपलाकडे वना शे, अश
कोणीतरी याकोबले माहिती सांगी, तवय याकोब स्वतःले संभाळीसन पलंगवर
बसना. 3 याकोब योसेफले बोलना, "सर्वसमर्थ देवनी कनान देशना लूज शहर
आठे माले दर्शन दिसन आशिर्वाद दिधा." 4 तो माले बोलना, "दख, मी तुले
फलदूप करीसन बहुगुणित करसु अनी तुनापाईन राष्ट्रसमुदाय उत्पन्न करसु
अनी तुनामांगे तुना संततीले हाऊ देश कायमनाच वतन करी दिसु." 5 मी
मिसरमा तुनाकडे येवाना पहिले तुले ज्या दोन पोऱ्या मिसरमा व्हयनात त्या
मनाच शेतस, जश रऊबेन अनं शिमोन तसच एफ्राईम अनं मनश्शे ह्या बी
मनाच शेतस. 6 त्यासनामांगे ज्या पोऱ्या तुले व्हतीन त्या तुना ऱ्हाईत, त्यासना
वतन त्यासना भाऊसना नावतीन चाली. 7 मी पदन आठेन ई ऱ्हायंतु तवय
वाटमाच एफ्राथ गावले पोहचाना अगोदर थोडंच दूर कनान देशमा राहेल मरी
गयी, अनी मी तिले तठेच एफ्राथना वाटले म्हणजे बेथलेहेममा मुठमाती
दिधी. 8 जवय याकोबनी योसेफना दोन पोऱ्यासले दखं, तवय त्यानी ईचारं,
"या कोण शेतस?" 9 मंग योसेफ आपला बापले बोलना, "ह्या मना पोऱ्या

शेतस, देवनी माले ह्या मिसर देशमा देयल शेतस, तवय तो बोलना, "त्यासले
मनाजोडे आण म्हणजे मी त्यासले आशिर्वाद दिसु." 10 याकोबनी नजर वयना
मानतीन मंद व्हई जायेल व्हती, म्हणीन त्याले बराबर दखाई नही राहिंतं,
योसेफनी त्यासले त्यानाजोडे लयं, तवय त्यानी त्यासना मुका लिसन त्यासले
मिठी मारी. 11 याकोब योसेफले बोलना, "माले आशा नव्हती की, मी तुनं
तोंड दखसु; पण दख, देवनी माले तुनी संतती बी दखाडी देयल शे." 12 मंग
योसेफनी त्यासले त्याना मांडीवरीन बाजुले करं अनी जमिनवर झुकीसन
नमन करात. 13 मंग त्या दोन्हीसले एफ्राईमले आपला उजवी बाजुले म्हणजे
याकोबनी डावी बाजुले अनी मनश्शेले आपला डावी बाजुले म्हणजे याकोबनी
उजवीकडे अश धरीन त्यानाजोडे आणं. 14 याकोबनी आपला उजवा हात पुढं
करीन एफ्राईमना म्हणजे धाकला पोऱ्याना डोकावर ठेवा; अनी आपला डावा
हात मनश्शेना डोकावर ठेवा; त्यानी आपला हात उजवाडावा करात; मनश्शे
तर मोठा पोऱ्या व्हता. 15 त्यानी योसेफले आशिर्वाद दिसन सांगं, की, "ज्या
देवनासंगे मना बाप अब्राहाम अनं इसहाक चालनात, मना जन्मपाईन ज्या
देवनी आजपावत मना सांभाळ करेल शे. 16 जो दूतनी माले सर्व वाईटपाईन
सांभाळं तो या पोऱ्यासले आशिर्वाद देवो, अनी ह्या मना अनी तुना पुर्वज
अब्राहाम अनं इसहाक यासनं नाव ह्या चालवोत, अनी पृथ्विना मध्यभागमा
यासनी मोठी वाढ व्हवो. 17 आपला बापनी एफ्राईमना डोकावर उजवा हात
ठेयेल शे हाई योसेफनी दखं, तवय त्याले वाईट वाटनं, अनी त्यानी एफ्राईमना
डोकावरना बापना हात काढीन मनश्शेना डोकावर ठेवाकरता त्यानी तो धरा.
18 योसेफ आपला बापले बोलना, "बाबा, अस नका करा, मोठा हाऊ शे,
याना डोकावर आपला हात ठेवा." 19 त्यानं बोलनं, नाकारीसन त्याना बाप
त्याले बोलना, "हाई माले माहित शे, त्यानं बी एक राष्ट्र व्हई अनी तो बी
महान व्हई, पण त्याना धाकला भाऊ त्यानापेक्षा मोठा व्हई अनी त्याना
वंशजमाईन राष्ट्रसना समुदाय उत्पन्न व्हई." 20 त्याच दिन त्यानी त्यासले हाई
सांगीसन आशिर्वाद दिधा, याकोब लोक तुना नाव लिसन हाई आशिर्वाद
देतीन, एफ्राईम अनं मनश्शे यासनासारखा देव तुना करो, अश प्रकारमा त्यानी
एफ्राईमले मनश्शेपेक्षा श्रेष्ठ करा. 21 याकोब योसेफले बोलना, "दख, मी तर
आते मरसु, पण देव तुनासंगे राही अनी तुमले तुमना पुर्वजसना देशले परत लई
जाई. 22 मी तुले तुना भाऊसनापेक्षा जमीनना एक वाटा जास्त देस, तो मी
मना तलवारना अनं धनुष्यना जोरवर अमोरी लोकसपाईन लेयल शे.

49 मंग याकोबनी आपला पोऱ्यासले बलाईसन सांगं, "तुम्हीन सर्वजन
एकत्र जमा म्हणजे पुढला काळले काय व्हई ते मी तुमले सांगस, 2 "हे
याकोबना पोऱ्यासवंन, एकत्र ईसन ऐका; अनी आपला बाप याकोब याना गोष्टी
ध्यान दिसन ऐका. 3 हे रऊबेन, तू मना ज्येष्ठ, मना बळ, मना पौरूषानं पहिलं
फळ शे; प्रतिष्ठानं अनी सामर्थ्यनं उत्तम भाग तुच शे. 4 तू पाणीनागत चंचल
शे, त्यामुये तुले श्रेष्ठत्व भेटावू नही; कारण तू आपला बापना खाटवर चढनास;
तू ती भ्रष्ट करेल शे, तो ते मनी खाटवर चढना. 5 शिमोन अनं लेवी ह्या भाऊ
भाऊ शेतस; त्यासन्या तरवारी अत्याचारना हत्यारं शेतस. 6 मना जीव,
त्यासना मसलतीमा जाऊ नको, मनी महिमा त्यासनी मंडळीमा नको भेटाले,
कारण त्यासनी रागना भरमा मनुष्यवध करेल शे; त्यासनी उन्मत पणतीन
बैलसना पायन्या शिरा तोडात. 7 त्यासना रागले धिक्कार राव्हो, कारण तो
भयानक शे; त्यासना क्रोधले धिक्कार राव्हो, कारण तो निष्ठुर शे; मी त्यासले
याकोबमा पांगापांग अनी याकोबमा त्यासले येगयेगळा करी दिसु. 8 हे यहूदा
तुना भाऊ तुना धन्यवाद करतीन; तुना हात तुना शत्रूसना मानगुटी धरी; तुना
बापना पोऱ्या तुनापुढं नमतीन. 9 यहूदा सिंहासना बच्चा शे; मना पोऱ्या, तू
शिकार करीन डोंगरमा जायेल शे; तो सिंहासनासारखा सिंहणीसारखा दबीन
बसेल शे, त्याले कोण छेडी? 10 यहूदाकडनं राजदंड ज्यानं शे, तो येवापावत
ते त्यानाकडीन जावाव नही, राजदंड त्याना पायासमाईन ढळावु नही; राष्ट्रना
लोके त्यानी आज्ञा मानतीन. 11 तो आपला जवान गधडाले द्राक्षरसनावेलले,
अनी आपला गधडीनना शिंगरूले उत्तम द्राक्षरसनावेलले बांधी ठेई; तो आपला
कपडा द्राक्षरसमा, अनी आपला पोषाख द्राक्षरसमा धुई टाकी. 12 त्याना
डोळा द्राक्षरसघाई चमकतीन; अनी त्याना दात दुधघाई धवळा व्हतीन. 13
जबुलून समुद्रकिनारले वस्ती करी; तो जहाजसनं बंदरच व्हई जाई; त्यानी
सरहद्द सीदोनपावत जाई. 14 इस्साखार ताकदवान गाढव शे; तो मेंढवाडासमा
झोपी ऱ्हास; 15 त्यानी दखं, की, विश्रामगृह चांगलं शे, अनी हाऊ देश
मनोहर शे अश दखीन, भार वाहा करता त्यानी आपला खांदाले झुकाड; तो
बिगार काम करनारा दास बनी गया. 16 दान याकोबना एक वंश राहिसन
आपला लोकसना तो न्याय करी. 17 दान हाऊ मार्गवरना साप, वाटवरना
नाग व्हई, हाऊ घोडासना टासले दंश करस तवय त्यानावरना स्वार उलटीन
मांगे पडतस. 18 हे परमेश्वर, मी तुनाकडीन उध्दार व्हवानी प्रतिक्षा करी
ऱ्हायनु शे. 19 गाद यानावर हल्लाखोरसनी टोळी हल्ला करी; तरी पण तो
मांगे फिरीसन त्यासना मांगे ज्या शेतस त्यासवर हामला करी. 20 आशेरानं
अन्न पोष्टिक व्हई तो राजाले योग्य अस भोजन पुराई. 21 नफताली हाई
मोकळी सुटेल एक हरीण शे, तो चांगलं भाषण करनारा बनी. 22 योसेफ हाऊ
फळझाडसनी शाखा शे, निर्झराजोडे लायेल फळझाडासनी शाखा शे, त्याना
डहाळ्या भितवर पसरेल शेतस. 23 धनुष्य चालाडनारासनी त्याले भलतं त्रास
दिधा, त्याले बाण मारात, त्याना मांगे पडी गयात; 24 पण त्यानं धनुष्य मजबूत
राहिना; याकोबना समर्थ देव, मेंढपाळ, याकोबना खडक याना नावतीन त्याना
भुज स्फुरण पावना. 25 तुना सहाय्य करनारा तुना बापना देव, तुले वरदान
देनारा सर्वसमर्थ देव यानाकडीन हाई व्हई, वरतीन आकाशनी अनं खालतीन
जलाशयना वरदाने तो तुले दि, आंगवर पिनारासना अनं पोटना फळसना
वरदाने तो तुले दि. 26 तुना बापना वरदाने प्राचीन पर्वतसना वरदानसपेक्षा श्रेष्ठ
शेतस; ती सनातन डोंगरसपाईन प्राप्त व्हनारा इष्ट वस्तूसपेक्षा श्रेष्ठ शेतस; हाई
आशिर्वाद योसेफना मस्तकवर राही, आपला भाऊबंधमा जो प्रमुख त्याना
शिरी येवो. 27 बन्यामिन हाऊ फाडी टाकनारा लांडगा शे; सकायमा तो
शिकार खाई टाकी, संध्याकाळना लुटीना वाटा करी. 28 ह्या सर्व याकोबना
बारा वंश शेतस, त्यासना बाप त्यासले आशिर्वाद देतांना ह्या वचने बोलना,
प्रत्येकले त्यासनी योग्यता प्रमाणे त्यानी आशिर्वाद दिधा. 29 मंग त्यानी
त्यासले आज्ञा दिधी की, मी आपला पुर्वजसले जाईन भेटसु तवय माले
एफ्रोन हित्ती याना शेतमाधली गुफामा मना बापनाजोडे माले मूठमाती देवानं.
30 कनान देशमाधली मम्रेसमोरनी मकपेला नावनी वावरमाधली गुफा जी

अब्राहामना वावरनासंगे एफ्रोन हित्ती यानाकडीन आपला मालकीन कबरस्तान
व्हवाले पाहिजे म्हणीन ईकत लियेल व्हती ती हाई शे. 31 तठेच अब्राहाम
अनं त्यानी बाई सारा यासले मूठमाती देयल व्हतं; इसहाक अनं त्यानी बाई
रिबका यासले बी तठेच मूठमाती देवामा येल व्हतं तठेच मी लेआले बी
मूठमाती दिधी. 32 ते वावर अनं त्यामाधली गुफा हाई हेथीकडीन ईकत
लेयल शेतस. 33 आपला पोऱ्यासले आज्ञा देवावर याकोबनी पलंगवर आपला
पाय लिधात अनं प्राण सोडा अनी आपला पुर्वजसले जाईन भेटना.

50 मंग योसेफ आपला बापना तोंडले तोंड लाईन रडना अनी त्यानी त्याना
मुका लिधात. 2 योसेफनी आपला सेवकसले म्हणजे वैघसले आपला
बापना प्रेतले मसाला लावाले आज्ञा करी; त्याप्रमाणे त्या वैघसनी याकोबना
प्रेतले मसाला भरा. 3 हाई कार्यले चाळीस दिन लागनात; प्रेतले मसाला
भराले इतला दिन लागेत; अनी मिसरी लोकसनी सत्तर दिन त्यानाकरता शोक
करात. 4 शोकना दिन संपावर योसेफ फारोना घरना लोकसले बोलना, जर
तुमनी मनावर कृपादृष्टी व्हई तर फारोले एवढा संदेश सांगा की, 5 मना बापनी
माले हाई सांगीसन शपथ घालेल शे की, दख, आते मी मरसु; तर कनान
देशमा जी कबर मी मनाकरता खोदेल शे तिमा माले लई जाईसन मूठमाती दे,
म्हणीसन माले तिकडे जाईसन मना बापले मूठमाती देवाकरता जाऊ घावा मंग
मी परत येसु. 6 तवय फारो बोलना, जा, तुमना बापनी देयल शपथ प्रमाणे
त्याले मूठमाती दे. 7 मंग योसेफ आपला बापले मूठमाती देवाले निंघी गया,
अनी फारोना सर्व सेवक, त्याना घरना वडीलजन अनं मिसर देशना सर्वा
वडीलजन. 8 योसेफना घरना सर्वा लोके, त्याना भाऊ अनी त्याना बापना
घरना लोके त्यानासोबत गयात; आपला पोऱ्यासोऱ्या, शेरडमेंढरं, गुरंढोरं, हाई
मात्र त्यासनी गोशेन प्रांतमाच मांगे ठेवात. 9 त्यानासोबत रथ, अनं घोडास्वार
बी गयात; अश त्यानासंगे मोठा समुदाय निंघना. 10 यार्देनपलीकडे अटादना
खळानाजोडे त्या वनात तवय त्यासनी तठे मोठा शोक करात; योसेफनी तठे
आपला बाप करता सात दिन शोक करात. 11 जवय कनानी देशना रहिवासी
हाई शोक दखा, तवय त्या बोलनात, हाऊ मिसरी लोकसना भयानक शोक शे;
त्यावरीन त्या ठिकाणना नाव अबेलमिस्राइम (मिसरना शोक) अश पडनं;
ते यार्देनना पलीकडे शे. 12 याकोबनी आपला पोऱ्यासले जश आज्ञा करी
व्हती त्यानाप्रमाणे त्यासनी करात. 13 त्यासनी त्याले कनान देशमा लिसन
मम्रेनासमोर मकपेला नावना शेतना गुफामा त्याले मूठमाती दिधी; अब्राहामनी
एफ्रोन हित्तीकडीन आपला मालकीना कब्रस्तान व्हवाले पाहिजे म्हणीन
शेतनासोबत ईकत लेयल व्हती, तीच हाई गुफा शे. 14 योसेफनी आपला
बापले मूठमाती देवावर तो, त्याना भाऊ अनं त्याना बापना मूठमाती देवाकरता
त्यानासोबत जायेल व्हतात त्या सर्वा मिसर देशमा परत गयात 15 आपला बाप
मरण पावना हाई मनमा आनीसन योसेफना भाऊ म्हणाले लागनात, आते
योसेफ कदाचित आमनासंगे वैर करी अनं आपण त्याना जे वाईट करा त्याना
पुरा बदला ली. 16 त्यासनी योसेफले निरोप धाडीन सांगा की, आपला बापनी
मराना पहिले आमले आज्ञा करी ती हाई, 17 तुम्हीन योसेफले सांगानं, तुना
भाऊसनी तुना वाईट करा हाऊ त्यासना अपराध अनं पाप यासनी त्यासले
क्षमा कर; आते आपला बापना देवना ज्या दास शेतस त्या आमना अपराधना
क्षमा करा, अश आम्हीन ईनंती करतस, हाई त्यासनं भाषण ऐकीन योसेफले
रडू वनं. 18 तवय त्याना भाऊ स्वत: त्यानाकडे जाईन त्याना पाय पडीन
बोलनात, दखा, आम्हीन तुमना दास शेतस. 19 योसेफ त्याना भाऊसले
बोलना, भिवानं नही, मी का देवना ठिकानमा शे का? 20 तुम्हीन मना वाईट
करा, पण आज दखतस त्यानाप्रमाणे बराच लोकसना जिव वाचाले पाहिजे
म्हणीन देवनी ते चांगलाकरता योजेल व्हतं. 21 तर आते भिवानं नही; मी
तुमना अनं तुमना पोऱ्यासोऱ्यासना पालण पोषण करसु. अशप्रकारं त्यानी
त्यासनासंगे ममतामा बोलीन त्यासना समाधान करा. 22 योसेफ अनी त्याना
बापना घरनासहीत मिसर देशमा राहिनात, तो एकशेदहा वरीस जगना. 23
योसेफनी एफ्राईमना तिसरा पिढीना पोऱ्यासले दखात, तसंच मनश्शेना पोऱ्या
माखीर याना पोऱ्यासले त्यानी आपला मांडीवर लिधात. 24 मंग योसेफ
आपला भाऊसले बोलना, मी आते मरण पावसु; पण देव खरच तुमनी भेट
करी अनं जो देश अब्राहाम, इसहाक अनं याकोब यासले त्यानी शपथपुर्वक
देल शे, त्यामा तुमले हाई देशमाईन लई जाई. 25 मंग योसेफनी याकोब
वंशजसले शपथ घालीन सांगं, देव खरंच तुमनी भेट करी तवय तुम्हीन मना
अस्थी आठेन लई जावानं. 26 योसेफ एकशेदहा वरीसना व्हईन मरण पावना;
त्यासनी त्याना प्रेतमा मसाला भरीन ते पेटीमा घालीन मिसर देशमा ठेवं.

निर्गम

1 इस्राएल म्हणजे याकोबना पोऱ्यासना नावे ज्या आपला कुटूंबना संगे मिसर
देशमा जायेल व्हतात, त्या ह्या शेतस 2 रऊबेन, शिमोन, लेवी, यहुदा;
3 इस्साखार, जबुलून, बन्यामिन; 4 दान, नफताली, गाद अनं आशेर, 5
याकोबपाईन व्हयेल एकुण त्या सत्तर जन व्हतात; योसेफ हावु मिसरमाच
व्हता. 6 नंतर योसेफ अनं त्याना सर्वा भाऊ अनी त्या पिढीना सर्वाजन मरी
गयात. 7 इस्राएलना पोऱ्यासले पुत्र व्हयनात अनी अशी त्यासनी संख्या बरीच
वाढीसन त्या बलवान व्हयनात अनी त्यासनाघाई पुरा देश भरी गया. 8 तवय,
योसेफबद्दल ज्याले माहीती नव्हती असा एक नवा राजा मिसर देशमा वना. 9
तवय तो त्याना लोकसले बोलना, "ह्या इस्राएल वंशना लोके आपलापेक्षा
शक्तीशाली अनी संख्यातीन बी भलताल वाढेल शेतस. 10 तर चला आपण
त्यासनासंगे चालाकितीन वागूत; नहीतर त्यासनी संख्या भलतीच वाढी अनी
एखादंदाव युध्दनी परिस्थिती वनी म्हणजे त्या आपला शत्रुसमा सामील
व्हतीन अनी कदाचीत आपलासंगे लढाई करतीन अनं या देशमाईन निंघी
जातीन." 11 त्यासनी त्यासनावर भलताच कामना भार टाकीसन त्यासले
थकाडानं, असा हेतूतीन त्यासनाकडतीन अतिकष्ट करी लेणारा मुकडदम
नेमात; तवय त्यासनी फारोकरता पिथोम अनं रामसेस ह्या नगरं कोठारंसकरता
बांधात. 12 पण जस त्यासनी त्यासले तरास दिधा त्या भलताच वाढत गयात
अनी त्या चारीमेर पसरी गयात, मंग मिसरी लोकसले इस्राएल लोकसनी भिती
अनी घृणा वाटू लागनी. 13 म्हणीसन मिसरी लोके इस्राएल लोकसकडतीन
सक्तीतीन काम करी लेवू लागणात. 14 त्यासनाकडतीन मातीना गारा अनं ईटा
बनाडी लेत अनी त्यासले वावर माधला प्रत्येक प्रकारणा कामं कराले लायेत;
असा कठीण काममुये त्यासले जीव नकोसा व्हयना; कारण त्यासनाकडतीन
ज्या कामे करी ली राहीतात त्या भलताच जबरदस्तीना व्हतात. 15 दोन
इब्री सुइणी व्हत्यात, एकनं नाव शिफ्रा अनं दुसरीनं नाव पुवा व्हतं, त्यासले
मिसरना राजानी आज्ञा करी की, 16 तुम्हीन इब्री बायासनं बांयतपण करतस,
प्रसुती व्हवाना येळले तुम्हीन बठश्यात तर नीट दखा अनी पोऱ्या व्हयना
तर त्याले मारी टाका अनी पोर व्हयनी तर तीले जिवत राह् घा. 17 त्या
सुइणी देववर भरोसा ठेवणाऱ्या व्हत्यात म्हणीसन त्यासनी मिसरी राजाना
हुकूमप्रमाणे न करता पोऱ्यासले जीवत राह् दिधं. 18 तवय मिसरी राजानी त्या
सुइणीसले बलाईन ईचारं, "तुम्हीन हाई काय करी राहीनात, पोऱ्यासले काबरं
जीवत राह् दि राहिनात?" 19 त्यासनी उत्तर दिधं, "इब्री बाया काय मिसरी
बायासनामायक नहीत; त्या भलत्यास दमवाल्या शेतस, म्हणीसन सुइणी
येवाना पहिले त्या मोकळ्या व्हई जातस." 20 या कामबद्दल देवनी त्या
सुइणीसनं कल्याण करं, अनी इस्राएल लोके तर भलताच वाढीसन मजबूत
व्हयनात. 21 त्या सुइणी देवले भ्याईन वागणाऱ्या व्हत्यात, म्हणीसनी त्यानी
त्यासना घरानं बसाडं. 22 तवय फारोनी आपला सर्व लोकसले आज्ञा करी
की, इब्री लोकसले व्हतीन तेवढा सर्व पोऱ्या नील नदीमा टाका अनी सर्व
पोरीसले जीवत ठेवा.

2 लेवी घरानामातील एक माणुसनी लेवी वंशनी पोरसंगे लगीन करं. 2
ती बाई गर्भवती व्हईसन तिले पोऱ्या व्हयना, ते बाळ देखणा शे हाई
दखीसन तिनी त्याले तीन महीना दपाडीन ठेवं. 3 पुढे त्याले दपाडीन ठेवता ई
नही राहिंतं म्हणीसन लव्हाळंनं एक टोपली बनाडीन त्याले डांबर चोपडं
अनं ती टोपलीमा त्या पोऱ्याले ठिसन नदीना किणारले जे उच्च गवत ऱ्हास
तठे ठेवं. 4 अनी त्यानं काय व्हई हाई दखाकरता त्यानी बहीण थोडी दूर
उभी राहिनी. 5 मंग फारोनी पोर तठे आंग धोवाले वनी, ती तीना दासीससंगे
नदी काठतीन जाई राहींती तवय गवतमा ती टोपली तिले दखायनी, तीनी
दासीसले ती टोपली आणाले सांगं. 6 जवय ती टोपली उघाडी तवय तिले
ते बाळ दखायनं, ते रडी राहिंतं, तिले त्यानी किव वनी ती बोलनी, "हाई
कोणीतरी इब्रीनं बाळ शे." 7 तवय त्या बाळनी बहिण फारोना पोरले बोलनी,
"तुमनाकरता ह्या बाळले दुध पाजाकरता इब्री बायासमातीन एखादी बाईले
बलावू का?" 8 फारोनी पोर तिले बोलनी, "जाय" बलावं तवय ती पोर
जाईसन त्या बाळना मायले लई वनी. 9 फारोनी पोर तिले बोलनी, "ह्या
पोऱ्याले लई जा अनी मनाकरता ह्याले दुध पाज, मी तुले पगार दिसू." मंग
ती बाई त्याले लई जाईसन दुध पाजू लागनी. 10 ते बाळ वाढीसन मोठं
व्हयनं तवय ती त्याले लिसन फारोना पोरकडे गई, अनी तो तिना पोऱ्या
व्हयना, तिनी त्यानं नाव मोशे ठेवं, "कारण मी त्याले पाणीमातीन काढेल शे"
अस ती बोलणी. 11 जवय मोशे मोठा व्हयना तवय त्या दिनसमा तो बाहेर
आपला भाऊबंधकसकडे गया अनी त्यासनं काबाडकष्ट त्यानी दखं, तवय
आपला भाऊबंधसपैकी एकले मिसरी माणुस मारी राहिना अस त्यानी दखं.
12 तवय त्यानी आरंतारं दखं अनी कोणीच नही हाई दखीसन त्यानी त्या
मिसरी माणुसले मारी टाकं अनी वाळूमा बुंजी दिधं. 13 तो परत दुसरा दिन
बाहेर गया तवय दोन इब्री माणसे एकमेकससंगे मारामारी करतांना त्यानी दखं,
तवय त्यानी जो चुकीना व्हता त्याले बोलना, "तु आपलाच इब्री भाऊले का
बरं मारी राहिना?" 14 तो त्याले बोलना, "तुले आमनावर अधिकारी अनी
न्यायाधीश कोणी नेमेल शे? तु त्या मिसरीले मारी टाकं, तस माले बी माराले
दखी राहिना का?" तवय मोशे भ्यायना, तो स्वतःलेच बोलना, "जे मी करं ते
लोकसले माहित पडनं वाटतं." 15 फारोना कानवर हाई गोष्ट गई तवय त्यानी
मोशेले मारी टाकानं ठरायं, पण मोशे फारोपाईन पळी गया अनी मिद्‌घान
देशमा जाईन राहु लागना अनी तठे एक विहीरजोडे बठना. 16 तठे एक
मिद्‌घानी माणुसले सात पोरी व्हत्यात त्या आपला बापन्या शेळ्यामेंढ्यासले
पाणी पाजाकरता भांडा भरी राहिंतात. 17 इतलामा काही धनगरसनी ईसन
त्यासले हाकलु लागनात, तवय मोशेनी उठीसन त्या पोरीसले मदत करी अनी
त्यासना कळपसले पाणी पाजं. 18 त्या आपला बापकडे वनात, तवय तो
बोलना, "आज तुम्हीन लवकर कश्या वन्यात." 19 तवय त्या बोलन्यात,
धनगरसपाईन एका मिसरी माणुसनी आमले सोडावं अनी आमनाकरता पाणी
काढीसन कळपले पाजं. 20 तो त्यासले बोलना, "तो कोठे शे?" "त्याले
तुम्हीन तठेच का बरं सोडी वनात? त्याले जेवाकरता बलाई आना." 21 मोशे
त्या माणुसकडे ऱ्हावाले तयार व्हयना, त्यानी आपली पोरं सिप्पोरा संगे मोशेनं
लगीन करी दिधं. 22 तिले पोऱ्या व्हयना, त्यानी त्यानं नाव गेर्षोम ठेवं,

“कारण मी परदेशमा वस्ती करीसन राही राहिनु, अस तो बोलना.” 23 बराच
वरीसनंतर मिसरना राजा मरी गया, अनी इकडे इस्राएल लोके गुलामगिरी
मुये आक्रोश करी राहिंता अनी ती गुलामगिरीमुये त्यासनी करेल आक्रोश
देवपावत जाईसन पोहचना. 24 देवनी त्यासना आक्रोश ऐका तवय अब्राहाम,
इसहाक अनं याकोब यासनाशी करेल करारनी त्याले आठवण वनी. 25
म्हणीसन देवनी इस्राएल लोकसकडे नजर लाई; देवनी त्यासनाकडे ध्यान
दिधं.

3 मोशे आपला सासरा मिद्‌घानी याजक इथ्रो यान्या शेळ्यामेंढ्या चारे, एक
रोज तो आपला कळप लिसन जंगलना मांगे देवना डोंगर होरेब आठपावत
लई गया. 2 तवय परमेश्वरना दूतनी एक झुडूपमातीन अग्नीज्वालाना व्दारे
त्याले दर्शन दिधं, त्यानी नजर लाईसन दखं की, अग्नीघाई झुडूप जळी राहिनं
पण ते भस्म व्हयनं नही अस त्याले दखायनं. 3 तवय त्यानी ईचार करा,
मी तठे जाईसन दखंस की काय चमत्कार शे, ते झुडूप का बरं भस्म नही
व्हई राहिनं. 4 ते दखाकरता मोशे तिकडे वळना हाई परमेश्वरनी दखं अनी
झुडूपमातीन देवनी त्याले हाक मारीन सांगं, मोशे तवय तो बोलना, काय
आज्ञा? 5 देव त्याले बोलना, “इकडे जोडे येऊ नको, तु तुना पायमाधला
जोडा काढ, कारण जी जागावर तु उभा शे ती पवित्र शे. 6 मी तुना बापना
देव, अब्राहामना देव, इसहाकना देव, याकोबना देव शे.” तवय मोशेनी
आपलं तोंड झाकं, कारण देवकडे दखानी त्यानी हिम्मत व्हयनी नही. 7
देव बोलना, मिसर देशमा ज्या मना लोके शेतस त्यासना हाल मी दखेल शे,
त्यासनाकडतीन मजूरी करी लेणारा मुकडदमसना तरासमुये त्यासनी करेल
आक्रोश मी ऐकेल शे, त्यासना क्लेश माले समजेल शेतस. 8 त्यासले मिसरी
लोकसपाईन सोडावानं अनी चांगला मोठा देशमा, दुध अनं मधन्या धारा
वाही राहिन्यात असा देशमा म्हणजे कनानी, हित्ती, अमोरी, परिज्जी, हिव्वी
अनं यबूसी यासना देशमा त्यासले लई जावानं म्हणीसन मी उतरेल शे. 9
इस्राएल वंशना आक्रोश मनापावत येल शे, मिसरी लोके कसा त्यासनावर
जुल्म करी राहिनात हाई बी मी दखेल शे. 10 तर आते चाल, मी मिसर
देशमातील मना इस्राएल वंशना लोकसले बाहेर काढानं म्हणीसन मी तुले
फारोकडे धाडी राहीनु. 11 तवय मोशे देवले बोलना, “फारोकडे जाईसन
इस्राएल लोकसले मिसर देशमातील काढी आनणारा अशा मी कोण?” 12 देव
बोलना, “मी तुनासंगे र्‍हासु, मी तुले धाडं यानी तुले हाईच खूण की, तु
लोकसले मिसरमातीन काढीन आणावर याच डोंगरवर तुम्हीन मनी उपासना
करशात. 13 “तवय मोशे देवले बोलना, मी इस्राएल लोकसकडे जासु, दखा
‘माले तुमना पुर्वजसना देवनी तुमनाकडे धाडेल शे.’ अस त्यासले सांगं,
तवय त्यासनी ईचारं, ‘त्यानं नाव काय?’ तवय मी त्यासले काय सांगु?”
14 देव मोशेले बोलना, “जो मी शे तोच राहसु, तु इस्राएल लोकसले सांगं,
‘मी शे ह्यानी माले तुमनाकडे धाडेल शे.’ 15 आखो त्यासले सांगं, तुमना
पुर्वजसना देव, अब्राहामना देव, इसहाकना देव अनं याकोबना देव यहोवा
यानी माले तुमनाकडे धाडेल शे, हाईच मनं सनातन नाव शे अनं ह्याच
नावतीन पिढ्यानपिढ्या मनं स्मरण व्हई. 16 तु जाय अनी इस्राएलना वडील
लोकसले जमाडीसन सांगं, तुमना पुर्वजना देव, अब्राहामना देव, इसहाकना
देव, याकोबना देव परमेश्वर यानी माले दर्शन दिसन सांगं की, मनं तुमनाकडे
खरंच ध्यान येल शे अनी मिसर देशमा तुमनं काय व्हई राहीनं हाई माले
समजेल शे. 17 मिसर देशमातील पिळवणुक पाईन मी तुमले सोडाईसन
कनानी, हित्ती, अमोरी, परिज्जी, हिव्वी अनं यबूसी यासना देशमा, जठेन
दुध अनं मधन्या धारा वाही राहिन्यात असा देशमा लई जासु, अस मी सांगेल
शे.” 18 तुनं सांगनं त्या ऐकतीन, मंग तु अनी इस्राएलसना वडील लोकं मिसर
देशना राजाकडे जा अनी त्याले सांगा, इब्रीसना देव यहोवा आमले भेटेल शे,
तर आमना देव यहोवा याले होमबली अर्पण करानं शे म्हणीसन आमले तीन
दिवसनी वाट चालीसन जंगलमा जाऊ दे. 19 पण माले माहीत शे की मिसर
देशना राजा तोपावत तुमले जावू देवाव नही जोपावत त्याले सामर्थ्यशाली हात
दखाडावं नही. 20 मंग मी आपला हात दखाडीसन मिसर देशमा ज्या सर्व
अद्भुत कृती करणार शे त्याना मारा मी त्यासनावर करसु, मंग तो तुमले जावु
दि. 21 “अनी ह्या लोकसवर मिसरी लोकसनी कृपा व्हई अस मी करसु,
म्हणीसन तुम्हीन निंघशात तवय रिकामे हाते निंघावुत नही. 22 तर तुमनी
प्रत्येक बाई आपली शेजारीणी बाईपाईन अनं तिनाकडे राहणारी बाईपाईन
सोने-चांदीना अलंकार अनी कपडा मांगी ली; ते तुम्हीन आपला पोर्‍या अनी
पोरीसले घालशात अशा तुम्हीन मिसरी लोकसले लुटशात.”

4 तवय मोशेनी उत्तर दिध, “पण त्या मनावर ईश्वास करावूत नही अनं
मनं म्हणनं बी ऐकी लेणार नहीत, त्या बोलतीन परमेश्वरनी तुले दर्शन
दिध नही.” 2 तवय परमेश्वर त्याले बोलना, “तुना हातमा ते काय शे?” तो
बोलना, “काठी शे.” 3 परमेश्वर त्याले बोलना, “ती जमिनवर टाक” ती
त्यानी टाकताच तिना साप व्हयना, त्याले दखीसन मोशे पळना. 4 तवय
परमेश्वर मोशेले बोलना, “आपला हात पुढे करीसन त्यानी शेपुटले धर” तवय
त्यानी हात पुढे करीसन त्याले धरं त्यानी परत काठी व्हई गई. 5 “म्हणजे
त्यासना पुर्वजसना देव, अब्राहामना देव, इसहाकना देव अनं याकोबना देव
यहोवा ह्यानी तुले दर्शन देल शे, हाई यावतीन त्यासले पटी.” 6 परमेश्वर
त्याले आखो बोलना, “आते तु आपला हात उरवर ठेव” त्यानी आपला हात
उरवर ठेवा तर, तो कोड व्हईसन बरफना मायक धवळाभडक व्हयना. 7 मंग
परमेश्वर त्याले परत बोलना, “आपला तू हात परत उरवर ठेव” अनी त्यानी
ठेवा तर त्याना हात परत पहिलासारखा व्हई गया. 8 तो आखो बोलना,
“तुना पहिला चमत्कारले दखीसन त्यासनी जर तुना ईश्वास नही ठेवा तर त्या
ह्या तुना दुसरा चमत्कारले खरं मानतीन. 9 जर त्या ह्या दोन्ही चमत्कार
मानावूत नहीत अनं तुनं ऐकणार नहीत तर तु नदीतीन पाणी लिसन कोरडी
जमिनवर वत, म्हणजे तु नदीमातीन लेयल पाणीनं कोरडी जमिनवर रक्त
व्हई.” 10 पण मोशे बोलना, “हे प्रभु, मी वक्ता नही शे, पहिले बी नव्हतु,
अनं तु आपला दासकडे बोलना तवयपाईन बी नही, मी तर बोलामा कच्चा
शे, जड जिभना शे.” 11 तवय परमेश्वर त्याले बोलना, “मनुष्यले तोंड
कोणी देयल शे? मनुष्यले मुका, बहिरा, डोळस अनी आंधया कोण करस?
मीच ना? 12 तर आते जाय, मी तुना बोलाले मदत करसु, अनी तु काय

बोलानं ते तुले शिकाडसु.” 13 पण मोशे बोलना, “नको प्रभु, दुसरं कोणले
तरी धाड.” 14 मंग मोशेवर परमेश्वरना संताप व्हयना अनी त्याले बोलना,
“लेवी वंशना अहरोन हावु तुना भाऊ नही शे का? त्याले चांगलं बोलता येस
हाई माले माहीत शे, तो दख तुले भेटाले ई राहीना, तुले दखीसन तो मनमा
भलताच खुश व्हई. 15 तु त्यानासंगे बोल अनी त्याले सांग तुले काय बोलनं
शे, मी त्याले अनी तुले बोलाकरता मदत करसु अनी तुमले काय करनं शे हाई
तुमले शिकाडसु. 16 तो तुनाकडतीन लोकससंगे बोली, तवय तु त्यानाकरता
देवनामायक व्हशी, त्याले तु सांगानं काय बोलनं शे. 17 तु आपला हातमा हाई
काठी ले, ह्याघाई तु चिन्ह दखाडशी.” 18 मंग मोशे तठेन निंघीसन आपला
सासरा इथ्रो यानाकडे गया अनं त्याले बोलना, “माले मिसरमाधला मना
भाऊबंधकसकडे दे, त्या आजूनपावत जिवत शेतस की नही हाई माले दखु
दे.” तवय इथ्रो बोलना, “सुखमा जा.” 19 मिद्घान प्रांतमा परमेश्वर मोशेले
बोलना, “चल मिसर देशमा परत जाय, तुना जीव लेवाले दखणारा सर्वा
मरी जायेल शेतस.” 20 मंग मोशे आपली बायको अनं पोऱ्यासले गधडावर
बसाडीसन मिसर देशले जावाकरता निंघना अनी देवनी देल काठी बी हातमा
लिधी. 21 परमेश्वर मोशेले बोलना, “तु मिसरमा परत गया म्हणजे ज्या
चमत्कार तुना हातमा शेतस त्या सर्व फारोपुढे करी दखाड, तरी बी तो मना
लोकसले जाऊ देवाव नही, कारण त्यानं मन मी कठीण करसु. 22 तु जाईसन
फारोले सांग, परमेश्वर म्हणस इस्राएल हावु मना पोऱ्या शे, मना थोरला पोऱ्या
शे. 23 मी तुले सांगेल शे, मना पोऱ्यासले मनी उपासना कराले जावु दे,
पण तु त्यासले जावु दि नही राहीना, तर दख मी तुना पोऱ्या, तुना थोरला
पोऱ्याले मारी टाकसु.” 24 मंग प्रवास करतांना त्या उतारशाळमा व्हतात
तठे परमेश्वरनी मोशेले गाठं अनी त्याले मारी टाकाना प्रयत्न करा. 25 तवय
मोशेनी बायको सिप्पोरा हिनी एक धारदार दगड लिसन त्याना पोऱ्यानी माय
अंगना समोरली कातडी कापी अनी ती मोशेना पायजोडे ठिसन बोलनी,
“तु रक्तघाई लेयल मना नवरा शे.” 26 तवय परमेश्वरनी मोशेले मारं नही,
रक्तघाई लेयल नवरा अस ती सुंताले अनुसरीसन बोलनी. 27 मंग परमेश्वर
अहरोनले बोलना, “मोशेले भेटाकरता तु रानमा जा.” तो गया अनी देवना
डोंगरवर त्याले भेटीसन त्याले नमस्कार करा. 28 मंग परमेश्वरनी त्याले ज्या
आज्ञा दिसन धाडं अनं ज्या चमत्कार दखाडाले आज्ञा करी ते सर्व मोशेनी
अहरोनले सांगं. 29 नंतर मोशे अनी अहरोन ह्यासनी जाईसन इस्राएल वंशना
सर्व वडील लोकसले एकत्र जमाडात. 30 अनी परमेश्वरनी जे मोशेले सांगं ते
सर्व अहरोननी इस्राएल लोकसले सांगं अनी त्यासले चमत्कार करी दखाडात.
31 तवय लोकसले भरोसा पटना, परमेश्वरनी इस्राएल घराणानी भेट लिसन
त्यासनी विपत्तीकडे लक्ष देयल शे हाई त्यासनी ऐकं तवय त्यासनी त्याले
नमन करीसन त्यानी आराधना करी.

5 मंग मोशे अनी अहरोन मिसरना राजा फारोकडे जाईसन बोलनात,
“इस्राएलना देव यहोवा सांगी राहिना की, मना लोकसले मनाकरता रानमा
जाईसन उत्सव कराले जाऊ दे.” 2 तवय फारो बोलना, “हावु कोण परमेश्वर
की त्यानं ऐकीसन मी इस्राएल लोकसले जाऊ देवु? मी त्या परमेश्वरले
वळखस नही अनी इस्राएल लोकसले काय जाऊ देवाव नही.” 3 मोशे अनी
अहरोन बोलनात, “इब्रीसना देवनी आमले भेट देयल शे, तर आते तीन दिननी
वाट चालीसन रानमा जाऊ दे अनी आमना देव यहोवा ह्याले यज्ञबली अर्पु दे,
अशी आमले परवानगी दे, अस नही करं तर तो तलवारघाई नहितर युध्द
करीसन आमले मारी टाकी.” 4 मिसरना राजा त्यासले बोलना, “हे मोशे
अनी अहरोन, तुम्हीन लोकसले काम सोडीसन काबरं जावाले लाई राहिनात?
निंघा आठेन, आपला कामे करा! 5 ह्या मजुर लोके देशमा बराच शेतस अनी
तुम्हीन त्यासले काम सोडीसन जावाले लाई राहिनात!” 6 त्याच रोज फारोनी
त्या लोकसना मुकडदम अनी त्यासना ठेकेदारसले आज्ञा करी की, 7 “ईटा
पाडाकरता आजपावत तुम्हीन या लोकसले गवत अनी दिधं तसं आते करू
नका त्यासले स्वतः गवत आनु घा. 8 अनी जेवढ्या ईटा त्या पाडेत तेवढ्याच
आते बी त्यासनाकडतीन पाडी ल्या, त्यामा काही कमी करानं नही, त्या
आळशी व्हयेल शेतस म्हणीसन त्या वरड करी राहिनात की, आमले जाऊ
दे, आमना देवले यज्ञबली अर्पु दे. 9 या लोकसले आखो काम घा म्हणजे
त्यासनावर कामनं वझ पडीसन त्या ह्या खोटं बोलनावर ध्यान देवावुत नही.”
10 मंग लोकसना मुकडदम अनी ठेकेदार बाहेर जाईसन त्यासले बोलनात,
“राजानी सांगा, मी तुमले गवत पुरावनार नही. 11 तुम्हीन स्वतः कुठेन बी
गवत शोधी आणा अनी तुमनं काम काही कमी व्हणार नही.” 12 तवय त्या
लोके गवतना बदलामा धान्यनं कुड जमा कराकरता पुरा मिसर देशमा पसरी
गयात. 13 त्यासना मांगे मुकडदम रोज तगादा लावत राहे अनी सांगे की,
तुमले गवत देयेत तवय जीतलं काम करेत तेवढच रोजनं काम आत्ते बी पुरं
करा. 14 इस्राएल लोकसवर त्यासनापैकी ज्या ठेकेदार नेमेल व्हतात त्यासले
फारोना मुकडदमसनी मार दिसन ईचारं, “तुम्हीन कायम पाडतस तेवढ्या ईटा
काबरं पाडी नही राहिनात?” 15 तवय इस्राएल लोकसना ठेकेदार फारोकडे
जाईसन वरड करू लागनात, “आपण आपला दाससंगे असा काबरं वागी
राहिनात? 16 आपला दाससले गवत देतस नही तरी त्या आमले म्हणतस, ईटा
पाडा, दखा, तुमना दाससले मार भेटी राहिना, पण चुक सर्व तुमना माणससनी
शे.” 17 फारो राजा बोलना, “तुम्हीन आळशी शेतस आळशी, तुमले काम
कराले नको, म्हणीसन तुम्हीन म्हणतस, आमले जाऊ घा, आमना देवले
आमले यज्ञ करू घा. 18 निंघा आठेन अनी आपलं काम करा, तुमले गवत
काय मिळावं नही अनी ईटा तर तेवढ्याच येवाले पाहीजे जेवढ्या पहिले
ईयेत.” 19 ईटा अनं रोजनं काम यामा तुम्हीन काहीच कमी करानं काम
नही, अस इस्राएलसना ठेकेदारसले धमकाडं, तवय आपण भलताच संकटमा
पडी गवुत अस त्यासना ध्यानमा वनं. 20 फारोकडतीन निंघानंतर त्यासले
वाटमा मोशे अनं अहरोन भेटनात, 21 तवय त्या त्यासले बोलनात, “परमेश्वर
तुमले दखी लेवो, तुम्हीन हाई काय करं फारो अनं त्याना नौकर आमना व्देष
करी राहिनात, तुम्हीन आमले त्यासना हातमा मारी टाकाकरता दि टाकेल
शे.” 22 मंग मोशे परमेश्वरकडे परत जाईसन बोलना, “प्रभु तु तुना लोकसले
कसाले काबरं पिढा दि राहिना? माले तु त्यासनाकडे काय म्हणीसन धाडं? 23
मी तुनं नाव करीसन बोलाकरता फारोकडे वनु तवय पाईन तो या लोकसले
पिढा दि राहिना, तु आपला लोकसले तर अजिबातच सोडायं नही.”

6 मंग परमेश्वर मोशेले बोलना, "मी आते फारोले काय करस ते तु दखशी,
मी त्याले भुजबल दखाडा म्हणजे तो या लोकसले जाऊ दि, मना भुजबल
त्याले दखाडा म्हणजे तो यासले आपला देशमातीन बाहेर हाकली दि." 2
देव मोशेले बोलना, "मी यहोवा परमेश्वर शे. 3 मी अब्राहाम, इसहाक अनं
याकोब यासले सर्वसमर्थ देव म्हणीसन प्रकट व्हयेल शे तरी परमेश्वर हाऊ
मना नावतीन मी त्यासले माहित नव्हतु. 4 ज्या कनान देशमा त्या पाहुणा
व्हतात तो परदेश त्यासले वतन म्हणीसन देवाना करार मी त्यासनाशी करेल
शे, 5 आते ज्या इस्राएल लोकसले मिसरीसनी दास करी ठेयल शे, त्यासना
आक्रोश ऐकीसन मी आपला करारनं स्मरण करेल शे. 6 म्हणीसन इस्राएल
लोकसले सांग, 'मी यहोवा परमेश्वर शे, मी तुमले मिसरीसना मजुरीमातीन
सोडावसु, त्यासना गुलामगिरीतीन तुमले मुक्त करसु अनी हात लांब करीसन
त्यासले चांगलीच शिक्षा दिसु अनी तुमले वाचाडसु. 7 मी तुमले आपली
प्रजा करी लिसु अनी मी तुमना देव व्हसु, म्हणजे तुमले मिसरी लोकसना
गुलामगिरीमातीन सोडावनारा मी तुमना देव यहोवा शे, हाई तुमले समजी. 8
अनी जो देश अब्राहाम, इसहाक अनं याकोब यासले देवानी शपथ मी हात वर
करीसन देयल व्हती, त्यामा मी तुमले लई जासु अनी तो मी तुमले वतन
म्हणीसन दिसु, मी परमेश्वर शे. 9 मोशेनी हाई सर्व इस्राएल लोकसले सांगं,
पण त्या आपला मनमातील संतापमुये अनी कठीण गुलामगिरीमुये त्या मोशेनं
ऐकी नही राहिंतात.'" 10 मंग परमेश्वर मोशेले बोलना, 11 "तु जाईसन
मिसरना राजा फारोले सांग की, 'इस्राएल लोकसले' तुना देशमातीन निंघी
जाऊ दे." 12 पण मोशे बोलना, "इस्राएल लोकसनी मनं ऐकं नही तर फारो
मनं कसं ऐकी? मी तर बोलामा कच्चा शे." 13 तवय देवनी मोशे अनी
अहरोनले आज्ञा करी, "इस्राएल लोकसले अनी मिसरना राजाले आज्ञा करी
की, तो इस्राएल लोकसले मिसर देशमातीन बाहेर काढी आनी." 14 मोशे
अनी अहरोन यासना पुर्वजसपैकी प्रमुख पुरूष ह्या शेतस, इस्राएलना थोरला
पोऱ्या रऊबेन याना पोऱ्या हानोख, पल्लू हेस्रोन अनं कर्मी, ह्या रऊबेनना
कुळं. 15 शिमोनना पोऱ्या: यमुवेल यामीन, ओहद, याखीन जोहर अनं कनानी
बाईपाईन व्हयेल शौल, ह्या शिमोनना कुळं, 16 लेवीना वंशावळीप्रमाणे
त्यासना पोऱ्यासनी नावं अशा शेतस: गेर्षोन, कहाथ अनं मरारी, लेवी एकशे
सदतीस वरीस जगना. 17 गेर्षोनना कुळप्रमाणे त्याना पोऱ्या लिब्नी अनं
शिमी ह्या मुख्य व्हतात. 18 कहाथना पोऱ्या: अम्राम, इसहाक, हेब्रोन
अनं उज्जियेल, कहाथ एकशे तेहतीस वरीस जगना. 19 मरारीना पोऱ्या:
महली अनं मुशी. लेवीना वंशावळीप्रमाणे ह्या त्याना कुळं. 20 अम्रामानी
आपली आत्यासंगे लगीन करं, तिनापाईन तिले अहरोन अनी मोशे व्हयनात,
अम्राम हावु एकशे सदतीस वरीस जगना. 21 इसहारना पोऱ्या: कोरह, नेफेग
अनं जिख्री. 22 उज्जियेलना पोऱ्या मिशाएल, एलसाफान अनं सिथ्री. 23
अहरोननी अम्मीनादाबनी पोर, नहशोननी बहिण अलिशेबा हिनासंगे लगीन
करं, तिनापाईन त्याले नादाब, अबीहू, एलाजार, अनं इथामार ह्या व्हयनात.
24 कोरहाले तीन पोऱ्या व्हतात: अस्सीर, एलकाना अनं अबीयासाफ, ह्या
कोहरना कुळं. 25 अहरोनना पोऱ्या एलाजार यानी पुटियेलना पोरीसपैकी
एकसंगे लगीन करी लिधं. तिनापाईन त्याले फिनहास व्हयना. त्यासना घराणा
प्रमाणे लेवीना पितृकुलमातील मुळ पुरूष ह्याच व्हतात. 26 इस्राएल लोकसले
दल करीसन मिसर देशमातीन बाहेर लई जा अशी परमेश्वरनी ज्यासले आज्ञा
देयल व्हती त्याच ह्या मोशे अनी अहरोन. 27 इस्राएल लोकसले मिसरमातीन
बाहेर लई जासू अस मिसरी राजाले सांगनारा त्याच ह्या मोशे अनी अहरोन.
28 मंग ह्या दिनले मिसरमा परमेश्वर मोशेसंगे बोलना, 29 तो मोशेले बोलना,
"मी यहोवा शे, मी तुले सांगस ते सर्व मिसरी राजा ह्याले सांग." 30 तवय मोशे
बोलना, "तुले माहीत शे, मी बोलामा कच्चा शे, मंग फारो मनं कसं ऐकी."

7 तवय परमेश्वर मोशेले बोलना, "दख मी तुले फारोना देवच बनाडस अनी
तुना भाऊ अहरोन तुना संदेष्टा व्हई. 2 जी काही आज्ञा मी तुले करसु ती
अहरोनले सांग की तो फारोले सांगी की, तु इस्राएल लोकसले तुना देशमातीन
जाऊ दे. 3 पण मी फारोनं मन कठीण करसु अनी मिसर देशमा मना बराच
चिन्ह अनी चमत्कार दखाडसु. 4 तरी फारो तुमनं काय ऐकाव नही मंग
मिसरवर मना हात चालावसु, अनी त्यासले मोठे शिक्षा करीसन आपली सेना
इस्राएल लोकसले मिसर देशमातीन लई जासु. 5 अनी मी मिसरवर आपला
हात उगारीसन त्यासनामातीन इस्राएल लोकसले लई जासु, तवय मिसरी
लोकसले समजी की मी परमेश्वर शे." 6 परमेश्वरनी करेल आज्ञाप्रमाणे
मोशे अनी अहरोननी करं. 7 जवय ह्यासनी फारोसंगे हाई बोलनं करं तवय
मोशे ऐंशी अनी अहरोन ब्याऐंशी वरीसना व्हता. 8 मंग परमेश्वर मोशे अनं
अहरोनले यासले बोलना, 9 "तुम्हीन स्वतः काही अद्भुत कृती करी दखाडा
अस फारो तुमले बोलना तवय तु अहरोनले सांग, आपली काठी लिसन
फारोपुढे टाक म्हणजे तिना साप व्हई." 10 मंग मोशे अनी अहरोन यासनी
परमेश्वरनी आज्ञाप्रमाणे फारोकडे करं, अहरोननी आपली काठी फारो अनी
त्याना सेवकसनापुढे टाकी अनी तिना साप व्हयना. 11 हाई दखीसन फारोनी
त्याना जानते अनी मांत्रीक ह्यासले बलावं, त्या मिसरी जादुगरसनी बी तसा
प्रकार करी दखाडा. 12 त्यासनी बी आप आपल्या काठ्या खाल टाकताच
त्यासना बी सापं व्हयनात, पण अहरोनना काठीनी त्यासन्या काठ्यासले गिळी
टाकं. 13 पण फारोनं मन अजून कठीण व्हयनं अनी परमेश्वरनी सांगेलप्रमाणे
त्यानी मोशे अनं अहरोन यासनं ऐकं नही. 14 तवय परमेश्वर मोशेले बोलना,
"फारोनं मनं कठिण शे तो या लोकसले जाऊ देवाव नही. 15 जवय फारो
सकासले नदीजोडे ई तवय तू त्यानाजोडे जाय अनी जी काठी साप बनेल
व्हती, ती आपला हातमा लिसन तू निल नदीना किनारले जाईन त्यानी वाट
पाय. 16 त्याले अस सांग की, इब्रीसना देव परमेश्वर यानी मनाकडे तुनाकरता
निरोप देयल शे की, मना लोकसले जाऊ दे म्हणजे त्या रानमा मनी उपासना
करतीन, पण तु अजून ऐकी नही राहिना. 17 परमेश्वर म्हणस की, मी
परमेश्वर शे हाई तुले यावरतीन समजी दख, मी मना हातमाधली काठी नदीना
पाणीवर मारसु तवय पाणीनं रक्त व्हई. 18 नदीमाधला मासा मरतीन अनी
तिमा घाण वास सुटी, अनी तिनं पाणी पेवाकरता मिसरी लोकसले किळस
वाटी." 19 "मंग परमेश्वरनी मोशेले सांगं, तु अहरोनले सांग की, आपली
काठी लिसन मिसर देशमा जितलं पाणी शे म्हणजे नघा, नाला, तलाव अनं
हौद या सर्वांसवर आपला हात उगार म्हणजे त्या सर्वांसवर आपला हात

उगार म्हणजे त्या सर्वासनं रक्त व्हई अनी मिसरमातील खडकसमातीन सर्व
झरासमा रक्तच रक्त व्हई.” 20 तवय मोशे अनी अहरोन यासनी परमेश्वरना
आज्ञाप्रमाणे करं. त्यानी काठी उचलीसन फारो अनं त्याना सेवकसना समोर
पाणीवर मारी तवय नदीमातीन सर्व पाणी रक्त व्हयनं. 21 नदिमातील मासा
मरी गयात त्यामातीन घाण वास सुटना अनी मिसरी लोकसले नदीमातीन
पाणी पिता ई नही राहिंतं, सारा मिसर देशमा रक्तच रक्त व्हयनं. 22 तवय
मिसरी जादुगरसनी बी मंत्रतंत्रसघाई तसाच प्रकार करा. तवय फारोनं मनं
कठीण व्हयनं अनी त्यानी मोशे अनं अहरोन यासनं ऐकं नही, हाई परमेश्वरनी
मोशेले पहिलेच सांगेल व्हतं. 23 फारो तठेन मांगे फिरना अनी आपला घर
गया, ह्यावर बी त्यानी भरोसा करा नही. 24 सर्व मिसरी लोकसनी पेवाना
पाणीकरता नदीना आसपास झरा खोदात. कारण नदिनं पाणी त्यासले पिता ई
नही राहिंतं. 25 परमेश्वरनी नदीले शिक्षा करीसन सात दिन व्हयनात.

8 तवय परमेश्वर मोशेले बोलना, “फारोकडे जाईसन त्याले सांगं, परमेश्वर
अस सांगस कि, ‘मना लोकसले मनी उपासना कराकरता जाऊ दे. 2
तु जर त्यासले जाऊ देवाव नही तर दख मी बेडकसघाई तुना पुरा देशले
पिढा दिसु. 3 नील नदीमा बेडकसना सुळसुकाट व्हई अनी तुना मंदिरमा,
तुनी झोपानी खोलीमा, तुना आंथरूनवर, तुना नौकरचाकरसना घरमा, तुनी
प्रजावर, तुन्या भट्ट्यासमा अनी भांडासमा बेडूकच बेडूक व्हतीन. 4 तुना अनं
तुना लोकसना अनी तुना सर्व सेवकसना आंगवर बेडकं चढतीन.” 5 परमेश्वर
मोशेले बोलना, “अहरोनले सांग की, आपली काठी लिसन नघा, नाला, अनं
तलाव यासवर आपला हात उगार अनी बेडूक मिसर देशवर चढी येतीन.” 6
म्हणीन अहरोननी मिसरमातील सर्व पाणीवर आपला हात उगारा तवय बेडूक
बाहेर निंघनात अनी त्यासनी पुरा मिसर देश भरी गया. 7 जादुगरसनी बी
आपला तंत्रमंत्रसघाई तसच करं त्यासनी बी पुरा मिसर देशवर बेडूक आणात.
8 मंग फारोनी मोशे अनी अहरोन यासले बलाईसन सांगं की, “परमेश्वरले
ईनंती करा की, मनापाईन अनी मनी प्रजापाईन त्यानी या बेडकसले दूर करावं
म्हणजे परमेश्वर करता यज्ञ कराकरता मी तुमना लोकसले जाऊ दिसु.” 9
मोशे फारोले बोलना, “तुनापाईन अनी तुनी प्रजापाईन बेडूक काढी टाकीसन
फक्त नदीमा राहु दिसु यामुये मी तुनाकरता अनं तुना सेवकसकरता कोणती
येळले प्रार्थना करू हाई तु माले सांग.” 10 राजा बोलना, “सकाय” मोशे
बोलना, “तुनी आज्ञाप्रमाणे व्हई म्हणजे तुले समजी कि आमना देव यहोवाना
मायक कोणताच देव नही. 11 बेडूक तुनापाईन तुना सेवकसपाईन, तुनी
प्रजापाईन दूर व्हई, त्या फक्त नील नदीमा राहतीन.” 12 मंग मोशे अनं
अहरोन फारोकडतीन निंघी गयात अनी परमेश्वरनी फारोवर ज्या बेडूक
आनेल व्हतात त्याबइल मोशेनी परमेश्वरकडे प्रार्थना करी. 13 परमेश्वरनी
मोशेनी सांगेलप्रमाणे करं, अनी घरदारमा, अंगनमा अनं वावरसमा ज्या बेडूक
व्हतात त्या मरी गयात. 14 लोकसनी त्यासले गोया करीसन त्यासना ढिग
करात, तवय सर्वीकडे घाण वास सुटना. 15 फारोनी दखं कि, बेडुक मरी
गयात तवय त्यानं मन परत कठीण व्हयनं अनी त्यानी मोशे अनं अहरोन
यासनं ऐकं नही, परमेश्वरनी अस सांगेलच व्हतं. 16 मंग परमेश्वनी मोशेले
सांगं, “अहरोनले सांग की, आपली काठी उगारीसन जमिनवरली धुळवर
मार म्हणजे मिसरदेश भर त्या धुळन्या पिसवा बनतीन.” 17 अहरोननी
आपला हातमाधली काठी उगारीसन जमिननी धुळवर मारी तवय मनुष्य अनी
पशुसवर पिसू व्हयन्यात. जमिनवरली धुळघाई सर्व मिसर देशमा पिसवाच
पिसवा व्हयन्यात. 18 पिसवा बनाडाकरता जादुगरसनी बी आपला मंत्र
बोलीसन तसाच प्रकार करा. पण त्यासले काय जमनं नही, मनुष्य अनी
पशु पिसवासघाई सर्वीकडे भरी गयात. 19 तवय जादुगर फारोले बोलनात,
“यामा देवना हात शे.” तरी फारोनं मन कठीण व्हयनं अनी त्यानी त्यासनं
ऐकं नही. जसं देवनी सांगेल व्हतं 20 मंग परमेश्वरनी मोशेले सांगं की,
“पहाटले उठ अनी जाईसन फारोपुढे उभा र्‌हाय. तो ती येळले नदिवर येस, तु
त्याले सांग, ‘परमेश्वर म्हणस, मना लोकसनी मनी उपासना कराले पाहीजे
म्हणीसन त्यासले जाऊ दे. 21 त्यासले जाऊ देवाव नही तर दख, तुनावर,
तुना सेवकसवर, तुनी प्रजावर अनी तुना घरमा मी गोमाशीसना थवा धाडसु.
मिसरी लोकसना घरं अनी ते राहतस तो सर्व प्रदेश गोमाशीसना थवाघाई व्यापी
टाकसु. 22 पण गोशेन प्रांतमा मना लोकं राहतस तो मी त्या दिन अलग करसु,
गोमाशीसना थवा तठे जावाव नही, यावरतीन पृथ्वीवर मीच परमेश्वर शे. हाई
तुले समजी. 23 मनी प्रजामा अनी तुनी प्रजामा मी अंतर ठेवसु, सकाय हावु
चमत्कार व्हई.” 24 तसच परमेश्वरनी करं, फारोना घरमा, त्याना सेवकसना
घरमा अनं पुरा मिसर देशमा गोमाशीसना थवाना थवा वनात. गोमाशीसना या
थवासमुये मिसर देशमा नुकसान व्हयनं. 25 मंग फारोनी मोशे अनं अहरोन
यासले बलाईसन सांगं की, “तुम्हीन जा, याच देशमा तुमना देवले यज्ञ करा.”
26 मोशे बोलना, “हाई करनं चांगलं नही शे, कारण आम्हीन जो यज्ञ आमना
देव यहोवा याले करावं शेतस त्यानी मिसरी लोकसले किळस ई, मिसरी
लोकसना नजरमा किळसवाना असा यज्ञ आम्हीन करा तर त्या आमले
दगडमार करावुत नही का? 27 आम्हीन रानमा तीन दिननी वाट चाली जासुत
अनी परमेश्वर आमना देव सांगी तसा आम्हीन त्याले यज्ञ करसु.” 28 फारो
बोलना, “तुम्हीन रानमा जाईसन परमेश्वर तुमना देव याले यज्ञ कराकरता मी
तुमले जाऊ देस, पण जास्त दूर जाऊ नका अनी मनाकरता प्रार्थना करा.” 29
मोशे बोलना, “मी लगेच जास, अनी परमेश्वरले प्रार्थना करस की, फारो अनं
त्याना सेवक अनी त्याना लोके यासनावरला गोमाशीसना थवा सकाय निंघी
जावोत, पण परमेश्वरले यज्ञ कराकरता लोकसले जाऊ न देवाना फारोनी परत
ईचार करू नये.” 30 मंग मोशे फारोकडतीन निंघी गया अनी देवले प्रार्थना
करी. 31 परमेश्वरनी मोशेनी प्रार्थनाप्रमाणे करं, फारो त्याना सेवक अनी
त्याना लोके यासवर येल गोमाशीसना थवा त्यानी दूर करात, एक बी गोमाशी
राहिनी नही. 32 पण फारोनी या येळले बी आपलं मन कठिण करं अनी
लोकसले जाऊ दिध नही.

9 मंग परमेश्वर मोशेले बोलना, “फारोले जाईसन सांग, ‘इब्रीसना देव
परमेश्वर अस सांगस की, मना लोकसनी मनी उपासना कराले पाहिजे
म्हणीसन त्यासले जाऊ दे. 2 जर तु त्यासले जाऊ देवाव नही अनी आखो
अडाईन ठेवशी, 3 तर दख, घोडा, गधडा, उंट, गुरंढोरं, शेळ्यामेंढ्या ह्या ज्या
तुना पशु रानमा शेतस त्यासनावर परमेश्वरना हात पडी, अनी भयंकर मरी ई.

4 इस्राएल लोकसना गुरंढोरं अनी मिसरी लोकसना गुरंढोरं यासले मी अलग
अलग करसु. इस्राएल लोकसना एक बी पशु मराव नही. 5 मंग परमेश्वरनी
येळ ठराई अनी सांगं की, सकाळ मी परमेश्वर हाऊ मिसर देशमा हाई काम
करसु.'" 6 दुसरा दिन परमेश्वरनी हाई गोष्ट करी अनी मिसर देशमा सर्वा
गुरं मरणात. पण इस्राएल लोकसना गुरंसपैकी एक बी मरनं नही. 7 फारोनी
माणसे धाडीसन दखं तर इस्राएल लोकसना गुरंसपैकी एक बी मरनं नही. तरी
बी फारोनं मन कठिणच राहिनं, त्यानी लोकसले जाऊ दिध नही. 8 "मंग
परमेश्वर मोशे अनं अहरोनले बोलना की, मोशेनी भट्टीमातील मुठभर राख
लिसन फारोना समोर आकाशमा उधळानी. 9 म्हणजे ती राखना कण पुरा
मिसर देशमा पसरी अनी सर्व देशमातील लोकसले अनं जनावरसले गळवा
अनं फोड व्हतीन." 10 त्या भट्टीमातील मुठ्ठीभर राख लिसन फारोनापुढे उभा
राहिनात; मोशेनी ती आकाशकडे हवामा उधळी तवय त्यामुये लोकसले अनं
जनावरसले फोड वनात. 11 गळवामुये जादुगरसले मोशेना पुढे उभं राहता ई
नही राहिंतं, कारण सर्व मिसरी लोकेसले अनी जादुगर यासले बी गळवा येल
व्हतात. 12 पण परमेश्वरनी फारोनं मनले अजून कठीण करं अनी त्यानी
त्यासनं ऐकं नही, परमेश्वरनी मोशे अनं अहरोनले अस सांगेलच व्हतं. 13
परत परमेश्वर मोशेले बोलना, "पहाटले उठीसन फारोपुढे उभा र्‍हाय अनी
त्याले सांग, 'इब्रीसना देव परमेश्वर अस म्हणस की, मना लोकसनी मनी
उपासना कराकरता त्यासले जाऊ दे. 14 नहीतर या खेपले मी सर्वाप्रकारनी
पिढा तुनावर, तुना सेवकसवर अनं तुनी प्रजावर धाडसु, म्हणजे पुरी पृथ्वीवर
मनामायक कोणीच नही हाई तुले यावरतीन समजी. 15 आतेपावत मी मना
हात उगारीसन तुनावर अनी तुनी प्रजावर मरीना प्रहार करतु अनी जगमातीन
तुना पुरा नाश करी टाकतु. 16 पण तुले मनं सामर्थ्य दखाडानं अनी मनं नाव
सर्व पृथ्वीवर पसरावं यानाकरता मी तुले जिवत ठेयल शे. 17 तु आते बी
मना लोकससंगे गमंडीनामायक वागीसन त्यासले जावु दि नही राहिना का?
18 सकाळ याच येळले मी गारासना अशा भयंकर पाऊस पाडसु ना, जसा
मिसर देशनी स्थापना व्हयनी तवयपाईन ते आजपावत असा पाऊस व्हयना
नही व्हई. 19 तर आते रानमा तुना लोकसले धाडीसन गुरं अनी दुसरी जे
काही व्हई ते लई ये. ज्या माणसे अनी गुरं रानमा सापडतीन त्यासनावर
गारासनी झोड पडीसन त्या मरतीन." 20 यामुये फारोना काही सेवकसपैकी
ज्यासले परमेश्वरनी सांगेल गोष्टनी भिती वाटनी त्यासनी रानमातीन आपला
दास अनं गुरंसले घर आणं. 21 अनी ज्यासनी परमेश्वरना सांगाकडे ध्यान
दिधं नही त्यासनी आपला दास अनं गुरं यासले रानमाच राह दिधं. 22 मंग
परमेश्वर मोशेले बोलना, "तु आपला हात आकाशकडे कर म्हणजे सर्व मिसर
देशमा गारासना पाऊस पडी. सर्व देशमातील जनावरसवर अनी वावरमातील
पिकसवर सर्वा निळागार झाडझुडपसमा तो पडी." 23 मोशेनी आपली काठी
आकाशकडे वर करी तवय परमेश्वरनी ढगसना कडकडाट अनी गारासना
पाऊस पाडा अनी ईजा तर जमिनपावत ई राहिंत्यात, असा परमेश्वरनी मिसर
देशवर गारासना पाऊस पाडा. 24 गारा पडी राहिंतात अनी मजारमां ईजा बी
चमकी राहिंतात. हावु गारासना पाऊस ईतला भयंकर व्हता की असा पाऊस
मिसर देशनी स्थापना व्हयनी तवय पाईन कुठेच व्हयेल नव्हता. 25 यामुये
सर्व मिसर देशमा, माणसं, गुरंढोरं अनी जे काही जंगलमा व्हतं त्या सर्वावर
गारासना मारा व्हयना. वावरमातील सर्व पिक अनं झाडे तुटीन पडी गयात.
26 पण गोशेन प्रांतमा इस्राएल लोकं राही राहिंतात तठे मात्र गारासना पाऊस
पडना नही. 27 तवय फारो राजानी मोशे अनी अहरोन यासले बलाईसन
सांगं, "मी या खेपले पाप करेल शे, परमेश्वर न्यायी शे, मी अनी मनी प्रजा
अपराधी शेतस. 28 तुम्हीन परमेश्वरले ईनंती करा, हाई इतली कडकडात
अनं गारासना पाऊस पडना हाईच पुरं शे, मी तुमले जाऊ देस, तुम्हीन आखो
आठे जास्त येळ राह नका." 29 मोशे बोलना, "मी शहरना बाहेर गवु का
परमेश्वरकडे मना हात पसारसु तवय मेघगर्जना बंद व्हई अनी गारा पडनार
नहीत; यावरतीन तुले समजी की, पृथ्वी परमेश्वरनी शे. 30 पण माले हाई
माहित शे की अजून बी तु अनी तुना सेवक परमेश्वरले भ्यातस नही." 31 ती
येळले जवस अनी सातू यासना नाश व्हयना, तवय तु सातू निवाडेल व्हतात
अनी जवसले बोंडा येल व्हतात. 32 पण गहू अनी काळ्यागहू यासना नाश
व्हयना नही, कारण त्या आजुनपावत वाढेल नव्हतात. 33 मोशे फारोना
पुढेतीन निंघीसन शहरना बाहेर गया अनी परमेश्वरकडे त्यानी हात पसारात
तवय मेघगर्जना अनं गारा बंद व्हयन्यात अनी पाऊस पडनं थांबनं. 34
पाऊस, गारा अनं कडकडात बंद व्हयनी अस दखीसन फारोनी अनी त्याना
सेवकसनी आपलं मन कठीण करीसन परत पाप करं. 35 अनी त्यानी इस्राएल
लोकसले जाऊ दिध नही, परमेश्वरनी मोशेना व्दारा हाई सांगेलच व्हतं.

10 मंग परमेश्वर मोशेले बोलना, "फारोनापुढे जाय, मीच त्यानं अनी
त्याना सेवकसनं मन कठीण करेल शे ते यानाकरता की त्यासना मी
ह्या चिन्ह चमत्कार दखाडावं. 2 मी मिसर देशनी कशी फजिती करी अनी
त्यासनामा कायकाय चिन्ह चमत्कार करात हाई तुना पोर्‍या अनी नातुसना
कानवर पडू दे, म्हणजे मी परमेश्वर शे हाई तुमले समजी." 3 मोशे अनी
अहरोन फारोनापुडे जाईसन त्याले बोलनात, "इब्रीसना देव यहोवा अस
म्हणस, 'तु मनासमोर कवयपावत झुकाव नही? मना लोकसले मनी उपासना
कराले जाऊ दे. 4 तु जर मना लोकसले जाऊ देवाव नही तर दख, मी सकाळ
तुना देशमा टोळ आणसु. 5 त्या जमिनले अस झाकी टाकतीन की, जमिन
दखावणार नही, गारासना पाऊसपाईन जे काही वाचेल व्हई त्याना त्या नाश
करतीन, जंगलमा तुमना जितला झाडे लायेल शेतस त्याना बी त्या नाश
करतीन. 6 तुना घरं, तुना सेवकसना घरं, सर्वा मिसरीसना घरसले त्या भरी
टाकतीन. इतला टोळ तुना बापदादानी किंवा त्यासना बापदादासनी आजपावत
कधी जन्ममा दखेल नही व्हतीन.'" मंग मोशे तठेन फिरना अनं निंघी गया.
7 फारोना सेवक त्याले बोलनात, "आम्हीन कोठपावत या माणुसना तरासमा
राहसुत? त्यासना देव यहोवा यानी उपासना कराले त्या लोकसले जाऊ घा,
मिसर देश उध्वस्त व्हयेल शे, हाई तुमले का बरं समजी नही राहीनं." 8 मंग
मोशे अनी अहरोन यासले परत राजाकडे बलाई आणं, तो त्यासले बोलना,
"तुम्हीन तुमना देव यहोवा यानी उपासना करा, पण कोण कोण जावाव शे?"
9 मोशे बोलना, "आमना धल्ला लोकं, आमना पोर्‍या अनं पोरी, आमना
शेरडमेंढरं अनं गुरंढोरं या सर्वासले आम्हीन लई जाणार शेतस, कारण परमेश्वर
करता आमले उत्सव करना शे." 10 राजा त्यासले बोलना, "मी तुमले जर

तुमना लेकरंबाळस संगे जाऊ दिधं तर देव तुमनं भल करो, सावधान, तुमना
मनमा खोट शे, 11 हाई व्हवाव नही, फक्त माणससनीच जाईसन परमेश्वरनी
उपासना करानी, कारण हाईच तर तुमले पाहीजे व्हतं.'' मंग मोशे अनं
अहरोन यासले फारोना पुढेतीन हाकली दिधं. 12 परमेश्वर मोशेले बोलना,
''मिसर देशवर आपला हात उगार म्हणजे त्यासनावर टोळ ईसन गारासना
सपाटामातीन ज्या वनस्पती वाचेल शेतस त्या त्यासना नाश करतीन.'' 13
मोशेनी मिसर देशवर आपली काठी उगारी, तवय परमेश्वरनी दिवसभर अनं
रात्रभर पुर्व दिशातीन वारा सोडा अनी सकाळ व्हयनी तवय त्या वारासंगे टोळ
बी वनात. 14 सर्व मिसर देशवर टोळसनी धाड टाकी अनी त्या सर्वींकडे
उतरनात. त्या बराच व्हतात, ऐवढा टोळ कधी येल नव्हतात अनी कधीच
येवाव नही. 15 त्यासनी सर्वी जमिनले झाकी टाकं त्यामुये सर्वींकडे अंधार
पडना अनी त्यासनी जमिनवरला सर्वा झाडे अनी ज्या फळ गारासमातीन
वाचेल व्हतात त्या सर्वा खाई टाकात, पुरा मिसर देशमा झाडसपैकी किंवा
वावरमातील एक बी हिरवं अस काही उरनं नही. 16 मंग राजानी लवकरच
मोशे अनं अहरोन यासले बलाईसन सांगं, ''मी तुमना देव यहोवा यानाविरूध्द
अनं तुमनाविरूध्द पाप करेल शे. 17 तर आते एकदाव मना अपराधसनी क्षमा
करा अनी ऐवढीदाव मृत्यूपाईन माले वाचाडा म्हणुन तुम्हीन आपला देव
यहोवा यानाकडे प्रार्थना करा.'' 18 मोशेनी फारोकडतीन निंघी गया अनी
देवकडे प्रार्थना करी. 19 तवय देवनी पश्चिम दिशातीन प्रचंड वारा सोडा,
त्यानी त्या टोळसले उडाईसन तांबडा समुद्रमा टाकं, मिसर देशनी हद्दमा
एक बी टोळ राहिना नही. 20 पण परमेश्वरनी फारोनं मन कठीण करं अनी
त्यानी इस्राएल लोकसले जाऊ दिध नही. 21 मंग परमेश्वरनी मोशेले सांगं,
''आकाशकडे आपला हात उगार म्हणजे मिसर देशवर आंधार पडी अनी तो
सर्वी जमिनले झाकी टाकी.'' 22 तवय मोशेनी आपला हात आकाशकडे
करा अनी तिन दिनपावत सर्वा मिसर देशवर काळाकुट्ट आंधार पडना. 23
तीन दिन कोणीच कोणले दखायना नही की कोणीच आपली जागा सोडीन
हालना नही, पण इस्राएल लोकसनी वस्तीमा उजेड व्हता. 24 मंग राजानी
मोशेले बलाईसन सांगं, ''तुम्हीन जाईसन तुमना परमेश्वरनी उपासना करा,
पण शेरडंमेंढरसले अनी गुरंढोरसले आठेच राह्ए घा, तुमना लेकरंबाळसले
लई जा.'' 25 मोशेनी उत्तर दिधं, ''आमना देव यहोवाकरता यज्ञपशु अनं
होमबली तु आमना हवाली कराले पाहीजे. 26 आमना जनावरं बी आमनासंगे
जावाले पाहीजे, एक बी र्‍हावाले नको, कारण यामातीनच आमले आमना
देव यहोवानी उपासना कराकरता यज्ञपशु लेना पडतीन अनी परमेश्वरनी
उपासनाकरता काय लागी हाई आमले तठे पोहचाशिवाय समजाव नही.'' 27
परमेश्वरनी राजानं मन कठीण करं अनी त्यानी त्यासले जाऊ दिधं नही. 28
फारो त्याले बोलना, ''मनापुढेतीन चालता व्हयं, अनी संभाय परत फिरीन तुनं
तोंड दखाडू नको, ज्या दिन तु तुनं तोंड माले दखाडं त्या दिन तु मरणाच!''
29 मोशे बोलना, ''तु बरोबर बोलना, मी परत तुनं तोंड कधी दखावं नही.''

11 मंग परमेश्वर मोशेले बोलना, ''मी राजावर अनं मिसर देशवर आखो
एक पिढा लयसु, तवय तो तुमले तठेन जाऊ दि. अनी तो तुमले जाऊ
दि तवय तुमले हाकली दि. 2 तु तुना लोकसले सांगी ठेव की, प्रत्येक माणुसनी
आपला शेजारनाकडतीन अनी प्रत्येक बाईनी आपली शेजारीनकडतीन सोनं
चांदिना दागिना मांगी लेवानं.'' 3 मिसरी लोकसनी इस्राएल लोकसवर
कृपादृष्टी व्हई अस परमेश्वरनी करं अनं त्यामाच मिसर देशना राजाना सेवक
अनी सामान्य लोकं यासना नजरमा मोशे हावु थोर माणुस व्हता. 4 मंग मोशे
राजाले बोलना, ''परमेश्वर म्हणस, 'मी आज मध्यरातनी येळले मिसर देशमा
फिरसु, 5 तवय प्रत्येक थोरला पोर्‍या मरी राजापाईन ते जातावर दळनारी
दासीपावत सर्वासना थोरला पोर्‍या अनी गुरसनं पहेलं पिल्लु मरतीन. 6 मिसर
देशमा मोठा हाहाकार व्हई, असा की पहेले कधी व्हयेल नव्हता अनी कधी
व्हवाव नही. 7 पण इस्राएल लोकसवर काय त्यासना गुरंसवर बी एक कुत्रा
बी भुकाव नही. यावतीन मिसरी लोकसमा अनी इस्राएल लोकसमा मी कशा
भेद ठेवस हाई तुमले समजी.'' 8 मोशे आखो बोलना, ''तवय या तुना सेवक
मनाकडे ईसन माले नमन करीसन म्हणतीन की, आपला परिवारससंगे आपण
निंघी जा, तवय मी निंघी जासु.'' यावरतीन मोशे संतापमा फारोनापुढेतीन
निंघी गया. 9 परमेश्वर मोशेले बोलना व्हता की, ''फारो तुमनं ऐकावं नही,
कारण मिसर देशमा मना बराच चमत्कार व्हवाले पाहिजे अशी मनी इच्छा
शे.'' 10 मोशे अनी अहरोन यासनी फारोपुढे या सर्वा चमत्कार करात तरी
परमेश्वरनी फारोनं मन कठीण करं अनी त्यानी इस्राएल लोकसले देशमातीन
जाऊ दिधं नही.

12 मंग परमेश्वरनी मिसर देशमा मोशे अनी अहरोनले सांगं की, 2 हावु
महिना तुमना वरीसना पहिला महिना व्हवाले पाहीजे. 3 इस्राएलना
सर्व मंडळीसले सांगा की, या महिनाना दहावा दिन तुम्हीन आपआपला
घराणाप्रमाणे एक एक घराणाकरता एक एक कोकरू लेवानं. 4 अनी एक
कोकरू सरनार नही इतला लोकं जर घरमा व्हतीन तर त्यानी शेजारीसना
घरमा कितला शेतस अनी आपला कितला याना हिशोब करीसन कोकरू
लेवानं अनी एक कोकरू कितला लोकसले खावाले पुरी याना हिशोब करी
लेवाना. 5 कोकरू लिधं तर तो निर्दोष र्‍हावाले पाहिजे, हावु नर तुम्हीन मेंढरं
किंवा बोकडंमाईन तुमले पटी त्यामातीन लेवु शकतस. 6 या महिनाना चौदा
तारीख पावत ते संभाळीन ठेवानं अनी त्या संध्याकायले इस्राएल लोकसनी
त्याले मारानं. 7 त्यानं रक्त लिसन ज्या घरमा त्या कोकर्‍ले खाणार शेतस
त्या घरनी चौकटले आजुबाजू अनं वरना बाजूले ते रक्त लावानं. 8 अनी
त्यासनी त्याच रातले ते मांस ईस्तववर भाजीसन ते बेखमीर भाकरसंगे अनी
कडू भाजीसंगे खावानं. 9 मांस कच्च खावानं नही अनं शिजाडीसन बी
खावानं नही, तर ते ईस्तववर भाजीसन खावानं, त्यानी मुंडी, पाय, आतडी
हाई बी खावानं. 10 त्यामातील सकाळपावत काहीच उरू देवानं नही अनी
सकाळपावत काय राहिनं तर ते आगमा टाकीसन जाळी टाकानं. 11 त्याले
तुम्हीन अस खावानं, कबंर कशीसन, पायमा जोडा घालीसन अनी हातमा
काठी लिसन ते घाईघाईमा खावानं, हावु परमेश्वरना वल्हांडण सण शे. 12
''कारण हाई रातले मी मिसर देशमा फिरीसन त्यामातील मनुष्य अनं पशु या
सर्वासना पहिला जन्मेलले मी मारी टाकसु अनी मिसरना सर्व देवसले मी
शिक्षा करसु. मी यहोवा शे. 13 अनी ज्या घरमा तुम्हीन राहाशात त्यावर

लागेल ते रक्त तुमनाकरता खूण व्हई. मी जवय रक्त दखसु तवय तुमले
वलांडीन जासु, मिसर देशना लोकसले मी मारसु तवय तुमनावर अनर्थ येवाव
नही, तुमना नाश व्हवाव नही. 14 हावु दिन तुमले कायम ध्यानमा राही, या
दिनले तुम्हीन परमेश्वर करता मेळा भराईसन सण पाळना; पिढ्यानंपिढ्या
म्हणजे कायमनी विधी समजीसन हावु सण तुम्ही पाळाना." 15 आखो
परमेश्वर बोलना, "सात दिनपावत तुम्हीन खमीरनी भाकर खावानी नही,
पहिलाच दिन तुमना घरमातीन सर्व खमीर काढी टाकानं, पहिला दिनपाईन
सातवा दिनपावत जो कोणी खमीरनी भाकर खाई त्याले इस्राएलमातीन काढी
टाकानं. 16 पहिला दिन तुमना पवित्र मेळा भराना तसाच सातवा दिन बी
पवित्र मेळा भराना, या दोन दिन काहीच काम करानं नही फक्त जेवनखावन
करता जे करनं पडस तेच करानं. 17 अशा तुम्हीन बेखमीर भाकरना सण
पाळानं कारण याच रोज मी तुमनी सैनाले मिसर देशमातीन बाहेर आनेल शे,
तरी बी हावु दिन तुम्हीन पिढ्यानपिढ्या सण म्हणीसन पाळाना. 18 पहिला
महिनाना चौदावा दिननी संध्याकायपाईन ते त्या महिनाना एकविसवा दिननी
संध्याकायपावत तुम्हीन बेखमीरघाई बनाडेल भाकरी खावान्या. 19 सात
दिनपावत तुमना घरमा अजिबात खमिर ऱ्हावाले नको, कारण जो कोणी
एखादी खमीरघाई बनाडेल एक बी वस्तु खाई, तो परदेशी ऱ्हावो की स्वदेशी,
त्याले इस्राएल लोकसनी मंडळीमातीन कायमनं काढी टाकानं. 20 तुम्हीन
कोणता बी खमीरना पदार्थ खाऊ नका, तुम्हीन घरोघर बिगर खमीरन्या
भाकरी खावान्या." 21 मंग मोशेनी सर्वा इस्राएलना वडील मंडळीले बलाईसन
सांगं, "तुम्हीन आप आपला घरानाप्रमाणे एक एक कोकरू निवाडी लेवानं
अनी वल्हांडणना यज्ञ कराना, असा तुमना परिवार वल्हांडण सण साजरा
करू शकतस. 22 नंतर एजोब झाडनी एक जुडी लिसन ती भांडामातील
रक्तमा बुचकाडानी अनी तीनाघाई ते रक्त दरवाजानी चौकटले वर अनं
आजुबाजू लावानं अनी सकाळपावत कोणी बी घरना बाहेर जावानं नही.
23 कारण परमेश्वर मिसरीसना वध कराकरता बाहेर फिराव शे, ज्या ज्या
घरना चौकटले वर अनं आजुबाजू रक्त लागेल परमेश्वर दखी तर ते दार तो
वलांडीसन जाई अनी वध करणाराले वध कराकरता तुमना घरमा जाऊ देवाव
नही. 24 हाई आज्ञा तुम्हीन अनी तुमना लेकरसले कायमनी शे. 25 वचन
देयेलप्रमानं देश परमेश्वर तुमले दि, तठे तुम्हीन जाशात तवय हाई उपासना
करानी पध्दत तुम्हीन पाळानी. 26 तुमना लेकरंबाळ तुमले ईचारतीन की,
'या उपासनाना अर्थ काय?' 27 तवय तुम्हीन सांगा कि, हावु परमेश्वरना
वल्हांडणना यज्ञ शे, त्यानी मिसरी लोकसले मारं अनी आपला घरसना बचाव
करा ती येळले तो इस्राएल लोकसना घरं वलांडीन गया." हाई ऐकीसन
लोकसनी गुडघावर ईसन उपासना करी. 28 तवय इस्राएल लोकसनी तसच
करं जस देवनी मोशे अनी अहरोनले आज्ञा करी व्हती. 29 मध्यरातमा अस
व्हयनं की मिसर देशना सिंहासनवर बठेल राजाना थोरला पोऱ्यापाईन ते
कैदखानामा पडेल कैदीसना थोरला पोऱ्यापावत सर्वा अनी गुरंढोरसपैकी
सर्वा पहिला जन्मेल देवनी मारी टाकात. 30 रातले राजा, त्याना सर्व सेवक
अनी सर्वा मिसरी लोकं जागा व्हयनात अनी मिसर देशमा मोठा हाहाकार
उडना, कारण ज्यामा कोणी मरना नही अस एक बी घर राहिनं नही. 31 तवय
फारोनी रातमाच मोशे अनं अहरोनले बलाईसन सांगं, "तुम्हीन अनं सर्वा
इस्राएल लोकं मना लोकसमातीन निंघी जा, तुम्हीन म्हणतस तशी परमेश्वरनी
उपासना करा. 32 तुम्हीन म्हणतस तस सर्व गुरंढोरं अनं शेरड्यामेंढ्या लिसन
चालता व्हा अनी माले बी आशिर्वाद घा." 33 इस्राएल लोकसनी लगेच
निंघी जावाले पाहीजे म्हणीसन मिसरी लोकं बोलु लागनात; त्या बोलनात,
"तुम्हीन जर गयात नही तर आम्हीन मरसुत." 34 इस्राएल लोकसनी मळेल
पिठ खमीर न घालता तशीच ताठवाटीसंगेच गासोडामा बांधीसन खांदावर
आवरी लिधं. 35 मोशेनी सांगेलप्रमाणे इस्राएल लोकसनी करं; त्यासनी
मिसरी लोकसपाईन सोनाचांदिना दागीना अनं कपडा मांगी लिधात. 36
इस्राएल लोकसवर मिसरी लोकसनी कृपादृष्टी व्हावी अस परमेश्वरनी करं,
म्हणीसन इस्राएल लोकसनी जे जे मांग ते मिसरी लोकसनी दि टाकं. अस
त्यासनी मिसरी लोकसले लुटं. 37 मंग इस्राएल लोकं रामसेस आठेन निंघीसन
सुक्कोथ आठे गयात. त्या जवळजवळ पायी चालणारा सहा लाख माणसेच
व्हतात बाया अनी लेकरसनी तर मोजनी नव्हती. 38 त्यासनासंगे दुसरा
लोकसना बी मोठा समुदाय गया; तसच शेरड्यामेंढ्या, गुरंढोरं वगैरे असा
बराच जनावरं बी गयात. 39 त्यासनी आपलासंगे मिसर देशमा मळेल पिठ
आणेल व्हतं. त्यानं त्यासनी बेखमीर भाकरी भाज्यात, तिमा काय खमीर
नव्हतं, मिसर देशमातीन त्यासले बळजबरी बाहेर काढेल व्हतं, त्यामुये
त्यासले खावाकरता बनाडाले येळ नव्हती म्हणीसन त्यासले काय बनाडता
वनं नही. 40 इस्राएल लोकं मिसर देशमा ईसन ऱ्हावाले चारशे तीस वरीस
व्हयेल व्हतात. 41 चारशे तीस वरीसना बरोबर त्याच दिनले परमेश्वरनी सर्व
सेना मिसर देशमातीन बाहेर पडनी. 42 परमेश्वरनी त्यासले मिसर देशमातीन
बाहेर काढं यानाकरता बी परमेश्वरकरता जागरणनी रात म्हणीसन अवश्य
पाळानी; इस्राएल लोकसनी पिढ्यानपिढ्या हाई रात जागरणनी रात म्हणीसन
अवश्य पाळी. 43 परमेश्वर मोशे अनं अहरोन यासले बोलना, "वल्हांडण
सणना विधी असा: कोणी विदेशीनी वल्हांडणनं बनाडेल जेवण खावानं नही,
44 पण जर कोणी पैसा दिसन एखादा दास ईकत लिधा अनी त्यानी सुंता
व्हयनी व्हई तर तो त्यामातील खाऊ शकस. 45 घर येल पाहुणा किंवा
नौकर यासनापैकी कोणीच ते खावानं नही. 46 हाई जेवण एकच घरमा
व्हवाले पाहिजे त्या मांसमातील काहीच घरना बाहेर लई जावानं नही अनी
यज्ञ करेल पशुनं एकबी हाडूक मोडानं नही. 47 इस्राएलना सर्व मंडळीसनी
हावु विधी पाळाना. 48 कोणी परदेशी तुमनासंगे राही राहीना अनी त्याले
वल्हांडण सण पाळानी इच्छा व्हई तर त्याना घरना सर्व माणससनी सुंता
व्हवाले पाहीजे मंग त्याले जोडे करीसन वल्हांडण सण पाळु देवाना अनी
आपला लोकसनामायकच त्याले समजानं; पण बेसुंता माणुसनी ते खावानं
नही. 49 इस्राएलमा जन्मेल अनी तुमनामा राहनारा विदेशी यासले एकच
नियम राही." 50 यानाप्रमाणे सर्व इस्राएल लोकसनी करं, परमेश्वरनी मोशे
अनं अहरोनले आज्ञा करेल प्रमाने त्यासनी करं. 51 त्याच रोज परमेश्वरनी
इस्राएल लोकसले टोळीटोळीतीन मिसर देशमातीन बाहेर काढं.

13 मंग परमेश्वरनी मोशेले सांगं की, 2 "इस्राएल लोकसमा मनुष्य अनं
पशु यामातील जे पहिलं जन्मेल त्यासले मनाकरता पवित्र म्हणीसन

येगळं ठेव, त्या मना शेतस.” 3 मोशे इस्राएल लोकसले बोलना, “या
दिननं स्मरण ठेवा; याच दिन तुम्हीन मिसर देशमातीन, गुलामगिरीतीन बाहेर
निंघनात, परमेश्वरनी आपला सामर्थी हातघाई तुमले ती जागावरतीन बाहेर
काढं म्हणीसन या दिन खमीरनी भाकर खावानी नही. 4 तुम्हीन अबीब
महिनाना या दिनले निंघेल शेतस. 5 कनानी, हित्ती, अमोरी, हिव्वी, अनी
यबूसी यासना देशमा तुना पुर्वजले परमेश्वरनी प्रतिज्ञा करीसन देयल दुधमधना
प्रवाह वाही राहिनात असा देशमा तुले आणावर या महिनामा तु हावु सण
पाळाना. 6 सात दिन बेखमीरन्या भाकरी खावान्या अनी सातवा दिनले
परमेश्वरकरता सण कराना. 7 या सात दिनसमा बेखमीर भाकर खावानी,
खमीरनी भाकर तुना जोडेबी दिसाले नको, तुना पुरा देशमा खमीरनं दर्शन
सुध्दा व्हवाले नको. 8 जवयबी तु हावु सण करश्यात, तवय तुना लेकरंसले
हाई सांग की, मी मिसर देशमातीन निंघनु तवय परमेश्वरनी मनाकरता जे
काही कर त्यानाकरता मी हावु सण करस. 9 हाई चिन्ह तुना हातवर, तुना
दोन्ही डोयासना मझार आठवण म्हणीसन र्‍हावाले पाहीजे; परमेश्वरना नियम
तुना तोंडमा र्‍हावाले पाहीजे कारण की परमेश्वरनी त्याना बलवान हातसघाई
तुले मिसर देशमातीन बाहेर काढेल शे. 10 म्हणीसन तु प्रत्येक वरीसले नेमी
ठेयल येळले हावु सण पाळाना. 11 “परमेश्वरनी तुले अनं तुना पर्वजसले
कनानीसना जो देश प्रतिज्ञा करीसन देयल शे तठे तुले लई जाईसन तुना हातमा
सोपी दि. 12 तवय पहिला जन्मेल पोर्‍या अनी जनावरसना पहिला जन्मेल
पिल्लू यासले परमेश्वरकरता येगळं करानं; या सर्वा नर परमेश्वरना शेतस 13
गधडानं पहिलं पिल्लू एक कोकरू दिसन सोडाई लेवानं; त्याना मोबदला जर
काही नही दिधा तर त्यानी मान मुरगळी टाकानी. तुना वंशमातील प्रथम नर
मोबदला दिसन सोडाई लेवानं. 14 पुढला काळमा तुना पोर्‍या तुले ईचारी
की हाई काय शे, तु त्याले उत्तर देवानं, ‘मिसर देशमातीन, गुलामगिरी
मातीन परमेश्वरनी त्याना सामर्थ्य हातातीन आमले बाहेर काढं. 15 अनी फारो
आमले जाऊ दि नही राहिंता तवय परमेश्वरनी मिसर देशमा मनुष्य अनं पशु
यासना पहिला जन्मेल सर्व नरसले मारी टाकं; म्हणीसन पहिला जन्मेलले
मी परमेश्वरले बली अर्पण करस; पण मना सर्व थोरला पोर्‍यासले मोबदला
दिसन मी सोडाई लेस. 16 तुना हातवर अनी तुना डोयासना मध्यभागमा
हाई आठवण चिन्ह म्हणीसन र्‍हावं; कारण परमेश्वरनी आपला सामर्थी
हातघाई आमले मिसर देशमातीन बाहेर काढी आणं.’” 17 फारोनी लोकसले
जाऊ दिधं तवय पलिष्टी लोकसना देशमातीन वाट जोडीनी व्हती तरीबी
देवनी त्यासले ती वाटतीन जाऊ दिध नही, कारण युध्द करनं पडी यानी
भितीतीन या लोकं परत मिसर देशमा जातीन अस परमेश्वरले वाटनं. 18
म्हणीसन फेरा लिसन रानमातील वाटघाई त्यानी त्यासले तांबडा समुद्रकडे
लई गया; इस्राएल लोकं मिसरमातीन सशस्त्र व्हईसन बाहेर निंघेल व्हतात. 19
मोशेनी आपलासंगे योसेफन्या अस्थि लिध्यात, कारण योसेफनी इस्राएल
लोकसकडतीन आणभाक करीसन त्यासले सांगं व्हतं की, देव खात्रीतीन
तुमले भेट दि तवय तुम्हीन आपलासंगे मन्या अस्थि लई जा. 20 मंग त्या
सुक्कोथ आठेन रवाना व्हयनात अनी रानना हद्दवर एथाम आठे त्यासनी तळ
ठोका. 21 त्यासनी रातदिन चालाले पाहिजे म्हणीसन परमेश्वरनी दिनले
त्यासले वाट दखाडाले मेघस्तंभ अनी रातले प्रकाश देवाकरता अग्नीस्तंभ
असा त्यासनापुढे ठेवात अनी त्या त्यासनापुढे चालेत. 22 दिवसले मेघस्तंभ
अनी रातले अग्नीस्तंभ ह्या कधीच लोकसपाईन दूर व्हयनात नही.

14 तवय परमेश्वर मोशेले बोलना, 2 “इस्राएल लोकसले सांग की तुम्हीन
फिरीसन मिग्दोल अनी लाल समुद्र यासनामातीन पीहहीरोथाना पुढे
बालसफोन समोर तळ ठोका. 3 मंग फारो राजा इस्राएल लोकसबद्दल म्हणी
की, त्या देशमा गोंधळी जायेल शेतस, त्यासना जंगलमा कोंडमारा व्हई
राहिना. 4 मी फारोनं मनं कठीण करसु अनी तो त्यासना मांगे लागी, असा
प्रकारे फारो अनं त्यानी सर्व सेनाना मी पराभव करीसन मना प्रताप प्रकट
करसु अनी मी परमेश्वर शे हाई मिसरी लोकसले समजी.” तसं इस्राएल
लोकसनी करं. 5 इस्राएल लोकसनी पलायन करं हाई बातमी जवय फारो
राजाले समजनी तवय फारोनं अनी त्याना सेवकसनं मन त्या लोकसकरता
बदलनं अनं त्या बोलु लागनात, “इस्राएल लोकसले आपली गुलामगिरीमातीन
सुटीन जाऊ दिधं हाई आपण काय करं!” 6 तवय राजानी आपला रथ लिधा
अनी सैनीकसले तयार करं. 7 त्यानी सवूशे निवाडेल रथ अनं त्यावरला
सरदारसले लिधं. 8 परमेश्वरनी मिसरना राजानं मन कठीण करं अनी तो
इस्राएल लोकसना मांगे लागना अनी इस्राएल लोकं तर धैर्यतीन चाली
राहिंतात. 9 मंग फारोना सर्व घोडा, रथ अनं रथस्वार यासनासंगे मिसरी
सैनिकसनी त्यासना पाठलाग करीसन पीहहीरोथाना जोडे अनं बालसफोना
समोर समुद्रना किनारले त्यासनी तळ ठोकेल व्हता तठे त्यासले गाठं. 10
फारो जोडेच ई लागना तवय इस्राएल लोकसनी ध्यान दिसन दखं की, मिसरी
लोकं आपला मांगेच ई राहिनात, हाई दखीसन त्यासले धडकी भरनी अनं
त्या परमेश्वरना धावा करू लागनात. 11 त्या मोशेले बोलनात, “मिसरमा
का कबर नव्हत्या का म्हणीसन तु आमले आठे रानमा मराले लई वना? तु
आमले मिसरमातीन बाहेर काय म्हणीसन काढी आणं! 12 आम्हीन तुले
मिसरमा बोलनु नव्हतुत का की, आम्हीन जठे शेतस तठेच बरा शेतस, आमले
आमना मिसरी लोकसनी गुलामगिरी करत राह दे; आठे रानमा मरापेक्षा तठे
मिसरी लोकसनी गुलामगिरी करनं चांगलं व्हतं.” 13 मोशे लोकसले बोलना,
“भिऊ नका, आपली जागावर उभा र्‍हा अनी परमेश्वर आज तुमनं तारण
करी ते दखा, कारण ज्या मिसरी लोकं तुम्हीन आज दखी राहिनात त्या परत
कधीच तुमना नजरमा पडावुत नही. 14 परमेश्वर तुमनाकरता लढी, तुम्हीन
गप्पच र्‍हा.” 15 मंग परमेश्वर मोशेले बोलना, “मना धावा काय करत
बठना? इस्राएल लोकसले सांग की पुढे चला. 16 तु आपला काठी वर कर
अनी आपला हात समुद्रवर उगारीन त्याले दुभाग म्हणजे इस्राएल लोकं भर
समुद्रमातीन कोरडी जमिनवर चालतीन. 17 अनी दखा मी स्वतः मिसरी
लोकसनं मन कठिण करसु अनी त्या ह्यासना मांगे लागतीन अनी राजा फारो,
त्यानी सर्व सेना, त्याना रथ अनं त्याना स्वार यासना पराभव करामुये मनी
महिमा प्रकट व्हई. 18 मी जवय त्यासना पराभव करसु तवय मिसरी लोकसले
समजी की, मी परमेश्वर शे.” 19 तवय जो देवना दूत इस्राएली सैनिकसना
पुढे चाले तो मांगे ई लागना अनी मेघस्तंभ बी जो त्यासना पुढे चाले तो
मांगे ई लागना. 20 तो मिसरीसनी सैना अनं इस्राएलसनी सैना यासना मझार

राहिना. त्या मेघनी मिसरीसवर अंधार करा अनं इस्राएल लोकसले प्रकाश दिधा, रातभर एक पक्षीले दुसरा पक्षीकडे जाता वन नही. 21 मोशेनी आपला
हात समुद्रवर उगारा अनी परमेश्वरनी रातभर पुर्व दिशातीन जोरदार वारा
सोडीसन समुद्रले अस मांगे करं की पाणीना दोन भाग व्हईसन कोरडी जमिन
तयार व्हयनी, 22 इस्राएल लोकं कोरडी जमिनवरतीन चालू लागनात अनी
त्यासनी उजवी अनी डावी बाजुले पाणी भितनामायक उभं राहिनं. 23 तवय
मिसरीसनी त्यासना पाठलाग करा अनी फारोना सर्व घोडा, रथ अनं स्वार
त्यासना मांगे मांगे समुद्रमा गयात. 24 तवय रातना शेवटना येळले परमेश्वरनी
अग्नीस्तंभ अनी मेघस्तंभ यासनामातीन मिसरी सैन्यसले दखं अनी त्यासले
फटका दिधा. 25 त्यानी त्यासना रथसना चाकं काढीसन ते चालावाले कठिण
करं, तवय मिसरी लोकं म्हणु लागनात, "आपण इस्राएलसपाईन पळी जाऊत,
कारण परमेश्वर त्यासनाकडतीन मिसरीससंगे लढी राहिना!" 26 परमेश्वर
मोशेले बोलना, "आपला हात समुद्रवर उगार म्हणजे पाणी परत पहिलासारखं
व्हईसन मिसरीसवर, त्यासना रथसवर अनं स्वारसवर ई." 27 मोशेनी आपला
हात समुद्रवर उगारा तवय दिन उगताच समुद्र परत पहिलासारखा व्हवाले
लागना हाई दखीसन मिसरी लोकं पळू लागनात, पण परमेश्वरनी त्यासले
समुद्रमाच उलथाई पाडं. 28 पाणी परत पहिलंसारखं व्हई गयं. रथ, घोडा
अनी फारोनी सर्व सैना त्यामा बुडी गयात; त्यासनापैकी एक बी वाचनं
नही. 29 पण इस्राएल लोकं जमीनवरतीन चालत गयात पाणी त्यासनाकरता
उजवीकडे अनं डावीकडे भितीसनामायक उभं व्हतं. 30 अस परमेश्वरनी त्या
दिन इस्राएल लोकसले मिसरीसना हातमातीन सोडावं अनी मिसरी लोकं समुद्र
किनारवर मरी पडेल हाई इस्राएल लोकसनी डोळासघाई दखं. 31 परमेश्वरनी
इस्राएल लोकसले आपला सामर्थ्यीशाली हात दखाडा हाई इस्राएल लोकसनी
दखं, तवय त्यासनी परमेश्वरनं भय धरं अनी परमेश्वरावर अनी त्याना सेवक
मोशे यानावर त्यासनी ईश्वास ठेवा.

15 तवय मोशे अनी इस्राएल लोकसनी परमेश्वरकरता हाई गीत म्हणं: "मी
परमेश्वर करता गीत म्हणसु, कारण तो महाप्रतापी ठरेल शे; घोडासले
सवारीसंगे त्यानी समुद्रमा उलथाई देयल शे. 2 परमेश्वर मनं बल अनी मनं
गीत शे; मना देव हावुच, त्यानी मी स्तुती करसु, हावुच मना बापना देव
शे, मी यानीच महिमा गासु. 3 परमेश्वर शुरवीर शे; त्यानं नाव यहोवा शे.
4 फारोना रथ अनी त्यानी सैनाले समुद्रमा फेकी दिधं; त्याना महारथ अनं
सरदार लाल समुद्रमा बुडी गयात. 5 खोल पाणीनी त्यासले झाकी लेयल शे;
त्या दगडनामायक खोल तळले जायेल शेतस. 6 हे परमेश्वर तुना उजवा
हात सामर्थ्यतीन पराक्रमी व्हयेल शे. हे परमेश्वर तुना उजवा हात शत्रुसना
भुसा करस. 7 तुनासंगे लढाई करणारासले तु आपला महा प्रतापतीन उलथाई
टाकस; तुना संताप व्हयना तर तु त्यासना भुसानामायक भस्म करी टाकस. 8
तुना नाकपुडसना फुंकीमुये जलना राशी बननात जलप्रवाह राशीनामायक
उभा राहिनात, खोल पानी समुद्रना तळले जमी गया. 9 शत्रु बोलना, 'मी
पाठलाग करसु, मी त्यासले गाठी लिसु, मी लुटेल वाटी लिसु; त्याघाई मना
जीव तृप्त व्हई, मी तलवार उपशीसन आपला हातघाई त्यासना नाश करसु.'
10 तु फुंकिसन आपला वारा सोडा तवय समुद्रमा त्या गडप व्हयनात; त्या
दडगनामायक पाणीमा बुडी गयात. 11 हे परमेश्वर देवसमा तुनामायक दुसरा
देव कोण शे? पवित्र्यमुये वैभवी स्तवनीय कृत्यसनी भयानक, अद्भुत चमत्कार
करणारा असा जो तु त्या तुनामायक कोण शे? 12 तु आपला उजवा हात
उगारा, अनी पृथ्वीनी त्यासले गिळी टाकं. 13 तु उध्दार करेल आपला
लोकसले तु आपली सामर्थ्यातीन नेयल शे; आपला बलघाई तु त्यासले
आपला पवित्र निवासकडे लई जाई राहिना शे. 14 हाई ऐकीसन राष्ट्र घाबरी
जायेल शेतस; पलेशेथ निवासी घाबरी जायेल शेतस. 15 तवय अदोमना
अधिपती हैराण व्हयनात; मवाबना शुरवीर थराथर कापी राहिनात, सर्व कनान
निवासीसनी मनस्थिती खराब व्हयेल शे. 16 भिती अनं दहशत त्यासले घेरेल
शे. तुना पराक्रमी हातमुये त्या दगडनामायक गप्पच व्हतीन, हे परमेश्वर,
तुना लोक पार निंघी गयात तोंवर, तु खरेदी करेल तुनी प्रजा पार निंघी गई
तोपावत अस व्हई. 17 तु त्यासले लई जासी, अनी तु निवाडेल देशमा आणीन
ठेवशी; हे यहोवा तु आपलाकरता निवाडेल निवास्थान हाईच शे, हे प्रभु, तुना
हातघाई बनाडेल तुनं पवित्र स्थान हाईच शे. 18 परमेश्वर युगानयुग राज्य
करी." 19 फारोना घोडा, रथ अनं स्वार समुद्रना तळमा जाईन पडनात अनी
परमेश्वरनी सुमद्रनं पाणी त्यासनावर टाकं, पण इस्राएल लोकं समुद्रमातीन
कोरडी जमिनवर चालीसन गयात, म्हणीसन त्यासनी हाई गीत म्हणेल शे. 20
मंग अहरोननी बहिण मिर्याम संदेष्टी हिनी हातमा डफ लिधा अनी सर्व बाया
तिना मांगे डफ लिसन नाचत चालु लागन्यात. 21 अनी मिर्यामनी त्यासना
गाणानं धृपद लिधं: "परमेश्वर करता गीत म्हणा, कारण तो महाप्रतापी ठरेल
शे; घोडासले सवारीसंगे त्यानी समुद्रमा उलथाई देयल शे." 22 मंग मोशे
इस्राएल लोकसले लाल समुद्रपाईन पुढे लई गया अनी त्या शूर नावना वैराण
प्रदेशमा जाईन पोहचनात, त्यामातीन तिन दिन प्रवास करतांना त्यासले कुठेच
पाणी भेटी नही राहिंतं. 23 मंग त्या मारा नावनी एक जागावर वनात, तठलं
पाणी भलतच कडू व्हतं म्हणीसन त्यासले पिता ई नही राहिंतं, म्हणीसन त्या
स्थळनं नाव मारा अस पडनं. 24 तवय आम्हीन काय पेवानं? अस म्हणीसन
त्यासनी मोशेकडे कुरकूर करी 25 मोशेनी परमेश्वरना धावा करा तवय त्यानी
त्याले एक वनस्पती दखाडी, ती त्यानी पाणीमा टाकी तवय ते पाणी गोड
व्हयनं; तठे त्यासनी त्यासना करता विधी अनं नियम लाई दिधात अनी
त्यासनी परीक्षा बी लिधी. 26 अनी सांगं, "तु आपला देव यहोवा यानं वचन
मनपुर्वक ऐकशी अनी त्यानी नजरमा जे चांगलं ते करशी, त्यानी आज्ञासकडे
कान देशी अनी त्याना सर्व विधी पाळशी तर मिसरी लोकसवर ज्या संकट मी
धाडात त्यासमातीन एक बी तुनावर धाडावं नही, कारण मी तुले संकटमुक्त
करनारा देव शे." 27 मंग त्या एलीम आठे वनात; तठे पाणीना बारा झरा अनी
सत्तर खजूरना झाडं व्हतात; तठे पाणीजोडे त्यासनी तळ ठोका.

16 मंग एलीम आठेन कुच करीसन इस्राएल लोकसना सर्व समुदाय मिसर
देशमातीन निंघावर दुसरा महिनाना पंधरावा दिनले एलीम अनी सीनाय
यासनामातील सीन नावना रानमा ईसन पोहचनात. 2 त्या रानमा इस्राएल
लोकसना सर्व मंडळीनी मोशे अनं अहरोन यासनाबद्दल कुरकूर करी. 3 अनी
बोलनात, "आम्हीन मिसर देशमा मासघाई भरेल ताटवर बठीसन मनसोक्त

जेवण करे, तवय आमले परमेश्वरना हाततीन मरण येतं तर बरं व्हतं, पण या
सर्व समुदायले उपाशी मरावं म्हणीसन तुम्हीन आमले या रानमा लई येल
शेतस.” 4 तवय परमेश्वर मोशेले बोलना, “मी आकाशमातीन तुमनाकरता
अन्नवृष्टी करसु अनी या लोकसनी बाहेर जाईसन एक दिनकरता पुरी इतलं
जमा करानं; यावरतीन त्या मना नियमतीन चालतस की नही याबद्दल मी
त्यासनी परीक्षा दखसु. 5 सहावा दिन जे काही त्या एकत्र जमाडीसन
शिजाडतीन ते रोज जमा करतस त्यानापेक्षा दुप्पट ऱ्हावाले पाहीजे.” 6
यामुये मोशे अनी अहरोन सर्व इस्राएल लोकसले बोलनात की, “परमेश्वरनीच
तुमले मिसर देशमातीन काढं हाई तुमले संध्याकायले समजी. 7 अनी सकाय
परमेश्वरनं तेज तुमले दखाई, कारण परमेश्वर विरूध्द तुम्हीन कुरकूर करी
राहिनात ती त्यानी ऐकेल शे, आम्हीन कोण शेतस की तुम्हीन आमनाबद्दल
कुरकूर करतस?” 8 मोशे बोलना, “परमेश्वर संध्याकायले तुमले मांस खावले
दि अनं सकाय पोटभर भाकरी दि तवय दखा; कारण तुम्हीन परमेश्वर विरूध्द
जी कुरकूर करी ती त्यानी ऐकेल शे; आम्हीन कोण शेतस? तुमनं कुरकूरनं
आमना विरोधमा नही तर परमेश्वरना विरोधमा शे.” 9 मोशे अहरोनले बोलना,
“इस्राएल लोकसनी सर्व मंडळीसले सांग की, तुम्हीन परमेश्वरना समोर या,
कारण त्यानी तुमनी कुरकूर ऐकेल शे.” 10 अहरोन इस्राएल लोकसनी सर्व
मंडळीसंगे बोली राहिंता तवय त्यासनी रानकडे नजर फिराई, तवय त्यासले
अचानक ढगमा परमेश्वरनं मोठं तेज त्यासले दखायनं. 11 परमेश्वर मोशेले
बोलना, 12 “इस्राएल लोकसनी कुरकूर मी ऐकेल शे, त्यासले सांग की,
संध्याकायले तुम्हीन मांस खाशात अनी सकाय पोटभर भाकर खाशात तवय
मी तुमना देव परमेश्वर शे हाई तुमले समजी.” 13 अनी संध्याकायले अस
व्हयनं की लावरी पक्षी ईसन सर्व छावनीवर पसरणार अनी सकाय छावनीना
सर्वी बाजूले दव पडनं. 14 हाई पडेल दव सुकनं तवय ते रानमधली सर्व
जमिनवर खवल्यासनामायक बारीक चादर पसरेल दखायनी. 15 जवय
इस्राएल लोकंसनी ते दखीसन एकमेकसले बोलनात, “हाई काय शे?” ते
काय व्हतं हाई त्यासले माहीत नव्हतं; मोशे त्यासले बोलना, “परमेश्वरनी
तुमले खावाले देयल शे ते हाईच शे. 16 परमेश्वरनी आज्ञा करेल शे की
प्रत्येकनी लागी तेवढच गोळा करानं, प्रत्येकना तंबुमा जितला लोकं शेतस
त्यासनी संख्याप्रमाणे प्रत्येकनी एक एक ओमर जमा करानं.” 17 इस्राएल
लोकसनी तसच करं कोणी कमी तर कोणी जास्त गोळा करं. 18 त्यासनी
ओमरना मापतीन त्यासले मापी दखं तवय ज्यासनी जास्त गोया करेल व्हतं
तरी त्यासनं जास्त भरनं नही; तसंच ज्यासनी कमी गोया करेल व्हतं त्यासले
कमी पडनं नही. प्रत्येकनी आपआपला खावाना मानतीनच गोया करेल
व्हतं. 19 मोशेनी त्यासले सांगं की, “यानामातील कोणीच सकायपावत
उरावानं नही.” 20 तरी बी त्यासनापैकी कित्येक लोकसनी मोशेनं न ऐकता
त्यामातील काही सकायपावत ठेवं तवय त्यामा किडा पडीसन त्याना घाण
वास येवाले लागना; त्यावरतीन मोशे त्यासनावर संतापना. 21 याप्रमाणे त्या
कायम सकायले आपले जेवढं लागी तेवढ गोया करेत अनी उन वाढनं म्हणजे
ते वितळी जायं. 22 सहावा दिन त्यासनी दुप्पट म्हणजे एकले दोन ओमर
असा गोया करात; तवय त्या मंडळीसना सर्व सरदारसनी ईसन मोशेले हाई
सांगं. 23 तो त्यासले बोलना, “परमेश्वरनं म्हणनं अस शे की सकाय विश्रामना
दिन म्हणजे परमेश्वरना शाब्बाथ शे; तुमले भाजानं शे ते भाजा अनी जे
शिजाडानं ते शिजाडा अनी जे काही उरी ते आपलाकरता सकायपावत ठेवा.”
24 मोशेनी त्यासले सांगं तस त्यासनी सकायपावत ठेवं; पण त्याना घाण
वास सुटना नही अनी त्यामा किडा बी पडनात नही. 25 मंग मोशे त्यासले
बोलना, “ते आज खा कारण आज परमेश्वरना शाब्बाथ शे, आज रानमा
जेवण तुमले भेटाव नही. 26 सहा दिन तुम्हीन ते गोया करानं; सातवा दिन
शाब्बाथ शे, त्या दिन काहीच ऱ्हावाव नही.” 27 तरी सातवा दिन ते गोया
कराकरता काही लोकं बाहेर गयात पण त्यासले काहीच भेटनं नही. 28
तवय परमेश्वर मोशेले बोलना, “मन्या आज्ञा अनं मना नियम पाळाकरता
तुम्हीन कवयपावत तयार व्हवात नही? 29 हाई ध्यानमा ठेवा, परमेश्वरनी
तुमले शाब्बाथ दिधा म्हणीसन सहावा दिन तो तुमले दोन दिननं अन्न देस;
प्रत्येकनी आप आपला तंबुमा ऱ्हावानं, आपली जागा सोडीसन कोणीच बाहेर
जावानं नही.” 30 यानाप्रमाणे लोकसनी सातवा दिनले विसावा लिधा. 31
इस्राएल लोकसनी त्या अन्ननं नाव मान्ना ठेवं कारण ते धनानामायक धवळं
व्हतं अनी त्यानी चव मध लाईसन बनाडेल पोळीनामायक व्हती. 32 मोशे
बोलना, “परमेश्वरनी अशी आज्ञा देयल शे की, यामातील एक ओमरभर
मान्ना पुढली पिढीना लोकसकरता ठेवा, मी तुमले मिसर देशमातीन काढी
आणीसन रानमा कोणता प्रकारनं अन्न दिधं हाई त्यासले यावरतीन समजी.”
33 तवय मोशेनी अहरोनले सांग की, “एक भांड लिसन त्यामा एक ओमरभर
मान्ना घाल; ते तुमनी पुढली पिढीकरता परमेश्वरना समोर संभाळीन ठेवानं
शे.” 34 परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा करेलप्रमाणे ते संभाळीन ठेवानं म्हणीसन
आज्ञासन्या पाट्याससमोर अहरोननी ते ठेवं. 35 इस्राएल लोकं जठे पोहचनं
व्हतं त्या कनान देशमा पोहचतस तोपावत चाळीस वरीस “मान्ना” खाई
राहिंतात; 36 ओमर हावु एफाना दहावा भाग शे.

17 मंग इस्राएल लोकसना सर्व समुदाय सीन रानमातीन निंघनात; परमेश्वरनी
आज्ञाप्रमाणे तठेन जाईसन त्यासनी रफिदीम आठे तळ ठोका; तठे
लोकसले पेवाले पाणी भेटी नही राहिंतं. 2 म्हणीसन लोकं मोशेसंगे भांडण
कराले लागनात अनं बोलनात, “आमले पेवाले पाणी दे.” तवय मोशे त्यासले
बोलना, “तुम्हीन मनासंगे का बरं भांडी राहिनात? परमेश्वरनी परीक्षा का बरं
दखतस?” 3 पण त्यासले भलतीच तिस लागनी तवय त्या मोशेले कुरकूर
करीसन बोलनात, “आमले, आमना पोऱ्यासले अनं आमना गुरंढोरंसले
तिशा मारी टाकाकरता तु आमले मिसर देशमातीन बाहेर काढं का?” 4 मोशे
परमेश्वरना धावा करीसन बोलना, “या लोकसनं मी काय करू? या तर
जसा माले दगडं माराले तयार व्हयेल शेतस.” 5 परमेश्वर मोशेले बोलना,
“इस्राएलना काही वडील माणसे संगे लिसन तु नील नदिवर आपटेल व्हती ती
काठी हातमा लिसन लोकसना पुढे चाल. 6 होरेब डोंगरवरला एक खडकवर
मी तुनापुढे उभा राहसु; तु त्या खडकवर काठी आपट; त्यामातीन पाणी निंघी
म्हणजे ते या लोकं पेतीन.” मोशेनी इस्राएलना वडील लोकसना समोर हाई
करं. 7 मोशेनी ती जागानं नाव मस्सा अनी मरीबोथ अस ठेवं; कारण इस्राएल
लोकसनी तठे कुरकूर करी अनी परमेश्वरनी परीक्षा दखीसन बोलनात,

“परमेश्वर आमनामा शे किंवा नही?” 8 मंग अमालेकी जातीने ईसन रफिदीम
आठे इस्राएल लोकससंगे लढाई करू लागना. 9 तवय मोशेनी यहोशवाले
सांगं, “आपलामातील काही माणसे निवाडी काढं अनी जाईसन अमालेकसंगे
युध्द कर; सकाय मी देवनी काठी हातमा लिसन डोंगरना माथावर उभा
राहसु.” 10 मोशेनी सांगेल प्रमाणे यहोशवानी करं अनी तो अमालेकसंगे
लढाई करू लागना; मोशे, अहरोन अनी हूर ह्या डोंगरना माथावर गयात. 11
तवय अस व्हयनं की मोशे आपला हात वर करे तवय इस्राएल लोकसनी
सरशी व्हये अनी तो आपला हात खाल करे तवय अमालेकनी सरशी व्हये.
12 मोशेना हात भरी वनात तवय त्यासनी एक दगड ठेवा अनं मोशे त्यावर
बठना अनी अहरोन अनं हूर यासनी दोन्ही बाजुतीन मोशेना हातले टेका
दिधा म्हणीसन सुर्य बुडापावत त्याना हात स्थिर राहिनात. 13 मंग यहोशवानी
आपली तलवारनी धारघाई अमालेकना अनी त्याना लोकसना पराभव करा.
14 तवय परमेश्वर मोशेले बोलना, “यानी आठवण र्‍हावाले पाहीजे म्हणीसन
हाई गोष्ट एक ग्रंथमा लिखी ठेव अनी यहोशवाना कानवर टाकं; मी परमेश्वर
अमालेकनी जातना नावनिशाण पुरं नष्ट करसु.” 15 तठे मोशेनी एक वेदी
बांधीसन तिनं नाव “याव्हे निस्सी म्हणजे परमेश्वर मना झेंडा” अस ठेवं.
16 तो बोलना, “परमेश्वरना सिंहासनवर हात उचला म्हणीसन परमेश्वरनं
अमालेकी लोकससंगे पिढ्यानंपिढ्या युध्द व्हई!”

18 देवनी मोशे अनी आपला लोकसकरता काय काय करं, परमेश्वरनी
इस्राएल लोकसले मिसर देशमातीन कसं बाहेर काढं हाई मोशेना सासरा
मिद्‌यानी याजक इथ्रो यानी ऐकं. 2 मोशे आपली बायको सिप्पोरा अनं
तिना दोन्ही पोर्‍यासले सोडीसन येल व्हता, त्यासले इथ्रो लिसन वना. 3
“मोशेनी एक पोर्‍यानं नाव गेर्षोम अस ठेयल व्हतं, कारण तो बोलना, मी
परका देशमा प्रवाशी शे.” 4 आखो त्यानी दुसरानं नाव एलियेजर अस
ठेयल व्हतं, कारण तो बोलना, “मना बापना देवनी माले मदत करीसन
फारोना तलवारपाईन वाचाडं.” 5 रानमा परमेश्वरना डोंगरना पायथाशी
मोशेनं तळ ठोकेल व्हतं तठे त्याना सासरा इथ्रो मोशेनी बायको अनी त्याना
पोर्‍यासले लिसन वना. 6 अनी त्यानी मोशेले सांगीसन धाडं की, आम्हीन
येल शेतस, 7 तवय मोशे आपला सासरना पुढे गया अनी त्यासले दंडवत
करीसन नमस्कार करं; अनी एकमेकसनी ख्यालीखुशाली ईचारावर त्या
तंबुमा गयात. 8 परमेश्वरनी इस्राएलसकरता फारोनं अनं मिसरी लोकसनं काय
करं, वाटमा त्यासले काय काय तरास व्हयना अनी परमेश्वरनी त्यासनी
सोडवणूक कशी करी हाई सर्व मोशेनी आपला सासराले सांगं. 9 परमेश्वरनी
इस्राएल लोकसले मिसरी लोकसना हाततीन सोडाईसन त्यासनं कसं भलं करं
हाई ऐकीसन इथ्रोले भलताच आनंद व्हयना. 10 इथ्रो बोलना, “ज्यानी तुमले
राजा फारो अनी मिसरी लोकसना हाततीन सोडावं, ज्यानी आपला लोकसले
मिसरीसना तावडीमातीन सोडावं, तो परमेश्वर धन्य शे! 11 आते माले समजनं
की, सर्व देवसपेक्षा श्रेष्ठ परमेश्वर शे, ज्या गोष्टीसबद्दल मिसरी लोक इस्राएल
लोकससंगे ताठ वागनात, त्याबद्दल तो श्रेष्ठ शे. 12 मंग मोशेना सासरा इथ्रो
यानी देवकरता होमबली अर्पण करं अनं यज्ञ करा; अनी अहरोन इस्राएलसना
सर्व वडील लोकससंगे मोशेना सासरा इथ्रो यासनासंगे जेवण कराकरता वना.”
13 दुसरा दिन मोशे लोकसना न्यायनिवाडा कराले बठना, अनी सकायपाईन
संध्याकायपावत लोकं त्याना आजुबाजू उभा व्हतात. 14 मोशे लोकसकरता
काय काय करस हाई त्याना सासरानी दखं तवय तो बोलना, “तु लोकसकरता
हाई काय करस? तु एकलाच बठस अनी सकायपाईन संध्याकायपावत लोकं
तुना आजुबाजू उभा राहतस अस का बरं?” 15 मोशे बोलना, “लोकं देवले
प्रश्न ईचाराकरता मनाकडे येतस. 16 त्यासनामा काही झगडा र्‍हास तर त्या
मनाकडे येतस, तवय मी त्यासना न्यायनिवाडा करस अनी देवना विधी अनं
नियम त्यासले सांगस.” 17 तवय इथ्रो बोलना, “तु जे करस ते बरोबर नही
शे. 18 अस करीसन तु अनी तुना संगेना सर्व लोकं थकी जातीन, कारण हाई
काम तुले एकलाले भलतच जड पडी. 19 तर आते तु मनं ऐक मी तुले सल्ला
देस, या लोकसकरता देवना तु मध्यस्ती व्हय अनी यासना झगडा देवकडे
ने. 20 विधी अनं नियम त्यासले शिकाड अनी त्यासनी कोणता मार्गतीन
चालानं अनी कोणतं काम करानं हाई त्यासले दखाडत जाय. 21 पण तु या
सर्व लोकसमातीन गुणवान, देवनं भय धरणारा, सत्य वागणारा, घुसखोरी न
करणारा असा माणसे निवाडी ले अनी त्यासले हजार हजार, शंभर शंभर,
पन्नास पन्नास, दहा दहा लोकसवर नायक म्हणीन नेमी ठेव. 22 त्यासनी
लोकसना कायम न्यायनिवाडा कराना; त्यासनी सर्व मोठा झगडा तुनाकडे
आनाले पाहीजे अनी धाकला झगडा त्यासनीच मिटाडानात; अस करामुये
तुना भार हलका व्हई अनं त्या तुना भारना वाटेकरी व्हतीन. 23 तु अस
करशी अनी देवनी तुले अशी आज्ञा दिधी तर तुना बचाव व्हई अनी या सर्व
लोकं आप आपला घर सुखमा जातीन.” 24 मोशेनी आपला सासरा इथ्रो यानं
ऐकं अनी तस करं. 25 त्यानी इस्राएलमातीन गुणवान पुरुष निवाडी लिधात
अनी त्यासले हजार हजार, शंभर शंभर, पन्नास पन्नास, दहा दहा लोकसवर
अधिकारी अस नेमी दिधं. 26 त्या लोकसना कायमना न्यायनिवाडा करू
लागनात, एखादं प्रकरण मोठं राहीनं तर ते मोशेकडे आनेत, पण धाकला
प्रकरणं त्याच मिटाडू लागनात. 27 मंग इथ्रोनी मोशेना निरोप लिधा अनी
आपला देशले निंघी गया.

19 इस्राएल लोकं रफिदीन आठेन निंघनात अनी मिसर देशमातीन निंघीसन
तीन महिना व्हयनात त्याच दिनले त्या सीनायना रानमा ईसन पोहचनात.
2 तठे त्यासनी डेरा दिसन सीनाय पर्वतना समोरच तळ ठोका, 3 अनी मोशे
देवले भेटाकरता डोंगरवर चढी गया. परमेश्वरनी त्याले पर्वतवरतीन हाक
मारीसन सांगं की, याकोबना वंशले, इस्राएल लोकसले हाई सांगं: 4 “मिसरी
लोकसनं मी काय करं ते अनं तुमले जस काही गरुडना पंखवर बसाडीसन
कसं आणं हाई तुम्हीन दखेल शे. 5 म्हणीसन तुम्हीन आते खरोखर मनी
वाणी ऐकशात अनी मना करार पाळश्यात तर सर्व लोकसमा मना खास विधी
व्हशात, सर्व पृथ्वी मनी शे, पण तुम्हीन मना निवाडेल लोकं शेतस, 6 पण
तुम्हीन मनाकरता याजकराज्य, पवित्र राष्ट्र व्हशात. तुले इस्राएल लोकसले जे
सांगनं शे ते हाईच शे.” 7 मोशेनी ईसन लोकसना वडीलसले बलायं अनी
परमेश्वरनी ज्या आज्ञा त्यासले सांगाले लायेल व्हतं ते सर्व त्यानी त्यासले
सांगं. 8 तवय सर्व लोकं एकमततीन बोलनात, “परमेश्वरनी सांगेल शे ते

सर्व आम्हीन करसुत.” मोशेनी लोकसनं हाई उत्तर परमेश्वरले सादर करं.
9 मंग परमेश्वर मोशेले बोलना, “मी घनमेघमा तुनाकडे येस, म्हणजे मी
तुनासंगे बोलसु ते लोकसना कानवर पडी अनी मंग त्यासना कायम तुनावर
ईश्वास बठी.” मोशेनी लोकसनं म्हणनं परमेश्वरले सांगं. 10 परमेश्वर मोशेला
बोलना, “तु लोकसकडे जाय अनी त्यासले आज अनं सकाय पवित्र कर
अनी त्यासले त्यासना कपडा धुवाले सांग, 11 तिसरा दिन ई तोपावत त्यासले
तयार र्‍हावाले लाव, कारण तिसरा दिन सर्व लोकससमोर परमेश्वर सीनाय
पर्वतवर उतरी. 12 तु लोकसकरता आजुबाजू मर्यादा आखीसन लोकसले
सांग, संभाळा, पर्वतवर चढू नका, त्यानी सिमाले शिवानं नही, जो कोणी
पर्वतले स्पर्श करी तो मरी; 13 कोणी आपला हात त्याले लावाना नही, लावा
तर त्याले दगडमार कराना किंवा बाणघाई मारी टाकानं; तो जनावर असो की
मनुष्य असो, त्याले जिवत ठेवानं नही, शिंगसना नाद व्हई तवय लोकसनी
पर्वतवर चढानं.” 14 मोशे पर्वतवरतीन उतरीसन लोकसकडे खाल वना;
त्यानी लोकसले पवित्र करं अनी त्यासनी आपला कपडा धुवात. 15 अनी
मोशेनी त्यासले सांगं की, “तिसरा दिन ई तोपावत तयार र्‍हा, स्त्रीले स्पर्श
करू नका.” 16 तिसरा दिन उजाडताच मेघगर्जना व्हयनी अनं ईजा चमकु
लागनात, पर्वतवर घनमेघ वनात अनं प्रचंड शिंगासना नाद व्हवु लागना तवय
छावनीमातील सर्वा लोकं थरथर कापू लागनात. 17 मोशेनी लोकसले देवनं
दर्शन कराकरता छावनीना बाहेर आणं अनी त्या पर्वतना पायथाशी उभा
राहिनात. 18 परमेश्वर अग्नीमा सीनाय पर्वतवर उतरना म्हणीसन तो धुममय
व्हयना, भट्टीना धूरनामायक त्याना धूर वर चढना अनी सर्वा पर्वत थरथर
कापू लागना. 19 रणसिंगना आवाज वाढतच गया, तवय मोशे बोलू लागना
अनी देव त्याले आपली वाणीघाई उत्तर देत गया. 20 परमेश्वरनी पर्वतना
शिखरवर खाल उतरीसन मोशेले सीनाय पर्वतना शिखरवर बलावं, तवय तो
वर गया. 21 परमेश्वर मोशेले बोलना, “खाल जाईसन लोकसले ताकीद दे,
नाहीतर त्या मर्यादा वलांडीसन हाई काय शे हाई दखाकरता परमेश्वर शे
तठे येतीन अनी त्यासनापैकी बराच जण मरतीन. 22 तसच परमेश्वर समोर
राहणारा याजकसनी बी पवित्र व्हवाले पाहिजे, नहितर परमेश्वर त्यासले शिक्षा
दि.” 23 मोशे परमेश्वरले बोलना, “लोकसले सीनाय पर्वतवर येवावनार नही,
कारण तुच आमले ताकीद दिधी अनं माले सांगं की, पर्वतना आजुबाजू मर्यादा
घाल अनं तो अधिक पवित्र कर.” 24 तवय परमेश्वर मोशेले बोलना, “तु
उतरीसन खाल जाय, नंतर तु अनं अहरोननी वर येवानं; याजकसनी अनं
लोकसनी मर्यादा वलांडीसन वर येवालेच नको, वनात तर परमेश्वर त्यासले
शिक्षा करी.” 25 मंग मोशेनी ह्या गोष्टी खाल जाईसन लोकसले हाई सांगं.

20 देवनी या सर्व वचनं सांगात: 2 ज्यानी तुले मिसर देशमातीन,
गुलामगिरीमातीन काढं तो मी परमेश्वर तुना देव शे. 3 मनासमोर तुले
दुसरा देव नकोत. 4 आपलाकरता मुर्ती बनाडू नको, तसच आकाशमातील,
खाल पृथ्वीवरली कसानी अनं पृथ्वीखालना जलमातील कसानीबी मुर्ती
बनाडू नको. 5 त्यासन्या पाया पडू नको किंवा त्यासनी पुजा करू नको; कारण
मी परमेश्वर तुना देव ईर्ष्यावान शे; ज्या मना विरोध करतस त्यासना पोर्‍यासले
चौथी पिढीपावत बापना अन्यायबद्दल शिक्षा करसु. 6 पण ज्या मनावर प्रेम
करतस अनं मन्या आज्ञा पायतस असा लोकसना हजारो पिढीसवर मी दया
करसु. 7 तुना देव यहोवा यानं नाव व्यर्थ लेवु नको, कारण जो परमेश्वरनं नाव
व्यर्थ ली त्याले तो शिक्षा दि. 8 शाब्बाथ दिननी आठवण ठिसन तो पवित्र
अशा पाळ. 9 सव दिनपावत कष्ट करीसन आपलं कामकाज कर, 10 पण
सातवा दिन तुना देव यहोवा याना शाब्बाथ शे, त्या दिन कोणतच कामकाज
करू नको; तु, तुना पोरंसोरं, तुना नौकर, तुना जनावरं किंवा तुनी हदमा ज्या
विदेशी शेतस त्यासनी बी काम करानं नही. 11 कारण सव दिनमा परमेश्वरनी
आकाश, पृथ्वी अनं त्यामातील सर्वकाही बनाडं अनी सातवा दिनले आराम
करा; म्हणीसन परमेश्वरनी शाब्बाथ दिन आशिर्वाद दिसन पवित्र करेल शे.
12 आपला बाप अनं आपली माय यासना मान राख, म्हणजे जो देश तुना देव
यहोवा तुले दि राहिना त्यामा तु कायमना राहशी. 13 खुन करानं नही. 14
व्यभिचार करानं नही. 15 चोरी करानं नही. 16 आपला शेजारनाबारामां
खोटं बोलानं नही. 17 “आपला शेजार जो शे त्याना घरना मोह करानं नही,
आपला शेजारीनी बाईना मोह करानं नही. आपला शेजारीना नौकर, बैल,
गधडा किंवा त्यानी कोणती बी वस्तुना लोभ करानं नही.” 18 मेघगर्जना
व्हई राहिनी, ईजा चमकी राहिन्यात, करणा वाजाना आवाज ई राहिना अनी
पर्वतमातीन धुर निंघी राहिना अस सर्व लोकसले दखायनं, ते दखीसन त्यासना
थरकाप व्हयना अनी त्या दूर सरकीसन उभा राहिनात. 19 त्या मोशेले बोलू
लागनात, “आमनाशी तुच बोल अनी आम्हीन ऐकसुत; देव आमनासंगे
बोलस तर आमले भिती वाटस, तो बोलना तर आम्हीन मरसुत.” 20 मोशेनी
लोकसले सांगं, भ्याऊ नका कारण तुमनी परीक्षा दखाकरता अनी त्यानं भय
तुमना डोयासमोर राहीनं तर तुम्हीन पाप करावुत नही यानाकरता देव येल शे.
21 लोकं दुर उभा राहिनात पण मोशे काळोख अंधारमा देव व्हता तिकडे गया.
22 तवय परमेश्वर मोशेले बोलना तु इस्राएल लोकसले अस सांग, मी तुमनासंगे
आकाशमातीन भाषण करेल शे हाई तुम्हीन स्पष्ट दखेल शे. 23 तुम्हीन मना
बरोबरीले दुसरा देव करानं नही किंवा आपलाकरता सोनाचांदिना देव बनाडानं
नही. 24 मनाकरता एक मातीनी वेदी करा अनी तिनावर शेरडंमेंढरंसनं अनी
गुरंढोरंसन होम अनी शांती अर्पणं करा. अनी कुठे कुठे तुम्हीन मनी आराधना
करशात तो तो ठिकाण मी तुमले सांगसु अनी तठे मी ईसन तुमले आशिर्वाद
दिसु. 25 तुम्हीन मनाकरता दगडसनी वेदी बांधशात तर ती फोडेल दगडसनी
नही पाहीजे कारण तुम्हीन आपला हत्यारं त्या दगडले लावशात तर तो भ्रष्ट
व्हई. 26 मनाकरता पायर्‍यासनी वेदी बनाडू नको, जर तु पायर्‍या करीसन
त्यावरतीन वेदीवर चढशी तर तुनं उघडं शरीर माले दखाई.

21 आते इस्राएल लोकसले या नियम लाई दे: 2 तु एकादा इब्री गुलाम
ईकत लिधा तर त्यानी सव वरीस काम करानं अनी सातवा वरीसले
त्यानाबद्दल काही वसुली न करता त्याले जावु देवानं. 3 तो कुवारा जर व्हई
तर त्यानी कुवारच मुक्त व्हवानं, जर तो बाईसंगे येल व्हई त्यानी बाईनी
बी त्यानासंगे मुक्त व्हईसन जावानं. 4 त्याना मालकनी त्याले बायको करी
दिधी व्हई अनी त्याले पोर्‍या अनं पोरी व्हयन्यात तर ती अनी लेकरं त्याना
मालकना राहतीन; त्यानी एकलानीच जावानं. 5 पण जर तो दास सांगु लागना
की, मना मालकवर अनं मना बायको लेकरंसवर मनं प्रेम शे, माले मुक्त

व्हईसन जावानी ईच्छा नही. 6 तर त्याना मालकनी त्याले देवसमोर आणीसन
दारजोडे किंवा दारना चौकटजोडे उभं करानं अनं आरीघाई त्याना कान
टोचाना म्हणजे तो त्याना कायमना गुलाम राही. 7 कोणी आपली पोर दासी
म्हणीसन ईकी तर दासनामायक तिनी मुक्त व्हईसन जावानं नही. 8 तिना
मालक तिले आपली बाई करी ली अनी पुढे तिनावर त्यानं मन भरी गयं तर
त्यानी खंड लिसन तिले मुक्त करानं; तिनासंगे त्यानी कपट करामुये परका
लोकसले तिले ईकाना त्याले अधिकार नही. 9 जर ती दासीले त्याले आपला
पोऱ्याकरता ठेवनं व्हई तर तिले त्यानी आपली पोर प्रमाणे वागाडानं. 10
त्यानी दुसरी बाई जरी करी तरी अन्न, वस्त्र अनं निवारा यामा तिले काही
कमी पडू देवानं नही. 11 या तिन्ही गोष्टी जर तो करत नही व्हई तर खंड न
देता तिनी मुक्त व्हई जावानं. 12 कोणी एकादाले शिक्षा करी अनी त्यामा तो
मरी गया तर शिक्षा करणाराले मरणदंड व्हवालेच पाहीजे. 13 एकादाना घात
कराना इरादातीन कोणी टपीन बठेल नही व्हई तरी देवनी त्याले त्याना हातमा
दि दिध तर त्याले पळी जावाकरता मी तुले एक जागा नेमी देस. 14 जर
एकादा धिटाई करीसन टपीन एकादावर चाल करी गया अनी त्याना घात
करा तर त्याले मारी टाकाकरता मनी वेदीना जोडेतीन बी लई जावानं. 15
कोणी आपला बापले किंवा मायले शिक्षा करस तर त्याले मारी टाकानं. 16
कोणी एकादा माणुसले चोरीसन ईकत व्हई किंवा त्यानाजोडे तो सापडना तर
चोरनाराले मारी टाकानं. 17 कोणी आपला बापले किंवा आपली मायले शिव्या
शाप देत व्हई तर त्याले मारी टाकानं. 18 दोन माणसं भांडी राहिनात अनी
एकनी दुसराले दगड मारा किंवा बुक्का मारा अनी त्यामुये तो मरणा नही पण
अंथरून धरी बठना. 19 अनी तो उठीसन, काठी धरीसन हिंडूफिरू लागना तर
मारणाराले सोडी देवानं. पण तो घर बठामुये त्यानं व्हयेल नुकसान त्यानी भरी
देवानं अनी त्यानी त्याले पुरं बरं करी देवानं. 20 कोणी आपला दास किंवा
दासीले काठीघाई मारं अनी मारता मारता तो दास मरी गया तर मारणाराले
शिक्षा व्हवालेच पाहीजे. 21 पण तो एकदोन दिन जिवत राहिना तर मालकले
दंड कराना नही; कारण तो त्यानच धन शे. 22 कोणी आपसमा मारामारी करी
राहिनात अनी त्यामा एकादी गर्भवती बाईले धक्का लागीसन तिना गर्भपात
व्हयना, पण तिले दुसरी काही इजा व्हयनी नही तर ती बाईना नवरा सांगी तो
दंड देना पडी अनी न्यायाधिशना आज्ञातीन त्यानी तो भराना. 23 पण दुसरी
काही इजा व्हयनी तर जीव बद्दल जीव, 24 डोयाबद्दल डोया, दातबद्दल
दात, हातबद्दल हात, पायबद्दल पाय, 25 चटकाबद्दल चटका, जखमबद्दल
जखम, फटकाबद्दल फटका असा बदला लेवाना. 26 जर कोणी वार करीसन
आपला दास किंवा दासीना डोया फोडी तर तो डोया गया म्हणीसन त्यानी
त्याले दास्यमुक्त करानं. 27 अनी जर कोणी वार करीसन आपला दास किंवा
दासीना दात पाडी तर तो दात गया म्हणीसन त्यानी त्याले दास्यमुक्त करानं.
28 एकादा बैलनी एकादा माणुसले किंवा बाईले घोमालीसन मारी टाकं, तर
त्या बैलले दगडमार करीसन मारी टाकानं, पण त्यानं मांस कोणी खावानं
नही; बैलना मालकले मात्र सोडी देवानं. 29 जर त्या बैलले शिंग मारानी
सवयच व्हई अनी त्याना मालकले त्यानाबद्दल सांगं तरी बी त्यानी त्याले
बांधी ठेवं नही, अनी त्यानी एकादा माणुसले किंवा बाईले मारी टाकं, तर
बैलले दगडमार कराना अनी त्याना मालकलेबी मारी टाकानं. 30 जर कोणी
त्यानाबदलामा किंमत भरी मांगी तर त्या मालकनी आपलं जीव वाचाडाकरता
जी काही किंमत मांगी व्हई ती दि टाकानी. 31 बैलनी एकादाना पोऱ्याले
किंवा पोरले घोमालीसन मारी टाकं तरी बी हावुच न्याय त्याले लागू व्हई. 32
जर बैलनी एकादाना दासले किंवा दासीले घोमालीसन मारं तर त्या बैलना
मालकनी त्याले तीस चांदीनं शिक्का देवानात अनी त्या बैलले दगडमार
करानी. 33 एकादानी खड्डा खोदीसन किंवा उघडीसन त्याले झाकं नही अनी
त्यामुये एकादानं गधडा किंवा बैल पडना, 34 तर खड्डाना मालकनी नुकसान
भरपाई करी देवानी, जनावरना मालकले त्याना मोल देवाना अनी मरेल
जनावर त्या खड्डाना मालकनं व्हई. 35 एकादाना बैलनी दुसराना बैलले
जखमी करीसन मारी टाकं तर त्या दुसरा बैलले ईकीसन दोन्ही मालकसनी तो
पैसा वाटी लेवाना, तसच मरेल बैलबी त्यासनी वाटी लेवानं. 36 पण बैल
पहिलापाईन मारका शे हाई माहीत राहिसन बी मालकनी त्याले बांधी ठेवं नही
तर त्यानी बैलना बदलामा बैल देवाना अनी मरेल बैल त्याना व्हई.

22 एकादा माणुसनी बैल किंवा मेंढरू चोरीसन ते कापं किंवा ईकी टाकं
तर त्यानी बैलबद्दल पाच बैल अनी मेंढरूबद्दल चार मेंढरं देवानात. 2
चोर घरफोडी करतांना सापडना किंवा तो मरी जाई असा त्याले जर मार
भेटना तर त्याना खुनना गुन्हा कोणवर लावाना नही, 3 पण तो चोरी करतांना
सुर्य उगायना तर मारणारावर खुनना दोष लागी; चोरनी नुकसान भरपाई
देवानी तो कंगाल व्हई तर भरपाई करता त्याले ईकी देवानं. 4 चोरेल बैल,
गधडा, मेंढरू वैगेरे चोरकडे जिवत सापडनं तर त्यानी एकना बदले दोन दोन
देवानात. 5 कोणी दुसरानं वावर किंवा द्राक्षमळामा आपला जनावरं मोकया
सोडी दिधात अनी त्यासनी तठे नुकसान करं तर त्यानी आपला वावरमातील
अनी आपला द्राक्षमळामातील चांगलं ते पिक दिसन त्यानी नुकसान भरपाई
करानी. 6 एकादाना वावरमा आग लाईसन, काटाकुटा जाळात अनी त्यामुये
पिकन्या काड्या, उभं पिक किंवा वावर जळी गयं तर ज्यानी आग चेटाडेल
व्हई त्यानी नुकसान भरपाई करीच देवाले पाहीजे. 7 जर कोणी आपला
शेजारीकडे पैसा किंवा किमती वस्तु ठेयात अनी त्याना घरतीन ते चोराई गयं
तर जवय चोर सापडना तवय त्या चोरकडतीन ते दुप्पट लेवानं. 8 पण चोर
जर नही सापडना तर घरना मालकले देवसमोर लई जावानं म्हणजे त्यानी
आपला शेजारीना वस्तुसले स्वतः हात लावा की नही याना निर्णय व्हई.
9 कारण कोणता बी प्रकारनी अपराध व्हयनं, मंग तो बैल, गधडा, मेंढरू,
कपडा किंवा कोणती बी गमाडेल वस्तु यासनाबद्दल व्हई, तर ती मनी शे
अशी कोणी तक्रार करी तर दोन्हीसनं प्रकरण देवसमोर लई जावानं अनं
ज्याले देव दोषी ठराई त्यानी आपला शेजारीले त्यापेक्षा दुप्पट परत देवानं.
10 कोणी शेजारीकडे बैल, गधडा, मेंढरू, कपडा किंवा कोणतं बी जनावर
राखाकरता ठेवं अनं जर ते मरणं किंवा त्याले काही जखम व्हयनी किंवा ते
कोणले न दखावता हाकली लई गया. 11 तर त्या दोन्हीसले परमेश्वरनी
शपथ लेवाले लावानी अनी मी दुसराना वस्तुले हात लायेल नही अस जर
राखणारा बोलना तर मालकनी ते खरं मानानं; मंग त्याले भरपाई करनी नही
पडावं. 12 त्यानाकडतीन जर ते खरंच चोराई गयं व्हई तर त्यानी मालकले

भरपाई करी देवानी. 13 त्या जनावरले जर कोणी फाडी टाकं व्हई तर त्यानी
पुरावा दखाडाना म्हणजे त्याले भरपाई करनी पडावं नही. 14 कोणी आपला
शेजारीकडतीन त्यानं जनावर मांग अनी त्याना मालक त्यानासंगे नही व्हई
तवय त्या जनावरले काही दुखापत व्हयनी किंवा ते मरी गयं तर त्यानी त्या
मालकले भरपाई करी देवानी. 15 पण त्याना मालक संगे शे तर भरपाई करनी
पडाव नही; ते भाडातीन लेयल व्हई तर त्यानी भरपाई भाडामाच ई लागस.
16 लगीन व्हयेल नही अशी कुमारीले कोणी फुस लाईसन तिनासंगे झोपना तर
त्यानी देज दिसन तिनासंगे लगीन करानं. 17 पण तिना बाप त्याले ती देवाले
अजिबात तयार नही तर कुमारीले देज देवानी प्रथाप्रमाणे त्या माणुसनी पैसा
मोजीन देवाना. 18 चेटकिणले जिवत ठेवानं नही. 19 पशुगमन करणाराले तर
मारीच टाकानं. 20 जो कोणी परमेश्वरले सोडीसन दुसरा देवसले बली अर्पण
करी तर त्याना पुरा नाश करी टाकाना. 21 कोणता बी परदेशीले छळू नको
किंवा त्यानावर जुलूम करू नको, कारण मिसर देशमा तुम्हीन बी परदेशी
व्हतात. 22 तुम्ही कोणती बी विधवा किंवा अनाथले तरास देवानं नही. 23
जर तुम्हीन तस करं अनी त्यासनी मनाकडे रडीसन मदत मांगी तर मी त्यासनं
ऐकसुच ऐकसु, 24 अनी मना राग भडीसन मी तुमना तलवारघाई नाश करसु;
तुमन्या बाया विधवा अनी तुमना पोऱ्या अनाथ व्हतीन. 25 तुनाकडे राहणारा
मना लोकसपैकी कोणी कंगाल व्हई अनं तु त्याले पैसा उसना दिधात तर
तु त्यानासंगे सावकारनामायक वागू नको अनं त्यानाकडतीन व्याज लेऊ
नको. 26 तु जर तुना शेजारीपाईन त्यानं अंथरून गहाण ठि लिधं व्हई तर
सुर्य बुडाना पहिले त्याले ते परत दे. 27 कारण त्यानाजोडे ते एकच पांघरान
राहीसन त्यानं आंग झाकाले तेवढच राही; ते लिधं तर तो काय पांघरीन
निजी? त्यानी मनाकडे गाऱ्हाणं करं तर मी त्यानं ऐकसु, कारण मी करूणामय
शे. 28 तु देवले दोष लावानं नही, आपला राजकर्ताले शिव्याशाप देवानं नही.
29 आपला वावरना उपज अनं आपला फळसना रस माले अर्पण कराकरता
हयगय करानं नही. तुना पोऱ्यासपाईन पहिला जन्मेल माले देवानं. 30 तसंच
बैल अनं मेंढरं यासनाबी पहिला जन्मेल माले देवानं; सात दिनपावत त्या
बच्चानी आपला मायनासोबत रावानं; आठवा दिनले तु ते माले देवानं. 31
तुम्हीन मना पवित्र लोक शेतस म्हणीन रानमा फाडी टाकेल पशुनं मांस तुम्हीन
खावानं नही; ते कुत्रासले देवानं.

23 खोटी अफवा उडावानं नही; खोटा साक्षीदार व्हावाकरता ज्या वाईट
शेतस त्यासले साथ देवानं नही. 2 तु वाईट कराकरता गर्दिनीमांगे
जावानं नही अनी गर्दीनी मांगे लागीसनी एकादा खटलामा चुकीनं न्याय
व्हावाकरता साक्ष देवानं नही. 3 गरीबसना खटला व्हयी तर भेदभाव करानं
नही. 4 आपला शत्रुना बैल नाहिते गधडा सुटा फिरतांना तु दख व्हयीते
त्यासले फिराईसनी परत त्यानाकडे धाडी देवानं. 5 तु आपला शत्रुना गधडा
भारखाल दाबायेल दखा व्हयीते त्याले तशेच सोडानं नही तर त्याले मदत
करीन त्यामाईन सोडावानं. 6 तुना लोकासमाईन कोनी गरीब व्हयी त्याना
खटलाना न्याय चुकीतीन करानं नही. 7 खोटा खटलासपाईन दुर राहावानं;
निर्दोष अनी न्यायी यासले मारानं नही, कारन दुष्टासले मी निर्दोष ठरावावु
नही. 8 लाच लेवानी नही; कारन लाच डोळासले आंधळी करस अनी
न्यायीसनी शब्दले पलटाई देतस. 9 एकादा परकावर जुलुम करानं नही,
कारण त्यासनं मन कशे राहास हाई तुम्हले माहिती शे; कारण तुम्हीबी मिसर
देशमा पारका व्हतात. 10 सव वरीस आपला वावर पेरानं अनी तिना उत्पन्न
साठाडानं; 11 पण सातवा वरिशले तिले विसावा देईसनी तिले पडीत राहू
देवानं, म्हणजे तुना लोकासमाईन कोणी गरीब व्हतीन ते तिमा उगाडेल खातीन
अनी त्यासनी खायेल जे उरायेल व्हयी ते वनपशु खातीन. तुना द्राक्षमळा
अनी जैतुन जंगल यानाबारामा तशेच करानं. 12 सहा रोज तु कामधंदा कर
अनी सातवा रोजले आराम करानं, म्हणजे तुना बैल अनी गधडा यासले
आराम भेटी अनी तुना दाससनी संतती अनी विदेशी यासना जीव तृप्त व्हयी.
13 मी जे काही तुम्हले सांगेल शे त्या सर्वासनी बारामा सावध राहावानं, दुसरा
देवसनं नावसुध्दा लेवानं नही, त्यासना नाम उच्चार तोंडमाईन आयकाले
येवाले नही पाहिजे. 14 वरिशमा तीनदाव तु मनाकरता मेळा भराईसनी सण
करानं. 15 बेखमीर भाकरीसनं सण पाळ; त्या सणासमा मना आज्ञापरमानं
अबीब महिनामा नेमेल येळनं सात रोज तु बेखमीर भाकरी खा, कारण तोच
महिनामा तुम्हीन मिसर देशमाईन बाहेर निघेल व्हता; कोनीच रिकामा हात
लईसनी मनं दर्शनले येवानं नही. 16 जवय वावरमा पैयरेल धान्यनं पहिलं
पिक तयार व्हयी तवय तु कापणीनं सण पाळ अनी वरिशनं शेवटले तु आपला
वावरमा कष्ट करेल फळनं साठा करशी तवय साठानं सण पाळ. 17 वरशमा
तीनदाव तुम्हना माधला बठा माणसानी परमेश्वर देवनं दर्शन लेवानं. 18 मना
यज्ञपशुसनं रंगत खमिरनं भाकरीसनीसंगे अर्पानं नही; अनी मनाकरता करेल
सणसमासली वपा सकाळपावोत राहु देवानं नही. 19 आपला जमीननं पहिला
उत्पन्नमाधला पहिला भाग आपला देव यहोवा याना मंदिरमा तु आणानं.
कोकरू त्याना मायनं दुधमा शिजाडानं नही. 20 दख, मी एक दूत तुन्हामोरे
धाडी राहीनु, तो वाटमा तुनं रक्षन करी अनी जे ठिकान मी तयार करेल शे
तठे तुले धाडसू. 21 त्यानामोरे तुम्ही सावध राहीसनी त्याना म्हणनं मानानं;
त्यानी आज्ञा मोडानी नही; कारण तो तुम्हना अपराधनं माफ कराऊ नही;
त्यानामा मना नाव शे. 22 जर तु खरच मनं म्हणनं ऐकशी अनी मी तुले सांगस
ते बठ करशी तर मी तुना शत्रुना शत्रु, तुना विरोधीना विरोधी व्हसु. 23 मना
दूत तुनामोरे चालीसनी तुले अमोरी, हित्ती, परिज्जी, कनानी, हिव्वी, अनी
यबुसी लोकेसकडे लयी जासू अनी मी त्यासना नाश करसू. 24 त्यासना देवले
तु नमन करानं नही, त्यानी पुजापाट करानी नही अनी त्यासनासारखा काम
करानं नही, तर त्यासना नाश करानं अनी त्यासना खांबसनं तुकडा तुकडा
करी टाकानं. 25 तु आपला देव यहोवा यानी उपासना करानं म्हणजे तो तुम्हना
अन्नपानीले बरकत देई अनी तुनामाधला रोगराई काढी टाकी. 26 तुना देशमा
कोनबी गर्भपात व्हावाले नही पाहिजे नाहिते कोनी वांझ राहावू नही अनी
मी तुले बराच आयुष्य दिसुं 27 ज्या ज्या लोकेसमा तु जाशी त्यासले मी
आगोदरच मनी भिती घालीसनी त्यासले भिवाडसू अनी तुना शत्रु तुले पाठ
दखाडतीन आशे करसू. 28 मी तुनापहिले गांधीलमाशी धाडसू, त्या हिव्वी,
कनानी, अनी हित्ती यासले तुनामोरेतीन पळाडसु. 29 मी त्या बठासले एक
वरिशमा हाकालावु नही; तशे करं ते देश उजाड व्हयी अनी वनपशु बराच
व्हयीसनी तुले त्रास देतीन. 30 तुनी संख्या व्हईसनी तु देशना ताबा लिसी

तोपावत मी बागेबागे तुनामोरेतीन त्यासले काढसु 31 तांबडा समुद्रपाईन ते
पलिष्टीसना समुद्रपावोत अनी जंगलपाईन ते फरात नदिपावत तुना देशनी हद्द
करसु; त्या देशमाधला लोके तुना काबुमा आणसु अनी तु त्यासले तुनामोरेतीन
हाकली दिशी. 32 तु त्यासनासंगे किंवा त्यासना देवनीसंगे करार करानं नही.
33 त्या तुना देशमा राहावाले नही पाहिजे; त्या राहीनात त्या मनाविरुध्दमा तुले
पाप कराले लावतीन; कारन तु त्यासना देवनी पुजापाट करशी अनी त्या तुले
पक्का फाशीवर आणतीन.

24 मंग त्यानी मोशेले सांग, तु, अहरोन, नादाब, अबीहू अनी इस्राएलसना
वडीलसमाईन सत्तर जण मिळीसनी परमेश्वरकडं वर येईसनी त्याले
दुरतीन दंडवत घाला. 2 एकला मोशेनी परमेश्वरनीजोडे येवानं; बाकीना जोडे
येवानं नही अनी इतर लोकेसनी ते त्यानासंगे वर चढीसनी येवानं नही. 3 मंग
मोशे लोकसनीजोडे जाईसनी परमेश्वरनं बठा वचन अनी बठा नियम त्यासले
सांगं, तवय बठा लोके एक आवाजमा बोलनात की ज्या वचन परमेश्वरनी
सांगेल शेतस त्याप्रमानं आम्ही वर्तन करसुत. 4 मोशेनी परमेश्वरना बठा
वचन लिखी काढ अनी पहाटमास उठीसनी डोंगरनं पायथाले एक वेदी अनी
इस्राएलनं बारा वंशपरमानं बारा खांब उभारं. 5 त्यानी इस्राएल लोकेसमाईन
काही तरुणसले धाडं, त्यासनी परमेश्वरले होमबली अनी बैलनं शांतीर्पण करं.
6 मोशेनी अर्धा रंगत लयीसनी वाटकामा ठेवं अनी अर्धा वेदीवर शितडं. 7
मंग त्यानी करार पुस्तक लयीसनी लोकेसले वाची दखाडं; ते आयकीसनी
त्या बोलनात, जे काही परमेश्वरनी सांगेल शे ते बठं आम्ही करसुत अनी
त्यानी आज्ञामा राहासुत. 8 मोशेनी रंगत लयीसनी लोकेसवर शितडं अनी
त्यासले सांगं की दखा, परमेश्वरनी हाई बठा आज्ञानी शर्तवर तुम्हनासंगे जे
करार करेल शे त्यानं हाई रंगत शे. 9 मंग मोशे, अहरोन, नादाब, अबीहू
अनी इस्राएलमाईन सत्तर वडील वर चढीसनी गयात. 10 त्यासनी इस्राएलनं
देवनं दर्शन लिधं; त्याना चरनमा नीलमणीना चौरंगनागतक दखायनं जे
आकाशनासारखा स्वच्छ व्हतं. 11 इस्राएल लोकेसना सरदारसवर त्यानी हात
उगारं नही; त्यानी परमेश्वरनं दर्शन लिधं अनी खावापेवानं कार्यक्रम करं. 12
मंग परमेश्वरनी मोशेले सांगं; पर्वतवर चढीसनी मनाजोडे ये अनी तठे राहाय;
मी तुले दगडन्या पाटया अनी लोकेसना शिक्षणकरता स्वतः लिखीसनी नियम
अनी आज्ञा देस. 13 मोशे अनी त्याना सेवक यहोशवा हया देवना पर्वतवर
चढीसनी वर गयात. 14 मोशे वडीलसले बोलना; आम्ही तुम्हनाकडे परत
येतस तोपावत आठे तुम्ही वाट दखत राहावानं; दखा, अहरोन अनी हूर हया
तुम्हनासंगे शेतस; कोण काही परकरन व्हयीते ते त्यानाकडे लयी जावानं. 15
मोशे पर्वतवर चढी गया अनी ढगसघाई पर्वत झाकाई गया. 16 परमेश्वरनं तेज
सीनाय पर्वतवर राहीनं अनी ढगसनी सव रोज ते ढाकी टाकं अनी सातवा
रोजले ढगमाईन परमेश्वरनी मोशेले हाक मारी. 17 परमेश्वरनं तेज पर्वतना
माथावर धगधगनारा आगप्रमाणं इस्राएल लोकेसले दखायनं. 18 हाई प्रकारं
मोशे ढगमा जाईसनी पर्वतवर चढी गया; मंग तो पर्वतवर चाळीस दिवस अनी
चाळीस रात व्हता.

25 परमेश्वर मोशेले बोलना; 2 इस्राएल लोकेसले आशे सांग की त्यासनी
मनाकरता अर्पण लयानं; ज्याले मनपाईन अर्पण करानी इच्छा शे त्या
बठासनं अर्पण मान्य करानं. 3 ज्या वस्तुसनी अर्पण त्यासपाईन लेवानी
शेतस त्या आशे; सोनं, चांदी, पितळ, 4 निया, जांभया अनी किरमिजी
रंगनं सुत अनी तलम सणसनं कपडा, बकऱ्यासनं केस; 5 लाल रंगाडेल
मेंढासनं कातडं, शुस नावना मोठा मासानं कातडं; बाभुळनं लाकुड; 6 दिवानं
तेल, अभिषेकनं तेलकरता अनी सुगंधी धुपकरता मसालं. 7 एफोद अनी
उरपट यामा खचाकरता गोमेद मनी अनी दुसरा रत्न. 8 मना त्यामा निवास
राहावाले पाहिजे म्हणीसनी त्यासनी मनाकरता एक पवित्रस्थान बनाडानं.
9 निवासमंडपनं अनी त्यामासला बठा वस्तुसना नमुना तुले दखाडस त्या
बठासप्रमानं तुम्ही ते करानं. 10 बाभुळनं लाकडसनं एक कोश बनाडानं;
त्यानी लांबी अडीच हात, रुंदी दीड हात अनी उंची दिड हात राहावाले
पाहिजे. 11 ते मजारतीन शुध्द सोनाघाई मढावानं अनी कोशनं वर आजुबाजूले
सोनानं गोट बनाडानं. 12 अनी त्याना चारी पायले लावाकरता सोनानं चार
कडया ओतीन अनी मजारतीन एक बाजुले दोन अनी दुसरी बाजुले दोन
आशे लावानं. 13 अनी बाभुळनं लाकडासनं दांडा करीसनी तेबी सोनाघाई
मढावानं. 14 तो कोश उचलाकरता हाई दांड त्याना दोनी बाजुले कडयासमा
घालानं. 15 हाई दांड कोशनं कड्यासमां राहावाले पाहिजे; त्यामाईन ते काढानं
नही. 16 अनी जे आज्ञापट तुले दिसु तेबी त्या कोशमा ठेवानं. 17 अनी
शुध्द सोनानं एक दयासन बनाडानं; त्यानी लांबी अडीच हात अनी रुंदी
दीड हात राहावाले पाहिजे. 18 अनी सोनं घडाईसनी दोन करूब कर; ते
दयासननं दोनी बाजुले कर. 19 एक करूब एक बाजुले अनी दुसरा करूब
दुसरी बाजुले करानं; ह्या प्राणी करूब दयासननाजोडे एकसारखा ठेईसनी
दोनी बाजुले करानं 20 त्या करूबना पखा आशे पसरेल राहावाले पाहिजे की
त्याघाई ते दयासन झाकाले पाहिजे अनी त्याना तोंड एकमेकसनामोरे राहीसनी
त्यासनी नजर दयासनकडं राहावाले पाहिजे. 21 दयासन कोशवर लावानं
अनी ज्या आज्ञापट तुले दिसु त्या कोशमा ठेवानं. 22 तठे तुले मी भेट देत
जासु; अनी इस्राएल लोकेसकरता ज्या गोष्टीसनीबारामा मी तुले आज्ञा देनार शे
त्या सर्वासनीबारामा मी दयासनवरतीन अनी त्या आज्ञापटन्या कोशवरना
दोनी करूबमाईन तुनासंगे बोलत राहासु. 23 अनी बाभुळनं लाकुडघाई एक
मेज बनाड; त्यानी लांबी दोन हात, रुंदी एक हात अनी उंची दिड हात
राहावाले पाहिजे. 24 ते शुध्द सोनाघाई मढाईसनी त्याना आजुबाजूले सोनानं
गोट करानं. 25 अनी त्यानाकरता चार बोट रुंदीनं एक चौकट करीसनी
तिना आजुबाजूले सोनानं गोट करानं. 26 सोनान्या चार कडया करीसनी
त्याना चारी पायसना चार कोपराले लावानं. 27 त्या कडया चौकटन्या जोडे
राहावाले पाहिजे; मेज उचलाकरता त्यामां दांडा घालानं. 28 हाई मेज उचलानं
दांडा बाभुळनं लाकुडनं करीसनी सोनाघाई मढावानं. 29 अनी त्यानावरना
परात, धुपाटनं, चमचा नई पेय अर्पननं भांड हाई बठा सोनानं करानं; 30
अनी मेजवर मनामोरे समर्पित करेल भाकर कायम ठेवानं. 31 अनी शुध्द
सोनानं एक दिवट बनाडानं, हाई दिवट, त्यानी बैठक, त्याना दांडा, त्यान्या
वाटया, त्यासना बोंडा अनी त्याना फुल हाई बठा सोनानं एकच एकसारखा

तुकडासना घडावानं. 32 हाई दिवटना सव फांघा राहावाले पाहिजे; त्याना
एक बाजुले तीन फांघा अनी दुसरी बाजुले तीन फांघा राहावाले पाहिजे.
33 एक बाजुले प्रत्येक फांघासले बदामना फुलना सारखा तीनतीन वाटया
बोंडफुलासनासंगे; अनी दुसरी बाजुले त्यान्या जोडीना प्रत्येक फांघासले
बदामना फुलना सारखा तीन तीन वाटया बोंडफुलासनीसंगे राहावाले पाहिजे;
दिवटमाईन निघेल सव फांघासनी रचना आशी राहावाले पाहीजे. 34 अनी
दिवटना दांडीले बदामना फुलनासारखा बोंडफुलससंगे चार वाटया राहावाले
पाहिजे. 35 अनी दिवटमाईन निघेल सव फांघा दोनदोन फांघासन्या खाल एक
एक बोंड राहीसनी ती त्यानासंगे एकासारख्या जोडानं. 36 त्याना बोंडा अनी
त्यान्या फांघा हाई बठा त्याले एकसारखं जोडानं; तो बठा दिवट शुध्द सोनानं
एक तुकडा ठोकीसनी घडावानं. 37 अनी त्यानाकरता सात दिवा करीसनी
त्यानावर ठेवानं म्हणजे दिवटना पुढली बाजुले त्याना प्रकाश पडी. 38 त्याना
चिमटा अनी ताटल्या हाई बठा शुध्द सोनानं करानं. 39 हाई बठा सामान हाई
दिवट चोतीस किलो शुध्द सोनाघाई करानं. 40 अनी परवतवर तुले दखाडेल
नमुनाप्रमानं हाई बठा सामान बनाडानं तु सावधगिरी ठेवानं.

26 निवास मंडपकरता दहा पडदा करानं; त्या कातेल तलम सणसना
कापडासना अनी निया, जांभया अनी किरमिजी रंगनं सुतघाई तयार
करानं अनी त्यामा मोठा चतुर कारागीरकडतीन कस्ब काढी लेवानं. 2
एक एक पडदानी लांबी आठ्ठावीस हात अनी स्ंदी चार हात राहावाले
पाहिजे; त्या बठा पडदा एक मापना राहावाले पाहिजे. 3 त्यामासला पाच
पडदा येरायेरले जोडीसनं राहावाले पाहिजे अनी दुसरा पाच पडदा येरायेरले
जोडीसनं राहावाले पाहिजे. 4 जठे एक पडदा जोडामां येई तठे काठले निया
सुतनं फंदा कर; तशेच दुसरा पडदानं काठलेबी तशच फंदा कर. 5 एक
पडदाले पन्नास फंदा कर अनी दुसरा पडदानं काठले पन्नास फंदा कर.
ह्या फंदा समोरासमोर राहावाले पाहिजे. 6 तशेच सोनानं पन्नास आकडा
बनाडानं अनी या आकडासना अनी त्या आकडासना पडदा आशे जोडानं की
बठा मिळीसनं निवासमंडप अखंड दखाई. 7 निवासमंडपवार तंबू राहावाले
पाहिजे म्हणीसनं बकर्‍यासना केसासना पडदा करानं; त्या पडदा आकरा
राहावाले पाहिजे. 8 एक एक पडदानी लांबी तीस हात अनी स्ंदी चार
हात राहावाले पाहिजे; हया आकरा पडदा एक मापना राहावाले पाहिजे. 9
पाच पडदा येगळा अनी सव पडदा तंबूना समोरनी बाजुले दोन भाग करानं.
10 जोडीसनं करेल एक फंदानं बाहेरतीन शेवटना पडदानं काठले पन्नास
फंदा करानी; तशेच फंदानं दुसरा पडदानं काठले पन्नास फंदा करानं. 11
अनी पितळनं पनास आकडा बनाडानं; अनी ते फंदासमा घालीसनं तंबू आशे
जोडानं ते अखंड दखाई. 12 तंबूना पडदाना लटकेल भाग म्हणजे उरेल
आरधा पडदा निवासमंडपना मांगेना बाजुले लटकत सोडानं. 13 अनी तंबूना
पडदा लांबीकडतीन हातभर हाई बाजुले अनी हातभर त्या बाजुले आशे
निवासमंडप झाकाकरता त्यान्या दोनी बाजुले लटकाडी ठेवानं. 14 तंबुकरता
तांबडा रंग देयेल मेंढाना कातडानं एक आच्छादन अनी त्यानावर तहश्यानं
कातडानं एक आच्छादन करानं. 15 निवासमंडपले उभा लावाकरता बाभुळना
लाकडेसना फळया बनाडानं. 16 प्रत्येक फळीनी लांबी दहा हात अनी
स्ंदी दीड हात राहावाले पाहिजे. 17 प्रत्येक फळी दुसरी फळीले जोडानी
म्हणजे तिले दोनदोन कुसे राहावाले पाहिजे; निवासमंडपन्या बठया फळया
आशेच करानं. 18 निवासमंडपकरता ज्या फळया तु करशी त्यासनामाईन
वीस फळया दक्षिण बाजुकरता राहावाले पाहिजे. 19 या ईस फळयासना
खाल लावाकरता चांदीन्या चाळीस उथळ्या बनाडानं म्हणजे एक एक
फळीना खाल चुलाकरता दोन दोन खाचा; 20 त्याप्रमानं निवासमंडपन्या
दुसरी म्हणजे उत्तर बाजुकरता वीस फळया बनाडानं. 21 त्याकरता चांदीन्या
चाळीस खाचा बनाडानं म्हणजे एक एक फळीनं खाल दोन दोन खाचा. 22
निवासमंडपनी मांगेनी म्हणजे पश्चिम बाजुकरता सव फळया बनाडानं; 23
अनी मांगली बाजुले निवासमंडपन्या कोपरासकरता दोन फळया बनाडानं. 24
हया फळया खालपाईन दोनदोन राहीसनं त्या दोनी वरना भागले एक एक
कडीघाई जोडी टाकानं, अनी दोनी फळया आशेच राहावाले पाहिजे; दोनी
कोपरासकरता आशे फळया राहावाले पाहिजे. 25 आठ फळया अनी त्यान्या
चांदीन्या सोळा खाचा राहावाले पाहिजे, अनी एक एक फळीनं खाल दोन
दोन खाचा राहावाले पाहिजे. 26 अनी बाभुळना लाकडासना अडसर तयार
करानं; निवासमंडपनं एक बाजुना फळीकरता पाच, 27 अनी दुसरी बाजुनी
फळीकरता पाच अनी त्याना पश्चिमले म्हणजे मांगली बाजुकरता पाच
अडसर बनाडान्यात. 28 अनी फळयासना मजारमा लावानं मजारनं अडसर
तंबूना एक शेवटपाईन दुसरा शेवटपावोत जावाले पाहिजे आशे राहावाले
पाहिजे. 29 त्या फळया सोनाघाई मढावानं अनी अडसर लावाकरता कडया
सोनान्या बनाडान्यात, अनी अडसरबी सोनाघाई मढावानं. 30 मी तुले पर्वतवर
दखाडेल प्रमानं निवासमंडप उभं करानं. 31 तशेच निया, जांभया अनी
किरमिजी रंगनं अनी कातेल तलम सणसनं सुतनं एक आंतरपट बनाडानं अनी
त्यानावर चतुर कारागीरकडतीन कस्ब काढी लेवानं. 32 हाई पट सोनाघाई
मढायेल बाभुळनं लाकुडनं चार खांबवर लटकाढानं, त्यान्या आकडया
सोनान्या राहावाले पाहिजे अनी ते खांब चांदीन्या चार खाचासमां उभं करानं.
33 आंतरपट आकडयासनाखाल लटकाढीसनं त्यानाआड मजारनी बाजुले
आज्ञापटनी कोश ठेवानं; हाई आंतरपट पवित्रस्थान अनी परम पवित्रस्थान
हाई तुमले येगळं करी. 34 मंग पवित्रस्थानमां आज्ञापटना कोशवर दयासन
ठेवानं. 35 अनी त्या आंतरपटनाबाहेर निवासमंडना उतर बाजुले मेज ठेवानं
अनी दक्षिण बाजुले मेजनामोरे दिवट ठेवानं; 36 अनी तंबूना दारकरता निया,
जांभया अनी किरमिजी रंगन अनी कातेल तलम सणसनं सुतनं वेलबुट्टीदार
पडदा बनाडानं. 37 या पडदाकरता बाभुळना लाकडसना पाच खांब करानं
अनी ते सोनाघाई मढावानं; त्यासना आकडा सोनानं राहावाले पाहिजे अनी
त्यानाकरता पितळन्या पाच खाचा वती टाकानं.

27 बाभुळना लाकडसना पाच हात लांब अनी पाच हात स्ंदी आशी एक
वेदी बनाड; ती चौकोन राहीसनं तिनी उंची तीन हात राहावाले पाहिजे.
2 तिन्या चारी कोपरासले चार शिंग बनाडानं; ते शिंग तिना आंगनच राहावाले
पाहिजे; हाई वेदी पितळघाई मढावानं. 3 त्यामाधली राख उचलीसनं ली
जावाकरता भांडा, त्याप्रमानं तिनाकरता पावडी, कटोरा, काटे अनी अग्नीपात्र

बनाडानं; तिना बठा भांडा पितळनं राहावाले पाहिजे. 4 तिनाकरता पितळनं
जाळीनं एक चाळण बनाडानं अनी तिना चारी कोपरासले पितळनं चार
कडया लावानं. 5 हाई चाळन वेदीना आजुबाजूले कंगोरानं खाल आशे
लावानं की ती वेदीना अर्धा उचा राहावाले पाहिजे. 6 वेदीकरता बाभुळना
लाकुडनं दांड बनाड अनी ते पितळघाई मढाई लेवानं. 7 त्या दांडा कडामां
घालानं म्हणजे जवय जवय उचलामां येई तवय तवय तिना दोनी बाजुले
त्या राहातीन. 8 वेदीमां पोकय ठेईसनं अनी बाजुले फया लाईसनं बनाडानं;
पर्वतवर दखाडेल प्रमानं ते करानं. 9 निवासमंडपले आंगन कर; त्याना दक्षिण
बाजुले कातेल तलम सणसनं ईनेल पडदा मिळीसनं त्यासनी लांबी एक
बाजुले शंभर हात राहावाले पाहिजे; 10 त्यासले वीस खांब करानं अनी त्या
खांबसले पितयन्या वीस खाचा करी लेवानं; खांबासना आकडा अनी त्यासनी
साखय चांदीनी करानी; 11 त्याप्रमानं आंगणनं उतर बाजुलेबी शंभर हात
लांबना पडदा राहावाले पाहिजे; त्यासले ईस खांब राहीसनं त्यासले वीस
खाचा राहावाले पाहिजे अनी त्या खांबासना आकडा अनी साखया चांदीन्या
राहावाले पाहिजे. 12 आंगणनं रूंदीकडला भागमां म्हणजे पश्चिमले पनास
हात पडदा राहावाले पाहिजे; त्यासना खांब दहा अनी खाचा दहा राहावाले
पाहिजे. 13 पुर्व बाजुले आंगणनी रूंदी पनास हात राहावाले पाहिजे. 14 अनी
आंगणनं दारनं एक बाजुले पंधरा हात पडदा राहावाले पाहिजे; त्यासना खांब
तीन अनी खाचा तीन राहावाले पाहिजे. 15 अनी दारना दुसरी बाजुले पंधरा
हात पडदा राहीसन त्यासलेबी तीन खांब अनी तीन खाचा राहावाले पाहिजे.
16 आंगणनं दारकरता एक पडदा बनाडानं; तो निया, जांभया अनी किरमिजी
रंगनं कातेल तलम सणनं सुतना वेलबुट्टीदार राहावाले पाहिजे; तो वीस हात
राहीसनं त्याले चार खांब अनी चार खाचा राहावाले पाहिजे. 17 आंगणनं
आजुबाजूना बठा खांब चांदीन्या साखयासघाई जोडेल राहावाले पाहिजे;
त्यासना आकडा चांदीन्या अनी खाचा पितळन्या राहावाले पाहिजे. 18
आंगणनी लांबी शंभर हात अनी रूंदीनासारखा पन्नास हात अनी पडदानी
उंची पाच हात राहावाले पाहिजे; त्याना पडदा कातेल सणसना सुतनं राहीसनं
त्यान्या खांबन्या खाचा पितळनं राहावाले पाहिजे. 19 निवासमंडपमासला बठा
उपकरनं सामान त्याना बठा खुट, अनी आंगणनं बठा खुट पितळना राहावाले
पाहिजे. 20 तु इस्राएल लोकेसले आशे आज्ञा करानं की दिवा कायमनं पेटेल
राहावाले पाहिजे त्यासनी दिवटकरता जैतुननं कुटीसनं काढेल शुध्द तेल
लिसनं येवानं. 21 आज्ञापटनामोरे ज्या आंतरपट शेतस त्या आंतरपटनाबाहेर
दर्शनमंडपमां अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासनी तो दिवट संध्याकायपाईन
ते सकायपावोत परमेश्वरनामोरे उजाळानी व्यवस्था करानी; हाई इस्राएल
लोकेसकरता पिढयानपिढया कायमनं विधी शे.

28 तुना भाऊ अहरोन यानी याजक हाई नातातीन मनी सेवा कराले
पाहीजे म्हणीसनं त्यासले अनी त्यानासंगे त्याना पोऱ्या नादाब, अबीह्,
एलाजार अनी इथामार यासले इस्राएल लोकेसमाईन मनाकडे लई ये; 2 अनी
गौरव अनी शोभा व्हावाकरता तु आपला भाऊ अहरोन यानाकरता पवित्र
कपडा बनाड; 3 अनी ज्या बुध्दीवान शेतस अनी ज्यासनामां मी बुध्दीना बठा
प्रेरणा करेल शे अनी त्या बठासले तु अहरोनना कपडा तयार करानी आज्ञा दे;
त्यामुये त्या मनाकरता याजकनं काम चालाडाकरता पवित्र व्हई. 4 त्यासनी
तयार कराना कपडा हया शेतस; उरपट, एफोद, झगा, बुट्टीदार अंगरखा, फेटा
अनी कमरबंद; हया पवित्र कपडा तुना भाऊ अहरोन अनी त्याना पोऱ्या
यासले करानं; यानाकरता की त्यासनी याजकना नातातीन मनी सेवा करानी.
5 त्यासनी सोनानं धागा अनी निया, जांभया अनी किरमिजी रंगनं सुत अनी
तलम सणनं कपडा लेवानं. 6 एफोद सोनानं धागानं अनी निया, जांभया अनी
किरमिजी रंगनं सुतनं अनी तलम सणनं कापडनं चतुर कारागीरकडतीन तयार
करी लेवानं; 7 त्यान्या दोन खांदपटट्या जोडेल राहावाले पाहिजे; अनी त्याना
दोन टोक शेवट जोडानं; 8 एफोद बांधाकरता त्यानावर कारागीरनी ईनेल पट्टी
राहास तिनी बनावट तिनासारखाच राहीसनं ती अखंड राहावाले पाहिजे;
सोनानं धागानं अनी निया, जांभया अनी किरमिजी रंगनं सुतनं अनी तलम
सणनं कापडनी राहावाले पाहिजे; 9 मंग दोन गोमेद रत्न लिसनं त्यानावर
इस्राएल पोऱ्यासनं नाव कोरानं. 10 त्यासना नावसमाईन सव नावे एक रत्नावर
अनी बाकीना सव नावे दुसरा रत्नावर त्यासना जन्मना क्रमतीन कोरानं; 11
रत्नासवर कोरीव काम करनारा सोनारसघाई मुद्रा कोरतसं त्याप्रमानं त्या दोनी
रत्नासवर इस्राएलना पोऱ्यासना नावे कोरानं अनी ती सोनानं जाळीदार कोंदणमां
बसाडानं; 12 त्या दोनी रत्ना एफोदना दोनी खांदपट्टयासले लावनं; ती इस्राएल
पोऱ्यासना स्मारकरत्न वतीन, म्हणजे अहरोन त्यासना नाव परमेश्वरनामोरे
आपला दोनी खांदासवर आठवन म्हणीसनं वागाडतीन. 13 त्याप्रमानं सोनानी
जायीदार कोंदण करानं. 14 पीळ घालेल दोरीनासारखा दोन साखया शुध्द
सोनानं बनाडानं अनी त्या पीळ घालेल साखया त्या कोंदणमां बसाडानं. 15
न्यायनं उरपटबी मोठा चतुर कारागीरकडतीन तयार करी लेवानं; एफोदप्रमानं
तो सोनानं धागानं अनी निया, जांभया अनी किरमिजी रंगनं सुतनं अनी कातेल
तलम सणसनं कापडनं बनाडानं. 16 तो चौकोन अनी दुहेरी राहावाले पाहिजे
अनी त्यानी लांबी अनी रूंदी एक एक ईत राहावाले पाहिजे. 17 त्यानामां रत्न
टाकानं, रत्नासना चार रांगा राहावाले पाहिजे; पहिली रांगमां लाल पुष्कराज
अनी माणिक; 18 दुसरी रांगमां पाचू, नीलमणी अनी हिरा; 19 तिसरी
रांगमां तृणमणि, सुर्यकांत अनी पराग; 20 अनी चवथी रांगमां लसणा, गोमेद
अनी यास्फे; या बठा रत्न सोनानं खाचामां खोचानं. 21 इस्राएल पोऱ्यासना
नावसनी संख्याएवढी या रत्ना राहावाले पाहिजे; त्यासना संख्याप्रमानं बारा नाव
राहावाले पाहिजे; मुद्रा जशी कोरतसं तशे बारा वंशमाईन एक एक नाव एक
एक रत्नासवर कोरीसनं काढानं; 22 दोरीनासारखा पिळ घालेल शुध्द सोनानं
साखया उरपटवर लावानं; 23 उरपटवार दोन सोनान्या कडया बनाडानात;
त्या दोनी कडया उरपटन्या दोनी टोकले लावानं. 24 उरपटनं शेवटले लायेल
या दोन कडयासमां पीळ घालेल सोनान्या साखया टाकानं; 25 पीळ घालेल
दोनी साखयासनी दुसरी शेवटले दोनी खाचामा टाकीसनं त्या एफोदन्या दोनी
खांदपट्टयासवार समोरनां भागमां लावानं. 26 सोनान्या आजुन दोन कडया
करीसनं उरपटना दोनी शेवटले म्हणजे एफोदना मजारनी बाजुले जे कोरी
शेतस त्यानावर लावानं; 27 सोनान्या आजुन कडया करीसनं एफोदन्या दोनी
खांदपट्टयासवार खालनी बाजुले त्यानासमोर त्याना सांधानाजोडे ईनेल बुट्टीदार

पटीवर लावानं. 28 त्या उरपटन्या कडया एफोदन्या कडयासले निया पटीघाई
बांधानं; याप्रमानं तो एफोदना बुट्टीवार राही, अनी त्यानापाईन येगळा व्हावाऊ
नही. 29 अहरोन पवित्रस्थानले प्रवेश करी तवय न्यायना उरपटवार, आपला
मनमा, इस्राएलना नावं वागतीन; त्यामुये परमेश्वरनामोरे त्यासनी आठवण
कायम राही. 30 तु न्यायना उरपटमां उरीम अनी थुम्मीम ठेव अनी अहरोन
परमेश्वरनामोरे येई तवय ते त्याना हृदयमां राहावाले पाहिजे; हाई प्रकारं
अहरोननी इस्राएल लोकेसना न्याय आपला हृदयमा परमेश्वरनामोरे कायम
वागाडानं. 31 "एफोदनासंगे घालेल झगा बठा निया रंगनं करानं. 32 त्याना
मजारमां डोक घालाकरता एक छिद्र राहावाले पाहिजे अनी त्याना आजुबाजूले
चिलखतनं छिद्रले राहास तशे ईनेल गोट राहावाले पाहिजे म्हणजे झगा फाटाऊ
नही. 33 त्याना खालना घेरामां आजुबाजूले निया, जांभया अनी किरमिजी
रंगनं सुतनं डाळींब काढानं अनी त्यासना मजारमां आजुबाजूले सोनानं घुंगरू
लावानं; 34 म्हणजे एक सोनानं घुंगरू अनी एक डाळींब, अनी परत एक
सोनानं घुंगरू अनी एक डाळींब आशे झगानं खालना घेराना आजुबाजूले
राहावाले पाहिजे. 35 सेवा करानं येळले तो झगा अहरोननी घाली लेवानं;
जवय जवय तो पवित्रस्थाननं मजारमां परमेश्वरनामोरे जाई किवा बाहेर निंघी
तवय तवय त्या घुंगरूसना आवाज व्हावाले पाहिजे, नाहीते तो मरी जाई; 36
शुध्द सोनानी एक पट्टी बनाडानी अनी जशी मुद्रा कोरतसं तशी तीनावर हाई
अक्षर कोरानं; परमेश्वरकरता पवित्र; 37 अनी ती निया फितले आटकाडीसनं
फेटाना मोरेना भागले लायेल राहावाले पाहिजे; 38 ती अहरोनना कपायले
राहावाले पाहिजे, यानाकरता की इस्राएल लोके जेबी पवित्र करतीन म्हणजे
जेवढया पवित्र भेट त्या आनतीन त्याबारामा जे दोष अहरोननी वाव्हाले
पाहिजे; ती त्याना कपायले कायम राहावाले पाहिजे; यावरतीन परमेश्वर
लोकेसवर प्रसन्न व्हयी. 39 अंगरखा तलम सणसना नकशीदार ईनी लेवानं;
तशेच एक फेटालेबी तलम सणनं करानं अनी वेलबुट्टीदार काढेल एक
कमरबंद करानं. 40 अहरोनना पोऱ्यासकरताबी अंगरखे, कमरबंद अनी फेटा
बनाडानं; या कपडा गौरव अनी शोभा याकरता बनाडानं. 41 तुना भाऊ
अहरोन याले अनी त्यानासंगे त्याना पोऱ्यासले या कपडा घालीसनं अभिषेक
अनी संस्कार करानं, अनी त्यासले पवित्र करानं म्हणजे त्या मनी सेवा याजक
हाई नातातीन करतीन. 42 त्याकरता सणसना चोळनं करानं, त्यासनी त्यासना
आंग झाकेल राही; ते कंबरपाईन ते मांडीपावोत राहावाले पाहिजे. 43 अनी
अहरोन नाहिते त्याना पोऱ्या दर्शनमंडपमां जातीन अनी पवित्रस्थानमां सेवा
कराकरता वेदीनाजोडे जातीन तवय त्यासनी हाई चोळनं घालेल राहावाले
पाहिजे, नाहिते त्याना दोष लागीसनं त्या मरतीन; अहरोनले अनी त्यानामांगे
वंशले हाऊ नियम कायमनं शे."

29 त्यासनी याजक हाई नातातीन मनी सेवा करानी म्हणीसनं त्यासले
पवित्र कराकरता जे तुले करानं शे ते हाई; एक वासरू अनी दोन निर्दोष
मेंढा लेवानं. 2 अनी बेखमीर भाकर, तेलमां मळेल बेखमीर चानकी अनी
तेल लायेल बेखमीर चानकी लेवान्या; हया बठा गहनं पिठनं राहवाले पाहिजे.
3 हया बठा एक टोपलीमां टाक अनी तो वासरू अनी मेंढा यासनासंगे ती
टोपली लिसनं ये; 4 मंग अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासले दर्शनमंडपना
दारनामोरे लयीसनं आंग धव; 5 अनी त्या कपडा लिसनं अहरोनले त्याना
अंगरखा अनी एफोदना झगा घाल; त्याले एफोद अनी उरपट बांध अनी
एफोदना बुट्टीदार पट्टा त्याना कंबरले बांध; 6 त्याना डोकाले फेटा घाल अनी
फेटाले पवित्र मुकूट लाव. 7 मंग अभिषेकनं तेल त्याना डोकावर वतीसनं
त्याले अभिषेक कर. 8 मंग त्याना पोऱ्यासले जोडे आणीसनं त्यासना आंगमां
अंगरखा घाल; 9 अनी अहरोन अनी त्याना पोऱ्यासले कमरबंद बांध; त्यासना
डोकासले फेटा बांध; याप्रकारं हाई कायमनं विधीतीन त्यासले याजकपद
भेटाले पाहिजे. अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासना संस्कार करानं; 10 तो
वासरू दर्शनमंडपनामोरे लई येवानं. अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासनी आपला
हात त्यासना डोकावर ठेवानं; 11 मंग परमेश्वरनामोरे दर्शनमंडपना दारजोडे तो
वासरू मारानं; 12 वासरूनं रंगत लिसनं तु आपली आंगठीघाई ते वेदीना
शिंगले लावानं अनी बाकीना बठा रंगत वेदीना पायनाजोडे वतानं. 13 त्यानी
आतडीवरनी बठी चरबी, काळीज वरना पडदा, दोनी गुर्दा अनी त्यानावरनी
चरबी हाई बठा लिसनं त्यासना वेदीवर होम करानं; 14 पण वासरूनं मास,
त्याना कातडा अनी ईष्ठा हाई छावनीनाबाहेर लिसनं आंगनमां जाळानं; कारन
हाई पाप अर्पन बली शे; 15 एक मेंढा लिसनं त्याना डोकावर अहरोन अनी
त्याना पोऱ्या यासनी आपला हात ठेवानं; 16 अनी तो मेंढा मारीसनं त्याना
रंगत वेदीना आजुबाजूले शितडानं; 17 मंग तो मेंढा कापीसनं त्याना तुकडा
करानं अनी त्यानी आतडी अनी पाय धयीसनं ती त्याना तुकडा अनी डोकं
यानासंगे ठेवानं; 18 मंग बठा मेंढानं वेदीवर होम करानं; ते परमेश्वरकरता
होमबली शे; तो परमेश्वरकरता मधुर सुगंध हवन शे; 19 मंग दुसरा मेंढा
लिसनं त्याना डोकावर अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासनी आपला हात ठेवानं;
20 मंग तो मेंढा मारानं अनी त्याना काही रंगत लिसनं अहरोन अनी त्याना
पोऱ्या यासना उजवा कानना शेंडाले अनी त्यासना उजवा हातना अनी उजवा
पायना आंगठाले लावानं अनी बाकीना वेदीना आजुबाजूले शितडानं; 21
वेदीवरना रंगत अनी अभिषेकनं तेल यामासला काही लिसनं अहरोनवर
अनी त्याना कपडासवर, तशेच त्यानासंगे त्याना पोऱ्यासवर अनी त्यासना
कपडासवर शितडानं; यावरतीन तो अनी त्याना कपडा अनी त्यानासंगे त्याना
पोऱ्या अनी त्यासना कपडा पवित्र वतीन. 22 तो मेंढा संस्कारना शे म्हणीसनं
त्यानी चरबी, त्यानी चरबीदार शेपुट, त्यासनी आतडयासवरनी चरबी अनी
काळीजनावरना पडदा, दोनी गुर्दा अनी त्यानावरनी चरबी अनी उजवा फरा
हाई ले; 23 त्याप्रमानं परमेश्वरनामोरे ठेयेल बेखमीर भाकरनी टोपलीमाईन
एक भाकर तेलमां मळेल पिठनी एक चानकी अनी एक भाकर लेय; 24 अनी
या बठा अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासना हातवर ठेव अनी ते वोवाळनीनं
अर्पन म्हनीसनं परमेश्वरनामोरे वोवाळ. 25 मंग त्या वस्तु त्याना हातमाईन
लिसनं वेदीवरना होमबलीवर होम करानं; हाई परमेश्वरनामोरे मधुर सुगंध
शे; हाई परमेश्वरले अर्पन करेल हवन शे; 26 मंग अहरोनना संस्कारकरता
मारेल मेंढानं छाती लिसनं वोवाळनी म्हनीसनं परमेश्वरनामोरे वोवाळ; तो
तुना हिसा शे; 27 अनी अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासना संस्कारकरता
मारेल मेंढानं वोवाळेल छाती अनी समर्पन करेल फरा हया तु पवित्र करानं;

28 इस्राएल लोकेसकडतीन भेटनारा अहरोननं अनी त्याना पोऱ्यासना हाऊ
कायमनं हक्क शे; हाई त्यासनाकडतीन इस्राएलसना शांती अर्पणनं यज्ञमाईन
परमेश्वरकरता समर्पित करेल दान शे; 29 अहरोननं पवित्र कपडा त्यानानंतर
त्याना पोऱ्यासकरता राहावाले पाहिजे; हया कपडासनासंगे त्यासना अभिषेक
व्हईन त्यासनावर संस्कार व्हवाले पाहिजे. 30 त्या पोऱ्यासमाईन जो त्याना
जागवर याजक व्हयी त्यानी पवित्रस्थानमा सेवा कराकरता दर्शनमंडपमां
जातस तवय हया कपडा सात रोज घालाले पाहिजे; 31 संस्कारकरता मारेल
मेंढा लिसनं त्याना मास एखादं पवित्र जागवर शिजाडं; 32 मंग अहरोन
अनी त्याना पोऱ्या यासनी त्या मेंढासना मास अनी टोपलीमाधली भाकर
दर्शनमंडपना दारनाजोडे खावानं; 33 त्यासना संस्कार अनी पवित्रकरन
याकरता ज्या पदार्थासघाई प्रायश्चितविधी करामां येई त्या पदार्थ त्यासनी
खावानं; पन दुसरा कुळमासला कोनीबी हाई खावानं नही; कारन त्या पदार्थ
पवित्र शेतस; 34 समर्पन करेल काही मास किवा भाकर सकासपावोत राहिनी
तर उरेल आगमां जाळी टाकानं; ते खावानं नही कारन ते पवित्र शे. 35 मी
तुले आज्ञा देयेल बठया गोष्टप्रमानं अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासनं कर;
अनी सात रोजपावोत त्यासना संस्कार कर; 36 प्रायश्चितकरता पापबली
म्हणीसनं एक वासरू रोज बली दे अनी वेदीकरता प्रायश्चित करीसनं ती
शुध्द करानं अनी पवित्र कराकरता तिले अभिषेक कराले पाहिजे. 37 सात
रोज वेदीकरता प्रायश्चित करीसनं ती पवित्र कर म्हणजे वेदी परमपवित्र
व्हयी; ज्याना वेदीले हात लागी ते पवित्र व्हई; 38 वेदीवर कायमनं होम
करानं ते आशे; रोज एक एक वरीसनं दोन कोकरासना होम करानं. 39 एक
कोकराना होम सकासले अनी दुसरा कोकराना होम संध्याकायले करानं; 40
कुटिसनं काढेल दोन लिटर तेलमां, एक दशमांस माप पिठ मिळीसनं ते एक
कोकरानासंगे अर्पन करानं; अनी दोन लिटर द्राक्षरसनं पेयार्पण करानं; 41
दुसरा कोकरा सांयकायले अर्पाणं अनी त्यानासंगे सकायपरमानं अन्न पेयार्पण
अनी पेय अर्पण करानं; हाई परमेश्वरकरता मधुर सुगंध हवन शे. 42 तुमन्या
पिढयानपिढया दर्शनमंडपना दारनाजोडे परमेश्वरनामोरे आशेच होमबली
कायम अर्पानं; हाई जागवर तुनासंगे बोलाकरता मी तुमले भेटसू; 43 हाई
जागवर मी इस्राएल लोकेसले भेट दिसू अनी मना तेजघाई ते मंडप पवित्र व्हई.
44 दर्शनमंडप अनी वेदी मी पवित्र करसुं; अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासनी
याजक हाई नातातीन मनी सेवा करानी म्हनीसनं त्यासलेबी मी पवित्र करसुं.
45 अनी मी इस्राएल लोकेसमां मना निवास करसुं अनी त्यासना देव व्हसू. 46
त्यासनामां राहावाले जावाकरता ज्यानी त्यासले मिसर देशमाईन बाहेर काढ तो
मी परमेश्वर त्यासना देव शे असं त्यासले कळी; मी त्यासना देव यहोवा शे.

30 धुप जायाकरता एक वेदी बनाड; ती बाभुळनी लाकुडनी राहावाले
पाहिजे; 2 तिनी लांबी एक हात अनी रुंदी एक हात आशी ती चौकोन
राहावाले पाहिजे; अनी तिनी उची दोन हात राहीसनं तिना शिंग आंगनच
राहावाले पाहिजे. 3 ती वेदीना वरना भाग अनी तीन्या चारी बाजु अनी तीना
शिंग आशी ती बठी शुध्द सोनाघाई मढावानं; अनी तीना आजुबाजूले सोनानं
कंगोरा बनाडानं. 4 सोनान्या कडया बनाडीसनं त्या तिन्या कंगोरानंखाल
तिन्या दोनी आंगले दोन कोनासले दोन दोन लाई देवानं; या कडयासमां
वेदी उचली लई जावाना दांडा घालता येतीन. 5 दांडा बाभुळना लाकुडना
बनाडीसनं सोनाघाई मढाई लेवानं; 6 आज्ञापटन्या कोशनाजोडे ज्या पडदा
शेतस त्यासनासमोर, म्हणजे आज्ञापटवरला जे दयासनजोडे मी तुले दर्शन देत
जासू त्यानामोरे हाई वेदी ठेवानी; 7 हाई वेदीवर अहरोननी सुगंधी द्रवघाई धुप
जाळानं; रोज सकासले तो तेलवात करी तवय हाई धुप त्यानी जाळानं. 8 तशेच
संध्याकायले तो दिवा लाई तवय त्यानी कायम धुप जाळानं; हाई धुप तुम्हीन
पिढयानपिढया कायम परमेश्वरनामोरे जायत राहावानं. 9 त्यानावर येगया
धूप, होमबली, अन्नबली तशेच कोनतेबी प्रकारनं पेयार्पण करानं नही; 10
अहरोननी वरीसमां एकदाव तिना शिंगासले प्रायश्चित करानं; पिढयानपिढया
वरीसमां एकदाव प्रायश्चितकरता अर्पन करेल पापबलीनं रंगतघाई तिनाकरता
त्यानी प्रायश्चित करानं; हाई वेदी परमेश्वरकरता परमपवित्र शे. 11 मंग
परमेश्वर मोशेले बोलना; 12 तु इस्राएल लोकेसना संख्याप्रमानं त्यासनी
मोजनी करशी तवय मोजानं येळले त्यासनावर मरी येवाले नही पाहिजे
म्हनीसनं त्यासनामाईन प्रत्येकनी आपला जीवबद्दल परमेश्वरले त्या येळले
खंड देवानं. 13 जेवढा लोकेसनी मोजनी व्हई तेवढासनी पवित्रस्थानमासला
शेकेलना चलनप्रमानं अर्धा शेकेल देवानं. शेकेल म्हणजे वीस गेरे हाऊ
आरधा शेकेल परमेश्वरकरता समर्पित करेल हिस्सा शे. 14 वीस वरीसना
अनी त्यानापेक्षा जास्त वयना लोकेसमां ज्यासनी मोजनी व्हई त्यामाधला
प्रत्येकनी परमेश्वरकरता हाऊ हिस्सा अर्पण करानं; 15 तुम्हीन आपला
जीवबद्दल प्रायश्चित म्हनीसनं परमेश्वरकरता हाऊ हिस्सानं अर्पण करशात
तवय मोठा लोकेसनी अर्धा शेकेलनावर देवानं नही, किवा गरीब लोकेसनी
त्यानापेक्षा कमी देवानं नही. 16 इस्राएल लोकेसपाईन प्रायश्चितना पैसा
लिसनं दर्शनमंडपनं कामले लावानं; हाऊ पैसा इस्राएल लोकेसना जीवबद्दल
प्रायश्चित देयेलनं स्मारक म्हनीसनं त्यासनाकरता परमेश्वरनामोरे राही; 17
मंग परमेश्वरनी मोशेले सांग; 18 धवाकरता तु पितळनं एक भांड बनाडानं;
त्याले पितळनी बैठक करानी; ते दर्शनमंडप अनी वेदी यासना मजारमां ठेईसनं
त्यामां पानी भरानं. 19 अहरोन अनी त्याना पोऱ्यासनी आपला हातपाय
त्यामा धवानं; 20 दर्शनमंडपमां जावानं आगोदर अनी वेदीपान सेवा कराकरता
म्हणजे परमेश्वरकरता हवन जाळाले जावानं येळले त्यासनी आपला हातपाय
धवानं, नाहिते त्या मरतीन. 21 हाई प्रकारंतीन त्यासनी हातपाय धवानं,
नाहिते त्या मरतीन; अहरोन त्याना वंश यासनाकरता पिढयानपिढया हाई
कायमनं विधी व्हावाले पाहिजे. 22 मंग परमेश्वरनी मोशेले सांगं; 23 तु उत्तम
प्रकारनं मसाला ले, म्हणजे पवित्रस्थाननं चलनप्रमानं पाचशे शेकेल पाक
गंधरस, त्याना निमा म्हणजे अडीचशे शेकेल सुगंधी दालचिनी अडीचशे
शेकेल सुगंधी बच, 24 सहा किलो तेजपान, अनी चार लिटर जैतुननं तेल
हाई लिसनं. 25 त्यासना अभिषेकनं पवित्र तेल म्हणजे गंधनं रिवाजप्रमानं
एकजागे करेल सुगंधी तेल तयार कर; हाई अभिषेकनं पवित्र तेल शे. 26 हाई
तेलघाई दर्शनमंडप अनी आज्ञापटनं कोश, 27 मेज अनी त्यानावरना बठा
सामान, दिवट अनी त्यासना उपकरनं, धुपवेदी, 28 होमवेदी अनी तिना
बठा सामान अनी बैठकनासंगे पितळना भांडा यासले अभिषेक करानं; 29
त्यासले पवित्र करानं म्हणजे ती परमपवित्र व्हतीन; ज्याना हातना स्पर्श

त्यासले व्हई त्या पवित्र व्हतीन. 30 अनी याजक हाई नातातीन मनी सेवा
कराकरता अहरोन अनी त्याना पोर्‍या यासले अभिषेक करीसनं पवित्र करं;
31 इस्राएल लोकेसले मनी हाई आज्ञा सांग पिढयानपिढया तुमले मनाकरता
पवित्र अभिषेकनं तेल हाईच राही. 32 हाई तेल कोनतेबी माणसासनी आंगले
लावानं नही अनी यानासारखा एखादानी मिळाडानं नही; हाई पवित्र शे; अनी
याले पवित्र समजानं. 33 एखादानी त्यासासारखा मिळाडीसनं तयार करं किवा
एखादाले ते लावं तर त्यानी मोजणी करामा येवाव नही. 34 मंग परमेश्वर
मोशेले बोलना तु सुंगंधी मसाला म्हणजे उत्तम गंधरस, जटामासी, गंधबिरूजा
अनी शुध्द उद हाई लेवानं; हाई बठा एकसारखं लेवानं; 35 अनी गंधनं
रिवाजप्रमानं मीठ मिळाडीसनं निर्मळ, शुध्द अनी पवित्र आशे धुपद्रव्य तयार
करान: 36 त्यामासलं काही कुटिसनं त्यानी बुकटी करानं अनी ती जराशी
लिसनं दर्शनमंडपमासला जे कोशनामोरे मी तुले दर्शन देत जासू त्यामां ठेवानं;
ती तुम्हीन परमपवित्र समजानं. 37 जे धुपद्रव्य तु तयार करशी त्यानासारखा
मिळाडीसनं तुम्हीन कोनीबी स्वताले तयार करानं नही; हाई परमेश्वरकरता
पवित्र समजानं. 38 कोनी वास लेवाकरता आशे काही तयार करी तर त्यानी
मोजणी करामा येवाव नही.

31 मंग परमेश्वरनी मोशेले सांगं; 2 दख मी यहुदा वंशमाधला उरीना
पोर्‍या अनी हूरना नातु बसालेल याले नाव लिसनं बलावं शे; 3 देवनं
आत्माघाई मी त्याले परिपुर्ण करीसन आक्कल, बुध्दी ज्ञान अनी सर्वा
प्रकारनी कला देयेल शे; 4 तो कलाकसरीनी काम करी, सोना, रूपे अनी
पितळ यासनं काम करी. 5 जडावाकरता रत्नासना पैलु पाडी, लाकडासना
नक्षीदार काम करी अनी आशे सर्व प्रकारनं कारागीरनं काम करी. 6 अनी
दख, त्याना जोडीले मी दान वंशमाधला अहीसामाखना पोर्‍या अहलियाब
याले नेमेल शे; एवढच नाहिते जेवढा बुध्दीवान शेतस त्या बठासना मनमां
मी बुध्दी ठेयेल शे; ती यानाकरता की ज्या गोष्टीसनाबारामां मी तुले आज्ञा
करेल शे त्या सर्वा त्यानी करान्यात; 7 म्हणजे दर्शनमंडप, आज्ञापट अनी
त्यानावरना दयासन अनी तंबुना बठा सामान, 8 मेज अनी त्यानावरना बठा
सामान, शुध्द दिवट अनी त्याना बठा उपकरनं, धुपवेदी, 9 होमवेदी अनी
तिना बठा सामान अनी पितळनं भांड अनी त्यानी बैठक, 10 सेवाकरता ईनेल
तलम कपडा अनी याजकनं काम चालाडाकरता अहरोन याजकना पवित्र
कपडा, त्याना पोर्‍यासना कपडा. 11 अभिषेकन तेल अनी पवित्रस्थानकरता
सुगंधी द्रव्यनं धूप या बठासना बारामां मी तुले आज्ञा देयेल शे त्याप्रमानं त्या
करतीन. 12 मंग परमेश्वर मोशेले बोलना; 13 तु इस्राएल लोकेसले आजुन
आशे सांग, तुमीन मना शाब्बाथ पक्का पाळानं; कारन तुमन्या पिढयानपिढया
मनामां अनी तुमनामां हाई एक खूण राही; यावरतीन आशे समजानं की मी
तुमले पवित्र करनारा परमेश्वर शे. 14 त्याकरता तुमीन शाब्बाथ पाळानं; ते
तुमनाकरता पवित्र शे, जर एखादा ते भ्रष्ट करी त्याले पक्का मारी टाकानं;
एखादा त्यारोजले एखादं काम करी तर त्याले आपला लोकसमाईन काढी
टाकानं. 15 सव रोज काम करानं, पण सातवा रोजले, तुमले परमेश्वरकरता
पवित्र दिवस, परम विश्रामनं शाब्बाथ शे; कोनी शाब्बाथना रोज काम करी,
त्याले नकी मारी टाकानं. 16 इस्राएल लोकेसनी शाब्बाथ पाळानं; हाई
कायमनं करार समजीसनं ते पिढयानपिढया पाळानं. 17 मनामां अनी इस्राएल
लोकेसमां हाई कायमनी खूण शे; कारन परमेश्वर सव रोजमां आकाश अनी
पृथ्वी बनाडीसनं सातवा रोजले आराम करं अनी काम थांबाडं. 18 परमेश्वरनी
मोशेनीसंगे सीनाय पर्वतवर हाई बठा भाषण करानंतर आपला बोटघाई लिखेल
दगडन्या दोन आज्ञापट त्याले दिधं.

32 मोशेले परवतवरतीन येवाले येळ लागनं हाई इस्राएल आशे लोकेसनी
दख तवय त्या अहरोनना आजुबाजूले जमीसनं त्याले बोलनात, "उठ,
आमनामोरे चालतीन आशे देव आमनाकरता बनाड; कारन आमले मिसर
देशमाईन बाहेल लयी आननारा माणुस मोशे यानं काय व्हयनं हाई आमले
माहित नही?" 2 तवय अहरोननी त्यासले सांग तुमन्या बाया, पोर्‍या अनी पोरी
यासना कानमां सोनान्या कुंडल्या शेतस त्या काढीसनं मनाकडे लई या; 3 मंग
बठा लोकेसनी आपला कानमासला कुंडल्या काढीसनं अहरोनकडे आणं. 4
तवय अहरोननी त्यासना हातमाईन लिधं, अनी एक साचामा टाकात, अनी
एक वासरूनी मूर्ती बनाडी; तवय त्या बोलाले लागनात, हे इस्राएला, ज्या
देवनी तुले मिसर देशमाईन सोडाईसनं आनेल शे त्याच हया तुना देव. 5 हाई
दखीसनं अहरोननी त्यासनामोरे एक वेदी बांधी अनी जाहीर करं की सकाय
परमेश्वरकरता उत्सव करानं शे; 6 मनीसनं दुसरा रोज लोके पहाटले उठीसनं
होमबलीनं अर्पन करं अनी शांती अर्पन लयात; मंग त्या खावाले पेवाले
बसनात अनी ऊठीसनं मोजमस्ती कराले लागनात. 7 तवय परमेश्वर मोशेले
बोलना; चाल, खाल उतर, कारन ज्या तुना माणसे तु मिसर देशमाईन आणेल
शे त्या बिघडी जायेल शेतस; 8 ज्या मार्गतीन त्या जावाले पाहिजे व्हतात
मनीसनं मी त्यासले आज्ञा देयेल व्हती तो मार्ग सोडीसनं त्या बहकी जायेल
शेतस; त्यासनी ओतीव वासरू बनाडीसनं त्यानी पुजा आरचा करी अनी त्याले
बली अर्पन करं अनी हे, इस्राएला, ज्यानी तुले मिसर देशामाईन सोडायेल शे
त्याच हया तुना देव आशे त्या बोलाले लागना शेतस. 9 मंग परमेश्वनी मोशेले
सांगं, मी या लोकेसले दखी लियेल शे या फक्त ताठ मानना लोके शेतस; 10
तर माले आडवं येवानं नही; मी मना कोप त्यासनावर भडकावसू त्यासले भस्म
करसू अनी तुनाच एक राष्ट्र बनाडसू. 11 तवय मोशे आपला देव यहोवा यानी
किवा कराले लागना, हे परमेश्वरा, तु आपला माणसासले महासामर्थ्यातीन
अनी भुजबळतीन मिसर देशमाईन सोडाई आनेल शे त्यासनावर तुना कोप
काबर भडकाले पाहिजे? 12 त्यासले पहाडमां मारी टाकानं अनी पृथ्वीवरतीन
त्यासले नष्ट करानं मनीसनं त्यासले मिसर देशमाईन परमेश्वरनी बाहेर काढं
आशे मिसरी लोकेसनी बोलानं का? आपला कोपपाईन दुर व्हय, आपला
लोकेसवर अरिष्ट आणानं तू ठरायेल शे त्यापाईन दुर व्हय. 13 तुन दास
अब्राहाम, इसहाक अनी इस्राएल यासनी आठवन करं; तु त्यासले सोतानी
शपथ लिसनं सांग व्हतं की तुमनी संतती आकाशमाधली तारासनीसारखी
बहुगुनित करसू, अनी हया देशनीबारामां मी तुमले सांगं तो बठा तुमनी संततीले
दिसू अनी ती त्यासनी कायमनी वतनदार व्हई. 14 तवय मी मना लोकेसनी
अनिष्ट करसू आशे जे परमेश्वरनी सांगं व्हतं त्यापाईन तो दुर व्हयना. 15
मंग मोशे मांगे फिरसनं आपला हातमां आज्ञापटन्या त्या दोन पाटया लिसनं
डोंगरवरतीन खाल वना; त्या पाटयासवर मोरेना अनी मांगेना आशे दोनी

बाजुले लिखेल व्हतं; 16 हया पाटया देवनी बनाडेल व्हत्या अनी त्यानावर
खोदेल लेख देवनी लिखेल व्हतं. 17 यहोशवाने लोकेसना आवाज आयकं
तवय तो मोशेले बोलना, छावनीमां रनशब्द ऐकू ई राहिनं शे. 18 तो बोलना,
हाई शब्द जे व्हई राहिनं शे, तो नही विजय व्हयेलसना, नही हारेलसना, मना
कानवर पडी राहिना शे, तो तर गाणानं आवाज शे. 19 मोशे छावनीनाजोडे
येवानंतर ते वासरू अनी नाचनारा माणसे त्याना नजरमां वनात, तवय त्याले
राग वना अनी त्यानी आपली हातमाधली पाटया पर्वतना पायथाले फेकीसनं
फोडी टाकं. 20 तशेच त्यासनी बनाडेल ते वासरू लिसनं त्यानी आगमां टाकं
अनी त्याना कुटीसनं चुरा करी टाकं; ते त्यानी पानीमा टाकं अनी ते पानी
त्यानी इस्राएल लोकेसले पेवाले दिधं. 21 तवय मोशे अहरोनले बोलना, तु या
लोकेसले एवढं पापमां टाक आशे यासनी तुनं काय करं व्हत? 22 अहरोन
बोलना, मना स्वामीना कोप मनावर येवाले नही पाहिजे; या माणसासनी प्रवृती
पापकडे शे हाई तुलेबी माहीत शे. 23 त्यासनी माले सांगं की आमनामोरे
चालतीन आशे देव आमनाकरता बनाड; कारन आमले मिसर देशमाईन बाहेर
आननारा माणुस मोशे यानं काय व्हयनं ते आमले माहित नही. 24 मी त्यासले
सांगं, ज्यानाजोडे सोनं व्हई त्यानी काढीसनं माले देवानं; त्याप्रमानं त्यासनी ते
माले दिधं; ते मी आगमां टाकात तवय त्यामाईन वासरू बनना; 25 मोशेनी
दखं हया माणसे बेलगाम व्हई जायेल शेतस; अहरोननी त्यासले बेलगाम
होऊ दिधं त्यामुये त्या शत्रुसना मजाक पात्र व्हयनात; 26 तवय तो छावनीना
परवेशना ठिकानले उभा राहीसनं बोलना, परमेश्वरनाकडतीन ज्या व्हतीन
त्यासनी मनाकडे येवानं, तवय लेवी वंशमाधला बठा माणसे त्यानाजोडे जमा
व्हयनात. 27 तो त्यासले बोलना, इस्राएलना देव यहोवा सांगस की तुम्हीन
प्रत्येकसनी आपली कंबरले तलवार लटकाडानं अनी छावनीना हाई प्रवेश
दारपाईन ते त्या प्रवेश दारपावोत सगळीकडे फिरीसनं आपला भाऊ, संगेना,
शेजारना, या बठा माणसासले मारी टाकानं. 28 मोशेनी आज्ञाप्रमानं लेवी
वंशमाधला लोकेसनी करं अनी त्या रोज तीन हजार लोकेसले मारी टाकं; 29
मंग मोशे बोलना, परमेश्वरकरता आपला समर्पन करीसनं प्रत्येक माणुसनी
आपला पोऱ्या राहो का भाऊ राहो, त्यानावर चाली गयात म्हणजे परमेश्वर
आज तुमले वरदान देई. 30 दुसरा रोजले मोशे लोकेसले बोलना, तुमीन हाई
घोर पाप करेल शे, तरी मी आते परमेश्वरकडे जासं, माले कदाचित तुमना
पापकरता प्रायश्चित करनं पडी. 31 मोशे परत परमेश्वरकडं जाईसनं बोलना,
हाय! हाय! या लोकेसनी घोर पाप करेल शे, यासनी त्यासनाकरता सोनानं देव
बनाडं; 32 तरी आते तु त्यासना पापसनी क्षमा करीशी ते; नही करशीते तर तु
लिखेल पुस्तकमाईन माले काढी टाक. 33 परमेश्वर मोशेले बोलना, ज्यासनी
मनाविरोधमां पाप करेल शे त्यालेच मी मना पुस्तकमाईन काढी टाकसू. 34
आते तु जाय, ज्या ठिकाननाबारामां मी तुले सांगेल शे तिकडे त्यासले लई
जाय; दख, मना दूत तुनामोरे चालतीन, तरी ज्या रोज मी झडती लिसू त्या
रोज त्यासना पापना बारामा समाचार लिसू. 35 अहरोननी बनाडेल वासरू
लोकेसनीच बनाडेल व्हतं, त्याकरता परमेश्वरनी त्यासनावर पिढा धाडी.

33 मंग परमेश्वरनी मोशेले सांगं, तु अनी ज्या माणसे तु मिसर देशमाईन
आनेल शेतस त्या, आठेन निघीसनं मार्गस्थ व्हावानं; अनी जो देश
तुनी संततीले दिसू आशे अब्राहाम, इसहाक अनी याकोब यासले मी शपथ
दिसनं सांगेल व्हतं. 2 मी तुनामोरे एक दूत धाडसू अनी कनानी, अमोरी,
हित्ती, परिज्जी, हिव्वी अनी यबूसी यासले मी हाकली दिसू. 3 दुधमधनं
प्रवाह वाही राहीना शेतस त्या देशमां तू जाय; तरीबी तुम्हीन ताठ मानना लोके
शेतस त्यामुये मी तुनासंगे येवावू नही; वनुते रस्तामां मी तुमले भस्म करसू.
4 लोकेसनी हाई वाईट बातमी ऐकी तवय त्या विलाप कराले लागनात;
अनी कोनीबी आपला दागदागिना घालात नही. 5 परमेश्वर मोशेले बोलना,
तु इस्राएल लोकेसले सांग की तुमीन ताठ मानना लोके शेतस; मी थोडा
येळबी तुमनासंगे राहीनू तर मी तुमले भस्म करसू; त्याकरता तुमीन आपला
दागदागिना आपला आंगवरतीन उतारी ठेवानं; म्हणजे तुमनं काय करानं
ते मी दखसू. 6 यामुये होरेब पर्वतपाईन इस्राएल लोक बिन दागदागिनना
राहीनात. 7 मोशे छावनीबाहेर बराच दुर जाईसनं तंबू लिसनं उभा करी; अनी
त्याले तो दर्शनमंडप सांगे, कोणले परमेश्वरले काही ईचारानं व्हई म्हणजे तो
छावनीबाहेर त्या दर्शनमंडपकडे जायेत. 8 आशे व्हस जास की जवय मोशे
त्या मंडपजोडे जाये तवय बठा लोके उठीसनं ज्यानात्याना तंबूमां दारपान उभा
राहेत अनी तो मंडपमा जातस तोपावोत त्यानाकडे नजर लावेत. 9 मोशे
मंडपमां प्रवेश करे तवय मेघस्तंभ उतरीसनं मंडपना दारपान उभा राहे, अनी
परमेश्वर मोशेनीसंगे भाषण करे. 10 त्या मंडपना दारपान मेघस्तंभ ऊभा शे
आशे बठा लोके दखेत तवय त्या बठा उठीसनं ज्यानात्याना तंबुना दारपान
दंडवत घालेत. 11 एखादा मित्रनंसंगे भाषन करतसं तशे परमेश्वर मोशेनीसंगे
समोरासमोर भाषन करे. मोशे छावनीकडे परत येस, तरी त्याना सेवक नुनाना
पोऱ्या यहोशवा हाऊ तरूण माणुस मंडप सोडीसनं बाहेर नही जाये. 12 मोशे
परमेश्वरले बोलना, दख, तु माले सांगस की या माणसासले लई जाय; पण तु
मनासंगे कोनले धाडसी हाई माले तु आजुन कळाडं नही; तरी तु सांगेल शे की
मी तुले तुनं नावतीन वळखस अनी तुनावर मनी कृपादृष्टी शे. 13 याकरता
तुनी मनावर कृपादृष्टी शे तर तुना मार्ग माले दखाड म्हणजे तुनी माले वयख
व्हई अनी त्यामुये तुनी कृपादृष्टी मनावर व्हई; दख, हाई राष्ट्र तुनी प्रजा शे.
14 परमेश्वर बोलना मी प्रत्यक्ष ईसु अनी तुले विश्राती दिसू. 15 तो त्याले
बोलना, तू प्रत्यक्ष नही वना तर तु आमले आठेतीन मोरे लि जावानं नही. 16
तुनी कृपादृष्टी मनावर अनी तुनी प्रजावर व्हयेल शे हाई समजानं कसावरतीन?
तु आमनासंगे येवामुये मी अनी तुनी प्रजा पृथ्वीवरना दुसरा बठा लोकेसपेक्षा
येगळा व्हयेल शेतस यावरतीन ते समजानं का? 17 परमेश्वर मोशेले बोलना,
तुना सांगाप्रमानं हाई मी करसू; कारन मनी कृपादृष्टी तुनावर व्हयेल शे अनी
मी तुले तुनं नावतीन वळखस. 18 तो बोलना, कृपा करीसनं माले तुनं तेज
दखाड. 19 तो बोलना, मना सर्वा चांगुलपन तुनामोरे चालाडसू; तुनामोरे
तुनं नावनी घोषना करसू; ज्यानावर कृपा करानं वाटी त्यानावर मी कृपा
करसू अनी ज्यानावर दया कराले वाटी त्यानावर दया करसू. 20 आजुन तो
बोलना तु मना तोंड दखु शकस नही, कारन मनं तोंड दखीसनं कोनीबी
माणुस जीवत राहावावू नही. 21 परमेश्वर बोलना, मनाजोडे एक जागा शे;
आठे हाई खडकवार उभा रहाय; 22 आशे घडी की, मनं तेज जोडेतीन जाई
तवय मी तुले खडकना भेंगमां ठेवसू; मी निंघी जास तोपावोत मना हातघाई

तुले झाकसू; 23 मंग मी मना हात काढी लिसू अनी तुले पाठमांगेन दखायसू;
पण मनं तोंड दखावाऊ नही.

34 परमेश्वरनी मोशेले सांगं, पहिल्या पाटयासनासारखा दोन दगडी पाटया
घडाईसनं तयार म्हणजे तु फोडी टाका व्हतात त्या पहिल्या पाटयासवर
ज्या वचन व्हतात त्या मी त्यानावर लिखसू. 2 तु पहाटले तयार व्हयीसनं
सीनाय परवतवर चढी जाय अनी पर्वतशिखरवार मनासमोर दाखल व्हय;
3 तुनासंगे कोनीबी चढाले नही पाहिजे; सगळा पर्वतवार कोनताच माणुस
दखावाले नही पाहिजे; तशेच शेरडामेंढरा अनी गुरढोरेसले डोंगरना कडाले
चारू देवानं नही; 4 तवय मोशेनी पहिल्या पाटयासनासारखा दोन दगडी पाटया
घड्यात अनी सकासले उठीसनं त्या हातमां लिसनं परमेश्वरनी आज्ञाप्रमानं तो
सीनाय पर्वतवर चढी गया; 5 तवय परमेश्वर मेघनाद्वारे उतरना अनी तठे
त्यानाजोडे उभा राहीना, अनी त्यानी परमेश्वर ह्या आपला नावनी घोषना करी.
6 परमेश्वर त्यानामोरेतीन आशी घोषना करत गया; परमेश्वर, परमेश्वर दयाळू
अनी कनवाळु देव, मंदक्रोध, दयानं अनी सत्यना सागर, 7 हजारो लोकेसवर
दया करनारा, अधर्म अपराध अनी पाप यानी क्षमा करनारा, आजीबात दया
नही करनारा, आशे तो वडीलासना अधर्मना बारामां पोऱ्यासोऱ्यासना तिसरी
चौथी पिढीपावोत समाचार लेस 8 तवय मोशेनी लगेच भूमीपावोत वाकीसनं
नमन करं. 9 अनी तो बोलना, हे प्रभू तुनी मनावर कृपादृष्टी व्हयेल व्हयीते
परमेश्वरनी आमनसंगे चालाले पाहीजे; हया माणसे ताठ मानना शेतस; आमना
अधर्म अनी पापनी क्षमा कर अनी आपलं वतन समजीसन आमले जोडे कर.
10 देव बोलना, दख, मी एक करार कसर; तुना सर्वा लोकेसनीसमोर आशी
अद्भुत कृत्य करसू तशे बठी पृथ्वीवर व्हयेल नही व्हावावुत; ज्या लोकेसमा तु
राहाशी त्या बठा परमेश्वरना कृत्य दखतीन, कारन जे मी तुनाकरता करनार शे
ते भयानक शे. 11 जी आज्ञा मी तुले दी राहीनू शे ती तुले पायनच पडी;
दख, मी तुनासमोर अमोरी, कनानी, हित्ती परिज्जी, हिव्वी अनी यबुसी
या लोकेसले काढी टाकसू. 12 तु सावध राय; ज्या देशमां तु जायी राहीना
शे तठेना लोकेसनीसंगे करारमदार करानं नही; करं ते तुले पाश व्हई. 13
त्यासन्या वेदया पाडी टाक, त्यासना खांब फोडी टाक, त्यासना आशेरन्या
मुर्त्यासले तोडीन टाक. 14 कारन तुले दुसरा कोनतेबी देवनी पुजा करानी
नही शे, कारन ज्यान नाव ईर्ष्यावान शे, तो परमेश्वर ईर्ष्यावान शे; 15 तु
संभायीसनं राय, देशमाधला लोकेसनी तुला करारमदार कराले नही पाहीजे;
नाहीते त्या व्यभिचार मनतीन त्यासना देवानामांगे लागीसनं त्यासले बलिदान
करतीन; अनी त्यासमासला कोनी तुले बलावं व्हई तु त्यासना बलिदानमासला
काही खाशी, 16 त्यासना पोरीसमाईन कोनी तु आपला पोऱ्यासकरता बायको
करशी, अनी त्यासन्या पोरी व्यभिचार मनतीन आपला देवसनीमांगे जातीन
अनी तुना पोऱ्यासलेबी व्यभिचारी मनतीन त्यासनामांगे लावतीन. 17 तु
तुनाकरता घडायेल देव करू नको; 18 बेखमीर भाकरनं सण पाळ, मनी
आज्ञा पाळीसनं अबीब महिनानं येळले सात रोज तु बेखमीर भाकर खावानं;
कारन अबीब महिनामां तु मिसर देशमाईन निंघेल शे. 19 प्रत्येक पहिला
जन्म व्हयेल मना शे; तुना गुराढोरासमासला बैलनं अनी मेंढरासना पहिला
जन्म व्हयेल नर मना शेतस. 20 गाढवनं पहिलं पिलुबइल कोकरूनं दिसनं ते
सोडावानं, त्याले तसं सोडायं नही, तर त्यानी मान मोडानी. तुना पोऱ्यासपाईन
प्रत्येक मोठा पोऱ्याले मोबदला दिसन सोडाई लेवानं. कोणी रिकामा हाततीन
मनासमोर येवानं नही. 21 सव रोज तु तुना कामधंदा करं अनी सातवा रोजले
आराम करं, नांगरनीनं अनी हंगामनी येळलेबी आराम कर. 22 तु सप्तानं
म्हणजे गहनं हंगामनं पहिला पिकना सण पाळानं. 23 वरीसमा तीन दाव
तुनामाईन बठा माणसासनी इस्राएलना देव प्रभु परमेश्वर यानं दर्शन लेवानं. 24
मी ते परराष्ट्रसले तुनामोरे घालाडसू अनी तुनी सरहद्द वाढावसू अनी वरीसमां
तीनदाव तु आपला देव यहोवा यानं दर्शन लेवाले जाशी तवय कोनीबी तुनी
जमीनना लोभ धरावु नही. 25 मन यज्ञबलीनं रंगत खमीरनी भाकरनीसंगे
अर्पानं नही अनी वल्हांडण सणमासला यज्ञबलीमाईन सकायपावोत राहू देवानं
नही. 26 आपली जमीनमासला पहिला पिकना हिसा आपला देव यहोवा
याना मंदिरमां लई येवानं; करडुले त्याना मायनं दुधमां शिजाडानं नही. 27
मंग परमेश्वरनी मोशेले सांगं हाई वचन लिखी ठेव, कारन हाईच वचनले
अनुसरीसनं मी तुनासंगे अनी इस्राएल लोकेसनीसंगे करार करेल शे. 28
मोशे तठे परमेश्वरनाजोडे चायीस दिवस अनी चायीस रात व्हतां, तेवढा
कायमां त्यानी अन्ननं सेवन करं नही, अनी त्या पाटयासवर त्यानी करारनं
वचन म्हणजे दहा आज्ञा लिखी काढयात. 29 मोशे आज्ञापटन्या दोनी पाटया
हातमां लिसनं सीनाय पर्वतवरीन उतरी राहीता तवय त्याना चेहरामाईन,
परमेश्वरनासंगे भाषण करामुये, तेजनं किरन निंघी राहीना व्हतात, त्याना
त्यालेच भान नही व्हतं. 30 मोशेना चेहरामाई तेजनं किरन निंघी राहिना शेतस
आशे अहरोननी अनी बठा इस्राएल लोकेसनी दखं तवय त्या त्यानाजोडे
जावाले भिवायनात. 31 मंग मोशेनी अहरोन अनी मंडयीनं प्रमुख यासले
बलावं तवय त्या बठा त्यानाकडे परत वनात अनी मोशे त्यासनासंगे भाषन
कराले लागना. 32 बठा इस्राएल लोके जोडे वनात अनी जे काही सीनाय
पर्वतवर परमेश्वरनी त्याले सांगं व्हतं ते सर्वा त्यानी त्यासले आज्ञा दिधी.
33 मोशेनी त्यासनासंगे बोलानं व्हवानंतर आपला तोंडवर आच्छादन घालं;
34 पण मोशे परमेश्वरनासंगे भाषण कराले त्यानामोरे मजार जाये तवय तो
बाहेर येस तोपावोत आपला तोंडवरला आच्छादन काढी लेय अनी बाहेर
ईसनं जीबी आज्ञा त्याले व्हई ती तो इस्राएल लोकेसले सांगे. 35 इस्राएल
लोके मोशेना तोंडकडे दखेत तवय त्याना चेहरामाईन तेजनं किरन दखाये;
परमेश्वरनीसंगे संभाषन कराले मोशे मझार जास तोपावोत तो आपला तोंडवर
आच्छादन करे.

35 मोशेनी इस्राएल लोकेसनी बठी मंडयीले एकजागे करीसनं त्यासले
सांगं, ज्या गोष्टी करानीबारामां परमेश्वरनी आज्ञा करेल शे त्या हया
शेतस; 2 सव रोज काम करानं, पण सातवा रोज तुमले पवित्र दिवस,
परमेश्वरकरता परमविश्रामनं दिवस आराम शे; त्यारोज कोनी काम करी
त्यासले मारी टाकानं. 3 आरामना रोज तुम्हीन आपला घरमां ईस्तव पेटाडानं
नही. 4 मोशेनी इस्राएल लोकेसनी बठी मंडयीले सांगं परमेश्वरनी आज्ञा
दिधी ती हाई शे: 5 तुम्हीन आपलाकडला अर्पन परमेश्वरकरता आणानं;
ज्यासनी मनपाईन ईच्छा व्हयी त्यानी परमेश्वरकरता अर्पण लई येवानं;
सोनं, रूपे, पितय 6 निया, जांभया अनी किरमिजी रंगनं सूत अनी तलम

सणसनं कापड, बकऱ्यासनं केस; 7 मेंढयासनं लाल रंग देयेल कातडी,
तरस्यानं कातडं, बाभुळनं लाकूड, 8 दिवानं तेल, अभिषेकनं तेलकरता
अनी सुगंधी धुपकरता मसाला, 9 एफोद अनी उरपट यामां खोचाकरता
गोमेदमनी अनी दुसर रत्न लई येवानं; 10 अनी तुमनामाईन जे कोनी बुध्दीमान
हृदयनं व्हई त्या बठासनी ईसनं ज्या ज्या वस्तु करानी आज्ञा परमेश्वरनी
देयेल शे त्या बठया तयार करान्या, त्या हया शेतस: 11 निवासमंडप, त्यासना
तंबू अनी त्यानावरना आच्छादन, त्याना आकडा, फया, अडसर, खांब
अनी खाचा; 12 कोश अनी त्याना दांडा, दयासन अनी आंतरपट; 13 मेज
अनी त्यासना दांडा, त्यानावरना बठा भांडा अनी समर्पित करेल भाकर; 14
उजेडकरता दिवट अनी त्यानं उपकरनं दिवा अनी दिवासनं तेल; 15 धूपवेदी,
तिना दांडा, अभिषेकनं तेल, सुगंधी धूप, निवासमंडपना दारकरता दारपट;
16 होमवेदी अनी तिन्या पितयनी जायी, दांडा अनी तिना सामान, पितयनं
भांडा अनी त्यानी बैठक, 17 आंगनन पडदा, त्याना खांब अनी खाचा
अनी आंगननं प्रवेश दारकरता पडदा; 18 निवासमंडप अनी आंगन याकरता
मेखा अनी तनावे; 19 पवित्रस्थानमां सेवा कराकरता चांगला ईनेल कपडा
अनी याजकनं काम कराकरता अहरोन याजकनं पवित्र कपडा अनी त्याना
पोऱ्यासना कपडा. 20 मंग इस्राएल लोकेसनी बठी मंडयी मोशेनी मोरेतीन
निंघी गयी. 21 ज्यासना मनमां स्फुर्ती व्हयनी अनी ज्यासना मनपाईन इच्छा
व्हयनी त्यानी दर्शनमंडपनं काम त्यामासली सर्वी सेवा अनी पवित्र कपडा
यानाकरता परमेश्वरले अर्पण आनं. 22 ज्यासले ज्यासले मनपाईन इच्छा
व्हयनी त्या बठा बाया माणसे वनात, त्यासना नथा, कुंडले, मुद्रीका, कंकने
आशे सोनानं बठा प्रकारनं दागिना लयात; परमेश्वरले सोनं अर्पन करनारा
प्रत्येक माणसे वनात. 23 निया, जांभया अनी किरमिजी रंगनं सुत अनी तलम
सणसनं कापड, बकऱ्यासनं केस, तांबडा रंग देयेल मेंढयासनी कातडी अनी
तहशानी कातडी ज्या माणसासपान व्हती ती त्या लई वनात. 24 चांदी अनी
पितय यासना अर्पन करनारा प्रत्येकनी परमेश्वरकरता अर्पण आनं अनी सेवानं
कामकरता उपयोगमां येनारा बाभुळना लाकूड ज्या प्रत्येक माणुसपान व्हतात
ते तो लई वना. 25 ज्या बाया बुध्दीमान व्हत्या त्या बठयासनी निया, जांभया
अनी किरमिजी रंगना सुत अनी तलम सणसना कापड आपला हातघाई ईनेल
व्हतात त्या आनात. 26 अनी ज्या बायासना मनमां स्फुर्ती व्हयीसनं त्यासले
बुध्दी वनी अनी त्या बठयासनी बकऱ्यासना केस ईनी टाकं. 27 सरदार
मंडयीनी एफोद अनी उरपट यामा खोचाकरता गोमेदमणी अनी रत्ने, 28 अनी
दिवाकरता, अभिषेककरता अनी सुगंधी धुपकरता मसाला अनी तेल आनं.
29 जे करानं बारामां परमेश्वरनी मोशेनीकडतीन जी आज्ञा देयेल व्हती त्या
बठासाठी इस्राएल लोकेसनी खुशीतीन परमेश्वरकरता अर्पण लय; ज्या ज्या
बाया अनी माणसासले मनपाईन स्फुर्ती व्हयनी त्यासनी त्यासनी हाई अर्पन
आनं. 30 मंग मोशे इस्राएल लोकेसले बोलना, दख, यहूदा वंशमासला उरीना
पोऱ्या अनी हूरना नातू बसालेल याले परमेश्वरनी नाव लिसनं बलायेल शे. 31
अनी त्यानी त्याले देवना आत्मानी परीपुर्ण करीसनं आक्क्ल, बुध्दी ज्ञान
अनी बठा प्रकारनं कला हाई देयेल शेतस. 32 तो कलाकुसरना काम करी;
सोना, रूपे अनी पितय यासना काम करी. 33 जडवाकरता रत्नासले पैलू पाडी;
लाकडासना नक्षीदारना काम करी, अनी आशे बठा प्रकारनं कारागीरनं काम
करी. 34 परमेश्वरनी त्यानामां अनी दान वंशमासला अहीसामकना पोऱ्या
अहलियाब यानामां शिक्षन देवानं सामर्थ्य ठेयेल शे. 35 कोरीव काम करनारा
चतुर कारागीर निया, जांभया अनी किरमिजी रंगन सुत अनी तलम सणसना
कापडवर नक्षी काढनारा, ईनकाम करनारा, बठा प्रकारनं सोनारंना काम
करनारा अनी चतुरतीन कामनी योजना करनारा आशेना बठा कारागीरासना
काम करनारासकरता या दोनीसना हृदय आकलन पुरा करेल शे.

36 परमेश्वरन्या बठया आज्ञा प्रमानं पवित्र स्थाननं सेवा कराकरता बठा
प्रकारनं काम कसं करानं ते समजाले पाहिजे म्हणीसनी यानामां
परमेश्वरनी बुध्दी अनी समज घालेल शे; त्यानी हाई काम करानं. 2
मंग बसालेल अनी अहलियाब यासले अनी ज्या ज्ञानी माणसंना हृदयमा
परमेश्वरनी बुध्दी घालेल व्हती त्यासले मोशेनी बलावं. 3 इस्राएल लोकेसनी
पवित्रस्थाननी सेवा कराकरता अनी ते बांधाकरता जे अर्पण आणेल व्हतं ते
त्यानी माशेनी मोरेतीन लिधं; लोकेसनी रोज सकासले आपला स्वखुशीतीन
अर्पण त्यानाजोडे आणाले लागनात. 4 ज्या बुध्दिमान माणसे पवित्र स्थानना
काम करत व्हतात त्या बठा आपआपला काम सोडीसनी मोशेकडे वनात. 5
त्या मोशेले सांगाले लागनात; परमेश्वरनी जे काम कराले आज्ञा देयेल शे
ती कराले जी सामग्री लागस त्यानापेक्षा जास्त लोके लयी राहीना शेतस.
6 तवय मोशेनी बठी छावणीभर आशे हुकूम फरमावं की एकादा माणुसनी
नाहिते बाईनी पवित्रस्थानकरता आजुन कष्टना काम करीसनी लवानं नही
हाई प्रमानं आजुन अर्पण आणानं प्रतिबंध व्हयनं. 7 त्यासना हातमा जी
सामग्री व्हती ती त्यासले काम कराले पूरीसनी उरी जाई आशी व्हती. 8
त्यासमासला ज्या हुशार माणसे काम करत व्हतात त्या बठासनी पडदासना
निवासमंडप करं; हया पडदा त्यासनी कातेल तलम सणसना कापडनं अनी
निया, जांभया अनी किरमिजी रंगनं सुतघाई तयार करेल अनी त्यामा हुशार
कारागीरकडतीन करूब काढाई लिधं. 9 एक एक पडदसनी लांबी अठ्ठावीस
हात, अनी रूंदी चार हात व्हती; त्या बठा पडदा एकच मापना व्हतात.
10 त्यासनी त्यामासला पाच पडदा येरायेरमा जोडं, दुसरा पाच पडदा पण
एकमेकसले जोडात. 11 त्यानी जठे एक पडदा जोडं व्हतं तठे पडदानं काठले
निया सुतनी फंदा लायी; अनी दुसरा पडदानी काठले तशीच फंदा लायी.
12 एक पडदाले त्यानी पन्नास फंदा करं दुसरा पडदानं काठलेबी पन्नास
फंदा करं हया फंदा येरायेरना मोरे व्हतात. 13 तशेच सोनानं पन्नास आकडं
बनावं; त्या आकडासघाई त्यानी पडदासले आशे जोडं की बठा एकजागे
व्हयीसनी एक निवासमंडप व्हयनं. 14 निवासमंडपावर तंबूकरता बोकडयानं
केसनं आकरा पडदा त्यासनी बनाडं. 15 एक एक पडदानी लांबी तीस हात
अनी रूंदी चार हात व्हतात; हया आकरा पडदा एक मापना व्हतात. 16
त्यानी पाच पडदा येगळं जोडं अनी सव पडदा येगळं जोडं. 17 जोडीसनी
करेल एक शेवटला पडदानं काठले त्यानी पन्नास फंदा करात, तशेच दुसरा
कनानं शेवटला पडदानं काठले त्यानी पन्नास फंदा करात. 18 हाई तंबू
जोडीसनी एक कराकरता त्यासनी पितळनं पन्नास आकडा बनाडं 19 या

तंबुसकरता तांबडा रंग देयेल मेंढानं कातडासनं एक आच्छादन अनी त्यानावर शुस मासाना कातडाना एक आच्छादन करं. 20 मंग निवासमंडपले उभा लावाकरता त्यानी बाभळासना लाकडसना फळया कर्‍यात. 21 प्रत्येक फळी दहा हात लांब अनी दिड हात रुंदी व्हती. 22 प्रत्येक फळी दुसरी फळीले जोडाकरता त्यानी तिले दोन दोन कुसा करात; 23 निवासमंडपकरता ज्या फळया त्यासनी कर्‍यात त्यासमाईन वीस दक्षिणनं बाजुले लावं; 24 त्या वीस फळयासनी खाल लावाकरता चांदीन्या चाळीस खाचा करात. एक एक फळीनं खाल तिना दोन कुसाकरता त्यानी दोन दोन खाचा कर्‍यात. 25 त्याप्रमानं निवासमंडपन्या दुसरा म्हणजे उत्तर बाजुकरता त्यासनी वीस फळया कर्‍यात. 26 त्यासनी त्याकरता चांदीन्या चाळीस खुरच्या बनाडयात म्हणजे एक एक फळीनं खाल दोन खाचा. 27 निवासमंडपन्या मांगल्या म्हणजे पश्चिम बाजुकरता त्यासनी सव फळया बनाडात. 28 अनी मांगला बाजुनं निवासमंडपनं कोपराकरता त्यासनी दोन फळया बनाडात. 29 या फळया खालपाईन दोन दोन राहीसनी त्या दोन्ही वरन्या भागले एक एक कडीनं त्यासनी जुळाडं; दोनी कोपरासकरता त्यासनी आश्या दोन फळया बनाडात. 30 हाई प्रकारं आठ फळया अनी चांदीन्या सोया खाचा व्हयन्यात, म्हणजे एक एक फळीनं खाल दोन दोन खाचा व्हत्यात. 31 त्यासनी बाभुळना लाकडासना अडसर बनाडं, निवासमंडपना एक बाजुले फळयासकरता पाच. 32 दुसरा बाजुकरता पाच अनी निवासमंडपनं पश्चिमले म्हणजे मांगली बाजुकरता पाच; 33 अनी त्यासनी फळयासनी मधला भागले लावाले मधला अडसर एक टोकपाईन ते दुसराटोकपावोत जाई आशे करं. 34 त्या फळया त्यासनी सोनाघाई मढावं अडसर लावान्या कडया सोनासना बनाडं अनी अडसरबी सोनाघाई मढावं. 35 मंग त्यासनी निळया, जांभळया अनी किरमिजी रंगन्या सुतसना अनी तलम सणसना कापडनं एक अंतरपट बनाडं अनी त्यामा चतुर कारागीरकडतीन करूब काढं 36 अनी त्याकरता त्यासनी बाभुळना लाकडसना चार खांब करात अनी त्या सोनाघाई मढावं; त्यान्या आकडया सोनासघाई कर्‍यात अनी त्यानाकरता चार चांदीन्या खाचा बनाडात. 37 त्यासनी तंबुना दारकरता निळया, जांभळया अनी किरमिजी रंगना सुतासना अनी कातेल तलम सणसना कापडनं नक्षीदार पडदा बनाडं. 38 अनी त्यासनी त्याना पाच खांब अनी आकडा बनाडं; त्यान्या शिरोभाग अनी त्यान्या साखळी सोनाघाई मंढावं; अनी त्यासन्या पाच खाचा पितळन्या बनाडयात.

37 मंग बसालेल यानी बाभुळना लाकडासना एक कोश तयार करं; त्यानी लांबी अडीच हात, रुंदी दीड हात अनी उंची दीड हात व्हती. 2 त्यानी ते मजारतीन अनी बाहेरतीन शुध्द सोनाघाई मढावं; त्यासले चारीमेर सोनानं गोट करं. 3 त्याना चारी पायसले लावाकरता त्यानी सोनान्या चार कडया वतीसनी एक बाजुले दोन अनी दुसरी बाजुले दोन लावं. 4 त्यानी बाभुळना लाकडासना दांडा करीसनी त्याबी सोनाघाई मढावं. 5 कोश उचलाकरता त्या दांडा त्यानी त्याना दोनी बाजुना कडयासमा टाकं. 6 त्यानी शुध्द सोनानं दयासन बनाडं; त्यानी लांबी अडीच हात अनी रुंदी दीड हात व्हती. 7 त्यानी सोना घडाईसनी दोन करूब करं; त्या दयासनना दोनी बाजुले करं. 8 एक करूब एक बाजुले अनी दुसरा करूब दुसरी बाजुले करं; करूब अनी दयासन एकसारखा राहीसनी त्या त्यानी दोनी बाजुले करं. 9 त्या करूबासना पख आशे पसारेल व्हतं की त्यानाघाई ते दयासन झाकेल व्हतं; त्यासना तोंड येरायेरनामोरे राहीसनी त्यासना डोळा दयासनकडे लागेल व्हतात. 10 त्यानी बाभुळना लाकडासना मेज बनाडं, त्यानी लांबी दोन हात, रुंदी एक हात अनी उंची दीड हात व्हती; 11 त्यानी ते शुध्द सोनाघाई मढायं अनी त्याना आजूबाजुले सोनानं गोट करं. 12 अनी त्यानी त्यानाकरता चार बोट रुंदीनी एक पटी बनाडी अनी त्या पटीसनी आजुबाजूले सोनानं गोट करं. 13 त्यानाकरता सोनान्या चार कडया वतीसनी तयार कर्‍यात अनी त्याना चार पायसन्या चार कोपरासले लावं. 14 या कडया त्या पटीन्या जोडे व्हत्यात; मेज उचलाकरता त्यामा दांडा टाकात. 15 मेज उचलाकरता बाभुळना लाकडासना दांडा करात अनी सोनाघाई मढावं; 16 अनी त्यानी मेजवरना भांडा म्हणजे परात, धुपाटणी, चमचा अनी पेय अर्पणनं भांड हाई बठा शुध्द सोनाघाई करं. 17 त्यानी शुध्द सोनानं दिवट बनाडं अनी हाई दिवट, त्यानी बैठक, त्यान्या वाटया, त्याना फुलं हाई बठा एकच एकसारखा तुकडासना बनाडं; 18 हाई दिवटला सव फांघा व्हत्यात; एक बाजुले तीन अनी दुसरी बाजुले तीन; 19 प्रत्येक फांदीले बदामना फुलनासारखा तीन तीन वाटया बोंडाफुलसहित कर्‍यात अनी दुसरा बाजुले त्याना जोडीना प्रत्येक फांदीलेबी बदामना फुलनासारखा तीन तीन वाटया बोंडफुलसहित कर्‍यात; दिवटसमाईन निघेल सवू फांघासनी रचना आशी व्हती. 20 दीपवृक्षना दांडीले बदामना फुलनासारखा बोंडफुलसहीत चार वाटया व्हत्यात. 21 दिवटमाईन निघेल सव फांदीसले दोन दोन फांघासना खाल एक एक बोंड राहीसनी त्या एकच तुकडानी बनाडेल व्हती. 22 बोंडा अनी फांघा ह्या बठा एकसारखा राहीसनी त्यासना संबंध दिवट शुध्द सोनानं एक तुकडा ठोकीसनी घडावं. 23 त्यानी त्या दिवटले सात दिवा, त्याना चिमटा अनी ताटली शुध्द सोनाघाई बनाडं. 24 त्यानी त्या दिवट अनी त्याना बठा सामान एक किक्कार शुध्द सोनानं करं. 25 मंग त्यानी बाभुळना लाकडासना धुपवेदी करी; तिनी लांबी एक हात अनी रुंदी एक हात आशी ती चौरस व्हती; तिनी उची दोन हात व्हती अनी तिना शिंग आंगनास व्हतात. 26 त्यानी त्या वेदीना वरना भाग तिना चारी बाजु अनी तिना शिंग शुध्द सोनानं मढावं अनी तिनी आजुबाजूले सोनानं गोट करं. 27 त्यानी सोनान्या कडया करीसनी तिन्या गोटासना खाल तिना दोनी भागले, दोनी कोनासले वेदी उचलीसनी लयी जावानं दांडा घालाकरता दोन दोन लावात. 28 त्यानी बाभुळना लाकडासना दांडा करीसनी त्या सोनाघाई मढावं. 29 त्यानी पवित्र अभिषेकना तेल अनी सुगंधी द्रवासना शुध्द धुप गंधी बनाडतस तशे बनाडं.

38 त्यानी होमवेदी बाभुळना लाकडासनी बनाडी; तिनी लांबी पाच हात अनी रुंदी पाच हात आशी ती चौरस राहीसनी तिनी उंची तीन हात व्हती. 2 त्यानी तिन्या चारी कोपरासले चार शिंग बनाडं; ती तिनं आंगनं व्हतं; त्यानी हाई वेदी पितळघाई मढावं. 3 अनी त्या वेदीना बठा भांड म्हणजे हंडया, पावडी, कटोरं, काटे, आगपात्र हाई बठा पितळनं बनाडं. 4 वेदीले त्यानी आजुबाजूले गोटासना खाल पितळनं जाळीनं एक चाळन करं, ती वेदीना खालतीन तिना अर्धा उचीपावोत व्हती. 5 त्यानी पितळनं चाळनीनं

चारी कोपरासले दांडया घालाकरता चार कडया वतीसनी तयार कर्‌यात.
6 त्यानी बाभुळना लाकडासना दांडया करीसनी ते पितळघाई मढावं. 7
वेदी उचलाकरता तिन्या बाजुना कडयासमा त्यानी दांडया घालात; मजारमा
पोकळ ठेयीसनी बाजुले फया बसाडेल वेदी बनाडी. 8 त्यानी हौद अनी त्यानी
बैठक पितळनी बनाडी; दर्शनमंडपना दारपान ज्या बाया सेवा करेत त्यासना
आरशानी हाई पितळ व्हती. 9 त्यानी आंगन तयार करं; त्याना दक्षिण बाजुले
तलम सणनं ईनेल पडदा बठा शंभर हात व्हतात. 10 त्यासले वीस खांब व्हतात
अनी त्या खांबासले पितळन्या वीस खाचा व्हत्या; खांबासना आकडा अनं
त्यान्या रोहाड चांदीन्या व्हत्यात. 11 त्यान्या उत्तर बाजुले शंभर हात लांबीन
पडदा व्हतात; त्या धरीसनी वीस खांब राहीसनी त्यासले पितळन्या वीस
खाचा व्हत्यात; खांबासना आकडा अनी त्यानी रोहाड चांदीन्या व्हत्यात. 12
अनी पश्चिम बाजुले पन्नास हात लांब पडदा व्हतात; त्यासले दहा खांब अनी
दहा खाचा व्हत्या; या खांबासना आकडा अनी रोहाड चांदीन्या व्हत्यात;
13 पुर्व बाजुले पन्नास हात ठेवं 14 आंगणना दारनं एक बाजुले पंधरा हात
लांबनं पडदा व्हता, त्याना खांब तीन अनी खाचाबी तीन व्हत्या 15 अनी
आंगणनी दुसरी बाजुबी तशीच व्हती; आंगणनं दारनी हाई बाजु अनी त्या
बाजुले पंधरा पंधरा हात पडदा व्हतात, त्याना खांब तीन अनी खाचा तीन
तीन व्हत्या 16 आंगणना आजुबाजूना बठा पडदा कातेल तलम सणसना
कापडनं व्हतं. 17 खांबन्या खाचा पितळनं अनी त्यासना आकडा अनी
त्यासनी रोहाड चांदीनी व्हती; त्यासना मथळा चांदीना मढायेल व्हतात
अनी आंगणनं बठा खांब चांदीना रोहाडघाई जोडेल व्हतात. 18 आंगणना
दारना पडदा वेलबुट्टीदार राहीसनी निया, जांभळा अनी किरमिजी रंगना सुतनं
अनी कातेल तलम सणसना कापडासना व्हतात; त्यासनी लांबी वीस हात
अनी त्यानी रुंदीकडली उची आंगणनं काठना इतली पाच हात व्हती. 19
त्याना खांब चार अनी त्यासले पितळनं खाचा चार व्हत्या; त्यासना आकडा
चांदीना राहीसनी त्यासना मथला चांदीना मढायेल व्हतं अनी त्यासनी रोहाड
चांदीनी व्हती. 20 निवासमंडपना अनी आंगणन्या आजुबाजूना बठा खुट्या
पितळन्या व्हत्यात. 21 निवासमंडपना म्हणजे आज्ञापटन्या निवासमंडपनं
जे सामान लेवीसना सेवाकरता कर्‌यात त्यासनी यादी मोशेनी सांगावरतीन
अहरोन याजकना पोर्‌या इथामार यानी कर्‌यात त्या हयाच शेतस. 22 ज्या
ज्या वस्तु करानीबारामा परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा देयेल व्हती त्या यहुदा
वंशासमासली हूराना नातू अनी उरीना पोर्‌या बसालेल यानी बनाडयात. 23
त्याना जोडीले दान वंशमासला अहीसामकाना पोर्‌या अहलियाब हाऊ कोरीव
काम करनारा हुशार कारागीर राहीसनी निळा, जांभळा अनी किरमिजी रंगना
अनी तलम सणना कपडासवर नक्षीकाम करनारा व्हता. 24 पवित्रस्थाननी
बठा कामसकरता लागेल लोकेसनी अर्पन करेल बठा सोना एकोणतीस
किक्कार व्हतं, अनी पवित्रस्थानमासला शकेलना चलनप्रमानं सातशे तीस
शेकेल व्हतं. 25 मंडळीमाईन ज्यासनी नोंदनी करेल व्हतात त्यासनी जी
चांदीनं अर्पण करं ती शंभर किक्कार भरनी, अनी पवित्रस्थानमासला शकेलना
चलनप्रमान सतराशे पंच्याहतर शकेल भरनी. 26 म्हणजे जेवढा वीस वर्षसना
अनी त्यानापेक्षा बराच व्हतात त्यासनी मोजनी व्हयनी तवय, त्या सव लाख
साडेतीन हर पन्नास भरनात. त्यासमासला एकमागे एक पवित्रस्थानमासला
शकेलना चलनप्रमानं एक एक बेका म्हणजे अर्धा शकेल भेटनं. 27 ती शंभर
किक्कार चांदी पवित्रस्थानमासली खाचा अनी पडदासन्या खाचा वताले
लागनात; एक एक खाचाले एक एक किक्कार आशे शंभर किक्कारनं
शंभर खाचा कर्‌यात. 28 अनी बाकीना सतराशे पंचाहतर किलो चांदीना
खांबासकरता आकडा करात; खांबासना मथळावर मढवनी करी अनी
त्यानाकरता रोहाड बनाडी. 29 अर्पन केरल पितळ सत्तर किक्कार अनी दोन
हजार चारशे पस्तीस किलो व्हती. 30 ती पितळ लयीसनी दर्शनमंडपना
दारना खाचा, पितळनं वेदी, पितळनी चाळनी अनी वेदीना बठा सामान, 31
अनी आंगण चारी बाजुले खाचा, त्यान्या दारन्या खाचा अनी निवासमंडप
अनी आंगण यासन्या चारी बाजुना खुट्या बनाडयात.

39 त्यानी पवित्रस्थानमासली सेवा करनारा याजकसकरता निळया,
जांभळया अनी किरमिजी रंगनं सुत ईनीसनी कपडा करात; परमेश्वरनी
मोशेले सांगं व्हतं त्या प्रमानं ते करं. अनी अहरोनकरता पवित्र कपडा करात
2 त्यासनी एफोद सोनानं धागा अनी निळया, जांभळया अनी किरमिजी रंगनं
सुतनं अनी तलम सणसनं कापड तयार करं. 3 त्यासनी सोना ठोकीसनी
त्याना पत्रा बनाडं अनी ते पत्रा कापीसनी त्यानी तार बनाडी अनी ती हुशार
कारागीरकडतीन अनी निळया, जांभळया अनी किरमिजी रंगनं सुतनं अनी
तलम सणसनं कापडमा भरं. 4 त्यासनी एफोदले खांदपट्टया जोडयात; त्यानी
दोनी टोक जोडेल व्हती. 5 एफोद बांधाकरता त्यानावर जी कुशलतीन इनेल
पट्टी राहास तिनी बनावट त्यानासारखी राहीसनी ती एकसारखी तुकडानी
बनाडं; ती सोनानी जराघाई अनी निळया, जांभळया अनी किरमिजी रंगनं
सुतनं अनी कातेल तलम सणसना कापडासना करं; परमेश्वरनी मोशेले सांगं
व्हतं त्याप्रमानं हाई करं. 6 मुद्रासवर छाप कोरतस तशे त्यासनी गोमेद मण्यावर
इस्राएल पोर्‌यासनी नावं कोरात; त्या मणी सोनानं जाळीदार खाचामा बसाडं.
7 इस्राएल पोर्‌यासनी स्मारकरत्न व्हावाले पाहिजे म्हणीसनी ती एफोदनं
खांदपट्टयासावर लावं; परमेश्वरनी मोशेले सांग व्हतं त्या प्रमानं हाई करं. 8
त्यानी एफोदप्रमानं कातेल सोनासना धागानं अनी निळया, जांभळया अनी
किरमिजी रंगनं सुतसना अनी कातेल तलम सणसना कापडना उरपट हुशार
कारागीरकडतीन बनाडं. 9 तो चौरस व्हता; हाई उरपट त्यासनी दुहेरी करं; ते
दुहेरी राहिसनी एक ईत लांब अनी एक ईत रुंद व्हती. 10 त्यासमा रत्नासना
चार रांगा बसाडयात; पहिली रांगमा लाल, पुष्कराज अनी माणिक; 11 दुसरी
रांगमा पाच, नीलमणी अनी हिरा; 12 तिसरी रांगमा तृणमणि, सुर्यकांत अनी
पदमराग: 13 अनी चौथी रांगमा लसणा, गोमेद अनी यास्फे; हाई रत्ना सोनानं
जाळीदार खाचामा खोचं. 14 इस्राएल पोर्‌यासनी नावसनी संख्याएवढी या
रत्ना व्हतात; त्यासनी संख्या प्रमानं बारा नावं व्हतात; मुद्रा जशी खोदतस
तशे बारा वंशसमाईन एक एक नाव एक एक रत्नासवर त्यासनी खोद. 15
दोरीनासारखा पिळ घालेल शुध्द सोनानी साखळया करीसनी उरपटले लावं.
16 सोनानं दोन जाळीदार खाचा अनी दोन कडया करीसनी उरपटनं दोनी
बाजुले लावं. 17 उरपटना शेवट लायेल दोनी कडयासमा सोनानं पिळ घालेल
साखळया टाक्यात. 18 पिळ घालेल दोनी साखळयासनं दुसरा दोन तोंडासले

दोनी जाळीदार खाचामा मढाईसनी त्या एफोदना दोनी खांदपट्टयासना समोरनं भागले लावं. 19 सोनानं आजुन दोन कडया करीसनी उरपटना दोनी तोंडाले म्हणजे एफोदनं मजारनी बाजुले जी कोरेल शे तठे लावं. 20 सोनानं आजुन दोन कडया करीसनी एफोदनं दोनी खांदपट्टयासना खालतीन त्यानामोरे त्याना सांधानाजोडे ईनेल बुट्टीदार पट्टीवर लावं. 21 त्यासनी त्या उरपटन्या कडया एफोदन्या कडयासले निया फीतीसघाई आशे बांध एफोदनं बुट्टीदार पट्टीवर राहावाले पाहिजे अनी त्यानापाईन ते येगळं व्हावाले नही पाहिजे, परमेश्वरनी मोशेले सांगं व्हतं त्याप्रमानं हाई करं. 22 त्यानी एफोदनासंगे घालानं झगा ईनीसनी बठा निया रंगनं करी टाकं. 23 मध्यभागमा चिलखतप्रमानं एक छिद्र ठेवं, अनी ते फाटाले नही पाहिजे म्हणीसनी ते छिद्रनं काठले आजुबाजूले गोट घालं. 24 त्यासनी त्या झगानं खालना घेरामा आजुबाजूले निळा, जांभळा अनी किरमिजी कातेल सुतनं डाळींब काढं. 25 शुध्द सोनानं घंटया बनाडयात अनी झगानं खालनं घेरानं आजुबाजूले दोन डाळींबनं मजारमा एक एक आशी त्या लाव्यात; 26 म्हणजे झगानं खालनं घेरानं आजुबाजूले एक सोनानी घंटी अनी एक डांळीब, परत एक सोनानी घंटी अनी एक डांळीब आशा त्या लाव्यात; हाई झगा सेवा करानी येळले घालानं; परमेश्वरनी मोशेले सांगं व्हतं त्याप्रमानं हाई करं. 27 अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासनकरता तलम सणसना ईनेल कपडासना अंगरखा, 28 अनी तलम सणसना फेटा, तलम सणसना सुंदर फेटा, कातेल तलम सणसना चोळनं, 29 कातेल तलम सणसना अनी निळया, जांभळया अनी किरमिजी रंगनं नक्षीदार काढेल कमरबंद हाई बनाडी; परमेश्वरनी मोशेले सांगेल व्हतं त्याप्रमानं हाई करं. 30 त्यासनी पवित्र मुकुटनं पट्टी शुध्द सोनानी करी अनी मुद्रा कोरतस तशे तिनावर हया अक्षरं कोरी टाकं; परमेश्वरकरता समर्पित. 31 ती फेटावर बांधता यावाले पाहीजे म्हणीसनी तिले त्यासनी निया रंगन फीत लाव; परमेश्वरनी मोशेले सांगं व्हतं त्याप्रमानं हाई करं. 32 हाई प्रकारं दर्शनमंडपना निवासमंडपना बठा काम सरी गयात; परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा देयेल व्हती त्याप्रध्दतमा इस्राएल लोकेसनी हाई करं. 33 त्यासनी मंग ते निवासमंडप मोशेकडं लयं; तंबू अनी त्याना बठा सामान म्हणजे त्याना आकडा त्यान्या फळया, त्यानं अडसर, त्यानं खांब अनी त्यान्या खाचा; 34 अनी मेंढासनी लाल रंगाडेल कातडी अनी शुस मासानी कातडी अनी अंतरपट; 35 आज्ञापटना कोश अनी त्यासना दांडा अनी दयासन; 36 मेज, त्यानावरना बठा सामान अनी समर्पित करेल भाकर; 37 शुध्द दिवट, त्याना दिवा मनजे रांगमा लायेल दिवा, त्याना बठा उपरकन अनी दिवाकरता तेल; 38 सोनानी वेदी, अभिषेकनं तेल, सुंगधी धुप अनी तंबुन दारनाकरता पडदा; 39 पितळनी वेदी अनी तिना पितळन जाळी, तिना दांडा अनी तिना बठा भांडा, पितळना भांडा अनी त्यानी बैठक; 40 आंगनं पडदा, खांब अनी खाचा, आंगनं दारनं पडदा, दोर अनी खुटया अनी निवासमंडपनं अनी दर्शनमंडपनं सेवाकरता लागनारा बठा साहित्य; 41 पवित्र ठिकानले सेवा कराकरता इनेल तलम कपडा, अहरोन याजकनं पवित्र कपडा अनी याजकनं काम चालावाकरता त्याना पोऱ्यासना कपडा हाई बठा त्यासनी आणं; 42 परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा देयल व्हती त्याप्रमानं इस्राएल लोकेसनी बठा काम करं. 43 मोशेनी हाई बठा काम दख; ते त्यासनी परमेश्वरनी आज्ञाप्रमानं करेल शे आशे त्यासना दखामा व्हनं येवानंतर त्यानी त्यासले आशिर्वाद दिधं.

40 परमेश्वर मोशेले बोलना; 2 पहिला महीनानं पहिला दिनले दर्शनमंडपना निवासमंडप उभा कर. 3 त्यानामा आज्ञापटनं कोश ठेवानं अनी तो आंतरपटतीन झाकानं 4 मेज मजारमा लयीसनी त्यानावरना सामान नेवनेटका ठेवानं अनी दिवट मजारमा आणीसन त्याना दिवा लावनं. 5 आज्ञापटना कोशनामोरे सोनानी धुपवेदी ठेव अनी निवासमंडपना दारनं पडदा लाव. 6 दर्शनमंडपना निवासमंडपना दारनामोरे होमवेदी ठेव. 7 दर्शनमंडप अनी वेदी यानामध्ये पितयना भांड ठेयीसनी त्यानामा पाणी भर. 8 आजुबाजूले आंगन कर अनी त्याना दारले पडदा लाव. 9 अभिषेकनं तेल आणीसन निवासमंडपले अनी त्यामासला बठया वस्तुसले अभ्यंग कर अनी तो मंडप अनी त्याना बठा सामान हाई पवित्र कर, हाई प्रकारं तो पवित्र व्हयी. 10 होमवेदी अनी त्याना बठा सामान यासले अभिषेक करीसनी अर्पण कर, म्हणजे ती परमपवित्र व्हयी. 11 पितयना भांडा अनी त्यानी बैठक यासले अभिषेक करीसनी अर्पण कर, 12 अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासले दर्शनमंडपना दारपान लयीसनी जलस्नान घाल. 13 अहरोनंले पवित्र कपडा घालीसन अनी त्याले अभिषेक करीसनी समर्पण कर; म्हणजे तो याजकनं नातातीन मनी सेवा करी. 14 त्याना पोऱ्यासले लयीसनी त्यासना आंगमा कपडा घाल; 15 तु त्यासना वडीलले जशे अभिषेक करशी तशेच त्यासले कर, म्हणजे ते याजक हाई नातातीन मनी सेवा करतीन; हाई त्यासना अभिषेक पिढयानपिढया कायमनं याजक बनाडीन ठेवसु. 16 मोशेनी आशे करं; परमेश्वरनी आज्ञा देवाप्रमानं त्यानी बठ काही करं. 17 अनी दूसरा वरिशनं पहिला महीनानं दिवसले निवासमंडप उभं करं. 18 मोशेनी निवासमंडप उभं करं, त्यानी त्यासन्या खाचा बसाडीसनी फळया लाव्यात. 19 अनी त्यानी निवासमंडपवरतीन तंबु तानं अनी तंबुनं छप्पर त्यानावर घालं; परमेश्वरनी आज्ञा देयेलप्रमानं मोशेनी हाई करं. 20 त्यानी आज्ञापट लयीसनी कोशमा ठेवं अनी कोशले दांडी लायीसनी त्यानावर दयासन ठेवं. 21 त्यानी तो कोश निवासमंडपमा लयी गयात अनी आंतरपट लायीसनी आज्ञापटनं कोश झाकं; परमेश्वरनी आज्ञा करेलप्रमाण हाई व्हयनं. 22 त्यानी निवासमंडपनं उत्तर बाजुले दर्शनमंडपमा आंतरपट बाहेर मेज ठेवं; 23 अनी त्यानावर परमेश्वरनीमोरे समर्पित करेल भाकर ठेयी दिधं; परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा करेल प्रमानं हाई व्हयनं; 24 त्यानी निवास मंडपनं दक्षिण बाजुले दर्शनमंडपमा मेजनामोरे दिवट ठेवं. 25 अनी परमेश्वरनीमोरे दिवा लावं; परमेश्वरनी आज्ञा करेलप्रमाण हाई व्हयनं. 26 त्यानी दर्शनमंडपमा आंतरपटनामोरे सोनानी वेदी ठेव; 27 तिनावर त्यानी सुगंधी द्रवनं धुप जाळं; परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा कराप्रमानं हाई व्हयनं. 28 त्यानी निवासमंडपनं दारले पडदा लावं 29 अनी दर्शनमंडपनं निवासमंडपनं दारपान होमवेदी ठेयीसनी तिनावर होमबली अनी अन्नबलीनं अर्पण करं; परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा कराप्रमानं हाई व्हयनं. 30 दर्शनमंडप अनी वेदी यानामा त्यानी पितयना भांडा ठेयीसनी धवाकरता त्यामा पाणी भरं. 31 मोशे अनी अहरोन अनी त्याना पोऱ्या त्यामा आप आपला हातपाय धवं; 32 ते दर्शनमंडपमा किवा वेदीनाजोडे जातस तवय त्या आपला हातपाय तठे धोयेत;

परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा कराप्रमानं हाई व्हयनं. 33 त्यानी निवासमंडपना
आजुबाजूले अनी वेदीनं जोडे आंगनंना कडाले उभी करं अनी त्याना दारले
पडदा लावं; हाई प्रमानं मोशेनी बठा काम सरावं. 34 मंग दर्शनमंडपनावर
ढगनी सावली करी अनी निवासमंडप परमेश्वरनी तेजघाई भरी गयं. 35
दर्शनमंडपनावर ढग थांबनं अनी परमेश्वरनी तेजघाई निवासमंडपघाई भरी गयं
म्हणीसनी मोशेले मजारमा येवाले जमनं नही. 36 जवय इस्राएल लोकेसनं
सर्वा प्रवासमा निवासमंडपना वरना ढग वर जाये तवय त्या मोरे सरकेत. 37
अनी तो ढग तठेतीन वर नही गया तर त्या मोरे सरकत नव्हतात; तो वर जास
तोपावोत त्या तठेच थांबेत. 38 परमेश्वरनं ढग दिवसले निवासमंडपवर राहे
अनी रातले त्यामा आग राहे; हाई आशे प्रवासमा बठा इस्राएल घरानासना
नजरमा दखाई रांहितं.

लेवीय

1 परमेश्वरनी दर्शनमंडप माईन मोशेले आवाज दिसन बोलना. **2** इस्राएल
लोकेसले अस सांगानं, जर तुम्हना माईन एखादा माणुस पशुबळिना अर्पण
करी तवय त्यानी बकऱ्यामेंढया यामातील अर्पण करानं. **3** गुरंढोरसमातील
होमबळी अर्पण करानं व्हई त्यासनी पाक नर अर्पण करानं; तो त्यासनी
दर्शनमंडपना दारमा अर्पण करानं, तवय परमेश्वर देखत मान्य व्हई. **4**
होमबळीना पशुना डोकावर हात ठेवाना तवय तो पशु पश्चातापकरता मान्य
व्हई. **5** त्यानी त्या वासुस्ले देवना देखत मारानं अनं अहरोनना पोऱ्या ज्या
सेवक शेतस त्यासनी त्यानं रंगत अर्पण करीसन दर्शनमंडपना दारपान जी वेदी
शे त्यावर आजुबाजूले शितडानं. **6** तवय होमबळी पशुना कातडा काढीसन
त्यासना तुकडा कराना. **7** नंतर अहरोन सेवकना पोऱ्यासनी वेदीवर इस्तव
ठेवानं अनी त्यानावर लाकड ठेवानं; **8** अनं अहरोनना पोऱ्या ज्या सेवक शेतस
त्यासनी वेदीवरना इस्तववरना लाकडासवर पशुना त्या तुकडा, डोका अनं
चरबि हाई रचाना. **9** त्यानी आतडि आनं पाय त्यानी पाणीघाई धोवानं तवय
सेवकसनी सर्वासना वेदीवर होम करीसन ते अर्पण करानं तवय ते परमेश्वरनि
करता सुवासिक अर्पण व्हई. **10** शेरडामेंढारा माईन होमबळी अर्पण करानं
व्हईते तो नर पाक ऱ्हावाले पाहिजे. **11** त्यासनी त्याले परमेश्वरनां देखत
वेदीना उत्तर बाजुले मारि टाकानं आनं अहरोनना पोऱ्या जे सेवक शेतस
त्यासनी त्याना रंगत वेदीना आजुबाजूले शितडानं. **12** त्यानी त्याना कापीसन
तुकडा करानं अनी त्याना डोका अनं चरबी हाई वेगळा करानं ह्या सर्वा तुकडा
सेवकसनी वेदीना इस्तववरना लाकडसवर रची देवानं. **13** त्यानी आतडी अनं
पाय त्यानी पाणीघाई धवानं. मंग सेवकसनी बठासना वेदीवर होम करीसन
त्यानं अर्पण करानं. हाई होमबळी परमेश्वरना करता सुवासिक अर्पण शे. **14**
परमेश्वरनि करता त्याले पक्षीसनी होमबळी अर्पण कराना व्हईते होलासना
आनं पारवसना पिल हयासना अर्पण करना पडि. **15** सेवकसनी तो पक्षी
वेदीजोडे आनीसन त्याना डोका मोडीसन येगळं करी टाकानं अनी वेदीवर
त्याना होम करानं अनी त्यानं रंगत वेदीना बाजुले गाळी टाकानं. **16** त्याना
गळानी पिशवी अनं पिस काडीसन वेदीना पुर्व भागले राख टाकाना जागावर
फेकी टाकानं. **17** त्यानी तो पंखना मझारमाईन फाडी टाकानं. पण ते भाग
वेगळा कराना नही. तवय सेवकसनी वेदीना ईस्तवना लाकडासवर त्याना होम
करानं. हाई होमबळी परमेश्वरना करता सुवासिक अर्पण शे.

2 ज्या कोणी परमेश्वरले अन्नार्पण करानं व्हई तर त्यानी मैदाना अर्पण
करानं. त्यानावर तेल टाकीसन लोबान ठेवानं. **2** त्यानी ते अहरोना पोऱ्या
ज्या सेवक शेतस त्यानाकडे आननं. त्यामाईन मुठ भरीसन मैदा, तेल अनं
सर्वा लोबान संगे आणीसन सेवकसनी स्मारकभाग म्हणीसन त्याना वेदीवर
भेट करानं. **3** अर्पण माईन जे काही उरी ते अहरोना अनं त्याना पोऱ्यासना
व्हई; हाई उरेल भेट परमेश्वरले नवस करानं जी भेट हवन त्यामासला परम
पवित्र शे. **4** भट्टीमा भाजेल अर्पण करानं व्हईते ते तेलमा मळेल मयदान्या
बेखमीर भाकरी नाहीते तेलमा चोपडेल बेखमीर चानक्या राहावाले पाहीजे. **5**
तवामां भाजेल भेट करानं व्हई ते तेलघाई मळीसनी बेखमीर मयदानं ऱ्हावाले
पाहीजे. **6** त्याना दाखला दाखली तुकडा करीसनी त्यानावर तेल टाकानं,
हयाले अन्नार्पण म्हणतस. **7** कढाईमा तळेल अर्पण करानं व्हई ते बी तेलघाई
मळीसनी बेखमीर मैदानं ऱ्हावाले पाहीजे. **8** हाई पध्दतमां अर्पण लयी येवानं;
ते परमेश्वरना देखत आणानं, सेवकसकडे आणानं. त्यानानंतर सेवक ते
वेदीनाजोडे लई जाई. **9** सेकवकसनी अर्पण माईन स्मारकभाग काडीसनी
त्याना वेदीवर होम करानं. तवय ते परमेश्वरना करता सुवासिक भेट व्हई. **10**
अर्पण माईन जे काही उरी ते अहरोनना अनं त्याना पोऱ्यासना व्हई, हाई उरेल
परमेश्वरले नवस करानं जे भेट त्यामासला परम पवित्र शे. **11** परमेश्वरले
अर्पण करेल कोणते भी अर्पणमाईन खमीर ऱ्हावाले नही पाहीजे, खमीर
नाहिते मध हयाना अग्नीमा हवन करीसनी ते परमेश्वरले अर्पण करानं नही.
12 पहिला फळ म्हणीसनी त्याना अर्पण परमेश्वरले करानं; पण ते सुवासिक
हवन म्हणीसनी वेदीवर अर्पण करानं नही. **13** तू बनाडशी त्या सर्वा अर्पण
मिठघाई चवदार बनाडानं; तू आपले देवनीसंगे करेल करारनं मिठ आपले
अर्पणमा घालाले चुकानं नही. तुना सर्वा अर्पण मिठना ऱ्हावाले पाहीजे.
14 परमेश्वरनी करता तु अर्पण म्हणीसनी पहिला पिक अर्पण करशी तवय
ईस्तववर भाजेल हीरवा कनससना दाना; म्हणजे हिरव्या कनससले चोळीसनी
काढेल उंब्या पहिला पिक अर्पण म्हणीसनी लय; **15** त्यानावर तेल टाक अनं
लोबान ठेव; हयाले म्हणतस अन्नार्पण. **16** चोळीनी काढेल दाना अनं तेल
यानामाईन जरासा अनं सर्वा लोबान स्मारकभाग म्हणीसनी सेवकसनी जाळनं;
हाई परमेश्वरनी करता हवन शे.

3 ज्यासले शांती अर्पणना यज्ञ करानं व्हई अनं ते बी पाळेल प्राणीनं
करानं व्हई तर ते यज्ञपशु नर राहो का मादी राहो ते परीपुर्ण दखीसनी
परमेश्वर करता अर्पानं. **2** त्यानी त्यासना पशुना डोकावर हात ठेवानं अनं ते
दर्शनमंडपना दारपान मारानं. अनं अहरोना पोऱ्या ज्या याजक शेतस त्यासनी
त्याना रंगत वेदीना आजुबाजूले शितडानं. **3** शांती अर्पणना यज्ञपशूना ज्या
भागना परमेश्वरकरता होम करानं ते आशे; आतडासवर पसरेल चरबी अनं
त्याले लागेल बठी चरबी. **4** दोन्ही गुर्दासनावरना कमरना जोडे जी चरबी
अनं गुर्दासपावोत काळजना वरना पडदा हाई सर्वा न्यारा करानं. **5** हाई
बठा लयसनी अहरोना पोऱ्यासनी वेदीवर, इस्तवर रचेल लाकडासवरना
होमबळीवर त्याना होम करानं; हाई परमेश्वरनीकरता सुवासिक अर्पण शे.
6 परमेश्वरनी करता शांती अर्पणना यज्ञकरता पाळेल प्राणी व्हईते, ते नर
राहो की मादी राहो, त्यानी ते परीपुर्ण दखीसन आननं. **7** जर त्याले मेंढाना
बळी अर्पण करानं व्हई ते त्यानी परमेश्वरना देखत अर्पण करानं. **8** त्यानी
त्या पशुना डोकावर त्याना हात ठेवानं अनं ते दर्शनमंडपनाजोडे मारानं अनं
अहरोना पोऱ्यासनी त्याना रंगत वेदीना चारीबाजुले शितडानं. **9** शांती अर्पणना
यज्ञपशुना जे भागना परमेश्वर करता होम करानं शे ते आश शे त्यानी चरबी
अनं पाठना कणामाईन कापीसन काढेल चरबी लागेल शेपटी, आतडासवर
पसरेल चरबी अनं त्याले लागेल चरबी. **10** दोन्ही गुर्दा, त्यानावरना कंबरना
जोडेना अनं गुर्दयासपावोत काळजना वरना पडदा अलग करी टाकानं.
11 याना सेवकसनी वेदीवर जाळानं; हाई परमेश्वर करता अर्पण शे. **12**
बकरीनी बळी व्हईते त्यानी ते परमेश्वरना देखत अर्पानं. **13** त्यानी त्याना

डोकावर त्याना हात ठेवानं अनं दर्शनमंडपना समोर ते मारानं. अनी अहरोना
पोर्‍यासनी त्यान रंगत वेदीवर चारीबाजुले शितडानं. 14 हाई बळीना जे भाग
परमेश्वरले भेट म्हणीसनी अर्पानं ते आशे शे; आतडासवर पसरेल चरबी,
त्याले लागेल बठी चरबी, 15 दोन्ही गुर्दा, त्यानावरना कंबरना जोडेनी चरबी
अनं गुर्दासपावोत काळजना वरना पडदा अलग करी टाकानं. 16 त्याना
सेवकसनी वेदीवर जाळानं; हाई सुवासिक अर्पण शे; चरबी म्हणीसन जेवढं
व्हई ते परमेश्वरनं शे. 17 तुम्हीन चरबी अनं रंगत खावानं नई; हाऊ तुमले
अनं तुमना घराणासले कायमना नियम शे.

4 तवय परमेश्वर मोशेले बोलना, 2 इस्राएल लोकेसले अस सांग; ज्या
कामसले देवनी नही सांगेल शे तरी बी एखादानी चुकीसनी पाप करी टाकं
तवय ते पाप कोणाकडतीन घडनं, 3 लोकेसले पाप लागी आशे पाप अभिषिक्त
सेवकनी करेल व्हई तर त्यानी त्याना पापनीकरता पापर्पण म्हणीसनी एखादा
तरुण बैल परमेश्वरले अर्पानं. 4 तो बैल देवना देखत दर्शनमंडपना दारपान
त्यानी आनानं अनं त्याना डोकावर हात ठेईसनी देवनी देखत ते अर्पानं. 5
अभिषिक्त सेवकसनी बैलनं थोडं रंगत आनीसनी दर्शनमंडपमा लई जावानं.
6 अनी सेवक त्यासना बोट रंगतमा बुडाईसनी देवनी देखत पवित्र भागमा
अंतरपटना समोर ते सात दाव शितडानं 7 याजकसनी त्यामाईन काही रंगत
लईसनी दर्शनमंडपमा देवनीमोरे धुपवेदीना शिंगासले लावानं; अनं बैलना
बाकीना सर्व रंगत दर्शनमंडपना दारपान वती टाकानं. 8 त्यानंतर पापबळीना
वासरुना बठी चरबी काढी टाकानं म्हणजे आतड्यासवर पसरेल चरबी अनं
त्याले लागेल बठी चरबी, 9 दोन्ही गुर्दा, त्यानावरना कमरना जोडे जी चरबी
अनं गुर्दासपावोत काळजना वरना पडदा हाई सर्वा न्यारा करानं. 10 जस हाई
सर्व होमबळीना वासरुपाईन न्यारा करतस तसे हाई न्यारा करी टाकानं अनं
ते सेवकसनी ते होमवेदीवर अर्पानं. 11 बैलनं कातडं, मास, डोक, पाय,
आतडी, शेण, 12 हाई बठा बैल छावणीना बाहेर जठे राख टाकतस आशे शुध्द
ठिकानले लयी जावानं अनं लाकडासवर ठेईसनी आगघाई जाळी टाकानं,
जठे राख टाकतस तठे ते जाळानं. 13 इस्राएलनी बठी मंडळीनी चुकीसन
एखादं पाप करं अनं ते मंडळीले समजनं नई, जे काम देवनी नई सांगेल व्हतं,
ते काम करं तर त्या दोषी ठरतीन, 14 मंग त्यासनी करेल पाप उजेडमा उना,
तवय मंडळीनी बैलनं पापबळी अर्पण करानं अनी तो दर्शनमंडपना समोर
आणानं. 15 मंडळी माईन पुठारीसनी परमेश्वरना देखत त्या बैलना डोकावर
हात ठेवानं अनी त्याले परमेश्वरना देखत मारानं. 16 अभिषिक्त सेवकसनी ते
बैलनं जरासं रंगत लीसनी दर्शनमंडपमा आनानं. 17 सेवकनी त्या रंगतमा
त्याना बोट बुडावानं परमेश्वरना देखत, आंतरपटना समोर सात दाव शितडानं.
18 मंग दर्शन मंडपमा परमेश्वरना समोर जी वेदी शे तिना शिंगसले काही रंगत
लावानं; अनी बाकीनं सर्व रंगत लईसनी दर्शनमंडपना दारपान जी वेदी शे तिना
पायथापान वती देवानं. 19 त्या बैलनी बठी चरबी काढीसनी वेदीवर तिना
होम करानं. 20 पापार्पणना बैलना जसं करतस, तशच याना भी करानं; ह्या
प्रकारे सेवकसनी इस्राएल लोकसना करता प्रायश्चित करानं, मनजे त्यासले
क्षमा व्हई. 21 पहिला बैल बाहेर लई जाईसनी जाळं तशं हाऊ भी बैल
छावणीना बाहेर लईसनी जाळानं; हाई मंडळीना करता पापार्पण शे. 22 ज्या
कामसले देवनी नई सांगेल शे अशं एखादं काम करी टाकं तो दोषी धराई
जाई. 23 अनी त्यानी करेल पाप त्याले समजनं; त्यानी परिपुर्ण आशे बोकडा
बळी देवानं करता आणानं. 24 त्यानी त्या बोकड्याना डोकावर हात ठेवानं.
अनी परमेश्वरना समोर जठे यज्ञपशु मारतस तठे ते मारानं; हाई पापार्पण शे.
25 त्याना नंतर सेवकसनी त्याना बोटघाई ते पापार्पणनं काही रंगत लिसन होम
वेदीना शिंगसले लावानं अनं बाकीनं सर्व रंगत होम वेदीना पायथावर वती
टाकानं. 26 शांत्यर्पणना यज्ञपशूना चरबीनागत यानी भी बठी चरबी वेदीवर
होम करी टाकानं; ह्या प्रकारे त्याना पापना करता सेवकसनी प्रायश्चित करानं
मनजे त्यानी क्षमा व्हयी. 27 सामान्य लोकासमाईन एखादानं चुकीसनी पाप
करेल व्हई मनजे ज्या कामे परमेश्वरनी नही सांगेल शे ते त्यासनी करी टाकेल
व्हई तो दोषी ठरी. 28 अनं त्यानी करेल पाप त्याले समजनं व्हई तर त्यानी ते
पापना करता एखादी परिपुर्ण बकरी लई येवानं. 29 अनं त्या पापार्पणना
डोकावर हात ठेवानं अनी जठे होमबळी करतस त्या जागावर ते मारानं. 30
त्या नंतर सेवकसनी त्याना बोटघाई ते पापार्पणना काही रंगत आणीसन होम
वेदीना शिंगसले लावानं अनं बाकीना सर्व रंगत वेदीना पायथावर वती टाकानं.
31 अनी शांत्यर्पणना यज्ञपशुना चरबीना मायक याना भी बठी चरबी अलग
करी टाकानं अनं याजकसनी ती परमेश्वरना करता सुखदायी हवन व्हई;
त्या करता तिना वेदीनावर होम करानं; सेवकसनी त्याना करता प्रायश्चित
करानं मनजे त्यानी क्षमा व्हई. 32 जर त्यानी अर्पणना करता पापर्पण मेंढा
आणेल व्हई ते निर्दोष राहावाले पाहिजे अनी ती मादी पाहिजे. 33 त्यानी
पापबळीना डोकावर हात ठेवानं अनं जठे होमबळी मारतस त्या ठिकाणले ते
मारानं. 34 त्या नंतर सेवकसनी त्याना बोटघाई ते पापबळीना काही रंगत
आणीसन होमवेदीना शिंगसले लावानं अनं बाकीना रंगत वेदीना पायथावर
वती टाकानं. 35 अनी शांत्यर्पणना कोकराना चरबीना मायक बठी चरबी
अलग करी टाकानं अनी परमेश्वरना करता वेदीनावर हव्यवर तिना होम
करानं; हाई पध्दतमा त्यानी करेल पापना करता सेवकसनी त्याना करता
प्रायश्चित करानं मनजे त्यानी क्षमा व्हई.

5 तु काही दखेल शे का, नाहिते काही ऐकेल शे आशे एखादानं साक्षीदार
हाई नातातीन शपथ दिसन ईचारं व्हई अनं त्यानी सांगाले नही बोली
दिधं, हाई दोष त्याना कडतीन घडेल शे तर त्याले शिक्षा भेटी. 2 जर
एखादानं चुकीसनी अशुध्द् वस्तुले हात लाई दिद तर तो दोषी ठरी, मंग ते
अशुध्द् वनपशुना राहो का मरेल ग्रामपशुना राहो नाहिते रांगणारं अशुध्द् मरेल
जनावरसनं शव राहो. 3 हाई प्रमाण एखाद माणुसनी एखादी अशुध्द् वस्तुले
चुकीसनी हात लाय व्हई अनं हाई त्याले समजनं मनजे तो दोषी ठरी, मंग ती
अशुध्द् होणारी वस्तु कशाभी परकारनी राहो. 4 कोणी माणुसनी बरावाईट
कराबद्दल अविचारमा शपथ लिदी व्हई, मंग अविचारमा लेयल कशाभी गोष्ट
राहो अनं ती त्यान चुकीसनी करेल व्हई, अनं ती त्याले समजनं व्हई तर
त्याले बठया गोष्टीनाबद्दल त्याले दोषी समजानं. 5 तो अशा कशाभी गोष्टीमा
दोषी व्हईना अनं त्यानी पाप कर व्हई तर त्यानी पाप कबुल करानं. 6 त्यानी
करेल पाप बद्दल परमेश्वरकरता दोष अर्पन आणानं; त्यानी गवारामाईन एक
मादी मनजे मेंढी नाहिते बकरी पाप अर्पनाकरता आणानं. सेवकसनी त्याना

पापना करता प्रायश्चित करानं. 7 त्याले मेंढा देवानी ऐपत नही व्हईते त्यानी
दोन होले नाहिते पारवासना दोन पिला दोष अर्पनाकरता परमेश्वरपान लई
येवानं. त्यानामाईन एक पापर्पण अनं दुसरा होमर्पण करानं. 8 त्यानी ती
सेवकसकडे लई येवानं; त्यानंतर सेवकसनी पापबळी पहिला देवानं अनं
त्यानी मुंडक मोडानं पण त्याले न्यारा करानं नही. 9 पापबळीना बाकीना
रंगत वेदीनाजोडे शितडानं अनं बाकीना रंगत वेदीना पायथापान वतानं; हाई
पापर्पण शे. 10 दुसरा चिडाना त्यानी विधिपुर्वक होम करानं. त्यानी करेल
पापविषयी त्यानाकरता याजकसनी प्रायश्चित करानं; मनजे त्यानी क्षमा
होई जाई. 11 दोन होले नाहिते पारवासना दोन पिला हयाभी देवानी ऐपत
नही व्हईते त्यानी त्याना पापनीबद्दल एक दशमांश मयदा पापार्पण म्हणीसनी
आणानं अनं त्यानी त्यामा तेल टाकानं नही अनं धुप टाकानं नही कारण
हाई पापार्पण शे. 12 त्यानी सेवकसकडे आणानं अनं सेवकसनी त्यामाईन
मुठभर लईसनी स्मारकभाग म्हणीसनी वेदीवर परमेश्वरकरता करेल हवनावर
त्याना होम करानं, हाई पापर्पण शे. 13 शेवट कशाभी गोष्टीसनाबारामा कोणी
पाप करी तवय याजकसनी त्यानाकरता प्रायश्चित करानं मनजे त्यानी क्षमा
व्हई जाई 14 तवय परमेश्वर मोशेले बोलना. 15 जर कोणी परमेश्वरनी
पवित्र वस्तुनीबारामा अविश्वास देखाडी अनं चुकीसनी पाप कर व्हई त्यानी
परमेश्वरले दोष अर्पण करानीकरता गवारामाईन एखादा परिपुर्ण मेंढा लई
येवानं; तु ठरावसी तेवढा चांदीना शकेल एवढा राहावाले पाहिजे, हाई शकेल
पवित्रस्थानंना पैसा परमानी राहावाले पाहिजे; हाई दोष अर्पण शे. 16 जी
पवित्र वस्तुनीबारामा त्यानी पाप कर व्हई तिना भरपाई करी दयावना; अनं
ती वस्तुनी किंमतमा अजुन पाचवा भाग टाकीसनी सेवकसले देवानं; अनं
सेवकसनी हाई दोष अर्पणना मेंढा अर्पण करीसनी त्याकरता प्रायश्चित करानं
मनजे त्यानी क्षमा व्हई जाई. 17 परमेश्वरनी नही सांगेल शे आशे पाप
एखादाकडतीन व्हईल होई, मंग ते चुकीसनी का होयना त्याले दोषी समजानं;
अनं त्याले पापना भार उचलं पडी. 18 त्यानी मेंढासना गवारासमाईन एक
परिपुर्ण मेंढा दोष अर्पणकरता सेवकसपान आणानं; तु ठरावसी तेवढी किंमतमा
तो राहावाले पाहिजे; त्यानी चुकीसनी पाप करं व्हई त्याकरता सेवकसनं पाप
झाकनं पडी, मनजे त्याले क्षमा व्हई 19 हाई दोष अर्पण शे, परमेश्वरनी देखत
तो माणुस नि: संशय दोषी शे.

6 परमेश्वर मोशेले बोलना. 2 जर एखादानी पाप करीसनी परमेश्वरना
अपराधी व्हयना, मनजे ठेव, गहाण नाहिते लुट हयानीबारामा त्याना
शेजारनी संगे करेल व्हई नाहिते त्यानावर जुलूम करेल व्हई. 3 नाहिते
एखादानी दवडेल वस्तु सापडेल व्हई अनं त्यानी त्याबारामा खोटी शपथ
लीसनी लबाड बोलीसनी अशा गोष्टी करीसनी लोक पापमा पडतस, 4 मनजे
आशे पाप करीसनी दोषी व्हईना, त्याने लुट करीसनी, नाहिते जुलूम करीसनी
काही लिद व्हई ते, नाहिते एखादानं देन बुडायल व्हई ते, नाहिते एखादानं
दवडेल वस्तु त्याले सापडेल व्हई अनं ती देयल नहि व्हई ते. 5 नाहिते एखादी
वस्तुनाबारामा खोटी शपथ लिदी व्हई ते, ती बठी भरी दयावानं. जा दिवस
त्याले दोषी लावामा येई, त्यारोजच ज्याना अपहार करेल व्हई त्याले बठी
भरपाई करी दयावानं अनी त्याल पाचवा भाग देवानं 6 त्यानी परमवेश्वरकरता
दोष अर्पण लई येवानं, तु ठरावशी तेवढी किंमतना गवारामाईन एक परिपुर्ण
मेंढा दोष अर्पणीकरता सेवकसकडे लई येवानं. 7 सेवकसनी तो घेईसनी
परमेश्वर देखत त्यानाकरता प्रयाश्चित करानं, जे काही देवानं विरोधमा काम
करेल व्हई, त्यानी त्याले क्षमा व्हई. 8 परमेश्वर मोशेला बोलना: 9 अहरोन
अनी त्यान पोरे यासले सांग, होमबळी आशे करानं, होमबळी वेदीनावर
आगमा रातभर ठेईसनी ते सकाळ पावोत राहु दयावानं अनी वेदीनावरना
आग जळता ठेवानं. 10 अनी याजकसनी सणसना झगा घालीसनी त्यानंतर
सणसनी चोळनी आंगवर झाकीसनी होमबळीना आगघाई भस्म व्हावा नंतर
त्यानी जी राख राही ती काढीसनी वेदीनाबाजूले ठेवानं. 11 मंग त्यानी कपडा
काढीसनी दुसरा कपडा घालानं अनं ती राख छावणीबाहेर जठे शुध्द जागा
व्हई तठे लई जावानं. 12 वेदीवरनी आग वेदीवरच जळत ठेवानं, ती ईझु देऊ
नको; याजकनी त्यानावर रोज सकाळले लाकडं लाईसन ती पेटत ठेवानं अनं
त्यानावर होमबळी रचीसनी त्यानावर शांत्यर्पणना चरबीना होम करानं. 13
वेदीनावर आग एकसारखा जळत ठेवानं, ते ईझाले नही पाहिजे 14 अन्न
अर्पण विधि आशे शे: अहरोना पोर्‍यासनी परमेश्वरनीमोरे वेदीनाजोडे ते
अन्न अर्पानं. 15 त्या अन्न अर्पणमाईन मुठभरीनी मयदा, थोडा तेल अनं
त्यावरला सर्वा लोबान घेईसनी ते अन्न अर्पणना स्मारकभागना परमेश्वरनी
करता सुवासिक हवन व्हावाले पाहिजे म्हणीसनी त्याना वेदीवर होम करानं.
16 त्यामाईन जे उरेल राही ते अहरोना अनं त्याना पोर्‍यासनी खावानं, ते
त्यासनी पवित्र जागावर दर्शनमंडपना आंगणमा बिना खमिरना खावानं. 17
जवय ते भुजतस तवय त्यामा खमीर टाकानं नही; ते मी भेटमाईन त्याना भाग
म्हणीसनी त्यासले देयेल शे; पापार्पण नाहिते दोषार्पण जशा परम पवित्र शे
तशा हाई भी शे. 18 अहरोनना संततीमाईन बठा माणसंसले ते खावानं हक्क
शे; परमेश्वरनी भेट माईन हाई त्यासना हक्कना पिढयानी पिढया कायमना
चालु राहावाले पाहिजे, हाई भेटले जो हात लाई तो पवित्र व्हई जाई. 19
परमेश्वर मोशेले बोलना, 20 अहरोनले अभिषेक व्हई त्यारोज त्यानी त्याना
पोर्‍यासनी संगे परमेश्वरले जे अर्पण करानं शे ते हाई: एक दशमांस एफा
मयदा रोजना अन्न अर्पण समजीने दयावानं अनी त्यामाईन अर्धा सकासले
अनी अर्धा संध्याकाळले अर्पानं 21 ते तवावर तेलमा शिजाडानं, त्यामा तेल
चांगला मुरानंतर ते लई येवानं अनी भुजेल अन्न अर्पणना वाटा पाडीसनी ते
परमेश्वरनीकरता सुवासिक म्हणीसनी अर्पानं. 22 त्याना पोर्‍यासमाईन जो
त्याना जागवर अभिषिक्त व्हतीन त्यासनीभी आशेच अर्पण करानं. कायमना
विधिपरमान परमेश्वरकरता बठा होम करी टाकानं. 23 याजकसनी सर्वा अन्न
अर्पणना बठा होम करी टाकानं अनं ती खावानं नही. 24 परमेश्वर मोशेले
बोलना; 25 अहरोन अनी त्याना पोर्‍यासले सांग पाप अर्पणनं विधी आशे शे;
ज्या ठिकानले होमपशु मारतसं तठेच परमेश्वरनामोरे पापबलीबी मारानं;
तो परम पवित्र शे. 26 जो याजक पापबलीनं अर्पन करी त्यानी ते खावानं;
दर्शनमंडपना आंगणमां पवित्र ठिकानले तो खावानं. 27 त्याना मासना स्पर्श
ज्याले व्हयी तो पवित्र; अनी त्याना रंगतना थेंब कपडासवर उडनं तर ते थेंब
उडालेल कपडा एखादं पवित्र ठिकानले जाईसन धवानं. 28 तो पापबली
मडकामां शिजाडेल व्हयी ते मडकं फोडी टाकानं; पन पितळना भांडामां तो

शिजाडं व्हयी तर ते घशीसनी पानीघाई धयी टाकानं. 29 तो खावानं हक्क
याजकवर्गमासला बठा माणसासले शे; तो परम पवित्र शे. 30 पन ते पापबलीनं
काही रंगत दर्शनमंडपना पवित्र ठिकानले प्रायश्चितकरता आणतीन ते त्यानं
मास खावानं नही, तो आगमा जायी टाकानं.

7 दोष अर्पणना विधी आशे शे: हाई अर्पण अती पवित्र शे. 2 ज्या ठिकाणले
होमबळी मारानं शे त्या ठीकाणलेस दोष अर्पणना बळी मारानं अनी त्याना
रंगत याजकनी वेदीना चारीबाजूले शितडानं 3 त्यानी बठी चरबी त्यानी
अर्पण करानं. त्यानी चरबीदार शेपटी, आतडयासवर पसरेल चरबी. 4 दोन्ही
गुर्दा, त्यानावरनी कमरनीजोडेनी चरबी अनं गुर्दापावोतना काळजनीवरना
पडदा हाई न्यारी काढी टाकानं. 5 त्याना याजकनी वेदीवर परमेश्वरना करता
वेदीना आगवर होम करानं; हाई दोष अर्पण शे. 6 हाई बळी खावानं हक
याजकासमासले बठा माणसाले शे; ते पविञ ठीकाणले खावानं: ते परम पविञ
शे. 7 पापार्पण मायक दोष अर्पणनी विधी शे; दोन्ही विधी सारखाच शेतस;
जो याजक त्याना कडतीन पापले झाकीसन, त्याना त्यानावर हक्क शे. 8
जो याजक एखादा माणुसनीकरता होमबळीना अर्पण करी त्याना हक्क ते
होमबळीना कातडयासवर शे. 9 भट्टीना, कढाईमा नाहिते तवावर भाजेल
बठा अन्नर्पणना यज्ञ करणारा याजकना शेतस. 10 परतेक अन्नबळी, ते
तेलमा राहो नाहिते कोयडा राहो, ते अहरोनना बठा वाडवडीलसना शे,
त्या बठासना त्यानावर सारखाच हक्क शे. 11 परमेश्वरना करता ज्यासले
शांत्यर्पण करानं व्हई त्यासनी विधी आशे शे. 12 त्याले ते उपकास्तुतीना
करता करानं व्हई तर तेलमा तळेल बेखमीर भाकरी, तेल लायेल बेखमीर
पापड्या अनी मैदामा मळेल, तेलमा तळेल पुऱ्या उपकारस्तुतीना अर्पणनासंगे
अर्पण करानं. 13 अनी हाई उपकारस्तुतीना शांत्यर्पणना यज्ञमा खमीर
टाकेल भाकरीसनभी अर्पण करानं. 14 त्या परतेक अर्पण माईन त्यानी एक
एक भाकर परमेश्वरना करता समर्पित करेल आशे म्हणीसन अर्पण करानं.
शांत्यर्पणना रंगत शितडणारा याजकना तिनावर हक्क शे. 15 उपकारस्मरण
म्हणीसनी व्हयेल शांत्यर्पणना यज्ञ बळीना मास अर्पण करानं दिवसलेस
खावानं. सकाळपावोत त्यामा काहीच उराले नही पाहिजे. 16 पण यज्ञबळीना
अर्पण नवसना नाहिते स्वखुशीना व्हई तर ज्या दिनले ते तो अर्पण करी त्या
दिनले ते खावानं अनी ज्या काही त्यामा राही ते दुसरा रोज खावानं. 17 ते
यज्ञबळीमाईन बाकीना मास तिसरा रोज उरेल व्हईते ते आगमा जाळी टाकानं.
18 त्याना शांती अर्पण यज्ञबळीना मासमाईन बाकीना तिसरा रोज खावामा वनं
व्हईते ते मान्य व्हवाऊ नही. उलटं, ते अमंगळ व्हयी; अनी जो कोनी ते खादं
त्याले त्यानी अपराधनी शिक्षा भेटी. 19 ज्या मांसले एखादी अशुध्द वस्तुना
स्पर्श व्हयेल वई ते खावानं नही. तर ते आगमा जाळी टाकानं, जे शुध्द व्हई
त्यानीच यज्ञबळीनं मांस खावानं; 20 पण एखादामा अशुध्दता शे अनी तो
परमेश्वरकरता व्हयेल शांत्यर्पणना यज्ञ अर्पणना मांस खाई त्याना आपला
लोकेसमाईन नाश व्हवाले पाहीजे. 21 एखादा माणुसनी एखादी अशुध्द
वस्तुले हात लाई दिधं व्हई, मंग ती अशुध्द माणुसना असो किवा पशुना असो
नाहिते दुसरा एखादाना अमंगळ वस्तुना राहो, त्यानी परमेश्वरकरता करेल
शांत्यर्पणना यज्ञ अर्पणनं मास खादं व्हई ते, त्याना आपला लोकेसमाईन नाश
व्हवाले पाहीजे 22 परमेश्वर मोशेले बोलना; 23 इस्राएल लोकसले अशं सांग,
तुम्हीन बैलनी, मेंढरासनी नाहिते बकरीनी चरबी खावानं नही. 24 त्यासना-
त्यासना मरेल जनावरसनी नाहीते दुसरा पशुनी फाडी टाकेल जनावरनी चरबी
दुसरा काही कामले पाहिजे व्हईते ते लावानं, पण ते अजीबात खावानं नही.
25 परमेश्वरकरता भेट म्हणीसनी जे यज्ञअर्पण आगमा होम करिसनी अर्पण
करतस त्यानी चरबी कोणी खाद तर त्याना आपला लोकेसमाईन नाश व्हवाले
पाहीजे. 26 तुम्ही ज्यानात्याना घर चिडासना, जनावरसना आशे कसानभी
रंगत खावानं नही. 27 जो कोणी रंगत खाई त्याना आपला लोकेसमाईन
नाश व्हावाले पाहीजे. 28 परमेश्वर मोशेले बोलना; 29 इस्राएल लोकसले
सांग, जो कोणी परमेश्वरकरता शांत्यर्पणना यज्ञबळीना अर्पण करी त्यानी
ते शांत्यर्पणना काही भाग परमेश्वरना समोर लई येवानं. 30 त्यानी त्याना
हातघाई परमेश्वरकरता हवन लई येवानं, परमेश्वना समोर ओवाळनीना
अर्पण म्हणीसन ओवाळणीना करता चरबीना संगे आणानं. 31 याजकनी
ती चरबीना वेदीनावर होम करानं पण बळीना ऊर अहरोना अनी त्याना
वंशजना राही. 32 तुम्ही आपला शांत्यर्पणना यज्ञबळीना उजवा फरा समर्पित
व्हयेल अंश म्हणीसनी याजकले दयावानं. 33 अहरोनना पोऱ्यासमाईन जो
कोणी शांत्यर्पणना यज्ञबळीना रंगत नाहीते चरबी याना अर्पण करी त्याना
हक्क त्या उजवा फरासवर राव्हाले पाहिजे. 34 कारण इस्राएल लोकेसना
शांत्यर्पणमाईन ओवाळणीना ऊर अनी समर्पणना फरा हाई मी अहरोन याजक
अनी त्याना पोऱ्या यासले दी राहीनू शे. हया दोन्ही इस्राएल लोकेसकडीन
मिळणारा त्यासना कायमना हक्क शे. 35 याजक हाई नातातीन परमेश्वरनी
सेवा कराकरता अहरोन अनी त्याना पोऱ्या जवय त्यासले सादर करामा
व्हनात त्यारोज परमेश्वरकरता लयाना हव्यासमाईन हाई त्याना अनी त्याना
पोऱ्यासना पोऱ्यासले अभिषेक भाग ठरना शे. 36 ज्यारोज परमेश्वरनी
त्यासना अभिषेक करा त्यारोज त्यानी त्यासले इस्राएल लोकासकडतीन हाई
भाग मिळाले पाहिजे आशी आज्ञा करी. म्हणुन त्यासले पिढयानपिढया हाई
हक्क कायमना ठरना. 37 होमबली, अन्नबलि, पापबलि, दोषबलि याजकना
समर्पणना येळले बलि अनी शांत्यर्पणना अशं शे. 38 सीनाय जंगलमा इस्राएल
लोकसनी परमेश्वरले काय काय अर्पण करानं हयानाबद्दल त्यासले आज्ञा
दिधी, त्या वेळले त्यानी मोशेले याना परमान सीनाय डोंगरवर हाई विधि लाई
दिधी.

8 परमेश्वर मोशेले बोलना 2 तु अहरोन अनी त्यानासंगे त्याना पोऱ्या यासले
अनी त्यासना कपडा, अभिषेकना तेल पापबलिकरता बैल, दोन मेंढा
अनी बेखमीर भाकरीसनी टोपली लईसनी. 3 दर्शनमंडपना दारपान ये अनी
तठे बठी मंडळीसले जमा कर. 4 परमेश्वरनी आज्ञापरमानं मोशेनी करं
अनी मंडळी दर्शनमंडपना दारपान जमा व्हयनी. 5 मोशेनी मंडळीले सांग,
परमेश्वरनी जे काही करानी आज्ञा देयेल शे ती आशी; 6 मोशेनी अहरोन
अनी त्याना पोऱ्या यासले आणीसनी त्यासना जलस्नान करं. 7 मंग त्यानी
त्यासले कपडा घाला, त्यासना करमरले कमरबंद बांध, झगा घाल, त्यानावर
एफोद घाला अनी नक्षीदार पट्टी एफोदनावरतीन तानीसन बांधी. 8 मंग
त्यानी त्यानावर उरपट बांधा अनी त्यानामां उरीम अनी थुम्मीम ठेव. 9 मंग

त्याना डोकामा फेटा घाला अनी फेटाना समोरना भागमा सोनानी पट्टी म्हणजे
पवित्र मुकूट लावं, परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा देयेल परमानं हाई व्हयनं. 10
मंग मोशेनी अभिषेकना तेल लईसनी निवासमंडपले अनी त्यामासले बठया
वस्तुसले अभिषेक करीसनी पवित्र करं 11 त्यामाईन काही तेल लईसनी
त्यानी वेदीवर सातदाव शितडानं अनी वेदी, तिना बठा उपकरणं, गंगाळ अनी
त्यानी बैठक याले अभिषेक करीसनी त्याले पवित्र करं. 12 त्यानी अभिषेकना
काही तेल लईसनी अहरोना डोकावर वतं. हाईपरमानं अभिषेक करीसनी
त्याले पवित्र करं. 13 मंग मोशेनी अहरोना पोऱ्यासले आणं, त्यासले कपडा
घालात, कमरले कमरबंद तानीसनी बांध अनी त्यासले फेटा बांध. परमेश्वरनी
मोशाले आज्ञा करं होत तशे हाई व्हईनं. 14 मंग त्यानी पापार्पणना वासरू आणं
अनी अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासनी अपला हात त्या पापार्पणना बैलना
डोकावर ठेवं. 15 ते मारा नंतर माशेनी त्यानं रंगत लिसन त्याना बोटघाई
वेदीना चारी शिंगसना चारीबाजूले लाईसनी ती शुध्द करं अनी ते रंगत वेदीना
पायनाजोडे वतं अनी तिनाकरता प्रायश्चित करीसनी तिले पवित्र करं. 16
मोशेनी आतडयासवरना बठी चरबी, काळीजनीवरना पडदा अनी चरबीनीसंगे
दोन्ही गुर्दा हाई लईसनी त्याना होम करी टाकं. 17 बैल, त्याना कातडा,
त्याना मास अनी त्यानी ईष्टा हाई बठी तळनीबाहेर लईसनी ते आगघाई
जाळी टाकं. परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा देयलपरमानं त्यासनी हाई करं, 18
मंग त्यानी होमबळीना मेंढा जोडे आनं तवय अहरोना अनी त्याना पोऱ्या
यासनी त्यासना हात मेंढासना डोकावर ठेवं. 19 त्याले मारा नंतर मोशेनी
त्याना रंगत वेदीना चारीबाजूले शितडां 20 मंग त्या मेंढाना तुकडा करा अनी
मोशेनी त्याना डोका, त्याना मासना तुकडा अनी चरबी हयाना होम करं. 21
आतडा अनी पाय पाणीघाई धईसनी मोशानी बठा मेंढाना होम करी टाकं, ते
परमेश्वरकरता सुवासीक होमबळी व्हयना; परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा करी
व्हती तशे हाई व्हयनं. 22 मंग त्यानी दुसरा मेंढा मनजे समर्पणाना मेंढा जोडे
आणा, अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासनी त्यासना हात मेंढाना डोकावर ठेवं.
23 ते मारानंतर त्याना काही रंगत मोशेनी लईसनी अहरोनना उजवा कानना
शेंडाले, उजवा हातना अंगठाले अनी उजवा पायनी अंगठाले लावं. 24
मंग मोशेनी अहरोनना पोऱ्यासपान आनीसनी त्याना उजवा कानना शेंडाले,
उजवा हातना अंगठाले अनी उजवा पायना अंगठाले लावं. मंग मोशेनी वेदीना
चारीबाजूले शितडं. 25 त्यानी चरबी, चरबीदार शेपटी आतडयासवर राहेल
बठी चरबी, काळीजनीवरना पडदा, दोन्ही गुर्दा, त्यानवरनी चरबी अनी
उजवा फरा हाई काढी लिदी. 26 परमेश्वरनीमोरे ठेयेल बेखमीर भाकरीन्या
टोपलीमाईन एक भाकर, तेल लायेल एक पोळी अनी एक पोळी लईसनी त्या
चरबीवर अनी उजवा मांडीवर ठेवं. 27 हाई बठा त्यानी अहरोनना अनी त्याना
पोऱ्यासनी हातसवर ठेवं अनी परमेश्वरनीमोरे ओवाळणीनं अर्पण म्हणीसनी ते
ओवाळानं. 28 मंग मोशेनी त्यासना हातमाईन लईसनी त्यासना वेदीनावरना
होमबळीवर होम करं; हाई समर्पणना परमेश्वरनीकरता सुवासिक भेट व्हयनं.
29 मंग मोशेनी ऊर लईसनी परमेश्वरनीमोरे ओवाळणीनं अर्पण म्हणीसनी
ओवाळी लिदं, समर्पणना मेंढाना हाई भाग मोशाना व्हता. परमेश्वरनी मोशेले
आज्ञा करी व्हती तशे हाई व्हयनं. 30 मंग मोशेनी अभिषेकना तेल अनी
वेदीनावरना रंगत थोडासा लईसनी अहरोन अनी त्याना कपडा, त्याना पोऱ्या
अनी त्यासना कपडा यासवर शितडं अनी अहरोन अनी त्याना कपडा अनी
त्यान पोऱ्या अनी त्यासना कपडा पवित्र करं. 31 मोशेनी अहरोन अनी
त्याना पोऱ्या यासले सांग, हाई मास दर्शनमंडपना दारपान शिजाडानं अनी
तठे समर्पणना टोपलीमाईन भाकरीनासंगे ते खा. अहरोन अनी त्याना पोऱ्या
यासनी ते खावानं आशी आज्ञा मी देयेल शे. 32 मास अनी भाकरी यामाईन जे
काही उरेल व्हयी ते आगमा जाळी टाकानं. 33 तुम्हना समर्पणनी विधीना
दिवस पुरा व्हतस तोपावत म्हणजे सात दिवस दर्शनमंडपना दारनामोरे जावाले
नही पाहिजे, कारण सात दिवसपावोत तुम्हना समर्पणनी विधी व्हई. 34
तुम्हनाकरता प्रायश्चित व्हावाले पाहिजे म्हणीसनी आज करं त्यापरमान
करानी आज्ञा परमेश्वरनी देयेल शे. 35 हाई परकारे तुम्ही दर्शनमंडपना
दारपान सात दिवस रात्र अनी दिवस राहीसनी परमेश्वरनी आज्ञापरमाने वर्तन
करानं. नहीते तुमीन मरशात; कारण माले आशी आज्ञा शे. 36 परमेश्वरनी
मोशेनीव्दारे ज्या गोष्टीनीबारामा आज्ञा करेल व्हता त्या सर्वा अहरोन अनी
त्याना पोऱ्या यासनी करं.

9 आठवा दिवसले मोशेनी अहरोन, त्याना पोऱ्या अनी इस्त्राएलना वडील
यासले बलावं. 2 त्यानी अहरोनले सांग, पापार्पणकरता एक परिपुर्ण
वासरू अनी होमार्पणाकरता एक परिपुर्ण मेंढा लईसनी परमेश्वरनीमोरे अर्पण
कर; 3 अनी इस्त्राएल लोकसले आशे सांगानं, पापार्पणाकरता एक बोकड
लई येवानं. अनी होमार्पणाकरता एक वासरू अनी मेंढा लई येवानं. हाई
दोनी एक वरीसना अनं परिपुर्ण ऱ्हावाले पाहिजे. 4 अनी परमेश्वरनीमोरे
शांत्यर्पणे कराकरता एक बैल, एक मेंढा अनी तेलमा टाकीसनी अन्न अर्पण
लई येवानं. कारण परमेश्वर आज तुम्हले दर्शन देणार शे. 5 मंग मोशेनी
आज्ञा देयेल परमानं त्यासनी त्या बठा दर्शनमंडपना दारपान लई व्हना अनी
सर्वी मंडळी जोडे जाईसनी परमेश्वरनामोरे उभी राहीनी. 6 तवय मोशे
बोलना; तुम्हले जे काही करानं म्हणीसनी परमेश्वरनी आज्ञा दिदी ती आशी;
मंग परमेश्वरनी महिमा तुम्हना दृष्टिमा पडी. 7 मोशेनी अहरोनले सांग;
वेदीनाजोडे जाईसनी आपला पापबळी अनी होमबळी यानां अर्पण कर अनी
स्वताकरता अनी लोकेसकरता पाप झाकी; अनी लोकासकडले बळीभी
अर्पण करीसनी त्याकरता प्रायश्चित कर; परमेश्वरनी आज्ञा देयल परमानं
हाई कर; 8 तवय अहरोनी वेदीनाजोडे जाईसनी त्याना पापार्पणना वासरू
अर्पण करं. 9 अहरोना पोऱ्या त्यानाकडे रंगत लई गयात, तवय त्यानी
त्याना बोट बुडाईसनी ते वेदीना शिंगासले लावं अनी ते वेदीना पायथाले
वतं. 10 पापबळीनी चरबी, गुर्दा अनी काळीजनीवरना पडदा हयाना त्यानी
वेदीवर होम करा. परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा करी व्हती तशे व्हयनं 11
मास अनी कातडा त्यानी छावनीनाबाहेर आणीसनी आगघाई जाळी टाकं.
12 मंग त्यानी होमबळीना पशु मारं तवय अहरोनना पोऱ्यासनी त्याना रंगत
त्याले दिद्. त्यानी ते लईसनी वेदीना आजुबाजूले शितडी दिद्. 13 मग
त्यासनी ते होमबळीनं तुकडा करीसनी एक एक तुकडा अनी मस्तक हाई
त्यानापान दिद् त्यासना त्यानी वेदीवर जाळी टाकं. 14 मंग त्यानी आतडा
अनी पाय धईसनी वेदीनावरना त्याना होमबळीनावर होम करं. 15 मंग त्यानी

लोकासकडले अर्पण जोडे लईसनी त्यासनाकरता आणेल पापार्पणना बोकड मारं अनी पहिलापरमानं तेभी पापबळी म्हणीसनी अर्पण करं. 16 अनी त्यानी होमबळीलेभी जोडे लईसनी विधीपुर्वक अर्पण करं. 17 मंग त्यानी अन्न अर्पण जोडे आणं अनी त्यामासाला मुठ भरीसनी त्याना वेदीवर होम करां. 18 बैल अनी मेंढा ज्या लोकासकरता शांत्यर्पण म्हणीसनी आणं व्हतं ते त्यानी मारं अनी अहरोनना पोऱ्यासनी त्यासना रंगत त्यासना जोडे दिद्, ते त्यानी वेदीना चारीमेर शितडं; 19 त्यानी बैलासनी अनी मेंढासनी वपा अनी मेंढासनी चरबीदार शेपटी आतडयासनीवरनी चरबी गुर्दा अनी काळजना पडदा हाई त्याले दिदि. 20 अनी त्यासनी चरबी त्या बळीना उरवर ठेवानंतर त्यानी तिना वेदीवर होम करं. 21 उर अनी उजवी मांडी हाई मोशेनी आज्ञापरमानं अहरोननी परमेश्वरनीमोरे ओवाळणीनं अर्पण म्हणीसनी ओवाळी टाकं. 22 मंग अहरोननी लोकेसकडे वळीसनी हात वर करीसनी त्यासले आशिर्वाद दिदा अनी जठे त्यानी पापार्पणबळी, होमार्पणबळी अनी शांत्यार्पणबळी यासना अर्पण करं व्हतं तथाईन उतरीसनी खाल व्हनां. 23 मंग मोशे अनी अहरोन दर्शनमंडपमा गयात अनी बाहेर येईसनी लोकेसले आशीर्वाद दिधा, तवय परमेश्वरनी महीमा बठा लोकेसले दखायनी. 24 अनी परमेश्वरकडतीन आग व्हनं अनी त्यानी वेदीनावरना होमबळी अनी चरबी हाई जाळी टाकं; हाई दखीसनी बठा माणसेनी जयजयकार करं अनी साष्टांग नमस्कार करं.

10 मंग अहरोनना पोऱ्या नादाब अनी अबीहू यासनी ज्यानात्याना धुपाटण लईसनी त्यामा आग टाकं अनी त्यानावर धूप टाकीसनी ते अशुध्द अग्नी परमेश्वरनीमोरे आणं; आशे अग्नी लई जावानाबारामा परमेश्वरनी आज्ञा कायनी व्हती. 2 तवय परमेश्वरकडतीन आग व्हनं अनी त्यानी त्यासले भस्म करी टाकं अनी परमेश्वरनी देखत मरी गयात. 3 मंग मोशेनी अहरोनले सांग; परमेश्वरनी सांगेल शे ते हाई, ज्या मनाजोडे येतीन त्यासनी माले पवित्र मानानं अनी सर्वा लोकासनासमोर म्हना महिमा व्हावाले पाहिजे; तवय अहरोन शांत व्हईना. 4 मंग अहरोनना चुलतभाऊ उज्जीयेल याना पोऱ्या मिशाएल अनी एलसाफान यासले मोशेनी बलाईसनी सांग की तुम्ही इकडे या, तुम्हना भाऊसले पवित्रस्थाननामोरेतीन छावणीनीबाहेर लई जा. 5 मोशेनी आज्ञापरमानं त्या व्हनातं अनी त्यासना कपडासुध्दा छावणीनाबाहेर लई गयात. 6 मोशेनी अहरोन अनी त्याना पोऱ्या एलाजार अनी इथामार यासले सांग की तुम्ही आपला डोकासनं केस मोकळ सोडानं नही अनी आपला कपडा फाडानं नही; जर तुम्ही तशे करं तर मरशी अनी सर्वा मंडळीवर परमेश्वरना कोप भडकी; परमेश्वरनी जे हाई अग्नी पेटाडेल व्हतं त्यानीबारामा तरी तुम्हना भाऊबंदसनी म्हणजे सर्वा इस्राएल घराणानी शोक करानं. 7 तुम्ही दर्शनमंडपना दारनीबाहेर जावानं नही; जाशी ते मरशी: कारण परमेश्वरनी विहीत करेल अभिषेकना तेलघाई तुम्हना अभिषेक व्हयेल शे; त्यासनी मोशानी सांगेलपरमानं करं. 8 अजुन परमेश्वरनी अहरोनले सांग: 9 जवय-जवय तुम्ही मनजे तु अनी तुना पोऱ्या दर्शनमंडपमा जातीन तवय तुम्हनामाईन कोणी द्राक्षरस नाहिते कोनता भी परकारनी दारु पेव्हानं नही, पिसी ते मरशी; हाई तुम्हनाकरता पिढयानपिढया कायमना नियम शे: 10 हाई परमानं तुम्ही पवित्र अनी अपवित्र, शुध्द अनी अशुध्द यामासला भेद वयखानं. 11 अनी परमेश्वरनी मोशानीव्दारे सांग सर्वा नियम तुम्ही इस्राएल लोकेसले शिकाडानं. 12 मंग मोशेनी अहरोनले अनी त्याना बाकीना उरेल पोऱ्या म्हणजे एलाजार अनी इथामार यासले सांग की परमेश्वरनी हव्यामाईन जे अन्नार्पण बाकी र्‍हाई ते लईसनी वेदीपान बिगर खमिरनं खाशी; कारण ते परम पवित्र शे. 13 ते तुम्ही पवित्र ठिकानं खावानं, परमेश्वरले हव्यासमाईन तो तुना अनी तुना वंशजना हक्क शे; माले आशीच आज्ञा व्हयेल शे. 14 ओवाळेल ऊर अनी समर्पित करेल फरा हाई तुम्ही तुम्हना पोऱ्या अनी पोरीसोबत शुध्द ठिकाणले बशीनी खावानं; कारण इस्राएल लोकेसनी करेल शांत्यर्पणमाईन तुले अनी तुना पोऱ्यासोऱ्यासना ते हक्क म्हणीसनी देयेल शेतस. 15 समर्पण करानं फरा अनी ओवाळानं ऊर हाई चरबीना हव्यांसना सोबत ओवाळणीनं अर्पण, त्याकरता परमेश्वरना देखत आणानं; हाई तुम्हना अनी तूम्हना वंशना कायमना हक्क शे; आशी परमेश्वरनी आज्ञा शे. 16 मोशेनी पापबळीना बोकडले ध्यान दिसन दखं; तवय त्याले सापडनं की ते जाळी टाकं व्हतं, हाई देखसनी अहरोनना बाकी र्‍हायेल पोऱ्या एलाजार अनी इथामार यासले संताप करिसनी बोलना. 17 तुम्ही पापबळी पवित्र ठिकानं काबर खादं नही? ते परमपवित्र शे अनी मंडळीना दुष्कर्मासना भार वाहीसनी त्यासना करता परमेश्वरनामोरे प्रायश्चित करानं याकरता ते तुम्हले देयेल शे. 18 दखा, त्याना रंगत पवित्र ठिकाणले मजारमा लयं नही, तुम्ही मना आज्ञापरमानं त्याना मास खावालेच पाहिजे व्हतं. 19 याना उत्तर अहरोननी मोशेले दिधं की दखं, आज त्यासनी पापबळी अनी होमबळी हाई परमेश्वरनामोरे अर्पण करं म्हणुन मनावर आशे संकट येयल शेतस; समजा आज मी पापबळी खाई लिधं व्हतं ते परमेश्वरलं चांगलं वाटी कां? 20 जवय मोशेले हाई ऐकं मंग त्याले चांगलं वाटनं.

11 परमेश्वरनी मोशे अनी अहरोनले सांग; 2 इस्राएल लोकेसले सांगानं की, जगमासला पशुसमाईन ज्याना मास तुम्हले खावानं शे ते हाई; 3 जनावरसमाईन ज्याना खुर चिरेल शे नाहिते दुभागेल शेतस अनी ज्या रवंथ करंतस त्या बठा तुम्ही खावानं. 4 पण ज्या नुसता रवंथ करंतस नाहिते ज्यासना नुसता खुर चिरेल शेतस त्या खावानं नही, उंट हाई रवंथ करस पण त्याना खुर चिरेल नही शे म्हणुन ते अशुध्द शे. 5 शाफान रवंथ करस पण त्याना खुर चिरेल नही, म्हणुन ते तुम्हले अशुध्द शे. 6 ससा रवंथ करस पण त्याना खुर चिरेल नही, म्हणीन ते भी तुमना करतता अशुध्द शे. 7 डुकरना खुर चिरीसनी दुभागेल शे पण ते रवंथ करस नही, म्हणीन ते भी तुमना करतता अशुध्द शे. 8 त्यासना मास खावानं नही, त्यासना शवले हात लावानं नही, तुम्हले हाई बठा अशुध्द शेतस. 9 पाणीमासले जे खावानं ते हाई शे; समुद्रमा अनी नदयासमा राहाणारा ज्या प्राणीसले पख अनी खवला शेतस त्या तुम्ही खावानं. 10 पाणीमासाला ज्या प्राण्यासले पख नाहीते खवला नही आशे समुद्रमा अनी नदयासमा राहाणारा बठा पाणीमासाला प्राणी अमंगळ शेतस. 11 तुम्ही त्यासले अमंगळ समजानं; त्यासना मास खावानं नही अनी त्यासना शवसले अमंगळ समजानं. 12 जलाशयामासला ज्या प्राण्यासले पख नही अनी खवलाबी नही त्या बठासले अमंगळ समजानं. 13 चिडासमाईन जे अमंगळ समजीसनी खावानं नही त्या हया शेतस; गरुड, लोळणारा गीध, कुरर

14 घार, न्यार्‍या-न्यार्‍या जातीसना ससाणा, 15 परतेक जातना हाडयाल
16 शहामग, गवळण, कोकीळा न्यारा-न्यारा जातीसना बहिराससाणं 17
पिंगळा, करडोक, मोठा घुबड, 18 राजहंस, पाणकोळी, गिधाड 19 करकोच,
अलग अलग जातीसना बगळा, टीटवी अनी वटवाघुळ. 20 ज्या पखासवाले
प्राणी पायसवर चालतस त्यासले तुम्ही अमंगळ समजानं. 21 पण चार
पायसवर चालणारा पखासवाले प्राण्यासमाईन ज्यासले जमीनवर उडया
माराले पायसनावर तंगडया राहतस त्या खावानं 22 त्यासमाईन जे खावानं
शेतस त्या हाई; टोळ, नाकतोडा, खरपुडे, गवत्यटोळ हाई खावानं. 23
जमीनवर रांगणारा चार पायसना पखसना प्राणी तुम्ही अमंगळ समजानं. 24
त्यासनामुळे तुम्ही अशुध्द व्हई जातीन. जो कोणी त्यासना शवसले स्पर्श करी
त्यानी संध्याकाळपावोत अशुध्दच राव्हानं 25 त्यासना शवसना एकादा भाग
कोणी उचलं तर त्यानी आपला कपडा धईसनी संध्याकाळपावोत अशुध्दस
राव्हानं. 26 ज्या पशुसना खुर चिरेल शे पण दुभागेल नही अनी रवंथ करतस
नही ते तुम्हले अशुध्द शेतस; त्यासले ज्याना स्पर्श व्हई त्यानी अशुद्धच
राव्हानं 27 चार पायसावर चालणारा बठा पशुसमाईन ज्या आपला पंजासवर
चालतस त्या तुम्हले अशुध्द शेतस; त्यासना शवसले जो स्पर्श करी त्यानी
संध्याकाळपावोत अशुद्धच राहावानं 28 ज्यानी त्यासना शव उचलं त्यानी
आपला कपडा धईसनी संध्याकाळपावोत अशुध्दस राहावानं, कारण ते तुम्हले
निषिध्द् शेतस; 29 जमीनवर रांगणारा जीवसमाईन तुम्हले निषिध्द त्या हया
शेतस; मुंगूस, उंदिर, वेगवेगळया जातीसना सरडा 30 चौपई, घोरपड, पाल,
सांडा अनी गुहिर्‍या सरडा 31 जमीनावर रांगणारासमाईन हाई बठा तुम्हले
निषिध्द शेतस; जो कोणी त्यासना शवसले स्पर्श करी त्यानी संध्याकाळपावोत
अशुध्दस राहावानं. 32 त्यासमाईन कोणी मरीसनी एखादी वस्तुवर पडी तेबी
अशुध्द समजानं; मंग ते काठना पात्र, वस्त्र, तरट, नाहिते कोनतेभी कामना
हत्यार राहो ते पाणीमा टाकानं अनी संध्याकाळपावोत अशुध्दस राहावानं; मंग
त्याले स्पर्श करानं. 33 यामाईन एखादा मातीना भांडामा पडं तर त्या भांडमा
जे काही राही ते अशुध्द व्हई अनी ते भांड फोडी टाकानं; 34 जर एकादी
वस्तु खावाकरता योग्य व्हई पण त्यामा पानी पडेल शे तर ती वस्तूले अशुध्द
समजानं अनी आशे भांडामा काही पेय राहिते तर तेभी अशुध्द समजानं. 35
अनी त्यासना शवंसना एखादा भाग भट्टीनावर नाहीते चुलावर पडनं तर ते
अशुध्द समजीसनी मोडी टाकानं; कारण त्यानी ती अशुध्द व्हतस. अनी
तुम्ही ती अशुध्द समजानं. 36 झरा नाहिते विहिर ज्यामा पाणी साठा राहास ते
शुध्द राहास; तरी त्यामासाला शवले ज्याना स्पर्श व्हई ते अशुध्द समजानं.
37 त्यासना शवसना काही भाग पैरानां बियासवर पडनं तरी त्या बियासले
शुध्द समजानं. 38 त्या बियासवर पाणी शितडेल शे त्यानावर त्या प्राण्यासना
शेवळासना पडनं तर ते तुम्हले अशुध्द शेतस. 39 खावानं पशुसमाईन एखादा
मरना तर त्याना शवसले शिवणार्‍यासनी संध्याकाळपावोत अशुध्दस राहावानं
40 त्याना शवसना काही भाग त्यानी खाद् तर त्यानी आपला कपडा धईसनी
संध्याकाळपावोत अशुध्दस राहावानं; त्याना शव उचलनारासनभी आपला
कपडा धईसनी संध्याकाळपावोत अशुध्दस राहावानं; 41 जमीनवर रांगणारा
बठा प्राणी अमंगळ शेतस; ते खावानं नही. 42 जमीनवार रांगणारासमाईन
ज्या पोटवर चालतस नाहिते चार पायसवर चालतस अनी ज्यासले बराच
पाय शेतस त्या काही तुम्ही खावानं नही; त्या अमंगळ शेतस. 43 तुम्ही
कोणत्याभी प्रकारना रांगत चालणारा प्राण्यासमुळे अमंगळ होवु देवानं नही
नाहिते त्यासनाव्दारा अशुध्द व्हईसनी विटाळ व्हवाले नही पाहिजे. 44 मी
परमेश्वर तुम्हना देव शे म्हणुन स्वत: ले पवित्र करीसनी पवित्र राहावानं;
कारण मी पवित्र शे; म्हणुन जमीनवर रांगणारा कोतणतेभी जातीसना विटाळानं
नही. 45 कारण मी तुमना देव व्हावाले पाहिजे म्हणीसनं त्या परमेश्वरनी
तुमले मिसर देशमाईन आठे आणं तोच मी शे; मी पवित्र शे; त्याकरता तुमीबी
पवित्र व्हावानं. 46 पशु, पक्षी सर्व पाणीवर अनं जमिनवर रांगणारा बठा
जनावर यासनाबारामां 47 अशुध्द अनी शुध्द, जे खावानं अनी जे खावानं
नही यासमासला भेद दखानं हाई नियम शे.

12 परमेश्वरनी मोशेले सांग 2 इस्राएल लोकेसले सांग: बाई गर्भवती
व्हईसनी तिले पोर्‍या व्हवानंतर तिनी सात दिवस अशुध्द र्‍हावानं;
ऋतुकाली जशी दुर बससं तशी तिले अशुध्द समजानं. 3 आठवा रोजले
त्या पोर्‍यानी सुंता करी टाकानं. 4 नंतर त्या बाईनी आपला रक्तस्रावपाईन
शुध्द व्हावाकरता तेहतीस दिवस पुरा करानं; तिना शुध्दीना दिवस पुरा
व्हस तोपावोत तिनी कोणतेभी पवित्र वस्तुले हात लावानं नही अनी पवित्र
ठिकानवर जावानं नही. 5 तिले पोर व्हईनीते जशी ती ऋतुकाली दुर बसस
त्यापरमानं तिनी चौदा दिवस अशुध्द र्‍हावानं अनी रक्तस्रावपाईन शुध्द
व्हवाकरता सहासष्ट दिवस पुरा करानं; 6 जवय त्यासना शुध्द व्हवानं दिवस
पुर वतीन तवय तिले पोर्‍या अनी पोर वतीन तवय होमबळी कराकरता एक
वर्षीना मेंढा अनी पापबळीकरता पारवासना पिला नाहीते होला दर्शनमंडपना
दारपान याजकसकडे लई जावानं 7 मंग याजकसनी ते परमेश्वरनीमोरे
अर्पिसनी तिनाकरता प्रायश्चित करानं; म्हणजे रक्तस्रावमाईन शुध्द व्हई; जी
बाईले पोर्‍या नाहिते पोर व्हई तिनीबारामा नियम हाई. 8 तिले मेंढा अर्पण
करानी ऐपत नही व्हईते तिनी दोन होला नाहिते पारवासना दोन पिला, एक
होमबळी कराकरता अनी दुसरा पापबळी कराकरता आणानं अनी याजकसनी
तिनाकरता प्रायश्चित करानं म्हणजे ती शुध्द व्हई.

13 परमेश्वरनी मोशे अनी अहरोन यासले सांग; 2 जवय माणुसनी
कातडीले सुज, खवले नाहीते पांढरा डाग व्हई अनी कुष्ठरोगना चट्टा
शे आशे दिसनं तवय त्यासले अहरोन याजककडे नाहिते त्याना पोर्‍या जे
याजक शेतस त्यामाईन एकजणकडे लई जावानं. 3 मंग याजकसनी आंगना
चामडीनावरना चट्टा तपासानं अनी त्यामासला केस धवळा व्हयेल वतीन
अनी ते चामडीना मजारमा व्हई तवय त्याले कुष्ठरोगना चट्टा समजानं त्या
माणससले याजकसकडे तपासणी करीसनी त्याले अशुध्द करी टाकानं.
4 त्याना आंगना चामडीवरना डाग धवळा व्हई पण त्याना चामडीपेक्षा ते
खोल जायेल नही व्हई अनी त्यानावरना केस धवळा व्हयेल नही व्हई
तर याजकसनी चट्टा पडेल त्या माणससले सात दिनपावत अलग ठेवानं.
5 सातवा रोज परत एकदाव याजकसनी त्यानी तपासनी करानं अनी चट्टा
जशानं तशे व्हई अनी चामडीमा पसरेल नही व्हई आशे दखामां व्हनं तर

याजकसनी त्याले आखो कोंडी ठेवानं. 6 सातवा रोज याजकसनी परत
एकदावं तपासानं अनी चट्टा कमी व्हई राहिना अनी चामडीमा ते पसरेल नही
शे आशे त्याले दखायनं तर याजकसनी त्याले शुध्द करानं; कारण ते साधा
खवले शे; त्यानी त्याना कपडा धईसनी शुध्द व्हई जावानं. 7 तो शुध्द शे
आशे त्याले ठरावनं म्हणीसनी याजकले दखाडानंतर चामडीना तो डाग पसरत
व्हई तर त्या माणुसनी परत एकदाव याजकले दखाडानं. 8 याजकनी तपासनी
करानं अनी ते डाग चामडीमा परसरेल शे आशे दखामां व्हना त्यानी त्याले
अशुध्द ठरावानं; ते कुष्टरोग शे. 9 जर एखादा माणुसले कुष्टरोग चट्टा व्हई
त्याले याजकसकडे लई जावानं. 10 याजकसनी तपासनी करानं अनी जर
त्याना चामडीमा धवळी सुज व्हई अनी त्यानामुळे त्याना केस धवळा व्हतीन
अनी त्यामासला मास मुडदार व्हयेल शेतस, 11 तर त्याना चामडीमा ते जुना
कुष्टरोग शे. याजकनी त्याले अशुध्द ठरावानं, त्याले त्यानी कोंडी ठेवानं, तो
अशुध्दस शे. 12 एखादाना चामडीमा कुष्टरोग फुटिसनी तो नखशिखात बठा
आंगभर पसरेल शे आशे याजकले दिसनं, 13 तर त्यानी तपासनी करानं
अनी त्याले बठा आंगले कुष्टरोग व्हयेल शे त्यानी चट्टा पडेल माणुसले
शुध्द ठरावान; त्याना सर्वा आंग शुभ्र व्हयनं म्हणुन तो शुध्द शे. 14 त्याना
आंगवर काही मास मुडदार दखायनं तर त्याले अशुध्द समजानं. 15 याजकनी
मुडदार मास दखीसनी त्याले अशुध्द ठरावानं; कारण आशे मास अशुध्दस
र्‍हास: तो कुष्टरोग शे. 16 ते मुडदार मास पलटीसनी धवळ व्हयनं तर त्यानी
परत याजकसडे येवानं. 17 याजकनी त्याले तपासानं अनी जर त्याना चट्टा
पलटीसनी धवळा व्हयेल शे तर त्यानी त्या चट्टा पडेल माणसासले शुध्द
ठरावानं; कारण तो शुध्द शे. 18 एखादानी चामडीले फोड येईसनी तो बरा
व्हयना. 19 अनी फोडनी जागावर धवळी सुज व्हयनी नाहिते लालसर धवळा
डाग पडनं तर त्यानी ते याजकले दखाडानं. 20 याजकसनी तपासनी करानं
अनी जर ते चामडीपेक्षा ती जागा खोल जायेल दखामा व्हनी अनी त्यानावरना
केस धवळा व्हयेल शेतस तर त्याले अशुध्द् ठरावानं; हाई फोडमाईन बाहेर
फुटेल महारोगना चट्टा शे. 21 त्यानावरना केस धवळा नही शेतस अनी ती
जागा चामडीपेक्षा खोल जायेल नही व्हयी अनी ते बुजी राहीनं शे आशे
तपासतांना दखायनं तर त्यानी त्या माणुसले सात दिवस कोंडी ठेवानं. 22
तेवढा मुदतमा ते चामडीवर पसरेल शे आशे दखायनं तर याजकसनी त्या
माणुसले अशुध्द ठरावनं अनी ते कुष्टरोगना चट्टा समजानं. 23 तो धवळा
डाग जेवढानं तेवढं र्‍हाईसन ते पसरेल नही व्हई तर ते फोडनं ओळखनं शे
आशे समजीसनी याजकसनी त्याले शुध्द ठरावानं. 24 एखादाना चामडीवर
जळानं ओळखन व्हई अनी ती ओळखनले मुडदार मासमा लालसर पांढरा
नाहिते नुसता पांढरा डाग येयेल व्हई. 25 अनी याजकले तपासनी व्हतांना
आशे दखायनं की त्या पांढरा ठिकानवर केस येयल शेतस अनी चामडीपेक्षा
ती जागा खोल जायेल शे, त्या जागावर कुष्टरोग फुटेल शे आशे समजानं;
याजकनी त्याले अशुध्द ठरावानं, कारण ते कुष्टरोगना चट्टा शे. 26 तरीभी
याजकसले आशे दखायनं त्या धवळा जागमा धवळा केस नही शेतस अनी
चामडीमा खोल जायेल नही शेतस, बुजी जायं राहीना शेतस, तर त्यानी
त्याले सात रोज कोंडी ठेवानं. 27 सातवा रोजले त्यानी त्याले तपाशी दखानं;
चामडीना तो डाग पसरेल शे आशे दखायनं त्यानी त्याले अशुध्द ठरावानं. ते
कुष्टरोगना चट्टा शे. 28 पण पांढरा डाग जेवढाना तेवढा शे, चामडीवर पसरेल
नही शे अनी ते बुजी राहिना शे तर ती जळेल ठिकानले सुज समजानं अनी
याजकसनी त्याले शुध्द ठरावानं. कारण ते नुसते जळेल जागवार ओळखन
शे. 29 एखादा माणुसनी नाहिते बाईना डोकावर नाहिते दाढीवर चट्टा व्हईते,
30 अनी याजकनी त्यानी तपासनी करानं अनी ती जागा चामडीपेक्षा खोल
दखायनी अनी तिनावर काही बारीक केस व्हतीन तर त्यानी त्या माणुसले
अशुध्द ठरावानं; हाई चाई डोकानी नाहिते दाढीना कुष्टरोग शे. 31 याजकसनी
हाई चाईना चट्टा तपाशी दखानं अनी ते चामडीनापेक्षा खोल नही व्हई अनी
त्यानावर काळा केस नही व्हई तर चाईना चट्टा राहेल त्या माणुसले सात रोज
कोंडी ठेवानं 32 सातवा रोजले त्यानी परत चट्टासनी तपासनी करानं; ती
चाई पसरेल नही, त्यावार काही राखाडी केस नही शेतस अनी चाईना जागा
चामडीपेक्षा खोलगट नही व्हयी आशे त्याले दखायनं. 33 तर त्या माणुसनं
मुंडन करी टाकानं, पण चाईवरना केस काढानं नही; याजकनी चाई लागेल
माणुसले आजुन सात रोज कोंडी ठेवानं. 34 सातवा रोजले याजकनी ती चाई
परत तपाशी दखानं अनी त्यासले आशे दखामां व्हनं की चाई चामडीवर
पसरेल नही शे अनी ती चामडीपेक्षा ती खोल नही जायेल शे तर त्यानी
त्याले शुध्द ठरावानं. त्या माणुसनी आपला कपडा धवानं अनी शुध्द व्हयी
जावानं. 35 तरिभी ते शुध्द व्हावानंतर ती चाई पसरत गईते 36 याजकाने
त्याले तपासानं अनी ती चाई चामडीवर पसरेल शे आशे दखामां व्हनं व्हयीते
राखडी केस दखत बसानं नही तर त्या माणुसले अशुध्द ठरावानं. 37 ती चाई
जेवढीना तेवढी शे अनी तिनावर काळा केस येल शेतस आशे जर दखायनं तर
ती चाई बरी व्हयेल शे अनी ती शुध्द शे; याजकनी त्याले शुध्द ठरावानं.
38 एखादा माणुसना नाहिते बाईना आंगवर पांढरा चकचकीत डाग व्हतीन
ते, 39 याजकनी ते तपासानं अनी त्याना आंगना चामडीनं त्या दाग भुरा
व्हतीनते तर ती चामडीले फुटेल दाद समजानं; तो मनुष्य शुध्द शे. 40 एकादा
माणुसना डोकाना केस गळीसनी त्याना टक्कल पडेल व्हयी तर तो शुध्द
समजानं. 41 त्याना कपाळना पुढला भागना केस गळीसनी त्याना टक्कल
पडनं व्हयी तर त्याले शुध्द समजानं. 42 त्या टक्कल पडेल डोकावरना
नाहिते कपाळनावरना बाजुले काहिसा लालसर पांढरा चट्टा पडनं तर आशे
समजानं की ते टक्कल पडेल डोकावर नाहिते कपाळवर कुष्टरोग फुटीसनी
निघि राईना शे. 43 तवय याजकनी त्याले तपाशी दखानं अनी त्याना डोकानं
टक्कलमा नाहिते कपाळना वरना भागमा आंगना चामडीनावर कुष्टरोगना
मायक तांबूस पांढरा चट्टा शे आशे त्याले दखायनं. 44 तर तो माणूस कुष्टरोग
शे अनी तो अशुध्द भी शे, याजकनी त्याले अशुध्द ठरावानं; त्याना डोकाले
व्हयेल तो कुष्टरोगना चट्टा शे. 45 ज्या कुष्टरोगना आंगवर हाई चट्टा व्हई
त्याना कपडा फाडेल राहावाले पाहिजे, त्याना डोकानं केस सोडेल र्‍हावाले
पाहिजे, त्यानी आपला वरला ओठ झाकीसनी ठेवानं अनी अशुध्द आशे
ओरडत र्‍हावानं. 46 जेवढा दिवस हाई चट्टा त्याना आंगवर र्‍हाई तेवढा
दिवस त्यानी अशुध्द र्‍हावानं. तो अशुध्द शे, त्यानी एकला र्‍हावानं अनी
छावणीबाहेर त्यानी वस्ती र्‍हावाले पाहिजे. 47 एखादा कपडाले, मंग तो

कपडा लोकरना ऱ्हावो नाहिते सणसना ऱ्हावो, कुष्टरोगना चट्टा पडनं. 48 तो
सणसना नाहिते लोकरना ताण्याले नाहिते बाण्याले, चामडाले नाहिते चामडानी
बनाडेल वस्तुले पडना. 49 अनी त्या कपडाले, चामडाले, ताण्याले नाहिते
बाण्याले अनी चामडाना वस्तुमा पडेल तो चट्टा हिरवट नाहिते तांबुस व्हयना
तर ते कुष्टरोगना चट्टा समजानं, अनी याजकले दखाडानं. 50 याजकनी ते
तपासानं; चट्टा पडेल वस्तुले सात रोज त्यानी अलग करी ठेवानं. 51
त्यानी सातवा रोज तो चट्टा तपासनं अनी कपडासना ताणावर नाहिते बाणावर,
चामडासवर नाहिते चामडासनी कोनतेभी वस्तुवर तो चट्टा पसरेल शे. आशे
दखायनं तर ते चढत जाणारा कुष्ठ समजानं, ती वस्तु अशुध्द शे. 52 त्या
कपडा लोकरीना ऱ्हावो की सणासना ऱ्हावो, त्यासना बाणामा, चामडामा
अनी चामडानी एखादी वस्तुले चट्टा व्हयी तर चढत जाणारा कुष्ठ ऱ्हावामुळे
ती वस्तुले आगघाई जाळी टाकानं. 53 तपासणी व्हावानंतर जर याजकले
दखामां व्हनं की कपडासना ताणामा नाहिते बाणामां नाहिते चामडाना व्हयेल
एखादी वस्तुमां तो चट्टा पसरत नही. 54 तर चट्टा व्हयेल वस्तुले धई टाकानी
आज्ञा याजकनी करानं अनी अजुत सात रोज ती अलग करी ठेवानं. 55 ती
वस्तु धवानंतर तिले याजकनी दखानं अनी त्या चट्टान रंग बदलेल नही
व्हयी अनी ते पसरेल नही व्हयी तरी त्याले अशुध्द समजानं; ती वस्तुले
आगमा जाळानं; तो चट्टा मजारमां ऱ्हावो नाहिते बाहेरना बाजुमां ऱ्हावो, त्याले
चढत जाणारा चट्टा समजानं. 56 धवामुळे त्या डागना चकचकीतपणा कमी
व्हयेल शे आशे जर याजकले दखायनं तर त्यानी कपडासना ताणाना नाहिते
बाणासाना नाहिते चामडासना वस्तुसना तेवढाच भाग फाडी टाकानं. 57 एवढं
करिसनीबी जर कपडासना ताणामां नाहिते बाणामां नाहिते चामडानी वस्तुमा
तो चट्टा परत फुटीसनी व्हनं तर ती चट्टा फुटेल वस्तुले आगमा जाळी टाकानं.
58 कपाडासना ताणा नाहिते बाणा नाहिते चामडानी कोनतीबी वस्तुले धवानंतर
त्याना ते डागना नायनाट व्हयनं तर ती वस्तुले परत एकदाव धवानी म्हणजे ती
शुध्द व्हयी. 59 लोकरनं नाहिते सणासना कपडासना ताणामा नाहिते बाणामा
नाहिते चामडामा एखादा वस्तुले कुष्टरोगना डाग दखामां व्हनं तर शुध्द नाहिते
अशुध्द ठरावानं हाई नियम शेतस.

14 परमेश्वरनी मोशेले सांग. 2 कुष्टरोगले शुध्द ठरावानं नियम हाई शेतस;
त्याले याजककडे लयी येवानं. 3 याजकसनी छावणीनाबाहेर जाईसनी
त्या कुष्टरोगले तपासी दखानं अनी त्याना आंगना कुष्टरोगना चट्टा बरा व्हयेल
शेतस आशे त्याले दखामां व्हनंते 4 त्यानी आज्ञा करानी की ज्याले शुध्द
करानं शे त्यानाकरता दोन जीवंत शुध्द चिडा, गंधसरूना लाकडं, किरमिजी
रंगना कपडा अनी एजोब हाई बठा लयी येवानं. 5 मंग याजकनी आज्ञा
करानी की वाहाता पाणीमां माटीना भांडामा त्यामासला एक पक्षी मारानं.
6 अनी बाकीना जीवता चिडा, गंधसरूना लाकडं, किरमिजी रंगनं कापड
अनी एजोब हाई बठा लयीसनी वाहता पाणीमां मारेल चिडासना रंगतमा
त्यासनी बुडावानं. 7 अनी ते महारोगापाशीन शुध्द ठरावानं माणुसवर सातदाव
शितडानं; अनी ते शुध्द व्हयेल शे आशे सांगीसनी ते जीवता चिडाले जंगलमा
सोडी दयावानं; 8 अनी शुध्द होणारा माणुसनी आपला कपडा धवानं, आपला
सर्वा केस मुंडन करानं अनी पाणीघाई आंग धवानं; मंग तो शुध्द व्हयी;
त्यानंतर त्यानी छावणीमां येवानं; त्यानी सातरोज तंबूनी बाहरे राहावानं.
9 सातवारोज त्यानी आपला डोका, दाढी, भुवया हाई म्हणजे आंगवरला
जवळपास बठा केसना मुंडन करानं, आपला कपडा धवानं अनी पाणीघाई
आंग धवानं म्हणजे तो शुध्द व्हयी. 10 आठवा रोजले दोन निर्दोष कोकरू,
एक वर्षनी निर्दोष मेंढी, अन्नर्पणाकरता तेलमा मळेल तीन दशांश एफा मयदा
अनी लोगभर तेल हाई सर्वा आणानं. 11 अनी शुध्दी करणारा याजकनी शुध्द
करानं माणुसले हाई बठा वस्तूनीसंगे परमेश्वरनीमोरे दर्शनमंडपना दारपान उभं
करानं 12 मंग याजकनी दोषार्पणकराकरता एक कोकरू अनी लोगभर तेल
आशी अर्पानी ती परमेश्वरनीमोरे ओवाळनीनं अर्पण म्हणीसनी अर्पानं. 13
अनी पवित्रस्थानमा जठे पापबळी अनी होमबळी मारतसं तठे ते कोकरू मारानं;
कारण पापबळीपरमानं दोषबळीलेभी याजकनं हक्क शे. हाई अर्पण परमपवित्र
शे. 14 मंग याजकनी दोषबळीन काही रंगत लयीसनी शुध्दकराकरता माणूसनी
उजवा काननं शेंडाले, ऊजवा हातना अंगठाले अनी उजवा पायनं अंगठाले
लावानं. 15 याजकनी लोगभर तेलमासले थोडं तेल आपला डावा हातना
तळवर वतानं. 16 त्यानी आपला उजवा हातनं बोट आपला डावा हातना
तेलमा बूडाईसनी त्यामासला काही परमेश्वरनीमोरे सातदाव बोटघाई शितडानं.
17 त्याना तळहातवर जे तेल उरेल राही त्यामासला काही लयीसनी याजकनी
शुध्द ठरावानं माणुसनी उजवा काननी शेंडाले अनी उजवा हातनं अनी उजवा
पायना अंगठयासले दोषबळीनं रंगत लावानं. 18 तळहातवर शिल्लक राहेल
तेल त्यानी शुध्द ठरावानी माणुसनी डोकाले लावानं अनी त्यानाकरता त्यानी
परमेश्वरनीमोरे प्रायश्चित करानं. 19 मंग याजकनी पापबळी अर्पानं अनी
अशुध्दतेपाईन शुध्द ठरावानं त्या माणुसनीकरता प्रायश्चित करानं; मग त्यानी
होमबळी करानं. 20 मंग याजकनी होमबळी अनी अन्नबळी वेदीवर अर्पण
करानं अनी त्याकरता प्रायश्चित करानं, म्हणजे तो शुध्द व्हयी. 21 तो गरीब
व्हयी एवढं आणानं त्यानी ऐपत नही व्हयी तर त्या प्रायश्चित कराकरता
वोवाळणीनं एक कोकरू दोषार्पण म्हणीसनी आणानं, अनी अन्नर्पणकराकरता
तेलमा मळेल एक दशांश एफा सपीठ अनी लोगभर तेल आणानं; 22 अनी
त्याले मिळतीन तसे दोन होले नाहीते पारवासना दोन पिला आणानं; त्यामासला
एक पापबळी अनी दुसरा होमबळी राहावाले पाहिजे. 23 आठवा रोजले
आपला शुध्दीकरणकराकरता त्यानी हाई बठा दर्शनमंडपना दारपान याजकडे
परमेश्वरनीमोरे जावानं. 24 मंग याजकनी दोषर्पणनं कोकरू अनी लोगभर
तेल लयीसनी वोवाळनीनं अर्पण म्हणीसनी परमेश्वरनीमोरे वोवाळानं. 25
मंग दोषर्पण कोकरू मारानं अनी याजकनी त्यासना थोडा रंगत लयीसनी
शुध्द ठरावानं माणुसनी उजवा काननी शेंडाले अनी उजवा हातना अनी
उजवा पायनं अंगठाले लावानं. 26 याजकनी त्या तेलमासला काही डावा
हातना तळवर वतानं. 27 अनी आपला उजवा हातनं बोट आपला हातनं
तळवरनं तेलमा बुडाईसनी त्यामासले परमेश्वरनीमोरे सातदाव शितडानं. 28
मंग याजकनी आपला तळहातवरला काही तेल लयीसनी ज्याले शुध्द ठरावानं
त्या माणुसनी उजवा काननं शेंडाले अनी उजवा हातनं अनी उजवा पायनं
अंगठाले दोषबळीना रंगतवर लावानं; 29 याजकना तळहातवर जे उरेल तेल
ते शुध्द ठरावानं, माणुसनं डोकाले परमेश्वरनीमोरे त्यानाकरता प्रायश्चित

म्हणीसनी वतानं. 30 मंग त्याले भेटेल व्हतीन त्या होला नाहिते पारवासना
पिला यासमाईन एकनं त्यानी अर्पण करनं. 31 त्याले जे पक्षी मिळेल व्हतीन
त्यानामाईन एकनं पापार्पण करानं अनी दुसरा अन्नार्पणसंगे होमर्पण करानं;
हाई परकारं याजकनी शुध्द ठरावानं माणुसकरता परमेश्वरनीमोरे प्रायश्चित
करानं. 32 आंगवर कुष्टरोगना चटा व्हयेल जो माणुसले शुध्दीकरणनी सामग्री
मिळाडानं ताकद नही व्हयी त्या बारामा त्याना नियम हया शेतस. 33
परमेश्वरनी अहरोन अनी मोशेले सांग; 34 जो कनान देश तुम्हले वतन
म्हणीसनी दी राहिन् तठे तूम्ही जवय जाशाल तवय तुम्ही तुम्हनी वतनना
देशमासला एकादा घरले कुष्टरोगना चट्टा उमटाडं. 35 तर ज्यानं ते घर व्हयी
त्यानी याजकले जाईसनी सांगानं की मना घरले कुष्टरोगना चट्टानीगत दखासं.
36 मंग याजकनी आज्ञा करानी की जाईसनी घर दखस् त्याना आगोदर ते
रिकामं करानं; नाहिते एकादा येळले घरमासला बठया वस्तू अशुध्द ठरावानं.
मंग याजकनी मजारमा जाईसनी घर तपासानं. 37 तो चट्टा त्यानी दखानं अनी
घरना भितवर हिरवट अनी लालसर रंगन रेघा पडेल व्हतीन अनी भितमा
जायेल वतीन ते. 38 याजकनी घरमाईन दारनीबाहेर जावानं अनी सातरोज ते
घर बंद करी ठेवानं. 39 सातवा रोज याजकनी ते घर परत जाईसनी दखानं
अनी जर तो चट्टा घरना भितवर पसरेल व्हयी आशे दखायनं तर 40 याजकनी
आशी आज्ञा करानी की डाग राहेल दगडा काढीसनी गावनीबाहेर अशुध्द
जागवर फेकी देवानं. 41 अनी घरना मजारमाईन चारीबाजुले खरवडानं
अनी खरवडीसनी काढेल माती त्यानी गावनीबाहेर अशुध्द जागवर टाकी
देवानं. 42 मंग ते दगडना जागवर दुसरा दगड बसाडानं अनी ते घरले नवीन
मातीना गारा करानं. 43 दगड काढानंतर अनी घर खरवडीसनी नवीन गिलावा
करानंतर जर परत तो चट्टा दखावाले लागना. 44 याजकनी लयीसनी तो
दखानं अनी घरमा पसरेल शे आशे त्याले दखायनं तर तो घरमा पसरत जाणारा
कुष्ट शे आशे त्यानी ठरावानं; ते अशुध्द शे. 45 मंग त्यानी ते खंदी टाकानं
त्यानं दगड, लाकूड अनी बठा माती त्यानी तठेईन काढीसनी गावनीबाहेर
अशुध्द जागवर फेकी देवानं. 46 घर बंद व्हयी जर कोणी तठे जाईसनी
राहिना तर तो संध्याकाळपावोत अशुध्दच राहावानं. 47 अनी कोणी ते घरमा
झोपेल व्हयी तर त्यानी आपला कपडा धवानं; अनी घरमा कोणी अन्न
खायेल व्हयी तर त्यानीभी आपला कपडा धवानं. 48 याजकनी मजारमा
जाईसनी दखानंतर त्याले जर दखामां व्हनं की घरले गिलावा करानंतर काही
चट्टा नही व्हन व्हयी, तर त्याना तो चट्टा दुर व्हानंतर त्यानी ते शुध्द ठरावानं.
49 त्या घरनं शुध्दीकरनकराकरता दोन चिडा, गंधसरूनं लाकूड, किरमिजी
रंगनं कपडा अनी एजोब हाई त्यानी लयानं. 50 त्यानी एक चिडा वाहाता
पाणीमां मातीना भांडामा मारानं. 51 मंग त्यानी गंधसरूनं लाकूड, एजोब,
किरमिजी रंगनं कापड अनी जीवत चिडा हाई लयीसनी त्या मारेल चिडासना
रंगतमा अनी वाहाता पाणीमा बूडाईसनी ते घरवर सातदाव शितडानं. 52
ते चिडानं रंगत, वाहता पाणी, तो जीवत चिडा, गंधसरूनं लाकूड, एजोब,
किरमिजी रंगनं कापड यानकडतीन ते शुध्द करानं. 53 मंग त्यानी जीवत
चिडा गावनीबाहेर सोडी देवानं, हाई परकारं त्यानी घरनं प्रायश्चित करं म्हणजे
ते शुध्द व्हयी. 54 बठा परकारनं कुष्टरोग चट्टा, चाई, 55 कपडासवरला
नाहिते घरवरला कुष्टरोग, 56 सूज, खवले, पांढरा डाग हाई बठा बारामा हाई
नियम शे; 57 हाई शुध्द कवय अनी अशुध्द कवय हाई ठरावानाबारामां हाई
नियम शे; हाई कुष्टरोगना इषयीना शे.

15 परमेश्वरनी मोशे अनी अहरोनले सांग, 2 इस्राएल लोकेसले सांग,
एकादा माणुसनी आंगमाईन स्राव व्हयी ते अशुध्द समजानं. 3 हाई
स्राव चालू राहो की बंद राहो, ते अशुध्दस शे. 4 स्राव व्हनारा माणुस ज्या
अंथरूनवर झोपी त्याले अशुध्द समजानं अनी ज्या वस्तुवर तो बसी तिभी वस्तु
अशुध्द समजानं. 5 अनी जो कोणी अंथरूनले हात लाई त्यानी आपला कपडा
धवानं, पाणीघाई आंग धवानं अनी संध्याकाळपावोत अशुध्दस राहावानं. 6
स्राव व्हयले माणुस जी वस्तुवर बठसं व्हयी अनी तिनावर कोणी बठं तर
त्यानी आपला कपडा धवानं, पाणीघाई आंघोळ करानं अनी संध्याकाळपावोत
अशुध्दस राहावानं. 7 स्राव व्हयेल माणुसनी आंगले कोणी हात लावं तर
त्यानी आपला कपडा धवानं, पाणीघाई स्नान करावे अनी संध्याकाळपावोत
अशुध्दस राहावानं. 8 स्राव व्हयेल माणुसनी एकादा शुध्द माणुसवर थुंक तर
त्यानी माणुसनी आपला कपडा धई टाकानं अनी संध्याकाळपावोत अशुध्दस
राहावानं. 9 स्राव व्हयेल माणुस जे वाहानंन वापर करी ते अशुध्द समजानं.
10 त्याना आंगना खालना एकादी वस्तुले कोणी हात लाई दिद् तर त्यानी
संध्याकाळपावोत अशुध्दस राहावानं. अनी जो कोणी ती वस्तुले उचली
त्यानी आपला कपडा धवानं, पाणीघाई अंघोळ करानं अनी संध्याकाळपावोत
अशुध्दस राहावानं. 11 स्राव व्हयेल माणुसनी हात धवाशिवाय एकादा माणुसले
हात लाई दिद् तर त्यानी आपला स्नान करानं पाणीघाई आंग धवानं अनी
संध्याकाळपावोत अशुध्दस राहावानं 12 स्राव व्हयेल माणुसनी एकादा मातीना
भांडाले हात लाई दिद् तर ते भांड फोडी टाकानं, त्यानी हात लावं ते भांड
लाकूडनं व्हयीते पाणीघाई धवानं. 13 स्राव व्हयेल माणुस आपला स्रावपाईन
बरा व्हयीना तर त्यानी आपला शुध्दीकरणकराकरता त्यानी सात दिवस
मोजानं अनी आपला कपडा धईसनी वाहता पाणीमा स्नान करानं, म्हणजे तो
शुध्द व्हयी 14 आठवा रोजले त्यानी दोन होला नाहिते पारवासना दोन पिला
लयीसनी दर्शनमंडपना दारपान परमेश्वरनीमोरे जाईसनी याजकडे ते देवानं.
15 मंग याजकनी त्यामासला एकनं पापार्पण अनी दुसरानं होमर्पण करानं अनी
त्याना स्रावास्तव परमेश्वरनीमोरे त्यानाकरता प्रायश्चित करानं. 16 एकाद
माणुसनं वीर्यपतन व्हयनं व्हयी तर त्यानी आपला बठा आंग पाणीघाई धईसनी
संध्याकाळपावोत अशुध्द राहावानं. 17 ज्या कपडावर नाहिते चामडावर
वीर्यपतन व्हयनं व्हयी तेभी पाणीघाई धईसनी संध्याकाळपावोत अशुध्द
राहावानं 18 माणुसनी बाईनीसंगे संभोग कर व्हयी त्या दोन्हीसनी पाणीघाई
आंग धईसनी संध्याकाळपावोत अशुध्द राहावानं. 19 जर एकादी बाईले पाळी
वनी तर तीनी सात रोज अशुध्द राहावानं; जर कोणी तिले हात लावं व्हयी
त्यानी संध्याकाळपावोत अशुध्द राहावानं 20 ती अशुध्द राहास तोपावोत ज्या
वस्तुवर ती झोपी नाहिते बठी त्या बठया वस्तु अशुध्द समजानं. 21 जर कोणी
तिना अंथरूनले हात लाई दिद् त्यानी आपला कपडा धवानं, पाणीघाई स्नान
करानं अनी संध्याकाळपावोत अशुध्दस राहावानं 22 ती बसले कोनतेभी
वस्तुले कोणी हात लाई दिद् तर त्यानी आपला कपडा धवानं, पाणीघाई स्नान

करानं अनी संध्याकाळपावोत अशुध्द राहावानं. 23 तिना अंथरूनले नाहिते
जी वस्तुवर ती बसेल व्हयी तिले हात लावणाऱ्यानी संध्याकाळपावोत अशुध्द
राहावानं. 24 एकादा माणुसनी तिनेसंगे संभोग करं अनी तिन विटाळ त्याले
लागनं तर त्यानी सातरोज अशुध्द राहावानं अनी ज्या अंथरूनवर तो झोपी
त्याले अशुध्द समजानं. 25 एकादी बाईले तिना मासिक दिवसनापेक्षा जास्त
दिवस स्राव होत व्हयी नाहिते ते मासिक पाळीना येळपेक्षा जास्त व्हत व्हयीते
तिने बठा दिवस अशुध्द राहावानं. 26 तिले मासिक पाळी येत व्हयी तर
त्या बठा दिवस ती ज्या अंथरूनवर झोपी तर ते विटाळना अंथरूण समजानं;
अनी ती जी वस्तुवर बठी तर ती मासिक पाळीना विटाळपरमानं अशुध्द
समजानं. 27 जर कोणी त्या वस्तुसले हात लाई ते अशुध्द समजानं अनी
त्यानी आपला कपडा धवानं, पाणीघाई आंग धवानं अनी संध्याकाळपावोत
अशुध्द राहावानं 28 त्या बाईनी आपला मासिक पाळी शुध्द व्हवानंतर आजुन
सात रोज मोजान; त्यानंतर तिले शुध्द समजानं. 29 आठवा रोजले तिनी दोन
होला नाहिते पारवासना दोन पिला लयीसनी दर्शनमंडपना दारपान याजककडे
जावानं. 30 मंग याजकनी एकनं पापार्पण अनी दुसरानं होमार्पण करानं अनी
तिना विटाळना अशुध्दतामुळे तिनाकरता याजकनामोरे पाप छाकाणं करानं.
31 हाई परकारं तुम्ही इस्राएल लोकेसले त्यासना अशुध्दतापाईन दारू ठेवानं
म्हणजे त्याना जोडे राहेल मना निवासस्थान त्या भ्रष्ट करनार नही. 32 स्राव
व्हयीसनी नाहिते वीर्यपतन व्हयीसनी जो माणुस अशुध्द व्हसं 33 जी बाईले
मासिक पाळी व्हस अनी जो माणुसले नाहिते बाईले स्राव व्हस, जो माणुस
अशुध्द बाईनीसंगे संभोग करस, त्यानाबारामा ह्या नियम शेतस;

16 अहरोना दोन पोऱ्या परमेश्वरनाजोडे जावामुळे मरनात परमेश्वरनी
मोशेले सांग बोलना; 2 परमेश्वरनी मोशेले सांग; तुना भाऊ अहरोन
याले सांग, कोशवर शे ते दयासनामोरे अंतरपटना मजारना पवित्र स्थानमा तु
कवयभी जावानं नही, गया ते मरशी, कारण दयासना मेघवर मी दर्शन देस
राहासु. 3 जवय अहरोन पवित्रस्थानमां प्रवेश करी तवय त्यानी पापार्पण
कराकरता एक बैल अनी होमार्पण कराकरता एक मेंढा लयी येवानं. 4
त्यानी सणना कपडाना पवित्र अंगरखा घालानं, सणना कडाना चोळणीघाई
आपला आंग झाकानं सणना कमरबंदघाई आपली कंबर बांधानी अनी सणना
फेटा बांधानं, हाई बठा पवित्र कपडा शेतस; त्यानी पाणीघाई स्नान करीसन
हाई कपडा घालीसनी येवानं. 5 मंग त्यानी इस्राएलना मंडळीकडतीन
पापार्पण कराकरता दोन बोकडया अनी होमार्पणना एक मेंढा लयी येवानं. 6
अहरोननी त्यानाकरता आणेल पापार्पणना बैल अर्पण करिसनी सोताकरता
अनी स्वताना घराणाकरता प्रायश्चित करानं. 7 मंग त्यानी त्या दोन बोकडया
लईसनी दर्शनमंडपना दारपान परमेश्वरनीमोरे ठेवानं. 8 अहरोननी त्या दोन
बोकडयासवर चिठया टाकानं, एक चिठी परमेश्वरकरता अनी दुसरी पाप
वाही लयी जावाकरता. 9 ज्या बोकडयासवर परमेश्वरनी नावनी चिठी निघी
ते अहरोननी पापार्पण म्हणीसनी बळी देवानं. 10 ज्या बोकडयासवर पाप
वाही लयी जावानं बारामां चिठी निघी त्याले परमेश्वरनीमोरे जीवता उभा
करानं अनी त्यानाकडतीन प्रायश्चित व्हावाले पाहिजे; अनी तो बोकडया पाप
वाही लेवाकरता जंगलमां सोडी देवानं. 11 मंग सोताकरता पापर्पण कराना
वासरू अहरोननाजोडे आणानं अनी ते मारीसनी आपलाकरता अनी आपला
घरानाकरता प्रायश्चित करानं. 12 अनी परमेश्वरनीमोरे राहेल वेदीनावरतीन
जळेल निखारासना भरेल धुपाटनं लेवानं अनी कुटेल बारीक ओंजळभर
सुंगधी धूप आंतरपटना मजारमा लयानं. 13 ते धुप परमेश्वरनीमोरे आगवर
आशे घालानं की त्याना धुरघाई साक्षपटलनावरना दयासनले भरि टाकानं,
म्हणजे ते मराऊ नही. 14 मंग त्यानी बैलन काही रंगत दयासननं पूर्व भागले
बोटघाई शितडानं; अनी ते रंगत बोटघाई त्या दयासननामोरे सातदाव शितडानं.
15 मंग त्यानी लोकेसनीकरता आणेल पापार्पणना बोकडया मारानं; त्याना रंगत
अंतरपटना मजार लयी जावानं अनी जशे त्यानी वासरूना रंगतना करानं तशे
बोकडयानं रंगतनं करानं, म्हणजे ते दयासननावर अनी दयासननामोरे शितडानं.
16 आजून त्यानी इस्राएल लोकेसनी अशुध्दता अनी अपराध यानाकरता
म्हणजे त्याना बठा पापसकरता पवित्रस्थानकरता प्रायश्चित करानं; माणसासनी
अशुध्दताघाई व्याप्त व्हईसनी त्यासनामा राहणारा दर्शनमंडपनाकरता तशे
करानं. 17 अहरोन प्रायश्चित कराकरता पवित्रस्थानमां प्रवेस करी तवयपाईन
तो आपलाकरता, आपला घराणाकरता अनी इस्राएलनी बठी मंडळीकरता
प्रायश्चित करीसनी बाहेर येईपावोत त्या दर्शनमंडपमा दुसरा कोणी भी
माणुस नही राहावाले पाहिजे. 18 मंग तो तथाईन निघीसनी परमेश्वरनीमोरे
वेदीनाजोडे जाईसनी तिनाकरता प्रायश्चित करानं; बैल अनी बोकडयानं काही
रंगत लयीसनी ते वेदीनं चारी बाजुना शिंगासले लावानं. 19 अनी काही
रंगत लयीसनी आपला बोटघाई सातदाव तिनावर शितडीसनी ती इस्राएलना
अशुध्दतापाईन मुक्त करीसनी पवित्र करानी. 20 मंग पवित्रस्थान, दर्शनमंडप
अनी वेदी यानाकरता प्रायश्चित करानं सरानंतर तो जीवता बोकडया जोडे
आणानं. 21 अहरोनी आपल दोन्ही हात ते जीवत बोकडयानं डोकावर ठेईसनी
इस्राएल लोकेसनी बठा दुष्कर्म अनी अपराध यासना म्हणजे बठा पापना
अंगीकार करानं; अनी ती बठी तो बोकडयानं डोकावर ठेईसनी त्याले नेमेल
माणुसनी हातघाई जंगलमा धाडी देवानं. 22 तो बोकड त्याना बठा दुष्कर्मना
भार त्यानावर लिईसनी त्या बोकडयाले जंगलमा सोडी देवानं; त्या मानुसनी
त्या बकराले जंगलमा सोडी देवानं. 23 मंग अहरोन दर्शनमंडपमा येईसनी
पवित्रस्थानमा जावानी आगोदर परिधान करेल सणसना कपडा काढीसनी ठेई
देवानं 24 मंग त्यानी एकादा पवित्र ठिकाणले पाणीघाई स्नान करानं अनी
आपला कपडा घालीसनी बाहेर जाईसनी सोताकरता अनी लोकासना होमर्पण
करीसनी सोताकरता अनी लोकसकरता पापछाकी. 25 पापार्पणना चरबीना
त्यानी वेदीवर होम करानं 26 पाप वाही लयी जावानीबारामा बोकडं ज्या
माणुसनी सोडेल शे त्यानी आपला कपडा धवानं, पाणीघाई आंग धवानं
अनी मंग छावणीमा येवानं. 27 पापार्पणना ज्या बैल अनी पापार्पणना ज्या
बोकडयासना पवित्र ठिकाणले प्रायश्चित कराकरता लयी जावामा येई, त्या
दोन्ही तळनाबाहेल लयी जावानं अनी त्याना कातडा, मास अनी शेन हाई
आगमा जाळी टाकानं. 28 ते जाळणारानी आपला कपडा धवानं, पाणीघाई
स्नान करानं अनी मंग छावणीमा येवानं. 29 तुम्हले कायमनं आशे नियम
राहावाले पाहिजे; सातवा महिनानी दशमीले तुम्ही आपलं जीवले त्रास देवानं;
त्यारोजले काम करानं नही, मंग ते स्वदेशना राहो की तुम्हना राहणारा परदेशी

राहो. 30 कारण त्यारोज तुम्ही शुध्द व्हावानं म्हणीसनी तुमनाकरता प्रायश्चित
करामा येई; पमेश्वरनीमोरे तुम्ही आपला बठा पापसपाईन शुध्द ठरावामा येई.
31 तुम्हले हाई परम विश्रामनं शाब्बाथ शे; हाई रोज तुम्ही आपला जीवले
क्लेश देवानं. हाई कायमनी विधी शे. 32 ज्याले आपला वडीलनं जागवर
याजक व्हावाकरता अभिषेक अनी शुद्ध व्हई त्यानी प्रायश्चित करानं; म्हणजे
सणना कपडा घालीसनी. 33 पवित्र स्थान, दर्शनमंडप अनी वेदी यानाकरता
त्यानी प्रायश्चित करानं अनी याजक अनं मंडळीमासला दुसरा बठा माणसे
यासनाकरताभी प्रायश्चित करानं. 34 इस्राएल लोकेसकरता वर्षमा एकदाव
त्यासना बठा पापसना प्रायश्चित करानं, म्हणीन हाउ तुमले कयमना नियम
शेतस, परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा देल परमानी त्यानी करं.

17 परमेश्वर मोशेले बोलना, 2 अहरोन, त्याना पोऱ्या अनी बठा इस्राएल
लोक यासले सांग की परमेश्वरनी आशी आज्ञा देयेल शे; 3 इस्राएल
घराणामाईन एखादा माणूसनी छावणीमा किवा छावणीइना बाहेर बकरा मारानं,
4 दर्शनमंडपना दारपान परमेश्वरनी निवासमंडपनामोरे परमेश्वरले अर्पण करानं
तो नही लवाऊ नही, तर त्या माणुसना हत्यानं दोष लागी; त्यानी खून करेल
शे म्हणून त्याना लोकेसनामोरे त्याना नाश व्हयी. 5 याना हेतू आशे शे की
इस्राएल लोक आपला यज्ञपशू मोकळी जागामा मारत व्हतात, ते त्यानी
दर्शनमंडपना दारपान याजककडे परमेश्वरनीमोरे लयीसनी परमेश्वरकरता
शांतिर्पण म्हणीसनी अर्पण करानं. 6 याजकनी त्याना रंगत दर्शनमंडपना
दारपान परमेश्वरनी वेदीवर शितडानं अनी त्याना चरबीना परमेश्वरले सुवासिक
हवन म्हणीसनी होम करानं. 7 जे व्यभिचारी इचारतीन बोकड देवतासनीमागे
लागीसनी त्यासले यज्ञपशूनं अर्पण करतस त्यासनी यानापूढेतीन त्यास यज्ञ
करानं नही, हाई तुम्हले कायमना अनी पिढयानपिढयाना विधी समजानं. 8
तु त्यासले सांग की इस्राएल घराणासमाईन नाहिते त्यामा राहाणारा उपरी
लोकेसमाईन कोणी होमार्पण नाहिते शांत्यर्पण करी, 9 अनी ते दर्शनमंडपना
दारपान परमेश्वरले अर्पण कराकरता लवानं नही, तर त्याना लोकेसनीमोरे नाश
व्हावाले पाहिजे. 10 इस्राएल लोकेसमाईन नाहिते त्यासमा राहाणारा उपरी
लोकेसमाईन कोणी कोणतेभी परकारंन रंगतना सेवन करं तर त्या माणुसना
विरोध व्हईसनी त्याना लोकेसनामोरे त्याना नाश करसू. 11 कारण शरीरना
जीव रंगतमा राहास अनी तुम्हना जीवकरता प्रायश्चित व्हावाले पाहिजे म्हणून
ते तुम्हले वेदीवर देयेल शे, कारण जीवकरता प्रायश्चित रंगतघाईस व्हसं. 12
हयानाकरता मी इस्राएल लोकेसले आज्ञा दिदि की तुम्हनामाईन कोणी रंगतना
सेवन कराले नही पाहिजे, तुम्हनामां राहाणारा परदेशीसनीभी नही कराले
पाहिजे. 13 पण इस्राएल लोकेसमाईन नाहीते त्यासमा राहाणारा उपऱ्यासमाईन
कोणी खावासारखा पशूनं नाहिते चिडासना शिकार करं तर त्यानी त्याना रंगत
काढीसनी ते माटीघाई झाकानं. 14 कारण प्राणीमात्राना जीवनबारामा म्हणशा
ते त्यासना रंगत हाईच त्यासना जीवन शे; याकरता इस्राएल लोकेसले मी
आज्ञा देयेल शे की कोणतेभी जनावरनं रंगत सेवन करानं नही, कारण बठा
जनावरसना जीवन हाईच रंगत शे; ते जे कोणी सेवन करं त्याना नाश व्हावाले
पाहिजे. 15 एकाद माणुस, मंग तो स्वदेशना राहो नाहिते परदेशना राहो.
त्यानात्याना मरेल नाहिते फाडेल जनावरसना मास खाद तर त्यानी आपला
कपडा धईसनी पाणीघाई आंग धवानं स्नान करानं अनी संध्याकाळपावोत
अशुध्दस राहावानं म्हणजे तो शुध्द व्हयी. 16 जर त्यानी आपला कपडा
धवात नही अनी स्नान करं नहीते त्याना पापनं फळ त्या मिळी.

18 परमेश्वर मोशेले बोलना, 2 इस्राएल लोकेसले सांग की मी परमेश्वर
तुम्हना देव शे. 3 तुम्ही मिसर देशमा राहात व्हतात तठेन्या
चालीरितीसना अनुकरण करानं नही; अनी ज्या कनान देशमा लयी जाई
राहीनू शे, तठेन्या चालीरितीसना अनुकरण करानं नही अनी तठेन्या विधी
परमानं चालानं नही. 4 मना नियम पाळानं अनी म्हनास विधी मान्य करीसनी
त्यानापरमानं वागान; मी तुम्हना देव यहोवा शे. 5 तुम्हीन म्हना विधी अनी
नियम पाळानं; त्या जो पाळी तो त्यानामा जीवता राही; मी परमेश्वर शे.
6 तुम्हना माईन कोणी आपला जोडेना नातेवाईकसना काया उघडी कराले
त्यासपान जावानं नही; मी परमेश्वर शे. 7 तु आपला वडीलनी म्हणजे आपली
मायनी काया उघडी करानं नही, ती तुन्ही माय शे म्हणून तिनी काया उघडी
करानं नही. 8 आपली सावत्र मायनी काया उघडी करानं नही; ती तुन्ही
वडिलनीस काया शे. 9 आपली बहीण मंग ती सगी राही का सावत्र राहो; ती
घरमा जन्म व्हयेल राहो का बाहेर जन्म व्हयेल राहो, तिनी काया उघडी
करानी नही. 10 आपली नात, मंग ती पोऱ्यानी पोर राहो का पोरनी पोर राहो
तिनी काया उघडी करानी नही, तिनी काया ती तुनीस शे. 11 वडीलले व्हयेल
वडीलनी व्हयेल पोर ती तुनी बहीण शे म्हणून तिनी काया उघडी करानी नही.
12 आपली आत्यानी काया उघडी करानी नही. ती तुनी वडीलनी बहीण
शे. 13 आपली मावशीनी काया उघडी करानी नही; कारण ती तूनी मायनी
बहीण शे. 14 आपला चुलतानी काया उघडी करानी नही म्हणजे त्यानी
बायकोनीसंगे संभोग करानं नही; ती तुनी चुलती शे. 15 आपली सुननी काया
उघडी करानी नही; ति तुनी पोऱ्यानी बायको शे; म्हणून तिनी काया उघडी
करानी नही. 16 आपली भावजायनी काया उघडी करानी नही; ती तुनी
भाऊनी काया शे. 17 एकादी बायनी अनी तिनी पोरनी दोन्हीसनी काया
उघडी करानी नही; तिनी नात मंग ती तिना पोऱ्यानी पोर राहो नाहिते पोरनी
पोर राहो, तिले आपली बायको करिसनी तिनी काया उघडी करानी नही; त्या
जोडेना नाता शेत. आशे करानं म्हणजे मोठ पाप शे. 18 तु तुनी बायकोनी
बहीणले आपली बायको करिसनी तिले सवत करानं नही; ती जीवत राहीसनी
तिनी बहीणनी काया उघडी करानं नही. 19 बाय ऋतुमती व्हावानंतर ती
अशुध्दस राहास तोपावत तिनी काया उघडी कराकरता तिना जोडे जावानं
नही. 20 तु आपली शेजारनी बाईनीसंगे कुकर्म करिसनी अशुध्द व्हवानं
नही. 21 आपला संतानमाईन एकादानं मोलख देवना करता आगनं होम
करानं नही; तुना देव यहोवा याना पवित्र नावले कलंक लावानं नही; मी
परमेश्वर शे. 22 स्त्रीसंभोगपरमानं पूरुषसंभोग करानं नही, ते अमंगळ काम शे.
23 कोणतेभी जनावरनीसंगे संभोग करिसनी अशुध्द व्हवानं नही; बाईनी
जनावरनीसंगे कुकर्म कराले त्यानामोरे उभं राहावानं नही; हाई विपरीत कर्म
शे. 24 आशापरकारनं कोणतेभी कर्म करीसनी भ्रष्ट व्हवानं नही; कारण ज्या
देशले मी तुम्हनामोरेतीन घालाडानार शे त्या आशा बठा कर्म करीसनी भ्रष्ट
व्हयेल शेतस. 25 त्यासना देश भ्रष्ट व्हयेल शे, त्यासनं दुष्टतामुळे मी त्यासना

समाचार लि राहीनू शे अनी तो देश आपला रहिवाशासले वकी टाकेल शे.
26 हयानाकरता तुम्ही मना विधी अनी नियम पाळानं अनी स्वदेश अनी
तुमनामासला विदेशी उपरी यासनामाईन कोणी भी आशे अमंगळ काम करानं
नही. 27 कारण तुम्हना आगोदर हाई देश राहाणारा लोकेसनी आशे बठा
अमंगळ कर्म करामुळे हाई देश अशुध्द व्हयेल शे. 28 तुमना आगोदर ज्या
लोक हाई देशमा राहात व्हतात त्यासले जशे हाई देशनी वकी टाकं, तशे तुम्ही
देश अशुध्द करं तुम्हलेभी वकी टाकाले नही पाहिजे; 29 ज्या कोणी आशे
अमंगळ कर्म करतीन त्या बठासना त्यासना लोकेसनामोरे नाश व्हयी. 30 हाई
ज्या आज्ञा मी तुम्हले देयेल शे त्या तुम्ही पाळानी; तुमनआगोदर प्रचलित
राहेल अमंगळ रिवाजपरमानं तुम्ही चालानं नही अनी त्यानामुळे अशुध्द
व्हवानं नही; मी परमेश्वर तुमना देव शे.

19 परमेश्वर मोशेले बोलना 2 इस्राएलन्या बठया मंडळीसले सांग, तुम्ही
पवित्र राहावानं, कारण मी परमेश्वर तुम्हना देव पवित्र शे. 3 तुम्ही
आपला मायेले अनी बापले यासले भिवानं अनी म्हना शाब्बाथ दिवस
पाळान; मी परमेश्वर तुम्हना देव शे. 4 तुम्ही मुर्तीसकडे वळानं नही अनी
आपलाकरता ओतीव देव करानं नही; मी परमेश्वर तुम्हना देव शे. 5 जवय
तुम्ही परमेश्वरकरता शांत्यर्पणकराकरता यज्ञ करशाल तवय मी तुम्हले प्रसन्न
व्हसुं आशे ते करानं. 6 त्या अर्पणनं मास यज्ञानं रोज अनी दुसरा रोज खावानं,
पण तिसरा रोजले काही उरनं व्हयी ते आगमा जाळी टाकानं. 7 तिसरा रोजले
ते खावानं अमंगळ शे, ते मान्य व्हवाऊ नही. 8 जो कोणी त्यामासला खाई
त्याले त्याना दुष्कर्मानं फळ भेटी, कारण त्यानी परमेश्वरनी पवित्र वस्तुले
दूषित करेल शे आशे व्हईल; त्या माणसासना स्वजनासमाईन नाश व्हावाले
पाहिजे. 9 जवय तुम्ही तुमना देशना पिकासनी कापणी करशाल तवय तु
आपला शेतना कोपराकापरासमासला पिक झाडीसनी बठा कापानं नही अनी
पिक काढानंतर त्यासमासला सरवा येचानं नही. 10 आपला द्राक्षमळाभी
झाडीसनी ते खुडानं नही, द्राक्षमळामासला पडझड गोळा करानं नही; गरीब
अनी उपरी यासनाकरता ते राहू देवानं, मी परमेश्वर तुम्हना देव शे. 11 तुम्ही
चोरी करानं नही येरायेरनं कपट करानं नही अनी खोट बोलानं नही. 12 मना
नावानी खोटी शपथ लिईसनी आपला देवनी नावले कलंक लावानं नही. मी
परमेश्वर शे. 13 आपला शेजारनावर जुल्म करानं नही अनी त्याले लूटा नही,
मजूरनी मजूरी रातभर आपलाजोडे ठेवानं नही. 14 बहिराले शिवीशाप देवानं
नही; नहित्ये आंधळाले ठोकर लागी अशी वस्तू त्याना पुढे ठेऊ नको, तू
आपाला देवले भिवानं, मी परमेश्वर शे. 15 न्याय करतांना अन्याय करानं
नही, दारीद्रेनी दारिद्रवर नजर ठेवानं नही, मोठानं तोंड दखीसनी न्याय
करानं नही, तर आपला शेजारनाना खरा मनतीत न्याय कर. 16 आपला
लोकासमा आठेतठे चुगल्या करत फिरानं नही, आपला शेजारनानावर जीववर
उठानं नही, मी परमेश्वर शे. 17 आपला मनमासुध्दा भाऊनीबारामा व्देष
करानं नही, आपला शेजारनाले दटाडानं नाहिते तो तुना माथा पाप लागी 18
बदला लेवानं नही; आपला भाऊबंदमाईन कोणवर दावा करानं नही, आपला
शेजारनावर प्रेम करानं; मी परमेश्वर शे. 19 मना विधी पाळानं, आपला
जनावरसना येगळा जातसना जनावरसनासंगे ताळमेळ बसू देवानं नही. आपला
वावरमा दोन जातीसना बिवारा एकजागे मिळाडानं नही; दोन परकारनं सुत
मिळाडेल कपडा आंगवर घालानं नही. 20 एकादी बाई दासी शे अनी तिनी
एकादा माणुसनीसंगे संभोग करं पण ती एकादानी बायको व्हयी; तिनासंगे
कोणी कुकर्म करं व्हयीते त्या दोन्हीसले शिक्षा व्हावाले पाहिजे; पण तिनी
मुक्तता व्हयेल नही व्हयी तर तिले मारानं नही. 21 मंग माणसुनी दर्शनमंडपना
दारपान परमेश्वरनीमोरे दोषर्पणकराकरता एक मेंढा लई येवानं. 22 अनी
त्यानी करेल पापसनीकरता दोषर्पणना मेंढानीद्वारे त्यानाकरता याजकनी
परमेश्वरनीमोरे प्रायश्चित करानं, म्हणजे त्यानी करेल पापसनी क्षमा मिळी.
23 तुम्ही त्या देशमा जावानंतर खावाकरता येगळं-येगळं झाड लावशात तवय
तीन वरिषपावोत त्यासना फळ निशिध्द समजानं, त्या खावानं नही. 24 चौथा
वरिसले त्या बठा फळ परमेश्वरनी उपकारस्मरण करता पवित्र समजानं. 25
मंग पाचवा वरिषले त्यासना फळ खावानं म्हणजे त्यासमाईन तुम्हले बराच
फळ भेटतीन. मी परमेश्वर तुम्हना देव शे. 26 तुम्ही कोणतेबी मास रंगतनासंगे
खावानं नही; तुम्ही जादु-टोना करानं नही अनी शकूनमुहर्त दखानं नही. 27
आपला डोकानं घेरा ठेवानं नही; आपला दाढीना कोपरा काढीसनी तिले
कूरूप बनाडानं नही. 28 कोणी मरेल व्हयीते आपाला आंगले इजा करानं
नही, आपला आंग गोंदानं नही; मी परमेश्वर शे. 29 आपली पोरले अशुध्द
करीसनी तिले वेशा होऊ देवानं नही; वेशागमनमुळे देश दुष्टतातीन भरी जाई
आशे करानं नही. 30 मना शाब्बाथ पाळानं अनी मना पवित्रस्थानना बारामा
आदर करानं; मी परमेश्वर शे. 31 पंचाक्षरसना अनी चेटकासनी मागे लागानं
नही; त्यासना मागे लागीसनी अशुध्द व्हवानं नही; मी परमेश्वर तुम्हना देव
शे. 32 पिकेल केसासनीमोरे उठीसनी उभं र्‍हाय; म्हातारासले मान देवानं;
आपला देवले भिवानं; मी परमेश्वर शे. 33 एकाद विदेशी माणुस तुम्हना
देशमा तुम्हनासंगे राहास व्हयी तर त्याले त्रास देवानं नही. 34 तुम्हनाबरोबर
राहाणारा विदेशी माणुसले तुम्ही स्वदेश माणुसनीसारखा ठेवानं अनी त्यानावर
आपलासारखाच प्रेम करानं; कारण तुम्ही मिसर देशमासला परदेशी व्हतात.
मी परमेश्वर तुम्हना देव शे. 35 न्याय करामा, मोजणी करामा, वजन तोलामा
अनी माप करामा काही अन्याय करानं नही. 36 खरा तागडा, खरा वजन,
खरा एफा अनी खरा हिन हाई तुम्हनाजोडे राहावाले पाहिजे; ज्यानी तुम्हले
मिसर देशमाईन आणेल शे तो मी परमेश्वर तुम्हना देव शे. 37 त्याकरता तुम्ही
मना बठा विधी अनी बठा नियम मान्य करीसनी पाळानं; मी परमेश्वर शे.

20 परमेश्वर मोशेले बोलना 2 इस्राएल लोकेसले आजुन आशे सांग;
इस्राएल लोकेसमाईन नाहिते इस्राएल लोकेसमा राहानारा उपर्‍यासमाईन
कोणी आपला अपत्य मोलखा अर्पण करं त्याले मारी टाकानं; देशना लोकेसनी
त्याले दगडमार करानं 3 मी त्याना विरोधी व्हयीसनी त्याना स्वजनासनमोरे
नाश करसु; कारण त्यानी अपत्य मोलख देवताले देईसनी मना पवित्रस्थानले
अशुध्द करेल शे अनी मना पवित्र नावले कलंक लायेल शे. 4 मोलख देवताले
आपला अपत्य अर्पण करनाराकडे देशमासला लोकेसनी कानाडोळा करीसनी
त्याले मारी टाकानं. 5 तर मी त्या माणुसले अनी त्याना कूटुंबले विरोधी
व्हयीसनी त्याना अनी जो कोणी त्यानासारखा व्यभिचार मनतीन मोलख
देवताले धरतीन, त्या बठासना नाश करी टाकसु. 6 जो माणुस व्यभिचार

मनतीन पंचाक्षरी अनी चेटका यासना मांगे लागी त्याले विरोध व्हयीसनी
त्याना नाशे करी टाकसु. 7 म्हणुत तुम्ही स्वताले पवित्र करिसनी पवित्र
राहावानं; कारण मी परमेश्वर तुमना देव शे. 8 तुम्ही मना विधी मान्य करिसनी
पाळानं; तुम्हले पवित्र करनारा मीच परमेश्वर शे. 9 आपला बापले अनी
मायले जो शिव्याशाप देस त्यासले नक्की मारी टाकानं; जो आपला बापले
अनी मायले शिव्याशाप देई त्याना रंगत त्याना माथाले लागी. 10 कोणी
एकादी बाईनीसंगे संभोग करी तर आपला शेजारनी बाईनीसंगे व्यभिचार
करणारा तो जार अनी ती जारनी या दोन्हीसले नक्की मारी टाकानं. 11 जो
आपला बापनी बाईनीसंगे झोपना तर तो आपली बापनी काया उघडी करसं
त्या दोन्हीसले नक्की मारी टाकानं; त्यासना रंगत त्यासना माथाले लागी. 12
कोनी आपली सुननीसंगे झोपना तर त्या दोन्हीसले नक्की मारी टाकानं;
त्यासना कर्म विपरित शे; त्यासना रंगत त्यासनास माथाले राही. 13 कोनी
स्त्री-स्त्रीसंगेझोपी किवा पुरुषप-पुरुषसंगेझोपी तर त्या दोन्हीसना हाई अमंगळ
कर्म शे. त्यासले नक्की मारी टाकानं. त्यासना रंगत त्यासनास माथाले राही.
14 एकादी बाई अनी तिनी माय या दोन्हीसले कोणी ठेवं तर ते महापाप शे; तो
माणुस अनी त्या दोन्ही बाया यासले आगमा जाळी टाकानं; तुम्हनामं आशे
दुष्कर्म राहावाले नही पाहिजे. 15 एकादा माणुसनी एकाद जनावरनीसंगे
झोपना तर त्याले मारी टाकानं; अनी ते जनावरलेबी मारी टाकानं 16 एकादी
बाई कुकर्म कराले एकादा जनावरकडे गयी तर तिले अनी जनावरले मारी
टाकानं; त्यासना रंगत त्यासनास माथाले राही. 17 कोणी आपली बहीणले,
मंग ती त्यानी बापनी पोर असो नाहिते त्यानी मायनी पोर असो, आपली
बायको करिसनी तो तिनी काया दखी अनी ती त्यानी काया दखी तर हाई
वाईट परकार शे; त्या दोन्हीसले त्यासना भाऊबंदसनादेखत नाश करानं; त्यानी
आपली बहीणनी काया उघडी करी आशे व्हयी; त्यानी आपला दुष्कर्मना भार
वाहावाले पाहिजे. 18 जर एकादी बाईले मासिक पाळी व्हयी अनी तिनासंगे
कोणी झोपना अनी तिनी काया उघडी करी तर त्यानी तिना रंगतना झरा
उघडं कर आशे व्हयी, त्या दोन्हीसना भाऊबंदसनादेखत नाश करानं. 19
आपली मावशी नाहिते आत्या यासनी काया उघडी करानी नही जो तशे करी
त्यानी जोडेना नातेवाईकासकडे काया उघडी करेल शे आशे व्हयी, त्यानी
आपला दुष्कर्मना भार वाहावाले पाहिजे. 20 कोणी आपली काकूनीसंगे
झोपना तर त्यानी आपला काकानी काया उघडी करेल शे आशे व्हयी, त्या
आपला पापना भार वाहीसनी बिना अपत्यसना मरतीन. 21 कोणी आपली
भावजायले ठेई तर ती भ्रष्टता शे; तशे करीसनी आपला भाऊनी काया उघडी
करेल शे आशे व्हयी; त्या बिना पोऱ्यासोऱ्यासना राहातीन 22 हयानाकरता
तुम्ही मना बठा विधी अनी मना बठा नियम मान्य करीसनी पाळानं म्हणजे
ज्या देशमा तुम्हले लयी जाई राहीनु शे तो तुम्हले वकनार नही. 23 ज्या
देशले मी तुम्हनामोरेतीन घालाडनार शे त्यासना चालीरितीसना अनुकरण
करानं नही; त्यासनी आशे भ्रष्टाचार करं म्हणीन माले त्यासना तिटकारा व्हनं
24 पण मी तुम्हले सांगेल शे की त्यासना देश तुम्हना वतन व्हयी, मी ते
तुम्हले सोपासुं जठे दुधमधना प्रवाह वाही राहीना शेतस आशा देश तुम्हना
ताब्यामां दिसु; तुम्हले इतर राष्ट्रासमाईन येगळा करणारा मी परमेश्वर तुम्हना
देव शे. 25 याकरता तुम्ही शुध्द अनी अशुध्द चिडा यामासला भेद पाळानं
अनी जो कोणताबी जनावर, चिडा नाहिते जमिनवर रांगणारा जनावर मी
तुम्हनाकरता अशुध्द ठराईसनी निषेधेल शे. त्यानद्वारे तुम्ही स्वताले अमंगळ
करानं नही. 26 तुम्ही मनाकरता पवित्र व्हवानं; कारण मी परमेश्वर पवित्र शे;
तुम्ही मनावाला राहावाले पाहिजे म्हणुन मी तुम्हले इतर देशमाईन येगळं करेल
शे. 27 कोणी करनीकवटाळ वाला व्हयी, मंग तो माणुस राहो की बाई राहो
त्यासले नक्की मारी टाकानं, त्यासले दगडमार करानं; त्यासना रंगतपात
त्यासना माथाले राहि.

21 परमेश्वर मोशेले बोलना, अहरोनना पोऱ्या ज्या याजक शेतस त्यासले
आशे सांग; त्यासना कुळमाईन कोणी मरं त्यासना कोणीच सुतक धरानं
नही; 2 आपला जोडेना सगा म्हणजे आपली माय, बाप, पोऱ्या, पोर, भाऊ,
3 अनी जोडे राहेल कुवाऱ्या बहीनी यासना मात्र सुतक धरानं. 4 पण याजक
आपला लोकेसमा परमुख शेतस म्हणुन त्यासनी सुतक धरीसनी स्वताले
अपवित्र करानं नही. 5 त्यासनी आपला डोकानं मुंडन करानं नही, आपला
दाढीना केस काढानं नही, आपला आंगले घाव करानं नही. 6 त्यानी आपला
देवनीकरता पवित्र राहावानं अनी आपला देवनं नाव अपवित्र करानं नही;
कारण ते परमेश्वरकरता हव्य म्हणजे देवकरता अन्न अर्पण करतस, म्हणून
त्यानी पवित्र राहावानं. 7 त्यासनी वेश्या नाहिते भ्रष्ट बाई आपली बायको
करानं नही; सोडेल बाईनीसंगे लगीन करानं नही. कारण याजक देवनीकरता
पवित्र शेतस. 8 हयाकरता तु त्यासले पवित्र मानान; तो तुना देवले अन्न
अर्पण करस म्हणुन त्यासले पवित्र समजानं; कारण तुम्हले पवित्र करनारा मी
परमेश्वर पवित्र शे. 9 एकादा याजकनी पोर वेश्याकर्म करीसनी अशूध्द
व्हयेल व्हयी तर तिनी आपला बापले अशूध्द करेल शे आशे व्हयी; तिले
आगमा जाळी टाकानं. 10 जो आपला भाऊसमा परमुख याजक शे, ज्याना
डोकाले अभिषेक तेलना अभ्यंग व्हयेल शे, पवित्र कपडा घालाकरता ज्याना
शूध्द व्हयेल शे, त्यानी आपला डोकानं केस सोडानं नही; आपला कपडा
फाडानं नही. 11 त्यानी कोणा प्रेतपान जावानं नही; आपला बापनी नाहिते
मायनी सुतक धरानं नही; 12 त्यानी पवित्रस्थाननीबाहेर जावानं नही; आपला
देवनं पवित्तस्थान अशूध्द करानं नही; कारण त्याना देवना अभीषेक तेलघाई
त्याना अशूध्द व्हयेल शे; मी परमेश्वर शे. 13 त्यानी कवारी पोरनीसंगेस
लगीन करानं 14 विधवा, सोडेल बाई, भ्रष्ट बाई नाहिते वेश्या यासनामाईन
कोणीस बायको करानं नही. तर त्यानी भाऊबंदसमासली एकादी कुवारी
पोरनी संगे लगीन करानं. 15 त्यानी आपला नातेवाईकसमा आपली संतती
अशूध्द होऊ देवानं नही; कारण त्याले पवित्र करानारा मी परमेश्वर शे. 16
आजुन परमेश्वरनी मोशेले सांग. 17 अहरोनले सांग तुना वंशमा पिढयानपिढया
ज्याले व्यंग व्हयी त्यानी देवले अन्न अर्पण कराकरता जोडे जावानं नही. 18
त्याले कोनतेबी व्यंग व्हयी तर त्यानी जोडे जावानं नही; मंग तो आंधळा,
लंगडा, चपटया नाकना, जास्त आंगना व्हयेल राहो, 19 तुटेल पायना नाहीते
अपंग राहो, 20 कुबडा, खुजा, नेत्रदोषी, राहो नाहिते चाई, गजकर्न व्हयेल
अनी हिजडा राहो; 21 अहरोन याजकना वंशमाईन एकादाले आशे व्यंग
व्हयी तर त्यानी परमेश्वरले हव्य अर्पण कराकरता जोडे जावानं नही; त्याना

आंगना व्यंग राव्हामुळे त्यानी आपला देवले अन्न अर्पण कराले जोडे जावानं
नही. 22 त्यानी आपला देवले अर्पण करेल परमपवित्र अन्न खावानं. 23 पण
त्याले व्यंग राव्हामुळे त्यानी अंतरपटना मजार अनी वेदीनाजोडे जावानं नही;
त्यानी मना पवित्रस्थाले अशुध्द करानं नही, कारण त्यासले पवित्र करनारा मी
परमेश्वर शे 24 मोशेनी अहरोन, त्याना पोऱ्या अनी बठा इस्राएल लोक यासले
हाई सांग

22 परमेश्वरनी मोशेले सांग 2 अहरोन अनी त्याना पोऱ्या यासले सांगानं
की इस्राएल लोकेसना ज्या पवित्र वस्तु शेतस ते मला समर्पित करतस
त्याबारामा त्यासनी जपानं अनी पवित्र नाव अशुध्द करानं नही; मी परमेश्वर
शे. 3 तु त्यासले सांग पिढयानपिढया तुम्हना बठा वंशमा ज्या कोणी अशुध्द
अवस्थामा शेतस इस्राएल लोकेसनी परमेश्वरले समर्पित करेल पवित्र वस्तुसले
हात लावतीन त्यासना मनासमोर नाश व्हावाले पाहिजे; मी परमेश्वर शे. 4
अहरोनना वंशासमाईन कोणी कोड व्हयेल नाहिते स्राव व्हतीन तर त्यानी शुध्द
व्हस तोपावोत पवित्र करेल वस्तु खावानं नही, मयतमुळे अशुध्द व्हयेल
माणुसले नाहिते वीर्यपात व्हयेल माणुसले स्पर्श करी. 5 ज्याना स्पर्शतीन
माणसे अशुध्द व्हतात आशे रांगणारे जंतुसले नाहिते कोनतेबी परकारनं अशुध्द
व्हयेल एकादा माणुसले जो स्पर्श करी. 6 जो माणुस यासनामाईन कोणलेबी
स्पर्श करी त्यानी संध्याकाळपावोत अशुध्द राहावानं अनी स्नान करतस
तोपावोत पवित्र वस्तु खावानं नही. 7 सुर्यास्त व्हावानंतर तो शुध्द व्हयी,
त्यानी त्यानंतर पवित्र वस्तूसनं सेवन करानं, कारण ते त्याना अन्न शेतस. 8
त्यानात्याना मरेल नाहिते हिंसक जनावरसनी फाडेल आशे काही खाईसनी
त्यानी अशुध्द व्हवानं नही; मी परमेश्वर शे. 9 मनी आज्ञा त्यासनी पाळाले
पाहिजे, नहीते त्या पापनाकरता त्यासले शिक्षा भेटी अनी त्यासनी आदज्ञाभम
करी तर त्या मरतीन; त्यासले पवित्र करणारा मी परमेश्वर शे. 10 कोणी
परकासनी पवित्र पदार्थ खावानं नही; तो याजकना घरना पाहुना नाहिते मजुर
राहीना तरिबी त्यानी पवित्र पदार्थ खावानं नही. 11 पण याजकनी मोल
देईसनी एकादा माणुस विकत लिद् तर त्यानी ते खावानं, त्यापरमानं याजकना
घरमा जन्म लिद व्हतीन त्यासनी ते खावानं 12 याजकनी पोर कोणी परकाले
देयेल व्हयी तर तिनी समर्पण करेल पदार्थ खावानं नही. 13 याजकनी पोर
विधवा व्हयी नाहिते नवरानी तिले सोड व्हयी अनी तिले पोरेसोरे नही व्हतीन
अनी तरुण व्हती तशीच आपला बापनी घर परत व्हनी व्हयीते तर तिनी
आपला बापनं अन्न सेवन करानं; पण कोणी परकासनी ते खावानं नही.
14 एकादा माणुसनि चुकीसन पवित्र पदार्थ खाद् व्हयी तर त्यानी पदार्थना
पाचवा भाग इतले त्यामा भरीसन याजकले मोबदला देवानं. 15 इस्राएल
लोक ज्या पवित्र वस्तु परमेश्वरले अर्पण करतस त्या त्यासनी अशुध्द करानं
नही; 16 पवित्र पदार्थ खावानंतर उद्भवनारं त्यासना दोषजनक अधर्मभार
वाहाकरता याजकसनी कारण व्हावानं नही; कारण त्यासले पवित्र करनारा मी
परमेश्वर शे. 17 परमेश्वरनी मोशेले सांग 18 अहरोन, त्याना पोऱ्या अनी बठा
इस्राएल लोक यासले सांग; इस्राएल लोकेसमाईन नाहिते इस्राएल लोकेसमा
राहानारा उपरी लोकेसमाईन कोणी आपला नवसना नाहिते स्वखुशीतीन
बलीना परमेश्वरकरता होम करी. 19 तुम्हना स्वीकार व्हावाले पाहिजे म्हणुन
बैल, मेंढरे, नाहिते बकरी यासमासला परिपुर्ण नर अर्पण करानं. 20 दोष
राहेल कोनतेबी जनावरनं अर्पण करानं नही; कारण ते तुम्हनाकरता स्वीकार
करता येवाऊ नही. 21 आपला नवस पुरा कराकरता नाहिते स्वखुशीतीन
अर्पण कराकरता कोनी परमेश्वरकरता बैलसमाईन नाहिते शेरडामेंढरासमाईन
शांत्यर्पण करी तर ते मान्या व्हावाकरता परिपुर्ण राहावाले पाहिजे, त्यामा
काही दोष राहावाले नही पाहिजे. 22 आंधया, अवयव तुटेल व्हयेल, लुळा
नाहिते आंगवर मस, नायटे नाहिते खरूज व्हयेल आशे कोनतेबी जनावर
परमेश्वरले अर्पा नही नाहिते त्याना वेदीवर बळी म्हणीसनी परमेश्वरकरता
होम करानं नही. 23 बैल, मेंढा नाहिते एकादा अवयव कमी-अधिक व्हयी
तर ते स्वखुशीतीन अर्पण कराले चाली; पण नवस फेडा करता त्याना स्वीकार
व्हनार नही. 24 ज्याना आंडा दाबेल, बडवेल, फुटेल नाहिते कापेल व्हतीन
आशे कोनतेबी जनावर परमेश्वरले अर्पण करानं नही. 25 यामासला कोनतेबी
जनावर परकासना हाततीन लयीसनी आपला देवले अन्न म्हणीसन अर्पण
करानं नही; कारण त्यामा व्यंग शे, त्यामा दोष शे, म्हणुन ते तुम्हनाकरता
स्वीकारामा येवाऊ नही. 26 परमेश्वरनी मोशेले सांग. 27 बैल, मेंढा नाहिते
करडू यासना जन्म व्हावानंतर सात रोज आपला मायनीसंगे राहावाले पाहिजे,
आठवा रोजले हव्यरूपतीन अर्पण कराकरता स्वीकाराले योग्य ठरी. 28 बैल
नाहिते मेंढीनं अनी तिना वत्साना एकच रोज बळी देवानं नही. 29 जवय तुम्ही
परमेश्वरकरता शांत्यर्पणना बळीना यज्ञ करशी तवय तुम्हना अंगीकार व्हयी
तेच रितीतीन ते करानं. 30 त्यारोज ते खावानं; त्यामासला काही सकाळ
पावोत ठेवानं नही, मी परमेश्वर शे. 31 तुम्ही मन्या आज्ञा मान्य करीसनी त्या
पाळानं; मी परमेश्वर शे. 32 मना पवित्र नावले बट्टा लावानं नही; इस्राएल
लोकेसमा माले पवित्र समजानं; तुम्हले पवित्र करनारा मी परमेश्वर शे. 33
तुम्हना देव व्हावाले पाहिजे म्हणुन मी तुम्हले मिसर देशमाईन बाहेर आणं शे;
मी परमेश्वर शे.

23 परमेश्वरनी मोशेले सांग; 2 इस्राएल लोकेसले सांग, पवित्र मेळा
लेवाकरता परमेश्वरनी ज्या पर्वकाळसना जे तुम्हले जाहीर करानं
शे ते मना नेमेल पर्वकाळ ते अशं; 3 सहारोज बठा कामकाज करानं पण
सातवारोजले विश्राम दिवस अनी पवित्र मेळानं दिवस शे; हाई दिवसले तुम्ही
कोणतभी काम करानं नही; तुम्हना बठा घरासमा हाई परमेश्वरनं शब्बाथ
राहावाले पाहिजे. 4 परमेश्वरनी जे नेमेल येळ म्हणजे पवित्र मेळानं दिवस
तुम्ही नियमतीन येळले जाहीर करानं ते हाई; 5 पहिला महिनानं चौथा दिनले
संध्याकाळले परमेश्वरनं वल्हाडण सण येस. 6 त्याच महीनानं पंधरावा रोजले
परमेश्वरकरता बेखमीर भाकरीनं सण सुरू व्हस; त्यामा तुम्ही सातरोज बेखमीर
भाकर खावानं. 7 त्यामाईन पहिला रोज तुम्ही पवित्र मेळावा भरावानं;
त्या रोजले काहिच काम करानं नही. 8 सात रोज तुम्ही परमेश्वरले हव्य
अर्पानं, सातवा रोजले पवित्र मेळावा भरावानं; त्या रोज आंगमेहनतनं काम
करानं नही. 9 परमेश्वरनी मोशेले सांग, 10 इस्राएल लोकेसले सांग; जो
देश मी तुम्हले देयेल शे तठे तुम्ही जाशाल अनी त्यामासला पीक कापशाल
तवय आपला पीकनं पहिला उपजनी पेंढी याजककडे लयानं. 11 ती पेंढी
तुम्हनाकरता स्वीकारामा येवाले पाहिजे म्हणुन ती त्यानी परमेश्वरनीमोरे

ओवाळानं; शाब्बाथना दुसरा रोजले याजकनी ती ओवाळानं. 12 जवय
पेंढीनी ओवाळनी करशी तवय त्या रोजले एक वरिशना एक परिपुर्ण मेंढानं
परमेश्वरकरता होम करानं. 13 त्यानासंगे अन्नबली तेलमा मळेल दोन दशमांस
एफा सपीठ राहावाले पाहिजे; हाई परमेश्वरनीकरता सुवासिक हव्य व्हयी;
अनी त्यानासंगे पेयर्पण म्हणीन एक चतुर्थांश हिन द्राक्षरस अर्पानं. 14 हाई बठा
अर्पण कराकरता तुम्ही आपला देवनीमोरे लयी जाशी त्या दिवसपावोत नवीन
पीकनं भाकर खावानं नही. तशेच हिरवा हुरडा नाहिते हिरवा धान्य खावानं
नही. तुम्हन बठा घर हाई पिढयानपिढया कायमनं विधी शे. 15 शब्बाथना
दुसरा दिवस तुम्ही ओवाळनीनं पेंढी आणशाल तवयपाईन पुरा सात शब्बाथ
मोजान; 16 सातवा शब्बाथना दुसरा दिवसले पन्नासावा दिवस मोजीसनी त्या
रोज परमेश्वरकरता नवीन अन्नर्पण करानं. 17 तुम्ही आपला घरमाईन दोन
दशमांश एफाभर सपिठन्या दोन भाकरी ओवाळनीकरता आणानं. त्यामा खमीर
घालीसनी भुजानं. परमेश्वरकरता हाई पहिलं उपज अर्पण शे. 18 एक एक
वरिशना सात परिपुर्ण कोकरा, एक बैल अनी दोन मेंढा भाकरीनीसंगे अर्पानं;
त्यानाबरोबरनं अन्नार्पण अनी पेयर्पण यासनसंगे त्यासना परमेश्वरकरता होम
करानं; हाई परमेश्वरकरता सुवासिक हव्य शे. 19 मंग पापार्पणकराकरता
एक बोकडया अनी शांतीर्पणना यज्ञकरता एक एक वरिशनं दोन मेंढासनं
अर्पण करानं. 20 याजकनी त्या पहिल्या उपजन्या भाकरीसनाबरोबर त्या दोन
मेंढयासंगे ओवाळानं; हाई परमेश्वरकरता पवित्र व्हयीसनी याजकनं भाग
व्हावाले पाहिजे. 21 तुम्ही त्याच रोजले पुकारानं की हाई दिवस आपला एक
पवित्र मेळा भरी, म्हणुन त्यारोजले कोणीबी आंगमेहनतनं काम करानं नही;
तुम्हना बठा घरबारेशले हाई पिढयानपिढया कायमना विधी शे. 22 जवय
तुम्ही आपला देशमासला पिक कापशाल तवय कानाकोपराना झाडीसनी बठी
कापनी करानी नही, अनी आपला पिकना सरवा येचानं नही; गरीब अनी
विदेशी हयासनाकरता राखी ठेवानं; मी परमेश्वर तुम्हना देव शे. 23 परमेश्वरनी
मोशेले सांग, 24 इस्राएल लोकेसले सांग; सातवा महीनानं प्रतिपदा तुम्हले
परमविश्राम राहावाले पाहिजे; आठवण देवाकरता त्यारोजले रणशिंगा फुकानं
अनी पवित्र मेळा भरावानं. 25 त्यारोजले तुम्ही अंगमेहनतनं काम करानं नही
तर परमेश्वरले हव्य अर्पानं. 26 परमेश्वरनी मोशेले सांग. 27 त्याच सातवा
महिनाना दशमीसले प्रायश्चितना दिवस पाळानं, त्यारोज तुम्हना पवित्र मेळा
भरावानं; त्यारोज तुम्ही आपला जीवले क्लेश देवानं अनी परमेश्वरले हव्य
अर्पानं. 28 त्यारोज तुम्ही कोणतेभी काम करानं नही; कारण हाऊ प्रायश्चितना
दिवस शे; त्यारोज तुम्ही देव यहोवा यानामोरे तुम्हनाकरता प्रायश्चित करानं.
29 त्यारोज जो माणुस आपला जीवले क्लेश देवाऊ नही त्याना आप्तसनामोरे
नाश व्हयी. 30 एकादा माणुसनी त्यारोज कोनतेबी काम करं व्हयी तर त्याना
आप्तासनामोरे नाश व्हयी. 31 तुम्ही कोणतेभी काम नही कराले पाहिजे;
तुम्हना बठा घरानाले ते पिढयानपिढया कायमनं विधी शे. 32 तो दिवस तुम्हले
परम विश्राम व्हावाले पाहिजे अनी तुम्ही आपला जीवले क्लेश देवानं; अनी
ते महीनानं नववा रोज एक संध्याकाळपाईन ते दुसरा संध्याकाळपावोते तुम्ही
शब्बाथ पाळानं. 33 परमेश्वर मोशेले बोलना 34 इस्राएल लोकेसले सांग;
त्याच सातवा महीनानं पंधरावा दिवसपाईन सात दिवसपावोत परमेश्वरकरता
मांडवनं सण पाळानं. 35 पहिला दिवसले पवित्र मेळा भरावानं, त्यारोजले
आंग मेहनतनं काम करानं नही. 36 सातवा रोजले परमेश्वरले हव्य अर्पानं
अनी आठवा रोजले आपला पवित्र मेळा भराईसनी परमेश्वरले हव्य अर्पानं.
हाई महामेळानं समारोपदिन शे; त्यारोजले कोनतेबी आंगमेहनतनं काम करानं
नही. 37 परमेश्वरना पर्वकाळ हया शेतस; त्यामा हव्य म्हणजे होमबळी;
अन्नबळी शांत्यर्पण अनी पेयार्पण त्या दिवस परमानं परमेश्वरले अर्पानं
त्याकरता पवित्र मेळा लेवानं आशे तुम्ही पुकारानं. 38 हयानाशिवाय आजुण
पाळाना सण म्हणजे परमेश्वरनं शब्बाथ पाळानं, भेटीसना अर्पण करानं, बठा
नवस फेडानम अनी परमेश्वरले स्वखुशीतीन बठा अर्पण करानं हया शेतस.
39 जमीननं उत्पन्न गोळा करानंतर त्याच सातवा महीनानं पंधरावादिवसपाईन
सात दिवसपावोत परमेश्वरकरता सण पाळानं; पहिला रोज अनी आठवा रोज
हाई परमविश्रामदिवस शे. 40 पहिला रोज तुम्ही चांगला झाडासना फळं,
खजुरन्या झावळया, दाट पानासना झाडासना फांदया, ओहळन्याजोडेन्या
वाळुंजे हाई आणीसनी परमेश्वर तुमना देव यानामोरे सात रोज उत्सव करानं.
41 वर्ष अनी वर्ष सात रोजपावोत परमेश्वरकरता हाई सण पाळानं, तुम्हना हाई
पिढयानपिढया कायमनं विधी शे; सातवा महीनामा हाई सण पाळानं. 42 तुम्ही
सातरोज मांडवमा राहावानं; जेवढा जन्मतीन इस्राएल शेतस त्यासनी मांडवमा
राहावानं. 43 म्हणजे तुम्हनी पुढली पिढिले कळी की मी इस्राएल लोकेसले
मिसर देशमाईन काढ तवय त्यासनी मांडवमा वस्ती करेल शे आशे वाटी; मी
परमेश्वर तुम्हना देव शे. 44 हाई परमानं माशेनी इस्राएल लोकेसले परमेश्वरना
पर्वकाळ सांग.

24 परमेश्वर मोशेले बोलना 2 इस्राएल लोकेसले हाई आज्ञा दे; दिवा
एकसारखा पेटत राहावाले पाहिजे म्हणून जैतुनं कुटीसनी काढेल
निरे तेल तुनाकडे लयी येवानं. 3 अहरोननी दर्शनमंडपमा आज्ञापटन्या
आंतरपटना बाहेर परमेश्वरनीमोरे कायमनं संध्याकाळपाईन ते सकाळपावोत
त्यानी व्यवस्था करी ठेवानी; हाई तुम्हन पिढयानपिढया कायमनं विधी शे. 4
त्यानी हाई दिवा शुध्द दिपवक्षावर परमेश्वरनामोरे कायमनं ठेवानी व्यवस्था
करानी. 5 तु सपीठ लयीसनी त्यान्या बारा रोटया भुजानं; एक रोटी दोन
दशमांस एफाभर सपीठमा करानं. 6 त्यासना दोन रांगा करीसनी एक एक
रांगमा सहा-सहा पोळ्या शुध्द मेजवर परमेश्वरनीमोरे ठेवानं 7 एक एक
रांगमा शुध्द लोबान ठेव म्हणजे तो त्या रोटीसना परमेश्वरले आठवण देनारं
भेट आशं व्हयी. 8 परतेक शब्बाथ दिनले त्यानी परमेश्वरनीमोरे त्या कायम
मांडानं; इस्राएल लोकेसकडतीन हाई कायमनं करार शे. 9 हाई रोटी अहरोन
अनी त्याना पोऱ्या यासना वाटा शे; त्यानी ती पवित्र ठिकानले खावानं;
कारण कायमनं विधीपरमानं परमेश्वरले अर्पेल भेटमाईन ती त्याले परम पवित्र
शे. 10 त्या येळले कोणी इस्राएल बाईनं मिसरी बापना एक पोऱ्या व्हता, तो
इस्राएल लोकेसमा गया: तवय तो अनी इस्राएल माणुस छावणीमा भांनगड
कराले लागनात. 11 तो इस्राएल बाईना पोऱ्या परमेश्वरनं नावतीन निंदा
करिसनी त्याले गाया देवाले लागी गया; तवय त्याले मोशेकडे लयी वनात,
त्यानी मायनं नाव शलोमीथ शे ती दान वंशमासली दिब्री यानी पोर व्हती. 12
त्याबारामा परमेश्वर काय सांगस ते कळाले पाहिजे म्हणुन त्यानी त्यासले

अटक करी ठेवं. 13 मंग परमेश्वरनी मोशेले सांग. 14 तुम्ही त्या गाया
देनाराले छावणीबाहेरे लयी जा; जेवढासनी ती निंदा आयकेल शे तेवढासनी
आपला हात त्याना डोकावर ठेवानं; त्यानंतर बठी मंडळीनी त्याले दगडमार
करानं. 15 तु इस्राएल लोकेसले सांग की ज्या कोणी आपला देवले गाया दी
त्याना पापना फळ त्याले भेटी. 16 परमेश्वरनी नावले निंदा करनारासले
नक्की मारी टाकानं; बठी मंडळीने त्याले दगडमार करानं. तो परदेशी राहो
का स्वदेशी राहो त्यानी परमेश्वरनी नावनी निंदा करी तर त्याले जीवत मारी
टाकानं. 17 जो माणुस खून करी त्याले निश्चित मारी टाकानं. 18 ज्या कोनी
एकादा ग्रामपशुले मारं त्यानी जनावरना बद्दल जनावर भरी देवानं. 19 कोण
आपला शेजारनावर व्यंग करी तर त्यानी जशे करेल शे तशे त्याले करानं; 20
अवयवभंगनीबद्दल अवयवभंग, डोळानीबद्दल डोळा दातसनीबद्दल दात हाई
परमानं त्यानी माणुसले जी इजा करेल व्हई तशच त्याले भी करानं. 21 पशु
मारनाऱ्यानी त्यानी भरपाई करानी, पण माणुसनी हत्या करनाराले मारी टाकानं
22 तुम्ही स्वदेशी राहो का विदेशी राहो, तुम्हले बठासले एकच नियम शेतस;
कारण मी परमेश्वर तुमना देव शे. 23 मोशेनी इस्राएल लोकेसले हाइपरमानं
सांग तवय त्यासनी त्या गाया देनाराले छावणीबाहेर लयी जाईसनी दगडमार
करं, परमेश्वरनी मोशेला आज्ञा देयेल परमानं इस्राएल लोकेसनी करं.

25 परमेश्वरनी सीनाय पर्वतपान मोशेले बोलना 2 इस्राएल लोकेसले
आशे सांग; जो देश मी तुम्हले दि राहीनूं शे तठे तुम्ही जाशाल म्हणजे
परमेश्वरकरता विश्राम मिळाडानं. 3 सहा वरिश शेती करानीस अनी सहा
वरिश द्राक्षमळानं छाटनी करीसनी त्याना उत्पन्न जमा करानं. 4 पण सातवा
वरिशले जमीनले परमविश्रामना शब्बाथ परमेश्वरकरता राहावाले पाहिजे.
त्या वरिशले वावरमां पैरानं नही नाहिते छाटनी करानं नही. 5 त्यानात्याना
उगेल धान्य कापानं नही; छाटनी नही व्हयेल द्राक्षयेलना फळ तोडानं नही;
जमीननं परमविश्रामना ते वरिश राहावाले पाहिजे. 6 जमीनना विश्रामकालना
उपजवर तुम्हना, तुम्हना दासदासीले, तुम्हना मजुरसले, अनी तुम्हनासंगे
राहानारा परदेशीसले जेवण भेटी; 7 तुम्हना पशू अनी देशमासला जनावरं
यासले जमीननं बठा उत्पन्न खावाले भेटी. 8 सात विश्रामवरिश म्हणजे सात
गुना सात एवढा वरिश मोजानं; या सात विश्राम वरिशना काळ एकूणपन्नास
वरिश शेतस. 9 मंग सातवा महीनानं दशमीले म्हणजे प्रायश्चितना दिवसले
महानांदना शिंग देशमा बठीकडे फुकानं. 10 त्या पन्नासावा वरिसले पवित्र
मानानं अनी देशमासला बठा रहिवाशीसले मोकळ करानी घोषणा करानी; हाई
वरिसले तुम्ही योबेल म्हणानं; हाई वरिसले तुम्ही ज्यानात्याना वतनमां अनी
आपआपला घर परत जावानं. 11 हाई पन्नासाव वरिश तुम्हले योबेल वरिस
शे; हाई वरिशले तुम्ही काही पैरानं नही, त्यानात्यान उगेल कापानं नही अनी
छाटनी नही व्हयेल द्राक्षयेलनं फळ खूडानं नही; 12 कारण हाई योबेलनं
वरिश शे; हाई तुम्हले पवित्र राहावाले पाहिजे; हाई वरिशले तुम्हले वावरमा
जे सापडी ते खावानं. 13 हाई योबेल वरिश तुम्ही बठासनी आपआपला
वतनमा परत जावानं. 14 जवय तुम्ही आपल भाउबंदसले काही विकशाल
नाहिते त्यासनाकडतीन विकत लिद् तवय येरायेरवर अन्याय करानं नही.
15 योबेल वरिशनंतर जेवढा वरिश व्हयेल व्हतीन त्यासना आकडापरमानं
आपला भाउबंदसपाईन मोल लेवानं अनी तेवढा वरिशना उत्पन्नपरमानं त्यानी
विक्री करानी. 16 त्या वरिशना आकडा जास्त व्हतीन ते त्या मनतीन मोल
कमी करानं; कारण जेवढा पिक व्हयले व्हतीन त्यासना हिशोबतीन त्यानी ती
विक्री करानी. 17 तुम्ही येरायेरवर अन्याय करानं नही; तर आपला देवले
भिवानं, कारण मी परमेश्वर तुम्हना देव शे. 18 हयानाकरता तुम्ही मना विधी
मानानं अनी मना नियमकडे ध्यान देवानं अनी ते पाळानं; आशे करानंतर
तुम्ही देशमा बेफिकीर राहावानं. 19 भुमी आपला उपज देई अनी तुम्ही
पोटभर खाशा; तठे वस्तीमा सुकीतीन राशात. 20 तुम्ही कदाचित बोलशात,
आम्ही सातवा वरिशले काय खावानं? कारण त्या वरीशले आम्हले पैरानं नही
अनी वावरमा उत्पन्न जमा करानं नही. 21 तर मी सहावा वरिशले आशी
बरकत दिसु की, जमीन तुम्हले तीन वरिशनं उत्पन्न देई. 22 मंग आठवा
वरिशले तुम्ही पैरशात तवय जुना साठा तुम्ही खात राहाशात; नववं वरिशनं
पिक हातमा येस तोपावोत त्या वरिशले तुम्ही जुना साठा खात राहाशात. 23
जमीन ईकानी शे म्हणीसनी ती कायमनी ईकानी नही; कारण जमीन मनी शे
अनी तुम्ही मना आश्रयले परदेशी अनी उपरि राहानार शेतस. 24 म्हणुन
तुम्हना वतनना बठा व्यवाहरमा जमीन सोडानाबारामा तुम्ही तरतूद करानी. 25
तुम्हना भाऊबंदसमाईन कोणी कंगाल व्हयीसनी त्यानी आपला वतनना काही
भाग ईकी दिधा तर त्याना नातेवाईकसनी समोर येईसनी आपला भाउबंदसनी
ईकेल भाग सोडी लेवानं 26 जर त्या माणुसना कोणी नातेवाईक नही व्हतीन
ज्या ते सोडतीन, अनी आपला वतनभाग सोडवता येई एवढी ऐपत त्यानी
व्हयनी, 27 तर त्यानी ते वतन ईकी टाकं व्हयीते तर त्या वरिसपाईन हिशोब
करीसनी बाकीना वरिसना उत्पन्न ईकत लेनाराले देवानं अनी आपला वतनले
परत जावानं. 28 पण ते वतन परत मिळाडानीकरता त्यानी ऐपत नही व्हयी
तर आपली ईकेल जमीन ईकत लेनारानी ताबामा योबेल वरिशपावोत राहू
देवानं; योबेल वरिशले ती सुटी तवय त्यानी आपला वतनले परत जावानं. 29
एकादा माणुसनी तटबंदीना नगरमासला घर ईकं तर त्यानी ईकानंतर एक
वरिशना आगोदर पैसा देईसनी त्याले सोडवता येई; पैसा देईसनी त्याले सोडता
येई; पैसा देईसनी सोडावानं हक्क त्याले पुरा एक वरिश राही. 30 एक
पुरा वरिशना आगोदर ते सोडावं नही तर तटबंदिना नगरमासला घर ईकत
लेनारानी व्हयी जाई अनी पिढयानपिढया त्याना वंशमा कायम राही. योबेल
वरिश ते सुटाऊ नही. 31 पण बिगर तटबंदिना खेडामा ज्या घरे व्हतीन त्या
देशमा शेतनासारखं समजानं; ती सोडा येतीन अनी योबेल वरिशले त्यासनी
सुटका व्हयी. 32 लेवीसना वतनना नगरमा बांधेल घरं लेवीसले पाहीजे
तवय सोडावता येई. 33 एकादा लेवीनं घर दुसरा एकादानी सोडाई लिद्
तर त्याना वतनना नगरमासला त्यानं ते ईकेल घर याबेल वरिसले सूटी;
कारण इस्राएलमा लेवीसना वतन म्हणं म्हणजे त्यासना नगरमासला घरच
शेतस. 34 त्या नगरनी शिवारनी जमीन ईकानी नही; ते त्यासना कायमनं वतन
शे. 35 तुना कोनी भाऊ कंगाल व्हयना अनी त्याना हात काम नही करी
राहिना आशे तुले दखायनं तर तु त्याले आधार देवानं. परदेशीपरमानं नहीतर
उपऱ्यासपरमानं तो तुना जोडे राही. 36 त्यानापाईन व्याज किंवा फायदा
लेवानं नही; आपला देवले भ्याईसनी आपलाजोडे आपला भाऊसले राहु

देवानं. 37 तु आपला पैसा त्याले व्याजतीन देवानं नही; नाहितर आपला
दाणा गोटा वाढीदीडीसनी त्याले देवानं नही. 38 मी परमेश्वर तुमना देव
शे; तुम्हले कनान देश देवानं अनी तुम्हना देव व्हवानं म्हणीसनी मी तुम्हले
मिसर देशमाईन तुम्हले बाहेर आणेल शे. 39 तुना कोनी भाऊबंद तुनामोरे
कंगाल व्हयनं अनी त्यानी स्वताले ईकी टाक तर त्यानापाईन सेवा करी
लेवानं नही. 40 मजुरना सारखा नाहिते उपऱ्यासपरमानं तो तुनाजोडे राहावले
पाहिजे; योबेल वरिशपावोत तो तुना सेवाचाकरी करी. 41 त्या वरिशले
आपला पोऱ्यासोऱ्यासंगे त्यानी तुनापाईन निघीसनी आपला कुटूंबमा अनी
आपला वाडवडीलसनीसंगे वतनमा परत जावानं. 42 कारण मिसर देशमाईन
मी ज्यासले काढेल शे त्या मना सेवक शेतस; दासपरमानं त्यासनी विक्री
करानं नही. 43 कठोरनागतक त्यानावर अधिकार चालाडानं नही; आपला
देवले भिवानं. 44 तुम्हले दास अनी दासी ठेवानं व्हतीन त्या तुम्ही दुसरा
देशमाईन लयी येवानं; दास अनी दासी हया त्यासमाईन ईकत लेवानं. 45
तुमनामा येईसनी राहेल ज्या उपरी लोक अनी त्यासना पोटी जो घराना तुम्हना
देशमा पैदा व्हयेल शेतस त्यासनामाईन तुमी दास अनी दासी ईकत लेवानं,
ती तुम्हनी मालमता शे. 46 तुम्ही आपलामागे आपला पोऱ्यासले त्यासना
ताबा देवानं, अनी ती त्याना वतनभाग व्हयी; त्या माणसासमाईन तुम्हले
कायमनं दास करता येई, पण तुम्हना इस्राएल भाऊबंदसनी तिकडलातिकडे
आपला अधिकार कठोरतीन चालाडानं नही. 47 तुना गावामा राहेल परदेशी
नाहिते उपरी धनवान व्हयेल शे अनी त्यानाजोडे राहेल तुना एकादा भाऊ
कंगाल व्हयीसनी त्यानी स्वताले त्या परदेशीसले नाहिते उपरी माणसुले नाहिते
त्यासना वंशमासला कोणले ईक व्हयी. 48 तर त्यानी ईक्री व्हावानंतर त्याले
सोडावता येई, त्याना भाऊबंदसमाईन कोणलेबी त्याले सोडावता येई. 49
आपला चुलता, आपला चुलत भाऊ नाहिते आपला कूळमाईन कोणी जोडेना
नातेवाईक यासले त्याले सोडावता येई नाहिते तो स्वतः धनवान व्हयेल शे
तर त्याले आपली सुटका करता येई. 50 ज्यानी त्याले ईकत लिधं व्हयी
त्यानाजोडे त्यानी आपली विक्रीना वरिशपाईन ते योबेल वरिशपावोत हिशोब
करानं; वरिशना आकडापरमानं विक्रीना दाम ठरावानं; मजुरना रोजपरमानं
दाम लेता येवाले पाहिजे. 51 योबेल वरिशले बराच वरिश राहातीन, तर
जेवढी रकमले त्यानी विक्री व्हयेल शे, त्यासमाईन आपला भागना दाम, त्या
वरीशना आकडापरमानं त्याले परत देवानं. 52 योबेलले थोडा वरिश व्हतीन
तरिबी त्यानी आपला मालकना हिशोब करिसनी आपला भागना दाम तेवढा
वरिशना त्याले परत देवानं. 53 त्यानी आपला मालकनासंगे सालदारपरमानं
राहावानं, त्याना मालकनी तुनामोरे त्यानावर कठोरतीन अधिकार चालाडानं
नही. 54 हाई परकारं त्यानी सुटका नही व्हयनी तर योबेल वरिश तो आपला
पोऱ्यासोऱ्यासंगे सटी जावानं. 55 कारण इस्राएल लोक मना दास शेतस, मिसर
देशमाईन काढेल हया मना दास शेतस, मी परमेश्वर तुमना देव शे;

26 तुम्ही तुम्हना करता मुर्ती करानं नही, त्याचपरमानं कोरीव मुर्ती
तशेच दगडना खांब उभा करानं नही नाहिते आकृती कोरेल दगड,
पुजाकराकरता आपला देशमा स्थापन करानं नही. मी परमेश्वर तुम्हना देव शे.
2 तुम्ही मना शब्बाथ पाळानं अनी मना पवित्रस्थानना बारामा पुज्यबुध्दी
ठेवानी; मी परमेश्वर शे. 3 तुम्ही मना विधीपरमानं चालानं अनी मन्या आज्ञा
पाळीसनी त्यापरमानं वर्तन करानं. 4 तर योग्य येळले तुम्हना करता मी पाऊस
पाडसु, जमीन आपला पीक देई अनी मळामासाला झाडं आपआपला फळ
देतीन. 5 द्राक्षना हंगामपावोत तुम्ही धान्यनी मळणी करत राहाशात अनी
पैरनीना येळपावोत द्राक्षसना खुडनी करत राहाशात; तुम्ही मनसोक्त अन्न
खाशात अनी आपला देशमा निर्भय वस्ती करशात. 6 मी तुम्हना देशले
शांती दिसु; अनी तुम्ही झोपशात तवय तुम्हले कोणपाईन भिती वाटाऊ नही;
मी देशमासाल दुष्ट पशुनम नाश करी टाकसू अनी तुम्हना देशवर तलवार
चालाऊ नही. 7 तुम्ही आपला शत्रूले पळाडी लावशात; अनी तुम्हनादेखत
त्या तलावरघाई मरतीन. 8 तुम्हनामाईन पाच जण शंभर जणसले, शंभर जण
दहा हजारसले पळाडी लावतीन अनी तुम्हना शत्रु तुम्हनादेखत तलवारघाई
मरतीन. 9 मी तुम्हनावर दया करीसनी तुम्हले फलद्रूप अनी बहुगूणित करसू
अनी तुम्ही करेल मना करार पुरा करसु. 10 तुम्ही बराच दिवस संगाळी ठेयेल
धान्य खाशात; अनी नवीन धान्य येवानंतरबी जुना धान्य बाहेर काढशात. 11
मी तुम्हनामां निवास करी राहासु; मना जीवले तुम्हले तिरस्कार करावं नही.
12 तुम्हनासंगे मना येवजाव राही; मी तुम्हना देव वसु अनी तुम्ही मनी प्रजा
वशात. 13 मी परमेश्वर तुम्हना देव शे; तुम्ही मिसरासना दास राहावानं नही
त्याकरता मी तुम्हले मिसर देशमाईन काढी आणेल शे; मी तुम्हना जोखडा
मोडीसनी मी तुम्हले ताठ चालाडेल शे. 14 यानावर तुम्ही मना आयकेल
नही शे; हया बठया आज्ञा पाळेल नही शेतस; 15 मना विधीसना नकार
देयेल शे; तुमना जीवतीन मना निर्बधसले तुच्छ मानेल शेतस अनी मन्या
बठा आज्ञा अमान्य करीसनी मना करार मोडेल शे. 16 तर मी तुम्हना काय
करसू ते आयकी लेवानं; मी तुम्हले भिवाडसु, क्षयरोग अनी ज्वर यासघाई
तुम्हले पीडा दिसु; त्यामुळे तुम्हना डोळा क्षीण व्हतीन अनी तुम्हना जीव
दुखी व्हयी; तुम्ही वावरमा बियाणं पैरशात त्याबी व्यर्थ जातीन; कारण त्याना
उत्पन्न तुम्हना शत्रु खाई टाकतीन. 17 मी तुम्हले परका व्हयी जासु; तुम्हना
शत्रुसनादेखत तुम्हना नाश व्हयी; तुम्हना वैरी तुम्हनावर अधिकार चालाडतीन
अनी तुम्हनी मांगे कोणी नहीबी लागनं तरी पळशात. 18 एवढं करीसनीबी
तुम्ही मना आयकाउत नही तर पापनीकरता तुम्हले सातपट शिक्षा करसू. 19
तुम्हना ताकदना गर्व भग्न करी टाकसू अनी तुम्हले आकाश लोखंडनागत
अनी जमीन पितळनासारखा करसू. 20 तुम्हना कष्ट व्यर्थ जातीन कारण
तुम्हनी जमीन उपज देवाऊ नही अनी देशमा झाड फळ देवाउत नही. 21
मनाइरोधमा तुम्ही चालशात अनी मना आयकाउत नही तर तुम्हना पापना
सातपत तुम्हनावर संकत आनसू. 22 मी तुम्हनावर वनपशू सोडसु, त्या तुम्हना
पोऱ्यासले मारी टाकतीन, तुम्हना गुराढोरासले मारी टाकतीन, तुम्हनी संख्या
कमी करी टाकतीन अनी त्यानीमुळे तुम्हना रस्ता वसाड पडतीन. 23 एवढया
गोष्टी करीसनीबी तुम्ही मनाकडे वळाऊत नही अनी मना विरुध्द चालनात ते,
24 मी तुम्हना विरुध्द जासू अनी मीच तुम्हना पापनाकरता तुम्हले सातपट दंड
करसू. 25 तुम्हनावर तलवार चाली, ती करार मोडानं बदला लि, जवय
तुम्ही आपला गावमा एकजागे वशात तवय तवय तुम्हनावर महामारी लयसु;
मी तुम्हले तुमना शत्रुना हातमा दि टाकसू. 26 मी तुम्हना जेवननं आधार

तोडी टाकसू, तवय दहा बाया एकच भट्टीमा तुम्हनी भाकऱ्या भुजतीन अनी त्या तुम्हले मोजीसनी देतीन ज्यासघाई तुम्हनं पोट भराऊ नही. 27 एवढा बठा करीसनी भी मना तुम्ही आयकाऊत नही, मनाविरूध्द चालशात ते, 28 तुम्हना संताप करीसनी तुम्हना विरूध्द चालसू अनी तुम्हना पापनीकरता मी तुम्हले सातपत शिक्षा करसू. 29 तवय तुम्हना पोऱ्या अनी पोरीसना मास तुम्हले खावानी येळ येई. 30 तुम्हना पुजापाट करानं ठीकाणले मी पाडी टाकसू, तुम्हनी सुर्यमुर्तीले फोडी टाकसू अनी तुम्हन्या मुर्तीसन्या मढयासवर तुम्हनी मढी फेकी दिसू; मनी जीवले तुम्हनी कीळस भरी. 31 मी तुम्हना गावसले वसाड करी टाकसू, तुम्हनी पवित्र ठीकाणले वसाड करी टाकसू, तुम्हनी सुगंधी वस्तुसना सुवास मी लेवाऊ नही. 32 मी तुम्हना देशनी नासाडी करी टाकसू; देशमा राहानारा तुमना शत्रु हई दखीसनी चकीत व्हयी जातीन. 33 परराष्ट्रमा तुम्हनी पांगापांग करी टाकसू, मी तलवार काढीसनी तुम्हनी मागे लागसू, तुम्हना देशना नाश व्हयी अनी तुम्हना गाव ओसाड पडतीन. 34 जेवढा दिवस हाई देश वसाड पडी, तुम्ही आपला शत्रुना देशमा राशात तेवढा दिवस देश शब्बाथ भोगी; तवय हाई देशले विश्राम मिळी अनी तो आपला शब्बाथ भोगत राही. 35 देश वसाड पडस तोपावोत त्याले विश्राम मिळी; जवय तुम्ही तठे राहत व्हतात तुमना शब्बाथनं भेटनं नही आशे विश्राम त्याले भेटी. 36 तुम्हनामाईन ज्या उरेल राहतीन त्यासना मनमा आशी भीती घालसू की त्या झाडनं पानबी वाजनं तरी पळी जातीन; जशी तलवार लिसनी कोणी मांगे लागस तशे त्या पळतीन; कोणी मांगे लागाऊ नही तरिबी त्या पळतीन. 37 कोणी मांगे लागाऊ नही तरिबी त्या येरायेरवर ठोकाईसनी त्या पडतीन; जशी काय तलवार त्याशनी मांगे लागेल शे; तुम्हना शत्रूसले लढा देवानी ताकद उराऊ नही. 38 तुम्ही राष्ट्रराष्ट्रसामाईन पांगापांगा व्हयीसनी नाश पावशात; तुम्हना शत्रुना देश तुम्हले खाई टाकी. 39 तुम्हनामाईन ज्या उरेल शेतस त्या आपला शत्रूना देशमा आपला दुष्टतामुळे क्षीण व्हतीन, अनी त्या आपल्या वाडवडीलसना दुष्टतामुळे त्यासना सारखाच क्षीण व्हतीन. 40 त्यासनी मनासंगे विश्वासघात करं, हाई त्यासना अनी त्यासना वाडवडीलसना दुष्टता शे. आशे त्या कबूल करतीन; त्या परमानं त्या मनाविरूध्द चालतीन. 41 हाई कारणतीन मिबी त्यासना विरूध्द व्हयीसनी त्यासले शत्रुना देशमा आणेल शे आशे त्या कबूल करतीन; अनी त्यासना बेसुनत हृदय नम्र व्हयीसनी त्या आपला दुष्टताना दंड मान्य करतीन ते. 42 जे करार याकोबनीसंगे करं त्यानी मी आठवण करसू; त्यापरमानं इसहाक अनी अब्राहाम यासनासंगे मना व्हयेल करारनी आठवण करसू अनी तो देशनीबी आठवण करसू. 43 देश माईन त्यासना नायनाट व्हयी अनी जोपावोत तो त्यासनशिवाय वसाड राही तोपावोत तो शब्बाथ भोगत राही: त्यासनी मना निर्बंधसना अव्हेर करं अनी मना विधी तुच्छ मानं म्हणून त्यासना दुष्टतानाबद्दल करेल दंड त्या मान्य करतीन. 44 एवढं व्हयीसनीबी त्या आपला शत्रुना देशमा व्हतात त्यासना मुयासकट नाश करानं अनी त्यासना करार मोडी टाकानं एवढा त्यासना अव्हेर कराऊ नही नाहिते त्यासना मी राग कराऊ नही; कारण मी परमेश्वर त्यासना देव शे. 45 मी त्यासनाकरता त्यासना वाडवडीलसनासंगे करेल करारनी आठवण करसू, मी त्यासना देव व्हवाले पाहिजे म्हणुन मी बठा राष्ट्रासनादेखत त्यासले मिसर देशमाईन आणेल शे; मी परमेश्वर शे. 46 जे विधी, निर्वंध अनी नियम परमेश्वरनी आपला अनी इस्राएल लोकेसमा सीनाय पर्वतनाजोडे मोशेनी हातघाई जे ठरायेल शे ते हाईच शे.

27 परमेश्वर मोशेले बोलना, 2 इस्राएल लोकेसले सांग; एकादा माणुसनी विशेष नवस करं तर त्या माणुसनं मोल तु ठरावानं तवय ते परमेश्वरले मान्य व्हयी. 3 तो वीस वरीसपाईन साठ वरिशना आगोदरना माणुस व्हयी तर पवित्रस्थानमासला चलन परमानं त्याना मोल पन्नास शेकेल राहावाले पाहिजे. 4 ती बाई व्हयीते तिना मोल तीस शेकेल एवढा राहावाले पाहिजे. 5 पोऱ्या पाच वरीसतीन मोठा व्हयी अनी वीस वरीसतीन दाखला व्हयी तर त्याना मोल वीस शेकेल अनी पोरना दहा शेकेल एवढा राहावले पाहिजे. 6 अनी पोऱ्या एक महीनातीन मोठा अनी पाच वरीसतीन दाखला व्हयीते त्याना मोल पाच शेकेल अनी पोर व्हयीते तीन शेकेल राहावाले पाहिजे. 7 माणुस साठ वरीसतीन जास्त वयना व्हयीते त्याना मोल पंधरा शेकेल अनी बाई व्हयीते दहा शेकेल राहावाले पाहिजे. 8 एकादा एवढा कंगाल व्हयी की तु ठरायेल दाम त्याले देता नही व्हनं तर त्यानी याजकनामोरे उभं राहावानं अनी याजकनी त्याना दाम ठरावानं; नवस करानी शक्ती व्हयी त्यापरमानं याजकनी मोल ठरावानं. 9 लोक परमेश्वरले जे पशू अर्पण करत व्हतात त्यासनामाईन एकादा पशुनं नवस करं तर परमेश्वरले अर्पण करानं ते पवित्र समजानं. 10 त्यानी ते आजिबात बदलानं नही, म्हणजे वाईटना बद्दल बरा नाहिते बरानीबद्दल वाईट आशे बद्दल त्यानी करानं नही, त्यानी एक पशुबद्दल दुसरा दिद् तो अनी त्यानाबद्दल देयेल हाई दोन्ही पवित्र समजानं. 11 लोके परमेश्वरले अर्पण करतस नही आशे अशुध्द पशुमाईन तो व्हयी तर त्यानी याजकनीमोरे उभा राहावानं. 12 ते पशु चांगले शे का वाईत शे ते दखीसनी त्याना मोल याजकनी ठरावानं; तु ठरावशी तेवढा त्यानं मोल समजानं. 13 नवस करनारा काही मोल देईसनी तो सोडाई तर याजकनी ठरायेल मोलमा आजुन एक पंचमांश भर घालीसनी ते त्यानी देवानं. 14 कोणी आपला घर पवित्र करीसनी परमेश्वरले वाहेल व्हयी तर याजकनी त्या घरनं चांगला शे का वाईट ते दखीसनी त्याना मोल ठरावानं; याजक ठराई तेवढ त्यानं मोल समजानं. 15 घर पवित्र करीसनी वाहणारा मोल देईसनी ते सोडाईसनी दखी तर ठरायेल मोलमा एक पंचमांश भर घालीसनी त्यानी ते देवानं म्हणजे घर त्यानं व्हयी जाई. 16 आपला वतनना जमीनना काही भाग जर कोणी पवित्र करिसनी पवित्र करीसनी परमेश्वरले वाही, तर त्यामा बियाणं पडी त्या मानतीन तु त्यानं मोल ठरावानं; एक होमभरीसनी जवनी पैरनी त्यामा व्हत व्हयी तर त्या वावरना मोल पन्नास शेकेल ठरावानं. 17 योबेल वरिश ते पवित्र ठेवं तरिबी तु ठरावशी त्या परमानं त्याना मोल व्हवाले पाहिजे. 18 योबेल व्हावानंतर जर कोणी आपला वावर पवित्र करिसनी दखी तर दुसरा योबेल वरिशले जेवढा वरिश व्हतीन त्या मानतीन याजकनी त्याना पैसा ठरावानं; तुना अंदाजतीन तेवढा पैसा कमी करानं. 19 वावर पवित्र करी ठेवनारा आपला वावर सोडाई दखी तर तु ठरायेल मोलमा आजुन एक पंचमांश भर घालीसनी त्यानी ते देवानं म्हणजे वावर त्यानं ठरी. 20 त्यानी ते वावर सोडायेल नही व्हयी नाहिते दुसराले ईकेल व्हयीते मंग ते यानापुढे

सोडाई लेता येवाऊ नही. 21 योबेल वरीससले ते वावर सुटी तवय बठा
समर्पण करेल वावरपरमानं परमेश्वरकरता ते पवित्र ठरी म्हणजे ते याजकनं
वतन व्हयी. 22 दुसरासडतीन ईकत लेयेल अनी स्वताना वतनमासला नही
व्हयी आशे वावर कोणी परमेश्वरकरता पवित्र करानं वाटत व्हयी. 23 तर
याजकनी योबेल वरिशपावोत त्यानं हिशोब करी अनी जेवढ मोल तू ठरावशी
तेवढ परमेश्वरकरता पवित्र समजीसनी त्याच रोजले त्यानी दि टाकानं. 24
ज्यानापाईन ते पहिलापाईन ईकत लेयेल शेतस, म्हणजे ज्याना वतनमाईन ते शे
त्याना ताबामा ते योबेल वरिश परत जावाले पाहिजे. 25 ज्याना मोल तु
ठरावशी त्या पवित्र स्थानमासला चलनपरमानं ठरावानं; शेकेल म्हणजे वीस
गेरा. 26 ग्राम पशुसमाईन प्रथम वत्स परमेश्वरनं ठरेल शे; त्याले कोणी पवित्र
करीसनी वाहावानं नही; ते गुराढोरासमासला राहो का शेरडामेंढरासमासला
राहो, त्या परमेश्वरनाच शेतस. 27 तो वत्स अशुध्द पशूना व्हयी तर त्यानी तु
ठरावंपरमानं जे मोल व्हयी त्यामा एक पंचमांश भर घालीसनी पाहिजे तर ते
सोडावानं; पण ते सोडावानं नही व्हयी तर ठरायेल किंमतले ते ईकी टाकानं.
28 तरीभी ज्यानी आपला बठा जे काही व्हयी ते परमेश्वरले वाहेल शे, पशू
असो नही ते माणुस राहो का त्याना वतनमासला वावर राहो, ते ईकानं नही
नाहिते सोडावानं नही; ज्या काही वाहेल शेत त्या परमेश्वरकरता अतीपवित्र
समजानं. 29 एकादा माणुसले वाहेल व्हयी तर त्याले सोडवता लेता येवाऊ
नही त्याले मारी टाकानं. 30 जमीनना उत्पन्नना दशमांस परमेश्वरना शे,
मंग ते जमीनंन धान्य राहो का झाडनं फळ राहो; ते परमेश्वरकरता पवित्र
शे. 31 आपला देयेल दशमांसमाईन काही त्याले दाम देईसनी सोडावानी
ईच्छा व्हयी त्यामा त्यानी एक पंचमांशनी भर घालीसनी ते सोडावानं. 32
गुरेढोर नाहिते शेरडामेंढरा यासमाईन ज्यासनी गणना काठीखालतीन चालत
व्हती आशे परतेक दहासमाईन एकएक पशू परमेश्वरकरता पवित्र राहावाले
पाहिजे. 33 कोणी त्याना गुणगान दखानं नही नाहिते त्याले बदलानं नही;
कोणी त्याले बदली तर तो पशू अनी त्याना बदला हया दोन्ही पवित्र समजानं;
ए खंड देईसनी ते सोडावत येवाऊ नही. 34 ज्या आज्ञा परमेश्वरनी इस्राएल
लोकेसकरता सीनाय पर्वतनाजोडे मोशेले देयेल त्या हयाच शेतस.

यहोशवा

1 परमेश्वरना सेवक मोशे हाऊ मरानंतर परमेश्वरनी मोशेले मदत करनारा
नुनाना पोर्‍या, यहोशवा याले सांग की **2** मना सेवक मोशे मरी जायेल शे;
तर ऊठ, इस्राएल लोकेसले जो देश दी राहीन् शे, तठे या लोकेसना संगे यार्देन
नदी उतरीसन जाय. **3** मी मोशेले सांग व्हतं त्याप्रमाणे ज्या ज्या ठिकानले
तुमनं पाय पडी ते ते ठिकानले मी तुमले देयेल शे. **4** रान अनी हाऊ लबानोन
पर्वत, महानदी फरात आठेपावोत हित्ती लोकसना बठा देश मावळतीकडतीन
ते महासमुद्रपावतना मुलूख तुमना व्हयी. **5** तुनी हयातीमां तुनामोरे कोणाच
टिकाऊ लागाऊ नही; जस मोशेना संगे मी राहीन् तसच तुनासंगे मी राहस्,
मी तुले सोडाव् नही, तुले टाकाव् नही. **6** खंबीर व्हय; हिंमत धर; कारण
जो देश देवाबद्दल या लोकसनी वाडवडीलसले मी आणभाक करेल शे, तो
तु यासले वतन करी देशी. **7** पण खंबीर व्हय अनी हिंमत धर अनी मना
सेवक मोशे यानी तुले देयेल सर्व नियमशास्त्र मान्य करीसनं पाळ; ते सोडीसनं
उजवीडवीकडे जावानं नही; म्हणजे तु जाशी तिकडे तुले यश मिळी; **8**
नियमशास्त्रना हाऊ ग्रंथ तुना मुखमाईन ढळाले नको; त्यामा जे काही लिखेल
शे ते तु मान्य करीसनं पाळानं; त्याकरता रातदिन तु त्यानं मनन करानं; म्हणजे
तुना मार्ग सुखमां व्हयीसनं तुले यश मिळी. **9** मी तुले आज्ञा करी व्हती ना?
खंबीर व्हय, हिंमत धर, भ्यावानं नही, घाबरानं नही; तु जाशी तिकडे तुना देश
परमेश्वर तुनासंगे राही. **10** मंग यहोशवानी लोकेसना पूढारीसरसले आशी
आज्ञा करी की, **11** छावनीना चारीमेरले फिरीसनं लोकेसले अशा हुक्म
कराना की, "आपला जेवणनी सामग्री तयार करानी; कारण तुमना देव यहोवा
जो देश तुमले वतन करी राहीना शे, त्याना ताबा लेवाकरता तीन दिन पहिले
हाई यार्देन नदी उतरीसनं तुमले जावानं शे. **12** मंग यहोशवानी रऊबेनी, गादी
अनी मनश्शना आर्धा वंश यासले सांग. **13** परमेश्वरना सेवक मोशे यानी
तुमले आज्ञा देयेल व्हती तिनी आठवण करा; त्यानी तुमले सांगं व्हतं की,
तुमना देव यहोवा तुमले आराम दि राहीना शे अनी हाऊ देश तुमले देणार शे.
14 तुमन्या बाया, पोरेसोरे अनी जनावरे यासनी या यार्देनना पुर्वले जो देश
मोशेनी तुमले देयेल शे त्या देशमां राहावानं; पण तुम्हीन बठा योद्धासनी सशस्त्र
व्हयीसनं आपला भाऊसनामोरे कुच करीसनं नदीना तिकडे जावानं अनी
त्यासले मदत करानी. **15** तुमले आराम देयेल शे तसा आराम, परमेश्वर तुमना
भाऊसले दी अनी तुमना देव यहोवा यानी त्यासले देयल देशना त्या ताबा
लेतीन, तवय परमेश्वरना सेवक मोशे यानी यार्देनना इकडे, उगवतीले जो
देश तुमले देयेल शे त्या तुमना वतनना देशमां परत ईसनं त्याना ताबा तुम्हीन
लेवाना." **16** तवय त्या बठा यहोशवाले बोलनात, "जे काही करानी तु
आमले आज्ञा दी राहीना शे ते आम्हीन करसुत अनी तु आमले धाडशी तठे
आम्हीन जासुत. **17** जस आम्हीन सर्वाबाबतमां मोशेना ऐकी राहितु आम्हीन
तुन बी ऐकसुत; पण तुना देव यहोवा मोशेनीसंगे व्हता तशेच तुनासंगे राहो. **18**
तुनी आज्ञानी विरोधमां जो कोनी जायी अनी तुन्या बठया आज्ञा वचनना
अवमान करी त्याले मरणदंड देवानं; तु मात्र खंबीर व्हय, हिंमत धर."

2 नूनाना पोर्‍या यहोशवा यानी लपाडीन दोन हेर शिट्टीमा आठेतीन धाडं;
त्यानी त्यासले सांग, "जा अनी तो देश अनी विशेषतः यरीहो हाई दखी
या." त्या गयात अनी रहाब नावनी वेशाना घरमा उतरनात. **2** मंग कोणीतरी
यरीहोना राजाले सांग की आज रातले काही इस्राएल लोक आमना देशमा भेद
काढाले आठे येल शेतस. **3** तवय यरीहोना राजानी रहाबले सांगीसन धाडं
की ज्या माणसे तुनाकडे ईसन तुनी घर उतरेल शेतस त्यासले बाहेर काढ;
कारण बठा देशना भेद काढाले त्या येयल शेतस. **4** "त्या दोनी माणससले
लपाडीसन ती बाई बोलनी, मनाकडे ज्या कोणीतरी माणसे येल व्हतात हाई
खरं शे, पण त्या कथाना शेतस हाई माले माहीत नही. **5** आंधार पडावर वेस
लाईसन लेवाना येळले त्या निंघी गयात; त्या कोठे गयात ते माले माहीत नही;
तुम्हीन लवकर त्यासना पिछा करा म्हणजे त्यासले सापडावशात." **6** पण
तिनी त्या माणससले धाबावर लिसनं तठे जवसना ताटे पसारेल व्हतात त्यामा
दपाडी ठेयेल व्हतं. **7** त्या माणसे त्यासना शोध करत यार्देनना वाट वरतीन
उतारपावोत गयात; त्यासना पिछा करनारा गावना बाहेर जातस वेस बंद
करामा ऊनी. **8** इकडे त्या हेर झोपाना पहिले ती बाई त्यासनाकडे धाबावर
गयी. **9** अनी त्यासले बोलनी "परमेश्वरनी हाऊ देश तुमले देयेल शे; आमना
देश मधला सर्वा रहिवाशी तुमना भीतीतीन गाळण उडेल शे, हाई माले माहीत
शे; **10** कारण तुम्हीन मिसर देशमाईन निंघनात तवय तुमनासमोर परमेश्वरनी
तांबडा समुद्रनं पाणी आटाडं अनी यार्देनना तिकडे राहणारा अमोर्‍यासना दोन
राजा सीहोन अनं ओग यासना तुम्हीन संहार करा हाई आमना कानवर येल
शे. **11** हाय ऐकीसन आमना मनन पाणी पाणी व्हयनं, तुमनामुये कोणाच
जीवमां जीव राहीना नही; कारण तुमना देव यहोवा हाऊ वर आकाशमां अनी
खाल पृथ्वीवर देव शे. **12** मी तुमनावर दया करेल शे, याकरता आते मनासंगे
परमेश्वरनी नावतीन आणभाक करानं की आम्हीन तुमना बापना घरानावर दया
करसु; अनी याकरता माले खात्रीलायक खूण दे; **13** अनी आम्हीन तुना
मायबाप, भाऊबहीन अनी तुमना बठासना बचाव करसू अनी तुमना बठासना
जीव मृत्युपाईन वाचाडसूत आशी मनासंगे आणभाक करानं!" **14** तवय त्या
माणससनी तिले सांग, "तुम्हीन कोणी बी आपली गोष्ट फोडी नही तर तुमना
जीवकरता आम्हीन आमना जीव दिसुत; अनी परमेश्वर आमले हाई दी तवय
आम्हीन तुनासंगे दयातीन अनी खरा मनतीन वागसुत." **15** तवय राहाबनी
त्यासले खिडकीमाईन दोरघाई गावनाबाहेर उतारं; कारण तिनं घर गावकुसनी
भितले लागीसनं व्हतं; तठे ती राहे. **16** तिनी त्यासले सांग की, "तुमना
पाठलाग करनारासनी तुमले गाठाले नही पाहीजे म्हणीसनं त्या डोंगरपान तठे
तीन दिन दपी बठा; तेवढा येळमां तुमना पाठलाग करनारा परत येतीन; मंग
तुम्हीन जावानं." **17** त्या माणसे तिले बोलनात; "तु आमनाकडतीन जी
आणभाक करेल शे तिना बारामां आमले दोष नही लागाले पाहिजे. **18** दख,
आम्हीन हाऊ देशमां इसुत तवय जी खिडकीमाईन तु आमले उतारं तिले
हाऊ लाल धागा बांध; अनी तुना हाई घरमां आपला मायबाप, भाऊबंद अनी
आपला पितृकुळमाधला बाकीना बठासले एकजागे कर. **19** त्या येळले कोनी
तुना घरना दारनाबाहेर रस्तावर गया ते त्याना रक्तपातना दोष त्याना माथे राही;
आमनाकडे त्याना दोष येवाऊ नही; घरमां तुनासंगे ज्या राहातीन त्यासनावर

कोणा हात पडना तर त्यासना रक्तपातना दोष त्यासना माथाले. 20 जर का हाई
गोष्ट तु कोठे बाहेर फोडी तर आमनासंगे जी आणभाक तु करेल शे, तीमातीन
आम्हीन मुक्त व्हई जासुत.'' 21 ती बोलनी, ''तुम्हीन सांगेल प्रमाणेच व्हई;
तिनी त्यासले निरोप देवानंतर त्या मार्गस्थ व्हयनात; नंतर तिनी लाल रंगना
धागा आपली खिडकीले बांधा.'' 22 त्या जाईसनं डोंगरवर वनात; अनी
त्यासना पाठलाग करनारा परत जातसं तोपावोत तठे तीन दिन राहीनात;
त्यासना पाठलाग करनारासनी, वाटमां चारीमेर शोध करा; पण त्या त्यासले
सापडनात नही. 23 मंग त्या दोनी माणसे डोंगर उतरीसनं नुनाना पोऱ्या
यहोशवा यानाकडे परत गयात अनी आपलं बठं वर्तमान त्यासनी त्याले सांग.
24 त्या यहोशवाले बोलनात, हाऊ बठा देश परमेश्वरनी आपला हातमां खरच
देयल शे; अनी हावु देशना बठा रहीवासी आपलामुये घाबरी जायेल शेतस.

3 यहोशवा पहाटले ऊठना अनी बठा इस्राएलसले शिट्टीमाईन कुच करीसनं
यार्देननी काठले ऊना; ती उतरीसनं जावाना पहिले तठे त्यानी मुक्काम
करा. 2 तीन दिन नंतर पूढारीसनी छावनीमां फिरीसनं 3 लोकसले अशी आज्ञा
करी की, ''तुमना देव यहोवा याना करारना कोश लेवी याजक उचलीसनं
लयी जातांना दखशात तवय तळ हालाईसनं त्यानामांगे जावा; 4 पण कोशमां
अनी तुमनामां जवयपास दोन हजार हात मोजीसनं आतर ठेवानं; त्याना
जास्त जवय जावानं नही, म्हणजे जी वाटतीन तुमले जावानं शे ती तुमले
दखायी; कारण आजुनपावोत हाई वाटघाई तुम्हीन कवयच जायेल नही शे.
5 मंग यहोशवानी लोकेसले सांग की शुध्द व्हा, कारण सकाय परमेश्वर
तुमनामां अद्भुत कृत्य करणार शे. 6 मंग यहोशवानी याजकसले सांग की
करारनं कोश उचलीसनं लिसन लोकेसनीमोरे चाला त्याप्रमाणे त्या तो लिसन
लोकेसनामोरे चालनात. 7 परमेश्वर यहोशवाले बोलना, आज मी बठा
इस्राएल लोकेसनासमोर तुनी थोरवी वाढावानी सुरुवात करस; म्हणजे मी जशे
मोशेनीसंगे व्हतु तशे तुनासंगेबी शे हाई तुले कळी. 8 करारना कोश वाहनारा
याजक यासले आशी आज्ञा करी की जवय तुम्हीन यार्देनना पाणीना काठले
जाशात तवय यार्देनमां उभं रहावानं.'' 9 मंग यहोशवानी इस्राएल लोकेसले
सांग, जोडे ईसनं परमेश्वर तुमना देव यानं म्हणनं ऐका. 10 यहोशवा बोलना,
जिवत देव तुमनामां शे, अनी कनान, हित्ती, हिव्वी, परिज्जी, गिर्गाशी,
अमोरी अनी यबुसी यासले तो तुमनासमोर हाकली दी हाई यानावरतीन
समजमा ई. 11 बठी पृथ्वीना जो प्रभु त्याना करारना कोश तुमनासमोर
यार्देनमां परवेश करी राहीना शे. 12 तर आते इस्राएल वंशमाईन बारा माणसे
निवाडानं, परतेक वंशमाईन एक एक. 13 बठी पृथ्वीना जो प्रभु परमेश्वर याना
करारना कोश वाहनारा याजकना पाय यार्देनना पाणीले लागताच वरतीन वाहत
येनारा यार्देनना पाणी थांबी जमी अनी त्यानी रास व्हयी. 14 बठा माणसे
यार्देननातिकडे जावाकरता आपला डेरामाईन निघनात तवय करारना कोश
वाहनारा याजक लोकेसनामोरे चालनात. 15 करारना कोश वाहनारा यार्देनपान
यिसनं पोहचनात अनी त्यासना पाय काठना पाणीमां बुडनात (सुगीना दिवसमां
यार्देन नदी दुथडी वाहास राहास) 16 तवय जे पाणी वरतीन वाहीसनं येत
व्हतं ते बराच अंतरवार म्हणजे सारतान नगरजोडे आदाम नगरपान एकजागे
व्हयीसनं चढनात अनी त्यासनी रास व्हयनी, अनी जे पाणी अरबना समुद्रमां
म्हणजे क्षार समुद्र यानाकडे वाहात जात व्हतं ते सरकनं; अनी त्या बठा लोक
यरीहोनामोरे उतरीसनं पार गयात. 17 परमेश्वरना करारना कोश वाहनारा
याजक यार्देनना मजारमां कोयडी जमीनवार उभा राहीनात; अनी बठा इस्राएल
लोक कोयडी जमीनवरतीन निघी गयात; हाई परकारं झाडीसनं बठा राष्ट्र
यार्देनना तिकडे निघी गयात.

4 त्या राष्ट्रमाधला झाडीसनं बठा माणसे यार्देनना तिकडे गयात तवय
परमेश्वरानी यहोशवाले सांगं. 2 ''लोकसमाईन वंशनामांगे एक असा बारा
माणसे निवाड, 3 अनी त्यासले अशी आज्ञा दे; यार्देनना मजारमां म्हणजे
याजकसना पाय जठे स्थिर व्हयेल व्हतीन तठेतीन बारा दगड उचलीसनं
आपलासोबत पलीकडे लयी जाय अनी आज रातले ज्या ठिकाणले तुमना
मुक्काम व्हयी तठे ते ठेव.'' 4 मंग यहोशवानी इस्राएल लोकेसमाधला
वंशमांगे एक असा ज्या बारा माणसे तयार करा व्हतात त्यासले बलावं.
5 यहोशवा त्यासले बोलना, ''तुम्हीन आमला देव यहोवा याना करारना
कोशना समोर यार्देनना मजारमां जाईसनं इस्राएल वंशना संख्याप्रमाणे एक
एक दगड उचलीसनं आपला खांदावर ल्या. 6 हाई तुमनामां चिन्हदाखल
व्हयी, अनी पुढे तुमना पोरेसोरे ईचारतीन की हाई दगडीसनं प्रयोजन काय? 7
तवय तुम्हीन त्यासले सांगानं की, यार्देननं पाणी परमेश्वरना करारना कोशना
समोर दोन भागमा व्हयनं; तो कोश यार्देनमाईन जाई राहिंता तवय यार्देनना
पाणीना दोन भाग व्हयनात; अशा प्रकारे या दगडी इस्राएल लोकेसले कायमनं
स्मारक व्हयनात.'' 8 यहोशवानी हाई आज्ञाप्रमाणे इस्राएल लोकेसनी करं;
परमेश्वरानी इस्राएल लोकेसले सांगं व्हतं त्याप्रमाणे त्यासनी इस्राएल वंशना
संख्याप्रमाणे बारा दगड यार्देनना मजारमाईन उचलात अनी जठे त्यासनी
मुक्काम करा तठे त्यासनी त्या आपलासंगे लयी जाईसन ठेवात; 9 अनी
यार्देनना मजारमां करारना कोश वाहनारा याजकना पाय जठे स्थिर व्हयेल
व्हतात तठे यहोशवानी बारा दगडं उभा करात; त्या अजून तठेच शेतस.
10 लोकेसले जे सांगानी आज्ञा परमेश्वरानी यहोशवाले करी व्हती ते बठं
सरस तोपावोत करारना कोश वाहनारा याजक यार्देनना मधला भागमां उभा
राहीनात; इकडे माणसे लवकर पार उतरीसनं गयात. 11 झाडीसनं बठा
माणसे उतरीसनं जावानंतर त्यासनादेखत परमेश्वरना कोश अनी याजक
पलीकडे गयात. 12 रऊबेनी, गादी अनी मनशशना आर्धा वंश हाई मोशेनी
आज्ञाप्रमाणे सशस्त्र व्हयीसनं इस्राएल लोकेसनामोरे उतरीसनं पलीकडे गयात;
13 युध्दकरता तयार व्हयेल जवयपास चाळीस हजार माणसे परमेश्वरनामोरे
नदी उतरीसनं यरीहोनाजोडे मैदानवर गयात. 14 त्या दिन परमेश्वरनी बठा
इस्राएलदेखत यहोशवानी थोरवी वाढायी; म्हणीसनं जस त्या मोशेना भय धरेत
तस यहोशवानं भय त्यासनी बठी हयातीमां धरं. 15 परमेश्वरनी यहोशवाले
सांगं; 16 आज्ञापटना कोश वाहानारा याजक यासले आज्ञा दे की, त्यासनी
यार्देनमाईन वर येवानं. 17 त्याप्रमाणे यहोशवानी याजकसले आज्ञा करी
की यार्देनमाईन निघीसनं वर यावं. 18 परमेश्वरना कोश वाहानारा याजक
यार्देनना मधला भागमाईन निघीसनं वर वनात अनी त्यासनी आपला पाय
उचलीसनं कोयडी जमिनवर ठेवात तवय यार्देननं पाणी मुळ ठिकानले वनं
अनी पहीलेना मायक दोनी थडी भरीसनं वाहावाले लागनं; 19 पहिल्या

महिनानं दशमीले इस्राएल लोकेसनी यार्देनमाईन निघीसनं यरीहोनना पुर्व
दिशानी सीमाले गिलगाल आठे डेरा दिदा. 20 ज्या बारा दगड यार्देनमाईन
उचलीसनं आनेल व्हतात त्या यहोशवानी गिलगाल आठे उभं करं; 21 तो
इस्राएल लोकेसले बोलना की, "पुढे तुमना पोरेसोरे ज्याना त्याना वडीलसले
ईचारतीन, हाई दगडसना प्रयोजन काय? 22 तवय तुम्हीन त्यासले सांगानं
की, इस्राएल लोक हया यार्देनमाईन कोयडया जमीनवर चालीसनं पार वनात.
23 कारण तुमना देव यहोवा यानी आम्हीन उतरीसनं पार जातसं तोपावोत
आमनामोरेतीन तांबडा समुद्र हटाडीसनं कोयडी जमीन करी; 24 यावरतीन
पृथ्वीमाधला बठा देशना माणसेसले कळी की, परमेश्वरना हात समर्थ शे;
अनी तुमना देव यहोवा याना धाक त्यासले कायम वाटी."

5 परमेश्वरनी यार्देननं पाणी आटाडं अनी इस्राएल लोकं त्याना पलिकडे
कशा गयात हाई यार्देनना पश्चिमले राहाणारा अमोऱ्यासना बठा राजासनी
ऐकं, तवय त्यासना धाकमां त्यासना पाणी पाणी व्हयनं अनी त्यासमां काय
हिंमत राहीनी नही. 2 त्या येळले परमेश्वरनी यहोशवाले सांगं, गारगोटयासना
सुऱ्या बनाडीसनं परत इस्राएल लोकेसनी सुंता कर. 3 त्याप्रमाणे यहोशवानी
गारगोटयासन्या सुऱ्या बनाडीसनं सुंता हाई नाव देयेल टेकडीपान इस्राएल
लोकेसनी सुंता करी. 4 यहोशवानी सुंता करी त्यानं कारण हाईच शे की युध्दले
लायक असा मिसर देशमाईन निघेल बठा माणसे मिसरमाईन निघानंतर वाटमां
रानमां मरी जायेल व्हतात. 5 ज्या माणसे मिसरमाईन निघनात त्या बठासनी
सुंता व्हयेल व्हती, पण मिसरमाईन बाहेर निघानंतर रानमां ज्या माणसासना
जन्म व्हयेल व्हता त्यासनी सुंता व्हयेल नव्हती. 6 कारण इस्राएल लोक
रानमां चाळीस वरीस फिरी राहिंतात, तेवढा येळमां बठा राष्ट्र म्हणजे युध्दले
लायक असा माणसे मिसरमाईन निघेल व्हतात त्यासनी परमेश्वनी सांगेल ऐकं
नही, त्यामुये त्यासना नाश व्हयेल व्हता; परमेश्वरनी त्यासले शपथ देईसनं
सांग व्हतं की, जो देश मी तुमना पुर्वजसले आणभाक करीसनं देऊ करेल शे
अनी जठे दुधमधन्या नद्या वाही राहीन्या शेतस तो मी तुमनी दृष्टीले पडू देवावू
नही. 7 त्यासना जागावर त्यासना ज्या पोऱ्या त्यासनी उत्पन्न कर व्हतं
त्यासनी यहोशवानी सुंता करी; कारण वाटमां त्यासनी सुंता व्हयेल नव्हती
म्हणीसनं त्या बेसुंत राहेल व्हतात. 8 त्या बठा राष्ट्रासनी सुंता व्हावानंतर त्या
बरा व्हतात तोपावोत छावणीमां आप आपला ठिकानले राहीनात. 9 मंग
परमेश्वर यहोशवाले बोलना, मिसरी तुमनावर अत्याचार करी राहीतात तो
आज मी तुमनापाईन दुर करेल शे, त्यावरतीन ती जागाले गिलगाल म्हणतंस.
10 इस्राएल लोकेसनी गिलगालमा तळ देवानंतर यरीहोना जोडेना मैदानमां
महिनाना चौदवा दिन संध्याकायले वल्हांडण सण करा. 11 वल्हांडणना
दुसरा रोज त्या देशमां उत्पन्न व्हयेल धान्यनी बेखमीर भाकर अनी हुरडा
त्यासनी खादा. 12 ज्या रोज त्यासनी त्या देशमाधला उपज खादा त्याच
रोज मान्ना बंद व्हयना, तो परत इस्राएल लोकेसले भेटना नही; त्या वरीसले
त्यासनी कनान देशमासलं पिक खादं. 13 यहोशवा यरीहोनाजोडे व्हता वर
दृष्टी करी तो कोणी माणसु हातमां उपसेल तलवार लिसनं मोरे उभा शे अस
त्याले दखायनं; यहोशवानी जोडे जाईसनं त्यासले ईचारं, "तुम्हीन आमना
पक्षना की आमना वैरीसना पक्षना?" 14 तो बोलना, "नही," "मी आठे
परमेश्वरना सेनानायक या नातातीन येल शे;" तवय यहोशवानी त्याले साष्टांग
नमस्कार करीसनं बोलना, "प्रभूनी आपला दासले काय आज्ञा देयेल शे?"
15 परमेश्वरना सेनानायक यहोशवाले बोलना, "आपला पायमासा पायतण
काढ; कारण ज्या भुमीवर तु उभा शे ती पवित्र शे." यहोशवानी तस करं.

6 इस्राएल लोकेसनी धाकतीन यरीहोन्या बठया वेशी मजबूत लाई लेयल
व्हत्यात; कोणले बाहेर जाता येवाऊ नही अनी मजारमा येता येवाऊ नही;
2 परमेश्वर यहोशवाले बोलना, "मी यरीहो शहर, त्याना राजा अनी त्याना
पराक्रमी वीर तुना हातमां देयेल शेतस. 3 तुम्हीन बठा योध्दा हाई नगरले
एक येळ प्रदक्षिणा घालानं; अस सव रोज करत ऱ्हावानं. 4 कोशनामोरे
सात याजकसनी रणशिंगं लिसनं चालानं; सातवा रोजले तुम्हीन नगरले
सात प्रदक्षिणा घालानं; अनी याजकनी रणशिंग फुकानं. 5 रणशिंगं फुकतस
तवय त्याना आवाज बराच काळ कानमां पडताच बठा लोकेसनी जयघोष
करानं; म्हणजे नगरना तट जागावरच पडी अनी मंग बठासनी मोरे चालीसनं
जावानं." 6 मंग नुनाना पोऱ्या यहोशवा यानी याजकसले बलायीसनं सांग;
करारना कोश उचली ल्या अनी परमेश्वरना कोशनामोरे सात याजकसनी
रणशिंगे लिसनं चालानं; 7 त्यानी लोकेसले सांगं, "चला नगरले प्रदक्षिणा
घाला, अनी हत्यार लिसनं लोकेसनी परमेश्वरना कोशनामोरे चालानं." 8
यहोशवानी लोकेसले अस सांगावर सात याजक परमेश्वरनामोरे रणशिंगे लिसनं
फुकत चालनात परमेश्वरना करारना कोश त्यासना मांगेमांगे बी लिसन चाली
राहिंतात. 9 हत्यारबंद लोकं रणशिंग वाजाडनारा याजकसना मोरे चालेत,
मांगेना माणसे मांगेमांगे चालेत अनी याजक रणशिंगा फुंकत चालनात. 10
मंग यहोशवानी लोकेसले आशी आज्ञा करी की, मी तुमले सांगस तोपावोत
जयघोष करानं नही; त्यासना कानवर आवाज जाऊ देवानं नही; तुम्हीन
आपला तोंडवाटेतीन चकार शब्द काढानं नही; आज्ञा व्हताच जयघोष करा.
11 हाई प्रकारे परमेश्वरनी करारना कोशनी नगरना आजुबाजूले एक येळ
प्रदक्षिणा व्हयनी; मंग त्यासनी छावनीमां ईसनं मुक्काम करं. 12 यहोशवा
पहाटलेच ऊठना अनी याजकसनी परमेश्वरना कोश उचली लिदा. 13 सात
याजकसनी रणशिंगे लिसनं परमेश्वरना कोशनामोरे ती एकसारखी फुकत
चालानात अनी हत्याबंद लोक त्यानामोरे चालनात; मांगेना माणसे परमेश्वरना
कोशनामांगे चालनात अनी याजक रणशिंगं फुंकत चालनात. 14 त्या दुसरा
रोजले बी नगरले प्रदक्षिणा करीसनं छावनीमां परत ऊनात; अस त्यासनी सव
रोज करं. 15 मंग सातवा रोजले पहाटलेच ऊठीसनं त्यासनी असच प्रकारे
सात प्रदक्षिणा त्या नगरले घालात; त्यारोज मात्र त्यासनी त्या नगरले सात
प्रदक्षिणा घाल्यात. 16 सातव्या येळले याजक रणशिंग फुकतस तवय यहोशवा
लोकेसले बोलना, "जयघोष करा, कारण परमेश्वरनी हाई नगर तुमना हातमां
देयेल शे; 17 हाई नगर अनी यामां जे काही व्हई ते बठं परमेश्वरले अर्पण
करानं; पण रहाब वेशाले अनी जो कोणी तिना घरमां व्हतीन त्यासले जीवत
ठेवानं, कारण आपण धाडेल हेरसले तिनी दपाडी ठेवं व्हतं. 18 पण तुम्हीन
नाश व्हणारा वस्तुमातीन काहीच लेवानं नही, त्या नाश करावर त्यामासली
तुम्हीन एखादी वस्तु लिशात ते इस्राएलना छावनीमां शाप आणीसनं संकट
आणशात. 19 अनी बठं सोनं, रुपे अनी पितळनं अनी लोखंडना भांडा

परमेश्वरना अर्पण शेतस; त्या परमेश्वरना भांडारमां जावाले पाहिजे.” 20 तवय
लोकेसनी जयघोष करा अनी याजक रणशिंगा वाजाडत राहीनात; रणशिंगना
शब्द ऐकावर लोकेसनी मोठा जयघोष करा अनी तट जागवरच पडना; मंग
लोकेसनी नीट आपला आपला समोर त्या नगरमां चालीसनं ते हस्तगत करं.
21 माणसे, बाया, तरूण, वृध्द, गुरेढोरे, गधडा वगैरे जे काही त्या नगरमां व्हत
ते समर्पित राहावामुये त्या बठासनी तलवारघाई समुळ नाश करं. 22 तवय
ज्या माणसे तो देश दखाले जायेल व्हतात त्यासले यहोशवा बोलना, “तुम्हीन
आणभाक कराप्रमाणे ती वेशाना घर जाईसनं तिले अनी तिनं जे काही व्हयी ते
बाहेर काढा.” 23 तवय त्या तरूण हेरसनी मजार जाईसनं रहाबले, तिना
मायबाप, भाऊबंदसले, तिनं जे काही व्हत ते अनी तिना बठा नातेवाईकसले
बाहेर काढीसनं इस्राएल लोकेसनी छावनीबाहेर आणी ठेवं. 24 मंग त्यासनी ते
नगर अनी त्यामा जे काही व्हतं ते बठ आग लाईसनं जाळी टाकं; मात्र सोनं,
रूपे अनी पितळनं अनी लोखंडना भांडा हाई त्यासनी परमेश्वरना मंदीरना
भांडारमां ठेव. 25 यहोशवानी रहाब वेशा, अनी तिना बापनं कुटूंब अनी तिना
ज्या व्हतात त्या बठासले वाचाडं; तिना वंश आजपावोत इस्राएल लोकेसमां
राही राहीना शे; कारण ज्या हेर यरीहो शोध कराले यहोशवाने धाडं व्हतं,
त्यासले तिनी दपाडी ठेवं व्हतं. 26 त्या येळले यहोशवानी इस्राएल लोकेसले
आशी आज्ञा घाली की, “जो कोणी मोरे व्हईसनं हाई यरीहो नगर बसाडी
त्याले परमेश्वरना शाप लागी; तो त्याना पाया घाली तवय त्याना मोठा पोऱ्या
मरी अनी तो त्यानी वेशी उभारी तवय त्याना दाखला पोऱ्या मरी.” 27
याप्रमाणे परमेश्वर यहोशवाना संगे राहीना, अनी त्यानी किर्ती देशभर पसरनी.

7 त्या येळले इस्राएल लोकेसनी समर्पित वस्तुनीबारामां देवनं ऐकं नही
त्यासनी अपराध करा; यहुदा वंशमाधला आखान बिन कर्मी जब्दी बिन
जेरह यानी समर्पित वस्तुसमाईन काही ठि लिदयात त्यामुये इस्राएल लोकंसवर
परमेश्वरना कोप भडकना. 2 बेथेलना पुर्वले बेथ-आवेनाजोडे आय नगर शे
तठे यहोशवानी यरीहोतीन माणसे धाडीसनं त्यासले सांगं की, जाईसनं तो देश
हेरा, तवय त्यासनी जाईसनं आय नगर शोध करी टाक. 3 त्या यहोशवाकडे
परत ईसन बोलनात, “बठासनी तठे जावाले नको; फक्त दोन तीन हजार
माणसंसनी जाईसनं हस्तगत करानं; तठे बठा माणससले जावानं कष्ट देवानी
गरज नही शे; कारण त्या लोकं थोडाच शेतस;” 4 म्हणीसनं जवयपास तीन
हजार माणसे तिकडे गयात; पण आय आठेना माणसेसना मोरेतीन त्यासले पळ
काढना पडा. 5 आय आठेना माणससनी त्यामाधला आजमासे छतीस माणसे
मारी टाकात अनी आपला वेशीपाईन दगडसनी खदानपावोत त्यासना पाठलाग
करीसनं उतरतीपावोत मारतच लयी गयात; त्यामुये लोकेसना काळीजनं पाणी
पाणी व्हयनं. 6 यहोशवानी आपला कपडा फाडात मंग तो अनी इस्राएलना
वडीलजन संध्याकायपावोत परमेश्वरना कोशनामोरे उपडा पडी राहीनात;
अनी त्यासनी आपला डोकावर धुळ टाकी लिदी. 7 यहोशवा बोलना,
“हायहाय! हे प्रभू परमेश्वर आमले अमोरीसना हातमां देईसनं आमना नि: पात
कराले पाहिजे म्हणीसनं तु हाई बठी प्रजा यार्देननापार का बरं आनी? आम्हीन
सावध राहीसनं यार्देननातिकडे राहातु ते बरं व्हतं! 8 हे प्रभू, इस्राएलनी
आपला शत्रुले पाठ दखाडी ते मी आते काय सांगू! 9 आते कनानी लोक अनी
देशमाधला बठा रहीवाशी हाई ऐकीसन आमले घेरतीन अनी पृथ्वीवरलं
आमनं नाव नाहीसं करतीन, तर तुनं थोर नाव राखाकरता काय करशी?” 10
तवय परमेश्वर यहोशवाले बोलना, “ऊठ, अस उपडा का बर पडना? 11
इस्राएल लोकेसनी पाप करेल शे! मी त्यासनासंगे करेल करार त्यासनी मोडेल
शे; समर्पित वस्तुमाईन काही त्यासनी लेयल शेतस; एवढेच नही ते त्यासनी
चोरी अनी लबाडी करेल शे, अनी त्या वस्तु त्यासना सामानमां ठेयल शेतस.
12 त्यामुये इस्राएल लोकसले आपला शत्रुनामोरे टिकाव धरता येस नही;
त्या आपल्या शत्रुले पाठ दखाडतसं; कारण त्या शापग्रस्त व्हयेल शेतस;
तुमनामाईन त्या समर्पित वस्तु नष्ट व्हस तोपावोत तुमनासंगे मी आठेतीन मोरे
राहावू नही; 13 तर ऊठ, लोकेसले शुध्द कर; त्यासले सांग; सकायकरता
तुम्हीन बठा शुध्द व्हा; कारण इस्राएलना देव यहोवा म्हणसं; ‘हे इस्राएला,
तुमपान समर्पित वस्तू शेतस; तुमनामाईन त्या समर्पित वस्तु दुर करावूत नही
तोपावोत तुले तुना वैऱ्यासनीमोरे टिकाव धरता येवावू नही!’ 14 सकासले
तुमनामाईन एक एक वंशनी जोडे यिसनं उभं राहावानं; ज्या वंशनी चिठी निघी
त्यामाधला एकएक गोत्रसनी जोडे जावानं अनी ज्या गोत्रानी चिठी निघी
त्यामाधला एक एक घरानानं जोडे येवानं; अनी ज्या घरानानी चिठी निघी
त्यामाधला एक एक माणसासनी जोडे येवानं.” 15 ज्यानाजोडे समर्पित वस्तु
सापडी त्याले त्याना आपतासनीसंगे जाळी टाकानं; कारण त्यानी परमेश्वरना
करार मोडेल शे; अनी इस्राएलमां मुढमां काम करेल शे. 16 यहोशवा पहाटले
उठीसनं इस्राएलना एक एक वंश जोडे उभं कर; तवय यहुदा वंशनी चिठी
निघनी; 17 मंग त्यानी यहुदाना एक एक गोत्र जोडे आणं, तवय जेरह गोत्रानी
चिठी निघनी; अनी जेरहना गोत्रामाधला एक एक घरानाले जोडे आणं, तवय
जब्दीनी घरानानी चिठी निघनी; 18 मंग त्या घरानानां एक एक माणुसले जोडे
आणं तवय यहुदा वंशमाधला आखान बिन कर्मी जब्दी बिन जेरह याले धरं;
19 तवय यहोशवा आखानले बोलना, “पोऱ्या, इस्राएलना देव यहोवा याले थोर
मान; त्यानामोरे आपला पाप कबुल कर; तु काय करं ते माले सांग; मनापाईन
काही दपाडू नको.” 20 आखान यहोशवाले बोलना, “मी खरंच इस्राएलना
देव यहोवा याना अपराध करेल शे, मी जे काही करेल शे ते हाई; 21 लुटमां
एक चांगला शिनारी झगा, दोन किलो चांदी अनी अर्धा किलो वजननी एक
सोनानी ईट हाई मनी नजरमां पडनी; तवय त्याना लोभ करीसनं ती लिदी; ती
दख, मना डेरामां जमीनमां बुजेल शेतस अनी झगानाखाल चांदी शे.” 22
तवय यहोशवानी काही जासुद धाडात; त्या डेरामां पयत गयात; अनी झगा
त्याना डेरामां दपाडेल शेतस त्याना खाल रूपे ठेयेल शे अस त्यासले दखायनं.
23 त्यासनी ती डेरामाईन काढीसनं यहोशवा अनी बठा इस्राएल लोक यानाकडे
लयीसनं परमेश्वरनामोरे ठेवं. 24 तवय यहोशवानी अनी त्यानासंगेना बठा
इस्राएलसनी आखान बिन जेरह याले अनी त्यानासंगे ते चांदी, तो झगा अनी
सोनानी ईट, त्याना पोरीसना पोऱ्या, त्यासना बैल, गधडा, शेरडामेंढरा, त्याना
डेरा अनी त्यानं जे काही व्हतं नव्हतं ते बठं आखोर खिंडमां आणं. 25 तवय
यहोशवा बोलना, “तु आमले त्रास का बरं दिधा? परमेश्वर तुले आज त्रास
देई,” मंग बठा इस्राएलसनी त्यासले दगडमार करी अनी ती बठी आगघाई
जायीसनं त्यानावर दगड टाकात. 26 त्यानावर त्यासनी एक मोठी दगडासनी

रास करी ती आजपावोत शे; तवय परमेश्वरना भडकेल कोप कमी व्हयनं;
यावरतीनी ती जागले आजपावोत आखोर म्हणजे त्रास देणारी खिंड बोलतसं.

8 मंग परमेश्वर यहोशवाले बोलना, "भ्याऊ नको, कचरू नको; ऊठ, बठा
योध्दयासले संगे लिसन आय नगरवर चढाई कर; आय नगरना राजा,
त्याना नगर अनी त्याना देश हाई मी तुना हातमां देयेल शेतस; 2 यरीहो नगर
अनी त्याना राजा यासना यासना जशे तु करं तशे आय अनी त्याना राजा
यासनं कर; मात्र तठेना हातमां लागी ती मालमत्ता अनी ग़ुरेढोरे हाई तुम्ही
तुमनाकरता लुट म्हणीसनं लेवानं; नगरना मांगली बाजुना लोकेसले दबा
धरीसनं बसाले सांग," 3 त्याप्रमाणे यहोशवानी बठा योध्दयासनीसंगे आय
नगरवर चढाई करानी तयारी करी; यहोशवानी तीस हजार पराक्रमी वीर
पुरूष निवाडीसनं रातमाच धाडी दिधात. 4 त्यानी त्यासले आज्ञा करी की
"ऐका, नगरना मांगली बाजुले दबा धरीसनं बठी ऱ्हावानं; नगरपाईन जास्त
दुर जावानं नही, पण तुम्हीन बठ्ठा तयारीमां ऱ्हावानं. 5 मी अनी मनासंगेना
बठा माणसे त्या नगरना जोडे येसुत; अनी त्या पुर्वीप्रमाणे आपलावर हल्ला
कराले येतीन तवय आपन त्यासनामोरे पळाले लागानं, 6 अस आपण त्यासले
चाळवत नगरनाबाहेर दूर लयी जातस तोपावोत त्या आपलामांगे लागतीन;
त्या म्हणतीन, पुर्वीप्रमाणे हया आपुनले भ्यायीसनं पळी राहीना शेतस; अस
त्यासनामोरे आपुन पळाले लागानं; 7 मंग दबा धरीसनं ज्या बसेल शेतस
त्यासनी उठीसनं हल्ला करानं अनी ते नगर काबीज करानं; कारण तुमना देव
यहोवा ते तुमना हातमां देई. 8 तुम्हीन ते नगर हातमां लेतास त्याले आग
लावा; परमेश्वरनी आज्ञाप्रमाणे करा; दखा, मी तुमले बठ सांगेल शे." 9
यहोशवानी त्यासले रवानं करं तवय त्या आयना पश्चिम बाजुले बेथेल अनी
आय यानं मजारमां दबा धराकरता जाईसनं राहीनात; यहोशवा त्या रातले
आपला लोकेसनीसंगे राहीना. 10 यहोशवा पहाटलेस ऊठीसनं लोकेसले
जमा करं अनी तो अनी इस्राएलना वडीलजन लोकेसनी आगोदर आय
नगरकडे चालनात. 11 त्यानासंगे बठा योध्दा कुच करीसनं गयात, अनी आय
नगरनाजोडे जावानंतर त्यासनी त्यासनामोरे उत्तरले तळ दिदा; त्या अनी आय
नगर यासना मजारमां दरी व्हती. 12 त्यानी जवयपास पाच हजार माणसे
नगरना पश्चिमले बेथेल अनी आय याना मजार दबा धराले ठेवं. 13 नगरना
उत्तरले कोणता सैन्य जावाले पाहिजे अनी पश्चिमले कोणी दबा धरानं हाई
ठराईसनं यहोशवा त्या रातले त्या दरीमां राहीना. 14 आय नगरना राजानी
हाई दख तवय तो अनी त्याना नगरना बठा माणसे पहाटले लवकर उठीसनं
इस्राएल लोकसनासंगे सामना कराले यार्देनना घाटनामोरे ठरायेल येळले
गयात; नगरनी मांगेनी बाजुले माणसे दबा धरीसनं शेतस हाई त्या राजाले
माहीत नव्हतं. 15 मंग यहोशवा अनी बठा इस्राएल लोक हारी गयुत अस
दखाडीसनं त्या जंगलना वाटकडे पयनात. 16 त्यासना पाठलाग कराकरता
नगरना बठा माणसासले एकजागे बलावं; त्यासनी यहोशवाना पाठलाग करा
अनी तो त्यासले नगरपाईन बराच दुर लयी गया. 17 इस्राएलनामांगे कोनी
गयात नही अस कोनताच माणुस आय अनी बेथेल आठे राहीनात नही;
त्यासनी ते नगर खुल टाकीसनं इस्राएलना पाठलाग करा. 18 तवय परमेश्वर
यहोशवाले बोलना, तुना हातमाधला भाला आय नगरबाग कर, कारण ते मी
तुना हातमां देस, यहोशवानी आपला हातमाधला भाला नगरबागकडे करं. 19
तवय त्यानी आपला हात उगारताच दबा धरीसनं बसेल लगेच उठीसनं पयत
जाईसनं नगरमां घुसनात अनी ते काबीज करं, अनी त्वरा करीसनं त्या नगरले
आग लाई. 20 आय आठेना माणसासनी मांगे वळीसनं दख ते नगरमाईन
धुर आकाशमां चढतांना त्यासले दखायनं, तवय त्यासले हाई बाजुले नाहीते
त्या बाजुले पयानी ताकद राहीनी नही; इकडे ज्या माणसे जंगलकडे पयत
व्हतात त्यासनी उलटीसनं आपला पाठलाग करनारासनी पाठ धरी. 21 दबा
धरनाऱ्यासनी नगर हस्तगत करं शे अनी त्याना धुर वर यि राहीना शे, अस
यहोशवानी अनी बठा इस्राएल लोक यासनी दख तवय त्यासनी मांगे उलटीसनं
आयमाधला लोकेसना संहार करं. 22 त्यासनासंगे सामना कराले दुसरी
टोयीबी नगरमाईन निघीनी, अस त्या हाई बाजूतीनबी आनी त्याबाजुतीन
इस्राएलना लोकेसना कचाटामां सापडनात; त्यासनी त्यासना संहार करं;
त्यासमाधला कोनीच जीवता राहिना नही अनी कोनी निसटीसनं गयात नही.
23 आय नगरना राजाले त्यासनी जीवता धरीसनं यहोशवाकडे आणं. 24
मैदानमां म्हणजे जंगलमां पाठलाग करं व्हत तठे इस्राएलनी आय नगरना बठा
रहिवाशासाना संहार करं, अनी तलवारना धारखाल सापाडायीसनं त्यासना
बठा फडशा उडाई दिद, मंग इस्राएल लोक आय नगरमां परत ऊनात अनी
त्यासनावर त्यासनी तलावर चालाई. 25 त्या रोज बठा बाई माणसे ज्या माणसे
पडनात त्या बारा हजार व्हतात, म्हणजे आय नगरना बठा माणसे. 26 आय
आठेना बठा माणसे निपात व्हतसं तोपावोत यहोशवानी ज्या हातघाई आपला
भाला नगरकडे करं व्हतं तो मांगे लिदा नही. 27 परमेश्वरनी यहोशवाले
सांगाप्रमाणे इस्राएल लोकेसनी त्या नगरना गुरेढोरे अनी इतर मालमत्ता मात्र
सोताकरता लुट म्हणीसनं लिदी. 28 तवय यहोशवानी आय नगरले आग लाई
अनी त्यानी कायमनं नाश करी टाक. आजपावोत ते तशेच उजाड पडेल
शे. 29 आय नगरना राजाले यहोशवानी संध्याकायपावोत झाडले टांग अनी
सुर्यास्तवना येळले त्यानी आज्ञातीन त्याना प्रेत झाडवरतीन उतारीसनं नगरना
वेशीपान त्यानी टाकी अनी त्यानावर एक दगडासनी मोठी रास करी, ती
आजपावोत शे. 30 मंग यहोशवानी इस्राएलना देव यहोवा यानाकरता एबाल
पर्वतवर वेदी बांधी; 31 परमेश्वरना सेवक मोशे यानी इस्राएलले आज्ञा देयल
व्हती त्यानाप्रमाणे, मोशेना नियमशास्त्रमां लिखेल शे त्याप्रमाणे, म्हणजे बिगर
घडायेल दगडनी वेदी त्यानी बांधी दगडसले लोखंडना स्पर्श व्हयेल नव्हता;
त्या वेदीवर त्यानी परमेश्वरले होमबली अर्पन करं अनी शांत्यर्पण करं. 32
त्याच ठिकानले यहोशवानी इस्राएल लोकेसना देखत त्या दगडसवर मोशेनी
लिखेल नियमशास्त्रनी नक्कल उतारी. 33 मंग बठा देशी परदेशी इस्राएल लोक
आपला वडील माणसे, सरदार अनी न्यायधीश यासनासंगे परमेश्वरना करारना
कोश वाहानारा लेवीय याजकसनामोरे त्या कोशना इकडे अनी तिकडे उभा
राहीनात; आर्धा लोक गरिज्जीम पर्वतनामोरे उभा राहीनात, परमेश्वरना सेवक
मोशे यानी आज्ञा देयेल व्हती की इस्राएल लोकेसले आगोदर आशिर्वाद देवानं.
34 मंग आशिर्वादनं अनी शापनं वचन नियमशास्त्रमां लिखेल शेतस ती बठी
यहोशवानी वाची दखाडी. 35 मोशेनी देयेल सगळया आज्ञा इस्राएल लोकेसना

बठी मंडयीनासमोर अनी त्यासन्या बाया, पोरसोरे अनी त्यासमां राहानारा परदेशी यासनासमोर वाची दखाडं; त्यामाधला एक बी शब्द सोडा नही.

9 हाई ऐकीसन हित्ती, अमोरी, कनानी. परिज्जी, हिव्वी अनी यबुसी यासना ज्या राजा यार्देनना डोंगराळ देशमां, तळवटमां अनी लबानोनासमोर महासागरना काठले राही राहिंतात. 2 त्या बठा एकोपा करीसनं यहोशवा अनी इस्राएल लोक यासनासंगे लढाई कराले जमा व्हयनात. 3 यहोशवानी यरीहो अनी आय नगरनं काय करं हाई गिबोनना रहीवासीसनी ऐकं; 4 तवय त्यासनी कपटतीन युक्ती करी; त्यासनी वाटमां शिधा लिदा अनी आपला गधडासवर जुना गोणताटे अनी जुनी, फाटेल, ठिगळा मारेल बुधला लादयात; 5 त्यासनी आपला पायमां जुना अनी ठिगळना जोडा घालात, आंगमा जुना कपडा घालात; त्यासना शिदोरीमांसली भाकरी सुकाईसनं चुरा व्हयी जायेल व्हत. 6 त्या गिलगालना छावनीमां यहोशवाकडे जाईसनं त्याले अनी इस्राएल लोकेसले बोलनात; "आम्हीन दुर देशमाईन वनु शेतस, आमनासंगे करार करा." 7 इस्राएल लोकेसनी त्या हिळयास सांगं, "कोणले माहीत कदाचित तुम्हीन आमनामां राहानारा व्हशात; तुमनासंगे करार कसा कराना?" 8 त्या यहोशवाले बोलना, "आम्ही तुमना दास शेतस." यहोशवानी त्यासले ईचारं, "तुम्हीन कोन अनी कथाईन ऊनात?" 9 त्या बोलनात, "तुना दास दुर देशमाईन तुना देव यहोवा यानं नाव ऐकीसन येयल शेतस; त्यानी किर्ती अनी त्यानी मिसरमां कायकाय करं हाई बठ आम्हीन आयकेल शे; 10 अनी यार्देनना पुर्वले अमोर्‍यासना दोन राजा म्हणजे हेशबोन निवासी राजा सीहोन अनी अष्टरोथ निवासी बाशानना राजा ओग, यासनं त्यानी काय करं हाई आमले माहीत शे. 11 तवय आमना वडील माणसे अनी आमना देशना बठा रहीवासी आमले बोलनात, वाटमां तुमनासंगे शिदोरी लिसन त्यासले भेटाले जा अनी त्यासले सांगा की, आम्हीन तुमना दास शेतस; आता आमनासंगे करार करा. 12 आम्हीन तुमनाकडे येवाले निघनुत त्या रोज आम्हीन घरतीन ऊन्या ऊन्या भाकरी लिदया व्हत्यात पण त्या आते सुकाई जायेल शेतस अनी त्यासना भुगा व्हई जायेल शे. 13 हाई द्राक्षरसना भांडा भरी लिदात तवय त्या नवा व्हतात, पण त्या आता फाटीतुटी जायेल शेतस; हाई आमना कपडा अनी आमना चपला बराच दुरना प्रवासमा घसाई जायेल शेतस." 14 तवय इस्राएली माणससनी परमेश्वरले ईचाराशिवाय त्यासना जेवनमातीन काही लिधं. 15 मंग यहोशवानी त्यासनासंगे सल्ला करीसनं त्यासले जीवत ठेवाना करार करा; मंडयीना सरदारसनी त्यासनासंगे करार करा. 16 त्यासनासंगे करार व्हावानंतर तीन दिनसमां त्यासले समजनं की, हया आपला शेजारना शेतस अनी आपलामां राहानार शेतस; 17 मंग इस्राएल लोक कुच करीसनं तिसरा रोज त्यासना नगरमां जाई पोहचनात, त्यासना नगरसनं नाव हाई; गिबोन, कफीरा, बैरोथ अनी किर्याथ-यारीम. 18 इस्राएल लोकेसनी त्यासले मारी टाकं नही, कारण मंडयीना सरदारसनी इस्राएलना देव यहोवा याना नावतीन आणभाक करी व्हती; पण बठी मंडयीनी सरदारनी विरोधमां कुरकूर करी, 19 तवय त्या बठा सरदार मंडयीले बोलनात, आम्हीन इस्राएलना देव यहोवा याना नावतीन आणभाक करेल शे; तर आते आमले त्यासले हात लावता येवावू नही; 20 त्यासनासंगे आम्हीन असच वागसुत; त्यासले आम्हीन जीवत ठेवसुत; तशे नही करंते त्यासनासंगे आणभाक कराप्रमाणे आम्हीन क्रोधपात्र व्हसुत. 21 तवय सरदारसनी त्यासले सांग की त्यासले जीवत सोडा; सरदारसनी त्यासले सांगाप्रमाणे त्या माणसे बठी मंडयीना लाकुतोडे अनी पाणक्ये व्हयनात. 22 यहोशवानी त्यासले बलाईसनं सांग, "तुम्हीन आमनासंगे राही राहीना शेतस पण आम्हीन भलता दुरना शेतस अस सांगीसनं आमले का बर फसाडं? 23 तर आते तुमले अस शाप शे की, तुमनामाईन कोणलेच दास व्हावाले चुकावू नही; तुम्हीन मना देवना मंदिरमा लकुडतोडे अनी पाणी भरणारा व्हयीसनं राहाशात." 24 त्या यहोशवाले बोलनात, "हावु बठा देश तुमले दिसनं अनी तुमनासमोर देशमाधला बठा रहीवाशीसना संहार करसु अस तुना देव यहोवा यानी आपला सेवक मोशे याले सांग व्हतं. हाई खरच तुना दासना कानवर वन; तुमनामुये आमले आमना जीवनी भ्याव वाटनं त्यामुये आम्हीन अस काम करं. 25 आते दख, आम्हीन तुना हातमां शेतस; तुले जे बरं अनी ठिक वाटी तस आमनासंगे कर." 26 त्यानी त्यासनी ईनंती ऐकी अनी त्यासले इस्राएल लोकेसना हातमाईन सोडावं, त्यासनी त्यासना संहार करा नही. 27 यहोशवानी त्यारोज मंडयीनाकरता अनी परमेश्वर निवडनार व्हता त्या जागावर वेदीकरता त्यासले लाकुडतोड्या अनी पाणी भरणारा म्हणीसन नेमी ठेवं, तसच त्या आजपावोत शेतस.

10 यहोशवानी आय नगर लिसन त्यासना बठा नाश करी टाक; अनी जशे त्यानी यरीहोन अनी त्याना राजानं करं तशेच आय नगरनं अनी त्याना राजानं करं, अनी गिबोनना रहीवाशी इस्राएल लोकसनासंगे सल्ला करीसनं त्यासमां जाईसनं राहीनात; हाई बठं यरूशेलमना राजा अदोनीसदेक यानी ऐकं; 2 तवय त्यासले भ्याव वाटनं; कारण गिबोन हाई मोठं नगर व्हतं अनी राजधानी व्हतं अनी ते आय नगरपेक्षा मोठ शे अनी तठेना लोके बलाढय व्हतात. 3 तवय यरूशेलमना राजा अदोनीसदेक यानी हेब्रोनना राजा होहाम, यर्मुथना राजा पिराम, लाखीशना राजा याफीय अनी एग्लोनना राजा दबीर यासले निरोप धाडा की, 4 मनाकडे ईसन माले कुमक करा, आपण गिबोन नगरले मार दिसुत; कारण त्यानी यहोशवानीसंगे अनी इस्राएल लोकसनासंगे सल्ला करेल शे. 5 तवय यरूशेलम, हेब्रोन, यर्मुथ, लाखीश अनी एग्लोन आठेना पाच अमोरी राजासनी आपली सेना जमा करीसनं चढाई करी अनी गिबोननामोरे तळ दिसनं त्या त्यासनासंगे लढाले लागनात. 6 तवय गिबोनना रहीवासीसनी गिलगालनना छावनीमां यहोशवाले सांगी धाडं की, "आपला दासासवरतीन आपला हात मांगे लेऊ नको; लवकर आमनाकडे यिसनं आमले वाचाडं; कारण डोंगरकडतीन बठा अमोरी राजा एकजागे व्हयीसनं आमनावर येयल शेतस!" 7 तवय यहोशवा त्याना योध्दे अनी बठा शुरवीर यासले संगे लिसनं गिलगाल आठे निघना. 8 परमेश्वर यहोशवाले बोलना, "त्यासनी भीती धरू नको; मी त्यासले तुना हातमां देयेल शे; त्यासमाधला एकबी माणुस तुनामोरे टिकाऊत नही." 9 यहोशवा त्यासनावर एकाएकी चाल करीसनं ऊना; तो रातमास गिलगालकडे कुच करीसन गया. 10 परमेश्वरनी इस्राएलनासमोर त्यासनी गाळण करी अनी त्यासनी गिबोनपान त्यासनी कत्तल उडाईसनं बेथ-हारोनना घाटमां त्यासना पाठलाग करा अनी अजेक अनी मक्केदा आठेपावोत त्या त्यासले मारत

गयात. 11 त्या इस्राएलना समोरतीन पळीसनं बेथ-हारोनना उतरतीपान येवावर
अजेकले जातस तोपावोत परमेश्वरनी आकाशमाईन मोठया गारा त्यासनावर
पाडीसन त्यासले ठार करं; इस्राएल लोकेसनी तलवारघाई मारं, त्यापेक्षा
जास्त गारासघाई मरनात; 12 परमेश्वरनी अमोरी लोकेसले इस्राएल लोकेसना
हातमां दिद् तवय यहोशवा परमेश्वरपान बोलना, इस्राएलनासमोर तो अस
बोलना, "हे सुर्या, तु गिबोनवार स्थिर व्हय; हे चंद्रा तु अयालोनना खोरावर
स्थिर व्हय." 13 तवय सुर्य स्थिर व्हयना अनी चंद्र थांबना, त्या राष्ट्रनी
आपला शत्रुना बठा उसना फेडस तोपावोत त्या थांबनात. याशार नावना ग्रंथमां
हाई कथा लिखेल शे ना? सुर्य आकाशमंडयमां थांबना अनी जवयजवय चार
प्रहर गया नही. 14 असा दिन याना पहिले ऊना नही अनी यानामोरे येवाऊ
नही; परमेश्वरनी मानवना शब्द ऐका; परमेश्वर इस्राएलकरता लढना. 15 मंग
यहोशवा बठा इस्राएलनासंगे गिलगालना छावनीकडे परत गया. 16 त्या
पाच राजा पळीसनं मक्केदानाजोडे एक गुहामां दपी बसनात. 17 त्या पाच
राजा मक्केदा आठे गुहामां दपेल शेतस अस कोणी यहोशवाले कळाडं. 18
तवय यहोशवानी सांग की, "गुहानां तोंडपान मोठमोठा दगड ढकला अनी
तिनावर माणसासना पहारा ठेवा. 19 पण तुम्हीन थांबानं नही, आपला शत्रुना
पाठलाग करीसनं त्यासनामांगेना लोकसले मारी टाका, त्यासले त्यासना
नगरमां जाऊ देवानं नही; कारण तुमना देव यहोवा यानी त्यासले तुमनां हातमां
देयेल शे." 20 यहोशवा अनी इस्राएल लोक यासनी त्यासनी मोठी कत्तल
करीसनं त्यासना संहार करानं काम आपटी लिधं; त्यासमाधला काही माणसे
वाचीसनं तटबंदीना नगरमां गयात, 21 तवय बठा लोक मक्केदाना छावनीमां
यहोशवाकडे सुखरूप ऊनात; इस्राएलना विरोधमां कोणीच शब्द बी काढा
नही. 22 तवय यहोशवानी आज्ञा करी की, "गुहानं तोंड उघाडीसनं त्या पाच
राजासले मनाकडे लयी या." 23 त्यासनी तसं करं अनी यरुशेलम, हेब्रोन,
यर्मुथ, लाखीश अनी एग्लोन आठेना पाच राजासले गुहामाईन काढीसन
त्यानामोरे आणं. 24 त्यासनी त्या राजासले यहोशवाकडे लई ऊनात तवय बठा
इस्राएल लोकेसले बलाईसनं तो आपलासंगे योध्धांसना नायकसले बोलना,
"जोडे ईसन तुमना पाय या राजासना मानवर ठेवा." त्यासनी जोडे ईसनं
त्यासना मानवर पाय ठेवं. 25 यहोशवा त्यासले बोलना, "भ्याऊ नका, धीर
धरा; कारण ज्यासनासंगे तुम्हीन लढशात त्या तुमना बठा शत्रुसनं परमेश्वर
असच कराव शे." 26 मंग यहोशवानी त्या राजासले ठार मारीसनं पाच
झाडसवर टांगं; अनी त्या संध्याकायपावोत त्या झाडासवर लटकी राहीनात.
27 सुर्य मावयाना येळले यहोशवानी आज्ञावरतीन लोकेसनी त्यासले त्या
झाडसवरतीन उतारं, अनी ज्या गुहामां त्या दपेल व्हतात तठे त्यासले टाकं,
अनी त्या गुहाना तोंडले त्यासनी मोठमोठा दगड लोटी दिद्; आजपावोत त्या
तशेच शेतस. 28 त्या रोज यहोशवानी मक्केदा लिसनं तलवारघाई त्यासना
बठाच संहार करं, त्याना राजालेबी मारी टाकं अनी जेवढा जनावर तठे
व्हतात त्यासमाईन कोणलेच जीवत राह दिद् नही; त्यानी यरीहोना राजानं
जशे करं तशेच मक्केद्रा राजानं करं. 29 मंग मक्केदामाईन निघीसनं बठा
इस्राएलसले संगे लिसनं यहोशवा लिब्ना आठे गया अनी त्यासनासंगे लढना;
30 परमेश्वरनी ते नगर अनी त्याना राजा यासले इस्राएलना हातमां दिध
अनी यहोशवानी त्याना अनी त्या नगरमाधला बठा जनावरसना तलवारघाई
संहार करं; त्यामाधला काहीच जीवत राह दिध नही; यरीहोना राजानं जशे
त्यानी करं तशेच त्यानी आठेना राजानं करं. 31 मंग लिब्ना सोडीसनं बठा
इस्राएलनासंगे यहोशवा लाखीश नगर आठे गया अनी त्यासनामोरे तठ दिसनं
त्यासनासंगे लढना; 32 परमेश्वरनी लाखीश नगरले इस्राएलना हातमां दिधं
अनी त्यासनी ते दुसरा रोज लिधं; लिब्ना आठेना बठा जनावरासना त्यानी
तलवारघाई संहार करा व्हता तसच लाखीश नगर आठे बी करं. 33 तवय
गेजेरना राजा होराम हाऊ लाखीशला कुमक कराकरता चाली ऊना; तवय
यहोशवानी त्याना अनी त्याना लोकसना एवढा संहार करा की, त्यासमाधला
कोणले बी जीवत राह दिध नही. 34 मंग लाखीश सोडीसनं यहोशवा बठा
इस्राएलनासंगे एग्लोन आठे गया; त्यासनामोरे तळ दिसनं त्यासनासंगे लढनात;
35 त्याच रोज त्यासनी ते नगर लिद् अनी त्याना तलवारघाई संहार करं;
लाखीश नगरमां जस बठा जिवसना संहार करं व्हतं तशेच त्यानी त्या रोज
एग्लोनं नगरनं बी करं. 36 मंग एग्लोन सोडीसनं बठा इस्राएलनासंगे यहोशवा
हेब्रोन नगरले गया; अनी त्या त्यासनासंगे लढनात; 37 त्यासनी ते नगर लिद्
अनी त्या, त्याना राजा, त्याना बठा नगर अनी त्यामाधला बठा जनावर यासना
तलवारघाई संहार करं; यहोशवानी एग्लोनना मायकच हेब्रोनमां कोणलेच
जीवत राह दिद् नही; त्यानी त्यासना अनी तठेना बठा जनावरासले संहार करं.
38 मंग यहोशवा बठा इस्राएलनासंगे मांगे वळीसनं दबीरा नगरले गया अनी
त्यासनासंगे लढना; 39 तठेना राजा अनी त्याना बठा नगर त्यानी हस्तगत
करीसनं त्यासना तलवारघाई संहार करं; तठे जेवढा जनावर व्हतात त्यासना
त्यानी संहार करं, कोणलेच जीवत राह दिद नही; हेब्रोनना अनी लिब्ना अनी
त्यासना राजा यासना जशे त्यानी करं तशेच दबीर अनी त्याना राजा यासनं बी
करं. 40 असं यहोशवानी त्या बठा देशना म्हणजे पहाडी परदेश, दक्षिण देश,
तळवट अनी उतरण हाई बठा प्रांत अनी त्यासना राजासना धुव्वा उडावा,
कोणलेच जीवत राह दिद् नही; इस्राएलना देव यहोवा याना आज्ञाप्रमाणे बठा
जनावरासना त्यानी संहार करं. 41 यहोशवानी कादेश-बर्न्यापाईन गज्जापावोत
मुलूख अनी गिबोनपावोत बठा गोशेन प्रांत यासना धुव्वा उडावं. 42 हया बठा
राजा अनी त्यासना देश यहोशवानी एकच येळमां लिधात; कारण इस्राएलना
देव यहोवा इस्राएलकडतीन लढना. 43 मंग यहोशवा बठा इस्राएलनासंगे
गिलगालनी छावनीमां परत गयात.

11 हाई ऐकीसन हासोरना राजा याबीन यानी मादोनना राजा योबाब अनी
शिम्रोनना राजा अनी अक्षाफाना राजा यासले, 2 त्याप्रमाणे उत्तर
दिशाले डोंगराळ भागमां, किन्नेरोथना दक्षिणले अराबामां, तळवट अनी
पश्चिमले दोराना माळामाधला राजासले, 3 अनी पुर्वेले अनी पश्चिमले
कनानी, अमोरी, हित्ती, परिज्जी अनी डोंगरकडला यबुसी अनी हर्मोन
पहाडना तळपान मिस्पा प्रांतमां राहानारा हिव्वी यासले बलावनं धाडं. 4
तवय त्या बठा आपला सेन लिसन सागरना काठले वाळुनासारखा अगणित
बाहेर निघनात; त्यासनासंगे घोडा अनी रभ बराच व्हतात. 5 हया बठा
राजासनी एकजागे व्हयीसनं इस्राएलनासंगे लढाकरता मेरोम नावना तलावना
जोडे तळ दिदा. 6 तवय परमेश्वर यहोशवाले बोलना, त्यासले भ्याऊ नको,

कारण सकाय हाई येळले मी त्या बठासले इस्राएलना हातमां दिसन त्यासना
संहार करसु; तवय तु त्यासना घोडासना मांडयासना शिर तोडी टाकं अनी
रथ आगमां जायी टाकात. 7 तवय यहोशवा बठा योध्दयासनीसंगे मेरोम
सरोवरपान आचानक ईसन त्यासना तुटी पडना. 8 परमेश्वरनी त्यासले
इस्राएलना हातमां दिद्, त्यासनी त्यासले मार दिसनं सीदोन महानगरपावोत
अनी मिस्रोपोथ-माईमापावोत अनी पुर्वले मिस्पा खोरापावोत त्यासना पाठलाग
करा अनी त्यासले मारी टाक; त्यासमाधला एकलेबी जीवत राह् दिद् नही. 9
परमेश्वरनी सांग व्हतं त्याप्रमाणे यहोशवानी त्यासनं करं; त्यानी त्यासना
घोडासना मांडयासना शिरा तोडयात अनी त्यासना रथ आगमां जायी टाकात.
10 त्या येळले यहोशवानी मांगे परतीसनं हासोर लिद्, अनी त्याना राजाले
तलवारघाई मारी टाक; आगोदर हासोर हया त्या राष्ट्रमां परमुख व्हतात. 11
जेवढा जनावर तठे राहात व्हतात त्या बठासना तलवारघाई संहार करीसनं
कोणताच जनावर जीवत राह् दिद् नही; अनी त्यानी हासोर हयाले आग
लाईसनं ते जायी टाकं. 12 परमेश्वरना सेवक मोशे याना आज्ञाप्रमाणे त्या
राजासना बठा नगर अनी त्यासना बठा राजा हस्तगत करीसनं यहोशवानी
त्यासना तलवारघाई संहार करीसनं बठकाही नाश करी टाकं. 13 तरी बी ज्या
नगर टेकडीवर बसेल व्हतात त्या इस्राएल लोकसनी जाळं नही; पण हासोर
नगरले यहोशवानी जाळी टाकं; 14 त्या नगरमाधला बठी मालमत्ता अनी
गुरेढोरे इस्राएल लोकेसनी लुटी लिद्, पण तलवार चालाडीसनं मनुष्यना
नि: पात करं, एकबी जनावर जीवत राह् दिद नही. 15 परमेश्वरनी आपला
सेवक मोशे याले आज्ञा कराप्रमाणे मोशेनी यहोशवाले सांग; अनी त्याप्रमाणे
यहोशवानी करं. परमेश्वरनी मोशेले सांगेल कोणतीबी गोष्ट करावाचून त्यानी
सोडं नही. 16 या परकारं यहोशवानी डोंगरी मुलूख, बठा दक्षिण देश, बठा
गोशेन प्रांत, तळवट, अराबा, इस्राएलना डोंगराळ परदेश अनी त्यानी तळवट
हाई लिदी. 17 सेईरना वाटपान हालाक डोंगरपाईन हर्मोन पर्वततळपान
लबानोन खोरामाधला बाल-गाद आठेना बठा मुलूख अनी त्यामाधला राजा
त्यानी हस्तगत करं, अनी त्यासना मोड करीसनं त्यासले मारी टाक. 18
त्या बठा राजासनासंगे यहोशवानी बराच काळ युध्द करं. 19 गिबोनमां
राहानारा हिळयासले सोडीसन इस्राएल लोकेसनीसंगे सल्ला करं अस एक बी
नगर नव्हतं; त्या बठा त्यानी लढाई करीसनी जिंकी लिधात. 20 परमेश्वरनं
मानस अस व्हतं की त्यानी मोशेले सांगाप्रमाणे त्यासना निखालस नि: पात
करानं, त्यासले काहीच दयामाया नही दखाडता त्यासना संहार करानं,
म्हणीसनं त्यानी त्यानं कठीण करं अनी त्या इस्राएलनासंगे युध्द कराले बाहेर
निघनात. 21 त्या येळले यहोशवानी पहाडी देशमां जाईसनं हेब्रोन, दबीर अनी
अनाब यामाधला अनी यहुदा अनी इस्राएल यासना बठा डोंगराळ परदेशमां
राहानारा अनाकी लोकेसना नाश करा अनी त्यासना अनी त्यासना नगरना
बठा सत्यानाश करी टाका. 22 इस्राएल लोकसना देशमां कोणी अनाकी लोके
जीवत राहीना नहीत; पण गज्जा, गथ अनी अश्दोद यामाधला थोडा लोके
जीवत राहीनात. 23 परमेश्वरनी मोशेले सांगं व्हतं त्याप्रमाणे यहोशवानी बठा
देश लिदात अनी तो इस्राएल लोकेसना वंशना नियमप्रमाणे त्यासले वाटीसनं
वतन करी दिधा; तवय देशले युध्दपाईन आराम भेटना.

12 यार्देनना तिकडे उगवतीले आर्णोन खोरापाईन हर्मोन पर्वतपावोत
ज्या देश इस्राएल लोकेसनी लढीसनं काबीज कर; त्यासना राजासना
नाव हया शेतस; 2 आर्णोन खोरानं कडाले अरोएर नगरपाईन अनी त्याच
खोरामां मजारमाईन अम्मोनी लोकेसना सीमावर यब्बोक नदीपावोत ज्या
आर्धा गिलादवार, 3 अनी पुर्वेले किन्नेरोथ सरोवरपाईन बेथ-याशिमोथना
वाटवरला सपाटीपावोत म्हणजे क्षारसमुद्रपावोत ज्या प्रांत अनी दक्षिणले
पिसगाना उतरतीपावोत बठा परदेश यासवर अमोर्‍यासना राजा हेशबोननिवासी
सीहोन यानी सत्ता व्हती; 4 अवशिष्ट राहेल रेफाई लोकेसमाधला बाशानना
राजा ओग, हावु अष्टरोथ अनी एद्रई आठे राहे; 5 हर्मोन पर्वत, सलका, गशुरी
अनी माकाथी यासना सीमापावोत बठा बाशान प्रांत अनी हेशबोनना राजा
सीहोन याना मुलूखनी सीमा आठेपावोत त्यानी सत्ता आर्धा गिलादवर व्हती.
6 परमेश्वरना सेवक मोशे अनी इस्राएल लोक यासनी त्याना मोड करं व्हतं;
अनी परमेश्वरना सेवक मोशे यानी त्याना देश रऊबेनी, गादी अनी मनश्शाना
आर्धा वंश यासले वतन करी दिद व्हत. 7 यार्देनना पश्चिमले लबानोन खोरामां
बालगादपाईन सेईराले जाणारा घाटमां हालाक पर्वतपावोत ज्या राजासना देश
व्हतात अनी ज्यासले यहोशवा अनी इस्राएल लोक हयासनी मारं त्यासना
नावे हया शेतस; हया देश यहोशवानी इस्राएल लोकेसना वंशप्रमाणे अनी
विभागप्रमाणे त्यासले वतनदाखल वाटी दिधात. 8 हित्ती, अमोरी, कनानी,
परिज्जी, हिव्वी, यबूसी हया डोंगराळ परदेश, तळवट अराबा, उतरण, रान
अनी दक्षिण देश यामा राही राहिंतात. 9 यरीहोना राजा एक, बेथेलना बाजुले
ज्या आय नगर त्याना राजा एक, 10 यरूशेलमना राजा एक, हेब्रोनना राज
एक, 11 यर्मुथना राजा एक, लाखाशीना राजा एक, 12 एग्लोनना राजा
एक, गेजेरना राजा एक, 13 दबीरना राजा एक, गेदेरना राजा एक, 14
हर्माना राजा एक, अरादना राजा एक, 15 लिब्नाचा राजा एक, अदुल्लामना
राज एक, 16 मक्केदाना राजा एक, बेथेलना राजा एक, 17 तप्पुहाना राजा
एक, हेफेराना राजा एक, 18 अफेकना राजा एक, लशारोनना राजा एक,
19 मादोनना राजा एक, हासोरना राजा एक, 20 शिम्रोनमरोनना राजा एक,
अक्षाफाना राजा एक, 21 तानखाना राजा एक, मगिद्दोनना राजा एक, 22
केदेशाना राजा एक, कर्मेलाना जोडेना यकनामाना राजा एक, 23 दोरना
डोंगरळवटीमाधला दोरना राजा एक, गिलगालना राष्ट्रना राजा एक, 24
तिरसाना राजा एक; हया बठा राजा एकुण एकतीस व्हतात.

13 यहोशवा आते भलता धैयडा अनी उतार वयना व्हयेल व्हता, तवय
परमेश्वर त्याले बोलना, "तु धैयडा अनी उतार वयना व्हयी जायेल शे
अनी देशना बराच भाग आजुन ताबामां लेवानं राहेल शे. 2 ज्या परदेश बाकी
राहेल शेतस त्या हया; पलिष्टीसना बठा परदेश, बठा गशुरी; 3 मिसरनामोरेना
शीहोर नदीपाईन उत्तरपावोत एक्रोनना सीमापावोत कनान्यासना म्हणीसनं
ज्या मोडेल शेतस त्या प्रांत, तशेच पलिष्टीसना पाच सुभा म्हणजे गज्जा,
अश्दोद, अष्कलोन, गथ अनी एक्रोन; यानाशिवाय, दक्षिणकडला अव्वी,
4 अफेक अनी अमोर्‍यासनी सरहद्द आठेपावतना कनान्यासना बठा देश
अनी सीदोन्यासना मारा नावना देश; 5 अनी गिबली यासना देश तसच
उगवतीकडला हर्मोन पर्वतना तळपाईन, बाल-गादपाईन हमाथाना घाटपावोत

बठा लबनोन. 6 लबानोनपाईन मिस्रोपोथ-माईमपावोत सीदोन्यासना डोंगराळ
देशना रहीवाशी यासले मी इस्राएल लोकसनामोरे हाकली दिसू; एवढं मात्र तु
कर की मनी आज्ञाप्रमाणे चिठया टाकीसनं त्यासना देश इस्राएल लोकेसले
वाटी देय. 7 हाई देश नऊ वंश अनी मनश्शना आर्धा वंश यासले वतनदाखल
वाटी देय.'' 8 मनश्शना बाकीना आर्धा वंश अनी रऊबेनी अनी गादी
यासले वतनना वाटा मिळीसनं चुकेल शे; परमेश्वरना सेवक मोशे यानी पुर्वले
यार्देननातिकडे त्यासले आपूण करेल ठरावप्रमाणे वतन दिध. 9 म्हणजे आर्णोन
खोरानं बाजुले जे अरोएर शे अनी खोरामाधला नगर आठेतीन गिबोनपावोत
मेदबाना बठा पठारना परदेश, 10 अमोर्‍यासना हद्दपावोत हेशबोननिवासी
अमोर्‍यासना राजा सीहोन याना बठा नगर, 11 गिलाद देश, गशुरी अनी
माकाथी यासना बठा प्रांत, हर्मोन पर्वत अनी सलकापावोत बठा बाशान
देश; 12 म्हणजे रेफाईतमा जो एकठाच वाचेल अष्टरोथ अनी एद्रई आठे
राज्य करणारा ओग याना बठा राज्य, तठे बठासना मोशेनी मोड करीसनं
त्यासले देशमाईन घालाडी दिध व्हतं. 13 तरी इस्राएल लोकसनी गशुरी
अनी माकाथी यासले त्यासना देशमाईन घालानं नही म्हणीसनं गशुरी अनी
माकाथी आजपावोत इस्राएलमां वस्ती करीसनं राही राहीना शेतस. 14 लेवी
वंशासले मात्र त्यानी कोणतच वतन दिद नही, कारण इस्राएलना देव यानी
सांगाप्रमाणे परमेश्वरले वाहेल हव्ये हाईच त्यासना वतनभाग शे. 15 मोशेनी
रऊबेनी वंशसले त्यासना कुळप्रमाणे वतन दिधा. 16 त्यासना मुलूख हावु
शे; आर्णोन खोराना बाजुले जे अरोएर अनी खोरामाधला नगर यानापाईन
मेदबानाजोडेना बठा पठार परदेश; 17 पठारवरना हेशबोन अनी त्याना बठा
नगर, दिबोन, बामोथ-बाल, बेथ-बालमोन; 18 याहस, कदेमोथ, मेफाथ;
19 किर्या-थईम, सिब्मा, खोरामाधला बसेल सरेथ शहर; 20 बेथ-पौर,
पिसगानी उतरती, बेथ-याशिमोथ; 21 अनी माळवरना बठा गाव, म्हणजे
हेशबोनमां राज्य करणारा अमोर्‍यासना राजा सीहोन याना बठा राज्य; या
राजाले मोशेनी ठार मारं, अनी त्यानासंगे त्या देशमां राहानारा सिहोनना
अधिपति अनी मिद्‌घानसना सरदार अवी, रेकेम, सूर, हूर अनी रेबा यासलेबी
त्यानी मारं. 22 इस्राएल लोकेसनी तलवारघाई ज्यासना संहार करं त्यामाच
बौरना पोर्‍या बलाम दैवज्ञ यासनाबी वध करं. 23 रऊबेन यानी सीमा यार्देनना
काठले ठरनी, रऊबेनी यासना वतनभाग त्यासना कुळप्रमाणे नगर अनी गाव
हयासलेबी हाईच ठरनं. 24 मंग मोशेनी गाद वंशनीसंगे त्यासना कुळप्रमाणे
वतन दिधं. 25 त्यासना मुलूख हाई शे; याजेर, गिलादांतली बठा नगर; अनी
राब्बासनामोरेना अरोएरापावोत अमोर्‍यासना आर्धा देश; 26 हेशबोनापाईन
रामाथमिस्पापावोतना परदेश, बतोनीम महनाईमापाईन दबीरना हद्दपावोतना
परदेश; 27 खोरामाधला बेथहाराम, बेथ-निम्रा, सक्कोथ, साफोन, म्हणजे
हेशबोनाना राजा सीहोन याना राज्यना अवशिष्ट भाग अनी यार्देनना काठनं
किन्नेरोथ सरोवरपावोत यार्देनना पुर्वेना परदेश. 28 गादी यासनं वतन त्यासना
कुळप्रमाणे नगर अनी गाव यानासंगे हाईच ठरनं. 29 मंग मोशेनी मनश्शना
आर्धा वंशले वतन दिद व्हतं ते मनश्शना आर्धा वंशले त्याना कुळप्रमाणे व्हतं.
30 त्यासना मुलूख हाई; महनाईमापाईन बठा बाशान देश म्हणजे बाशानना राजा
ओग याना बठा राज्य अनी बाशानमाधला याईरना साठ नगर; 31 गिलादना
आर्धा भाग, अनी बाशानना राजा ओग याना राज्यमाधला अष्टरोथ अनी
एद्रई या नगरे मनश्शना पोर्‍या माखीर याना वंशना म्हणजे माखीरना आर्धा
वंशना त्याना कुळप्रमाणे वतन ठरन. 32 यरीहोनाजोडे यार्देनना पुर्वेले मवाबना
मैदानमां मोशेनी वाटी देयल वतन हया शेतस; 33 पण लेवी वंशले मोशेनी एक
बी वतन दिधा नही; इस्राएलना देव यहोवा हाऊच त्याना सांगाप्रमाणे त्यासना
वतन शे.

14 एलाजार याजक, नूनाना पोर्‍या यहोशवा अनी इस्राएल वंशना
पितृकुळना प्रमुख यासनी वाटा पाडी देयेल जे वतनभाग म्हणीसन
इस्राएल लोकेसले जे भेटनं ते हाई शे; 2 परमेश्वरनी साडेनऊ वंशनाबारामां
मोशेकडतीन देयेल आज्ञाप्रमाणे त्यासना वतनभाग चिठया टाकीसनं वाटं. 3
अडीच वंशसले मोशेनी यार्देनना पुर्वले वतन देयेल व्हतच; पण लेवी वंशसले
त्यासनासंगे काहीएक वतन देयल नव्हतं. 4 योसेफना वंशना दोन शाखा
व्हयेल व्हत्यात, त्या मनश्शे अनी एफ्राईम हया व्हत्यात; पण त्या देशमां
लेवीसले काही विभाग दिधा नही; पण राहावाले नगर अनी जनावर अनी धन
याकरता काही शिवार देयेल व्हतात. 5 परमेश्वरनी मोशेले देयेल आज्ञाले
अनुसरीसनं इस्राएल लोकेसनी तो देश वाटी लिदात. 6 मंग यहुदा वंशना लोके
गिलगालमां यहोशवाकडे ऊनात; अनी कनिज्जी यफुन्नेना पोर्‍या कालेब
त्याले बोलना, ''परमेश्वरनी देवभक्त मोशे याले तुना बारामां अनी मना बारामां
कादेश-बर्ण्यात काय सांग व्हतं ते तुले आठवत व्हयीच; 7 परमेश्वरना सेवक
मोशे यानी माले हाई देश शोध कराले कादेश-बर्ण्यामाईन धाडं; तवय मी
चाळीस वरीसना व्हतू अनी मना मनना समजुतप्रमाणे मी त्यानाकडे बातमी
आणी; 8 पण मना भाऊ मनासंगे जायेल व्हतात त्यासनी लोकेसनी कायीजमां
पानी पानी व्हयी अस करं; मी मात्र आपला देव यहोवा यानं सर्वाकाही
अनुसरीसनं करं. 9 तवय त्या रोजले मोशेनी आणभाक करीसनं माले सांग की
तु मना देव यहोवा यानं अनुसरनं करं म्हणीसनं ज्या भुमीले तुना पाय लागेल
शे ती तुनी अनी तुना वंशनं कायमनं वतन व्हयी. 10 आते दख, परमेश्वरनी
मोशेले हाई सांगं ती बातले पंचेचाळीस व्हयेल शेतस, एवढा येळमां इस्राएल
लोक जंगलमां भटकत व्हतात तवय परमेश्वरनी आपला वचनप्रमाणे माले
जीवत ठेयेल शे अनी मी आज पंचाऐंशी वरीसना व्हयेल शे. 11 मोशेनी माले
धाडं त्या रोज मनामां जेवढी शक्ती व्हती तेवढी आज बी शे; लढाई करानी
अनी येजा करानी ताकद मनामां जशी त्या येळली व्हती तशी आज बी शे.
12 तर त्या येळले परमेश्वरनी सांगाप्रमाणे हावु डोंगर माले दे; त्या येळले तु
एकलाच व्हता की, तठे अनाकी लोके राहीसनं तठेना नगर मोठमोठा अनी
तटबंदी शेतस; आते परमेश्वर माले सहाय्यक राहीना तर त्याना सांगाप्रमाणे मी
त्याले तठेतुन हाकली दिसू.'' 13 तवय यहोशवानी त्याले आशिर्वाद दिद;
अनी यफुन्नेना पोर्‍या कालेब याले हेब्रोन नगर वतन करी दिद; 14 हाई
परकारं आजपावोत कनिज्जी यफुन्नेना पोर्‍या कालेब याना हेब्रोन हाई वतन
व्हयेल शे; कारण तो इस्राएलना देव यहोवा याले पुर्णपणे अनुसरना. 15
आगोदर हेब्रोनना नाव किर्याथ-आर्बा व्हतं; हाई आर्बा अनाक्यामां भलता थोर
माणुस व्हयीसन गया, त्यानंतर त्या देशमां युध्दपाईन विसावा भेटनं.

15 यहुदा वंशले त्यासना कुळप्रमाणे चिठया टाकीसनं जो भाग भेटना
तो अदोमना सीमापावोत अनी दक्षिणले सीन जंगलपावत जोडेच
दक्षिणनना हद्द्पावोत पसरेल व्हतं. 2 त्यासना दक्षिण सीमाले क्षारसमुद्रना
दक्षिणले खाडीपाईन सुरू व्हयनं; 3 ती तशीच अक्राबीम नावनी चढतीले
दक्षिणले निघीसनं सीन जंगलना कडाले कादेश-बर्ण्याना दक्षिणले जाईसनं
हेब्रोनना जोडेतीन अद्दारवरतीन जाईसनं कर्काकडे वळेल शे; 4 तठेतीन
ती सीमा असमोनाले जाईसनं मिसरना नालापावत निघेल शे; तिना शेवट
समुद्रनाजोडे व्हयेल शे; तुमनी दक्षिण सीमा हाईच शे. 5 त्यासनी पुर्व सीमा
यार्देनना मुखपावोत क्षारसमुद्र ठरेल शे. उत्तर सीमा यार्देनना तोंडनाजोडे
समुद्रना खाडीपाईन सुरू व्हयीसनं, 6 बेथ हाग्लाना चढतीवरतीन जाईसनं बेथ
अराबना उत्तरले रऊबेनी बोहनना खडकपावोत जायेल शे; 7 तठेतीन ती
सीमा आखोर खोरापाईन दबीरपावोत जाईसनं उत्तरले गिलगालकडे वळेल
शे; हाई गिलगाल नदीना दक्षिणले अदुम्मीमाना चढावनीमोरे शे, मंग ती सीमा
एन-शेमेश नावना झरानीजोडेतीन जाईसन तिना शेवट एनरोगेलासले व्हस.
8 तठेतीन ती सीमा हिन्नोम पोर्‍यासना खिंडमाईन यबूसी चढतीना दक्षिण
भागवर म्हणजे यरूशेलम चढी जाईसनं पश्चिमले हिन्नोमाना खोरानीमोरे अनी
रेफाईम खोराना उत्तरना टोकले जे पहाडना माथावर जाईसनं पोचेल शे; 9
तठेतीन ती सीमा त्या पहाडना माथापाईन नफ्तोहाना झरापावोत जासं अनी
एफ्रोन डोंगरवरना नगरवरतीन निघीसनं तठेतीन बाला ऊर्फ किर्याथ-यारीम
आठेपावत जास. 10 तठेतीन ती सीमा बालाना पश्चिमले वळसा लिसनं सेईर
डोंगरले लागीसनं यारीम ऊर्फ कसालोन डोंगरना उत्तर बाजुले जाईसनं बेथ-
शेमेश आठे उतरसं अनी तशीच तिम्नाकडे निघसं; 11 तठेतीन ती सीमा
एक्रोनना उत्तर भागवरतीन शिक्रोनपावोत जायेल शे अनी बाला पहाडवरतीन
यबनेलास निघेल शे; या सीमानी शेवट समुद्रनी काठले व्हसं. 12 पश्चिमनी
सरहद्द महासमुद्रना किनारा शे, यहुदा वंशले त्यासना कुळप्रमाणे जो भाग
मिळना त्यानं हया चतु: सीमा शेतस. 13 यफुन्नेना पोर्‍या कालेब याले
परमेश्वरनी सांगाप्रमाणे यहोशवानी यहुदाना वंशनासंगे वतन दिधा ते म्हणजे
किर्याथ-आर्बा ऊर्फ हेब्रोन शे; हाऊ आर्बा अनाकना बाप. 14 कालेबनी शेशय,
अहीमान अनी तलमय या अनाकना तिनी पोर्‍यासले तठेतीन घालाडी दिद.
15 तठेतीन त्यानी दबीरना रहीवाशासवर हल्ला करा; दबीरना आगोदरना
नाव किर्याथ-सेफर व्हत. 16 कालेब बोलना, "जो कोनी किर्याथ-सेफर
लढीसनं काबीज करी त्याले मी मनी पोर अखसा हिले दिसू." 17 त्यावरतीन
कालेबना भाऊ कनाज याना पोर्‍या अथनिएल यानी ते नगर लिधं; तवय
कालेबनी आपली पोर अखसा हिले त्याले बायको करी दिधी. 18 ती ऊनी
तवय आपला वडीलपाईन काही जमीन लेवानी भर तिनी त्याले दिधी. 19 ती
बोलनी, "माले एक देणगी दे; तु माले दक्षिणकडली जमीन देयल शेच; माले
पाणीना झरा बी देय;" तवय त्यानी वरला अनी खालना झरा तिले दिधा.
20 यहुदा वंशना कुळनासारखा जो त्यासना वतनभाग ठरनं तो हाई शे; 21
यहुदाना वंशासले दक्षिणले अदोमना सीमानाजोडेना नगर भेटनात त्या हया
शेतस; कब्सेल, एदेर अनी यागूर; 22 कीना, दीमोना अनी अदादा; 23
केदेश, हासोर अनी इथनान; 24 जीफ, टेलेम अनी बालोथ; 25 हासोर-
हदत्ता अनी करीयोथ-हस्रोन (हाईच हासोर) 26 अमाम; शमा अनी मोलादा;
27 हसर-गदा, हेष्मोन अनी बेथ-पेलेट; 28 हसर-शुवाल, बैर-शेबा अनी
बिजोथा; 29 बाला, ईयीम अनी असेम; 30 एल्तोलाद, कसील अनी हर्मा;
31 सिकलाग, मद्मन्ना अनी सन्सन्ना 32 लवावोथ, शिलहीम, अईन अनी
रिम्मोन; या बठा नगर मिळीसनं एकोणतीस अनी त्यासना गाव. 33 तळवटना
नगर हया शेतस: एष्टोवोल, सरा अनी अषणा; 34 जानोह, गेन-गन्नीम,
तप्पुहा अनी एनाम; 35 यर्मुथ, अदुल्लाम, सोखो अनी अजेका; 36 शारईम,
अदीथईम, गदेरा अनी गदेरोथईम; आशा चौदा नगर अनी त्यासना गावं. 37
सनान, अनी हदाशा अनी मिग्दल-गाद; 38 दिलान, मिस्पा अनी यकथेल; 39
लाखीश, बसकाथ अनी एग्लोन; 40 कब्बोन, लहमाम अनी किथलिश; 41
गदेरोथ, बेथ-दागोन, नामा अनी मक्केदा अस सोया नगर अनी त्यासना गाव.
42 लिब्ना, एतेर अनी आशान; 43 इफताह, अष्णा अनी नसीब; 44 कईला,
अकबीज अनी मारेशा; अस नऊ नगर अनी त्यासना गाव. 45 एक्रोन अनी
त्याना खेडापाडा; 46 एक्रोननाजोडे अनी पश्चिमनं अश्दोदानना बाजुना बठा
नगर अनी त्यासना गाव. 47 अश्दोद अनी त्यासनं खेडापाडा; गज्जा अनी
त्यासना खेडापाडा; मिसरना नाला अनी महासमुद्रना काठना नगर. 48 अनी
डोंगरवटना हया नगर शेतस; शामीर, यत्तीर अनी सोखो; 49 दन्ना, किर्याथ
अनी सन्ना उर्फ दबीर; 50 अनाब, एष्टमो अनी अनीम; 51 गोशेन, होलोन,
अनी गिलो, अस आकरा नगर अनी त्यासना गाव. 52 अराब, दूमा अनी
एशान; 53 यानीम, बेथतप्पुहा अनी अफेका; 54 हुमटा किर्याथ-अर्बा ऊर्फ
हेब्रोन अनी सियोर; अस नऊ नगर अनी त्यासना गाव. 55 मावोन, कर्मेल,
जीफ अनी युटा; 56 इज्रेल, यकदाम अनी जानोह; 57 काइन, गिबा अनी
तिम्ना; अस दहा नगर अनी त्यासना गाव. 58 हल्हुल, बेथ-सूर, गदोर; 59
माराथ, बेथ-अनोथ अनी एकतकोन; अस सवू नगर अनी त्यासना गाव. 60
किर्याथ-बाल म्हणजे किर्याथ यारीम अनी राब्बा हया दोन नगर अनी त्यासना
गाव. 61 रानमाधला हया नगर शेतस; बेथ-अराबा, मिद्दीन अनी सखाखा; 62
निबशान, क्षारनगर अनी एन-गेदी; अस सवू नगर अनी त्यासना गाव. 63
यरूशेलमां राहानारा यबुशी लोकेसले यहुदाना वंशासले घालाडता ऊनं नही;
अनी आजपावोत यबुशी लोक यरूशेलमा यहुदानासंगे राही राहीना शेतस.

16 योसेफनं वंशनं जे भाग चिठया टाकीसनं ठरायेल व्हतं ते हाई शे: त्यानी
सीमा यरीहोनाजवय यार्देन नदीपाईन पुर्वतीन यरीहोना जलसंचयपान
जाईसनं जंगलमां पहाडी प्रदेशमाईन बेथेलले जासं; 2 तठेतीन ती ल्ज आठे
जाईसनं अर्कीना सीमापाईन अटारोथ आठे जास; 3 पश्चिमले यफलेटी
यासन्या सरहद्दपाईन खालनं बेथ-हारोन अनी गेजेर आठे उतरीसनं समुद्रनी
सीमापान जासं. 4 योसेफना पोर्‍या मनश्शे अनी एफ्राईम यासनी आपआपलं
वतन लिधं. 5 एफ्राईम वंशाची सरहद्द ज्यान्या त्यान्या कुयप्रमाणे ठरनी ती
आशी; त्यासन्या वतनना सरहद्दले पुर्वेले सुस्वात व्हयीसनं अटारोथ अद्दार
आठेतीन वरनी बेथ-हारोनले जासं; 6 उत्तर सीमा पश्चिमले मिखमथाथ आठे
सुरू व्हयीसनं पुर्वले वळसा लिसनं तानथशिलो आठे जासं अनी तठेतीन मोरे
निघीसनं यानोहा आठेपावत जासं; 7 अनी यानोहा आठेतीन ती आटारोथ

अनी नारा आठे उतरीसनं यरीहोपान यार्देनपान निंघस. 8 हाई सीमा तप्पुहा
आठेतीन निघीसनं पश्चिम दिशाले जाईसनं काना नालावरतीन समुद्रपान
जासं; एफ्राईमना वंशसनं त्यासना कुयप्रमाणे वतन हाई शे: 9 तशेच मनश्शेना
वंशसना वतनमाईन नगरे आस-पासना खेडापाडासनीसंगे एफ्राईमना वंशकरता
येगळी करीसनं ठेवामां वनात. 10 गेजेरमां ज्या कनानी लोके राहात व्हतात
त्यासले एफ्राईमनी घालाडं नही म्हणीसनं त्या कनानी त्यासमां आजपावोत
वस्ती करी राहीना शेतस; त्या दास व्हयीसनं बिगारकाम करनारा व्हयनात.

17 योसेफना वडील पोऱ्या मनश्शे याना वंशना भाग चिठया टाकीसनं
ठरावं ते हाई शे: माखीर हाऊ वडील पोऱ्या गिलादना बाप व्हतां, हाऊ
मोठा योध्दा व्हता म्हणीसनं त्याले गिलाद अनी बाशान हाई प्रांत भेटनं. 2
मनश्शेना बाकीना वंशसले त्यासना कुळप्रमाणे जो भाग भेटना तो अशा;
अबिजेयेर, हेलेक, अस्रियेल, शेखेम, हेफेर अनी शमीदा हया आपआपला
कुळप्रमाणे योसेफना पोऱ्या मनश्शे याना वंशमाधला ज्या माणसे व्हतात,
त्यासन्या येगयेगळ्या कुळप्रमाणे ह्या विभाग ठरनात; 3 पण सलाफहाद बिन
हेफेर बिन गिला बिन माखीर बिन मनश्शे याले पोऱ्यासोरे नही व्हतात. पोरी
व्हत्यात, त्या पोरीसना नाव महला, नोआ, हाग्ला, मिल्का अनी तिरसा ह्या
व्हत्यात. 4 एलाजार याजक, नूनाना पोऱ्या यहोशवा अनी सरदार मंडयी
यासनामोरे या पोरी यिसनं बोलन्यात, परमेश्वरनी मोशेले आज्ञा देयेल व्हती
त्याप्रमाणे आमले आमना भाऊबंदासमां वतन दया; तवय यहोशवानी परमेश्वरनी
आज्ञाप्रमाणे त्यासले त्यासना बापना भाऊबंदसनीसंगे वतन दिध. 5 असा
प्रकारे यार्देनना तिकडे गिलाद अनी बाशान या प्रांतासनासंगे मनश्शेले दहा भाग
भेटनात; 6 कारण मनश्शेना वंशमासल्या बायासले त्यासन्या पुत्रसंततीनासंगे
वतन भाग भेटनं अनी मनश्शेना वंशना बाकिना बी लोकसले गिलाद प्रांत
भेटना. 7 मनश्शेनी सीमा आशेरपाईन शखेमासमोरनी मिखमथाथापावोत
जास; अनी मोरे ती उजवी बाजुले एन-तप्पुहाना लोकवस्तीपावोत जाईसनं
भिडसं. 8 तप्पुहाना प्रांत मनश्शना व्हता; पण मनश्शेना सीमापान तप्पुहा
नगर हाई एफ्राईमनं व्हतं. 9 तठेतीन ती सीमा काना नालापावत उरतरीसनं
त्याना दक्षिणले भिडसं; तठेतीन मनश्शेना प्रांतमां काही नगर एफ्राईमना
व्हतात; आजून मनश्शानी सीमा त्या ओहळना उत्तरले जाईसनं समुद्रपावोत
जासं; 10 दक्षिणकडला परदेश एफ्राईमना अनी उत्तरकडला मनश्शाना,
त्यानी सीमा समुद्र शे; त्याना उत्तर सीमाले आशेर अनी पुर्वले इस्साखार
शे. 11 इस्साखार अनी आशेर यासना प्रांतमां मनश्शेना गाव व्हतं ते अस:
बेथ-शान अनी त्याना खेडापाडा, इब्लाम अनी त्याना खेडापाडा; दोर
आठेनी लोकवस्ती अनी त्याना खेडापाडा; एन-दोरनी लोकवस्ती अनी त्याना
खेडापाडा; तानख आठेनी लोकवस्ती अनी त्यानी खेडीपाडी; मगिद्दो अनी
त्यानी खेडीपाडी अनी त्यासन्या रहीवाशासनीसंगे तीन टेकडया; 12 पण हाई
नगरना रहीवाशासले मनश्शना वंशसले घालाडाता ऊनं नही; त्या देशमांस
राहावानं हट्ट कनान्यासनी धरं. 13 इस्राएल लोके समर्थ व्हयनात तवय
त्यासनी त्या कनानी लोकेसले बिगारकाम कराले लावं, बठासले हाकलं नही.
14 योसेफ वंशसनी यहोशवाले बोलनात, परमेश्वरना आमनावर आजपावोत
प्रसाद राहावामुये आम्हीन संख्यातीन बराच शेतस तर तु चिठी टाकीसनं
आमले वतनना एकच भाग का बर दिध? 15 यहोशवा त्यासले बोलना, तुम्हीन
संख्यातीन बराच शेतस अनी एफ्राईमना डोंगराळ परदेश तुमले पुरस नही तर
परिज्जी अनी रेफाई यासना देशमाधला जंगल तोडीसनं तठे वस्ती करा. 16
तवय योसेफना वंश बोलनात, हाई डोंगराळ परदेश आमले पुरस नही; बेथ-
शान अनी त्याना आसपासना खेडापाडा अनी इज्रेल खोरं, या तलप्रांतमां
राहानारा कनानी लोकेसपान लोखंडी रथ शेतस. 17 यहोशवानी योसेफना
वंशसले म्हणजे एफ्राईम अनी मनश्शे यासले सांग, तुम्हीन संख्यातीन बराच
शेतस अनी तुमना सामर्थ्यबी मोठ शे; तुमले फक्त एकच विभाग भेटी अस
नही. 18 तर तो पहाडी देश तुमना व्हयी; तठे जंगल शे ते तोडा म्हणजे त्याना
आसपासना देश तुमना व्हयी. कनानी लोकेसपान लोखंडी रथ व्हतीन अनी
त्या बलिष्ट व्हतीन तरीबी तुमले त्यासले घालाडाता येई.

18 मंग इस्राएलनी बठी मंडयी शिलो आठे एकजागे व्हयनी अनी तठे
त्यासनी देवनं दर्शनमंडप उभं करं; आते बठा देश त्यासना हातमां
येयल व्हतं. 2 इस्राएल लोकेसमाईन ज्यासले वतनभाग भेटनं नही अस सात
वंश राहेल व्हतात. 3 यहोशवा इस्राएल लोकेसले बोलना, "तुमना पुर्वजना
देव यहोवा यानी तुमले जो देश दिध तो आपला ताबामां लेवानाबारामां तुम्हीन
कोठपावोत येळ लावशात? 4 परतेक वंशमाधला तीन माणसे नेमा म्हणजे मीय
त्यासले धाडंस; त्यासनी जाईसनं चारीमेर फिरीसनं देश दखानं, अनी आप
आपला वंशासले मिळानं वतनभागना वर्णन लिखीसनं मनाकडे लयी येवानं.
5 त्यासनी उरेल देशना सात भाग रेखाटानं; यहुदानी दक्षिणकडला आपला
नेमेल वतनभागमां वस्ती करानी अनी योसेफना वंशसनी उत्तरले आपला
वतनभागमां वस्ती करानी. 6 त्या देशना सात भागनी माहीती काढीसन ते
वर्णन मनाकडे लयी येवानं म्हणजे मी आठे आपला देव यहोवा यानामोरे तुमना
नावसनी चिठी टाकसू. 7 लेवीसले तर तुमनामां वतनभाग नही; परमेश्वरनी
त्यासले देयेल याजकवृत्ती हाईच त्यासना वतन शे; गाद, रऊबेन अनी
मनश्शेना आर्धा वंश यासले यार्देनना पुर्वले वतन भेटी चुकेल शे; परमेश्वरना
सेवक मोशे यानी त्यासले ते देयेल शे." 8 मंग त्या माणसे मार्गस्थ व्हयनात;
तवय त्या देशना वर्णन लिखाले ज्या जाणार व्हतात त्यासले यहोशवानि
आज्ञा दिधी की, "जा अनी इकडे तिकडे फिरा अनी त्याना वर्णन लिखीसनं
मनाकडे लयी या अनी म्हणजे मी शिलो आठे परमेश्वरनामोरे तुमन्या नावन्या
चिठया टाकसू." 9 तवय त्या माणसे तठेतीन निघीसनं देशभर फिरनात
अनी तठेना नगरप्रमाणे त्यासन्या सात वाटयासन्या वर्णन त्यासनी वहीमां
लिखीसनं त्या बठा शिलो आठे छावनीमां यहोशवाकडे लयात. 10 शिलो
आठे परमेश्वरनामोरे यहोशवानी त्यासन्या नावन्या चिठया टाक्यात; त्या
ठिकाणले यहोशवानी इस्राएल लोकेसले ज्याना त्याना वतनप्रमाणे जमीन वाटी
दिधी. 11 बन्यामिनना वंशले त्यासना कुयप्रमाणे चिठी टाकीसनं जो वाटा
भेटना तो आशा: त्याना वाटा यहुदाना वंश अनी योसेफना वंश यासना प्रांतले
लागीसनं व्हता. 12 त्यासनी उत्तर सीमा यार्देननाजोडे सुरु व्हसं व्हयीसनं
यरीहोना उत्तरकडतीन वर जाईसनं पश्चिमले डोंगरवरतीन बेथ-आवेनना

जंगलमां निघसं; 13 तठेतीन ती लूज ऊर्फ बेथेल आठे येस अनी ल्जन दक्षिण
बाजुतीन निघीसनं खालना बेथ-हारोनना दक्षिणले पहाडपाईन अटारोथ-अदार
आठे निघस. 14 तठेतीन पश्मिम सीमाले वळसा घालीसनं बेथ-हारोनना
मोरेतीन त्याना दक्षिणकडला पहाडवरतीन यहुदा नगर किर्याथ-बाल ऊर्फ
किर्याथ-यारीम आठे निंघसं; यानी पश्चिम सीमा हाईच शे. 15 दक्षिणनी सीमा
पश्चिमले सुरु व्हईसन किर्याथ-यारीमना वरन टोकपाईन निंघीसनं नफ्तोह
झरापान जासं. 16 तठेतीन हिन्नोमपुत्रसना खिंडनासमोरतीन अनी रेफाई
खिंडना उत्तरले जो पहाड शे त्याना उत्तर टोकपाईन हिन्नोम खिंडमां म्हणजे
यबूसीना दक्षिण बाजुतीन ती सीमा एनरोगेलासले आठे उतरसं. 17 तठेतीन ती
सीमा उत्तरले वळसा लिसनं एन-शेमेश आठे निंघसं अनी तशीच अदुम्मीम
चढावनामोरे जे गलीलोथ शे तिकडे जासं; तठेतीन ती रऊबेनपुत्र बोहन
याना खडककडे जास. 18 मंग ती उत्तरले जाईसनं मैदाननामोरे यार्देनना
घाटमा उतरसं. 19 तठेतीन ती सीमा बेथ-हाग्लाना उत्तर दिशाले जाईसनं
क्षारसमुद्रना उत्तरनी घाटपान यार्देनना दक्षिण मुखपान निंघसं; हाई दक्षिण
सीमा शे. 20 त्यानी पुर्व सीमा यार्देन शे. बन्यामिनना वतनभाग त्यानी चतु:
सीमासहीत त्याना कुयप्रमाणे हाई शे. 21 बन्यामिन वंशना लोकेसले त्यानसा
त्यासना कुयप्रमाणे हया नगर भेटनात; यरीहो, बेथ-हाग्लाना, एमेकक-केसास,
22 बेथ-अराबा, समाराईस, बेथेल, 23 अव्वीम, पारा, अफ्रा, 24 कफर
अम्मोनी, अफनी, अनी गेबा; हया बारा नगर अनी त्यासना आसपासना गाव;
25 गिबोन, रामा, अनी बैरोथ; 26 मिस्पा, कफीरा अनी मोजा; 27 रेकेम,
इपैल अनी तरला; 28 सेला, एलेफ, यबुशी ऊर्फ यरूशेलम, गिबाथ अनी
किर्याथ; हया चौदा नगर अनी त्यासना आसपासना गाव; बन्यामिनना वंशना
त्यासना त्यासना कुयप्रमाणे हाई वतन शे.

19 दुसरी चिठी शिमोननी नावनी म्हणजे शिमोनी वंशनी त्याना कुयप्रमाणे
निंघनी: यहुदाना वंशना वतनमां त्याले वतन भेटनं, 2 त्यासले हाई
नगर वतन भेटनात; बैर-शेबा नाहीते शेबा अनी मोलादा; 3 हसर-शुवाल,
बाला अनी असेम; 4 एल्तोलाद, बथुल अनी हर्मा, 5 सिकलाग, बेथ-मर्का;
बोथ अनी हसर सुसा; 6 बेथ-लबवोथ अनी शारूहेन हया तेरा नगर अनी
त्याना आसपासना गाव; 7 अईन, रिम्मोन, एतेर अनी आशान; हया चार
नगर अनी त्याना आसपासना गाव; 8 अनी बालथ-बैर, ज्याले दक्षिण देशना
रामा म्हणतसं तठेपावोत या नगरना आजुबाजूना बठा गाव त्यासले भेटनात;
शिमोनी वंशसले त्यासना कुयप्रमाणे हाईच वतनभाग शे. 9 शिमोनले यहुदा
वंशना वतनभागमांस वाटा दिदा कारण यहुदी वंशना वतन त्यासना संख्याना
मानतीन बराच मोठा व्हता, म्हणीसनं त्यासना वतनमां शिमोनी वंशले वतन
भेटनं. 10 तिसरी चिठी जबुलून वंशनी त्यासना कुयपरामाण निंघनी; त्यासनी
वतननी सीमा सारीदपावत शे; 11 त्यासनी सीमा पश्चिमले मरलापावोत
जाईसनं दब्बेशेथ आठे येस अनी यकनामानामोरे नालाले जाईसनं लागस; 12
ती सारीद आठेतीन पुर्वले उगवतीले वळीसनं किसलोथ-ताबोर यान्या सीमाले
लागस; तठेतीन दाबरथ आठे जाईसन याफीयपावत वर जास; 13 तठेतीन
पुर्व दिशाले गथ-हेफेर अनी इत्ता-कासीन आठेपावोत जासं; अनी तठेतीन
नेयाजोडे रिम्मोन आठे निंघस; 14 तठेतीन ती सीमा त्याले वळसा घालीसनं
उत्तरले हन्नोथोनपावोत जास अनी तठेतीन एफताह-एल खोरामां सरस;
15 कट्टाथ, हलाल, शुम्रोन, ईदला, बेथलहेम या बारा नगर अनी त्यासना
आसपासना गाव त्यासले दिद. 16 जबुलून वंशमाधला लोकेसना त्यासना
कुयप्रमाणे नगर अनी त्यासना आसपासना गाव हया शेतस. 17 इस्साखारनी
वंशसनी त्यासना कुयप्रमाणे चौथी चिठी निघी. 18 त्यासनी सीमामां हया
नगर व्हतात; इज्रेल, कसुल्लोथ अनी शुनेम; 19 हफाराईम, शियोन अनी
अनाहरथ; 20 रब्बीथ, किशोन अनी अबेस; 21 रेमेथ, एन-गन्नीम एन-
हद्दा अनी बेथपसेस; 22 त्यानी सीमा ताबोर, शहसुमा अनी बेथ-शेमेश
आठेपावोत जास अनी ती यार्देनपान सरस; त्यासले हया सोया नगर अनी
त्यासना आसपासना गाव भेटनात. 23 इस्साखारना वंशसना त्यासना कुयप्रमाणे
नगर अनी त्यासना आसपासना गाव हया शेतस. 24 पाचवी चिठी आशेर
वंशसनी नावनी त्यासन्या कुयप्रमाणे निघी. 25 त्यासन्या सीमान्या मजारमां
हया देश व्हतात: हेलकाथ, हली, बटेन, अनी अक्षाफ; 26 अल्लामेलेख,
आमाद, अनी मिशाल; त्यासनी सीमा पश्चिमले कर्मेल अनी शिहोर-लिब्नाथ
आठपावोत जास; 27 ती वळीसनी उगवतीले बेथ-दागोन आठेपावोत जाईसनं
उत्तरले जबुलूनना वतनभागपावोत अनी एफताह-एल खोराना उत्तरकडतीन
बेथ-एमेक अनी नियेल आठेपावोत जासं; अनी तशीच ती डावीकडं काबूल
आठे निंघस; 28 तठेतीन ती एब्रोन, रहोब, हम्मोन अनी काना यावरतीन मोठी
सीदोनपावोत जासं; 29 तठेतीन ती वळसा लिसनं रामापावोत जासं अनी
तठेतीन ती सोर नावनी तटबंदीना नगरपावोत जासं; तठेतीन ती होसाकडे
वळसं अनी अकजीब परदेशमाईन जाईसनं समुद्रमां मिळसं; 30 उम्मा,
अफेक अनी रहोब, हयाबी त्यासना वाटाले ऊनात; जवयपास बाबीस नगर
अनी त्यासना आसपासना गाव त्यासले भेटनात. 31 आशेरना वंशजसना
त्यासना कुयप्रमाणे नगर अनी त्यासना आसपासना गाव हया शेतस. 32
सहावी चिठी नफताली वंशसनी नावनी त्यासन्या कुयप्रमाणे निघनी. 33
त्यासनी सीमा हेलेफ अनी साननीमासली एला वृक्ष यापाईन अदामी नेकेब
अनी यबनेल यावरतीन लक्कुम आठे जाईसनं यार्देनपान निंघसं; 34 तठेतीन
ती पश्चिमले वळीसनं अजनोथ-ताबोर आठे जासं अनी तठेतीन हुक्कोम
आठे जासं अनी तठेतीन दक्षिणले जबुलूनना वतनभागपावोत अनी पश्चिमले
आशेरना वतनभागपावोत उगवतीले यार्देनपान यहुदाना वतनभागले जाई
पोहचसं. 35 तठेना तटबंदीना नगर हया; सिद्दीम, सेर, हम्मथ, रक्कथ अनी
किन्नरेथ; 36 अदामा, राम; अनी हासोर; 37 केदेश, एद्रई अनी एन-हासोर;
38 इरोन, मिग्दल-एल, हरेम, बेथ-अनाथ अनी बेथ-शेमेश हया एकोणीस नगर
अनी त्यासना गाव. 39 नफताली वंशजसना त्यासना कुयप्रमाणे नगर अनी
त्यासना आसपासना गाव हया शेतस. 40 सातवी चिठी दान वंशसनी नावनी
त्यासन्या कुयप्रमाणे निघनी. 41 त्यासनी वतनसीमानी मजारमां हया नगर
शेतस; सरा, एष्टोवोल अनी ईर-शमेश; 42 शालब्बीन, अयालोन अनी इथला;
43 एलोन, तिम्ना अनी अनी एक्रोन; 44 एलतके, गिब्बथोन अनी बालाथ;
45 यहुद, बने-बराक अनी गथ-रिम्मोन; 46 मीयकोन, रक्कोन अनी याफोना
समोरना परदेश. 47 दान वंशजसनी सीमा त्यासना कुय वतननाबाहेर गयात;
कारण दान वंशजसनी लेशेमावर स्वारी करीसनं ते लढीसनं लिद्, तलवारघाई

त्याना नाश करं अनी त्यासना ताबा लिसनं तठे वस्ती करी; अनी आपला
मुयपरूष दान यानं नाव त्यासनी लेशेमास ठेवं. 48 दानना वंशजसना त्यासना
कुयप्रमाणे ज्या नगर अनी त्यासना आसपासना गाव भेटनात त्या हया शेतस.
49 चतु: सीमापरमानं वतन वाटी देवानं सरानंतर इस्राएल लोकेसनी नूनाना
पोर्‍या यहोशवा याले आपलामाईन हिस्सा दिदा; 50 त्यानी मांगेल एफ्राईमना
डोंगराय देशमाधला तिम्नाथ-सेरह नावनं नगर परमेश्वरनी आज्ञाप्रमाणे त्याले
दिध; ते नगर बसाडीसनं तठे तो राहावाले लागना. 51 एलाजार याजक, नूनाना
पोर्‍या यहोशवा अनी इस्राएल वंशसना त्यासना पितृकुयप्रमाणे प्रमुख यासनी
शिलो आठे देवना दर्शनमंडपना दारपान परमेश्वरनामोरे चिठया टाकीसनं ज्या
वतन वाटी दिदात त्या हया याप्रमाणे देश वाटीसनं देवानं सरनं.

20 मंग यहोशवा परमेश्वरले बोलना, 2 इस्राएल लोकेसले सांग, मी
मोशेकडतीन तुमले सांग व्हतं की शरणपुरे ठरावानं; 3 म्हणजे कोणी
भुलीचुकीसनं एखादाना जीव लिदा व्हई त्यामा त्याले पयी जाता येई अनी
खूनना सुड लेनारापाईन तुमले ती रक्षणस्थान व्हई. 4 असा माणुस एखादा
नगरकडे पयी गया म्हणजे त्यानी नगरना वेशीपान उभं राहावानं अनी
तठेना वडील मंडयीले आपलं प्रकरनं सांगानं, मंग त्यासनी त्याले आपला
नगरमां लिसनं आपलामां राहावाले जागा देवानं. 5 खुनना सुड लेनारानी
त्याना पाठलाग करं ते त्या वडील लोकेसनी त्या मनुष्यवध करनाराले
त्याना हातमां देवानं नही; कारण त्यानी नकयत आपला शेजाराले मारेल शे;
त्यानं त्यानासंगे पुर्वीन वैर नही व्हतं. 6 मंडयीनासमोर त्याना न्याय व्हसं
तोपावोत नाहीते त्या येळना मुख्य याजक हयातमां व्हयी तोपावोत त्यानी त्या
नगरमां राहावानं; मंग पाहीजे ते ज्या गावमाईन तो पयेल शे तठे त्यानी परत
जाईसन आपला घर राहावानं. 7 यानावरतीन त्यासनी नफतालीना डोंगराय
परदेशमाधला गालीलमां केदेश, एफ्राइमना डोंगरवटले शखेम, यहुदाना
डोंगराय परदेशमाधला किर्याथ-आर्बा ऊर्फ हेब्रोन हया नगर येगळा नेमी ठेयेल
व्हतात. 8 यरीहोना पुर्वेले यार्देननातिकडे त्यासनी रऊबेन वंशना विभागमाईन
मायवरना जंगलमाधला बेसेर, गाद वंशना विभागमाईन गिलादमाधला रामोथ
अनी मनश्शे वंशना विभागमाईन बाशानमाधला गोलान हया नगर ठेवात. 9
बठा इस्राएल लोकेसकरता अनी त्यासमां राहानारा परदेशी लोकेसकरता हया
नेमेल नगर व्हतात; त्या यानाकरता की एखादानी एखादाले भुलीचुकीतीन मारं
अनी तो अस एक नगरमां पयी गया ते मंडयीनामोरे उभं राहीसनं त्याना न्याय
व्हावाशिवाय खुनना सुड लेनाराले त्याले जीवे मारता येवाले नही पाहीजे.

21 मंग लेवी वंशमाधला पितृकुयना परमुख माणसे हया एलाजार याजक,
नुनाना पोर्‍या यहोशवा अनी इस्राएली वंशना पितृकुयना परमुख
यापान ऊनात. 2 त्या कनान देशमाधला शिलो आठे यिसनं बोलनात की
परमेश्वरनी मोशेकडतीन आशी आज्ञा करी व्हती की आमनी वस्तीकरता
नगर अनी आमना जनावरासकरता शिवार देवानं. 3 त्यावरतीन इस्राएल
लोकेसनी परमेश्वरनी आज्ञाप्रमाणे ज्यानात्याना वतनभागमाईन लेवीसले नगरे
अनी शिवार दिधात, त्या याप्रमाणे; 4 कहाथी कुयनी चिठी निघी तवय
लेवीसमाईन अहरोन याजकनं वंशले यहुदा, शिमोन अनी बन्यामिन या
वंशासना वाटासमाईन तेरा नगर भेटनात. 5 बाकीना कहाथी वंशसले एफ्राईम
वंशमाधला कुयना वाटासमाईन अनी दान वंशना अनी मनश्शना आरधा वंशना
नगरमाईन दहा नगर चिठया टाकीसनं दिधात. 6 गेर्षोन वंशसले इस्साखार
वंशमाधला कुयना अनी आशेर अनी नफताली यासना वंशना अनी अनी
बाशानमाधला मनश्शेना आरधा वंशना नगरमाईन तेरा नगर चिठया टाकीसनं
दिधात. 7 मरारी वंशासले त्यासना कुयप्रमाणे रऊबेन अनी जबुलून यासना
वंशना वाटामाईन बारा नगर दिधात. 8 परमेश्वरनी मोशेले देयेल आज्ञाप्रमाणे
इस्राएल लोकेसनी लेवीसले चिठया टाकीसनं हाई नगर अनी त्यासना शिवार
दिधात. 9 त्यासनी यहुदा अनी शिमोन यासना कुयमाधला विभागमाईन पुढे
सांगेल नगर दिधात. 10 लेवी वंशमाधला कहाथी कुयमाधला अहरोनना वंशले
पहिला वाटा मिळना. 11 त्यासले त्यानी यहुदामाधला डोंगराय परदेशमाधला
किर्याथ-आर्बा ऊर्फ हेब्रोन हाई नगर शिवारनीसंगे दिधं; आर्बा हाऊ अनाकना
बाप व्हता; 12 पण त्या नगरना वावर अनी आसपासना खेडापाडा यफुन्नेना
पोर्‍या कालेब याले त्यानी वतन करी देयेल व्हता. 13 अहरोन याजकना वंशले
मनुष्यवध कराकरता शरणपूर म्हणीसनं हेब्रोन अनी त्याना शिवार, यानाशिवाय
लिब्ना अनी त्याना शिवार; 14 यत्तीर अनी त्याना शिवार, एष्टमोवा अनी
त्याना शिवार; 15 होलोन अनी त्याना शिवार, दबीर अनी त्याना शिवार; 16
अईन अनी त्याना शिवार, युटा अनी त्याना शिवार, बेथ-शेमेश अनी त्याना
शिवार आशा बठा नऊ नगर त्या दोन वंशासले विभागी दिदात. 17 बन्यामिन
वंशना विभागमाईन गिबोन अनी त्याना शिवार, गेबा अनी त्याना शिवार, 18
अनाथोथ अनी त्याना शिवार, अलमोन अनी त्याना शिवार दिदात, अस
चारा नगर दिधात. 19 यापरकारं अहरोन वंशमाधला याजकले तेरा नगर
अनी त्यासना शिवार मिळनात. 20 बाकीना कहाथी वंशमाधला लेवीसले
एफ्राईम वंशमाधला विभागमाईन चिठी टाकीसनं नगर दिदात. 21 मनुष्यवध
कराकरता शरणपूर म्हणीसनं त्यासले एफ्राईमना डोंगराळ परदेशमाधला
शखेम नगर अनी त्याना शिवार, यानाशिवार गेजेर अनी त्याना शिवार; 22
किबसाईम अनी त्याना शिवार अनी बेथ-हारोन अनी त्याना शिवार, अस बठा
चार नगर त्यासनी दिदात. 23 दान वंशना विभागकरता एलतके अनी त्याना
शिवार, गिब्बथोन अनी त्याना शिवार, 24 अयालोन अनी त्याना शिवार
अनी गथ-रिम्मोन अनी त्याना शिवार हाई चार नगर दिदात. 25 मनश्शेना
आरधा वंशना विभागमाईन तानख अनी गथ-रिम्मोन अनी त्याना शिवार हया
दोन नगर दिधात. 26 या प्रकारे बाकीना राहेल कहाथी वंशसले जवयपास
बठा दहा नगर शिवारनासंगे दिधात. 27 लेवी वंशमाधला गेर्षोनना कुयले
मनश्शना आरधा वंशना विभागमाईन मनुष्यवध कराकरता शरणपूर म्हणीसनं
बाशानमाधला गोलान अनी त्याना शिवार, यानाशिवाय बैश्तरा अनी त्याना
शिवार, अस जवयपास बठा दोन नगर त्यासनी दिधात. 28 इस्साखार वंशना
विभागमाईन किशोन अनी त्याना शिवार, दाबरथ अनी त्याना शिवार; 29
यर्मुथ अनी त्याना शिवार, एन-गन्नीम अनी त्याना शिवार अस चार नगर
त्यासनी दिदात. 30 आशेर वंशना विभागमाईन मिशाल अनी त्याना शिवार,
अब्दोन अनी त्याना शिवार; 31 हेलकाथ अनी त्याना शिवार, अनी रहोब
अनी त्याना शिवार, हया चार नगर त्यानी दिधात. 32 नफताली वंशना

विभागमाईन गालीलमाधला नगर मनुष्यवध कराकरता शरणपूर म्हणीसनं
केदेश अनी त्याना शिवार, हम्मोथ-दोर अनी त्याना शिवार अनी कर्तान
अनी त्याना शिवार हया तीन नगर त्यासनी दिधात. 33 याप्रमाणे त्यासनी
गेर्षोन वंशसले त्यासना कुयप्रमाणे जवयपास तेरा नगर त्यासना शिवारसहीत
दिधात. 34 बाकीना लेवीसले म्हणजे मरारी वंशना लोकेसले जबुल्न वंशना
विभागमाईन यकनाम अनी त्याना शिवार, कर्ता अनी त्याना शिवार; 35
दिम्रा अनी त्याना शिवार अनी नहलाल अनी त्याना शिवार असा चार नगर
त्यासनी दिदात. 36 रऊबेन वंशना विभागमाईन बेसेर अनी त्याना शिवार,
याहस अनी त्याना शिवार, 37 कदेमोथ अनी त्याना शिवार अनी मेफाथ अनी
त्याना शिवार अस चार नगर त्यानी दिदात. 38 मनुष्यवध कराकरता शरणपूर
म्हणीसनं गाद वंशना विभागमाईन गिलादमाधला रामोथ अनी त्याना शिवार;
यानाशिवाय महनाइम अनी त्याना शिवार; 39 हेशबोन अनी त्याना शिवार
अनी याजेर अनी त्याना शिवार, अस जवयपास बठा चार नगर त्यासनी
दिधात. 40 याप्रमाणे बाकीना लेवीसले म्हणजे मरारी वंशना लोकेसले त्यासना
कुयप्रमाणे अस जवयपास बारा नगर चिठया टाकीसनं त्यासनी दिदात. 41
इस्राएल लोकेसनी वतनमाईन लेवीसले जवयपास अठ्ठेचायीस नगर अनी
त्यासना शिवारसहीत त्यासनी दिदात. 42 हया नगर त्यासना आसपासना
बठा शिवारसहीत भेटनात; यापरकारं त्या बठा नगरले लागीसनं व्हतात. 43
याप्रकारं जो देश देवानीबारामां परमेश्वरनी इस्राएल लोकेसनी पुर्वजसनीसंगे
आणभाक करी व्हती तो बठा त्यानी त्यासले दिधा अनी त्या त्याना वतन
पाईसन तठे राहावाले लागनात. 44 परमेश्वरनी त्यासना पुर्वजसले वचन दिद्
व्हतं त्याप्रमाणे चारीमेर विसावा भेटना; त्यासना कोनताच शत्रुले त्यासनामोरे
टिकनात नही; परमेश्वरनी त्यासना बठा शत्रुसले त्यासना हातमां दिधं. 45
परमेश्वरनी इस्राएल घराणाले ज्या ज्या हितन्या गोष्ट सांग्या व्हत्यात त्यामासली
एक बी कमी पडनी नही; त्या बठया शिध्दीस गयात.

22 मंग यहोशवानी रऊबेन वंश, गादी वंश अनी मनश्शना आरधा वंश
यासना लोकेसले बलाई धाडं, 2 परमेश्वरना सेवक मोशे यानी तुमले जे
काही सांग व्हतं त्याप्रमाणे तुम्हीन सर्व काही करं अनी जी जी आज्ञा मी तुमले
दिधी ती तुम्हीन ऐकी; 3 आजपावोत तुम्हीन आपला भाऊबंदसले सोडीसनं
गयात नही अनी आपला देव यहोवा यानी आज्ञा ध्यान दिसनं पाळयात. 4
आता तुमना देव यहोवा यानी आपला वचनप्रमाणे तुमना भाऊबंदसले विसावा
देयेल शे, तर आते परमेश्वरना सेवक मोशे यानी यार्देनना तिकडे तुमले जी
भुमी वतन करी देयेल शे तठे तुम्हीन ज्याना त्याना डेरासले परत जा. 5
पण परमेश्वरना सेवक मोशे यानी तुमले जे धर्मशास्त्र अनी नियमशास्त्र लायी
देयेल शे ते पाळानं; आपला देव यहोवा यानावर प्रेम करानं, त्याना बठा
मार्गतीन चालानं, त्यानी आज्ञा पाया, त्याना व्हयीसनं राहा अनी त्यानी सेवा
मन लाईसनं करा; हाई बठा करानं ध्यानमां ठेवानं; 6 यहोशवानी त्यासले
आशिर्वाद दिसनं धाडी दिध, अनी त्या ज्याना त्याना डेराकडे गयात. 7
मनश्शेना आरधा वंशले मोशेनी बाशानमां विभाग दिदा व्हता, पण त्याना दुसरा
आरधा वंशले यहोशवानी यार्देनना पश्चिमले त्यासना भाऊबंदसमां विभाग
देयेल व्हता, यहोशवानी त्यासले ज्याना त्याना डेरासकडे रवानं करं तवय
त्यानी त्यासले आशिर्वाद दिद अनी सांग, 8 विपुल पशु, रुपे, सोने, पितळ,
लोखंड, बराच कपडा, आशी संपत्ती लिसनं ज्याना त्याना डेराले जावा;
आपला शत्रुपाईन लेयेल लुट आपला भाऊबंदसनीबरोबर वाटी ल्या. 9
मंग रऊबेन वंश, गादी वंश, मनश्शना आरधा वंश यासना माणसे इस्राएल
लोकेसपाईन कनान देशमां शिलोहपाईन परमेश्वरनी आज्ञाप्रमाणे मोशेनी देयेल
गिलाद नावनं वतनभुमीले परत निघी गयात. 10 जवय रऊबेन वंश, गाद वंश
अनी मनश्शेना आरधा वंश यामाधला माणसे कनान देशमां यार्देननी थडीना
परदेशमां ऊनात तवय त्यासनी यार्देननाजोडे मोठी प्रेक्षणीय वेदी बांधी. 11
रऊबेन वंश, गाद वंश अनी मनश्शना आरधा वंश यामाधला लोकेसनी कनान
देशनासमोर यार्देननी पैलथडीले इस्राएल लोकेसनी ताबामाधला परदेशमां
एक येदी बांधानी बातमी इस्राएल लोकेसनी कानवर व्हनं. 12 इस्राएल
लोकेसनी बठी मंडयीनी हाई आयकावर त्यासनावर लढाई कराले चाली
जावानं म्हणीसनं त्या बठा शिलो आठे एकजागे गोया व्हयनात. 13 मंग
इस्राएल लोकेसनी रऊबेन वंश, गाद वंश अनी मनश्शना आरधा वंश यामाधला
लोकेसकडे गिलाद देशमाधला एलाजार याजकना पोर्‍या फिनहास याले धाडं.
14 अनी त्यानासंगे इस्राएल लोकेसना वंशना पितृकुयमाधला परतेक वंशनामांगे
अस दहा सरदार धाडात; त्या इस्राएल लोकेसना कुयमाधला आप आपला
पितृकुयना परमुख व्हतात. 15 त्या गिलाद देशमां रऊबेन वंश, गाद वंश अनी
मनश्शना आरधा वंश यामाधला लोकेसकडे जाईसनं बोलनात, 16 परमेश्वरनी
बठी मंडयी सांगी राहीनी शे, "तुम्हीन इस्राएलना देव यहोवा यानाविरोधमां
हाई काय पाप करेल शे? तुम्हीन आते हाई येदी बांधेल शे, यामां तुम्हीन
परमेश्वरले अनुसरानं सोडीसनं त्यानाविरोधमां बंड करेल शे. 17 दखा, पौरना
प्रकरणमां जे आमनाकडतीन अधर्म घडनं त्यामुये परमेश्वरनी मंडयीवर मरी
यि गयी, तरीबी आम्हीन आजपावोत त्या अधर्मपाईन शुध्द व्हयनुत नही हाई
आमले थोडं व्हयेल शे त्यामुयेच, 18 तुम्हीन परमेश्वरले अनुसरानं सोडी दि
राहीना शेतस का? आज तुम्हीन परमेश्वनी येदीनाशिवाय दुसरी येदी बांधीसनं
परमेश्वरनी विरोधमां बंड कर ते सकाय बठी इस्राएलनी मंडयीवर त्याना क्रोध
व्हयी. 19 तुमनी वतन भुमी अपवित्र व्हयीते परमेश्वरना निवासमंडप जठे
शे त्या परमेश्वरनी वतनदेशमां नदीना तिकडे यिसनं आमनामां वतन ल्या,
पण आमना देव यहोवा यानी येदीशिवाय दुसरी येदी बांधीसनं परमेश्वरना
विरोधमां अनी आमनाविरोधमां बंड करानं नही. 20 जेरहना पोर्‍या आखान
यानी समर्पित वसतुनीबारामां आज्ञा मोडी अनी इस्राएलनी बठी मंडयीवर कोप
व्हयना नही का? त्याना अधर्मतीन त्याना एकलानां नाश व्हयनं नही." 21
तवय रऊबेन वंश, गाद वंश अनी मनश्शना आरधा वंश यामाधला माणसे
इस्राएलना पितृकुयना प्रमुखसले बोलनात, 22 "देवाधिदेव यहोवा, देवाधिदेव
यहोवा याले माहीत शे; इस्राएल लोकेसले बी माहीती पडो की, आम्हीन
परमेश्वरना विरोधमां बंड करीसनं अनी त्यानी आज्ञा मोडीसनं असं करं
व्हई ते तो आज आमले जीवत नही ठेवो! 23 परमेश्वरले अनुसरानं सोडी
देवाकरता आम्हीन हाई येदी बांधी व्हई ते, तिनावर होमार्पण, पेयार्पन अनी
शांतीर्पण कराकरता बांधेल व्हई ते, परमेश्वर आमनी झडती लेवो. 24 आम्हीन
पुढला ईचार करीसनं अनी ईषेस हेतुतीन हाई करेल शे; आम्हीन बोलनुत,

एखादा येळले पुढला कायमां तुमना पोऱ्या आमना पोऱ्यासले म्हणानं की,
इस्राएलना देव यहोवा यानासंगे तुमना काय संबंध शे? 25 ये रऊबेनी अनी
गादी लोकेसहो, परमेश्वरनी तुमनामां अनी आमनामां यार्देननी सीमा लाई देयल
शे, म्हणीसनं परमेश्वरवर तुमना काही हक्क नही शे; अस म्हणीसनं तुमना
वंश आमना वंशसले परमेश्वरनी भक्ती सोडी देवाले भाग पडतीन. 26 तवय
आम्हीन बोलनूत चाला, आपण एक येदी बांधू; ती होमबली नाहिते यज्ञबली
अर्पाकरता नही ते, 27 तुमना आमनामां अनी आमना मांगेतीन आमन्या अनी
तुमन्या पिढयासमां साक्ष राहावाले पाहीज, याकरता की आपण होमबली,
यज्ञबली अनी शांतीर्पण या करीसनं परमेश्वरनामोरे उपासना करानी, म्हणजे
परमेश्वर वर तुमना काही हक्क नही अस पुढला कायमां तुमना पोऱ्यासनी
आमना पोऱ्यासले नही म्हणाले पाहीजे. 28 आम्हीन सांगनूत, मोरे जवय त्या
माणसे आमले नाहिते आमना वंशसले अस म्हनतीन तवय आम्हीन त्यासले
सांगसूत, परमेश्वरवार येदीना नमुना दखा; आमना पुर्वजसनी ती होमबली
नाहीते यज्ञबली अर्पाकरता करी नही ते, ती तुमना आमनामां साक्ष म्हणीसनं
शे. 29 आमना देव यहोवा याले होमार्पण, अन्नर्पण कराकरता आमना देव
यहोवा यानी त्याना निवासमंडपनामोरेनी जी येदी शे तिनीशिवाय दुसरी येदी
बांधीसनं परमेश्वरना विरोधमां बंड करानी अनी प्रभुले अनुसरानं आज सोडी
देवानं आमना हातमाईन कधीच नही घडो.” 30 रऊबेन वंश, गाद वंश अनी
मनश्शना आरधा वंश यामाधला, लोकेसना हाई म्हणनं ऐकीसन फिनहास
याजक अनी त्यानासंगेना ज्या इस्राएल वंशना सरदार व्हतात यासनं समाधान
व्हयनं. 31 तवय एलाजार याजकना पोऱ्या फिनहास यानी, रऊबेन, गाद
अनी मनश्शे याना वंशसले सांग, यामां तुमीन काही परमेश्वरना गुन्हा करेल
नही म्हणीसनं आमनी खातरी व्हयेल शे की परमेश्वर आमनामां शे; तुम्हीन
आते इस्राएल लोकेसले परमेश्वरनी हातमाईन वाचाडेल शे. 32 तवय एलाजार
याजकना पोऱ्या फिनहास अनी सरदार हया रऊबेनी अनी गादी यासपाईन
निघीसनं गिलादमाईन कनान देशले इस्राएल लोकेसकडे परत गयात अनी
त्यासनी त्यासले हाई बातमी सांगी. 33 इस्राएल लोकेसना समाधान व्हयीसनं
त्यासनी परमेश्वरना धन्यावद करं अनी रऊबेनी अनी गादी यासनासंगे लढाना
बारामां नाहिते त्या राहातात, तो देश नाश करानीबारामां त्यासनी परत ती गोट
काढी नही. 34 रऊबेनी अनी गादी यासनी सांग की परमेश्वर हाऊच देव शे,
यानी तुमना आमनामां साक्ष म्हणीसनं हाई येदी शे; यावरतीन त्यासनी तिनं
नाव एद अस ठेवं.

23 इस्राएलले परमेश्वरनी त्यासना आसपासना बठा शत्रुसपाईन आराम
देवावर बराच येळ गये; अनी यहोशवा बराच वृध्द अनी उतार वयना
व्हयी गया; 2 तवय यहोशवानी बठा इस्राएलसले म्हणजे त्यासना वडीलसले,
त्यासना परमुख, त्यासना न्यायधीश अनी त्यासना अमलदार यासले बलाईसनं
सांग; मी आते वृध्द अनी उतार वयना व्हयी जायेल शे; 3 तुमनाकरता तुमना
देव यहोवा यानी या बठा राष्ट्रासनं काय करं हाई तुम्हीन दखेल शे; तुमनाकरता
लढना तो तुमना परमेश्वर. 4 दखा हाई अवशिष्ट राष्ट्र अनी ज्या राष्ट्रसना संहार
करेल शे त्यासना बठा देश जो यार्देनपाईन सुर्य मावयतीले मोठा समुद्रपावोत शे
तो मी तुमले तुमना वतनना वंश व्हावाले पाहीजे म्हणीसनं वाटी देयेल शे; 5
अनी तुमना देव यहोवा त्यासले तुमनामोरेतीन घालाडी अनी तुमनासमोर
हाकली देई; तुमना देव यहोवा यानी सांगाप्रमाणे तुम्हीन त्याना भुमीनं वतन
पावशात. 6 मोठी हिंमत धरा, मोशेना नियमशास्त्रना ग्रंथमां जे लिखेल शे ते बठ
मान्य करीसनं पाळा, त्यानापाईन उजवी डावीकडे वळानं नही; 7 तुमनामां
ज्या राष्ट्र राहेल शेतस त्यासमां मियानं नही; त्यासना देवनं नावबी लेवानं नही,
त्यासनी नावनी शपथ कोणले वाहावाले सांगानं नही; त्यासनी उपासना करानी
नही; त्यासले नमन करानं नही. 8 तर तुम्हीन आजपावोत आपला देव यहोवा
याले धरीसनं राहेल शेतस तशे राहावानं. 9 परमेश्वरनी तुमनामोरेतीन मोठमोठा
अनी बलाढय राष्ट्रसले घालाडी देयेल शेतस; तुमनामोरे ते आजपावोत कोणीच
टिकेल नही शे. 10 तुमनामाईन एक जण सहसांस्र पयाडी लायी, कारन
तुमले सांगाप्रमाणे तुमनाकरता लढनारा परतेक्ष तुमना देव यहोवा शे. 11 तुमना
देव यहोवा यानावर तुमना प्रेम राही आशी खबरदारी लेवानी; 12 पण जर
तुम्हीन कोनतेबी परकारतीन त्यानापाईन दुर वशात ते, तर तुमनामां वस्ती
करी राहानारा अवशिष्ट राष्ट्रासले जाई मियशात अनी त्यासनासंगे शरीरसंबंध
करीसनं दयनवयन करशात. 13 तर हाई पक्क समजानं की यानामोरे तुमना
देव यहोवा या राष्ट्रासले तुमना नजरनामोरेतीन घालाडावू नही, तर ती तुमले
पाश अनी सापळा, तुमना कुशीले चाबूक अनी डोयाले काटा अस व्हतीन;
अनी शेवट जी उत्तम भुमी तुमना देव यहोवा यानी तुमले देयेल शे तठेतीन
तुमना नायनाट व्हयी. 14 “दखा, मी आज बठी दुनियानी रिवाजप्रमाणे जासु;
तुमना बठासनी मननी अनी चितनी खातरी व्हयी जायेल शे की आपला देव
यहोवा यानी आपलाबारामां ज्या ज्या हितन्या गोट सांग्यात त्यामासली एक बी
कमी पडनी नही; त्या बठया तुमनीबारामां व्हयन्यात; एक बी गोट कमी
पडनी नही. 15 तुमना देव यहोवा यानी तुमले सांगाप्रमाणे बठया हितन्या गोष्टी
ज्याप्रमाणे घडन्यात त्याप्रमाणे अहितना परसंग परमेश्वर तुम्हनावर गुजारीसनं
जी उत्तम भुमी तुमना देव यहोवा यानी तुमले देयेल शे तठेतीन तुमना नायनाट
करी. 16 तुमना देव यहोवा यानी जो करार पायानी तुमले आज्ञा देयेल शे
त्यानं उल्लंघन करीसनं दुसरा देवनी उपासना करशात अनी त्यासना नमन
करशात तर परमेश्वरना कोप तुमनावर भडकी अनी जो देश त्यानी तुमले
देयेल शे तठेतीन तुमना लवकर नायनाट व्हयी.”

24 मंग यहोशवानी इस्राएल वंशना बठा लोकेसले शखेम आठे जमाडं;
अनी इस्राएल लोकेसना वडीलसले त्यासना परमुख, त्यासना न्यायधीश
अनी अमलदार यासले बलावनं धाडं; अनी त्या देवनामोरे हजर व्हयनात. 2
यहोशवा बठा लोकेसले बोलना, इस्राएलना देव यहोवा सांगस, प्राचीन कायले
अब्राहाम अनी नाहोर यासना वडील तेरह यानावरतीन तुमना पुर्वज फरात
नदीना तिकडे राहात व्हतात अनी त्या अन्य देवनी उपासना करेत. 3 तुमना
मुयपुरुष अब्राहाम याले महानदना तताईन आणं, कनान देशभर फिरावं, त्याना
वंश बहुगुणित करं अनी त्याले इसहाक दिदा. 4 मंग मी इसहाकले याकोब
अनी एसाव हया दिदात, अनी एसावले सेईर डोंगर वतन करी दिदा; याकोब
हाऊ आपला पोरेसोरेसनासंगे मिसर देशमां गया. 5 नंतर मोशे अनी अहरोन
यासले धाडीसनं मिसर देशमां ज्या कृत्य करात यावरतीन त्या देशले पिडनात;

नंतर मी तुमले बाहेर आणं; 6 मी तुमना पुर्वजसले मिसर देशमाईन काढी आणं;
मंग तुम्हीन समुद्रपावोत येई पोहचनात; अनी मिसरी लोकेसनी रथ अनी स्वार
यानासंगे तांबडा समुद्रपावोत तुमना पाठलाग करात. 7 त्यासनी परमेश्वरना
धावा करं तवय त्यानी तुमना अनी मिसऱ्यासनामजारमां आंधार पाडं अनी
त्यासनावार समुद्र आणीसनं त्यासले गडप करं; मिसर देशमां मी जे काही करं
ते तुम्हीन आपला डोयाघाई दख मंग जंगलमां तुम्हीन वस्ती करीसनं बराच
दिन व्हयनात. 8 मंग मी तुमले यार्देनना पुर्वले राहानारा अमोरी लोकेसना
देशमां आण; त्या तुमनासंगे लढनात; मी त्यासले तुमना हातमां दिद् अनी
तुम्हीन त्यासना देशना ताबा लिदा; तुमनामोरे मी त्यासना संहार करं. 9 नंतर
मवाबना राजा सिप्पोरपुत्र यानी ऊठीसनं इस्राएलनीसंगे युध्द करं; तुमले शाप
देवाकरता त्यानी बौरना पोऱ्या बालाक याले बलाई आण; 10 पण मी बलामनं
ऐकं नही; त्यानी तुमले उलट आशिर्वाद दिदा; यापरकारं मी तुमले त्याना
हातमाईन सोडावं. 11 तुम्हीन यार्देन नदी उतरीसनं यरीहोले ऊनात अनी
यरीहोना लोके अनी अमोरी, परिज्जी, कनानी, हित्ती, गिर्गाशी, हिव्वी अनी
यबुसी यासनी तुमनासंगे लढाई करी तवय मी त्यासले तुमना हातमां दिद्. 12
मी तुमना आघाडीसले गांधीलमाशा धाडयात अनी त्यासनी अमोऱ्यासना दोन
राजे तुमनामोरेतीन हाकली दिद्; हाई काम तुमनी तलवारघाई अनी धनुष्यघाई
व्हयनं नही. 13 मंग ज्या जमीनवर तुम्हीन कष्ट करेल नही शेतस आशी भुमी
मी तुमले दिदी; ज्या नगर तुम्हीन बांधात नही तठे तुम्हीन राही राहीना शेतस,
ज्या द्राक्षना मया अनी जैतुनना बाग लावं नहीत त्याना उपज तुम्हीन खाई
राहीना शेतस. 14 "तर आते परमेश्वरनं भर धरा, त्यानी सेवा सात्विक अनी
खरं मनतीन करा; अनी महानदनातिकडे अनी मिसर देशमां ज्या देव तुमना
पुर्वजसनी पुजात त्या टाकीसनं परमेश्वरनी सेवा करा. 15 परमेश्वरनी सेवा
करानं हाई तुमले गैर दखास व्हयीते तुम्हीन कोनी सेवा करशात हाई आज
ठरावानं; महानदीना तिकडे तुमना पुर्वजसनी ज्या देवनी पुजा करी त्यासनी
नाहीते तुम्हीन राही राहीना शेतस त्या देशमाधला अमोऱ्यासनी देवनी मी
अनी मना घरानं परमेश्वरनी सेवा करसुत." 16 तवय लोकेसनी उत्तर दिद्,
"परमेश्वरना त्याग करीसनं अन्य देवनी पुजा करानी हाई आमनाकडतीन न
घडो! 17 कारण आमना देव यहोवा यानीच आमले अनी आमना पुर्वजसले
मिसर देशमाईन, दास्यगृहामाईन बाहेर आणं; त्यानीच आमना नजरनासमोर
मोठमोठा चमत्कार करात अनी ज्या वाटघाई आम्हीन परवास करा अनी
ज्या लोकेसमाईन आम्हीन मार्गक्रमन करं तठे त्यानी आमनं रक्षण करं. 18
अनी या देशमां राहानारा अमोरी वगैरे बठा लोकेसले त्यानी आमनामोरेतीन
घालाडी दिद्; आम्हीनबी परमेश्वरनी सेवा करसतु, कारन तोच आमना देव
शे." 19 यहोशवा लोकेसले बोलना, "तुमनाकडतीन परमेश्वरनी सेवा घडाऊ
नही; कारण तो पवित्र देव शे; तो ईर्ष्यावान देव शे; तो तुमना अधर्मना अनी
तुमना पापसनी क्षमा कारावू नही. 20 तुम्हीन परमेश्वरना त्याग करीसनं दुसरा
देवनी पुजा करशात, तर जो तुमना कल्यान करत ऊना शे तो तुमले प्रतिकुय
व्हयीसनं तुमना अकल्यान करी, तुमना नाश करी." 21 लोके यहोशवाले
बोलनात, "नही, नही, आम्हीन परमेश्वरनी सेवा करसतु." 22 यहोशवा
लोकेसले बोलना, "तुम्हीन सेवाकरता परमेश्वर निवाडेल शे यानाबारामां
तुमनी तुमनाच साक्षी शेतस." त्या बोलनात, "हा, आम्हीनच साक्षी शेतस."
23 यहोशवा बोलना, "आपलामाधला दुसरा देव तुम्हीन टाकी दया, आपला
मन इस्राएलना देव यहोवा यानाकडे लावा." 24 लोके यहोशवाले बोलनात,
"आमना देव यहोवा यानीच आम्हीन सेवा करसुत अनी त्यानीच वाणी
आम्हीन आयकसुत." 25 तवय यहोशवानी त्या दिनले त्या लोकेसकडतीन
करार करी लिदा अनी शखेममां त्यासले विधी अनी नियम लाई दिधात. 26
या गोष्टी यहोशवानी देवना नियमशास्त्रना ग्रंथमां लिखी ठेवात अनी एक मोठी
शिला लिसनं परमेश्वरना पवित्र ठिकानना जोडे एक एला झाडनाखाल ती
उभी करानं. 27 यहोशवा बठा लोकेसले बोलना, "हाई शिला आपली साक्ष
व्हई कारण परमेश्वरनी आमले सांगेल बठा वचन हिनी ऐकेल शेतस; एकादा
येळले तुम्हीन परमेश्वरना त्याग करशात त्यामुये हाई शिला तुमनी साक्ष
म्हणीसनं ठेयल शे." 28 मंग यहोशवानी लोकेसले ज्याना त्याना वतनकडे
धाडी दिधं. 29 ह्या गोष्टी व्हावानंतर परमेश्वरना सेवक नुनाना पोऱ्या यहोशवा
एकशे दहा वरीस व्हईसनं मरना. 30 एफ्राईमना डोंगराय परदेशमां गाश नावनं
डोंगरना उत्तरले तिम्नाथ-सेरह आठे त्याना वतन भागना सीमावर त्यासनी
त्याले मुठमाती दिदी. 31 यहोशवानी हयातीमां अनी यहोशवा मरानंतर जीवत
राहेल वडील लोकेसले परमेश्वरनी इस्राएलकरता काय काय करं हाई दखाई
राहीनं व्हतं, त्यानी हयातीमां इस्राएल लोकेसनी परमेश्वरनी सेवा करी. 32
योसेफानी अस्थी इस्राएल लोकेसनी मिसर देशमाईन आन्या व्हत्यात त्या
शखेम आठे एकजागे पुऱ्यात; हाई जागा याकोबनी शखेमना बाप हमोर याना
वंशकडतीन शंभर चांदिना शिक्का दिसनं ईकत लिदी व्हती; हाई ठिकान
योसेफ वंशजसना वतन व्हयनं. 33 नंगर अहरोनना पोऱ्या एलाजार हाऊ
मरना; त्याले त्यासनी एफ्राईमना डोंगराय प्रांतमां त्याना पोऱ्या फिनहास यानं
गाव गिबा आठे मुठमाटी दिधी.

एस्तेर

1 अहश्वेरोश राजाना कारकीर्दीमा पुढे देल घटना घडनी: त्यानं साम्राज्य
भारतपाईन कूश देशपावत व्हतं; ज्याना अमल एकशे सत्तावीस प्रांतसवर
व्हता तोच हाऊ अहश्वेरोश राजा शे. 2 अहश्वेरोश राजानी राजधानी शूशन
राजवाडामाधला आपला राजसनवर बठानंतर. 3 आपला कारकीर्दीना तिसरा
वरीसले आपला सर्वा सरदार अनं सेवक यासले मेजवाणी दिधी, पारस अनं
मेदय यासना सेनापती, प्रांतोप्रांतीना राज्यपाल अनं सरदार त्यानापुढे हजर
व्हयनात; 4 त्यासले त्यानी बराच दिनपावत म्हणजे एकशेऐंशी दिनपावत
आपला वैभवशाली राज्यनी दौलत अनी आपला श्रेष्ठ प्रतापनं वैभव दखाडात.
5 एवढा दिन जावावर राजानी शूशन राजवाडामा येल धाकलामोठा लोकसले
राज मंदिरना बागना पटांगणमा सात दिन मेजवाणी दिधी. 6 तठला पडदा
ढवया, हिरवा अनं निळा रंगना व्हतात; ह्या पडदा तलम सणना अनं जांभळा
रंगनी दोरीसघाई चांदीना कडीसमा अडकाईसन संगमरवरी खांबसले लायेल
व्हतं; तठला बसान्या चौकडया सोना रूपासना राहिसन तांबडा, ढवया, पिवया
अनं काया संगमरवरी पाषाणना फरशीसवर ठेयेल व्हतं. 7 त्या मेजवाणीमा
राजाले पेवाले योग्य अश द्राक्षना मद्य येगयेगळा सुवर्णपात्रसमा घालीसन
राजाना औदार्यानुसार लोकसले भरपूर अस पेवाले देवामा वनं. 8 हाई पेवानं
नियमनानुसार राहे; कोणी कोणले बळजबरी नही करे; राजानी आपला मंदिरना
सर्वा कारभारीसले आज्ञा करेल व्हती की, त्यासनी पाहूणासनी तब्येतकडे
ध्यान देवानी. 9 वश्ती राणीनी बी राजा अहश्वेरोश याना राजमंदिरमा बाईसले
मेजवाणी दिधी. 10 सातवा दिनले द्राक्षरसघाई राजानं मन उल्लासयुक्त व्हयेल
व्हता त्यानी महूमान, बिगथा, हरबोना, बिगथा, बिग्था, अवगथा, जेथर,
कर्खस असा ज्या सात खोजे त्याना तैनातमा व्हतात त्यासले आज्ञा करी
की, 11 वश्ती राणीनं सौंदर्य देशदेशना लोकसले अनं सरदारसले दखाडानं
म्हणीन तिले राजमुकूट घालीन आपलापुढे लई येवानं; कारण ती भलती
देखणी व्हती. 12 खोजेसनाद्वारा वश्ती राणीले राजानी आज्ञा वनी तरी तिनी
येवाले नकार दिधं; त्यावरीन राजाले भलता क्रोध ईसन तो संतापना. 13 मंग
राजानी काळ जाननारा पंडितसले ईचारं; तो राजा सर्वा न्यायीशास्त्री अनं
धर्मज्ञ यासना सल्ला लेत राहे; 14 त्यानाजोडे कर्शना, शेथार, अदमाथा,
तार्शीश, मेरेस, मर्सना अनं ममुखान हाई पारस अनं मेदय आठला सात
सरदार राहेत. त्या राजानं हुजूरमा राहिसन राज्यमा त्यासना पहिला मान राहे;
15 राजानी त्यासले ईचारं, की, "अहश्वेरोशनी खोजेसनाद्वारा करेल आज्ञा
वश्ती राणीनी मान्य करी नही तर आम्हीन कायदेशीर रितीतीन तिनं काय
करानं?" 16 तवय ममुखाननी राजाले अनं सरदारसले उत्तर दिधं, "वश्ती
राणीनी हाऊ अपमान फक्त राजाना करेल शे अस नही? तर सर्वा सरदारसना
अनं अहश्वेरोश राजानं सर्वा प्रांतमा राहनारा सर्वा लोकेसनाबी करेल शे. 17
राणीनी हाई कृत्यनी बातमी सर्वा बायासले लागी अनी राजा अहश्वेरोश यानी
वश्ती राणीले आपलासमोर येवाले आज्ञा करी तरी बी ती वनी नही, अस
तिसले समजी तवय त्या आप आपला नवरासले तुच्छ मानाले लागतीन. 18
आज राणीनं हाई कृत्य पारस अनं मेदय देशना ज्या सरदार बायासनी ऐकेल शे
त्या राजाना सरदारसले अशच म्हणतीन; तवय भलतं अपमान अनं संताप
उत्पन्न व्हई. 19 राजानी मर्जी व्हई तर त्यानी एक राजकीय फर्मान फिरवानं
अनी काही फेरबदल व्हवाले नको म्हणीन पारसी अनं मेदय देशना कायदामा
अस लिखी ठेवानं की वश्ती राणीनी अहश्वेरोश यानासमोर परत येवानं नही
अनी तिनापेक्षा कोणी चांगली व्हई तिले पट्राणीनं पद भेटी. 20 राजानी हाई
आज्ञा त्याना सर्वा विस्तीर्ण साम्राज्यमा जाहीर व्हई तवय सर्वा बायका आपला
धाकला किंवा मोठा अस आपला नवराले मान देतीन." 21 हाई बोलनं,
राजाले अनं सरदारसले पटनं अनी ममुखानना सांगाप्रमाणं राजानी करं. 22
त्यानी आपला राज्यमाधला सर्वा प्रांतमाईन त्या त्या प्रांतना लिपीमा अनं त्या
त्या राष्ट्रनी भाषामा पत्रे धाडात की प्रत्येक माणुसनी आपला घरमा सत्ता
चालाडानी अनी हाई आज्ञा आपला लोकसन्या भाषासमा प्रसिध्द करानी.

2 यानानंतर अहश्वेरोश राजाना राग शांत व्हयना, तवय त्याले वश्ती राणीनी
काय करेल व्हतं अनं त्यामुये तिनाविरूध्द काय ठराव व्हयेल व्हता यानं
याद वनी. 2 मंग त्यानी सेवाचाकरी करनारा त्याना सेवक त्याले बोलनात,
"राजाकरता तरूण अनं देखणी कुवारीसना शोध करानं; 3 राजानी आपला
सर्वा प्रांतसमा अमलदार नेमानं; त्यासनी सर्वा देखण्या अनं तरूण कुवाऱ्या
शूशन वाडामाधलं अंतपुरमा गोया करीसन राजबाईसना रक्षक हेगे नावना
खोजा जो शे, त्याना स्वाधीन करानं अनी त्यासन्या शुध्दताकरता त्यासले
पाहिजे त्या वस्तु देवानं; 4 मंग त्यासनापाईन जी कुवारी राजाना मनमा ई
ती वश्ती राणीना ठिकाणमा राजानी पट्राणी व्हवानं." हाई गोष्ट राजाले
पसंत पडनी मंग त्यानी त्यानाप्रमाणे करं. 5 शूशन राजवाडामा मर्दखय बिन
याईर बिन शिमई बिन कीश हाऊ नावना एक बन्यामिनी यहूदी व्हता; 6
बाबेलना राजा नबुखद्रेस्सर यानी यहूदाना राजा यखन्या यानाबरोबर ज्या
लोके यरूशेलममाईन धरी लेयल व्हतात त्यासनापाईन हाऊ एक व्हता. 7
त्यानी आपला चुलतानी पोर हदस्सा म्हणजे एस्तेर हिना पालनपोषण करेल
व्हतं; तिले मायबाप नव्हतात; ती पोर देखणी अनं रूपवान व्हती. तिना
मायबाप मरावर मर्दखयनी तिले स्वतःनी पोरनागत सांभाळेल व्हता. 8
राजानी आज्ञा अनं त्याना ठराव प्रसिध्द व्हवावर बऱ्याच कुवाऱ्या शूशन
राजवाडामा हेगेना हवाली करामा वन्यात; एस्तेर हिलेबी राजमंदिरमाधलं
बाईसना रक्षक हेगे याना ताबामा दिधं. 9 ती तरूण बाई त्याले पसंत पडनी
अनं तो तिनावर प्रसन्न व्हयना; त्यानी काहीबी उशीर न करता तिना शुध्दतेना
वस्तु, तिना भोजन पदार्थ अनी तिले साजीत अश सात सख्या राजवाडामाईन
दिधात अनी तिले अनं तिना सख्यीसले तठेन लिसन अंतपुरमा सर्वापेक्षा
उत्तम जागा रावाले दिधी. 10 एस्तेरनी आपलं घराणाबइल सांगात नहीत;
तिनी सांगाले नको म्हणीन तिले मर्दखयनी बजाईन सांगेल व्हतं. 11 एस्तेर
कशी काय शे अनं तिनं काय व्हई, हाई समजाकरता मर्दखय रोजनरोज
अंतपुरना अंगणसमोर फेऱ्या मारे. 12 बाईसनाबाबत ठरायेल नियमप्रमाणे बारा
महिनापावत सर्वा काही उपचार व्हवावर एक एक कुवारीनी अहश्वेरोश
राजाकडे जावानी पाळी वनी. त्यासन्या शुध्दीकरणनी रीत सांगं म्हणजे
त्यासले गंधरसना तेल सहा महिना अनं सुगंधी द्रव्य सहा महिना लायेत; तसेच
इतर शुध्दतेना वस्तु त्यासले लायेत. 13 कुवारीनी राजानाकडे जावाना प्रकार

अश: अंतपुरमाईन राजमंदिरमा जावाना येळले जे काही ती मांगे ते तिले
देवामा येई. 14 संध्याकाळले ती जाये, अनी सकासले ती उपपत्नीना रक्षक
राजाना खोजा शाशगज याना देखरेखखाल दुसरा अंत: पुरमा जाये; राजानी
तिनावर प्रसन्न व्हईन तिनं नाव लिसन बलावाशिवाय ती परत त्यानाकडे नही
जाये. 15 मर्दखयना चुलता अबीहाइल यानी पोर एस्तेर, जिले मर्दखयनी पोर
म्हणीन सांभाळेल व्हतं. तिनी राजानाजोडे जावानी पाळी वनी तवय बाईसना
रक्षक राजाना खोजा हेगे यानी जे तिले देवानं ठरायेल व्हतं त्यानापेक्षा जास्त
काही तिनी मांगात नही. ज्यानी ज्यानी एस्तेरले दखा त्या सर्वासनी तिनावर
कृपादृष्टी व्हयनी. 16 हाई एस्तेर अहश्वेरोश राजाना कारकीर्दीना सातवा
वरीसना दहावा महिनामा म्हणजे तेबेथ महिनामा राजमंदिरमा राजाकडे लवामा
वनी. 17 राजानी एस्तेरवर इतर बायासपेक्षा जास्त प्रिती करी अनी बाकिन्या
सर्वा कुवारीसपेक्षा तिनावर त्याना अनुग्रह अनं कृपादृष्टी विशेष व्हयनी. त्यानी
तिना डोकामा राजमुकूट घालात अनं वश्तीना जागवर तिले राणी करं. 18 मंग
राजानी सर्वा सरदार अनं सेवक यासले एस्तेरना निमित्त मोठी मेजवाणी दिधी;
प्रांतोप्रांतीसना लोकसना कर माफ करात अनी आपला उदारताले शोभनारं
इनामं दिधं. 19 कुवारी दुसरांदाव एकत्र गोया व्हयन्यात तवय मर्दखय राजद्वारी
बठेल व्हता. कारण राजानी त्याले आपल्या सेवामां ह्या येळले नियुक्त करेल
व्हतं. 20 एवढा येळ एस्तेरनी आपलं घराणाबद्दल सांगेल नव्हतं; मर्दखयनी
तिले तशीच आज्ञा देल व्हती. एस्तेरना मर्दखयना आठे संगोपन व्हई राहिंता
तवय जशी ती त्यानी आज्ञा माने, त्यानाप्रमाणेच तिनी ह्या येळले बी त्यानी
आज्ञा मानी. 21 त्या दिनले मर्दखय राजद्वारमा बसेल राहे; तवय राजाना
द्वारपाळस पैकी त्याना दोन खोजा बिग्थान अनं तेरेश ह्या संतापमा अहश्वेरोश
राजावर हात टाकानी संधी दखी राहिंतात. 22 मर्दखयले हाई गोष्ट समजनी
तवय त्यानी ती एस्तेर राणीले सांगं, अनी एस्तेरनी मर्दखयना नावतीन राजाले
ती सांगी. 23 चौकशी व्हवावर ती बातमी खरी ठरनी; तवय त्या दोन्हीसले
झाडंसवर फाशी दिधी, हाई माहिती राजानासमोर इतिहासना ग्रंथमा लिखी
ठेवामा वना.

3 या गोष्टी घडी जावावर अहश्वेरोश राजानी अगागी हामान बिन हम्मदाथा
याले बढती दिसन पंतप्रधान बनाडं अनं त्यानाबरोबरना सरदारसंपेक्षा त्यानं
आसन उचा करात. 2 राजद्वारमा असेल राजाना बट्टा सेवक हामाननासमोर
वाकीसन त्याले मुजरा करीत राहेत, कारण त्याना बाबतमा राजानी अशीच
आज्ञा करेल व्हती; मर्दखय त्याले अजिबात नमन किंवा मुजरा करे नही. 3
तवय राजद्वारमाधला राजसेवकसनी मर्दखयले ईचारं, की, तू राजआज्ञाना
काबंर उल्लंघन करस? 4 त्या त्याले अश रोज सांगेत तरी त्यानी त्यासनं
बोलनं, ऐकं नही, तवय मर्दखयना हाई चालावू किंवा नही हाई दखाकरता
त्यासनी हामानना कानमा हाई गोष्ट टाकी; आपण यहूदी शेतस अस त्यानी
त्यासले सांगेल व्हतं. 5 मर्दखय आपलासमोर वाकीन मुजरा करस नही
हाई हामाननी दखं तवय त्याले त्याना भलता राग वना. 6 एकटा मर्दखयवर
हात टाकानं हाई त्याले हलकं वाटनं, कारण मर्दखय कोणता जातना शे हाई
त्यासनी हामानले सांगेल व्हतं; त्यामुये अहश्वेरोशना सगया साम्राज्यमाधला
मर्दखयना लोके म्हणजे सर्व यहूदी लोके यासना नायनाट कराना बेत हामाननी
करा. 7 अहश्वेरोश राजाना कारकीर्दीना बारावा वरीसले त्यासनी पहिला
म्हणजे निसान महिनापाईन हामाननासमक्ष चिठया टाकाले लायात. हाऊ क्रम
दररोज, दरमहिनाले, बारावा महिना अदार संपापावत चालू राहिना. 8 हामान
अहश्वेरोश राजाले बोलना, "आपला साम्राज्यमाधला सर्वा प्रांतामाईन राहनारा
देशदेशना लोकसमा पांगेल अनं विखरेल एक राष्ट्र शे; त्या लोकेसना कायदा
इतर सर्वा लोकसना कायदापेक्षा येगळा शेतस. त्या राजाना कायदाप्रमाणे
चालतस नही म्हणीन त्यासले राहू देवानं राजाना हितना नही शे. 9 राजानी
मर्जी व्हई तर त्यासना नाश करानं अशी आज्ञा लिखानी; राजभांडारमा गोया
कराकरता मी दहा हजार चांदीना शिक्का राजाना कारभारीसना हातमा देस."
10 तवय राजानी आपली आंगठी बोटमाईन काढीन यहूदीसना शत्रु हामान बिन
हम्मदाथा याले दिधी. 11 राजानी हामानले सांगं, तुले चांदी देल शे अनं
लोकं बी देल शेतस; तुले वाटी तसं त्यासनं कर. 12 तवय पहिला महिनाना
त्रयोदशीस राजानं लेखकसले बोलवामा वनात अनी राजानं प्रतिनिधि, प्रत्येक
प्रांतना सुभे अनं सगया लोकसना सरदार यासले हामानना सांगेल प्रमाणे
प्रत्येक प्रांतना लिपीक अनं प्रत्येक जातीना लोकसना भाषामा खलिते लिखीन
धाडामा वना. अहश्वेरोश राजाना नावतीन ते लिखीन त्यानावर राजानी
आंगठीना मोहर करेल व्हती. 13 राजाना सर्वा प्रांतप्रांतमाईन जासूदसना
हाततीन अश आशयानी पत्रं धाडामा वनं की, एकच दिनले म्हणजे बारावा
अदार महिनाना त्रयोदशीसले म्हातारा, जवान, बाया, पोऱ्या अश सर्वा यहूदी
लोकसना विध्वंस अनं नायनाट कराना अनं त्यासनी धनसंपत्ती लुटी लेवानी.
14 हाई आज्ञा पत्रसन्या प्रत सर्वा प्रांतासमा खुल्या धाडात. त्या अशा हेतूतीन
की सर्वा लोकसनी त्या दिनले तयार रावाले पाहिजे. 15 हाऊ हुकूम शूशन
राजवाडामा देवामा वना अनी राजआज्ञा मानीसन जासूद लगेच निंघी गयात;
त्या येळले राजा अनं हामान ह्या पेवाले बसनात; पन शूशन नगर चिताक्रांत
व्हयनं.

4 हाई बातमी मर्दखयना कानमा पडनी तवय त्यानी आपला कपडा फाडात.
गोणताट नेसीन राख लाई अनी नगरना मध्यभागमा जाईन जोरमा ओरड
करी. 2 तो राजमंदिरना दरवाजासमोरबी गया; गोणताट नेसीन राजमंदिरना
दरवाजाना मझार जावाले कोणलेच परवांगी नही राहे. 3 राजाना हुकूम अनं
फर्मान ज्या ज्या प्रांतमा जाईन पोहचना तठे तठे यहूदी लोकसमा मोठा विलाप,
उपोषण अनं रडारड चालू व्हयनी; बराच लोके गोणताट नेसीन राखमा पडी
राहिनात. 4 एस्तेरन्या दासी अनं खोजासनी हाई बातमी तिले जाईन सांगात,
तवय राणीले भलता खेद व्हयना; मर्दखयनी गोणताट काढीन कपडा घालानं
म्हणीन तिने ते त्यानाकडे धाडात, पन त्या तो नही लिये. 5 राजानी एस्तेरना
तैनातमा ठेयेल खोजापाईन हथाक याले तिनी बोलाईसन सांगं की, मर्दखयकडे
जाईन हाई काय अनं अश काबंर शे यानी चौकशी कर. 6 हथाक निंघीन
राजमंदिरना दरवाजासमोरना नगरना चौकमा मर्दखयकडे गया. 7 आपलावर
काय प्रसंग गुदरेल शे अनी यहूदी लोकसना वध व्हवाले पाहिजे म्हणीन
हामाननी राजभांडारमा कितला पैसा भरेल शेतस हाई सर्वी माहिती मर्दखयनी
त्याले सांगी. 8 यहूदी लोकसना नाश करानंविषयी जी आज्ञा शूशन आठे देल
व्हती त्या लेखनी प्रत बी एस्तेरले दखाडाकरता त्याना हातमा त्यानी दिधी

अनी हाई सर्वा कयाडीसन त्यानी तिले अश बजावाले सांगं, की, तू राजाकडे
जाईन आपला लोकसकरता ईनंती अनी रावन्या करानी. 9 हथाकनी ईसन
मर्दखयनं बोलनं एस्तेरले सांगं. 10 तवय एस्तेरनी हथाकनासोबत मर्दखयले
सांगी धाडात की, 11 राजाना सर्वा सेवक अनं राजाना सर्वा प्रांतमाधला
लोकेसले माहित शे की कोणी माणुस किंवा बाई बलावाशिवाय मझारना
चौकमा राजाकडे गयी तर त्याले किंवा तिले प्राणदंड कराना अश सक्त हुकूम
शे; मात्र राजा आपला सोनानं राजदंड ज्यानापुढे करी त्यानाच बचाव व्हई;
माले तर आज तीस दिन राजाकडीन बोलावनं येल नही शे. 12 एस्तेरना हाई
सांगनं मर्दखयले कयाडामा वना. 13 तवय त्यानी त्याना हाततीन एस्तेरले
सांगीन धाडात की, "तू राजमंदिरमा शे म्हणीन तू यहूदी लोकसमाईन वाची
जाशी अश तुना मनले नको वाटू देऊ. 14 तू अस येळले गप्प राहिनीस तरी
दुसरं कोठेन बी यहूदीसनी सुटका अनं मदत व्हईच. पण मंग तुनं अनं तुना
बापना घरानाना नाश व्हई. तुले हाई असच येळनाकरता राजपद प्राप्त व्हयना
नही कसावरीन!" 15 मंग एस्तेर राणीनी मर्दखयले उलट निरोप धाडात की,
16 जाय, शूशन आठला सर्वा यहूदीसले गोया करा; मनाकरता उपास करा;
तीन दिन अनं तीन रात अन्नपाणीले शिवानं नही; मी बी आपल्या दासीसंगे
तसंच उपास करसु; अश स्थितीमा नियमनाविरूध्द मी राजाकडे जासु; मंग मी
मरनी तर मरनी. 17 मर्दखयनी जाईन एस्तेरना आज्ञाप्रमाणे सर्वा काही करात.

5 तिसरा दिनले एस्तेर राणी आपली राजकीय कपडा घालीसन राजमंदिरना
मझारना चौकमा जाईन राजमंदिरना समोर उभी राहिनी; राजा राजमंदिरमा
सिंहासनवर राजद्वारसमोर बठेल व्हता. 2 राजानी एस्तेर राणी आंगणमा उभी
शे अश दखा तवय त्यानी तिनावर कृपादृष्टी व्हयनी; अनी राजानी आपला
हातमाधला सुवर्णदंड पुढे करा. तवय एस्तेरनी जोडे जाईन राजदंडना टोकले
स्पर्श करा. 3 राजानी तिले ईचारं, "एस्तेर राणी, तुले काय पाहिजे? तुनी
काय मागणी शे? अर्धा राज्यएवढी तुनी मागणी व्हई तरी भेटी." 4 एस्तेर
राणी बोलनी, महाराजना मर्जीमा वनं तर मी आज आपलाकरता जे भोजन
तयार करेल शे. त्यामा आपण हामानले लिसन यवानं. 5 राजा बोलना, "जा
हामानले लवकर लिसन या, म्हणजे एस्तेरना सांगेल प्रमाणे करानं." मंग
एस्तेरनी तयार करेल भोजनले राजा अनं हामान ह्या गयात. 6 जेवतांना
द्राक्षरस पेवाना येळले राजानी एस्तेरले ईचारं, "तुना काय अर्ज शे? तो
मान्य करामा ई; तुनी मागणी काय शे? ती अर्धा राज्यनाएवढी राहिनी तरी
तिनाप्रमाणे करामा ई." 7 एस्तेर बोलनी, "मना अर्ज अनं मागणी हाईच.
8 महाराजनी मनावर कृपादृष्टी व्हयनी शे तर अर्ज मंजुर करानं अनं मनी
मागणी मान्य करानी अश महाराजसना मर्जीमा वना व्हई तर मी मेजवाणी
करसु तिले महाराजसनी अनं हामाननी येवानं, मंग महाराजसनी सांगेल प्रमाणे
मी सकाय काय मांगानं ते मांगसु." 9 त्या दिनले हामान आनंदमा अनं
प्रसन्न व्हईसन बाहेर निंघना; पन राजवाडामा दरवाजाजोडे आपलाले दखीन
मर्दखय उठना नही की घाबरना नही हाई हामाननी दखं तवय त्याले त्याना
भलता राग वना; 10 तरी आपला राग आवरीन हामान घर गया अनी त्यानी
आपला मित्र अनं आपली बाई जेरेश यासले बोलावनं धाडीन आणात. 11
आपला धनसंपतीना थोरवी, आपला संपत्तीना विस्तार, राजानी आपलाले कसं
बढती दिसन राजानं सरदार अनं सेवक यासनावर दर्जा देयल शे. हाई सर्वा
त्यानी त्यासले सांगी दखाडा. 12 हामाननी त्यासले अजुन सांगं की, "एस्तेर
राणीनी मेजवानी दिधी, त्या मेजवानीमा तिनी राजानासोबत मनाशिवाय दुसरा
कोणलेच बलायं नही; सकाय बी तिनी माले राजानासोबत आमंत्रण देयल शे.
13 एवढं राहिसनबी तो मर्दखय यहूदी राजद्वारनाजोडे बसेल मना नजरमा
पडेल शे. तोपावत हाई सर्वा व्यर्थ शे." 14 तवय त्यानी बाई जेरेश अनं त्याना
सर्वा मित्र त्याले बोलनात, "पन्नास हात उचा फाशी देवाना एक खांब उभा
कराना अनी सकायसले राजाले विनंती करानं की मर्दखयले त्यानावर फाशी
देवानं; मंग तुम्हीन आनंदमा राजानासोबत मेजवानीले जा." हाई गोष्ट हामानले
पसंत वाटनी त्यानी फाशीना खांब तयार करी लिधा.

6 त्या रातले राजानी झोप उडनी; तवय त्याना आज्ञातीन इतिहासना ग्रंथ
आणीसन लोकसनी त्यानापुढे वाचात. 2 त्यामा हाई लिखेल व्हतं:
अहश्वेरोश राजाना खोजे द्वारपाल राहेत, त्यासनामाईन दोनजन बिग्थान अनं
तेरेश यासनी राजावर हात टाकाना बेत करानी बातमी मर्दखयनी दिधी. 3
तवय राजानी ईचारं की, "हाई कामगिरीबइल मर्दखयना काही गौरव किवा
मानसम्मान करामा वना का?" तवय राजाना सेवा करनारा सेवकसनी त्याले
सांगं, "त्यानाकरता ते काहीच करामा वनं नही." 4 तवय राजानी ईचारं,
"चौकमा कोण शे?" त्या येळले हामान राजमंदिरना बाहेरना चौकमा येल
व्हता, फाशी देवाना जो खांब त्यानी बनाडेल व्हता त्यानावर मर्दखयले फाशी
देवानी म्हणीन तो राजानाजोडे ईनंती कराकरता येल व्हता. 5 राजसेवकसनी
राजाले सांगं, हामान चौकमा उभा शे. राजा बोलना, "त्याले मझार बलावा."
6 हामान मझार येवावर राजानी त्याले ईचारं, "एकादा माणुसना मानसम्मान
करानं राजानं मनमा वना तर त्या माणुसनीकरता काय कराले पाहिजे? तवय
हामान आपला मनमा ईचारं कराले लागना, मनापेक्षा दुसरा कोनी जास्त
मानसम्मान करानं राजानी मनमा ई." 7 हामान राजाले बोलना, "एकादानं
गौरव करानं राजानं मनमा वना तर. 8 महाराज वापरतस तो कपडा आणानं,
त्यानाप्रमाणच ज्या घोडावर महाराज स्वारी करतस तो अनं महाराजना
डोकावर जो राजमुकूट ठेवतस तो आणानं; 9 मंग तो कपडा अनं घोडा
महाराजना कोन एक मोठा सरदारना हातमा दिसन महाराज ज्यानं गौरव कराले
इच्छितस त्याले त्यानी कपडा घालानं. अनी त्याले घोडावर बसाडीसन
नगरना चौकमाईन त्यानी मिरवणूक काढानी अनी त्यानापुढे हाई प्रचार करानं
की, 'महाराज ज्यानं गौरव कराले इच्छितस त्यानं सम्मान हाई प्रकारमा
व्हस!'" 10 राजा हामानले बोलना, पटकन हाऊ कपडा अनं हाऊ घोडा
ले अनी राजद्वारनाजोडे मर्दखय बसना शे, त्यानं सम्मान तुना सांगाप्रमाण
कर, तू बोलनास तसं करामा काहीबी कमी व्हवाले नको. 11 हामाननी तो
कपडा अनं तो घोडा लिसन मर्दखयले सजाडं अनी शहरना रस्तातीन त्यानी
मिरवणूक काढीन त्यानापुढे प्रचार करा की, "महाराज ज्यानं गौरव कराले
दखतस त्यानं सम्मान या प्रकारमा व्हसं!" 12 मर्दखय राजद्वारनाजोडे परत
वना अनी हामान शोक करत अनं आपलं तोंड झाकीन लगेच आपला घर
निंघी गया. 13 मंग हामाननी आपली बाई जेरेश अनं आपला सर्वा मित्र

यासले आपलावर येल प्रसंग बद्दल माहिती सांगी. तवय त्याना बुध्दिमान मित्र
अनं त्यानी बाई ह्या त्याले बोलनात, "हाऊ मर्दखयनापुढे तुमना पराभव व्हई
राहिना शे, तो जर यहूदी वंशमाधला व्हई तर तुमनं वर्चस्व व्हवावू नही,
त्यानापुढे तुमना पराभवच व्हई." 14 त्यानी बाई त्यानासंगे बोली राहिंती
तितलामाच राजाना खोजा वनात अनी एस्तेर राणीनी तयार करेल मेजवाणीमा
त्या हामानले लगेच लई गयात.

7 ठरायेल येळना प्रमाणे राजा अनं हामान एस्तेर राणीना मेजवाणीमा गयात.
2 दुसरा दिनले भोजनना येळले द्राक्षरस पेवाना येळले राजानी एस्तेरले
परत ईचारं, "एस्तेर राणी तुनं काय अर्ज शे? ते मान्य करामा ई. तुनी मागणी
काय शे? ती अर्धा राज्यना एवढी बी राहिनी तरी तीनाप्रमाणे करामा ई." 3
मंग एस्तेर राणी बोलनी, "महाराज, मनावर आपली कृपा दृष्टी व्हयेल शे, तर
आपला मर्जीमा वना तर माले अनं मना लोकसले जीवनदान देवानं हाऊच
मना अर्ज अनं ईनंती शे. 4 मना अनं मना लोकसना विध्वंस, संहार अनं
नायनाट व्हवाले पाहिजे हाई हेतूतीन आमनी विक्री व्हई जायेल शे; आम्हीन
फक्त दासदासी व्हवाले पाहिजे हाई हेतूतीन आमनी विक्री व्हती तर आम्हीन
गप्प र्‍हातुत; तरी बी त्या स्थितीमा त्या वैरीले राजाना नुकसाननी भरपाई
करता नही येती." 5 अहश्वेरोश राजानी एस्तेर राणीले ईचारं, "अस करानं
धाडस करनारा कोन शे? अनं तो कोठे शे?" 6 एस्तेर राणी बोलनी, "हाऊ
विरोधी अनं हाऊ शत्रु कोण शे म्हणीन इचारशात तर, हाऊ दुष्ट हामानच शे!"
हाई ऐकीन राजा अनं राणी यासनापुढे हामान घाबरना. 7 तवय राजा रागाईसन
भोजनवरीन उठना अनं राजमंदिरना बागमा गया; तवय माले जीवनदान घा
अशा रावण्या करत हामान एस्तेर राणीनापुढे उभा राहिना; कारण राजानी
आपलं वाईट करानं ठराई लेयल शे हाई त्याले समजी जायेल व्हतं. 8
मंग राजा मंदिरना बागमाईन त्या भोजनना जागामा परत वना तवय एस्तेर
राणीना मंचकवर हामानले वाकेल त्यानी दखं तवय राजा बोलना, "हावु
घरमा अनी मनासमोर हाऊ राणीवर जबरदस्ती बी कराले दखस का?"
राजाना तोंडतीन हाई शब्द निंघताच सेवकसनी जाईन हामाननं तोंड झाकं. 9
राजाना तैनातीमा राहेल खोजापाईन हरबोना नावना एक खोजा बोलना, दखा,
हामानना आठे पन्नास हात उचा एक फाशी देवाना खांब उभा करेल शे; ज्या
मर्दखयनी राजाना हितकरता खबर दिधी त्याले टांगाकरता हामाननी तो उभा
करेल शे. राजानी सांगं, "तोच खांबवर याले फाशी घा." 10 तवय जो खांब
मर्दखयाकरता हामाननी तयार करेल व्हता तेनावर त्यालेच फाशी दिधी. तवय
राजाना राग शांत व्हयना.

8 त्याच दिनले अहश्वेरोश राजानी यहूदीसना वैरी हामान यानं घरदार एस्तेर
राणीले दिधं. मर्दखय बी राजाकडे वना; कारण त्यानं एस्तेरनासंगे काय
नातं व्हतं ते तिनी राजाले सांगेल व्हतं. 2 हामानकडीन लेयल आंगठी राजानी
काढीन मर्दखयले दिधी. एस्तेरनी मर्दखयले हामानना घरना कारभारी नेमं. 3
मंग एस्तेरनी परत राजाले अर्ज करा; ती त्याना पाय पडनी अनी रडीसन
त्यानी मोठी कळकळ करिसन तिनी सांगं, यहूदीसना नायनाट करानाविषयी
अगागी वंशना हामान यानी करेल अनर्थ योजना रद्द करामा येवाले पाहिजे. 4
तवय राजानी एस्तेरनापुढे आपला सोनाना राजदंड करात अनी एस्तेर उठीसन
राजानापुढे उभी राहिनी. 5 ती बोलनी, "महाराजना मर्जीमा वना व्हईते,
मनावर त्यासनी कृपादृष्टी व्हयनी व्हई तर, त्यासले योग्य दिसनं किंवा मी
त्यासले आवडत व्हसू, तर महाराजसना सर्वा प्रांतमा ज्या यहूदी शेतस त्यासना
नायनाट करानाविषयी अगागी हामान बिन हम्मदाथा यानी ज्या पत्र लिखी
धाडेल शेतस त्या रद्द व्हवाले पाहिजे अश फर्मान धाडामा येवाले पाहिजे. 6
मना लोकेसवर जो अनर्थ ई तो मी कस काय दखू? मना घराणासना नाश व्हई
तो मी डोयासघाई कस काय दखू?" 7 मंग अहश्वरोश राजा एस्तेर राणीले
अनं मर्दखय यहूदीले बोलना, "हामाननी यहूदीसवर हात टाकात म्हणीन
त्यानं घरदार एस्तेरले दिधं अनं त्याले फाशी दिधी. 8 तुमले वाटी त्यानाप्रमाणे
राजाना नावतीन यहूदीसविषयी लिखानं, अनी पत्रसवर राजानी मोहर करानं;
राजानं नावतीन लिखेल लेख अनं त्यानावर व्हयेल राजानी मोहर कोनले
बी रद्द करता येवावू नही." 9 त्या येळले शिवान महिनाना म्हणजे तिसरा
महिनाना तेवीसवा दिनले राजाना लेखकसले बलावामा वनं, अनी मर्दखयना
सांगाप्रमाणे इस्राएलना अधिपतीसले अनी भारतपाईन कूश देशपावतना एकशे
सत्तावीस परगन्यासना अधिपती अनं सरदार यासले प्रत्येक प्रांतना लिपीमा
अनं येगयेगळा लोकसना भाषामा अनी यहूदीसले त्यासना लिपीमा अनं
भाषामा पत्र धाडामा वनात. 10 मर्दखयनी अहश्वेरोश राजानं नावतीन पत्र
लिखीन त्यानावर राजानी मोहर करीन ती वेगवान सरकारी घोडा, खेचरे
यासना स्वारसनासोबत डाकतीन धाडी दिधात. 11 त्या पत्रसमा सर्वा नगरसना
यहूदीसले परवानगी देल व्हती की तुम्हीन एकत्र गोया व्हईन आपला प्राणना
रक्षण कराकरता उभं रावानं अनी ज्या ज्या प्रांतमाधला लोके जबरदस्ती व्हईन
तुमले, तुमन्या बायासले अनं तुमना पोर्‍यासोर्‍यासले उपद्रव देवाले दखतीन
त्यासना नायनाट करानं अनं त्यासनी धनसंपत्ती लुटी लेवानी. 12 हाई सर्वा
एकच दिनले बारावा म्हणजे अदार महिनाना त्रयोदशीसले अहश्वेरोश राजाना
सर्वा प्रांतमा करामा येवाले पाहिजे. 13 फर्माननी नक्कल प्रत्येक प्रांतमा
प्रसिध्द व्हवाले पाहिजे अनी त्या दिनले आपला शत्रुनं उसनं फेडाले सर्वा
यहूदीसनी तयार र्‍हावाले पाहिजे अश सर्वा लोकसले जाहिर करामा वना.
14 डाकना स्वारसनी सरकारी वेगवान घोडासवर स्वार व्हईसन राजानी
आज्ञाप्रमाणं तवय लगेच वाटचाल करी; हाऊ हुकूम शूशन राजवाडामाईन
सोडामा वना. 15 मंग मर्दखय निळा, ढवळा रंगना राजकीय कपडा घालीन,
डोकावर सोनाना मोठा मुकुट ठेईन, अनं तलम सणाना अनं जांभळा रंगना
झगा घालीन राजानासमोरतीन निंघना; तवय शूशन नगरना लोके आनंदमा
जयघोष कराले लागनात. 16 अनी यहूदी लोकसले उल्लास आनंद अनं मान
हाई प्राप्त व्हयनी. 17 ज्या प्रांतमा अनं ज्या नगरमा राजानी आज्ञा अनं फर्मान
जाईन पोहचना तठला यहूदी लोकसले मोठा आनंद व्हयना अनी त्यासनी
भोजनसमारंभ करीन तो मंगलदिन म्हणीन पाळात अनी त्या देशना पुष्कळ
लोके यहुदी व्हयनात, कारण त्यासले यहूदीसना मोठा धाक बसेल व्हता.

9 अदार जो बारावा महिना तेना त्रयोदशीले राजानी आज्ञा अनं फर्मान
अमलमा ईसन यहूदी लोकेसवर वरचढ व्हवाना आशेना दिन जोडे वना तो
सर्वा उलट व्हईन यहूदी लोके आपला वैरीसवर वरचढ व्हयनात; 2 आपलाले

उपद्रव करनारा वैरीसले हात दखाडाना म्हणीन अहश्वेरोश राजाना सर्वा
प्रांतमाधला यहूदी लोके आपापला गावमा एकत्र गोया व्हयनात; त्यासनासंगे
कोणलेबी सामना करानी हिंमत व्हयनी नही; त्यासना सर्वा लोकसले धाक
बसना. 3 प्रांतना सरदार, इलाखाना अधिपती, प्रांतना अधिपती अनं राज्य
कारभार चालाडनारा सर्वाजण यासनी यहूदीसले मदत करी; त्या सर्वासले
मर्दखयना धाक बसेल व्हता. 4 मर्दखयना राजदरबारमा मोठा मान राहिसन
त्यानी किर्ती सर्वा प्रांतमाईन पसरेल व्हती; मर्दखयना महिमा उत्तरोत्तर वाढत
गई. 5 इकडे यहूदी लोकसनी आपला सर्वा शत्रुसवर तरवार चालाडीसन
त्यासना वध अनं नाश करात; मनमा ई तसं त्यासनी आपला विरोधीसना
समाचार लिधात. 6 शूशन राजवाडामा यहूदी लोकसनी पाचशे लोकसना
वध करीन त्यासना धुव्वा उडावा. 7 पर्शन्दाथा, दलफोन, अस्पाथा. 8
पोराथा, अदल्या, अरीदाथा, 9 पर्मश्ता, अरीसई. अरीदय अनं वैजाथा.
10 ह्या यहूदीसना वैरी हामान बिन हम्मदाथा याना दहा पोऱ्या त्यासनी ठार
करात. पण त्यासनी धन लुटा नही. 11 त्या दिनले शूशन राजवाडामा ज्यासना
वध व्हयना त्यासनी यादी राजाकडे आणी. 12 तवय राजा एस्तेर राणीले
बोलना, "यहूदीसनी शूशन राजवाडामाधला पाचशे माणसं अनं हामानना
दहा पोऱ्या मारीसन त्यासना फडशा उडायेल शे; मंग राज्यना इतर प्रांतमा
त्यासनी काय करं व्हई ते कोणले ठाऊक शे! आते अजून तुनं काही अर्ज शे
का? तो मंजुर करामा ई; अजून काही मागणं शे का? त्यानाप्रमाणं करामा
ई." 13 एस्तेर राणी बोलनी, "राजानी मर्जी व्हई तर आजना हुकूमनामायक
सकाय बी कराले शूशन आठे यहूदीसले मुभा भेटाले पाहिजे अनी हामानना
दहा पोऱ्यासले फाशी देवाना खांबवर लटकाडानं." 14 त्यानाप्रमाणं करानी
राजआज्ञा व्हयनी. शूशन आठेन फर्मान निंघनात अनं लोकसनी हामानना दहा
पोऱ्यासले फासावर लटकाडात. 15 शूशन आठला यहूदीसनी अदार महिनाना
चौदावा दिनले एकत्र गोया व्हईसन शूशन आठला तीनशे माणसंसले मारी
टाकात; पण त्यासनी लुटेल धनले हात लाया नही. 16 राज्यमाधला येगयेगळा
यहूदी एकत्र व्हईसन आपला जीव वाचाडाले उभा राहिनात; त्यासनी आपला
वैरीसपाईन पंचाहत्तर हजार लोकेसना नाश करात अनं त्या वैरीसपाईन विसावा
पावनात; पण त्यासनी लुटले हात लायात नही. 17 अदार महिनाना तेरावा
दिनले हाई घडनं; त्यासनी चौदावा दिनले आराम करीसन तो दिन मेजवाणीना
अनं आनंद उत्सवना ठरायं. 18 पण शूशन आठला यहूदी तेरावा अनं चौदावा
असा दोन दिनले एकत्र गोया व्हयनात अनी पंधरावा दिनले त्यासनी आराम
करीसन तो दिन मेजवाणीना अनं आनंद उत्सवना ठरावा. 19 पण गावकूस
न राहेल गावमा राहनारा गावढेकरी यहूदी अदार महिनानी चौदावा दिनले
आनंद उत्सवना मंगलदिनले एकमेकसले भेटना ताटे धाडाना दिन ठराईसन
पाळतस. 20 मंग मर्दखयनी हाई सर्वी माहिती लिखी काढी अनी अहश्वेरोश
राजाना दूरना अनं जोडेना सर्वा प्रांतमाधला यहूदी लोकसले पत्र धाडीसन
येनाप्रमाणं फर्मान करात. 21 अदार महिनाना चौदावा अनं पंधरावा ह्या दिन
वरीसन वरीसले पाळत जावानं. 22 ह्या दिनले यहूदीसले आपला शत्रुसपाईन
विसावा प्राप्त व्हयना, हाऊ महिनामा दु: ख जाईन आनंद प्राप्त व्हयना, अनी
शोक जाईन शुभदिन प्राप्त व्हयना, म्हणीन तो पाळानं; ह्या दिन आनंद उत्सव
करामा, एकमेकसले भेटना ताटे धाडानं अनं गोरगरीबसले दानधर्म करामा
घालानं. 23 यहूदी लोकसनी सुरवात करेल व्हती त्यानाप्रमाणं अनं मर्दखयनी
त्यासले लिखी धाडेल व्हतं त्यानाप्रमाणं यहूदीसनी संप्रदाय चालू करानं
कबूल करात. 24 सर्वा यहूदीसना विरोधी अगागी हामान बिन हम्मदाथा यानी
यहूदीसना नाश कराना बेत करीसन त्यासना पुर्ण नायनाट कराकरता त्यानी
पुर म्हणजे चिठया टाकेल व्हत्यात. 25 पण राजाना ध्यानमा हाई प्रकरण
ईसन त्यानी लेखी हुकूम करात यावरीन हामानना जे कपट कारस्थान यहूदी
लोकेविरूध्द योजेल व्हतं ते त्यानाच माथावर उलटना अनी तो अनं त्याना
पोऱ्या फाशीना खांबवर टांगामा वनात. 26 यामुये पुर हाऊ शब्दवरीन त्या
दिनले पुरीम हाई नाव पडनं. हाऊ पत्रमाधला अक्षरवरीन अनी त्यासनी स्वत:
या बाबतमा जे दखेल व्हतं अनी त्यासनावर जे बितेल व्हतं त्यानावरीन. 27
यहूदी लोकेसनी आपलाकरता, आपला वंशजकरता अनं ज्या त्यामा सामील
व्हयना व्हतात त्यासनाकरता असा अढळ नियम अनं प्रतिज्ञा करी की, त्या
लेखनानुसार वरीसवरीसले योग्य काळले ह्या दोन दिन पाळानं. 28 अनी
पिढानपिढी प्रत्येक कुटुंबमा, प्रत्येक प्रांतमा अनं प्रत्येक गावमा ह्या दिननं
स्मरण करीसन तो पाळामा येवाले पाहिजे. हाऊ पुरीम सणना दिन पाळाले
यहूदी लोकसनी चुकानं नही; त्यानं स्मरण त्यासना वंशजमाईन कधीच नष्ट
व्हवाले नको. 29 हाऊ दुसरा पत्रनानुसार पुरीम पाळानं मंजुर व्हवाले पाहिजे
म्हणीन अबीहाइलानी पोर एस्तेर राणी हिनी अनी मर्दखय यहूदी यानी आपला
अधिकारतीन फर्मान लिखात. 30 त्याना नकला मर्दखयनी अहश्वेरोश राजाना
एकशे सत्तावीश प्रांतमाधल्या सर्वा यहूदीसले लिखी धाडात; त्यामा शांती
देनारा सत्यवचनं व्हतं. 31 ह्या पत्रना आशय अश व्हतं की, पुरीमना नेमेल
येळले मर्दखय अनं एस्तेर राणी यासन्या आज्ञा प्रमाणं अनी यहूदी लोकसनी
स्वत: करता अनं आपला वंशजकरता करेल ठरावप्रमाणं उपवास अनं विलाप
करामा येवाले पाहिजे. 32 पुरीमना संबधना नियम एस्तेरना आज्ञातीन स्थिर
करामा वना, अनी हाई ग्रंथमा लिखी ठेवात.

10 अहश्वेरोश राजानी देशवर अनं समुद्रजोडेना बेटसवर खंडणी बसाडी.
2 त्याना सामर्थ्याना अनं पराक्रमना कृत्यसनी अनी मर्दखयले राजानी
महतीस चढायं यानी साध्यंत हकीकत मेदय अनं पारसी यासना इतिहासना
ग्रंथमा लिखेल नही शेतस का? 3 मर्दखय यहूदी याना दर्जा अहश्वेरोश
राजाना खालोखाल व्हता; यहूदी लोकसमा तो भलता थोर व्हता; त्याना
बांधव समुदायमा त्यानी मोठी मान्यता व्हती; तो आपला लोकसनं कल्याण
कराकरता प्रयत्न करत राहे, अनं आपला सर्व लोकसनं चांगलं कसं व्हई
यानाकडे त्यानं ध्यान राहे.

उपदेशक

1 यरूशेलममाधला राजा दावीदना पोऱ्या उपदेशक याना वचन. **2** व्यर्थ
हो व्यर्थ! अस उपदेशक सांगस, व्यर्थ हो व्यर्थ! बठं काही व्यर्थ. **3** हाई
जगमां माणुस जे काही कष्ट करसं त्यामा त्याले काय फायदा? **4** एक पिढी
जास अनी दुसरी येस; फक्त पृथ्वी जशीनी तशीच राहास. **5** सुर्य उगीसन
मावळी जास अनी उगाना जागावर येस. **6** वारा दक्षिण दिशाकडे वाहास
अनी परत उलटीसनं उत्तर दिशाले वाहास; तो एकसारखा घुमीसनं परत परत
आपली फेरी पुरी करसं. **7** बठया नदया समुद्रले जाईसन मियस तरीबी समुद्र
भरस नही. ज्या ठिकानले त्या जाईसन मियतस तठे त्या परत परत वाही
राहातस. **8** बठं काही थकाडी देनाऱ्या शेतस; कोनलेच त्यानं वर्णन करता
येस नही; ते दखीसन डोयासना मन भरसं नही. ऐकीसन कानले समाधान
मियस नही. **9** एकदाव व्हयी गये ते परत व्हस, जे करामा येस तेच परत
करामा ई; हाई जगमा नवीन आशे काहीच नही शे; **10** हाई दख, काही नवीन
शे का? आशे एखादी गोष्टनीबारामा एखादानी सांगं व्हई ती व्हई जायेल
ऱ्हास. **11** जुनी आठवन राहीनी नही; मोरे जे काही व्हई त्यानी आठवन
पुढलासले राहावाव् नही. **12** मी उपदेशक, यरूशेलममां इस्राएलना राजा व्हतू.
13 हाई जगमा जे काही व्यापार चालतस त्यासना नीट शोध लाईसन आपली
बुध्दीतीन त्याना रहस्य दखाले चित लावं; देवनी माणुसनीमांगे बराच कठीन
कष्ट लायी देयल शेतस. **14** हाई जगमा ज्या काम चालतस ते मी दखेल
शेतस; ते दख, ते बठं व्यर्थ, बिनकामना उदयोग शे. **15** जे वाकडं शे ते सरय
व्हस नही; जे कमी शे ते मोजता येस नही. **16** मी आपला मनमा बोलनू,
आपलामोरे यरूशेलमवर जेवढा राजा व्हई गयात त्यासनापेक्षा मी जास्त ज्ञान
प्राप्त करी लिधा; ज्ञान अनी बुध्दी यानी पुरी वयख माले व्हई जायेल शे. **17**
ज्ञान काय, येडापना अनी मुर्खपना काय शे, हाई समजी लेवाले मी चिन्त
लावं, तवय माले आशे दखामा वनं की हाई बठं बिनकामना उदयोग शे. **18**
जठे ज्ञान जास्त तठे चिंता जास्त; ज्याले बुध्दी जास्त त्याले दु: खबी जास्त.

2 मंग मी आपला मनमा बोलनू, चाल, हासी मजाकतीन मी तुले आजमाडी
दखस; आते तु सुख भोगी ले; पण हाईबी व्यर्थ शे. **2** मी हसीले बोलनू, तु
येडा शे. हासी मजाकले बोलनू, तुनापाईन काय फायदा शे? **3** मानवपोऱ्यानी
आपला बठा आयुष्यमा हाई जगमा काय करं व्हई ज्यामुये त्याना हित
व्हई याना निर्णय समजाले पाहीजे म्हनीसन विवेकनी मना मनमा संयमतीन
द्राक्षरसघाई शरीरले आराम कसे भेटी अनी मुर्खपना आचरनना अवलंबन कशे
करता येई याना मी आपला मनमा शोध करं. **4** मी मोठमोठला काम हातमा
लिधात; आपलाकता घरदार बांधात, द्राक्षना मया लावात. **5** मी मनाकरता
बागा अनी प्रत्येक प्रकारना झाडे लावात; **6** झाडे लायेल जंगलले पाणीना
पुरवठा व्हवाले पाहीजे म्हनीसन मी तलाव बनाडं. **7** मी दास दासी ईकत
लिधात; मना घरमा जन्म व्हयेल दास मना व्हयनात; बैल अनी कळप यासना
मोठा धन मनाजोडे व्हतं, एवढ धन याना आगोदर यरूशेलममां कोनपानच
नही व्हतं. **8** मी सोना चांदीसना अनी राजासनीजोडे देशदेशमासला ज्या
किंमती वस्तुसना साठा मी करात. स्व: ताकरता गायक अनी गायिका अनी
मनुष्यनापोऱ्याले सुख देवाकरता बऱ्याच बाया ठेयात. **9** आशे मी मोठा
व्हयनू; मना आगोदर यरूशेलमा जे व्हई गये त्यासनापेक्षा मी मोठा व्हयनू तरी
मना बुध्दी कायम व्हती. **10** मना डोयासनी ईच्छा धरी ते मी त्यासनापाईन
येगळं करं नही; मी कोनतबी आनंदना ईषयनाबारामा आपल मन आवरं नही;
कारन हाई बठी कष्टतीन मना मनले बरं वाटे; हाई बठी कष्ट करीसन माले
एवढंच वनं. **11** मंग मी मना हातघाई बनाडेल बठा काम अनी कष्ट याना
निरीक्षन करं; पण दखा; बठं काही व्यर्थ अनी बिनकामना उदयोग शे; जगमा
हित व्हई आशे काहीच नही शे. **12** तवय मी, ज्ञान, येडापना अनी मुर्खपना
यासकडे मी ध्यान दिधं; कारन राजानी मांगेतीन येनारा माणुसना हातघाई
काय व्हई? आजपावोत लोके जे करत वनात तेच तो करस. **13** मंग मना
नजरमा वनं की आंधारपेक्षा जशे प्रकाश श्रेष्ठ शे तशे मुर्खपेक्षा ज्ञान श्रेष्ठ शे.
14 ज्ञानना डोया त्याना डोकामा राहास; अनी मुर्ख आंधारमा चालस; आशे
राहीसन सर्वासना वेग एकच शे आशे मना ध्यानमा वनं. **15** मंग मी आपला
मनमां बोलनू, मुर्खसना जो वेग तोच मना, तर मी एवढा ज्ञानी व्हयनू तरी
कसाले? मी आपला मनमा बोलनू, हाई व्यर्थ शे; **16** मुर्खसनामायक ज्ञान
कायम राहास नही; कारन मोरे येनारा काय बठासले ईसर पडनार शे, तर
दख, ज्ञानी कशा मरस पावस तर मुर्खनामायक! **17** यावरतीन माले मना
जीवनना ईट वना; कारन हाई जगमा जे काही व्यवहार व्हतस त्या माले
चुकीना वाटनात; हाई बठं काही व्यर्थ अनी बिनकामना उदयोग शे. **18** मना
बठा कष्टना फय मनामांगेतीन येनारा माणुसले सोडीसन माले जानं पडी; हाई
ध्यानमा ठेईसन मी हाई जगमा जे कष्ट करात त्याना माले संताप वना. **19** तो
चांगला निंघी का वाईट निंघी हाई कोनले माहीत? तरीबी जे काही मे कष्ट
करीसनं अनी शहापन खर्च करीसन हाई जगमा जे प्राप्त करेल शे त्यावर तो
ताबा चालाडी. हाईबी व्यर्थ शे! **20** तरीबी हाई जगमा जे काही मी कष्ट करत
व्हतू ते मी सोडी दिधं; अनी मी निराश व्हई गयू. **21** कोनी सुज्ञता, ज्ञान
अनी हुशारीतीन कष्ट करीसन प्राप्त करानं; अनी त्यानाकरता ज्या माणुसनी
कष्ट करात नही त्याना वाटाले ते ठेईसन सोडी देवानं; हाईबी व्यर्थ अनी
मोठं संकट शे. **22** माणुस जे काही कष्ट करस अनी जीवनी उलथा पालथा
करीसन हाई जगमा खटपट करस त्याना त्याले काय लाभ शे? **23** त्याना बठा
दिन दुखना राहातस; त्यानी दगदग कष्टमय राहास; रातलेबी त्याना मनले
चैन नही राहास; हाईबी व्यर्थच शे. **24** माणुसनी खावानं, पेवानं अनी कष्ट
करीसन आपला जीवले सुख देवानं यानापेक्षा दुसरं सुख कोनतच नही; हाई
देवकडतीन भेटस आशे मना ध्यानमा वनं. **25** कारन त्याना प्रसादशिवाय
खावापेवानं अनी सुख भोगानं हाई कोनले प्राप्त व्हई? **26** जो माणुस देवना
नजरमा चांगला त्याले तो बुध्दी, ज्ञान अनी सुख हाई देस; साठा कराना काम
देव पापीसले देस; ते हयानाकरता की ज्या देवना नजरमा चांगला त्यासले ते
देवानं; हाई व्यर्थ अनी बिनकामना उदयोग शे.

3 प्रत्येक गोष्टले येळ काय राहास; हाई जगमां प्रत्येक कामले येळ ऱ्हास;
2 जन्म व्हवानी येळ अनी मरानी येळ, रोप लावानी येळ अनी रोप
उपटानी येळ ऱ्हास; **3** वध करानी येळ अनी बरं करानी येळ, मोडानी येळ
अनी बांधानी येळ ऱ्हास; **4** रडानी येळ अनी हासानी येळ ऱ्हास; शोक

करानी येळ अनी नाचानी येळ ऱ्हास; 5 दगड फेकानी येळ ऱ्हास अनी
दगड गोया करानी येळ ऱ्हास; दुसरा लोकेसले अलींगन देवानी येळ ऱ्हास
अनी अलींगन आवरी धरानी येळ ऱ्हास; 6 गोष्टि दखानी येळ ऱ्हास अनी
दखाडानं थांबाडानी येळ ऱ्हास. वस्तुसले एकजागे करानी येळ ऱ्हास अनी
ती फेकी देवानी येळ ऱ्हास; 7 कपडा फाडानी येळ ऱ्हास; अनी त्या शिवानी
येळ ऱ्हास; शांत बसानी येळ ऱ्हास अनी बोलानीबी येळ ऱ्हास; 8 प्रेम
करानी येळ ऱ्हास अनी व्देष देवानी येळ ऱ्हास; युध्द करानी येळ ऱ्हास
अनी शांती करानी येळ ऱ्हास; 9 काम करनारा जे कष्ट करसं त्यामा त्याले
काय फायदा? 10 देवनी मानवजातले जे काम पुरा कराले लायेल शे ते मी
दखेल शे; 11 देवनी त्याना येळनुसार प्रत्येक गोष्ट बराबर बनाडेल शे, त्यानी
त्याना मनमा अनंतकायना कल्पना तयार करेल शे; तरी देवना पहिलापाईन
ते शेवटपावोतना काम माणुस समजु शकावू नही. 12 त्यासनी जीवता शेत
तोपावोत खुश ऱ्हावानं अनी चांगलं करत ऱ्हावानं यानाशिवाय उत्तम दुसरं
काहीच नही आशे माले समजनं. 13 अनी प्रत्येक माणुसनी खावानं, पेवानं
अनी बठा कामसमाईन आनंद कशे मियाडानं हाई देवनी देणगी शे. 14 देव जे
बी करसं ते सर्वकाय राहानार शे आशे माले समजनं. त्यामां जास्त काहीच
मियावू नही अनी त्यामाईन काहीच कमी व्हवाऊ नही. कारन लोकेसनी
आदरतीन त्यानाजोडे येवाले पाहिजे म्हनीसनं देवनी हाई बठ काही करेल शे.
15 जे काही व्हई राहीनं शे ते याना आगोदर व्हई जायेल शे; अनी जे काही
व्हवाव शे ते याना पहीलेच व्हई जायेल शे; देव व्हयेल गोष्टी मनुष्यसनापुढे
आणस. 16 अनी हाई जगमा न्यायना ठिकान दखं तर तठे दुष्टता अस्तित्वमां
व्हती. अनी नीतीमानना ठिकान दखं तवय तठे कायम दुष्टता सापडस. 17 मी
मना मनमा बोलनू, देव प्रत्येक गोष्टनी अनी प्रत्येक कामनी योग्य येळले न्याय
करी. 18 मी मना मनमा बोलनू, देव मानवजातनी पारख करस ते यानाकरता
की आम्हीन जनावर शेतस हाई दखाडामा येवाले पाहिजे. 19 जे मानवजातमा
घडस तेच जनावरसमा घडस; जशा जनावर मरतस तशे माणसेबी मरतस; त्या
बठा एकच हावामाईन श्वास लेतस, जनावरपेक्षा मानवजात वरचढ नही; बठं
काही व्यर्थ शे आशे वाटस नही का? 20 बठाच एकच ठिकानले जातस, बठं
काही माटीपाईन येयल शे अनी बठं काही माटीले जाईसन मियतीन. 21
मानवजातना आत्मा वर जास अनी जनावरना जीव खाल जमीनमा जास हाई
कोनले माहीत? 22 मंग मी दखं तवय, माणुसनी आपला काममा खुश ऱ्हावानं
यानापेक्षा उत्तम काहीच नही, कारण हाऊ त्याना वाटा शे. कारण तो मरावर
जे काही व्हई ते दखाले त्याले कोन परत लई?

4 मी परत एकदाव दखं, हाई जगमा जे काही जाचजुलूम चालतस ते मी
दखं, दुखी लोकेसना आसु दखा, तठे त्यासले कोन सोडाई आशे कोनीच
नही. त्यासवर ज्या जुलूम करतस त्यासनी हातमा ताकद शे; पण दुखी
लोकेसले सोडावाले कोनीच नही. 2 त्याकरता मी ज्या मरी जायेल शेतस
त्यासना अभिनंदन करस, ज्या आज जीवत शेतस अनी आज जगी राहीना
शेतस, त्यासना नही. 3 ज्याना आजुन जन्म व्हयेल नही, ज्या हाई जगमा
वाईट कृत्य करतस ते त्यानी आजुन दखं नही; तो त्या दोनीपेक्षा बरा शे आशे
मी समजस. 4 मंग मी दखं तवय; बठा कष्ट अनी कारागीरना काम आशे शे,
ज्यानामुये त्याना शेजारना हेवा करस. हाई बठं व्यर्थ शे अनी बिनकामनी
कोशीस शे. 5 मुर्ख हातनी घडी घालीसन शांत बसी ऱ्हास अनं आपलाच
शरीरना नाश करी लेस. 6 पण भरेल दोन मुठपेक्षा अनी बिनकामना प्रयत्न
करापेक्षा आप आपला काम करीसन मुठभर कमाई करेल बरी शे. 7 मी परत
बिनकामना गोष्टीसनाबारामा ईचार करं तवय हाई जगमासल्या बठया गोष्टी
व्यर्थ शेतस. 8 तठे आशा प्रकारना माणुस शे, तो एकलाच शे, त्याले कोनीच
नही, त्याले पोऱ्या किवा भाऊ नही. पण तठे त्याना कष्टले अंत नही, जे धन
तो कमाडस त्यामा त्याले समाधान नही, तो स्व: तालेच ईचारस, एवढा कष्ट
मी कोना करता करी राहीनु शे? मना जीवनना सुख हिसकाई ली राहीनू शे,
हाई कोनाकरता? हाई व्यर्थ शे, कष्टमय शे. 9 एकपेक्षा दोन माणसे काम
करनारा बरा शेतस; त्या एकजागे काम करीसन चांगल कमाडु शकतस. 10
जर एखादा पडना तर त्याना मित्र त्याले उचलस, पण जो एकलाच ऱ्हास
अनी तो जर पडना त्याले उचलाले कोनीच ऱ्हास नही; त्यानामांगे कायम दु:
ख ऱ्हास. 11 अनी जर त्या दोनी एकजागे झोपनात तर त्यासले ऊब लागस.
पण एकलाले ऊब कशे लागी? 12 जो माणुस एकला शे त्याले जर कोनी भारी
पडना तर दोनीसले त्याना ईरोध करता ई. तीनपदरी दोर सहजा सहज तुटस
नही. 13 गरीब पण शहाना तरूण हाऊ धैयडा अनी मुर्ख राजापेक्षा चांगला
ऱ्हास; तो धैयडा राजा त्याले देल इशाराकडे ध्यान देस नही. 14 कदाचित तो
तरूण राजा आपला राज्यमा गरीब जन्मना व्हई नहीते तुरुंगमाईन राज्य कराले
बाहेर वना व्हई. 15 तरीबी, ज्या बठा ह्या जगमा चालतस त्यासले मी दखं,
जो दुसरा तरूण त्यासना जागवर राजा म्हनीसन उभा राहिना त्या त्याले शरण
गयात. 16 त्या बठा लोकेसवर तो अधिकारी व्हयना, त्याना अंत नही व्हता,
तरी ज्या लोके मोरे येनार शेतस त्या त्याना ईषयी आनंद करावूत नही, खरच
हाई व्यर्थ अनी बिनकामना उदयोग शे.

5 जवय तु देवना मंदिरमा जास तवय आपली वागनुककडे ध्यान दे; तठे
ऐकाले जाय. ऐकी लेवानं हाई मुर्खना यज्ञपेक्षा चांगल शे; जीवनमा त्या
वाईट करतस हाई त्या वळखतस नही. 2 तुना तोंडघाई बोलानी घाई करू
नको, अनी देवनासमोर कोनतीबी गोष्ट उच्चार कराले उतावळा करानं नही,
कारण देव स्वर्गमा शे अनी तु पृथ्वीवर शे, म्हनीसन तुना शब्द मोजकाच
राहावाले पाहिजे. 3 जर तुमले बऱ्याच गोष्टी करन्या व्हतीन तर तुम्हीन
त्याईषयी काळजी करतस, अनी तुमले बराचदाव वाईट सपन पडतस, अनी
तुम्हीन बराच बोलतस, अनी बहुतेक करीसन बऱ्याच मुर्ख गोष्टी बोलतस. 4
जर तु देवले नवस करं व्हई तर ते फेडाले येळ लावू नको; कारण देव मुर्खसवर
प्रसन्न व्हस नही. जे नवस तु करेल शे त्यानी फेड कर. 5 नवस करानं अनी
तो फेडानं नही त्यानापेक्षा ते नही करेल बरं शे. 6 आपला तोंडमुये आपला
शरीरले शिक्षा व्हवु देऊ नको, मी चुकीसन बोलनू अश देवनादूतनासमोर बोलू
नको; तुना बोलानं राग ईसन देवना क्रोध तुनावर काबर येवाले पाहिजे, तुना
हातना काम त्यानी काबर नष्ट करान? 7 कारण बराच स्वप्न दखनं अनं बराच
भाषण करानं ह्या वायफळ गोष्टी शेतस, पण तु देवना भय धरीन ऱ्हाय. 8
जवय एखादा प्रांतमा गरीब लोकेसवर जुलूम व्हई राहीना शे, न्याय अनी

वागनुक योग्य मिळस नही, तर त्यामा आश्चर्य वाटासारख काहीच नही,
कारण वरीष्ठवर त्यानापेक्षा वरीष्ठसनी नजर र्‍हास. 9 आजुन, पृथ्वीना फय
सर्वासकरता शे, अनी राजा स्व: ताकरता वावरमासला कमाई लेस. 10 जो
पैसासवर प्रेम करस तो पैसासघाई सुखी र्‍हास नही अनी जो संपत्तीवर प्रेम
करस त्याले जास्त लाभ र्‍हास; हाईबी व्यर्थ शे. 11 जशी भरभराटी व्हस, तशे
खानाराबी वाढतस; आपला डोयासघाई दखाशिवाय तठे मालकले संपत्तीमा
काय लाभ व्हस? 12 जो काम करस त्यानी झोप गोड र्‍हास; तो जरासा खावो
कि जास्त खावो, पण श्रीमंत माणुसले त्यानी संपत्ती झोपू देस नही. 13 हाई
जगमा आजुन एक संकट मी दखेल शे, ते म्हणजे श्रीमंतनी आपला नाश
कराकरता राखी ठयेल धन शे. 14 जवय श्रीमंत माणुस आपली धनसंपत्ती
चुकीन्या गोष्टीसमा गमाडस, ज्यामुये त्याना घरमा जन्मेल पोर्‍या त्याले देवाले
त्याना हातमां काहीच राहास नही. 15 जशे माणुसना जन्म मायना पोटमाईन
नग्न व्हयेल शे, जशा तो व्हना तशा तो नग्न व्हईसन परत जाई, आपला
काममाईन आपला हातमा काहीच लई जावावू नही. 16 दुसरा एक मोठा
संकट दखेल शे, तो जशा वना तशा परत जाई, म्हनीसन जो कोनी वायफळ
काम करस त्याले काय फायदा? 17 तो त्याना आयुष्यभर चिंता करी र्‍हास
अनी शेवट तो दु: खी अनी रागीट व्हई जास. 18 माले जे बरं अनं चांगलं
दखायनं ते हाई शे; माणुसनी खावानं पेवानं अनी देवनी त्याले जे आयुष्य देल
शे त्या बठा दिन तो ज्या कामदंधामा कष्ट करस त्यामा सुख भोगानं हाई
त्यानाकरता चांगलं अनी उत्तम शे. 19 जर देवनी एखादा माणुसले संपत्ती,
मालमत्ता अनी या गोष्टीसनी उपभोग लेवानी शक्ती देल व्हई तर त्यानी त्याना
उपभोग लेवाले पाहिजे. त्यानाकडे ज्या गोष्टी शेतस त्यासना स्विकार कराले
पाहिजे, अनी कामबी आनंदमा कराले पाहिजे. ती देवनी देल भेट शे. 20
माणुसले जगाले जास्त वरीस नही राहातस, म्हनीसन त्यानी आयुष्यभर बठया
गोष्टीसनी आठवन ठेवाले पाहिजे. देव त्याना आवडता काम कराले मग्न ठेई.

6 हाई जगमा मी आजुन एक संकट दखं, अनी ते माणुसनीकरता भलतं
भारी शे; 2 देव एखादा माणुसले भलतं संपत्ती, धनदौलत एवढी देस की
त्याले जी इच्छा व्हई ते त्याले मियस, त्याले काहीच कमी पडाव नही.
पण देव त्याले नंतर त्याना उपभोग लेवानी शक्ती देस नही, त्याना ऐवजी
कोनतरी दुसराच बिन वयखना उपभोग लेस हाई व्यर्थ शे, भलतं वाईट शे. 3
जर एखादा माणुसनी शंभर पोर्‍यासले जन्म दिधा अनी बराच वरीस जगना,
त्याना आयुष्यना वरीस बराच राहीनात, त्याना जीवले सुख मियन नही
अनी मानसन्मानतीन त्याले वाट लावं नही व्हई तर त्यानापेक्षा मरेल बाळ
बरा शे, आशे मी सांगस. 4 जशा तो जन्म व्हयेल बाळ बिनकामना शे,
आंधारामा नाहीसा व्हस अनी त्यानं नाव लपेल र्‍हास. 5 त्यानी कवयच सुर्य
दखा नही अनी त्याले काहीच माहित नही, त्याले त्या माणुसपेक्षा जास्त
विसावा शे. 6 तो माणुस दोन हजार वरीसबी जगना पण तो चांगल्या गोष्टीसना
उपभोग लेवाले शिकना नही, मंग प्रत्येक झन ज्या जागवर जातस तठेच तो
बी जाई. 7 मनुष्यना बठा कष्ट पोटकरता शेतस, तरी त्यानी भुक भागस नही.
8 मुर्खपेक्षा शहानाले काय जास्त फायदा व्हस? तशेच जो गरीब राहीसन
दुसरा लोकेसनीसंगे कशे वागानं हाई ज्याले समजस त्याले तरी काय फायदा
व्हस? 9 ज्या डोया दखीसन समाधान राहातस ते चांगलं शे, मन इकडे तिकडे
भटकापेक्षा हाई बरं शे. 10 जे काही व्हयनं त्याना नाव पहिला पाईन ठेयेल शे
अनी माणुस काय शे हाई समजाडेल शे, तो फक्त माटी शे त्यानापेक्षा जो
समर्थ शे त्यानासंगे भांडन करता येस नही. 11 जास्त बोलावर त्याले काही
अर्थ र्‍हास नही, त्यामा मनुष्यले काय फायदा? 12 मनुष्य हाऊ ज्याले काही
अर्थ नही आशे आयुष्य सावलीनामायक काढस, त्यामा त्याले काय फायदा
हाई कोनले माहीत? कारण तो मरावर हाई जगमा काय व्हई हाई मनुष्यले
कोण सांगी?

7 महागा सुंगधी द्रव्यपेक्षा चांगलं नाव र्‍हावानं हाई बरं शे, जन्मदीनपेक्षा
मरणना दिन बरा र्‍हास. 2 मेजवानीना घर जावापेक्षा शोक करनारानी घर
जायेल बरं र्‍हास, कारन परतेक माणुसना शेवट हाईच शे, ज्या जिवत शेतस
त्यासनी हाई मनमा राखी ठेवानं म्हनीसन जिवत हाई तुमना मनमा कायम
राही. 3 हासी मजाक करापेक्षा शोक करानं चांगलं शे, दु: खी तोंड नंतर
आनंदी व्हस. 4 ज्या शहाना राहातस त्यासना मन शोक घरकडे लागस, पण
मुर्खना चित्त हसी मजाककडे लागस. 5 मुर्खसना गाना ऐकापेक्षा शहानासनी
निषेधवानी ऐकेल बरं र्‍हास 6 कारण मुर्खसना हास् भांडानीखाल जळेल
काटाकुटासना कडकडनारामायक र्‍हास; हाई व्यर्थ शे. 7 जुलूम करावर
शहाना येडा बनतस; लाच लेवामुये बुध्दी भ्रष्ट व्हस. 8 एखादी गोष्टनी सुरुवात
पेक्षा तिना शेवट व्हयेल बरा र्‍हास. गर्व करनारा माणुसपेक्षा सहन करनारा
माणुस बरा र्‍हास. 9 मन उतावीळ व्हईसन राग येऊ देवानं नही, कारण राग
मुर्खसना मनमा घर करीसन र्‍हास. 10 या दिनपेक्षा आगोदरना दिन बरा
व्हतात आशे काबर? आशे ईचारानं नही; हाई ईचारानं शहानापण नही शे. 11
मिळेल धनसंपत्तीनासंगे शहानापण राहीनं तर बरं र्‍हास; कारण हाई जगमा
जन्म व्हयेलसना हितना शे. 12 ज्ञान आश्रय देनारा शे अनी पैसाबी आश्रय
देनारा शे; ज्ञानपाईन आशे फायदा र्‍हास की ज्यानापाण शहानपण र्‍हास तो
त्याना जीव वाचाडस. 13 देवनी करनी दखा; त्यानी जे वाकडं करेल शे ते
कोनीच सरळ करावूत नही? 14 जवय येळ चांगली राही तवय आनंद कर;
पण जवय संकटमा सापडसी तवय विवेकतीन वाग; कारण माणुसनीमांगे
काय व्हई हाई त्याले कळाले नको म्हनीसन देवनी सुखदूखले जोडे जोडे
ठेयेल शेतस. 15 एखादा नीतिमान चांगल आचरन करीसनबी नष्ट व्हस;
अनी एखादा दुष्ट वाईट वागीसनबी त्याले जास्त आयुष्य भेटस; हाई बठं मी
मना व्यर्थ जायेल दिनमा दखेल शे. 16 तोंड देखल्या नीतिमान व्हवू नको;
मर्यादानीबाहेर राहीसन शहानपण दखाडू नको; तु आपला नाश का बरं करी
लेवानं? 17 दुष्टपना जास्त करू नको; मुर्ख बनु नको; तु पहिलेच काबरं मरानं?
18 याले तु धरी र्‍हावान; अनी त्यानापाईन हात मांगे लेवान नही हाई बरं
शे; कारण देवले जो घाबरीसन राहतस तो पार पडी. 19 नगरमासला दहा
अधिपतीसपेक्षा जास्त रक्षण शहानाले शहानपण करस. 20 चांगला ईचारतीन
वागनारा अनी पाप नही करनारा आशा नीतिमान माणुस हाई जगमा सापडस
नही. 21 बोलेल बठा शब्दसकडे ध्यान देऊ नको; जर ध्यान दिधं तर तु तुना
नोकरले शिव्याशाप देतांना ऐकशी; 22 कारण तु बी दुसरासले रोज शिव्याशाप
देयल शेतस हाई तुले माहीत शे. 23 या बठया गोष्टी मी विवेकतीन आजमाडी

दखेल शेतस; आपलाले बराच ज्ञान मियाले पाहीजे आशे माले वाटनं, पण ते
मनापाईन दुर राहीनं. 24 जे शे ते बराच दूर अनी गुढ शे; त्याना शोध कोनले
लागी? 25 ज्ञान अनी विवेक हाई समजीसन त्याना रहस्य वळखानं अनी
त्याना शोध लावानं, अनी दुष्टपना हाई फक्त मुर्खपना शे अनी मुर्खपना हाई
येडापना शे, हाई समजाले पाहीजे म्हनीसन मी परत मना चित्त या गोष्टीसकडे
लाया. 26 माले मरनपेक्षा दु: ख वाटी आशी वस्तु सापडनी, ती म्हणजे पाशरूप
बायी शे, तिना मन पारधीसना जाळा शे; तिना हात साखळी शेतस; जो मानूस
देवले आवडस तोच तिना हातमाईन सुटस; पण पापी तिना हातमा सापडस.
27 उपदेशक सांगस; हिशोब दखाले गयू तवय गोळाबेरीज माले सापडनी
ती आशी; 28 पण मी आजपावोत सापडाई राहीनू शे तरी माले सापडनी
नही ती हाई शे; हजारसमां एक माणुस माले सापडना; पण तेवढया बायासमा
माले ऐकबी बायी सापडनी नही. 29 दखा, माले एवढेच सापडनं की देवनी
मनुष्यले सरळ आशे तयार करेल शे, पण तो बऱ्याच कल्पनासना मांगे लगी
जायेल शे.

8 ज्ञानी मानुसनीमायक कोन शे? कोनत्याबी गोष्टीसना उलगडा कराले
कोनले समजस? ज्ञानी मानुसना तोंड तेज देस; ज्यामुये त्याना मुखना
कठीनपना दुर व्हई जास. 2 मी तुले आशे सांगस की राजानी आज्ञा पाळ; तु
परमेश्वरनी शपथ लेल शे म्हणीन ती पाळ. 3 त्याना समोरतीन जावानी घाई
करू नको; वाईट गोष्टीसकरता थांबू नको; कारण त्याले जे आवडस ते तो
करस. 4 राजाना शब्द ताकतवान रहास, तु हाई काय करस आशे त्याले कोन
म्हनी? 5 जर राजानी आज्ञा पाळसी तर सुरक्षित रहासी, पण जो बुध्दीमान
रहास त्याले हाई वेळ माहीत रहास अनी त्याले हाईबी माहीत रहास कि
कवय बोलानं शे. 6 प्रत्येक गोष्टले नेमेल काळ अनी न्याय करानं येळ रहास,
कारण मनुष्यना संकट बराच शेतस. 7 मोरे काय व्हई हाई त्याले माहीत नही
रहास, कशे काय व्हई हाई त्याले कोन सांगी? 8 जीववर कोनताच माणुसनी
सत्ता रहास नही की तो त्याले जावू देवावू नही; मराना दिन कोनाच हातमा
नही; हाई संकट कोनलेच सोडावू नही, दुष्कर्म आपला मालकले वाचाडावू
नही. 9 हाई बठं मी दखेल शे; हाई जगमा ज्या गोष्टी चाली राहीन्यात
हया बठया गोष्टीसकडे मी मना चित्त लायेल शे; एक मनुष्य दुसरावर सत्ता
चालाडीसन त्याना नुकसान करस. 10 त्या येळले मना नजरमा आशे वनं की
दुष्टले मुठमाटी दिसन तो विश्राम पावस; अनी नीतिमानतीन वागनाराले पवित्र
ठिकान सोडीसन जाना पडस, अनी गावमासला लोके त्याले ईसरी जातस
हाई बी व्यर्थ. 11 दुष्टले लगेच शिक्षा व्हस नही म्हनीसन मनुष्यनापोऱ्यानं मन
दुष्कर्म कराले तयार व्हस. 12 पापी शंभर येळ पाप करना अनी बराच वरीसन
जगना; आशे व्हई तरी माले माहीत शे ज्या देवले मानपान देतस त्यासनं
कल्यान व्हई. 13 पण ज्या दुष्ट शेतस त्यासना भलं व्हवावू नही; त्यासले
जास्त आयुष्य मिळावू नही; त्यासना जीवन सावलीनामायक शे, कारन त्या
देवले मानपान देतस नही. 14 हाई जगमा आजुन एक बिनकामनी गोष्ट व्हस;
आशे काही नीतिमान रहातस, दुष्टसनी करनीमुये त्यासनी जी गती व्हवाले
पाहीजे ती यासनी व्हस अनी आशे काही दुष्ट रहातस की नीतिमानसनी
करनीमुये त्यासनी गती व्हवाले पाहीजे ती यासनी व्हस. मी हाई सांगस हाई
बठं व्यर्थ शे. 15 मंग मी आनंदनी शिफारस करी, कारण मनुष्यनी खावानं,
पेवानं अनी आनंद करानी यानापेक्षा पृथ्वीनाखाल दुसरं काहीच उत्तम नही
शे. कारण त्यासना आयुष्यना दिन देवनी त्यासले पृथ्वीवर देयल शेतस त्याना
कष्टमा हाई त्यानाजोडे राही. 16 तवय ज्ञान समजाकरता अनी जे काम हाई
जगमा चाली राहीना शे ते दखाले जवय मी मना चित्त लावं. कारण रातदिन
ज्याना डोयाले डोया लागस नही आशेबी लोके राहातस. 17 तवय माले देवना
बठा काम दखीसन आशे समजन की जे काम हाई जगमा करामा ई राहीना शे
ते माणुसले शोध लावता येस नही, कारण ते दखी काढाले माणुसनी कितलाबी
कष्ट करात तरी त्या सापडावू नही अनी तशेच एखादा ज्ञानी मानुस, माले
माहीत शे आशे जरी बोली, तरी त्याले ते सापडावू नही.

9 मी बठया गोष्टीसनी कायजीपुर्वक ईचार करा, नीतिमान अनी ज्ञानी माणुस
अनी त्याना काम समजानी कोशीस करात, त्या बठा देवना हातमा रहास.
कोनीतरी आपला व्देष करी अनी प्रेमना करी यानाबदल काहीच माहीत नही
रहास. 2 जे काही व्हस ते बठं सारखच व्हस, नीतिमान अनी दुष्ट, चांगला
अनी वाईट, शुध्द अनी अशुध्द, यज्ञ करनारा अनी यज्ञा नही करनारा या
बठासनी गती एकच व्हस, चांगला मानुस पापी मानुसनामायक मरी. शपथ
लेनारानी, तशेच शपथ देनारानी त्यानी गती तशीच व्हई. 3 हाई जगमा जे
काही घडस त्यामा हाई एक आशे वाईट शे की बठासनी सारखीच गती व्हई,
मनुष्यनापोऱ्याना मनमा दुष्टता भरेल रहास, त्यासना मना बठा आयुष्यभर
भ्रांतीमय रहास, मंग त्या मरेलसले जाईसन मिळतस. 4 जो माणुस अजुन
जिवत शे, त्याले आशा रहास, पण जिवत कुत्रं मरी जायेल सिंहनापेक्षा चांगला
रहास. 5 आपलाले मरनं शे हाई जिवंतसले समजस; पण मरेलसले काहीच
समजस नही; त्यासले आणखी काही फळ भेटावं नही; त्यानं स्मरण कोणले
रहास नही. 6 त्यासना प्रेमना, व्देष अनी मत्सर हाई आगोदरच नष्ट व्हई
जायेल शेतस, अनी जे काही हाई जगमा करामा ई राहीना शे, त्यामा त्यासले
परत जागा मिळावू नही. 7 तुना मार्गतीन जाय, आनंदमा तुनी भाकर खाय
अनी आनंदमा द्राक्षरस पेय, कारण देवनी तुना चांगला काम साजरा कराकरता
मान्यता देयेल शे. 8 तुना कपडा कायम शुभ्र राहावाले पाहीजे अनी तुना
डोकाले तेलना अभिषेक रहावाले पाहीजे. 9 तुना ज्या व्यर्थ आयुष्यना दिन
त्यानी तुला हाई जगमा देयल शेतस त्यामा, तुना बठा व्यर्थ दिनमा तुनी बायको
जी तुले प्रिय शे तिनासंगे तु प्रेमतीन आयुष्य घालव. कारण आयुष्यमा अनी
तुना उदयोगधंदामां पृथ्वीवर कष्ट करस तठेबी तुना हाऊच वाटा शे. 10 जे
काही काम तुना हातमा ई ते बठे ताकदतीन कर, कारण ज्या कबरमा आपन
जानार शेतस तठे काम, ईचार, ज्ञान अनी शहापन नही शे. (Sheol h7585)
11 मी पृथ्वीवर बऱ्याच गोष्टी दख्यात, जोरमा पयनारा शर्यत जिकस नही,
ताकदवान लढाई जिकस आशे व्हस नही, शहानानी अन्न खावानं आशे
व्हस नही, जो ज्ञानी शे त्यानावरच कृपा व्हस आशे नही, त्याना ऐवजी संधी
अनी येळ याना बठासवर परीनाम व्हस. 12 कोनलेच त्याना मरानी येळ
माहीत नही, जशा मासा मरानी जाळामा सापडस, नहीते फासामा आटकनारा
चिडानामायक, तशेच जनावर, मनुष्यजात संकटना येळले तो त्यासनावर
आचानक ई पडना मनजे तो फासामा आटकस. 13 ज्ञानीबी मी हाई जगमा

दखात अनी त्या माले महत्वना वाटनात. 14 एक धाकलं शहर व्हतं, एक
मोठा राजानी त्या शहराना ईरोधमा लढाई करी अनी त्यानी त्याना ईरोधमा
सेना शहरना आजुबाजूले ठेवात. 15 पण त्या शहरमा एक विद्वान व्हता, तो
विद्वान गरीब व्हता, पण त्यानी आपला ज्ञानतीन त्या शहरना बचाव करा,
बठं काही सरावर लोके त्या गरीब माणुसले ईसरी गयात. 16 मंग मी निर्णय
लिधा, ताकदपेक्षा ज्ञान श्रेष्ठ शे पण गरीबना ज्ञानले तुच्छ मानतस अनी त्याना
शब्द ऐकतस नही. 17 विद्वान मानुसनी शांततातीन सांगेल शब्द हाई मुर्खसना
राजानी वरडीसन सांगेल शब्दसपेक्षा चांगला र्‍हातस. 18 शहानपण हाई
युध्दमासली तलवार अनी भाला यानापेक्षा चांगला र्‍हास. पण एखादा पापी
बर्‍याच चांगल्या गोष्टीसना नुकसान करस.

10 जशा मरेल माख्या सुगंधी तेल दुर्गंधीत करतस तशा मुर्खपना हाई
शहानपण अनी मानपाण यासना नाश कर शकतस. 2 शहाणना मन
त्याना उजवीकडे शे, पण मुर्खना मन त्याना डावीकडे र्‍हास, 3 जवय मुर्ख
वाटधरी जाई र्‍हास तवय त्याना ईचार आर्धावट र्‍हातसं हाई दखाई जास,
म्हणीसन तो मुर्ख शे हाई बठासले दखास. 4 तुमना वरीष्ठ लोके तुमनावर
चिडेल शेतस म्हणीसन काम सोडानं नही, शांत र्‍हावामुये राग शांत व्हई जास.
5 एक संकट मी हाई पृथ्वीवर दखेल शे, अधिकारीनी चुकमुये ती येस ते मी
दखेल शे. 6 मुर्खसले नेता पदनी जागा देवामा येस अनी ज्या यशस्वी व्हयेल
र्‍हातस त्यासले खालनी जागा देवामा येस. 7 ज्या नोकर शेतस त्यासले मी
घोडावर जातांना दखं अनी ज्या यशस्वी लोके व्हतात त्यासले नोकरनामायक
जमीनवर चालतांना दखं. 8 जो कोनी खड्डा खंदस, त्यामा तोच पडस अनी
जो कोनी भित तोडी टाकस त्याले साप चावस. 9 अनी जो कोनी वेसना दगड
फोडस त्याले त्यानामुये इजा व्हस अनी जो लाकडं तोडस तो संकटमा र्‍हास.
10 लोखंडी हत्यार बोथट व्हयनं अनी त्याले धार लाई नही तर जास्त ताकद
लावनी पडस, पण काम साध्य कराकरता बुध्दी उपयोगनी शे. 11 जर सापवर
मंत्र प्रयोग व्हवानी आगोदर तो चावना तर मोरे मांत्रिकसना काहीच उपयोग
नही. 12 शहाणाना तोंडना वचन कृपामय र्‍हातस, पण मुर्खना तोंड त्यालेच
गिळी टाकस. 13 त्याना तोंडना वचन करानी सुरुवात मुर्खपना र्‍हास, अनी
त्याना भाषन कराना शेवट येडापना र्‍हास. 14 मुर्ख वचन वाढाईसन सांगस.
पण मोरे काय येनार शे हाई माणुसले माहीत नही. त्यानामांगे काय व्हई हाई
त्याले कोन सांगी? 15 मुर्ख कष्ट करीसन थकी जास, कारण शहरमा जावानी
वाट त्याले माहीत नही र्‍हास. 16 हे देश, तुना राजा पोर्‍यानीमायक व्हई अनी
अधिपती सकायसले जेवानी सुरुवात करी तर तुनी कितली वाईट परीस्थिती
व्हई! 17 पण जर राजा उचा कुळना पोर्‍या व्हई अनी तुना अधिपती नशा
कराकरता नही तर शक्तीकरता जेवन करत व्हतीन तवय तुना देश आनंदमां
शे. 18 जर एखादा मानुस कामनी बारामा आळशी व्हई तर त्याना घर गयाले
लागी अनी त्याना धाबा पडी जाई. 19 लोके हासीमजाक कराकरता मेजवानी
बनाडतस, द्राक्षरस जीवले सुख देस अनी पैसा प्रत्येक गोष्टनी गरज पुरावस.
20 तु आपला मनमा सुध्दा राजाले शाप देवू नको. धनवानले आपली झोपानी
खोलीमा शाप देऊ नको कारण आकासमासला चिडा तुना शब्द लिसन जाई
अनी ज्या बाकीना चिडा शेतस ते त्या गोष्टी पसरावतीन.

11 तुनी भाकर पानीवर सोड कारण बराच दिनमा ती तुले परत भेटी 2
तु सात-आठ लोकेसले वाटी दे, कारण हाई जगमां कोनत्या वाईट गोष्टी
व्हतीन हाई तुमले माहीत नही, 3 जर ढग पानीघाई भरेल व्हई तर ते पृथ्वीवर
सोताले खाली करतस, जर झाड उत्तरकडे नहिते दक्षिणकडे पडनं मनजे ते
जठे पडेल शे तठेच पडी राही. 4 जो वारा दखी राहास तो पेरणी करावं नही,
जो ढगसना रंग दखी राहास तो कापणी करावं नही. 5 जशे वारा कताईन येस
हाई तुले माहीत नही, मायना गर्भमा शरीर कशे वाढतस हाई जशे तुले कळस
नही तशे बठं काही निर्मान करनारा देवना कार्यना आकलन तुले करता येवावू
नही. 6 सकासले बिवारा पेरी दे, अनी संध्याकायले हात आवरानं नही,
कारन त्यामाईन कोनतं फळ दि हाई नहिते दोनी मिळीसन चांगल व्हई हाई
तुले माहीत नही. 7 प्रकाश खरच गोड शे, अनी सुर्य डोयाघाई दखाले आनंद
वाटस. 8 जर माणुस कितलाबी वरीस जगना तरी त्यामा तो आनंद करो, अनी
येनारा आंधारना दिनबी ईचार करो, कारण त्या बराच व्हतीन. जे बठं येस ते
व्यर्थ शे. 9 हे तरुना, तु आपला तरुनपनमा आनंद कर, तुना तरुनपनना दिनमा
तुना मन तुले आनंदीत करो, अनी तुना मनले वाटी त्या मार्गतीन अनी तुना
नजरमा ई तशे चाल; पण या बठया गोष्टीसनीबारामा देव तुना न्याय करी. हाई
तुना ध्यानमा राहु दे. 10 आपला मनमाईन राग काढी टाक, आपला शरीरना
दु: खंकडे ध्यान देवू नको, कारण तारुन्य अनी सामर्थ्य हाई व्यर्थ शे.

12 तु आपला तरुनपणना दिनमांसुध्दा आपला निर्मानकरतानी आठवन
कर, वाईट दिन येवाना आगोदर अनी सांगशी, माले हाई दिनमा
काहीच सुख नही. 2 त्या दिनमा सुर्य, चंद्र अनी तारा यासना प्रकाशनी
आगोदर आंधार वाढी अनी पाणी पडावर काया ढग परत येतीन. 3 त्या
येळले महालना पहारेकरी थरथर कापतीन अनी ताकदवान मानसे वाकी
जातीन, अनी दयनार्‍या बाया थांबी जातीन कारण त्या कमी शेतस, अनी ज्या
खिडक्यासमाईन दखनार्‍या शेतस त्यासले चांगल दखता येवावू नही. 4 त्या
येळले जवय रस्तावरना दार बंद व्हतीन अनी घरटाना आवाज बंद व्हई जाई,
तवय चिडासना आवाजवर लोकेसनी झोप उडी जाई, अनी सर्वा गायनस्वर
बंद व्हई. 5 तवय माणुसले उचा ठिकाननी अनी रस्तावरनी पुढला धोकानी
भीती वाटी, अनी बदामना झाड फुली, तवय टोळ सोतानीमोरे भारी वाटी,
अनी तवय सहाजिकच इच्छा दुर्बल व्हई, तवय मानुस आपला अनंतकाळना
घरले जाई, अनी शोक करनारा रस्तावर फिरतीन. 6 मंग चांदीना दोर तुटी,
सोनाना वाटका फुटी जाई, झरानीजोडेना घागर फुटी जाई, हेरवरनी रहाट
मुडी जाई. 7 ज्या ठिकानपाईन ती व्हई, माटी परत माटीले मियस अनी
देवनी देयल आत्मा परत त्यानाकडे जाई. 8 व्यर्थ हो व्यर्थ, उपदेशक सांगस
बठं काही व्यर्थ शे. 9 उपदेशक ज्ञानी व्हता अनी तो लोकेसले ज्ञान शिकाडत
गया, त्यानी इचार करीसन अनी शोध करीसन बराच बोधवचन रचात. 10
सरय लिखेल सत्य अनी मनोहर वचन दखाना उपदेशकनी प्रयत्न करेल
शे. 11 बुध्दीमाणना शब्द आगनामायक र्‍हास; सभापतीना शब्द ठोकेल
खियानामायक र्‍हातस; एकच मेंढपायपाईन ती मियेल शेतस. 12 मना पोर्‍या,
यानाशिवाय दुसरा शिक्षणनाबारामा सावध र्‍हाय, पुस्तक लिखाले अंत नही

शे, बराच पुस्तकवाचन शरीरले थकाडस. 13 आते बठं काही तुम्हीन ऐका;
हाई बठासना अर्थ एकच शे की देवले भ्याईसन र्‍हाय, अनी त्यानी आज्ञा
पाळ; माणुसन काम हाईच शे. 14 सर्वा बऱ्यावाईट गुप्त गोष्टीसना न्याय कराना
येळले देव बठा कामन्या झडत्या ली.

यहेज्केल

1 मी खबार नदीना काठले धरी आणेल लोकेसमा राहात व्हतु, तवय
तिसवा वरीसना चौथा महीनाना पाचवा दिनले आशे व्हयनं की आकाशा
दुभागीसनं माले परमेश्वरनी दिव्यदृष्टी दखायनी. **2** हाई यहोयाखीन राजानं
बंदीवासनं पाचवा वरीस व्हता; त्या महीनाना पाचवा दिनले, **3** खास्दयासना
देशमां खबार नदीना काठले बुजीना पोऱ्या यहेज्केल याजक याले परमेश्वरनं
वचन स्पष्टतीन प्राप्त व्हयनं; तठे परमेश्वरना सामर्थ्य त्यानावर वनं. **4** मी दख
ते उत्तरकडतीन तुफानना वारा सुटना, तवय एक मोठा ढग ई राहिना शे,
त्यानामां गुंडाळेल एक आगना गोया व्हता; त्याना आजुबाजूले मोठा ढग
पसरेल राहीसनं आगना मजारतीन पितयनामायक तेज झळकत व्हता. **5**
त्याना मजारना भागमां चार जनावरसना आकृतीनामायक काहीतरी दखायनं;
दखावाले त्या माणुसना आकृतीनामायक व्हतात. **6** त्या परतेकले चार तोंड
व्हतात अनी परतेकले चार पखं व्हतात. **7** त्यासना पाय ताठ उभा व्हतात
अनी त्यासना पायसना तळवा वासरूना पायना तळवानामायक दिसी राहिंतं
अनं पितयनामायक त्याना उजाळा झळकी राहिंता. **8** त्यासना चारी बाजुले
पंखसना खाल त्यासले माणसेसना हात व्हतात; त्या चारीसले तोंड अनी पंख
व्हतात. त्या आशे व्हतात. **9** त्यासना पंख एक दुसराले लागीसनं व्हतात; त्या
चालतांना वयेत नही, तर त्या परतेक पाहीजे त्या आपला तोंडना दिशाकडे
सरळ समोर जाये. **10** त्या चारीसना तोंडपैकी एक तोंड माणुसना व्हता; त्या
चारीसना उजवी बाजुले एक तोंडना सिंह व्हता, त्या चारीसना डावा बाजुले
एक तोंड बैलनं व्हतं; अनी त्या चारीसना एक तोंड गरूडनामायक व्हतं;
असा त्यासना तोंड व्हतात. **11** वरनी बाजुले त्यासना तोंड अनी त्यासना पंख
येगळा व्हतात, परतेकना दोन पखसनाजोडे दुसरानं एक एक पंखले लागेल
व्हतं अनी परतेकना दोन पंखसघाई त्यासना शरीर झाकायेल व्हतात. **12** त्या
परतेक पाहिजे त्या आपला तोंडना दिशाकडे सरळ समोर जायेत; आत्मा लयी
जाई तिकडे जायेत; चालतांना वळेत नही; **13** त्या प्राणीसनं रूप सांगं तर आगना
इंगळनामायक, मशालनामायक दखायी राहींनतात; आग त्या प्राण्यासमां
खेळी राहींनता; तो धगधगीत व्हईसनं त्यानामाईन ईजा निघी राहींनतात. **14**
त्या प्राणी विजनामायक इकडे तिकडे पयेत; **15** मी त्या जनावरसकडे दख
तवय त्यासनाजोडे त्यासना चारी तोंडना बाजुले जमीनवर एक एक चाक
व्हतं. **16** त्या चाके अनी त्यासना घाट हया सोनानं मणीसनामायक दखाई
राहींनात; त्या चारीसना आकार एकच व्हता. त्यासना आकार अनी घाट जशे
काय चाकमां चाक आशे व्हतात. **17** त्या चालेत तवय त्या चार दिशासपैकी
पाहिजे त्या दिशाले नीट सरळ चालेत; चालतांना वळेत नही. **18** चाकेसना
घेरा दखात तवय त्या भलता उचा अनी भयानक व्हत्यात; त्या चारीसना
घेरासना आजुबाजूले सगळीकडे डोया व्हतात. **19** त्या जनावर चालेत तवय
चाकेबी त्यासनासंगे चालेत अनी त्या जमीन सोडीसनं त्या वर चढेत तवय
चाकेबी चढेत. **20** जिकडे आत्मा लयी जाई तिकडे त्यासना गतीना रोखतीन
त्या जायेत; त्यानासंगे चाकेबी उचलायेत; कारण त्या जनावरसना आत्मा
चाकसमां व्हतात; **21** त्या चालनात म्हणजे त्याबी चालेत; त्या थांबनात
मनजे त्याबी थांबेत; त्या जमीन सोडीसनं वर चढनात मनजे त्यासनासंगे
चाके बी चढेत; कारण त्या जनावरसना आत्मा चाकमां व्हता. **22** त्या
जनावरासना माथावर काजवासनीमायक काही तरी व्हतं; त्या दिपवनारा अनी
भयानक दवनामायक दखायनात; त्या त्यासना डोकावरतीन पसरेल व्हतात;
23 त्या चांदव्यासनाखाल त्यासना पख नीट पसरीसनं येरा येरले लागेल
व्हतात; हाई बाजुले अनी ती बाजुले शरीर झाकाई जायी आशे परतेकले
दोन दोन पख व्हतात. **24** त्या चालत व्हतात तवय माले त्यासना पखसना
आवाज आयकु व्हंनं; तो महाजलाशयना आवाजनामायक, सर्वसमर्थनना
वाणीनामायक व्हता; लष्करना गजबजीनासारखा तो मोठा व्हता; त्या उभा
राहेत तवय आपला पख खाल सोडेत. **25** त्यासना डोकावरना चांदव्यासमाईन
वाणी व्हये; त्या उभा राहेत तवय आपला पख खाल सोडेत. **26** त्यासना
डोकावर ज्या चांदवा व्हतात त्यासनावर नीलमणीना सिंहासननामायक काही
तरी दखाई राहींनतं; अनी त्या सिंहासनवर माणुस शे आशे भास व्हये. **27**
त्यासमा सगळीकडे तृणमणीना तेजनामायक आगना भास माले व्हयनं; त्याना
कंबरपाईन वर अनी त्याना कंबरपाईन खाल आगना भास माले व्हयनं अनी
त्याना आजुबाजूले प्रकाश चमकी राहींनता. **28** पाऊसना दिनमां ढगमां दखास
तशे धनुष्यनंपरमानं त्याना आजुबाजूले प्रभा फाकायेल माले दखायन्यात;
परमेश्वरनं शक्तीनं हाई दर्शन व्हतं; मी ते दखीसनं उपडा पडनू अनी कोणीतरी
बोलानी वाणी मना कानवर ऊनी.

2 तो माले बोलना, मानवपुत्रा, तु तुना पायवर उभा राहाय, मनजे मी तुनासंगे
बोलसू, **2** तो मनासंगे बोली राहींनता तवय आत्मानी मनामां परवेश
करीसनं माले मना पायवर उभं करं तवय त्यानं बोलनं माले आयकू व्हनं; **3**
तो माले बोलना, हे मानवपुत्रा, मी तुले इस्राएल वंशकडे, मनासंगे झगडा
करणारा राष्ट्रसकडे धाडसं त्यासनी अनी त्यासना वाडवडीलसनी आजपावोत
मना ईरोधमां वागेल शेतस. **4** हया त्यासना वंशज उध्दट अनी कठीण हृदयना
शेतस; मी तुले त्यासनाकडे धाडी राहीनू; प्रभू परमेश्वर आशे सांगस हाई
त्यासले सांग. **5** त्या तुना आयकोत किंवा नही आयकोत, निदान त्यासनाकडे
कोणीतरी संदेष्टा जायेल व्हता हाई त्यासले समजी; त्या तर बोली चालीसनं
फितुरी व्हयी जायेल शेतस. **6** हे मानवपुत्रा, तुना आजुबाजूले काटाझुडपा
अनी काटा राहीनात तरी, तु इचुसमा राहाशी तरी त्यासले भिऊ नको, त्यासना
शब्दसले भ्यावनं नही, ती फितुरी जायी राहीनी शे, तरी त्यासना शब्दले
भिवानं नही; त्यासना चर्येले भिवानं नही; **7** त्या आयकोत किंवा नही
आयकोत; तु मना वचन त्यासले सांग; त्या तर भलता भांडखोर शेतस; **8** हे
मानवपुत्रा, मी सांगस ते आयक, त्या फितुरी जातपरमानं तु फितुरनामायक
होऊ नको; तुनं उघाड अनी मी देस ते खाय; **9** मी दख तवय मनाकडे एक
हात पुढे वना, अनी दख, त्या हातमां ग्रंथना पट व्हता; **10** तो त्यानी मनासमोर
पसारं; त्यानावर पाठपोट लिखेल व्हतं अनी त्यामा विलाप, शोक अनी दुख
हयानाबारामां लिखेल व्हतं.

3 तो माले बोलना, मानवपुत्रा, तुनासमोर जे व्हनं शे ते खाय; हाऊ पुस्तक
खाय अनी जायीसनं इस्राएलना घराणानासंगे बोल, **2** तवय मी आपला

तोंड उघाडं अनी त्यानी माले ते पट सेवन कराले लावं. 3 तो माले बोलना,
मानवपुत्रा, जो पुस्तक मी तुले देस तो पोटमां जाऊ देय, त्यानीघाई आपली
आतडी भर, मी ते खाद् तवय ते माले तोंडमां मधनासारखा गोड लागना. 4
मंग तो माले बोलना, मानवपुत्रा, जाय, इस्राएलना घराणाकडे जाय अनी
त्यासनाजोडे मना वचन बोल. 5 कारण बाबर ओठना अनी जड जीभना
लोकेसकडे नही तर इस्राएलना घराणाकडे मी तुले धाडसं. 6 ज्यासनी बोली
तुले समजसं नही आशे बाबर ओठना अनी जड जीभना बराच राष्ट्र शेतस,
त्यासकडे मी तुले धाडसं नही, त्यासकडे मी तुले धाडतूं तर खरच त्या तुना
आयकतात. 7 पण इस्राएल घराणं तुनं आयकावूत नही; कारण त्या मना सुध्दा
आयकावुत नही; कारण इस्राएलना बठा घराणा कठीण कपायनां अनी कठीण
हृदयना शे. 8 दख, मी त्यासनी मुद्रासारखी तुनी मुद्रा वज्रपाय करसं, त्यासना
कपायनासारखा तुनं कपाय कठीण करसं. 9 मी तुनं डोकं गारगोटीपेक्षा
वज्रप्राय कठीण करस; त्यासले तु भ्यावानं नही; त्यासना कटाक्षाघाई कापानं
नही. 10 आजुन तो बोलना, मानवपुत्रा, ज्या सर्वा वचन मी तुले सांगस त्या
आपल हृदयमां साठाडं, ती कानघाई आयक. 11 जाय, धरीसनं लयी जायेल
तुना लोकेसना वंशसकडे जायीसनं त्यासनासंगे बोल; त्यासले सांग की प्रभु
परमेश्वर असं सांगस, मंग त्या तुना आयकोत किंवा नही आयकोत. 12 तवय
माले आत्मानी उचली धरं अनी मनामांगेतीन त्याना स्थानमाईन, परमेश्वरना
वैभवना धन्यवाद असो, असं जोरमां शब्द व्हयेल मी आयकं. 13 अनी त्या
जनावरसना पख येरायेरले लागेत त्यासना आवाज अनी त्यासना बाजुले ज्या
चाक व्हतात त्यासना आवाज, असं जोरमां प्रचंड वेगमां मी शब्द आयकं. 14
मंग आत्मानी माले उचली धरं; मी मना मनतीन संतापतीन क्लेश पावनू
तवय परमेश्वरनं वरहदस्त जोरमां मनावर वना. 15 मंग धरीसनं लयी जायेल
लोके जठे राहेत तठे त्यासनाकडे खबार नदीना काठले तेल-अबीब हाई
नगरमां मी वनू अनी त्या बठेल व्हतात तठे मी बसनू; भ्यायी भ्यायीसनं सात
दिन मी त्यासनामां बसी राहीनू. 16 मंग त्या सात दिन व्हवावर परमेश्वरनं
वचन माले प्राप्त व्हयनं ते आशे; 17 मानवपुत्रा, मी तुले इस्राएलना घराणावर
पहारेकरी नेमेल शे, म्हनीसनं तु मनं तोंडनं वचन आयकीसनं मनाकडतीन
त्यासले बजाडीसनं सांग, 18 तु नक्की मरशी आशे मी पातक्यासले बोलनू
तवय तु जर त्यासले बजाडं नही अनी पातक्यासनी आपला कुमार्ग सोडीसनं
जगाले पाहिजे म्हनीसनं तु त्यासले बजाडीसनं सांग नही, तर तो पातकी
आपली दुष्टाईमुये मरी; पण त्याना रंगतना झाडा मी तुनापाईन लिसू. 19 तु त्या
पातक्याले बजाडं तरीबी त्यानी आपली दुष्टाई अनी कुमार्ग सोडं नहीत, तर
तो आपली दुष्टाईमुये मरी, अनी तु आपला जीव वाचाडं असं व्हयी. 20
तसच धार्मिक आपली धार्मिकता सोडीसनं अधर्म कराले लागना अनी मी
त्यानासमोर अडखुळा ठेवा तर तो मरी; तु त्याले बजाडं नही व्हयीते तो
आपला पातकमुये मरी, अनी त्यानी करेल धार्मिकता जमेस धरता येवावू नही,
पण त्याना रंगतना झाडा मी तुनापाईन लिसू 21 पाप कराले नही पाहिजे असं तु
त्या धार्मिकले बजाडं, अनी त्यानी पाप करं नही, तर त्यानी बोध लेवाशिवाय
तो जगी अनी तु आपला जीव वाचाडं असं व्हयी. 22 तवय तठे परमेश्वरनं
सामर्थ्य मनावर व्हनं अनी तो माले बोलना, ऊठ, खोरामां जाय, तठे मी
तुनासंगे बोलसू. 23 मंग मी ऊठीसनं खोरामां गयू तवय खबार नदीनाजोडे मी
दख व्हतं तसं परमेश्वरनं तेज तठेबी मनासमोर उभं व्हतं, तवय मी उपडा
पडनू. 24 मंग आत्मानी मनामां परवेश करीसनं माले मना पायवर उभं करं;
त्यानी मनासंगे भाषण करीसनं सांग, "जाय, तु सोताले घरमां कोंढी लेय." 25
हे मानवपुत्रा, दख, तुले बंधनमां बांधी ठेवतीन, अनी तुले बाहेर त्या लोकेसमां
जाता येवावू नही; 26 तुनी जीभ तुनी टाळुले चिटकी असं मी करसूं, मनजे तु
मुका व्हशी; अनी तु त्यासना निषेधकर्ता व्हवावू नही; कारण ते भांडखोर
घराणं शे. 27 तरीबी मी तुनासंगे बोलसू तवय मी तुनं तोंड उघाडसू, मंग तु
त्यासले सांग की, प्रभू परमेश्वर सांगस, ज्याले आयकानं व्हयी तो आयको,
ज्याले आयकानं नही व्हयी, तो नही आयको, त्या तर भांडखोर घराणं शे.

4 हे मानवपुत्रा, एक ईट लिसनं तुनासमोर मांड; तिनावर यरूशेलम नगरना
चित्र काढ. 2 त्याले वेढा पडेल शे; त्यानासमोर बुरूज रचीसनं मोरचा
बांधेल शेतस; त्यानासमोर तळ पडेल शे; टक्कर दिसनं भित पाडानं यंत्र
त्याना आजुबाजूले शेतस, असं चित्र काढ. 3 मंग तु एक लोखंडी कढई लेय,
ती तुनामां अनी त्या नगरमां जशी काय लोखंडी भित म्हनीसनं ठेव; तु आपला
तोंड तिनाकडे कर; तिले वेढाना स्थीतीमां लय; तु तिले वेढा घालनारा व्हय,
हाई इस्राएल घराणाले चिन्ह व्हयी. 4 आजुन तु आपली डावी कुशीवर झोप
अनी इस्राएल घराणानं अधर्म त्या कुशीवर ठेव; जेवढा दिन तु त्या कुशीवर
झोपी राहाशी तेवढा दिन त्यासना अधर्म भार वाही राहाय. 5 कारण त्यासना
अधर्मना वरीस एवढा दिन मी तुना हिशोबमां मोजेल शेतस; तिनशे नव्वद दिन
तुले इस्राएलना घराणानं भार वाहावानं शे. 6 मंग त्या दिन सरावर तु उजवी
कुशीवर झोप अनी चाळीस दिन यहुदा घराणानं अधर्मना भार वाहाय; परतेक
वरीसनाबइल तुना हिशोबमां मी एक दिन धरेल शे. 7 तु आपला तोंड अनी
उघडा हात यरूशेलमना वेढाना चित्रकडे रोखीसनं धरं अनी त्यानाईरोधमां
संदेश देय. 8 दख, मी तुले बंधनघाई बांधसं, मनजे तु आपला वेढाना दिन
सरस तोपावोत हाई कुशीकडतीन ती कुशीकडे वळानं नही. 9 तु गहू, जव,
पावटे, मसुर, बाजरी अनी काठया गहु लिसनं एक भांडामां टाक; अनी
आपलाकरता त्यानी भाकर बनाडं; तु आपला कुशीवर झोपशी त्या दिनना
संख्याना मानतीन तीनशे नव्वद दिन तुले ती खावानी शे. 10 तु जे अन्न
खाशी ते वजनतीन रोजनं ईस शेकेल राहीसनं ते तु मजार मजारमां खाय;
11 अनी दोन ग्लास पाणी पेय; ते तु दिनमां एकदाव पेय. 12 जवना भाकर
परमानं ती भाकर करीसनं खाय; ती लोकेसनासमोर मानवी विष्ठघाई भुज. 13
परमेश्वर बोलना, यापरमानं मी इस्राएल वंशसना ज्या राष्ट्रमां हाकली दिसू
तठे त्या आपली अमंगळ भाकर खातीन. 14 तवय मी बोलनू, अहा! प्रभू
परमेश्वरा! दख, मी कवयच ईटाळनू नही; मी दाखलपनपाईन आजपावोत
कधीच त्याना मरेल नाहिते जनावरले फाडीसनं मारेल जनावरनं मांस खाद
नही; अमंगळ मांस मना तोंडले लागनं नही. 15 मंग तो माले बोलना, दख,
मानवी विष्ठेना जागवर गायनं शेण वापरानी मी तुले परवानगी देस; त्याना
गोवऱ्यासघाई आपली भाकर भुज. 16 आजुन तो माले बोलना, मानवपुत्रा,
दख, मी यरूशेलममां भाकरीसना आधार तोडसू मनजे लोके कष्टी व्हयीसनं
भाकरी तोलीसनं खातीन; अनी भ्याईसनं पानी मापमास पितीन. 17 कारण

भाकर अनी पानी यासनी तुट पडी, लोके येरायेरकडे दखीसनं भयचकीत
व्हतीन अनी अधर्ममां क्षय पावतीन.

5 हे मानवपुत्रा, तु एक धारदर तलवार लेय; ती न्हावीना वस्तरानामायक
वापरीसनं आपला डोकावर अनी दाढीवर चालाडं; मंग तराजू लेय अनी
केसना वजन करीसनं त्यासनी वाटणी करं. 2 नगरना वेढाना दिन सरनात
मनजे हया केससना एक तृतीयांश नगरनां मजारमां आगघाई जाळी टाक; एक
तृतीयांश केस लिसनं त्यानावर चारीमेर तलवार चालाडं अनी उरेल तृतीयांश
वारावर उडाव; हाई परकारं मी तलवार उपसीसनं त्या लोकेसनी पाठ पुरावसू.
3 त्यासमासला थोडासा केस लिसनं आपला कपडासना पदरले बांध. 4
त्यामाईन आजुन थोडा लिसनं आगमां टाकीसनं जाळं, मनजे त्यामाईन आग
निघीसनं इस्राएलना सर्वा घराणाले व्यापी. 5 प्रभु परमेश्वर सांगस, दखा,
हे यरूशेलम; ज्या दुसरा राष्ट्रसमां स्थापेल शे अनी हयाना आजुबाजूले देश
बसाडेल शेतस. 6 तरी त्यानी दुष्ट आचरण करीसनं मना निर्णयले दुसरा
राष्ट्रसपेक्षा जास्त ईरोध करं, त्यानी आजुबाजूना परदेशपेक्षा मना नियमना
ईरोध जास्त करं; कारण त्यासनी मना निर्णयना अव्हेर करा अनी मना
नियमपरमानं त्या चालनात नही. 7 यामुये प्रभु परमेश्वर सांगस, ज्यामुये तुमी
आपला आजुबाजूना राष्ट्रसपेक्षा जास्त बंडाळी करी अनी मना नियमपरमानं
चालनात नही, मना निर्णय पाळात नही अनी आसपास राष्ट्र शेतस त्यासना
निर्णयपरमानंसुध्दा वागनात नही. 8 यामुये प्रभु परमेश्वर सांगस, दखा, मी,
मीच तुनाईरोधमां व्हसू अनी राष्ट्रसदेखत तुना न्यायशासन करसू. 9 तुना सर्वा
अमंगळ कृत्यासमुये, आजपावोत मी करं नही अनी परत त्यापरमानं करावू
नही, अस मी तुनामां करसू. 10 तुनामां बाप आपला पोऱ्याना मास खायी
अनी पोऱ्या आपला बापना मास खायी; अनी तुनामां न्यायशासन करी अनी
तुना बठा उरेल लोके दिशा दिशाले पसारी टाकसू. 11 प्रभु परमेश्वर सांगस,
मनी जीवनी शपथ, तु मना पवित्रस्थान आपला सर्वा तिरस्करणीय वस्तुसनी
अनी अमंगळ कर्म करीसनं भ्रष्ट करं, म्हनीसनं खात्रीतीन मी तुनावरतीन कृपा
काढी लिसू, दया करावू नही. 12 तुना वस्तीना तिसरा हिस्सा महामारीघाई
मरी अनी तुनामां लोके उपासमारीमां नाश पावतीन; तिसरा हिस्सा तुना
आजुबाजूले तलवारघाई पडतीन; अनी तिसरा हिस्सा दिशा दिशाले विखरी
टाकसू; मी तलवारघाई त्यासनी पाठ फिरावसू. 13 "अशी मना रागनी पुर्तता
व्हयी अनी त्यानावरना मना क्रोधना तृप्ती व्हयीसनं मन समाधान व्हयी, मी
त्यानावरना मना क्रोधना शेवट करं मनजे त्या समजतीन की मी परमेश्वर हाई
आवेशतीन बोलेल शे. 14 आजुन तुना आजुबाजूना राष्ट्रसमां मी तुले उजाड
करसू, अपशब्दसना विषय करसू, अनी येनारा जाणारा हाई दखतीन. 15 "मी
क्रोधतीन, संतापतीन अनी तीव्र निषेधवाणीघाई तुनं न्यायशासन करसू तवय
तुना आजुबाजूना राष्ट्रसले तु अपशब्द, निंदा, ताकीद अनी विस्मय यासना
विषय व्हशी; मी परमेश्वर हाई बोलनू शे. 16 मी तुमना नाश कराकरता
उपासमारीनं नाशकारक तीक्ष्ण बाण सोडसू, तवय तुमनावर मी दुष्काळनं
कहर करसू अनी तुमन्या भाकरीसना आधार तोडसू; 17 मी तुमनावर दुष्काळ
अनी हिंस्र पशु धाडसू; त्या तुमले निसंतान करतीन; मरी अनी रक्तपात हाई
तुमनावर येतीन; मी तुमनावर तलवार आणसू; मी परमेश्वर हाई बोलनू शे.

6 मंग परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 2 मानवपुत्रा, तु आपला
तोंड इस्राएलना पर्वतकडे करीसनं त्यासले लायीसनं संदेश देय. 3 असं
सांग, इस्राएलना पर्वतसवन, प्रभु परमेश्वरनं वचन आयका, प्रभु परमेश्वर
पर्वत, टेकडया, नाला अनी खोरा यासले म्हणसं, दखा, मी, मीच तुमनावर
तलवार आणीसनं तुमना उच्चस्थानना नायनाट करसू. 4 तुमन्या वेदया वसाड
व्हततीन, तुमन्या सुर्यमूर्त्या फोडी टाकतीन; तुमना मरी जायेल लोके तुमन्या
मुर्तींसनासमोर पडतीन अस करसू. 5 मी इस्राएल लोकेसना प्रेतं त्यासन्या
मुर्तींससमोर टाकसू, तुमन्या वेदयासनी आजुबाजूले तुमना हाडं पसरतीन. 6
तुमना बठा वस्तीस्थानमासला नगरसना नाश व्हतीन अनी उच्चस्थान उजाड
व्हतीन. तुमन्या मुर्त्या भंगीसनं नष्ट व्हतीन, तुमन्या सुर्यमुर्ती तोडी टाकतीन;
हाई परकारं तुमना हातना कामसना नाश करतीन. 7 तुमनामां वध व्हयेल
पडतीन तवय तुमले समजी की मी परमेश्वर शे. 8 "तरीबी तुमीनं हाई देशमाईन
तो देशमां इकडे तिकडे वशात तवय राष्ट्रसमां तुमनामाईन काही तलवारपाईन
वाचीसनं राहातीन, आशे ज्या उरेल राहातीन त्यासले मी राखी ठेवसू. 9
तुमनामाईन ज्या राही जायेल शेतस ज्यासले राष्ट्रमां धरीसनं लयी जातीन तठे
त्या मनी आठवन करतीन; तवय मनापाईन दुर व्हयेल त्यासनं दुराचारी हृदय
अनी त्यासनी मुर्तींकडे लायेल त्यासना दुराचारी डोया हाई मी वठणीमां
लयीसू. 10 तवय त्या समजतीन की मी परमेश्वर शे, मी त्यासवर हाई अरीष्ट
लयीसू हाई मी निरर्थक सांग नही. 11 प्रभु परमेश्वर सांगस, "आपला हातपाय
आपटीसनं सांग, इस्राएल घराणानां सर्वा अमंगळ दुष्कर्मसले धिक्कार असो;
त्या तलवार, दुष्काळ अनी मरी यासघाई मरतीन. 12 जो दुर राही तो मरीघाई
मरी, जो जोडे राही तो तलवारघाई मरी, यामाईनबी जो कोणी वाची तो
दुष्काळमां मरी. 13 परतेक उंच टेकडीवर, बठा डोंगरसना माथावर, परतेक
हिरवा झाडनाखाल, परतेक दाट पानसना एला झाडखाल ज्या ज्या ठिकानले
त्यासनी आपला सर्वा मुर्तींसनासमोर धुपनं अर्पण करं, तठेना त्यासन्या
मुर्त्यासमां त्यासन्या वेदयासनाभोवती त्यासना वध पावले पडतीन, तवय तुमले
समजी की मी परमेश्वर शे. 14 मी आपला हात त्यासनावर उगारसू अनी
त्यासना सर्वा वस्तीस्थानमासला भुमी दिबलकडला रानपेक्षा वैरान अनी
ओसाड करसू; तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे.

7 आजुन परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं; 2 "प्रभु परमेश्वर इस्राएल देशले
सांगस, "हे मानवपुत्र," शेवट व्हयेल शे, देशना चारी बाजुना अंत व्हयेल
शे. 3 "आते तुना अंत व्हयेल शे, मी मना संताप तुनावर भडकावसू, तुनी
करणीपरमानं तुनं न्याय करसू अनी तुना सर्वा अमंगळ कृत्यासना प्रतिफळ
तुले दिसू 4 मी तुनावर कृपादृष्टी करावू नही, मी दया करावू नही; तर तुना
करणीना प्रतिफळ तुले दिसू, तुना अमंगळ कृत्यासना प्रतिफळ तुनामां दखाई
तवय तुमले समजी की मी परमेश्वर शे. 5 प्रभु परमेश्वर सांगस, विपत्तिमांगे
विपत्ती यि राहीनी शे. 6 अंत व्हयेल शे, व्हयेल शे, तो तुनाकरता जागृत
व्हयेल शे; दख, तो यि राहीना शे. 7 देशमासला रहीवास्या, तुनी घडी भरेल
शे, काळ ऊना शे, दिन जोडे येयल शे, डोंगरवर आनंद नहीते धुमाकूळ
व्हनार शे. 8 "आते मी संतापमां क्रोधना वर्षाव तुनावर करसू, मी मनी

क्रोधनी परीपूर्ति तुनावर करसू, तुना आचरनपरमानं तुना न्याय करसू अनी तुना
सर्वा अमंगळ कृत्यासना प्रतिफळ तुले दिसू. 9 मी तुनावर कृपादृष्टी करावू
नही; मी तुनी दया करावू नही; तर तुनं आचरणंनं प्रतिफळ तुले दिसू, तुना
अमंगळ कृत्यासना प्रतिफळ तुले दिसू. तवय तुले समजी की मी परमेश्वर तुले
मारणार शे. 10 दख, तो दिन! दख तो यि राहीना शे! तुना शिक्षारूपी रोप
उगवना शे, तो फोफाईसनं त्याना दंड बनेल शे, तो गर्वतीन फुगी जायेल
शे. 11 बलात्कार हाई शासनदंड व्हयीसनं बसेल शे, त्या लोकेसमासला
कोणीबी, त्यासना समुहमासला कोणीबी, त्याना धनमासला काहीबी, उराव
नही; त्यासनी काहीच प्रतिष्ठा राहावावू नही. 12 येळ येयल शे, दिन जोडे
येयल शे, ईकत लेनारानी आनंद कराले नको, ईकनाराले दुख व्हवाले नको;
कारण त्या सर्वा समुहवर क्रोध यि राहिना शे. 13 ईकनारा जीवत राहिना
तरी तो ईकेल जमीनपान परत जावावू नही; कारण हाई भविष्य त्या सर्वा
समुहबइल शे; त्यामासला काहीच चुकावू नही; कोणीच आपला अधर्मतीन
आपला जीवले बळकटी आणावू नही. 14 त्या करणा वाजाडतसं, बठी तयारी
करतसं, तरी कोणीच युध्द कराले पुढे सरकतसं नही; कारण त्या समुहवर
मना कोप व्हयेल शे. 15 बाहेर तलवार, मजारमां मरी अनी दुष्काळ; वावरमां
ज्या शेतस त्या तलवारघाई मरतीन; नगरमां ज्या शेतस त्या दुष्काळ अनी
महामारी त्यासले मारी टाकी. 16 त्यासमासला काही वाचतीन त्या वाचतीन,
पण त्या सर्वा खोरामासला पारवासपरमानं डोंगरवर आपला अधर्ममुये फिरत
राहातीन. 17 बठासना हात ढिला पडतीन, त्यानसा गुडघामां पाणी व्हयी. 18
त्या कंबरले गोणताट गुंडाळतीन, दरारा त्यासले व्यापी टाकी; त्या बठासनी
तोंडवर लज्जा राही अनी सर्वासना डोका भादरतीन. 19 त्या आपला पैसा
रस्तावर फेकी देतीन; त्यासले आपला सोना अमंगळ वाटी, परमेश्वरना
कोपना दिन त्यासना सोनारूप्यासघाई त्यासना बचाव व्हवावू नही, त्यासपाईन
त्यासनी जीवनी तृप्ती व्हवावू नही, त्यासनं पोट भरावू नही, कारण त्यासनी
त्यामुये ठोकर खाईसनं अधर्म करेल शे. 20 त्यासनी त्यानी करेल भुषणे
दिमाख दखाडाकरता वापरी; त्यासनी त्यानी अमंगळ मुर्ती अनी तिरस्करणीय
वस्तु आपलाकरता बनाडयात; म्हनीसनं ते त्यासले अमंगळ वस्तुसनासारखा
वाटाले पाहिजे अस मी करेल शे. 21 ते मी परदेशीसले भक्ष्य म्हनीसनं
दिसू, ते जगमासला दुष्टासले लूट म्हनीसनं दिसू, त्या ते भ्रष्ट करतीन. 22
मी आपलं तोंड त्यासनापाईन फिरावसू, मनजे त्या लोके मना भांडार भ्रष्ट
करतीन, लुटारू त्यामां घुशीसनं ते भ्रष्ट करतीन. 23 "बेडी तयार करा, कारण
देश रक्तपातना गुन्हासघाई भरेल शे, नगर हिंसाघाई भरेल शे 24 त्याकरता
मी वाईटमासाला वाईले लयी यिसू; त्या त्यासना घर ताबामां लेतीन; ज्या
ताकदवान शेतस त्यासना ताठपणा तोडी टाकसू; त्यासना पवित्रस्थान भ्रष्ट करी
टाकसू. 25 नाश यि राहीना शे; त्या शांती शोधतीन पण त्यासले सापडावू
नही. 26 संकटवर संकट येतीन अनी अफवावर अफवा पसरतीन; तवय
त्या संदेष्टासले दृष्टांत सांगाले सांगतीन पण याजकसना धर्मशास्त्रना ज्ञान अनी
वडीलसना मसलत देवानं सामर्थ्य हाई नष्ट व्हतीन. 27 राजा शोक करतीन
सरदार दराराघाई भ्याईतीन; देशमासला लोकेसना हात थरथर कांपतीन; मी
त्यासना आचरणपरमानं त्यासनासंगे वागसू, त्यासना गुणपरमानं त्यासना न्याय
करसू; तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे.

8 सहावा वरीसले सहावा महीनाना पंचमीले आशे व्हयनं की मी मना घर
बसेल व्हतूं अनी यहुदासना वडील मनासमोर बसेल व्हतात; तवय तठे
परमेश्वरना सामर्थ्य मनावर ऊना. 2 मी दख तवय एक माणसु शे आशे माले
भास व्हयनं; त्यानां कंबरपाईन खाल आगना शे आशे माले भास व्हयनं अनी
त्याना कंबरपाईन वर पितयना तेजनासारखा तेज माले दखायनं. 3 तवय त्यानी
हात पुढे करीसनं मनी डोकानी एक लट धरी, अनी आत्मातीन आकाश अनी
पृथ्वीनी मजार माले उचलीसनं दिव्यदृष्टीतीन यरूशेलम आठे उत्तरले मजारमां
आंगणना दारनाजोडे आणं; तठे जाळी टाकी आशी मुर्तीनं आसन व्हतं. 4 मंग
दख, तवय मी खोरामां दृष्टांत दखं व्हतं त्यानासारखाच इस्राएलना देवना तेज
तठे व्हतं. 5 तवय तो माले बोलना, मानवपुत्रा, आपला डोया वर करीसनं
उत्तर दिशाकडे दख, मी उत्तरले दृष्टी लायी तवय वेदीना वेशीना उत्तरले
मंदीरना प्रवेशव्दारना रस्तामां आग तयार करनारी मुर्ती व्हती. 6 तो माले
बोलना, मानवपुत्रा, त्या काय करी राहिना शेतस ते दखी राहीना ना? मी
मना पवित्रस्थानमाईन दूर निघी जावाले पाहिजे म्हनीसनं आशी अमंगळ
कृत्ये इस्राएल घराणं करी राहीना शे; यानापेक्षा जास्त अमंगळ कृत्ये तुले
दखायतीन. 7 तवय त्यानी माले आंगणना प्रवेशना रस्तामां आणं; मी दख
भितले छीद्र पडेल व्हतात. 8 त्यानी माले सांग, मानवपुत्रा, भित खंद, मी
भित खंदी तवय दखं तर; दार लागनं 9 तवय तो माले बोलना, आठे हया
माणसे कसाना दुष्ट अनी अमंगळ कृत्ये करी राहीना शेतस त्या दख. 10 मी
मजार जायीसनं दख तवय सरपटणारा प्राणी, अमंगळ पशु अनी इस्राएल
घराणान्या बठया मुरत्या त्यासना चित्र भितना चारीमेर काढेल व्हत्यात. 11
त्यासनासमोर इस्राएल घराणाना वडीलमासला सत्तर माणसे उभा व्हतात तवय
त्यासनामां याजन्या बिन शाफान हाऊ उभा व्हता; त्या परतेक माणुसना हातमां
धुपाटना व्हतात; तठे धुपना दाट धुरना धुराडा वर जाई राहीनता. 12 तो माले
बोलना, मानवपुत्रा, इस्राएल घराणाना परतेक वडील आपला मुर्तीसना घरमां
अंधारमां काय करी राहीना शे हाई तुले दखाई राहीना शे ना? त्या तर सांगतस
की परमेश्वर आमले दखसं नही; परमेश्वरनी देशना त्याग करेल शे. 13 तो
माले बोलना, त्या यानापेक्षा जास्त अमंगळ कृत्ये करी राहीना शेतस, त्या तुले
परत दखावामां येतीन. 14 तवय त्यानी माले परमेश्वरना मंदीरना उत्तरले जो
दरवाजा व्हता तठे आणं; तवय तठे बाया बसीसनं तम्मुजकरता शोक करी
राहींनत्यात. 15 तो माले बोलना, मानवपुत्रा, तुले हाई दखास ना? हयानापेक्षा
जास्त अमंगळ गोष्टी तुले दखायतीन. 16 तवय त्यानी माले परमेश्वरना
मंदीरना मजारना आंगणमां लयी गया; तवय दख, परमेश्वरना मंदीरना दारपान
देवडी अनी वेदीना मजारमां जवयपास पंचवीस माणसे परमेश्वरना मंदीरकडे
पाठ करीसनं अनी पुर्वले तोंड करीसनं उभा व्हतात; त्या पुर्व दिशाले सुर्यनी
उपासना करत व्हतात. 17 तो माले बोलना, मानवपुत्रा, तुले हाई दखास
ना? यहुदाना घराणं आठे अमंगळ कृत्ये करी राहीना शे, हाई कमी व्हयनं
का? देश जुलूमना कृत्यासघाई भरीसनं त्या माले परत परत राग आनाडी
राहीना शेतस; दख, त्या आपला नाकाले फाटा लायी राहीना शेतस. 18

यामुये संतापमां मी जे करसू ते करसू; मी त्यासवर कृपादृष्टी करावू नही;
त्यासवर दया करावू नही; त्या मोठा आवाजतीन मना कानपान आरोळया
मारतीन तवय मी त्यासना आयकावू नही.

9 मंग त्यानी माले आयकाले यी आशे जोरमां बोलना, नगरना राखणदारसवन,
तुमी आपला बठा नाश करनारा हत्यार हातमां लिसनं ईकडे या. 2 तवय
दख, उत्तरकडली वरनी वेशीना सवू माणसे आपला हातमां नाश करनारा
हत्यार लिसनं ऊनात; त्यासनामां शुभ्र तागना कपडा घालेल एक माणुस
व्हता; त्याना कंबरनाजोडे कारकुनी दऊत व्हती. त्या मजार जायीसनं पितळी
वेदीनाजोडे उभा राहीनात. 3 कस्बारढ इस्राएलना देवना तेज तठेन निघीसनं
मंदीरना उंबरठावर ऊना; अनी कंबरनाजोडे कारकुननी दऊत ज्यापान व्हती
अनी शुभ्र कपडा घालेल त्या माणसुले त्यानी हाक मारी. 4 परमेश्वर त्याले
बोलना, नगरमाईन, यरूशेलममां जाईसनं ज्या माणसे आपलामां व्हयी राहेल
बठा अमंगळ कृत्यासमुये उसासे टाकीसनं विलाप करी राहीना शेतस त्यासना
कपायवर चिन्ह कर. 5 माले आयकाले यी आशे तो बाकीसले बोलना,
त्यानामागे नगरमां जा अनी त्यासना नाश कर; कृपादृष्टी करानं नही अनी
दया करानं नही; 6 धयडा, तरुण अनी कुवाऱ्या, पोऱ्या अनी बाया हया
बठासना कत्तल कर; पन ज्यासवर चिन्ह व्हयी त्यासले हात लावानं नही;
मना पवित्रस्थानपाईन चालू करा; तवय मंदीरनासमोर ज्या वडील उभा व्हतात
तठेन त्यासनी सुरुवात करी. 7 त्यानी त्यासले सांग, मंदीर भ्रष्ट करा; आंगण
वधेलसघाई भरी टाका; चाला, निघा; तवय त्यासनी जायीसनं नगरना नाश
करं; 8 त्यासनी आशी कत्तल चालू व्हती तवय मी सुटनूं अनी मी उपडा
पडीसनं वरडीसनं बोलनू; हाय! प्रभु परमेश्वरा, तु यरूशेलमवर आपला क्रोधना
वर्षाव करीसनं बठा इस्राएलना नाश करशी का? 9 तवय तो माले बोलना,
इस्राएल अनी यहुदा यासना घराणाना अधर्म भलता भारी शे; देश रक्तपातना
भरेल शे; नगर अन्यायघाई भरेल शे; कारण त्या म्हनतसं, परमेश्वरनी देशना
त्याग करेल शे, परमेश्वर दखस नही. 10 मी तर कृपादृष्टी करावू नही, दया
करावू नही, त्यासना आचरणं प्रतिफय त्यासना डोकावर टाकसू. 11 तवय
दख; कंबरनाजोडे कारकूननं दऊत ज्यापान व्हतं अनी शुभ्र तागना कपडा
घालेल तो माणुस परत यिसनं कळाडं की तुनी आज्ञापरमानं मी करेल शे.

10 मी दख तवय तो कस्बनावरना छतवर तृणमनीनासारखा काही तरी
दखयनं; ते सिंहना मूर्तीनामायक व्हतं. 2 मंग परमेश्वर तागना कपडा
घालेल माणुसले बोलना, कस्बानाखाल चाकना मजार जायीसनं कस्बमाईन
भितकासघाई आपली ओंजळ भर अनी ते नगरवर विखर, तवय तो मनासमोर
गया. 3 तो माणसु मजार गया तवय कस्ब मंदीरना उजवीकडे उभा व्हतात
अनी मजारना आंगण ढगघाई व्यापी टाकं व्हतं. 4 परमेश्वरनं तेज कस्बवरतीन
निघीसनं मंदीरना उंबरठावर येयल व्हतं; मंदीर ढगघाई व्यापी जायेल व्हतं
अनी आंगण परमेश्वरनं तेजघाई भरी जायेल व्हतं. 5 कस्बना पंखसना आवाज
बाहेर आंगणमां जायी राहीनता; सर्वसमर्थ देवनी वाणीनामायक तो व्हता.
6 त्यानी शुभ्र तागना कपडा घालेल माणसुले आज्ञा दिसनं सांग की त्या
चाकसमाईन, कस्बना मजारतीन भितकं लेय; तवय तो जायीसनं चाकना
बाजुले उभा राहीना. 7 मंग त्या कस्बासमाईन एकनी आपला हात लांबाडीसनं
कस्बमासला ईस्तवले तो लावं; त्यानी त्यामाईन काही इंगळ लिसनं तागना
कपडा घालेल त्या माणुसना हातमां दिदु; तो त्या लिसनं निघी गया. 8 तठे
कस्बनाजोडे त्यासना पखसनाखाल माणुसना हातना आकृतीनामायक काही
तरी नजरमां व्हनं. 9 मी दख तवय परतेक कस्बना बाजुले एक आशी बठया
कस्बना बाजुले चार चाके व्हतात; त्या चाके चमकनारा दखाई राहीनात. 10
दखावाले त्या चार चाकना डौलनामायक व्हतात; त्या जशे काय चाकनामांगे
चाक आशे व्हतात. 11 त्या चालेत तवय चारी दिशाले पाहीजे त्या दिशासले
जायेत; चालतांना वयेत नही; परतेक मस्तकना रोखतीन त्या जायेत, त्या
चालेत तवय वयेत नही. 12 त्यासना बठा आंग, पाठ, हात, पख अनी
चार चाके यासले बठीकडे डोया व्हतात. 13 चाकसले गरगर फिरनारा
चाके आशे मी आयकं, 14 त्या परतेकले चार तोंड व्हतात; पहीले तोंड
कस्बना तोंडनामायक व्हतं; दुसरं माणुसना तोंडनामायक व्हतं; तिसरं सिंहना
तोंडनामायक व्हतं अनी चौथ गरुडना तोंडनामायक व्हतं. 15 त्या कस्ब वर
उडीसनं गयात; मी खबार नदीना काठले दख तो हाऊ प्राणी शे. 16 कस्ब
चालनात मनजे चाके त्यानासंगे चालेत अनी जमीनवरतीन वर उडाकरता
त्या आपला पख उचलेत तवय त्या चाके येगळा व्हयेत नही. 17 त्या
थांबनात मनजे त्याबी थांबेत; त्या वर उडनात मनजे त्यानाबरोबर त्या वर
जायेत; कारण त्या प्राण्यासना आत्मा त्यासमां व्हता. 18 तवय परमेश्वरनं
तेज मंदीरना उंबरठावरतीन निघीसनं कस्बनाजोडे जायीसनं राहीनात. 19
निंघाना येळले कस्बनी आपला पख उचलात अनी त्या मनासमोर जमीनपाईन
वर चढीसनं गयात; त्यानासंगे चाकबी गयात; त्या परमेश्वरना मंदीरना पुर्व
दारपान थांबनात; त्यासनावर इस्राएलना देवना तेज व्हता. 20 खबार नदीना
काठले मी इस्राएलना देवना आसननीखाल दख व्हतं तो हाऊ प्राणी शे;
त्या कस्ब शेतस हाई माले कयनं. 21 त्यासले परतेकले चार तोंड व्हतात
अनी त्यासले परतेकले चार पख व्हतात; त्यासना पखनाखाल माणसुनी
हातनामायक आकृती व्हती. 22 त्यासना चेहरानीबारामां बोलशात ते खबार
नदीना काठले मी दखेल चेहरानामायक त्या व्हतात. त्यासना रूप अनी त्या
सोता तशाच व्हतात; त्या सरळ आपलासारखा चालेत.

11 मंग आत्मानी माले उचलीसनं परमेश्वरना मंदीरना पुर्वाभिमुख पुर्व
वेशीकडे आणं; तवय दख, वेशीनामोरे पंचवीस माणसे व्हतात;
त्यासनामां याजन्या बिन अज्जूर, अनी पलटया बिन बनाया हया लोकनायक
मना नजरमां पडनात. 2 तो माले बोलना, मानवपुत्रा, वाईट योजना करनारा
अनी हाई नगरमां अनिष्ट संकल्प करनारा त्या हयाच माणसे शेतस. 3 त्या
बोलतसं, घर बांधानी येळ आजुन येयल नही शे; हाई नगर जशी काय कढई
अनी आमी त्यामासला मांस शे. 4 त्याकरता त्यासनाईरोधमां संदेश देय,
मानवपुत्रा, संदेश देय. 5 तवय परमेश्वरना आत्मा मनावर उतरना, तो बोलना,
आशे सांग, परमेश्वर सांगस, अहो इस्राएल वंशसवन, तुमी आशे सांग; तुमना
मनमां काय काय यि राहीना शे ते माले माहीत शे. 6 तुमी हाई नगरमां बराच
जणसले मारी टाक; तठेना रस्ता प्रेतघाई भरी टाकात. 7 यामुये प्रभू परमेश्वर

सांगस, तुमी या नगरमां ज्यासले मारी टाकं, त्या मांस शेतस, अनी हाई नगर
कढई शे; तुमले तर तठेतीन बाहेर लयी जातीन. 8 तुमी तलवारले भ्यायतसं,
मी तुमनावर तलवार आणसू आशे परमेश्वर सांगस. 9 मी तुमले त्यामाईन बाहेर
काढसू, मी तुमले परदेशीसना हातमां दिसू अनी तुमले न्यायदंड करसू. 10
तुमी तलवारघाई पडशात, इस्राएलनी सीमावर तुमनं न्याय करसू तवय तुमले
समजी की मी परमेश्वर शे. 11 हाई नगर तुमले कढई व्हवावू नही अनी तुमीन
त्यामासला मांस व्हवात नही, इस्राएलना सीमावर तुमनं न्याय करसू. 12 तवय
तुमले समजी की मी परमेश्वर शे; कारण तुमीन मना नियमपरमानं चालनात
नही, मना निर्णय तुमी पायात नही, तर तुमीन आपला आजुबाजूना राष्ट्रसना
नियमपरमानं वागनात. 13 मी हाऊ संदेश दि राहीनतु तवय आशे व्हयनं की
पलटया बिन बनाया मरना, तवय मी उबडा पडीसनं जोरमां वरडीसनं बोलन्,
अहा प्रभु परमेश्वरा, तु इस्राएलना अवशेषसना पुरा अंत करीशी का? 14
परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की 15 मानवपुत्रा, "ज्या यरूशेलमनिवासी,
परमेश्वरपाईन दूर राहाय, आमले देश वतन मिळेल शे, आशे म्हणतसं त्या
तुना भाऊबंदच, तुना आप्तजन, इस्राएलना बठा घराणा शेतस." 16 त्याकरता
आशे बोल, प्रभु परमेश्वर सांगस की मी त्यासले राष्ट्रमाईन घालाडीसनं देश
देशमां पांगाडेल शे; तरी ज्या ज्या देशमां त्या जायेल शेतस तठे मी त्यासले
अल्पकाय पवित्रस्थान व्हसू. 17 त्याकरता आशे बोल, प्रभु परमेश्वर सांगस
की मी तुमले राष्ट्रसमाईन गोया करीसनं आणसू; ज्या ज्या देशमां तुमीन पांगले
शेतस तठेन मी तुमले जमा करीसन आणसू. अनी इस्राएल देश तुमले दिसू. 18
त्या आठे येतीन अनी तठेना तिरस्करणीय अनी अमंगळ वस्तू आठेतीन काढी
टाकसू. 19 मी त्यासले एकच हृदय दिसू; तुमनामां नवीन आत्मा घालसू; मी
त्यासना देहमाईन पाषाणयुक्त हृदय काढी टाकसू त्यासले मांसमय हृदय दिसू.
20 मनजे त्या मना नियमले धरीसनं चालतीन, मना निर्णय पायीसनं त्यापरमानं
वागतीन, त्या मना लोके व्हतीन अनी मी त्यासना देव व्हसू. 21 तरी ज्यासनं
मन त्यासना तिरस्करणीय अनी अमंगळ वस्तुसना मनोरथ परमानं चालतीन
त्यासनं आचरणनं प्रतिफळ त्यासनाच माथी यी आशे मी करसू, आशे प्रभु
परमेश्वर सांगस. 22 तवय करूबसनी आपला पख उचलात, त्यासनासंगे चाक
बी उचलाई गयात अनी इस्राएलना देवना तेज त्यासनावर व्हतं. 23 मंग
परमेश्वरना सामर्थ्य नगरनां मध्यभागतीन वर चढीसनं नगरना पुर्वना पर्वतवर
राहीनं. 24 तवय त्या आत्म्यानी दृष्टांतमां माले उचलीसनं खास्दी देशमां
धरीसनं आणेल लोकेसकडे आणं; अनी जो दृष्टांत मी दखी राहीनतू तो मना
डोयाआड व्हयना. 25 मंग परमेश्वरनी माले सांगले सर्वा वचन, धरीसनं
आणेल त्या लोकेसले मी सांग.

12 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की 2 मानवपुत्रा, तु फितुरी घराणामां
राही राहीना शे, त्यासले डोया राहीसनं दखास नही, कान राहीसनं
आयकाले येस नही; कारण त्या फितुरी घराणामासला शेतस. 3 त्याकरता हे
मानवपुत्रा, तु देशांतर कराले लागनारी सामग्री तयार कर, अनी भरदिवसमां
त्यासनादेखत निघी जाय; त्यासनासमोर आपला ठिकान सोडीसनं दुसरी
ठिकानले जाय; न जानो हाई त्यासना ध्यानमा तरी यि; त्या तर बंडखोर
घराणामासला शेतस. 4 देश सोडी जाशी तवय सामग्री बाहेर काढतसं तशे तु
भरदिनमां त्यासनासमोर आपला सामानसुमान बाहेर काढ, अनी देश सोडीसनं
निघतसं तशे संध्याकायले त्यासनासमोर निघं. 5 त्यासनासमोर तटले आरपार
भोक पाड अनी त्यामाईन आपला सामानसुमान लयी जाय. 6 त्यासनासमोर
ते खांदावर लेय अनी अंधार पडना मनजे ते लयी जाय, तु आपला तोंड
झाकी ले मनजे जमीन तुले दखावू नही; कारण मी तुले इस्राएल घराणानं
चिन्हवत नेमेल शे. 7 माले आज्ञा व्हयनी तशे मी करं देशांतराले सामान लयी
जातस तशे मी भरदीनमां आपला सामानसुमान बाहेर काढं अनी संध्याकायल
मी तटले आरपार छिद्र पाडात; अंधार पडना तवय मी सामान बाहेर लयी
गयू अनी त्यासनासमोर ते मी खांदावर लिद. 8 सकासले परमेश्वरनं वचन
माले प्राप्त व्हयनं की, 9 मानवपुत्रा, तु काय करसं, आशे तुले त्या इस्राएल
घराणानी, त्या फितुरी घराणानी, सांग ना? 10 त्यासले सांग, प्रभु परमेश्वर
सांगस की हाई देववचन यरूशेलममासला अधिपतीसले अनी ज्या इस्राएल
घराणामासला त्या शेतस त्या बठा घराणाले लागू शे. 11 आशे सांग की मी
तुमले चिन्हवत शे; मी त्यासले करी दखाडं तसेच त्यासले घडी; त्या हद्दपार
व्हतीन; बंदीवासमां जातीन. 12 त्यासमासला सरदार अंधार पडना मनजे
खांदावर सामान लिसनं निघी जाई; त्या भितडा फोडीसनं त्यामाईन त्या लयी
जातीन; तो आपला तोंड झाकी मनजे त्याना डोयाला जमीन दखावू नही.
13 मी त्यानावर आपलं जाळं टाकसू मनजे तो मना फासामां सापडी; मी
त्यासले बाबेलले खास्दयासना देशमां लयी जासू; पण तो देश त्याले दखामां
येवावू नही अनी तो तठेच मरी. 14 मी त्याना आजुबाजूना त्याले मदत
करनारा अनी त्यानी बठी सेना यासनी दाही देशामा दाणादाण करसू, अनी मी
तलवार काढीसनं त्यासना पाठलाग करसू. 15 "मी त्यासले राष्ट्रसमां इकडे
तिकडे करसू, तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे. 16 तरी त्यासमासला
बाकीनासले तलवार, दुष्काळ अनी मरी हयानापाईन वाचाडसू; मनजे त्या
ज्या ज्या राष्ट्रमां जातीन तठे आपल्या अमंगळ कृत्यासना गोष्टया सांगतीन;
तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे." 17 मंग परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त
व्हयनं की, 18 मानवपुत्रा, तु थरथर कापीसन अन्न खाय; कंपायमन व्हयीसनं
अनी चिंतातूर व्हयीसनं पाणी पेय; 19 अनी हया देशमासला लोकेसले सांग
की प्रभू परमेश्वर इस्राएल देशमासला यरूशेलम निवासीसनीबारामां सांगस की
त्या चिंतातूर व्हयीसनं अन्न खातीन; भयभीत व्हयीसनं पाणी पितीनं; कारण
त्या देशमासला रहीवाशासना दुष्टपनातीन त्या भुमीमासला बठ काही नष्ट
करीसनं ओसाड करामां येयल शे. 20 बसेल नगर उजाड व्हतीन, जमीन
ओसाड व्हयी, मनजे तुमले समजी की परमेश्वर शे. 21 मंग परमेश्वरनं वचन
माले प्राप्त व्हयनं की मानवपुत्रा, 22 दिन लांबी राहीना शेतस, परतेक दृष्टांत
निष्फळ व्हयी राहीना शे, हाई जो प्रवाद इस्राएल देशमां तुमना तोंडमां पडेल
शे त्याना अर्थ काय? 23 मंत त्यासले सांग; प्रभु परमेश्वर आशे सांगस की
मी हया म्हणीसना प्रचार बंद करसू अनी ती त्या इस्राएलमां परत कोणी
बोलावूत नही; त्यासले सांग दिन जोडे येयल शेतस अनी परतेक दृष्टांत प्रतयास
येवानं येळ जोडे शे. 24 इस्राएल घराणामां यानामोरे निरर्थक दृष्टांत अनी
खुश करनारा शकून सांगावूत नही. 25 कारण मी परमेश्वर शे, मी बोली
राहीनू शे अनी जे मी बोलसं ते व्हसं; त्याले येळ लागावू नही, कारण प्रभू

परमेश्वर सांगस, हे फितुर घराण, मी तुमना कायमां वचन बोलस अनी ते
पुरं करसू. 26 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 27 मानवपुत्रा, दख,
इस्राएल घराणं सांगी राहीना शे की त्यानी जे दर्शन दख त्याले बराच येळ शे.
तो दुरना काळनीबारामां संदेश दी राहीना शे. 28 त्यामुये त्यासले सांग, प्रभु
परमेश्वर सांगस की मना कोणतेच वचनले येळ लागावू नही; मी बोलसू ते
वचन पुरं व्हयीच जाई आशे परमेश्वर सांगस.

13 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 2 "मानवपुत्रा," संदेश देनारा
इस्राएलना संदेष्टासना ईरोधमां संदेश देय; ज्या आपला मनतीन संदेश
देतसं त्यासले सांग, परमेश्वरनं वचन आयका. 3 प्रभु परमेश्वर सांगस, ज्या
मुर्ख संदेष्टा दृष्टांत दखाशिवाय आपला मनतीन संदेश देतसं त्या हायहाय
करोत. 4 हे इस्राएला, तुना संदेष्टा ओसाड जागमां राहाणारा कोल्हासनामायक
व्हयी जायेल शेतस. 5 परमेश्वरना दिनमां युध्दले तोंड देवाले तुमी खिंडारमां
उभं राहातसं नही अनी इस्राएल घराणाना तट नीट बांधीसनं काढतसं नही. 6
परमेश्वरनी त्याले धाडं नही व्हतं ते हाई परमेश्वरनी वाणी आशे म्हणनारा
पोकय दृष्टांत अनी खोटं शकून दखतसं; अनी शकून परमानं घडी अशी
आशा त्या धरतसं. 7 तुमीन निरर्थक दृष्टांत दख, खोठा शकून सांग, अनी मी
बोलतू नही ते हाई परमेश्वरनं वचन आशे तुमीन म्हणतसं, आशी गोष्ट शे
ना? 8 यामुये प्रभू परमेश्वर सांगस, तुमी पोकय गोष्टी सांगतस अनी खोटं
दृष्टांत दखतसं, तर दखा, मी तुमले ईरोध करसू आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 9
निरर्थक दृष्टांत दखणारा अनी खोटा शकून सांगणारा संदेष्टासवर मना हात
चाली; मना लोकेसनी मंडयीमां त्यासले प्रवेश मिळावू नही, इस्राएल घराणानी
नावनी यादीमां त्यासनी नोंद व्हवावू नही, इस्राएल देशमां त्यासनं जाणं व्हवावू
नही; तवय तुमले समजी की मी प्रभू परमेश्वर शे. 10 हयानं कारण हाईच
शे की त्यासनी मना लोकेसले फसाडं शे, शांती नही शे तरी शांती शे आशे
त्यासले सांगेल शे; अनी मना लोके तट बांधत व्हतात तवय दख, त्याले ते
कच्चा चुनाघाई लिपी राहीना शेतस. 11 त्या कच्चा चुना लिपनारासले सांग,
तडा पडतीन, जोरमां पाऊस लागी; अहो मोठया गारासवन, तुमी पडशात;
तुफानी वारा सुटी. 12 दख, तो भित पडावर तुमी लिपेल चुना कोठे शे,
आशे लोके तुमले बोलावूत नही का?" 13 हयाकरता प्रभु परमेश्वर सांगस,
आपला संतापमुये तुफानी वारा सुटी आशे मी करसू; मना कोपमुये जोरमां
पाऊस पडी, नाश व्हवाकरता मना संतापमुये मोठया गारा पडतीन. 14 तुमना
कच्चा चुना लिपेल भित मी पाडीसनं जमीनदोस्त करसू, मनजे त्याना पाया
उघडा पडी; भित पडी अनी तुमी त्यानासंगे नष्ट व्हशात; तवय तुमले समजी
की मी प्रभू परमेश्वर शे. 15 मी मना संतापना कहर त्या भितडासवर अनी
त्याले कच्चा चुना लिपनारा लयी यिसू; तवय मी तुमले सांगसू, तट अनी
त्याले कच्चा चुना लिपनारा नष्ट व्हयी जायेल शेतस. 16 ज्या संदेष्टयासनी
यरूशेलमनाबारामां संदेश दिदा अनी शांती नही व्हती तरी शांती शे आशे दृष्टांत
सांग, त्या तुमी नष्ट व्हयी जायेल शेतस, आशे परमेश्वर सांगस. 17 आजुन हे
मानवपुत्रा, आपलाच मनतीन संदेश देनारा तुना लोकेसनी पोरीसकडे तोंड
करीसनं त्यासना ईरोधमां त्यासले संदेश देय. 18 त्यासले सांग, प्रभु परमेश्वर
सांगस, लोकेसले फसाडाकरता ज्या तुमी परतेक कोपराले पट्टया शिसनं
लावतसं, अनी येगयेगळा उचा माणुसना डोकाकरता जाया तयार करतसं, त्या
तुमी हायहाय म्हणशात, तुमी मना लोकेसले फसाडाकरता, सोतानं जीवना
बचाव करतसं. 19 लबाडीले कान देनारा मना लोकेसले लबाडी सांगीसनं,
ज्या मराले नही पाहीजेत त्यासले मारीसनं अनी ज्या जगाले नही पाहीजेत
त्यासले वाचाडीसनं मुठभर साळकरता अनी भाकरीसना तुकडासकरता तुमी
मना लोकेसमोर मना अपमान करेल शे. 20 हयाकरता प्रभु परमेश्वर सांगस,
दखा, ज्या पट्टया बांधीसनं तुमीन चिडासपरमानं शिकार करतसं, त्यासनी मी
वाट लावसू; मी तुमना बाह्वरतीन त्या पट्टया फाडीसन काढी टाकसू अनी
ज्या आत्म्यासना तुमी चिडासपरमानं शिकार करतसं, त्यासले मुक्त करसू.
21 तुमन्या डोकावरना जाळ्याभी मी फाडी टाकसू, तुमना हातमासला मना
लोकेसले सोडावसू; त्या यानामोरे तुमना हातघाई भक्ष्य व्हवावूत नही, तवय
तुमले समजी की मी परमेश्वर शे. 22 "कारण ज्या धार्मिकसले मी दुखाडं नही
त्याना मन तुमी खोट बोलीसनं दुखाडतसं, अनी दुष्टनी आपला कुकर्मपाईन
वळाले नही पाहिजे, आपला जीव वाचावू नही आशे तुमी त्याना हातले बळ
देतसं. 23 म्हनीसनं यानामोरे तुमी बिनकामनं भविष्य दखानं अनी तुमनं शकून
दखानं बंद व्हयी; अनी मी आपला लोकेसले तुमना हातमाईन सोडावसू, तवय
तुमले समजी की मी परमेश्वर शे."

14 इस्राएलना वडीलसमाईन बराच माणसे मनाकडे यिसनं मनासमोर
बसनात. 2 तवय परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 3 मानवपुत्रा,
हया लोकेसनी आपला मनमां आपल्या मुरत्या वागाडेल शेतस; त्यासनी
आपलं पापजनक अडखळण आपला नजरनासमोर ठेयेल शे; आशे लोकेसले
मी तुमले प्रश्न ईचारू दिसू का? 4 हयाकरता त्यासनासंगे बोल, त्यासले सांग
की परमेश्वर सांगस, इस्राएल घराणामासला जो कोनी आपला मनमां मुर्ती
वागाडसं, आपलं पापजनक अडखळण आपली नजरसमोर ठेवसं अनी
संदेष्टयासकडे येस त्यासले मना उत्तर त्याना मुर्तीना संख्याना मानतीन भेटी.
5 मी इस्राएल घरानाना मन वर परत कब्जा कराकरता असं करसु, कारण
त्यासनी आपली मुर्तीसकरता माले सोडी देयल शे. 6 तरीबी इस्राएल घराणाले
सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस, मांगे फिरा, आपल्या मुरत्यासपाईन फिरा अनी
आपला बठा अमंगळ कर्मसपाईन तोंड फिरावा. 7 इस्राएलना घराणामासला
अनी इस्राएलमां वस्ती करीसनं उपरीमासला जो कोनी मनापाईन येगळा
व्हयीसनं आपला हृदयमां मुर्ती वागाडसं, आपली पापनी ठोकर आपली
नजरनीसमोर ठेवसं अनी माले प्रश्न ईचाराकरता संदेष्टयासकडे येस; त्याले मी
सोता योग्य वाटी ते उत्तर दिसू; 8 मी त्यानापाईन तोंड फिराई लिसू; मी त्याले
एक उदाहरण बनाडसू, मी त्याले आपली प्रजानी मंडळीमातीन काढी टाकसू,
अनी तुमले समजी कि मीच प्रभु परमेश्वर शे. 9 "जर एखादा संदेष्टा धोकामां
पडीसनं संदेश देत व्हयी तर समजानं की मी त्याले धोकामां पाडेल शे, मी मना
हात त्यानावर उगारसू अनी मना लोक ज्या इस्राएल त्यासमाईन त्यासना नाश
करसू. 10 प्रश्न करनारासना जशे दोष तशेच त्या संदेष्टासना दोष; त्या दोनी
आपला दोषना फळ भोगतीन; 11 मनजे इस्राएल घराण मनापाईन बहकीसनं
जावावून नही अनी आपला सर्व पातकसघाई सोताले ईटाळवू नही; तर त्या
मना लोके व्हतीन अनी मी त्यासना देव व्हसू;" आशे परमेश्वर म्हणसं. 12

तवय परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 13 “मानवपुत्रा,” “एखादा
देशनी ईस्वासघात करीसनं मनाईरोधमां पाप करं व्हयीते मी त्यानावर आपला
हात चालाडसू, त्याना अन्नना आधार तोडसू; देशमां दुष्काळ पाडसू; अनी
त्यामाईन माणुस अनी पशुसना नाश करसू. 14 तवय त्यामां नोहा, दानीएल
अनी ईयोब हया तिन्ही राहीनात तरी बस व्हयनं; त्या आपला धार्मिकतामुये
आपला तेवढा जीव वाचाडतीन अश परमेश्वर सांगस. 15 “मी देशमां हिंस्र
पशू धाडीसनं तो उद्ध्वंस्त करं अनी त्या पशुमुये कोणी त्यामाईन येत जात
नही एवढा तो निर्जन करी टाक. 16 तर प्रभु परमेश्वर सांगस, मनी जीवनी
शपथ, त्यामां त्या तिन्ही राहीनात तरी त्यासले पोऱ्यासना अनी पोरीसना
बचाव करता येवावू नही; त्यासना मात्र निभाव लागी, पण बठा देश नष्ट
व्हयी. 17 “मी देशवर तलवार आणीसनं सांग की, अरे तलवार देशवार फिर,
अनी तिनी मनुष्यले अनी पशुसना नाश करी टाक. 18 तर प्रभु परमेश्वर
सांगस, मनी जीवनी शपथ, त्यामां त्या तिन्ही राहीनात तरी त्यासले पोऱ्यासना
अनी पोरीसना बचाव करता येवावू नही; त्यासना मात्र निभाव लागी, 19
“मी त्या देशवर महामारी धाडी अनी त्यामाईन लोके अनी पशू यासना
नाश कराकरता रंगतना रूपमां मना संतापना वर्षाव करी टाक. 20 तर प्रभु
परमेश्वर सांगस, त्यामां नोहा, दानीएल अनी ईयोब हया राहीनात तरी त्यासले
पोऱ्यासना अनी पोरीसना बचाव करता येवावू नही; त्या आपला धार्मिकतामुये
फार तर आपला जीव वाचाडतीन.” 21 मंग मी तलवार, दुष्काळ, हिंस्र
पशू अनी मरी हया मना चारी उग्र शासन यरूशेलममासला मनुष्य अनी पशू
हयासना नाश कराकरता त्यासवर धाडसू; तवय त्यासना निभाव कशे लागी,
आशे प्रभू परमेश्वर सांगस. 22 तरी दख, त्यानामां अवशेष राहातीन; त्या
अवशिष्ट पोऱ्यासले अनी पोरीसले बाहेर आणतीन, दख, त्या तुनाकडे येतीन,
तुमी त्यासना मार्ग अनी त्यासना कर्म दखशात; तवय मी यरूशेलमवर आणेल
अनर्थ, त्यासवर आणेल बठा प्रसंग यानाबारामां तुमी सांत्वन पावशात. 23
तुमी त्यासना मार्ग अनी त्यासना कर्म दखशात तवय त्यामुये तुमनं सांत्वन
व्हयी, अनी मी जे त्यासनं बठ काही करेल शे त्यामासलं काहीबी विनाकारण
करेल नही शे हाई तुमले समजी, आशे प्रभु परमेश्वर सांगस.

15 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 2 “मानवपुत्र, जंगलमासला
कोणता बी झाडनी फांदीनी काठीपेक्षा द्राक्षना वेलनी काठी कशी
चांगली शे? 3 तिनं लाकूड कोणी कामले लावसं का? भांडा टांगी ठेवाले
त्यान्या खुटया बनाडतसं का? 4 दख, ती आगमां सरपन म्हनीसनं टाकतसं,
आगघाई तिना दोन्ही टोके जाळी टाकात अनी मधला भाग भस्म व्हयनाते ते
कोणता काममां पडी? 5 दख ती शाबूत राहास तवय ती कोणताच कामले
उपयोगमां पडसं नही, तर मंग आगघाई जाळीसनं तिना कोळसा व्हवावर तो
कोणता काममा पडी?” 6 हयाकरता प्रभु परमेश्वर सांगस, वनवृक्षमासला द्राक्ष
येलना आगमां सरपन म्हनीसनं टाकतसं त्यापरमानं यरूशेलमना निवासीसले
आगमां टाकसू. 7 मी त्यासकडे तोंड फिरायी लिसू; त्या आगमाईन बाहेर
पडनात तरी आग त्यासले खायी टाकी; मी त्यासकडे तोंड फिरायी लिसू;
तवय तुमले समजी की मी परमेश्वर शे. 8 त्यासनी ईस्वासघात करेल शे
म्हनीसनं मी देश विराण करसू आशे प्रभू परमेश्वर सांगस.

16 परत माले परमेश्वरनं वचन प्राप्त व्हयनं की, 2 “मानवपुत्रा,”
“यरूशेलमनं अमंगळ कृत्य त्यासना ध्यानमां अनी देय. 3 आशे सांग,
प्रभु परमेश्वर यरूशेलमले सांगस, “तुना जन्म अनी उत्पती हया कनान
देशमासला शेतस; तुना बाप अम्मोरी अनी तुनी माय हित्तीण व्हती. 4 तुना
जन्मनाबारामां सांग तर तुना जन्म व्हयनं तवय तुनं नाळ कापी नही, तुले
पाणीघाई धईसनं स्वच्छ करं नही, तुनं आंगले मीठ लावं नही अनी तुले
बाळंतनमां गुंडाळं नही. 5 तुनी करुणा यिसनं यामासलं कोणतबी काम करानं
आशी तुनावर कोणीच दयादृष्टी व्हयनी नही; तर तुनं जन्म व्हयनं तवय तुले
अमंगळ समजीसनं वावरमां टाकी देयेल व्हतं. 6 “मी तुना जवयतीन जायी
राहींनतू तवय तुले तुना रंगतमां लोळतांना दख, तवय मी तुले बोलनू; तु
आपला रंगतमां लोळी राहीना शे तरी बी जीवत राहाय; आशेच मी तुले
बोलनू. 7 वावरमासलं बीज वाढीसनं शंभर पट व्हसं तशी मी तुनी वृध्दी करी;
तु वाढीसनं उची व्हयनी, तु भलती सुंदर व्हयनी, तुले ऊर फुटनं, तुना केस
वाढनात तरी तु उघडीनागडी व्हती. 8 “मी तुना जवयतीन जायी राहींनतू
तवय मी तुले दखनू, तवय ती येळ तुनी प्रेमविकासनी व्हती; तवय मी तुनावर
पदर टाकीसनं तुनी नग्नता झाकी; प्रभु परमेश्वर सांगस, तवय मी शपथ लिसनं
तुनासंगे करार करं तु मनी व्हयनी. 9 “मी तुनी पानीघाई आंघोळ करी,
तुनावरना रंगत धयी काढ अनी तेलमां तुले मळी टाक. 10 तुले वेलबुट्टीना
कपडा घालात, चांगला चामडानं चपला घालात, तुना डोकाले उत्तम तागना
कपडाघाई गुंडाळं, अनी तुले रेशमी ओढणी पांघरी. 11 मी तुले दागिनासघाई
सजाडं, तुना हातमा बांगडया घाल्यात अनी गळामां हार घालात. 12 मी तुना
नाकमां नथ घाली, कानमां बाळया घाल्यात, तुना डोकाले उत्तम शिरोभुषण
घालात. 13 तु सोनारूप्यासघाई नटली; तुना पेहराव उत्तम ताग रेशीम अनी
जरतारी यासना व्हता; तुले जेवनले सपीठ, मध अनी तेल हया राहेत; तु अती
सुंदर व्हती अनी राजवैभवले पोहंची जायेल व्हती. 14 तुनी सुंदरतामुये तुनी
किर्ती राष्ट्रमां पसरनी; कारण मी तुले देयल तेजघाई तुनी सुंदरता अप्रतिम
व्हयनी; आशे प्रभू परमेश्वर सांगस. 15 “तु तुना सौंदर्यावर भरवसा ठेयीसनं
आपली किर्तीना जोरवर शिंदळकी करी, येवा जावाबरोबर शिंदळकीना
सपाटा तु चालाडं; तुना सौंदर्य त्यासले लुटाले सापडनं. 16 तु आपला कपडा
लिसनं रंगबेरंगी उच्च स्थान तुनाकरता सजाडं अनी कधी व्हयनं नही आशी
शिंदळकी त्यासवर करी. 17 मी देयल सोनरूपासनं शोभवंत दागिना लिसनं तु
त्यासन्या पुरुषमुरत्या करऱ्यात अनी त्यानासंगे शिंदळकी करी. 18 तु आपली
वेलबुट्टीना कपडा लिसनं त्यास घालात, मी देयेल तेलना अनी धुपना तु त्याले
नैवेदय दखाडं. 19 मी भाकर, सपीठ, तेल अनी मध हाई तुले देयेत अनी तुले
खावाडेत; ती बी तु त्यानामोरे सुगंध म्हनीसनं अर्पण करे; हाई आशे घडसं
आशे प्रभू परमेश्वर सांगस. 20 “आजुन तुले मनापाईन पोऱ्या अनी पोरी
व्हयन्यात, ती तु लिसनं त्यासले खाई टाकाकरता बळी म्हनीसनं अर्पण करं;
हया तुन्या शिंदळक्या तुले पुरेशा व्हयन्यात नही. 21 म्हनीसनं मना पोऱ्यासले
मारीसनं त्यासन्या मुरतीसकरता आगमां होम करं का? 22 हया बठया अमंगळ
कृत्य अनी शिंदळक्या करतांना तु दाखलपणमां उघडीनागडी व्हती तवय तु
आपला रंगतमां लोळी राहींनती यानी तुले कधीच आठवण व्हनी नही.”

23 तु हाई दुष्कर्म करावर प्रभु परमेश्वर सांगस, तुले धिक्कार असो! तुले
धिक्कार असो! आशे व्हयनं की, 24 तु तुनाकरता कमानदार घर बांधी
टाकं, रस्ता रस्तासमां तु आपलाकरता उच्च स्थान बनाडात. 25 तु रस्तासना
नाका नाकासवर आपला उच्च स्थान बनाडी टाकात; आपली सुंदरता भ्रष्ट
करी, वनात - गयात सर्वासनामोरे आपला पाय पसारीसनं मनसोक्त व्यभिचार
करं; 26 मोठा आंगना तुना शेजारना मिसरी लोके यासनासंगे तु व्यभिचार
करं; माले चिडावाकरता तुनी मनसोक्त शिंदळकी करी. 27 "तर मंग दख,
मी तुनावर हात उगारीसनं तुनं कायमनं अन्न कमी करं अनी ज्यासले तुनी
शिंदळकी लज्जास्पद वाटसं त्या तुना व्देष करनारा पलिष्टीसन्या पोरीसना
हातमां तुले देतीन. 28 "तुनी तृप्ती म्हनीसनं कवयच व्हसं नही, त्या करता तु
अश्शूर्यासनीसंगेबी व्यभिचार करं; हा, त्यासनासंगे तुनी व्यभिचार करं तरी
तुनी तृप्ती व्हयनी नही. 29 व्यापार्यासना मनजे खास्दयासना देश तठेपावोत
तुनी मनसोक्त शिंदळकी चालाडी तरीबी त्यानाघाई तुनी तृप्ती व्हसं नही." 30
प्रभु परमेश्वर सांगस, "तु निर्लज्ज वेश्याना कामनामायक हाई बठ करं; तुनं
मन कितलं दुर्बल शे! 31 नाका नाकासवर तुनी आपलाकरता कमानदार घरं
बांधातं; अनी रस्ता-रस्तासवर तुनी उच्च स्थान बनाडात; पन तुनी व्यभिचारना
वेतननी पर्वा करी नही; आठे तुनी वेशानी रीत सोडी. 32 तु तर नवराले
सोडीसनं दुसरा माणुसनीसंगे सहवास करनारानीमायक शे. 33 लोके वेशाले
पैसा देतसं पन तु उलट आपला बठा प्रेमीसले पैसा देसं! त्यासनी चारीमेरतीन
यिसनं तुनासंगे व्यभिचार कराले पाहीजे म्हनीसनं तु त्यासले लालूस दखाडसं.
34 तुनी व्यभिचारनी रीत दुसर्या बायासनी उलट शे, एखादा व्यभिचारी
माणसु तुनामांगे येस नही, तुले कोणी पैसा देस नही, तर तु उलट त्यासले
पैसा देस; हाई तुनं वागनं येगळं शे." 35 त्याकरता आये वेश्या, परमेश्वरनं
वचन आयकं, 36 प्रभु परमेश्वर सांगस, तु आपला पैसा उडाई टाकं, आपला
प्रेमीसनीसंगे व्यभिचार करीसनं आपली लाज दखाडी; तु आपली मुर्तीनासंगे
अमंगळ कृत्य करात अनी आपला पोर्यासना रंगत त्यासले अर्पण करं. 37
त्याकरता हाई दख, ज्यासले तु खुश करं, प्रेमपात्र अनी व्देषपात्र आशे ज्या
तुना बठा प्रेमी, त्यासले मी चारीमेरतीन तुना ईरोधमां जमा करसूं; त्यासनामोरे
तुनी लाज उघडी करसू मनजे त्या तुनी बठी लाज दखतीन. 38 व्यभीचारणी
अनी रक्तपात करनार्या बाया यासनं न्याय करतसं तशे मी तुनं न्याय करसू
अनी ईर्ष्यातीन अनी क्रोधतीन मी तुनं रक्तपात करसूं. 39 मी तुले त्यासना
हातमां दिसु, मनजे त्या तुना कमानदार घरं नष्ट करतीन, तुना उच्च स्थान
पाडी टाकतीन, तुना कपडा हिसकाईसनं अनी तुना दाग दागिना काढीसनं तुले
उघडी बिनकपडासना करतीन. 40 त्या तुना ईरोधमां मंडयीले जमा करीसनं
तुले दगडमार करतीन अनी आपल्या तलवारीसघाई तुले भोसकतीन. 41
त्या तुना घरं आगघाई जायी टाकतीन अनी बर्याच बायासनीदेखत तुले
शिक्षा करतीन; हाई परकारतीन तुनी शिंदळकी बंद करतीन, अनी यानामोरे तु
कोणले पैसा देवावू नही. 42 तवय तुनावरना मना संताप शांत करसू, तुनाईषयी
मनी ईर्ष्या कमी व्हयी, मी शांत व्हसू, परत संताप करावू नही. 43 तु आपला
तरूणपणना दिनना आठवण ठेवसी, हाई बठ करीसनं तुनी माले चिडावं,
म्हनीसनं दख, प्रभु परमेश्वर सांगस, तुनं अनाचारनं प्रतिफळ मी तुनं माथी
लावसू; मनजे तुन्या दुसर्या बठया अमंगळ कृत्यासमां आजुन पापना भर तु
टाकावू नही, 44 दख, म्हण सांगणारा बठा तुनाबारामां सांगतीन जशी माय
तशी पोर, 45 आपला नवरानी अनी पोर्यासना धिक्कार करनारी तुनी माय
तिनी तु पोर; आपला नवरानी अनी पोर्यासना धिक्कार करनार्या तुन्या
बहीणी त्यासनी तु बहीण; तुनी माय व्हती हित्तीण अनी बाप व्हता अमोरी. 46
"तुनी डावी बाजुले तुन्या पोरीसनीसंगे राहानारी शोमरोन ती तुनी मोठी बहीण
अनी तुनी उजवी बाजुले आपल्या पोरीसनीसंगे राहानारी सदोम हाई तुनी
धाकली बहीण. 47 तु त्यासना मार्गतीन अनी त्यासना अमंगळ कृत्यासपरमानं
थोडी चालनी आशे नही, तर तु आपला बठा आचरण त्यानापेक्षा भ्रष्ट करं. 48
"प्रभु परमेश्वर सांगस, मनी जीवनी शपथ, तु अनी तुन्या पोरीसनी जशे वर्तन
करं तशे तुनी बहीण सदोम हिनी अनी तीन्या पोरीसनी करं नही. 49 दख, तुनी
पोर सदोम हिनं पाप यापरमानं व्हतं; गर्व, अन्ननी विपुलता अनी आयीष
आराम हाई तिले अनी तिन्या पोरीसले व्हती; दरीद्री अनी गरजवंतसले यासले
तिनी हात दिद् नही. 50 त्यासनी अहंकारी व्हयीसनं मनासमोर अमंगळ
कृत्य करात, ती दखीसनं त्यासले हाकली दिद्. 51 "शोमरोनीने तर तुनापेक्षा
आरधा पापबी करात नही; तु आपला अमंगळ कृत्य त्यानापेक्षा जास्त करात,
तु करेल अमंगळ कृत्यासना मानतीन तुन्या बहीणी निर्दोष ठरन्यात. 52 तु
आपल्या बहीणीसले आपलापेक्षा निर्दोष ठरावं यानी तुले लाज वाटो; तु
त्यानापेक्षा घोर पाप करामुये तुना मानतीन त्यासले निर्दोष समजाले पाहिजे;
तुन्या बहीणी जास्त नीतीमान शेतस हाई तुनी दखाडं, म्हनीसनं तु लज्जीत
अनी फजीत होवो." 53 मी सदोम अनी तिन्या पोरीसना, अनी शोमरोन अनी
तिन्या पोरीसना, अनी त्यासनामां तुना धरी लयी जायेल लोकेसलेबी लयी
यिसू. 54 मनजे तुले लाजना काळींबा लागी, ज्या तुना बठया कृत्यासघाई
त्यासना मनले समाधान प्राप्त व्हयनं त्यासनाबारामां तु लज्जित व्हशी. 55
तुन्या बहीणी, सदोम अनी तिन्या पोरी परत आपली पहीली दशामां येतीन.
शोमरोन अनी तिन्या पोरी परत आपली दशामां येतीन; तु अनी तुन्या पोरी
परत आपली पहीली दशामां येतीन. 56 तु तुना तोरामां व्हती तवय; तुनी
बहीण सदोम हिनं नावसुध्दा तुनं तोंडमां नही व्हतं. 57 अरामी बाया अनी
तिना आसपासना बठा अनी तुले तुच्छ माननर्या पलिष्टी बाया यासनी तुनी
अप्रतिष्ठा करी, त्या येळले तुनी दुष्टता प्रकट व्हयनी, तशी आजपावोत प्रकट
व्हयनी नही. 58 तु तुना दुष्कर्मना अनी अमंगळ कृत्यासना फळ भोगी राहीनी
शे, आशे परमेश्वर सांगस. 59 प्रभु परमेश्वर सांगस, "तु सोता वाहेल शपथले
तुच्छ मानीसनं आपला करार मोडं; तु जशे करं तशे मी तुनं करसू. 60 तरी मी
तुना तरूणपणमां तुनासंगे करेल करारनी आठवन करीसनं तुनासंगे सर्वकायनं
करार करसू. 61 तु तुन्या मोठल्या बहीणी अनी धाकल्या बहीणी यासले
आपलं करशी तवय तु तुन्या आचरणनं आठवन करीसनं लज्जित व्हशी.
अनी त्या तुनी करेल करारमासल्या नही व्हतीन तरीबी त्या पोरी म्हनीसनं
दिसू. 62 मी तुनासंगे मना करार स्थापन करसू तवय तुले समजी की मी
परमेश्वर शे. 63 तु जे बठ करं त्यानी मी क्षमा करसू, मनजे तुला त्यानी
आठवण व्हयीसनं तु लज्जित व्हशी अनी अप्रतिष्ठामुये तु परत आपलं तोंड
उघडावू नही," आशे प्रभु परमेश्वर सांगस.

17 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 2 "मानवपुत्रा," इस्राएल
घराणाले कोडे घाल; हाई दृष्टांत कथन कर; 3 त्यासले आशे सांग,
प्रभु परमेश्वर सांगस, मोठला पखसना, लांब पिसारासना अनी चित्रविचित्र
पिसासना आशे एक मोठ गरूड लबानोन पर्वतवर ऊना; त्यानी गंधसरूनी
शेंडाकडली एक फांदी तोडी लिदी. 4 त्यानी त्यामासली अगदी वरनी फांदी
तोडीसनं व्यापाऱ्यासना देशमां लयी गया अनी सौदा करनारासना एक शहरमां
लायी दिदी. 5 त्यानी देशमासला बाकीना बीवारा लिसनं ती पिकावू जमीनमां
पैयरी, वाळ्ज लावतसं तशे ते बराच पानीनाजोडे लावं. 6 ते वाढीसनं त्यानी
आखूड पन पसरेल अशी द्राक्षलता व्हयनी; तिन्या फांदया गरूडकडे झुकेल
राहीसनं तिना मुळा त्यानाखाल जायेल व्हतात; ती वाढीसनं मोठा द्राक्ष
व्हयनात; तिले फाटा फुटनात अनी पाला ऊना. 7 दुसरा एक मोठा गरूड
व्हता, त्याले बराच पिसे व्हतात अनी मोठला पखं व्हतात; दख, त्यानी
लायेल वाफासमां आपलाले पानी मिळाले पाहिजे म्हनीसनं त्या द्राक्षीनी
आपला मुळा त्यानाकडे वाकाडात अनी आपला फाटा त्यानाकडे झुकाडात.
8 त्या रोपसले फाटा फुटीसनं त्याला फळ यावाले पाहिजे अनी भव्य द्राक्षी
यावले पाहिजे म्हनीसनं तो एक सुपीक मळामां बराच पानीजोडे लायेल व्हतं.
9 "प्रभु परमेश्वर सांगस, सांग बरं, ती जीव धरी का? ती सुकी जावाले पाहिजे
म्हनीसनं तिले मुळनासंगे उपाडीसनं तिना फय तोडी टाकावूत नही का? तिना
बठा पाला सुकाई जातीन; तिना मुळा उपडाले जास्त ताकदनी नाहिते बराच
लोके लागावूत नही. 10 दख, तिनी लावणी व्हयनी तरी जीव धरी का?
पुर्वकडला वारा तिले लागना मनजे ती सुकावू नही का? ती ज्या वाफामां
वाढनी तठेच ती मरी जाई." 11 परत परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की
12 "या बंडखोर घराणाले सांग, या गोष्टी काय शेतस हाई तुमले समजत नही
का? त्यासले सांग की दखा, बाबेलना राजानी यरूशेलममां यिसनं तिना राजा
अनी तिना सरदार यासले धरं अनी आपलाकडे बाबेल आठे आणं; 13 तवय
त्यानी राजवंशमासला एक माणसुले निवाडीसनं त्यानासंगे करार करं अनी
त्यानाकडतीन प्रतिज्ञा करी लिदी; त्या राष्ट्र नीच व्हावाले पाहिजे; त्यानी
आपल डोकं वर करानं नही; जर त्यानां करार त्यानी पाय तर ते कायम
राहावाले पाहिजे, म्हनीसनं त्यानी बठा कर्ता माणससले बी लयी गया. 14
हयानाकरता की त्या राष्ट्र नीच राहावाले पाहीजे, त्यानी आपलं डोकं वर
कराले नही पाहीजे, पन त्याना करार पाळावर ते कायम राहावाले पाहीजे. 15
पण त्यानी त्यासनाईरोधमां फितुरी करीसनं मिसर देशनी आपलाले घोडे अनी
बराच लोके दयावाले पाहिजे म्हनीसनं त्यानाकडे आपला जासूद धाडात.
त्याले यश भेटी का? ज्यानी आशा गोष्टि करूयात तो निभावेल का? त्यानी
करार मोडेल शे तरी बी तो निभावले का? 16 "प्रभू परमेश्वर सांगस, मनी
जीवनी शपथ, ज्यानी त्याले राजा करं, ज्यानासंगे करेल आणभाक त्यानी
तुच्छ मानी, ज्यानं करार त्यानी मोडं, त्या राजानं निवासस्थानमां, बाबेलमां
तो मरी. 17 जवय बराच जणसना फडशा उडावाकरता शत्रु मोरचे लावतीन
अनी बुरूज बांधतीन तवय युध्दना येळले फारोना मोठा सैनिक अनी बराच
लोके संगे लिसन त्यानी कुमक करता येवावू नही. 18 त्यानी शपथ तुच्छ
मानीसनं करार मोडं; दख, त्यानी हातवर हात मारं तरी त्यानी हाई बठ करं;
तो निभावनार नही." 19 त्याकरता परमेश्वर सांगस, "मनी जीवनी शपथ,
त्यानी मनी प्रतिज्ञा तुच्छ मानी; त्यानी मना करार मोडं यानं प्रतिफळ मी त्याना
डोकावर टाकसू. 20 मी मना जाळं त्यानावर टाकसू; तो मना फासामां सापडी;
मी त्याले बाबेलमां लयी जासू; त्यानी मनासंगे करेल ईस्वासघातबारामां
तठे मी त्यानी झडती लिसू. 21 त्याना बठा सैन्यमासला पयनारा त्या बठा
तलवारघाई पडतीन; ज्या उरतीन त्यासनी चारीमेर दाणादाण व्हयी; तवय
तुमले समजी की मी परमेश्वर हाई बोलनू शे." 22 प्रभु परमेश्वर सांगस,
मी उची गंधसरूना शेंडावरनी एक फांदी तोडीसनं ती लावसू, त्यानी वरनी
कोवळी फांदीमासली एक लिसनं ती एक मोठा उचा पर्वतवर लावसू. 23 मी
इस्राएलना उचा पर्वतवर ती लावसू; तिले फाटा फुटतीन, फळे येतीन, तिना
उत्तम गंधसरू व्हयी; मनजे मंग त्यानाखाल बठया चिडासनी जाती राहातीन,
त्याना फाटासना सावलीमां त्या राहातीन. 24 जंगलमासला बठा झाडसले
कयी की मी परमेश्वर उचा झाडसले नीच करेल शे अनी नीचासले उचा
करेल शे, हिरवा झाडसले सुकाडेल शे अनी सुकेल झाडसले फलदूप करेल
शे; मी परमेश्वर हाई बोलनू शे अनी मी हाई करेल बी शे.

18 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की 2 बापनी आंबट द्राक्ष खादात
अनी पोऱ्यासना दात आंबनात, हाई म्हण तुमी इस्राएल देशमां वापरतसं
ती का? 3 "प्रभु परमेश्वर सांगस, मनी जीवनी शपथ," हाई म्हण इस्राएलमां
यानामोरे तुमी वापरानं नही. 4 दख, बठा जीव मना शेतस, बापना जीव
तशे पोऱ्यानं जीव मना शे, जो जीव आत्मा पाप करसं तो मरी. 5 धार्मिक
माणसे कोणले म्हणशात जो न्यायतीन अनी धर्मतीन वागस, 6 डोंगरवर जेवण
करतसं नही, इस्राएल घराणासना मुर्तीसकडे डोया लावतसं नही, आपली
शेजारनी बाईले भ्रष्ट करसं नही, पाळी येयल बाईनाजोडे जात नही. 7 कोणवर
जुलूम करस नही, कर्जदारनं गहाण त्याले परत करसं, कोणले लूटसं नही,
ज्या भुक्या शेतस त्यासले जेवण देस अनी ज्या उघडा शेतस त्यासले कपडा
देतसं, 8 वाढीदिढी करसं नही, व्याज लेस नही, वाईटपाईन आपला हात
आवरसं, माणुस माणुसमां सत्य निर्णय करसं. 9 मना नियमपरमानं चालसं,
अनी मना निर्णय पाळीसनं सत्यतीन वागसं; तोच धार्मिक शे; तो नक्की
वाची, आशे प्रभू परमेश्वर सांगस. 10 "तरी बी त्याले बलत्कारी अनी खुनशी
पोऱ्या व्हयना. अनी बापनी हयापैकी कोणतच काम कर नही जर पोऱ्यानी
त्यामासलं एकबी काम करं. 11 त्यानी डोंगरवर जेवण करं, आपली शेजारनी
बाईले भ्रष्ट करं, 12 लाचार अनी दुबळा यासवर जुलूम करं, एखादाले लुटं,
कर्जदारनं गहाण त्याले परत करं नही, मुर्तीकडे दख, अमंगळ कृत्य करं, 13
वाढीदिढी करी, व्याज लिद्, मंग आशे माणूस वाची का? तो वाचावू नही;
त्यानी हाई बठा अमंगळ कृत्ये करेल शेतस; तो नक्की मरी, त्यानी करेल
रक्तपात त्यानावरच उलटी. 14 परत दख, त्याले आशे पोऱ्या व्हयना की बाप
जे पाप करसं ती तो दखसं, तरी ते दखीसनं तो सोता तशे करसं नही, 15 तो
डोंगरवर जेवण करसं नही, इस्राएल घराणानी मुर्तीकडे दखसं नही, आपली
शेजारनी बाईले भ्रष्ट करसं नही, 16 कोणवर जुलूम करसं नही, कर्जदारनं
गहाण आडावसं नही, कोणले लुटसं नही, ज्या भुक्या शेतस त्यासले अन्न
देस अनी ज्या उघडा शेतस त्यासले घालाले कपडा देस, 17 गरीबसले हानी

करापाईन आपला हात आवरी धरसं, वाडीदिढी करसं नही, व्याज लेस नही,
मना निर्णय पायस, मना नियमपरमानं चालसं, तो आपला बापना पापमुये मरावू
नही, तो नक्की वाची. 18 त्याना बापनी बारामां सांगशात ते त्यानी जुलूम
करं, आपला भाऊले लुटं अनी आपला लोकेसवर अत्याचार करं, त्यामुये
दख, तो आपला अधर्मतीन मरी. 19 "तरी तुमी म्हणतसं, बापना पापना भार
पोऱ्यानी का बर वाहावानं नही? हाई दख, पोऱ्या न्यायतीन अनी धर्मतीन
वागना, त्यानी मना बठा नियम पाळीसनं त्यापरमानं वर्तन करं तर तो नक्की
वाची. 20 जो जीवआत्मा पाप करी तोच मरी, पोऱ्या बापना पापना भार
वाहावू नही, अनी आपला बाप आपला पोऱ्याना पापना भार वाहावू नही,
धार्मिकले त्याना धार्मिकतीन फळ भेटी; दुष्टले त्याना दुष्टतीन फळ भेटी, 21
"तरीबी दुष्ट त्यानी करेल बठा पापसपाईन फिरीसनं मना बठा नियम पाळी
अनी तो नीतीतीन अनी धर्मतीन वागना तर तो नक्की वाची, मरावू नही. 22
त्यानी करेल कोणतच पाप त्याना हिशोबमां धरता येवावू नही, त्यानी करेल
धार्मिकतीन तो वाची, 23 प्रभु परमेश्वर सांगस, दुष्ट मरावर माले आनंद व्हसं
का? त्यानी आपला मार्ग सोडीसनं वाचाले पाहीजे यावरतीन माले आनंद
व्हसं ना? 24 "तरी बी धार्मिक आपली धार्मिकता सोडीसनं दुष्कर्म कराले
लागना अनी अधार्मिकना बठा अमंगळ आचरणपरमानं वागाले लागना, तर
तो वाची का? त्यानी करेल बठी धार्मिकता हिशोबमां धरता येवावू नही,
त्यानी करेल भ्रष्टाचार अनी त्यानी करेल पाप यामुये तो मरी. 25 "तरी तुमी
सांगतसं, प्रभुना मार्ग न्यायी नही, हे इस्राएल घराणा, आयकी लेय, मना मार्ग
न्यायी नही का? तुमनाच मार्ग न्यायी नही शेतस, आशे नही का? 26 एखादा
धार्मिक आपली धार्मिकता सोडीसनं दुष्कर्म करसं अनी त्यानामुये मरसं तर तो
आपला करेल दुष्कर्मतीन मरसं. 27 दुर्जन त्यानी करेल आपला दुष्टाईपाईन
दूर व्हयीसनं नीतीतीन अनी धार्मिकतीन वागी तर तो आपला जीव वाचाडी.
28 तो आपला करेल बठा पाप ध्यानमां आणीसनं वळी तर तो नक्की वाची,
मरावू नही. 29 तरीबी इस्राएल घराणं म्हणसं, देवना मार्ग न्यायी नही, हे
इस्राएल घराणा, मना मार्ग न्यायी नहीत का? तुमनाच मार्ग न्यायी नहीत, हाई
नही का? 30 "प्रभु परमेश्वर सांगस, हे इस्राएल घराणा, मी तुमना परतेकना
ज्याना त्याना मार्गपरमानं न्याय करसू, तुमी फिरा, आपला बठा पापपाईन मांगे
फिरा, मनजे तुमना अधर्म तुमले अडथळा व्हावाऊ नही. 31 तुमी आचरण
करेल बठा दुराचार टाकी दया; तुमनामां नवीन हृदय अनी नवीन आत्मा
स्थापन करा; हे इस्राएल घराणा तुमीन का बरं मरतस? 32 कारण प्रभु परमेश्वर
सांगस, मरनारासना मृत्युमुये माले आनंद व्हस नही; तर मांगे फिरा अनी
जीवत राहा."

19 आते तु इस्राएलसना सरदारसकरता विलाप कर, 2 तु आशे सांग,
तुनी माय कोण? ती सिंहीण व्हती, ती सिंहसमां राहात व्हती, ती तरुण
सिंहसमां आपला बच्चासना देखभाल करं; 3 तिनी आपला बच्चासपैकी
एकले वाढावं, ते वाढीसनं तरुण सिंह व्हयना अनी शिकार कराले शिकना, तो
माणुसले खावाले लागना. 4 राष्ट्रसनी त्यानाबारामां आयकं; त्यासनी करेल
खड्डामां तो आडकी गया; त्यासनी त्याले वेसण घालीसनं लयी गयात. 5
आपली आशा भग्न व्हयीसनं नष्ट व्हयनी हाई तिनी दख तवय तिनी आपला
दुसरा एक बच्चा लिसनं त्याले वाढावं अनी त्याले तरुण्यावस्थामां आणं. 6
तो सिंहसमां हिराफिराले लागना. तरुण सिंह व्हयना अनी शिकार कराले
सिकना, तो माणसेसले भक्ष कराले लागना. 7 त्यानी त्यासना वाडा उद्ध्वस्त
करात अनी त्यासना नगर उजाड करात; त्यानी गर्जनाना शब्दघाई देश
अनी त्यामासला सर्वा काही ओसाड व्हयी गये. 8 आजुबाजूना येगयेगळा
प्रांतमासला राष्ट्र त्यानावर उठनात; त्यासनी त्यानावर आपला जाळा टाकात;
त्यासनी करेल खड्डामां तो आडकी गया. 9 त्यासनी त्याले वेसण घालीसनं
पिंजरामां कोंड अनी बाबेलना राजाकडे लयी गयात. इस्राएलना डोंगरवर
त्याना शब्द परत आयकाले येवाले नको म्हनीसनं त्याले दरीमां टाकी दिदी.
10 तुनी माय तुनी आबादानीमां पानीनाजोडे लायेल द्राक्षीनामायक व्हती;
पानीना विपुलतामुये ती सफळ व्हयीसनं तिले बराच फाटा फुटनात. 11
अधिपतीसना राजवेत्रे तयार व्हतीन आशे मजबूत फाटा वनात; त्या उचा
वाढीसनं ढगना वर गयात अनी बराच फाटासहीत ती उंचीमां मोठया दखाई
राहीनत्यात. 12 तवय तिनावर संताप व्हयीसनं तिले उपाडीसनं जमीनवर
पाडामां ऊनं; पुर्वकडला वारा वाहीसनं तिना फळ करपनात, तिना मजबुत
फाटा मोडीसनं सुकाई गयात; आगघाई त्या खाक व्हयी गयात. 13 आते
तिले जंगलमां रुक्ष अनी निर्जल जागवर लायेल शे. 14 तिना शाखासना
फाटासमाईन आग निघीसनं त्यानी तिना फये खाई टाकेल शेतस; आते
अधिकार चालाडनारासना राजदंड व्हयी आशे एकबी मजबूत फाटा राहीनात
नही; हाई विलापगीत शे अनी विलापकरता राही.

20 सातवा वरीसना पाचवा महीनाना दशमीले आशे व्हयनं की इस्राएलना
काही वडील प्रश्न ईचाराकरता यिसनं मनासमोर बसनात, 2 तवय
परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 3 "मानवपुत्रा," "इस्राएलना
वडीलसनीसंगे बोल, त्यासले सांग, प्रभु परमेश्वर आशे सांगस, तुमी माले प्रश्न
ईचाराले येयल शेतस का? प्रभु परमेश्वर सांगस, मनी जीवनी शपथ, मी तुमले
माले प्रश्न ईचारु देवावू नही. 4 "तु त्यासनं न्याय करानं नही का? मानवपुत्रा, तु
त्यासना न्याय करानं नही का? त्यासले त्यासना वडीलसना अमंगळ कृत्य
विधित करं. 5 त्यासले सांग प्रभु परमेश्वर सांगस, ज्या दिन मी इस्राएलले
निवाडी लिद्, याकोब वंशकडे हात करीसनं मी शपथ लिदी, मिसर देशमां मी
त्यासले प्रकट व्हयनू; हात उचलीसनं मी त्यासले शपथपुर्वक सांग की मी
परमेश्वर तुमना देव शे. 6 त्या दिन मी हात उचलीसनं, त्यासनासंगे शपथ
लिदी की, मी तुमले मिसर देशमाईन काढिसनं दुधमधना प्रवाह वाहातसं आशे
तुमनाकरता दखेल देशमां लयी यिसु; तो देश बठा देशसमां मुकूटमणी शे. 7
तवय मी त्यासले सांग, तुमी सर्वासनी तुमनी नजरमां प्रिय आशा अमंगळ वस्तु
फेकी देवानं अनी मिसर देशन्या मुर्तीसघाई सोताले विटाळ व्हवू देवानं नही;
मी परमेश्वर तुमना देव शे. 8 तरीबी त्यासनी मनासंगे फितुरी करी अनी मना
आयकनात नही; त्यासनी नजरमां त्यासले प्रिय आशा तठेन्या अमंगळ वस्तु
फेकात नही; मिसर देशमासल्या मुर्त्याबी त्यासनी सोडयात नही; तवय मिसर
देशमां त्यासनावर मनी संतापनी वृष्टी व्हावाले पाहिजे; मना कोप त्यासनावर
परा व्हावाले पाहिजे, आशे मी सांग. 9 तरी मना नावकरता, ज्या राष्ट्रासमां त्या
राही राहीनतात त्यासनासमोर आपलं नावनं आपमान व्हावाले नको, म्हनीसनं

मी हाई काम करं; मी त्यासले मिसर देशमाईन काढीसनं त्या राष्ट्रासनासमोर
त्यासले प्रकट व्हयनु. 10 "मी त्यासले मिसर देशमाईन काढीसनं जंगलमां
आणं. 11 मी त्यासले नियम लायी दिद्, मना निर्णय त्यासले दखाडी दिदात,
हाई जो कोणी पाळी तो त्यापरमानं वाची. 12 आजुन त्यासनामां अनी मनामां
चिन्ह व्हावाकरता मी त्यासले आपलं शाब्बाथ दिद; ते हयानाकरता की मी
परमेश्वर त्यासले पवित्र करं आशे त्यासले समजाले पाहिजे. 13 तरीबी रानमां
इस्राएल घराणानं मनासंगे फितुरी करी, ज्यानं पाळामुये माणुस वाचसं; त्या
मना नियमपरमानं चालनात नही, मना निर्णय त्यासनी टाकी दिदात अनी
मना शाब्बाथ भलत भ्रष्ट करं; तवय रानमां त्यासनावर आपली क्रोधनी वृष्टी
करीसनं त्यासनं नाश करानं आशे मी सांग. 14 तरीबी ज्या राष्ट्रासनादेखत मी
त्यासले बाहेर आणं त्यासनादेखत आपलं नावनं आपमान व्हावाले नही पाहिजे
म्हनीसनं आपलं नावकरता आशी कृती करी. 15 आजुन मी हात उचलीसनं
रानमां अशी शपथ लिदी की दुधमधनं प्रवाह जठे वाही राहीना शेतस अनी जो
बठा देशना मुकूटमणी शे आशे देश मी त्यासले देयल व्हतुं, तठे मी त्यासले
आणाऊ नही. 16 कारण त्यासनं मन त्यासना मुर्तीसनीसंगे जुडामुये त्यासनी
मना निर्णय टाकी दिदात; त्या मना नियमपरमानं चालनात नही, अनी त्यासनी
मनी शपथ भ्रष्ट करी. 17 "तरीबी मी त्यासनावर कृपादृष्टी करीसनं त्यासनी
दया करी, रानमां त्यासना नाश करं नही, त्यासना पुरा शेवट करं नही. 18
तशेच रानमां त्यासना वंशसले बोलनू, तुमी आपला वडीलसना नियमपरमानं
चालू नका, त्यासना निर्णयले अनुसरानं नही, अनी त्यासन्या मुरत्यासघाई
सोताले ईटाळू नका; 19 मी परमेश्वर तुमना देव शे, मना नियमले धरीसनं
चाला; आपला निर्णय पायीसनं त्यापरमानं वागा. 20 मना शाब्बाथ पवित्र
माना, मनजे ते तुमनामां अनी मनामां चिन्ह व्हतीन अनी तुमले समजी की
मी परमेश्वर तुमना देव शे. 21 "तरीबी त्या वंशनीबी मनासंगे फितुरी करी;
जे पायामुये माणुस वाचसं, त्या मना नियमपरमानं चालनात नही; त्यासनी
मना निर्णय टाकी दिदात, मना शाब्बाथ त्यासनी भ्रष्ट करं; तवय रानमां
त्यासनावर मनी क्रोधनी वृष्टी करीसनं त्यासनावर मना कोप पुरा व्हावाले
पाहिजे आशे मी बोलनू. 22 तरीबी ज्या राष्ट्रासनादेखत मी त्यासले बाहेर
आणं त्यासनादेखत आपलं नावनं आपमान व्हावाले नही पाहिजे म्हनीसनं
मी आपला हात आवरा; आपलं नावकरता आशी कृती करी. 23 आजून
त्यासनी राष्ट्रासामां पांगापांग करसूं अनी त्यासले देशोधडीले लावसू आशी
प्रतिज्ञाबी मी रानमां हात उचलीसनं करी. 24 कारण त्यासनी मना निर्णय
पायात नही; मना नियम टाकी दिदात, मना शब्बाथ भ्रष्ट करी टाक; अनी
त्यासनी नजर त्यासन्या वडीलसनी मुरतीसकडे लागनं. 25 "तवय जे चांगल
नही आशे नियम मी त्यासले दिदात, ज्यानाघाई त्या वाचावूत नही आशे निर्णय
त्यासले दिदात. 26 मी त्यासनी नासधुस करामुये त्यासले आशे कळी की मी
परमेश्वर शे; मी त्यासले त्यासना यज्ञ अर्पणनाबारामां आशे भ्रष्ट करी टाक
की त्यासनी गर्भमाईन निघेल पहिलं आगमां होमं करी टाक. 27 "म्हनीसनं
हे मानवपुत्रा, इस्राएलना घराणानीसंगे बोल, अनी हाई सांग; प्रभु परमेश्वर
आशे सांगसं, परत फिरीसनं तुना पुर्वजसनी मनासंगे ईस्वासघात करीसनं
मना अपमान करं; ते आशे. 28 मी मना हात उचलीसनं शपथ लिसनं देयल
देशमां त्यासले आणं तवय त्यासनी उचा टेकडया अनी परतेक दाट सावलीना
झाड दखीसनं तठे आपला यज्ञबलीना अर्पण करात; तठे राग यि आशे अर्पण
त्यासनी करात; तठे त्यासनी सुवासिक धुप जाळात अनी तठेच त्यासनी
आपला पेयार्पण वाही टाकात. 29 तवय मी त्यासले बोलनू; तुमी ज्या उचा
ठिकानले जातसं ते कसानं शे? आजपावोत त्याले बामा (उंचवट) आशे बोलत
ऊना शेतस. 30 म्हनीसनं इस्राएल घराणाले सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस, तुमी
आपला बापना मार्गले लागीसनं सोताले विटाळंतसं, अनी अनाचार करीसनं
त्यासन्या अमंगळ वस्तुसनामांगे लागतसं. 31 अनी आपला अर्पण वाहीसनं
अनी आपला पोर्‍यासना आगमां होम करीसनं आपल्या बठया मूर्तीसकडतीन
आजपावोत सोताले विटाळत ऊना शेतस; आशे राहीसनं बी मी तुमले प्रश्न
ईचारू दिसू का? प्रभु परमेश्वर सांगस, मनी जीवनी शपथ मी तुमले प्रश्न ईचारू
देवावू नही. 32 तुमी म्हनतसं, राष्ट्रासमां, देश देशमासला लोकेसपरमानं आम्ही
दगडनी मुर्तीनी पुजा करसतु; हाई जे तुमी मनमा तरंग उडावतसं ते सिध्दीस
जावावू नही. 33 "प्रभु परमेश्वर सांगस, मनी जीवनी शपथ, मी शक्तीशाली
बाहूघाई, उगारेल हातघाई अनी कोपवृष्टी करीसनं तुम्हनावर राज्य करसू. 34
मी प्रबळ बाहूघाई, उगारेल हातघाई अनी कोपवृष्टी करीसनं तुमले राष्ट्रसमाईन
लयी यिसु; ज्या देशमां तुमनी पांगापांग व्हयेल शे तठेतून मी तुमले एकजागे
करसू. 35 अनी मी तुमले राष्ट्रसना रानमाईन आणीसनं तठे तुमनासंगे समक्ष
वाद करसू. 36 मी मिसर देशना रानमां तुमना वाडवडीलसनीसंगे वाद करं तशे
तुमनासंगे वाद करसू, आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 37 "तुमले काठीखालतीन
चालाडीसनं करारबध्द करसू; 38 बंडखोर अनी मनासंगे फितुरी करनारा
यासले मी तुमनापाईन येगळं करसू; त्या थोडाच येळ वस्ती करीसनं शेतस
त्या देशमाईन त्यासले बाहेर लयी जासु; पन इस्राएल देशमां त्यासनं येणं
व्हवावू नही; मनजे तुमले समजी की मी परमेश्वर शे." 39 म्हनीसनं प्रभु
परमेश्वर आशे म्हणसं, हे इस्राएलना घराणा, जा, तुले पाहिजे त्या मुरत्यासनी
पुजा कर; पन पुढे तुमी नक्कीच म्हना आयकशात, अनी आपला अर्पणघाई
अनी मुरतीसघाई म्हनं पवित्र नावले बट्टा लावावूत नही. 40 तर तुमी मना
पवित्र पर्वतवर, इस्राएलना उचा पर्वतवर, इस्राएलन सर्वा घराणा, त्यामासला
बठा जण, आपला देशमां मनी सेवा करतीन, आशे प्रभु परमेश्वर सांगस,
तठे मी त्यासना अंगीकार करसू; तठे तुमनाजोडे अर्पण, तुमना श्रेष्ठ अर्पण,
समर्पित करेल बठया वस्तु मी मांगसू. 41 मी तुमले राष्ट्रसमाईन बाहेर आणसू
अनी ज्या देशमां तुमनी पांगापांग व्हयेल शे तठेतीन तुमले जमा करसू; तवय
मी सुंगधपरमानं तुमनं स्विकार करसू, अनी तुमनामां मनी पवित्रता विदेशी
राष्ट्रसमां प्रकट व्हयी. 42 जो इस्राएल देश मी हात वर करीसनं तुमना वडीलले
दिद् तठे मी तुमले आणसू तवय तुमले समजी की मी परमेश्वर शे. 43 ज्य
तुमना मार्गतीन अनी ज्या तुमना बठा कर्मतीन तुमी सोताले विटाळेल शे,
त्यासनी तुमले आठवन यि अनी ज्या तुमी सर्व दुष्कर्म करात त्यामुये तुमी
सोताले वीट मानशात. 44 हे इस्राएल घराणा, प्रभु परमेश्वर सांगस, तुमना
कुकर्मपरमानं, तुमना भ्रष्ट कृत्यासपरमानं नही ते मना नावकरता मी तुमनामां
करनी करसू, तवय तुमले समजी की मी परमेश्वर शे. 45 परमेश्वरनं वचन
माले परत प्राप्त व्हयनं; 46 मानवपुत्रा, दक्षिणकडे आपलं तोंड कर, दक्षिणकडे

आपली वाणीनं ओघ वाह् देय अनी दक्षिणनां मैदानमां वननीबारामां संदेश देय.
47 दक्षिणना वनले सांग, परमेश्वरनं वचन आयक, प्रभु परमेश्वर सांगस, दख,
मी तुनामां आग पेटाडसू, तो तुनामासला परतेक हिरवा झाड अनी परतेक
शुष्क झाड भस्म करी; धगधगनारा जाळं ईझावू नही अनी तिनामुये दक्षिणना
अनी उत्तरना बठा तोंड पोळतीन. 48 मी परमेश्वरनी तो अग्नी पेटाडेल शे
आशे बठा माणसे समजतीन; तो ईझावू नही. 49 मी सांग, अहा! प्रभु परमेश्वर;
लोके मनाबारामां सांगतस, हाऊ दृष्टांत सांगनारा नही का?

21 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 2 "मानवपुत्रा," "यरूशेलमकडे
आपल तोंड करं; पवित्रस्थानकडे आपली वाणीनी ओघ वाह् देय अनी
इस्राएल देशना ईरोधमां संदेश देय. 3 इस्राएल देशले सांग, परमेश्वर आशे
सांगस की, दख, मी तुनाईरोधमां शे, मी मनी तलवार म्यानमाईन काढीसनं
तुनामासला धार्मिक अनी दुष्कर्मी यासले छेदी टाकसू. 4 मी तुनामासला
धार्मिक अनी दुष्कर्मी यासले छेदी टाकसू; म्हनीसन मनी तलवार म्यानमाईन
निघीसनं दक्षिण अनी उत्तरकडला सर्व मानवजातवर चाली; 5 तवय बठी
मानवजातले समजी की मी परमेश्वरनी आपली तलवार म्यानमाईन उपसेल
शे; ती परत त्यामा जावावू नही. 6 म्हनीसनं हे मानवपुत्रा, कंबर मोडी आशे
उसासा टाक, त्यासनासमोर कष्टना उसासा टाक; 7 उसासा का बर टाकी
राहीना शे आशे कोनी तुले ईचारी तवय त्यासले सांग की, हाई वार्ता ध्यानमां
यि राहीनी शे म्हनीसनं; तवय बठासना मन खची, सर्वासना हात निर्बल
व्हतीन, सर्वासना उत्साह कमी व्हयी, बठासना गुडघामां पानी व्हयी, दख,
ती प्रत्ययास यि राहीनी शे, त्यामा खास घडणार शे, आशे प्रभु परमेश्वर
सांगस. 8 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 9 "मानवपुत्रा," संदेश दिसनं
सांग, परमेश्वर आशे सांगस, तलवार, पानी देयेल, पाजेल तलवार! 10 वध
कराले पाहिजे म्हनीसनं तिले पानी देयेल शे, ती ईजपरमानं चमकाले पाहिजे
म्हनीसनं ती पाजेल शे, मना पोऱ्याना राजवेत्र बठा दंडले तुच्छ लेखसं आशे
शे म्हनीसनं तुमी आनंद करतसं का? 11 ती हातमां धरता येवाले पाहिजे
म्हनीसनं पाजाले देयेल शे, तलवार वध करनारानी हातमां देवानी शे म्हनीसनं
तिले पानी देयेल शे, ती पाजेल शे. 12 मानवपुत्रा, वरड, आक्रोश कर, कारण
ती मना लोकेसवर चालेल शे; ती इस्राएलना बठा सरदारसवर चालेल शे;
मना लोकेसनीसंगे त्याबी तलवारघाई पडेल शेतस, म्हनीसनं आपलं ऊर
बडवं. 13 कारण त्याले परिक्षामां टाकेल शे, अनी तुच्छ माननारा रावत्रे
टिकावुत नहीते कशे, आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 14 मानवपुत्रा तु संदेश
दिसनं टाळ्या वाजाड मनजे तलवारले, भोसकनारी तलवारले, तिप्पट जोर
यि, त्याले घेरनारी तलवार, थोरसलेबी भोसकनारी व्हयी. 15 त्यासना हृदय
गलित व्हावाले पाहिजे, अनी त्यासना पाया पराकाष्ठतीन लटपटाले पाहिजे
म्हनीसनं मी त्यासनी बठी वेशीवर घात करनारी तलवार चालाडेल शे; अहो!
ती ईजपरमानं चमकाले पाहिजे आशे तिले करेल शे, ती माराकरता उपसेल
शे. 16 आये तलवार, तुनं तोंड जशे फिरी तशे तु सवारीसनं उजवीकडे वय,
डावीकडे फिर. 17 मी बी टायी वाजाडीसनं मनी क्रोधनी पुर्तता करसू; मी
परमेश्वर हाई सांगस. 18 परमेश्वरनं वचन माले परत प्राप्त व्हयनं की, 19
मानवपुत्रा बाबेलना राजानी तलवार येवाकरता दोन रस्ता आखी ठेव; नगरमां
जानारा रस्तानी चवाठीवर मार्गदर्शक हातनी एक आकृती खंदी ठेव. 20
अम्मोनी पोऱ्यासना राब्बा यानावर तलवार येवाकरता एक रस्ता अनी यहुदामां
जायीसनं तटबंदी करेल यरूशेलमवर तलवार येवाकरता एक रस्ता आखी
ठेव. 21 कारण बाबेलना राजा चवाठावर, दोन रस्ता फुटतसं तठे शकून
दखाले थांबेल शे; तो भातामासला बाण हालाडीसंन प्रश्न दखी राहीना शे;
तेराफिमले कौल लायी राहीना शे, बली चढायेल पशुना काळजवरतीन शकून
दखी राहीना शे. 22 त्यानी उजवीकडे यरूशेलमनीबारामां शकून निघना; तो
आशे शे की आघातयंत्र लवावी; मारा! हाणा! आशे शब्द तोंडमाईन निंघाले
पाहिजे; सिंहानंद करानं, वेशीले आघतयंत्र लावानं; मोरचे रचानं अनी बुरूज
बांधानं. 23 इस्राएलना नजरतीन हाई शकून खोटा शे, कारण त्यासनाजोडे
देवनं प्रतिज्ञापुर्वक करार शेतस. तरीबी तो त्यासले त्यासना अधर्मनी आठवन
करीसनं परकासनी हातमां दी. 24 हयामुये प्रभु परमेश्वर सांगस, तुमना पाप
उघडा व्हयीसनं तुमन्या बठया कृत्यासमां तुमनी पापं दखायतसं, ज्यानामुये
तुमीच सोताले अधर्मनी आठवन करी देतस; तुमले आठवन व्हयी जायेल शे
म्हनीसनं तुमी परक्यासना हातमां सापडेल शेतस. 25 हे जखमी व्हयेल पापी
सरदार, तुनी येळ, तुनं पापनं शेवट जोडे यि लागेल शे. 26 प्रभु परमेश्वर आशे
सांगस, शिरोभुषण उतार, मुकूट काढी टाक; काहीच कायमनं राहावावू नही;
ज्या नीच त्या उचा व्हतीन अनी उचा त्या नीचा व्हतीन. 27 मी त्यासना
नाश करसू; करसूस करसू; हाई स्थिती आशी राहावावू नही; ज्याना हक्क
शे तो येवावर मी सत्त दीसू, 28 "हे मानवपुत्रा संदेश दिसनं सांग, अम्मोनी
पोऱ्यासनीबारामां अनी त्यासनी करेल निंदानीबारामां प्रभु परमेश्वर जे सांगस
ते सांग, तलवार वध कराकरता तलवार उपशेल शे; फन्ना उडावाकरता,
चमकाडाकरता ती पाजेल शे. 29 त्या तुनासमोर कपटना संदेश देतस तवय;
तुले खोटं शकून सांगतस तवय; ज्या जखमी व्हयेल पापीसना पापजन्य
शेवट जवय यि लागेल शे त्यासनी कापेल मानवर ती तलवार तुले झोपाडी.
30 "ती परत म्यानमां घाल, जठे तु तयार व्हयेल शे ती तुनी जन्म भुमीवर
मी तुना न्याय करसू. 31 मी मना कोपना वर्षाव तुनावर करसू, अनी ज्या
राक्षशनासारखा अनी नाश करानाबारामां कुशल शेतस आशे माणसासनी
हातमां तुले दिसू 32 तु आगमां भस्म व्हशी; तुना रंगत देशमां पडी राही; तुनी
मोरे आठवन राहावावू नही; कारण मी परमेश्वर हाई बोलेल शे.

22 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयन की, 2 "मानवपुत्रा," "तु न्याय
करशी ना? त्या खुनी नगरीना न्याय करशी ना? त्या येळले तिले तिना
बठा अमंगळ कृत्य दखाड. 3 तिले सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस, आये नगरी,
तुना काय येवाले पाहिजे म्हनीसनं तु आपलामां रक्तपात करस, अनी सोताले
विटाळ कराकरता मुर्ती करस. 4 सोता पाडले रंगतघाई तु आपलाला दोषी
करं, तु करेल मुर्तीघाई सोताले विटाळ; तु आपला काय जोडे आणं, तुना
वरीस भरी जायेल शेतस, म्हनीसनं मी तुले राष्ट्रसना निंदाले, बठा देशना
थटाले पात्र करसू. 5 तु अभद्र नावनी अनी बेबंदपणतीन भरेल नगरी शे हाई
समजीसनं जोडेना अनी दुरना तुना उपहास करतीन, 6 दख, इस्राएलना बठा
सरदार आप आपला बाहुबलपरमानं रक्तपात कराकरता तुनामां राहेल शेतस.

7 तुमनामां लोके मायबापले तुच्छ मानतसं, तुनामां त्या परदेशीवर जुल्म
करतसं, तुमनामां त्या अनाथ अनी विधवासवर अत्याचार करतसं, 8 तु
मन्या पवित्र वस्तुसले तुच्छ मानस, तु मना शाब्बाथ अपवित्र मानी राहीना
शेतस. 9 तुनामां रक्तपात कराकरता लुचा लोके राही राहीना शेतस, त्या तुना
डोंगरवर मेजवानी करतसं, तुनांमा बदलफैलीमां चालतसं. 10 तुनामां त्या
बापनी लाज उघडी करतसं, पाळी येयल बाई दुर बशेल व्हती तवय तिनावर
बलात्कार करतसं. 11 तुनामां कोणीबी आपली शेजारनी बाईनीसंगे अघोर कर्म
करसं, कोनी आपली सुननीसंगे शरीरसंबध करीसनं तिले भ्रष्ट करसं, कोनी
आपली बहीनले, कोनी आपला बापनी पोरले भ्रष्ट करसं. 12 तुनामां रक्तपात
कराले पाहिजे म्हनीसनं त्या लाच लेतस, तु व्याजबटा करस, जुल्म करीसनं
आपला शेजारीले त्रास देस अनी माले ईसरेल शे, आशे प्रभु परमेश्वर सांगस,
13 म्हनीसनं हयामुये, तु अन्यायतीन करेल कमायीमुये, अनी तुनामासला
रक्तपातमुये मी मना हात उपटी राहीनू शे. 14 मी तुना समाचार लिसू त्या
दीन तुन मन टिकावू धरावू नही का? तु हात दृढ राहातीन का? मी परमेश्वर
हाई जे बोलेल शे ते मी करसुच. 15 मी राष्ट्रसमां तुनी पांगापांग करसू, देश
देशमां तुनी दाणादाण करसू अनी तुनी अशुध्दता नष्ट करसू. 16 तु राष्ट्रासदेखत
आपला कर्मतीन अपवित्र ठरशी; तवय तुले समजी की मी परमेश्वर शे. 17
परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 18 मानवपुत्रा, इस्राएलना घराणां मनी
नजरमां फक्त गाळ व्हयी जायेल शे, भट्टीमासला पितय, कथील, लोखंड
अनी शिसा यानासारखा त्या सर्वा शेतस; त्या रुप्यामासला गाळ व्हयी जायेल
शेतस. 19 हयामुये प्रभु परमेश्वर सांगस, तुम्ही सर्वा गाळ व्हयेल शेतस;
म्हनीसनं दख, मी तुमले यरुशेलममां एकजागे करसू. 20 रुपे, पितय, लोखंड,
शिसा अनी कथील लोके भट्टीमां टाकतसं अनी ती ईतवळाकरता आगमां
फुकी तापाडतस, तशे मी मना क्रोधघाई अनी संतापतीन तुमले जमा करसू
अनी भट्टीमां ईताळसू. 21 मी तुमले जमा करीसनं मनी क्रोध आगना फुंकर
तुमनावर घालसू, ज्यामुये तुमी भट्टीमां ईतळी जाशात. 22 रुपे भट्टीमां ईतळतसं
तशे तुमी यरुशलेमां ईतळी जाशात, तवय तुमले समजी की मी परमेश्वरनी
आपला संताप तुमनावर वतेल शे. 23 मंग परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं
की, 24 मानवपुत्रा, हाई भुमीले सांग, क्रोधनां दिनमां ज्या शुध्दी न पावेल
अनी पर्जन्यवृष्टी नही व्हयेल तु भुमी शे. 25 तठे संदेष्टयानी एकोपा करेल शे;
भक्ष्या फाडीसनं खानारा गरजना करनारा सिंहपरमानं त्या लोकेसना प्राण
ग्रासी टाकतीन; त्या धन अनी पैसा लयी जातसं; त्या तिना विधवासनी संख्या
वाढवतसं. 26 तिना याजक मना धर्मशास्त्रना नियम मोडीसनं मन्या पवित्र वस्तु
भ्रष्ट करतसं; पवित्र अनी अपवित्र यासमां त्या काही भेद ठेवतसं नही; शुध्द
अनी अशुध्द यासना फरक त्या शिकाडतसं नही; त्या मना शब्बाथनीबारामां
डोयाझाकपना करतसं; त्यासनामां मना अपमान व्हसं. 27 तिनामासला सरदार
भक्ष्य फाडीसनं खानारा लांडगानामायक शेतस; त्या अन्यायतीन कमाई
कराकरता रक्तपात करतसं; मानव जातनं विनाश करतस. 28 तिना संदेष्टा
कच्चा चुना त्यासनाकरता वापरतसं; मिथ्या दृष्टांत दखीसनं त्या त्यासले
खोटा शकून सांगतसं अनी परमेश्वर सांगस नही तरीबी परमेश्वरनी सांगेल शे
आशे त्या सांगतसं. 29 देशमासला लोके बलत्कार अनी चोरी करतसं; त्या
दुर्बल अनी दारीद्र्यासले दाबी टाकतसं अनी परदेशीसवर अन्याय अनी जुल्म
करतसं. 30 मी भुमीना नाश नही कराले पाहिजे म्हनीसनं तिनामां कोनी तट
बांधी, कोनी मनासमोर देशकरता खिंडमां उभा राही की काय यानी मी वाट
दखी, पन कोनीच माले तशे दखायनं नही. 31 यामुये मी त्यासनावर आपला
क्रोधना वर्षाव करसू; मी आपला कोप आगघाई त्यासले भस्म करसू; त्यासना
आचरणना प्रतिफय त्यासना माथी आणसू आशे परमेश्वर सांगस.

23 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं ते आशे, 2 "मानवपुत्रा," दोन
बाया व्हत्यात, त्या एकच मायन्या व्हत्यात; 3 त्यासनी मिसर देशमां
व्यभिचार करं; त्यासनी आपला तरुणपनमां व्यभिचार करं; तठे त्यासना
स्तन दाबामां ऊनात; त्यासना कौमार्या अवस्थामां माणसेसनी त्यासना स्तन
दाबात. 4 त्यासमासली मोठीनं नाव अहला व्हतं अनी तिनी दाखली बहीननं
नाव अहलीबा व्हतं; त्या मन्या व्हयन्यात अनी त्यासले पोर्‍या अनी पोरी
व्हयन्यात; त्यासना नाव दखात तवय (तिना डेरा) मनजे शोमरोन अनी
अहलीबा (मना डेरा तिनाजोडे शे) मनजे यरुशेलम. 5 अहला मनी व्हती तवय
तिनी महापाप करी वेशापन करं, ती आपली जार, आपली शेजारीन अश्शुरी
हिनावर आसक्त व्हयनी. 6 त्या निया कपडा घालनारा व्हतात अनी त्या
अधिपती अनी नायब अधिपती व्हतात, त्या बठा सुंदर अनी तरुन राहीसनं
स्वाबदार व्हतात. 7 त्या बठा निवडक अश्शुरी माणसे राहीसनं त्यासनासंगे ती
वेशापन कराले लागनी, अनी ज्या बठासवर ती मोहीत व्हयनी त्यासन्या
बठया मुर्तीसघाई भ्रष्ट व्हयनी. 8 मिसर देशमासली आपला वेशापन तिनी
सोडी नही; तठेना माणसेसनी तिना तरुणपनमां तिनासंगे गमन करं; त्यासनी
तिना कौमार्या आवस्थामां स्तन दाबात अनी तिनासंगे मनसोक्त व्यभिचार करी
टाकं. 9 यामुये मी तिले तिना प्रेमीसना हातमां दिद्; ज्या अश्शुरी माणसेसवर
ती आसक्त व्हयेल व्हती त्यासना हातमां तिले दिद्. 10 त्यासनी तिले नग्न
करं, तिना पोर्‍या अनी पोरीसले लयी पळनात; तिले तलवारघाई मारी टाकं;
तिनं नाव बायासनी तोंडमां व्हयनं; कारण त्यासनी तिले शिक्षा करी. 11
तिनी बहीन अहलीबा हिनी दख, तरीबी ती तिनापेक्षा जास्त भ्रष्ट व्हती;
तिनी आपली बहीनपेक्षा जास्त व्यभिचार करं. 12 शेजारना अश्शुरी माणूस
अधिपती अनी नायब अधिपती, अनी उचा कपडा घालेल स्वाबदार व्हतात,
त्या बठा सुंदर तरुणसवर ती मोहीत व्हयनी. 13 मी दख तवय तिबी भ्रष्ट
व्हयनी; त्या दोनीसनं वर्तन सारखाच व्हतं. 14 "तिनी आपला व्यभिचारनं
क्षेत्र वाढाई टाक; तिनी भितवर माणसेसना चित्र काढेल दखात, ती सेंदुरघाई
काढेल खास्दयासना चित्र व्हतात. 15 त्यासना कंबरले पट्टा राहीसनं डोकामां
उचा अनी रंगीत पागोटी व्हती; त्या बठा माणसे वीरपरमानं राहीसनं त्यासना
ढब खास्दी देशमासला बाबेलना माणसेसपरमानं व्हतं; या माणसेसनी जन्मभुमी
खास्दी देश व्हता. 16 तिनी नजर त्यासनावर गयी तवय ती त्यासनावर
मोहीत व्हयनी अनी तिनी त्याले बलावाले खास्दी देशमां जासुद धाडात. 17
तवय बाबेलना माणसे तिना सजाडेल पलंगवर तिनाजोडे गयात, त्यासनी
तिनासंगे व्यभिचार करीसनं तिले भ्रष्ट करी टाक, त्यासनी समागमातीन
ती भ्रष्ट व्हयनी, तवय तिनी आपला मन त्यासनावरतीन काढी लिद्. 18
आशे तिनी आपलं व्यभिचार मांड अनी आपली काया उघडी करी; तवय

जशे तिनी बहीनवरतीन मन उडेल व्हतं तशे तिनावरतीन उडंन. 19 तरीबी
तिनी आपला तरूणपनमां मिसर देशमां वेशावृत्ती चालाडी व्हती; तिनं तिले
आठवन व्हयीसनं तीनी आजुन आपला व्यभिचार वाढाई टाक. 20 ती आपला
प्रेमीसवर आसक्त व्हयनी, त्यासना अवयव तर गधडासना अवयवनामायक
व्हतं अनी त्यासना माज घोडासना माजनासारखा व्हता. 21 हाई परकारं
तरूनपनमां मिसरी माणसे तुना कौमार्यादशामां दाबेत त्या येळनी शिंदळकीनी
तुले आठवन व्हनी. 22 "म्हनीसनं, आये अहलीबे, प्रभु परमेश्वर म्हनसं दख,
ज्या तुना प्रेमीसवरतीन तुनं मन उडेल शे त्याले मी तुनाईरोधमां उठाडसू,
त्याले तुनावर चारीमेरतीन आणसू; 23 बाबेलना माणसे, बठा खास्दी, पकोड,
शोआ अनी कोआ आठेना माणसे अनी अश्शुरी माणसे, ज्या बठा सुंदर तरूण,
अधिपती अनी नायब अधिपती, वीर अनी मंत्री शिलेदार शेतस; त्यासले
तुनावर आणसू. 24 त्या शस्त्रे, रथ, चाकसना वाहान, येगयेगळा लोकेसना
दळभार लिसनं तुनावर येतीन; त्या कवचे, ढाली अनी शिरस्त्राण धारन करीसनं
तुले चारीमेरतीन घेरतीन; मी न्याय करानं काम त्यासनावर सोपाडी दिसू;
मनजे त्या आपला कायदाले धरीसनं न्याय करतीन. 25 मी तुनावर मनी ईर्ष्या
रोखसू मनजे त्या चिडीसनं तुना समाचार लेतीन, त्या तुना नाक अनी कान
कापी टाकतीन, तुना अवशिष्ट माणसे तलवारघाई पडतीन, त्या तुन्या पोरी
अनी पोऱ्यासले लयी पळतीन, तुना उरेल माणसे आगमां भस्म व्हतीन. 26
त्या तुना कपडा लयी पळतीन तुना उत्कृष्ट जवाहीर हिसकाई लेतीन. 27
आशी तुनी शिंदळकीनी खोड, मिसर देशमां तुले लागेल व्यभिचारनी चट,
मी मोडसू, मनजे तु त्यासनाकडे ढुकीसनंबी दखावू नही अनी मिसर देशनी
आठवन यानापुढे येवावू नही. 28 प्रभु परमेश्वर सांगस, दख, ज्यासना तु
व्देष करसं त्यासना हातमां मी तुले दिसू. ज्यासनाईरोधमां तुनं मन उडेल शे
त्यासना हातमां तुले दिसू. 29 त्या व्देषतीन तुना समाचार लेतीन त्या तुनी
बठी मालमत्ता हिसकाईसनं तुनी नग्नता उघडी करतीन. यानावरतीन तुनी
शिंदळकीचाळासनी, तुनी कामसक्तीनी अनी तुनी व्यभिचारनी लाज उघडी
पडी. 30 तु व्यभिचार कराकरता दुसरा राष्ट्रसनीमांगे लागनी, अनी त्यासन्या
मुर्तीसघाई सोताले विटाळ म्हनीसनं हाई बठ तुले प्राप्त व्हयनं. 31 तु आपली
बहीनना मार्गतीन गयीस म्हनीसनं तिनामायक तुना हातमाबी वाटका दिसू. 32
प्रभु परमेश्वर सांगस, तु आपली बहीनना मायक खोल अनी मोठा पेला पिसी;
त्याना माप मोठा राव्हामुये तु हास्य अनी थटाले पात्र व्हशी. 33 तु धाक
अनी शोक यानाघाई भरी जाशी; तुनी बहीन शोमरोन हिना पेला भय अनी
उजाड याना शे. 34 तु तो निथळीसनं पिसी; त्यान्या खापऱ्या तु कुरतडीसनं
खासी अनी त्यानाघाई तु आपली छाती ओरबडसी; कारण हाई मी बोलेल शे,
आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 35 यामुये प्रभु परमेश्वर सांगस, तु माले ईसरेल
शे, अनी तु मनाकडे पाठ फिरायेल शे, म्हनीसनं तु आपली कामसक्तीना
अनी व्यभिचारना फय भोग. 36 आजुन परमेश्वरनी माले सांग, मानवपुत्रा, तु
अहला अनी अहलीब यासना न्याय करस ना? तर त्यासले त्यासना अमंगळ
कृत्य दखाड. 37 कारण त्यासनी व्यभिचार करेल शे, त्यासना हातले रंगत
लागेल शे, त्यासनी आपल्या मुर्तीसनीसंगे व्यभिचार करले शे अनी मनापाईन
त्यासले व्हयेल पोऱ्या मर्तीसले भक्ष्य व्हावाले पाहिजे म्हनीसनं त्यासनी
आगमां त्यासना होम करेल शेतस. 38 त्यासनी मनासंगे हाईबी वर्तन करेल
शे की त्यासनी त्याच दिन मना पवित्रस्थान अपवित्र करेल शे अनी मना
शाब्बाथ भ्रष्ट करेल शे. 39 कारन त्यासनी आपला पोऱ्यासना वध करीसनं
त्या आपल्या मुर्तीसले अर्पण करेल शे, तवय त्याच दिन त्या मना पवित्रस्थान
अपवित्र कराकरता तठे ऊनात; दख, त्यासनी मना मंदिरमां आशे वर्तन
करेल शे. 40 "तशेच तुमी दुरदुरना माणसेसले बलावाकरता निरोप धाडात,
त्यासनाकडे जासुद धाडात अनी दख, त्या वनात, त्यासनाकरता तु आंग धव,
डोयामां काजय लायी अनी दागिनासघाई सोताले सजाडं. 41 उत्कृष्ट मंचवर
बसनी, त्यासनामोरे मेज मांडीसनं त्यासनावर मना धुप अनी तेल ठेवं. 42 तठे
चैनी लोकेसनी धामधुम चालू व्हयनी, सामान्य माणसासनीसंगे रानमाईन
आजुन दारूबाज लोकेसले आणं; त्यासनी त्यासना हातमां बांगडया घाल्यात
अनी डोकामां उत्तम शिरोभुषण घालात. 43 तवय शिंदळकी करीसनं नि:
सत्व व्हयेल व्हती तिनाबारामां मी बोलनू की आते त्या तिनासंगे अनी ती
त्यासनासंगे व्यभिचार करी का? 44 लोके वेशाकडे जातसं तशे त्या तिनाकडे
गयात; त्या अहला अनी अहलीबा या बायासकडे गयात. 45 तथापी धार्मिक
लोके प्रेमिसना अनी खुनी बायासना न्याय करतसं तशे त्यासना करतीन; कारण
त्या प्रेमी शेतस अनी त्यासना हातले रंगत लागेल शे. 46 प्रभु परमेश्वर सांगस,
मी त्यासनावर लोकेसना जमवा आणीसनं त्यासना दहशत पडी अनी त्यासले
लुटतीन आशे करसू. 47 लोकेसना जमाव त्यासले दगडमार करी अनी
आपली तलवारघाई त्यासना नाश करी; त्या त्यासना पोऱ्या सोऱ्यासना कत्तल
करतीन अनी त्यासना घरदार आगघाई जायी टाकतीन. 48 हाई परकारं
मी देशमाईन महापाप नष्ट करी टाकसू, मनजे बठया बाया सावध व्हयीसनं
तुमनामायक शिंदळकी करावूत नही. 49 त्या तुमना महापाप प्रतिफय तुमले
देतीन; तमी आपल्या मर्तीपुजाना पापना फय भोगशात; तवय तुमले समजी
की मी प्रभु परमेश्वर शे.

24 मंग नववा वरीसले, दहावा महीनानी दशमीले परमेश्वरनं वचन माले
प्राप्त व्हयनं की, 2 "मानवपुत्रा," "तु हाई तारीख, आजनी तारीख
लिखी ठेव; आजनी तारीखले बाबेलना राजा यरूशेलमवर जायीसनं पडना शे.
3 हाई भांडखोर घराणाले दाखला दिसनं आशे सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस, प्रभु
परमेश्वर सांगस एक कढाई चुलावर चढाव, ती चढावावर तिमां पानी वतं. 4
मांडया अनी खांदा आशे मांसना चांगला तुकडा जमा करीसनं तिमा टाक,
तिमा निवडक हाडे भर. 5 कळपमाईन एक चांगला मेंढरू निवाडी लेय;
हाडं शिजाडाकरता खाल लाकडसना निखारा कर; ते चांगले शिजू देय;
त्यासमासला हाडंबी चांगलं शिजू देय. 6 म्हनीसनं प्रभु परमेश्वर सांगस, हाई
खुनी नगरीले धिक्कार असो! ती गंज चढेल कढाईनामायक शे, तिना गंज
निघसं नही, तिमासला एक एक तुकडा बाहेर काढ, तठे चिठया टाकानं
नही. 7 कारण तिनी रक्तपात करेल शे, त्या रंगतघाई ती भरेल शे, ते तिनी
उघडा खडकवर पडू दिद् शे, धुळघाई ते झाकता येवाले नही पाहिजे म्हनीसनं
तिनी ते जमीनवर पडू दिद् नही. 8 संताप यिसनं सूड लेवाकरता तिनी रंगत
पाडेल शे, ते झाकता येवाले नही पाहिजे म्हनीसनं ते उघडा खडकवर पडाले
पाहिजे म्हनीसनं आशे मी करेल शे. 9 त्यामुये प्रभु परमेश्वर सांगस, हाई खुनी

नगरीले धिक्कार असो! मी सरपनना ढिगबी मोठ करसू. 10 लाकडे भरपूर
टाक, आग चांगली पेटाड, मांस चांगल शिजाड, रसाले चांगलं घट व्हयी
जाऊ देय, हाडंबी भुजी टाक. 11 मंग कढाई ईस्तवर रिकामी ठेव मनजे तिनं
पितय तपी अनी धगधगती व्हयीसनं तिनं मय मजारमां जयी, तिना गंज निघी
जायी. 12 ति काम करीसनं थकी गयी तरी तिनावर बसेल दाट गंज निघनं
नही, गंजनासंगेच तिले आगमां टाक. 13 तुनी अशुध्दता दखी तवय ती
भलती भयंकर शे; मी तुले साफ करी दख तरी तू स्वच्छ व्हयनी नही, तुनावर
मना संतापघाई मन भरसं तोपावोत तु शुध्द व्हवावू नही. 14 मी परमेश्वर हाई
बोली राहीनू शे; हाई घडीच; हाई मी करसुच; मी मांगे सरकावू नही; दया
करावू नही; तुना आचरन परमानं, तुनं कर्मपरमानं त्या तुना न्याय करतीन;
आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 15 परत माले परमेश्वरनं वचन प्राप्त व्हयनं की,
16 मानवपुत्रा, दख, मी तुना डोयासले जे प्रिय शे त सपटयासरशी काढी लेस;
तरी तु शोक करावू नही, रडावू नही, आसू गायावू नही. 17 उसासा गचचुप
टाक; मरेलसनीकरता शोक करू नको; डोकामां फेटा घाल, पायमां जोडा
घाल, आपला वठ जाकू नको, सुनकना माणसे जेवण धाडतसं ते खाऊ नको.
18 सकासले लोकेसमां मी हाई बोलनू, अनी संध्याकायले मनी बायको मरनी;
तवय माले आज्ञा व्हयेल व्हती तशे मी दुसरा दिन सकासले करी टाक. 19
यावरतीन माणसे माले बोलनात, तु हाई काय करसं त्याना आमनासंगे काय
संबंध शे ते आमले सांगशी का? 20 मी त्यासले बोलनू, परमेश्वरनं वचन माले
प्राप्त व्हयेल शे की, 21 इस्राएलना घराणाले आशे सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस,
दख, तुमनी ताकदतीन, तुमना डोयासले प्रिय, तुमना जीवना जिव्हाळा, आशे
जे मनं पवित्रस्थान ते मी भ्रष्ट करसू अनी तुमी मांगे ठेयेल तुमना पोऱ्यासोरे
तलवारघाई पडतीन. 22 मंग मी करेल शे तशे तुमीन करशात, तुमी वठ
झाकावून नही अनी सुतकना लोके जेवण धाडतसं ते तुमी खावावूत नही. 23
तुमी आपला डोकामां फेटा घालशात, पायमां जोडा घालशात, तुमी शोक
करावुत नही, रडावूत नही, तर आपला अधर्मघाई झुरशात अनी येरायेरले
दखीसनं उसासे टाकशात. 24 हाई परकारतीन यहेज्केल तुमले चिन्हवत
व्हयी, त्यानी करं तशे तुमी करशात; हाई घडी यि तवय तुमले समजी की
परमेश्वर शे. 25 हे मानवपुत्रा, त्यासनी ताकद, त्यासना वैभवमुलक हर्ष,
त्यासन्या डोयासले प्रिय वाटनाऱ्या वस्तु, त्यासना जीवना ईष्टविषय अनी
त्यासन्या पोरीसन्या पोऱ्यासले मी त्यासनापाईक हिसकाई लिसू. 26 त्या दिन
वाचेल एखादा माणुस तुना कानवर हाई वर्तमान सांगाले तुनाकडे यि. 27 त्या
दिन तो वाचेल माणुसनासंगे बोलाकरता तोंड उघाडशी; तु बोलशी, यानामोरे
तु शांत राहावावू नही; आशे तु त्यासले चिन्हवत व्हशी, मनजे त्यासले समजी
की परमेश्वर शे.

25 परमेश्वरनं वचन माले परत प्राप्त व्हयनं की, 2 मानवपुत्रा, अम्मोनी
वंशकडे आपलं तोंड करीसनं त्यानाईषयी संदेश देय; 3 अम्मोनी
वंशसले सांग, प्रभु परमेश्वरना वचन आयका; प्रभु परमेश्वर आशे सांगस,
मना पवित्रस्थान अपवित्र करामां व्हनं, इस्राएल देश ओसाड करामां व्हनं,
यहुदयासना घराणाले बंदीवान करीसनं लयी गयात तवय तु, वाहवा आशे
सांग, 4 म्हनीसनं दख, मी पुर्वकडना लोकेसले तुना ताबा दिसू. त्या तुनासंगे
छावनी करीसनं राहातीन अनी आपला घर बांधतीन; त्या तुनामासला फये
खातीन अनी तुना दुध पितीन. 5 मी राब्बा नगरले उंटसना गोठा बनाडसू,
अम्मोनी वंशसना मेंढया बकऱ्या बसाडाना वाडा करसू; तवय तुमले समजी
की परमेश्वर शे. 6 "कारन प्रभु परमेश्वर सांगस, तु इस्राएल देशनाईषयी टाया
वाजाडयात, थयथय नाचना अनी त्यासनी दुर्दशा दखीसनं तु मनपाईन आनंद
करं. 7 म्हनीसनं दख, मी आपला हात तुनावर उगारसू, मी तुले राष्ट्रसना
हातमां लुट म्हनीसनं दिसु, तुना राष्ट्रसमाईन नाश करसू, देशमाईन नाहीसं
करसू, तुले मी नष्ट करसू; तवय तुले समजी की मी परमेश्वर शे. 8 प्रभु
परमेश्वर आशे सांगस, मवाब अनी सेईर सांगतसं की दखा, यहुदयासना घराणं
दुसरा राष्ट्रसनामायक शे. 9 म्हनीसनं दखा, मी मवाबना स्कंधपरदेश उघडा
करसू, त्याना नगर, देशमासला भुषण आशी बेथ-याशिमोथ, बाल-मौन,
किर्याथ हया नगर, 10 अनी अम्मोनी वंशसना देश, हया पुर्वकडला लोकेसले
स्वारी कराकरता खुला करी दिसू; त्यासना मी त्यासले ताबा दीसु, मनजे
अम्मोनी वंशसना नाव यानामोरे राष्ट्रमां कोनी काढावूत नही. 11 मवाबवर मी
न्यायदंड आणसू; तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे. 12 प्रभु परमेश्वर
सांगस, अदोमनी यहुदयासना सुड लेवानी बुध्दीतीन वर्तन करं, त्यानी त्यानं
सुड लिद् हाई पाप करं. 13 म्हनीसनं प्रभु परमेश्वर सांगस, मी अदोमवर मना
हात उगारसू, तठे माणुस अनी पशु यासनं नाश करसू; तो तेमानापाईन पुढे
वैराण करी, ददानापाईन माणसे तलवारघाई पडतीन. 14 मी आपला लोके
इस्राएल यासना हातघाई अदोमना सूड लिसु, मना आवेशमय रागपरमानं त्या
अदोमनी वाट लावतीन; त्यासले मना सुडना अनुभव यि, आशे प्रभु परमेश्वर
सांगस. 15 प्रभु परमेश्वर सांगस, पलिष्टीसनी सुड लेवानी कृती करेल शे,
मना राग धरीसनं नाश करानी बुध्दीतीन त्यासनी आपली कायमनी शत्रुनी
सुड लेयेल शे. 16 म्हनीसनं प्रभु परमेश्वर सांगस, मी मना हात पलिष्टीसवर
उचलसू, करेथना संहार करसू अनी समुद्रना काठवर ज्या उरेल शेतस त्यासना
नाश करसू. 17 त्यासले संतापतीन शिक्षा करीसनं मी त्यासना भयंकर सुड
लिसु; मी त्यासवर सुड उगाडसू तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे.

26 नंतर अकरावा वरीसले महीनाना सुरूवातले, परमेश्वरनं वचन माले
प्राप्त व्हयनं ते हाई शे; 2 "मानवपुत्रा," "सोर शहर यरूशेलमईषयी आशे
सांगी राहीना शे, अहा! ज्या फक्त राष्ट्रसना प्रवेशव्दार आशे व्हतात त्या मुडी
जायेल शेतस अनी आते लोकेसना लोंढा मनीकडे वयेल शे; ती उजाड व्हयी
जायेल शे, म्हनीसनं मी आते भरभराट व्हनार शे; 3 "यामुये प्रभु परमेश्वर
सांगस, दख, आये सोर, मी तुनाईरोधमां शे, समुद्र आपल्या लाटा ढकलसं
त्यापरमानं मी तुनावर बराच राष्ट्र ढकलसू, 4 त्या सोरना भितडासना नाश
करतीन अनी तिना बुरूज पाडी टाकतीन; मी तिनावरनी माटी खयडीसनं तिले
उघडा खडक करसू. 5 ती समुद्रमां जायी पसारानी जागा व्हयी; मी हाई सांग
शे आशे प्रभु परमेश्वर सांगस, लुट म्हनीसनं ती राष्ट्रसना हातमां लागी. 6
तिन्या भुप्रदेशमां ज्या पोरी शेतस त्या तलवारघाई मरतीन; तवय त्यासले
समजी की परमेश्वर शे." 7 कारण प्रभु परमेश्वर सांगस, दख, मी बाबेलना
राजा, राजाधिराज नबुखद्रेस्सर, याले उत्तरकडतीन घोडा, रथ अनी मोठा दल

यासले सोरवर आणसू. 8 भुप्रदेशमासल्या तुन्या पोरीसले तो तलवारघाई
मारी; तो तुनाईरोधमां बुरूज बांधी, मोर्चा रची अनी तुनाईरोधमां ढालना कोट
बनाडी. 9 तो तुना तटले आपला आघातयंत्र लायी, आपला हत्यारसघाई
तुना बुरूज पाडी टाकी. 10 त्याना घोडा येवढा येतीन की त्यासनी उडायेल
धुयघाई तु झाकाई जाशी; तटबंदीना नगर फोडीसनं मजार घुसतसं तशे तो तुना
वेशीमाईन मजार यि, तवय स्वार, चाके अनी रथ यासना आवाजघाई तुना तट
हालतीन. 11 तो आपला घोडासना टापासघाई तुना बठा रस्ता चेंदी, तो तुना
लोकेसले तलवारघाई मारी, तुना मजबुत खांब जमीनदोस्त करी. 12 त्या तुनी
संपत्ती लूटी टाकतीन, तुना माल लुटतीन, तुना तट उद्ध्वस्त करतीन, तुना
सुंदर घर पाडी टाकतीन, तुना दगड, लाकूड, माटी वगैरे बठ काही पानीमां
बुडाई टाकतीन. 13 मी तुना गाणसना आवाज बंद करसू, तुना वीणासना सुर
परत आयकामां येवावू नही. 14 मी तुले उघडा खडक करीसनं तुले जायी
पसारानी जागा करसू; तुले परत बांधता येवावू नही, मी परमेश्वर हाई सांगेल
शे, आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 15 प्रभु परमेश्वर सोरले सांगस, तुना पतनना
आवाजघाई, जखमी व्हयेल कण्हनाघाई; तुनामां चालेल कत्तलघाई बेटसना
थरकाप व्हवावू नही का? 16 तवय बठा दयावर्दी सरदार आप आपला
आसनवरतीन उतरीसनं खाल येतीन, आपला झगा काढी ठेवतीन; आपला
जरतारी कपडा काढी टाकतीन; त्या भितनामायक कपडा घालीसनं जमीनवर
बसतीन; थोडा येळमां त्यासना थरकाप व्हयी अनी त्यासनाबारामां त्या
विस्मय पावतीन. 17 त्या तुनाईघयी शोक करीसनं बोलतीन, आये किर्तीमान
नगरी, तु जशी समुद्रामाईन निघीसनं बसेल व्हती; तु समुद्रमां पराक्रमी व्हती;
तु अनी तुना रहीवासी यासना तठेना लोकेसवर वचक राहे, ती तु कशी नष्ट
व्हयनीस! 18 तुना शेवटना दिनमां बेटना थरकाप व्हये; तुना निर्णयतीन
समुद्रमासला व्दिप भयचकीत व्हयेल शेतस. 19 प्रभु परमेश्वर सांगस, मी तुले
निर्जन व्हयेल नगरपरमानं ओसाड नगरी करसू अनी तुनावर खोल सागरनी
लोट आणसू भला मोठा जलप्रवाहघाई तुले झाकी टाकतीन. 20 तवय खडामां
जायेल प्राचीन कायना लोकेसकडे तुले खाल टाकीसनं खडामां जायेलपरमानं
प्राचीन कालपायीन ओसाड व्हयेल जागमां पृथ्वीनी मजारनी भागमां तुले
राहावाले लावसू मनजे तु परत बसावू नही; पन मी जीवतसनी भुमीले वैभव
दिसू. 21 लोकेसले दहशत पडी आशे मी तुनं नाश करसू, तु नष्ट व्हशी; तुना
शोध करतीन तरीबी तु कधीच सापडावू नही; आशे प्रभु परमेश्वर सांगस.

27 परमेश्वरनं वचन परत माले प्राप्त व्हयनं की, 2 "मानवपुत्रा,"
"सोरनीबारामां विलाप कर; 3 तिले सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस, हे
सोरे, समुद्रनी प्रवेशना ठिकानीजोडे बसेल, बराच व्दिपासनीसंगे राष्ट्रसना
व्यापार चालडनारी; तु सांगस, मी सौंदर्यानी खाण शे. 4 तुनी सीमा समुद्रघाई
वेष्टन घालेल शेतस; बांधनारासनी तुले सुंदर बनाडेल शे. 5 त्यासनी सनीरना
सरूघाई तुनी फया करूयात, तुनाकरता डोलकाठी व्हावाले पाहिजे म्हनीसनं
त्यासनी लबानोनना गंधसरू आणं. 6 त्यासनी तुनी वल्ली बाशानमासला
आल्लोनना झाडसघाई करी; तुना बसाना बाक बेटवरना बाक्स लाकुडघाई
करीसनं हातीना दातघाई जडेल व्हतात. 7 तुनी शीड मिसर देशमाईन आणेल
वेलबुटीदार उत्तम तागना व्हतात; तुले ती निशानदाखल व्हती; तुना छत
अलीशा बेटमासला निया अनी जांभया रंगना कपडाना व्हतात. 8 सीदोन
अनी अर्वद आठेना रहिवासी तुना वल्हेकरी राहेत, हे सोरे, तुनामां चतुर माणसे
व्हतात, त्या नाविक व्हतात. 9 गबालना वडील अनी कुशल कारागीर तुनी
जहाजनी तुटफुट दुरूस्त करी राहेत; समुद्रमासला बठा जहाज अनी त्यासना
नावाडी तुना मालनी देवघेव कराकरता तुनासंगे राहेत. 10 तुन सैन्यसमां
पारसी, लुदी अनी पुटी हया तुना लढाई करनारा व्हतात; त्या तुनामां आपल्या
ढाली अनी शिरस्त्राण टांगेत; त्या तुला तेजस्वी करेत. 11 अर्वदना माणसे तुना
सैन्यसनीसंगे तुना तटवर आजुबाजूले राहेत; तुना बुरूजवर शुर माणसे राहेत;
त्या तुना तटवर चारीमेर आपल्या ढाली टांगीसनं तुले सौंदर्ययुक्त करेत. 12
"सर्वा परकारनं माल तुनाजोडे भरपुर राहे त्यामुये तार्शीश तुनासंगे व्यापार
करे; तुना मालना मोबदला त्या पैसा, लोखंड, कथील अनी शिसा देयेत. 13
यावान, तुबाल अनी मेशेख हया तुनासंगे व्यापार करेत; तुना मालना मोबदला
म्हनीसनं त्या तुले माणसे अनी पितयना भांडे देयेत. 14 तोगार्माना वंश तुना
मालना मोबदला म्हनीसनं तुले घोडा, स्वारीना घोडा अनी खेचर देयेत. 15
ददानी लोके तुनासंगे व्यापार करेत; बराच व्दिपे त्यासले व्यापारकरता सोयीना
राहेत; त्या तुना मालना बदलामां तेल हत्तीसना दात शिंग अनी अबनुस देयेत.
16 तुना कारागीरना पदार्थ बहुविध राहावामुये अरामी लोके तुनासंगे व्यापार
करेत; त्या तुना मालना बदलामां तुले पाच, जांभया रंग, तागना वेलबुटिदार
उत्तम कपडा, प्रवाळ अनी मानके देयेत. 17 यहुदा अनी इस्राएल देशमासला
लोके तुनासंगे व्यापार करेत; त्या तुना मालना बदलामां तुले मिन्नीथाना गहू,
मेवामिठाई, मध, तेल अनी उद देयेत. 18 तुना कारागीरना माल बराच
राहावामुये अनी बठा परकारनं माल तुनाजोडे बराच राहावामुये दिमिष्क
तुनासंगे व्यापार करेत अनी मालना बदलामां तो तुले हेल्बोनना द्राक्षरस अनी
पांढरी लोकर देये. 19 वदान अनी यावानना लोक या तुना माल लिसन तुले
सुत देयेत; पोलाद, तज अनी अगरू हाई तुना व्यापारना मालपैकी राहे. 20
ददान तुनासंगे व्यापार करीसनं तुले स्वारीना साज पुराये. 21 अरबस्तान
अनी केदारना सर्वा सरदार व्यापारनीबारामां तुनी मुठीमां राहेत; कोकरा,
एडका अनी बोकडया यासना त्या तुनासंगे सौदा करेत. 22 शबा अनी रामा
आठेना व्यापारी तुनासंगे व्यापार करेत; त्या तुना माल लिसनं त्या तुले परतेक
परकारनं मसाला, जवाहीर अनी सोना देयेत. 23 हारन, कन्ने, एदेन, शबा,
अश्शुर अनी किल्मद आठेना व्यापारी तुनासंगे व्यापार करेत, 24 त्या तुना
माल लिसनं उत्तम कपडा, जांभया अबू वेलबुटीदार झगा, उचा कपडाना पेठा
अनी वयेल टिकावू दोऱ्या हया व्यापारन्या वस्तु तुले देयेत. 25 तार्शीशना
जहाज तुना मालनी ने आन करनारा जनु काय काफेलाच व्हतात; भर समुद्रमां
तु भलती समृध्द अनी वैभवशाली व्हयनी. 26 तुना वल्हेकरासनी तुले खोल
पानीमां लयी गयात; पुर्वकडला वारानी तुले भर समुद्रमां मोडी टाकं; 27 तुना
धन, तुना माल, तुना व्यापारीसना जिन्नत, तुना नावाडी, तुना खलाशी, तुना
फुटतुट दुरूस्त करनारा, तुना मालनी लेव-देव करनारा, तुना बठा सैनिक,
तुनासंगेना बठा माणसे तुना नि: पातना येयले भर समुद्रमां पडनात. 28 तुना
खलाश्यासनी मारेल आरोयीना आवाजघाई तुनी आसपासनी जमीन हादरी
राहीनी शे. 29 सर्वा वल्हेकरी, खलाशी अनी समुद्रवर प्रवास करनारा सर्वा

नावाडी आप आपल्या नावा सोडीसनं किनारवर उभा राहेल शेतस. 30 त्या
तुना परिस्थीतीमुये लांब हेलकावा दिसनं दु: खमां रडी राहीना शेतस; त्या
आपला डोकावर धुळ टाकी राहीना शेतस अनी धुळमां लोळी राहीना शेतस.
31 त्या तुनामुये डोका भादरीसनं, कंबरले गोंटी गुंडायी राहीना शेतस अनी
मनमां दु: खी व्हयीसनं तुनाकरता जोरमां विलाप करी राहीना शेतस. 32 त्या
शोकाकुल व्हयीसनं तुनाईषयी विलाप करीसनं बोलतसं, सोरेपरमानं, समुद्रमां
गडप व्हयेल सोरेपरमानं, कोनीतरी दशा व्हयेल शे का? 33 जलमार्गतीन
तुना माल जाये येय तवय तु बराच राष्ट्रसनी भुक भागाडी, तु आपला विपुल
मालघाई अनी सौदाघाई जगमासला राजासले श्रीमंत करी टाकं व्हतं. 34
समुद्रना लाटासघाई तु खोल पानीमां फुटनी तवय तुना माल अनी तुनी बठी
मंडयी तुनासंगे बुडनी. 35 "समुद्रना काठना बठा लोके तुले दखीसनं विस्मित
व्हयी जायेल शेतस; त्यासना राजा थरथर कापी राहीना शेतस; त्यासना तोंडे
काळं पडी जायेल शेतस. 36 राष्ट्रसमासला व्यापारी तुना धिक्कार करतसं;
तुनी दशा दखीसनं लोकेसले दहशत पडेल शे; तु कायमनी नष्ट व्हयी जायेल
शे."

28 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 2 "मानवपुत्रा," "सोरेना
अधिपतीसले सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस, तुनं हृदय उन्मत व्हयीसनं तु
सांगस, मी देव शे, भर समुद्रमां मी देवना आसनवर बठेल शे, पन तु देव
नही शे, माणुस शे, आपलं मन देवनामायक शे आशे आव तु आणी राहीना
शे. 3 दख, तु दानीएलपेक्षा तु बुध्दीमान शे; कोनतीच गुप्त गोष्ट लोकेसले
तुनापाईन दपाडता येस नही; 4 तु आपली आकलतीन अनी चतुरतीन धन
जमा करं अनी आपला भांडारमां सोनं चांदीना साठा करात; 5 तु आपली
आकलनी जोरवर व्यापार करीसनं आपलं धन वाढावं; हाई तुना धनघाई तुनं
हृदय उन्मत व्हयी जायेल शे, 6 हयाकरता प्रभु परमेश्वर सांगस, आपलं चित्त
देवना चित्तनामायक शे आशे तु आव आणी राहीना शे. 7 म्हनीसनं दख, मी
तुनावर परका लोके आणसु; तुनावर दुसरा राष्ट्रसन उग्र लोकेसले आणसु; तुनं
आकलनं सुंदरताना त्या तलवारघाई उपसतीन अनी तुनं तेज भ्रष्ट करतीन. 8
त्या तुले खडामां उतारतीन, भर समुद्रमां वध पावनारा मृत्युनामायक तुना मृत्यु
व्हयी. 9 तु सोताले वधनारासनीसमोर, मी देव शे आशे बोलशी का? घायाळ
करनारासनी हातमां सापडना तर तु देव नही शे, माणसु शे. 10 बेसुंती मरतसं
तशे तु परदेशीना हातघाई मरशी; हाई म्हनं म्हणन शे, आशे प्रभु परमेश्वर
सांगस. 11 परत परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 12 "मानवपुत्रा,"
"सोरेना राजानीबारामां विलाप करीसनं त्याले सांग; प्रभु परमेश्वर सांगस, तु
पुर्णतानी मुद्राच शे; तु ज्ञानपुर्ण अनी सर्वांगसुंदर शे. 13 देवना बाग एदेन आठे
तु व्हता; अलाक, पुष्कराज, हिरा, लसणा, गोमेद, यास्फे, नीलमणी, पाच,
माणिक अनी सोनं आशे बराच परकारना जवाहीर तुना आंगभर व्हतात;
खंजिऱ्या अनी बासऱ्या यासना कसब तुना आठे चालेत; तुले निर्माण करं
त्याच दिन त्यासनी योजना व्हयनी. 14 तु पाखर घालनारा अभिषीक्त करूब
व्हता; मी तुनी तशी योजना करी व्हती; तु देवना पवित्र पर्वतवर व्हता; तु
आगनामायक झगझगनारा पाषाणनमाईन फिरत राहे. 15 तुले निर्माण करं त्या
दिनपाईन अधर्म तुनामां दखास तोपावोत तुनी चालचलणुक यथायोग्य व्हती.
16 तुना व्यापार मोठा राहावामुये तुना मनमां अपकारबुध्दी घुशीसनं तु पाप
करं; म्हनीसनं मी तुले भ्रष्ट समजीसनं परमेश्वरना पर्वतवरतीन ढकली दिद्. हे
पाखर घालनारा करूबा! त्या आगनामायक झगझगनारा पाषाणमाईन काढीसनं
मी तुनं नाश करी टाकं. 17 तुना सौंदर्याना अभिमानतीन तुनं हृदय उन्मत
व्हयनं; तुना वैभवतीन तुनी बुध्दी भ्रष्ट व्हयनी; मी तुले जमीनवर आपटं;
राजानी तुना तमाशा दखाले पाहिजे म्हनीसनं त्यानामोरे तुले टाकं; 18 खोटा
व्यापार करीसनं तु बराच पाप करात, त्यासनाघाई तु आपला पवित्रस्थान
विटाळं म्हनीसनं तुनामाईन आग निघीसनं तुले खाई टाकी, आशे मी करेल शे,
अनी तुले दखनारासनी नजरनासमोर मी पृथ्वीवर तुनी राखरांगोळी करेल शे.
19 राष्ट्रसमां तुना वयखना बठा तुले दखीसनं विस्मय व्हयी जायेल शेतस; तुनी
दशा दखीसनं लोकेसमां दहशत पडेल शे, तु कायमना नष्ट व्हयेल शे. 20 मंग
परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की 21 मानवपुत्रा, सीदोनकडे आपल तोंड
फिराईसनं तिनाईरोधमां संदेश देय; 22 तिले सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस दख, हे
सीदोन, मी तुनाईरोधमां शे, अनी तुनामां मी आपला प्रताप गाजाडसु; मी तिले
न्यायदंड करसू अनी तिनामां मी पवित्र ठरसू, तवय त्यासले समजी की मी
परमेश्वर शे. 23 मी तिनामां मरी धाडसु, तिना रस्तावर रंगतना सडा घालसु;
तिनावर चारीमेरकडतीन तलवार चाली अनी लोके घायाळ व्हयीसनं तिनामां
पडतीन, तवय त्यासले समजी की परमेश्वर शे. 24 मंग इस्राएल घराणाना
आसपासना व्देष्टासपाईन कोनी त्यासले बोचनारा काटा अनी टोचनारी नांगी
आशी उरावू नही, तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे. 25 प्रभु परमेश्वर
सांगस, इस्राएल घराणं ज्या ज्या देशमां पांगेल शे तठेन मी त्यासले एकजागे
करसू अनी विधर्मी राष्ट्रासनीसमोर त्यासनामां पवित्र ठरी; मंग जो देश मी
आपला सेवक याकोब याले दिद् तठे त्या वस्ती करतीन. 26 त्या तठे निर्भय
राहातीन, त्या घरं बांधतीन, द्राक्षना मया लावतीन; अनी त्यासना आजुबाजूना
त्यासना व्देष्टयासले मी न्यायदंड करसू तवय त्या निर्भयतीन राहातीन; मंग
त्यासले समजी की मी परमेश्वर त्यासना देव शे.

29 दहावा वरीसले दहावा महीनामां बारावा दिनले परमेश्वरनं वचन माले
प्राप्त व्हयनं की 2 मानपुत्रा मिसर देशना राजा फारो यानाकडे आपलं
तोंड करीसनं त्यानाईरोधमां अनी बठा मिसर लोकेसना ईरोधमां संदेश दे; 3
त्यानासंगे बोल; त्यासले सांग; प्रभु परमेश्वर सांगस, दखा, हे मिसर देशना
फारो राजा, आपली नदीमां पडी राहेल मोठया मगरी, तु जे म्हणसं की नदी
मनी शे, मी ती सोताकरता निर्माण करेल शे, त्याकरता मी तुनाईरोधमां शे. 4
मी तुना जबडामां गय टोचसु, मी तुन्या नदीमासला मासा तुना खवलासले
चिटकाडसु, मी तुले तुना खवलासले चिटकेल नदीमासला मासासनीसंगे नदी
वढी काडसू. 5 मी तुले अनी तुना नदीमासला सर्वा मासासले सोडी दिसु; तु
उघडा मैदानमां पडी राहाशी; तुले कोनी उचली आणावू नही, नहीते कोनी
तुनी जोडजाड करावू नही तर जंगलमासला पशुसले अनी आकासमासला
चिडासना तु खादय व्हशी आशे मी करसू. 6 तवय मिसर देशमासला बठा
रहीवासीसले कयी की मी परमेश्वऱ शे. कारण त्या परमेश्वर घराण्याला बोरूनी
काठी आशे व्हयेल शेतस. 7 जवय त्यासनी तुले हातघाई धर तवय तु चिरीसनं
त्या सर्वासना खांदा फोडी टाकात; त्या तुनावर टेकेल व्हतात तवय तु मुडी

गया अनी बठासनी कंबरा खची गयात. 8 म्हनीसनं प्रभु परमेश्वर सांगस,
दखा, मी तुमनावर तलवार आणसू अनी तुमनामाईन माणुस अनी पशू यासना
नाश करसू. 9 मिसर देश ओसाड अनी विरान व्हयी तवय त्यासले समजी
की मी परमेश्वर शे; कारन तो बोलना, नदी मनी शे, मी ती तयार करेल शे.
10 तर दख, मी तुन्या नदयासवर उठसू; मी मिग्दोलपाईन ते सवेनेपावोत,
कूशनी सीमापावोत, मिसर देश ओसाड अनी उजाड करसू. 11 माणुसना पाय
त्याले लागावू नही, पशुना पायना त्याले स्पर्श व्हवावू नही; चायीस वरीस
तठे कोनी वस्ती करावू नही. 12 उजाड व्हयेल देशमां मी मिसर देशसले
उजाड करसू; उजाड व्हयेल नगरमां मी त्यासना नगर चायीस वरीस उजाड
करसू, मी मिसऱ्यासले राष्ट्रसमाईन विखरसू; त्यासले देशोधडीस लावसू. 13
प्रभु परमेश्वर सांगस की चायीस वरीस सरावर मिसरी लोकेसनी ज्या देशमां
पांगापांग व्हयेल शे तठेन मी त्यासले गोया करसू, 14 मी मिसर देशमासला
बंदीवानसे पलटावसू, मी पथ्रोस देशमा त्यासनी जन्मभुमीमां त्यासले परत
आणसू; तठे त्यासना एक हलका राज्य हालका राज्य व्हयी. 15 सर्वा राष्ट्रसमां
ते हलकं व्हयी; ते आतेपावोत दुसरा राष्ट्रसवर वरचढ व्हवावू नही, मी त्यासले
अल्प करी ठेवसू मनजे त्या दुसरा राष्ट्रसवर सत्ता करावूत नही. 16 तो
यानामोरे इस्राएल घराणाना आधार व्हवावू नही; त्यानाकडे त्यानं मन गये तर
त्याले त्याना पापनी आठवन यि; तवय त्याले समजी की मी प्रभु परमेश्वर
शे. 17 परत सत्तावीसवा वरीसले, पहिला महीनानी सुरुवातले परमेश्वरनं
वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 18 मानवपुत्रा, बाबेलना राजा नबुखद्रेस्सर यानी
सोरेला वेढा घालं तवय त्यानी आपला सैनिकसले भारी कष्ट कराले लावं;
सर्वासनी डोकानी टकली पडनी, खांदयासना सालटा निघनात, तरी त्यानी जो
खटाटोप करं त्याना त्याले नहिते त्याना सैनिकसले योग्य मोबदला मियना
नही. 19 यामुये प्रभु परमेश्वर सांगस, दखा, बाबेलना राजा नबुखद्रेस्सर याले
मी मिसर देश दिसू; तवय तो त्याना समुदायले हिसकाई लि, त्यानी लुटेल तो
लुटी, त्यानी हिसकायेल तो हिसकाई, आशे त्याना सैन्यसले मोबदला भेटी.
20 त्याना श्रमना मोबदला म्हनीसनं मी त्यासले मिसरन मुलूख दिसू; कारन
त्यासनी हाई श्रम मनाकरता करेल शे, आश प्रभु परमेश्वर सांगस. 21 त्या दिन
मी इस्राएल घराणामां सिंग उगी आशे मी करसू, अनी त्यासनामां तुनं तोंड
उघडी आशे करसू, तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे.

30 परत परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 2 "मानवपुत्रा," संदेश
दिसनं सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस तो दिन, आशे हाहाकार करा. 3
कारन दिन जोडे यि लागेल शे, परमेश्वरना दिन यि लागेल शे; तो ढगना दिन
राही; तो अधर्मीसना शासन दिन राही; 4 तवय मिसर देशवर तलवार यि,
लोकेसना वध व्हयीसनं मिसरमां पडतीन, तवय कूशमासला लोकेसले वेदना
व्हतीन; मिसर समुदाय हिसकावामां यि; त्याना पाय मोडी टाकतीन. 5 कुशी,
पुटी, लुदी, सर्व मिश्र जाती अनी कुबी, अनी त्यासनासंगेना करारमदार करेल
देशना लोके त्यासनासंगेच तलवारघाई पडतीन. 6 प्रभु परमेश्वर सांगस, मिसर
देशले आधार देनारा लोके पडतीन, आशे प्रभु परमेश्वर सांगस, 7 त्या विरान
देशमां उद्ध्वस्त व्हयीसनं पडतीन, उजाड नगरमां त्यासना नगरे उद्ध्वस्त
व्हयीसनं पडतीन. 8 मी मिसरले आग लावसू अनी त्याना बठा मदतनीस नष्ट
व्हतीन; तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे. 9 "त्या दिन त्या नक्कीच
कूशी लोकेसले घाबरावाकरता मनाकडना जासुद जहाजमां बशीसनं जातीन;
मिसरवर प्रसंग वना त्यापरमानं त्यासले वेदना व्हतीन, कारन दख, ती येय यि
राहीनी शे. 10 प्रभु परमेश्वर सांगस, बाबेलना राजा नबुखद्रेस्सर याना हातघाई
मी मिसरना लोकसमुदाय नाहीसा करसू. 11 तो अनी बठा लोकेसमां भयंकर
आशे त्याना लोके हयान देशना नाश कराले आणसू; त्या मिसरवर आपल्या
तलवारी उपसीसनं वध करेल माणसासना सर्वा देश भरी टाकतीन. 12 मी नद्या
कोयडया करसू, हाई भुमी ईकीसनं दुष्टसनी हातमां दिसू, अनी परकासनी
हातघाई हाऊ देश अनी तठे सर्व काही नासधुस करसू; मी परमेश्वर हाई
बोलेल शे. 13 प्रभु परमेश्वर सांगस, मी नोफ शहरना दैवतसना नाश करसू;
मुर्त्या नष्ट करसू; अनी मिसर देशमासला कोनीच अधिपती राहावावू नही
आशे करसू; मिसर देश दहशतघाई भरी टाकसू. 14 मी पथ्रोस शहर उजाड
करसू, सोआनसले आग लावसू, नो नगरले न्यायदंड दिसू. 15 मिसरना दुर्ग
जो सीन शहर त्यावर मी आपला क्रोधाग्नीना वर्षाव करसू अनी नो आठेना
लोके समुदायना नाश करसू. 16 मी मिसरले आग लावसू; सीन वेणा दी; नो
छिन्नभिन्न व्हयी; नोफ शहरवर भरदिनमां वैरी उठतीन. 17 आवेन अनी पि-
बेसेथ आठेना तरुण माणसे तलवारघाई पडतीन; हया नगर जिकामां येतीन. 18
मिसरीसनी घालेल जोखड मी मोडी टाकसू अनी त्यासना पराक्रमनं गर्व जिरी
तवय तहपन्हेस आठे दिनमांच आंधार व्हयी, त्या ढगघाई जाकाई जातीन,
त्यान्या पोरी बंदीवान व्हयी जातीन. 19 या परकारं मिसरमां न्यायदंड करसू;
तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे." 20 तवय अकरावा वरीसले
पहिला महीनाना सातवा दिनले परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 21
मानवपुत्रा, मिसरी राजा फारो याना भुज मी मोडेल शे; दख, त्यासले परत
तलवार धरानी शक्ती येवाले पाहिजे म्हनीसनं त्यासले औषध उपचार करीसनं
पट्टी बांधानी ती कोनीच बांधी नही, 22 यामुये प्रभु परमेश्वर सांगस, दखा, मी
मिसरी राजा फारो याणा ईरोधमां शे; त्याना शाबूत अनी मोडका आशे दोनी
हात तोडी टाकसू; त्यानी हातमासली तलवार गयी जाई आशे मी करसू.
23 मी मिसऱ्यासले राष्ट्रासमां पांगाडसू, त्यासले दशोधडीले लावसू, 24 मी
बाबेलना राजानं भुज बळकट करसू, मी मनी तलवार त्याना हातमां दिसू; पन
मी फारोनं भुज आशे मोडसू की एखादा भयंकर घायाळ व्हयेल माणुसपरमानं
तो त्यानामोरे आक्रोश करी. 25 मी बाबेलना राजानं भुज बळकट करसू, अनी
फारोनम भुज गळतीन; मी मिसर देशवर उगारावकरता बाबेलना राजानी हातमां
तलवार दिसू तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे. 26 मी मिसऱ्यासले
राष्ट्रसमां पसारसू, त्यासले देशोधडीले लावसू; तवय त्यासले समजी की मी
परमेश्वर शे.

31 अकरावा वरीसले, तिसरा महीना सुरुवातले परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त
व्हयनं की 2 "मानवपुत्रा," मिसर देशना राजा अनी त्याना लोकसमुह
यासले ईचार की तु मोठापनतीन कोनामायक शे? 3 दख, अश्शुर हाऊ
लबानोना एक गंधसरु राहीसनं त्याले सुंदर फांदया फुटन्यात, त्यानी सावली
दाट व्हयनी, तो उचा वाढीसनं त्याना शेंडा मेघमंडळले जायीसनं भिडनं. 4

पानीनी त्याले पोसं, जलाशयनी त्याले वाढावं, तठेन निघनारा प्रवाह लागवड
करेल सर्वा मळासमां खेळत राहे; अनी त्याना पाट जंगलमा सर्वा झाडसले
जायी पोहचेत. 5 जंगलमासला दुसरा झाडसपेक्षा त्यानी उची मोठी व्हयनी,
पानी बराच राहावामुये त्याले फाटा बराच फुटनात अनी त्यान्या फांदया लांब
पसरन्यात. 6 आकासमासला बठा चिडा त्यासना फाटाफाटासमां खोपा
करेत; त्यासना खांदाना आधारतीन सर्वा पोर्‍या व्हतात, त्यासनी सावलीमां
मोठमोठला राष्ट्र वस्ती करी राहेत. 7 असं तो मोठा व्हयीसनं त्याले लांब
लांब फाट फुटनात म्हनीसनं तो भलता सुंदर दखाये, कारन त्याना मुय मोठा
तलावनाजोडे व्हतात. 8 देवना बागमासला देवदारूनीघाई त्याले झाकता जमे
नही; सुरून्या फांदया त्यान्या तोडना नही व्हतात. अर्मोनवृक्ष त्याना शाखाना
तोडनं नही व्हतं; देवना बागमासला कोणतच झाड त्यानी बराबरी करनारा
नही व्हतात. 9 मी त्याले असंख्य फाटया ते एवढ सुंदर व्हयनं की देवना एदेन
बागमासला सर्वा झाडे त्याना हेवा करेत. 10 त्यामुये प्रभु परमेश्वर सांगस,
त्यानी सोतालेच उच करेल शे, आपला शेंडाघाई त्यानी मेघमंडयीले भेदेल
शे; तो उचा व्हवामुये त्यानं मन उन्मत व्हयेल शे. 11 म्हनीसनं मी त्याले
एक ताकदवान राष्ट्रनी हातमां दिसू. तो खात्रीतीन त्याना समाचार लि; त्याना
दुष्टतामुये मी त्याना त्याग करेल शे. 12 दुसरा राष्ट्रसमासला परका लोकेसनी
त्याले भयंकर छेदी टाकेल शे; अनी त्याले फेकी दिद्; त्यान्या फाटया
पर्वतवर अनी बठा खोरामां पडेल शेतस; देशना बठा नालानालासमां त्यान्या
फाटया मुडीसनं पडेल शेतस; पृथ्वीवरना बठा राष्ट्र त्यानी सावलीमाईन जायेल
शेतस. 13 त्या पडेल झाडसपान आकासमासला चिडा जायीसनं बसतसं;
बठा वनपशु त्यान्या फाटयासमां येतस. 14 पानीनाजोडे लायेल कोनतबी
झाडनी आपली उचीमुये गर्व कराले नको; आपला शेंडाघाई मेघमंडयले
भेदाले नको, पानीनी पोसेल झाडनी आपली उचीमुये सोतावर ईस्वास ठेवानं
नही; म्हनीसनं हाई घडेल शे, कारन त्या बठासले मृत्युना, अधोलोकना
स्वाधीन करामा येयल शे; ज्या खडामां मानवपुत्र जातसं तठे त्यासलेबी
जावाले लायेल शे. 15 प्रभु परमेश्वर सांगस, ज्या दिन तो अधोलोकी गया त्या
दिन मी विलाप कराडं; त्यानाकरता मी जलनिधी झाक, त्यानं प्रवाह बंद
करं, महापुर रोखात, त्यासनाकरता मी लबानोनले काय ठिक्कर करी टाक;
त्यानाकरता जंगलमासला सर्वा झाडं म्लानवदन व्हयनं. (Sheol h7585) 16
खडामां जानारासनीसंगे मी त्याले अधोलोकी ढकली दिद् तवय त्याना पडानं
आवाजघाई मी राष्ट्रसले थरथर कापाडं; तवय पृथ्वीना मजारनी भागमासला
एदेनना बठा झाडे, पानीमां पोसेल अनी अति सुंदर आशे लबानोन झाड
समाधान पावनात. (Sheol h7585) 17 राष्ट्रसमाईन त्यानी सावलीमां बसनारा
त्याना सहाय्यक त्याबी त्यासनासंगे तलवारघाई ठार करेलसमां अधोलोकी
गयात. (Sheol h7585) 18 तु वैभवतीन अनी मोठापनतीन ऐदेनमासला
झाडसमाईन कोणा तोडीना शे? तुले तर एदेनमासला झाडेसनीसंगे अधोलोकमां
ढकलतीन अनी तलवारघाई ठार व्हयेलसनीसंगे बेसुंतीसमां त्या पडी राहातीन.
फारो अनी त्याना लोकसमुदाय यासनी आशी गत व्हयी, आशे प्रभु परमेश्वर
सांगस.

32 बारावा वरीसले, बारावा महीनाना पहिला दिन परमेश्वरनं वचन माले
प्राप्त व्हयनं की 2 मानवपुत्रा, मिसर देशना राजा फारो यानाबारामां
विलाप कर; त्याले सांग, राष्ट्रासमां तुले सिंहनी ऊपमा देयेल व्हती, तरी तु
महानंदमासला मगरनामायक शे; तु तुन्या नदीसमां उसळया मार्‍यात; तुना
पायघाई पानी गढूळ करं; अनी त्यासन्या बठया नदया घाण कर्‍यात. 3 प्रभु
परमेश्वर सांगस, मी बराच राष्ट्रासकडतीन तुनावर मना जायी टाकसू; त्या तुले
मना जायासघाई बाहेर वढी काढतीन. 4 मी तुले जमीनवर सोडी दिसू; उघडा
मैदानमां तुले फेकी दिसू, आकाशमासला बठा चिडा तुनावर बसतीन आशे मी
करसू, सर्वा पृथ्वीवरना वनपशूसना तुना मांसघाई तृप्त करसू. 5 मी पर्वतवर
तुना मांस ठेवसू; तुना धिप्पाड शरीरघाई खोरा भरसू, 6 तुना रक्तप्रवाहघाई देश
बुडाई टाकसू; तो पर्वतले जायी लागी, बठा नदीनाला तुना रंगतघाई भरतीन.
7 मी तुले नष्ट करसू तवय मी आकास झाकसू अनी तठेना बठा निस्तेज करसू;
मी सुर्य ढगसघाई झाकी टाकसू, चंद्र प्रकास देवावू नही. 8 मी आकासमासला
बठा तारा तुनावर निस्तेज करसू; मी तुना देशवर अंधारी आणसू, आशे प्रभु
परमेश्वर सांगस. 9 ज्या राष्ट्र, ज्या देश तुना वयखना नहीत, तठे मी तुना नि:
पात करानी बातमी प्रसिध्द करसू, तवय मी बराच राष्ट्रसन मन भ्याई जातीन.
10 बराच राष्ट्रे तुले दखीसनं भयचकीत व्हतीन आशे मी करसू; मी मनी तलवार
त्यासना राजासनीसमोर परजसू, तवय त्या थरथर कापतीन; तुना पतनना दिनले
आपला जिव भ्यायीसनं त्याच येयले थरकाप व्हयी. 11 कारन प्रभु परमेश्वर
सांगस, बाबेलना राजानी तलवार तुनावर यि. 12 वीरसनी तलवारघाई मी
तुना लोकसमुदाय पाडसू; त्या सर्वा राष्ट्रसमासला माणसे भयंकर शेतस; त्या
मिसरना गर्व हरन करतीन, त्यासना सर्वा लोकसमुहना विध्वंस व्हयी. 13
महाजलनाजोडे त्यासना सर्वा गुरढोरसना नाश करसू; यानामोरे कोनताच
माणुसना पायघाई अनी जनावरसना खुरसघाई ती गढूय व्हवावू नही. 14
तवय मी त्यासना जलाशय स्वच्छ करसू, त्यासन्या नदया तेलपरमानं वाहत्या
करसू; आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 15 मी मिसर देशमासला बठा रहीवाशीसले
मारीसनं त्या देशना जंगल करसू अनी देशमासला सर्वकाही नाहीसं करीसनं तो
उजाड करसू, तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे. 16 हाई विलापगीत
लोके शोकपुर्वक म्हनतीन; राष्ट्रसन्या पोरी शोकपुर्वक म्हनतीन; मिसर देश
अनी त्यामासला सर्वा लोकसमुह याकरता ते शोकपुर्वक म्हनतीन. आशे
प्रभु परमेश्वर सांगस. 17 बारावा वरीसले, महीनानी पोर्णिमेले परमेश्वरनं
वचन माले प्राप्त व्हयनं की; 18 मानवपुत्रा, मिसरी लोकसमुहकरता विलाप
कर; त्यासले, मिसरन्या पोरीसले अनी गाजेल राष्ट्रसन्या पोरीसले खडामां
उतरनारसनीसंगे अधोलोकमां ढकली देय. 19 तु सुंदरतातीन कोनीपेक्षा वरचढ
शे? चाल, खाल उतर, अनी बेसुंत्यासनीसंगे जायीसनं पड. 20 तलवारघाई
वध करेलसनीसंगे त्या जायी पडतीन, तिले तलवारनी हवाली करेल शे; तिले
अनी तिना बठा समुहले वढी लयी जावा. 21 वीरसमां ज्या प्रमुख शेतस त्या
त्यासनासंगे अनी त्यासना सहाय्यकर्तासनीसंगे अधोलोकमाईन बोलतीन; त्या
खाल उतरेल शेतस; हया बेसुंती तलवारघाई वध करीसनं तठे पडेल शेतस.
(Sheol h7585) 22 "अश्शुर अनी त्याना बठा समुदाय तठे शे; त्यासन्या कबरा
त्यासन्या कबरासनी आजुबाजूले शेतस; त्या बठा तलवारघाई वध करीसनं तठे

पडेल शेतस. 23 त्यासन्या कबरा खडामां तयले शेतस; त्यासन्या कबरासनी
आजुबाजूले त्यासना समुदाय शे; जीवतसनी भुमीले ज्यासनी दहशत घाली
त्या बठा वध व्हयेल शेतस, तलवारघाई पडेल शेतस. 24 "तठे एलाम शे
अनी त्यानी कबरनी आजुबाजूले त्याना बठा समुदाय शे; त्या जीवतसनी
भुमीले दहशत घालेत त्या बठा वध व्हयेल शेतस, त्या बेसुंती अधोलोकी
जायेल शेतस; खडामां उतरनारासनीसंगे त्या अप्रतिष्ठा व्हयेल शेतस. 25
त्यासनी त्यानाकरता अनी त्यान्या सर्वा लोकसमुदायकरता वध करेलसमां
शय्या तयार करले शे; त्यासन्या आजुबाजूले त्यासन्या कबरा शेतस; त्या
बठा बेसुंती लोके तलवारघाई ठार व्हयेल शेतस, त्यासनी जीवतसनी भूमी
दहशतघाई भरी म्हनीसनं खडामां उतरनारासनीसंगे त्या अप्रतिष्ठा पावेल
शेतस. वध करेलसमां त्यासले ठेयेल शे. 26 "तठे मेशेख, तुबाल अनी त्याना
बठा समुह शेतस; त्यासन्या आजुबाजूले त्यासन्या कबरा शेतस; त्यासनी
जीवतसनी भूमी दहशतघाई भरी म्हनीसनं त्या बठा बेसुंती लोके तलवारघाई
ठार व्हयेल शेतस, 27 बेसुंती लोकेसमाईन ज्या वीर समरांगणमां पडीसनं
शस्त्रासह अधोलोकी गयात अनी ज्यासन्या तलवारी त्यासना उसाखाल ठेवामां
उन्यात आशेसनासंगे पडी नही राहीनात का? कारन जीवतसनी भुमीमां त्या
वीरसले दहशत घालेत, म्हनीसनं त्यासना पाप त्यासना हाडमां शेतस. (Sheol
h7585) 28 तु बेसुंती लोकेसमां भंग व्हशी अनी तलवारघाई वध करावर
तुबी पडी राहाशी. 29 तठे अदोम, त्याना राजे अनी त्याना सरदार हयाबी
शेतस; त्या शुर राहीसनं त्यासले तलवारघाई ठार करताचबरोबर ठेयेल शे;
त्यासले बेसुंती लोकेसनीसंगे अनी खडामां उतरनाऱ्यासनीसंगे ठेयेल शे. 30
उत्तरकडला सरदार अनी वध करेलसनीसंगे उतरीसनं जायेल सीदोनी हया
सर्वा तठे शेतस, त्यासना शौर्यमुये त्यासना वचक बसेल व्हतं तरी त्यासनी
अप्रतिष्ठा व्हयनी; त्य बेसुंती माणसे तलवारघाई वध करताचबरोबर पडेल
शेतस अनी खडामां उतरनारासनीसंगे लजित व्हयेल शेतस. 31 फारो त्यासले
दखी तवय तो आपला सर्वा लोकसमुदायनीबारामां समाधान व्हयी; फारो अनी
त्याना सैनिक यासले तलवारघाई वध करी टाक, आशे प्रभु परमेश्वर सांगस.
32 मी फारोले जीवतसनी भुमीवर दहशत घाली तरी तो अनी त्याना सर्वा
लोकसमुह यासले बेसुंती लोकेसमां तलवारघाई वधेलसनीसंगे ठेयेल शे, आशे
प्रभु परमेश्वर सांगस.

33 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 2 मानवपुत्रा, तु आपला
भाऊसनीसंगे बोल, त्यासले सांग की मी देशवर तलवार आणसु तवय
जर देशमासला लोकेसनी तुमनापैकी एकले निवाडीसनं पहारेकरी ठेव. 3
देशवर तलवार यि राहीनी शे आशे दखीसनं शिंग फुकीसनं त्यानी लोकेसले
सावध कर. 4 अनी त्या शिंगना शब्द आयकीसनं एखादा सावध व्हयना नही
म्हनीसनं तलवार यिसनं त्याले लयी गयी; तर त्याना रंगत त्यानाच डोकावर
राही. 5 शिंगना शब्द आयकीसनं तो सावध व्हयना नही म्हनीसनं त्याना रंगत
त्याना डोकावर राही; तो सावध व्हयना व्हयीते आपला जीव वाचाडता;
6 पन जर पहारेकरीनी तलवारले येतांना दखीसनं शिंग वाजाडं नही अनी
तलवार यिसनं त्यासनामाईन एखदाले लयी गयी तर तो आपला अधर्मतीन
मरी, अनी त्याना रक्तपातना जाब मी त्या पहारेकरीनाजोडे मांगसू. 7 "तर हे
मानवपुत्रा, मी तुले इस्राएल घराणानं पहारेकरी नेमेल शे; म्हनीसनं तु मनं
तोंडनं शब्द आयकीसनं मनाकडतीन त्यासले सावध कर. 8 हे दुर्जना, तु
खास मरशी, आशे मी एखादा दुर्जनले बोलनू जर त्याले त्याना मार्गपाईन
मांगे फिरानीबारामां तु बोलीसनं त्यासले सावध करं नही तर तो आपला
अधर्मतीनच मरी खरा, पन त्याना रक्तपातना जाब मी तुनाजोडे मांगसू. 9 त्या
दुर्जननी आपला मार्गतीन फिराले पाहिजे म्हनीसनं तु त्याले सावध करीसनंभी
तो आपला मार्गतीन मांगे फिरना नही तर तो आपला अधर्मतीन मरी खरा, पन
तु आपला जीव वाचाडसी. 10 हे मानवपुत्रा, तु इस्राएल घराणाले सांग, तुमी
सांगतसं की आमना आपराध अनी आमना पाप यासना भार आमनावर शे
अनी त्यामुये आमी सडी राहीनू शेतस, आमी कसे जगसुत? 11 त्यासले
सांग प्रभु परमेश्वर सांगस, मनी जीवनी शपथ, एखादा दुर्जन मराले पाहिजे
यामां माले काही आनंद नही तर त्यानी आपला मार्गपाईन मांगे फिरीसनं
जगाले पाहिजे यामां माले आनंद शे. फिरा, आपला मार्गतीन मांगे फिरा;
इस्राएल वंशसवन, तुमी का बर मरतस? 12 "तर हे मानवपुत्रा, तु आपला
भाऊसले सांग, धार्मिक पाप कराले लागना तर त्यानी धार्मिकता त्याले मुक्त
करावू नही, अनी दुर्जन आपला पाप मार्गतीन मांगे फिरी तर त्याना दुष्टपनामुये
त्यानं नाश व्हवावू नही; तशेच धार्मिक पाप कराले लागना तर तो आपला
धार्मिकतामुये वाचावू नही. 13 मी एखादा धार्मिकले बोलनू की तु खास वाची
जाशी, अनी त्यानी आपली धार्मिकतावर भिस्त ठेयीसनं दुष्कर्म करी टाक तर
त्यानी बठी धार्मिकता धरता येवावू नही; त्यानी करेल दुष्कर्मामुये तो मरी. 14
तशेच मी एखादा दुर्जनले बोलनू की तु मरशी; तो आपला पापना मार्गतीन
मांगे फिरीसनं नीती अनी धार्मिकतीन आचरन करं. 15 तो दुर्जन गहाण परत
करी, हिसकायेल परत करी दी, अनी काहीएक अधर्म नही करता जीवनना
नियमपरमानं चाली तर तो जगी, मरावू नही. 16 त्यानी करेल सर्वा पाप त्याना
हिशोबमां धरामां येवावूत नही; नीतीतीन अनी धार्मिकतातीन वागी राहीनता
म्हनीसनं तो जगी. 17 तरीबी तुमना लोकं सांगतस, प्रभुना मार्ग नीट नही;
पन त्यासनाच मार्ग नीट नहीत. 18 एखादा धार्मिकनी आपली धार्मिकता
सोडीसनं पाप कराले लागना तर त्यानामुये तो मरी. 19 अनी दुर्जन आपला
दुराचरण सोडीसनं नीतीतीन अनी न्यायतीन वागना तर तो त्यानामुये वाची.
20 तरीबी तुमी सांगतसं की प्रभुना मार्ग नीट नही; अहो इस्राएल वंशसवन मी
तुमना परतेकना तुमना मार्गपरमानं करसू. 21 आमना बंदीवासना बारावा
वरीसले, दहावा महीनाना पाचवा दिनले यरूशेलममाईन एक माणूस सुटीसनं
पयी वना, अनी त्यानी सांग की नगरना नाश व्हयी जायेल शे. 22 तो पयीसनं
येयल माणुसनी आगोदरना दिनले संध्याकायले परमेश्वरनं वरदहस्त मनावर
वना; तो माणुस सकासले मनकडे वना तोच देवनी मना तोंड उघाडं व्हतं,
मना तोंड उघाडं तवय काय मी मुका नही व्हतू. 23 तवय परमेश्वरनं वचन
माले प्राप्त व्हयनं की, 24 मानवपुत्रा, इस्राएल देशना उजाड व्हयेल जागवर
राहानारा आशे म्हनी राहीना शेतस की अब्राहाम एक राहीसनं त्याले हाई
देशनं वतन भेटनं. आमी तर बराच शेतस अनी देश आमले वतनदाखल देयेल
शे. 25 यामुये यासले सांग, प्रभु परमेश्वर आशे सांगस की तुमी रंगतसहीत
मास खातसं, आपल्या मुर्तीसकडे नजर लावतसं अनी रक्तपात करतसं,

आशे ज्या तुमी त्या तुमले हाई देशना वतन भेटी का? 26 तुमी आपली
तलवारवर ईस्वास ठेयीसनं अमंगळ कर्म करतसं, आपल्या शेजारन्या बाईले
भ्रष्ट करतसं, आशे तुमले हाई देशनं वतन भेटी का? 27 तु त्यासले सांग, प्रभु
परमेश्वर आशे सांगस, मनी जीवनी शपथ, उजाड व्हयेल परदेशमां राहानारा
तलवारघाई पडतीन, उघडा मैदानमां राहानारासले मी वनपशुसले खावाले
दिसु, दरीमां अनी गुहामां राहानारा मरीघाई मरतीन. 28 मी हाऊ देश ओसाडी
अनी विस्मयी यासना ईषय करसू, त्यासनी ताकदना गर्व जिरी, इस्राएलना
पर्वत विरान व्हतीन; कोनीच त्या वाटघाई जावावूत नही. 29 त्यासनी करेल
बठा अमंगळ कृत्यासमुये मी हाऊ देश ओसाडी अनी विस्मयी यासना ईषय
करसू, तवय त्यासले समजी की परमेश्वर शे. 30 हे मानवपुत्रा, तुना भाऊबंद
भितनाजोडे, दारनाजोडे तुनाईषय बोली राहीना शेतस; एक दुसराले, भाऊ
भाऊले, म्हनसं, चला, परमेश्वरकडतीन काय वचन येयल शे ते आयकूत.
31 जनसभापरमानं त्या तुनाकडे यिसनं मना लोकना रिवाजपरमानं तुनामोरे
बसनात, त्या तुना वचन आयकतसं, पन त्यापरमानं चालतसं नही; त्या
तोंडवर गोड गोष्टी करतसं, पन त्यासनं मन लोभघाई भरेल शे. 32 अनी दख,
एखादा मधुर कंठना अनी वाजा चांगला वाजडनारा प्रेमगीत म्हनसं तशा तु
त्यासले वाटसं कारन त्या तुना वचन आयकतसं पन त्यापरमानं चालतसं नही.
33 तरी बी हाई घडी यि (दख, ते आते घडी राहिनं शे) तवय आपलामां एक
संदेष्टा व्हता आशे त्यासले समजी.

34 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 2 "मानवपुत्रा," "इस्राएलना
मेंढपायसना ईरोधमां संदेश दिसनं सांग, प्रभु परमेश्वर आशे सांगस, ज्या
इस्राएलना मेंढपाय आपलामांच चरतसं त्यासले धिक्कार असो! मेंढपायसनी
मेंढरासले चारानं की नही? 3 तुमी मेंढरासनी चरबी खातस, त्यासना लोकरना
कपडा वापरतस; त्यामासला धष्टपुष्ट दखीसनं कापतसं, पन कळप चारतसं
नही. 4 तुमी निर्बलसले बलवान करतसं नही, रोग्यासले चांगल करतसं नही,
जखमी व्हयेलसनी जखम बांधतसं नही, हाकली देयल परत आणतसं नही,
धवडी जायेलसले शोधतसं नही; तर तुमी बळजबरीतीन अनी कडकपनमां
सत्ता चालाडतसं. 5 त्यासले कोनी मेंढपाय नही राहावामुये त्यासनी दाणादाण
व्हयनी; त्या सर्वा वनपशुसना भक्ष्य व्हयीसनं त्यासनी दाणादाण व्हयनी. 6
मना मेंढरा बठा डोंगरवर, सर्वा उचा टेकडासवर फिरी राहीना शेतस; देशभर
मना मेंढरा उधळेल शेतस; त्यासनी कोनलेच शुध्दी नही, कोनीच त्यासनी
शोध करतसं नही. 7 म्हनीसनं मेंढपायसवन, तुमी परमेश्वरनं वचन आयका; 8
प्रभु परमेश्वर सांगस, मनी जीवनी शपथ; कोनीच मेंढपाय नही राहावामुये मना
मेंढरं लुटाई जायेल शेतस; मना मेढरं वनपशुसना भक्ष्य व्हयी जायेल शेतस;
मना मेंढपायसले मना मेंढरासनी शुध्दी नही; मेंढपाय सोताच चरतसं, पन
मेंढरासले चारतसं नही. 9 म्हनीसनं मेंढपायसवन, परमेश्वरनं वचन आयका,
10 प्रभु परमेश्वर सांगस, दखा, मी मेंढपायसनी ईरोधमां शे, त्यासनाकडतीन मी
मना मेढरासना हिशोब लिसू; मन कयप चारानी त्यासले बंदी घालसू; त्याले
सोताले चाराले भेटावू नही; मी मना मेंढर त्यासना तोंडमाईन सोडावसू मनजे
यानामोरे त्या त्यासना भक्ष व्हवावुत नही. 11 कारन प्रभु परमेश्वर सांगस,
दखा, मी सोता मना कयपना शोध करसू, त्यासले मी शोधसू. 12 जो मेंढपाय
आपला दाणादाण व्हयेल मेंढरासमां राहीसनं त्यासले सोडावसं, त्यापरमानं मी
आपला मेंढरासले सोडावसू; अनी ढगघाई जाकेल अनी आंधारना दिनमां
त्यासनी दाणादाण व्हयनी त्या बठा ठिकानमाईन त्यासले वाचाडी लयी
यिसू. 13 मी त्यासले राष्ट्रसमाईन लयी यिसु, येगयेगळा देशमाईन त्यासले
एकजागे करसू, मी त्यासले स्वदेशी परत आणसू, मी इस्राएलना पर्वतवर,
नालासनाजोडे अनी देशमासला बठा वस्तीस्थानमां त्यासले चारसू. 14 मी
त्यासले चांगल्या चरणमां चारसू, त्यासना चरण इस्राएलना उचा पहाड व्हयी,
त्या तठे चांगला चरणमां बसतीन, इस्राएलना पर्वतवर त्यासले उत्तम चारा
भेटी. 15 मी सोता मना कयप चारसू अनी त्यासनी झोपा उठानी सोय करसू
आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 16 मी दवडायी जायेलसले शोधसू, हाकली
देयेलसले परत आणसु, जखमी व्हयेलसले पट्टी बांधसू, रोगीसले ताकद दिसु,
पन लठ्ठ अनी ताकदवानसना नाश करसू, त्यासले मी यथान्याय चारसू. 17
प्रभु परमेश्वर सांगस, मना कयप, तुमनं आशे व्हयी, मी मेंढरामेंढरासमा,
एडकाबोकडयासमां निवाडा करसू. 18 तुमी चांगला चारा खायीसनं उरेल
चाराले पायघाई चेंगरतसं, तुमी स्वच्छ पानी पिसनं उरेल पानी गढूय करतसं,
हाई काहीच नही आशे तुमले वाटसं का? 19 मना मेंढरं तुमना पायघाई चेंगरेल
चारा खातसं अनी तुमना पायघाई गढूय व्हयेल पानी पितसं. 20 "हयामुये, प्रभु
परमेश्वर त्यासले सांगस, दखा, मी, मीच पुष्ट पशु अनी रोड पशू यासनामां
निवाडा करसू. 21 निर्बलसले तुमी आपला आंगघाई अनी खांदासघाई धक्का
देतस अनी आपला शिंगसघाई ठोकर दिसनं हाकली देतसं. 22 म्हनीसनं
मी आपला कयपना बचाव करसू, मनजे त्या आठेपावोत दुसरासना भक्ष्य
व्हवावूत नही; मी मेंढरामेंढरासमां निवाडा करसूं. 23 त्यासनावर मी एक
मेंढपाय नेमीसनं त्यासले चारसू; तो कोण राही तर मना सेवक दावीद हाऊ
राही; तो त्यासले चारी, तो त्यासना मेंढपाय व्हयी. 24 मी परमेश्वर त्यासना
देव व्हसू, त्यासनामां मना सेवक दावीद हाऊ अधिपती व्हयी; मी परमेश्वर
हाई बोलेल शे. 25 मी क्षेमवचन दिसनं त्यासनासंगे करार करसू, देशमाईन दुष्ट
पशु नष्ट करसू अनी मनजे त्या जंगलमां निर्भय आशे राहातीन अनी जंगलमां
झोप लेतीन. 26 "मी त्यासले अनी मना डोंगरना आजुबाजूना ठिकानले
मंगलमय करसू; पाऊस योग्य ऋतुमां पडी आशे मी करसू; मंगलदायी वृष्टी
व्हयी. 27 मयामासला झाडे फलद्रुप व्हतीन, मी त्यासनारना जोखडना बंधन
तोडीसनं ज्यासनी त्यासले दास म्हनीसनं वागाडं त्यासना हातमाईन त्यासले
सोडावसू तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे. 28 त्या यानामोरे विधर्मी
राष्ट्रसले भक्ष व्हवावुत नही; वनपशु त्यासले फाडीसनं खावावूत नही; तर त्या
निर्भयतीन राहातीन, कोनीच त्यासले धाक देवावू नही. 29 मी त्यासनाकरता
चांगलं पिकपानीनी लागवड करसू, मनजे परत फिरीसनं त्यासना देशवर
दुष्काळ पडीसनं त्यासना ऱ्हास व्हवावू नही; त्यासले परत विधर्मी लोकेसनी
अप्रतिष्ठा सोसानी गरज पडावू नही. 30 तवय मी परमेश्वर त्यासना देव
त्यासनासंगे शे अनी इस्राएल घराणं मनी प्रजा शे हाई त्यासले समजी, आशे
प्रभु परमेश्वर सांगस. 31 तुमी मना मेढरं, मना चरणमासला कयप शेतस, तुमी
मानव अनी मी तुमना देव शे, आशे प्रभु परमेश्वर सांगस.

35 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 2 "मानवपुत्रा," "सेईर
डोंगरकडे आपलं तोंड कर अनी त्याना ईरोधमां संदेश देय. 3 त्यासले
सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस, हे सेईर डोंगरा, दख, मी तुना ईरोधमां शे, मी मना
हात तुनावर चालाडसू अनी तुले उजाड अनी उद्ध्वस्त करसू. 4 मी तुना
नगर ओस करसू अनी तु उजाड व्हशी; तवय तुले समजी की मी परमेश्वर शे.
5 तु कायमनं वैर धरं अनी इस्राएल लोकेसवर संकट ऊनात तवय त्यासना
पापमुलक अंतसमय वना तवय त्यासले तलवारनी धारनी हवाली करी टाकं.
6 म्हनीसनं प्रभु परमेश्वर सांगस, मनी जीवनी शपथ, मी तुनी रक्तपातनी
तयारी करसू, अनी रक्तपात तुना पिच्छा करी; तु रक्तपातनीबारामां नापसंती
दखाडी नही म्हनीसनं रक्तपात तुनामांगे लागी. 7 मी सेईर डोंगर उद्ध्वस्त
अनी विरान करसू; तठे येनारा जानारासना नाश करसू. 8 त्याना वध करेल
लोकेसनी मी त्याना डोंगर व्यापी टाकसू; तुन्या टेकडयासवर, तुना खोरामां
अनी तुना नालामां तलवारघाई वध करेल पडतीन. 9 मी तुमनं कायमनं
उद्ध्वस्त करसू, तुमना नगर परत बसावुत नही; तवय तुमले समजी की मी
परमेश्वर शे. 10 "हया दोन राष्ट्रे, हया दोन देश मना शेतस; आपन त्यासना
ताबा लि टाकूत, आशे तठे परमेश्वर व्हता तवय तुनी बोलं व्हतं. 11 म्हनीसनं
प्रभु परमेश्वर सांगस, मनी जीवनी शपथ, तु जो व्देष दखाडं, तु त्यासना
व्देष करीसनं जो हेवा प्रकट करं; त्यापरमानं मी तुनासंगे वागसू; मी न्याय
करीसनं तुले शिक्षा करसू तवय मी त्यासले प्रकट व्हसू. 12 तु इस्राएलना
पर्वतनाईरोधमां बोलं व्हत की त्या उद्ध्वस्त व्हयेल शेतस, त्या आमले भक्ष
कराकरता देयेल शेतस; हाई तुनं बठ दुर्भाषण मी परमेश्वरनी आयकेल शे
हाई तुले कळी. 13 हाई परकारं तुमी आपला तोंडघाई मनाईरोधमां मनी
थोरवी गाजाडी; मनाईरोधमां पाहिजे तेवढा बोलनात; ते मी आयकेल शे. 14
"म्हनीसनं प्रभु परमेश्वर सांगस, बठी पृथ्वी आनंद करी तवय मी तुले उजाड
करसू. 15 इस्राएलना घराणानं वतन उद्ध्वस्त व्हयनं तवय तुमले आनंद
वाटनं; म्हनीसनं मी तुनबी तशेच करसू; हे सेईर डोंगरा, तु विरान व्हशी,
जवयपास बठा अदोम ओसाप व्हयी, तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर
शे."

36 "हे मानवपुत्रा, इस्राएलना पर्वतमां संदेश दिसनं सांग, इस्राएलना
पर्वतसवन, परमेश्वरनं वचन आयका. 2 प्रभु परमेश्वर सांगस,
तुमनीबारामां शत्रु सांगतसं, अहा! हया प्राचीन उचा स्थळ आपला ताबामां
येयल शेतस; 3 "म्हनीसनं संदेश दिसनं सांग की प्रभु परमेश्वर सांगस, त्यासनी
तुमले उद्ध्वस्त करेल शे, राष्ट्रसमाईन उरेल लोकेसना तुमनावर ताबा बसाले
पाहिजे म्हनीसनं त्यासनी तुमले चारीमेरतीन त्रास देयेल शे, अनी तुमनं नाव
लोकेसना तोंडमा राही जायेल शे अनी त्यासले तुमी निंदानं ईषयी बनी जायेल
शेतस. 4 म्हनीसनं इस्राएलना पर्वतसवन, प्रभु परमेश्वरनं वचन आयका,
आसपासना राष्ट्रसमाईन उरेल लोकेसले लुट अनी निंदाना ईषय व्हयेल अनी
टेकडया, नाला अनी खोरा, उजाड अनी ओसाड नगरे यासले प्रभु परमेश्वर
आशे सांगस की, 5 "राष्ट्रसमाईन बाकीना उरेल अनी सर्वा अदोम यासनी
उल्लासयुक्त मनतीन अनी व्देषबुध्दीतीन मना देश लुटीसनं फस्त कराना
हेतूतीन तो आपला सत्तामां लिद; म्हनीसनं त्यासनाईरोधमां ईर्ष्यायुक्त व्हयीसनं
नक्की बोलेल शे; 6 "इस्राएल देशनाईषय संदेश दिसनं पर्वत अनी टेकडया,
नाले अनी खोरा यासले सांग की प्रभु परमेश्वर सांगस, विधर्मी राष्ट्रसनी
करेल अप्रतिष्ठा तुमी सहन करेल शे म्हनीसनं, दख, मी आपली ईर्ष्यातीन
अनी संतापतीन बोलेल शे. 7 म्हनीसनं प्रभु परमेश्वर सांगस, मी आपला
हात उचलेल शे; तुना आजुबाजून विधर्मी राष्ट्र खचित अप्रतिष्ठा पावतीन. 8
पन इस्राएलना पर्वतसवन, तुमनावरना झाडसले फाटा फुटीसनं तुमी मना
इस्राएल लोकेसले फळ दिशात आशे लवकर घडी. 9 कारण दख, मी तुमले
अनुकूल शे, मी तुमनाकडे वयसू अनी तुमनावर नांगरनी पेरणी व्हयी; 10 मी
तुम्हनावर माणसेसनी, इस्राएलनी जवयपास बठा घराणानी संख्या वाढावसू,
नगरे बसतीन, पडीत ठिकान बांधी काढतीन. 11 माणुस अनी पशू यासनी
संख्या मी तुमनावर वाढावसू, त्यासनी वृध्दी व्हयीसनं फलद्रूप व्हतीन;
पहिलापरमानं तुमनावर वस्ती बशी, अनी तुमना जुना दिनमां करं त्यानापेक्षा
जास्त तुमनं कल्याण करसू; तवय तुमले समजी की मी परमेश्वर शे. 12
माणसे, मनजे मना इस्राएल लोके, तुमनावर परत ये जा करतीन आशे मी
करसू; त्या तुमना ताबा लेतीन, तुमी त्यासना वतन वशात, तुमी आठेपावोत
त्यासले अपत्यहीन करावुत नही. 13 "प्रभु परमेश्वर सांगस, त्या तुमले सांगेत
की तु मनुष्यभक्षक देश शे; तु आपला राष्ट्रसले अपत्यहीन करेल शे; 14 तर
तु यानामोरे मनुष्य भक्ष करावू नही, आपला राष्ट्रसनामोरे आडफाटा ठेवावू
नही; आशे प्रभु परमेश्वर सांगस, 15 परत फिरीसनं मी तुले राष्ट्रसनी निंदा
आयकाडावू नही, राष्ट्रसनी करेल अप्रतिष्ठा तुले सोसानी गरज पडावू नही तु
आपला राष्ट्रनीमोरे आडफाटा ठेवावू नही आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 16
परमेश्वरनं वचन माले परत प्राप्त व्हयनं की, 17 "मानवपुत्रा," "इस्राएल घराणं
देशमां वस्ती करीसनं राहीनात तवय त्यासनी आपला आचरनतीन अनी
कृतीतीन तो देश भ्रष्ट करी टाकं; त्यासनं आचरन मनासमोर पाळी येयल बाईना
परमानं व्हतं. 18 त्यासनी देशमां रक्तपात करं अनी आपल्या मुर्तीसघाई
तो भ्रष्ट करी टाकं; म्हनीसनं मी देशवर आपला संतापना वर्षाव करं. 19
मी त्यासनी राष्ट्रसमां पांगापांग करी, देश देशमां त्यासनी दाणादाण व्हयनी;
त्यासना आचरनपरमानं अनी कृतीपरमानं मी त्यासना न्याय करं. 20 ज्या ज्या
देशमां त्या गयात तठे त्यासनी मना पवित्र नावले बट्टा लावं; लोके त्यासना
ईषयी सांगेत की हया परमेश्वरना लोके शेतस, हया त्याना देशमाईन बाहेर
निघेल शेतस; 21 पन इस्राएल घराणं ज्या ज्या राष्ट्रसमां गयात तठे त्यासनी
मना पवित्र नावले बट्टा लावं, तवय मी मना नावले जपनू. 22 "यामुये इस्राएल
घराणाले सांग की प्रभु परमेश्वर सांगस, हे घराण्या, मी हाई तुमनाकरता करी
नही राहीनू, तर तुमी राष्ट्र राष्ट्रसमां जायीसनं मना पवित्र नावले बट्टा लावं
म्हनीसनं मना नावकरता मी हाई करी राहीनु शे. 23 तुमी मना थोर नावले
राष्ट्रासनीसमोर बट्टा लावामुये त्या राष्ट्रसनी मना नाव अपवित्र मानी टाक; त्या
ती पवित्र मानतीन आशे मी करसू; अनी त्या राष्ट्रासनीसमोर तुमनामां माले
पवित्र मानतीन तवय राष्ट्रसले समजी की मी परमेश्वर शे, आशे प्रभु परमेश्वर
सांगस. 24 कारन मी तुमले राष्ट्रसमाईन काढी आणेल शे, सर्वा देशमाईन
तुमले एकजागे करीसनं तुमले देशमां आणेल शे. 25 मी तुमनावर शुध्द पानी
शितडसू; मनजे तुमी शुध्द वशात; तुमना बठी मलिनता अनी तुमन्या बठया

मुर्त्या यासपाईन मी तुमनी शुध्दी करसू. 26 मी तुमले नवीन हृदय दिसू;
तुमनामां नवा आत्मा घालसू; तुमना देहमाईन दगडना हृदय काढीसनं अनी
तुमले मांसमय हृदय दिसू. 27 मी तुमनामां मना आत्मा घालसू अनी तुमी मना
नियमतीन चालशात, मना निर्णय पायीसनं त्यापरमानं आचरन करशात आशे
मी करसू, 28 मी तुमना पर्वजसले देयेल देशमां तुमी वस्ती करशात, अनी तुमी
मनी प्रजा अनी मी तुमना देव व्हसू. 29 मी तुमना बठी मलिनतापाईन तुमले
मुक्त करसू; मी धान्यवर हुकूम करीसनं त्यानी विपलुता वाढावसू, तुमनावर
दुष्काळ आणावू नही. 30 झाडेसना फळे अनी वावरसना उपज यासनी मी
वृध्दी करसू; मनजे राष्ट्रसमां तुमले यानामोरे दुष्कायमुये व्हनारी विटंबना
भोगानी गरज पडावू नही. 31 तुमले तुमना दुष्कर्मनी अनी अनाचारनं स्मरण
व्हयी; तुमना अधर्म अनी अमंगय कृत्य यामुये तुमलेच तुमना ईट यि. 32 प्रभु
परमेश्वर सांगस, हाई मी तुमनाकरता करी नही राहीनू हाई तुमले माहीत राहु
दया; हे इस्राएल घराण्या, तुमी आपला आचरनना ईषयी लज्जित अनी फजित
व्हा. 33 प्रभु परमेश्वर सांगस, मी तुमना सर्वा अधर्म घालाडीसनं तुमले साफ
करसू; तवय नगरे बसतीन अनी पडीत जागा बांधामां येतीन आशे मी करसू.
34 येता जाता विरान व्हयेल ठिकान नांगरामाम यि. 35 तवय लोके म्हनतीन,
हाई जमीन विरान व्हयेल व्हती ती आते एदेन बागनीमायक व्हयेल शे;
ओसाड, उजाड अनी उद्ध्वस्त व्हयेल नगरसनी तटबंदी व्हयीसनं तठे वस्ती
व्हयेल शे. 36 ज्या राष्ट्रे तुमना आजुबाजूले टिकी राहातीन त्यासले समजी
की मी परमेश्वर उद्ध्वस्त व्हयेल ठिकान बांधी काढसं; उजाड व्हयेल
जमीननी लागवड करसं; मी परमेश्वर जे बोलेल शे ती मी करसुच. 37 प्रभु
परमेश्वर सांगस, आजुन मी आशे कराले पाहिजे म्हनीसनं इस्राएल घराणाले
मनी ईनंती कराले भाग पाडसू; कळपपरमानं मी तठे मनुष्यनी वृध्दी करसू.
38 पवित्र यज्ञपशुना कळप, यरुशेलमना सणना कळप यापरमानं ओसाड नगर
मनुष्यना कळपघाई भरी जातीन; तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे.

37 परमेश्वरनं वरदहस्त मनावर ऊना, माले परमेश्वरनी आत्मानी स्फुर्ति
व्हयीसनं त्यानी उचली लिद अनी खोरामां आणी ठेवं, तठे हाडकस
हाडकं व्हतात; 2 त्यानी माले त्यानामाईन चारीमेरतीन फिरावं तर दख, त्या
खोरानी जमीनमां बराच हाडं व्हतात; त्या सुकेल व्हतात. 3 मंग तो माले
बोलना, मानवपुत्रा, हया हाडे सजीव व्हतीन का? मी बोलनू, प्रभु परमेश्वरा,
हाई तुलेच माहीत. 4 तवय तो माले बोलना, "या हाडसना ईषयी संदेश दिसनं
त्यासले सांग, सुखा हाडसवन, परमेश्वरना आयका. 5 प्रभु परमेश्वर हया
हाडेसले सांगस, दखा, मी तुमनामां स्वास घालसं मनजे तुमी सजीव वशात. 6
मी तुमले मास लावसू, तुमनावर मास चढी, तुमले कातडीघाई झाकसू; तुमले
स्वास घालसू; मनजे तुमी सजीव वशात, अनी तुमले समजी की मी परमेश्वर
शे. 7 माले आज्ञा व्हयनी त्यापरमानं मी संदेश दिदा; मी संदेश दि राहीनतु
तवय आवाज व्हयना; अनी दखा, भुकंप व्हयीसनं हाडसले हाड जोडाई
गयात. 8 मंग मी दख तवय त्यानावर स्नायू वनात, मास चढनं, कातडीनी
त्याले झाक, पन त्यासनामां स्वास नही व्हतं. 9 तवय तो माले बोलना, वाराले
संदेश देय, मानवपुत्रा, वाराले संदेश सांग की प्रभु परमेश्वर सांगस, हे वारा, तु
चारी दिशातीन ये अनी या मारलेसवर फुंकर घाल मनजे त्या सजीव व्हतीन.
10 माले आज्ञा व्हयेल परमानं मी संदेश दिद, तवय त्यासले स्वास यिसनं
सजीव व्हयनात अनी भलता मोठा सैन्य आपला पायवर उभा राहीनात. 11
तवय तो माले बोलना, हया हाडे म्हनजे बठा इस्राएल घराणं शे; दख, त्या
सांगतसं, आमना हाडे सुखी जायेल शेतस; आमनी आशा नष्ट व्हयी जायेल
शे. आमना पुरा नाश व्हयी जायेल शे. 12 म्हनीसनं संदेश दिसनं त्यासले
सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस, मना लोकेसवन, दखा, मी तुमन्या कबरा उघाडसू,
तुमले तुमना कबरासमाईन बाहेर काढीसनं इस्राएल देशमां आणसू. 13 मना
लोकेसवन, मी तुमन्या कबरा उघाडीसनं तुमले बाहेर काढसू तवय तुमले
समजी की मी परमेश्वर शे. 14 मी तुमनामां मना आत्मा घालसू, तुमी सजीव
वशात अनी मी तुमले तुमना देशमां बसाडसू; तवय मी परमेश्वर हाई बोलनू
अनी मी तशे करं हाई तुमले समजी, आशे परमेश्वर सांगस." 15 परमेश्वरनं
वचन माले परत प्राप्त व्हयनं की, 16 "मानवपुत्रा," "तु लाकुडना एक ढलपा
लिसनं त्यानावर, हाऊ यहुदा अनी त्यानासंगे इस्राएल वंश यानं, आशे लिख;
लाकूडना दुसरा एक ढलपा लिसनं त्यानावर, हाऊ योसेफनां मनजे एफ्राईम
अनी त्याना संगेना बठा इस्राएल घराणं यासना ढलपा, आशे लिख." 17
त्या ढलपा येरायेरले जोडीसनं त्यासना एक ढलपा तयार कर; तुना हातमां
एकजीव व्हतीन आशे कर. 18 मंग हाई ढलपासना अर्थ काय शे हाई तु
आमले सांगसी ना, आशे तुना भाऊ तुले ईचारतीन, 19 तवय त्यासले सांग,
प्रभु परमेश्वर सांगस, एफ्राईमना हातमा योसेफना ढलपा अनी त्याना संगे
इस्राएलना वंशसले यासले लिसनं यहुदाना ढलपासले जोडीसनं त्यासना एक
ढलपा मी करसू, मनजे त्या मना हातमां एकजीव व्हतीन. 20 अनी ज्या
ढलपासवर तु लिखशी त्या तु त्यासना डोयासमोर आपला हातमां धर. 21
तु त्यासले सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस, दखा, इस्राएलना वंश ज्या राष्ट्रसमां
जायेल शेतस तठेन मी त्यासले काढीसनं अनी चारीमेरतीन गोया करीसन
त्यासले स्वदेशमां आणसू. 22 मी हाई देशमां, इस्राएलना पर्वतवर त्यासना
एक राष्ट्र बनाडसू, त्या बठासवर एकच राजा राज्य करी; त्या यानामोरे
येगळा राष्ट्र राहावावूत नही; यानामोरे त्या विभक्त व्हयीसनं दोन राष्ट्रे व्हवातू
नहीत; 23 त्या आपल्या मुर्तीसघाई, आपल्या तिरस्करणीय वस्तुसघाई अनी
आपला कोनताच पापघाई त्या ईटाळावूत नही, त्यासनी आपल्या, ज्या सर्वा
निवास्थानमां पाप करात त्या बठासमाईन त्यासले सोडीसनं मी त्यासले शुध्द
करसू; मनजे त्या मना लोके अनी मी त्यासना देव व्हसू. 24 मना सेवक
दावीद त्यासना राजा व्हयी, त्या बठासना एकच मेंढपाय राही; त्या मना
निर्णयपरमानं चालतीन अनी मना नियम पायीसनं त्यापरमानं वागतीन. 25 जो
देश मना सेवक याकोब याले मी दिद् अनी जठे तुमना पुर्वज राहेत तठे त्या
वस्ती करतीन, तठे त्या अनी त्यासनं पोर्‍या सोरे सर्वकाय वस्ती करतीन; मना
सेवक दावीद त्यासनावर सर्वकाय अधिपती व्हयी. 26 आजुन मी त्यासनासंगे
शांतीना करार करसू, तो करार सर्वकायना व्हयी, मी त्यासले बसाडसू,
त्यासनी संख्या वाढावसू, अनी सर्वकाय राही आशे मन पवित्रस्थान तयार
करसू. 27 मना निवासमंडप त्यासनावर राही; मी त्यासना देव अनी त्या मना
लोके व्हतीन. 28 मना पवित्रस्थान त्यासनामां सर्वकाय राही, तवय राष्ट्रसले
समजी की इस्राएलले पवित्र करनारा मी परमेश्वर शे.

38 परमेश्वरनं वचन माले प्राप्त व्हयनं की, 2 "मानवपुत्रा," "मागोग
देशमासला गोग, जे रोश, मेशेख अनी तुबाल यासना अधिपती,
त्यानाकडे आपलं तोडं करीसनं त्यानाईरोधमां संदेश देये; 3 त्यासले सांग
प्रभु परमेश्वर सांगस, दखा, आरे, गोगा, रोश, मेशेख अनी तुबाल यासना
अधिपती, मी तुमनाईरोधमां शे. 4 मी तुले पयाले लावसू; तुना जबडामां गय
टोचीसनं तुले बाहेर काढसू; तुना बठा सैन्य, घोडा अनी स्वार यासले बाहेर
काढसू, सर्वाजन सुंदर कपडा घालेल, कवच अनी ढाल धारन करेल, तलवार
परजनारा यासना मोठा समुह शे. 5 त्यासनासंगे ढाल अनी शिरस्त्राण धारन
करेल पारस, कूश अनी पुट, 6 गोमर अनी त्याना सेनासमुह, उत्तरकडला
तोगार्मानं घराणं अनी त्यासना बठा सेनासमुह, तशेच बराच जातना लोके
यासले तुनासंगे बाहेर काढसू. 7 तु अनी तुना पक्षकडे जमा व्हयेल बठा
समुह आशे तुमी तयार व्हा, तयार व्हय, त्यासना नायक व्हयं. 8 बराच दिन
सरावर तुना समाचार लेवामां यि, शेवटना वरीसले जो देश तलवारपाईन वाची
अनी ज्या देशमां बराच राष्ट्रसमाईन जमा करेल लोके परत परत उद्ध्वस्त
व्हनारा इस्राएलना पर्वतवर वस्ती करतीन, त्या देशवर तु चढाई करशी; तरीबी
त्या लोकेसले राष्ट्रमाईन बाहेर आणीसनं त्या बठा निर्भय राहातीन. 9 तु
तुफाननामायक चाली जाशी; भुमीले ढग झाकतसं तशा तु व्हशी; तु तुना बठा
सेनासमुह अनी तुनासंगे बराच राष्ट्रसना लोके, आशे तुमी यिशात. 10 प्रभु
परमेश्वर सांगस, त्या दिन आशे व्हयी की तुना मनमां कल्पना येतीन अनी तु
दुष्ट योजनानी युक्ती करशी. 11 तु सांगशी, ज्या प्रदेशमासला गावसले तटबंदी
नही त्यासवर मी चढाई करसू, ज्या आरामशीर निर्भय राही राहीना शेतस,
अनी ज्यासले कोनताच कोट नही, अडसर, वेशी वगैरे काही नही त्यासवर
मी चाली जासू. 12 लोकेसनी मालमत्ता हिसकावाकरता अनी लुटालुट
कराकरता; ज्या ओसाड ठिकानले परत वस्ती व्हयेल शे त्यासनावर मना हात
चालाले पाहिजे, अनी येगयेगळा राष्ट्रसमाईन जमा व्हयेल ज्या लोकेसना
गुरेढोरे अनी मालमत्ता लेयेल शे अनी ज्या पृथ्वीना मधला भागमां राहातसं
त्यासनावर हात चालाले पाहीजे म्हनीसनं मी चाली जासू. 13 शबा, ददान
अनी तार्शीश आठेना व्यापारी अनी त्यासना बठा तरुन सिंह तुले म्हनतीन, तु
लुटालुट कराले येयल शे का? तु मालमत्ता हिसकावाकरता आपला सेनासमुह
जमाडेल शे का? सोने रुपे लयी जावाले पाहिजे, गुरेढोरे अनी माल लयी
जावाले पाहिजे अनी मोठी लुट कराले पाहीजे म्हनीसनं तु येयल शे का?
14 म्हनीसनं हे मानवपुत्रा, संदेश दिसनं गोगाले सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस,
जवय मना लोके इस्राएल निर्भय वस्ती करतीन तवय तुले हाई कयायु नही
का? 15 तु आपला ठिकानवरतीन यिशी; उत्तरकडला दुर दुरना देशमाईन
अस्वारूढ व्हयेल मोठा लोकेसा समुदाय, मोठा दयभार, तु संगे लिसन यिशी.
16 ढगघाई देश झाकास तशे तु मना लोके इस्राएल यासनावर चाल करी यिशी;
हे गोगा, शेवटना दिनमां आशे घडी की मी राष्ट्रसनादेखत तुनाकडतीन मनी
पवित्रता प्रकट करसू; तवय राष्ट्रसनी माले वयखाले पाहिजे म्हनीसनं मी तुले
मना देशवर आणसू. 17 प्रभु परमेश्वर सांगस, मना सेवक ज्या इस्राएलना
संदेष्टा त्यासनाकडतीन पुर्वकायले ज्या ईषयी मी बोलेल व्हतू अनी त्या
कायमां बराच वरीस त्यासनी ज्या ईषयी आशे संदेश दिदा व्हता की मी तुले
त्यासनावर चाल कराले आणसू, तो तुच शे ना? 18 प्रभु परमेश्वर सांगस, गोग
इस्राएल देशवर चाल करी त्या दिन आशे व्हयी की मन्या नाकपुडया संतापमां
फुरफरतीन. 19 कारन मी ईर्ष्यातीन क्रोधाग्नीघाई तप्त व्हयीसनं बोलेल शे की
खरच त्या दिन इस्राएल देशमां मोठा भुमीकंप व्हयी; 20 समुद्रमासाल मासा,
आकासमासाल चिडा, जंगलमासला जनावर, जमीनवर रांगनारा बठा पशू
अनी जमीनवर राहानारा बठा माणसे मनासमोर थरथर कापतीन; पर्वत नष्ट
व्हतीन, कडा खचतीन, परतेक कोट कोसळीसनं जमीनदोस्त व्हयी. 21
प्रभु परमेश्वर सांगस, मना बठा पर्वतसकडे त्यानाईरोधमां तलावर बलावसू;
परतेकनी तलवार आपला भाऊवर चाली. 22 मरी अनी रक्तपात यासघाई मी
त्यासनासंगे वाद मांडसू; त्यासनावर, त्याना सैनिकवर पाऊस, मोठया गारा,
आग अनी गंधक यानी वृष्टी मी त्यासनासंगे जो लोकसमुदाय शे त्यासवर धोधो
करसू. 23 हाई परकारं मी आपली महीमा अनी पवित्रता प्रकट करसू, अनी
बराच राष्ट्रसले प्रत्यक्ष वयख व्हयी; तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे.

39 "हे मानवपुत्रा," गोगानाईरोधमां संदेश दिसनं सांग, प्रभु परमेश्वर
सांगस, हे गोगा, रोश, मेशेख अनी तुबाल यासना अधिपती, दखा, मी
तुमनाईरोधमां शे; 2 मी तुले फिरावसू, तुले लि जासू, उत्तरकडला बराच दुरना
परदेशमां तुले येवाले लावसू; तुले इस्राएलना पर्वतकडे आणसू, 3 मी तुना
डावा हातमासला धनुष्य उडाई दिसू; तुना उजवा हातमासला बाण खाल पाडी
दिसू. 4 तु इस्राएलना पर्वतवर पडशी; तु, तुना बठा सेनासमुह अनी तुनासंगेना
लोकेसना समुह, हया तुमी बठा पडशात; मी तुमले नाना परकारना हिंस्र
चिडासले अनी वनपशुसले भक्ष दिसू. 5 उघडा मैदानमां तु पडशी; कारन मी
हाई बोलेल शे; आशे प्रभु परमेश्वर सांगस, 6 मी मागोगमां अनी व्दिपमां निर्भय
राहानारा लोकेसमां आग धाडसू; तवय त्यासले समजी की मी परमेश्वर शे. 7
मी आपला इस्राएल लोकेसमां मना पवित्र नाव प्रकट करसू; यानामोरे आपला
पवित्र नावनी अप्रतिष्ठा व्हवू देवावू नही; तवय मी परमेश्वर शे, इस्राएलना
पवित्र प्रभु शे आशे राष्ट्रसले समजी यि. 8 दखा, हाई प्राप्त व्हयी राहीना शे;
घडी यि राहीना शे; मी सांग व्हतं तो हाई दिन शे; आशे प्रभु परमेश्वर सांगस.
9 तवय इस्राएलनी नगरमासला रहिवासी बाहेर निघीसनं ढाली अनी कवच,
धनुष्य अनी बाण, गदा अनी भाला, या बठा शस्त्रासले आग लायीसनं जायी
टाकतीन; त्यासना त्यासले सात वरीस सरपन व्हयी. 10 त्या जंगलमाईन
लाकडे आणावूत नही, जंगलमासला लाकडे तोडावूत नही, तर हया हत्यार
त्या जायतीन; त्यासले ज्यासनी लुट त्यासले त्या लुटतीन अनी त्यासले
ज्यासनी त्यासनं हिसकावं त्यासले त्या हिसकावतीन आशे प्रभु परमेश्वर
सांगस. 11 त्या दिन आशे व्हयी की समुद्रना पुर्वले ज्या प्रवाशासना खोरा त्या
गोगाले इस्राएल देशमां कब्रस्थान म्हनीसनं दिसू; त्या येनारा जानारासनी वाट
आडवतीन; तठे गोग अनी त्याना बठा लोकसमुह यासले बुंजतीन; अनी त्याले
हमोन-गोग (गोगना लोकसमुदाय) यानं खोरं आशे म्हनतीन. 12 देश शुध्द
कराकरता इस्राएल घराणं त्यासले सात महिना पुरत बसतीन. 13 देशमासला
बठा लोके त्यासले पुरतीन; मी आपली महीमा प्रकट करसू; त्या दिन हाई
त्यासनी किर्तिले कारन व्हयी, आशे प्रभु परमेश्वर सांगस, 14 हाई काम
कायमना करनारा माणसे त्या येगया करीसनं नेमी देतीन; अनी देश शुध्द

व्हवाले पाहिजे म्हनीसनं त्या माणसे देशभर फिरीसनं जमीनवर पडेल उरेल
सुरेल लोकेसले पुरतीन; सात महीना सरावर त्या त्या शोध कराले लागतीन.
15 शोध करनारा जवय देशभर फिरतीन तवय एखादा हाडं सापडनात तर
बुजनारासनी त्या हमोन-गोगना खोरामां आणीसनं बुजानं म्हनीसनं तठे निशानी
करी ठेयेल शे. 16 एक नगरनं नावबी हमोना (समुदाय) आशे ठेवतीन; हाई
परकारतीन त्या देशनी शुध्दी करतीन. 17 प्रभु परमेश्वर सांगस, हे मानवपुत्रा,
परतेक परकारना चिडाले अनी वनपशुसले सांग की एकजागे व्हा; या;
मी तुमनाकरता यज्ञबली कापी राहीन् शे, इस्राएलना पर्वतवर महायज्ञ करी
राहीनु शे; तठे चारीमेरतीन एकजागे व्हयीसनं मास खा; रंगत प्या. 18 तुमी
वीरसना मास खाशात, पृथ्वीना अधिपती अनी मेंढा कोकरे, बोकड अनी
बैल यासना रंगत पिशात; हया बठा बाशान डोंगरवर पोसेल शेतस. 19
तुमनाकरता कापेल मनी यज्ञपशुनी चरबी तुमी तृप्त व्हतसं तोपावोत खाशात
अनी त्यासना रंगत पिसनं मस्त व्हशात. 20 मना मेजवर बशीसनं घोडा अनी
स्वार, वीर अनी बठा परकारना योध्दा यासले खायीसनं तुमनी तृप्ती व्हयी;
आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 21 तवय मी राष्ट्रसमां मनी महीमा स्थापन करसू;
त्यासले शिक्षा करसू अनी आपला हात त्यासनावर टाकसू; हाई बठ राष्ट्रं
दखतीन. 22 त्या दिनपाईन मोरे मी परमेश्वर त्यासना देव आशे इस्राएल
घराणाले समजी. 23 राष्ट्रसले समजी की इस्राएल घराणामासला लोके आपली
दुष्टाईमुये बंदीवासमां गयात; त्यासनी मनासंगे ईस्वासघात करं म्हनीसनं मी
त्यासनापाईन आपलं तोंड दपाडं अनी त्यासले त्यासना वैऱ्यासनी हातमां दिद्,
तवय त्या बठा तलवारघाई पडनात. 24 त्यासना अशुध्दतापरमान; त्यासना
अपराधपरमानं मी त्यासनासंगे वागन् अनी त्यासनापाईन आपलं तोंड दपाडं.
25 म्हनीसनं प्रभु परमेश्वर सांगस, आते मी याकोबना बंदीवानसले उलटावसू;
अनी इस्राएलना बठा घराणावर दया करसू; मनी पवित्र नावनी ईर्ष्या धरसू. 26
त्या देशमां निर्भय राहातीन अनी कोनीच त्यासले धाक दखाडावूत नही; मंग
त्या लज्जित व्हतीन, मनासंगे करले ईस्वासघातना त्यासले पस्तावा यि.
27 मी त्यासले राष्ट्रसमाईन परत आणसू, त्यासना शत्रुना देशामाईन त्यासले
जमा करसू अनी सर्वा राष्ट्रसनीसमोर त्यासनामां मनी पवित्रता प्रकट करसू.
तवय हाई घडी. 28 मी त्यासले राष्ट्रसमाईन हाकलीसनं परत मीच त्यासले
त्यासना देशमां परत लयी व्हनू; त्यासनामाईन कोनलेच यानामोरे मी परदेशमां
राहावू देवावू नही; हाई दखीसनं मी परमेश्वर शे आशे त्या समजतीन; 29 मी
आपलं तोंड यानामोरे त्यासनापाईन दपाडावू नही; कारन मी आपला आत्मानी
इस्राएल घराणावर वृष्टी करेल शे, आशे प्रभु परमेशवर सांगस.

40 आमना बंदीवासना पंचवीसावा वरीसले, मनजे नगरना नाश व्हवाना
चौदावा वरीसले, वरीसना सुरुवातना दहावा महीनाले परमेश्वरनं
वरदहस्त मनावर व्हनं अनी त्यानी माले तठे लयी गया. 2 त्यानी दिव्य दृष्टीतीन
माले इस्राएल देशमां एक बराच मोठा पर्वतवर लयीसनं ठेवं; त्यानावर दक्षिणले
नगरना आकारनामाईक काहीतरी व्हतं. 3 त्यानी माले त्या जागवर लयी
गया तवय तठे एक माणूस दखायना; त्यानं रूप पितयनामायक व्हतं; त्यानी
हातमां तागनी एक दोरी व्हती अनी मोजानी काठी व्हती; तो वेशीनाजोडे उभा
व्हता. 4 तो माणुस माले बोलना, "मानवपुत्रा," "आपला डोयासघाई दख,
आपला कानघाई आयक, अनी मी तुले जे काही दखाडसू त्या सर्वाकडे
चित्त लाव; हाई तुले दखाडाले पाहिजे म्हनीसनं मी तुले इकडे आणेल शे, तु
जे काही दखशी ते इस्राएल घराणाले सांग." 5 मी दख तवय त्या मंदीरना
आजुबाजूले एक तट व्हता; त्या माणुसनी हातमां मोजानी एक काठी व्हती;
ती सवू हात लांब व्हती; हाई माप एक हात अनी चार आंगठया व्हत्यात;
त्यानी त्या इमारतनी भितनी जाडी एक काठी अनी उची एक काठी मोजी. 6
तो पुर्वकडला ज्या पायऱ्या व्हत्यात त्या वर चढी गया; त्यानी दारना उंबरठा
एक काठी रुंद मोजी; हाऊ पहिला उंबरठा एक काठी भरला. 7 परतेक चौकी
एक काठी लांब अनी एक काठी रुंद राहीसनं त्या चौक्यासमासलं अंतर पाच
हात व्हतात; मंदीरनामोरेना देवडीनाजोडेना दारना उंबरठा एक हात व्हता. 8
मंदिरकडली दारनी देवडी त्यानी एक काठी मोजी. 9 त्यानी त्या दारनी
देवडीनं माप लिद तवय ते आठ हात भरं; तिना खांब दोन हात भरनात; हाई
दारनी देवडी मंदीरनासमोर व्हती. 10 पुर्वकडली दारनी हाई बाजूले अनी त्या
बाजुले तीन चौक्या व्हत्यात; त्या तिनीसना माप सारखाच राहीसनं दोनी
बाजुले खांबभी एकच मापनं व्हतं. 11 त्यानी दारना प्रवेशमार्गनी रुंदी दहा हात
अनी लांबी तेरा हात मोजात. 12 त्या चौक्यासनी समोरनी जागा एक बाजुले
एक हात अनी दुसरी बाजुले एक हात व्हती; त्या चौक्या दोनी बाजुले सवू
हात व्हतात. 13 त्यानी एक चौकीना छावनीपाईन दुसरी छावनीपावोत दार
दारले धरीसनं पंचवीस हात रुंदी मोजी. 14 त्यानी देवडीना माप लिदात त्या
ईस हात भरनात; त्या देवडीले लागीसनं दारना आजूबाजुले आंगन व्हतं.
15 प्रवेश दारपाईन मजारना दारना देवडीना पुढेना भागपावोत पन्नास हात
भरनात. 16 त्या चौक्याले अनी दारना मजारनी बाजुले त्यासन्या खांबाले
झरोके व्हतात; आशे मजारना चारी बाजुले झरोका व्हतात. अनी खांबवर
खजुरना झाडे कोरेल व्हतात. 17 तवय त्यानी माले बाहेरना आंगनमां लयी
गया तवय तठे चारीमेर खोल्या राहीसनं त्या आंगनमां चिरेबंदी करेल व्हती
आशे नजरमां व्हनं; हया चिरेबंदीवर तीस खोल्या व्हत्यात. 18 हया चिरेबंदी
मनजे मनजेच खालनी चिरेबंदी दारले लागीसनं त्यासनी लांबी एवढी व्हती.
19 जवय त्यानी खालना दारनासमोरतीन मजरना आंगनपावोत रुंदी मोजी ती
पुर्व अनी उत्तर बाजुले शंभर हात भरनात. 20 मंग त्यानी बाहेरनां अंगनले
लागीसनं उत्तरकडला दारनी लांबीरुंदी मोजी. 21 त्यान्या चौक्या हाई बाजुले
तीन अनी ती बाजुले तीन व्हत्यात; त्यानं खांब अनी महीरापी हाई पहिला
दारना मापनामायक व्हतं; त्यानी लांबी पन्नास हात अनी रुंदी पंचवीस हात
व्हती. 22 त्यान्या खिडक्या, वसरी अनी खजुरना कोरेल झाडे हया पुर्वना
तोंडले राहीसनं दारना माप परमानं व्हती; त्यानावर चढी जावाकरता सात
पायऱ्या व्हत्यात; अई त्यासन्यासमोर त्यान्या वसरी व्हत्यात. 23 मजारना
आंगनमां पुर्वकडला दारनामायक उत्तरकडला दारनासमोर एक दार व्हतं; एक
दारपाईन दुसरा दारपावोत त्यानी शंभर हात मोजात. 24 मंग दक्षिण भागमां
माले लयी गया, तवय तठे दक्षिणना तोंडले एक दार नजरमां पडनं; त्यानं
खांब अनी वसरी त्यानी मोज्यात त्या पहिलासारखाच भरनात. 25 वर सांगेल
खिडक्यासपरमानं यालेबी आजुबाजूले खिडक्या अनी वसऱ्या व्हत्यात;
त्यासनी लांबी पन्नास हात अनी रुंदी पंचवीस हात व्हतात. 26 त्यानावर चढी

जावाकरता सात पायर्‌या व्हत्यात अनी त्यानासमोर त्यानी वसरी व्हती; अनी
त्याना खांबवर इकडना बाजुले अनी तिकडना बाजुले एक एक खजुरना झाड
कोरले व्हतात. 27 दक्षिणकडला मजारनं आंगनले दार व्हतं; दक्षिणकडला
हाई दारपाईन ते त्या दारपावोत शंभर हात भरनात. 28 तवय त्यानी माले
दक्षिणकडला दारकडतीन मजारनां आंगनमां लिसनं दक्षिणकडला दार मोजं;
ते तेवढचं भरनं. 29 त्यापरमानं त्यानी त्यान्या चौक्या, खांब, अनी त्यावरना
वसर्‌या ह्या मोज्यात, त्या तेवढयाच भरन्यात, त्याले अनी त्याना आजुबाजूना
वसरीसले खिडक्या व्हत्यात, त्यासनी लांबी पन्नास हात अनी रुंदी पंचवीस
हात भरनात. 30 त्यान्या आजुबाजूले वसर्‌या व्हत्यात; त्या जवयपास पंचवीस
हात लांब अनी पाच हात रुंद व्हत्यात. 31 त्या वसर्‌या बाहेरन्या आंगनना
बाजुला व्हत्यात; त्यान्या खांबवर खजुरना झाड कोरेल व्हतात; त्यानावर
चढी जावाले आठ पायर्‌या व्हत्यात; 32 मंग त्यानी माले पुर्वकडला मजारना
आंगनमां लिसनं ते दार मोजं; ते तेवढच भरनं. 33 त्यान्या चौक्या, खांब
अनी वसर्‌या त्यानी मोज्यात, त्याबी तेवढयाच भरन्यात; त्यान्या आजुबाजूले
खिडक्या अनी वसर्‌या व्हत्यात; त्यानी लांबी पन्नास हात अनी रुंदी पंचवीस
हात व्हतात. 34 त्यान्या वसर्‌या बाहेरना आंगनना बाजुले व्हत्यात; त्याना
खांब इकडना बाजुले अनी तिकडना बाजुले खजुरना झाडे कोरेल व्हतात,
त्यानावर चढी जावाकरता आठ पायर्‌या व्हत्यात. 35 मंग तो माले उत्तरले
लयी गया; तेबी त्यानी मोज अनी ते तेवढच भरनं. 36 त्यान्या चौक्या, खांब
अनी वसर्‌या त्यानी मोज्यात, त्यान्या आजुबाजूले खिडक्या व्हत्यात; त्यानी
लांबी पन्नास हात अनी रुंदी पंचवीस हात व्हतात. 37 त्याना खांब बाहेरना
आंगनना बाजुले व्हतात; इकडना बाजुले अनी तिकडना बाजुले खजुरना झाडे
कोरेल व्हतात, त्यानावर चढी जावाकरता आठ पायर्‌या व्हत्यात. 38 दारना
खांबले लागीसनं एक एक खोली राहीसनं तिले दार व्हतात; तठे होमबली
धयेत. 39 दारना देवडीमां होम अर्पण, पाप अर्पण अनी दोषार्पण यासना
जनावर कापाकरता हाई बाजुले दोन अनी ती बाजुले दोन आशे मेज व्हतात.
40 अनी बाहेरनी बाजुले, उत्तरना भागले प्रवेश मार्गमां चढी जावानी वाटवर
दोन मेज व्हतात; तशेच दुसरी बाजुले दारनी देवडीनाजोडे दोन मेज व्हतात.
41 दारनी बाहेरनी आंगले दोनी बाजुसले चार मेज व्हतात; आशी यज्ञपशू
कापाकरता आठ मेज व्हतात. 42 होम अर्पन कराकरता ताशीव दगडना चार
मेज व्हतात; ती दीड हात लांब, दीड हात रुंद अनी एक हात उचा आशे
व्हतात; ज्या हत्यारसघाई होमबली अनी दुसरा यज्ञपशू कापेत ती त्यानावर
ठेवेत. 43 चार अंगठया लांबन्या आकडया मंदीरन्या आजुबाजूले लायेल
व्हत्यात; यज्ञपशुनं मास त्या मेजवर ठेयेत. 44 मजारना दारनाबाहेर, मजारना
आंगनमां दोन खोल्या व्हत्यात; एक उत्तरना दारनी बाजुले दक्षिणमां अनी
दुसरी दक्षिण दारनी बाजुले उत्तरले व्हती. 45 तो माले बोलना, हाई दक्षिणले
जी खोली व्हती ती मंदीरना रक्षण करनारा याजककरता शे. 46 अनी उत्तरले
जी खोली व्हती ती वेदीना रक्षण करनारा याजककरता शे; त्या सादोकना वंश
व्हतात; त्या लेवीना वंशमासला राहीसनं परमेश्वरनाजोडे सेवा कराले जातसं.
47 त्यानी आंगन मोज ते शंभर हात लांब अनी शंभर हात रुंद आशे चौरस
भरनात; अनी मंदीरनासमोर वेदी व्हती. 48 मं तो माले मंदीरना देवडीमां लयी
गया अनी त्या देवडीना परतेक खांब मोजात तो एक बाजुतीन पाच हात
अनी दुसरी बाजूतीन पाच हात भरनात; त्या दारनी रुंदी एक बाजूतीन तीन
हात अनी दुसरी बाजूतीन तीन हात भरनात. 49 देवडीवर चढी जावाकरता
पायर्‌या व्हत्यात, त्या बाजूतीन तिनी लांबी ईस हात अनी रुंदी आकरा हात
भरनात; त्या खांबना एक बाजुले एक अनी दुसरी बाजुले एक आशे दाखला
खांब व्हतात.

41 मंग त्यानी माले मंदीरना गाभारामां लयी गया; त्यानी तठेना खांब
मोजात तवय त्यासनी रुंदी एक बाजुले सवू हात अनी दुसरी बाजुले सवू
हात भरनात; हाई गाभारानी रुंदी मंडपना एवढी व्हती. 2 दारनी रुंदी दहा हात
व्हती, अनी त्यानी एक बाजू पाच हात अनी दुसरी पाच हात व्हती; त्यानी
गाभारानी लांबी चायीस हात अनी रुंदी ईस हात मोजी. 3 मंग मजार जायीसनं
त्यानी दारना परतेक खांब मोजात त्या दोन हात भरनात; दरवाजानी उची सवू
हात अनी रुंदी सात हात भरनी. 4 त्यानी गाभारानीसमोरनी जागनी लांबी ईस
हात अनी रुंदी ईस हात मोजी; तो माले बोलना, हाई परमपवित्रस्थान शे. 5
त्यानी मंदीरनी भित सवू हात मोजी; मंदीरना आजुबाजूले परतेक बाजुले
खोल्या व्हत्यात त्या परतेकनी रुंदी चार हात भरन्यात. 6 बाजुन्या ज्या
खोल्या एक वर एक आशा तीन तालन्या राहीसनं त्या रांगमां तीस व्हत्या;
मंदीरन्या आसपासन्या खोल्यासकरता ज्या भित व्हती तिले त्या लागेल
व्हत्यात; तरीबी मंदीरन्या भितले लागेल नही व्हतात. 7 बाजुन्या कोठडया
माडीन्या आजुबाजूले वर गयात तसतशा त्या रुंद व्हत गयात; म्हनीसनं हाई
माडीनी रुंदी वरनी बाजुले जास्त व्हती, आशी ती रुंदी खालनापेक्षा मजारला
मजलामां अनी तठलापेक्षा वरना मजलामां वाढत गये. 8 मंदीरले उचा पाया
व्हतात आशे मी दख; बाजुना कोठासना पाया सवू मोठा हातनी एक काठी
भरनी. 9 बाजुन्या कोठडयासन्या बाहेरनी भितनी जाडी पाच हात व्हतात;
मंदीरन्या बाजुन्या कोठडीले लागीसनं एक जागा उघडी राहेल व्हती. 10
खोल्यासनी बाहेर मंदीरना आसपास ईस हातना आंतर व्हता. 11 बाजुन्या
कोठडयासन्या दार उघडया जागवर व्हतात, एक दार उत्तरले अनी दुसरा दार
दक्षिणले व्हतं; हाई खुली जागनी रुंदी चारीमेरतीन पाच हात व्हती. 12
मंदीरनी पश्चिमले सोडेल जागनीसमोर जी माडी व्हती तिनी रुंधी सत्तर हात
व्हती, तिनी भित चारीमेरतीन पाच हात जाडी व्हती; अनी तिनी लांबी नव्वद
हात व्हती. 13 त्यानी मंदीर शंभर हात मोजं; अनी तवय सोडेल जागा अनी
भितनासंगे माडी हाई शंभर हात लांब भरनी. 14 मंदीरनी मोरेनी बाजू अनी
पुर्वकडली सोडेल जागा यानी रुंधी शंभर हात व्हती. 15 मंदीरनामांगे जी
सोडेल जागानीमोरेनी इमारतनी लांबी अनी दोनी बाजुना सज्जे, मजारना
गाभारा अनी आंगनमासल्या देवडया हाई बठया त्यानी शंभर हात मोजात. 16
तिनी मजलासना दारना उंबरठा, खिडक्या अनी उंबराठाना आजुबाजूना सज्जे
यासले तक्तोपोशी व्हती; जमीनपाईन ते खिडक्यासपावोत भितले तक्तोपोशी
करेल व्हती अनी खिडक्याबी भरी काढेल व्हत्यात. 17 मंदीरमासला अनी
बाहेरनी बाजुले दारनी जागा, आजुबाजूना भितना मजारनं अनी बाहेरनं हाई
बठी मापमां व्हती; 18 त्यानावर कस्ब अनी खजुरना झाड कोरेल व्हतात; दोन
दोन कस्बना मजार एक एक खजूरना झाड व्हतं, अनी परतेक कस्बला दोन

तोंड व्हतात. 19 कस्बले एक खजुरना झाडकडे माणसुनं तोंड अनी दुसरी
खजुरनी झाडकडे तस्न सिंहनं तोंड व्हत; मंदिरना चारीमेर हाई परकारनं
काम व्हतं. 20 जमीनपाइन दारना वरना भागपावोत गाभाराना भितवर कस्ब
अनी खजुरनं झाड कोरेल व्हतं. 21 गाभारानं दारनं खांब चौरस व्हतं;
परमपवित्रस्थानना समोरनं बाजुन रूप गाभारानामायक व्हतं. 22 वेदी लाकूडनी
राहीसनं तीन हात उचा अनी दोन हात लांब व्हती, तिना कोपरा, तिन्या बैठका
अनी तिन्या भिता लाकूडन्या व्हत्यात; त्यानी माले सांग, परमेश्वरना समोरनं
हाई मेज शे. 23 गाभाराले अनी परमपवित्रस्थानले दोन कवाड व्हतात. 24
एक कवाडले दोन अनी दुसरा कवाडले दोन आशे उघड झाक कराकरता
येनाऱ्या दोन दोन झडपा व्हत्यात. 25 भितपरमानं त्यानावर मनजे गाभाराना
कवाडवर कस्ब अनी खजुरना झाड कोरेल व्हतात, अनी बाहेरनी देवडीना
बाहेरनी बाजुले लाकडसन्या मोठ मोठल्या तुळ्या व्हत्यात. 26 देवडीन्या
दोनी बाजुले खिडक्या राहीसनं त्यानावर खजुरना झाडबी कोरेल व्हतात;
मंदिरन्या बाजुन्या खोल्या अनी मोठमोठल्या तुळ्या हाई परकारं व्हत्यात.

42 तवय त्यानी माले उत्तरकडला रस्ताघाई बाहेरना आंगनमां लयी गया;
अनी ती सोडेल जागा अनी उत्तरकडली इमारत यान्यासमोरन्या
खोल्यासनी इमारतमां लयी गया. 2 तिना दार उत्तरदिशाले राहीसनं तिनी लांबी
शंभर हात अनी रुंदी पन्नास हात व्हती. 3 मजारमां ईस हातनी आंगननामोरे
अनी बाहेरना आंगनना फरसबंदीनामोरे तिसरा मजलाले समोरा समोर सज्जे
व्हतात. 4 खोल्यासनीमोरे दहा हात रुंद अनी शंभर हात लांब आशी एक वाट
व्हती; त्यासना दार उत्तर दिशाले व्हतं. 5 वरनी मजलानी जागा सज्जामां
गुतेल व्हती म्हनीसनं तठेना खोल्या खालन्या अनी मजारन्या मजलाना
मानतीन दाखल्या व्हत्यात. 6 कारन त्या खोल्यासना मजला तीन व्हतात;
आंगनपरमानं त्यासले खांब नही व्हतात; म्हनीसनं खालनी अनी मजारनी
मजलानी जागापेक्षा वरनी संकुचित व्हती; 7 अनी त्या खोल्यासनीसंगे
एकसारखा आशी खोल्यासनी मोरेनी बाहेरनी आंगनकडे जायेल एक भित
व्हती; तिनी लांबी पन्नास हात व्हती. 8 कारन बाहेरनी आंगननी खोलीनी
जवयपास लांबी पन्नास हात व्हती; अनी दखा, गाभारानीमोरे ती शंभर
हात व्हती. 9 हया खोल्यासनी खाल पुर्वेले प्रवेशना दार व्हता; तठेतीन
बाहेरना आंगणमाईन येनारा त्या खोल्यासमां जायेत. 10 दक्षिणकडला आंगणनं
लांबीकडली भितले लागीसनं ती सोडेल जागानीमोरे अनी इमारतनीमोरे
खोल्या व्हत्यात. 11 उत्तरकडल्या खोल्यासनीमोरे जशा रस्ता व्हता तशा
त्याना समोरनाबी रस्ता व्हता; त्यासनी लांबी रुंदी, त्यासन्या बाहेर जावान्या
बठया वाटा अनी त्यासनी जवयपास व्यवस्था त्यासना परमानं व्हती.
12 त्यासना दारपरमानं दक्षिण दिशानं खोल्यासना दार व्हतात; रहदारीना
रस्ताना तोंडनाजोडे मनजे उजवी भितनीजोडे वाटवर एक दार व्हतं; तठेतीन
पर्वकडला येनारा लोके प्रवेश करेत. 13 तो माले बोलना, सोडेल जागानी
मोरेनी उत्तरकडल्या खोल्या अनी दक्षिणकडल्या खोल्या पवित्र राहीसनं तठे
परमेश्वरनासमोर जानारा याजक यासनी परमपवित्र पदार्थ सेवन करानं; तठे
त्यासनी अन्नबली, पापबली, दोषबली आशे परमपवित्र पदार्थ ठेवानात;
कारन ती जागा पवित्र शे. 14 याजक मजार जावावर पवित्रस्थानमाईन बाहेरना
आंगणमां त्यासनी तशेच जावानं नही; तर सेवानी येयले आपला कपडा
त्यासनी त्या खोल्यासमां ठेवानं, कारण ती पवित्र शेतस; मंग त्यासनी दुसरा
कपडा घालीसनं सार्वजनिक ठिकानले जावानं. 15 त्यानी मंदीरना मजारनं
माप लेवानं सरावं तवय त्यानी माले पुर्व दिशानं दारघाई बाहेर लयी गया अनी
ते बाहेरतीन चारीमेरनी बाजु मोजी. 16 त्यानी मोजमाप करानी काठीघाई
पुर्वभाग जवयपास पाचशे हात मोजं. 17 त्यानी मोजमाप करानी काठीघाई
उत्तर भाग जवयपास पाचशे हात मोजं. 18 तशेच मोजमाप करानी काठीघाई
दक्षिण भाग जवयपास पाचशे हात मोजं. 19 त्यानी पश्चिमकडे वयीसनं
मोजमाप करानी काठीघाई जवयपास तो भाग पाचशे हात मोजं. 20 त्यानी
ते चारी बाजुतीन मोजी काढं; पवित्र ठिकान अनी सामान्य ठिकान येरा
येरमाईन येगळं करी ठेवाकरता त्यानी आजुबाजूले एक भिग व्हती; तिनी
लांबी पाचशे हात अनी रुंदी पाचशे हात व्हती.

43 मंग पुर्व दिशाना दारकडे तो माले लयी गया; 2 तवय दख,
इस्राएलना देवना वैभव पुर्वकडतीन प्रकट व्हयनं; त्याना शब्द महापुरना
आवाजनामायक व्हता; अनी त्याना वैभवतीन बठी पृथ्वी प्रकाशमय व्हयनी
3 मी नगरना नाश कराले येयल व्हतू तवयना दृष्टांतनामायक दृष्टांत मी दख;
खबार नदीना काठले जो दृष्टांत मी दखा तशे दृष्टांत मना नजरां पडनं; तवय मी
उबडा पडनू. 4 पुर्व दिशाना दारकडतीन परमेश्वरनं तेज मंदीरमां व्हनं. 5 तवय
आत्मानी माले उचलीसनं मजार आंगणमां लयी गया, तवय दख, परमेश्वरना
तेजघाई मंदीर भरी जायेल व्हतं; 6 अनी मंदीरमाईन कोनीतरी मनीसंगे
बोली राहीना शे आशे मी आयकं, अनी मनाजोडे एक माणुस उभा व्हता. 7
तो माले बोलना, मानवपुत्रा, हाई मना सिंहासनंन स्थळ, पादासननं स्थळ
शे. तठे मी इस्राएल वंशमां सर्वकाय राहासू; इस्राएल घराणाना लोके अनी
त्यासना राजे आपला व्यभिचारतीन अनी त्यासना राजासनी स्थापन करेल
प्रेतवत मुरतीसघाई आपला उच्चस्थानवर यानामोरे आपला पवित्र नावले बट्टा
लावावूत नही; 8 त्यासनी आपला उंबरठा मना उंबरठाना शेजारले, आपला
दारनं खांब मना दारना खांबना शेजार उभं करेल शे, अनी मनामां अनी
त्यासनामां एक भित आडवी व्हती; अमंगळ कृत्य करीसनं त्यासनी मना पवित्र
नावले बट्टा लावं म्हनीसनं मी संतापमां त्यासना नाश करा. 9 आते त्यासनी
आपला व्यभिचार अनी त्यासना राजासनी स्थापन करेल प्रेतवत मुरत्या दुर
करी टाका; मंग मी त्यासनां सर्वकाय राहासू. 10 हे मानवपुत्रा, इस्राएल
घराणासले हाई मंदीर दखाड, मनजे त्या आपला पापनाबद्दल लज्जित व्हतीन
अनी त्यासनी हाई नमुनादार इमारतनी माप लेवानं. 11 त्यासनी करेल सर्वा
कृत्यासनीबदल त्या लज्जित व्हयनात मनजे त्यासले हाई मंदीरना आकार,
त्यानी रचना, त्यामां येवा जावाना रस्ता, त्यामासल्या आकृत्या, त्यान्या
बठया विधी, अनी त्याना सर्वा नियम त्यासले दखाड अनी त्यासनासमोर
लिखी ठेव, मनजे त्यासना सर्वा नियमना अनी विधीनं अवलंबन करीसनं त्या
वागतीन. 12 मंदीरना हाऊ नियम शे; पर्वतना माथावर चारीमेरना बठा परदेश
भलता पवित्र शे, दखा, मंदीरना हाऊ नियम शे. 13 हातघाई वेदीना हया माप
शेतस; (हाऊ हात मनजे एक हात अनी चार आंगठया;) तिना तयभार हातभर

उचा, हातभर स्ंद अनी तिना कडाना पाटथरा ईंटभर; हाऊ वेदीना पाया. 14
तिना तयभागपाईन खालना बैठकपावोत उची दोन हात अनी स्ंदी एक हात
अनी खालनी बैठकपाईन वरनी बैठकपावोत उची चार हात अनी स्ंदी एक
हात व्हती. 15 वेदीनी वरनी भागनी उची चार हात; वेदीना अग्नीकुंडले
लागीसनं वर जायेल चार शिंग व्हतात. 16 वेदीना अग्नीकुंड बारा हात लांब
अनी बारा हात स्ंद व्हतात; त्या समचौरस व्हतात. 17 तिनी बैठक चौदा हात
लांब अनी चौदा स्ंद आशी व्हती; तिना आजुबाजूले पाटथरा अर्धा हात; अनी
तिना तयभाग आजुबाजूले एक हात उचा व्हता; तिन्या पायत्या पुर्व दिशाले
व्हतात. 18 तवय तो माले बोलना, मानवपुत्रा, प्रभु परमेश्वर सांगस, हाई
वेदीवर होमार्पण कराले पाहिजे म्हनीसनं अनी रंगत शितडाले पाहिजे म्हनीसनं
ती बांधी टाकतीन मंग त्यानंतर दिवसना तिनासंबंधमां विधी हाई: 19 मनी
सेवा कराले मनाजोडे येनारा लेवी वंशमासला सादोकना कुयमासला याजक
याले पापार्पण कराकरता तु एक वासरू दे; आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 20 तु
त्यानं रंगत लिसन वेदीना चारी शिंगसवर, बैठकना चारी कोपरासवर अनी
आजुबाजूना पाटथर्‌यावर शितड; हाई परकारतीन प्रायश्चित करीसनं ती शुध्द
कर. 21 मंग तु पापार्पना वासरू लेय अनी त्यानाघाई पवित्रस्थानना बाहेर
मंदीरना नेमेल जागवर त्याना होम करानं. 22 दुसरा दिन पापार्पण कराकरता
एक निर्दोष बोकडया ले; वासरूना होमघाई जशी वेदी शुध्द करी तशी
यानाघाईबी कराले पाहिजे. 23 शुध्दीरकन सरनं मनजे एक निर्दोष वासरू
अनी कयपमासला एक निर्दोष एडका अर्पण कर. 24 तु ते परमेश्वरनासमोर
आण; मंग याजक त्यानावर मीठ टाकतीन अनी त्यानं हवन करीसनं ते
परमेश्वरले अर्पण करतीन. 25 तु सात दिन रोज एक एक निर्दोष बोकडयानं
पापार्पण करं; एक वासरू अनी कयपमासला एक निर्दोष एडका हाऊबी
त्यानी अर्पण करानं. 26 यापरमानं सात दिन वेदीनाईंषयी प्रायश्चित करीसनं
तिनी शुध्दी करानी, आशे तिना संस्कार व्हवाले पाहिजे. 27 त्या दिननी
कार्य सरावर आठवा दिनले अनी यानामोरे याजक तुमनं होमबली अनी तुमनं
शांतीबली वेदीवर अर्पन करतीन अनी मी तुमनावर प्रसन्न व्हसू आशे प्रभु
परमेश्वर सांगस.

44 मंग त्यानी माले त्या मंदीरना पुर्व दिशाना बाहेरना दारकडतीन जानारा
वाटघाई परत लयी वना; तवय ते दार बंद व्हतं. 2 तवय परमेश्वर
माले बोलना, हाई दार बंद ठेवानं; उघडानं नही, आठेतीन कोनी परवेश
करानं नही; कारन परमेश्वर, इस्राएलना देव, यानी हाई दारतीन परवेश करं
म्हनीसनं हाई बंद ठेवानं. 3 राजानीबारामां बोलशात तर तो राजा शे म्हनीसनं
परमेश्वरनासमोर त्या दारमां बशीसनं तो जेवण करी; दारना देवडीना वाटघाई
तो यि जायी. 4 मंग त्यानी माले उत्तरना दारले जानारा वाटघाई मंदीरनासमोर
लयी गया; मी दख तवय परमेश्वरना तेजघाई परमेश्वरनं मंदीर भरेल व्हतं;
तवय मी उबडा पडनू. 5 मंग परमेश्वर माले बोलना, मानवपुत्रा, परमेश्वरना
मंदीरनाईंषयी सर्वा ईंधी अनी सर्व नियम यानाईंषयी जे मी बठ तुले सांगी
राहीनू त्यानाकडे चित्त लाव; डोया उघाडीसनं दख अनी कान दिसनं आयक;
अनी मंदीरना परतेक दारघाई पवित्रस्थानमां जावानीबारामां जे सांगस त्याकडे
चित देय. 6 "त्या फितुरी इस्राएल घराणाले सांग, प्रभु परमेश्वर सांगस,
इस्राएल वंशसवन; तुमी हाई बठ अमंगळ कृत्य करात ते आते बसं व्हयनं;
7 तुमी माले अन्न, चरबी अनी रंगत अर्पन करतसं तवय मनतीन अनी
शरीरतीन बेसुंती आशे परका लोकेसले मना पवित्रस्थानमां आणीसनं मनं
मंदीर भ्रष्ट करेल शे; हाई परकारतीन तुमी मना करार मोडीसनं आपला बठा
अमंगळ कृत्यासमां भर घालेल शे. 8 तुमी मन्या पवित्र वस्तुसनी राखन करात
नही; तर तुमी पवित्रस्थानमां तुमी सोता ऐवजी त्यासले मन्या पवित्र वस्तुना
राखनदार नेमं. 9 प्रभु परमेश्वर म्हनसं, इस्राएल वंशमा राहानारा, मनतीन
अनी शरीरतीन बेसुंती ज्या परदेशीसमाईन कोनी मना पवित्रस्थानमां येवानं
काम नही. 10 इस्राएल जवय बहकी गयात तवय ज्या लेवी मनापाईन दुर
गयात अनी आपल्या मुरतीसनामांगे लागीसनं माले सोडीसनं बहकी गयात
त्यासले आपला अधर्मना फय भोगनं पडी. 11 त्या मना पवित्रस्थानमासला
चाकर व्हतीन; मंदीरना दारनामोरे त्या पहारेकरी व्हतीन अनी मना मंदीरमां
त्या सेवा चाकरी करतीन; त्या लोकेसकरता होमपशू अनी यज्ञबली यासना
वध करतीन; अनी लोकेसनी सेवाचाकरी कराले त्यानामोरे उभा राहातीन.
12 त्यासनी त्यान्या मुरतीसनामोरे इस्राएल घराणानी सेवाचाकरी करी अनी
त्या त्यासले पापमां पाडनारा अडथळा व्हयना; म्हनीसनं मी त्यासनावर
हात उगारेल शे, अनी त्या अधर्मना प्रतिफय भोगतीन आशे प्रभु परमेश्वर
सांगस. 13 त्यासनी याजक हाई नातातीन मनी सेवा कराकरता मनासमोर
येवानं नही; मन्या बठया पवित्र वस्तु, परमपवित्र वस्तू यासनाजोडे त्या येता
कामा नही; तर त्यासनी आपली अप्रतिष्ठा सोसानी अनी आपला अमंगळ
कृत्यासबद्दल शिक्षा भोगानी. 14 मना मंदिरमां जी काही सेवा व्हत राहास तिले
अनुसरीसनं अनी त्यामां जे काही करानं राहास त्यानीबारामां मना मंदीरना
राखन करनारा आशे मी त्यासले करसू. 15 इस्राएल वंश माले सोडीसनं
बहकी गयात तवय लेवी वंशमासला याजकसमाईन सादोक वंश यासनी मनी
पवित्रस्थाननी सेवाचाकरी करी, म्हनीसनं मनाजोडे यिसनं मनी सेवा करतीन;
मनासमोर उभा राहातीन अनी माले चरबी अनी रंगत अर्पन करतीन, आशे
प्रभु परमेश्वर सांगस. 16 त्या मना पवित्रस्थानमां येतीन, त्या मनी सेवा
कराकरता मना मेजनाजोडे येतीन अनी मन्या पवित्र वस्तुसन्या रक्षण करतीन.
17 त्या मजारन्या आंगणना दारकडे जातीन तवय त्यासनी तागना कपडा
घालानं; त्यासनी मजारनां आंगणना दारपान अनी मंदीरनी सेवा करतीन तवय
त्यासनी लोकरना कपडा घालानं नही; 18 त्यासनी आपला डोकामां तागना
फेटा घालानं; त्यासनी कंबरले तागनं चोयन घालानं; त्यासनी घाम यि आशे
कंबरले वेष्टन घालानं नही. 19 त्या बाहेरना आंगणमां जातीन, लोकेसमां
बाहेरना आंगणमां जातीन, तवय त्यासना कपडासना स्पर्शघाई लोके पवित्र
व्हवाले नही पाहिजे म्हनीसनं त्यासनी सेवानी येयना कपडा काढीसनं पवित्र
खोलीमां ठेवानं अनी दुसरा कपडा घालानात. 20 त्यासनी आपला डोका
काढानं नही; नहीते केस लांब वाढावानं नही तर त्यासनी आपला डोकानं केस
कापानं. 21 मजारना आंगणमां जावानी येयले कोनताच याजकनी द्राक्षरस
पेवानं नही. 22 त्यासनी ईंधवासनीसंगे नहिते सोडेल बाईंनीसंगे लगीन करानं
नही, तर इस्राएली वंशमासली कुमारीनीसंगे एखादा याजकनी ईंधवानीसंगे
लगीन करानं. 23 त्यासनी मना लोकेसले शिक्षण देवानं, पवित्र काय अनी

सामान्य काय शुध्द काय अनी अशुध्द काय यासमासला भेद त्यासले दखाडी देवानं. 24 झगडाखोरसना निवाडा कराले त्यासनी कायम तत्पर राहावानं; मना निर्णयपरमानं हाऊ निवाडा त्यासनी करानं; बठा सणासमां मना धर्मशास्र अनी नियम पायानं अनी मना शब्बाथनं पवित्रतीन पालन करानं. 25 त्यासनी प्रेतले हात लायीसनं अशुध्द व्हवानं नही; पन माय, बाप, पोर्‍या, पोर, भाऊ अनी कुवारी बहीन यासना बारामां त्या अशुध्द व्हयनाते चाली. 26 तो शुध्द व्हवावर आजुन सात दिन मोजानं. 27 मंग तो पवित्रस्थानमां, मनजे मजारना आंगणमां, पवित्रस्थानमासली सेवा कराले जायी त्या दिन त्यानी आपल पापार्पण करानं: आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 28 त्यासले वतन काय म्हनशात तर मी त्यासनं वतन शे; त्यासले इस्राएलमां वाटा देवानं नही; त्यासना वाटा मी शे. 29 अन्नार्पण, पापार्पण अनी दोषार्पण हाई त्यासनी खावानं; इस्राएलनी वाहेल परतेक गोष्ट त्यासनी व्हवाले पाहिजे. 30 बठा पहिला फळना भाग, समर्पित अंश म्हनीसनं अर्पन करानी परतेक वस्तु याजकनी व्हवाले पाहिजे; तुमी तिंबेल कणिकना एक पहिला गोया याजकले देवानं मनजे तुमना घरले बरकत राही. 31 कोनतबी त्याना मरेल नहीते टाकेल जनावर याजकनी खावानं नही; मंग तो चिडा राहो की पशू राहो.

45 तुमी चिठ्ठया टाकीसनं वतनकरता देशनी वाटनी करशात तवय परमेश्वरकरता समर्पित अंश अर्पन करानं; जमीनना एक वाटा पवित्र म्हनीसनं येगळा काढी ठेवानं; त्यानी लांबी पंचवीस हजार हात अनी रुंदी ईस हजार हात राहावाले पाहिजे; हाई बठी जागा चारीमेरतीन पवित्र ठेवानं. 2 यानामाईन पाचशे हात लांब अनी पाचशे हात रुंद एवढी समचौरस जागा पवित्रस्थानकरता ठेयीसनं तिना आजुबाजूले पन्नास हात मोकळी जागा राखी ठेवानी; ती चारीमेरतीन समचौरस राहावाले पाहिजे. 3 ती मोजेल जमीनमाईन तु पंचवीस हजार हात लांब अनी दहा हजार हात रुंद मोजी काढ; हाई जागवर पवित्रस्थान व्हयी; ते परमपवित्र शे. 4 हाई क्षेत्र पवित्र राहावाले पाहिजे; सेवा कराले परमेश्वरनाजोडे जानारा पवित्र स्थानना सेवकसकरता मनजे याजकसकरता ते राहावाले पाहिजे; तठे त्यासना घरकरता अनी पवित्तस्थानकरता पवित्र जागा राहावाले पाहिजे. 5 पंचवीस हजार हात लांब अनी दहा हजार हात रुंद एवढी जागा मंदीरनी सेवा चाकरी करनारा लेवीसनी राहावाले पाहिजे; वस्तीकरता त्यासना हाई वतन शे. 6 समर्पित अंश म्हनीसनं जी जागा येगळी ठेवानी शे तिले लागीसनं पाच हजार हात रुंद अनी पंचवीस हजार हात लांब एवढी जमीन नगरले वतन म्हनीसनं देवानं; हाई बठी इस्राएल घराणानी व्हवाले पाहीजे. 7 समर्पित अंश म्हनीसनं ठेयेल भाग अनी नगरले देयेल भाग यासले लागीसनं दोनी बाजुकडली मनजे पश्चिमकडली अनी पुर्वकडली जागा अधिपतीले देवानी; पश्चिम सीमापाईन पुर्व सीमापावोत तिनी लांबी इस्राएल वंशले वाटी देयेल भागनी लांबीनीएवढी राहावाले पाहिजे. 8 हाई जमीन इस्राएलमां अधिपतीनी व्हवाले पाहिजे; मनजे यानामोरे मना अधिपतीसनी मना लोकेसवर जुलूम करानं नही; तर इस्राएली घराणामासली येग येगळा वंशले देयेल जमीन ज्यानी त्यानीकडे राह देवानं. 9 प्रभु परमेश्वर सांगस, इस्राएलना अधिपतीसवन, हाई तुमनाकरा पुर व्हयी जावो, बळजबरी अनी जुलूम दूर करा! न्याय अनी न्यायतीन वागा, मना लोकेसले हाकलाना सोडा, आशे प्रभु परमेश्वर सांगस, 10 तुमी खरी तागडी, खरी एफा, खरी बथ वापरा, 11 एफा अनी बथ सारखा मापना राहावाले पाहिजे, याकरता बथ होमरना दहावा भाग; तशीच एफाबी होमरना दहावा भाग राहावाले पाहिजे. 12 शेकेल ईस गेराना राहावाले पाहिजे, माने ईस शेकेलना, पंचवीस शेकेलना नहिते पंधरा शेकेलना राहावाला पाहिजे. 13 तुमना ज्या अर्पण शेतस त्या आशे अर्पण करानं; तुमी होमभर गहुमाईन एफाना सहावा भाग गहू अनी होमभर जवमाईन एफाना सहावा भाग जव देवानं. 14 तेलना नियम हाईच, तुमी तेलना बथाना मनजे खोरभर तेलमाईन बथना दहावा भागनं अर्पण करानं दहा बथना खोर मने एक होमर, कारन दहा बथ एक होमर शेतस. 15 अनी इस्राएल देशमासला पानथळा कुरनमासला दोनशे मेंढारासना कयपमाईन एक कोकरू, अन्नार्पण अनी होमार्पण अनी शांत्यर्पण म्हनीसनं त्याकरता प्रायश्चित कराले अर्पन करानं, आशे प्रभु परमेश्वर सांगस. 16 देशमासला बठा लोकेसनी अधिपतीले हया अर्पण देवाले पाहिजे. 17 उत्सव अनी चंद्रदर्शन, शाब्बाथ अनी इस्राएलना घराण्यानान बठा सण यासमां अन्नार्पण, होमार्पण अनी पेयार्पण यासनी तरतुद करानी हाई अधिपतीसना काम शे, इस्राएल घराणाकरता प्रायश्चित कराकरता त्यानी अन्नार्पण, होमार्पण अनी शांत्यर्पण सिध्द करानं. 18 प्रभु परमेश्वर आशे सांगस, पहिला महीनांमां, पहिला दिनले तु निर्दोष वासरू लिसनं पवित्तस्थाननी शुध्दी कर. 19 तवय याजकनी पापार्पणनी पशुनं रंगत लिसन ते मंदीरना दारना चौकटले, वेदीनी बैठकनी चारी कोपरासले अनी मजारमां आंगणना दारसनी चौकटले लावानं, 20 पहिला महीना सातवा दिनले, परतेक चुकेल नहिते भोया माणुसकरता तु तशे करशी अनी तुमी हाई परकारतीन मंदिरकरता प्रायश्चित करानं, 21 पहिला महीनामां, महीनाना चौथा दिनले तुमले सात दिन वल्हांडण सण व्हयी, त्यामां बेखमीर भाकर खावानी, 22 त्या दिन अधिपती आपलाकरता अनी देशमासला बठा लोकेसकरता पापर्पण कराकरता एक वासरू सिध्द करी. 23 परमेश्वरले होमार्पण कराकरता सणना सात दिन त्यानी सात निर्दोष वासरू अनी सात मेंढरा सिध्द करानं अनी पापार्पण कराकरता रोज एक बोकड सिध्द करानं. 24 मंग अधिपती एक वासरूकरता एफाभर अनी एक मेंढरूकरता एफाभर अन्नार्पण अनी एफाकरता हिनभर तेल सिध्द करी, पापार्पण म्हनीसनं वासरू दी. 25 "सातवा महीनामां, पंधरावा दिनले सणमां, सात दिनपावोत तो पापबली, होमबली, अन्नबली अनी तेल हया यापरमानं सिध्द करी."

46 प्रभु परमेश्वर आशे सांगस, मजारना आंगणना पुर्वकडला दार कामना सवू दिवसमां बंद राही, पन शाब्बाथ अनी चंद्रदर्शन हाई दिनमां ते उघडामां यि. 2 अधिपतीन, त्या मंदीरना दारना मंडपना वाटघाई बाहेरतीन मजार यि अनी तो दारना खांबापान उभा राही तवय याजक त्याना होमार्पण अनी शांतीर्पण करी, मंग त्यानी दारना उंबरठावरतीन दंडवत घालीसनं बाहेर जावानं. पन दार संध्याकायपावोत बंद करता येवावू नही. 3 देशमासला लोकेसनी शाब्बाथ अनी नवचंद्रदीन या दोन दीन दारपाईन परमेश्वरनी उपासना करानी. 4 शाब्बाथना दीन अधिपतीनी परमेश्वरले जे अर्पन करानं शे त्या सवू निर्दोष कोकरा अनी निर्दोष मेंढा यासना होमार्पण आशे करानं, 5 त्यानी मेंढासकरता एक एफा अन्नार्पण करानं अनी कोकरसकरता जशी

त्यासनी देवानी इच्छा शे तशे त्यानी अन्नार्पण देवान; अनी परतेक एफानीसंगे
एक हिनभर तेल अर्पण करानं. 6 नवचंद्रना दिनले त्यानी एक निर्दोष
वासरू, सवु निर्दोष कोकरा अनी एक निर्दोष मेंढा अर्पण करानं. 7 त्यासनी
वासरूकरता अनी मेंढासकरता परतेक एक एक एफा अन्नार्पण सिध्द करानं,
एक कोकरूकरता त्यानी इच्छापरमानं त्यानी देवानं; अनी परतेक एफानीसंगे
हिनभर तेल अर्पण करानं. 8 जवय अधिपती दारना अनी देवडीनी वाटघाई
मजार येतीन तवय त्यानी तिच वाटघाई परत जावानं. 9 पण देशमासला लोके
नेमेल सणना दिनमां परमेश्वरनासमोर येतीन, त्या येयले उत्तरकडतीन दारमाईन
ज्या मजार येयल दक्षिणना दारकडतीन बाहेर जावानं अनी दक्षिणकडतीन
मजार जायेलसनी उत्तरकडना दारना बाहेरतीन जावानं, कोनीच येयल दारनी
बाहेर जावानं नही, तर सरय मोरे निघी जावानं. 10 अनी जवय त्या परवेश
करतीन तवय अधिपती त्यासनामां मजार जायी त्या बाहेर जातीन तवय त्यानी
त्यासनासंगे बाहेर जावानं. 11 सण अनी उत्सवना दीन, एक वासरूनीमांगे एक
एफा अन्नार्पण अनी एक एडकानीमांगे अन्नार्पण करानं, एक कोकरानीमांगे
जे काही त्यानी देवानी इच्छा व्हयी तसे करानं; अनी एफाकरता एक हिनभर
तले देवानं. 12 "जवय अधिपती परमेश्वरकरता स्वखुशीतीन अर्पण म्हनीसनं
होमबली अनी शांत्यर्पण करी तवय पुर्वना दार त्यानाकरता उघडानं, मंग
शाब्बाथना दिनपरमानं त्यानी होमार्पण अनी शांत्यर्पण करानी; मंग त्यानी
बाहेर जावानं अनी तो बाहेर जावावर दार बंद करानं." 13 परमेश्वरले रोज
होमार्पण कराकरता तु एक वरीसना निर्दोष आशे कोकरू देवानं, तु रोज
सकासले हाई करानं. 14 अनी रोज सकासले त्यानासंगे तुमी अन्नार्पण देवानं;
गहुना पिठ एफाना सवुवा भाग अनी ते नरक कराकरता हिनना तिसरा भाग
तेल आशे अन्नार्पण परमेश्वरले करानं; हाई कायमनं विधी चालाडाकरता शे.
15 यापरमानं त्या रोज सकासले निरंतर होमार्पणकराकरता कोकरू, अन्नार्पण
अनी तेल रोज सकालसे सिध्द करतीन. 16 प्रभु परमेश्वर आशे सांगस, जर
अधिपती आपला पोर्‍यासमाईन एकले एखादं बक्षिस देयेल व्हयी तर ते त्यानं
वतनमासलं राहावामुये त्याना पोर्‍याना व्हयी, ते त्यानं वतन शे. 17 पन त्यानी
आपला वतनमासला काही भाग, आपल्या एखादा सेवकले दिद तर स्वतंत्रना
वरीसपावोत तो त्या सेवकना व्हयी, मंग तो अधिपतीकडे परत जायी, त्याना
वतन त्याना पोर्‍यासले मिळी. 18 अनी अधिपतीनी लोकेसना कोनतबी
वतन लिसनं त्याले घालाडी देवानं नही, त्यानी आपली मालकीना जमीनना
काही भाग आपला पोर्‍यासले देवानं; मनजे मना लोकेसमाईन परतेक माणूस
आप आपला वतनमाईन येगळा व्हवावूत नही. 19 मंग त्यानी माले दारना
जोडेतीन त्याबाजूले लयी गया, उत्तरकडे तोंडले जे याजकनी खोल्यासकडे
तो माले लयी गया, अनी दख, तठे पश्चिमले एक जागा दखायनी, 20 तो
माले बोलना, "आठे याजक दोषार्पण अनी पापार्पण शिजाडतीन, ज्यामा त्या
अन्नार्पण भुजतीन ते हाईच शे याकरता की लोकेसले पवित्र कराले त्यासनी ते
अर्पण लिसनं बाहेर आंगणमां जावानं नही" 21 मंग तो माले बाहेरना आंगणमां
लयी वना अनी त्यानी माले आंगणणा चारी कोपरासले लयी गया, अनी
दख, आंगणन परतेक एक कोपराले एक आंगण व्हतं. 22 आंगणना चारी
कोपरासमां चायीस हात लांब अनी तीस हात रुंदीना आवारे व्हतात, चारी
कोपरा सारखाच मापना व्हतात. 23 त्यामां चारी आजुबाजूले दगडना भितडा
व्हतात, त्या भितडामां दगडासनी रांगनीखाल स्वयपाक कराकरता जागा
करेल व्हती. 24 तो माले बोलना, "या पाकशाला शेतस, त्यासमां आठे
मंदीरना सेवक लोकेसकडला यज्ञ शिजाडतसं."

47 मंग त्या माणूसनी मला परत मंदीरना प्रवेशदारपान लयी गया अनी
दख! मंदीरना उंबरठाखालतीन पुर्वले वाही राहिंनता, कारण मंदीरना
तोंड पुर्वेले व्हतं, अनी मंदीरनी उजवी बाजुले वेदीनी दक्षिणले पानी वाही
राहींनता. 2 म्हणीसनं त्यानी मला उत्तरना दारना बाहेर आणं अनी बाहेरना
रस्ताघाई चारीमेरतीन फिराईसनं पुर्वकडला बाहेरना दारकडे लयी गया, तवय
दख, पानी दारना दक्षिणकडतीन वाही राहींनता. 3 जशा तो माणूस हातमां
मापना सुत्र हातमां लिसनं चाली राहींनत त्यानी एक हजार अंतर मोजीसनं
माले त्या पानीमाईन चालाले सांग, ते पानी गुडगापावोत व्हतं 4 मंग त्यानी
आजून एक हजार हातना अंतर मोजीसनं परत माले पानीमाईन तठेपावोत
चालाले लावं तवय तठे पानी गुडगापावोत व्हतं. त्यानी आजून एक हजार
हातना अंतर मोजीसनं परत माले पानीमाईन तठेपावोत चालाले लावं तवय तठे
पानी कंबरपावोत व्हतं. 5 मंग त्यानी आजून एक हजार हातना अंतर मोजं
तवय त्या नदीमाईन माले चालता येय नही, कारण पानी बरच व्हतं, माले तठेन
झेपीसनं जाता येत; उतरीसनं जाता नही येतं; कारण ते बराच खोल व्हतं; 6 तो
माले बोलना, मानवपुत्रा, तु हाई दख ना? अनी त्यानी माले नदीना काठघाई
परत आण; 7 जशे मी परत वनू तवय दख, नदीना काठवर एक बाजूले अनी
दुसरी बाजूले बराच झाडे दखात, 8 तो माले बोलना, हाई पानी पुर्व प्रदेशकडे
वाहास, अनी तेथून अरबमा उतरीसनं क्षारसमुद्रले मिळस, हाई पाणी समुद्रले
मिळीसनं पानी ताज करसं. 9 मंग आशे व्हयी की, जठे हाई महानदी जायी
तठे तठे जो परतेक जीवंत पशु राहात व्हयी तो जगी, कारण तठेना पानी
क्षारसमुद्रले मियसं त्यामुले ते पानी ताजं व्हसं अनी तठे बराच मासा मियतसं,
हाई पानी जठे जायी तठे बठाकाही निरोगी व्हतीन, जठे जठे हाई नदी जासं
परतेक गोष्ट जीवत राहास, 10 तिना काठले कोळी उभा राहिसनं एन-गेदीपाईन
जायी टाकतीन, मोठा समुद्रना मासानीमायक त्या क्षारसमुद्रमां बराच परकारनां
मासा व्हतीन. 11 पन दलदल अनी पानथळनानी जागा निर्दोष व्हवाऊ
नही, त्या मीठनामायक व्हतीन. 12 नदीना दोनी काठले सर्व परकारानां
फय देनारा झाडं वाडतीन, त्यासना पानटा कधीच सुकावूत नही. त्याना फय
कधीच थांबावूत नही, त्या परतेक महीनाले फय देतीन, कारण त्या नदीन
पानी पवित्रस्थानमाईन निघेल शे, त्यासनी फये खावाकरता अनी त्यामासला
पान औषधी व्हतीन. 13 प्रभु परमेश्वर आशे सांगस, तुमी इस्राएलना बारा
वंशसकरता जमीणी विभागनी हाई परकातीन दिशात, तवय योसेफले दोन
भाग मियतीन. 14 अनी तुमी, परतेक माणुस अनी तुमनामासला भाऊ यासनं
ते वतन होईल, ज्या देशनीबारामां मी तुमना पुर्वजसले देवान ठरायेल व्हतं
म्हनीसनं आपला हात उचा करीसनं शपथ लिदी त्यानासारखी वाटनी करीसनं
दिशात, त्यापरमानं तो तुमना वतन व्हयी. 15 जमीनन्या सीमा आशा राहातीन,
उत्तरले मोठा समुद्रपाईन हेथोलना वाटघाई हमाथकडे सदादाना सीमापावोत,
16 हमाथ, बेरोथा, जे दिमिष्क अनी हमाथना सीमावरना सिब्राईम अनी

हौरानना सीमावरना मध्यहासेर. 17 समुद्रपाईन हाई सीमा मनजे दिमिष्क
सरहद्दीवरना गाव हसह एनोन पावोत राही, उत्तरले हमाथ हया सीमा, हाई
बाजू उत्तर व्हयनी. 18 पुर्वेले सीमारेषा हौरान अनी दिमिष्क, गिलाद अनी
इस्राएल देश यासना मजारतीन जायेल यार्देन नदी. 19 मंग दक्षिन बाजू,
तामारपाईन पार मरीबोथ कादेशना पानीपावोत अनी तठेन मिसरन्या देशन्या
ओढाघाई मोरे मोठा समुद्रपावोत, हाई दक्षिण बाजू व्हयनी. 20 पश्चिम बाजू
दक्षिण सीमापाईन हमाथन्या प्रवेशना समोरतीन मोठा समुद्र व्हयी, हाई पश्चिम
बाजू. 21 हाई परकारतीन तुमी हाऊ देश आपसमां इस्राएल वंशले वाटी
दिशात. 22 तुमी तुमना अनी तुमनामां राही राहीनात परकासमां नहिते ज्या
परकासना पोर्‍या तुमनामां राही राहीनात शेतस त्यासनामां वाटशात, हया
परका इस्रएलमां जन्मेलपरमानं इस्राएलना रहीवासी शेतस, त्यामुये इस्राएलना
वंशना देयेल जमीनमासला काही भाग तुमी या लोकेसले दिशात. 23 हया
परका जठे राहातात, तठे राहानारा इस्राएल लोकेसनी त्यासले काही जमीन
देवाले पाहिजे, परमेश्वर माझा प्रभु, आशे बोलना.

48 हया वंशासना नावे शेतस; दानना वंश देशना एक भाग लेतीन,
त्यानी सीमा उत्तर सीमापाईन ते हेथोलनाडतीन वाटनाजोडे, हामाथना
प्रवेशपावोत दिमिष्कना सीमापावोत हसर-एनान, उत्तरकडनी हमाथनीजोडे
दाननी सीमा त्याना पुर्वकडतीन सर्वा मार्गतीन महासमुद्रकडे जायी. 2 दाननी
दक्षिण सीमापान पुर्व दिशापाईन ते पश्चिम दिशापावोत एक विभाग आशेरना.
3 आशेरनासंगे दक्षिण सीमाना एक भाग नफतालीना, त्यानी पुर्वपाईन ते
पश्चिमपावोत पसरेल, 4 नफतालीनासंगे दक्षिण सीमाना एक भाग मनश्शेना,
पुर्वपाईन ते पश्चिमपावोत पसरेल विस्तारीत जागा. 5 मनश्शेनासंगे त्यानी
दक्षिण सीमाना एक भाग पुर्वपाईन ते पश्चिमपावोत तो एफ्राईमना, 6 एफ्राईमना
दक्षिण सीमाना पुर्वपाईन ते पश्चिमपावोत एक भाग रऊबेनना, 7 रऊबेननासंगे
बाजूनी सीमानी पुर्वपाईन ते पश्चिमपावोत एक भाग तो यहुदाना, 8 यहुदाना
सीमाले लागीसनं जो पुर्व बाजूपाईन ते पश्चिम बाजूपावोत विस्तारेल प्रदेश
पंचवीस हजार हात रुंद अनी दुसरा वंशले मिळेल भाग एवढा पुर्व बाजूपाईन ते
पश्चिम बाजूपावोत लांबा तो समर्पित अंश म्हनीसनं अर्पण करशात अनी
त्याना मजारना भागमां पवित्रस्थान व्हयी. 9 तुम्ही जो प्रदेश परमेश्वरले
अर्पण करशात तो लांबीले पंचवीस हजार हात अनी रुंदीले ईस हजार हात
राहावाले पाहीजे. 10 पवित्र प्रदेशना भाग हाई नेमी देयल व्हतं; हाई समर्पित
प्रदेश याजकसना; हाई जमीन उत्तरले पंचवीस हजार हात लांबीनी, पुर्वेले
अनी पश्चिमले दहा-दहा हजार हात रुंचीनी राही; तिना दक्षिणले लांबी
पंचवीस हजार हात राहावाले पाहिजे, त्यानासंगे मजारनी भागमां परमेश्वरना
मंदीर राहावाले पाहिजे. 11 सादोकना वंशमासला ज्या याजक पवित्र व्हयेल
शेतस ज्यासनी कोणी सेवा निष्ठातीन करी, त्यासनाकरता तो व्हयी. जवय
इस्राएल लोक बहकी गयात तवय जसे लेवी बहकनात तशा त्या बहकनात
नही. 12 त्यासले देशामां अर्पण करेल प्रदेशमाईन हाऊ एक प्रदेश त्याना
परमपवित्र व्हयी; तो लेवीसना सीमापान राही. 13 याजकना सीमापान
लेवीसले पंचवीस हजार हात लांब अनी दहा हजार हात रुंद जमीन राहावाले
पाहीजे. 14 त्यासनी हाई जमीन ईकानी नहिते अदलाबदली करानी नही;
इस्राएल देशमासला कोणतबी प्रथम फय येगळा करीसन दुसरा प्रदेशमां जाऊ
देवान नही; कारन तो भाग परमेश्वरना पवित्र शे. 15 उरेल जमीन पंचवीस
हजार हात लांबीना प्रदेशमाईन जो पाच हजार हात रुंदीना भाग राही तो
नगरनीकरता सार्वजनिक, कुरणकरता, घर बांधाकरता उपयोगमां यि, नगर
हयाना मजारमां राहावाले पाहीजे. 16 नगरीना माप हयापरमानं राहातीन, उत्तर
बाजू चार हजार पाचशे हात पुर्व अनी पश्चिम बाजुबी तेवढीच म्हणजे चार
हजार पाचशे हात. 17 नगरकरता कुरण उत्तरले अडीचशे हात, दक्षिणले
अडीचशे हात अनी पश्चिमले अडीचशे हात राहावाले पाहिजे. 18 अनी
पवित्र अर्पेल प्रदेशनामोरे जो उरेल प्रदेश तो लांबीतीन पुर्वेले दहा हजार
हात. अनी पश्चिमले दहा हजार हात व्हयी; अनी तो पवित्र अर्पण करेल
प्रदेशनासमोर व्हयी; त्यानी कमाई नगरमासला कामगारसकरता अन्नकरता
व्हयी. 19 बठा इस्राएल वंशमाईन ज्या कोनी नगरमां काम करतीन त्या
लोकेसनी ती जमीननी मशागत करानी. 20 बठा अर्पण करेल प्रदेश पंचवीस
हजार हात लांब अनी पंचवीस हजार रुंद व्हयी; हाई परकारतीन तुमी प्रदेशना
पवित्र अर्पण एकजागे नगरना भागनीकरता देवानं; 21 तो अर्पण करेल भाग
अनी नगरना विभाग यासन्या एक बाजुले अनी दुसरी बाजुले जो उरेल भाग शे
तो अधिपतीना राहावाले पाहिजे. अर्पेल प्रदेशमां पंचवीस हजार हातनामोरे
पश्चिम सीमाकडे, वंशना विभागनीसमोर जो प्रदेश शे तो अधिपतीकरता
राहावाले पाहिजे अनी पवित्र अर्पेल प्रदेश अनी मंदीरना पवित्रस्थान त्याना
मजारमां राहावाले पाहिजे. 22 यामासला काही हिस्सा याजकना, काही
लेवीना अनी काही मंदीरनाकरता शे, मंदीर हाई भागना मजारमां शे, उरेल
जमीन देशना राजानी मालकीनी शे; राजा बन्यामिननी जमीन अनी यहुदानी
जमीन यासमासली जमीन भेटी. 23 अनी बाकीना वंशसले, पुर्व बाजूपाईन
पश्चिम बाजू पावोत, त्यामासला एक बन्यामिनना भाग. 24 बन्यामिननी
सीमापान त्यानी पुर्वबाजूपाईन पश्चिमपावोत तो शिमोनना भाग, 25 शिमोनना
सीमापान त्यानी पुर्वबाजूपाईन पश्चिमपावोत तो इस्साखारना भाग, 26
इस्साखारना सीमापान त्यानी पुर्वबाजूपाईन पश्चिमपावोत तो जबुलूनना भाग,
27 जबुलूनना सीमापान त्यानी पुर्वबाजूपाईन पश्चिमपावोत तो गादनी एक
भाग, 28 गादनी सीमापान दक्षिण बाजुले, दक्षिणले, तामारपाईन मरीबोथ
कादेशना पानीपावोत, नदीकडे मोठा समुद्रपावोत सीमा व्हयी. 29 ज्या देशनी
वाटनी तुमी चिठया टाकीसन इस्राएलना वंशसले वतनकरा भाग करशात तो
हाऊच शे, त्याना भाग हयाच शेतस. परमेश्वर, माझा प्रभु असे म्हणाला. 30
हया नगरना बाहेर निघाणा ठिकाण शेतस, उत्तर बाजूले मापतीन चार हजार
पाचशे हात लांब राही. 31 नगरनी वेशी तिले तीन दार राहातीन, इस्राएल
वंशना नावपरमानं त्यासना नाव हया शेतस, रऊबेनन दार, यहुदाना दार,
लेवीना दार. 32 पुर्व बाजू चार हजार पाचशे हात लांबन राही, तिला तीन दार
राहातीन, योसेफना दार, बन्यामिनना दार अनी दानना दार. 33 दक्षिण बाजुबी
चार हजार पाचशे हात लांब राही. तिले शिमोनना दार, इस्साखारना दार अनी
जबुलूनना दार आशे तीन दार राहातीन. 34 पश्चिम बाजूबी चार हजार पाचशे
हात लांब राही. तिना तीन दारना नाव हया शेतस गादना दार, आशेरना दार

अनी नफतालीना दार. **35** त्या चारीमेरना अंतर अठरा हजार हात राही, त्या
दिनपाईन नगरनं नाव "परमेश्वर तठे शे" आशे पडनं.

दानीएल

1 यहूदाना राजा यहोयाकीम याना कारकीर्दीना तिसरा वरीसले बाबेलना
राजा नबुखद्रेस्सर यानी यरूशेलमवर चढाई करीन त्याले वेढा दिधा.
2 देवनी यहूदाना राजा यहोयाकीम याले त्याना हातमा दिधं; त्याप्रमाणंच
देवना मंदिरमाधलं काही भांडीबी त्याना हातमा दिधं; त्यानी ती शिनार देशले
आपला दैवतसना घर आणात अनी आपला दैवतसना भांडारसमा ठेवात. 3
राजानी आपला खोजासना नायक अश्पनज याले आज्ञा करी की इस्राएल
राजकुळसपाईन अनं सरदार घराणापाईन. 4 अव्यंग, सुरूप, सर्वा व्यवहारमा
दक्ष, ज्ञानसपन्न, विद्यापारंगत अनी राजवाडामा वागामा योग्य अश जवान
माणसे लि येवानं अनी त्यासले खास्घासनी विद्या अनं भाषा शिकाडानी. 5
राजा खाये त्या मिष्टअन्नमाईन अनी पिये त्या द्राक्षरसमाईन त्यासनं नित्य
खावानं पेवानं चालीन तीन वरीसपावत त्यासनं संगोपन व्हवाले पाहिजे; हाई
मुदत संपावर त्यासनी राजाना हुजूरमा येवानं, अशी राजानी आज्ञा करी. 6 ह्या
जवान मंडळीसमा यहूदा वंशमाधला दानीएल, हनन्या, मीशाएल अनं अजऱ्या
ह्या व्हतात. 7 खोजासना सरदारनी त्यासले यानाप्रमाणं नाव दिधं दानीएलले
बेलटशस्सर, हनन्याले शद्रख, मीशाएलले मेशख अनं अजऱ्याले अबेदनगो.
8 राजा खाये ते मिष्टअन्न अनं पिये तो द्राक्षरस यासना आपलाले विटाळ व्हऊ
देवानं नही अश दानीएलनी मनना निश्चय करा; म्हणीन त्यानी खोजासना
सरदारले ईनंती करी की माले यासना विटाळ व्हवाले नको. 9 खोजासना
सरदारनी दानीएलवर कृपा अनं दया व्हवाले पाहिजे अश देवनी करं. 10
खोजासना सरदार दानीएलले बोलना, मना धनी राजा यानी तुमनं खाणपिण
नेमी ठेयेल शे; त्याना माले धाक शे तुमना वयना बाकीना जवानसपेक्षा तुमनं
तोंड उतरेल त्याले कशाले दखावाले पाहिजे? राजानापुढे मन डोकं उडाई
जावाना येळ तुम्हीन काबंर आणानं? 11 तवय मुख्य खोजासना सरदार
अश्पनज, जो दानीएल, हनन्या, मीशाएल, अनं अजऱ्या यासनावर जो
कारभारी नेमेल व्हता त्याले दानीएलनी सांगं, 12 मी इनंती करस की, दहा
दिन आपला ह्या दाससवर एवढा प्रयोग करीन दखं, आमले खावाले शाकान्न
अनं पेवाले नुसतं पाणी दे फक्त. 13 मंग आमनं तोंड दख; अनी राजघरना
अन्न खानारा जवानसनाबी तोंड दख; मंग तुना नजरमा ई तसं तुना ह्या
दाससना कर. 14 त्यानी त्यासनी हाई ईनंती ऐकीन दहा दिन त्यासनावर हाऊ
प्रयोग करा. 15 दहा दिननंतर राजघरना अन्न खानारा सर्वा जवानसपेक्षा
त्यासनं चेहरा अधिक चांगला दिसना त्या आंगमाबी अधिक जाडजुड
व्हयनात. 16 तवय तो कारभारी त्यासले नेमेल अन्न अनं द्राक्षरस देवानं
बंद करीन त्यासले शाकान्न देवाले लागना. 17 या चारी जवानसले देवनी
सर्व विद्या अनं ज्ञान यामा योग्य अनं चतुर करा; दानीएल हाऊ सर्वा दृष्टांत
अनं स्वप्नं यासना उलगडा करामा ज्ञानी व्हयना. 18 नबुखद्रेस्सर राजानी
त्यासले आपलासमोर हजर करानी मुदत ठरायेल व्हती ती संपावर खोजासना
सरदारनी त्यानासमोर त्यासले हजर करं. 19 तवय राजानी त्यासनासंगे भाषण
करा; त्या सर्वांसमा दानीएल, हनन्या, मीशाएल अनं अजऱ्या यासना तोडीना
कोणी दुसरा दखावामा वना नही; म्हणीन त्या राजाना सेवामा रावाले लागनात.
20 ज्ञानना अनं बुध्दीना बाबतमा राजा त्यासले जे काही ईचारे त्यामा त्या
त्याना सर्वा राज्यमा असेल सर्वा ज्योतिषीसपेक्षा अनं मांत्रिकसपेक्षा दसपट
हुशार शेतस अश त्याले दखाई जाये. 21 दानीएल हाऊ बाबेल राजदरबारमा
कोरेश राजाना काळना पहिला वरीसपावत तठे राहिना.

2 नबुखद्रेस्सर राजाले त्याना काळना दुसरा वरीसले स्वप्न पडनं, त्यानामुये
त्याना मनले तळमळ लागनी अनी त्यानी झोप उडनी. 2 तवय राजानी
हुकूम करा की मन स्वप्न काय शेतस ते सांगाले ज्योतिषी, मांत्रिक, जादूगार
अनं खास्दी यासले बलाईन आणा; मंग त्या सर्वा राजानासमोर हजर व्हयनात.
3 राजा त्यासले बोलना, "माले पडेल स्वप्न समजाकरता मना मनले तळमळ
लागनी शे. 4 त्या खास्दी, अरामी भाषामा राजाले बोलनात, महाराज,
सर्वकाळ जिवत राव्हा; आपले स्वप्न आपला ह्या दाससले सांगा, म्हणजे
आम्हीन त्याना अर्थ सांगसू. 5 राजानी खास्दीसले बोलना, मना ठराव व्हई
जायेल शे की मना स्वप्न अनं त्याना अर्थ हाई माले तुम्हीन सांगात नही तर
तुमना तुकडातुकडा करीन तुमना घरं उकिरडं करानं; 6 पण तुम्हीन स्वप्न अनं
त्याना अर्थ माले सांगशात तर तुमले मनाकडतीन देणग्या, इनाम अनं मोठा
मान भेटी; पण स्वप्न अनं त्याना अर्थ माले सांगा. 7 त्या परत त्याले बोलनात,
महाराजनी आपलं स्वप्न आपला दाससले सांगानं म्हणजे आम्हीन त्याना अर्थ
सांगसूत. 8 तवय राजा बोलना, माले खात्रीतीन वाटी ऱ्हायनं की तुम्हीन येळ
काढी राहिनात शेतस, कारण तुमले ठाऊक शे की, मना ठराव व्हई जायेल शे.
9 तुम्हीन माले स्वप्न सांगावूत नही तर तुमना संबधमा एकच हुकूम व्हई; हाऊ
प्रसंग टळी जावाले पाहिजे म्हणीन तुम्हीन खोटानाटा गोष्ट सांगानं बेत करेल
शे. मना स्वप्न माले सांगा म्हणजे त्याना अर्थ तुमले सांगता ई किंवा नही हाई
माले समजी. 10 खास्दीसनी राजाले उत्तर दिधं, महाराजनी हाई गोष्ट सांगी
असा कोणी माणुस सर्वा दुनियामा नही; अशी गोष्ट ज्योतिष्यसले, मांत्रिकसले
किंवा खास्दीसले कोणीबी थोर अनं पराक्रमी राजानी आजपावत ईचारी
नही. 11 महाराज जी गोष्ट ईचारतस ती कठीण शे; मानवमा वास न करनारा
देवनाशिवाय कोणाचघाई ती महाराजसना हुजूरसले सांगता येवाव नही. 12
हाई ऐकीन राजा क्रोधतीन संतापना अनी बाबेलना सर्वा ज्ञानीसना वध कराना
अशी त्यानी आज्ञा करी. 13 ज्ञानीसना वध कराना हाऊ हुकूम सुटना, तवय
दानीएलना अनं त्याना सोबतीसना वध कराना म्हणीन लोक त्यासले शोधाले
लागनात. 14 राजाना गारघासना नायक अर्योक हाऊ बाबेलसना ज्ञानीसना
वध कराले निंघेल व्हता, त्यानासंगे दानीएलनी चातुर्यतीन अनं सुज्ञतीन भाषण
करं. 15 त्यानी राजाना सरदार अर्योक याले सांगं, अशी कडक राजाज्ञा
काबंर शे? तवय अर्योकनी दानीएलले ती बातमी सांगी. 16 मंग दानीएलनी
राजाकडे जाईन ईनंती करी की, माले येळ घा म्हणजे मी हुजूरले स्वप्नना
अर्थ सांगसू. 17 यावर दानीएलनी आपला घर जाईन आपला सोबतीसले
हनन्या, मीशाएल अनं अजऱ्या यासले हाई बातमी सांगी. 18 अनी बाबेलना
इतर ज्ञानीसबरोबर आपला अनं आपला सोबतीसना घात व्हवाले नको म्हणीन
दानीएलनी त्यासले ईनंती करी की, हाई रहस्यासंबंधतीन स्वर्गना देवनी
आपलावर दया कराले पाहिजे अश त्यानाजोडे मांगानं. 19 तवय ते कोड
दानिएलले रातना येळले दर्शनना द्वारा प्रगट व्हयना; त्यानावरीन दानीएलनी

स्वर्गना देवना धन्यवाद करा. 20 दानीएल बोलना, देवना नाव युगानुयुग
धन्यवादित राहो; कारण ज्ञान अनं बल हाई त्यानाच शेतस; 21 तोच प्रसंग अनं
समय बदलस; तो राजासले स्थानापन्न किंवा स्थान भ्रष्ट करस; तो ज्ञानीसले
ज्ञान देस अनं बुध्दिमानसले बुध्दि देस. 22 तो गहन अनं गूढ गोष्टी प्रगट
करस; अंधारमा काय शे हाई त्याले ठाऊक र्‍हास; त्यानाजोडे प्रकाश वसस.
23 हे मना पुर्वजसना देवा, मी तुना उपकार मानस अनं तुना स्तवन करस
की तू माले ज्ञान अनं बल हाई देल शेतस अनी ज्यानाकरता आम्हीन तुले
ईचारं ते तू माले आते समजाडेल शे; तू आमले राजानी गोष्ट सांगेल शे. 24
यानावर दानीएल, ज्या अर्योकले राजानी बाबेलना ज्ञानी पुरूषसना वध कराले
नेमेल व्हतं त्यानाकडे जाईन बोलना, बाबेलना ज्ञानीसना वध करू नका;
माले महाराजनापुढे न्या म्हणजे मी त्यासले स्वप्नना अर्थ सांगस. 25 तवय
अर्योकनी दानीएलले लगेच राजाकडे लई जाईसन सांगं, राजानं स्वप्नना अर्थ
सांगनारा असा एक पुरूष कैद करीन आणेल यहूदीसमा माले आढळेल शे.
26 बेलटशस्सर हाई नाव मिळेल दानीएलले राजानी सांगं, मी जे स्वप्न दखं ते
अनं त्याना अर्थ माले सांगाले तू समर्थ शे का? 27 दानीएलनी राजाले उत्तर
दिधं की, सरकारनी जे कोड ईचारेल शे ते ज्ञानी, मांत्रिक, ज्योतिषी अनं दैवज्ञ
यासले राजाले सांगता येवावू नही. 28 तरी कोड प्रगट करनारा देव स्वर्गमा शे
अनी त्यानी पुढला काळमा काय व्हवाव शे हाई नबुखदनेस्सर महाराजले
सांगेल शे. आपलं स्वप्न, आपण बिछानामा पडेल व्हतात तवय आपलाले
व्हयेल दृष्टांत असा शे. 29 महाराज आपली गोष्ट अशी शे की, यानापुढे काय
घडणार शे हाई ईचार आपण बिछानामा पडेल व्हतात आपला मनमा वनं
की यानापुढे काय व्हई, हाई कोड प्रगट करनारा देवनी आपलाले सांगेल
शे. 30 आते मनी गोष्ट अशी शे की, हाई कोड माले प्रगट व्हयेल शे ते मी
काही बाकीना माणसंपेक्षा अधिक बुध्दिमान शे म्हणीन नही, तर महाराजले
स्वप्नना अर्थ प्रगट व्हवाले पाहिजे अनं आपलाले आपला मनमाधलं ईचार
समजावं म्हणीन व्हयेल शे. 31 महाराज, आपण दृष्टांत दखा त्यामा एक
मोठा पुतळा आपला नजरमा पडना. हाऊ पुतळा भव्य अनं चमकदार असा
आपलापुढे उभा व्हता; त्यानं रूप विक्राळ व्हतं. 32 त्या पुतळानं शीर उत्तम
सोनानं, त्यानी छाती अनं हात रूपानं, त्यानं पोट अनं मांडया पितळन्या,
33 त्यानं पाय लोखंडना अनं त्याना पावलसना काही भाग लोखंडना अनं
काही भाग मातीना व्हता. 34 आपन स्वप्न दखी राहिंतात तवय कोनाच
हात न लागता, एक पाषाण आपोआप सुटना अनं त्या पुतळाना लोखंडी
अनं मातीना पावलसवर आदळीन त्यासनं फुटीन तुकडातुकडा व्हयनात.
35 तवय लोखंड, माती, पितळ, रूपं अनं सोनं यासनं चुरा व्हईन उन्हाळ
खळामाधलं भुसानामायक ती व्हयनी. वारानी ती उधळीन लिधं; त्यासना
मागबी राहिना नही; त्या पुतळावर आदळेल पाषाणना एक मोठा पर्वत व्हईन
त्यानी सर्व पृथ्वी व्यापी टाकी. 36 हाईच आपलं स्वप्न, आते याना अर्थ
राजाना हुजूरले आम्हीन सांगस. 37 महाराज, आपण राजाधिराज राहिसन
आपलाले स्वर्गना देवनी राज्य, पराक्रम, बल, अनं वैभव हाई देल शेतस; 38
अनी जठेजठे मनुष्यजातीना निवास शे, तठला वनपशु अनं आकाशमाधला
पक्षी त्यानी आपला अधीन करेल शेतस, त्या सर्वासवर आपण सत्ता ठेयेल
शे, सुवर्णना शीर आपणच शेतस. 39 आपलानंतर आपलापेक्षा कनिष्ट अस
राज्य उत्पन्न व्हई; अनी पितळनं अस तिसरं राज्य व्हई; ते सर्वा पृथ्वीवर
सत्ता चालाडी. 40 चौथा राज्य लोखंडसारखं मजबूत व्हई; लोखंड सर्वासना
भुगाभुगा करस तसं ते राज्य चुर्ण करनारा लोखंडनासारखं सर्वासना चुर्ण
करी. 41 आपण त्या पुतळानं पावलं अनं पावलसना बोटे दखात; त्यासना
काही भाग कुंभारना मातीना अनं काही भाग लोखंडना व्हता; तसं हाई
राज्य व्दिविध व्हई; तरी मातीमा लोखंड मिसाळेल आपण दखात तश त्या
राज्यमा लोखंडनी मजबुती राही. 42 त्या पुतळानं पावलंसना बोटे काही भाग
लोखंडना अनं काही भाग मातीना व्हतं; तसं ते राज्य अंशत: बळकट अनं
अंशत: दुर्बळ असं व्हई. 43 लोखंड मातीनासोबत मिसळेल आपण दखात,
तसं त्या राज्यमाधलं लोके इतर लोकसनाबरोबर संबंध जोडतीन, पण जसं
लोखंड मातीनाबरोबर एकत्र व्हस नही, तसं त्याबी त्यासनाबरोबर एकत्र
व्हवावूत नहीत. 44 त्या राजासना काळमा स्वर्गना देव एक राज्यनी स्थापना
करी, त्याना कधी भंग व्हवाव नही; त्यानं प्रभुत्व दुसराना हातमा कधीच
जावाव नही; तर ते या सर्वा राज्यसना चुर्ण करीन त्यासले नष्ट करी अनं ते
सर्वकाळ टिकी. 45 आपण स्वप्नमा अश दखं की कोणाच हात न लागता
त्या पर्वतपाईन एक पाषाण आपोआप सुटना अनी त्यानी लोखंड, पितळ,
माती, रूपं अनं सोनं यासनं चुर्ण करात त्यानावरीन पुढं काय व्हवाव शे हाई
त्या थोर देवनी महाराजसना हुजूरले समजाडेल शे; हाईच आपलं स्वप्न, अनं
त्याना अर्थबी नि: संशय हाऊच शे. 46 तवय नबुखदनेस्सर राजानी पालथं
पडीसन दानीएलले साष्टांग नमस्कार घालात अनी त्यानापुढे नैवेद्य ठेईन त्याले
धूप दाखाडा अशी आज्ञा करी. 47 राजानी दानीएलले सांगं, तुमना देव
खरोखरच देवाधिदेव अनं राजराजेश्वर शे अनी तुले हाई कोड प्रगट करता
वन म्हणीन तो कोड प्रगट करनारा देव शे. 48 मंग राजानी दानीएलले मोठा
पदवर चढायं, त्याले मोठमोठी इनाम दिधी, त्याले सर्वा बाबेल परगण्यानी
सत्ता दिधी अनी त्याले बाबेलना सर्वा ज्ञानीसना प्रमुखसना अध्यक्ष करात. 49
राजानी दानीएलना ईनंतीवरीन शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासले बाबेल
परगण्यासना कारभार सांगात; पण दानीएल राजदरबारमा राहे.

3 नबुखदनेस्सर राजानी सुवर्णानी एक मूर्ति बनाडी, तिनी उंची साठ हात
अनं रूंदी सहा हात व्हती; तिनी स्थापना त्यानी बाबेल परगणामाधलं
दूरा नावना मैदानमा करी. 2 हाई जी मूर्ती नबुखदनेस्सर राजानी स्थापेल
व्हती तिनी प्रतिष्ठा कराकरता त्यानी राजप्रतिनिधी, नायब अधिपति, सरदार,
मंत्री, भांडारी, न्यायपंडित, न्यायाधीश अनं प्रांतसना सर्वा अधिकारी यासनी
एकत्र जमानं म्हणीसन त्यासले बोलावनं करात. 3 तवय राजप्रतिनिधी, नायब
अधिपति, सरदार, मंत्री, भांडारी, न्यायपंडित, न्यायाधीश अनं प्रांतसना सर्वा
अधिकारी ह्या नबुखदनेस्सर राजानी स्थापन करेल मूर्तीनी प्रतिष्ठा कराकरता
एकत्र जमनात अनी तिनासमोर उभा राहिनात. 4 मंग एक घोषणा करनारानी
मोठा आवाजतीन भाषण करा की, अहो लोकसवनं, येगयेगळा राष्ट्रमाधला
येगयेगळा भाषा बोलनारा लोकसवनं, तुमले आज्ञा व्हई राहिनी शे की, 5
शिंग, बासरी, सतारी, सारंगी, वीणा पुंगी वगैरे वाद्यसना आवाज तुमना कानमा
पडताच नबुखदनेस्सर राजानी जी सुवर्णमूर्ती स्थापेल शे तिनापुढे तुम्हीन

साष्टांग दंडवत घालानं; 6 जो कोणी तिले साष्टांग दंडवत घालावु नही त्याले
तवळच धगधगीत आग्नीना भट्टीमा टाकतीन, 7 यानाकरता शिंग, बासरी,
सतार, सारंगी, वीणा वगैरे वाघसना आवाज कानमा पडताच येगयेगळा
राष्ट्रमाधला येगयेगळा भाषा बोलनारा सर्वा लोकसनी नबुखदनेस्सर राजानी
स्थापेल करेल त्या सुवर्णमूर्तीपुढे साष्टांग दंडवत घालात. 8 यावर बराच
खास्दीसनी राजाकडे जाईन यहूदीसवर आरोप करात. 9 त्या नबुखदनेस्सर
राजाले बोलनात, महाराज, सर्वकाळ जिवत राव्हा. 10 महाराज, आपण
हुकूम करा की, शिंग, बासरी, सतार, सारंगी, वीणा, पुंगी वगैरे वाघसना
आवाज ज्या ज्या मनुष्यना कानमा पडी त्यानी सुवर्णमूर्तीपुढे साष्टांग दंडवत
घालानं; 11 अनी जो कोणी साष्टांग दंडवत घालावु नही त्याले धगधगीत
आग्नीना भट्टीमा टाकानं; 12 पण आपण बाबेल परगणावर नेमेल शद्रख,
मेशख, अबेदनगो या नावना कोणी यहूदी शेतस त्यासनी, महाराज, आपली
पर्वा करी नही; त्या आपला देवसना उपासना करतस नही अनी आपण
स्थापेल करेल सुवर्ण मूर्तीनी पूजा करतस नही. 13 हाई ऐकीन नबुखदनेस्सर
क्रोधतीन संतापना अनी शद्रख, मेशख, अबेदनगो यासले लई येवानी आज्ञा
करी. तवय लोकसनी त्यासले राजानापुढे आण. 14 नबुखदनेस्सर त्यासले
बोलना, अरे शद्रख, मेशखा, अबेदनगो, तुम्हीन मना देवसनी उपासना करतस
नही अनं मी स्थापन करेल सुवर्णमूर्तीनी पूजा करतस नही, अस तुम्हीन मुद्दाम
करतस का? 15 आते शिंग, बासरी, सतार, सारंगी, वीणा, पुंगी वगैरे वाघासना
आवाज ऐकताच मी करेल मूर्तीपुढे तुम्हीन साष्टांग दंडवत घालनात तर बरं;
नही घालनात तर तुमले धगधगीत आग्नीना भट्टीमा लगेच टाकामा ई; मना
हाततीन तुमले सोडाई अस कोणता देव शे? 16 शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो
यासनी राजाले उत्तर दिधं की, महाराज, या बाबतमा आपलाले उत्तर देवानं
आमले आवश्यकता दखास नही. 17 ज्या देवनी आम्हीन उपासना करतस
तो आमले धगधगीत आग्नीना भट्टीमाईन सोडावाले समर्थ शे; महाराज, तो
आमले आपला हातमाईन सोडाई. 18 ते कसबी राहो, पण महाराज, हाई
पक्क समजानं की, आम्हीन आपला दैवतसना उपासना करावुत नही अनी
आपण स्थापन करेल सुवर्णमूर्तीले दंडवत घालावुत नही. 19 हाई ऐकीसन
नबुखदनेस्सर राजा संतापना; शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासनासंबंधतीन
त्यानी मुद्रा पालटनी अनी त्यानी आज्ञा करी की, भट्टी पहिलापेक्षा सातपट
तप्त करा. 20 मंग त्यानी आपला सैन्यमातीन काही बलवान पुरूषसले आज्ञा
करी की, शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासन्या मुसक्या बांधीन त्यासले त्या
तप्त आग्नीना भट्टीमा टाका. 21 तवय त्या पुरूषसले त्यासनं पायमोजे, झगे
वगैरे कपडासहित बांधीन धगधगीत आग्नीना भट्टीमा टाकात. 22 राजानं
हुकूम पक्का कडक रावामुये ती भट्टी भलती तप्त करेल व्हती; म्हणीन ज्या
पुरूषसनी शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासले तिनावर आणात त्या जाळतीन
भाजीसन मरनात. 23 शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो ह्या तिन्ही पुरूष मुसक्या
बांधेल असं त्या धगधगीत आग्नीना भट्टीमा पडनात. 24 नंतर नबुखदनेस्सर
राजा चकित व्हईन पटकन उठना; तो आपला मंत्रीले बोलना, आपण आग्नीमा
तिन जणसले बांधीन टाकात ना? त्यासनी राजाले उत्तर दिधं, हा सरकार,
खरे शे. 25 तो बोलना, दखा! चार पुरूष आग्नीमा मोकया फिरी राहिना
शेतस असं माले दखास; त्यासले काहीएक इजा पोहचेल नही; चौथानं
स्वरूप तर एखादं देवपुत्रनासारखं शे. 26 मंग नबुखदनेस्सर त्या धगधगीत
आग्नीना भट्टीना दारनाजोडे ईसन बोलना, अहो शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो,
परात्पर देवना सेवकहो, आग्नीमाईन बाहेर या. तवय शद्रख, मेशख अनं
अबेदनगो आग्नीमाईन बाहेर वनात; 27 अनी राजप्रतिनिधी, नायब अधीपति,
सरदार अनं राजमंत्री ज्या तठे जमेल व्हतात त्यासनी या पुरूषासले दखा
तवय त्यासना शरीरवर आग्नीना परिणाम व्हयेल नव्हता, त्यासना डोकाना
एक केसबी बळेल नव्हता, त्यासना पायमोजाले काही व्हयेल नव्हतं अनी
आग्नीना गंधबी त्यासले लागेल नव्हता. 28 तवय नबुखदनेस्सर बोलना,
शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासनी आपला देववर भाव ठेवा, राजानं शब्द
मोडात, आपला देवाशिवाय अन्य देवनी सेवा अनं उपासना करानी नही
म्हणीन त्यासनी आपलं देह अर्पण करा, त्यासले त्यासना देवनी आपला देवदूत
धाडीसन सोडायेल शे; त्याना धन्यवाद असो. 29 यानाकरता मी फर्मावस की,
सर्वा लोके, प्रत्येक राष्ट्रना अनं प्रत्येक भाषा बोलनारा लोके, यासनापाईन जे
कोणी शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासना देवनाविरूध्दमा काही बोलतीन
त्यासनं तुकडा तुकडा करामा येतीन; त्यासना घरना उकिरडा करामा येतीन;
कारण अश प्रकारंमा सोडावाले समर्थ दुसरा कोणी देव नही. 30 नंतर राजानी
शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासले बाबेल परगणमा मोठी जागमा नेमा.

4 नबुखदनेस्सर राजा याजकडतीन सर्वा पृथ्वीवर राहनारा सर्वा लोकसले.
सर्वा राष्ट्रसना अनं सर्वा भाषा बोलनारा लोकसले: तुमले शांती भेटो! 2
परात्पर देवनी जी चिन्ह अनं जे अद्भुत चमत्कार मनासंबधमा दखाडेल शे ती
प्रगट करानं हाई माले बरं वाटेल शे. 3 त्यानं चिन्ह कितलं मोठं शेतस!
त्याना अद्भुत चमत्कारना प्रभाव केवढा! त्यानं राज्य सर्वकाळनं शे अनं त्यानं
प्रभुत्व पिढ्यापिढ्या राहनारं शे. 4 मी नबुखदनेस्सर आपला घरमा आनंदमा
व्हतु, आपला मंदिरमा समृध्द व्हतु. 5 मी स्वप्न दखा त्यानाघाई मी भयभीत
व्हयनु; मी पलंगवर पडेल व्हतु तवय मना ईचार अनं मना मनमा घोळत
राहनारा कल्पना यासनाघाई मी चिताक्रांत व्हयनु. 6 तवय मी आज्ञा करी की,
माले स्वप्नना अर्थ सांगाकरता बाबेलमाधलं सर्वा ज्ञानी पुरूषसले मनाजोडे
आणानं. 7 तवय ज्योतिषि, मांत्रिक, खास्दी अनं दैवज्ञ ह्या वाडामा येवावर मी
आपलं स्वप्न त्यासनापुढे मांडात; पण त्यासनी त्याना अर्थ माले सांगं नही. 8
सरतेशेवटी दानीएल मनापुढे वना; त्यानं मना देवना नाववरीन बेलटशस्सर
हाई नाव ठेयेल शे अनं त्याना ठायी पवित्र देवना आत्मा वसी राहिना शे;
त्याले मी आपलं स्वप्न सांगं. 9 मी बोलनु, हे बेलटशस्सर, ज्योतिषसना
अध्यक्षा, पवित्र देवना आत्मा तुना ठायी शे अनं कोणतबी कोड तुले समजाले
अवगड नही हाई माले ठाऊक शे, तर मी दखेल स्वप्नामाधलं दृष्टांत अनं
त्याना अर्थ माले सांग. 10 मी आपला पलंगवर पडेल व्हतु तवय मना मनमा
जे दृष्टांत घोळी रांहितं ते हाई: मी दखं, तो पृथ्वीना मध्यभागमा एक झाड
व्हता, त्यानी उंची भलती मोठी व्हती. 11 तो झाड वाढीन मजबूत व्हयना,
त्यानी उंची आकाशमा पोहचनी अनं तो सर्वा पृथ्वीना दिगंतापावत दखावाले
लागना. 12 त्याले सुंदर पाने व्हती, त्यानावर फळं भरपुर राहिसन सर्वासले

खावाले पुष्कळ व्हती. वनपशु त्याना आश्रयतीन राहेत, आकाशमाधला पक्षी
त्याना फांघासमा वस्ती करेत, अनं त्या झाडवर सर्वा प्राणीसना पोषण व्हत
राहे. 13 मी पलंगवर पडनु व्हतु तवय मना मनमा दृष्टांत घोळी राहिंतात,
त्यामा मी दखं की, एक जागल्या, पवित्र देवदूत, आकाशमाईन उतरना. 14
तो मोठा आवाजतीन बोलना, हाऊ झाड तोडी टाका, ह्याना फांघा ढाळी
टाका, ह्याना पाने झाडी टाका अनं ह्याना फळं विखरी टाका; ह्याना खाल
राहनारा पशु निंघी जावोत अनं पक्षी ह्याना फाघांसमाईन उडी जावोत. 15 तरी
पण ह्यानं बुंध जमीनमा राह् घा; याले लोखंड अनं पितळ याना पट्टाघाई
बांधीन रानमाधलं कोवळा गवतमा राह् घा; याले आकाशमाधलं दवतीन भिजू
घा; भूमीवरना गवतना वाटा याले वनपशुबरोबर भेटो; 16 यानं मानवहृदय
जाईसन याले पशुहृदय प्राप्त होवो अनं सात काळ त्यानावरीन जावोत. 17 हाई
शासन त्या जागल्याना ठरावाप्रमाणं अनं पवित्र जणसना वचननुसार व्हयनं; ते
अशाकरता की, मानवी राज्यसवर देवनी सत्ता शे, अनं तो ती पाहिजे त्यासले
देस अनी त्यानावर अगदी हलका प्रतिना मनुष्यपाईन पाहिजे त्याले नेमस, हाई
सर्वा जीवधारीसले समजावं. 18 हाई स्वप्न मी नबुखद्रेस्सर राजानी दखेल शे;
तर आते हे बेलटशस्सरा, याना अर्थना उलगडा कर, कारण मना राज्यमाधलं
सर्वा ज्ञानी पुरूषसले याना अर्थ माले सांगता वन नही; पण तुले सांगता ई,
कारण पवित्र देवना आत्मा तुना ठायी शे. 19 मंग बेलटशस्सर हाई नाव दियेल
दानीएल काही येळ ईचारमा पडना अनं ईचारसघाई त्यानं मन व्याकूळ
व्हयनं. तवय राजा त्याले बोलना, बेलटशस्सरा, हाऊ स्वप्नसंबंधमा अनं
त्याना अर्थसंबंधमा तू घाबरू नको, तवय बेलटशस्सरनी सांगं, मना स्वामी,
हाई स्वप्न तुना द्वेषासले अनं त्याना अर्थ तुना वैरीसले लागू व्हवाले पाहिजे.
20 तू झाड दखा, तो वाढीन मजबूत व्हयना, त्यानी उंची आकाशमा पोहचनी,
तो सर्वा पृथ्वीले दखावाले लागना; 21 त्याना पाने सुंदर व्हती, त्यानावर फळं
भरपुर राहीन सर्वासले खावाले पुष्कळ व्हती, त्याना खाल वनपशु राही
राहिंतात अनं त्याना फांघासमा आकाशमाधला पक्षी वस्ती करी रांहितात. 22
हे राजा, तो झाड तूच शे; तू वाढीन बलवान व्हयेल शे; तुनी थोरवी वाढीन
आकाशपावत पोहचेल शे. 23 एक जागल्या, पवित्र देवदूत, आकाशमाईन
उतरीन बोलना, हाऊ झाड तोडीन याना नाश करा; पण ह्याना बुंध जमीनमा
राह् घा; ह्याले लोखंड अनं पितळ यासना पट्टाघाई बांधीन रानमाधला कोवळा
गवतमा राह् घा; ह्याले आकाशमाधला दवतीन भिजू घा; ह्याले वनपशुबरोबर
वाटा भेटो, यानावरीन सात काळ जावोत तोपावत अस होवो, अश राजानी
दखेल शे. 24 हे राजा, याना अर्थ असा शे अनी मना स्वामी राजा, यानाविषयी
परात्पर देवना हाऊ ठराव शे. 25 तुले मनुष्यमातीन घाली देतीन; तुनी वस्ती
वनपशुमा व्हई; तुले बैलनामायक गवत खाण पडी; तू आकाशमाधला दवतीन
भिजशी; मानवी राज्यावर परात्पर देवनी सत्ता शे अनं तो ती पाहिजे त्यासले
देस हाई ज्ञान तुले व्हवापावत तुनावरतीन सात वर्ष जातीन. 26 त्यासनी त्या
झाडनं बुंध राखी ठेवाले सांगं, याना अर्थ हाऊ शे की, सत्ता हाई स्वर्गना
देवनी शे हाई ज्ञान तुले व्हयनं म्हणजे तुनं राज्य निश्चितमा तुले भेटी. 27
म्हणीन हे राजा, मनी ईनंती तू मान्य करानी; तू पाप सोडीन धर्माचरण करानं;
अधर्म सोडीन गरीबसवर दया करानी; अशामा कदाचित तुनं स्वास्थ्य अधिक
वर्ष राही. 28 हाई सगळं नबुखद्रेस्सर राजा यानावर गुजरनात. 29 बारा
महिना लोटावर तो एकदाव बाबेलना राजवाडाना गच्चीवर फिरी राहिंता.
30 त्या येळले राजा बोलना, हाई मोठं बाबेल नगर राजनिवासकरता मनाच
पराक्रमतीन अनं मनाच प्रतापना वैभवकरता मी बांधेल शे ना! 31 हाई शब्द
राजाना मुखमाईन निंघस नही निंघस तवळच आकाशवाणी व्हयनी की, हे
नबुखद्रेस्सरा, हाई तुले विदित होवो की तुनी हातनी राजसत्ता जायेल शे. 32
तुले मनुष्यमाईन घाली देतीन; तुनी वस्ती वनपशुसमा व्हई; तुले बैलनामायक
गवत खाणं पडी; अनी मानवी राज्यावर परात्पर देवनी सत्ता शे अनं तो ती
पाहिजे त्याले देस हाई ज्ञान तुले व्हस तोपावत तुनावरीन सात वर्ष जातीन. 33
त्याच येळमा हाई नबुखदनेस्सरना प्रत्ययमा वनं; त्याले मनुष्यमातीन घाली
दिधं अनं तो बैलनागत गवत खावाले लागना; त्यानं शरीर आकाशमाधला
दवतीन भिजाले लागना; आठपावत की त्याना केस गरूडना पिसंप्रमाणं
वाढाले लागनं अनी त्याना नखे पक्षीसना नखेसनासारखं व्हयनात. 34 ह्या
सात वरीस संपनात तवय मी राजा नबुखद्रेस्सरनी आपला डोया आकाशकडे
लावात; मनी बुध्दि माले परत वनी; मी परात्पर देवना धन्यवाद करा, त्या
सर्वकाळ जिवत राहनारा देवना स्तवन करा अनं त्यानी महिमा करी; कारण
त्यानं प्रभुत्व सर्वकाळनं शे, अनी त्यानं राज्य पिढ्यानपिढ्या राहनारा शे. 35
पृथ्वीवरना सर्वा रहिवासी फक्त पदार्थ शेतस; तो आकाशमाधला सैन्यासना
अनं पृथ्वीवरला रहिवासीसना त्याना इच्छामा ई तसं करस; तू असं काबंर
करस, असं त्याना हात धरीन कोणाघाईच त्याले सांगावस नही. 36 त्याच
येळले मनी बुध्दि माले परत वनी; मना राज्यना वैभवना मना प्रताप अनं तेज
हाई माले परत प्राप्त व्हयनं; मना मंत्री अनं सरदार मना भेटले वनात; मी
आपला राज्यमा स्थापित व्हयनु; अनं माले अत्यंत मोठी थोरवी प्राप्त व्हयनी.
37 आते मी नबुखद्रेस्सर स्वर्गना राजानं स्तवन करस, त्याना जयजयकार करस
अनं त्याना महिमा वर्णस; कारण त्याना सर्वा कृत्यं सत्य शेतस; त्याना सर्वा
मार्ग न्याय्य शेतस; जो मानुस घमंडतीन चालस, त्याले तो नम्र करी टाकस.

5 बेलशस्सर राजानी आपला एक हजार सरदारसले मोठी मेजवाणी करी; त्या
हजारसना समक्ष तो द्राक्षरस पिणा. 2 द्राक्षरसना सेवन करी राहिंता तवय
नबुखदनेस्सरनी हुकूम करा की, मना बाप नबुखद्रेस्सर यानी यरूशलेमाधलं
मंदिरमाईन जी सोनारूपानं पात्रं आणेल शेतस ती लई या, म्हणजे मी, मना
सरदार, मन्या बायका अनं उपबायका यासले त्यामाईन द्राक्षरस पिता ई. 3
तवय यरूशलेममाधलं देवना मंदिरना पवित्रस्थानमाईन आणेल सोनानं पात्रं
त्या लिसन वनात; राजा, त्याना सरदार, त्याना बायका अनं उपबायका ह्या
त्यानातीन द्राक्षरस पिनात. 4 त्यासनी द्राक्षरस पिसन सोनं, रूपं, पितळ,
लोखंड, काष्ठ अनं पाषाण यासपाईन घडेल दैवतसना स्तवन करात. 5
त्याच येळले मानवी हातना बोटे प्रगट व्हयनात अनं त्यासनी दिवटनासमोर
राजवाडाना भितना गिलावावर काहीतरी लिखं अनी हातना बोटे लिखी
राहिंतात ती राजाना नजरमा पडना. 6 तवय राजाना तोंड पालटना अनं तो
चिताक्रांत व्हयना; त्याना कंबरना सांधा ढिला पडनात, अनी त्याना गुडघा
लटपटू लागनात. 7 राजानी मोठा आवाजमा वरडीन सांगं, की, मांत्रिक,
खास्दी अनं दैवज्ञ यासले लिसन या. राजा त्या बाबेलना ज्ञानीसले बोलना, जो

कोणी हाऊ लेख वाची अनं त्याना अर्थ माले सांगी त्याले जांभळा रंगना
कपडा भेटी, त्याना गळामा सोनानं गोफ घालामा ई अनं तो राज्यमाधला तिन
अधिपतीमाधला एक व्हई. 8 मंग राजानं सर्वा ज्ञानी पुरूष वाडामा वनात; पण
त्यासले तो लेख वाचता वना नही अनी त्याना अर्थ राजाले सांगता वना नही.
9 तवय बेलशस्सर राजा भलता चिताक्रांत व्हयना, त्यानी मुद्रा पालटनी अनी
त्याना सरदार घाबरनात. 10 राजा अनं त्याना सरदार यासना शब्द ऐकीन
राणी भोजनगृहमा वनी. ती बोलनी, महाराज, सर्वकाळ जिवत राव्हा, आपली
मननी तळमळ व्हवू देऊ नका; आपण आपलं तोंड उतरू देऊ नका. 11 पवित्र
देवना आत्मा ज्यामा शे अस एक पुरूष आपला राज्यमा शे; आपला बापना
कारकीर्दीमा प्रकाश, विवेक, अनं देवना ज्ञानसारखं ज्ञान हाई त्यानाठायी
दखाई वनं; महाराज, आपला बाप नबुखद्रेस्सर राजा यानी त्याले ज्योतिषी,
मांत्रिक, खास्दी अनं दैवज्ञ यासना अध्यक्ष नेमेल व्हतं; 12 कारण उत्तम
आत्मा ज्ञान, विवेक, स्वप्नना अर्थ सांगनं, कूट प्रश्न उलगडणं, कोडी उकलणं,
यानासंबंधतीन ज्याले राजानी बेलटशस्सर अश नाव देल व्हतं तो दानीएल
प्रवीण व्हता अस दखाई वनं; तर आते दानीएलले बलाईसन आणा म्हणजे तो
अर्थ सांगी. 13 तवय दानीएलले राजानापुढे आणात. राजा त्याले बोलना, मना
बाप जो राजा त्यानी यहूदातीन पकडीन आणेल लोकसपाईन दानीएल तो तूच
शे का? 14 मी तुनाबद्दल ऐकेल शे की देवना आत्मा तुना ठायी शे अनी बुध्दी,
विवेक अनं उत्तम ज्ञान हाई तुना ठायी दखाई वनी शे. 15 आते हाऊ लेख
वाचीन त्याना अर्थ करीसन माले सांगानं म्हणीन ह्या ज्ञानी अनं मांत्रिक लोक
मनापुढे आणात, पण त्याना अर्थ त्यासले सांगता वना नही. 16 मी तुनाबद्दल
ऐकेल शे की, तुले स्वप्नना अर्थ सांगता येस अनं कोडी उकलता येतस; आते
तुले हाऊ लेख वाचता ईसन त्याना अर्थ माले सांगता वना तर तुले जांभया
रंगना कपडा भेटी, तुना गळामा सोनाना गोफ घालामा ई अनी तू राज्यमातीन
तीन्ही अधिपतीमाधला एक व्हशी. 17 तवय दानीएलनी राजाले उत्तर दिधं
की, तुना देणग्या तुनाजोडेच राहू दे, तुना बक्षीस दुसरा कोणले तरी दि टाक,
पण मी हाई लेख राजाले वाचाडीन दखाडस अनं त्याना अर्थ करीसन त्याले
सांगस. 18 हे राजा, परात्पर देवनी तुना बाप नबुखद्रेस्सर याले राज्य, महत्व,
वैभव अनं महिमा हाई दिधी; 19 त्यानी त्याले मोठपण दिधा म्हणीन सर्वा
लोके, सर्वा राष्ट्रसना अनं सर्वा भाषा बोलनारा लोके त्यानापुढे थरथर कापत
अनं त्याले घाबरेत; वाटी त्याले तो ठार मारे अनं वाटी त्याले जिवत ठेये;
वाटी त्याले तो थोर करे अनं वाटी त्याले तो नीच करे. 20 पुढे त्याना हृदय
घमंडी व्हयना, अनं त्याना आत्मा कठोर व्हईन तो मुद्दामपणतीन वागना तवय
त्याले त्याना राज्यपदवरतीन काढामा वना अनं त्याना वैभव हिराई लेवामा
वना; 21 त्याले मनुष्यमाईन काढी टाकामा वना अनं त्याना हृदय पशूनासारखं
व्हयना; तो रानगाढवसमा वस्ती कराले लागना; तो बैलनामायक गवत खाये
अनं त्यानं शरीर आकाशमाधलं दहिवरतीन भिजत राहे. मानवी राज्यवर
परात्पर देवनी सत्ता शे अनं तो त्यावर पाहिजे त्याले स्थापस, अस ज्ञान त्याले
व्हसतोपावत तो अश राहिना. 22 हे बेलशस्सरा, तू त्याना पोऱ्या शे. हाई सर्वा
तुले ठाऊक राहिसन तू आपला मन नम्र करात नही; 23 तर स्वर्गना प्रभुबरोबर
तू उद्दामपणा करा; त्याना मंदिरमाधलं पात्र तुनापुढे आणेल शेतस; तू, तुना
सरदार, तुनी बायको अनं उपबायको ह्या त्यामाईन द्राक्षरस पियेल शेतस अनी
रूपे, सोनं, पितळ, लोखंड, काष्ठ अनं पाषण यासना घडेल दैवत, ज्यासले
दखास नही, ऐकता येस नही अनं समजस नही, त्यासना तू स्तवन करात; पण
ज्याना हातमा तुना प्राण शे अनं ज्याना स्वाधीन तुना सर्वा व्यवहार शेतस त्या
देवले मान दिधा नही; 24 म्हणीन त्यानी ती हातनी बोटे धाडं अनं हाऊ लेख
लिखा. 25 हाऊ लिखेल लेख असा शे: मने, मने, तकेल, ऊफारसीन. 26
याना अर्थ असा: मने म्हणजे देवनी तुना राज्यना काळ मोजीन त्याना अंत
करेल शे. 27 तकेल म्हणजे तुले तागडीमा तोलात पण तू कमी भरनास. 28
परेस म्हणजे तुनं राज्य विभागीसन मेदी अनं पारसी यासले देल शे. 29 तवय
बेलशस्सरनी आज्ञा करावर त्यासनी दानीएलले जांभया रंगना कपडा घालात.
त्याना गळामा सोनानं गोफ घालात अनं त्याना संबंधतीन बठीकडे व्दाही
फिराई की हाऊ राज्यमातीन तीन्ही अधिपतीमाधला एक शे. 30 त्यास रातले
खास्दीसना राजा बेलशस्सर याना वध व्हयना. 31 अनी दारयावेश मेदी हाऊ
जोडेजोडे बासष्ट वरीसना व्हता राजा व्हयना.

6 दारयावेश राजानी आपला मर्जीप्रमाण आपला सर्वा साम्राजमा एकशेवीस
प्रांताधिकारी नेमात; 2 त्यासनावर तीन अध्यक्ष नेमात, दानीएल
त्यासनापाईन एक व्हता; राजानं काही नुकसान व्हवाले नको म्हणीन
प्रांताधिकारसनी आपला हिशोब त्या तिन्हीसले देवानं अस ठरायं. 3 दानीएल
त्या अध्यक्षमा अनं प्रांताधिकारीसमा श्रेष्ठ ठरना. कारण त्याना ठायी उत्तम
आत्मा वसी राहिंता; त्याले सर्वा राज्यावर नेमी देवानं अस राजाना ईचार
व्हता. 4 अस व्हतं तवय राज्यकारबारसंबंधतीन दानीएलविरूध्द काही
निमित्त शोधाना प्रयत्न त्या अध्यक्षसनी अनं प्रांताधिकारीसनी चालाडं; पण
त्यासले काही निमित्त किंवा दोष सापडना नही; कारण तो ईश्वासु राहीन
त्याना ठायी काही चूक किंवा अपराध सापडना नही. 5 तवय त्या माणसे
बोलनात, हाऊ दानीएलविरूध्द काही निमित्त काढता येवाव नही पण त्याना
देवना नियमसंबंधतीन त्यानाविरूध्द काही निमित्त काढता वनं तर ते व्हई. 6
मंग ह्या अध्यक्ष अनं प्रांताधिकारी राजाकडे गोया व्हईसन वनात अनं त्याले
बोलनात, दारयावेश महाराज, सर्वकाळ जिवत राव्हा. 7 राज्यमाधला सर्वा
देशाध्यक्ष, नायब अधिपती, प्रांताधिकारी, मंत्री अनं सरदार यासनी असा
ईचार करेल शे की अस एक राजाज्ञा व्हवाले पाहिजे, अनं अशी कडक
आज्ञा फिराई जावाले पाहिजे की, हे राजा तीस दिनपावत आपलाशिवाय
कोणीबी देवना किंवा माणुसनी आराधना कोणी करी तर त्याले सिंहना गुहामा
टाकानं. 8 तर महाराज, हाई आज्ञा मंजूर करा, फर्मानवर सही करा म्हणजे
मेदी अनं पारसी यासना कधी न पलटनारा कायदाना व्यवस्थाप्रमाणं हाऊ
ठराव पलटावू नही. 9 तवय दारयावेश राजानी फर्मानवर अनं आज्ञापत्रवर
सही करी. 10 ह्या फर्मावर सही व्हयेल शे असं दानीएलनी ऐकं तवय तो
आपला घर गया; त्याना खोलीन्या खिडक्या यरूशलेमन्या दिशाकडे राहीन
उघड्या व्हत्यात; त्यानी आपला रोजना प्रमाणं दिनमा तीनदावं गुडघा टेकीन
प्रार्थना करी अनं आपला देवना धन्यवाद करा. 11 त्या येळले त्या माणसे
गोया व्हईसन वनात तवय तो दानीएल आपला देवनी प्रार्थना अनं ईनंती
करी राहिना शे असं त्यासले दिसनं. 12 तवय त्या राजा जोडे जाईन त्यानी

फिरायेल आज्ञाविषय त्याले बोलनात, महाराज, तीस दिनपावत जो कोणी
आपलाशिवाय कोणा देवनी किंवा माणुसनी आराधना करी त्याले सिंहना
गुहामा टाकानं अशी आज्ञा आपण फिरायेल शे ना? राजानी उत्तर दिधं की,
मेदी अनं पारसी यासना न बदलनारा कायघाप्रमाणं हाई निश्चित ठरायेल
शे. 13 तवय त्या राजाले बोलनात, महाराज, धरी आणेल यहूदीसपाईन तो
दानीएल आपलाले अनं आपण सही करेल आज्ञाले मानस नही; तर तो नेहमी
तीनदावं आपला देवनाजोडे प्रार्थना करस. 14 हाई शब्द ऐकीन राजा भलता
खिन्न व्हयना, अनी दानीएलना बचाव कराना तो ईचार कराले लागना;
त्याना बचाव करानं म्हणीन त्यानी सुर्य मावळस तोपावत प्रयत्न करा. 15
मंग त्या माणसे राजाकडे जमाव करीसन वनात अनं त्याले बोलनात, हे
राजा हाई ध्यानमा आण: मेदी अनं पारसी यासना अशा कायदा शे की,
राजानी करेल आज्ञा किंवा नियम बदलता येवाव नही. 16 त्यानावर राजानी
आज्ञावरीन दानीएलले आणीसन सिंहसना गुहामा टाकात. राजा दानीएलले
बोलना, ज्या देवनी तू कायम उपासना करस तो तुले सोडाई. 17 त्यासनी एक
दगड आणीसन गुहाना दारवर ठेई; अनी राजानी आपला मुद्रना अनं आपला
सरदारसना मुद्रसना तिनावर शिक्का करात; तो अश करता की दानीएलना
बाबत काहीएक फेरबदल व्हवाले नको. 18 नंतर राजा आपला महालमा
गया, त्यानी ती रात उपशमाच काढी; त्यानासमोर वाघ आणात नही; त्यानी
झोप उडनी. 19 मंग राजा मोठा पहाटमाच उठीन लगेच सिंहना गुहानाजोडे
गया. 20 तो गुहानाजोडे दानीएलकडे जाईन शोकना आवाजतीन ओरडीन
बोलना, हे दानीएल, जिवत देवना सेवक, ज्या देवनी उपासना तू कायम करस
त्याले सिंहपाईन तुले सोडवता वन शे का? 21 दानीएल राजाले बोलना,
महाराज, सर्वकाळ जिवत राव्हा. 22 मना देवनी आपला देवदूत धाडीसन
सिहंसना तोंडं बंद करेल शेतस, त्यासनी माले काहीच अपाय करात नही;
कारण त्या देवनासमोर मी निरपराधी ठरनू; अनं महाराज आपलाबी मी काही
अपराध करात नही. 23 तवय राजा भलता आनंदीत व्हईसन आज्ञा करी की,
दानीएलले गुहानाबाहेर काढा. त्याले गुहाना बाहेर काढावर तो त्याले काही
इजा व्हवानं काहीच दखायनं नही, कारण त्याना आपला देववर भरवसा
व्हता. 24 तवय ज्या माणसंसनी दानीएलवर आरोप आणेल व्हता, त्यासले
राजानी आज्ञावरीन धरी आणात अनी त्यासले अनं त्यासना बायका पोऱ्यासले
सिंहना गुहामा टाकात; तवय त्या गुहाना तळनाजोडे पोहचतस तेना अगोदर
सिहंसनी सर्वासना हाडसना चुराडा करात. 25 मंग पृथ्वीवरला सर्वा लोकसले,
सर्वा राष्ट्रसले अनं सर्वा भाषा बोलनारा लोकसले, दारयावेश राजानी अश
लिखीसन कळाव की, तुमले शांती भेटो. 26 मी फर्मावस की, मना साम्राजना
सर्वा हद्दीमाधला लोकसनी दानीएलना देवनापुढे थरथर कापीसन त्यानं भय
धरानं, कारण तो जिवत देव शे; तो सर्वकाळ जोडे शे; त्यानं राज्य अविनाशी
अनं त्यानं प्रभुत्व अनंत शे; 27 ज्यानी दानीएलले सिंहना पंजासमाईन सोडाय
तोच बचाव करनारा अनं मुक्तीदाता शे; तो स्वर्ग अनं पृथ्वीवर चिन्ह अनं
चमत्कार घडवनारा शे. 28 हाऊ दानीएल दारयावेशना राज्यमा अनं कोरेश
पारसी याना काळमा समृध्द व्हयना.

7 बाबेलना राजा बेलशस्सर याना काळना पहिला वरीसले दानीएल आपला
पलंगवर पडेल व्हता तवय त्याले स्वप्न पडनं अनं त्याना डोकामा दृष्टांत
घोळाले लागना; मंग त्यानी ते स्वप्न लिखी टाकात अनं त्याना सार कथन
करात. 2 दानीएलनी सांगं, मी रातले दृष्टांतमा दखा तो चारी दिशाना वारा
महासागरवरीन सुटनात. 3 अनी भिन्नभिन्न अश चार मोठं प्राणी समुद्रमाईन
बाहेर निंघनात. 4 पहिलं सिहनासारखा राहिसन त्याले गरूडना पंख व्हतात,
मी दखी र्‍हाईंतु तवय त्याना पंख उपटीन त्याले जमिनवरीन उचलामा वना;
त्याले मानवप्रमाणं दोन पायसवर उभा करात; त्याले मानवना हृदय दिधं.
5 मी आखो दखा की दुसरं एक जनावर अस्वलनासारखं व्हतं; ते एक
आंग वर करीन उभा राहिना, त्यानी आपला तोंडमा, आपला दातसमा तीन
फासोळ्या धरेल व्हतात; लोक त्याले बोलनात, ऊठ, भरपुर मास खाय. 6
त्यानानंतर मी दखा तवय आखो एक जनावर चित्यानासारखं दखायना; त्याना
पाठवर पक्षीसना चार पंख व्हतात, त्या प्राणीसले चार मुंडकाबी व्हतात;
त्यासले अधिकार देल व्हता. 7 त्यानानंतर मी रातना दृष्टांतमा दखा, तवय
एक चवथा प्राणी विक्राळ भयानक अनं भलता बळकट अश व्हतं; त्याले
मोठमोठं लोखंडी दात व्हतात; ते सर्वा काही चाईसन त्याना चुरा करे अनं
उरेल आपला पायखाल चेंदे; ते अगोदरना प्राणीसपेक्षा येगळं व्हतं; अनी
त्याले दहा शिंग व्हतात. 8 मी त्या शिंगे टक लाईन दखी र्‍हाईंतु, दखा,
त्यासनामा अजुन एक धाकला शिंग निंघना; त्यानामुये अगोदरना शिंगसपाईन
तीन समूळ उपटाई गयात; अनी त्या शिंगले मानुसना डोळासनागत डोळा
व्हतात, अनं त्याले मोठमोठा गोष्टी बोलनारा तोंड व्हतात. 9 मी दखी र्‍हाईंतु
तवय आसनं मांडामा वनात अनी एक पुराणपुरूष आसनास्ढ व्हयना; त्याना
पेहेराव बर्फनासारखा ढवया व्हता, त्याना डोकाना केस स्वच्छ लोकरनासारखं
व्हतात; त्याना आसन प्रत्यक्ष अग्निज्वालामय व्हतात, अनं त्या आसनना
चक्र धगधगीत अग्नीरूप व्हतात. 10 त्यानासमोरतीन अग्नीप्रवाह वाही
राहिंता; हजारो लोक त्यानी सेवा करी राहिंतात, लाखो लोक त्यानासमोर
उभा व्हतात; न्यायसभा भरनी; वह्या उघडामा वन्यात. 11 त्या येळले त्या
शिंगमाईन निंघेल मोठा शब्द ऐकीन मी दखी र्‍हाईंतु तवय त्या प्राणीना वध
करामा वना; त्याना शरीर छिन्नभिन्न करामा वना; अनं ते जाळी टाकानं
म्हणीन आग्निमा टाकामा वना; एवढं मी दखं. 12 बाकीना प्राणीसनाविषयी
सांगशात तर त्यासना अधिकार काढी लेवामा वना; तरी काही मुदतपावत
काही काळपावत त्यासना प्राण वाचाडामा वना. 13 तवय मी रातना दृष्टांतमा
दखा तो आकाशमाधला ढगवर आरूढ व्हईसन, मानव पुत्रसारखा कोणी वना,
तो त्या पुराण पुरूषकडे वना अनं त्याले त्यासनी त्यानाजोडे आणा. 14 सर्वा
लोक, सर्वा राष्ट्रे अनं सर्वा भाषा बोलनारा लोक, यासनी त्यानी सेवा करानी
म्हणीन त्याले प्रभुत्व, वैभव अनं राज्य हाई दिधी; त्यानं प्रभुत्व अक्षय अनं
अढळ शे; त्यानं राज्य अविनाशी शे. 15 मंग मना दानीएलना जीव मनाठायी
घाबरी गया; मना डोकामा घोळनारा दृष्टांतमुये मी चिंताक्रांत व्हयनु. 16 जोडे
उभा राहनारासपाईन एकनाजोडे गवु अनं हाई गोष्टना मर्म त्याले ईचारं, तवय
त्यानी माले ते सांगं अनं या सर्वा गोष्टीसना अर्थ माले समजाडीसन सांगा. 17
ती मोठमोठी चार प्राणी पृथ्वीवर उदयमा येनारा चार राजा शेतस. 18 तरी पन

परात्पर देवना ज्या पवित्र जन त्यासले राज्य प्राप्त व्हई; ते राज्य सर्वकाळ
युगानुयुग, त्यासना ताबामा राही; 19 मंग ते चौथा प्राणी, जे बाकीनासपेक्षा
भिन्न राहीसन भलतं विक्राळ व्हतं, ज्याना दात लोखंडना अनं नखं पितळना
व्हतं, जे सर्वा काही चाईसन त्याना चुरा करे अनं उरेल आपला पायनाखाल
चेंदे, त्याना काय ते समजाले पाहिजे म्हणीन मी इच्छा करी. 20 त्याना
डोकाले दहा शिंग राहीसन अजुन एक शिंग निंघना त्यानामुये तीन शिंग
उपटीसन पडनात; ह्या शिंगले डोळा अनं मोठमोठा गोष्टी बोलनारा तोंड
राहीन ते आपला बरोबरना इतर शिंगसपेक्षा लहु दखाई राहिंतात; या सर्वांसनं
मर्म काय शे ते समजाले पाहिजे म्हणीन मी इच्छा करी. 21 मी दखा तो त्या
शिंगनी पवित्र जनससंगे युध्द करात, अनं त्यानं त्यासनावर कब्जा व्हयनं. 22
शेवट पुराणपुरूष वना तवय परात्पर देवना पवित्र जनसले न्याय भेटना अनी
त्या पवित्र जनसले राज्यना स्वामित्व भेटाना समय वना; यानंबी मर्म समजाले
पाहिजे म्हणीन मी इच्छा करी. 23 त्यानी सांगं, की चौथा प्राणी हाऊ पृथ्वीवर
चौथा राज्य व्हई; ते इतर राज्यसपेक्षा भिन्न व्हई; ते सर्वा पृथ्वीले ग्रासी
टाकी, तिना तुकडं करीन चुरा करी. 24 आते दहा शिंगसबइल ईचारशी तर
त्या राज्यमाईन दहा राजे निंघतीन अनं त्यानानंतर आखो एक राजा निंघी; तो
त्या पुर्वीना राजासपेक्षा भिन्न राहिसन तिन्ही राजासले पादाक्रांत करी. 25 तो
परात्पर देवनाविरूध्द गोष्टी बोली अनी परात्पर देवना पवित्र जनसले जेर
करी; तो नेमेल सणमा अनं घाली देल नियमसना बदल कराले दखी; साडेतीन
वरीसपावत ते त्याना कबजामा राहतीन; 26 पण न्यायसभा भरी, त्याना प्रभुत्व
काढी लेतीन, त्याना नाश करतीन अनं त्याना कायमना नायनाट करतीन. 27
राज्य, प्रभुत्व अनं सर्वा आकाशखालना राज्यसना वैभव हाई परात्पर देवनी
प्रजा जे पवित्र जन यासले देवामा ई; त्यासनं राज्य अनंतकाळन शे, सर्व
सत्ताधीश त्यानी सेवा करतीन, त्याना आज्ञा मानतीन. 28 हाई गोष्टना कथन
आठे समाप्त व्हयनं, मी दानीएल ह्या ईचारसमुये व्याकुय व्हयनु, अनी मना
तोंड उतरनं; तरी मी हाई सर्वा आपला मनमा ठेवात.

8 मी जो दानीएल त्या माले पहिले दृष्टांत व्हयेल व्हता, त्यानानंतर बेलशस्सर
राजाना काळना तिसरा वरीसले माले परत दृष्टांत व्हयना. 2 मी दृष्टांतमा
दखा तो माले अश दखायनं की मी एलाम परगणामाधला शूशन राजवाडामा
शे; अजून दर्शनमा मी दखा तो मी उलई नदीना किनारवर शे. 3 मी डोळा वर
करीन दखा तो माले नदिनासमोर दोन शिंगसना एक एडका दखायना; ती
दोन्ही शिंग मोठा व्हतात; त्यानामाधला एक दुसरापेक्षा मोठं राहिसन मांगेन
निंघेल व्हतं. 4 तो एडका पश्चिमले, उत्तरले अनं दक्षिणले धडक मारी
राहिना शे अश मी दखं; कोणतच पशु त्यानासमोर उभा राहिना नही, अनं
त्याना तडाकामाईन एखादाले सोडावाना कोणलेच सामर्थ्य नव्हतं; तो आपला
मनमा ई तसं करे, अश तो बळकट व्हयना. 5 मी ईचार करी राहिंतू तो
दखा, पश्चिम दिशाकडीन एक बकरा सर्व पृथ्वी आक्रमन करीसन वना; तो
ई राहिंता तवय त्यानी जमिनले पाय लावात नही; त्या बकराना डोळासना
मधोमध एक ठळक शिंग व्हतं. 6 मी ज्या दोन शिंगसना एडका नदीनासमोर
उभा राहेल दखा व्हता त्यानाकडे तो बकरा गया; त्यानी आपलं सर्वा बळ
लाईसन जोरमा त्याले धडक मारी. 7 मी दखा तो त्या एडकाजोडे गया, अनं
त्यानी क्रोधतीन खवळीसन त्या एडकाले धडक मारी अनं त्याना दोन्ही
शिंग मोडी टाकात; त्यानापुढे टिकाव धरानी त्या एडकाले शक्ती नव्हती;
त्या बकरानी त्याले जमिनवर पाडीसन तुडावं; त्या एडकाले त्याना हाततीन
सोडावाना कोणलेच सामर्थ्य नव्हतं. 8 तो बकरा भलता मोठा व्हयना; तो
बळकट व्हयना तवय त्याना मोठं शिंग मुडनात अनी त्यानाऐवजी त्याले चार
बाजुले चार ठळक शिंग फुटनात. 9 त्यानामाधलं एक शिंगमाईन एक धाकलं
शिंग निंघना; अनं ते दक्षिणले, पुर्वले अनं त्या वैभवी देशकडे वाढत गया. 10
त्यानी वाढ आकाशपावत व्हईसन तो आकाशमाधलं सेनासंगे लढू शकस
काही तारासपाईन काहीसले त्यानी जमिनवर पाडीसन तुडावं. 11 एवढच नही
तर त्या गणासना अधिपतीसोबत तो स्पर्धा कराले लागना; त्याले कायम होत
राहेत यज्ञयाग त्यानी बंद करात, अनी त्यानं पवित्रस्थान पाडी टाकं. 12
लोकसना पातकसमुये ते सैन्य नित्यासना यज्ञयगनासोबत त्याना स्वाधीन
करामा वनं; त्यानी सत्य मातीमा मियाडं; त्यानी आपलं मनोरथ सिध्दीस
आणात. 13 तवय मी एक पवित्र पुरूषसले बोलतांले ऐकं; दुसरा एक पवित्र
पुरूष त्या बोलनाराले सांगं, हाऊ नित्याना यज्ञयाग, नाश करनारं पातक,
पवित्रस्थान अनं सैन्य हाई पायनाखाल तुडवानं, हाऊ दृष्टांतमा दखेल गोष्टी
कोठपावत चालतीन? 14 तो माले बोलना, दोन हजार तीनशे दिन; त्यानानंतर
पवित्र स्थाननी शुध्दि व्हई. 15 मंग अश व्हयनं की मी दानीएलनी हाऊ दृष्टांत
दखा तवय त्याना अर्थ काय शे हाई समजाना मी प्रयत्न कराले लागनू तो दखा,
मनुष्यरूपधारी अश एकले मी मनासमोर उभा राहेल दखा. 16 उलई नदीना
दोन किनारासमाईन मी मनुष्यवाणी ऐकी ती अशी गब्रीएला, या पुरूषले हाऊ
दृष्टांत समजाडीसनं सांगं. 17 तवय मी उभा व्हतू तठे तो मनाजोडे वना; तो
वना तवय मी घाबरीन पालथा पडनू; तो माले बोलना, हे मानवपुत्र, हाऊ दृष्टांत
समजी ले; कारण हाऊ शेवटना काळनाविषयीना शे. 18 तो मनासोबत बोली
राहिंता मी जमिनवर पालथा पडनू अनं माले गाढ निद्रा लागनी; पण त्यानी
माले स्पर्श करीन उभा करं. 19 तो बोलना, दखा, कोपना शेवटना काळमा
काय व्हई हाई मी तुले सांगस; कारण नेमेल अंतसमयना संबंधतीन हाऊ दृष्टांत
शे. 20 दोन शिंग राहेल एडका तू दखा; ते मेदय अनं पारस यासनं राजे. 21 तो
दांडगा बकरा ग्रीसना राजा; त्याना डोळाना मधोमध राहेल मोठं शिंग हाऊ
पहिला राजा. 22 एक शिंग मुडीन त्याना जागे चार शिंग निंघनात याना अर्थ
अश की त्या राज्यमाईन चार राज्यसना उदय व्हई; मंग त्याना बळ पहिला
राज्यना इतलं रावावु नही. 23 त्या राज्यसना शेवट जोडे ईसन पातकीसना
पापना घडा भरना म्हणजे तठे एक हट्टी, दुष्ट अनी कपटी असं राजा उभा
राही. 24 त्यानी सत्ता महान व्हई; पन ती अशी त्याना स्वताना पराक्रमतीन
व्हवावु नही; तो विलक्षण नाश करी. तो जे काही करी त्यानामा त्याना विकास
व्हई अनी आपला मनोरथ सिध्दमा आणी; तो समर्थ अनं पवित्र लोकसना
नाश करी. 25 तो आपला कपटतीन आपला हातनी कारस्थानं सिध्दीमा
नेई; तो उन्मत व्हईन निर्भय असेल बराच लोकसना नाश करी; तरी पन
त्यानावर कोणाच हात न पडता तो नाश व्हई जाई. 26 हाऊ जो संध्याकाळ
अनी सकाळना दृष्टांत सांगात तो खरा शे; हाऊ दृष्टांत गुप्त ठेव, कारण तो
दीर्घकाळले लागु शे. 27 तवय मज दानीएलले जाग वनी अनं मी काही दिन

आजारी पडनु; त्यानानंतर मी उठीन राजानं कामकाज कराले लागनु. हाऊ दृष्टांत दखीन मी कावराबावरा व्हयनु; पन तो कोनलेच समजना नही.

9 मेदय वंशमाधला अहश्वेरोशना पोऱ्या दारयावेश खास्दीसना देशवर राजा व्हता त्याना काळना पहिला वरीसले. 2 माले दानीएलले शास्त्रग्रंथवरीन समजनं की, यरूशेलमना ओसाड दशेना काळ पुरा व्हवाले सत्तर वरीस लागतीन, अश परमेश्वरनं वचन यिर्मया संदेष्टाले प्राप्त व्हयेल व्हतं. 3 हाई जाणीसन मी आपलं तोंड प्रभु देवकडे लाईसन प्रार्थना, विनवण्या, उपास, गोणताट नेसणं अनं आंगवर राख उधळनं हाई सुरू करं. 4 मी आपला देव परमेश्वर यानी प्रार्थना करीसन पापांगीकार करा तो अश: हे प्रभो, हे थोर अनं भयावह देवा, ज्या तुनावर प्रेम करतस अनं तुना आज्ञा पाळतस त्यासनाबरोबर तू आपला करार पाळीन त्यासनावर दया करस; 5 आम्हीन पाप करात, वाईट प्रकारतीन वागनुत, दुष्टतेना वर्तन करात; बंड करात, तुना विधि अनं तुना निर्णय यासनापाईन आम्हीन वळनुत. 6 तुना सेवक ज्या संदेष्टा त्यासनी तुना नावतीन आमना राजा, सरदार, वडील अनं देशना सर्वा लोके यासले सांगं ते पण आम्हीन ऐकात नही. 7 हे प्रभो, न्यायत्व काय ते तुनाच ठायी शे; पण आमनं तोंड लज्जीत व्हयेल शेतस; यहुदानं लोके, यरूशेलमना निवासी लोके अनी जोडे अनं दूर राहनारा सर्वा इस्राएल लोक, यासनी तुनाविरूध्द पाप करामुये तू त्यासले येगयेगळा देशमा हाकली दिधं, त्या सगयासना तोंडे लज्जीत व्हयेल शेतस. 8 हे प्रभो, आमना राजे, आमना सरदार, आमना पुर्वज यासना तोंड लज्जीत व्हयेल शेतस, कारण आम्हीन तुनाविरूध्द पाप करेल शे. 9 आमना देव प्रभु दयेना अनं क्षमाना सागर शे; आम्हीन त्यानाबरोबर बंड करात. 10 अनी आमना देव परमेश्वर यानी आपला सेवक ज्या संदेष्टा यासनाद्वारे आमनापुढे ठेयेल त्याना नियमशास्त्राप्रमाणे वर्तनसंबंधातीन आम्हीन त्यानी वाणी ऐकी नही. 11 सर्वा इस्राएल लोकसनी तुना नियमशास्त्रना उल्लंघन करेल शे; त्यासनी तोंड फिराईन तुनी वाणी ऐकी नही; म्हणीन आमनावर शापना वर्षाव व्हयेल शे; देवना सेवक मोशे याना नियमशास्त्रमा लिखेल शपथप्रमाणे व्हयेल शे; कारण आम्हीन त्यानाविरूध्द पाप करेल शे. 12 त्यानी आमनावर मोठं संकट आणेल शे; जे वचने तो आमनाविरूध्द अनं आमना न्याय करनारा न्यायधीशनाविरूध्द बोलना ती त्यानी समक्ष आणी देयल शे; यरूशेलमवर जशी विपत्ती वनी तशी सर्वा जगवर कधी वनी नही. 13 मोशेना नियमशास्त्रमा लिखेलप्रमाणं हाई सर्व विपत्ती आमनावर येल शे; तरी आपला अधर्मपाईन मांगे फिरान अनं तुना सत्यना उमज पडाले पाहिजे म्हणीन आम्हीन आमना देव परमेश्वर यानी काकळूत करी नही; 14 त्यानामुये परमेश्वर हाई विपत्ती आमनावर आनाले संधी दखी राहिना शे; कारण आमना देव परमेश्वर ज्या कृत्ये करस ती न्याय शेतस, पण आम्हीन त्यानी वाणी ऐकी नही. 15 आते हे प्रभु, आमना देव, तू आपला सामर्थ्यवान हाततीन मिसर देशमाईन आपला लोकसले बाहेर आणात अनं आजनामायक आपला महिमा वाढावं आम्हीन पाप करेल शे; आम्हीन दुष्टाईतीन वागेल शेतस. 16 हे प्रभु, आपला सर्वा न्यायकृत्यसप्रमाणं यरूशलेम नगरीवरना, तुना पवित्र पर्वतवरना, आपला क्रोध अनं संताप दूर कर; आमना पापसमुये अनं आमना पुर्वजसना दुष्कर्मसमुये यरूशेलम अनं तुना लोके आजुबाजूना सर्वासले निंदाना विषय व्हयेल शेतस. 17 त्यामुये आते, हे आमना देवा, आपला सेवकनी प्रार्थना अनं विनवणी ऐक; तुना ओसाड पडेल पवित्रस्थानवर आपला मुखप्रकाश पाड; हे प्रभु, तू आपला नावतीन हाई कर. 18 हे मना देवा, कान दे, ऐक; आपला डोळा उघडीन आमना व्हयेल विध्वंस दख अनं तुना नाव ज्या नगरले देल शे ते दख; आम्हीन आमना विनवण्या आमना धार्मिकतेस्तवमुये नही तर तुना विपुल करूणास्तव तुनापुढे मांडतस. 19 हे प्रभु, ऐक; हे प्रभु, क्षमा कर; हे प्रभु, ऐक, कार्य कर; उशीर लावू नको; हे मना देवा, तुना नगर अनं तुना लोके यासले तुनं नाव देल शे; म्हणीन तुनाच नावतीन हाई मांगस. 20 मी बोली राहिंतू अनं प्रार्थना करी राहिंतू, तवय मना पाप अनं मना लोके इस्राएल यासना पाप कबुल करी राहिंतु अनी मना देवना पवित्र पर्वतकरता मना देव परमेश्वर यानाकडे विनवणी करी राहिंतू तवय, 21 अश प्रार्थनना शब्द मी बोली राहिंतू तवय जो पुरूष गब्रीएल, दृष्टांतना आरंभले मी भलता व्याकुळ व्हयेल व्हतु तवय मना नजरमा पडना व्हता, तो संध्याकाळना यज्ञना येळले मनाजोडे वना. 22 त्यानी मनासोबत भाषण करीसन माले समज दिधा. तो बोलना, हे दानीएल, मी तुले बुध्दी दिसन चतुर कराकरता येल शे. 23 तुना प्रार्थनाले सुरवात व्हताच आज्ञा व्हयनी, ती तुले सांगाले मी येल शे; कारण तू परमप्रिय शे; तर ह्या गोष्टीना ईचार कर अनं हाऊ दृष्टांत समजी ले. 24 आज्ञाभंगनी समाप्ती व्हवाले पाहिजे, पातकसना नाश कराना, अधर्मबद्दल प्रायश्चित करानं, सनातन धार्मिकता उदयमा आणानं, दृष्टांत अनं संदेश मुद्रित करानं अनी जो परमपवित्र त्याले अभिषेक करानं, हाई घडी येवाकरता तुना लोके अनं तुनं पवित्र नगर यानाबद्दल सत्तर सप्तके ठरेल शेतस. 25 हाई कळाले पाहिजे म्हणीन समजी ले की यरूशेलमना परत उभारनी करानी आज्ञा व्हवापाईन अभिषिक्त, अधिपती, अश जो तो येईपावत सात सप्तकसना अवकाश शे अनं वरीसना बासष्ट सप्तके लोटावर संकटना काळ राहीनबी नगर, रस्ता अनं खंदक यासनासंगे बांधतीन. 26 वरीसना बासष्ट सप्तके संपावर अभिषिक्तना वध व्हई, अनं त्याले काही उरावू नही; अनी जो अधिपती ई त्याना लोके नगर अनं पवित्रस्थान उध्वस्त करतीन; त्याना अंत पुरतीन व्हई; युध्द अंतपावत चाली; सर्वा काही उजाड व्हवानं ठरेल शे 27 तो पुष्कळ लोकसनाबरोबर वरीसना एक सप्तकना पक्का करार करी; धर्म सप्तकपावत तो यज्ञ अनं अन्नबलि बंद करी; नाश करनारा अमंगळना पंखसवर आरूढ व्हईसन ई अनं ठरेल समाप्तीपावोत नाश करनारासवर देवना कोपना वर्षाव व्हई.

10 पारसाना राजा कोरेश याना काळना तिसरा वरीसले बेलटशस्सर हाई नाव भेटेल दानीएलले एक गोष्ट प्रगट व्हयनी; ती गोष्ट सत्य राहीसन मोठा युध्दनाविषयी व्हती; त्याले ती गोष्ट समजनी; त्या दृष्टांतना अर्थ त्याले समजनं. 2 त्या दिनसमा मी दानीएल सबंध तीन आठवडा शोक करत ऱ्हायनु. 3 तीन सबंध सप्तके संपच तोपावत मी स्वादिष्ट अन्न अजुबात खादं नही, मांस अनं द्राक्षरस हाई मना तोंडमा गया नहीत अनी मी डोकाले तेल लावात नही. 4 पहिला महिनाना चोवीसावा तारीखले महानदी हिद्देकेल हिना किनारले मी व्हतु. 5 मी डोळा वर करीन दखा तवय तागना कपडा घालेल अनी कमरले उफाज देशना शुध्द सोनाना पट्टा घालेल अश एक पुरूष मना नजरमा पडना. 6 त्यानं शरीर सुवर्नमणीनागत राहिसन त्यानं तोंड विजनासारखं व्हतं त्याना

डोळा पेटेल दिवानासमान व्हतात, त्याना हातपाय उज्वल पितळनासारखं व्हतं
अनी त्याना शब्दना आवाज एखादा समुदायना आवाजनासारखं व्हता. 7
मी दानीएलनी एकटानी तो दृष्टांत दखा; मनासंगे राहेल माणसंनी तो दृष्टांत
दखात नही; तरी त्यासले मोठी भिती वाटनी अनी कोठेतरी लपानं म्हणीन
त्या पळनात. 8 मंग मी एकटाच राहिनू अनं हाऊ मोठा दृष्टांत दखा; मनामा
काहीच बळ उरना नही, मी अशक्त व्हईसन मृतप्राय व्हयनु; माले काहीच
शक्ती राहिनी नही. 9 तरी त्याना शब्दना आवाज मना कानमा पडना; मी
त्याना शब्दना आवाज ऐका तवय मी जमिनवर पालथा पडनू अनं माले गाढ
झोप लागनी. 10 तवय दखा, एक हातनी माले स्पर्श करा, त्याना योगमुये मी
गुडघा अनं तळहात जमिनवर टेकीसन थरथर कापत राहिनू. 11 तो माले
बोलना, हे दानीएल, परमप्रिय पुरूषा, मी तुले सांगस ते शब्द समजी ले; नीट
उभा राय; कारण माले आते तुनाकडे धाडेल शे; तो मनासंगे अश बोलना तवय
मी थरथर कापीसन उभा राहिनू. 12 तो माले बोलना, दानीएला, भिऊ नको;
कारण ज्या दिनले तू समजी लेवाले, अनं आपला देवनापुढे नम्र व्हवाना
निश्चय करा त्याच दिनले तुनं शब्द ऐकामा वना; त्या तुना शब्दसवरीन मी
येल शे. 13 पारसाना राज्यना अधिपति एकवीस दिन माले आडवा वना;
तवय दखा; मुख्य अधिपतीसपाईन एक मीखाएल मना साहाय्य कराले वना;
अनं मी पारसना राज्यसना जोडे राहिनू. 14 आते या अंतना दिनसमा तुना
लोकसना काय व्हई हाई तुले समजाडाले मी येल शे; कारण जो दर्शन तु
दखेल शे तो पुरा व्हवाले आखो बराच काळ शे. 15 याप्रमाणे तो हाऊ शब्द
मनासंगे बोलावर मी जमिनकडे आपलं तोंड करीसन गप्प राहिनू; 16 तवय
दखा, मानवपुत्रसारखा एकनी मना ओठले स्पर्श करा; तवय मी आपलं
तोंड उघडीसन जो मनासमोर उभा व्हता त्याले सांगं, हे मना स्वामी, हाऊ
दृष्टांतघाई माले क्लेश व्हईसन मी व्याकूळ व्हयनु शे अनं मनामा काहीच बळ
उरनं नही. 17 स्वामी महाराज, मी तर आपला सेवक, मना स्वामीनासोबत
बोलानं सामर्थ्य माले कोठेन? माले तर काहीच बळ राहिनं नही; मनामा दम
राहिना नही. 18 तवय माणुसनासारखा दखावनारा एकनी माले स्पर्श करीसन
मनामा बळ आना. 19 तो बोलना, परमप्रिय मानव, भिऊ नको; तुले शांती
असो, हिंमत धर, नेट धर, तो मनासोबत बोलना, तवय माले शक्ती वनी अनं
मी बोलनू, मना स्वामी, तू आते बोलानं, कारण तू मनामा हिंमत आणेल शे.
20 मंग तो बोलना, मी तुनाकडे काबर येल शे हाई तुले माहित शे का? आते मी
पारसाना अधिपतीनासंगे लढाले जास; मी गवू म्हणजे ग्रीसना अधिपती ई. 21
सत्यलेखमा जे लिखेल शे ते तुले प्रगट करस; त्यासनासोबत सामना करामा
तुमना अधिपती मीखाएल देवदूत यानाशिवाय दुसरा कोनाच माले साहाय्य
नही शे.

11 दारयावेश मेदी याना काळना पहिला वरीसले त्यानी मजबुती कराले
अनं त्याले शक्ती देवाले मी उभा र्‍हायनू. 2 आते मी तुले खरं काय
ते दखाडी देस. दख, पारस देशमा तीन राजे उत्पन्न व्हतीन; चौथा त्या
सर्वासपेक्षा धनवान व्हई; तो आपला धनना योगतीन बलवान व्हयना म्हणजे
तो सर्वासले ग्रीसना राजानाविरूध्द उठाडी. 3 अजून एक बलवान राजा
उत्पन्न व्हई, तो आपली सत्ता भलता गाजाडी अनी आपला मनले ई तश
करी. 4 तो उदयमा वना किंवा न वना तवयच त्यानं राज्य मोडीसन चार
दिशासमा त्यानं विभाग व्हतीन; तरी त्याना संततीना वाटाले काहीच येवाव
नही, अनं त्या राजाना विस्तार पुर्वीप्रमाण र्‍हावाव नही; कारण त्याना राज्यना
नाश करीसन ते त्याना संततीले सोडीन इतरासले देवामा ई. 5 दक्षिणना राजा
बलवान व्हई अनी त्याना एक सरदार त्यानापेक्षाबी बलवान व्हईसन त्याले
राज्य प्राप्त व्हई; त्यानं राज्य मोठं व्हई. 6 काही वरीसनी मुदत भरावर त्यासना
आपसमा मिलाफ व्हई; दक्षिणना राजानी पोर उत्तरना राजाकडे करारमदार
कराले जाई; तरीपण तिनं बाहूबल कायम र्‍हावाव नही अनी तो अनं त्यानं
बाहूबलबी टिकावू नही; तर त्या स्त्रीले ज्यासनी आणात, ज्यानी तिले जन्म
दिधा अनं ज्याने त्या काळामा तिले बळ पुरावं त्यानासंगे ती नष्ट व्हई. 7 तरी
तिना कुळमाधला एकजन त्याना पदवर विराजमान व्हई; तो तिनी जागा
ली सैन्यससंगे उत्तरना राजाना गडमा प्रवेश करी अनी त्यासनाबरोबर युध्द
करीसन यशस्वी व्हई. 8 तो त्यासनी दैवते, ओतीव मुर्ति, अनी त्यासनी
सोनारूपानं सुंदर भांडी लुटीसन मिसर देशमा लई जाई; तो उत्तरना राजावर
चढाई न करता काही वरीस राही. 9 तो सिरीयाना राजाना मुलखमा लढाईना
निमित्त जाई अनी तठेन स्वताना देशले परत ई. 10 तरी त्याना पोर्‍या लढाई
करतीन; मोठं सैन्य जमा करतीन; त्या ईसन देश हस्तगत करीसन पार जातीन;
त्या परत ईसन लढाई चालाडीसन त्याना गडपावत जाईन पोचतीन. 11 तवय
दक्षिणना राजानं क्रोध खवळीसन तो बाहेर पडी अनी उत्तरना राजानाबरोबर
युध्द करी; तो पुष्कळ लोकसना समुदाय लिसन निंघी, पण तो समुदाय त्याना
हातमा लागी. 12 लष्कर जसजसा पुढे चाल करतीन तसतसा दक्षिणना राजानं
मन गर्वतीन भरी जाई; तो लाखो लोकसना नाश करी तरी तो यशस्वी व्हवावू
नही. 13 तवय सिरीयाना राजा परत ई, तो आपलाबरोबर पहिलापेक्षा मोठं
लष्कर लिसन ई; हाऊ अश काही वरीसना काळ संपावर तो मोठा सैन्य अनं
पुष्कळ धन लिसन ई. 14 त्या येळले दक्षिणना राजानाविरूध्द पुष्कळ लोके
उठतीन; तुना लोकसपाईन आडदांड लोक दृष्टांत पुर्ण कराले उठतीन, पण त्या
पडतीन. 15 अश प्रकारे सिरीया देशना राजा ई, तो मोर्चा लाईसन तटबंदीना
नगर ली; तवय मिसरना सेना टिकाव नही; त्याना मोठमोठा वीरसना काही
चालाव नही; त्यासनामा सामना करानं त्राण उरावू नही. 16 त्यानावर चढाई
करनारा आपला इच्छामा ई तसं करी अनं त्यानासमोर कोणी टिकाव धरावू
नही; तो आपला हातमा प्रत्यक्ष नाश लिसन त्या वैभवी देशमा उभा राही. 17
तो आपला सर्वा राज्यना बलनासंगे ई; तो त्यासले स्त्रियासन्या पोरी भ्रष्ट कराले
दि; ती त्याना पक्षाले टिकी र्‍हावाव नही, ती त्यानी व्हवावू नही. 18 नंतर
तो आपला मोर्चा समुद्रकडे फिराई, अनं त्यानामाधलं बराच हस्तगत करी;
पण त्यानी लायेल हाई अप्रतिष्ठा एक सरदार नष्ट करी, एवढंच नही, तर तो
उलट त्यालेच त्यानी अप्रतिष्ठा लाई. 19 मंग तो आपला देशमाधला दुर्गकडे
आपला मोर्चा फिराई; पण तो ठोकर खाईसन पडी अनं त्याना पत्ता लागावू
नही. 20 पुढे त्याना जागे एकजण उभा राही, तो त्या वैभवी देशमा कर वसूल
करनारासले धाडी; पण थोडाच दिनमाच त्याना नाश व्हई; तरी तो क्रोधतीन
किंवा युध्दतीन व्हवाव नही. 21 मंग त्याना जागे, त्यासनी राजपदना मान न

देल अश एक हलका माणूस उदयमा ई; पण तो लोक निर्धास्त राहतीन तवय ई
अनं मोठमोठं व्यर्थ भाषण करीसन राज्य मियाडी. 22 त्या लोकसना बळ
त्यानापुढेन पुरनामायक ओसरीसन जाईन त्याना नाश व्हई; करार करेल
सरदारनाबी नाश व्हई. 23 त्यानासंगे करार करावर तो कपटतीन वागी; तो
चढाई करीसन ई अनं थोडासा लोकसना मदततीन बलवान बनी. 24 लोक
बेसावध राहतीन तो प्रांतमाधला धनवान भागमा चालीन ई अनी त्याना बापनी
अनं बापना बापनीबी करात नही ते तो करी; तो लुटीना धन लोकसले वाटी
दि; काही वरीसपावत मजबूत किल्ला लेवानी तो धडपड करी. 25 मोठी सैना
लिसन मिसरना राजावर चालीन पुर्ण शक्तीतीन तयारी करी; मिसरना राजा
भलता मोठं अनं पराक्रमी सैन्य लिसन त्यानाबरोबर युध्द करी, पण त्याना
निभाव लागावू नही, कारण लोके त्यानाविरूध्द मसलती करतीन. 26 त्याना
अन्न खाणारा त्याना नाश करतीन; त्यानी सेना पुरनागत लोटी, पण पुष्कळ
मरीन पडतीन. 27 दोन्ही राजासना मनं दुष्कृत्ये कराकडे वळतीन; त्या एक
मेजवर बसीसन एकमेकसनासोबत खोटं बोलतीन; पण त्यानातीन काहीच
निष्पन व्हवाव नही; कारण शेवट व्हणार शे तो नेमेल येळलेच व्हई. 28 मंग
तो मोठी लुट लिसन स्वताना देशले परत जाई; त्यानं मन पवित्र करारना
विरूध्द व्हई अनी तो आपला मनोरथ पुरा करीन स्वताना देशले परत जाई.
29 नेमेल येळले तो परत मिसरले जाई; तरी पुर्वीप्रमाणं आते त्यानं चालावू
नही. 30 कारण कित्तिमनी जहाज त्यानावर चाल करीन येतीन, म्हणीन तो
निराश व्हईन मांगे फिरी अनी पवित्र करारवर खिन्न व्हईन आपला मनले
वाटी तसं करी; तो परत जाई अनं पवित्र करार सोडनारावर ध्यान दि. 31
त्याना पक्षना सैनीक दल उठावणी करतीन, त्या पवित्रस्थान, तो दुर्ग, त्या भ्रष्ट
करतीन, कायमना बलिहवन त्या बंद करतीन, अनी नाश करनारं अमंगलनी
त्या स्थापना करतीन. 32 ज्या करारसंबंधतीन दुष्ट वर्तन करतस त्यासले तो
फुसलाईसन भ्रष्ट करी; पण ज्या लोके आपला देवले वळखतस त्या बलवान
व्हईन मोठं कामे करतीन. 33 लोकसमाधला ज्या सुज्ञ पुरूष त्या पुष्कळसले
बोध करतीन; पण त्या बराच दिन तरवार, अग्नी, बंदिवास अनं लुटालुट
यासघाई संकटमा पडतीन. 34 त्या असं संकटमा पडतीन तवय त्यासले थोडं
कमी मदत व्हई; पण पुष्कळ लोक त्यासनाबरोबर गोड बोलीसन त्यासले
भेटतीन. 35 सुज्ञ पुरूषपाईन कोणी संकटमा पडतीन, त्या अशकरता की,
त्यासनी परीक्षामा पडीन अंतसमयीकरता शुध्द अनं शुभ्र व्हवाले पाहिजे;
कारण नेमेल अंतसमय प्राप्त व्हवाले अजून बराच काळ शे. 36 तो राजा मनमा
ई तसं वागी; तो सर्वा दैवतसपेक्षा स्वताले श्रेष्ठ समजी अनी देवनाविरूध्द
धक्कादायक गोष्टी बोली; कोपणी पुर्णता व्हवापावत तो बढती मियाडी;
जे ठरेल शे ते घडीच. 37 तो आपला पुर्वजसना देवसना, स्त्रियासना प्रेमनी
किंवा कोणीबी देवसनी पर्वा करावू नही; कारण तो आपलाले सर्वासपेक्षा श्रेष्ठ
समजी. 38 तो राजा आपला स्थानमा राहीसन अन्य देवसनी पुजा करी; ज्या
दैवत त्याना पुर्वजसले माहित नव्हतात त्यानी तो सोना, रूपा, जवाहीर अनं
मनोरम वस्तु यासघाई पूजा करी. 39 एक परका देवना साहाय्यतीन तो मोठं
मजबूत गड लढी; ज्या कोणी त्याले मानतीन त्यासले तो वैभवमा चढाई:
त्यासले पुष्कळ लोकसवर सत्ता दि अनं मोल लिसन जमीन वाटी दि. 40
अंतना येळले मिसरना राजा त्याले टक्कर दि; सीरीयाना राजा रथ, स्वार
अनं पुष्कळ जहाजे लिसन वारानामायक त्यासनावर ई; तो अनेक देशमा
शिरी अनं त्यासले हस्तगत करीन पार निंघी जाई. 41 तो वैभवी देशमाबी
शिरी; पुष्कळ देश हस्तगत व्हतीन, पण अदोम, मवाब अनं अम्मोन आठला
निवडक लोके ह्या त्याना हाततीन सुटतीन. 42 अश प्रकारतीन त्या देशवर
तो आपला हात चालाडी; मिसर देशबी त्याना हाततीन सुटाव नही. 43 तो
मिसर देशमाधला सोनारूपाना निधी अनं सर्वा मोलवान वस्तु कबजामा ली;
लुबी अनं कुशी ह्याबी त्यानी चाकरी करतीन; 44 पण पुर्वनाकडला अनं
उत्तरकडला बातम्यासघाई तो चिंतामा पडी जाई; तवय मोठा संतापतीन
पुष्कळसना नाश अनं निराश कराले तो निंघी जाई. 45 समुद्रना अनं पवित्र
पर्वतसना जोडेपास तो आपला दरबारी तंबू ठोकी, पण त्याना अंत ई; कोणी
त्याले साहाय्य करावू नही.

12 त्या येळले तुना लोकसना रक्षण करनारा मोठा अधिपती जो मीखाएल
दूत शे तो उठी; कोणतंबी राष्ट्र व्हवापाईन कवयच वनं नही अश संकट
त्या येळले ई; तुना लोकसपाईन ज्यासनं नावे वहीमा लिखेल दखाई त्या
सर्वा त्या येळले मुक्त व्हतीन. 2 जमीनमाधला मातीमा झोपेलसना मोठा
समुदाय उठी; कितलाजन सर्वकाळना जीवन भेटाकरता अनी कितलाजन
अप्रतिष्ठा अनं सर्वकाळना धिक्कार भेटाकरता उठतीन. 3 ज्या सुज्ञ राहतीन
त्या अंतराळना प्रकाशनामायक चमकतीन; बराच लोकसले धार्मिकताकडे
आणनारा लोक युगानुयुग तारानामायक चमकतीन. 4 हे दानीएला, तू अंतना
येळपावत ह्या वचने गुप्त ठेव अनं हाऊ पुस्तक मुद्रित करीन ठेव; बराच
लोके शोधत फिरतीन अनं ज्ञाननी वाढ व्हई. 5 मंग मी दानीएलनी दखा तो
दुसरा दोन पुरूष, एक नदीना हाऊ किनारले अनं दुसरा त्या किनारले अश
उभा व्हतात. 6 तवय तागना कपडा घालेल जो पुरूष त्या नदीना पाणीवर
व्हता, त्याले त्यामाधला एकनी ईचारं, ह्या अद्भुत गोष्टीनी समाप्ती व्हवाले
कितलं काळ बाकी शे. 7 तागना कपडा घालेल जो पुरूष नदीना पाणीवर
व्हता त्यानी आपला उजवा हात अनं डावा हात आकाशकडे वर करीन,
जो सदाजीवी त्यानी शपथ लिसन सांगं की, एक समय, दोन समय अनं
अर्धा समय एवढा काळ शे; पवित्र प्रजेना बलना चुराडा कराना समाप्त व्हई
तवय ह्या सर्वा गोष्टी पुऱ्या व्हतीन; हाई त्यानं बोलनं मना कानमा पडनं. 8
मी हाई ऐकनु पन समजनू नही; तवय मी बोलनु, हे मना धनी, हाई गोष्टना
परीणाम काय शे? 9 तो बोलना, हे दानीएला, तू आपला गप्प राहा; कारण
अंतसमयपावत हाई वचने गुप्त ठेईन तिनावर शिक्का मारीन बंद करेल शेतस.
10 बराच लोके आपलाले शुध्द अनं शुभ्र करतीन; ते स्वच्छ व्हतीन; पन दुष्ट
दुष्टपणा करतीन; दुष्टसपाईन कोनलेस समज भेटावू नही; पन ज्या सुज्ञ शेतस
त्यासले तो प्राप्त व्हई. 11 कायमना बलिहवन बंद व्हई अनं नाश करनारा
अमंगलनी स्थापना तठे व्हई. तवयपाईन एक हजार दोनशे नव्वद दिन लोटी
जातीन. 12 जो धीर धरीन तेराशे पस्तीस दिवसनी शेवट दखी तो धन्य. 13
तरी पन अंतापावत दानीएला तू जाईन गप्प राहा; म्हणजे तुला आराम भेटी
अनी तू युगना समाप्तीले आपलं वतन प्राप्त करी लेवाले उठशी.

आमोस

1 तकोवा गावमधला मेंढपाळ, आमोस यासना ह्या वचनं, यहूदासना राजा
उज्जीया अनी योवाशाना पोऱ्या, इस्राएलना राजा यराबाम याना दिनसमा,
भूकंपना दोन वरीस पहीले इस्राएलना विषयमा ज्या वचनं दृष्टांत पाईन त्याले
भेटनी ती हाई शे. **2** तो बोलना; सीयोनमाईन परमेश्वर गर्जना करी, तो
यरूशेलममाईन आपला शब्द बोली. मेंढपाळसनी कुरणे शोक करतीन, अनी
कर्मेलना माथा सुकाई जाई. **3** परमेश्वर अश म्हणस, "कारण दिमिष्कना
तिन काय चारी अपराधसबद्दल, मी शासन करापाईन मांगे फिराव नही.
कारण त्यासनी गिलादले मळणी कराना लोखंडी अवजारघाई मारेल शे. **4** मी
हजाएलना घरमा इस्तव धाडसू; अनी तो इस्तव बेन-हदादना राजवाडासले
जाळी टाकी. **5** मी दिमिष्कना येवाना वाटना दार मोडी टाकसू, अनी
बेथ-ऐदेनना घरमाईन राजदंड धरणारा अनं आवेनना गुफासमा राहणारा
राजा अरामी लोके कीर आठे नगरमा जातीन." अश परमेश्वर म्हणस. **6**
अनी परमेश्वर अश सांगस, "गज्जाना तीन काय पण चार अपराध व्हयना
म्हणीन त्यासले शिक्षा करापाईन मी मांगे फिराव नही. कारण त्यासनी सगळा
लोकसले गुलाम म्हणीन लि गयात, ह्या करता की त्यासले अदोमसना हातमा
देवानं. **7** म्हणीन मी गज्जाना भितवर इस्तव धाडसू. अनी हाऊ इस्तव त्याना
किल्ला नष्ट करी. **8** मी अश्दोदमा राहणारा लोकसले अनी अश्कोलोन
राजदंड धरणारा लोकसले नष्ट करसू. एक्रोनना विरोधमा मी हात चालाडसू.
अनी पलिष्टसना उरेल लोके मरतीन." अश परमेश्वर देव सांगस. **9** परमेश्वर
अश म्हणस, "सोराना तीन काय पण चार अपराध व्हयना म्हणीन मी त्यासले
शिक्षा करापाईन मांगे फिराव नही. कारण त्यासनी सर्वा लोकसले अदोमसना
हातमा दिधं अनी त्यासना भाऊससंगे करेल करार त्यासले याद राहिनी नही.
10 म्हणीन सोराना तटबंदीवर मी इस्तव धाडसू अनी तो त्यासना किल्ला नष्ट
करी." **11** परमेश्वर अश म्हनस, "अदोमना तिनी अपराधसबद्दल मी त्यासले
शिक्षा करापाईन मांगे फिराव नही. कारण अदोमनी तलवार लिसन त्यासना
भाऊसना पाठलाग करा. अनी त्यानी सर्वा त्याना दयाळूपना काढी टाका.
त्याना संताप कायम राही. अनी त्यानी आपला संताप कायम बनाडी ठया. **12**
म्हणीन मी तेमान शहरवर इस्तव धाडसु, ती बस्राना किल्ला खाई टाकी." **13**
परमेश्वर अश म्हणस, "अम्मोनना संतानसना तीन काय पण चार अपराध
व्हयना मी शिक्षा करापाईन फिराव नही. कारण गिलादना भागमां गर्भवतीसले
फाडी टाकं, ह्या करता की आपला देशना सीमासना विस्तार व्हवाले पाहीजे.
14 म्हणीन मी राब्बाना तटबंदीले इस्तव लावसू, त्यासनावर युध्दना दिनले
आरडाओरड व्हत असताना, अनी वावटळीना दिनले वादळघाई, ती त्यानं
किल्ला खाई टाकी. **15** अनी त्यासना राजा अनं त्यासनासंगे त्यासना सर्वा
सरदार एकसंगे पकडाई जातीन." अश परमेश्वर सांगस.

2 परमेश्वर अश म्हणस, मवाबना सारखं सारखंना अपराधसबद्दल मी त्यासले
शिक्षा करापाईन मांगे फिराव नही, कारण त्यासनी अदोमना राजानी हाडकं
जाळीसन त्याना राख बनाडं. **2** म्हणीन मी मवाबवर इस्तव धाडसू, अनी तो
करीयोथ नगरना किल्ला जाळी टाकी. अनी मवाब गोंधळमा, आरडाओरड
करी अनी रणशिंगना आवाज व्हत असतां मरी. **3** मी तिनामाधला न्याय
करनारासले नष्ट करसू, अनी त्यानाबरोबर सर्वा सरदारसले त्यासनासंगे
मारी टाकसू. अश परमेश्वर सांगस. **4** परमेश्वर म्हणस, "यहूदासना सारखं
सारखंना अपराधसबद्दल मी त्यासले शिक्षा करापाईन मांगे फिराव नही.
कारण त्यासनी परमेश्वरना नियमशास्त्र नाकारेल शे, अनी त्यासनी परमेश्वरना
आज्ञा पाळात नही. त्यासनी लबाडी त्यासना पापसले कारणीभूत ठरनात
अशाच प्रकारे त्यासना पुर्वजभी वागी राहीतात. **5** म्हणीन मी यहूदामा इस्तव
लावसू. त्या इस्तवमा यरूशेलमना मोठा भिंत जळी जातीन." **6** परमेश्वर
अश म्हणस; "इस्राएलना तिनी आपराधबद्दल काय, चारीसमुळे, मी त्यासले
शिक्षा करापाईन मांगे फिराव नही. कारण त्यासनी पैसासकरता ज्या अपराधी
नही अनी पायमधला जोडासकरता गरिबसले इकेल शे." **7** जशे लोके
माटी पायखाल चुरतस तशे त्या गरीबसनी मुंडका मातीमा चुरतस; अनी
पोऱ्या अनं त्यासना बाप एकच बाईजोडे जातस, यानाकरता की मनं नाव
अपवित्र व्हवाले पाहीजे. **8** अनी त्या प्रत्येक गहाण लेयल कपडासवर
वेदीनाजोडे झोपी राहातस, अनी आपला दैवतासना मंदिरमा त्यानाकडतीन
दंड लिधावर त्याना द्राक्षरस पितस. **9** मी तठे असतानाच त्यासना समोर
अमोरीसना नाश करा, ज्यासनी उंची गंधसरूनामायक व्हती; त्या अल्लोन
झाडनामायक ताकतवर व्हतात. पण मी त्यासनावरला फळसना अनं खालतीन
मुळना नाश करा. **10** तुमले मिसरमाईन आणणारा मीच शे अनी चाळीस
वरीस मीच तुमले वाळवंटसमाईन काढी आणं ह्याकरता की अमोरीसना प्रदेश
तुम्हीन ताबामा करानं. **11** मी तुमनापैकी काही पोऱ्यासले संदेष्टा व्हवाकरता
अनी तुमनामाधला काही तरूणसले नाजीर व्हवाकरता वाढावसू, हे इस्राएल
लोकसवन। अश नही शे का? अश परमेश्वर सांगस. **12** पण तुम्हीन नाजीरसनं
मन वळाईसन मद्य पेवाले लावं, अनी संदेष्टासले भविष्य सांगानं नही, आशी
आज्ञा करी. **13** दखा, जशा पेंढयासनी भरेल गाडी एखादाले दाबी टाकस,
त्यानाच मायक मी तुमले दाबी टाकसू. **14** चालाक व्यक्ती सुटाव नही, जो
ताकतवर शे त्यासले आपली शक्ती लावता येवाव नही, वीरले स्वत: ना
जीव वाचाडता येवाव नही. **15** धनुरधारीले उभं राहता येवाव नही. अनी
जोरमा पळनारा सुटाव नहीत; घोडा चालवनाराले आपला जीव वाचाडता
येवाव नही. **16** वीरसमा जो धैर्यवान तोच त्या दिनले उघडा पळी जाई अश
परमेश्वर सांगस.

3 इस्राएलना लोकसवन, ज्या सर्वा घराणा मी मिसरमाईन बाहेर आणं
त्यासनाबद्दल, परमेश्वरनी तुमनाईरोधमां ज्या वचनं सांगेल शेतस ते ऐका,
2 "पृथ्वीवरला सर्वा घराणासमाईन मी फक्त तुमले निवडेल शे. म्हणीन
मी तुमना सर्वा पापसकरता तुमले शिक्षा करसू." **3** दोन मनुष्यनं एकमत
व्हवाशिवाय त्या एकमेकनासंगे चालू शकतीन का? **4** शिकार भेटनी नही तर
जंगलमा सिंह गर्जना करी का? तरूण सिंहसनी काही धरेल नही व्हई तर
त्याना गुफामाईन तो डरकाळी फोडी का? **5** जाळाशिवाय पक्षी जमीनवर
लायेल जाळामा फशी का? जाळामा काही अडकेल नही राहिना तर तो जाळा
जमिनवरीन वर उडी का? **6** रणशिंगा फुंकाई गयात, तर लोके घाबराव
नही का? नगरवर संकट ऊनं अनी ते परमेश्वरनी आणेल नही शे, आशे

व्हई का? 7 खरोखर आपला बेत त्याना सेवकसले म्हणजे संदेष्टासले प्रकट कराशिवाय, प्रभू परमेश्वर काहीच करसं नहीं. 8 सिंहनी डरकाळी फोडी,
तर कोणी घाबराव नही का? परमेश्वर बोलना शे; तर कोणलेच भविष्य
सांगाशिवाय राहीं का? 9 अश्दोद अनं मिसर देशमा मोठा भितीसवरतीन
पुढला संदेशनी घोषना करा; "शोमरोनना डोंगरंसवर एकजागे व्हा, अनी
त्यामा कितला भयंकर गोंधळ अनी काय ज़ुल्म व्हई राहिना शेतस त्या दखा.
10 "परमेश्वर आशे सांगस, त्या आपला राजवाडामा हिंसा अनं नाश करीसनं
धन साठाडतस, त्यासले योग्य आचरण माहीत नहीं." 11 याकरता परमेश्वर
सांगस; "त्या देशमा शत्रू घेरतीन, तो तुमनं सामर्थ्य तुमनापाईन खाल आणी,
अनी तुना महाल लुटाई जातीन." 12 परमेश्वर अश सांगस, जशा मेंढपाळ
सिंहना तोंडमाईन फक्त दोन पाय किवा कानना तुकडा वाचाडस त्यानामायक
इस्राएली लोके ज्या शोमरोनमा पलंगना कोपरामा किवा रेशमी गादीसवर
बसतस त्या वाची जातीन. 13 सेनाधीश परमेश्वर आशे सांगस; "ऐका, अनी
याकोबना घराणाना ईरोधमां साक्ष घा." 14 कारण ज्या दिनमा मी इस्राएल्ले
त्याना अपराधबद्दल शिक्षा करसू, बेथेलना वेदीनी शिंग तोडी टाकसु अनी ती
जमिनवर पडतीन. 15 हिवाळाना महाल उन्हाळाना महालनीसंगे मी नष्ट
करसू. हसताखेळता घरानासना अनी दुसरा बराच घरानासना नाश कराई जाई.
परमेश्वरनी या गोष्टी सांगेल शेतस.

4 शोमरोनना पर्वतवर राहणारा, बाशानना गायीसवन, तुम्हीन ज्या गरिबसवर
ज़ुल्म करतस, तुम्हीन ज्या गरजवंतसले ठेचतस, तुम्हीन आपला
नवरासले सांगतस, आणा, आमले पेऊ घा. त्या तुम्हीन हाई वचन ऐका.
2 परमेश्वर देवनी आपला पवित्रतानी शपथ लिसन सांगं कीं, दखा, त्या
तुमले आकडासघाई, अनी तुमना संतानसले मासा धराना गळघाई काढी
लेतीन, अशा दिन तुमनावर येतीन. 3 तुमनामधला प्रत्येकले तटना गर्दीमाईन
बाहेर निंघनं पडी, तुम्हीन सोताले हर्मोन डोंगरवर टाकशात, आशे परमेश्वर
सांगस. 4 "बेथेलले जाईसन अपराध करा, गिलगालले जाईसन जास्त
संख्यामा अपराध करा, तुम्हीन रोज सकाळले आपला यज्ञ अनी तीन दिनमा
आपला पिकसना दहावा भाग आणा. 5 "खमिरना भाकरतीन प्रेमनं यज्ञ अर्पण
करा; ते सर्वासले आयकाडं, कारण हे इस्राएलना लोकसवन, हाई कराले
तुमले आवडस, आशे परमेश्वर सांगस." 6 मी तुमले तुमना सर्वा नगरसमा
दातसनी सफाई दिधी अनी तुमना सर्वा जागासमा भाकरीना तोटा दिधा, तरीभी
तुम्हीन मना जोडे उनात नहीं. आशे परमेश्वर सांगस. 7 "कापनीले तीन
महिना राहतीन, त्या येळमा मी तुमनापाईन पाऊस आवरी धरा. अनी मी एका
शहरवर पाऊस पाडा अनी दुसरा शहरवर पाऊस पाडा नही. एक भागवर
पाऊस पडना अनी ज्या भागमा पाऊस पडना नही तो सुकी गया." 8 म्हणीन
शहरमधला लोके दुसरा शहरकडे पाणी पेवाले धडपडत गयात. पण तृप्त
व्हयनात नहीं, तरीभी तुम्हीन मनाकडे फिरनात नहीं. आशे परमेश्वर सांगस.
9 "मी तुमना शेतमाधला पिकसले गर्मीतीन पिडेल शे. टोळासघाईन तुमना
बागसना, अनं द्राक्षमळाना अनं अंजिरना अनं जैतुनना झाडंसले भलत खाई
टाकं. तरीभी तुम्हीन मनाकडे फिरनात नहीं." अश परमेश्वर सांगस. 10
"मिसरले धाडेल व्हती, तशीच रोगराई मी तुमनावर धाडेल शे. तुमना तरूण
जव तुमना तलवारतीन मारेल शेतस, तुमना घोडासले हिसकाई लेल शेतस,
छावणीना दुर्गंध तुमना नाकपुड्यासमा जाई अश करेल शे. तरीभी तुम्हीन
मनाकडे फिरनात नहीं. अश परमेश्वर सांगस." 11 "सदोम अनी गमोरा
यासना मी जशा नाश करा. तशाच मी तुमनामातीन कित्येक शहरसना नाश
करं; इस्तवमा पटकन ओढीसन काढेल जळेल काठीना मायक तुमनी अवस्था
व्हयनी. तरीभी तुम्हीन मनाकडे फिरनात नहीं." अश परमेश्वर सांगस. 12
"म्हणीन हे इस्राएल, मी तुमना संगे अशच करसू, अनी हे इस्राएल मी अश
तुनासंगे करसू तवय, इस्राएलना परमेश्वरना समोर येवाले तयार व्हयं." 13
कारण दखा, जो पर्वत बनाडस अनं वारा अस्तीत्वमा आणस, अनी मनुष्यसले
त्यासनी कल्पना काय ती प्रकट करस, जो पहाटले अंधार करस, अनी
पृथ्वीना उंच जागासवर चालस. त्यानं नाव परमेश्वर, सेनाधीश देव शे.

5 इस्राएलना घराना, हाई वचन जे शोकनामायक शे, मी तुमनाविरूध्द
उच्चारस ते ऐका. 2 इस्राएल एक कुवारी शे ती पडी जायेल शे; ती
परत कधीच उठाव नहीं; तिले एकटीलेच सोडी देल शे, तिले उठाडणारा
कोनीच नही. 3 परमेश्वर आशे सांगस, "ज्या शहरमाईन हजार सैनीक
निंघनात त्यासनामा फक्त शंभर उरतीन अनी ज्यामाईन शंभर शेतस त्यामा
इस्राएलना घरानासले दहा उरतीन." 4 परमेश्वर इस्राएलना घरानासले आशे
सांगस, "माले शोधा म्हणजे तुम्हीन जिवत राहश्यात. 5 पण बेथलमा परत
जाऊ नका; गिलगालले जाऊ नका; सीमा वलांडीसन बैर-शेबालेभी जाऊ
नका. गिल्गालमधला लोके कैदी म्हणीन लेवाई जाश्यात, अनी बेथेलना
वाईट व्हई." 6 परमेश्वरले शोधा म्हणजे तुम्हीन जिवत राहश्यात, नहीतर
तो इस्तवना मायक योसेफना घरवर पडी अनी ते जळी जाई अनी त्याले
विझाडाले बेथेलमजार कोणी राहाव नहीं. 7 जे तुम्हीन न्यायले कडूपणमा
बदलतस अनी न्यायपण धुळमा मिळवतस, 8 त्या तुम्हीन, ज्यानी कृत्तिका
अनं मृगशीर्ष हाई नक्षत्र बनाडात; अनी दिनले रात करतस; समुद्रमधला
पाणीले बलाईसन पृथ्वीना पाठवर ओतस, त्यानं नाव परमेश्वर शे. 9 तो
बलवानसवर एकाएकी नाश आणस म्हणीन किल्लासना नाश व्हस. 10 ज्या
त्याना वेशीवर सरळ व्हवानी ईच्छा करतस त्यासना त्या व्देष करतस, अनी
ज्या सत्य बोलतस त्यासना त्या तिरस्कार करतस. 11 तुम्हीन गरिबसले
मारतस अनी त्यासनापाईन धान्यसना कर वसुल करतस. जरी तुम्हीन कोरीव
दगडसना घरं बांधात, पण त्यामा तुम्हीन राहाव नहीं. तुमना द्राक्षना सुंदर
बाग शेतस, पण त्यामाईन निंघणारा द्राक्षरस तुम्हीन पेवाव नहीं. 12 कारण
माले तुमना बराच अपराध माहित शेतस, अनी तुम्हीन खरोखर बारच वाईट
कृत्ये करेल शेतस. तुम्हीन लाच लेतस, नीतिमानसले त्रास देतस, अनी
वेशीमा गरिबसना न्याय बदलाई देतस. 13 त्या येळले, सुज्ञ शांत बसतीन,
कारण ती वेळ वाईट राहीं. 14 तुम्हीन जगानं म्हणीन ज्या चांगला शेतस
त्यासना शोध करा वाईटसले शोधु नका. म्हणजे जशं तुम्हीन म्हणतस,
त्यानामायक सेनाधीश परमेश्वर खरोखर तुमनासंगे राही. 15 वाईटसना व्देष
करा अनं चांगलासवर प्रेम करा, नगरना वेशीवर न्याय स्थापित करा. मंग

कदाचित सेनाधीश परमेश्वर देव, योसेफना वाचेलसवर कृपा करी. 16
याकरता सेनाधीश परमेश्वर देव, प्रभू आशे सांगस, अनी गल्लीगल्लीमाईन
लोके हायहाय करतीन, अनी त्या शेतकरीसले शोक कराले अनी विलाप
कराले चतुर अशेलसले आक्रोश कराले बलाई आनतीन. 17 द्राक्षमळामा
लोके रडतीन, "कारण मी तुमनामा फिरत जासू." आशे परमेश्वर सांगस.
18 ज्या परमेश्वरना न्यायना दिननी इच्छा धरतस त्यासले धिक्कार असो!
परमेश्वरना दिन येवानी तुम्हीन का ईच्छा धरतसत? तो अंधार शे, उजेड नही.
19 जणू काय एखादा मानुस सिंहपाईन पळी गया अनी अस्वलनी त्याले
धरं, अनी घरमा जाईसन त्यानी भितवर हात ठेवा पण त्याले साप चावना.
20 परमेश्वरना दिन अंधारकारमय राही, तो पक्का काळोखना राही; त्यामा
काहीच किरण रावाव नही अश नही का? 21 "माले तुमना सणसना तिरस्कार
वाटस, मी त्या मान्य करस नही. तुमना धार्मिक सभा माले आवडतस नही.
22 तुम्हीन माले होमार्पण अनं अन्नार्पण जरी दिधा, तरी मी ते स्वीकाराव
नही, शांत्यर्पणमा, तुम्हीन देल पुष्ट जनारवसकडे मी दखावसुध्दा नही. 23
तुमना गानासना आवाज आठेन दुर ली जावा, तुमना वीणासना आवाज मी
ऐकाव नही. 24 तर पाणीनामायक न्याय अनं नीतिमत्तताले कधीच न संपनारा
धारना मायक वाह् घा. 25 "हे इस्राएल घराणा, वाळवंटसमा, चाळीस वरीस
तू माले यज्ञ अनं दान अर्पण करी राहीता का? 26 तुम्हीन तर आपला राजाना
डेरा अनं तुमना मुर्तींना देव्हारा, आपलाकरता बनाडेल शेतस तुमना देवना
तारा हाई वाही लेश्यात. 27 म्हणीन मी तुमले कैदी म्हणीन दिमिष्कना समोर
घालसू." आशे परमेश्वर सांगस. सेनाधीश देव हाई त्यानं नाव शे.

6 ज्या सीयोनमा आराममा शेतस त्यासले, अनी ज्या शोमरोनना डोंगरवर
सुरक्षीत शेतस त्यासले हायहाय, ज्या राष्ट्रसमाधला प्रसिध्द लोके शेतस,
ज्यासनाकडे इस्राएलना घराणा पयत येतस त्यासले हायहाय. 2 "कालने
नगरले जाईसन दखा, तठेन महानगर 'हमाथले' जा, तठेन पलिष्ट्यासनी
नगरी गथले खाल जा. त्या तुमना दोन्ही राजासपेक्षा चांगला शेतस का?
त्यासनी सीमा तुमना सीमासपेक्षा मोठी शे का? 3 तुम्हीन ज्या वाईट दिनसमा
दूर करतस, अनी कुकर्मना आसन जवळ आणतस, त्यासले हायहाय. 4
तुम्हीन हस्तिदंत पलंगवर झोपतस अनी आपला गादीसवर पाय पसरीन
पडतस तुम्हीन कळप माधला कोकरा अनी गोठामाधला वासरू खातस! 5
त्या विणाना संगीतवर येडासनामायक गाणा म्हणतस, अनी दावीदनामायक
त्या वाद्यसवर सराव करतस. 6 त्या गल्लासमाईन मद्य पितस अनी चांगला
तेलतीन आपलाले माखतस. पण त्या योसेफना नाश व्हई राहीना शे, त्यानावर
शोक करतस नही." 7 यामुये त्यासना कैद करनारासना समोर बंदिवासमा
जातीन, आनंद उत्सव करनारासना आवाज गायब व्हई जाई. 8 सेनाधीश
परमेश्वर आशे सांगस, प्रभू परमेश्वर आपलीच शपथ लेयल शे की, "मी
याकोबना अभिमानना तिरस्कार करस, त्याना किल्लासना मी तिरस्कार
करस. म्हणीन मी ती नगरी अनं त्यामातीन सर्वकाही शत्रूसना हातमा दिसू."
9 त्या येळले, कदाचीत एक घरमा दहा लोके राहतीन, तर त्या सर्वा मरतीन.
10 प्रेतं लिसन जाळाकरता एखादाना नातेवाईक ई. नातेवाईक घरना बाहेर
हाडकं ईचारी "तुनाजवळ आणखी कोणी शे का?" तो मनुष्य सांगी, नही,
मंग हाऊ त्याले सांगी, "गप्प राय, आपण परमेश्वरना नाव नही लेवानं." 11
कारण दखा! परमेश्वर आज्ञा करी, तवय मोठा घरसना तुकडा तुकडा पडतीन
अनं लहान घरसना भुगा-भुगा व्हई. 12 घोडा खडकवरतीन पयतस का? तठे
कोणी बैलसघाई जमीन नांगर का? पण तुम्हीन तर न्यायनं जहर करं, अनी
चांगलापणना फळ कडू करेल शे. 13 तुम्हीन ज्यामा काहीच नही त्यामा
आनंद करतस, तुम्हीन सांगतस, "आम्ही आमना बळतीन करमईम नगर
बनाडेल शे." 14 पण हे इस्राएलना घराना, "दख, मी तुनाविरोधमा एक राष्ट्रले
उठाडसू, त्या राष्ट्र तुमनाबद्दल देशले लेबो-हमाथपाईन अराबना ओढापावत
सगळा प्रदेशले दु: ख देतीन." सेनाधीश परमेश्वर देव, आशे सांगस.

7 परमेश्वरनी माले अश दखाडं की दखा, वसंतना महीनामा पिक वर येताच
त्यानी टोळ बनाडात. पहिला पिकनी राजानी कापणी व्हवानंतर हाई
हिरवा गवत शे. 2 टोळसनी जमीनमाधला सर्वा गवत खाईसन व्हवानंतर मी
सांगनु, "परमेश्वरा, मना प्रभू, मी इनंती करस, आमले माफ कर. याकोब जगू
शकाव नही, कारण तो बराच अशक्त शे." 3 मंग याबाबतमा परमेश्वरनं
मन बदलनं अनी परमेश्वर बोलना, "ते व्हवाव नही." 4 प्रभू परमेश्वर,
माले पुढला गोष्टी दखाडात, दखा, परमेश्वर देवनी इस्तवले दंड कराकरता
बलायं. त्यानी महासागर कोरडा करा अनं जमीन खाई टाकनार व्हता. 5 पण
मी सांगनु, "हे परमेश्वर देव, थांब, याकोब कसा वाची? कारण तो बराच
धाकला शे." 6 मंग परमेश्वरनं या गोष्टना ईशयमा मन बदलनं. प्रभू परमेश्वर
बोलना, "हाई घडाऊ नही." 7 परमेश्वरनी माले पुढला गोष्टी दाखाडात.
दखा, परमेश्वर, त्याना हातमा ओळंबा शे तो एक ओळंबा लिसन भितनाजोडे
उभा व्हता. 8 परमेश्वर माले बोलना, "आमोस, तुले काय दखास?" मी
बोलनू ओळंबा, मंग प्रभू बोलना, "दखा, मना मनुष्यसमा, इस्राएलमा मी
ओळंबा धरसू. मी त्यासनाकडे दुर्लक्ष कराव नही. 9 इसहाकना उंच जागना
नाश व्हई, इस्राएलनी पवित्र जागा नष्ट व्हतीन, अनी मी यराबामना घरानासवर
हल्ला करसू अनी तलवार लिसन त्यासनावर चाली जासु." 10 अमस्या
बेथेल आठला याजक अमस्या ह्यानी "इस्राएलना राजा, यराबामले निरोप
धाडा की. आमोसनी इस्राएलना घरमा तुना ईरोधमा कट करेल शे. त्याना
सर्वा शब्द देशले सहन व्हस नही. 11 कारण आमोस अश सांगस, यराबाम
तलवारघाई मरी, अनी इस्राएलना लोकसले देशमाईन गुलाम म्हणीन बाहेर
ली जातीन." 12 अमस्या आमोसले बोलना, "अरे संदेष्टा, खाल यहूदा
देशमा पळी जाय अनी तठेन भाकर खाईसन तूना संदेश दे. 13 पण यानामोरे
बेथेलमा भविष्य देवानं नही. कारण हाई राजानं पवित्रस्थान शे अनं राज
घराणा शेतस." 14 मंग आमोस अमस्याले बोलना, "मी संदेष्टा नव्हतू अनं
संदेष्टासना पोऱ्याभी नव्हतू. मी गुरंसना राखण करणारा अनी उंबरना झाडंसना
निगा राखणारा व्हतू. 15 मी कळपना मांगे व्हतु, तवय परमेश्वरनी माले
बलाई लीधं, अनी माले बोलना, 'जाय, मना लोकसले, इस्राएलले, भविष्य
सांग.' 16 म्हणीन आते परमेश्वरनं ऐक, 'इस्राएलना ईरोधमा संदेश सांगु नको,
इसहाकना घराणासना ईरोधमा संदेश देऊ नको' आशे तू माले सांगस. 17 पण
परमेश्वर अश सांगस, 'तुनी बायको गावनी वेश्या व्हई; तुना पोऱ्या-पोर
तलवारतीन मरतीन, तुनी जमीन शत्रू दोनभाग करतीन, तू अपवित्र देशमा

मरशी, इस्राएलना लोकसले नक्कीच त्यासना देशमाईन कैदी म्हणीन ली
जातीन.'"

8 परमेश्वरनी माले हाई दखाडं, दखा, उन्हाळामधला फळसना भरेल एक
टोपली दखायनी. 2 तो बोलना, "आमोस, तुले काय दखास?" मी
बोलनू, "उन्हाळी फळसना टोपली." मंग परमेश्वर माले बोलना, "मना
लोकसना, इस्राएलना शेवट येल शे; मी त्यासनाकडे परत दुर्लक्ष कराव नही.
3 परमेश्वर, आशे सांगस, त्या दिनसमा मंदिरमाधला गाणा शोकना व्हतीन
सगळाकडे प्रेतच प्रेत राहतीन, प्रत्येक जागावर लोके गुपचूप त्या बाहेर टाकी
देतीन." 4 ज्या तुम्हीन गरीबसले गिळाकरता आ करतस, अनी देशमाधला
गरीबसले नाश कराले दखतस त्या तुम्हीन हाई ऐका. 5 तुम्हीन सांगतस
"चंद्रदर्शन कवय सरी? म्हणजे मंग आम्हीन आमना धान्य इकसूत. शाब्बाथ,
कवय सरी? म्हनजे आमले गह् ईकता ई, मंग आपण एफा धाकला करसूत,
अनं शेकेल नाणा मोठा करसूत अनं कपटना तराजू लिसन फसाडसूत. 6
आपण पैसा दिसन गरीबसले अनी एक जोडाना किंमतीमा गरजूसले विकत
लेवुत अनी गह्ना भूसाभी इकी टाकूत." 7 परमेश्वरनी याकोबना वैभवनी
शपथ लेयेल शे की, "खरच मी त्यासनं कोणतंबी कर्म कधीच इसरावु नही.
8 त्यासनामुळे जमीन घाबराव नही का? अनी या देशमा राहणारा प्रत्येकजण
शोक कराव नही का? त्यामातीन सर्वा नील नदीनामायक पुर ई, अनी
मिसरमधली नदी सारखं खवळेल अनं परत खाल ओसरी." 9 परमेश्वर आशे
सांगस, "त्या दिनसमा," "मी सूर्यले दुपारलेच मावळाडसु अनी पृथ्वीवर भर
दुपारले दिनले अंधकारमय करसू. 10 मी तुमनं उत्सव पलटाडीसन शोक
आशे करसू, अनी तुमना सर्वा गाणा पलटाडी विलाप आशे करसू. तुमना
बठासले गोणताटना कपडा घालसू, मी प्रत्येक डोकासनं मुंडन करसू. एकुलता
एक पोऱ्या जावावर जशा आकांत व्हस, तशं मी करसू, तो भलता कडू शेवट
राही." 11 परमेश्वर सांगस, "दखा! मी देशमा दुष्काळ धाडसू, त्या दीन ई
राहीनात, तवय भाकरना दुष्काळ नही रावाव, पाणीना दुष्काळ नही रावाव,
पण परमेश्वरनं वचन ऐकाना दुष्काळ राही." 12 "लोके हाऊ समुद्रपाईन त्या
समुद्रपावत अनी उत्तरपाईन ते पुर्वपावत भटकतीन. परमेश्वरनं वचन शोधत
लोके इकडे तिकडे भटकतीन. पण त्यासले ते सापडावु नही. 13 त्या येळले
सुंदर तरूण अनं तरूणीसले तीस लागीसनं अशक्त व्हतीन. 14 ज्या शोमरोनना
मूर्तींनी शपथ लेतस, अनी 'हे दान, तुना परमेश्वर जिवत शे, अनी बैर-शेबाना
देव जिवत शे, आशे सांगतस, त्या पडतीन, अनी त्या परत कधीच उठावुत
नही."

9 मी प्रभूले वेदीजवय उभा राहेल दखा, अनी तो बोलना "खांबासना
माथावर मार, म्हणजे इमारत उंबरठापाईन हादरी. अनी त्यासना डोकावर
मारीसन त्याना तुकडा कर. कोणी जिवत राहीना, मी त्यासले तलवारघाई मारी
टाकसू. त्यासनामाधला एकलेभी पळी जाता येवाव नही, अनी त्यासनामाधला
एकलेभी सुटता येवाव नही. 2 त्या खाईसन अधोलोकसमा जरी गयात,
तरी मना हात तठेन ओढीन काढी. त्या आकाशमा उंच चढीसन गयात,
तरी मी त्यासले तठेन खाल आणसू. (Sheol h7585) 3 त्या जरी कर्मेल
डोंगरना माथावर लपनात, तरी तठेन मी त्यासले शोधी काढसू. त्या जरी
मनापाईन लपीसन समुद्रना तळपावत गयात, तर मी सापले आज्ञा करसू अनं
तो त्यासले चाई. 4 त्या जरी आपला वैरीसनासमोर पाडाव व्हईन गयात, तरी
तठे मी तलवारले आज्ञा करीन अनी ती त्यासले मारी टाकी. मी त्यासनाकडे
आपली नजर लावसु, ती त्यासना चांगलाकरता नही, तर त्यासनं वाईटकरता
राही." 5 अनी ज्यानी जमीनले स्पर्श करा म्हणजे ती वितळस अनी त्यामा
राहणारा सर्वा शोक करतस, तो प्रभू, सेनाधीस परमेश्वर शे, अनी तिले नील
नदीनामायक पुर ई, अनं मिसरना नदीनामायक ती परत ओसरी. 6 ज्यानी
आकाशमा आपला माड्या बांधात, अनी आपला ढगना मंडप पृथ्वीमा बनाडेल
शे, तो समुद्रना पाणीले बलाईसन पृथ्वीना पाठवर ओतस, त्यानं नाव यहोवा
परमेश्वर शे. 7 परमेश्वर अश सांगस; "इस्राएलना लोकसवन, तुम्हीन माले
कूश वंशजना लोकसनामायक नहीत का? मी इस्राएलले मिसर देशमाईन
पलिष्त्यासले कफतोरमाईन अनी अरामीसले कीर माईन आणेल नही का?"
8 दखा, प्रभू परमेश्वरनी नजर पापी राज्यसवर शे, अनी मी त्यासले पृथ्वीना
पाठवरतीन नाश करसू, पण याकोबना घरानासले मी पुरा नाश कराव नही,
अश यहोवा परमेश्वर सांगस. 9 "दखा, मी आज्ञा करसू, धान्य चाळतस
तसं मी इस्राएलना घरानासले सर्वा राष्ट्रसमा पकडसू, अनं त्यामातीन लहान
अशी कणभी जमीनवर पडाव नही." 10 मना लोकसमातीन पापी ज्या अश
सांगतस, "आमनं काही वाईट व्हवाव नही किवा त्या आमले आडवाभी
येवाऊत नही. त्या सर्वा तलवारघाई मरतीन." 11 त्या दिनले दावीदनं मंडप
जो पडेल शे, मी तो परत उभा करसू. मी त्यासना भिंतीसना तडा बुंजीटाकसू
अनी ज्या नष्ट व्हई जायेल शेतस, त्या मी परत बांधसू. मी त्या जुना दिनसमा
व्हतू, तशच परत बांधसू. 12 "ह्याकरता की त्यासनी अदोमना उरेलसले,
अनी ज्या राष्ट्रसले, आपला ताबामा देवानं." परमेश्वर जो हाई करस तो अश
सांगस. 13 परमेश्वर सांगस, "अशा दिन ई राहीनात की," नांगरणी करणारा
कापनी करणाराले, द्राक्ष तोडणाराले बी पेरणाराले, गाठी अनी पर्वतवरीन
नवा द्राक्षरस वाही जाई अनी सर्वा टेकड्यासले पाझर फुटतीन. 14 मी मना
लोकसले, इस्राएलले, कैदमाईन सोडाईसन परत आणसू, त्या नष्ट व्हयेल गावं
परत बांधतीन, अनी त्यामा राहतीन. त्या द्राक्षसना मळा लावतीन. अनी
त्यापाईन भेटणारा द्राक्षरस पितीन. त्या बागा लावतीन अनं त्यापाईन भेटणारा
पिकं खातीन. 15 मी त्यासले त्यासना जमीनमा लावसु अनी मी त्यासले देल
जमीनमाईन त्या परत उपटाई जावावुत नहीत. परमेश्वर तुना देव अश सांगस.

योना

1 अमित्तयाना पोऱ्या योना यानासंगे देव बोलना, **2** "निनवे मोठं शहर शे,
तठला लोके वाईट कामे करतस अस मी दखेल शे. तु त्या शहरमा जा
अनी त्यानाविरूध्द संदेश दे." **3** योनाले देवनी आज्ञा पाळानी नव्हती म्हणीन
योना याफोस नावना गावले गया, तठे त्याले तार्शीश शहरले जावानं जहाज
भेटनं. योनानी भाडाना पैसा दिधात अनं देवना नजरना आड व्हवानं म्हणीन
जहाजमा जाईन बसना. **4** पण देवनी समुद्रमा मोठं वादय निर्माण करं, वारामुये
समुद्र अस खवळना की जहाज तुटामा वनं. **5** जहाज बुडाले नको म्हणीन
जहाजवरला लोकसनी जहाज मधला सर्व माल समुद्रमा फेकाले सुरवात
करी. जहाज चालाडनारा घाबरी गयात. प्रत्येकजण आपापला देवसनी प्रार्थना
कराले लागनात. पण योना जहाजना तळघरमा गाढ झोपेल व्हता. **6** जहाजना
अधिकारीनी योनाले झोपेल दखं. तो त्याले बोलना, "ऊठ! काय झोपना? तुना
देवनी प्रार्थना कर, तुना देव तरी तुनी प्रार्थना ऐकी अनी आपले वाचाडी." **7**
तवय त्या लोके एकमेकसले बोलनात आपण चिठ्ठ्या टाकुत म्हणजे आपले
समजी, "कोणामुये हाई संकट आपलावर वनं. मंग त्यासनी चिठया टाक्यात.
त्यावरतीन त्यासले समजनं की हाई संकट योनामुये वनं." **8** मंग त्या योनाले
बोलनात, "तुनामुये आमनावर हाई संकट वनं, खरं सांगं तु काय करं? तुना
धंदा काय शे? तु कोठला शे? तुना देश कोणता शे? तु कोणता लोकसपाईन शे?
9 योनानी त्यासले सांगं, मी इब्री लोकसपाईन शे." मी स्वर्गना देवनी भक्ती
करस, समुद्रले अनी जमीनले बनाडणारा तोच देव शे. **10** तो देवपाईन दुर
पळी राहीना. हाई योनानी लोकसले सांगं, हाई ऐकीन त्या घाबरनात. त्यासनी
योनाले ईचार, "तु देवनाविरूध्द अस काय करं?" **11** वादयना जोर वाढाले
लागना अनं लाटापण जोरमा उसळी राहीतात. तवय त्या लोकसनी योनाले
ईचारं, "समुद्र शांत व्हवासाठे आम्हीन तुनं काय करानं?" **12** योना त्यासले
बोलना, "समुद्रमातील वादयले मी कारणीभुत शे, माले तुमीन समुद्रमा फेकी
घा, मंग समुद्र शांत व्हई जाई!" **13** जहाज किनारले लावानं म्हणीन त्यासनी
जहाजले किनारावर लई जावाना प्रयत्न करा. पण त्यासनाघाई ते व्हई नही
राहीत. समुद्र बी त्यासनावर जास्तच खवळी राहिंता. **14** तवय त्यासनी
देवले प्रार्थना करीसन सांगं! "हे स्वर्गना देव, आम्हीन तुले ईनंती करतस की,
हाऊ माणुसना जिवमुळे आमले मारू नको, निष्पाप माणुसले मारी टाकं,
असा अपराध आमनावर लावु नको. कारण तु देव शे. अनी तुना मनसारखं तु
करशी, हाई आमले माहित शे." **15** मंग त्यासनी योनाले धरीन समुद्रमा टाकं,
तवय वादय थांबी गयं अनी समुद्र शांत व्हयना. **16** हाई दखीसन त्या लोके
देवले घाबराले लागनात अनी मंग त्यासनी देवले यज्ञ करा अनी नवसपन
करा. **17** योना समुद्रमा पडना तवय त्याले गिळाकरता देवनी एक मोठा मासा
धाडा; त्या मासाना पोटमा योना तिन दिन तिन रात व्हता.

2 जवय योना मासाना पोटमा व्हता तवय त्यानी देवले प्रार्थना करी; **2** तो
बोलना, "मी संकटमा व्हतु तवय मी देवना धावा करा, तवय देवनी मन
ऐकं; अधोलोकमाईन मदतसाठे मी हाक मारी तवय तु मना आवाज ऐका.
(Sheol h7585) **3** तु माले समुद्रमा फेकं, तु सोडेल लाटा मनावरतीन गयात.
मी खोल समुद्रमा गऊ, मना चारीमेर पाणीच पाणी व्हतं. **4** मी ईचार करा, मी
तुना नजरमातीन पडी जायेल शे, तरी बी मी तुना पवित्र मंदिरकडे दखत ऱ्हासु?
5 समुद्रना पाणीने माले चारीमेर घेरेल व्हतं. अनं मना जिव गुदमरी राहींता,
मना गळापाईन वर पुरा डोकाले शेवाळ गुंढाळाई जायल व्हतं. **6** मी समुद्र
तळले, समुद्रमाधला डोंगरना पायथाले व्हतु. पृथ्वीनी माले समुद्रमा कायमनं
कोंडी देल व्हतं. तरी पण मना देव यहोवा तु माले मरण मातीन वाचाडं! **7** मी
तर जगानी आशाच सोडी देल व्हती, तवय माले देवनी आठवण वनी; अनं
मनी प्रार्थना तुना पवित्र मंदिरमा तुनाजोडे पोहचनी. **8** काही लोके स्वतःसाठे
देव बनाडीसन त्यासनी पुजा करतस, त्यासनी जो कृपाळु देव शे, असा खरा
देवले सोडी देल शे. **9** पण मी तुना धन्यवादना गाणं म्हणीसन यज्ञ करसु; मी
तुले करेल नवस फेडसु; कारण परमेश्वर देव तुनापाईनच तारण शे." **10** मंग
देवनी मासाले आज्ञा करी तवय मासानी योनाले किनारावर वकी टाकं.

3 मंग देव योनासंगे दुसरांदाव बोलना, **2** "ऊठ; त्या मोठा निनवे शहरमा
जा अनी मी तुले सांगस तो संदेश त्याले सांग." **3** मंग योना देवनी
आज्ञा मानीन निनवेले गया. देवना नजरमां निनवे हाई इतलं मोठं शहर व्हतं
की, त्याले पायी फिराले तिन दिन लागी जाये. **4** एक दिन चालानंतर योना
शहरना मध्यभागमा वना अनी त्यानी प्रचार करा की, "चाळीस दिन बाकी
शेतस मंग निनवेना नाश व्हई." **5** तवय निनवे माधला लोकसनी देवना
संदेशवर ईश्वास ठेया, मंग श्रीमंत असो की गरीब सर्वासनी काही दिन उपास
करानं ठराय. अनी गोंटया घालीन शोक करा. **6** निनवेना राजाले पण हाई
बातमी समजनी. तवय तो राजासन वरीन ऊठना अनी राजानी पण गोंटीना
कपडा घालात अनं राखमा बशीन शोक करा. **7** राजा अनी राज्यकर्तासनी
मिळीन एक जाहिरनामा काढीन सांगं की, सर्व निनवेमाधला लोकसनी,
पशुसनी, गुरढोरसनी, बकऱ्या-मेंढयासनी काहीच खावानं-पेवानं नई. **8**
प्रत्येक माणुसले अनी पशुले गोंटया घाली देवानं, अनी प्रत्येकनी रडीसन
देवले प्रार्थना करानी, आपला वाईट कामे सोडी घा, पाप करानं सोडी घा,
अनी पश्चाताप करा. **9** कदाचित देव आपलावर दया करी अनी जे तो कराव
शे, ते तो कराव नही, त्याना भडकेल क्रोध शांत व्हई जाई अनी आपला नाश
व्हवाव नही. **10** त्या लोकसनं वागनं बदली गयं अनी वाईट कामे त्यासनी
सोडी दिधात. हाई देवनी दखं, मंग देवले त्यासनावर दया वनी. अनी त्यानी
जे ठरायल व्हतं ते करं नही. देवनी त्या लोकसना नाश करा नही.

4 यामुये योनाले भलतं वाईट वाटनं अनं त्याले भलतं राग वना. **2** योना
देवले प्रार्थना करीसन सांगाले लागना "माले हाई पहिलेच माहीत व्हतं
की, अस व्हई. मी मना देशमा व्हतु, तू माले आठे येवाले सांगं, म्हणीन मी
तार्शीशसले पळी जाई राहीतु, माले माहीत व्हतं की तु कृपाळु, कनवाळू,
मंदक्रोध, दयासंपन्न देव शे. माले माहीत व्हतं, ह्या लोकसनी पाप करानं
सोडात म्हणजे तू त्यासना नाश कराव् नही. **3** तर आते हे परमेश्वर मनी तुले
ईनंती शे की, मना जिव ले. कारण आते माले जगापेक्षा मरनं बरं वाटस!" **4**
तवय देव योनाले बोलना, "हाई गोष्टसाठे तुले राग ई राहीना हाई चांगलं शे
का?" **5** मंग योनानी शहरना बाहेर पुर्व दिशाले जाईन एक मंडप बनाडा

अनी तठे सावलीमा बशीन शहरना काय व्हस हाई दखाले लागना. 6 योना
व्हता तठे देवनी एक वेल उगाडा. त्या वेलनी सावली योनाना डोकावर वनी.
त्यामुये त्यानं दु: ख दुर व्हई अस देवनी करं म्हणीन त्याले भलता आनंद
व्हयना. 7 दुसरा दिन पहाटले देवनी एक किडा वेल खावाकरता धाडा.
किडानी वेलले खाई टाकं अनी वेल सुकी गया. 8 मंग सुर्य उगायना तवय
देवनी पुर्व दिशातीन झळना वारा सोडा. तवय योनाले डोकाले भलतं ऊन
अनी झळा लागन्यात. योना पुरा थकीन गळी गया. तवय तो देवले बोलना,
"माले मारी टाक अस जगापेक्षा मरेल बरं." 9 मंग देव योनाले बोलना, "हाई
वेल सुकी गयं म्हणीन तुले राग वना. हाई तुले चांगलं वाटस का? मंग योना
बोलना, हा, संतापमुळे मना जिव गया तरी माले चाली." 10 मंग देव बोलना,
"तु हाऊ वेलनाकरता काहीच करं नही, तु त्याले वाढायं नही, तो एक रातमा
वाढना अनं दुसरा दिन सुकी गया, मंग त्या वेलनाकरता तुले कसाले काळजी
वाटी राहीनं." 11 मंग त्या निनवे शहरमा एक लाख विस हजारपेक्षा जास्त
लोके अनी ग्रेढोरे शेतस, त्यासले काय चांगलं शे? काय वाईट शे हाई कळस
नही? त्यासनी काळजी मी का बरं कराले नको?

मीखा

1 यहूदानं राजा योथाम आहाज अनं हिज्कीया याना शासन काळमा मीखा
मोरष्टी याले देवना वचन प्राप्त व्हयना; शोमरोन अनं यरूशलेम यासनाईषयी
त्यानी जे दखात ते हाई शे. **2** सर्व राष्ट्रसवनं, तुम्हीन ऐकी ल्या; हे पृथ्वी तू
अनं तुनावरला सर्वा वस्तुजात यासनी कान घा; प्रभु परमेश्वर, आपला पवित्र
मंदिरमाईन प्रभु तुमनाविरूध्द साक्ष दि राहिना शे. **3** कारण दखा, परमेश्वर
आपला ठिकाणमाईन येस, खाल उतरस, अनी पृथ्वीना उच्चा स्थळसवर
चाली जास. **4** आगनापूढे मेण वितळस किवा उतारनीवर ओतेल पाणी वाही
जास तसे पर्वत त्याना खाल वितळी जातस, अनं दरीखोरी फाटी जातस.
5 याकोबना अपराधमुये, इस्राएलना घराणाना पातकसमुये हाई सर्वा व्हतं,
याकोबना अपराध कोणता? शोमरोन नही शे का? यहूदानी उच्चा स्थान
कोणतं? यरूशलेम नही शे का? **6** यामुये मी शोमरोनले शेतमाधला दगडसना
ढिगनासारखा करसू; तिले द्राक्षनामळानागत करसू; मी तिना दगड खोरामा
फेकी देसू, तिना पाय उघडा करसू, अश प्रभु परमेश्वर सांगस. **7** तिना सर्वा
कोरीव मूर्तींसना फोडीसन तुकडा करामा येतीन; तिना व्याभिचारासनी सर्व
कमाई अग्नीघाई जाळामा ई; तिना सर्वा मूर्तींसना मी नाश करसू; वेश्याना
कमाईघाई तिनी ते मियाडं म्हणीन वेश्यानी कमाई अश त्या पुनरपि व्हतीन. **8**
यामुये मी शोक अनं आक्रोश करसू. मी उघडानागडा फिरसू, मी कोल्हासारखा
ओरडसू अनं शहामृगनासारखा विवळसू. **9** कारण तिना जखमा बऱ्या नही
व्हनारी शेतस; हाई संकट यहूदापावत येल शे, तो मना लोकसनी वेशीपावत,
यरूशलेमपावत येल शे. **10** गथ नगरमा हाई समजाडू नका, अजिबात रडू
नका; बेथल-अफ्रांत मी धुळमा लोळनु. **11** शाफीरना रहिवाशीणी, बिना
कपडासना नंगी व्हईन, लाज सोडीसनी चालती व्हय; सअनानानी रहिवाशीण
बाहेर निंघनी नही; बेथ-एसलाना शोक हाऊ तुमना संकटना शेवट नही. **12**
कारण मारोथमना लोके आनंदमा चांगली बातमीनी वाट दखी राहिंतात तवयच
दु: खमा शेतस, कारण येरूशलेमनी वेशीपावोत परमेश्वरकडीन संकट ई लागेल
शे. **13** लाखीशामा राहानारा लोकेसवन, रथले वेगवान घोडासले जोडा;
सीयोनकन्येना पापसना सुरवात तिनापाईन व्हयना; कारण इस्राएलना अपराध
तुना ठाई आढळना; **14** म्हणीन तुले मोरेशथ-गथ सोडीन जातांले देणगी देना
पडी; अकजीबानी घरे इस्राएलना राजासले फसवनारी व्हतीन; **15** मोरेशमा
राहानारा, मी तुले दुसरा वतनदार आणसू; इस्राएलना मानपानवाला लोके
अदुल्लामना गुफामा येतीन. **16** तुमना प्रिय पोऱ्यासकरता दु: खमां आपला
केस कापी टाक अनी गिधाडनामायक आपला डोकानी टकली करी लेय,
कारण तुमना पोऱ्या तुमनापाईन गुलाम व्हईसन निंघी जातीन.

2 ज्या अनर्थासना संकल्प करतस अनं बिछान्यावर पडी पडीसन दुष्टतानी
योजना करतस त्यासले धिक्कार असो! सकासले उजाया व्हताच त्या
आपला बेत सिध्दीमा नेतस, कारण हाई करानं सामर्थ्य त्यासना हातमा शे. **2**
त्या वावरना लोभ धरीन हिसकाई लेतस, घरना लोभ धरीन त्यानावर ताबा
बसाडी लेतस; आशे त्या मानसंसवर अनं त्याना घरवर, अनं त्याना वतनवर
जुलूम करतस. **3** म्हणीन परमेश्वर सांगस, दखा, या वंशना ईरोधमा संकट मी
योजी राहिनु शे; त्याना दुसेरनाखालतीन तुमले आपली मान काढता येवाव
नही; तुमले ताठ मान करीसनं चालता येवाव नही; कारण प्रसंग वाईट शे. **4**
त्या दिनमा लोक तुमले आड लाईसन बोलतीन, विवळीन शोक करतीन
अनं सांगतीन, आमना पुरा नाश व्हयना शे. त्यानी मना लोकसना वाटा
परकीसना स्वाधीन करेल शे; तो मनपाईन कस काय काढी लेल शे! आमनं
क्षेत्र धोका देणारासले त्यानी वाटी देल शे. **5** परमेश्वरनी मंडळीमां चिठ्ठी
टाकीसन अनी दोरी मोजीसन जमीन वाटनारा कोनीच ऱ्हावावू नही अनी
तुमले जमीनना हिस्साबी भेटाव नही. **6** "भविष्य सांगनारा सांगस की,
तुम्हीण भविष्य सांगानं नही, ह्यानाबारामा भविष्य करू नको, ज्यामुये अपमान
व्हवावू नही." **7** ज्यासले याकोबना घराणामाधलं सांगतस, त्या तुम्हीन
लोकसवनं, परमेश्वरना आत्मा कमी सहनशील शे का? हाई त्यानं करणं शे
का? मनं वचनं सरळपणतीन वर्तन करनारासना बरं करस नही का? **8** तरीबी
मना लोके शत्रुनामायक उभा राही जायेल शेतस, ज्यासले युध्द कराले नही
आवडस, आशे ज्या चुपचाप जोडेतीन निघी जातस त्यासले मना वचन बरं
करस नही. **9** तुम्हीन मना लोकसना बायासले त्यासना सुखमाईन काढडतस,
त्यासना पोऱ्यासपाईन मना आशिर्वाद कायमना काढी लेतस. **10** उठा, चालता
व्हा, हाई तुमना विश्रांतीना स्थान नही शे; कारण अशुध्दतामुये नाश, सर्वा नाश
व्हई. **11** वायफळ अनं खोटा चालीना कोणी माणूस खोटा बोलीन सांगी की
द्राक्षरस अनं दारू यासना मी प्रचार करीन, तर तो या लोकसना संदेष्टा व्हई.
12 हे याकोबा, मी तुमले सर्वासले खरच एकत्र करसू; इस्राएलना अवशेष मी
निश्चय जमा करसू; मी त्यासले मेंढवाडामासला मेंढरंसनामायक एकत्र करसू,
लोकसमुदाय मोठा रावामुये कुरणमाधलं कळपनामायक त्या गजबजतीन. **13**
फोडतोड करनारा त्यासनापुढे चाली राहिना शे; ते फोडीन वेशीमाईन पार
निंघी जायेल शे; त्यासना राजा त्यासनापुढे चाली राहिना शे अनं परमेश्वर
त्यासनी वाट दखाडनारा शे.

3 मी बोलनु, याकोबना प्रमुखसवनं, इस्राएल घराणासना सरदारसवनं, ऐका,
न्यायनी जाणीव तुमले नको ऱ्हावाले का? **2** तुम्हीन बराना द्वेष करतस
अनं वाईटनी आवड धरतस; तुम्हीन लोकसना कातडं सोली काढतस अनं
त्यासना हाडवरना मांसना लचका तोडतस; **3** तुम्हीन मना लोकसना मांस
खातस, त्या त्याजवरना कातडं सोली काढतस, हांडीमां टाकेल नहीते कढईमा
असेल मांसना तुकडाप्रमाणं त्या त्यासना हाडे मोडीसन तुकडा तुकडा करतस.
4 त्या येळले त्या परमेश्वरले आरोळ्या मारतीन तरी तो त्यासना ऐकावू नही;
तो त्या येळले त्यासनाकडेन आपले तोंड फिराई कारण त्यासनी दुष्कृत्ये
करेल शेतस. **5** ज्या संदेष्टे मना लोकसले बहकवतस, काही खावाले भेटनं तर
कल्याण असो, अश ज्या म्हणतस अनं ज्यानापाईन त्यासले खावाले भेटस
नही त्यासनाबरोबर लढाले ज्या तयारी करतस, त्यासनाईषयी परमेश्वर अश
म्हणस. **6** तुमनावर रात जाईसन तुमले दृष्टांत व्हवाव नही; तुमनावर अंधार
पडीन तुमले भविष्य सांगता येवाव नही; संदेष्ट्यावर सुर्य मावळी, त्यासना
दिनलेच काळोख व्हई. **7** दृष्टांत दखणारा लज्जीत व्हतीन, ज्योतिषी फजीत
व्हतीन; त्या सर्वा आपली ओठ झाकतीन कारण देवकडतीन काहीच उत्तर
भेटावू नही. **8** मी ते याकोबले त्याना अपराध अनी इस्राएलले त्यासनं पाप

दखाडाले खरच परमेश्वरना आत्मातीन, सामर्थ्यतीन, न्यायतीन अनं बळतीन पुर्ण शे. 9 याकोब घराणामाधला प्रमुखहो, इस्राएल घराणाना सरदारहो, ज्या तुम्हीन न्यायले नकार देतसं अनं नीट शेतस त्यासले वाकाडतसं त्या तुम्ही ऐका. 10 तुम्हीन सीयोन रक्तपात करीन अनं दुष्टाई करीसन यरूशलेम बांधतस. 11 तिना प्रमुख लाच खाईन न्याय करतस, तिना याजक वेतन लिसन धर्मशिक्षण देतस, तिना संदेष्टे पैसा लिसन भविष्य सांगतस; तरी त्या परमेश्वरवर अवलंबीन सांगतस की परमेश्वर आमना ठाई नही शे का? आमनावर काहीच संकट येवाव नही. 12 म्हणीन तुमनामुये सीयोन शेतनामायक नांगरतीन, यरूशलेम नाशना ढिग व्हई अनं मंदिरना पर्वत जंगलमाधला टेकडीनामायक व्हई.

4 शेवटना दिनमा अश व्हई की, परमेश्वरना मंदिरना डोंगर पर्वतसना माथावर स्थापन करामा ई अनी सर्वा डोंगरसपेक्षा तो उच्चा व्हईसन त्यानाकडे राष्ट्र येतीन. 2 देशदेशना लोकसन्या झुंडीसन्या झुंडी जातीन अनं सांगतीन, चला, आपण परमेश्वरना डोंगरवर, याकोबना देवना मंदिरकडे चढीन जाऊत; तो आमले आपला मार्ग शिकाडो म्हणजे आम्हीन त्याना अनुसरन करीसनं चालसुत; कारण सीयोनमाईन शिक्षण अनं यरूशलेमाईन परमेश्वरना वचन निंघी. 3 तो देशदेशना बराच लोकसना न्याय करी, ज्या दूर शेतस अश बलवान राष्ट्रसना न्याय ठराई, तवय त्या आपला तलवार मोडीसन त्यासना नागर बनाडतीन, आपला भालासना कोयता बनाडतीन; यानापुढे एक राष्ट्र दुसरा राष्ट्रवर तरवार उचलावू नही; त्या यानापुढे युध्दकला शिकावुत नहीत. 4 त्या सर्वा आपापला द्राक्षमळाखाल अनं अंजिरना झाडखाल बसतीन, कोणी त्यासले भिवाडावू नही; कारण सेनाधीश परमेश्वरनी तोंडनी हाई वाणी शे. 5 सर्व राष्ट्र आपापला देवसना नावतीन चाली राहिना शेतस; पण आम्हीन परमेश्वर आमना देव याना नावतीन सर्वकाळ चालसुत. 6 परमेश्वर सांगस, त्या दिनमा मी लंगडासले जमा करसु; हाकली देयलसले अनं मी ज्यासले पीडा दिधी त्यासले एकत्र करसु. 7 मी लंगडासले वाचाडी ठेवसु, दूर घाली देयलसना मी समर्थ राष्ट्र करसु. अनी आठेन पुढे सर्वकाळ परमेश्वर सीयोन डोंगरमा त्यासनावर राज्य करी. 8 हे कळपना बुरूज, सीयोनकन्येना डोंगर, तुना सुरवातना राज्य तुले परत ई, यरूशलेमनी कन्याले राज्य परत प्राप्त व्हई. 9 तर तू आते अशी मोठा आवाजतीन आक्रोश काबर करस? तुनामा कोणी राजा नही शे का? तुना मंत्री मरी जायेल शे का? कारण प्रसवती बाईनासारख्या तुले कया लागन्या शेतस. 10 हे सीयोनकन्या, तुले कळा येऊ दे; प्रसूत व्हणारी बाईनाप्रमाण तुले वेदना होऊ दे; कारण तू आते शहरना बाहेर जाशी, शेतमा वस्ती करशी अनं बाबेलपावतबी जाशी, तठे तुनी सुटका व्हई तठे परमेश्वर तुले तुना वैरीसना हातमाईन सोडाई ली. 11 आते पुष्कळ राष्ट्र तुनाविरूध्द जमा व्हयेल शेतस, त्या सांगतस, ती भ्रष्ट व्हवाले पाहिजे, आमना डोया सीयोनले दखीसन तृप्त व्हतीन. 12 पण त्यासले परमेश्वरना ईचार कळतस नही, त्याना संकल्प त्या समजत नहीत; कारण खळानाकरता पेंढ्या गोया करतस तसं त्यानी त्यसले गोया करेल शे. 13 सीयोनकन्या, ऊठ, मळणी कर; मी तुनं शिंग लोखंडनामायक अनं तुना खुर पितळनामायक करस; तू अनेक राष्ट्रसना चुराडा करशी; त्यासनी कमाई परमेश्वरले वाहशी, त्यासनी संपत्ति पृथ्वीना प्रभुले तू वाहशी.

5 हे लष्करसना स्वामीनी, तू आपलं लष्कर आते जमा कर, त्यानी आमले वेढा देल शे; ते इस्राएलना न्यायधीशना गालसवर सोटे मारी राहिना शेतस. 2 हे एफ्राथाना बेथलेहेम, यहूदासना हजारोसमा तुनी मोजणी कमी शे, तरी तुनामाईन एकजण निंघी, तो मनकरता इस्राएलना शास्ता व्हई; त्याना उगम प्राचीन काळपाईन अनादि काळपाईन शे. 3 यास्तव वेणा देणारी प्रसवे तोपावत देव त्यासले परकीसना अधीन करी; मंग त्याना उरेल भाऊबंदकी इस्राएलना वंशजसनासोबत परत येतीन. 4 तो परमेश्वरना सामर्थ्यतीन, आपला देव परमेश्वर याना नावतीन प्रतापतीन उभा राही तो कळप चारी; अनी त्या वस्ती करतीन, कारण त्यानी थोरवी पृथ्वीना टोकपावत पसरी. 5 हाऊ मानुस आमनाकरता शांती व्हई; जवय अश्शूरी आमना देशमा ईसन आमना महाल तोडी तवय त्यानाविरूध्द आम्हीन सात मेंढपाळ अनं आठ लोकनायक उभा करसुत. 6 त्या अश्शूर देश, अनं निम्रोदना भूमीना प्रवेश मार्ग तरवारघाई नाश करतीन. अश्शूर आमना देशमा ई, आमनी सीमामां मझार चाल करीन ई, तवय तो पुरूष त्यानापाईन आमनी सुटका करी. 7 जसे परमेश्वरपाईन दहिंवर यस, अनं पाणी गवतवर पडस अनी तो लोकेसवर पडानं थांबस नही, किंवा मानवजातकरता थांबीन ऱ्हास नही, त्याप्रमाण याकोबना उरेल लोक बराच लोकसमा पसरतीन. 8 वनपशूमा सिंह, मेंढरसमा तरूण सिंह गया तर तो त्यासले हामला करीन फाडी टाकस, कोणासघाई त्यासनं रक्षण करता येस नही, त्याप्रमाण याकोबना उरेल लोक राष्ट्रसमा, बराच लोकसमा व्हतीन. 9 तुना हात तुना ईरोधीसवर प्रबल होवो, तुना सर्वा शत्रु नष्ट व्हवोत. 10 परमेश्वर सांगस, त्या काळले अश व्हई की, मी तुनाजोडे ऱ्हायेल घोडे नष्ट करसु; तुना रथसना नाश करसु; 11 तुना देशमाधलं नगरसना नाश करसु, तुना सर्वा किल्ला पाडी टाकसु; 12 मी तुना हातना जादुटोना नष्ट करसु, तुनामा मांत्रिक उराव नहीत; 13 तुना कोरीव मूर्तीसना अनं खांबसना तुनामाईन नाश करसु, तू यानापुढे आपला हातघाई बनाडेल वस्तुसना पाया पडावू नही. 14 तुनामाधली अशेरामूर्ती मी उपटी टाकसु; मी तुना शहरना नाश करसु. 15 ज्या राष्ट्रसनी मनं ऐकं नही त्यासनी मी क्रोधमां अनं रागमा अशी झडती लिसु.

6 आते परमेश्वर काय सांगस ते ऐका: ऊठ पर्वतनासमोर वाद कर, डोंगरसले तुना शब्द ऐकू दे. 2 पर्वतसवनं, परमेश्वरना वाद ऐका; पृथ्वीना टिकाऊ पायासवनं, तुम्हीनबी ऐका; परमेश्वरना त्याना लोकेसनीसंगे वाद शे; तो इसऱ्राएलनासंगे वाद करणार शे. 3 हे मना लोकेसवन, मी तुमना काय करेल शे? माले उत्तर दया, मी तुमले कोनता कारनतीन दु: खं देयेल शे? 4 मी तर तुमले मिसर देशमाईन बाहेर आणं, दासना कोंडवाडामाईन तुमले सोडाई लिधं, मी तुनापुढे मोशे, अहरोन अनं मिर्याम यासले धाडात. 5 मनी प्रजा, मवाबना राजा बालाक यानी काय युक्ती करी, बौराना पोऱ्या बलाम यानी त्याले काय उत्तर दिधं अनी शिट्टीम अनं गिल्गाल यासना आसपास काय व्हयनं यासनी आठवण कर, म्हणजे परमेश्वरनी न्यायकृत्ये तुले समजतीन. 6 मी परमेश्वरनासमोर काय लिसन येऊ? परात्पर देवनासमोर नमस्कार कशे

घालू? होमबलि, एक वरीसना वासरू लिसन त्यानापुढे येऊ का? 7 हजारो
मेंढरासघाई, दहा हजार जैतुन तेलन्या नद्या यासनाघाई परमेश्वरले संतोष व्हई
का? मनी पापनी किंमत म्हनीसनं मी मना मोठा पोऱ्याले देऊ का? मना जिवनी
करेल पाप बइल मी आपला पोटना फळ देऊ का? 8 हे मनुष्य, चांगलं अनी
वाईट काय ते त्यानी तुले दखाडेल शे; नीतितीन वागाण, आवडतीन दया करणं
अनं आपला देवना समोर नम्रभावतीन चालण यानाशिवाय परमेश्वर तुनाजोडे
काय मांगस? 9 परमेश्वर ह्या नगरले हाका मारी राहिना शे; जो शहाणा शे तो
परमेश्वरना नाव वैखस; तुम्हीन दंडना अनं नेमनाराना ऐका. 10 अजून दुष्टना
घरमा अन्यायतीन मियाडेल धन शे का? दोषास्पद अशं माप त्याना घरमा
ऱ्हास का? 11 दगलबाजीना तागडा ठेईन, खोटा वजननी थैली वापरीन मी
शुध्द ठरसु का? 12 तठेना धनवान लोके जूल्म करतस, तठेना रहीवासी खोटं
बोलतस, अनी त्यासनी जीभ कपटघाई भरेल शे. 13 त्यामुये मी तुले मारीसनं
जखमी करस, तुना पातकसमुये मी तुले उजाड करस. 14 तू खाशी पण तृप्त
व्हवाव नहीस; अनी तू उपाशी ऱ्हाशी, तुना ठायी कंगालपणा राही; तू धननी
सारासार करशी, पण ते तुले वाचाडता येवाव नही अनं तू काही वाचाडं तर मी
ते तरवारना हवाली करसु. 15 तू पेरणी करशी पण कापणी करावुस नही, तू
जैतून झाडना फळ तोडशी पण त्याना तेल स्वताले लावावू नही; द्राक्षसना
उपज तोडशी पण तू द्राक्षरस पेवाव नही. 16 अम्रीना कायदा तुम्हीन पाळतस,
अहाबना घराणाना चालीरीती तुम्हीन पाळतस, अनं त्यासना रिवाजपरमानं
तुम्हीन चालतस, म्हणीन तुमना नाश व्हई, हाई शहरमांसला राहानारा लोके
तुमनी चेष्टा करतीन; मना लोकसनी अप्रतिष्ठा तुमले सोसना पडी.

7 कोण शे हाई मनी विपत्ति! उन्हाळामाधलं फळं काढी लेवावर जश
झाडवर काही ऱ्हातस, द्राक्षसना वेलवर जश सरवा ऱ्हास, तशा मी
व्हई जायेल शे; खावाले द्राक्षसना एक घोसबी राहिना नही; मना जिवले
आवडी अश पहिला बारना अंजीर राहिना नही. 2 पृथ्वीवरीन मना भक्त
नष्ट व्हई जायेल शे; माणसंसमा कोणी उरना नही; त्या सर्वा रक्तपात कराले
टपेल शेतस, प्रत्येकजण जाळा टाकीन आपला भावनी शिकार करस. 3
दुष्कर्म जोरतीन करानं म्हणीन त्या आपला दोन्ही हात चालाडतस; सरदार
फर्मावस ते न्यायाधीश लाच लिसन करस; वाईट माणुस आपला मनमाधला
दुष्ट भाव बोलीन दखाडस; अशा त्या बठा मिळीसन दुष्टतानं जाळा इनतस. 4
त्यानामाधला जो चांगला तो काटेरी झुडपासनासारखा शे; त्यानामाधला जो
सरळ तो काटेरी कुंपणसपेक्षा वाईट शे; तुनी टेहाळनी करनारासनी टेहाळेल
दिन, तुनी झडती लेवाना दिन ई राहिना शे; आते त्यासनी धांदळ उडी.
5 सोबतीना भरवसा धरानं नही, जिवलग मित्रवर अवलंबीन रावानं नही,
तुनी छातीजोडे निजनारी तुनी बायकोपाईन आपला तोंड आवरीन धर. 6
कारण पोऱ्या बापले तुच्छ मानी राहिना शे, पोर आपली मायवर उठनी शे,
सून आपली सास्वर उठनी शे, माणुसना घरना माणसं त्याना वैरी व्हयना
शेतस. 7 मी ते परमेश्वरनी मार्गनी वाट दखसु, मी आपला उध्दार करणारा
देवनी वाट दखी ऱ्हासु; मना देव मनं ऐकी. 8 अगे मनी वैरीन, मनामुये
आनंद करू नको; मी पडनु तरी परत उठसु; मी अंधारमा बठनु तरी परमेश्वर
माले उजायागत व्हई. 9 परमेश्वर मना तंटा लढीसन मना हक्क संपादन
करी, तोपावत मी त्याना राग सहन करसु; कारण मी त्याना ईरोधमां पाप
करेल शे; माले तो उजायामा नेई, मी त्याना न्यायीपण दखसु. 10 जी माले
बोलनी व्हती की तुना देव परमेश्वर कोठे शे, ती मनी वैरीन ते सर्व दखी,
अनं ती लाजमा अपमानीत व्हई; मना डोया तिले दखतीन, तिले रस्तावरना
चिखलनामायक चेंदतीन. 11 हे यरूशलेम तुना शहरना भिंत बांधाना येळ येल
शे. त्यारोज तुन्या सीमा मोठ्या व्हतीन. 12 त्या दिनले अश्शूर देशमाईन,
मिसर देशमाधलं नगरमाईन, मिसर देशपाईन फरात नदीपावतना प्रांतमाईन,
दूरदूरना समुद्रकिनारवरीन अनं दूरदूरना पर्वतवरीन लोके तुनाजोडे येतीन. 13
पण देश, आपला रहिवाशीमुये, त्यासना कृत्यंसना फळंसमुये उजाड व्हई. 14
तू आकडी लिसन आपला लोकसले चार; तुना वतनमाधलं मेंढरं कर्मेलना
झाडसमा एकातमा राहतस त्यासले चार; सुरवातना काळना दिननामायक
बाशानमा अनं गिलादमा त्यासले चरू दे. 15 तू मिसर देशमाईन बाहेर निंघनास
त्या दिवसनामायक त्याले मी अद्भुत कृत्य दखाडसु. 16 राष्ट्र हाई दखतीन अनं
आपला सर्वा बळ दखीन लज्जित व्हतीन, त्या आपला तोंडवर हात ठेवतीन,
त्यासनं कान बहिरा व्हतीन. 17 त्या सापनामायक धूळ चाटतीन, पृथ्वीवरना
सरपटनारा प्राणीसनामायक त्या आपला किल्लासमाईन थरथर कापीसन
बाहेर येतीन. त्या भयभीत व्हईसन आपला देव परमेश्वरकडे वळतीन; त्या
तुनापुढे भयभीत व्हतीन. 18 तुनासमान देव कोण शे? तू अधर्मनी क्षमा करस,
आपला वतनना अवशेषसना अपराध मांगे टाकस; तो आपला राग सर्वा
काळ मनमा ठेवाव नही, कारण त्याले दया कराले आनंद वाटस. 19 तो
मांगे फिरीसन परत आमनावर दया करी; आना अपराध पायनाखाल चेंदी
टाकी; तू त्यासना सर्वा पापे समुद्रना डोहामा टाकशी. 20 सुरवाना काळपाईन
तू आमना पुर्वजसले शपथवाईन सांगेलप्रमाण याकोबनाबरोबर सत्यमा अनं
अब्राहामनाबरोबर ईश्वासतीन वागशी.

NEW TESTAMENT

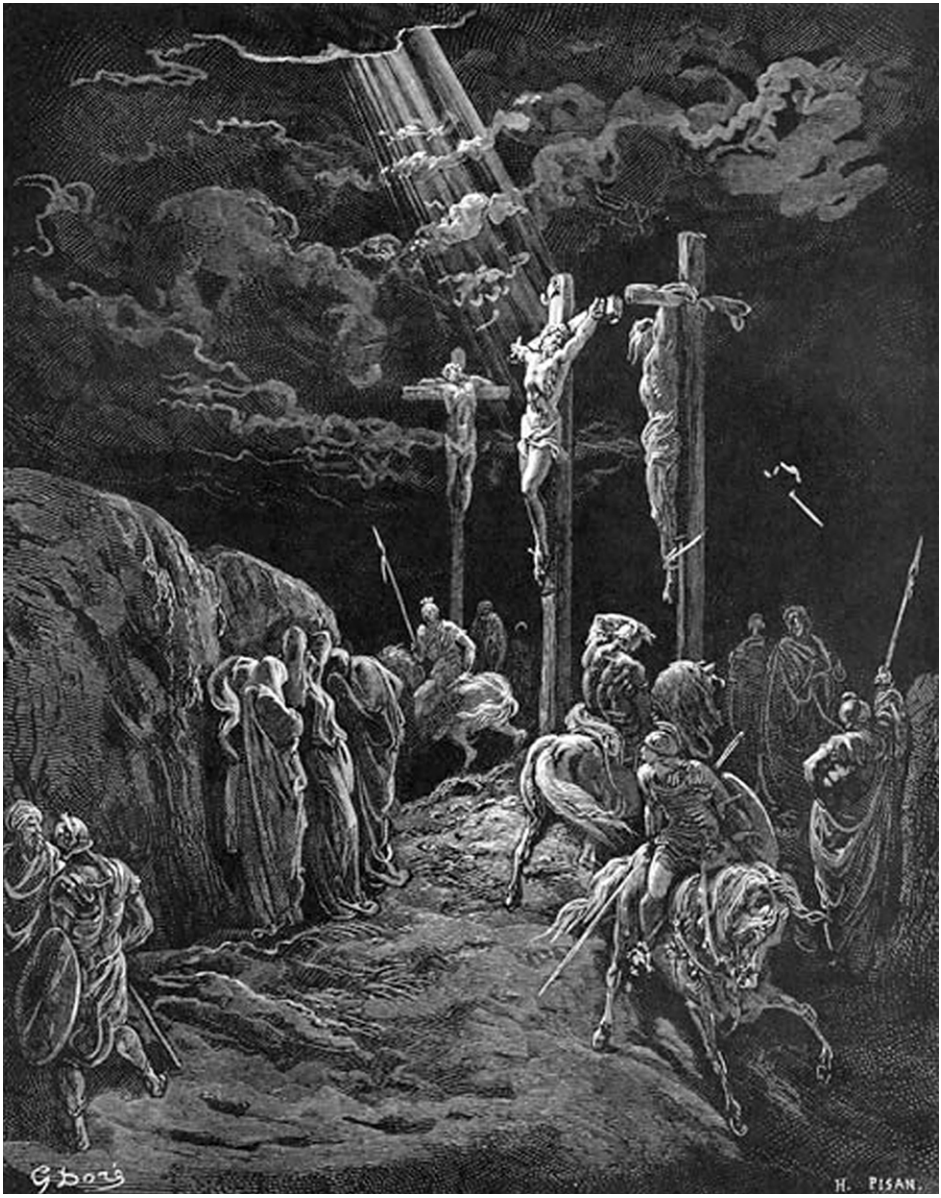

तवय येशु बोलना, "हे बाप, यासले क्षमा कर! कारण ह्या काय करतस हाई ह्यासले समजत नहीं."
"नंतर त्यासनी चिठ्या टाकीसन त्याना कपडा वाटी लिधात."
लूक 23:34

मत्तय

1 येशु ख्रिस्त जो दावीद राजाना पोऱ्या, जो अब्राहामना पोऱ्या ह्याना
वंशावळीनं पुस्तक. **2** अब्राहामले इसहाक नावना पोऱ्या व्हयना;
इसहाकले याकोब; याकोबले यहुदा; अनं त्याना भाऊ व्हयनात; **3** यहुदाले
तामारेपाईन पेरेस अनं जेरह व्हयनात; पेरेसले हेस्रोन व्हयना; हेस्रोनले अराम
व्हयना; **4** अरामले अम्मीनादाब; अम्मीनादाबले नहशोन; नहशोनले सल्मोन;
5 सल्मोनले रहाबेपाईन बवाज; बवाजाले स्थपाईन ओबेद; ओबेदाले इशाय;
6 अनं इशायले; दावीद राजा व्हयना; जी पहिले उरीयानी बायको व्हती;
तिनापाईन दावीदले शलमोन व्हयना; **7** शलमोनले रहाबाम; रहबामले
अबीया; अबीयाले आसा; **8** आसाले यहोशाफाट; यहोशाफाटले योराम;
योरामले उज्जीया; **9** उज्जीयाले योथाम; योथामले आहाज; आहाजले
हिज्कीया; **10** हिज्कीयाले मन्नशे; मन्नशेला आमोन; आमोनले योशीया;
11 अनी बाबेलले देशांतर व्हयनं तवय योशीयाले यखन्या अनं त्याना भाऊ
व्हयनात. **12** बाबेलले देशांतर व्हयनं तवय यखन्याले शल्तीएल व्हयना;
शल्तीएलले जरूब्बाबेल; **13** जरूब्बाबेलले अबीह्द; अबीह्दले एल्याकीम;
एल्याकीमले अज्जुर; **14** अज्जुरले सादोक; सादोकले याखीम; याखीमले
एलीहुद; **15** एलीहुदले एलाजार; एलाजारले मत्तान; मत्तानले याकोब; **16**
अनी याकोबले योसेफ व्हयना. जो मरीयाना नवरा व्हता, अनी मरीयाले
येशु व्हयना ज्याले ख्रिस्त म्हणतस. **17** याप्रमाणे अब्राहामपाईन दावीदपावत
सर्व मिळीसन चौदा पिढ्या; दावीदपाईन बाबेलले देशांतर करं तोपावत चौदा
पिढ्या; अनी बाबेलले देशांतर व्हवनं तवयपाईन ख्रिस्तपावत चौदा पिढ्या. **18**
येशुना जन्म असा व्हयना की, त्यानी माय मरीया हिनी योसेफसंगे मांगनी
व्हयेल व्हती, त्यासनं लगीन व्हवाना पहिले पवित्र आत्माकडतीन तिले दिवस
राही गयात. अस दखायी वनं **19** तिना नवरा योसेफ हाऊ एक धार्मीक माणुस
व्हता अनं तिनी बदनामी व्हवाले नको म्हणीसन तिले चुपचाप सोडी देवानी
त्यानी ईच्छा व्हती. **20** जवय तो हाऊ ईचार करीच राहींता ईतलामा एक
प्रभुना स्वर्गदूतनी त्याले सपनमा दर्शन दिसन सांगं, हे, "योसेफ दावीदना
पोऱ्या, तु मरीयाले बायको बनाडाले घाबरू नको, कारण तिना पोटमा जो
गर्भ शे, तो पवित्र आत्माकडतीन शे. **21** ती पोऱ्याले जन्म दि त्यानं नाव तु
येशु ठेव, कारण तोच आपला लोकसले पापपाईन वाचाडी." **22** हाई सर्व
यानाकरता व्हयनं, की, प्रभुनी संदेष्टासनाद्वारा जे सांगेल व्हतं ते पुर्ण व्हवाले
पाहिजे ते अस. **23** दखा, "कुमारी गर्भवती व्हई अनं तिले पोऱ्या व्हई,
अनी त्याले इम्मानुएल हाई नाव देतीन." ह्या नावना अर्थ "आमनासंगे देव
असा शे." **24** तवय झोपमाईन ऊठानंतर प्रभुना दूतनी जशी आज्ञा करी, तसं
योसेफनी करं त्यानी आपली बायकोना स्विकार करा. **25** जोपावत तिनी
पोऱ्याले जन्म दिधा नही, तोपावत मरीयाना जोडे तो निजना नही, जवय
पोऱ्या व्हयना तवय त्यानी त्यानं नाव येशु ठेवं.

2 जवय हेरोद राजा व्हता. तवय यहूदीयातील प्रांतमा बेथलहेम गावमा येशुना
जन्मनंतर, दखा पुर्व दिशाकडतीन ज्योतिषी येरूशलेमले ईसन ईचार-पुस
करू लागनात. **2** "यहूदीसना राजा जन्मना तो कोठे शे? कारण आम्हीन पुर्व
दिशाले तारा दखीसन त्याले नमन कराले येल शेतस." **3** हेरोद राजानी जवय
हाई ऐकं तवय तो अनं पुरं यरूशलेम घाबरी गयं. **4** तवय त्यानी लोकसना
मुख्य याजक, अनी शास्त्रीसले बलाईसन ईचारं की, ख्रिस्तना जन्म कोठे
व्हणार शे? **5** त्यासनी त्याले सांगं, "यहूदीयाना बेथलहेम गावमा" कारण
संदेष्टासनाद्वारा असच लिखेल शे, की. **6** "हे यहूदाना प्रदेश बेथलहेम? तु
यहुदाना सर्व सरदारसमा कनिष्ठ शे; अस अजिबात नही? कारण मना इस्राएल
लोकसले संभाळी असा सरदार तुनामातीन निंघी." **7** तवय ज्योतिषीसले
हेरोद राजानी गुपचुप बलाईसन तारा दखावानी येळ नीट ईचारी लिधी. **8**
त्यासले बेथलहेमले धाडतांना सांगं, "तुम्हीन जाईसन त्या बाळबइल नीट
ईचारपुस करा, शोध लागी तवय माले बी निरोप घा, म्हणजे मी पण ईसन
त्याले नमन करसु." **9** राजानं बोलनं ऐकीसन त्या तठेन निंघनात त्यासनी
जो तारा पुर्व दिशाले दखेल व्हता, जठे ते बाळ व्हतं. त्या जागावर जाईसन
पोहचत नही तोपावत त्यासनापुढे चालना. **10** त्या ताराले दखीसन त्या
भलताच खूश व्हयनात. **11** जवय त्या घरमा गयात, तवय बाळले त्यानी माय
मरीया जोडे त्यासनी दखं. अनं त्यासनी त्याना पाया पडीसन त्याले नमन करं,
त्यासनी त्यासन्या थैल्या सोडीसन त्यानामाईन सोनं, ऊद, गंधरस, हाई त्याले
अर्पण करं. **12** मंग सपनमा परमेश्वर कडतीन त्यासले सूचना भेटनी की,
हेरोद राजाकडे परत जावानं नही, म्हणीसन त्या दूसरी वाटतीन त्यासना देशमा
निंघी गयात. **13** ज्योतिषी लोके जावानंतर प्रभुना दूतनी योसेफले सपनमा
दर्शन दिसन सांगं, "ऊठ, बाळले अनी त्यानी मायले लिसन मिसर देशमा
पळी जाय, मी तुले सांगस नही तोपावत तु तठेच ऱ्हाय." कारण बाळले
मारासाठे हेरोद त्याना शोध कराव शे? **14** मंग तो ऊठना अनं रातमाच बाळले
अनी त्यानी मायले लिसन मिसर देशमा पळी गया. **15** अनी हेरोद मरस
पावत त्या तठेच ऱ्हायनात, "मी मना पोऱ्याले मिसर देशमातीन बलायेल शे."
जे प्रभुने संदेष्टासनाद्वारा सांगेल व्हतं, ते पुरं व्हवाले पाहिजे म्हणीसन अस
व्हयनं. **16** ज्योतिषीसनी आपले फसाडं म्हणीसन हेरोद भलता संतापना अनं
जी माहिती ज्योतिषीसपाईन नीट ईचारी लेयल व्हती, तिना प्रमाणे बेथलहेम
अनी आस-पासना सर्व गावसमा ज्या दोन वरीसना अनी त्यानापेक्षा कमी
वयना पोऱ्या व्हतात, त्या सर्वासले त्यानी शिपाई धाडीसन मारी टाकं. **17**
यिर्मया संदेष्टानाद्वारे जे सांगेल व्हतं; त्या येळले ते पुर्ण व्हयनं ते अस; **18** रामा
गावमा रडानं अनं आक्रोशसना शब्द ऐकाले वनात. राहेल तिना पोऱ्यास
करता भलती रडी ऱ्हायनी शे, त्या ऱ्हायनात नहीत म्हणीसन तिनं समाधान
व्हई नही ऱ्हायनं. **19** मंग हेरोद राजा मरानंतर, प्रभुना दूत मिसर देशमा
योसेफले सपनमा दर्शन दिसन बोलना. **20** ऊठ, बाळले अनी त्याना मायले
लिसन इस्राएल देशमा निंघी जाय, कारण ज्या बाळले माराले दखी राहींता,
त्या मरी जायेल शेतस. **21** तवय तो झोपमाईन ऊठना बाळले अनी त्यानी
मायले लिसन इस्राएल देशमा वना; **22** पण अर्खेलाव हाऊ त्याना बाप हेरोदना
जागावर यहूदीयामा राज्य करी, ऱ्हाईंता हाई ऐकीसन योसेफ तठे जावाले
भ्यायना अनं सपनमा सुचना भेटनी त्याना प्रमाणे तो गालील प्रांतमा निंघी
गया. **23** अनं नासरेथ नावना गावले जाईसन ऱ्हाईना, ते यानाकरता की त्याले
नासोरी म्हणतीन; हाई जे संदेष्टासद्वारे सांगेल व्हतं, ते पुरं व्हई.

3 त्या दिनमा बाप्तिस्मा करनारा योहान हाऊ, यहूदीयाना जंगलमा ईसन
अशी घोषणा देवाले लागना की, 2 "पापसपाईन फिरा कारण स्वर्गनं राज्य
जोडे येल शे!" 3 त्यानाबद्दल यशया संदेष्टानी सांगेल व्हतं की, "जंगलमा
घोषणा करनारानी वाणी व्हयनी की, परमेश्वरनी येवानी वाट तयार करा,
अनी परमेश्वर जी वाट वरतीन जावाव शे, ती वाट नीट करा." 4 योहानना
कपडा ह्या उंटसना केससपाईन बनाडेल व्हतात. त्याना कंबरले कातडाना पट्टा
व्हता, त्यानं जेवण रानमध अनं टोळ व्हतं. 5 तवय त्याना संदेश ऐकाकरता
यरूशलेम, सर्वा यहूदीयाना प्रदेश अनी यार्दन नदी, त्याना जवळपासना सर्व
प्रदेशना सर्वा लोके त्यानाजोडे वनात. 6 त्या लोकसनी पाप कबुल करं,
म्हणजे तो त्यासले यार्दन नदीमा बाप्तिस्मा दे. 7 पण परूशी अनी सदुकी पंथना
लोकसपैकी बराच जणसले आपलाकडे बाप्तिस्मा लेवाकरता येतांना दखीन,
त्यानी त्यासले सांगं, "अरे सापसना पिल्लासवन!" देवना येनारा क्रोधपाईन
पळी जावाले तुमले कोणी सावध करं. 8 बाप्तिस्मा लेवाना पहिले पापसपाईन
फिरा शोभी असा सत्कर्म करा, 9 अनं अब्राहाम आमना बाप शे, अस मनमा
आणु नका; कारण मी तुमले सांगस की, देव अब्राहाम करता दगडसपाईन
संतती उत्पन्न कराले समर्थ शे! 10 आत्तेच झाडना मुळजोडे कुऱ्हाड ठेयेल
शे, जे जे झाड चांगलं फळ देस नही, ते ते झाड तोडीसन अग्नीमा टाकामा
येस. 11 मी पाणीघाई तुमना बाप्तिस्मा पापसपाईन फिराकरता करस हाई खरं
शे; पण जो मना मांगतीन ई ऱ्हायना तो मनापेक्षा इतला समर्थ शे की, मी
त्याना जोडा उचलीन चालानी पण मनी लायकी नही शे, तो पवित्र आत्माघाई
अनी अग्नीघाई तुमना बाप्तिस्मा कराव शे. 12 त्याना हातमा त्यानं सुपडं शे,
तो त्यानं खळं पुर्ण स्वच्छ करी, अनी आपला कोठारमा गहु गोया करीसन
ठेई. पण जो भुस्सा राही त्याले नही वलावनारी अग्नीमा जाळी टाकी. 13
तवय येशु योहान कडतीन बाप्तिस्मा करी लेवाकरता गालील प्रदेशमा यार्दन
नदीवर त्यानाकडे वना; 14 पण योहान त्याले मना करीसन बोलना, मी
तुमना हाततीन बाप्तिस्मा लेवाले पाहिजे, पण तुम्हीन मनाकडे कशा काय ई
राहीनात? 15 तवय येशु त्याले बोलना, आते हाई व्हऊ दे; कारण सर्व रिती
प्रमाणे धार्मीक काम पुर्ण करनं हाई आपलाकरता चांगलं शे, तवय योहाननी
तस व्हवु दिधं. 16 मंग बाप्तिस्मा लेवावर येशु पाणीमाईन वर वना. अनी दखा,
स्वर्ग उघडनं तवय परमेश्वरना आत्मा कबुतरना रूपमा उतरीन स्वतःवर ई
राहिना अस त्याले दखायनं. 17 अनी लगेच स्वर्गमाईन अशी वाणी व्हयनी
की, हाऊ मना पोऱ्या माले परमप्रिय शे. मी त्यानावर संतुष्ट शे.

4 तवय सैतानकडतीन येशुनी परिक्षा व्हवाले पाहिजे म्हणीसन आत्मा त्याले
जंगलमा लई गया. 2 मंग त्यानी चाळीस दिन चाळीस रात उपवास करा,
त्यानंतर त्याले भलती भूक लागनी. 3 मंग सैतान येशुना जोडे ईसन त्याले
बोलना; "तु देवना पोऱ्या शे, तर ह्या दगडले आज्ञा कर की, भाकर व्हई जा.
4 पण येशुनी त्याले उत्तर दिधं, 'माणुस फक्त भाकर खाईसन नही तर देवना
मूख माईन निंघणारा प्रत्येक वचनघाई जगी, असा शास्त्रलेख शे.'" 5 मंग
सैतान येशुले पवित्र नगर यरूशलेममा लई गया अनी मंदिरना शेंडावर त्याले
उभं करं; 6 मंग त्यानी त्याले सांगं, "तु देवना पोऱ्या व्हशी तर आठेन खाल
उडी मार," कारण शास्त्रलेखमा अस लिखेल शे की, "तुनं रक्षण कराकरता
देव आपला स्वर्गदूतसले तुनाबद्दल आज्ञा दि." तुना पायसले दगडनी ठेच
लागाले नको म्हणीन त्या तुले हातवर झेली लेतीन. 7 मंग येशुनी त्याले उत्तर
दिधं, आखो असा शास्त्रलेख शे की, परमेश्वर जो तुना देव त्यानी परिक्षा दखु
नको. 8 मंग सैतान त्याले एक भलता उचा डोंगरवर लई गया अनी त्याले
जगमाधला सर्वा राज्य अनी त्यासनं वैभव फटकामा दखाडं, 9 अनी त्याले
सांगं, "जर तु पाया पडीन माले नमन करशी तर हाई सर्व तुनं व्हई जाई." 10
तवय येशुनी त्याले उत्तर दिधं, "अरे सैतान, आठेन चालता व्हय," कारण
अस शास्त्रमा लिखेल शे की, "परमेश्वर तुना देव यानी भक्ती कर, अनी
फक्त त्यानीच सेवा कर!" 11 मंग सैतान तठेन निंघी गया, अनी दखा,
देवदूत ईसन त्यानी सेवा कराले लागनात. 12 मंग योहानले कैदखानामा टाकं
हाई ऐकीसन येशु गालीलमा गया; 13 अनी नासरेथ सोडीन जबूलून अनं
नफताली यासना हद्दीमातला समुद्रना किनारावरला कफर्णहुम गावले जाईसन
राहीना; 14 हाई यानाकरता की, यशया संदेष्टानाद्वारा जे सांगेल व्हतं ते पुर्ण
व्हयनं, ते अस की, 15 जबूलून अनं नफताली प्रांत, समुद्र किनारावरला,
यार्दनना पलीकडला देश, गैरयहूदी लोकसना गालील प्रांत. 16 आठला
अंधारामा बशेल लोकसनी मोठा उजेड दखा अनी ज्या मृत्युना प्रदेशमा, अनी
छायामा बठेल व्हतात, त्यासनासाठे एक मोठी ज्योती उगम पावनी शे. 17
तवयपाईन येशु उपदेश करीसन सांगु लागना की, "पापसपाईन फिरा कारण
स्वर्गनं राज्य जोडे येल शे!" 18 मंग येशु गालील समुद्रना जोडेतीन चाली
राहिंता. तवय त्यानी शिमोन पेत्र अनी त्याना भाऊ आंद्रिया या दोन्ही भाऊसले
समुद्रमा जाळं टाकतांना दखं; कारण त्या मासा धरणारा व्हतात. 19 येशुनी
त्यासले सांगं, "मनामांगे या, लोकसले देवना राज्यमा कसं लयतस, हाई मी
तुमले शिकाडसु." 20 त्यासनी लगेच जाळं तठेच सोडं अनी त्या त्याना
मांगे निंघनात. 21 तठेन पुढे जावानंतर त्यानी दूसरा दोन्ही भाऊ म्हणजे,
जब्दीना पोऱ्या याकोब, अनं योहान यासले आपला बाप जब्दीनासंगे नावमा
जाळं सवारतांना दखं, अनी येशुनी त्यासले बलायं. 22 मंग त्यासनी लगेच
त्यासना बाप अनं नावले सोडीसन त्यानामांगे चालु लागनात. 23 मंग येशु
यहूदी लोकसना सभास्थानमा, प्रवचन करत अनं देवराज्यनी सुवार्ता गाजाडत
सर्वा कमजोर अनं रोगीसले बरं करत गालीलभर फिरना; 24 अनी त्यानी
बातमी सिरिया देशभर पसरनी; तवय ज्या येग-येगळा प्रकारना रोगग्रस्त
व्हतात, ज्या भूत लागेल, मिरगिवाला अनं लखवा व्हयेल व्हतात असा
सर्वासले त्यानाकडे लयनात, अनी त्यानी त्यासले बरं करं. 25 मंग गालील,
दकापलीस, यरूशलेम, यहूदीया, अनं यार्दन नदीना पलीकडला प्रदेशमातीन
लोकसनी गर्दी त्यानामांगे चालाले लागनी.

5 तवय त्या लोकसमुदायले दखीन येशु डोंगरवर चढी गया, अनं तो बसना
तवय त्याना शिष्य त्यानाजोडे वनात. 2 मंग तो त्यासले शिकाडु लागना.
3 "ज्या मनतीन गरीब त्या धन्य; कारण स्वर्गना राज्य त्यासनं शे!" 4 ज्या
शोक करतस त्या धन्य; कारण त्यासले सांत्वन भेटी. 5 ज्या नम्र त्या धन्य,
कारण त्या पृथ्वीना वारसदार व्हतीन. 6 ज्या धार्मीकतेना भूक्या-तिशा त्या
धन्य, कारण त्या तृप्त व्हतीन. 7 ज्या दयाळु त्या धन्य, कारण त्यासनावर
दया व्हई. 8 ज्या मनना शुध्द त्या धन्य कारण त्या देवले दखतीन. 9 ज्या

शांती निर्माण करनारा त्या धन्य, कारण त्यासले देवना पोऱ्या म्हणतीन. 10
धार्मीकतामुये ज्यासना छळ व्हयेल शे, त्या धन्य, कारण स्वर्गनं राज्य त्यासनं
शे. 11 मनामुये जवय लोक तुमनी निंदा अनं छळ करतीन, अनी तुमना
विरूध्द सर्वा प्रकारन्या वाईट लबाडीमा बोलतीन तवय तुम्हीन धन्य. 12
आनंद करा, उल्लास करा, कारण स्वर्गमा तुमनं प्रतिफळ मोठं शे; कारण
तुमना पहिले ज्या संदेष्टा व्हई गयात त्यासना त्यासनी तसाच छळ करा. 13
तुम्हीन पृथ्वीना मीठ शेतस; पण जर मीठना खारटपणाच निंघी गया तर तो
खारटपणा त्याले कशाघाई आणता ई? ते काय कामनं र्‍हावाव नही, तर ते
फेकाई जाई अनी लोकसना पायखाल चेंदाई जाई. 14 तुम्हीन जगना प्रकाश
शेतस; डोंगरवरलं शहर लपु शकस नही. 15 दिवा लाईसन चंपानाखाल
ठेवतस नही, दिवठणीवर ठेवतस म्हणजे तो घरमधला सर्वासले प्रकाश देस.
16 तसच तुमना प्रकाश लोकससमोर असा पडू घा की, त्यासनी तुमना सत्कर्म
दखीसन तुमना स्वर्गमधला बापनं गौरव कराले पाहिजे. 17 अस नका समजा
की, मी नियमशास्त्र अनं संदेष्टासना ग्रंथ नष्ट कराले येल शे; मी तर ते पुरं
कराले येल शे. 18 कारण मी तुमले सत्य सांगस की, जोपावत आकाश अनं
पृथ्वी नष्ट व्हस नही तोपावत सर्वकाही पुरं व्हवाशिवाय नियमशास्त्रमधला एक
बी कानामात्रा नष्ट व्हवावू नही. 19 यामुये जो कोणी यामधली धाकलीत-
धाकली एखादी आज्ञा नष्ट करीसन लोकसले शिकाडी त्याले स्वर्गना राज्यमा
सर्वात धाकला म्हणतीन, पण तो जर सर्वा आज्ञा पाळी अनं लोकसले शिकाडी
त्याले स्वर्गना राज्यमा सर्वात मोठा म्हणतीन. 20 मी तुमले सांगस, शास्त्री
अनं परूशी ह्यासपेक्षा तुमना नम्रपणा अधिक व्हवाशिवाय स्वर्गना राज्यमा
तुमना प्रवेश व्हनारच नही. 21 खून करू नको अनं जो कोणी खून करी तो
न्यायालयमा दंडकरता पात्र व्हई, हाई पुर्वजसनी सांगेल व्हतं, हाई तुम्हीन
ऐकेल शे. 22 मी तर तुमले सांगस, जो आपला भाऊवर बिनकामना संताप
करी तो न्यायालयना शिक्षाना पात्र व्हई, जो कोणी आपला भाऊले, अरे येडा
असं म्हनी तो उच्च न्यायालयना शिक्षाले पात्र व्हई; अनी जो कोणी त्याले,
"अरे मुर्खा" असं म्हनी तो अग्नीनरकना शिक्षाले पात्र व्हई. (Geenna g1067)
23 यामुये जर तु देवले अर्पण कराले वेदीवर काही भेट लयना अनी तवय तुले
आठवण व्हयनी की, मना भाऊले मनाबद्दल काही राग शे. 24 तर आपली
भेट वेदीना समोर सोडीसन पहिले आपला भाऊसंगे तडजोड कर, अनी मंग
ईसन आपलं दान अर्पण कर. 25 वाटवर तुना शत्रु तुनाबरोबर शे, तवय
त्यानासंगे तडजोड कर, नही तर तो तुले न्यायाधिशना हातमा दि, न्यायाधिश
तुले शिपाईसना हातमा दि, अनी शिपाई तुले कैदखानामा टाकतीन. 26 मी
तुले खरंखरं सांगस, जोपावत दमडीन दमडी फेडापावत तठेन तुनी सुटका
व्हवाव नही. 27 व्यभिचार करू नको, हाई जे सांगेल व्हतं, ते तुम्हीन ऐकेल
शे. 28 मी तुमले सांगस, जो कोणी बाईकडे वाईट ईचारतीन दखस तवय
त्यानी आपला मनमा तिनाबद्दल व्यभिचार करेलच शे. 29 जर तुना उजवा
डोया तुले पाप कराले लावस, तर तु त्याले काढीसन फेकी दे! कारण तुनं पुरं
शरीर नरकमा जावापेक्षा एक अवयवना नाश व्हवाले पाहिजे, हाई तुनाकरता
जास्त चांगलं शे. (Geenna g1067) 30 तुना उजवा हात तुले पाप कराले
लावस तर, तु त्याले कापी टाक! कारण तुनं पुरं शरीर नरकमा जावापेक्षा, तुना
एक अवयवना नाश व्हई, हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. (Geenna g1067)
31 जो कोणी बायकोले सुटपत्र देवाले दखसं त्यानी तिले सुटपत्र देवाले
पाहिजे, हाई बी सांगेल व्हतं. 32 मी तर तुमले सांगस, जो कोणी आपली
बायकोले व्यभिचारना कारणतीन सोडस तर तो तीले व्यभिचारीनी बनाडस;
अनी जो कोणी अशी सोडेल बाईसंगे लगीन करस तो बी व्यभिचार करस. 33
"खोटी शपथ लेवु नको" तर "आपली शपथ देवनापुढे खरी कर" असं
पुर्वजसले सांगेल व्हत, हाई तुम्हीन ऐकेल शे. 34 मी तुमले सागंस, शप्पथ
वाह् नका; अनी स्वर्गनी पण शप्पथ वाह् नका. कारण ते देवना राजासन शे.
35 पृथ्वीनी पण शप्पथ वाह् नका, कारण ती देवनी पाय ठेवानी जागा शे अनी
यरूशलेमनी पण शप्पथ वाह् नका, कारण ती "थोर राजानी नगरी शे." 36
आपला डोकानी पण शपथ वाह् नको, कारण तु डोकाना एक बी केस पांढरा
अनं काया करू शकस नही. 37 तुमले "हो" म्हणनं व्हई "हो" म्हणा,
"नही" म्हणनं व्हई तर "नही" ऐवढच र्‍हावाले पाहिजे; यातीन जे काही
जास्त ते वाईट पाईन शे. 38 "तुम्हीन हाई ऐकेल शे की, 'डोयना बदलामा
डोया' अनं दातना बदलामा दात." 39 मी तर तुमले सांगस वाईट माणुसले
अडावुच नका, कारण जो कोणी तुमना एक गालवर मारस, तर दुसरा गाल बी
त्यानाकडे करा. 40 जो कोणी जबरदस्तीतीन तुना गंजीफराक लेवाले दखस,
त्याले तुना बाहेरना कपडा बी लेऊ दे; 41 जो कोणी तुले जबरदस्तीतीन एक
कोस लई जाई, त्यानासंगे तु दोन कोस जाय. 42 जो तुनाकडे काही मांगस
त्याले दे, अनी जो तुनाकडे उसनं मांगाले दखस त्यानापाईन पाठ फिरावु
नको. 43 आपला शेजारीसवर प्रिती कर, अनं शत्रुसना व्देष कर, अस सांगेल
व्हतं, ते तुम्हीन ऐकेल शे. 44 मी तर तुमले सांगस आपला शत्रुवर प्रिती करा,
अनं ज्या तुमना छळ करतस त्यासनासाठे प्रार्थना करा. 45 ते यानाकरता
की तुम्हीन स्वर्गना पिताना पुत्र व्हवाले पाहिजे, कारण तो चांगलासवर अनं
वाईटसवर पन आपला सुर्य उगाडस अनी धार्मीक अनं अधार्मिक मानससवर
बी पाऊस पाडस. 46 ज्या तुमनावर प्रिती करतस, त्यासनावर तुम्हीन प्रिती
करी तर तुमले काय प्रतीफळ मिळी, कारण जकातदार बी तसच करतस ना?
47 जवय तुम्हीन आपला बंधुसले नमस्कार करतस पण त्यामा काय विशेष?
कारण गैरयहूदी पण तसच करतस ना? 48 जशा तुमना स्वर्गीय पिता परीपुर्ण
शे, "तस तुम्हीन पण पुर्ण व्हा."

6 तुम्हीन आपला धार्मीक कामे लोकसले दखाडाकरता करू नका, तसं
करावर तुमना स्वर्गना पितापाईन तुमले प्रतिफळ मिळाव नही. 2 यामुये तु
जवय दानधर्म करस तवय लोकसनी आपला गौरव कराले पाहिजे म्हणीसन
ढोंगी जसा सभास्थानमा अनी रस्तावर आपलापुढे शंख वाजाडतस तसं करू
नको, मी तुमले सत्य सांगस की, त्यासले त्यानं प्रतिफळ मिळी जायेल शे. 3
तु जवय दानधर्म करस, तवय तूना उजवा हात काय करस, हाई तुना डावा
हातले समजाले नको. 4 जवय तु दानधर्म करस, ते गुप्तपणे व्हवाले पाहिजे,
म्हणजे तुले दखणारा, गुप्त पिता परमेश्वर तुले तूनं फळ दि. 5 तसच जवय
तुम्हीन प्रार्थना करतस, तवय ढोंगीसनामायक करू नका; कारण लोकसनी
आपले दखाले पाहिजे म्हणीसन सभास्थानमा अनं चवाटावर ऊभा राहिन
प्रार्थना कराले त्यासले आवडस, मी तूमले सत्य सांगस की, त्यासले त्यासनं

प्रतीफळ मिळी जायेल शे. 6 तु जवय प्रार्थना करस, तवय तू आपला खोलीमा
जाईसन दार लाव, अनी आपला गुप्तवासी पितानी प्रार्थना कर, म्हणजे तूना
गुप्तवासी पिता तुले फळ दि. 7 तुम्हीन जवय प्रार्थना करतस तवय गैरयहूदीस
मायक बिनकामनं बडबड करू नका, आपण बराच बोलनुत म्हणीसन आपली
मागणी मान्य व्हई अस त्यासले वाटस. 8 तुम्हीन त्यासनामायक व्हवु नका,
कारण तुमन्या ज्या गरजा शेतस हाई तुमना स्वर्गना पिताले, तुम्हीन त्यानाकडे
मांगाना पहिले त्याले सर्व माहीत शे. 9 मंग तुम्हीन अशी प्रार्थना करा; हे
आमना स्वर्ग माधला देवबाप, तुनं नाव पवित्र मानोत; 10 तुनं राज्य येवो, जस
स्वर्गमा तसं पृथ्वीवर बी तुना ईच्छाप्रमाणे व्हवो. 11 आमनी रोजनी भाकर
आज आमले दे; 12 अनी जसं आम्हीन दुसरासना अपराध माफ करात, तसं
तु पण आमना अपराध क्षमा कर; 13 अनी आमले परिक्षामा पाडू नको; तर
आमले पापमातीन सोडाव. कारण की, राज्य, सामर्थ्य, अनी गौरव, हाई
सदासर्वकाळ तुनंच शे; आमेन. 14 जर तुम्हीन लोकसना अपराधनी क्षमा
करतस, तर तुमना स्वर्गीय पिता बी तुमले क्षमा करी. 15 पण जर तुम्हीन
लोकसले क्षमा कर नही, तर तुमना स्वर्गीय पिता बी तुमले क्षमा करावु नही.
16 तुम्हीन जवय उपास धरतस तवय ढोंगीसनामायक तोंड उतारीसन बठु
नका. कारण आपला उपास शे अस लोकसनी दखावं म्हणीन त्या आपलं
तोंड उतारतस, मी तुमले सत्य सांगस की, त्यासले त्यासनं प्रतीफळ भेटी
जायेल शे. 17 तु उपवास करस तवय आपला डोकाले तेल लाव. अनं तोंड
धोय; 18 हाई यानाकरता की, तु उपवास करस, हाई लोकसले नही तर तुना
स्वर्गीय पिता याले दखावाले पाहिजे, म्हणजे तो तुले फळ दि. 19 स्वतःकरता
पृथ्वीवर धन गोया करू नका; कारण त्याले उधी लागस अनं गंजीसन त्याना
नाश व्हस, अनी चोर बी घर फोडीसन चोरी करतस; 20 तर आपलाकरता
स्वर्गमाधलं धन गोया करा; कारण तठे उधी अनं गंज लागीसन त्याना नाश
व्हवावू नही, अनं चोर बी घर फोडीसन चोरी करस नही; 21 कारण जठे
तुमनं धन शे, तठे तुमनं मन बी लागी राही. 22 डोया हाऊ शरिरना दिवा शे;
जर तुना डोया निष्पाप व्हई तर तुनं सगळं शरीर प्रकाशमय व्हई; 23 जर तुना
डोया दोषी ऱ्हायना तर तुनं सगळं शरीर अंधकारमय व्हई; म्हणजे तुनामातील
प्रकाश-अंधार ऱ्हायना तर तो अंधार कितला भयंकर व्हई! 24 तर कोणी दोन
मालकसनी सेवा करू शकस नही, कारण तो एकना व्देष करी, तर दुसरानी
सेवा करी; नही तर एकनासंगे चांगला वागी, तर दुसरानासंगे वाईट वागी; मंग
तुम्हीन देवनी अनी धननी सेवा करू शकतस नही. 25 यामुये मी तुमले सांगस
की, आपला जिवबद्दल, म्हणजे आपण काय खावाले अनं काय पेवाले पाहिजे;
अनी आपला शरिरबद्दल म्हणजे आपण काय पांघरानं, यानी चिंता करीसन
बठु नका. कारण अन्नपेक्षा जिव, अनं कपडासपेक्षा शरीर जास्त महत्वनं शे
की, नही? 26 आकाशमधला पक्षीसकडे ध्यान दिसन दखा; त्या पेरतस बी
नही, कापणी बी करतस नही, अनं कोठारसमा साठाडतस बी नही; तरी तुमना
स्वर्गना देवबाप त्यासले खावाले देस. तुम्हीन तर त्यासनापेक्षा श्रेष्ठ शेतस
की नही? 27 तुमनामा, असा कोण समर्थ शे की, चिंता करीसन आयुष्यनी
येळ तासभर वाढावू शकस? 28 तसच कपडासकरता कशाले चिंता करतस?
जंगलमधला फुलं दखा, त्या कशा वाढतस? त्या कष्ट नही करतस अनी सुत
बी नही ईनतस. 29 तरी मी तुमले सांगस, शलमोन राजासुध्दा त्याना वैभवमा
त्या फुलसपैकी एकनामायक सुध्दा सजेल नव्हता. 30 जे जंगलमाधलं गवत
आज शे, अनी सकाय जाळाय जास, त्याले जर देव असा कपडा घालत
व्हई, तर अहो अईश्वासीहो, तो तुमनी काळजी करीसन तुमले कपडा घालावू
नही का? 31 यामुये काय खावानं, काय पेवानं, अनी काय पांघरानं, असा
म्हणीसन चिंता करत बठु नका. 32 कारण हाई सर्व मिळाले पाहिजे म्हणीसन
गैरयहूदी लोकेपण खटपट करत राहतस, तुमले ह्या सगळासनी गरज शे. हाई
तुमना स्वर्गना देवबापले माहीत शे. 33 तर तुम्हीन पहिले देवना राज्य अनी
त्यानी धार्मीकता मिळाकरता त्याना शोध करा. म्हणजे त्यानासंगे ह्या सर्वा
गोष्टी बी तुमले मिळतीन. 34 यामुये सकायनी चिंता करीसन बसु नका, कारण
सकायनी चिंता सकायले; अनी ज्या दिननं दुःख ते त्याच दिनकरता पुरं शे.

7 कोणलेच दोषी ठरावु नका, म्हणजे देव तुमले दोषी ठरावनार नही. 2
ज्याप्रकारमा तुम्हीन न्याय करशात, त्याच प्रकारमा देव तुमना न्याय करी,
अनी ज्या मापघाई तुम्हीन मोजीन दिशात. त्याच मापघाई तुमले मोजीन देवामा
ई. 3 तुना डोयामाधलं मुसळ न दखता आपला भाऊना डोयामाधलं कुसळ
कशाले दखस? 4 किंवा तुना डोयामाधलं कुसळ माले काढु दे हाई आपला
भाऊले तु कसं सांगस? दख, तुना डोयामा तर मुसळ शे. 5 अरे ढोंगी, पहिले
तुना डोयामाधलं मुसळ काढी टाक म्हणजे तुना भाऊना डोयामाधलं कुसळ
काढाकरता तुले स्पष्ट दखाई. 6 जे पवित्र शे ते कुत्रासले देऊ नका, अनी मोती
डुकरसनासमोर टाकू नका, टाकशात तर त्या आपला पायखाल चेंदतीन
अनी पल्टीसन तुमले फाडतीन. 7 मांगा म्हणजे तुमले भेटी, शोधा म्हणजे
तुमले सापडी, ठोका म्हणजे तुमनाकरता उघडाई जाई; 8 कारण जो कोणी
मांगस त्याले भेटस, जो शोधस, त्याले सापडस अनी जो कोणी दार ठोकस
त्यानाकरता उघडाई जास. 9 आपला पोऱ्यानी जर भाकर मांगी तर तो त्याले
दगड दि? 10 अनी मासा मांगा तर त्याले साप दि, तुमनामा असा कोणता बाप
शे? 11 जर तुम्हीन वाईट राहीसन बी आपला पोऱ्यासले चांगलं काय ते देवाणं
तुमले समजस, तर ज्या तुमना स्वर्गना देवबाप जोडे मांगतस, त्यासले तो
कितल्या चांगल्या वस्तु अनं देणग्या दि? 12 यामुये लोकसनी तुमनासंगे जसं
वागाले पाहिजे अशी तुमनी ईच्छा शे. तसं तुम्हीन बी त्यासनासंगे वागा, कारण
मोशेना नियमशास्त्र अनी संदेष्टा, हाईच शिकाडतस. 13 धाकला दरवाजातीन
मजारमा जा; कारण नाशकडे जावाना दरवाजा मोठा शे, अनं रस्ता पसरट
शे, अनी त्यानामातीन जाणारा बराच शेतस; 14 पण जिवनकडे जावाना
दरवाजा, अनी रस्ता छोटा शे. अनं ज्यासले तो सापडस त्या थोडाच शेतस.
15 खोटा संदेष्टासपाईन संभाळीन राहा, कारण त्या मेंढरसना रूपमा येतीन, पण
त्या मझारतीन क्रूर लांडगा शेतस. 16 तुम्हीन त्यासले त्यासना फळवरतीन
वळखशात, कारण काटासना झाडवरतीन द्राक्ष अनं रिंगनीना झाडवरतीन
अंजिर काढतस का? 17 त्याचप्रमाणे चांगला झाडले चांगलं फळ येस अनं
वाईट झाडले वाईट फळ येस. 18 चांगला झाडले वाईट फळ येस नही,
अनं वाईट झाडले चांगलं फळ येस नही. 19 ज्या-ज्या झाडले चांगलं फळ
येस नही ते प्रत्येक झाड तोडीसन अग्नीमा टाकामा येस. 20 यामुये तुम्हीन
त्यासले त्यासना फळवरतीन वळखशात. 21 माले प्रभुजी, प्रभुजी म्हणनारा

सर्वासना स्वर्गना राज्यमा प्रवेश व्हई अस नही; तर जो मना स्वर्गना पिताना
ईच्छाप्रमाणे वागस त्याना प्रवेश व्हई. 22 न्यायना दिनले बराचजन माले
सांगतीन, प्रभुजी-प्रभुजी आम्हीन तुना नावतीन संदेश दिधा, तुना नावतीन
भूतं काढात, अनी तुना नावतीन मोठमोठला चमत्कार करात नही का? 23
तवय मी त्यासले स्पष्ट सांगसु की, मनी अनी तुमनी कधीच ओळख नव्हती;
अहो पापीसवन मनापाईन दूर व्हा. 24 जो कोणी मनं हाई वचन ऐकीसन
त्यानाप्रमाणे वागस तो एक शहाणा माणुसना मायक ठरी; त्यानी आपलं घर
खडकवर बांध; 25 मंग पाऊस पडना, पूर वना, वारा बी सुटना, अनी त्या
घरले लागना; तरी ते घर पडनं नही, कारण त्याना पाया खडकवर बांधेल
व्हता. 26 त्याचप्रमाणे जो कोणी मनं वचन ऐकीसन त्यानाप्रमाणे वागस नही
तो एक मुर्ख माणुसना मायक ठरी; त्यानी आपलं घर वाळूवर बांधं, 27 मंग
पाऊस पडना, पुर वना, वारा बी सुटना, अनं त्या घरले लागना तवय ते लगेच
पडीसन त्याना नाश व्हयना. 28 येशुनी आपलं बोलनं बंद करावर अस व्हयनं
की, त्या लोके त्यानं शिक्षण ऐकीन थक्क व्हई गयात; 29 कारण तो शास्त्री
लोकेसनामायक नही तर पुरा अधिकार त्यालेच शे, असा शिकाडी राहीता.

8 मंग येशु डोंगरवरतीन उतरना तवय लोकसनी गर्दी त्यानामांगे चाली
राहीती. 2 तवय दखा, एक कुष्टरोगी येशुकडे ईसन त्याना पाया पडीन
त्याले बोलना, प्रभुजी, तुमनी ईच्छा व्हई तर माले शुध्द करासाठे तुम्हीन
समर्थ शेतस. 3 तवय येशुनी हात पुढे करीसन त्याले स्पर्श करा अनं बोलना,
मनी ईच्छा शे, तु शुध्द व्हय; अनं लगेच त्याना कुष्टरोग जाईसन तो बरा
व्हयना. 4 मंग येशुनी त्याले सांगं, संभाळ, हाई कोणलेच काही सांगु नको; तर
तु जाईसन "याजकले दखाड अनी त्यासले खरं वाटाले पाहिजे म्हणीसन तुना
शुध्दीकरण व्हवाकरता, जे अर्पण मोशेनी कराले लाई देयल शे ते कर." 5 मंग
येशु कफर्णहुम गावले वना, तवय एक रोमी अधिकारी त्यानाकडे ईसन त्याले
ईनंती करीसन बोलना, 6 प्रभुजी, मना सेवक लखवामा भलताच पिडीसन
घरमा पडेल शे. 7 येशु त्याले बोलना, "मी ईसन त्याले बरं करसु." 8 तवय
अधिकारीनी उत्तर दिधं, प्रभुजी तुम्हीन मना घर यावं, ईतली मनी लायकी
नही; पण एक शब्द बोला म्हणजे मना सेवक बरा व्हई जाई. 9 मी एक
जबाबदार अधिकारी शे, अनी मना हातखाल शिपाई शेतस; मी एकले सांगस,
जा! तर तो जास, एकले सांगं ये! तर तो येस, अनी सेवकले सांगं, हाई कर तर
तो ते करस. 10 हाई ऐकीसन येशुले आश्चर्य वाटनं, अनं आपलामांगे येणारा
लोकसले तो बोलना, मी तुमले सत्य सांगस, एवढा ईश्वास माले इस्राएलमा बी
दिसना नही. 11 मी तुमले सांगस की, "पुर्व अनं पश्चिमकडतीन" बराच
लोके येतीन अनं स्वर्गना राज्यमा अब्राहाम, इसहाक, अनं याकोब, यासना
पंगतमा बसतीन; 12 पण राज्यना पोऱ्या बाहेरना अंधारमा टाकाई जातीन,
अनं तठे रडनं अनं दात खानं राही. 13 मंग येशु रोमी अधिकारीले बोलना,
जाय तु ईश्वास ठेयेल प्रमाणे तुले भेटी अनी त्याच वेळले तो सेवक बरा
व्हयना. 14 जवय येशु पेत्रना घरमा गया, तवय शिमोननी सासु तापमा पडेल
शे, अस त्यानी दखं. 15 मंग येशुनी तिना हातले स्पर्श करा; अनं तिना ताप
निंघी गया; अनी ती ऊठीसन त्यानी सेवा कराले लागनी. 16 मंग संध्याकाय
व्हयनी तवय लोकसनी बराच भूतं लागेलसले येशुकडे आणं; तवय त्यानी
बोलीसन भूतं काढात अनं सर्वा रोगीसले बरं करं. 17 "त्यानी आमना आजार
स्वतःवर लिधात अनी आमना रोग सहन करात," हाई जे यशया संदेष्टासनी
सांगेल व्हतं ते पुर्ण व्हयनं. 18 मंग येशुनी आपला आजुबाजूले लोकसनी गर्दी
शे, अस दखीसन शिष्यसले तलावना पलीकडे जावानी आज्ञा करी. 19
तवय शास्त्री ईसन त्याले बोलना, "गुरजी, आपण जठे, कोठे जाशात तठे
मी तुमना मांगे ईसु." 20 येशु त्याले बोलना, कोल्हासकरता बिळा अनं
आकाशमाधला पक्षीसले घरटा शेतस, पण मनुष्यना पोऱ्याले डोकं टेकाले
जागा नही शे. 21 तवय शिष्यसपैकी एकजण त्याले बोलना, प्रभुजी माले
पहीले मना बापले पुराले जावु घा. 22 येशुनी उत्तर दिधं, तु मनामांगे ये ज्या
मरेल शेतस त्यासले त्या मरेलसले पुरू दे. 23 मंग येशु नावमा चढना तवय
त्याना शिष्य त्यानासंगे गयात. 24 तवय दखा, समुद्रमा मोठं वादय ऊठणं,
ते इतलं मोठं व्हतं की, लाटासनी नावले झाकी टाकं, तवय येशु झोपेल
व्हता. 25 तवय त्या त्यानाजोडे ईसन त्याले ऊठाडीसन बोलु लागनात.
"प्रभुजी, वाचाडा आम्ही बुडी ऱ्हायनुत." 26 अनं तो त्यासले बोलना, "अरे
अईश्वासी, तुम्हीन इतला का बरं घाबरणात?" मंग त्यानी ऊठीसन समुद्र अनं
वारा यासले धमकाडं अनी त्या लगेच शांत व्हयनात. 27 त्या नावमधला
माणसंसले आश्चर्य वाटनं अनं त्या बोलु लागनात, "हावु कोणता प्रकारना
माणुस शे की, वारा, अनं समुद्र बी यानं ऐकतस." 28 मंग येशु पलीकडला
गरसेकरसना प्रदेशमा गया, तवय दोन भूत लागेल माणसं कब्रस्तान माईन ईसन
त्याले भेटनात; त्या ईतला भयानक अनं भितीदायक व्हतात की, त्या वाटवर
कोणलेच जाणं शक्य नव्हतं. 29 तवय दखा, त्या वरडीन बोलनात, "हे देवना
पोऱ्या; तु आमनामा का बरं पडस? ठरायेल वेळना अगोदर तु आमले आठे
छळाले येल शे का?" 30 तठेच त्यासनापाईन थोडा अंतरवर डुकरंसना मोठा
कळप चरी राहीता. 31 मंग त्या भूते त्याले ईनंती कराले लागनात की, जर तु
आमले काढी ऱ्हायना तर आमले त्या डुकरंसना कळपमा धाड. 32 मंग
येशुनी त्यासले सांगं, "जा," अनी त्या जाईसन त्या डुकरंसमा घुसनात; अनं
दखा, तो डुकरंसना कळप कडावरतीन पळत जाईसन समुद्रमा पडना अनी
तठेच त्या बुडिसन मरनात. 33 मंग डुकरं चारनारा पळनात अनं नगरमा
जाईसन भूत लागेल माणुसबद्दल अनी तठे घडेल सर्व घटनाबद्दल त्यासनी
लोकसले सांगं. 34 तवय दखा, सर्व नगरना लोके येशुले भेटाले निंघनात अनी
त्याले दखीसन, त्यासनी त्याले आमना गावमाईन निंघी जा अशी ईनंती करी.

9 तवय येशु नावमा बशीसन आपला पलीकडला शहरमा जाईसन पोहचना.
2 मंग दखा, खाटवर पडेल एक लखवा व्हयेल माणुसले त्यानाकडे
आणं, तवय येशु त्यासना ईश्वास दखीसन लखवा व्हयेल माणुसले बोलना,
पोऱ्या धीर धर; तुना पापसनी क्षमा व्हयेल शे. 3 मंग दखा, काही शास्त्री
आपला आपलामा बोलनात, "हाऊ चुकीनं बोलस!" 4 येशु त्यासना ईचार
वळखीसन बोलना, "तुम्हीन आपला मनमा वाईट ईचार का बरं आणतस? 5
कारण 'तुना पापनी क्षमा व्हयेल शे' अस बोलनं, किंवा 'ऊठीसन चाल' अस
बोलनं, ह्या मातीन कोणतं सोपं शे? 6 कारण मनुष्यना पोऱ्याले पृथ्वीवर
पापसनी क्षमा कराना अधिकार शे हाई तुमले समजाले पाहिजे." म्हणीसन मंग
तो लखवा व्हयेल माणुसले बोलना, "ऊठ, तुनी खाट उचलीन घर जाय!" 7

मंग तो ऊठीसन आपला घर गया. 8 हाई दखीसन लोके घाबरी गयात, अनी
ज्या देवनी माणुसले एवढा अधिकार दिधा त्यासनी देवना गौरव करा. 9 मंग
तठेन जातांना येशुनी मत्तय नावना माणुसले जकात नाकावर बशेल दखं अनी
त्याले बोलना, मनामांगे ये; तवय तो ऊठीसन त्यानामांगे गया. 10 नंतर अस
व्हयनं की, तो घरमा जेवाले बशेल व्हता, दखा, तवय बराच जकातदार अनं
पापी लोके ईसन येशु अनं त्याना शिष्य यासनासंगे पंगतमा जेवाले बठनात.
11 हाई दखीसन परूशी त्याना शिष्यसले बोलनात, तुमना गुरू जकातदार
अनं पापी लोकससंगे का बरं जेवस? 12 हाई ऐकीन येशु त्यासले बोलना,
निरोगीसले वैघनी गरज नही, तर रोगीसले शे. 13 "माले दया पाहिजे,
यज्ञ नको" याना अर्थ काय, हाई जाईन शिका; कारण मी न्यायीसले नही
तर पापी लोकसले बलावाकरता येल शे. 14 त्या येळले योहानना शिष्य
येशुकडे ईसन त्याले बोलनात, आम्हीन अनं परूशी लोके पुष्कळ उपास
करतस पण तुमना शिष्य उपास करतस नही, ह्यानं कारण काय? 15 मंग येशु
त्यासले बोलना, जोपावत वऱ्हाडीसनासंगे नवरदेव शे तोपावत त्यासले भूक्या
राहावाई का? तरी असा दिन येतीन की, नवरदेवले त्यासनापाईन लई जातीन,
तवय त्या उपास करतीन. 16 कोणी नवा कपडानं ठिगळं जुना कपडाले
लावतस नही; कारण चांगलाकरता लायेल ठिगळं त्या जुना कपडाले फाडी
टाकस अनं छिद्र मोठं करी टाकस. 17 कोणी नवा द्राक्षरस जुना कापडाघाई
बनाडेल थैलीमा ठेवतस नही; ठेवा तर थैली फाटीन द्राक्षरस सांडाई जाई
अनी थैलीना नाश व्हस; म्हणीसन नवा द्राक्षरस नवा थैलीमा ठेवतस म्हणजे
त्या दोन्ही नीट राहतस. 18 येशु त्यानासंगे बोली राहींता तवय दखा, एक
अधिकारी ईसन त्याना पाया पडीसन बोलना, "मनी पोर इतलामा मरनी,
तरी तुम्हीन ईसन तिना डोकावर आपला हात ठेवा म्हणजे ती जिवत व्हई."
19 तवय येशु ऊठना अनं त्याना शिष्यससंगे त्या अधिकारीना मांगे जावाले
लागना. 20 मंग, दखा बारा वरीस पाईन रक्तस्रावना आजार व्हयेल एक
बाईनी येशुना मांगेन ईसन त्याना कपडाना गोंडाले स्पर्श करा. 21 कारण
ती आपला मनमा बोलनी, की मी त्याना कपडासले जरी हात लावसु तरी
बरी व्हसू. 22 तवय येशु मांगे वळीसन तिले दखीन बोलना, "बाई, धीर
धर! तुना ईश्वासनी तुले बरं करेल शे," अनं ती बाई त्याच घटकाले बरी
व्हयनी. 23 मंग येशु अधिकारीना घरमा जाईन पावा वाजणारासले अनं शोक
करनारा लोकसनी गर्दीले दखीसन बोलना, 24 "वाट सोडा, कारण पोर
मरेल नही; ती झोपेल शे!" तवय त्या त्यानी टिंगल करू लागनात. 25 मंग
लोकसले बाहेर काढानंतर त्यानी मझार जाईसन त्या पोरना हातले धरं अनी
ती लगेच ऊठनी. 26 हाई बातमी देशना त्या प्रांतमा पसरी गयी. 27 मंग येशु
तठेन जाई राहींता, तवय, दोन आंधया त्यानामांगे जाईसन जोरमा वरडीसन
बोलनात, अहो दावीदना पोऱ्या, आमनावर दया कर. 28 तो घरमा गया
तवय त्या आंधया त्याना जवय वनात; मंग येशु त्यासले बोलना, मी तुमले
बरा करू शकस असा तुमना ईश्वास शे का? त्या त्याले बोलनात, हा प्रभु.
29 तवय तो त्यासना डोयाले स्पर्श करीसन बोलना, तुमना ईश्वास प्रमाणे
तुमले भेटो. 30 तवय त्यासले दखावाले लागनं; मंग येशुनी त्यासले बजाडीन
सांगं, की, दखा, कोणलेच समजाले नको म्हणीन संभाळा. 31 तवय त्यासनी
तठेन जाईसन सर्वा देशभर त्यानी किर्ती गाजाडी. 32 मंग त्या तठेन जाई
राहींतात, दखा, लोके एक मुका भूत लागेल माणुसले त्यानाकडे लई वनात.
33 येशुनी ते भूत काढावर तो मुका बोलु लागना; तवय लोकसमुदाय नवल
करीसन बोलनात, इस्राएलमा अस कधीच दखामा येल नव्हतं; 34 पण परूशी
बोलनात, हाऊ भूतसना राजानी मदत लिसन भूत काढस. 35 मंग येशु त्यासना
सभास्थानमा देवराज्यनी सुवार्ता प्रचार गाजाडत, सर्वा कमजोर अनं रोगीसले
बरं करत गावेगाव अनं शहरसमा फिरी राहींता. 36 तवय लोक समुदायले
दखीसन त्याले त्यासनी किव वनी, कारण त्या बिन मेंढपाळना मेंढरंसना
मायक किदरेल अनी भटकेल व्हतात. 37 मंग तो त्याना शिष्यसले बोलना,
पिक बराच शे, पण काम करनारा थोडाच शेतस; 38 यामुये पिकना मालकनी
कापणी कराले काम करनारासले धाडाले पाहिजे म्हणीसन तुम्हीन प्रार्थना
करा.

10 तवय येशुनी आपला बारा शिष्यसले जोडे बलाईसन भूते काढाना अनी
सर्वा रोग अनं सर्वा दुर्बलसले बरं कराना अधिकार दिधा. 2 त्या बारा
शिष्यसना नावे असा शेतस पहिला, पेत्र ज्याले शिमोन म्हणतस अनं त्याना
भाऊ अंद्रिया; जब्दीना पोऱ्या याकोब, अनं त्याना भाऊ योहान, 3 फिलीप्प
अनं बर्थलमय; थोमा, अनं मत्तय जकातदार; अल्फीना पोऱ्या याकोब अनं
तद्दय; 4 शिमोन कनानी अनं येशुले धरीसन देणारा यहुदा इस्कर्योत. 5 ह्या
बारा जणसले येशुनी अशी आज्ञा करीसन धाडं, की, गैरयहूदीसकडे जावानी
वाट वरतीन जाऊ नका, अनं शोमरोनी लोकसना कोणताच शहरमा जावू
नका; 6 तर इस्राएलसना घरमधला दवडेल मेंढरसकडे जा. 7 अनी जावाना
येळले अशी घोषणा करा की, स्वर्गना राज्य जोडे येल शे. 8 अनं रोगीसले
बरं करा, मरेलसले ऊठाडा, कोड लागलेसले शुध्द करा, अनं भूते काढा
कारण जे तुमले मोफत मिळनं ते तुम्हीन मोफत घा. 9 सोनं, चांदी अनं तांबाना
पैसा आपला कंबरबंधमा लेवु नका; 10 प्रवासकरता झोळी, दुसरा कपडा,
जोडा लेवु नका, कारण काम करनारासनं पोषण व्हवाकरता हाई योग्य शे.
11 ज्या ज्या शहरमा गावसमा तुम्हीन जाशात तठे कोण योग्य शे हाई शोधी
काढा अनं तुम्हीन तठेन निंघतस तोपावत त्यासना आठेच राहा; 12 जवय
तुम्हीन त्या घरमा जाशात तवय तठे तुमले शांती मिळो असं म्हणा; 13
ते घर चांगलं ऱ्हायनं तर तुम्हीन देयल शांतीना आशिर्वाद त्यासले लागो;
अनं जर त्या चांगला नही राहीनात तर तो आशिर्वाद तुमनाकडे परत येवो.
14 जो कोणी तुमनं स्वागत करावं नही, अनं तुमनं वचन ऐकावु नही, त्या
घरमातीन किंवा शहरमातीन निंघतांना आपला पायनी धुळ झटकी टाका. 15
मी तुमले सत्य सांगस, न्यायना दिनले त्या शहरनापेक्षा सदोम अनं गमोरा ह्या
प्रदेशले सोपं जाई. 16 लांडगासमा जसं मेंढरूले धाडतस तसं मी तुमले धाडी
ऱ्हायनु म्हणीसन तुम्हीन सापनामायक चपळ अनं कबुतरना मायक भोळा
बना. 17 लोकसपाईन सावध राहा; कारण त्या तुमले न्यायलयना स्वाधीन
करतीन, अनी त्यासना सभास्थानमा तुमले फटका मारतीन, 18 अनी देशना
अधिकारीसले, राजासले अनं गैरयहूदीसले समजाले पाहिजे की तुम्हीन
मना साक्षीदार शेतस, म्हणीसन तुमले त्यासनासमोर नेतीन. 19 जवय तुमले

त्यासना स्वाधीन करतीन तवय कसं काय बोलानं यानी चिंता करू नका,
कारण तुमले जे काही बोलना शे हाई त्याच येळले तुमले सुचाडाई जाई. 20
कारण बोलणारा तुम्हीन नही, तर तुमना स्वर्गना बापना आत्मा हाऊच तुमनामा
बोलणारा शे, 21 भाऊ भाऊले अनी बाप आपला पोऱ्याले मारा करता धरी
दि; पोऱ्या मायबापसं विरूध्द ऊठतीन, त्यासले मारी टाकतीन; 22 मना
नावमुये सर्वा लोके तुमनी निंदा करतीन; पण जो शेवटपावत टिकी राही
त्यानंच तारण व्हई. 23 जवय एक गावमा तुमना छळ व्हई तवय दुसरा गावमा
पळी जा; मी तुमले खरंखरं सांगस की, याना पहिले तुमनं इस्राएलना सर्वा
नगरसमा फिरीनं व्हस नही, तोपावत मनुष्यना पोऱ्या ई जाई. 24 गुरूपेक्षा
शिष्य थोर नही अनी मालकपेक्षा नोकर थोर नही. 25 शिष्यसनी गुरूनामायक
अनी नोकरनी मालकनामायक व्हावं, इतलंच त्यासले पुरं, घर धनीले सैतान
म्हणतस, तर घरना लोकसले का बरं नही म्हणतीन? 26 यामुये त्यासले घाबरू
नका; कारण उघडामा ई अस काहीच झाकायल नही अनी कळाव नही
अस काहीच गुप्त नही. 27 जे मी तुमले अंधारमा सांगस, ते उजेडमा बोला,
अनी जे काही तुम्हीन कानतीन ऐकतस ते धाबावर जाईन प्रचार करा. 28
ज्या शरिरना नाश करतस पण आत्माना नाश कराले समर्थ नही त्यासले
घाबरू नका, तर आत्मा अनं शरीर ह्या दोन्हीसले नरकमा नाश कराले जो
परमेश्वर समर्थ शे त्याले घाबरा. (Geenna g1067) 29 एक नाणामा दोन
चिमण्या ईकतस की, नही? तरी पण तुमना स्वर्गना बापशिवाय त्यापाईन एक
बी जमीनवर पडस नही. 30 तुमना डोकावरना सर्वा केस बी मोजेल शेतस.
31 म्हणीन घाबरू नका, कारण बराच चिमण्यासपेक्षा तुमनं मोल अधिक शे.
32 जो कोणी लोकसना समोर मना स्विकार करी, त्याना स्विकार मी मना
स्वर्गना बापसमोर करसु; 33 पण जो कोणी लोकसना समोर माले नाकारी,
त्याना नाकार मी मना स्वर्गना बापसमोर करसु; 34 अस नका समजा; की मी
पृथ्वीवर शांतता कराले येल शे; मी शांतता कराले नही तर तलवार चालाडाले
येल शे. 35 कारण पोऱ्या अनं बाप, पोर अनं माय, सुन अनं सासु, यासमा
फुट पाडाकरता मी येल शे; 36 अनी माणुसनाच घरना लोके त्याना वैरी
व्हतीन. 37 जो कोणी मनापेक्षा बाप अनं मायवर जास्त प्रेम करस तो माले
योग्य नही; जो मनापेक्षा पोऱ्यावर किंवा पोरवर जास्त प्रेम करस तो माले
योग्य नही; 38 अनी जो कोणी स्वतःना क्रुसखांब उचलीन मनामांगे येस नही
तो माले योग्य नही. 39 जो स्वतःना जिवले वाचाडी तो त्याले गमाडी, अनी
जो मनाकरता स्वतःना जिव गमाडी, तो त्याना जिवले वाचाडी. 40 जो तुमना
स्विकार करस, तो मना स्विकार करस अनी जो माले स्वीकारस, तो ज्यानी
माले धाडेल शे त्याले स्वीकारस. 41 जो संदेष्टाले म्हणीन स्वीकारस त्याले
संदेष्टानं प्रतिफळ मिळी; अनी न्यायी माणुसले न्यायी म्हणीसन जो त्याना
स्विकार करी, त्याले न्यायीजणसना प्रतिफळ मिळी; 42 मी तुमले खरंखरं
सांगस, जो कोणी ह्या धाकलासपैकी एकले मना शिष्य समजीन गल्लासभर
थंड पाणी पाजी, तर त्याले त्यानं प्रतिफळ मिळाशिवाय रावावू नही.

11 मंग अस व्हयनं की, येशु आपला बारा शिष्यसले बोध करानंतर, तो
तठेन नगरमा शिकाडाले अनं उपदेश कराले गया. 2 जवय कैदखानामा
योहाननी ख्रिस्तनी चमत्कारबद्दल माहीती ऐकी, तवय आपला शिष्यसले
त्यानाजोडे हाई ईचाराले धाडं, 3 जो येणारा व्हता तो तु शे, की आम्हीन
दुसरानी वाट दखुत? 4 येशुनी त्यासले सांगं, जे तुम्हीन ऐकतस अनी दखतस
ते योहानले जाईसन सांगा; 5 आंधया दखतस, पांगया चालतस कोडी बरा
व्हतस, बहिरा ऐकतस, मरेल जिवत व्हतस अनं गरीबसले संदेश सांगामा येस;
6 धन्य शे, तो जो मनाबद्दल शंका धरस नही. 7 योहानना शिष्य जावावर येशु
लोकसनी गर्दीले त्यानाबद्दल सांगु लागना, तुम्हीन जंगलमा योहानले दखाले
जायेल व्हतात? तवय तो तुमले वाराना झोतघाई हालणारा गवतनामायक वाटी
राहींता काय? 8 तर मंग तुम्हीन काय दखाले जायेल व्हतात? मऊ कपडा
घालेल माणुसले का? दखा, मऊ कपडा वापरणारा तर राजवाडामाच राहतस.
9 तर मंग तुम्हीन कसाले जायल व्हतात? एखादा संदेष्टाले दखाले का? तर मी
तुमले खरंखरं सांगस, संदेष्टापेक्षा जो मोठा माणुस त्याले दखाले तुम्हीन जायल
व्हतात. 10 हाऊ तोच योहान शे ज्यानाबद्दल लिखेल शे, दखा, मी मना दूतले
तुनापुढे धाडसं, तो तुनापुढे तुनी वाट तयार करी. 11 मी तुमले सत्य सांगस
की, बाईपाईन जन्मले माणसंसमा कोणी बाप्तिस्मा करनारा योहानपेक्षा श्रेष्ठ
व्हयना नही; तरी स्वर्गना राज्यमा धाकला जो शे तो योहानपेक्षा बी श्रेष्ठ शे.
12 बाप्तिस्मा करनारा योहान ह्याना दिनपाईन आत्तेपावत स्वर्गना राज्यवर
हल्ला चाली राहीनात, अनी हल्ला करणारा लोके ते लेवाकरता प्रयत्न करी
राहिनात. 13 कारण मोशेना नियमशास्त्र अनी सर्वा संदेष्टा ह्या योहान पर्यंत
संदेश देत वनात. 14 मी सांगस, ते तुमनी मान्य करानी तयारी व्हई तर जो
एलिया येणार शे, तो हाऊच शे. 15 ज्यासले ऐकाले कान शेतस त्या ऐकोत.
16 हाई पिढीले मी कसानी उपमा देऊ? ह्या लोके बजारमा बसेल पोऱ्यासना
मायक शेतस ज्या आपला मित्रसले हाक मारीन सांगतस, 17 अनी म्हणतस
आम्हीन तुमनाकरता पावा वाजाडा, तरी पण तुम्हीन नाचनात नही, अनी
आम्हीन मरणना शोकगीत म्हणं तरी तुम्हीन शोक करा नही, त्या पोऱ्यासना
मायक हाई पिढी शे. 18 कारण बाप्तिस्मा करनारा योहान हाऊ खातपित वना
नही, तरी लोक त्याले भूत लागेल शे अस म्हणतस. 19 मनुष्यना पोऱ्या वना,
तो खासपेस; तरी त्यानाबद्दल बोलतस, दखा, हाऊ खादाड अनी दारूबाज
माणुस, जकातदारसना अनी पापी लोकसना मित्र! पण देवनं ज्ञान आपला
कार्यवरतीन न्यायी ठरस. 20 मंग ज्या शहरसमा त्यानी बराच चमत्कार करेल
व्हतात, तरी पण तठला लोके देवकडे वळनात नहीत म्हणीन तो त्यासले दोष
देऊ लागना. 21 हे खोराजिना, तुनी अवस्था कशी व्हई! हे बेथसैदा, तुनी
कितली खराब अवस्था व्हई! कारण ज्या चमत्कार मी तुमनामा करात त्या
जर सोर अनं सिदोन ह्या शहरसमा करतु तर त्या त्याच येळले गोणताट लाईन
अनं राखमा बशीन पापसपाईन मांगे फिरतात. 22 पण मी तुमले सांगस की,
न्यायना दिनले सोर अनं सिदोन यासले मिळणारी शिक्षा तुमले मिळणारी
शिक्षापेक्षा सोपी राही. 23 हे कफर्णहुम, तु आकाशपावत चढी जाशी का? तु
नरकमा खालपावत उतरशी; कारण ज्या चमत्कार तुमनामा घडनात त्या
जर सदोममा घडतात तर आज त्या ईश्वासमा रहातात. (Hadēs g86) 24 मी
तुमले सांगस की, न्यायना दिनले तुमले मिळणारी शिक्षा सदोमले मिळणारी
शिक्षापेक्षा जास्त राही. 25 त्या येळले येशु सांगु लागना, हे बापा, स्वर्गना
अनं पृथ्वीना प्रभु, मी तुनी स्तुती करस कारण की, ज्ञानी अनी ईचारवंत

लोकसपाईन ह्या गोष्टी गुप्त ठेईन त्या तु धाकला पोऱ्यासले प्रकट करेल शे.
26 खरच हे बापा, कारण हाईच तुले योग्य दखायनं. 27 मना बापनी सर्वकाही
मना हातमा सोपेल शे, अनी बापशिवाय पोऱ्याले कोणी वळखत नही अनी
पोऱ्याशिवाय अनं पोऱ्यानी ज्या कोणले बापनी वळख करी देवानी ईच्छा
व्हई त्यानाशिवाय बापले कोणीच वळखत नही. 28 अहो सर्वा कष्टी अनी
वझामा दाबायेल लोकसहो, मनाजोडे या, म्हणजे मी तुमले विसावा दिसु.
29 मी जशा मनना लीन अनं नम्र शे तो मना जू तुम्हीन तुमनावर ल्या, अनं
मनापाईन शिका म्हणजे तुमना जिवले विसावा मिळी; 30 कारण मना जू
सोयना अनं मना वझा हलका शे.

12 त्या येळले येशु शब्बाथ दिनले शेतमाईन गया; तवय त्याना शिष्यसले
भूक लागेल व्हती म्हणीन त्या ओंब्या तोडीन खाऊ लागनात. 2
हाई दखीसन परूशी त्यासले बोलनात, दखा, शब्बाथ दिनले जे योग्य नही
ते तुना शिष्य करी राहिनात. 3 त्यावर येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, दावीद
अनं त्यानाबरोबरना यासले जवय भूक लागनी तवय त्यानी काय करं? हाई
तुम्हीन वाचं नही का. 4 तो देवना मंदिरमा कसा गया अनी नियमाप्रमाणं फक्त
याजकनी खावानी समर्पित भाकर, त्यानी अनं त्याना सोबतीसनी कश खादं;
5 तसच शब्बाथ दिनले याजक मंदिरमा शब्बाथना नियम तोडतस तरी पण
निर्दोष राहतस हाई तुम्हीन मोशेना नियमशास्त्रमा वाचात नही का? 6 पण मी
तुमले सांगस, की, मंदिरपेक्षा बी मोठा असा कोणतरी तुमनामा आठे शे. 7 जर
तुमले याना अर्थ समजता, की, माले दया पाहिजे अर्पण नही, तर तुम्हीन
निर्दोषीसले दोषी नही ठरावतात. 8 कारण मनुष्यना पोऱ्या शब्बाथ दिनना
धनी शे. 9 मंग येशु तठेन निंघीसन त्यासना सभास्थानमा गया; 10 अनी
दखा, तठे वाळेल हातना एक माणुस व्हता; तवय त्यासनी त्याले दोष लागाले
पाहिजे म्हणीसन परूशीसनी त्याले ईचारं, शब्बाथ दिनले रोग बरं करनं योग्य
शे का? 11 येशुनी त्यासले सांगं, तुमनामा असा कोण माणुस शे की, ज्यानं
एकच मेंढरू राहिसन ते शब्बाथ दिनले खड्डामा पडनं तर त्याले उचलीन बाहेर
काढावु नही का? 12 तर मेंढरसपेक्षा माणुसनं मोल कितलं तरी बरच मोठं
शे! यामुये शब्बाथ दिनले एखादाले मदत करनं योग्य शे. 13 मंग त्यानी
त्या वाळेल हातना माणुसले सांगं, तुना हात सरळ कर, तवय त्यानी हात
सरळ करा अनी तो बरा व्हईन दुसरा हातना मायक व्हयना. 14 त्यानंतर
परूशीसनी बाहेर जाईसन त्याना विरोधमा योजना आखी की, त्याना घात
कशा कराना. 15 पण हाई वळखीन येशु तठेन निंघी गया, तवय बराच लोके
त्यानामांगे गयात अनं त्यानी त्या सर्वासले बरं करं; 16 अनी त्यासले बजाईन
सांगं, की, माले प्रकट करू नका; 17 याकरता की, यशया संदेष्टानाद्वारा जे
सांगामा येल व्हतं ते पुरं व्हई; ते असं की, 18 दखा, हाऊ मना सेवक याले
मी निवाडेल शे, तो माले परमप्रिय शे; त्यानावर मी संतुष्ट शे; त्यानावर मी
आपला आत्मा घालसु, अनं तो गैरयहूदीसना न्याय करी. 19 तो भांडावु नही
अनं वरडावु नही, अनी कोणलेच त्याना आवाज रस्तामा ऐकु येवाव नही.
20 तो अशक्तसले मोडावु नही, अनं धाकला मधला दिवाले तो वलाडावु
नही, जोपावत तो न्यायले विजयी करस नही. 21 अनी गैरयहूदीमाधला
सर्वा लोके त्याना नावनी आशा धरतीन 22 मंग त्यासनी एक भूत लागेल
माणुसले येशुकडे आनं, हाऊ माणुस आंधया अनं मुका व्हता अनी त्यानी
त्याले बरं करं, अनी तो मुका बोलाले अनी दखाले लागना. 23 तवय सर्वा
लोके नवल करीसन सांगु लागनात, की, हाऊ दावीदना पोऱ्या व्हई का? 24
पण परूशी हाई ऐकीसन सांगु लागनात, हाऊ ते भूतसना राजा बालजबूल
यानी मदत लिसन भूत काढस. 25 येशुनी त्यासना मनमधला ईचार वळखीन
त्यासले सांगं, आपसमा फुट पडेल प्रत्येक राज्य नष्ट व्हई जास, अनी ज्या
शहरमा अनी घरना लोकसमा आपसमा फुट पडनी तर ते शहर अनी घर टिकु
शकस नही. 26 सैतानच जर सैतानले काढाले लागना तर त्यासनामा फुट पडी
जाई मंग त्यानं राज्य कसं टिकी. 27 जर मी भूतसना राजा बालजबूल यानी
मदत लिसन भूत काढत व्हसू तर तुमना लोके कोणी मदत लिसन काढतस?
म्हणीन त्याच तुमना न्याय करतीन; 28 पण, मी जर देवना आत्माघाई, भूत
काढी ऱ्हायनु तर देवनं राज्य तुमनावर येल शे. 29 तसच पहीलवान माणुसले
अगोदर बांधाशिवाय त्याना घरमा घुशीसन त्याना वस्तु लुटीसन कोणले नेता ई
का? त्याले बांध तरच तो त्यानं घर लुटू शकस. 30 जो मनासंगे नही तो
मनाविरूध्द शे, अनी जो मनाबरोबर गोया करस नही तर तो उधळी टाकस.
31 यामूये मी तूमले सांगस, की माणुसना प्रत्येक पाप अनी निंदानी क्षमा व्हई.
पण जो कोणी पवित्र आत्मानी निंदा करी त्यानी क्षमा व्हवाव नही. 32 अनी
जो कोणी मनुष्यना पोऱ्याविरूध्द काही बोली तर त्याना अपराधनी क्षमा व्हई
जाई, पण जो कोणी पवित्र आत्माना विरोधमा बोली त्याले त्याना अपराधसनी
क्षमा ह्या युगमा बी नही. अनी येनारा युगमा बी व्हवाव नही. (aiōn g165) 33
यामुये झाड बी चांगलं अनी त्यानं फळ बी चांगलं शे असा म्हणा; नहीतर
झाड वाईट शे अनी त्याना फळ बी वाईट; कारण झाड आपले फळवरतीन
वळखाई जास. 34 अहो सापना पिल्लासवन, तुम्हीन वाईट ऱ्हाईसन तुमले
चांगल्या गोष्टी कशा बोलता येतीन? कारण जे मनमा भरेल शे तेच तोंडमाईन
निंघी. 35 चांगला माणुस आपला भांडामाईन चांगल्या गोष्टी काढस, अनी
वाईट माणुस आपले भांडामाईन वाईट गोष्टी काढस. 36 मी तुमले सांगस
की, ज्या बी व्यर्थ गोष्टी माणुस सांगी न्यायना दिनले त्याले त्याना हिशोब
देनाच पडी. 37 कारण आपला बोलनावर तु निर्दोष ठरशी अनी आपलाच
बोलनावर तु दोषी ठरशी. 38 तवय शास्त्री अनं परूशी यासनापाईन काहीजण
त्याले बोलनात, गुरजी, तुमना हातघाई काही चिन्ह दखानी आमनी ईच्छा
शे. 39 पण त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, हाई दुष्ट अनी व्यभिचारी पिढी चिन्ह
मांगस, पण योना संदेष्टाना चिन्हशिवाय तिले दुसरं कोणतच चिन्ह देवामा
येवाव नही. 40 कारण जस योना तीन दिन अनं तीन रात मासाना पोटमा
व्हता, तसाच मनुष्यना पोऱ्या बी तीन दिन तीन रात पृथ्वीना पोटमा ऱ्हाई. 41
न्यायना दिनले निनवेना लोके हाई पिढीना लोकससंगे उभा ऱ्हाईसन हिले
दोषी ठरावतीन, कारण त्यासनी योनाना संदेश ऐकीसन पश्चाताप करा; अनी
दखा, आठे जो शे तो योनापेक्षा श्रेष्ठ शे. 42 न्यायना दिनले दक्षिणकडनी
राणी, हाई पिढीना लोकेसंगे उभी ऱ्हाईन हिले दोषी ठराई, कारण ती शलमोन
राजानं ज्ञान ऐकाकरता पृथ्वीना सीमापाईन वनी; अनी दखा, शलमोनपेक्षा श्रेष्ठ
आठे शे. 43 जवय दुष्ट आत्मा कोणा माणुस माईन निंघस, तवय तो आराम
कराकरता ओसाड जागामा भटकत फिरस, पण त्याले जागा मिळस नही, 44

तवय तो सांगस, ज्या घरमाईन मी येल व्हतु त्यामा परत जासु; अनी जवय तो
तठे वापस जास, तवय त्याले ते घर रिकामं साफसफाई करेल, सजाडेल
अस दखास. 45 मंग तो जाईसन आपलापेक्षा दुष्ट, असा दुसरा सात आत्मा
आपलासंगे लई येस, अनी त्या मजार जाईन तठे र्‍हातस; मंग त्या माणुसनी
शेवटनी अवस्था पहिलापेक्षा जास्त वाईट व्हस; तसच हाई पिढीनं बी व्हई.
46 मंग येशु लोकसनी गर्दीसंगे बोली र्‍हाईंता, दखा, त्यानी माय अनं त्याना
भाऊ त्यानासंगे बोलाकरता बाहेर उभा र्‍हायेल व्हतात. 47 तवय कोणी तरी
येशुले सांगं, दख, तुनी माय अनं तुना भाऊ तुनासंगे बोलाकरता बाहेर उभा
र्‍हायेल शेतस. 48 पण येशुनी त्या सांगणाराले उत्तर दिधं, कोण मनी माय अनं
कोण मना भाऊ? 49 अनी येशु आपला शिष्यसकडे हात दखाडीन बोलना,
"दखा, मनी माय अनं मना भाऊ! 50 कारण जो कोणी मना स्वर्गना बापना
ईच्छाप्रमाणे करस तोच मना भाऊ, बहिण, अनं माय शे."

13 त्या दिन येशु घरमाईन निंघीसन समुद्र किनारले जाईन बसना. 2 तवय
लोकेसनी ईतली मोठी गर्दी त्यानाजोडे जमनी; म्हणीन तो नावमा
जाईन बसना अनं सर्वा लोके किनारवर उभा राहिनात. 3 मंग त्यानी त्यासले
दृष्टांत दिसन बर्‍याच गोष्टी सांगात तवय तो बोलना, "दखा, एक पेरणारा पेरणी
कराले निंघना." 4 अनी तो पेरी राहिंता तवय काही बीया वाटवर पडनात
अनं पक्षीसनी ईसन ते खाई टाकं. 5 काही खडकाळ जमीनवर पडनात, तठे
त्यासले पुरेशी जास्त माती मिळनी नही, अनी माती जास्त खोलपावत नव्हती
म्हणीन त्या लवकर उगनात. 6 अनी जवय सुर्य वर निंघना तवय त्यासले उन
लागनं अनं त्या लगेच वाळाई गयात कारण त्यासले मुयाच नव्हतात. 7
काही काटेरी झुडपसमा पडनात; पण काटासना झुडपासनी वाढीसन त्यासनी
वाढले दाबी टाकं. 8 काही बीया चांगली जमीनवर पडनात, मंग त्यासनं
कोठे शंभरपट, कोठे साठपट तर कोठे तीसपट, अस पीक वनं. 9 अनी येशु
त्यासले बोलना, ज्यासले कान शेतस त्या ऐकोत. 10 मंग शिष्यसनी जोडे
जाईसन त्याले ईचारं, तु त्यासनासंगे दृष्टांत दिसन का बरं बोलस? 11 येशुनी
त्यासले उत्तर दिधं, "स्वर्गना राज्यना रहस्य ओळखाना दान तुमले देयल
शे, पण त्यासले देयल नही." 12 कारण ज्यानाजोडे शे त्याले अजुन भेटी
अनं त्याले भरपुर व्हई, पण ज्यानाजोडे काहीच नही त्यानाकडे त्यानं जे
काही व्हई ते पण त्यानाकडतीन काढी लेतीन. 13 यामुये मी त्यासनासंगे
दृष्टांत दिसन बोलस; कारण त्यासले दखाले मिळस, पण दखतस नही, ऐकाले
मिळस पण ऐकतस नही, अनं समजी बी लेतस नही. 14 यशयाना संदेश
त्यासना विषयी पुर्ण व्हई र्‍हाईना शे; तो असा की, तुम्हीन ऐकशात खरं, पण
तुमले समजावुच नही, अनं दखशात खरं, पण तुमले दिसावुच नही; 15
कारण ह्या लोकसना मन कठीण व्हई जायेल शे, त्या बधीर कानघाई ऐकतस,
अनी त्यासनी आपला डोया झाकी लियेल शेतस; यानाकरता की, त्यासनी
डोयासघाई दखाले नको, कानसघाई ऐकाले नको, मनमातीन समजाले नको,
त्यासनी वळाले नको, अनी मी त्यासले बरा कराले नको. 16 पण धन्य
शेतस, तुमना डोया, कारण त्या दखी र्‍हाईनात; अनी धन्य शेतस, तुमना
कान कारण त्या ऐकी र्‍हाईनात. 17 मी तुमले खरंखरं सांगस की, तुम्हीन
ज्या दखतस तेच दखाकरता बराच संदेष्टा अनं धार्मीकजण उत्साही व्हतात,
तरी त्यासले दखाले मिळनं नही; अनी तुम्हीन ज्या ऐकतस तेच ऐकासाठे
त्या उत्साही व्हतात, तरी त्यासले ऐकाले मिळनं नही. 18 आता पेरणाराना
दृष्टांत ऐकी ल्या. 19 कोणी राज्यनं वचन ऐकस पण ते त्याले समजस नही;
तवय तो दुष्ट ईसन त्याना मनमधला पेरेल वचन काढी लेस; वाटवर पेरेल तो
हाऊ शे. 20 खडकाळ जमीनवर पेरेल तो हाऊ शे की, वचन ऐकस, अनं
तवळच आनंद करस; 21 पण त्यासले मुया रास नही त्यामुये त्या थोडाच
काळ टिकाव धरतस; अनी वचनमुये संकट वना किंवा छळ व्हयना म्हणजेच
तो अडखळाले लागस. 22 काटेरी झुडपसमा पेरेल तो हाऊ शे की, वचन
ऐकस; पण संसारनी चिंता मोह या त्यानी वचननी वाढले दाबी टाकस, अनी
तो निष्फळ व्हस. (aiōn g165) 23 चांगली जमीनवर पेरेल या शेतस की,
त्या वचन ऐकीन समजतस; तर त्या फळ देतस; कोणी शंभरपट, कोणी
साठपट, कोणी तीसपट, असा फळ देतस. 24 त्यानी त्यासले दुसरा दृष्टांत
दिधा की, स्वर्गनं राज्य त्या माणुसना मायक शे, ज्यानी आपला शेतमा चांगलं
बी पेरं. 25 लोके झोपमा व्हतात तवयच त्याना वैरी ईसन गहुमा निदण पेरीसन
गया; 26 पण जवय शेतमा पिकले पानटा फुटीन अनं कणीसमा दाणा वनात
तवय निदण बी दखायनात. 27 तवय घरमालकना नोकरसनी ईसन त्याले
सांगं, महाराज, आपन आपला शेतमा चांगलं बी पैरा ना? मंग त्यामा निदाण
कोठेन वनं? 28 तवय मालक त्यासले बोलना, हाई काम कोणी वैरीनं शे.
नोकरसनी त्याले सांगं, आम्हीन जाईसन त्यासले गोया करुत अशी तुमनी
ईच्छा शे का? 29 तो त्यासले बोलना, नही, तुम्हीन निदाणले गोया करशात
त्यानाबरोबर कदाचित गहुले पण उपटी टाकशात 30 कापणीनी येळपावत
दोन्हीसले बराबर वाढू घा, मंग कापणीना येळले मी मजुरसले सांगसू की,
पहिले निदाण गोया करा, अनं जाळाकरता त्याना पेंढ्या बांधा; अनी गहु मना
कोठारसमा साठाडा. 31 येशुनी त्यासले अजुन एक उदाहरण दिसन सांगं,
की, स्वर्गनं राज्य मोहरीना दानासारखं शे; ते कोणी एक माणुसनी लिसन
आपला वावरमा जाईन लाई दिधं; 32 तो तर सर्वा दानासमा बारीक शे, तरी
तो वाढावर पालाभाज्याच पेक्षा मोठा व्हईन त्याना असं झाड व्हस की,
आकाशमधला पक्षी ईसन त्याना फांघासमा घरटा बांधीसन राहतस. 33 त्यानी
त्यासले अजुन एक दृष्टांत सांगा, की, स्वर्गना राज्य खमीरना सारखं शे; ते
एक बाईनी लिसन तीन माप पिठमा लपाईन ठेवं, म्हणीन ते खमीर शेवट सर्व
फुगी गयं. 34 या सर्वा गोष्टी येशुनी दृष्टांत दिसन लोकसनी गर्दीले सांग्यात;
अनी उदाहरणशिवाय तो त्यासनासंगे काहीच बोलना नही; 35 हाई असाकरता
की, संदेष्टासनाद्वारा जे सांगामा येल व्हतं ते पुर्ण व्हावं; ते असं की, मी मनं
तोंड उघाडीसन उदाहरण दिसु; जगना सुरवातपाईन जे गुप्त ते मी प्रकट करसु.
36 नंतर येशु लोकसनी गर्दीले निरोप दिसन घरमा गया. अनी त्याना शिष्य
त्यानाकडे ईसन बोलनात, वावरमधला निदणना उदाहरणना आमले फोड
करीसन सांगा. 37 त्यानी उत्तर दिधं की, चांगलं बी पेरणारा हाऊ मनुष्यना
पोर्‍या शे; 38 शेत हाई जग शे; चांगलं बी हाई राज्याना पोर्‍या शेतस; निदण
हाई त्या दुष्टना पोर्‍या शेतस; 39 ते पेरणारा वैरी हाऊ सैतान शे; कापणी
हाई या काळनी समाप्ती शे; अनी कापणी करनारा या देवदूत शेतस. (aiōn

g165) 40 यामुये जश निदाण गोया करीसन अग्नीमा जाळतस, तसच काळना
समाप्तीना येळले व्हई. (aiōn g165) 41 मनुष्यना पोऱ्या आपला देवदूतसले
धाडी, अनी त्या सर्वा अडखळा आणनारासले अनं अधर्म करनारासले त्याना
राज्यमाईन गोया करतीन. 42 अनं त्यासले नरक अग्नीना भट्टीमा टाकतीन;
तठे त्यासनं रडानं अनं दात खाणं राही. 43 तवय "धार्मीकजण आपला बापना
राज्यमा सूर्याना मायक 'चमकतीन' ज्याले कान शे तो ऐको." 44 स्वर्गनं
राज्य शेतमा लपाईन ठेयल धनसारखं शे; ते एखादा माणुसले सापडावर त्यानी
ते लपाईन ठेवं, अनी आनंद व्हवामुये त्यानी जाईसन आपला सर्व काही ईकी
टाकं, अनी मंग ते शेत ईकत लिधं. 45 अजुन स्वर्गनं राज्य चांगला मोतीना
शोध करनारा एखादा व्यापारीना सारखं शे; 46 त्याले एक अति मोलवान
मोती आढळना तवय जाईसन त्यानी आपलं सर्वा काही ईकी टाकं अनी ते
ईकत लिधं. 47 अजुन स्वर्गनं राज्य समुद्रमा टाकेल जाळानामायक शे;
ज्यामा सर्वा प्रकारना जीव एकत्र सापडतस. 48 ते भरावर माणसंसनी काठवर
ओढी आणं अनी त्यासनी बशीसन ज्या चांगला त्या भांडामा गोया करात,
अनं वाईट त्या फेकी दिधात. 49 तसच हाई युगना समाप्तीमा व्हई; देवदूत
ईसन धार्मीकसपाईन दुष्टसले वेगळा करतीन; (aiōn g165) 50 अनी त्यासले
अग्नीना भट्टीमा टाकतीन, तठे रडानं अनं दातखाणं राही. 51 तुमले या गोष्टी
समजन्यात का? त्या त्याले बोलनात, हा. 52 तवय त्यानी त्यासले सांगं, जो
प्रत्येक शास्त्री स्वर्गना राज्यना शिष्य व्हयेल शे तो आपला भांडामाईन नवा
जुना पदार्थ काढनारा माणुसना मायक शे. 53 मंग असं व्हयनं की, या दृष्टांत
समाप्त करावर येशु तठेन निंघी गया; 54 अनी आपला गाववर येवावर त्यानी
त्यासना सभास्थानमा त्यासले असं शिकाडं की, त्या थक्क व्हईसन बोलनात
की, हाई ज्ञान अनं हाई सामर्थ्य याले कोठेन प्रकट व्हयनं? 55 काय हाऊ
सुतारना पोऱ्या नही शे का? यानी मायले मरीया म्हणतस ना? याकोब, योसेफ,
शिमोन अनं यहूदा, या त्याना भाऊ शेतस ना? 56 अनी याना सर्व बहिणी या
आपलाबरोबर राहतस नही का? तर हाई सर्वा याले कोठेन मिळनं? 57 अस
ऐकीन त्यासले ठोकर लागनी. पण येशुनी त्यासले सांगं, संदेष्टाले आपला
देश अनं आपला घर, नातेवाईक यासमा सन्मान मिळस नही. 58 त्यासना
अईश्वासमुये त्यानी तठे जास्त चमत्कार करात नही.

14 त्या दिनसमा हेरोद राजानी येशुबइल ऐकं; 2 अनी आपला सेवकसले
सांगं, हाऊ बाप्तिस्मा करनारा योहान शे; हाऊ मरेल मातीन ऊठेल
शे म्हणीन या चमत्कार त्यानामा व्हई राहिनात. 3 कारण हेरोदनी आपला
भाऊ फिलीप्प यानी बायको हेरोदीया हिनामुये बाप्तिस्मा करनारा योहानले
धरीसन अनं बांधीन कैदखानामा टाकेल व्हतं; 4 कारण योहान त्याले सांगे,
की, तु तिले ठेवावं हाई तुनाकरता योग्य नही; 5 अनी हेरोद राजा त्याले
मारा करता दखे पण लोकसनी त्याले भिती वाटे कारण लोके योहानले संदेष्टा
समजेत. 6 नंतर हेरोदना जन्मदिन वना तवय हेरोदियानी पोरनी दरबारमा
नाचगाणा करीसन हेरोदले खूश करं. 7 म्हणीन त्यानी तिले शपथ वाहिसन
वचन दिधं की, जे काही तु मनापाशी मांगशी ते मी तुले दिसु. 8 मंग तिले
मायनी शिकाडेल प्रमाणे तिनी सांगं, बाप्तिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं ताटमा
ठेईसन माले आठे आणी घा. 9 तवय राजाले खुप वाईट वाटनं; तरी आपली
देयल शपथमुये अनी ज्या पंक्तिस्मा बठेल व्हतात त्यासनामुये त्यानी ते देवानी
आज्ञा करी. 10 तवय त्यानी माणसं धाडीसन कैदखानामा योहानना वध करा.
11 मंग त्याना मुंडकं ताटमा ठेईसन पोरले आणी दिधं अनी तिनी ते आपली
मायनाजोडे आणं. 12 मंग त्याना शिष्यसनी ईसन त्यानं प्रेत उचलीन आणं अनं
त्याले पुरी टाकं; अनी जाईसन येशुले हाई बातमी दिधी. 13 हाई ऐकीसन येशु
तठेन नावमा बशीन निंघना अनी एकांतमा गया; हाई ऐकीसन लोकसनी गर्दी
नगरमातीन त्यानामांगे पायीपायी गयी. 14 मंग त्यानी बाहेर ईसन लोकसनी
गर्दी दखी; तवय त्याले त्यासनी किव वनी अनं त्यासनामा बराच रोगीसले
त्यानी बरं करं. 15 मंग संध्याकाय व्हवावर त्याना शिष्य त्यानाकडे ईसन
बोलनात, हाई एकांतनी जागा शे अनं येळ व्हई जायेल शे; तर लोकसनी
गावमा जाईसन स्वतःकरता खावाले अन्न ईकत लई येवाले पाहिजे म्हणीसन
त्यासले निरोप घा. 16 येशु त्यासले बोलना, लोकसले जावानी गरज नही;
तुम्हीनच त्यासले खावाले घा. 17 त्या त्याले बोलनात, आमनाजोडे फक्त
पाच भाकरी अनं दोन मासा शेतस. 18 येशुनी सांगं, ते ईकडं मनाजोडे आणा.
19 मंग येशुनी लोकसनी गर्दीले गवतमा बसानी आज्ञा करी अनी त्या पाच
भाकरी अनं दोन मासा लिसन त्यानी वर आकाशमा दखीन आशिर्वाद मांगा
अनी भाकरी मोडीसन शिष्यसकडे दिध्यात अनं शिष्यसनी त्या लोकसले
वाढी दिध्यात. 20 मंग त्या सर्वा खाईसन तृप्त व्हईनात; अनी उरेल तुकडासना
बारा टोपला त्यासनी भरी लिध्यात. 21 खाणारा सर्वा पाच हजार माणसं
व्हतात; अनी बाया अनं पोऱ्या या अजुन निराळाच व्हतात. 22 नंतर, मी
लोकसनी गर्दीले निरोप दिसन येस तोपावत तुम्हीन नावमा बशीन मनापुढे
दुसरी बाजुले जा, अस म्हणीसन येशुनी शिष्यसले लगेच धाडी दिधं. 23 मंग
लोकसले निरोप देवावर तो प्रार्थना कराले डोंगरवर एकलाच गया अनी
रात व्हवावर पण येशु तठे एकलाच व्हता. 24 ईकडं वारा तोंडना दिशातीन
ऱ्हावामुये किनारापाईन बराच अंतरमा नाव समुद्रना मधला भागमा लाटासघाई
हैराण व्हई जायेल व्हती. 25 तवय पहाटले तीन ते सव वाजाना दरम्यान
येशु समुद्रवरतीन चालत त्यासनाजोडे वना. 26 शिष्य त्याले समुद्रवरतीन
चालतांना दखीसन घाबरी गयात अनं त्या भ्याईसन वरडनात; हाई भूत शे. 27
पण येशु त्यासले लगेच बोलना, धीर धरा मी शे; घाबरू नका. 28 तवय पेत्रनी
उत्तर दिधं, प्रभुजी, जर तुम्हीन शेतस तर पाणीवरतीन तुमना जोडे येवाले माले
सांगा. 29 त्यानी सांगं, ये; तवय पेत्र येशुकडे जावाकरता नावमाईन उतरीसन
चालाले लागना; 30 पण वारा दखीसन तो भ्याईना अनी बुडाले लागना तवय
तो वरडना, प्रभुजी, माले वाचाडा. 31 येशुनी लगेच हात पुढं करीसन त्याले
धरं अनं बोलना, अरे अल्पईश्वासी तु शंका कशाले धरी? 32 मंग त्या नावमा
चढनात तवय वारा बंद पडना. 33 तवय ज्या नावमा व्हतात त्या सर्वा त्याना
पाया पडीसन बोलनात, तुम्हीन खरोखर देवना पोऱ्या शेतस. 34 नंतर त्या
दुसरा बाजुले जाईसन गनेसरेत प्रांतमा गयात; 35 अनी तठला लोकसनी त्याले
वळखीन आपला आसपासना सर्वा नगरमा माणसं धाडीसन आजारी लोकसले
त्यानाकडे आणं. 36 अनी फक्त तुमना कपडासले आमले हात लावु घा, अशी

त्यासनी त्याले ईनंती करी; तवय जितलासनी त्याले हात लावा तितला सर्वा
बरा व्हईनात.

15 मंग यरूशलेमतीन परूशी अनं शास्त्री येशूकडे ईसन बोलणात, 2 तुमना
शिष्य पुर्वजसना रितीरिवाज का बर मोडतस? कारण जेवणना पहिले
त्या हात धोतस नही. 3 त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, तुमना रितीरिवाजकरता
तुम्हीन बी देवनी आज्ञा का बर मोडतस? 4 कारण देवनी सांगेल शे की, तु
"तुना बाप अनी तुनी माय यासना मान ठेव," अनी जो कोणी बापनी किंवा
मायनी निंदा करस त्याले मरणदंडनी शिक्षा व्हई; 5 पण तुम्हीन सांगतस की,
जो कोणी स्वतःना माय बापले अस सांगी, मी जे तुमले देणार व्हतु, ते मी
देवले अर्पण करी टाकं. 6 त्यानी स्वतःना मायबापना मान नही ठेवा तरी
चाली, हाई सांगीन तुम्हीन तुमना रितीरिवाजकरता देवनं वचन मोडी टाकेल
शे. 7 अरे ढोंगीसवन, यशया संदेष्टानी तुमनाबद्दल बरोबर भविष्य करेल शे
की, 8 ह्या लोके तोंडघाई मना सन्मान करतस पण त्यासनं मन मनापाईन दुर
शे. 9 त्या माणुसनी बनाडेल विधीसले मनं शास्त्र मानिसन शिकाडतस अनं
बिनकामनी मनी भक्ती करतस. 10 तवय त्यानी लोकसनी गर्दीले जवळ
बलाईन सांगं, ऐका अनं समजी ल्या. 11 जे तोंडमा जास ते माणुसले अशुध्द
करस नही, तर जे तोंडमाईन निंघस ते माणुसले अशुध्द करस. 12 नंतर
शिष्य ईसन त्याले बोलणात, हाई वचन ऐकीन परूशी नाराज व्हयनात, हाई
तुमले समजनं का? 13 त्यानी उत्तर दिधं की, ज्या ज्या रोपटा मना स्वर्ग
माधला बापनी लायेल नही, त्या त्या उपटाई जातीन. 14 त्यासले राहु घा;
त्या आंधया मार्गदर्शक शेतस, अनी आंधया आंधयाले ली जाई तर दोन्ही बी
खड्डामा पडतीन. 15 पेत्र त्याले बोलना, हाऊ दृष्टांत आमले फोडीन सांगा, 16
तो बोलना, तुमले बी अजुन समजनं नही का? 17 जे तोंडमा जास ते पोटमा
उतरस अनं नंतर शरिरबाहेर टाकाय जास, हाई तुमले समजत नही का? 18 जे
तोंडमाईन निंघस ते मनमातीन येस अनं माणुसले अशुध्द करस. 19 मनमातीन
दुष्ट ईचार, खुन, व्यभिचार, जारकर्मे, चोऱ्या, खोट्या साक्षी, गाळ्या, निंदा,
ह्या निंघतस. 20 ह्या गोष्टी माणुसले अशुध्द करतस; हात न धोता जेवण
करानं हाई माणुसले अशुध्द करस नही. 21 नंतर येशु तठेन निंघीन सोर अनं
सिदोन प्रांतमा गया; 22 अनी दखा, त्या प्रांतमातीन एक कनानी बाई ईसन
वरडीन बोलनी, प्रभु, दावीदना पोऱ्या, मनावर दया कर, मनी पोरले दुष्ट
आत्मा भलताच तरास दि ऱ्हाईना शे. 23 तरी तो तिले काहीच नही बोलना;
तवय त्याना शिष्यसनी जोडे ईसन त्याले ईनंती करी की, तिले परत धाडी घा;
कारण ती आमनामांगे वरडत ई राहिनी. 24 त्यानी उत्तर दिधं, माले इस्राएलना
खानदानमधला दवडायेल मेंढरसशिवाय दुसरा कोणाचकरता धाडेल नही शे.
25 तवय ती ईसन त्याना पाया पडीन बोलनी, प्रभुजी, माले मदत करा. 26
येशुनी उत्तर दिधं, पोऱ्यासनी भाकर लिसन कुत्राले टाकानी हाई बराबर नही
शे. 27 ती बोलनी, बराबर शे, प्रभु; पण कुत्रा बी आपला मालकना ताटमातीन
पडेल उष्ट खातस. 28 तवय येशुनी तिले उत्तर दिधं, बाई, "तुना ईश्वास मोठा
शे, जशी तुनी ईच्छा शे तस तुनाकरता होवो; अनी त्याच येळले तिनी पोर बरी
व्हयनी." 29 नंतर येशु तठेन निंघीन गालील समुद्रजोडे वना, अनं डोंगरवर
जाईन बठना 30 मंग लोकसनी गर्दी त्यानाकडे वनी; त्यासनासंगे लंगडा,
पांगया, आंधया, मुक्का अनं दुसरा बराच जण व्हतात; त्यासले त्यासनी त्याना
पायजोडे ठेई दिधं अनी त्यानी त्यासले बरं करं. 31 लोकसनी गर्दीनी हाई
दखं की मुक्का बोलतस, पांगया बरा व्हतस, लंगडा चालतस अनं आंधया
दखतस तवय लोके आश्चर्यचकीत व्हयनात अनी त्यासनी इस्राएलना देवना
गौरव करा. 32 मंग येशुनी आपला शिष्यसले बलाईन सांगं, माले लोकसनी
किव ई राहीनी, कारण तिन दिनपाईन त्या मनासंगे शेतस अनी त्यासनाजोडे
खावाले काहीच नही; कदाचित त्या वाटमा मरगळेलना मायक पडतीन;
म्हणीन त्यासले भूक्या धाडानी मनी ईच्छा नही शे. 33 शिष्यसनी त्याले
सांगं, असा जंगलमा इतला लोकसनी भूक मिटी इतल्या भाकरी आमनाजोडे
कोठेन येतीन? 34 येशुनी त्यासले ईचारं, तुमना जोडे कितल्या भाकरी शेतस?
त्या बोलणात सात भाकरी अनं काही धाकला मासा. 35 मंग त्यानी लोकसनी
गर्दीले जमीनवर बठाले सांगं. 36 नंतर त्यानी त्या सात भाकरी अनं धाकला
मासा लिसन देवना उपकार मनीन; त्या मोडीसन शिष्यसले दिध्यात अनी
शिष्यसनी ते लोकसले वाटी दिध्यात. 37 मंग त्या सर्वा खाईसन तृप्त व्हयनात
अनी उरेल तुकडसना सात टोपला भरी लिधात. 38 जेवढासनी खादं त्यानामा
बाया अनं पोऱ्या सोडीसन चार हजार माणसे व्हतात. 39 मंग लोकसनी
गर्दीले घर धाडावर तो नावमा बशीन मगदानना प्रांतमा वना.

16 तवय परूशी अनी सदुकी यासनी ईसन येशुनी परिक्षा दखाकरता,
त्याले सांगं आमले आकाशमातील काहीतरी चिन्ह दखाड. 2 त्यानी
त्यासले उत्तर दिधं, जवय संध्याकाय व्हस तवय तुम्हीन सांगतस, थंडावा
राही कारण आकाश लाल शे; 3 अनी तुम्हीन पहाटले म्हणतस, आज
वादळी वारा सूटी, कारण आकाश लाल भयानक शे, आकाशना लक्षणं तुमले
वळखाणं जमस पण काळना लक्षणं तुमले वळखता येतस नही! 4 हाई दुष्ट
अनं व्यभिचारी पिढी चिन्ह मांगस, पण ईले योना संदेष्टाना चिन्हशिवाय
दुसरा चिन्ह मिळाव नही. मंग येशु त्यासले सोडीसन निंघी गया. 5 नंतर
शिष्य दुसरी बाजुले गयात पण त्या भाकरी लेवाले ईसरी गयात. 6 तवय
येशु त्यासले बोलना, परूशी अनं सदुकी यासना खमीरपाईन सावधान राहा.
7 तवय त्या चर्चा करीसन एकमेकसले बोलणात, आपण भाकरी लयनुत
नही म्हणीन हाऊ असा बोली राहीना. 8 पण येशु हाई वळखीन बोलना,
अरे ओ अईश्वासीहो, तुम्हीन मनमा अस का बर आणतस की, आपलाजोडे
भाकरी नही शेतस म्हणीन हाऊ अस बोली राहीना. 9 तुमले अजुन नही
समजनं का, पाच हजार लोकसकरता पाच भाकरी व्हत्यात तवय तुम्हीन
कितला टोपला उचलात? 10 तसाच चार हजार लोकसले सात भाकरी
वाटावर कितला टोपला उचलात; यानी तुमले आठवण नही काय? 11 मी
भाकरीसनाबद्दल बोलनु नही, हाई तुम्हीन समजी का बर लेतस नही? पण
मी तुमले हाई सांगस की, तुम्हीन परूशी अनं सदुकी यासना खमीरपाईन
सावधान राहा. 12 तवय त्यासले समजनं की, त्यानी भाकरना खमीरबद्दल
नही, तर परूशी अनं सदुकी यासना शिक्षणबद्दल सावध ऱ्हावाले सांगं. 13
नंतर फिलीप्पना कैसरियाना गावसमा येवावर, येशुनी त्याना शिष्यसले ईचारं,
मनुष्यना पोऱ्याले लोक काय म्हणतस? 14 त्यासनी उत्तर दिधं, काही म्हणतस
बाप्तिस्मा करनारा योहान, काही म्हणतस एलिया, अनी बाकीना यिर्मया किंवा

संदेष्टामधला एक, असा म्हणतस. 15 त्यानी त्यासले ईचारं, पण "तुम्हीन
काय म्हणतस, मी कोण शे?" 16 शिमोन पेत्रनी उत्तर दिधं, तुम्हीन जिवत
देवना पोऱ्या ख्रिस्त शेतस. 17 येशु त्याले बोलना, योनाना पोऱ्या शिमोन
तु धन्य शे, कारण हाई रक्त मांसना माणुसपाईन नही, तर मना स्वर्गमधला
बापनी हाई तुले प्रकट करेल शे. 18 आखो मी तुले हाई बी सांगस, पेत्र
खडक शे अनी हाऊ खडकवरच मी मनी मंडळी बनाडसु, अनी नरकनी
कोणतीच शक्तीना त्यावर प्रभाव पडाव नही. (Hadēs g86) 19 मी तुले स्वर्गना
राज्यना किल्ल्या दिसु, अनी पृथ्वीवर जे काही तु बंद करशी ते स्वर्गमा
बंद कराई जाई, अनी पृथ्वीवर जे काही तु उघडशी ते स्वर्गमा उघडाई
जाई. 20 तवय त्यानी शिष्यसले बजाईन आज्ञा करी की, मी ख्रिस्त शे हाई
कोणले सांगु नका. 21 त्या येळपाईन येशु त्याना शिष्यसले सांगु लागना,
हाई व्हवानं आवश्यक शे की, "मी यरूशलेमले जासु वडील लोके, मुख्य
याजक अनं शास्त्री यासनाकडतीन मना भलता छळ व्हई, माले मारी टाकतीन
अनं तिसरा दिनले मी परत जिवत व्हसू." 22 तवय पेत्र त्याले बाजुले लई
गया अनं विरोध करी बोलना, प्रभुजी, तुमनावर दया होवो, अस तुमनासंगे
व्हणारच नही. 23 पण तो वळीसन पेत्रले बोलना, अरे सैतान, मनासमोरतीन
निंघी जाय; तु माले आडफाटा शे; कारण देवना गोष्टीसकडे तुनं ध्यान नही,
माणससना गोष्टीसकडे शे. 24 मंग येशुनी त्याना शिष्यसले सांगं, मनामांगे
येवानी ज्यानी ईच्छा शे त्यानी स्वतःना त्याग कराना अनी स्वतःना क्रूसखांब
उचलीसन मनामांगे चालानं. 25 कारण जो कोणी स्वतःना जिव वाचाडाले
दखी तो त्याले गमाडी; अनी जो कोणी मनाकरता स्वतःना जिव गमाडी त्याले
तो परत मिळी. 26 माणुसले जगमाधलं सर्व सुख भेटणं अनी स्वतःना जिव
गमाडा तर त्याले काय फायदा व्हई? किंवा माणुस स्वतःना जिवना बदलामा
काय दि? 27 कारण मनुष्यना पोऱ्या स्वर्गदूतससंगे आपला बापना गौरवमा ई,
तवय तो प्रत्येकले ज्याना त्याना कामप्रमाणे प्रतिफळ दि. 28 मी तुमले सत्य
सांगस की, काहीजण आठे असा उभा शेतस की, त्या मनुष्यना पोऱ्याले
त्याना राज्यमा त्याले दखाशिवाय त्यासले मरणना अनुभव येवावुच नही;

17 मंग येशु सव दिन नंतर पेत्र, याकोब अनं त्याना भाऊ योहान यासले
एक उंच डोंगरवर एकांतमा लई गया. 2 तवय त्याना रूप त्यासनासमोर
बदलनं; त्याना चेहरा सूर्यनामायक तेजस्वी व्हयना, त्याना कपडा धवळा शुभ्र
व्हयनात. 3 तवय दखा, मोशे अनं एलिया ह्या त्यानासंगे बोलतांना त्यासले
दखायनात. 4 मंग पेत्र येशुले बोलना, प्रभुजी आपण आठे राहसुत तर कितलं
भारी व्हई; तुमनी ईच्छा व्हई तर मी आठे तिन मंडप बनाडस; तुमनासाठे एक,
मोशेकरता एक, अनं एलियाकरता एक. 5 तो बोली राहिंता तेवढामा, दखा,
तेजस्वी ढगनी त्यासले झाकी दिधं अनी दखा, ढगमातीन अशी वाणी व्हईनी;
हाऊ मना पोऱ्या, माले परमप्रिय शे, ह्यानावर मी खूश शे; तुम्हीन यानं ऐका.
6 हाई ऐकीन येशुना शिष्य भलता घाबरणात अनं पालथा पडी गयात. 7
तवय येशु त्यासनाजोडे ईसन हात लाईन बोलना, ऊठा, घाबरू नका. 8 मंग
त्यासनी वर दखं तवय त्यासले येशुशिवाय कोणीच दखायनं नही. 9 नंतर त्या
डोंगरवरतीन खाल उतरी राहींतात तवय येशुनी त्यासले आज्ञा करी की,
मनुष्यना पोऱ्या मरेल मातीन परत जिवत व्हई तोपावत हाई गोष्ट कोणलेच
सांगु नका. 10 त्यावर त्याना शिष्यसनी त्याले ईचारं की, एलिया पहिले
येवाले पाहिजे अस शास्त्री का बर म्हणतस? 11 येशुनी उत्तर दिधं, "एलिया"
ईसन सर्वकाही सुधारी हाई खरं शे. 12 पण मी तुमले सांगस की, एलिया येल
शे अनी त्यासनी त्याले न वळखता त्यासना मनले पटनं तसं त्यानासंगे करं;
तसच मनुष्यना पोऱ्याले बी त्यासनाकडतीन छळ सहन करना पडी. 13 तवय
शिष्यसले समजनं, हाऊ बाप्तिस्मा करनारा योहानबद्दल बोली राहीना. 14
नंतर त्या लोकसजोडे वनात तवय एक माणुस येशु समोर ईसन गुडघा टेकीन
बोलना, 15 प्रभुजी मना पोऱ्यावर दया करा, कारण त्याले मिर्गी येस, त्याले
भलता तरास व्हस; तो घडीघडी आगमा अनं पाणीमा पडस. 16 म्हणीन मी
त्याले तुमना शिष्यसकडे आणं, पण त्यासनाघाई तो बरा व्हयना नही. 17
तवय येशुनी उत्तर दिधं, अरे ओ भ्रष्ट पिढी, कोठपावत मी तुमनासंगे रहास्?
कोठपावत तुमनं सहन करसु? त्या पोऱ्याले मनाकडे लई या. 18 मंग येशुनी
दुष्ट आत्माले आज्ञा दिधी, तवय त्या पोऱ्यामातीन तो निंघी गया अनी त्याच
येळले पोऱ्या बरा व्हयना. 19 नंतर शिष्य एकांतमा येशुजोडे ईसन बोलणात,
आमनाघाई तो दुष्ट आत्मा का बर नही निंघना? 20 त्यानी त्यासले सांगं, तुमना
बिनईश्वासमूये; कारण मी तुमले सत्य सांगस की, जर तुमनामा राईना दाणा
एवढा जरी ईश्वास व्हई तर हाऊ डोंगरले आठेन तिकडे सरक अस तुम्हीन
सांगं तर तो सरकी; अनं तुमले काहीच अशक्य रहावाव नही. 21 तरी बी हाई
भूतनी जात प्रार्थना अनं उपासशिवाय निंघस नही. 22 त्या गालील नगरमा
गोया व्हयनात तवय येशु त्यासले बोलना, मनुष्यना पोऱ्याले लोकसना हातमा
धरीन देतीन. 23 त्या माले मारी टाकतीन अनी तिसरा दिनले तो परत जिवत
व्हई, तवय त्या भलताच नाराज व्हयनात. 24 जवय त्या कफर्णहुम गावमा
वनात तवय मंदिरना कर गोया करनारानी पेत्रले ईचारं, तुमना गुरू मंदिरना कर
नही देस का? 25 तो बोलना, हा देस, मंग तो घरमा येवावर काही बोलाना
पहिलेच येशुनी त्याले ईचारं, शिमोन, तुले काय वाटस? पृथ्वीवरला राजा
कोणाकडतीन कर लेतस? आपला पोऱ्यासकडतीन की परकासकडतीन?
26 तो बोलना, परकासकडतीन मंग येशु त्याले बोलना, म्हणीन पोऱ्या कर
भरापाईन मुक्त शेतस. 27 पण त्यासनाकरता आपण अडथळा बनाले नको,
म्हणीन तु समुद्रमा जाईसन गळ टाक; अनी जो मासा पहिले वर ई, तो मासा
धरीन त्यानं तोंड उघाड; म्हणजे तुले दोन रूपया सापडतीन त्या लिसन
मनाबद्दल अनं तुनाबद्दल त्यासले दे.

18 त्या येळले शिष्य येशुकडे ईसन बोलणात, स्वर्गना राज्यमा मोठा कोण?
2 तवय त्यानी एक धाकला पोऱ्याले बलाईन त्याले त्यासना मझार उभं
करं अनी बोलना; 3 मी तुमले सत्य सांगस, की, तुमनं मन बदलाशिवाय अनं
तुम्हीन धाकला पोऱ्यासना मायक व्हवाशिवाय स्वर्गना राज्यमा तुमना प्रवेश
व्हवावुच नही. 4 यामुये जो कोणी स्वतःले ह्या धाकला पोऱ्यासना मायक नम्र
करी, तोच स्वर्गना राज्यमा मोठा व्हई; 5 अनी जो कोणी मना नावतीन असा
धाकला पोऱ्याले जवळ करी त्यानी माले जोडे करं अस व्हई 6 अनी जो
कोणी मनावर ईश्वास ठेवणारा या धाकलासपैकी एखादाले जरी पाप कराले
प्रवृत्त करस, त्याना गळामा जातानी मोठी तळी बांधीन समुद्रमा खोल पाणीमा
बुडाई देवाणं यामा त्यानं हित शे. 7 आडफाटासमुये जगना धिक्कार असो!

आडफाटा तर येतीनच, पण जो माणुस आडफाटा लई, त्याना धिक्कार असो!
8 तुना हात किंवा तुना पाय तुले आडफाटा करी तर त्या तोडीन फेकी दे;
दोन हात किंवा दोन पाय राहिसन सार्वकालिक अग्नीमा पडापेक्षा लंगडा
व्हईसन सार्वकालिक जिवनमा जावानं हाई तुनाकरता चांगल शे. (aiōnios
g166) 9 तुना डोयानी आडफाटा करा, तर तो उपटी टाक; दोन डोया राहिसन
अग्नीनरकमा पडापेक्षा एक डोया राहीसन सार्वकालिक जिवनमा जावानं
हाई तुनाकरता चांगल शे. (Geenna g1067) 10 "दखा, तुम्हीन ह्या धाकला
लेकरंसपैकी एकले बी तुच्छ मानु नका; कारण, मी तुमले सांगस की, स्वर्गमा
त्यासना देवदूत मना स्वर्ग माधला बापनं तोंड कायम दखतस." 11 आखो
ज्या दवडायेल शेतस त्यासनं तारण कराले मनुष्यना पोऱ्या येल शे. 12 तुमले
काय वाटस; जर एक माणुसजोडे शंभर मेंढरं शेतस अनी त्यामातीन एक
मेंढरू दवडी गयं, तर तो माणुस त्या नव्यान्नव मेंढरसले डोंगरवर सोडीन त्या
दवडेल मेंढरूले दखाले जावाव नही का? 13 कदाचित ते त्याले सापडनं तर,
त्यानाकडे ज्या नव्यान्नव मेंढरं सुरक्षित व्हतात त्यासनापेक्षा जास्त आनंद
त्याले ते मेंढरू सापडावर व्हई, हाई मी तुमले सत्य सांगस. 14 तसच ह्या
धाकलासनामाधला कोणाच नाश व्हवाले नको अशी तुमना स्वर्ग माधला
बापनी ईच्छा शे. 15 जर तुना भाऊ पाप करी, तर जा अनी त्याले एकांतमा
लई जाईन समजाड, जर त्यानी तुनं ऐकं तर तुना भाऊ तुले परत भेटी गया.
16 पण त्यानी जर तुनं नही ऐकं तर तु आखो दोन एक जणसले तुनासंगे लई
जा; यानाकरता की, तुम्हीन दोन्ही जे बोलशात त्या प्रत्येक शब्दना ज्या दोन
किंवा तीन शेतस त्या साक्षीदार राहतीन अनी त्या बी समजाडतीन. 17 अनी
जर त्यानी त्यासनं बी ऐकं नही तर मंडळीले सांग; अनी त्यानी मंडळीनं बी
नही ऐकं तर, तो तुनासाठे एक जकातदार किंवा परकानामायक व्हवो. 18 मी
तुमले सत्य सांगस की, जे काही तुम्हीन पृथ्वीवर बंद करशात ते स्वर्गमा
बंद व्हई; अनी जे काही तुम्हीन पृथ्वीवर खोलशात, ते स्वर्गमा खोलाई
जाई. 19 आखो मी तुमले सत्य सांगस, पृथ्वीवर तुमना मातीन दोनजण
कोणतीही एक गोष्टकरता एकचित्त व्हईन ईनंती करतीन तर ती ईनंती मना
स्वर्ग माधला बापकडतीन पुरी कराई जाई; 20 कारण जठे दोन किंवा तिन
जण मना नावतीन एकत्र जमतस, तठे त्यासनामा मी शे. 21 तवय पेत्र येशुकडे
ईसन बोलना, प्रभुजी मना भाऊनी मनाविरूध्द अपराध करा, तर मी त्याले
कितला दाव माफ करू? सात दाव का? 22 येशुनी त्याले सांगं, मी तुले अस
नही म्हणस की, सात दाव, तर सातना सत्तरदाव कर. 23 यामुये स्वर्गनं राज्य
एक राजाना मायक शे; त्या राजाले आपला सेवकसकडतीन हिशोब ल्याव
अस वाटनं; 24 अनी जवय तो हिशोब ली राहिंता तवय ज्यानावर कोटी
रूपया कर्ज व्हतं त्याले त्यानाकडे आणं. 25 पण त्यान्याकडे कर्ज फेडाले
काहीच नव्हतं म्हणीन त्याना मालकनी हुकूम करा की, त्यानी बायको,
पोऱ्या अनं त्यानं जे काही व्हई ते ईकीसन त्यानी कर्ज फेडानं. 26 तवय त्या
दासनी त्याना पाया पडीसन सांगं, माले वागाडी ल्या, म्हणजे मी सर्वकाही
फेडी दिसु 27 तवय त्या धनीले त्यानी दया वनी अनी त्यानी त्याले अनं
त्यानं कर्ज बी माफ करी दिधं. 28 तो सेवक बाहेर गया अनी ज्यानाकडे
त्याना शंभर दिनार रूपया बाकी व्हतात असा त्याना जोडीना सेवक त्याले
दखायना, तवय त्यानी त्या सेवकनी गचांडी धरीन बोलना, तुनाकडे मनं जे
लेणं शे ते दे. 29 त्या सेवकनी पाया पडीन रावण्या करात, माले वागाडी ले,
म्हणजे तुनं देणं मी फेडी दिसु; 30 पण त्यानी त्यानं अजिबात ऐक नही तो
कर्ज फेडत नही तोपावत त्यानी त्याले बंदिगृहमा टाकी दिधं. 31 तवय हाऊ
घडेल प्रकार दखीसन त्यानासंगेना सेवकसले दुःख व्हयनं अनी त्यासनी
ईसन सर्वा प्रकार आपला मालकले सांगा. 32 तवय त्याना मालकनी त्याले
बलाईन सांगं, अरे दुष्ट सेवका, तु माले ईनंती करी अनी मी तुनं सर्व कर्ज माफ
करं; 33 जशी दया मी तुनावर करी, तशी तुले तुना जोडीदार सेवकवर करता
नही वनी का? 34 मंग त्याना मालकनी संतापमा त्याले सर्व कर्ज फेडस
तोपावत शिक्षा भोगाकरता बंदीगृहाना ताबामा दिधं. 35 जर तुम्हीन प्रत्येक
आपापला बंधुजणसले मनपाईन माफ कराव नही, तर मना स्वर्ग माधला बाप
बी तुमनासंगे तसच करी.

19 नंतर अस व्हयनं की, हाई बोलनं समाप्त करावर येशु गालीलमाईन
निंघीन यार्देन नदीना पलीकडला यहूदीया प्रदेशमा गया. 2 तवय
लोकसनी गर्दी त्यानामांगे गयी; तठे त्यानी त्यासले बरं करं. 3 नंतर परूशी
त्यानाकडे ईसन त्यानी परिक्षा दखाकरता बोलणात, बायकोले कोणतं बी
कारण वरतीन सोडी देवाणं हाई योग्य शे का? 4 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं,
हाई तुमना वाचामा वनं नही का, की ज्यानी त्यासले निर्माण करं, "त्यानी
सुरवातलेच पुरूष अनी स्त्रीले बनाडं." 5 अनं सांगं, "यामुये पोऱ्या माय
बापले सोडीसन बायकोसंगे कायम राही अनी त्या एकदेह व्हतीन" 6 यामुये
पुढे त्या दोन नहीत एकदेह असा शेतस म्हणीन "देवनी जे जोडेल शे ते
मनुष्यनी तोडाना प्रयत्न करानं नही" 7 त्या त्याले बोलणात, तर "बायकोले
सुटपत्र दिसन तिले सोडानं" अशी आज्ञा मोशेनी का बर दिधी? 8 येशुनी
त्यासले सांगं, तुमना निर्दय मनमुये मोशेनी तुमले तुमन्या बायका सोडु दिध्यात
पण सुरवात पाईन अस नव्हतं. 9 मी तुमले सत्य सांगस की, जो कोणी
आपली बायकोले व्यभिचारना कारणतीन सोडीन दुसरी करस तो व्यभिचार
करस; अनी जो कोणी अशी सोडेल बाईसंगे लगीन करस तो बी व्यभिचार
करस. 10 शिष्य त्याले बोलणात, जर माणुसना आपली बायकोसंगे असाच
संबंध ऱ्हास तर लगीन न करेलच बरं. 11 त्यानी त्यासले सांगं, हाई वचन
सर्वासघाई पाळाई जास नही; ज्यासले हाई दान देयल शे, त्यासनाघाईच हाई
पाळाई जास. 12 कारण काहीजण मायना कोखपाईन नपुंसक जन्मले येल
शेतस, माणससनी बनाडेल असा बी नपुंसक शेतस, अनी स्वर्गना राज्यकरता
स्वतःले नपुंसक करी लिधं असा बी शेतस. ज्याले हाई स्विकारता येस तोच
स्विकारस. 13 नंतर येशुनी लेकरसवर हात ठिसन प्रार्थना कराले पाहिजे
म्हणीन त्यानाजोडे त्यासले आणं; पण शिष्यसनी आणनारासले धमकाडं. 14
येशु बोलणा, बालकसले मनाकडे येऊ घा त्यासले मना करू नका, कारण
स्वर्गनं राज्य यासना मायकसनंच शे. 15 मंग त्यासनावर हात ठेईन आशिर्वाद
दिसन तो तठेन निंघी गया, 16 नंतर दखा, एकजण ईसन येशुले बोलना,
गुरजी, माले सार्वकालिक जिवन मिळावं म्हणीन मी कोणतं चांगलं काम
करू? (aiōnios g166) 17 त्यानी त्याले सांगं, माले चांगलंपणबद्दल का बर

ईचारस? चांगलं अस एकच शे, जर तु सार्वकालिक जिवनमा प्रवेश कराले
दखस तर देवनी आज्ञा पाळ. 18 त्यानी त्याले ईचारं, कोणत्या? येशुनी सांगं,
"मनुष्यहत्या करू नको, चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको. 19 आपला
बाप अनी आपली माय यासना मान राख" अनी जशी स्वतःवर तशी आपला
शेजारीसवर प्रिती कर. 20 तो तरूण त्याले बोलना, मी हाई सर्व पाळेल
शे; मनामा अजुन काय कमी शे? 21 येशुनी त्याले सांगं, तुले परीपुर्ण होणं
शे, तर जाय, तुनी धनदौलत इकीसन गरीबसले दे म्हणजे तुले स्वर्गमा धन
भेटी; अनी चल, मनामांगे ये. 22 पण हाई ऐकीसन तो दुःखी व्हईन निंघी
गया, कारण त्यानाकडे भरपुर धनदौलत व्हती. 23 तवय येशुनी आपला
शिष्यसले सांगं, मी तुमले सत्य सांगस की, स्वर्गना राज्यमा धनवानसना
प्रवेश व्हणं कठीण शे. 24 आखो तुमले सांगस, देवना राज्यमा धनवानसना
प्रवेश व्हणं यानापेक्षा उंटले सुईना नाकमातीन जाणं सोपं शे. 25 हाई ऐकीन
शिष्य भलताच थक्क व्हईसन बोलणात, तर मंग कोणं तारण व्हई? 26 येशुनी
त्यासनाकडे दखीन सांगं, हाई मनुष्यले अशक्य शे, "देवले तर सर्व शक्य
शे" 27 तवय पेत्र त्याले बोलना, आम्हीन सर्व सोडीसन तुमना मांगे येल
शेतस, तर आमले काय भेटी? 28 येशुनी त्यासले सांगं, मी तुमले सत्य सांगस
की, जवय सर्वकाही परत नवं व्हई जाई, तवय मनुष्यना पोऱ्या आपला गौरवी
राजासनवर बठी, तवय मनामांगे चालणारा तुम्हीन बारा राजासनसवर बठीन
इस्राएलसना बारा वंशसना न्यायनिवाडा करशात. 29 आखो ज्यानी कोणी मना
नावतीन घरदार, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोऱ्या किंवा वावर सोडेल शेतस,
त्याले हाई शंभरपट भेटीन सार्वकालिक जिवन हाई वतन भेटी. (aiōnios
g166) 30 तरी बराच जणससंगे अस व्हई की, ज्या पहिला शेतस त्या शेवटला
व्हतीन अनं ज्या शेवटला शेतस त्या पहिला व्हतीन.

20 "स्वर्गना राज्य त्या घरमालकना मायक शे; जो आपला द्राक्षमयामा
रोजी मजुर लावाकरता सकायमा बाहेर निंघना." 2 अनी त्यानी
रोजनी मजुरी एक चांदिना शिक्का ठराईन मजुरसले द्राक्षमयामा धाडी दिधं.
3 मंग तो जवळपास नऊ वाजाले घरना बाहेर गया, तवय त्यानी काही जणसले
बजारमा रिकामं उभं दखं. 4 तो त्यासले बोलना, तुम्हीन बी द्राक्षमयामा
जा, जी मजुरी व्हई ती मी तुमले दिसु; अनी त्या गयात. 5 मंग जवळपास
बारा वाजता अनं तिन वाजता तो बाहेर गया तवय पण त्यानी तसच करं.
6 जवळपास पाच वाजाले तो बाहेर गया, तवय आखो कित्येक जणसले
रिकाम उभं दखं. तवय त्यानी त्यासले ईचारं, तुम्हीन पुरा दिन का बर आठे
रिकामा उभा राहेल शेतस? 7 त्या त्याले बोलणात, आमले कोणी कामवर
लाय नही म्हणीन त्यानी त्यासले सांगं, तुम्हीन बी मना द्राक्षमयामा जा. 8
मंग संध्याकायले द्राक्षमयाना मालकनी त्याना कारभारीले सांगं, मजुरसले
बलाई आनं अनी शेवटला मजुरसपाईन सुरवात करीसन पहिला मजुरपावत
त्यासले मजुरी दे. 9 तवय जवळपास संध्याकायना पाच वाजता ज्यासले
कामवर लायल व्हतं त्यासले पुरा रोज एक चांदीना शिक्का भेटना. 10 मंग
पहिला मजुर वनात अनी आपले त्यासनापेक्षा जास्त मजुरी भेटी अस त्यासले
वाटणं, पण त्यासले बी तेवढाच रोज भेटना. 11 तो त्यासनी लेवानंतर त्या
मालकबइल कुरकुर करीसन बोलणात, 12 ह्या शेवटलासनी एकच तास काम
करा अनी आम्हीन दिनभर ऊनतान्हमा कष्ट करात तरी तुम्हीन आमले अनी
त्यासले मायकच रोज दिधा. 13 तवय त्यानी मजुरसमधला एकले उत्तर
दिधं, अरे दोस्त, मी तुनावर अन्याय नही करा. हाईच मजुरीमा दिनभर काम
करानं, हाई आपलं ठरेल व्हतं ना. 14 जे तुले भेटेल शे ते लिसन निंघी जाय;
जेवढं तुले तेवढं शेवटनासले पण देवानं अशी मनी ईच्छा शे. 15 जे मनं शे
त्यानं मी मना मर्जीप्रमाणे करसु, मी कोणा बांधायेल शे का? मनं उदार वागनं
तुना डोयामा येस का? 16 याप्रमाणेच शेवटला त्या पहिला अनी पहिला
त्या शेवटला व्हतीन. 17 यरूशलेमले जातांना येशुनी वाटमा त्याना बारा
शिष्यसले एकांतमा लई जाईन सांगं, 18 दखा, आपण यरूशलेमले जाई
राहिनुत; मनुष्यना पोऱ्याले मुख्य याजक अनं शास्त्री यासना हवाले करतीन,
त्या त्याले मरणदंडसाठे दोषी ठरावतीन. 19 त्या त्यानी थट्टा कराले, फटका
माराले अनं क्रुसखांबवर खियाले त्याले गैरयहूदीसना हवाले करतीन अनी
तिन दिनमा तो परत जिवत व्हई. 20 तवय जब्दीना पोऱ्यासनी माय तिना
पोऱ्यासंगे येशुकडे गई अनी त्याना पाया पडीसन त्याले एक ईनंती करी 21
येशुनी तिले ईचारं, तुले काय पाहिजे? ती त्याले बोलनी, तुना राज्यमा मना
ह्या दोन्ही पोऱ्यासमाधला एकले उजवीकडे अनी दुसराले तुना डावीकडे
बसाडं, अशी मनी ईच्छा शे. 22 येशुनी तिले उत्तर दिधं की, तुम्हीन काय
मांगी राहीनात तुमले समजत नही. जो प्याला मी पेवाव शे तो तुमले पिता ई
का त्या त्याले बोलनात, पिता ई. 23 त्यानी त्यासले सांगं, मना प्याला तुम्हीन
पिशात हाई खरं, पण मना उजवीकडे अनं डावीकडे बसाना अधिकार देनं
मनाकडे नही शे, तर ज्यासनाकरता मना बापनी हाई जागा तयार करेल शे,
हाई त्यासनाकरता शे. 24 हाई गोष्ट ऐकीन दहा शिष्यसले त्या दोन्ही भाऊसना
राग वना. 25 येशुनी त्यासले बलाईसन सांगं, गैरयहूदीसमा अधिकारी प्रभुत्व
चालाडतस अनं मोठा लोके बी अधिकार गाजाडतस हाई तुमले माहीत शे.
26 पण तुमनामा तसं व्हवाले नको; म्हणीन तुमनामा ज्याले कोणले श्रेष्ठ होणं
शे, त्यानी पहिले तुमना सेवक व्हवाले पाहिजे. 27 अनी तुमनामा ज्याले
पहिला व्हवानी ईच्छा शे, त्यानी तुमना दास व्हवाले पाहिजे. 28 यामुये
मनुष्यना पोऱ्या सेवा करी लेवाले नही तर सेवा कराले अनी बराच लोकसना
पापनं मोल म्हणीन आपला जीव देवाले येल शे. 29 मंग त्या यरीहो शहरतीन
जाई राहींतात तवय लोकसनी मोठी गर्दी त्यासना मांगे चाली राहींती. 30
तवय दखा, वाटवर बशेल दोन आंधयासनी येशु जवळतीन जाई राहीना, हाई
ऐकीन, त्या वरडीसन बोलणात, "प्रभु, अहो दावीदना पोऱ्या, आमनावर
दया करा." 31 तवय त्यासले लोकसनी वरडू नका अस धमकाडं, पण त्या
जास्तच वरडीन बोलु लागणात, "प्रभु, अहो दावीदना पोऱ्या! आमनावर दया
करा." 32 येशुनी ऊभं राहीसन त्यासले बलाईन सांगं, "मी तुमनाकरता काय
करू अशी तुमनी ईच्छा शे?" 33 त्या बोलणात, "प्रभुजी, आमनी ईच्छा शे
की, आमना डोया उघडी जावोत." 34 तवय येशुले त्यासनी किव वनी त्यानी
त्यासना डोयाले स्पर्श करा; तवय त्यासले लगेच दखावु लागनं, अनी त्या
त्याना मांगे चालु लागणात.

21 त्या यरूशलेमले ई राहींतात तवय जैतुनना डोंगरजोडे बेथफगे गावले
पोहचनात; तवय येशुनी दोन शिष्यसले अस सांगीन धाडं की, 2

तुम्हीन समोरना गावमा जा, अनी तठे जाताच एक बांधेल गधडी अनं
तिनाजोडे एक शिंगरू तुमले दखाई; त्यासले सोडीसन मनाकडे आणा; 3 अनी
जर कोणी तुमले काही ईचारं, तर प्रभुले यानी गरज शे, अस सांगा म्हणजे त्या
तुमले ते आणु देतीन. 4 संदेष्टासद्वारे जी भविष्यवाणी व्हयेल व्हती ती पुरी
व्हवाकरता हाई व्हयनं; ते अस की, 5 सियोनना कन्याले सांगा, दखा, तुना
राजा तुनाकडे ई राहीना; तो नम्र शे म्हणीन तो गधडावर, म्हणजे शिंगरूवर
बशेल शे. 6 तवय शिष्यसनी येशुना आज्ञाप्रमाणे करं; 7 गधडी अनं शिंगरू
यासले आणीन त्यासवर आपला कपडा टाकात अनं तो त्यावर बसना. 8
मंग लोकसनी गर्दीमातीन बराच लोकसनी त्यासना कपडा वाटवर पसारात;
बाकीनासनी झाडसन्या बारीक फांद्या तोडीन वाटवर पसाऱ्यात; 9 अनी
त्यानापुढे अनं मांगे चालणारा लोके गजर करीसन बोलणात, दावीदना पोऱ्याले
होसान्ना; प्रभुना नामतीन येणारा धन्यवादित असो स्वर्गलोकी "होसान्ना."
10 तो यरूशलेममा येवावर पुरा शहरमा च्यावच्याव व्हईनी अनी त्या बोलणात
हाऊ कोण? 11 लोकसनी गर्दी बोलणी, गालील प्रांतना नासरेथ गावतीन येल,
हाऊ "येशु" संदेष्टा शे. 12 नंतर येशु मंदिरमा गया; मंदिरमा ज्या खरेदी-विक्री
करी राहीतात त्या सर्वासले त्यानी बाहेर हाकली दिधं. सोनारसना चौरंग
अनी कबुतर ईकनारासना बैठकी त्यानी पालथ्या कऱ्यात. 13 अनी त्यासले
सांगं, "मना घरले प्रार्थना मंदिर म्हणतीन," अस शास्त्रमा लिखेल शे; पण
तुम्हीन त्याले "लुटारूसनी गुहा" करी राहीनात. 14 मंग आंधया अनी लंगडा
मंदिरमा त्यानाकडे वनात, त्यानी त्यासले बरं करं. 15 तवय त्यानी करेल
चमत्कार अनी दावीदना पोऱ्याले "होसान्ना" असा मंदिरमा गजर करनारा
धाकला पोऱ्यासले दखीन मुख्य याजक अनं शास्त्री संतापनात, 16 अनं त्याले
बोलणात, ह्या काय म्हणी राहिनात हाई तुम्हीन ऐकं का? येशुनी त्यासले सांगं,
हो; "धाकला अनं दुधपेता लेकरंसना तोंडघाई तु स्तुती करी लेयल शे; हाई
तुम्हीन शास्त्रमा वाचं नही का?" 17 नंतर तो त्यासले सोडीन शहरना बाहेर
बेथानीले गया, अनं तठेच रातले मुक्काम राहिना. 18 मंग सकायमा येशु परत
नगरमा ई राहिंता तवय येशुले भूक लागणी. 19 अनी वाटवर एक अंजिरनं
झाड दखीसन तो त्यानाकडे गया; पण पानटासशिवाय त्यानावर त्याले काहीच
भेटनं नही; मंग तो झाडले बोलना, यानापुढे तुले कधी फळ न येवो; अनी
ते अंजिरनं झाड लगेच वाळी गयं. (aiōn g165) 20 हाई दखीन शिष्यसले
आश्चर्य वाटनं, अनं त्या बोलणात, अंजिरनं झाड लगेच कश काय वाळी गयं?
21 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, मी तुमले सत्य सांगस, जर तुमनामा ईश्वास व्हई
अनं मनमा तुम्हीन शंका धरी नही, तर अंजिरना झाडले जस करं, तसं तुम्हीन
करशात, इतलंच नही, तर हाऊ डोंगरले तु उपटीसन समुद्रमा टाकाई जा,
अस जर म्हणशात तर ते व्हई जाई. 22 तुम्हीन प्रार्थनामा जे काही ईश्वास
धरीन मांगशात ते सर्व तुमले भेटी. 23 मंग तो मंदिरमा परत जाईसन शिकाडी
राहिंता तवय मुख्य याजक अनी वडील लोके त्यानाजोडे ईसन बोलणात,
तुम्हीन हाई कोणता अधिकारतीन करतस अनी तुमले हाऊ अधिकार कोणी
दिधा? 24 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, मी बी तुमले एक गोष्ट ईचारस, ती माले
सांगशात तर कोणता अधिकारतीन मी हाई करस ते मी तुमले सांगसु. 25
योहानना बाप्तिस्मा कोठेन व्हईना? स्वर्गकडतीन की माणुसकडतीन? तवय
त्या आपसमा ईचार करू लागणात की, स्वर्गकडतीन अस म्हणं, तर हाऊ
आपले म्हणी मंग तुम्हीन त्यानावर ईश्वास का ठेवतस नही? 26 अनी जर
माणुसकडतीन म्हणं तर आपले लोकसनी भिती वाटस कारण सर्वा लोके
योहानले संदेष्टा मानतस. 27 मंग त्यासनी येशुले उत्तर दिधं, आमले माहित
नही, तो त्यासले बोलना, तर कोणता अधिकारतीन मी हाई करस, हाई पण मी
तुमले सांगत नही. 28 बरं तुमले काय वाटस ते सांगा? एक माणुसले दोन
पोऱ्या व्हतात; तो पहिलाकडे जाईन बोलना, बेटा, आज द्राक्षमयामा जाईन
काम कर; 29 त्यानी उत्तर दिधं, मी नही जात; तरी त्याले थोडा वेळमा
पस्तावा वना अनी तो गया. 30 मंग दुसराकडे जाईन त्यानी तसच सांगं;
त्यानी उत्तर दिधं, हा मी जास; पण तो गया नही. 31 ह्या दोन्हीसपैकी कोणी
बापना ईच्छाप्रमाणे करा? त्या बोलणात, पहिलानी, येशुनी त्यासले सांगं, मी
तुमले सत्य सांगस की, जकातदार अनं वेश्या तुमनापुढे देवना राज्यमा जातस.
32 कारण योहाननी तुमले देवराज्यना मार्ग दखाडा अनं तुम्हीन त्याना ईश्वास
करा नही; पण जकातदार अनं वेश्या यासनी त्यानावर ईश्वास करा; हाई
दखीसन सुध्दा तुम्हीन त्याना ईश्वास करा नही अनी पश्चाताप बी करा नही.
33 आखो एक दृष्टांत ऐकी ल्या, एक माणुस व्हता, त्यानी द्राक्षमया बनाडा,
त्याना आजुबाजू वडांग करी, त्यामा द्राक्षरसकरता कुंडी बनाडी अनं माळा
बांधा अनी दुसरा शेतकरीले बटाईवर सोपीन परदेशले निंघी गया. 34 नंतर
फळसना हंगाम वना तवय त्यानी आपला उत्पन्नना वाटा लेवाकरता आपला
दाससले त्या शेतकरीकडे धाडं. 35 तवय शेतकरीनी त्याना काही दाससले
धरीन मारं, काही जणसले दगडमार करा अनं काही जणसले मारी टाका. 36
परत त्यानी पहिलापेक्षा जास्त दाससले धाडं; त्यासनासंगे बी त्यासनी तसच
करं. 37 शेवट त्या आपला पोऱ्याना तरी मान ठेवतीन म्हणीन त्यानी स्वतःना
पोऱ्याले त्यासनाकडे धाडं; 38 पण त्या शेतकरीसनी त्याले दखं अनं त्या
एकमेकसले बोलणात, हाऊ वारीस शे; चला आपण याले मारी टाकुत म्हणजे
मळाना मालक आपण व्हसुत. 39 तवय त्यासनी त्याले धरीन द्राक्षमयाना
बाहेर काढीन मारी टाकं. 40 येशुनी त्यासले ईचारं, तर मंग द्राक्षमयाना
मालक ई तवय तो त्या शेतकरीसनं काय करी? 41 त्या त्याले बोलणात, तो
त्या दुष्टसना हालहाल करीसन त्यासना नाश करी अनी ज्या शेतकरी हंगाममा
त्याले ईमानदारीमा उत्पन्न देतीन असासले तो द्राक्षमया सोपी दि. 42 येशु
त्यासले बोलणा, ज्या दगडले बांधणारासनी नापसंत करा तोच कोणशीला
व्हयना; हाई प्रभुकडतीन व्हयनं, अनं हाई आमना दृष्टीमा आश्चर्यकारक
कृत्य शे; अस पवित्र शास्त्रमा तुमना वाचामा वनं नही का? 43 यामुये मी तुमले
सत्य सांगस की, देवनं राज्य तुमनापाईन हिसकाई लेतीन; अनं जी प्रजा त्यानं
फळ दि, त्याच प्रजाले देवनं राज्य भेटी. 44 जो ह्या दगडवर पडी त्याना
चुराडा व्हई, पण ज्यानावर हाऊ दगड पडी त्याना भुगा-भूगा करी टाकी. 45
येशु हाऊ दृष्टांत आपले लाईनं बोलना हाई मुख्य याजक अनं परूशीसना
ध्यानमा वनं. 46 त्या त्याले धराले दखी राहीतात पण लोकसनी गर्दीनी
त्यासले भिती वाटणी; कारण त्या त्याले संदेष्टा मानेत.

22 येशु परत त्यासले दृष्टांत दिसन बोलना; 2 स्वर्गनं राज्य एक राजाना
मायक शे, त्यानी त्याना पोऱ्याना लगीननं जेवण दिधं; 3 अनी

लगीनना जेवणकरता ज्यासले निवतं देयल व्हतं त्यासले बलावाकरता त्यानी
त्याना सेवकसले धाडं, पण त्या ई नही राहीतात. 4 परत त्यानी दुसरा
सेवकसले धाडीन सांगं, की, निमंत्रीत लोकसले सांगा, दखा, मी जेवण तयार
करेल शे, मना बोकड्या अनं कोंबड्या कापाई जायेल शेतस, सर्व तयार शे,
लगीनना जेवणले चला. 5 तरी हाई त्यासनी मनवर नही लिधं अनी त्या
काहीजण वावरमा, काहीजण व्यापारले निंघी गयात. 6 बाकीना निवतं मिळेल
लोकसनी राजाना दाससले धरीन, त्यासना छळ करीसन मारी टाकात. 7
तवय राजाले राग वना; अनी त्यानी आपला सैन्यले धाडीसन त्या घातकीसना
नाश करा अनी त्यासना शहर जाळी टाकं. 8 मंग तो आपला दाससले बोलना,
लगीननी तयारी व्हई जायेल शे, हाई खरं, पण आमंत्रित योग्य नव्हतात. 9
म्हणीन तुम्हीन बाहेर रस्तासवर जा अनी जितला तुमले दखायतीन तितलासले
लगीनना जेवणकरता बलाई आणा. 10 मंग त्या दाससनी रस्तावर जाईन ज्या
बी त्यासले बरा वाईट भेटणात, त्या सर्वासले एकत्र करा अनी जेवाकरता येल
आमंत्रितसघाई लगीनघर भरी गयं. 11 राजा जेवणारासले दखाले वना, तवय
तठे लगीनना कपडा घालीन येल नही असा एक माणुस त्याले दखायना. 12
तवय तो त्याले बोलना, दोस्त, तु लगीनना कपडा न घालता आठे कशा काय
वना? त्यानी काहीच उत्तर दिधं नही. 13 मंग राजानी सेवकसले सांगं, याना
हात पाय बांधीन याले अंधारमा टाका, तठे रडणं अनी दातखाणं चालस.
14 बलायेल बराच शेतस, पण निवडेल थोडाच शेतस. 15 मंग परूशीसनी
जाईन आपसमा चर्चा करी की, येशुले त्यानाच बोलानामा कश फसाडानं
16 याकरता त्यासनी आपला शिष्यसले हेरोदी पक्षना लोकससंगे त्यानाकडे
धाडीन सांगं, गुरजी, आमले माहित शे की, तुम्हीन खरा शेतस, देवना मार्ग
खरापणतीन सांगतस, तुम्हीन मनुष्यसनं मत अनी ईच्छासघाई प्रभावित होतस
नही, कारण तुम्हीन लोकसनं तोंड दखीन बोलतस नही. 17 तुमले काय
वाटस हाई आमले सांगा, कैसरले कर देवाणा हाई योग्य शे की नही? 18 येशु
त्यासना मनमाधलं कपट वळखीन बोलना, अरे ढोंगीसवन का बर मनी
परिक्षा दखतस? 19 कर देतस ते नाणं दखाडा; तवय त्यासनी त्यानाजोडे एक
नाणं अनी दिधं. 20 त्यानी त्यासले ईचारं, यावर कोणं चित्र अनं लेख शे? 21
त्या बोलनात, रोमना राजानं; येशुनी त्यासले सांगं, तर मंग राजानं शे, ते
राजाले अनी देवना शे, ते देवले भरी घा. 22 हाई ऐकीन त्यासले आश्चर्य
वाटणं अनी त्या त्याले सोडीन गयात. 23 त्याच दिनले, पुनरूत्थान व्हस
नही, असा म्हणनारा सदुकी पंथना लोकसनी त्यानाकडे ईसन ईचारं, 24
गुरजी, मोशेनी सांगेल शे की, जर एखादा माणुस लेकरं-बाळ न व्हताच मरी
गया तर त्याना भाऊनी त्याना बायकोसंगे लगीन करीसन आपला भाऊना
वंश चालावाना; 25 आमनामा सात भाऊ व्हतात; त्यामधला पहिला लगीन
करीसन मरी गया अनी त्याले लेकरं नव्हतात म्हणीन त्यानी बायकोसंगे त्याना
भाऊनी लगीन करं 26 तसाच दुसरा, तिसरा, असा सातही जण तिनासंगे
लगीन करीसन मरी गयात; 27 अनी सर्वासनंतर ती बाई पण मरी गयी. 28
मंग जवय पुनरूत्थान व्हई तवय ती त्या सात जणसपैकी कोणी बायको व्हई?
कारण ती त्या सर्वासनी बायको व्हयेल व्हती. 29 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं;
तुम्हीन शास्त्र अनी देवना सामर्थ्यले समजनात नही म्हणीन तुम्हीन भ्रममा
पडेल शेतस. 30 कारण पुनरूत्थान व्हवानंतर त्या लोके लगीन करतस नही
अनं करी बी देतस नही, तर त्या स्वर्गमधला देवदूतसना मायक राहतस. 31
मरेलसना पुनरूत्थानबद्दल देवनी तुमले सांगं, ते तुमना वाचामा वना नही का?
32 ते अस की, "मी अब्राहामना देव, इसहाकना देव अनं याकोबना देव
शे." देव मरेलसना नही तर जिवतसना देव शे. 33 हाई ऐकीन लोकसनी
गर्दीले त्याना शिक्षणनं आश्चर्य वाटणं. 34 त्यानी सदुकी लोकसनं तोंड बंद
करी टाकं हाई ऐकीन परूशी लोके जमनात; 35 अनी त्यामातीन शास्त्रीसनी
त्यानी परिक्षा दखाकरता एक प्रश्न ईचारा; 36 गुरजी, नियमशास्त्रमा सर्वसमा
मोठी आज्ञा कोणती शे? 37 येशु त्याले बोलना, तु आपला देव परमेश्वर
यानावर पुर्ण हृदयतीन, पुर्ण जिवतीन अनं पुर्ण मनतीन प्रिती कर. 38 हाईच
पहिली अनं मोठी आज्ञा शे. 39 ईनामायकच आखो एक दुसरी आज्ञा अशी शे
की, तु स्वतःवर करस तशी आपला शेजारीसवर प्रिती कर. 40 ह्या दोन
आज्ञासवरच सर्व नियमशास्त्र अनी संदेष्टासनं शास्त्र ह्या अवलंबीन शेतस. 41
परूशी लोके एकत्र जमनात तवय येशुनी त्यासले ईचारं; 42 ख्रिस्तबद्दल तुमले
काय वाटस? तो कोणा पोऱ्या शे? त्यासनी त्याले उत्तर दिधं, दावीदना पोऱ्या
शे. 43 येशुनी त्यासले सांगं, तर मंग दावीदनी पवित्र आत्माना प्रेरणातीन
त्याले "प्रभु" अस कसं म्हणं? तो म्हणस, 44 परमेश्वरनी मना प्रभुले सांगं,
मी तुना शत्रुले तुना पायसनं आसन करस तोपावत तु मना उजवीकडे बस. 45
दावीद जर त्याले प्रभु म्हणस तर तो दावीदना पोऱ्या कशा काय व्हई? 46
तवय कोणलेच त्याले उत्तर देता वनं नही; अनी त्या दिनपाईन त्याले आखो
काही ईचारानी कोणीच हिम्मत व्हईनी नही.

23 तवय येशु, लोकसनी गर्दीले अनी त्याना शिष्यसले बोलना, 2 शास्त्री
अनं परूशी या मोशेना आसनवर बठेल शेतस. 3 यामुये त्या जे काही
तुमले सांगतीन ते पाळा अनं तस वागा, पण त्या जश करतस तस करू नका;
कारण त्या जे सांगतस ते करतस नही, 4 त्या जड ओझं बांधीन लोकसना
खांदावर टाकतस, पण त्या स्वतः त्याले बोट बी लावतस नही; 5 अनी त्या
आपला सर्वा कामे लोकसले दखाडाकरता करतस, त्या आपला ताईत मोठा
बनाडतस अनं आपला कपडासना किनारले गोंडा लाईन आम्हीन भलता
पवित्र शेतस असा दखाडतस. 6 पंगतमा मुख्य स्थान अनं सभास्थानमा मुख्य
आसन, 7 बजारमा लोकसकडतीन आदर करी लेवाणं अनं स्वतःले गुरजी,
अस म्हणी लेवाणं हाई त्यासले आवडस 8 तुम्हीन स्वतःले लोकसकडतीन
गुरजी म्हणी लेवु नका; कारण तुमना गुरू एक शे अनं तुम्हीन सर्व भाऊ-भाऊ
शेतस. 9 जगमा कोनले बी पिता म्हनान नही, कारण तुमना पिता एकच
शे अनं तो स्वर्गामा शे. 10 तसच तुम्हीन स्वतःले स्वामी म्हणी लेवु नका
कारण तुमना एकच स्वामी शे, तो म्हणजे ख्रिस्त शे. 11 तुमनामा जो मोठा
शे त्यानी तुमना सेवक व्हवाले पाहिजे. 12 जो कोणी स्वतःले मोठा माणुस
समजी, त्याले सर्वात खालना माणुस म्हणतीन, अनी जो कोणी स्वतःले लिन
नम्र बनाडी त्या माणुसले मोठा म्हणतीन. 13 अरे शास्त्री अनं परूशीसवन,
अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण लोकसनी मझार जावाले
नको म्हणीन तुम्हीन स्वर्गना राज्यनं दार बंद करतस; तुम्हीन स्वतःबी मझार
जातस नही अनी मझार जाणारासले बी जाऊ देतस नही. 14 अरे शास्त्री

अनी परूशीसवन, अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन
विधवासना घरसना नुकसान करी टाकतस अनं दिखावाकरता मोठी प्रार्थना
करतस, यामुये तुमले सर्वात जास्त भोग भोगना पडी. 15 अरे शास्त्रीसवन अनं
परूशीसवन, अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन एक शिष्य
बनाडाकरता जमीन अनं समुद्र पालथा घालतस अनी तो भेटना तर तुम्हीन
त्याले स्वतःपेक्षा दुप्पट नरकना भागीदार बनाडतस. (Geenna g1067) 16 अरे
वाट दखाडणारा आंधयासवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन म्हणतस,
कोणी मंदिरनी शप्पथ लिधी तरी काही हरकत नही पण मंदिरमा जे सोनं शे,
त्यानी शप्पथ लिधी तर ती मोडता येवाव नही. 17 अरे मुर्ख अनं आंधया
लोकसवन, मोठं काय शे, ते सोनं की ज्यामुये ते सोनं पवित्र व्हयेल शे ते
मंदिर? 18 तुम्हीन म्हणतस कोणी वेदीनी शप्पथ लिधी तर काहीच हरकत
नही, पण जर कोणी तिनावर अर्पण करतस त्या अर्पणनी शप्पथ लिधी तर ती
मोडता येवाव नही. 19 अरे आंधयासवन, मोठं काय शे; अर्पण की, अर्पणले
पवित्र करस ती वेदी? 20 पण जो कोणी वेदीनी शप्पथ लेस तो तिनी अनी
तिनावर जे काही ठेयल शे त्यानी शप्पथ लेस; 21 अनी जो कोणी मंदिरनी
अनं त्यामा राहणारा देवनी शप्पथ लेस; 22 अनी जो स्वर्गनी शप्पथ लेस
तो देवना सिंहासन नी अनी त्यावर जो बठस त्यानी बी शप्पथ लेस. 23
अरे शास्त्री अनं परूशीसवन, अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण
पुदिना, सौफ अनी जिरा याना दशांश तुम्हीन देतस अनी नियमशास्त्रमाधल्या
मुख्य गोष्टी म्हणजे न्याय, दया अनं ईश्वास यासले तुम्हीन धाकल्या गोष्टी
समजीन सोडी दिध्यात; ह्या गोष्टी कराले पाहिजे व्हत्यात, तसच आखो
महत्वन्या गोष्टी शेतस त्यासले पण तुम्हीन सोडी देऊ नका. 24 अरे आंधळी
वाट दखाडनारासवन, तुम्हीन मच्छरले निवडीन काढतस अनं उंटले गिळी
टाकतस. 25 अरे शास्त्री अनं परूशीसवन, अरे ढोंगीसवन तुमना धिक्कार
असो! तुम्हीन बी आपली ताटवाटी बाहेरतीन घाशीन पुशीन स्वच्छ करतस
पण मझारमा हावरटपणा अनं जुलूम यासनी घाण भरी ठेयल शे. 26 अरे
आंधळ्या परूशी, पहिले वाटी मझारतीन साफ करा, म्हणजे ती बाहेरतीन
साफ व्हई. 27 अरे शास्त्रीसवन अनं परूशीसवन, अरे ढोंगीसवन, तुमना
धिक्कार असो! कारण तुम्हीन चुना लायेल कबरसनामायक शेतस, त्या
बाहेरतीन सुंदर दखातस, पण मझारतीन मरेलसना हाडसनी अनं सर्व प्रकारना
घाणनी भरेल शेतस; 28 तस तुम्हीन बाहेरतीन लोकसले न्यायी दिसतस, पण
मझारतीन ढोंग अनं अधर्मनी भरेल शेतस. 29 अरे शास्त्री अनं परूशीसवन,
अरे ढोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन संदेष्टासना कबरी
बांधतस अनं साधु संतना कबरसले तुम्हीन सजाडतस. 30 अनी म्हणतस
आम्हीन आमना वाडवडीलसना काळमा त्यासनासंगे राहतुत तर संदेष्टासनी
हत्या करामा आम्हीन त्यासले साथ नही देतुत. 31 यावरतीन तुम्हीन स्वतःच
सांगतस की, तुम्हीन संदेष्टासनी हत्या करनारासना पोऱ्या शेतस; 32 तुम्हीन,
तुमना पुर्वजसनी जी वाईट करणी करीसन आर्ध माप भरेल शे, ते तुम्हीन दुष्टाई
करीसन पुरं भरी टाका. 33 अरे सापसवन, सापसना पिल्लसवन नरकमा
जावानी शिक्षा तुम्हीन कशी चुकाडशात? (Geenna g1067) 34 म्हणीन दखा,
मी तुमनाकडे संदेष्टासले, ज्ञानी लोकसले अनं शास्त्री यासले धाडसु; तुम्हीन
त्यामाधला कित्येक जणसले मारी टाकशात अनं काहीसले क्रूसखांबवर
खियासघाई ठोकीन मारशात अनी बाकीनासले तुमना सभास्थानमा फटका
मारशात अनं प्रत्येक शहरमा त्यासले त्रास देत फिरशात. 35 अनी जितला
न्यायी लोकसनं रंगत पृथ्वीवर व्हावाडेल शे ते तुमना माथे पडी, याना अर्थ
न्यायी हाबेल पाईन तर बरख्याना पोऱ्या जखऱ्या पावत, ज्यासले तुम्हीन
मंदिर अनी वेदीना मझार मारी टाकेल शे. 36 मी तुमले सत्य सांगस, की
ह्या सर्वा गोष्टी हाई पिढीना माथे पडीतीन. 37 "यरूशलेमा, यरूशलेमा, तु
संदेष्टासले मारी टाकस अनी ज्यासले तुनाकडे धाडतस त्यासले तु दगडमार
करस, मनी कितलींदाव ईच्छा व्हती की, जशी कोंबडी तिना पिल्लासले
आपला पंखखाल गोळा करस तसच मी बी तुना पोऱ्यासले गोळा करसु," पण
तुनी ईच्छा नव्हती! 38 म्हणीन आते तुमनं घर ओसाड अवस्थामा तुमलेच
सोपी देयल शे. 39 मी तुमले सांगस की, आत्तेपाईन "प्रभुना नावतीन येणारा
तो आशिर्वादित शे, अस म्हणशात तोपावत मी तुमना नजरमा पडावु नही."

24 मंग येशु मंदिरमातीन बाहेर निंघी राहींता तवय त्याना शिष्य त्याले
मंदिरनी माडी दखाडासाठे त्यानाजोडे वनात. 2 तवय येशु त्यासले
बोलना, "हाई सर्व तुम्हीन दखी राहीनात ना. मी तुमले खरं सांगस की; असा
आठे दगडवर दगड ऱ्हावाव नही; जो पाडता येवाव नही." 3 येशु जैतुनना
डोंगरवर बशेल व्हता तवय त्याना शिष्यसनी त्यानाकडे ईसन ईचारं, "ह्या
गोष्टी कवय व्हतीन अनी तुमनं येवानं अनी ह्या युगना समाप्तीनं चिन्ह काय शे,
हाई आमले सांगा." (aiōn g165) 4 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, तुमले कोणी
फसाडाले नको म्हणीन जपी ऱ्हा. 5 कारण बराच लोके मनं नाव लिसन
येतीन अनी मी ख्रिस्त शे अस म्हणतीन अनी बराच जणसले फसाडतीन. 6
जवय तुम्हीन लढायासबद्दल ऐकशात अनी लढायासन्या अफवा ऐकशात
तवय संभाळा घाबरू नका कारण अस व्हवानं आवश्यकच शे, पण तेवढामा
शेवट व्हवाव नही. 7 कारण राष्ट्रसवर राष्ट्र अनं राज्यसवर राज्य ऊठतीन अनी
जागोजागी दुष्काळ पडी अनं भूकंप व्हतीन. 8 पण हाई सर्व म्हणजे दुःखनी
सुरवात शे. 9 तुमना हाल कराकरता त्या तुमले धरी देतीन अनं तुमले मारी
टाकतीन अनी मना नावमुये सर्वा लोके तुमना तिरस्कार करतीन. 10 त्या
येळले बराचजन अडखळतीन; त्या एकमेकसले धरी देतीन, अनं एकमेकसना
व्देष करतीन; 11 बराच खोटा संदेष्टा व्हतीन अनी बराच जणसले फसाडतीन.
12 अनी अधर्म वाढामुये बराच लोकसनी प्रिती थंडी व्हई जाई. 13 पण
ह्यामा शेवटपावत जो टिकी राही त्यानच तारण व्हई. 14 जगमाधला सर्व
लोकसकरता साक्ष व्हवाले पाहिजे म्हणीन देवराज्यनी हाई सुवार्ता सर्व जगमा
गाजाडतीन; तवय शेवट व्हई. 15 "दानीएल संदेष्टाद्वारा सांगेल, बठं काही
उध्वस्त करणारी अमंगळताले पवित्रस्थानमा उभा राहेल तुम्हीन दखशात."
16 "तवय ज्या यहूदीया प्रांतमा व्हतीन त्यासनी डोंगरकडे पळी जावानं. 17
जो धाबावर व्हई त्यानी आपला घरमातील काही बी बाहेर काढाकरता खाल
उतरानं नही. 18 अनी जो वावरमा राही त्यानी आपला कपडा लेवाकरता
मांगे फिरीन येवानं नही. 19 त्या दिनसमा ज्यासले दिन राहतीन अनी
ज्या लेकरंसले पाजणाऱ्या राहतीन त्यासना भयंकर हाल व्हतीन! 20 तरी
हिवाळामा किंवा शब्बाथ दिनले तुमले पळनं पडाव नही म्हणीन प्रार्थना करा!

21 कारण जगना उत्पत्तिपाईन ते आजपावत वनं नही अनं येवाव नही, अस
मोठं संकट त्या काळमा ई. 22 अनी देव त्या दिनसले थोडा नही करता तर;
कोणताच माणुसना निभाव लागता नही, पण ज्यासले निवडेल शे त्यासनाकरता
त्या दिन थोडा कराई जातीन.'' 23 त्या येळले कोणी तुमले म्हणी, ''दखा,
ख्रिस्त आठे शे! किंवा तठे शे!'' तर खरं मानु नका. 24 कारण खोटा ख्रिस्त
अनी खोटा संदेष्टा व्हतीन; त्या असा मोठा चिन्ह अनं चमत्कार दखाडतीन
की ज्यासले देवनी निवडेल शे त्यासले सुध्दा फसाडतीन. 25 दखा! मी हाई
पहिलेच तुमले सांगीन ठेयेल शे. 26 ''किंवा, जर कोणी तुमले म्हणी, 'दखा,
तो जंगलमा शे!' तर तठे जावु नका; अनी कोणी म्हणी, 'दखा, तो मझारनी
खोलीमा शे!' तर खरं मानु नका. 27 कारण जशी ईज पुर्व दिशाकडतीन
निंघीन पश्चिम दिशापावत चमकस तसं मनुष्यना पोऱ्यानं येणं व्हई.'' 28
जठे प्रेत शे, तठे गिधाड जमतीन. 29 ''त्या दिनसमाधला संकटना मांगतीन
लगेच सुर्य अंधकारमय व्हई, चंद्र प्रकाश देवाव नही, तारा आकाशमातीन नष्ट
व्हतीन अनी आकाशमाधली शक्ती हाली जाई. 30 तवय मनुष्यना पोऱ्यानं
चिन्ह आकाशमा दखाई; अनी पृथ्वीवरला सर्व जातना लोके शोक करतीन
त्या मनुष्यना पोऱ्याले आकाशना ढगसवर बशीसन, पराक्रमतीन अनी मोठा
वैभवतीन येतांना दखतीन. 31 तुतारीसना महानादनासंगे, मी मना दूतसले
धाडसु, अनी त्या पृथ्वीना एक टोकपाईन दुसरा टोकपावत मना निवडेल
लोकसले चाऱ्ही दिशाकडतीन गोया करसु.'' 32 ''आते अंजिरना झाडना
दृष्टांत ल्या, त्याले कवळी फांदी ईसन पानटा फुटू लागणात म्हणजे उन्हाळा
जोडे येल शे अस तुमले समजस. 33 जवय तुम्हीन ह्या सर्व गोष्टी दखशात,
तवय मी दारजोडे शे, अस समजा. 34 मी तुमले सत्य सांगस, जोपावत हाई
सर्व पुरं व्हत नही तोपावत हाई पिढीना अंत व्हवाव नही. 35 आकाश अनी
पृथ्वी पुसाई जाई, पण मनं वचन पुसावणारच नही.'' 36 ''त्या दिनबद्दल अनी
त्या येळबद्दल कोणलेच माहीत नही, स्वर्ग माधला देवदूतसले नही, देवना
पोऱ्यालेसुध्दा नही; फक्त देवबापलेच माहीत शे. 37 नोहाना दिनसनामायक
मनुष्यना पोऱ्यानं येणं व्हई. 38 तवय जस जलप्रलय येवाना पहीलेना दिनसमा
नोहा जहाजमा जास नही तोपावत लोके खाई पी राहीतात, लगीन करी ली
राहीतात, लगीन करी दी राहीतात; 39 तवय जलप्रलय ईसन त्यासले वाहीन
लई गया तोपावत त्यासले समजनं नही, तसच मनुष्यना पोऱ्यानं येणं व्हई. 40
त्या येळले वावरमा काम करनारा दोन जणसमातीन; एक उचलाई जाई अनी
एक तठेच ठेवाई जाई. 41 जातावर दळनाऱ्या दोन बायासपैकी एक उचलाई
जाई अनं एक तठेच ठेवाई जाई. 42 यामुये, जागृत रहा, कारण कोणता दिनले
तुमना प्रभु ई हाई तुमले माहीत नही. 43 आखो, हाई समजी ल्या की, कोणता
येळले चोर येवाव शे हाई जर घरमालकले माहीत रहातं, तर तो जागा रहाता
अनी आपलं घर चोरले फोडु नही देता. 44 यामुये तुम्हीन तयार रहा, तुमले
वाटाव नही त्या येळले मनुष्यना पोऱ्या ई.'' 45 असा ईश्वासु अनं ईचारशील
कारभारी कोण शे? ज्याले त्याना मालक आपला सेवकसवर अधिकारी नेमी
यानाकरता की, तो त्यासले येळवर जेवण दी. 46 मालक ई तवय जो दास तसं
करतांना त्याले दखाई, तो दास धन्य! 47 मी तुमले सत्य सांगस की, मालक
त्या दासले आपली सर्व मालमत्तावर अधिकारी नेमी. 48 पण जर तो दुष्ट दास
व्हई तर तो आपला मनमा म्हणी, मना मालकले येवाले आखो बराच येळ
लागी. 49 अनी तो आपला सोबतना दाससले मारू लागना अनं दारूड्यासंगे
खाऊ पिऊ लागना, 50 तवय दास मालकनी वाट दखत नही त्या दिनले अनी
त्याले माहीत नही त्या येळले त्याना मालक ईसन, 51 त्या दासले कापी
टाकी अनी ढोंगीसनासंगे त्याले टाकी दी. तठे रडनं अनी दात खानं चाली

25 तवय ''स्वर्गनं राज्य'' त्या दहा कुवारीसनामायक राही, ज्या दिवा
लिसन नवरदेवले भेटाले निंघनात. 2 त्यामा पाच हुशार अनी पाच
मूर्ख व्हत्यात. 3 मुर्ख कुवारीसनी दिवा लिधात पण संगे तेल लिधं नही, 4
हुशार कुवारीसनी दिवा लिधात अनी संगे भांडामा तेल पण लिधं. 5 मंग
नवरदेवले येवाले उशीर व्हवामुये सर्वासले डुलक्या वन्यात अनं झोप लागनी.
6 तवय मध्य रातले आवाज वना की, ''दखा नवरदेव वना! चला त्याले
भेटाले जाऊ!'' 7 मंग दहा कुवाऱ्या ऊठन्यात अनी आपला दिवा निट कराले
लागण्यात. 8 तवय मुर्खसनी हुशारसले सांगं, ''आमले बी तुमना तेलमातीन
थोडं घा, कारण आमना दिवा विझी राहिनात.'' 9 पण हुशार कुवारीसनी उत्तर
दिधं, ''हाई आमले बी पुराव नही अनी तुमले बी पुराव नही. म्हणीन तुम्हीन
दुकानमा जाईसन तुमनाकरता ईकत लई या.'' 10 मंग त्या तेल ईकत लेवाले
गयात इतलामा नवरदेव वना; अनी ज्या पाच तयार व्हत्यात त्या त्यानासंगे
लगीनना जेवणकरता मझार निंघी गयात अनी दरवाजा बंद व्हई गया. 11
''नंतर त्या बाकीन्या कुवाऱ्या ईसन सांगाले लागण्यात. 'गुरजी, गुरजी!'
आमनाकरता दार उघडा.'' 12 नवरदेवनी उत्तर दिधं, मी तुमले सत्य सांगस
मी तुमले वळखस नही, 13 यामुये, ''तुम्हीन जागा रहा, कारण तुमले माहित
नही तो दिन अनं ति येळ कवय ई.'' 14 ''ज्याप्रमाणे प्रवासले जाणारा एक
माणुस स्वतःनी संपत्तीनी जबाबदारी आपला सेवकसले बलाईन त्यासले सोपी
देस,'' त्याप्रमाणे हाई शे. 15 एकले त्यानी पाच हजार रूपया, एकले दोन
हजार अनं एकले एक हजार अस ज्याना त्याना योग्यतानुसार दिधात; अनी तो
प्रवासले निंघी गया. 16 ज्याले पाच हजार मिळेल व्हतात त्यानी लगेच
जाईन त्याना धंदामा टाकीन अजुन पाच हजार कमाडात. 17 याचप्रमाणे
ज्याले दोन हजार भेटेल व्हतात, त्यानी बी दोन हजार कमाडात. 18 पण
ज्याले एक हजार रूपया भेटेल व्हतात, त्यानी जमीन खंदि अनी आपला
मालकना पैसा तठे दपाडी दिधात. 19 ''मंग बराच दिन नंतर सेवकसना
मालक परत वना अनी त्यासना हिशोब लेवाले लागना. 20 तवय ज्याले
पाच हजार भेटेल व्हतात तो आखो पाच हजार लईन बोलना, मालक,
तुम्हीन माले पाच हजार देयल व्हतात, दखा! त्यानावर मी आखो पाच हजार
कमाडात. 21 त्याना मालक त्याले बोलना, शाब्बास ईश्वासु सेवक! तुले
थोडं दिधं त्यानामा तु ईश्वासु राहिना. मी तुले बऱ्याच गोष्टीसनी जबाबदारी
दिसु, आपला मालकनी खूशीमा सामील हो! 22 मंग ज्याले दोन हजार भेटेल
व्हतात तो बी ईसन बोलना, मालक, तुम्हीन माले दोन हजार देयल व्हतात,
दखा! त्यानावर मी आखो दोन हजार कमाडात.'' 23 त्याना मालक त्याले
बोलना, शाब्बास, ईश्वासु सेवक! तुले थोडं दिधं त्यानामा तु ईश्वासु राहिना.
मी तुले बऱ्याच गोष्टीसनी जबाबदारी दिसु, आपला मालकनी खूशीमा सामील
हो! 24 मंग ज्याले एक हजार भेटेल व्हतात तो बी ईसन बोलना, मालक,

माले माहित व्हतं तुम्हीन कठोर शेतस; जठे तुम्हीन पेरेल नही तठे कापणी
करतस; अनी जठे पसारेल नही तठेन गोळा करतस. 25 म्हणीन मी भ्याईसन
तुमना हजार रूपया जमीनमा दपाडी ठेयेल व्हतात; दखा! त्या तुमना तुमले
भेटी गयात. 26 त्याना मालक त्याले बोलना, अरे दुष्ट अनं आळशी सेवक,
जठे मी पेरेल नही तठे कापणी करस अनं जठे पसारेल नही तठेन गोळा
करस, हाई जर तुले माहित व्हतं? 27 तर मंग, तु मना पैसा सावकारकडे ठेई
देता म्हणजे मी ईसन मना पैसा त्यासनाकडतीन व्याजसहित परत लेतु. 28
यामुये याना कडतीन त्या हजार रूपया ल्या, अनी ज्यानाजोडे दहा हजार
शेतस त्याले घा. 29 कारण ज्यानाजोडे शे त्याले देवामा ई अनी त्यानाजोडे
भरपुर व्हई जाई; अनी ज्यानाकडे नही शे त्यानाजवळ जे बी व्हई, ते पण
काढी लेतीन. 30 ह्या बिनकामना सेवकले अंधारमा टाका, तठे रडणं अनं
दातखाणं चाली. 31 जवय मनुष्यना पोऱ्या आपला वैभवमा सर्वा देवदूतसंगे
ई, तवय मी आपला वैभवी राजासनवर बठसु. 32 मनापुढे सर्वा राष्ट्रे गोळा
व्हतीन अनी जशा मेंढपाय बकरीसमातीन मेंढरसले येगळे करस तस तो
त्यासले एकमेकसपाईन येगळे करी. 33 तो मेंढरासले आपला उजवी बाजुले
अनी बकरीसले डावीबाजुले करी. 34 तवय राजा आपला उजवीबाजुनासले
सांगी, हे मना बापनी! आशिर्वादित करेल लोकसवन या, जे राज्य सृष्टीना
उत्पत्तिपाईन तुमनाकरता तयार करी ठेयल शे त्याना अधिकारी बना. 35
कारण माले भूक लागेल व्हती तवय तुम्हीन माले खावाले दिधं, तिश लागेल
व्हती तवय पाणी पेवाले दिधं; अनोळखी व्हतु तवय माले घरमा लिधं, 36
उघडा व्हतु तवय माले कपडा दिधात; आजारी व्हतु तवय माले दखाले
वनात, बंदिगृहमा व्हतु तवय माले भेटाले वनात. 37 त्या येळले धार्मीक
लोक त्याले उत्तर देतीन की, प्रभुजी, आम्हीन तुमले कवय भूक लागेल
दखीन खावाले दिधं? कवय तिश लागेल दखीन पाणी पेवाले दिधं? 38 तुमले
कवय अनोळखी समजीसन घरमा लिधं? उघडा दखीसन कवय तुमले कपडा
दिधात? 39 अनी तुम्हीन आजारी शेतस किंवा बंदिगृहमा शेतस हाई दखीन
कवय आम्हीन तुमले दखाले वनु? 40 तवय राजा त्यासले उत्तर दि, मी तुमले
सत्य सांगस की, जवय तुम्हीन मनामांगे येणारासपैकी एकसाठे बी हाई करतस
म्हणजे ते मनासाठेच करेल शे! 41 मंग डावीकडलासले तो सांगी, "अरे शाप
लागेलसवन, सैतान अनी त्याना दूतसकरता जो सार्वकालिक अग्नी तयार
करी ठेयल शे त्यामा मनासमोरतीन निंघी जा! (aiōnios g166) 42 कारण
जवय माले भूक लागेल व्हती तवय तुम्हीन माले खावाले दिधं नही, तिश
लागेल व्हती तवय तुम्हीन माले पेवाले पाणी दिधं नही; 43 अनोळखी व्हतु
तवय माले घरमा लिधं नही, उघडा व्हतु तवय माले कपडा दिधात नही; मी
आजारी अनं बंदिगृहमा व्हतु तवय तुम्हीन माले भेटाले वनात नही. 44 त्या
येळले ह्या पण त्याले उत्तर देतीन, प्रभुजी, आम्हीन कवय तुमले भूका, तिशा,
अनओळखी, उघडं, आजारी अनी बंदिगृहमा दखीन कवय तुम्हीन सेवा करी
नही? 45 तवय तो त्यासले उत्तर दि, 'मी तुमले सत्य सांगस की, तुम्हीन
ज्याप्रमाणे ह्या सर्वात धाकलासमातीन एकले बी करात नहीत म्हणजेच माले
करात नही.' 46 त्या तर, सार्वकालिक शिक्षा भोगाले जातीन अनी न्यायी
लोक सार्वकालिक जिवनमा जातीन." (aiōnios g166)

26 मंग येशुनी ह्या सर्वा गोष्टी शिकाडानं संपाडानंतर आपला शिष्यसले
सांगं, 2 तुमले माहित शे की, दोन दिन नंतर वल्हांडण सण शे अनी
मनुष्यना पोऱ्याले क्रुसखांबवर खियाकरता धरी देतीन. 3 तवय कैफा नावना
प्रमुख याजकना वाडामा मुख्य याजक अनं वडील लोके गोया व्हयनात,
4 अनी येशुले गुपचुप धरीन मारी टाकानी योजना त्यासनी बनाडी. 5
"लोकसमा दंगल व्हवाले नको म्हणीन हाई सणना दिनमा नही करानं, अस
त्यासनी सांगं." 6 जवय येशु बेथानी गावले जो पहिले कोडरोगी व्हता त्या
शिमोनना घर व्हता. 7 मंग तो जेवाले बठेल व्हता तवय एक बाई महागडं
सुगंधी तेल संगमरवरना भांडामा लई वनी अनी तिनी ते भांडं फोडीन तेल
त्याना डोकावर वती दिधं. 8 हाई दखीन त्याना शिष्य संतापिन बोलनात, हाई
का बर नासाडं? 9 हाई "ईकीन बराच पैसा भेटतात अनी त्या गरीबसले देता
येतात!" 10 येशुने हाई दखीन त्यासले सांगं, हाई बाईले का बर त्रास देतस?
तिनी तर मनाकरता चांगल कार्य करेल शे. 11 गरीब कायमना तुमना जोडे
शेतस, पण मी कायमना तुमना जोडे शे अस नही. 12 तिनी मना शरिरवर
सुगंधी तेल वतीन मना उत्तरकार्यनी तयारी पहिलेच करी दिधी. 13 मी
तुमले सत्य सांगस की, सर्व जगमा जठे जठे सुवार्ता सांगतीन, तठे तठे तिनी
जे सत्कर्म करेल शे त्यानी आठवण करतीन. 14 मंग बारा शिष्यसमधला
एक यहूदा इस्कर्योत मुख्य याजकसकडे गया. 15 अनी त्यानी सांगं, मी
येशुले धरीन तुमले सोपी दिसु तर माले काय दिशात? मंग त्यासनी त्याले
तिस रूपया दिधात. 16 तवयपाईन यहूदा त्याले कसं धरी देवाणी यानी संधी
दखु लागना. 17 नंतर बेखमीर भाकरीना सणना पहिला दिन शिष्य येशुकडे
ईसन बोलणात, आपलाकरता वल्हांडण सणना जेवणनी तयारी आम्हीन कोठे
करानी अशी तुमनी ईच्छा शे? 18 त्यानी सांगं, नगरमा एक माणुसकडे जाईन
त्याले सांगा की, गुरू म्हणस, मनी येळ जोडे येल शे; माले मना शिष्यसनासंगे
तुना आठे वल्हांडण सण कराना शे. 19 मंग येशुनी सांगेल प्रमाणे शिष्यसनी
जाईन वल्हांडणना जेवणनी तयारी करी. 20 संध्याकाय व्हयनी तवय तो
बारा शिष्यससंगे जेवणले बठना. 21 जवय त्या जेवण करी राहींतात तवय
येशुनी सांगं, मी तुमले सत्य सांगस, तुमनामधला एकजण माले धरी दि.
22 तवय त्या भलताच नाराज व्हयनात अनी त्या एक एक करीसन त्याले
ईचारू लागनात, "प्रभुजी, मी शे, का तो?" 23 येशुनी उत्तर दिधं, ज्यानी
मनासंगे ताटमा हात टाकेल शे, तोच माले धरी दि. 24 मनुष्यना पोऱ्याबद्दल
जस लिखेल शे तसा तो जाई खरा, पण जो मनुष्यना पोऱ्याले धरी दि, त्या
माणुसना धिक्कार असो, तो माणुस जन्मले नही येता तर ते त्याले चांगलं
व्हतं! 25 तवय त्याले धरी देणारा यहुदानी त्याले ईचारं, "गुरजी" मी शे
का तो? येशुनी त्याले उत्तर दिधं, तु म्हणस तसच. 26 मंग त्या जेवण करी
राहींतात तवय येशुनी भाकर लिधी अनं उपकार मानीन तोडी अनी शिष्यसले
दिसन सांगं, "हाई ल्या अनी खा, हाई मनं शरीर शे," 27 अनी त्यानी प्याला
लिधा अनी उपकार मानीन त्यासले दिसन सांगं, "तुम्हीन सर्वा यानामातीन
प्या," 28 हाई मना "करारनं रक्त, शे. पापसनी क्षमा व्हवाकरता सर्वासना
करता वताई जाई राहिना शे. 29 मी तुमले सत्य सांगस की, मी तोपावत
द्राक्षवेलना रस पेवाव नही जोपावत मना पित्याना राज्यमा नवा द्राक्षरस पितस

नही.” 30 मंग देवनं गानं म्हणीसन त्या जैतुनना डोंगरकडे निंघी गया. 31
मंग येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन रातले सर्वा माले सोडीन पळी जाशात,
कारण शास्त्र अस सांगस की, ‘देव मेंढपायले मारी टाकी अनी कळपमाधला
मेंढरसनी दाणादाण व्हई जाई.’ 32 पण मी जिवत व्हवानंतर तुमना पहिले
गालीलमा जासु.” 33 पेत्र येशुले बोलना, “सर्वा तुले सोडीन पळतीन पण मी
तुले सोडीन पळाव नही!” 34 येशु बोलना, “मी तुले सत्य सांगस की, आज
रातले कोंबडा कोकावाना पहिले तु माले तिनदाव नाकारशी.” 35 पेत्र त्याले
बोलना, “तुनासंगे माले मरणं पडनं तरी मी तुमले नाकारावुच नही!” अनी
बाकीना शिष्यसनी पण तसच सांगं. 36 नंतर येशु त्याना शिष्यससंगे गेथशेमाने
नावना बगीच्यामा वना, “मी पुढे जाईन प्रार्थना करस तोपावत तुम्हीन आठे
बठा.” 37 मंग त्यानी पेत्र अनं जब्दीना दोन्ही पोऱ्या यासले संगे लिधं अनं
तो खुपच खिन्न अनं कष्टी व्हवाले लागना. 38 तवय तो त्यासले बोलना,
“मना जीव” मरणप्राय, खुपच खिन्न व्हई जायेल शे, तुम्हीन आठेच थांबा
अनी मनासंगे जागा ऱ्हा. 39 मंग तो थोडा पुढे जावानंतर पालथा पडिन
अशी प्रार्थना कराले लागना की, “हे मना पिता व्हई तर हाऊ दुःखनां प्याला
मनावरतीन टळी जावो! तरी मना ईच्छाप्रमाणे नको तर तुनी ईच्छाप्रमाणे व्हऊ
दे.” 40 मंग तो शिष्यसना जोडे वना अनी त्या झोपेल शेतस हाई दखीन पेत्रले
बोलना, काय! एक तास बी तुमनाघाई जागं ऱ्हावायनं नही का? 41 तुम्हीन
परिक्षामा पडाले नको म्हणीन जागा ऱ्हा अनी प्रार्थना करा; आत्मा तयार शे
खरं पण शरीर अशक्त शे. 42 परत दुसरी दाव जाईसन येशुनी हाई प्रार्थना
करी की, “हे मना पिता, जर हाऊ प्याला मी पेवाशिवाय टळाव नही तर तुनी
ईच्छाप्रमाणे व्हऊ दे.” 43 मंग त्यानी परत ईसन त्यासले झोपेल दखं; कारण
झोपमुये त्यासना डोया जड व्हयेल व्हतात. 44 परत तो त्यासले सोडीन
गया अनी परत त्यानी तिसरांदाव त्याच शब्दसमा प्रार्थना करी. 45 परत तो
शिष्यसकडे ईसन बोलना, काय तुम्हीन अजुन आरामशीर झोपी राहिनात?
दखा! येळ जवळ येल शे, मनुष्यना पोऱ्या पापी लोकसना हातमा देवाई जाई
राहिना. 46 ऊठा, चला. दखा, माले धरी देणारा जोडे येल शे. 47 येशु बोली
राहींता इतलामा बारा शिष्यसपैकी एक म्हणजे यहूदा तठे वना, त्यानाबरोबर
मुख्य याजक, शास्त्री अनी वडील लोकसना माणसे तलवारी अनी टिपरा लई
वनात. 48 त्याले धरी देणारानी एक इशारा देयल व्हता तो असा की; “मी
ज्यानं चुंबन लिसु तोच तो शे. त्याले धरा!” 49 मंग त्यानी लगेच येशुजोडे
ईसन, गुरजी, नमस्कार बोलीन त्याना चुंबन लिधात. 50 येशु त्याले बोलना,
“दोस्त! ज्या कामकरता तु येल शे ते कर” तवय त्यासनी जोडे ईसन येशुले
धरं अनी अटक करी. 51 मंग दखा, येशुनासंगे ज्या व्हतात त्यासनामातीन
एकनी तलवार काढी अनी महायाजकना दासवर चालाडी अनं त्याना कान
कापी टाका. 52 तवय येशु त्याले बोलना “तुनी तलवार परत जागावर ठेव,”
कारण “तलवार चालाडणारा सर्वजण तलवारघाईच नाश पावतीन.” 53 तुले
अस वाटस का की, माले मना पिताजोडे मांगता येस नही, आत्तेना आत्तेच तो
मनाकरता देवदूतसना बारा सैन्यपेक्षा जास्त धाडु नही शकस? 54 मंग शास्त्रना
शास्त्रलेख कशा पुर्ण व्हई की, हाई व्हणं आवश्यकच शे? 55 तवय येशु
लोकसनी गर्दीले बोलना, “जस एखादा नियम तोडणाराले धराकरता तलवार
अनी टिपरा लई जातस तसा तुम्हीन माले धराले येल शेतस का? मी रोज
मंदिरमा बशीन शिकाडी राहिंतु तरी तुम्हीन माले धरं नही. 56 पण संदेष्टासना
लेख पुर्ण व्हवाले पाहिजे म्हणीन हाई व्हयनं.” इतलामा सर्व शिष्य त्याले
सोडीन पळी गयात. 57 मंग येशुले धरणारासनी त्याले कैफा नावना मुख्य
याजक याना घर लई गयात, तठे शास्त्री अनं वडील लोक जमेल व्हतात. 58
पेत्र दुरतीन त्याना मांगेमांगे मुख्य याजकना वाडापावत गया अनं मझार जाईन
त्याना शेवट काय व्हस हाई दखासाठे पहारेकरीसमा बसना. 59 मुख्य याजक
अनं सर्व न्यायसभा यासनी येशुले मारी टाकना उद्देशतीन त्यानविरूध्द खोटा
आरोप शोधी राहींतात; 60 अनी बराच खोटा आरोप करनारा वनात पण
त्यामा त्यासले काहीच भेटनं नही, तरी शेवट दोनजण ईसन बोलणात की, 61
“देवनं मंदिर तोडीन ते तिन दिनमा बांधाले मी समर्थ शे अस हाऊ बोलना.”
62 तवय मुख्य याजक ऊठीसन येशुले बोलना, “तु काहीच उत्तर देत नही
का?” या तुनाविरूध्द कितला आरोप करी राहिनात, 63 पण येशु गप्पच
राहिना. यावरतीन मुख्य याजकनी त्याले सांगं, “मी तुले जिवत देवनी शप्पथ
घालिन विचारस की; जर तु देवना पोऱ्या ख्रिस्त शे तर तसं आमले सांगं.” 64
येशु त्याले बोलना, “तु सांगस तसच आखो. मी तुमले सांगस; यापुढे तुम्हीन
फक्त मनुष्यना पोऱ्याले सर्व समर्थना उजवीकडे बठेल अनं स्वर्गना ढगसवर
येतांना दखशात!” 65 तवय मुख्य याजकनी आपला कपडा फाडिसन सांगं,
हाऊ देवनी निंदा करी राहिना, आते आमले आखो साक्षीदारसनी काय गरज!
तुम्हीन हाई निंदा ऐकेल शे! 66 तुमले काय वाटस? त्यासनी उत्तर दिधं,
“हाऊ मृत्यूदंडना योग्य शे.” 67 तवय त्या त्याना तोंडवर थुंकनात; अनं
त्यासनी त्याले बुक्क्या मार्‌यात अनी बाकिनासनी त्याले थापड्या मारीन सांगं
68 अरे ख्रिस्त! “भविष्यवाणी करीसन सांगं तुले कोणी मारं!” 69 इकडे पेत्र
वाडामा बाहेर बठेल व्हता; तवय मुख्य याजकनी एक दासी त्यानाकडे ईसन
बोलनी, “तु पण गालीलकर येशुसंगे व्हता.” 70 तो सर्वासना समोर नकारीन
बोलना. “तु काय सांगी राहीनी, माले माहीत नही” 71 मंग तो बाहेर वट्टावर
गया तवय आखो एक दासी त्याले दखीन तठे ज्या उभा व्हतात त्यासले
बोलनी, “हाऊ पण नासरी येशु बरोबर व्हता.” 72 परत “तो शपथ लिसन
बोलना मी त्या माणुसले वळखत नही!” 73 नंतर थोडा येळतीन तठे उभा
राहणारासनी जोडे ईसन पेत्रले सांगं, खरच तु पण त्यानामाधलाच शे, कारण
तुना बोलावरतीन तु कोण शे हाई समजी राहिनं. 74 मंग पेत्र बोलणा, “जर
मी खोटं बोली ऱ्हायनु तर, देव माले मारी टाको! अशा शपथा वाहीन बोलु
लागणा, हाऊ ज्या माणुसबद्दल तुम्हीन बोली राहिनात त्याले मी वळखत
नही!” इतलामा कोंबडा कोकायना, 75 तवय “कोंबडा कोकावाना पहीले तु
माले तीनदाव नाकारशी” असा ज्या शब्द येशुनी पेत्रले सांगेल व्हतात त्या
त्याले आठवणात अनी तो बाहेर जाईसन हंबरडा फोडीन रडाले लागना.

27 सकायमा सर्व मुख्य याजक अनं वडील लोकसनी येशुले मारी
टाकाकरता त्यानाविरूध्द योजना करी. 2 अनी त्यासनी त्याले धरीन
पिलात सुभेदारले सोपी दिधं. 3 येशुले शिक्षापात्र ठरायं हाई दखीन, त्याले
धरी देणारा यहूदा याले पस्तावा वना अनी तो त्या तिस रूपया मुख्य याजक
अनी वडील लोकं यासले दिसन बोलना, 4 “मी निर्दोष माणुसले पकडाई

दिसन पाप करेल शे!” त्या बोलणात, त्यानं आमले काय “तुनं तु दख!” 5
तवय तो त्या रूपया मंदिरमा फेकीन निंघी गया; अनी त्यानी जाईन फाशी
लिधी. 6 मुख्य याजकसनी त्या पैसा लिसन सांगं, “हाई दानपेटिमा टाकाना
योग्य नही शेतस कारण हाई रंगतन मोल शे.” 7 मंग त्यासनी ईचार करीसन
त्या रूपयासतीन, परदेशीसले पुराकरता कुंभारनं शेत लिधं. 8 यामुये आज बी
त्या शेतले “रक्तनं शेत” अस म्हणतस. 9 तवय जे वचन यिर्मया संदेष्टाद्वारे
सांगेल व्हतं ते पुर्ण व्हयनं; ते अस की, “ज्यानं मोल इस्राएलना वंशसपैकी
काही जणसनी ठरायेल व्हतं, ते त्यानं मोल म्हणजे त्या तिस रूपया त्यासनी
लिधात, 10 अनी प्रभुनी माले आज्ञा करेलप्रमाणे कुंभारनं शेत ईकत लेवासाठे
त्यासनी दिधात.” 11 मंग येशु सुभेदार पुढे उभा व्हता तवय सुभेदारनी त्याले
ईचारं, “तु यहूद्यासना राजा शे का?” येशुनी उत्तर दिधं तु सांगस तसच. 12
मुख्य याजक अनी शास्त्री त्यानावर आरोप करी राहीतात तवय त्यानी काहीच
उत्तर दिधं नही. 13 तवय पिलात बोलना, “ह्या लोक तुनाविरूध्द कितल्या
गोष्टीसनी साक्ष दि राहिनात, हाई तु ऐकी नही राहिना का?” 14 पण येशु
काहीच बोलना नही, एक शब्द पण नही यावरतीन सुभेदारले आश्चर्य वाटणं.
15 वल्हांडण सणमा लोके ज्याले सांगेत त्या कैदीले सोडानी सुभेदारनी सवय
व्हती. 16 तवय तठे बरब्बा नावना कुप्रसिध्द कैदी व्हता. 17 जवय लोके
जमनात तवय पिलातनी त्यासले ईचारं, “मी तुमनाकरता कोणले सोडु अशी
तुमनी ईच्छा शे? बरब्बाले की, ज्याले ख्रिस्त म्हणतस त्या येशुले?” 18
कारण त्यासले त्याना हेवा वाटी राहीता म्हणीन त्याले धरी देयल व्हतं, हाई
पिलातले समजनं व्हतं. 19 मंग तो न्यायासनवर बठेल व्हता तवय त्याना
बायकोनी त्याले निरोप धाडा की; “त्या न्यायी माणुसना काममा तुम्हीन पडु
नका, कारण रातले स्वप्नमा भलता दुःख भोगात.” 20 पण मुख्य याजक
अनं वडील लोकसनी लोकसले चिंगाडीन हाई मागणी कराले लाई की,
बरब्बाले सोडा अनं येशुले मारी टाका. 21 सुभेदारनी त्यासले ईचारं की,
“या दोन्हीसमातीन कोणले तुमनाकरता सोडु अशी तुमनी ईच्छा शे?” त्या
बोलणात, “बरब्बाले!” 22 “पिलातनी त्यासले ईचारं, मंग ज्याले ख्रिस्त
म्हणतस, त्या येशुनं मी काय करू?” सर्वा बोलणात, “त्याले क्रुसखांबवर
खिया!” 23 पिलात बोलणा, “का बर? त्यानी काय वाईट करेल शे?”
तवय त्या आखो वरडीन बोलणात; “त्याले क्रुसखांबवर खिया!” 24 जवय
पिलातनी दखं आपल काहीच नही चाली राहिनं, उलट जास्तच गडबड व्हई
राहिनी तवय त्यानी पाणी लिधं अनं लोकससमोर हात धोईसन सांगं, “मी ह्या
न्यायी माणुसना रक्तबद्दल निर्दोष शे, तुमनं तुम्हीन दखी ल्या!” 25 यानावर
लोकसनी उत्तर दिधं “यानं रक्त आमनावर अनी आमना पोऱ्यासवर राहो!”
26 तवय पिलातनी त्यासनाकरता बरब्बाले सोडं; अनं येशुले फटका मारीन
क्रुसखांबवर खियाकरता सोपी दिधं. 27 नंतर सुभेदारना सैनिक येशुले वाडामा
लई गयात अनी त्याना चारीबाजुले सैन्य गोळा करी लिधं. 28 मंग त्याना
कपडा काढिन त्याले गडद लाल रंगना झगा घाली दिधा. 29 अनी त्यासनी
काटेरी झुडूपना मुकूट गुंफीण त्याना डोकावर ठेवा, त्याना उजवा हातमा वेत
दिधा अनी त्यानापुढे गुढघा टेकीन, “हे यहूद्यासना राजा तुना जयजयकार
होवो!” अस बोलीन त्यानी थट्टा करी. 30 त्या त्यानावर थुंकनात अनं वेत
लिसन त्याना डोकावर माराले लागनात. 31 मंग त्यासनी थट्टा करानंतर
त्यासनी त्याना आंगमातीन तो झगा काढीन त्याना कपडा त्याले घाली दिधात
अनी त्याले क्रुसखांबवर खियाकरता लई गयात. 32 त्या बाहेर जाई राहीतात
तवय शिमोन नावना एक कुरेनेकर माणुस त्यासले दखायना, त्यासनी त्याले
येशुना क्रुसखांब उचलीन लई जावाकरता जबरदस्ती करी. 33 मंग गुलगुथा
नावनी जागा, म्हणजे, “कवटीनी जागा” आठे ईसन पोहचावर 34 त्यासनी
त्याले कडु मसाला मिसाळेल द्राक्षरस पेवाले दिधा; पण तो चाखीन दखावर,
त्यानी तो पिधा नही. 35 त्याले क्रुसखांबवर खियावर त्यासनी चिठ्ठ्या टाकीन
त्याना कपडा वाटी लिधात. 36 नंतर त्यासनी तठे बशीन त्यानी राखन करी.
37 त्यासनी त्याना दोषपत्रना लेख त्याना डोकावर क्रुसखांबवर लाया, तो
असा की, हाऊ यहूदीसना राजा येशु शे. 38 नंतर त्यासनी येशुनासंगे दोन
लुटारूसले, एकले उजवीकडे अनी एकले डावीकडे असा क्रुसखांबवर
खियात. 39 अनी जवळतीन जाणारासनी डोकं हालाईन त्यानी अशी निंदा
करी की, 40 “अरे मंदिर तोडीन तिन दिनमा बांधणारा! स्वतःले वाचाड तु
देवना पोऱ्या व्हई तर क्रुसखांबवरतीन खाल ये!” 41 तसच मुख्य याजक,
शास्त्री अनं वडील लोके या पण थट्टा करीसन बोलणात की; 42 “त्यानी
दुसरासनं तारण करं; त्याले स्वतःले वाचाडता येत नही! तो इस्राएलसना राजा
शे; त्यानी आते क्रुसखांबवरतीन खाल यावं, म्हणजे आम्हीन त्याना ईश्वास
करू! 43 तो देववर ईश्वास ठेवस तो देवना पोऱ्या शे; त्याले तो प्रिय व्हई तर
त्यानी त्याले आते सोडवाव!” 44 ज्या चोर त्यानासंगे क्रुसखांबवर व्हतात
त्यासनी पण त्यानी तशीच थट्टा करी. 45 दुपारना बारा वाजापाईन ते तीन
वाजापावत सर्वा देशवर अंधार पडेल व्हता. 46 दुपारना तीन वाजनात तवय
येशु जोरमा आरोळी मारीन बोलना, “एलोई, एलोई, लमा सबकतनी?”
म्हणजे “मना देव, मना देव, तु मना त्याग का बरं करा?” 47 तवय ज्या तठे
उभा व्हतात त्यासनामातीन बराच जण हाई ऐकीन बोलणात, “दखा, तो
एलियाले बलाई राहिना!” 48 तवय एकजणनी लगेच पयत जाईसन तुरट
पदार्थमा स्पंज बुडाईन तो वेत नावना वनस्पतीना काठीवर ठिसन त्याले पेवाले
दिधा. 49 पण बाकिना बोलणात, “राहु द्या, एलिया त्याले वाचाडाले येस का
नही हाई दखुत!” 50 मंग परत येशुनी मोठी आरोळी मारीन प्राण सोडा. 51
तवय मंदिरमधला पडदा वरपाईन खालपावत फाटीन दोन तुकडा व्हयनात,
जमीन कांपनी, खडक फुटनात, 52 तवय कबरी उघडनात अनी झोपेल बराच
पवित्र लोकसना मृतदेह जिवत व्हयनात. 53 त्या त्यासना पुनरूत्थाननंतर
कबरसमातीन निंघीसन पवित्र नगर यरूशलेमा गयात अनी बराच लोकसले
दिसनात. 54 जमादार अनं त्यानाबरोबर येशुवर लक्ष ठेवनारा भूकंप अनं
घडेल गोष्टी दखीन भलता घाबरनात अनं बोलणात “खरंच हाऊ देवना पोऱ्या
व्हता!” 55 तठे बऱ्याच बाया, हाई दुरतीन दखी राहिंत्यात, त्या गालीलतीन
येशुनी सेवा करत त्याना मांगे येल व्हत्यात. 56 त्यामा मग्दालीया मरीया,
याकोब अनं योसे यासनी आई मरीया अनं जब्दीनी बायको ह्या व्हत्यात. 57
मंग संध्याकाय व्हवावर अरिमथाई गावना योसेफ नावना एक श्रीमंत माणुस
वना, हाऊ पण येशुना शिष्य व्हता. 58 त्यानी पिलातजोडे जाईसन येशुनं
शरीर मांगं तवय पिलातनी ते देवानी आज्ञा दिधी. 59 योसेफनी ते शरीर लिसन

तागना स्वच्छ कापडमा गुंढाळं. 60 त्यानी ते खडकमा बनाडेल आपली
नविन कबरमा ठेवं अनी कबरना तोंडवर भली मोठी धोंड लाई दिधी अनं तो
निंघी गया. 61 तठे कबरसमोर मग्दालीया मरीया अनं दुसरी मरीया ह्या बठेल
व्हत्यात. 62 दुसरा दिन म्हणजे शब्बाथ दिननंतरना दिनले मुख्य याजक अनं
परुशी पिलातकडे गोळा व्हईन बोलनात, 63 "महाराज, आमले आठवण शे
तो फसाडणारा जिवत व्हता तवय बोलणा व्हता, 'मी तीन दिन नंतर मी परत
जिवत व्हसु." 64 म्हणीन तिन दिनपावत कबरवर पहारा ठेवानी आज्ञा घा,
कदाचित त्याना शिष्य रातले ईसन त्याले चोरी ली जातीन अनं तो मरेल
मातीन ऊठेल शे, अस लोकसले सांगतीन; शेवटली लबाडी पहिल्या पेक्षा
वाईट व्हई. 65 पिलातनी त्यासले सांगं; "तुमना जोडे पहारेकरी शेतस जा
तुमले जशा पहारा ठेवता ई तस करा." 66 मंग त्या गयात अनं धोंडवर
शिक्का मारीन कबरवर पहाराकरी ठेवात अनं कबर सुरक्षित करी.

28 शब्बाथना शेवट रविवारना दिन उजाडताच मग्दालीया मरीया अनं
दुसरी मरीया ह्या कबर दखाले वनात. 2 तवय दखा, मोठा भूकंप
व्हयना; कारण प्रभुना दूतनी स्वर्गमातीन उतरीसन धोंड एकबाजुले लोटी
अनं तिनावर तो बठना. 3 त्यानं रूप विजनामायक व्हतं अनं त्याना कपडा
बर्फनामायक व्हतात. 4 पहारेकरी त्याले घाबरी थरथर कापाले लागनात
अनं मरेलना मायक व्हई गयात. 5 देवदूत त्यासले बोलणा, "तुम्हीन घाबरू
नका," क्रुसखांबवर खियेल येशुले तुम्हीन शोधी राहिनात, हाई माले माहित
शे. 6 तो आठे नही शे, कारण त्यानी सांगेल प्रमाणे तो जिवत व्हयेल शे,
या, प्रभु झोपेल व्हता ती हाई जागा दखा. 7 अनी लवकर जाईसन त्याना
शिष्यसले सांगा की तो मरेल मातीन उठेल शे, दखा तुमना पहिले गालीलमा
जाई राहिना, तठे तुम्हीन त्याले दखशात, दखा, मी तुमले हाई सांगेल शे.
8 तवय त्या बाया घाबरीन अनं भलताच खूश व्हईसन लगेच कबरपाईन
निंघीन त्याना शिष्यसले हाई गोष्ट सांगाले पळण्यात. 9 मंग दखा येशु
त्यासले भेटीन बोलणा, "शांती असो," त्यासनी जोडे जाईसन त्याना पाय
धरीन त्याले नमन करं. 10 तवय येशु त्यासले बोलणा, "घाबरू नका, जा
अनी हाई मना भाऊसले सांगा, यानाकरता की त्यासनी गालीलमा जावाले
पाहिजे, तठे त्या माले दखतीन." 11 जवय त्या जाई राहिंत्यात, तवय
दखा, पहारेकरीसमातीन बराच जणसनी नगरमा जाईन घडेल सर्व गोष्ट मुख्य
याजकसले सांगी. 12 तवय त्यासनी अनं वडील लोकसनी मिळीन योजना
बनाडी अनी पहारेकरीसले बराच चांदीनां शिक्का दिधात 13 अनी सांगं की,
"आम्हीन झोपेल व्हतुत तवय त्याना शिष्यसनी रातले ईसन त्याले चोरी लई
गयात, अस सांगा 14 अनी सुबेदारना कानवर हाई गोष्ट गई तर आम्हीन
त्याले समजाडीन तुमले चिंतामुक्त करसुत." 15 मंग त्यासनी चांदीना शिक्का
लिसन त्यासले जश सांगेल व्हतं तसच करं, अनी हाई गोष्ट यहूदी लोकसमा
पसरनी, अनी आजपावत तशीच चालु शे. 16 इकडे अकरा शिष्य गालीलमा
जो डोंगर येशुनी सांगी ठेयल व्हता त्यानावर गयात. 17 अनी त्यासनी त्याले
दखीन नमन करं तरी बराच जणसले शंका वाटनी. 18 तवय येशु जोडे ईसन
त्यासले बोलणा, "स्वर्गमा अनी पृथ्वीवर सर्वा अधिकार माले देयल शे. 19
यामुये तुम्हीन जाईसन सर्वा राष्ट्रमाधला लोकसले शिष्य करा; त्यासले पिता,
पुत्र अनं पवित्र आत्माना नावतीन बाप्तिस्मा घा, 20 अनं ज्या आज्ञा मी तुमले
देयल शेतस त्या त्यासले पाळाले शिकाडा अनी दखा युगना अंतपावत मी
सदासर्वकाळ तुमनासंगे शे." (aiōn g165)

मार्क

1 देवना पोऱ्या येशु ख्रिस्तनी सुवार्तानी हाई सुरवात शे. **2** यशया संदेष्टानी
लिखेल शे की, "देव बोलना, 'मी मना दूतले तुना पहिले धाडसु तो
तुनी वाट तयार करी.' **3** जंगलमा घोषणा करनारानी वाणी अशी व्हयनी
की, 'प्रभुना मार्ग तयार करा; त्यानी वाट नीट करा तसच हाई व्हयनं!'" **4**
"पापसपाईन फिरा अनी बाप्तिस्मा करी ल्या," असा प्रचार करत बाप्तिस्मा
करनारा योहान जंगलमा प्रकट व्हयना. **5** तवय यरूशलेम शहर अनी
यहूदीयाना प्रदेश मधला सर्व लोके त्यानाकडे येवाले लागनात, त्याना प्रचार
ऐकीन त्यासनी पाप कबुल करात अनी योहान कडतीन यार्देन नदीमा
बाप्तिस्मा करी लिधा. **6** योहान उंटसना केससपाईन बनाडेल कपडा घाले,
कंबरले कातडाना पट्टा बांधे अनी तो रानमध अनं टोळ खाये. **7** तो त्याना
प्रचारमा अस सांगे, "मना नंतर एकजण असा ई राहिना तो मनापेक्षा इतला
सामर्थ्यशाली राही की, वाकीसन त्याना पायमधला जोडानी दोरी सोडानी पण
मनी लायकी नही. **8** मी तर तुमले पाणीघाई बाप्तिस्मा देयल शे; पण तो तुमले
पवित्र आत्माघाई बाप्तिस्मा दि." **9** त्या दिनसमा येशुनी गालील प्रदेशमा
नासरेथ गावतीन ईसन योहान कडतीन यार्देन नदीमा बाप्तिस्मा करी लिधा. **10**
येशु पाणीमाईन वर येस नही येस तोच स्वर्ग उघडेल शे अनं पवित्र आत्मा
कबुतरना मायक त्यानावर उतरी राहीना अस त्यानी दखं; **11** तवय लगेच
स्वर्गमाईन अशी वाणी व्हयनी की, "तु मना पोऱ्या, माले परमप्रिय शे, तुनावर
मी भलताच खूश शे." **12** मंग पवित्र आत्मा त्याले लगेच जंगलमा लई गया;
13 तो जंगलमा चाळीस दिन राहीना, त्यानासंगे जंगलना जनावरस शिवाय
कोणी बी नव्हतं, तठे सैतानी येशुनी परिक्षा लिधी. त्यानंतर देवदूत ईसन
त्यानी सेवा कराले लागनात. **14** मंग हेरोद राजानी योहानले कैदखानामा
टाकानंतर, येशु गालीलमा देवना राज्यनी सुवार्ता सांगी राहींता. **15** अनं बोली
राहींता, "येळ पुरी व्हई जायल शे, देवनं राज्य जोडे येल शे! म्हणीसन
पापसपाईन फिरा अनी सांगेल सुवार्तावर ईश्वास ठेवा!" **16** मंग येशु गालील
समुद्रना काठवरतीन जाई राहींता, तवय त्यानी शिमोन अनी त्याना भाऊ
आंद्रिया, या मासा धरनारा भाऊसले समुद्रमा जाळं टाकतांना दखं. **17** येशुनी
त्यासले सांगं, "मनामांगे या म्हणजे, लोकसले देवना राज्यमा कसं लयतस,
हाई मी तुमले शिकाडसु." **18** मंग त्यासनी लगेच जाळं तठेच टाकं अनी
त्या त्याना मांगे निंघनात. **19** मंग तठेन थोडा पुढे जावानंतर येशुनी जब्दीना
पोऱ्या याकोब अनं योहान ह्या दोन्ही भाऊसले नावमा जाळं सवारतांना दखं.
20 लगेच त्यानी त्या दोन्ही भाऊसले बलायं तवय त्यासनी त्यासना बाप
जब्दीले त्याना मजुरससंगे नावले सोडीसन त्या येशुना मांगे निंघी गयात. **21**
मंग येशु अनी त्याना शिष्य कफर्णहुम गावले गयात लगेच त्यानी शब्बाथ
दिनले यहूदी लोकसना सभास्थानमा जाईसन प्रचार करा. **22** त्याना प्रचार
ऐकीन लोके थक्क व्हई गयात कारण तो शास्त्री लोकेसनामायक बोली नही
राहींता, तो तर पुरा अधिकार त्यालेच शे असा प्रचार करी राहींता. **23**
तवय तठेच सभास्थानमा दुष्ट आत्मा लागेल माणुस व्हता तो वरडना, **24**
अनी बोलना, "हे येशु नासरेथकर, तुना आमना काय संबंध? तु आमना नाश
कराले येल शे का? तु कोण शे, हाई माले चांगलच माहित शे, तु देवना पवित्र
माणुस शे." **25** येशुनी त्या दुष्ट आत्माले धमकाडीन सांगं, "चुप ऱ्हाय अनी
यानामातीन निंघी जाय!" **26** तवय तो दुष्ट आत्मा जोरमा वरडाले लागना
अनी त्या माणुसले पिळीसन त्यामातीन निंघी गया. **27** हाई दखीसन सर्व
लोके चमकाई गयात अनी त्या एकमेकसले ईचारू लागणात, "हाई काय शे?
हाई काय नवं शिक्षण? तो दुष्ट आत्मासले पण अधिकारतीन आज्ञा देस अनं
त्या त्यानं ऐकतस बी!" **28** येशुनी किर्ती हाई लगेच गालील प्रदेशना चारीमेर
वारानामायक पसरनी. **29** मंग येशु सभास्थानमातीन निंघीसन लगेच याकोब
अनी योहान यासनासंगे शिमोन अनं आंद्रिया यासना घर गया. **30** शिमोननी
सासु तापमा ती खाटवर झोपेल व्हती तिनाबद्दल लगेच त्यासनी येशुले सांगं.
31 तवय येशु तिनाजोडे गया, त्यानी हात धरीन तिले ऊठाडं, लगेच तिना
ताप निंघी गया अनं ती त्यासनी सेवा कराले लागनी. **32** संध्याकाय व्हयनी
तवय लोके आजारी अनी दुष्ट आत्मा लागेलसले येशुकडे लई वनात. **33**
अनी शहरना सर्व लोकसनी दारजोडे गर्दी करी. **34** तवय येगयेगळा आजार
व्हयेल लोकसले त्यानी बरं करं. बराच भूत लागेलसले चांगलं करं अनं तो
दुष्ट आत्मा लागेलसले बोलु दि नही राहींता, कारण तो कोण शे, हाई त्यासले
माहित व्हतं. **35** मंग येशु पहाटमा ऊठीसन घरना बाहेर निंघना अनं गावना
बाहेर एकांतमा गया अनी त्यानी तठे प्रार्थना करी. **36** तवय शिमोन अनं
त्याना सोबतना त्याले शोधाले गयात. **37** तो त्यासले सापडना तवय त्या
त्याले बोलनात, "सर्व लोके तुमले शोधी राहींनात." **38** मंग येशु त्यासले
बोलना, "चला आपण जोडेना गावसमा जाऊ म्हणजे माले तठे प्रचार करता
ई, कारण त्यानाकरताच मी येल शे, हाऊच मना उद्देश शे." **39** असाच तो
पुरा गालील प्रदेशना यहूदी लोकसना सभास्थानमा प्रचार करत फिरना अनी
बराच लोकसमाईन दुष्ट आत्मासले काढं. **40** तवय एक कुष्टरोगी त्यानाकडे
वना अनी त्याना समोर पाया पडीन त्यानी त्याले अशी ईनंती करीसन बोलना,
"तुनी ईच्छा व्हई, तर तु माले शुध्द कर." **41** तवय येशुले त्यानी किव वनी
अनी त्यानी त्याना हात धरीसन सांगं, "मनी ईच्छा शे, तु शुध्द व्हई जाय."
42 अनी लगेच त्यानं कुष्ट निंघी गयं अनं तो शुध्द व्हई गया **43** मंग येशुनी
त्याले ताकीद दिसन लगेच धाडी दिधं. **44** अनी सांगं की, "दख कोणलेच
काही सांगु नको. तर तु स्वतः जाईसन याजकले दखाड, तुना कुष्टरोग निंघी
गया, अनी शुध्द व्हवानंतर जे अर्पण मोशेनी देवानं ठराई देयल शे; ते अर्पण
कर म्हणजे याजकले खरं पटी." **45** पण बाहेर जाईसन त्यानी सर्व लोकसले
सांगं, त्यामुये येशुनी इतली प्रसिध्दी व्हयनी की, त्याले शहरमा मोकळं फिरानं
कठीण व्हई गयं, म्हणीन तो एकांतमा ऱ्हावाले गया, तरी पण चारीबाजुतीन
लोके त्यानाकडे ईज राहींतात.

2 थोडा दिन नंतर येशु कफर्णहुम गावमा परत वना, अनी तो घर शे, हाई
लोकसनी ऐकं. **2** तवय त्याना घरमा ईतला लोकसनी गर्दी करी की,
दारमाईन घुसाले सुध्दा जागा नव्हती, तठे जमेल लोकसले त्यानी संदेश दिधा.
3 तवय लखवा व्हयेल माणुसले चारजण त्यानाकडे उचलीसन लई वनात. **4**
गर्दी इतली व्हयेल व्हती की, त्यानाजोडे जावाले जागाच नव्हती, म्हणीन

त्या घरवर चढनात. येशु जठे उभा व्हता तठला कौले त्यासनी काढी लिधात
अनी जी खाटवर तो लखवा व्हयेल माणुस झोपेल व्हता त्यासनी ती खाट तठे
खाल उतारी दिधी. 5 मी त्याले बरं करसु हाऊ त्यासना ईश्वास दखीसन
येशुनी लखवा व्हयेल माणुसले सांगं, "हे पोऱ्या, तुना पापसनी क्षमा व्हयेल
शे." 6 काही शास्त्री लोके तठे बशेल व्हतात. त्या आपला-आपला मनमा
ईचार कराले लागनात की, 7 "हाऊ असा कसा काय बोलस? हाऊ तर देवनी
निंदा करी राहीना! कोणीच देवना शिवाय पापनी क्षमा करू शकस नही!" 8
येशुले त्याना आत्मिक दृष्टीघाई लगेच दखायनं की, शास्त्रीसना मनमा काय
ईचार चाली राहिनात. तो त्यासले बोलना, "तुम्हीन आपला मनमा हाऊ ईचार
कसाले करी राहिनात? 9 'तुना पापनी क्षमा व्हई गई,' अस लखवा व्हयेल
माणुसले बोलानं की, 'ऊठ, तुनी खाट उचलीन, चालाले लाग' हाई बोलनं,
कोणतं सोपं शे? 10 मनुष्यना पोऱ्याले जगना पापनी क्षमा कराना अधिकार
शे," हाई तुमले समजाले पाहिजे अस बोलीन येशुनी लखवा व्हयेल माणुसले
सांगं, 11 "मी तुले सांगस की, ऊठ, तुनी खाट उचलीन घर जाय!" 12 मंग
तो ऊठना अनी लगेच त्यानी खाट उचलीन सर्व लोकस समोरतीन गया,
हाई दखीन सर्व लोके चमकाई गयात, त्या देवना गौरव करीसन बोलनात,
"आम्हीन अस कधीच दखेल नव्हतं!" 13 मंग येशु परत गालील समुद्रना
काठवर गया अनी सर्व लोकसनी गर्दी त्यानाजोडे वनी. तवय तो त्यासले
शिकाडू लागना. 14 मंग समुद्रना काठवरतीन तो जाई राहिंता, तवय त्यानी
अल्फिना पोऱ्या लेवीले जकात नाकावर बशेल दखं, अनी त्याले सांगं,
"चल मनामांगे ये," तवय लेवी ऊठीसन त्यानामांगे गया. 15 मंग येशु लेवीना
घर जेवाले गया. तठे येशु अनी त्याना शिष्य यासना पंगतमा बराच जकातदार
अनी पापी लोके जेवाले बशेल व्हतात. कारण असा बराच लोके त्याना मांगे
येल व्हतात. 16 तवय परूशी पंथमधला शास्त्री लोकसनी दखं की, येशु
जकातदार अनं पापी लोकससंगे जेवण करी राहीना, त्या त्याना शिष्यले
बोलनात, "हाऊ असा लोकससंगे का बर जेवण करस?" 17 हाई ऐकीसन
येशु त्यासले बोलना, "निरोगी माणुसले वैधनी गरज ऱ्हास नही, तर आजारी
माणुसले ऱ्हास, मी धार्मिक माणससले नही, तर पापी माणससले बोलावाले
येल शे." 18 बाप्तिस्मा देणारा योहानना शिष्य अनी परूशी ह्या उपास करतस,
म्हणीन काही लोके ईसन येशुले ईचारू लागनात, "योहानना शिष्य अनी
परूशीसना शिष्य उपास करतस मंग तुमना शिष्य उपास का बर करतस नही?"
19 येशुनी त्यासले सांगं, "जोपावत वऱ्हाडीसनासंगे नवरदेव शे, तोपावत त्या
उपाशी राहतीन काय? जोपावत नवरदेव त्यासनासंगे शे तोपावत त्या उपाशी
राहूच शकत नही." 20 पण असा दिन येवाव शे की, नवरदेव त्यासनापाईन
येगळा व्हई, तवय त्या उपास करतीन. 21 कोणी नवा कपडाना तुकडा
ठिगळं पडेल जुना कपडाले लावस नही, लाव तर ठिगळाकरता लायल
कपडा जुना कपडाले अजुन फाडी टाकी अनी ठिगळं अजुन मोठं व्हई जाई.
22 कोणी नवा द्राक्षरस कातडापाईन बनाडेल जुनी थैलीमा भरीन ठेवस नही.
जर तसं करं तर थैली फाटी जाई, अनी सर्व द्राक्षरस सांडाई जाई. म्हणीसन
नवा द्राक्षरस नवा थैलीमा भरीन ठेवतस. 23 एकदाव अस व्हयनं की, शब्बाथ
दिनले येशु त्याना शिष्यससंगे वावरमाईन जाई राहींता. जाता जाता शिष्य
ओंब्या तोडीन खाई राहींतात. 24 हाई दखीसन परूशी येशुले बोलनात,
"दख, तुना शिष्य अस कामकरी राहीनात जे शब्बाथ दिनले नियमप्रमाणे
करतस नही!" 25 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, "तुम्हीन कधी हाई वाचं नही
का? की, जवय दावीद राजा अनी त्यानासंगे ज्या व्हतात, त्यासले भूक
लागनी अनं त्यासनाजोडे खावाले काहीच नव्हतं तवय दावीद राजाने काय
करं, 26 कशा तो देवना मंदिरमा गया अनी देवले अर्पण करेल भाकरी ज्या
याजकशिवाय कोणीच खातस नही. त्या त्यानीपण खाघात अनी त्यानासंगे
ज्या व्हतात, त्यासले पण खावाव्हात, हाई अब्याथार हाऊ जवय महायाजक
व्हता, तवय हाई घडनं की नही?" 27 आखो तो त्यासले बोलना, "शब्बाथ
दिन हाऊ माणसंसना चांगला करता बनाडेल शे; माणुस शब्बाथ दिनकरता
नही." 28 यामुये मनुष्यना पोऱ्या शब्बाथ दिनना धनी शे.

3 परत येशु सभास्थानमा गया, तठे लुळा हातना एक माणुस व्हता. 2 तो
शब्बाथ दिन व्हता येशु त्या माणुसले बरं करस की काय करस; हाई
दखाकरता काही लोके टपेल व्हतात. म्हणजे त्यानावर आरोप करानी संधी
त्यासले भेटी असा त्यासना बेत व्हता. 3 येशुनी त्या लुळा हातना माणुसले
सांगं "ऊठ, मजारमा उभा ऱ्हाय." 4 मंग त्यानी त्या लोकसले ईचारं,
"नियमशास्त्रप्रमाणे शब्बाथ दिनले एखादाले मदत करानं चांगलं की, वाईट
करानं चांगलं? जीव वाचाडानं चांगलं की, जीव लेवानं चांगलं?" पण त्या
गप्पच राहीनात. 5 मंग येशुनी संतापमा चारीबाजुले दखं अनी त्या लोकसना
कठीण मनले दखीसन त्याले दुःख वाटनं, त्यानी लूळा हातना माणुसले सांगं,
"तुना हात सरळ कर" त्यानी हात सरळ करा, अनी त्याना हात बरा व्हयना.
6 तवय परूशी लगेच बाहेर निंघी गयात अनी येशुले मारी टाकानी योजना
आखाकरता त्यासनी हेरोदीया नावना राजकीय पक्षनी भेट लिधी. 7 मंग
येशु त्याना शिष्यससंगे गालील समुद्रकडे गया, तवय गालील शहरमातीन
लोकसनी गर्दी त्यानामांगे गयी, 8 अनी यहूदीया, यरूशलेम, ईदोन अनं
यार्देन नदीना पलीकडला सर्व गावे अनी सोर अनं सिदोन यासना जवळना
प्रदेशना लोकसनी गर्दीनं गर्दी त्यानी करेल कामसविषयीन्या गोष्टी ऐकीसन
त्यानाकडे वनी. 9 त्याना आजुबाजूले लोके गर्दी करीसन चेंगरी टाकतीन
म्हणीसन त्यानी शिष्यसले पहिलेच एक नाव तयार करीसन ठेवाले सांगं. 10
कारण त्यानी बराच लोकसले बरं करेल व्हतं. म्हणीसन जेवढा रोगी लोके
व्हतात त्या त्याले स्पर्श कराले गर्दी करी राहींतात. 11 जवय जवय दुष्ट
आत्मा लागेल लोके त्याले दखेत तवय त्यानापुढे पडी जायेत अनी जोरमा
वरडीन म्हणेत, "तू देवना पोऱ्या शे!" 12 तवय तो त्यासले ताकिद दिसन
सांगे, मी कोण शे हाई प्रकट करू नका. 13 मंग येशु डोंगरवर चढना अनी
त्याले ज्या माणसे पाहिजे व्हतात त्यासले त्यानी बलायं अनं त्या त्यानाकडे
वनात, 14 तवय त्यानी त्यासनामाईन बारा जणसले निवडं अनी त्यासले प्रेषित
हाई नाव दिधं, ह्यानाकरता की, त्या त्यानासंगे राहतीन अनं तो त्यासले प्रचार
कराले धाडी. 15 अनी त्यासले दुष्ट आत्मा काढाना अधिकार राही. 16 ह्या
बारा जणसले त्यानी निवाडं; ते अस त्यानी शिमोनले पेत्र हाई नाव दिधं. 17
याकोब अनी त्याना भाऊ योहान ह्या जब्दीना पोऱ्यासले येशुनी बोआनेर्गेश,
म्हणजे "गर्जनाना पोऱ्या" अस नाव दिधं; 18 आंद्रिया, फिलीप्प, बर्थलमय,

मत्तय, थोमा, अल्फीना पोऱ्या याकोब, तद्दय, शिमोन कनानी हाऊ रोमी
शासन विरोधी. 19 अनं येशुले धरी देणारा यहुदा इस्कर्योत. 20 मंग येशु घर
वना पण तठे बी लोकसनी ईतली गर्दी करी की, त्याले अनं त्याना शिष्यसले
जेवाले सुध्दा येळ नव्हती. 21 हाई गोष्ट त्याना घरनासना कानवर गयी, तवय
त्या त्याले घर लई जावाकरता तठे वनात, त्या सांगी राहींतात, त्याले येड
लागेल शे. 22 पण यरूशलेम शहरतीन येल शास्त्री सांगेत, "बालजबूलनी
त्याले पछाडेल शे! म्हणीसन त्याले दुष्ट आत्मा काढता येतस." 23 येशुनी
त्यासले जोडे बलायं अनी दृष्टांतमा सांगु लागना की, "सैतानच सैतानले कशा
काढु शकस? 24 एखादा राज्यमा फुट पडनी तर ते टिकू शकस नही. 25
एखादा घरमा फुट पडनी तर ते घर बी टिकु शकस नही. 26 सैतानच स्वतःना
राज्यमा फुट पाडी तर असामा त्याना टिकाव लागाव नही, त्याना शेवट व्हई.
27 "एखादाले, पहीलवान माणुसनी घरनी संपत्ती लुटनी व्हई तर पहिले
त्याले त्या पहीलवान माणुसले बांधनं पडी तरच तो त्याना घरनी संपत्ती लुटू
शकस. 28 "मी तुमले सत्य सांगस की, लोकसनी करेल सर्व पापसनी अनं
त्यासनी करेल देवनी निंदा यासनी बी क्षमा त्यासले भेटी जाई 29 पण जो बी
पवित्र आत्मानी निंदा करी त्यानी कधीच क्षमा व्हवाव नही तो सार्वकालिक
पापना भागीदार राही." (aiōn g165, aiōnios g166) 30 "त्याले सैताननी
पछाडेल शे," असा त्या बोली राहींतात म्हणीसन येशु अस बोलना. 31 तवय
येशुनी माय अनी त्याना भाऊ, बहिण तठे वनात, त्यासनी बाहेर उभा राहिन
त्याले निरोप धाडा. 32 येशुना बाजुले बराच लोके बशेल व्हतात, त्यासनी
त्याले सांगं, "दख, तुनी माय अनं तुना भाऊ, बहिण बाहेर तुनी वाट दखी
राहीनात." 33 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, "कोण मनी माय? अनी कोण मना
भाऊ?" 34 मंग त्यानी तठे बशेल लोकसकडे दखीसन सांगं, "दखा! हाई
मनी माय अनी ह्या मना भाऊ, बहिण! 35 कारण जो देवनी ईच्छाप्रमाणे वागस
तोच मना भाऊ अनं बहिण, अनी तीच मनी माय."

4 परत येशु गालील समुद्रना काठवर उपदेश करू लागना, अनी त्यानाजोडे
लोकेसनी ईतली मोठी गर्दी जमनी की, तो एक नावमा जाईन बसना
अनी सर्व लोके समुद्रना काठवर उभा व्हतात. 2 दृष्टांत दिसन बऱ्याच गोष्टी
शिकाडु लागना अनी आपला उपदेशमा तो त्यासले बोलना; 3 "ऐका! एक
शेतकरी पेरणी कराकरता गया. 4 तो पेरणी करी राहिंता तवय काही दाना
वाटवर पडनात त्यासले पक्षीसनी ईसन खाई टाकं. 5 काही दाना खडकाळ
जमीनवर पडणात त्या लवकर उगनात पण तठे जास्त खालपावत माटी नव्हती
म्हणीन त्यासले मुळकांड्याच वन्यात नहीत. 6 अनी जवय, सुर्य उगना तवय
त्यासले ऊन लागनं अनं त्या सुकाई गयात. 7 काही दाना काटेरी झुडपसमा
पडनात. त्या उगनात पण काटेरी झुडूप इतलं वाढनं की, त्या पिकले वाढुच
दिधं नही म्हणीन पिक काय वनं नही. 8 काही दाना चांगली जमीनवर
पडनात त्या उगनात, मोठा व्हईसन त्याले चांगलं पिक वनं; म्हणजे कोठे
तिसपट, कोठे साठपट, तर कोठे शंभरपट पिक वनं." 9 मंग येशु बोलना,
"ज्याले कान शे, तो ऐको!" 10 मंग जवय येशु एकटा व्हता, तवय त्याना
बारा शिष्य अनं बाकीना शिष्यसनी त्याले ईचारं, दृष्टांतना अर्थ काय शे. 11
तवय येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, "देवराज्यना रहस्यनी माहिती करी लेवानी
तुमले मोकळीक शे," पण ज्या देवराज्यना बाहेर शेतस त्यासले सर्वकाही
दृष्टांत दिसनच सांगनं पडी. 12 "त्या लोके डोयासघाई दखतीन; कानघाई
ऐकतीन, तरी त्यासले काहीच समजाव नही; पण जर त्यासनी समजी लिधं
तर त्या देवकडे वळतीन अनी त्यासले माफी भेटु शकस." 13 येशु आखो
त्यासले बोलना, "तुमले या दृष्टांतना अर्थ नही समजना? तर, सर्व दृष्टांत
कशा समजतीन? 14 शेतकरी पेरस ते देवनं वचन शे. 15 काही लोके पाय
वाटनामायक शेतस अनी त्या दाना म्हणजे देवनं वचन, त्यासना कानवर
वचन पडस नही पडस तोच सैतान येस अनी त्यासना मनमा पेरेल वचनले
हिराई लेस. 16 खडकाळ जमीनवर पेरेल दाना म्हणजे आनंदमा देवनं वचन
स्विकारनारा लोके, खडकाळ जमीनवर पेरेल रोपटासले खालपावत मूळ
धरता येस नही. तसा या लोकसना मनमा देवनं वचन खोलवर जाऊ शकस
नही. 17 त्या रोपे वाढतस पण त्यासना मुळंच निंघतस नही म्हणीन त्या जास्त
काळ टिकतस नही, देवनं वचनना स्विकार करामुये त्यासनावर संकटे येवाले
लागनात, त्यासना छळ होऊ लागना म्हणजे त्या अडखळाले लागतस. 18
काही लोके काटेरी झुडपसमा पेरेलनामायक शेतस म्हणजे त्या देवना वचन
ऐकतस, 19 पण लवकरच त्यासले संसारनी चिंता, पैसानी चिंता अनं इतर
गोष्टीसना लोभ त्यासले भुरळ पाडस अनी त्यासना मनमधला देवना वचननी
वाढ व्हस नही अनी त्यासले ते बिनकामनं करी टाकस. (aiōn g165) 20
त्यानापेक्षा ज्या चांगली जमीननामायक शेतस की, ज्या देवनं वचन ऐकीन
त्याना स्विकार करतस ह्याच लोके तिसपट, साठपट अनं शंभरपट पिक
देतस." 21 मंग येशुनी त्यासले ईचारं, "दिवा लाईसन चंपानाखाल किंवा
खाटना खाल ठेवाकरता लावतस का? त्याना उजेड पडाले पाहिजे म्हणीसन
त्याले दिवठणीवर ठेवाकरता लावतस की नही? 22 ज्या देवराज्यना रहस्य
तुमले आज गुप्त वाटतस, त्या आज नही सकाय तुमनासमोर उघड व्हईच,
ह्यानी खात्री बाळगा." 23 "ज्यासले ऐकाले कान शेतस, त्यासनी ऐकी
ल्या!" 24 परत येशुनी त्यासले सांगं, "तुम्हीन जे ऐकतस ते नीट ध्यानमा
ल्या, ज्या नियमतीन तुम्हीन न्याय करशात, त्याच नियमघाई देव तुमना न्याय
करी अनी त्यानापेक्षा बी वाईट करी. 25 कारण ज्यानाजोडे शे, त्याले अजुन
भेटी अनी ज्यानाकडे नही शे, त्यानाकडे जे व्हई, ते पण त्यानाकडतीन
काढी लेतीन." 26 आखो येशु बोलना, "देवनं राज्य अस शे की, जसं एक
शेतकरीनी वावरमा पेरणी करी. 27 अनी पिक येवाकरता त्यानी काहीच करं
नही फक्त रातले झोपे, सकायले ऊठे, पण इकडे वावरमा पिक उगनं, ते
कश उगनं, हाई त्याले समजणं नही. 28 जमीनमा आपोआप पिक उगस,
पहिले अंकुर मंग कणीस, मंग कंससमा दाणा भरावतस. 29 अस पिक तयार
व्हवानंतर कापणीनी येळ येस तवय शेतकरी ईळा लावस." 30 आखो येशु
बोलना, "मी देवना राज्यले कसानी उपमा देऊ?" "कोणता दृष्टांत सांगीसन
त्यानं वर्णन करू? 31 देवनं राज्य हाई मोहरीना दाणाना मायक शे, जो जमीनमा
पेरणारा दानासमा पृथ्वीवरला सर्वात धाकला दाना ऱ्हास. 32 तरी पण पेरा
नंतर तो जवय उगस तवय बाकीना रोपटास पेक्षा त्यान्या फांद्या ईतल्या मोठ्या
वाढतस की, त्याना फांद्यावर सावलीमा पक्षीपण घरटा बांधीसन राहतस."
33 त्यासनी समजी लेवानी क्षमता ध्यानमा लिसन त्यानी त्यासले बराच

दृष्टांत सांगीन संदेश दिधा. 34 लोकससंगे जवय तो शिकाडे तवय तो दृष्टांत
सांगीसनच शिकाडे, एकांतमा तो त्याना शिष्यसले सर्व दृष्टांत समजाडीसन
सांगे. 35 त्याच दिन संध्याकाय व्हवावर येशुनी शिष्यसले सांगं, "आपण
समुद्रना पलीकडे जाऊ." 36 मंग लोकसले सोडीन तो जी नाववर बशेल
व्हता त्याच नावमा त्याना शिष्य त्याले संगे लई गयात. त्यासनासंगे बाकिन्या
नावपण व्हत्यात. 37 थोडा येळमा मोठं वादय सुरू व्हयनं अनं मोठं-मोठल्या
लाटा नाववर आदळाले लागनात. त्यामुये नावमा पाणी भराले लागनं. 38 येशु
नावना मांगला बाजुले उशीवर डोकं ठिन गाड झोपेल व्हता, तवय शिष्यसनी
त्याले ऊठाडं अनी त्या बोलनात, "गुरजी आपण सर्वांजन मरी जासुत ह्यानी
तुमले चिंता नही का?" 39 तवय येशु ऊभा राहिना, त्यानी वादयले आज्ञा
करी, "शांत व्हई जा!" अनी लाटासले तो बोलना, "थांबी जाय," तवय
वादय बंद व्हई गयं अनी शांतता पसरी गयी. 40 येशुनी शिष्यसले ईचारं,
"तुम्हीन ईतला का बरं घाबरी जातस? तुमले अजुन बी ईश्वास नही का?"
41 मंग शिष्य भलताच घाबरी गयात अनी एकमेकसले सांगु लागनात, "हाऊ
शे तरी कोण? वादय अनी लाटा या पण ह्यानी आज्ञा पाळतस!"

5 मंग येशु अनी त्याना शिष्य गालील समुद्रना पलिकडला गरसेकरसना
प्रदेशमा वनात. 2 येशु नावमातीन उतरना, तवय एक दुष्ट आत्मा लागेल
माणुस कब्रस्तान माईन ईसन त्याले भेटना. 3 तो कब्रस्तानमाच राहे अनं
साखळ्याघाई बांधीनसुध्दा तो कोनाचघाई आवराये नही; 4 कारण त्याले
बराचदाव बेड्यासघाई अनी साखळ्याघाई बांध तरी तो साखळ्या तोडी टाके
अनं बेड्यासना चुराडा करे, त्याले आवरानी ताकद कोनामाच नव्हती. 5 तो
रातदिन कब्रस्तानमा अनं डोंगरंसमा वरडत फिरे, स्वतःले दगडसघाई ठेचीले.
6 जवय त्यानी येशुले दुरतीन दखं, तवय तो पयत ईसन त्याना समोर पाया
पडीन; 7 अनी जोरमा वरडीन बोलना, "हे येशु, परमप्रधान देवना पोऱ्या!
तुले मनाकडतीन काय तरास शे? मी तुले देवनी शपथ घालस, तू माले शिक्षा
देऊ नको!" 8 कारण येशु त्याले बोलना व्हता, "हे दुष्ट आत्मा, ह्या माणुस
माईन निंघी जाय!" 9 येशुनी त्याले ईचारं, "तुनं नाव काय शे?" तो बोलना,
"मनं नाव 'सैन्य' शे, कारण आम्हीन बराच शेतस!" 10 अनी आमले ह्या
प्रदेशमाईन काढु नको; अशा ईनंत्या दुष्ट आत्मासनी येशुले कऱ्यात. 11
तठेच डोंगरजोडे डुकरंसना मोठा कळप चरी राहींता. 12 दुष्ट आत्मासनी
त्याले ईनंती करी की, "आमले त्या डुकरंसमा घुसू दे." 13 त्यानी त्यासले
परवानगी दिधी. मंग त्या दुष्ट आत्मा त्या माणुस मातीन निंघीसन डुकरंसमा
घुसनात अनी त्या जवळपास दोन हजार डुकरे व्हतात. त्या पयत जाईसन
कडावरतीन समुद्रमा पडीसन मरनात. 14 मंग डुकरं चारनारासनी पयत
जाईसन हाई बातमी गावमा अनं वावरंसमा लोकसले सांगी. तवय काय व्हयनं
हाई दखाकरता लोके तठे वनात. 15 तवय त्या येशु जोडे वनात, अनी त्यासनी
ज्यानामा दुष्ट आत्मा व्हतात म्हणजेच सैन्य व्हतं. त्याले शुध्दीवर येल अनं
कपडा घालेल दखं, तवय त्यासले भिती वाटनी. 16 ज्यासनी डोयासघाई दुष्ट
आत्मा लागेल माणुसनी अनी डुकरंसनी हकीकत दखेल व्हती ती त्यासले
सांगी. 17 तवय त्या ईनंती करीसन येशुले सांगु लागनात, तुम्हीन आमना
प्रदेशमातीन निंघी जा. 18 मंग तो नावमा बसताच, बरा व्हयेल माणुस त्याले
ईनंती करीसन बोलना, "मालेपण तुमनासंगे लयी चला!" 19 पण त्यानी
त्याले येऊ दिधं नही. तर त्याले सांगं, तु घर जाय, आपला लोकसले सांगं,
तुनावर दया करीसन प्रभुने तुनाकरता कितलं मोठं कार्य करेल शे. 20 मंग
दुष्ट आत्मा लागेल माणुसनी घडेल सर्व कार्य येशुनी जे त्यानाकरता करेल
व्हतं, ते तो सर्व दकापलीस म्हणजे दहा गावसना शहरमा जाईसन सांगाले
लागना, तवय सर्व लोकसले आश्चर्य वाटनं. 21 मंग येशु नावमा बशीसन परत
पलीकडला काठवर गया. तठे त्यानाजोडे लोकसनी मोठी गर्दी जमनी तवय
तो समुद्रजोडेच व्हता. 22 याईर नावना एक सभास्थानना अधिकारी तठे
वना अनं येशुले दखीसन त्याना पाया पडना. 23 तवय तो येशुले कळकळ
करीसन ईनंती करू लागना की, "मनी धाकली पोर मराले टेकेल शे. ती
वाचाले पाहिजे म्हणीसन तुम्हीन ईसन तिना डोकावर हात ठेवा!" 24 मंग येशु
त्यानासंगे जावाले निंघना तवय लोकसनी मोठी गर्दी बी त्याना मांगे निंघनी.
अनी त्यासनी त्याना आजुबाजू गर्दी करी. 25 ती गर्दीमा एक बाई व्हती
तिले बारा वरीस पाईन रक्तस्रावना आजार व्हता, 26 तिनाजोडे व्हतं नव्हतं
तितलं सगळंच खर्चाई जायल व्हतं. तिले बराच तरास व्हता म्हणीन तिनी
वैघसकडतीन ईलाज करा तरी फरक पडना नही, उलटा आजार जास्तीज
वाढी जायेल व्हता. 27 ती येशु बइलन्या गोष्टी ऐकीसन त्या गर्दीमा घुसनी
अनी त्यानाकडे ईसन त्याना कपडासले हात लाया, 28 कारण ती सांगे, "मी
याना कपडासले जरी हात लावसु तरी बरी व्हसु." 29 तवय लगेच तिना
रक्तस्राव बंद व्हई गया अनं तिना शरिरले जानवणं मी या आजारपाईन मुक्त
व्हई जायल शे. 30 तवय येशुनी हाई लगेच वळखं की, आपलामातीन शक्ती
निंघनी, तवय त्यानी मांगे वळीन गर्दीमा ईचारं, "मना कपडासले कोणी हात
लाया?" 31 पण त्याना शिष्य त्याले बोलनात, "लोकसनी गर्दी आपला
आजुबाजूले शे हाई तुम्हीन दखी राहीनात; तरी माले कोणी हात लाया, हाई
कसं काय ईचारी राहीनात?" 32 तरी बी हाई कोणी करं, हाई दखाकरता
येशुनी चारीबाजुले नजर फिराई. 33 तवय ती बाई तिनासंगे जे काही घडेल
व्हतं. तिनी ते वळखं अनी घाबरीसन अनं थरथर कापत त्यानापुढे वनी अनी
गुडघा टेकिन त्यानापुढे पडीसन तिनी त्याले घडेल सर्वकाही खरंखरं सांगं.
34 येशु तिले बोलना, "बाई, तुना ईश्वासनी तुले बरं करेल शे. सुखरूप जाय,
तुना आजारपाईन तु मुक्त शे." 35 येशु हाई बोली राहींता ईतलामा तठे
सभास्थानना अधिकारीना घरतीन काही लोकसनी ईसन अधिकारीले सांगं
की, "तुमनी पोर मरी गई. आत्ते गुरजीले कशाले तरास देतस." 36 तवय
येशुनी त्यासनं बोलनं ऐकं, पण त्यासनाकडे ध्यान नही देता तो सभास्थानना
अधिकारीले बोलना, "घाबरू नको, ईश्वास ठेव." 37 तवय त्यानी पेत्र,
याकोब, अनं याकोबना भाऊ योहान यासना शिवाय त्यानी आपलासंगे
कोणलेच येऊ दिधं नही. 38 अनी त्या अधिकारीना घरना जोडे येताच येशुनी
हंबरडा फोडीन रडणारासना अनं शोक करणारसना गोंधळ व्हयेल दखा. 39
तो मजार जाईसन त्यासले बोलना, "तुम्हीन कसाले रडतस अनी गोंधळ
करतस? पोर मरेल नही, झोपेल शे!" 40 तवय त्यासनी त्यानी थट्टा करी, पण
त्यानी त्या सर्वासले बाहेर काढी दिधं अनी पोरना माय बापले अनी आपला
तिन शिष्यसले लिसन पोर व्हती त्या खोलीमा गया. 41 मंग त्या पोरना हात

धरीसन तो बोलना, “तलिथा कुम” याना अर्थ, “पोरी, मी तुले सांगस ऊठ!”
42 ती बारा वरीसनी पोर लगेच ऊठीसन चालाले लागनी त्या हाई दखीसन
चमकाईनात. 43 हाई बात कोणलेच सांगु नका अस येशुनी त्यासले बजाईन
सांगं, अनी “हिले काहीतरी खावाले घा” अस तो त्यासले बोलना.

6 मंग येशु तठेन निंघीसन आपला नासरेथ गावले परत वना, अनं त्यानामांगे
त्याना शिष्य बी तठे वनात. 2 तो जवय शब्बाथ दिनले सभास्थानमा
शिकाडी राहिंता तवय तठला लोके त्यानं ऐकीन थक्क व्हईसन बोलनात की,
ह्या सर्व गोष्टी ह्याले कोठेन मिळण्यात? ह्याले काय हाई बुध्दी देवामा येल शे?
अनी हाऊ चमत्कार कशा करस? 3 अनं जो सुतार शे, अनी मरीयाना पोऱ्या
अनी याकोब, योसेफ, यहूदा, शिमोन, ह्यासना भाऊ तो हाऊच शे ना? त्यान्या
बहिणी या आपलाबरोबर शेतस ना? म्हणीन त्यासनी त्याले नकार. 4 येशु
त्यासले बोलना, जो संदेश्टा ऱ्हास, त्याले आपला घरमा, नातलगसमा अनं
आपला गावमा मानपान भेटस नही पण दुसरा लोके त्यासना सन्मान करतस.
5 त्यानी तठे थोडाच आजारीसले हात ठेईन बरं करं, यानाशिवाय त्याले तठे
कोणताच चमत्कार करता वना नही. 6 त्यासनी येशुवर ईश्वास ठेया नही
म्हणीन त्याले आश्चर्य वाटनं. तवय तो प्रचार करत गाव-गाव फिरना. 7 मंग
येशुनी बारा शिष्यसले बलाईसन त्यासले दुष्ट आत्मा काढाना अधिकार दिधा
अनी दोन दोन जणसनी जोडी करीसन त्यासले धाडी दिधं 8 अनी त्यानी
त्यासले आज्ञा करी की, “प्रवासकरता काठी शिवाय काहीच लई जाऊ नका
भाकर, झोळी अनं कमरबंदमा पैसा लई जाऊ नका. 9 तरी पायमा जोडा
घालीन चाला अनी संगे सदरा लेवु नका.” 10 आखो तो त्यासले बोलना,
“ज्या घरमा तुमनं स्वागत करतीन त्याच घरमा गाव सोडा पावत ऱ्हावा. 11
अनी ज्या गावना लोके तुमना स्विकार करावं नही अनी तठला कोणीच
तुमनं ऐकाऊत नही तवय तठेन निंघाना येळले तुमना पायनी धुळ तठेच
झटकी टाका. कारण ती त्यासले चेतावणी राही.” 12 त्यासनी तठेन जाईसन
लोकसले प्रचार करीसन सांगं, “पाप सोडा अनी देवकडे वळा.” 13 त्यासनी
बराच दुष्ट आत्मा काढात अनी बराच आजारीसले तेल लाईन बरं करं. 14
येशुबद्दल हेरोद राजानी ऐकं कारण त्यानं नाव गाजेल व्हतं अनी काही लोके
अस म्हणी राहींतात, “बाप्तिस्मा करनारा योहान मरेल मातीन जिवत व्हयेल
शे, म्हणीसन हाई चमत्कारनी शक्ती त्यानामा कार्य करी राहीनी.” 15 कोणी
त्याले “एलिया” म्हणे तर कोणी म्हणेत संदेश्टा शे म्हणजेच “जुना संदेष्टासना
मायक एक शे.” 16 पण हेरोद हाई ऐकीसन बोलना, “हाऊ बाप्तिस्मा करनारा
योहान शे! ज्याना मी शिरच्छेद करा, तो हाऊ योहान जिवत व्हयेल शे!”
17 हेरोदनी माणसे धाडीसन योहानले पकडीन कैदखानामा ठेयेल व्हतं.
कारण त्याना भाऊ फिलीप्प यानी बायको हेरोदीया हिनासंगे हेरोद राजानी
लगीन करेल व्हतं. 18 अनी बाप्तिस्मा करनारा योहान हेरोदले सांगे, “तु
तुना भाऊनी बायकोसंगे लगीन करं, हाई अयोग्य शे.” 19 यामुये हेरोदिया
हाई योहानना व्देष करे, तीनी त्याले मारानी ईच्छा व्हती पण हेरोदमुये तिले
काहीच करता वनं नही. 20 योहान हाऊ धार्मीक अनं पवित्र माणुस शे हाई
हेरोदले माहित व्हतं म्हणीन तो त्याले घाबरे अनं त्यानं रक्षण करे. तो जे
काही बोले ते ऐकीसन हेरोद गोंधळी जाये, पण तरी तो आनंदमा त्यानं ऐकी
ले. 21 शेवट एक दिन हेरोदिया हिले तिनी संधी भेटनी, कारण त्या दिन
हेरोदना जन्मदिन व्हता. त्यानी सरदार, प्रधान, अनं गालील प्रांतमाधला
मोठा लोकसले जेवणनं निमंत्रण दिधं. 22 मंग हेरोदिया हिना पोरनी स्वतः
मजार राजवाडामा जाईसन नाचगाणा करीसन हेरोदनासंगे जेवणले बसेल
सर्वासले खूश करं, तवय राजा त्या पोरले बोलना, “तुले जे काही पाहिजे ते
मनाकडे मांग म्हणजे मी ते तुले दिसु.” 23 तो वचन दिसन बोलना, “मी
शपथ खाईसन सांगस की, मना अर्धा राज्य पावत जे काही तु मांगशी ते मी
तुले दिसु!” 24 तवय ती पोरनी बाहेर जाईसन आपली मायले ईचारं, “मी
काय मांगु?” तवय ती बोलनी, “बाप्तिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं.” 25 मंग
तिनी लगेच पयत जाईसन राजाले सांग, “बाप्तिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं
ताटमा ठेईसन मनाकरता आत्तेच लई या अशी मनी ईच्छा शे!” 26 तवय
राजा भलताच नाराज व्हयना कारण त्यानी देयल शपथमुये अनी तठे जेवणले
बशेल लोकसनामुये त्याले तिले नकार देता वना नही. 27 तवय राजानी लगेच
शिपाईले कैदखानामा धाडीसन बाप्तिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं लयानी
आज्ञा करी. तवय त्यानी कैदखानामा जाईन त्यानं मुंडकं कापं, 28 अनी
मुंडकं ताटमा ठेईसन त्या पोरले आणी दिधं अनी ती पोरनी ते आपली मायले
दिधं. 29 जवय बाप्तिस्मा करनारा योहानना शिष्यसले हाई बातमी कळनी
तवय त्यासनी त्याना प्रेत उचलीसन कबरमा ठेवं. 30 त्यानंतर प्रेषित येशुले
परत ईसन भेटनात अनं त्यासनी जे काही करेल व्हतं अनी शिकाडेल व्हतं ते
सर्वकाही त्यासनी त्याले सांगं. 31 तठे भरपुर लोके ये जा करी राहींतात
त्यामुये येशुले अनी त्याना शिष्यसले जेवाले सवड भेटी नही राहींती. तवय तो
त्यासले बोलना, “थोडा आराम कराले एकांतमा चला.” 32 मंग त्या नावमा
बशीन एकांतमा निंघी गयात. 33 तवय लोकसनी त्यासले दखी लिधं बराच
जणसनी त्यासले वळखी लिधं अनी तठला गावमधला लोके पायी चालीसन
अनं पयत जाईसन येशु अनी त्याना शिष्यसना पहिलेच तठे पोहची गयात.
34 येशु नावमातीन उतरना तवय त्यानी लोकसनी गर्दी दखी, तवय त्याले
त्यासनी किव वनी कारण त्या बिगर मेंढपाळना भटकेल मेंढरंसना मायक व्हई
जायेल व्हतात. म्हणीन तो त्यासले बराच गोष्टी शिकाडु लागना. 35 जवय
बराच उशीर व्हयना तवय, शिष्य येशुकडे ईसन बोलनात, “हाई एकांतनी
जागा शे, अनी बराच उशीर व्हयेल शे. 36 म्हणीन त्यासले जाऊ घा म्हणजे
लोके आसपासना खेडापाडा अनं गावमा जाईसन स्वतःकरता जेवण ईकत
लेतीन.” 37 पण येशुनी शिष्यसले उत्तर दिधं, “तुम्हीनच त्यासले खावाले
घा,” तवय त्या बोलनात, “आम्हीन दोनशे चांदिना शिक्कासण्या भाकरी
ईकत लईसन त्यासले खावाले देऊत का?” 38 येशु त्यासले बोलना, “तुमना
जोडे कितल्या भाकरी शेतस? जाईसन दखा,” त्या दखीसन बोलनात, “पाच
भाकरी अनी दोन मासा शेतस.” 39 मंग येशुनी शिष्यसले सांगं अनी त्यासनी
सर्व लोकसले हिरवा गवतवर पंगतमा बसाले लायं. 40 तवय त्या शंभर शंभर
अनी पन्नास पन्नासन्या पंक्तीसमा बसनात. 41 तवय येशुनी त्या पाच भाकरी
अनी दोन मासा लिसन त्यावर स्वर्गकडे दखीसन आशिर्वाद मांगा, अनी
भाकरी मोडीसन शिष्यना जोडे त्यासले वाढाले दिध्यात अनी त्यानी त्या
दोन मासा बी सर्वासले वाढाले दिधात. 42 मंग सर्व लोकसनी पोटभर जेवण

करं. 43 अनी शिष्यसनी उरेल मासान्या अनं भाकरीसना बारा डालक्या
भरीन उचल्यात. 44 तठे जेवण खाणारा माणसेच फक्त पाच हजार व्हतात.
45 मंग येशुनी शिष्यसले सांगं, "तुम्हीन नावमा बशीन समुद्रपलीकडला
बेथसैदा गावमा जा, मी लोकसले सोडीसन येस." 46 मंग तो लोकसले निरोप
दिसन डोंगरवर प्रार्थना कराले गया. 47 अनी संध्याकाय व्हयनी तवय येशु
काठवर एकलाच व्हता अनी नाव समुद्रना मध्यभागी व्हती. 48 तवय त्या
त्याले नावमा आवकाया करतांना दखाईनात, कारण वारा विरूध्द दिशाना
व्हता; पहाटले तीन ते सव वाजाना दरम्यान तो समुद्रना पाणीवरतीन चालीन
त्यासनाजोडे वना. अनी त्यासना पुढे जावाना त्याना ईचार व्हता, 49 पण त्या
त्याले पाणीवरतीन चालतांना दखीसन घाबरी गयात अनी "हाई भूत शे!"
अस समजीन त्या वरडाले लागना. 50 कारण त्या सर्व त्याले दखीसन घाबरी
जायेल व्हतात. तवय येशु त्यासले बोलना, "धीर धरा, भिऊ नका, मी शे!"
51 मंग तो त्यासनाजोडे नावमा गया, अनी वारा शांत व्हयना, तवय त्यासले
आश्चर्य वाटनं. 52 कारण त्या पाच हजार लोकसले जेवण खावाडानी गोष्ट
त्यासले समजेल नव्हती कारण त्यासनं मन कठोर व्हयेल व्हतं. 53 त्या
समुद्रपलीकडला गनेसरेत प्रांतमा किनारावर पोहचनात अनी तठे त्यासनी नाव
बांधीसन ठेई. 54 त्या नावमातीन उतरताच येशुले लोकसनी वळखं. 55
अनी त्या आसपासना परीसरमा जठे कोठे माहीत पडनं, तो शे, तठे तठे त्या
आजारी लोकसले खाटवर उचलीसन पयत पयत लई जायेत. 56 तो गाव,
शहर, खेडापाडामा जठे कोठे जाये तठे लोके आजारीसले बजारमा लई जाईन
ठि देत अनी तुना कपडाले हात लावु दे असा त्या त्याले ईनंती करेत अनी
जितलासनी त्याले हात लाया तितला बरा व्हई गयात.

7 मंग परूशी अनं शास्त्री लोके यरूशलेमवरतीन ईसन येशुजोडे गोया
व्हयनात. 2 त्यासनी त्याना काही शिष्यसले अशुध्द हाततीन म्हणजे
परूशीसना नियमना मायक हात नही धोता जेवण करतांना दखेल व्हतं. 3
कारण परूशी अनी यहूदी लोके पुर्वजसंना परंपरानुसार हात निट धवाशिवाय
जेयेत नही. 4 त्या बाजार मातीन जे लयेत ते धवाशिवाय खायेत नही. अनी
जसं कटोरा, घडा, तांबाना भांडा घशेत अनं धोयेत असा बराच नियम त्यासनी
स्विकारेल व्हतात. 5 यावरतीन परूशीसनी अनी शास्त्रीसनी येशुले ईचारं,
"तुमना शिष्य अशुध्द हातघाई जेवतस, त्या पुर्वजसंना रितीरिवाजाप्रमाणे
का बरं नही चालतस?" 6 येशुनी उत्तर दिधं, "तुमना मायक ढोंगीसबइल
यशया संदेष्टानी चांगलाच संदेश देयल शे, तो असा शे की, या लोके तोंडघाई
मना सन्मान करतस पण त्यासनं मन मनापाईन दुर शे? 7 त्या स्वतःना
नियमसले देवना नियम बनाडीन शिकाडतस अनी वायफळ मनी भक्ती
करतस." 8 "तुम्हीन देवनी आज्ञा बाजुले करीसन माणससनी बनाडेल
रितीरिवाजले चिटकी राहतस." 9 आखो येशु त्यासले बोलना, "तुम्हीन
आपला रितीरिवाज पाळाकरता देवनी आज्ञा मोडाना चांगलाच मार्ग शोधी
काढेल शे! 10 कारण मोशेनी अशी आज्ञा देयेल शे की, 'आपला बाप अनी
माय यासना मान राख,' अनी, 'जो कोणी बाप किंवा मायनी निंदा करी त्याले
मारी टाका.' 11 पण तुम्हीन म्हणतस जर कोणी आपला माय बापले अस
सांगतस की, मी तुमले मदत करतु पण जे मनाकडे शे, 'ते मी देवले अर्पण
कराले ठेयेल शे.' 12 तर त्याले आपला माय किंवा बापले मदत नही करानं
कारण भेटी जास. 13 तसच तुम्हीन आपला रितीरिवाज चालु ठेवाकरता
देवनं वचन मोडतसं अनी असा बऱ्याच गोष्टी करतस." 14 तवय येशुनी परत
लोकसनी गर्दीले बलाईन सांगं, "तुम्हीन सर्व, मनं ऐकी ल्या, अनं समजी
ल्या." 15 "अशी कोणतीच वस्तु नही जी बाहेरतीन माणुसमा जास अनी
त्याले अपवित्र करस, तर जे माणुस मातीन निंघस ते त्याले अशुध्द करस, 16
ज्यासले कान शेतस त्यासनी निट ऐकी ल्या." 17 लोकसनी गर्दीले सोडीन
जवय येशु घर गया, तवय शिष्यसनी त्यानी सांगेल दृष्टांतना अर्थ ईचारा.
18 येशु त्यासले बोलना, "तुम्हीन पण इतला आडानी शेतस का? जे काही
बाहेरतीन माणुसमा जास ते त्याले अशुध्द करू शकस नही हाई तुमले समजत
नही का? 19 ते मनमा नही जास तर ते पोटमा जास अनी ते शरिरमातीन
बाहेर पडस." अस सांगीसन त्यानी सर्व प्रकारनं अन्न शुध्द ठरावं. 20
आखो तो बोलना, "जे माणुस माईन निंघस तेच माणुसले अशुध्द करस. 21
कारण मझारतीन म्हणजे माणुसना मनमातीन दुष्ट ईचार निंघतस. अनैतीक
कार्य, खुन, चोरी, 22 व्यभिचार, लोभ, दुष्टता, कपटपणा, जळाऊपणा,
चुगलीखोर, गर्विष्टपणा, मुर्खपणा. 23 ह्या सर्व वाईट गोष्टी माणुस मातीन बाहेर
निंघतस त्याच त्याले अशुध्द करतस." 24 मंग येशु तठेन ऊठीसन सोर
प्रांतना सिमावरला परीसरमा गया. तठे तो एक घरमा गया हाई कोणलेच
समजाले नको अस त्यानी ईच्छा व्हती, पण त्याले लपीन राहता वनं नही. 25
तवय एक बाईनी येशुबइल ऐकं, तिना धाकली पोरले दुष्ट आत्मा लागेल
व्हता, ती बाई लगेच ईसन त्याना पाया पडनी. 26 ती गैरयहूदी बाई व्हती,
सिरियाना फेनीके प्रांतमा तिना जन्म व्हयेल व्हता. तिनी येशुले ईनंती करीसन
सांगं, मनी पोर माधला दुष्ट आत्मा काढा. 27 तवय येशुनी उत्तर दिधं, "पहिले
पोऱ्यासले तृप्त होऊ दे. त्यासनं जेवण काढीसन कुत्रासले देनं बराबर नही शे."
28 तवय ती त्याले बोलनी, हाई खरं शे, "गुरजी, तरी कुत्रा पण पोऱ्यासना
हातमाईन मेजनाखाल पडेल उष्ट खातस." 29 तवय येशुनी तिले सांगं, "तुनं
बोलनं पटनं, शांतीमा जाय तुना पोर मधला दुष्ट आत्मा निंघी गया!" 30 मंग
ती घर गई; तिले दखायनं की, पोर आंथरून वर निजेल शे अनं तिना मधला
दुष्ट आत्मा निंघी जायेल शे. 31 तवय येशु सोर प्रांतमाईन निंघीसन सिदोनना
रस्तावरतीन गालीलना समुद्रकडतीन दकापलीस म्हणजे दहा गावसना शहरले
वना. 32 तठे काही लोकसनी येशुकडे एक मुका बहिरा माणुसले आनं अनी
तुम्हीन त्यानावर हात ठेवा, अशी त्यासनी त्याले ईनंती करी. 33 तवय येशु
त्याले गर्दी माईन बाजुले लई गया त्याना कानमा बोटे टाकात नंतर तो थुंकना
अनी त्या थुंकीना त्याना जिभले स्पर्श करा. 34 अनं येशु स्वर्गकडे दखीसन
दम लाईन, त्या माणुसले बोलना, "इफ्फाता" म्हणजे "मोकळा व्हय!" 35
तवय त्याना कान मोकळा व्हयना अनं त्यानी जिभनी गाठ मोकळी व्हईन तो
स्पष्ट बोलाले लागना. 36 तवय हाई कोणलेच सांगानं नही अस येशुनी त्याले
बजाईन सांगं पण त्यानी हाई गोष्ट सर्वांसले सांगी दिधी. 37 तवय ज्यासनी
ऐकं त्या भलताच चकित व्हईसन बोलनात की, "हाऊ सर्वकाही कितलं
चांगलं करी लेस!" अनं "हाऊ बहिरासले ऐकानी अनं मुकासले बोलानी
शक्ती देस!"

8 त्या दिनले लोकसनी मोठी गर्दी जमेल व्हती अनी त्यासनाकडे
खावाकरता काहीच नव्हतं, म्हणीन येशुनी आपला शिष्यसले बलाईसन
त्यासले सांगं, 2 "माले या लोकसनी किव ई र्‍हायनी कारण त्या तीन
दिनपाईन मनासंगे शेतस अनी आते त्यासनाजोडे खावाकरता काहीच नही. 3
अनी जर मी त्यासले भूक्या तिश्या घर जावाले लाई दिधं. तर त्या वाटमाच
काल्या वाल्या करतीन कारण त्यासमा बराचजन दूरतीन येल शेतस." 4
त्याना शिष्यसनी त्याले सांगं, "आठे ओसाड प्रदेशमा ह्या पोटभर खातीन
इतलं जेवण कोण लई ई?" 5 येशुनी त्यासले ईचारं, "तुमना जोडे कितल्या
भाकरी शेतस?" त्यासनी सांगं, "सात." 6 मंग येशुनी लोकसले जमीनवर
बसाले सांगं, त्या सात भाकरी लिसन देवना आभार मानात अनी त्या मोडीसन
शिष्यसना जोडे वाढाकरता दिध्यात अनी त्यासनी लोकसले वाढ्यात. 7
त्यासनाजोडे काही धाकला मासापन व्हतात येशुनी त्यावर देवना आभार
मानीन त्या पण वाढाले सांगात. 8 सर्वासनी पोटभर जेवण करं अनी जे उरनं
त्याना सात टोपला भर्‍यात. 9 तठे जेवणकरता जवळजवळ चार हजार
माणसे व्हतात. मंग येशुनी त्यासले घर जावाले लायं. 10 अनी तो आपला
शिष्यसंगे नावमा बशीन दल्मनुथा प्रांतमा गया. 11 मंग परूशी तठे ईसन
येशुसंगे वाद घालाले लागनात अनी त्यानी परिक्षा दखाकरता त्यासनी त्याले
सांगं, आकाशमा आमले काहीतरी चमत्कार दखाड. 12 तवय त्याना आत्मा
भलताच दुःखायना अनं येशु बोलना, "हाई पिढीना लोके चमत्कार का बर
मांगतस? मी तुमले खरंखरं सांगस हाई पिढीना लोकसले कोणताच चमत्कार
दखाडामा येवाव नही!" 13 तो त्यासले सोडीसन परत नावमा बशीन समुद्रना
पलीकडे गया. 14 नंतर शिष्य भाकरी लेवाले ईसरी जायल व्हतात अनी
नावमा त्यासनाजोडे फक्त एकच भाकर व्हती. 15 मंग येशुनी त्यासले बजाईन
सांगं की, "परूशी लोकसना अनी हेरोद राजाना खमीर पाईन सावध रहा."
16 तवय त्या एकमेकसले बोलू लागनात, "आपलाजोडे भाकरी नही शेतस
म्हणीसन त्याले आपलाले हाई सांग." 17 येशुनी हाई वळखीन त्यासले सांगं,
तुमना जोडे भाकरी नही शेतस मंग चर्चा का बरं करतस? तुमले अजुन समजनं
नही का? अनी ध्यानमा बी नही वनं का? तुमनं मन कठोर व्हई जायल शे का?
18 डोया राहिसन तुम्हीन दखंतस नही का? कान राहिसन तुम्हीन ऐकतस नही
का? तुमले याद नही का? 19 जवय मी पाच हजार लोकसले पाच भाकरी
मोडीसन दिध्यात तवय तुम्हीन जे उरेल व्हतं त्याना कितल्या डालक्या
उचल्यात? त्या बोलनात, बारा. 20 येशुनी ईचारं, "काय तुमले याद नही
जवय मी चार हजार लोकसकरता सात भाकरी मोडात तवय तुम्हीन कितला
टोपला भर्‍यात?" त्या बोलनात, "सात." 21 तवय त्यानी त्यासले ईचारं,
"तुमले अजुन नही समजनं का?" 22 मंग त्या बेथसैदा गावमा वनात तवय
लोके येशुजोडे एक आंधया माणुसले लई वनात अनी तुम्हीन याले स्पर्श करा
अशी त्याले ईनंती कराले लागनात. 23 तवय येशु त्या आंधया माणुसना हात
धरीसन त्याले गावना बाहेर लई गया अनी त्याना डोयाले थुंक लाईन त्यानावर
हात ठेईन त्याले ईचारं, "तुले काही दखाई राहीनं का?" 24 तवय तो वर
दखीसन बोलना, "मी माणससले दखु शकस पण त्या माले चालता फिरता
झाडसना मायक दखाई राहिनात." 25 नंतर येशुनी त्याना डोयासवर परत हात
ठेवात. तवय त्याना डोया उघडी गयात अनी त्याले सर्व स्पष्ट दखावाले लागणं
अनी तो बरा व्हयना. 26 मंग येशुनी त्याले घर धाडतांना सांगं, "परत या
गावमा जाऊ नको." 27 तवय येशु अनं त्याना शिष्य फिलीप्पाना कैसरियाना
गावसमा जावाले निंघनात. तवय त्यानी शिष्यसले ईचारं, "लोके माले काय
म्हणतस की, मी कोण शे?" 28 तवय त्यासनी उत्तर दिधं, "काही लोके
तुमले बाप्तिस्मा करनारा योहान, काहीजण तुमले एलिया अनं काहीजण
तुमले संदेष्टास माधला एक, अस म्हणतस." 29 त्यानी त्यासले ईचारं, "पण
तुमले काय वाटस मी कोण शे?" तवय पेत्रनी त्याले उत्तर दिधं, "तुम्हीन तर
तारणहार शेतस." 30 मंग येशुनी त्यासले बजाईन आज्ञा करी की, "मनाबद्दल
कोणलेच काही सांगु नका." 31 येशु शिष्यसले अस शिकाडू लागना की;
"मनुष्यना पोर्‍याले भलताच दुःख भोगना पडतीन, वडील लोके, मुख्य
याजक अनं शास्त्री लोके त्याले धिक्कारतीन, त्याले मारी टाकतीन, पण
तीन दिन नंतर तो परत जिवत व्हई." 32 हाई गोष्ट त्यानी उघडउघड सांगी
दिधी, त्यामुये पेत्र त्याले बाजूले लई गया अनी त्याले धमकाडीन बोलणा,
अस नही व्हवु शकस. 33 तवय येशुनी शिष्यकडे वळीसन दखं अनं तो
पेत्रले धमकाडीन बोलना, "अरे सैतान, मना पुढतीन चालता व्हय," कारण
"देवन्या गोष्टीसकडे तुनं ध्यान नही, माणससना गोष्टीकडे शे!" 34 मंग येशुनी
लोकसनी गर्दीसंगे शिष्यसले बी जोडे बलाईन सांगं, "जर कोणले मनामांगे
येवानी ईच्छा शे, तर त्याले आत्मत्याग कराना अनी स्वतःना क्रुसखांब
उचलीसन मनामांगे येवानं. 35 कारण जो कोणी स्वतःना जीव वाचाडाले
दखी, तो त्याले गमाडी; अनी जो कोणी मनाकरता अनं वचनकरता जीव
गमाडी तो त्याले वाचाडी. 36 माणुसले जगनं सर्व सुख भेटनं अनी स्वतःना
जीव गमाडा तर त्याले काय फायदा व्हई? 37 किंवा माणुस आपला जीवना
बदलामा काय देवु शकस? 38 ह्या पापी अनं व्यभिचारी पिढीमा ज्याले मनी
अनी मना वचननी लाज वाटी, मनुष्यना पोर्‍या, स्वर्गदेवदूतससंगे आपला
पिताना गौरवमा ई, तवय त्याले बी त्यानी लाज वाटी."

9 येशुनी त्यासले सांगं, "मी तुमले सांगस की, ह्या येळले तुमनामा काहीजण
असा उभा शेतस ज्या देवनं राज्य मोठा सामर्थ्यमा येतांना दखाशिवाय
त्यासले मरणना अनुभव येवावुच नही." 2 मंग येशु सव दिन नंतर पेत्र, याकोब
अनी योहान यासले उंच डोंगरवर एकांतमा लई गया. अनी त्यासनासमोर
येशुनं रूप बदलनं, 3 त्याना कपडा धवळा व्हईसन ईतला चमकाले लागणात
की, पुरी पृथ्वीवर असा एक बी धोबी नही जो धोईसन ईतला धवळा कपडा
करी. 4 तवय तिन्ही शिष्यसनी दखं की एलिया अनी मोशे येशुसंगे बोली
राहीतात. 5 तवय पेत्रनी येशुले सांगं, "गुरजी, आपण आठे राहसुत तर कितलं
भारी व्हई! आपण आठे तीन मंडप बनाडुत, एक तुमनाकरता, एक मोशेकरता
अनी एक एलियाकरता" 6 तो हाई बोलानं म्हणीन बोली गया कारण त्याले
समजी नही राहिंत की काय बोलु कारण त्या सर्व घाबरी गयतात. 7 तवय
ढग उतरनात त्यामा त्या झाकाई गयात अनी ढगमातीन अशी वाणी व्हईनी
की, "हाऊ मना प्रिय पोर्‍या शे, यानं तुम्हीन ऐका!" 8 मंग लगेच त्यासनी
आजुबाजूले दखं पण त्यासले येशुनाशिवाय दुसरं कोणीच दखायनं नही. 9
नंतर त्या डोंगरवरतीन उतरी राहीतात तवय येशुनी त्यासले आज्ञा करी की,

“तुम्हीन जे दखं ते मनुष्यना पोऱ्या मरानंतर परत जिवत व्हत नही तोपावत
कोणलेच सांगु नका.” 10 हाई आज्ञा त्यासनी मान्य करी पण, “मरानंतर परत
जिवत व्हनं, याना अर्थ काय?” असा त्या एकमेकसले ईचारू लागनात. 11
मंग त्यासनी येशुले ईचारं, “एलिया पहिले येवाले पाहिजे अस शास्त्री का बर
म्हणतस?” 12 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “पहिले एलिया ईसन सर्वकाही
तयार करी हाई खरं शे. पण तरी मनुष्यना पोऱ्याबद्दल अस का बर लिखेल
शे की, तो भलतं दुःख सहन करी अनी त्याले नाकारतीन? 13 मी तुमले
सांगस की, एलिया येल शे अनी त्यानाबद्दल जसं लिखेल शे, तसच लोकसनी
त्यासले पटी तसं त्यानासंगे करं.” 14 नंतर त्या बाकीना शिष्यसजोडे वनात
तवय त्यासना आजुबाजू लोकसनी गर्दी शे अनी त्यासनासंगे शास्त्री लोक
वाद करी राहिनात अस त्यासनी दखं. 15 तवय येशुले दखताच सर्व लोके
चकीत व्हयनात अनी त्यानाकडे पयतच जाईसन त्याले नमस्कार करा. 16
मंग येशुनी त्याना शिष्यसले ईचारं, “तुम्हीन त्यासनासंगे काय वाद करी
राहीतात?” 17 गर्दीमातीन एकनी उत्तर दिधं, “गुरजी, मना पोऱ्याले दुष्ट
आत्मा लागेल शे, तो बोलु शकस नही, म्हणीन मी त्याले तुमनाकडे लयेल शे.
18 जठे कोठे त्याले हाऊ दुष्ट आत्मा लागस तठे तो त्याले धरीन उपटस,
अनी याना तोंडमा फेस येस तवय हाऊ दातमिठ्या खास अनं वातडा व्हस
म्हणीन तो दुष्ट आत्मा काढाले मी तुमना शिष्यसले सांगं, पण त्यासनाघाई तो
निंघी नही राहीनं.” 19 येशुनी शिष्यसले उत्तर दिधं, “कितला अईश्वासी
लोके शेतस तुम्हीन! कोठपावत मी तुमनासंगे रहासु? कोठपावत तुमनं सहन
करू? त्या पोऱ्याले मनाकडे लई या!” 20 त्या त्याले येशुजोडे लई वनात.
तवय येशुले दखताच तो दुष्ट आत्मा त्या पोऱ्याले पिळाले लागना तसाच तो
पोऱ्या जमीनवर पडीन लोळाले लागना अनी त्याना तोंडमाईन फेस पण
निंघाले लागना. 21 तवय येशुनी त्याना बापले ईचारं, “कवयपाईन याले
अस व्हई राहीनं?” त्यानी उत्तर दिधं, “तो धाकला व्हता तवयपाईन अस
व्हई रहायनं.” 22 “दुष्ट आत्मानी याले मारा करता बराचदाव ईस्तवमा
अनी बराचदाव पाणीमा टाकीन माराना प्रयत्न करा. तुमले काय करता ई तर
आमनावर दया करीसन मदत करा!” 23 येशु त्याले बोलना, “हो, मी करू
शकस! ईश्वास धरनारासकरता सर्वकाही शक्य शे.” 24 तवय त्या पोऱ्याना
बापना डोयामा पाणी वनं अनी तो वरडीन बोलना, “मी ईश्वास धरस; पण मना
ईश्वास भक्कम नही, मना ईश्वास वाढाले माले मदत कर!” 25 त्या येळले
येशुनी दखं की अजुन लोकसनी गर्दी ई राहिनी तवय त्यानी त्या दुष्ट आत्माले
धमकाडीन सांगं, “मुका बहिरा आत्मा यानातीन निंघ अनी मी तुले आज्ञा देस
परत फिरीन कधीच यानामा घुसू नको!” 26 तवय दुष्ट आत्मा वरडीन, त्या
पोऱ्याले पिळीन निंघी गया अनी तो पोऱ्या मरेलना मायक पडी रहायना
हाई दखीसन बराच लोक बोलू लागनात “हाऊ तर मरी गया!” 27 पण
येशुनी त्याले हाथ धरीन ऊठाडं अनी तो ऊठीसन उभा रहायना. 28 जवय
येशु घरमा वना तवय एकांतमा त्याना शिष्यसनी त्याले ईचारं, “आमनाघाई
त्या पोऱ्यामाईन दुष्ट आत्मा का बर नही निंघना?” 29 येशुनी त्यासले सांगं,
“ह्या प्रकारना दुष्ट आत्मा प्रार्थनाशिवाय दुसरा कसा घाईच निंघत नही.” 30
नंतर येशु अनी त्याना शिष्य तठेन निंघीन गालीलमातीन जाई राहीतात. पण
तो कोठे शे हाई कोणलेच माहित पडाले नको अशी येशुनी ईच्छा व्हती,
31 कारण तो त्याना शिष्यसले शिकाडी राहिंता; तो त्यासले बोलना की,
“मनुष्यना पोऱ्याले मनुष्यसना हातमा सोपी देतीन; त्या त्याले मारी टाकतीन
अनी मारी टाकावर तीन दिन नंतर तो परत जिवत व्हई.” 32 पण त्यासले
येशुनी हाई गोष्ट समजनी नही अनी त्याना अर्थ काय शे, हाई त्याले ईचारानी
त्यासनी हिम्मत व्हई नही राहिंती. 33 मंग त्या कफर्णहुम गावले वनात; अनी
त्या घरमा व्हतात तवय येशुनी शिष्यसले ईचारं, “वाटमा तुम्हीन कोणती
बातवर चर्चा करी राहीतात?” 34 पण त्या गप्पच राहीनात, कारण सर्वात
मोठा कोण शे हाई बातवर त्या एकमेकससंगे वाटमा चर्चा करी राहीतात.
35 नंतर येशु खाल बसना अनी त्यानी त्याना बारा शिष्यसले बलाईन सांगं,
“ज्याले सर्वात मोठं व्हवानी ईच्छा शे त्यानी सर्वात शेवट अनी सर्वासना
सेवक बनीन रहावानं.” 36 मंग त्यानी एक धाकला बाळले उचलीन त्यासना
मझार त्याले ठेयं अनी त्याले कवटाळीन त्यासले सांगं, 37 “जो कोणी मना
नावतीन असा बाळसपैकी एकना स्विकार करस तर तो माले स्विकारस, अनी
जो कोणी मना स्विकार करस, तर तो माले नही तर ज्यानी माले धाडेल शे
त्याना स्विकार करस.” 38 योहाननी येशुले सांगं, “गुरजी, तुमना नावतीन
एक माणुसले आम्हीन दुष्ट आत्मा काढतांना दखं, तवय त्याले तु अस करानं
नही अस आम्हीन त्याले सांगं, कारण तो आपलामाधला नव्हता.” 39
येशु त्यासले बोलना, “त्याले रोखु नका,” कारण जो कोणी मना नावतीन
चमत्कार करी अनी लगेच मनी निंदा करी असा कोणी नही. 40 कारण जो
आपला विरोधमा नही तो आपला संगेनाच शे. 41 तुमले ख्रिस्तना लोके
समजीसन जो कोणी पेवाले प्याला भरीन पाणी दि तर मी तुमले खरंखरं सांगस
की, त्यानं प्रतिफळ त्याले भेटाशिवाय रहावाव नही. 42 जो कोणी मनावर
ईश्वास ठेवणारा या धाकलासपैकी एखादाले जरी पाप कराले बयजबरी
करस, तर त्याना गळामा जातानी मोठी तळी बांधीन त्याले समुद्रमा टाकानं
ते त्यानाकरता चांगलं. 43 जर तुना हात तुले पाप कराले लावस, तर तो
कापी टाक! दोन हात राहीसन नरकमा म्हणजे वलवनार नही अशी आगमा
जावापेक्षा एक हातना पांगया व्हईसन स्वर्गमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता
जास्त चांगलं शे. (Geenna g1067) 44 कारण तठला किडा कधीच मरत
नही अनी तठली आग कधीच वलावत नही. 45 तुना पाय तुले पाप कराले
लावस तर तो कापी टाक! दोन पाय राहीसन नरकमा म्हणजे वलवनार नही
अशी आगमा जावापेक्षा एक पायना लंगडा व्हईसन स्वर्गमा प्रवेश करानं हाई
तुनाकरता जास्त चांगलं शे. (Geenna g1067) 46 कारण तठला किडा कधीच
मरत नही अनी तठली आग कधीच वलावत नही. 47 तुना डोया जर तुले पाप
कराले लावस तर तो काढीसन फेकी दे! दोन डोया राहीसन नरकमा पडापेक्षा
एक डोयाना आंधया व्हईसन स्वर्गना राज्यमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता
जास्त चांगलं शे. (Geenna g1067) 48 “कारण तठला किडा कधीच मरत
नही अनी तठली आग कधीच वलावत नही.” 49 “प्रत्येकजनले आगघाई
शुध्द कराई जाई जसं बलिदान मीठघाई शुध्द करतस.” 50 “मीठ हाऊ
चांगला पदार्थ शे; पण मीठना खारटपणाच निंघी गया तर त्याले परत खारट

कशा करशात? म्हणीन तुमनं जिवन अस शुध्द ठेवा की, जसं मीठ कोणती बी
वस्तुले शुध्द ठेवस, एकमेकससंगे शांतीमा रहा.”

10 मंग येशु तठेन निंघीसन यहूदीयाना प्रदेशमातीन यार्देन नदीना पलीकडे
वना अनी तठे लोकसनी गर्दी एकत्र व्हईन परत त्यानाकडे वनी, अनी
त्यानी पध्दतमा तो त्यासले शिकाडू लागना. 2 तवय काही परूशीसनी त्याले
शब्दसमा पकडाकरता तठे ईसन त्याले प्रश्न ईचारा की, “नवरानी बायकोले
सुटपत्र देवानं, नियमप्रमाणे हाई योग्य शे का?” 3 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं
की, “मोशेनी तुमले काय आज्ञा देयल शे?” 4 त्या बोलणात, “नवरानी
बायकोले सुटपत्र दिसन सोडानं, अशी आज्ञा मोशेनी देयल शे.” 5 पण येशुनी
त्यासले सांगं, “त्यानी हाई आज्ञा देवानं कारण मी तुमले सांगस, तुमनं निर्दय
मनमुये मोशेनी तुमले हाई आज्ञा दिधी, 6 पण जसं वचनमा लिखेल शे,
पृथ्वीनी निर्मिती पाईनच देवनी पुरूष अनी स्त्रीले बनाडं. 7 या कारणमुयेच
पुरूष त्याना माय बापले सोडिसन त्यानी बायकोसंगेच राही, 8 पुढे त्या दोन
नहीत तर एक शरीर शेतस. 9 यामुये देवनी जे जोडेल शे ते मनुष्यनी तोडानं
नही.” 10 त्या परत घर वनात तवय येशुना शिष्यसनी त्याच विषयबद्दल
परत ईचारं. 11 तवय येशुनी त्यासले सांगं, “जो कोणी आपली बायकोले
सुटपत्र दिसन दुसरीसंगे लगीन करस तर तो आपली बायकोसंगे व्यभिचार
करस. 12 अनी जर बायको आपला पहिला नवराले सुटपत्र दिसन दुसरासंगे
लगीन करस तर ती तिना आपला नवरासंगे व्यभिचार करस.” 13 येशुनी
पोऱ्यासले आशिर्वाद देवाले पाहिजे म्हणीन काही लोके आपला पोऱ्यासले
येशुकडे लई वनात पण शिष्यसनी त्यासले दताडं. 14 ते दखीसन येशुले भलतं
वाईट वाटनं अनी तो शिष्यसले बोलना, “धाकलासले मनाजवळ येऊ घा
त्यासले मना करू नका, कारण देवनं राज्य धाकलासना मायकच शे. 15 मी
तुमले सत्य सांगस, जो कोणी धाकलासना मायक व्हईसन देवना राज्यना
स्विकार कराव नही त्याना त्यामा प्रवेश व्हवाव नही.” 16 तवय त्यानी
धाकलासले कवटाळीन अनी त्यासवर हात ठेईन त्यासले आशिर्वाद दिधा. 17
मंग येशु निंघीन वाटले लागना इतलामा एक पोऱ्या पयत वना अनी त्यानापुढे
गुडघा टेकीसन त्याले ईचारू लागना, “चांगला गुरजी, सार्वकालिक जिवन
मिळाकरता मी काय करू?” (aiōnios g166) 18 येशुनी त्याले सांगं, “माले
चांगला का बरं म्हणस? देवना शिवाय कोणीच चांगला नही. 19 तुले तर
देवन्या आज्ञा माहित शेतस; ‘मनुष्यहत्या करू नको, व्यभिचार करू नको,
चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको, फसाडु नको,’ ‘आपला बाप अनी
माय यासना मान राख.’” 20 त्यानी उत्तर दिधं, “गुरजी, मी तरूणपणपाईन
या सर्व आज्ञा पाळेल शेतस.” 21 येशुना मनमा त्यानाबद्दल प्रेम निर्माण व्हयनं
त्यानी त्यानाकडे दखीन सांगं, “तुनामा एक कमी शे. जा, तुनं सर्वकाही
ईकी टाक अनी येल पैसा गरीबसमा वाटी दे म्हणजे तुले स्वर्गमा धन भेटी;
अनी मंग मनामांगे ये.” 22 पण हाई ऐकीसन त्यानं तोंड उतरी गयं अनी तो
नाराज व्हईन निंघी गया कारण तो भलता श्रीमंत व्हता. 23 तवय येशुनी
चारीबाजु दखीसन आपला शिष्यसले सांगं, “श्रीमंतसले देवना राज्यमा
प्रवेश करनं कितलं कठीण शे!” 24 हाई ऐकीसन शिष्यसले आश्चर्य वाटणं,
येशुनी त्यासले परत सांगं, “मना पोऱ्यासवन, देवना राज्यमा प्रवेश करनं
कितलं कठीण शे! 25 श्रीमंत माणुसले देवना राज्यमा प्रवेश करानं यानापेक्षा
उंटले सुईना नाकमातीन जाणं सोपं शे.” 26 शिष्य भलताच आश्चर्यचकीत
व्हयनात अनी ईचारू लागनात, “तर मंग तारण व्हई तरी कोणं?” 27 येशुनी
त्यासनाकडे दखीन सांगं, “मनुष्यकरता हाई अशक्य शे, पण देवकरता नही;
कारण देवले सर्वकाही शक्य शे.” 28 पेत्र त्याले बोलना, “तुमना शिष्य
व्हवाकरता आम्हीन आमनं बठं काही सोडी देयल शे.” 29 यावर येशुनी उत्तर
दिधं, “मी तुमले खरंखरं सांगस की, ज्यानी मनाकरता अनी सुवार्ता प्रचार
करता घरदार, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोऱ्या किंवा वावरसले सोडी देयल
शे. 30 त्याले घर, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोऱ्या अनी वावर या सर्व गोष्टी
याच जिवनमा शंभरपटमा भेटी. यानासंगेच त्याले मनाकरता छळ बी सोसना
पडी पण येणारा युगमा त्याले सार्वकालिक जिवन भेटी. (aiōn g165, aiōnios
g166) 31 पण तरी बराच जणससंगे अस व्हई की, ज्या पहिला शेतस त्या
शेवटला व्हतीन अनी ज्या शेवटला शेतस त्या पहिला व्हतीन.” 32 मंग येशु
अनी त्याना शिष्य यरूशलेमले जाई राहीतात, अनी येशु शिष्यसना पुढे चाली
राहिंता, त्या घाबरेल व्हतात; अनी ज्या मांगे चाली राहीतात त्यासना मनमा
भिती भराई जायेल व्हती. तवय परत येशुनी बारा शिष्यसले जोडे बलाईन
जे त्यानासंगे घडाव शे, ते. 33 त्यासले तो सांगु लागना, “दखा, आपण
यरूशलेमले जाई राहिनुत मनुष्यना पोऱ्याले प्रमुख याजक अनी शास्त्री ह्यासले
सोपी देतीन. त्या त्याले मरणदंडकरता दोषी ठराईसन गैरयहूदीसना हवाले
करतीन, 34 त्या त्यानी थट्टा करतीन, त्यानावर थुंकतीन, त्याले फटका
मारतीन अनं त्याले मारी टाकतीन; अनी तीन दिनमा तो परत जिवत व्हई.”
35 जब्दीना पोऱ्या याकोब अनी योहान येशुजोडे ईसन बोलणात, “गुरजी, जे
काही आम्हीन तुमनाकडे मांगसूत ते तुम्हीन आमनाकरता करा अशी आमनी
ईच्छा शे.” 36 येशुनी त्यासले ईचारं, “मी तुमनाकरता काय करू अशी
तुमनी ईच्छा शे?” 37 त्या बोलणात, “जवय तु तुना वैभवशाली राज्यमा
राजासनवर बसशी तवय एकले तुना उजवी बाजुले अनी एकले तुना डावी
बाजुले बसाड अशी आमनी ईच्छा शे.” 38 येशुनी त्यासले सांगं, “तुम्हीन
काय मांगी राहिनात हाईच तुमले समजी नही राहीनं. जो दुःखना प्याला मी
पेवाव शे तो तुमले पिता ई का? जो मृत्युना बाप्तिस्मा मी लेणार शे तो तुमनाघाई
लेवावणार काय?” 39 त्या बोलणात, “लेता ई.” येशुनी त्यासले सांगं, “जो
प्याला मी पेवाव शे तो तुम्हीन पिशात अनी जो बाप्तिस्मा मी लेणार शे तो
तुम्हीन लेशात हाई खरं; 40 पण मना डावा अनी मना उजवा बाजुले बसाडानं,
हाऊ अधिकार माले नही. हाई जागा त्यासनाच करता शे ज्यासनाकरता देवनी
ती तयार करी ठेयल शे.” 41 याकोब अनी योहान यासनी येशुजोडे काय
मांग हाई जवय बाकीना दहा शिष्यसले समजनं तवय त्यासले भलता राग
वना. 42 येशुनी त्यासले बलाईसन सांगं, “गैरयहूदी ज्यासले अधिकारी
मानतस, त्यासनाच त्यासनावर अधिकार चालस, अनी त्यासनाच मोठा लोके
त्यासनावर राज्य करतस हाई तुमले माहित शे. 43 पण तुमनामा तसं नही, तर
ज्याले तुमनामा महान व्हणं शे त्यानी पहिले सर्वासना सेवक व्हवाले पाहिजे.
44 अनी ज्याले तुमनामा पहिला व्हवानी ईच्छा शे त्यानी पहिले सर्वासना दास
व्हवाले पाहिजे 45 कारण मनुष्यना पोऱ्या पण सेवा करी लेवाले नही तर

सेवा कराले अनी लोकसना पापनं मोल म्हणीन आपला जीव देवाले येल
शे.” 46 नंतर त्या यरीहो शहरमा वनात, येशु, त्याना शिष्य अनी लोकसनी
मोठी गर्दी, हाई यरीहोतीन बाहेर जाई राहींती तीच वाटवर तीमयाना पोऱ्या
बार्तीमय हाऊ आंधया भिकारी बशेल व्हता. 47 तवय हाऊ नासरेथ गावना
येशु शे, हाई ऐकीन तो वरडीन बोलना, “हे येशु, दावीदना पोऱ्या, मनावर
दया कर!” 48 तवय त्याले बराच जणसनी धमकाडीन सांगं, गप्प र्‍हाय. पण
तो जास्तच वरडाले लागणा, “हे दावीदना पोऱ्या, मनावर दया कर!” 49
तवय येशुनी थांबीसन सांगं, “त्याले बलावा” मंग त्यासनी आंधयाले बलाईन
सांगं, “हिम्मत धर ऊठ, येशु तुले बलाई र्‍हायना.” 50 तवय तो पांघरेल
कपडा बाजुले फेकीसन, उडी मारीन ऊठना अनी लगेच येशुकडे वना. 51
येशुनी त्याले ईचारं, “मी तुनाकरता काय करू अशी तुनी ईच्छा शे?” आंधया
त्याले बोलना, “गुरजी, मनी ईच्छा शे माले परत दखता यावं.” 52 येशुनी
त्याले सांगं, जा, “तुना ईश्वासनी तुले बरं करेल शे.” अस बोलताच त्याले
दखावु लागनं अनी तो वाट धरीन येशुना मांगे चालु लागना.

11 यरूशलेम जवळना बेथफगे अनी बेथानी या गावजवळना जैतुनना
डोंगरवर त्या वनात, तवय येशुनी आपला शिष्यसमातीन दोन जणसले
समजाडीन धाडं की, 2 समोरना गावमा जा, तठे जाताच ज्यावर कधीच
कोणी माणुस बशेल नही अस गधडानं एक शिंगरू बांधेल दखाई ते सोडीसन
आणा. 3 तुम्हीन अस का बरं करी राहिनात, अस जर कोणी ईचारं तर
सांगा, प्रभुले यानी गरज शे अनी तो लगेच याले परत धाडी दी. 4 तवय
त्या गावमा गयात तठे वाटवर एक घरना दारसमोर गधडानं पिल्लु त्यासले
बांधेल दखायनं. त्या त्याले सोडाले लागनात. 5 तवय तठे ज्या उभा व्हतात
त्यासनी त्यासले ईचारं, “काय करी राहीनात? तुम्हीन गधडानं पिल्लुले का
बर सोडी राहिनात?” 6 जसं येशुनी त्यासले सांगेल व्हतं तसं त्यासनी उत्तर
दिधं, मंग त्यासनी त्यासले ते गधडानं पिल्लु लई जाऊ दिधं. 7 नंतर त्या
गधडाना शिंगरूले येशुजोडे लयनात अनं त्यानावर आपला कपडा टाकात
अनी त्यानावर येशु बसना. 8 मंग बराच लोकसनी आपआपला कपडा
वाटवर पसारात, बाकिनासनी वावरमातीन खजुरन्या झाडन्या फांधा आणीन
वाटवर पसाऱ्यात. 9 अनी त्यानापुढे अनं मांगे चालणार गजर करीसन
बोली राहींतात, “देवनी स्तुती व्हवो! प्रभुना नावतीन येणारा धन्यवादित
असो! 10 आमना बाप दावीद राजा, ह्यानं येणारं राज्य धन्यवादित असो!
देवनी स्तुती व्हवो!” 11 नंतर तो यरूशलेममा वना अनी मंदिरमा गया, तो
मंदिरना चारीबाजु दखी राहिंता. दखता दखता संध्याकाय व्हयनी मंग तो बारा
शिष्यससंगे बेथानीले निंघी गया. 12 दुसरा दिन त्या बेथानीतीन निंघनात तवय
येशुले भूक लागणी. 13 तवय पानटासनी भरेल अंजिरनं झाड त्यानी दुरतीन
दखं अनी त्यावर काही अंजिर भेटतीन म्हणीन तो त्यानाजोडे गया. पण त्याले
फळच नव्हतं, कारण अंजिरना हंगाम येल नव्हता. 14 तवय येशुनी अंजिरना
झाडले सांगं, “यानापुढे कधीच कोणी तुनं फळ खावाव नही!” अनी हाई
त्याना शिष्यसनी ऐकं. (aiōn g165) 15 मंग त्या यरूशलेममा वनात, अनी येशु
मंदिरमा जाईसन तठे व्यापार करनारासले बाहेर हाकलु लागना. अनी पैसा
अदल बदल करनारासना चौरंग उलथा पालथा करी टाकात, त्यासले अनी
कबुतर ईकनारासले बाहेर काढी टाक. 16 अनी मंदिर आंगनमातीन विक्रीना
मालले ने आण करानीसुध्दा त्यानी मनाई करी. 17 तो त्यासले उपदेश करू
लागणा, “मना घरले सर्व राष्ट्रमाधला लोकसनं प्रार्थनास्थान म्हणतीन,” असं
देवनी सांगेल शास्त्रमा लिखेल शे, पण “तुम्हीन त्याले लुटारूसनी गुहा करी
टाकेल शे!” 18 हाई मुख्य याजक अनी शास्त्रीसनी ऐकं अनी येशुले मारानं
कसं यानी योजना आखाले लागनात. कारण त्या त्याले घाबरी राहींतात,
यामुये की सर्व लोके त्याना शिक्षणवरतीन थक्क व्हई जायेल व्हतात. 19 मंग
संध्याकायले येशु अनी त्याना शिष्य रोजप्रमाणे नगरना बाहेर गयात. 20 मंग
पहाटले तिच वाटतीन जातांना त्यासनी ते अंजिरनं झाड मुळपाईन सुकी
जायल व्हतं अस दखं. 21 तवय पेत्रले आठवण वनी तो येशुले बोलना,
“गुरजी, दखा, तुम्हीन ज्या अंजिरना झाडले शाप देयल व्हता ते सुकाई
जायल शे.” 22 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “देववर ईश्वास ठेवा. 23 मी
तुमले सत्य सांगस, जो कोणी हाऊ डोंगरले, तु उपटीसन समुद्रमा टाकाई जा,
अस म्हनी अनी आपला मनमा शंका नही धरता मी म्हणसु ते व्हई जाई
असा ईश्वास धरी तर ते व्हई जाई. 24 यामुये मी तुमले सांगस, जे काही
तुम्हीन प्रार्थना करीसन मांगशात ते तुमले भेटेलच शे असा ईश्वास धरा म्हणजे
ते तुमले भेटी जाई. 25 जवय तुम्हीन उभा राहिसन प्रार्थना करतस तवय
तुमना मनमा कोणाबइल काही राग व्हई तर त्याले माफ करा; यानाकरता की
तुमना स्वर्गीय पिता परमेश्वर तुमना अपराधसनी क्षमा कराले पाहिजे. 26
पण तुम्हीन जर क्षमा कराव नही तर तुमना स्वर्ग माधला बाप पण तुमना
अपराधसनी क्षमा करावु नही.” 27 मंग त्या परत यरूशलेमले वनात, अनी
येशु मंदिरमा फिरी राहिंता तवय त्यानाकडे मुख्य याजक, शास्त्री, अनी वडील
लोके ईसन त्याले बोलणात, 28 “तुम्हीन हाई काम कोणता अधिकारतीन
करतस अनी हाई कराना अधिकार तुमले कोणी दिधा?” 29 येशुनी त्यासले
उत्तर दिधं, “मी बी तुमले एक प्रश्न ईचारस, माले उत्तर घा, म्हणजे कोणता
अधिकारतीन मी हाई करस ते तुमले सांगसु. 30 योहानले बाप्तिस्मा देवाणा
अधिकार देवकडतीन व्हता की, माणुसकडतीन व्हता? यानं माले उत्तर घा.”
31 तवय त्या एकमेकसले ईचारू लागणात देवकडतीन व्हता अस जर म्हणं
तर हाऊ म्हणी अस व्हतं मंग तुम्हीन योहानवर का बर ईश्वास ठेवा नही? 32
माणुसकडतीन व्हता अस जर म्हणं तर सर्व लोके आपलाविरूध्द ऊठतीन
यानी भिती त्यासले वाटनी कारण योहान खरच संदेष्टा व्हता असा सर्व मानेत.
33 तवय त्यासनी येशुले उत्तर दिधं, “आमले माहीत नही.” येशुनी त्यासले
सांगं, “मंग मी पण तुमले सांगत नही कोणता अधिकारतीन मी हाई करस.”

12 मंग येशु दृष्टांत दिसन त्यासनासंगे बोलु लागणा, एक माणुसनी द्राक्षमया
बनाडा, त्याना आजुबाजू वडांग करी, द्राक्षरसकरता कुंडी बनाडी,
ध्यान देवाले माळा बांधा अनी दुसरा शेतकरीसले बटाईवर सोपीन परदेशले
निंघी गया. 2 मंग द्राक्षना हंगाममा वाटा लेवाले त्यानी आपला दासले त्या
शेतकरीसकडे धाडं. 3 त्याले त्यासनी धरीन मारं अनी रिकामं धाडी दिधं. 4
त्यानी परत दुसरा दासले धाडं; त्यासनी त्यानं डोकं फोडीसन त्याना अपमान
करा. 5 मालकनी आखो एकजणले धाडं, त्यासनी त्याले मारी टाकं; अनी
नंतरना बराच जणससंगे तसच करं, म्हणजे त्यामाईन बाकीनासले मारं अनी

बाकीनासना जीव लिधा. 6 अजुन त्यानाजोडे एकजण राहेल व्हता. तो
म्हणजे त्यानाच प्रिय पोऱ्या, आपला पोऱ्याना तरी त्या मान ठेवतीन अस
म्हणीन शेवट त्याले त्यानी त्यासनाकडे धाडं. 7 त्याले येतांना दखीसन त्या
एकमेकसले बोलणात, हाऊ तर वारीस शे. चला आपण ह्याले मारी टाकुत
म्हणजे मळाना मालक आपणच व्हई जासूत. 8 मंग त्यासनी त्याले धरीन
मारी टाकं अनी द्राक्षमयाना बाहेर फेकी दिधं. 9 मंग द्राक्षमयाना मालक काय
करी? तो ईसन त्या शेतकरीसना नाश करी टाकी अनं द्राक्षमया दुसराले दि.
10 काय तुम्हीन शास्त्रमा हाई वचन वाचं नही का? "ज्या दगडले बांधणारासनी
नापसंत करं तोच दगड कोणशीला व्हयना." 11 हाई प्रभुकडतीन व्हयनं;
अनी हाई आमना नजरमा आश्चर्यकारक कृत्य शे! 12 येशु हाऊ दृष्टांत आपले
लाईन बोलना हाई त्यासना ध्यानमा वनं. तवय शास्त्री त्याले धराले दखी
राहींतात पण लोकसनी गर्दींनी त्यासले भिती वाटनी त्यामुये त्या त्याले
सोडीन निंघी गयात. 13 नंतर त्यानाच बोलनामा त्याले फसाडा करता त्यासनी
परूशी अनी हेरोदी पक्षना पुढारीसले येशुकडे धाडं. 14 त्या ईसन त्याले
बोलणात, गुरजी, आमले माहित शे तुम्हीन खरा शेतस, तुम्हीन मनुष्यसना मत
अनी ईच्छासघाई प्रभावित होतस नही, तुम्हीन लोकसनं तोंड दखीन बोलतस
नही तर देवना खरा मार्ग शिकाडतस पण आमले सांगा रोमना राजाले कर
देवानं हाई आमना नियमप्रमाणे योग्य शे का अयोग्य शे? आम्हीन देवानं का
नही देवानं? 15 त्यानी त्यासनं ढोंग वळखीन त्यासले सांगं, "का बर मनी
परिक्षा दखी राहीनात? माले एक नाणं दखाडा." 16 त्यासनी ते दखाडं तवय
त्यानी त्यासले सांगं, "यावर कोण चित्र अनी लेख शे?" त्या बोलणात,
रोमना राजानं. 17 येशुनी त्यासले सांगं, तर जे राजानं शे ते राजाले घा अनी
जे देवनं शे ते देवले घा. येशुनं उत्तर ऐकीन त्या आश्चर्यचकीत व्हयनात.
18 मंग पुनरूत्थान व्हस नही असा म्हनणारा सदुकी लोके येशुकडे वनात
अनी त्याले ईचारं, 19 "गुरजी, मोशेनी आमनाकरता अस लिखी ठेल शे
की, 'एखादाना भाऊ मरना' अनी त्यानी बायको बिगर लेकरंसनी शे, तर
त्याना भाऊनी तिनासंगे लगीन करीसन भाऊना वंश चालावाना." 20 एक
ठिकाणे सात भाऊ व्हतात; त्यासनामा मोठानी लगीन करं अनी तो लेकरं
नही व्हताच मरी गया. 21 मंग दुसरा भाऊनी तिनासंगे लगीन करं अनी
तो बी संतती नही व्हताच मरी गया. तिसरा बी तसाच मरना 22 तसाच
सातही जण संतती नही व्हताच मरी गयात. सर्वासना शेवट ती बाई बी मरी
गई. 23 तर पुनरूत्थान व्हई तवय ती कोणी बायको व्हई? कारण ती साती
जणसनी बायको व्हयेल व्हती. 24 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, "तुम्हीन शास्त्र
अनी देवनं सामर्थ्यले वळखेल नही म्हणीन तुम्हीन चुकतस ना? 25 कारण
त्या मरणमातीन ऊठानंतर लगीन करतस नही अनी करी बी देतस नही, तर
त्या स्वर्गमधला देवदूतसना मायक राहतस." 26 मरेल ऊठाडाई जातस
यानाबद्दल मोशेना पुस्तकमाधला जळता झुडूपना प्रकरणमा देवनी त्याले सांगं,
"मी अब्राहामना देव, इसहाकना देव अनी याकोबना देव शे," हाई तुमना
वाचामा वनं नही का? 27 तो मरेलसना देव नही तर जिवतसना देव शे;
तुम्हीन पुराच चुकेल शेतस. 28 तवय शास्त्रीसमाधला एकजणनी ईसन त्यासना
वादविवाद ऐका, अनी येशुनी सदुकीसले कसं सुंदर पध्दतमा उत्तर दिधं हाई
दखीन, त्यानी त्याले ईचारं, "सर्वात मोठी आज्ञा कोणती?" 29 येशुनी उत्तर
दिधं, "मोठी आज्ञा हाई की, हे इस्राएलना लोकसवन! ऐका, प्रभु आपला
देव एकमेव देव शे. 30 तु आपला देव परमेश्वर यानावर पुर्ण मनतीन, पुर्ण
जिवतीन, पुर्ण बुध्दीतीन अनं पुर्ण शक्तितीन प्रिती कर." 31 दुसरी हाई की
"जशी स्वतःवर तशी आपला शेजारीसवर प्रिती कर." या दोन्ही आज्ञापेक्षा
दुसरी कोणतीच मोठी आज्ञा नही. 32 तो त्याले बोलना, "गुरजी, तुम्हीन
खरोखर बोलणात की, 'तो एकच देव शे अनी त्यानाशिवाय दुसरा कोणीच
नही.' 33 अनी 'पुर्ण मनतीन, पुर्ण बुध्दितीन अनी पुर्ण शक्तितीन त्यानावर
प्रिती करानी अनी जशी स्वतःवर तशी शेजारीसवर प्रिती करानी' हाई सर्व
'होम अनं यज्ञ' यानापेक्षा मोठं शे." 34 त्यानी समजदारीमा उत्तर दिधं हाई
दखीसन येशुनी त्याले सांगं, "तु देवना राज्यपाईन दुर नही." त्यानानंतर
त्याले आखो काही ईचारानी कोणीच हिम्मत व्हयनी नही. 35 नंतर येशुनी
मंदिरमा शिक्षण देतांना सांगं, "ख्रिस्त दावीदना वंशज शे हाई शास्त्री कसं
काय म्हणतस?" 36 "कारण दावीद स्वतः पवित्र आत्माना प्रेरणातीन म्हणस;
प्रभु परमेश्वरनी मना प्रभुले सांगं; तु मना उजवीकडे बैस, जोपावत मी तुना
शत्रुसले तुना पायसनं आसन करस नही." 37 दावीद स्वतः त्याले प्रभु म्हणस,
मंग ख्रिस्त त्याना वंशज शे हाई कसं काय? हाई येशुनं बोलणं लोकसमुदाय
आनंदमा ऐकी राहिंता. 38 येशु लोकसले शिकाडतांना बोलणा, "शास्त्रीसपाईन
जपी रहा, त्यासले लांब झगा घालीन फिराले, बजारमा लोकसकडतीन
नमस्कार करी लेवाले, 39 अनी सभास्थानमा मुख्य आसन अनी मेजवानीमा
चांगली जागा ह्या त्यासले आवडतस. 40 ह्याच त्या शेतस ज्या विधवासनी
संपत्ती फसाडीन खाई टाकतस अनी दिखावाकरता लांबलांब प्रार्थना करतस.
सर्वात जास्त त्यासले शिक्षा व्हई!" 41 येशु मंदिरमधला दानपेटी समोर बशीन
लोक दानपेटीमा पैसा कशा टाकतस हाई तो दखी राहिंता. बराच श्रीमंत
लोकसनी बराच पैसा टाकात; 42 अनी एक गरीब विधवानी ईसन दोन तांबाना
नाणा टाकात त्यानी किंमत काहीच नव्हती. 43 तवय येशुनी शिष्यसले जोडे
बलाईन सांगं, "मी तुमले सत्य सांगस की, ज्या दानपेटीमा टाकी राहिनात त्या
सर्वासपेक्षा हाई गरीब विधवानी जास्त टाकेल शे. 44 कारण त्या सर्वासनी
त्यासना समृध्दीमातीन टाकात; पण हिनी तिना गरिबीमातीन जितलं तिनं व्हतं
तितलं म्हणजे सर्वी कमाई टाकी दिधी."

13 मंग येशु मंदिरमातीन निंघीन जातांना त्याना एक शिष्य त्याले बोलना,
"गुरजी दखा, कशा ह्या मोठ्या दगडी अनी कशा ह्या माड्या!" 2 येशु
त्याले बोलना "तु ह्या मोठ्या माड्या दखस ना? ह्यासमा असा दगडवर दगड
रहावाव नही; जो पडाव नही." 3 येशु मंदिरसमोरला जैतुनना डोंगरवर बशेल
व्हता तवय पेत्र, याकोब, योहान अनं आंद्रिया यासनी एकांतमा त्याले ईचारं,
4 "ह्या गोष्टी कवय व्हतीन? अनी ह्या गोष्टी पुर्ण व्हवानी येळ वनी म्हणजे
काय चिन्ह दिसतीन? हाई आमले सांग." 5 येशु त्यासले बोलू लागना,
"जपीन रहा, म्हणजे तुमले कोणी फसाडाले नको. 6 बराच लोके मनं नाव
लिसन येतीन, 'मी ख्रिस्त शे!' अनी त्या बराच जणसले फसाडतीन. 7 जवय
तुम्हीन लढायासबद्दल ऐकशात अनी लढायासन्या अफवा ऐकशात तवय
घाबरू नका अस होणारच शे, पण तेवढामाच शेवट व्हवाव नही. 8 राष्ट्रसवर

राष्ट्र अनी राज्यसवर राज्य ऊठतीन; अनी जागोजागी भूकंप व्हतीन अनी
दुष्काळ पडी, हाई तर प्रसुतीना येळले जशा तरास व्हस तसा तरासनी हाई
सुरवात शे. 9 "स्वतःले संभाळा; कारण लोके तुमले न्यायालयमा खेचतीन.
सभास्थानमा तुमले मारतीन; अनी मनाकरता तुमले राज्यपाल अनी राज्या
यासनापुढे उभा करतीन. हाई तुमनाकरता तठे शुभवर्तमान सांगानी संधी राही.
10 शेवट येवाना पहिले पुरा जगमा सुवार्ता प्रसार व्हवाले पाहिजे. 11 जवय
त्या तुमले धरीन तुमनाविरुध्द खटला चालाडतीन तवय तुम्हीन काय बोलानं
यानी अगोदरच चिंता करू नका; तर त्या येळले जे काही तुमले सुचाडाई जाई
तेच बोला; कारण बोलणारा तुम्हीन नही तर पवित्र आत्मा शे. 12 भाऊ भाऊले
अनी बाप पोऱ्याले मारा करता धरी दि, पोऱ्या मायबापसवर ऊठतीन अनी
त्यासना जिव लेतीन. 13 मना नावमुये सर्व लोके तुमना व्देष करतीन पण
जो शेवटपावत ईश्वासमा टिकी राही त्यानंच तारण व्हई." 14 "बठं काही
उध्वस्त करणारी 'अमंगळता' ज्या जागावर तिना काडीनाही संबंध नही तठे
तिले उभी दखशात." वाचनारानी हाई समजी लेवानं! "तवय ज्या यहूदीयामा
शेतस त्यासनी डोंगरवर पळी जावानं. 15 जो धाबावर व्हई त्यानी खाल
उतरानं नही अनी काहीच लेवाकरता घरमा जावानं नही. 16 जो वावरमा व्हई
त्यानी आपला कपडा लेवाकरता मांगे फिरीन येवानं नही. 17 त्या दिनमा
ज्यासले दिन राहतीन अनी ज्या लेकरसले पाजणाऱ्या राहतीन त्यासना भयंकर
हाल व्हतीन! 18 तरी हाई हिवाळामा व्हवाले नको म्हणीन देवले प्रार्थना करा.
19 कारण जी सृष्टीले देवनी बनाडं तिना सुरवात पाईन आजपावत व्हयनं नही
अनी पुढे व्हवाव नही असा त्या संकटना दिन ऱ्हातीन. 20 प्रभु त्या दिन थोडा
नही करता; तर एक बी माणुस जिवत नही ऱ्हाता. ज्यासले त्यानी निवडेल शे
त्यासनाकरता त्यानी ह्या दिन थोडा करेल शेतस." 21 "त्या येळले कोणी
तुमले म्हणी, 'दखा, ख्रिस्त आठे शे!' दखा, तठे शे! तर खरं मानू नका. 22
कारण खोटा ख्रिस्त अनी खोटा संदेष्टा व्हतीन अनी त्या चिन्ह अनी चमत्कार
दखाडतीन जमनं तर ज्यासले देवनी निवडेल शे, त्यासले सुध्दा फसाडतीन.
23 म्हणीन तुम्हीन सावध ऱ्हा! मी पहिलेच तुमले सर्व सांगीन ठेयेल शे. 24
"हाई संकट ई जावानंतर त्या दिनमा सुर्य अंधकारमय व्हई अनी चंद्र प्रकाश
देवाव नही. 25 आकाशमाधला तारा पडतीन अनी आकाशमाधली शक्ती
हाली जाई. 26 तवय मनुष्यना पोऱ्याले पराक्रमतीन अनी मोठा वैभवतीन
ढगसमा येतांना त्या दखतीन. 27 त्या येळले मी देवदूतसले धाडीन पृथ्वीना
एक टोकपाईन दुसरा टोकपावत चारी दिशातीन देवनी निवडेल लोकसले
एकत्र करसु." 28 आते अंजिरनं झाडना दृष्टांत ल्या. त्यानी कवळी फांदी
निंघीसन त्याले पानटा फुटू लागणात म्हणजे उन्हाळा जोडे वना हाई तुमले
समजस. 29 जवय तुम्हीन ह्या गोष्टी व्हतांना दखशात. तवय समजा मनी
येवानी येळ जवळच येल शे. 30 मी तुमले सत्य सांगस की, जोपावत हाई
सर्व पुरं व्हत नही तोपावत हाई पिढीना अंत व्हवाव नही. 31 आकाश अनी
पृथ्वी पुसाई जाई पण मनं वचन पुसावणारच नही. 32 "अजुन त्या दिनबद्दल
अनी त्या येळबद्दल कोणलेच माहीत नही, स्वर्गना देवदूतसले नही, देवना
पोऱ्यालेसुध्दा नही; फक्त देवबापलेच माहीत शे. 33 सावध ऱ्हा, जागा ऱ्हा,
कारण ती येळ कवय ई हाई तुमले माहित नही. 34 हाई त्या माणुसना मायक शे
जो बाहेर गाव जातांना त्याना दाससले घरनी जबाबदारी दिसन त्यासले काम
नेमी देस अनी व्दारपाळले जागा ऱ्हाय, व्यवस्थित लक्ष दे, अशी आज्ञा करस
तसं हाई शे. 35 यामुये जागा ऱ्हा, कारण मालक कवय घर ई, संध्याकायले,
मध्य रातले, पहाटले किंवा सकायले म्हणजे सुर्य उगास तवय हाई तुमले
माहीत नही. 36 नही तर तो अचानक ई लागी अनी त्यानी तुमले झोपेल
दखाले नको. 37 जे मी तुमले सांगस, ते सर्वासले सांगस; जागृत ऱ्हा!"

14 मंग दोन दिन नंतर वल्हांडण अनी बेखमीर भाकरीसना सण व्हता.
तवय येशुले गुपचुप कसं मारी टाकानं हाई मुख्य याजक अनी शास्त्री
दखी राहींतात. 2 "पण हाई सणना येळले करानं नही, करं तर कदाचित
लोकसमा दंगा व्हई जाई" अस त्या बोलनात. 3 येशु बेथानी गावले जो
पहिले कोडरोगी व्हता त्या शिमोनना घर जेवाले बशेल व्हता तवय एक बाई
जटामांसी वनस्पतीनं महागडं सुगंधी तेल संगमरवरना भांडामा लई वनी. तिनी
ते भांडं फोडीन तेल त्याना डोकावर वती दिधं. 4 तवय काहीजण कुरकुर
करीसन बोलणात, "हाई सुगंधी तेलना नाश का बरं करा? 5 कारण हाई सुगंधी
तेल एक वरीसनी मजुरी म्हणजे तिनशे चांदिना शिक्कासनावर ईकाई जातं, ते
ईकीन त्या पैसा गरीबसमा वाटाई जातात!" अस त्यासनी तिले दताडं. 6 पण
येशु बोलना, "जाऊ द्या! तिले का बरं बोली राहीनात? तिनी मनाकरता एक
चांगलं काम करेल शे. 7 गोरगरीब कायमना तुमना जोडेच शेतस अनी तुमले
वाटी तवय त्यासनं भलं करता ई. पण मी कायम तुमनासंगे राहसु अस नही. 8
तिनाघाई जे करता ई ते तिनी करं; मना मरानंतरनी तयारी पहिलेच तिनी करी
दिधी. 9 मी तुमले सत्य सांगस की, सर्व जगमा जठे जठे सुवार्ता सांगतीन,
तठे तठे तिनी जे सत्कर्म करेल शे त्यानी आठवण करतीन." 10 मंग बारा
शिष्यसमधला एक यहूदा इस्कर्योतनी मुख्य याजकसकडे जाईन येशुले सोपी
दिसु, अस सांगं. 11 त्यानं ऐकीसन त्यासले आनंद व्हयना अनी त्यासनी
त्याले पैसा देवानं ठरायं. मंग यहूदा येशुले कसं सोपी देवानं यानी संधी दखु
लागना. 12 बेखमीर भाकरना सणना पहिला दिन जवय वल्हांडणना यज्ञकरता
कोकऱ्ना बळी देतस, त्या दिन त्याना शिष्य येशुले बोलणात, "आम्हीन कोठे
जाईसन वल्हांडणना जेवणनी तयारी करानी अशी तुमनी ईच्छा शे?" 13 मंग
येशुनी त्याना शिष्यसमाधला दोन जणसले धाडीन सांगं, "नगरमा जा म्हणजे
एक माणुस पाणीनं मडकं लई जातांना तुमले भेटी त्यानामांगे जा. 14 तो ज्या
घरमा जाई, तठला घरमालकले सांगा; 'गुरू सांगस, मी मना शिष्यससंगे
वल्हांडणनं जेवण करसु तर पाहुणचार करानी खोली कोठे शे?' 15 मंग तो
स्वतः सजाडेल अनी तयार करेल एक मोठी माडीवरली खोली तुमले दखाडी,
तठे आपलाकरता तयारी करा." 16 मंग त्याना शिष्य शहरमा गयात तवय
त्यानी सांगेलप्रमाणेच त्यासले दखायनं अनी त्यासनी वल्हांडणना जेवणनी
तयारी करी. 17 मंग संध्याकाय व्हयनी तवय येशु बारा शिष्यससंगे तठे वना.
18 अनी त्या बशीन जेवण करी राहींतात तवय येशु बोलना, "मी तुमले सत्य
सांगस की, तुमना मातीन एक माले शत्रुसना हातमा सोपी दि, तो आत्ते मनासंगे
जेवण करी राहीना." 19 त्या नाराज व्हयनात अनी एक एकजण त्याले ईचारू
लागणात, "मी शे का तो?" 20 येशुनी उत्तर दिधं, "बारा जणसपैकी एक जो
मना ताटमा हात घाली राहीना. 21 मनुष्यना पोऱ्याबद्दल लिखेल शे तसं त्याले

जानच शे; पण जो मनुष्यना पोऱ्याले धरीन सोपी देवाव शे त्याना धिक्कार असो! तो माणुस जन्मले नही येता तर ते त्याले चांगलं व्हतं!" 22 त्या जेवण करतांना येशुनी भाकर लिधी अनं उपकार मानीन तोडी अनी शिष्यसले दिसन सांगं, हाई ल्या, "हाई मनं शरीर शे." 23 मंग त्यानी प्याला लिधा अनं देवना आभार मानीन त्यासले दिधा, अनी त्यासनी ते पिधं. 24 त्यानी त्यासले सांगं, "हाई मनं रंगत देव अनी मनुष्यना करारले दखाडस, हाई बराच जणसकरता वताई जाई ऱ्हायनं. 25 मी तुमले सत्य सांगस की, मी तोपावत द्राक्षवेलना रस कधीच पिवाऊ नही जोपावत देवना राज्यमा नवा द्राक्षरस पितस नही." 26 मंग देवनं गानं म्हणीसन त्या जैतुनना डोंगरकडे निंघी गयात. 27 मंग येशु त्यासले बोलना, "तुम्हीन सर्व माले सोडीन पळी जाशात, कारण शास्त्र अस सांगस की, 'देव मेंढपायले मारी टाकी अनी मेंढरसनी दाणादाण व्हई जाई.' 28 तरी मी जिवत व्हवानंतर तुमना पहिले गालीलमा जासु." 29 पेत्र त्याले बोलना, "जरी सर्व तुले सोडीन पळतीन पण मी तुले सोडीन पळाव नही." 30 येशु त्याले बोलना मी तुले सत्य सांगस, "आज रातले कोंबडा दोनदाव कोकावाना पहिले तु तिनदाव माले नाकारशी." 31 तरी पेत्र खंबीर व्हईसन बोलना, "तुमनासंगे माले मरणं पडनं तरी मी तुमले नाकारावुच नही!" अनी बाकीना शिष्यसनी पण तसच सांगं. 32 मंग त्या गेथशेमाने नावना बागमा वनात तवय येशु त्याना शिष्यसले बोलना, "मी प्रार्थना करीसन येस तोपावत आठे बठा." 33 त्यानी पेत्र, याकोब अनं योहान यासले संगे लिधं अनी तो अस्वस्थ अनं व्याकुळ व्हवु लागना, 34 तो त्यासले बोलना, "मी भलता उदास शे, आठपावत की मी मराले टेकेल शे, तुम्हीन आठेच थांबा अनी जागा ऱ्हा." 35 मंग तो त्यासनापाईन थोडा पुढे गया अनी जमीनवर पडीन प्रार्थना कराले लागना की, "शक्य व्हई तर हाई येळ टळी जावो." 36 अनी तो बोलना, "हे बापा, हे पिता! तुले सर्वकाही शक्य शे, हाऊ दुःखना प्याला मनापाईन दुर कर. तरी मना ईच्छाप्रमाणे नको तर तुना ईच्छाप्रमाणे व्हवु दे." 37 मंग त्यानी परत ईसन तिन्ही शिष्यसले झोपेल दखं. तवय तो पेत्रले बोलना, "शिमोन, तु झोपी गया का? एक तास बी तुनाघाई जागं ऱ्हावायनं नही का?" 38 "तुम्हीन परिक्षामा पडाले नको म्हणीन जागा ऱ्हा, अनी प्रार्थना करा. आत्मा कितला बी उतावळा व्हई, पण शरीर अशक्त शे." 39 येशुनी परत जाईन त्याच शब्दसमा प्रार्थना करी. 40 मंग परत ईसन त्यानी दखं तर त्या झोपेल व्हतात; त्यासना डोया जड व्हई जायेल व्हतात अनी त्याले काय उत्तर देवानं त्यासले समजनं नही. 41 परत तिसरांदाव त्यानी ईसन त्यासले सांगं, "आतेपावत तुम्हीन झोपीन आराम करी राहीनात? पुरं व्हयनं! येळ ई जायेल शे! दखा, मनुष्यना पोऱ्या पापी लोकसना ताबामा सोपाई राहीना. 42 ऊठा, आपण जाऊ. दखा, माले सोपी देणारा जोडे येल शे!" 43 येशु बोली राहींता इतलामा बारा शिष्यसपैकी एक म्हणजे यहूदा तठे वना, त्यानाबरोबर मुख्य याजक, शास्त्री अनी वडील लोकसना माणसे तलवारी अनी टिपरा लई वनात. 44 त्याले सोपणारानी एक इशारा देयल व्हता तो असा की, "मी ज्यानं चुंबन लिसु तोच येशु शे. त्याले धरीन बांधीन अनं संभायीन लई जा." 45 तो येताच येशुकडे गया अनी "गुरजी!" अस म्हणीन त्याना चुंबन लिधात. 46 मंग त्यासनी त्याले पकडीन बांधं. 47 ज्या येशुजोडे उभा व्हतात त्यासनामाईन एकनी तलवारघाई प्रमुख याजकना सेवकना कान कापी टाका. 48 तवय येशु त्यासले बोलना, "जसं एखादा नियम तोडणाराले धराकरता तलवार अनी टिपरा लई जातस तसा तुम्हीन माले धराले येल शेतस का? 49 मी तुमनासंगे रोज मंदिरमा शिकाडी राहींतु, तवय तुम्हीन का बरं माले धरं नही, पण हाई ह्यानाकरता व्हयनं की शास्त्रना लेख पुरा व्हवाले पाहिजे." 50 मंग येशुसंगेना सर्व शिष्य त्याले सोडीन पळी गयात. 51 त्या येळले एक तरूण पोऱ्या त्याना आंगवर लुंगीशिवाय काहीच नव्हतं तो येशुना मांगे चाली राहींता, त्याले त्यासनी धराना प्रयत्न करा. 52 पण तो ती लुंगी टाकीन उघडाच पळी गया. 53 मंग येशुले त्या प्रमुख याजकसकडे लई वनात अनी त्यानाजवळ सर्व मुख्य याजक, वडील अनी शास्त्री जमनात. 54 पेत्र दुरतीन त्याना मांगेमांगे चालत मुख्य याजकना वाडामा गया अनी तो पहारेकरीससंगे शेकोटी जोडे शेकी राहींता. 55 मुख्य याजक अनी सर्व यहूदीसना न्यायसभा मधलासनी येशुले मृत्युदंड भेटाकरता त्यानाविरूध्द काय आरोप कराना हाई शोधी राहींतात. पण त्यासले एक बी आरोप सापडना नही. 56 बराच जणसनी त्यानाविरूध्द खोटी साक्ष दिधी, पण त्यासना साक्षमा काहीच तथ्य नव्हतं. 57 काही लोकसनी उभं राहीन येशुनाविरूध्द अशी खोटी साक्ष दिधी की, 58 हाई हातघाई बांधेल मंदिर मी तोडी टाकसु अनी हात नही लावता दुसरं तीन दिनमा उभं करसु अस आम्हीन याले बोलतांना ऐकं. 59 पण त्यासनी हाई साक्षमापण तथ्य नव्हतं. 60 तवय मुख्य याजकनी मझार उभं राहीसन येशुले ईचारं, "ह्या तुनाविरूध्द साक्ष दि राहिनात त्यानावर तुले काहीच उत्तर देणं नही शे का?" 61 येशु गप्पच राहिना, त्यानी काहीच उत्तर दिधं नही. प्रमुख याजकसनी परत त्याले ईचारं, "धन्यवादित देवना पोऱ्या ख्रिस्त तो तुच शे का?" 62 येशुनी सांगं, "मीच शे, अनी तुम्हीन मनुष्यना पोऱ्याले सर्वसमर्थ परमेश्वरना उजवीकडे बशेल अनी आकाशमधला ढगससंगे येतांना दखशात." 63 मुख्य याजक आपला कपडा फाडीन बोलना, आमले आत्ते साक्षीदारसनी काय गरज! 64 हाऊ देवनी थट्टा करी राहीना, हाई तुम्हीन ऐकं, तुमले काय वाटस? तवय सर्वांसनी ठराय हाऊ मरणदंडले योग्य शे. 65 मंग बराच जण येशुवर थुंकू लागणात, त्यानं तोंड झाकीन त्याले बुक्क्या माऱ्यात अनी त्याले सांगु लागणात, "वळख, तुले कोणी मारं!" अनी पहारेकरीसनी त्याले थापड्या मारीन ताबामा लिधं. 66 पेत्र खाल वाडामा व्हता तवय प्रमुख याजकसना सेवकसमाधली एक बाई तठे वनी. 67 अनी तिनी पेत्रले शेकतांना टक लाईन दखीन सांगं, "तु पण येशु नासरेथकरना संगे व्हता ना." 68 पण त्यानी नाकारीन सांगं, "तु काय सांगी राहीनी, माले माहीत नही अनं समजी बी नही राहींनं" अनी तो वाडाना दुसरी बाजुले गया ईतलामा कोंबडा कोकायना. 69 मंग त्या दासीनी त्याले परत दखं अनी त्यानाजोडे ज्या उभा व्हतात त्यासले सांगु लागणी, "हाऊ त्यासनापैकीच एक शे!" 70 पण त्यानी परत नकार. मंग थोडा येळमा जोडे उभा राहनारासनी पेत्रले सांगं, "तु खरच त्यासनापैकीच शे ना, कारण तु गालीली शे." 71 मंग पेत्र बोलणा, "जर मी खोटं बोली ऱ्हायनु तर, देव माले मारी टाको! असा शपथा वाहीन बोलु लागणा, हाऊ ज्या माणुसबद्दल तुम्हीन बोली राहिनात त्याले मी वळखत नही!" 72 अनी लगेच दुसरीदाव कोंबडा कोकायना. तवय "कोंबडा दोनदाव कोकाई, त्याना

पहिले तु माले तीनदाव नाकारशी" असा ज्या शब्द येशुनी पेत्रले सांगेल व्हतात त्या त्याले आठवणात अनी तो रडाले लागना.

15 मंग पहाट व्हताच वडील लोक अनी शास्त्री यासनासंगे मुख्य याजक अनी सर्व यहूदी महासभा यासनी निर्णय लिसन, येशुले बांधीन पिलातना स्वाधीन करं. 2 तवय पिलातनी त्याले ईचारं, "तु काय यहूघासना राजा शे?" येशुनी त्याले उत्तर दिधं, "तु म्हणस तसच." 3 मुख्य याजकसनी त्यानावर बराच गोष्टीसना आरोप करा. 4 पिलातनी त्याले परत ईचारं, "तुले काहीच नही बोलानं का? दख, त्या तुनावर कितल्या गोष्टीसना आरोप करी राहीनात!" 5 तरी येशुनी काहीच उत्तर दिधं नही, यावरतीन पिलातले आश्चर्य वाटनं. 6 प्रत्येक वल्हांडण सणना दिनमा यहूदी लोकसनी मागणी करेल एक कैदीले तो त्यासनाकरता सोडी दे, अशी पिलातनी सवय व्हती. 7 तवय रोमी सरकारविरोध्द व्हयेल बंडखोरीमा ज्यानी खुन करेल व्हता असा बरब्बा नावना एक माणुस बंडखोरससंगे कैदखानामा व्हता. 8 मंग लोकसमुदाय पिलातकडे ईसन तुम्हीन तुमना रितप्रमाणे आमनाकरता करा, अस त्याले सांगु लागणात. 9 पिलातनी त्यासले ईचारं, "मी तुमनाकरता यहूघासना राजाले सोडानं अशी तुमनी ईच्छा शे का?" 10 मुख्य याजकसले त्याना हेवा वाटी राहींता म्हणीन त्याले सोपी देयल व्हतं, हाई पिलातले समजनं व्हतं. 11 पण मुख्य याजकसनी लोकसले चिंगाडीन हाई मागणी कराले लाई की, त्यानापेक्षा आमनाकरता बरब्बाले सोडी घा. 12 तवय पिलातनी त्यासले परत ईचारं, "तर मंग ज्याले तुम्हीन यहूघासना राजा म्हणतस् त्यानं मी काय करू?" 13 त्या परत वरडीन बोलणात, "त्याले क्रुसखांबवर खिया!" 14 पिलातनी त्यासले ईचारं, "का बरं, त्यानी काय गुन्हा करेल शे?" पण त्या आखो वरडीन बोलणात, "त्याले क्रुसखांबवर खिया!" 15 तवय लोकसले खूश कराकरता पिलातनी बरब्बाले सोडी दिधं अनी येशुले फटका मारीसन क्रुसखांबवर खियाकरता त्यासनाच आंगे लाई दिधं. 16 मंग शिपाई येशुले प्रयतोर्यममा म्हणजे राज्यपालना घरनं आंगनमा लई गयात अनी त्यासनी सर्व रोमी शिपाईसले एकत्र बलायं. 17 नंतर त्यासनी येशुना आंगवर जाभंया कपडा घालात, काटेरी झुडूपना मुकूट बनाडीसन त्याना डोकामा घाला. 18 अनी त्या त्याले वंदन करीसन बोलू लागणात, "हे यहूघासना राजा, तुना जयजयकार असो!" 19 त्यासनी त्याना डोकावर वेतना शेमटीघाई मारं, त्यानावर थुंकनात अनी गुडघा टेकीन त्याले नमन करं. 20 अशी थट्टा करावर त्यासनी जाभंया कपडा त्याना आंगवरतीन काढीन त्याले त्याना कपडा परत घाली धिदात. मंग क्रुसखांबवर खियाकरता त्याले बाहेर लई गयात. 21 तवय अलेक्सांद्र अनी रूफ यासना बाप शिमोन कुरेनेकर शेतमातीन ईसन त्यासना जोडेतीन जाई राहींता तवय येशुना क्रुसखांब उचलाकरता त्याले सैनिकसनी जबरदस्ती करी. 22 मंग त्या येशुले गुलगुथा म्हणजे "कवटीनी जागा" आठे लयनात. 23 अनी त्याले कडु मसाला मिसाळेल द्राक्षरस पेवाले दिधा, पण त्यानी तो पिधा नही. 24 तवय त्यासनी त्याले क्रुसखांबवर खियं अनी चिठ्या टाकीन त्याना कपडा वाटी लिधात. 25 त्यासनी त्याले क्रुसखांबवर खियं तवय सकायना नऊ वाजेल व्हतात. 26 त्याना डोकानावर क्रुसखांबले त्यासनी "यहूघासना राजा" असा दोषपत्रना लेख लायेल व्हता. 27 त्यासनी त्यानासंगे दोन लुटारूसले, एकले उजवीकडे अनी एकले डावीकडे अस क्रुसखांबवर खियं. 28 "अनी अपराधीसमा त्यानी गणना व्हयनी, हाई शास्त्रवचन पुर्ण व्हयनं." 29 मंग तठेन ये जा करणारसनी डोका हालाईन त्यानी अशी निंदा करी की, "अरे! मंदिर मोडीन तीन दिनमा बांधणारा! 30 स्वतःले वाचाड, क्रुसखांबवरतीन खाल ये!" 31 असच मुख्य याजक बी शास्त्रीसंगे आपसमा थट्टा करीसन बोलणात, त्यानी दुसरासनं तारण करं अनी त्याले स्वतःलेच वाचाडता येत नही! 32 इस्राएलसना राजा ख्रिस्त, यानी आते क्रुसखांबवरतीन खाल उतरीन दखाडावं म्हणजे ते दखीसन आम्हीन ईश्वास धरसुत! अनी त्यानासंगे ज्यासले क्रुसखांबवर चढायेल व्हतं त्यासनी पण त्यानी निंदा करी. 33 दुपारना बारा वाजापाईन ते तीन वाजापावत सर्वा देशवर अंधार पडेल व्हता. 34 दुपारना तीन वाजनात तवय येशु जोरमा आरोळी मारीन बोलना, "एलोई, एलोई, लमा सबकतनी?" म्हणजे "मना देव, मना देव, तु मना त्याग का बरं करा?" 35 तवय ज्या जोडे उभा व्हतात त्यासनापैकी काही जणसनी ऐकीन सांगं, "दखा, तो एलियाले बलाई राहिना!" 36 तवय एकजणनी पयत जाईसन आंबमा स्पंज बुडाईन तो वेत नावना वनस्पतीना काठीवर ठिसन त्याले चोखाले दिधा अनी बोलणा, "राहु घा! एलिया याले क्रुसखांबवरतीन खाल उताराले येस का नही हाई दखुत!" 37 मंग येशुनी मोठी आरोळी मारीन जीव सोडा. 38 तवय मंदिरमधला पडदाना वरपाईन खालपावत फाटीन दोन तुकडा व्हयनात. 39 मंग त्यानी आपला जीव कसा सोडा हाई त्यानापुढे जोडेच उभा राहेल अधिकारी दखीन बोलना, "खरोखरंच हाऊ माणुस देवना पोऱ्या व्हता!" 40 काही बाया दुरतीन दखी राहित्यांत त्यासनामा मरीया मग्दालीया, धाकला याकोब अनी योसे यासनी माय मरीया अनी सलोमे ह्या व्हतात. 41 तो गालीलमा व्हता तवय ह्या त्यानामांगे चालेत अनी त्यानी सेवा करेत. आखो बऱ्याच बाया व्हत्यात ज्या त्यानासंगे यरूशलेमले येल व्हत्यात. 42 तवय संध्याकाय व्हयनी, हाऊ तयारीना म्हणजे यहूदीसना शब्बाथ दिनना आदला रोज व्हता, 43 म्हणीन अरिमथाई गावना योसेफनी हिम्मत करीसन पिलातकडे जाईन येशुनं शरीर मांगं; तो महासभाना एक प्रतिष्ठीत सभासद व्हता अनी स्वतः देवनं राज्य येवानी वाट दखी राहींता. 44 तो इतलामा कसा मरना यानं पिलातले नवल वाटनं; अनी त्यानी सुबेदारले बलाईन ईचारं, "तो मरी जायेल शे का?" 45 सुबेदारकडतीन खात्री करी लेवानंतर त्यानी योसेफले प्रेत दिधं. 46 त्यानी तागना कपडा ईकत आणात अनी त्याले खाल उतारीसन त्या कपडामा गुंढाळं; मंग त्याना शरिरले खडकमा बनाडेल कबरमा ठेवं अनी कबरना तोंडवर भली मोठी धोंड लाई दिधी. 47 त्यानं शरीर कोठे ठेयल शे हाई मरीया मग्दालीया, योसेनी माय मरीया यासनी दखं.

16 शब्बाथ दिन सरानंतर मग्दालीया मरीया, याकोबनी माय मरीया अनी सलोमे यासनी येशुना शरिरले लावाकरता सुगंधी द्रव्ये ईकत लिधात; 2 अनी रविवारना दिन सकायले सुर्य उगाना येळले कबरजोडे गयात. 3 "कबरना तोंडवरली धोंड आपलाकरता कोण लोटी?" अस त्या एकमेकसले सांगी राहिंत्यात. 4 पण तठे जावानंतर त्यासनी दखं की, ती भलती मोठी धोंड कबरना दारना एकबाजुले लोटेल शे; 5 मंग कबरमा जावानंतर धवळा शुभ्र कपडा घालेल एक तरूणले म्हणजे स्वर्गदूतले उजवा बाजुले बशेल दखीसन

त्या घाबरन्यात. 6 तो त्यासले बोलना, “घाबरू नका, क्रूसखांबवर खियेल
नासरेथ गावना येशुना शोध तुम्हीन करी राहिनात; तो आठे नही, तो उठेल शे;
त्याले ठेयल व्हतं ती हाई जागा दखा. 7 आते तुम्हीन जा, त्याना शिष्यसले
अनी पेत्रले सांगा की, तुमना पहिलेच तो गालीलमा जाई राहीना; त्यानी तुमले
सांगेल प्रमाणे तो तुमले तठे दखाई.” 8 मंग त्यासना थरकाप व्हयना अनी
कावऱ्या बावऱ्या व्हईसन त्या कबरपाईन पळण्यात; त्यासनी कोणलेच काही
सांगं नही; कारण त्या दुःखी अनी घाबरी जायेल व्हत्यात. 9 **(note: The
most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)**
रविवारना पहाटले येशु जिवत व्हवानंतर, ज्या मरीया मग्दालीया मातीन त्यानी
सात दुष्ट आत्मा काढेल व्हतात तिले तो पहिले दखायना. 10 पहिले येशुसंगे
ज्या लोके व्हतात, त्यानाकरता ज्या शोक करी राहींतात अनी रडी राहींतात
त्यासले जाईसन तिनी हाई बातमी सांगी. 11 आते येशु जिवत शे अनी तिले तो
दखायना, जवय हाई त्यासनी ऐकं तवय त्यासनी तिनावर ईश्वास ठेवा नही.
12 त्यानंतर त्यामाधला दोनजण बाहेर गाव जाई राहींतात त्यासले येशु दुसरा
रूपमा दखायना. 13 त्यासनी जाईन बाकीनासले सांगं पण त्यासनी त्यासनावर
ईश्वास ठेया नही. 14 नंतर अकरा शिष्य जेवाले बशेल व्हतात. त्यासले पण
येशु दखायना अनी त्यानी त्यासना अईश्वास अनी कठीण मन यामुये त्यासले
दटाडं कारण ज्यासनी त्याले जिवत व्हयेल दखेल व्हतं, त्यासनावर त्यासनी
ईश्वास ठेया नही म्हणीन. 15 त्यानी त्यासले सांगं की, “सर्व जगमा जाईसन
सर्वा लोकसले शुभवर्तमानना प्रचार करा. 16 जो ईश्वास धरी अनी बाप्तिस्मा
ली त्यानं तारण व्हई; जो ईश्वास धराव नही त्याना न्याय व्हई अनी तो दोषी
ठराई जाई. 17 अनी ज्या ईश्वास धरतीन त्यासनामा ह्या चिन्ह दखाईतीन;
त्या मना नावतीन दुष्ट आत्मा काढतीन; नव्या नव्या भाषा बोलतीन; 18 जर
त्या साप उचलतीन अनी विष पितीन तरी त्यासले काहीच व्हवाव नही;
त्यासनी आजारीसवर हात ठेवात म्हणजे त्या बरा व्हतीन.” 19 मंग प्रभु येशुनं
त्यासनासंगे बोलनं व्हवानंतर तो स्वर्गमा उचलाई गया अनी देवना उजवी
बाजुले बसना. 20 मंग त्यासनी जाईन सर्वींकडे प्रचार करा, प्रभु त्यासनासंगे
कामकरी राहींता अनी ज्या चमत्कार व्हई राहींतात, त्यावरतीन शिष्यसनी
सांगेल वचन सत्य शे अनी प्रभु त्यासनासंगे शे यानी खात्री पटी राहींती.
आमेन.

लूक

1 प्रिय थियफिला, बराच लोकसनी त्या गोष्टीसबद्दल ज्या आमनामा घडेल
शेतस त्यानी माहीती लिखानं कार्य आपला हातमा लेयल शे. 2 ठिक
त्याच गोष्टी ज्या आमले त्या लोकसपाईन मिळेल शेतस अनी ज्यासनी ह्या
गोष्टीसले सुरवातपाईनच दखेल व्हतं अनी त्या शुभवर्तमानना प्रचार करनारा
व्हतात. 3 यामुये, माले बी वाटस की सर्व गोष्टीसना मुळपाईन नीट शोध
करीसन त्या तुमनाकरता एकमांगे एक व्यवस्थित लिखु. 4 ज्यामुये तु त्या
गोष्टी खऱ्या शेतस हाई समजी ले ज्यानं तुले शिक्षण देयल शे. 5 यहूदीयाना
राजा हेरोद ह्याना दिनसमा अबीयाना याजकवर्गमाधला जखऱ्या नावना
एक याजक व्हता. त्यानी बायको अहरोनना कुळमाधली व्हती, तिनं नाव
अलीशिबा व्हतं. 6 त्या दोन्ही देवना दृष्टीमा धार्मीक व्हतात अनी प्रभुन्या सर्व
आज्ञा अनं विधी खरी भावनातीन पाळाकरता जागरूक व्हतात. 7 अलीशिबा
वांझ व्हती म्हणीन त्यासले लेकरंबाळं नव्हतात, त्या दोन्ही म्हतारा व्हई
जायेल व्हतात. 8 एकदाव असं व्हयनं की जखऱ्या आपला वर्गणी येळ
येवावर देवपुढे याजकनं कामकरी राहींता, 9 तो याजकसना रितप्रमाणे देवना
पवित्र मंदिरमा जाईन धुप जाळाकरता चिठ्ठा टाकीन निवडाई गया 10 धुप
जाळाना येळले लोकसनी गर्दी बाहेर प्रार्थना करी राहीती. 11 तवय देवना दूत
धुपवेदीना उजवा बाजुले प्रकट व्हयना. 12 त्याले दखीन जखऱ्या घाबरना
अनं त्याना थरकाप व्हयना. 13 देवदूत त्याले बोलना, "जखऱ्या, घाबरू
नको, कारण तुनी ईनंती ऐकामा येल शे; तुनी बायको अलीशिबा हिनापाईन
तुले पोऱ्या व्हई, अनी तु त्यानं नाव योहान ठेव. 14 तुले आनंद अनं उल्लास
व्हई अनी त्याना जन्ममुये बराच लोकसले आनंद वाटी. 15 कारण योहान
देवना नजरमा महान व्हई, तो 'द्राक्षरस अनं दारू पेवाव नही,' अनी तो त्यानी
मायना कोखपाईन पवित्र आत्मातीन परीपुर्ण राही, 16 तो इस्राएलसना बराच
जणसले त्यासना देव प्रभु यानाकडे वळाई; 17 'बापसनं मन पोऱ्यासकडे,'
अनी हट्टी लोकसले धार्मीक जणसना ज्ञानकडे फिराईन प्रभुकरता योग्य
प्रजा तयार कराले तो एलियानामायक आत्मातीन अनं सामर्थ्यतीन त्यानापुढे
चाली." 18 तवय जखऱ्या देवदूतले बोलना, "हाई कसावरीन समजी?
कारण मी म्हतारा शे अनं मनी बायको बी म्हतारी शे." 19 देवदूतनी त्याले
उत्तर दिधं, "मी देवनापुढे उभा राहणारा गॅब्रीएल देवदूत शे, अनी तुनाबरोबर
बोलाले अनं हाई सुवार्ता तुले सांगाकरता माले धाडामा येल शे. 20 दख, हाई
घडी त्या दिनपावत तु मुका ऱ्हाशी, तुले बोलता येवाव नही; कारण पुर्ण
व्हणारं मना वचनवर तु ईश्वास ठेवा नही." 21 ईकडे लोक जखऱ्यानी वाट
दखी राहींतात अनं त्याले पवित्र मंदिरमा उशीर लागामुये त्यासले आश्चर्य
वाटनं. 22 तो बाहेर वना तवय त्याले त्यासनासंगे बोलता ई नही राहींत तवय
त्यासले समजनं की त्याले पवित्र मंदिरमा दर्शन व्हयेल शे; तो त्यासले इशारा
करीसन गप्प राहीना. 23 मंग असं व्हयनं की मंदिरमधला त्याना सेवाना
दिन पुरा व्हवावर तो आपला घर गया. 24 त्या दिन नंतर त्यानी बायको
अलीशिबाले दिन राहीनात अनी ती पाच महीना दपीन राहीनी. 25 ती सांगे
की, "लोकसमा मनी व्हनारी निंदा बंद व्हवाकरता देवनी मनाकडे दखं
तवय मनाकरता त्यानी असं करं!" 26 अलिशिबाना सहावा महीनामा देवनी
गालीलमधला नासरेथ नावना गावमा एक कुमारीकडे गॅब्रीएल देवदूतले धाडं.
27 तिनी दावीदना वंश मधला योसेफ नावना माणुससंगे मांगनी व्हयेल व्हती,
त्या कुवारीनं नाव मरीया व्हतं. 28 तवय देवदूत मझार तिनाकडे ई बोलना, हे
कृपा व्हयेल बाई, कल्याण असो! प्रभु तुनासंगे शे, तु धन्य शे. 29 मरीया
ते बोलनं ऐकीन भलती घाबरी गई अनी हाई अभिवंदन काय व्हई असा
ईचार करू लागनी. 30 देवदूतनी तिले सांगं, "मरीया, घाबरू नको; कारण
देवनी कृपा तुनावर व्हयेल शे. 31 तु गरोदर व्हशी अनं पोऱ्याले जन्म देशी,
अनी त्यानं नाव येशु ठेव. 32 तो महान व्हई अनं त्याले परमेश्वरना पोऱ्या
म्हणतीन. अनी प्रभु देव त्याले त्याना बाप दावीद ह्यानं राजासन दी, 33
तो याकोबना घरानावर युगानुयुग राज्य करी; त्याना राज्यना अंत व्हवाव
नही!" (aiōn g165) 34 मरीयानी देवदूतले ईचारं, "हाई कसं व्हई? कारण
माले पुरूष माहीत नही." 35 देवदूतनी उत्तर दिधं, "पवित्र आत्मा तुनावर ई
अनी परमेश्वरनी शक्ती तुनावर छाया करी, याकरता की, जो जन्मी त्याले
पवित्र, देवना पोऱ्या, अस म्हणतीन. 36 दख, तुनी नातलग अलीशिबा हिले
बी म्हतारपणमा गर्भ राहेल शे, अनी जिले वांझ म्हणतस तिले हाऊ सहावा
महीना चालु शे. 37 अशी कोणतीच गोष्ट नही जी देव करू शकस नही."
38 तवय मरीया बोलनी, "मी प्रभुनी दासी, माले तुना वचनप्रमाणे व्हवो."
अनी देवदूत तिनाकडतीन निंघी गया. 39 त्याच दिनसमा मरीया फटकामा
डोंगराळ प्रदेशमातील यहूदा प्रांतना एक गावमा निंघी गयी. 40 जखऱ्याना
घरमा जाईन तिनी अलीशिबाले शुभेच्छा दिध्यात. 41 तवय असं व्हयनं की
अलीशिबानी मरीयानी देयल शुभेच्छा ऐकताच, बाळनी तिना पोटमा उडी
मारी, अनं अलीशिबा पवित्र आत्मातीन परीपुर्ण व्हयनी. 42 अनी अलीशिबा
उच्चा आवाजमा बोलनी, "बायासमा तु धन्य अनं तुनं पोटनं फळ धन्य. 43
मनावर हाई कृपा कशी व्हयनी की, मना प्रभुनी माय माले भेटाले वनी? 44
तुना शुभेच्छाना शब्द मना कानवर पडताच बाळनी मना पोटमा आनंदतीन
उडी मारी. 45 जीनी ईश्वास धरा ती धन्य, कारण प्रभुनी तिले सांगेल गोष्टी
पुर्ण व्हतीन!" 46 तवय मरीया बोलनी, "मना जिव प्रभुले थोर मानस; 47
अनी देव जो मना तारणारा, त्यानामुये मना आत्मा आनंदमा शे, 48 कारण
त्यानी आपली दासीवर कृपादृष्टी करेल शे! दखा, आत्तेपाईन सर्व पिढ्या माले
धन्य म्हणतीन, 49 कारण जो पराक्रमी देव त्यानी मनाकरता महान कार्य
करेल शे. त्यानं नाव पवित्र शे; 50 ज्या त्याले मानतस त्यासनावर त्यानी दया
पिढ्यानपिढ्या शे. 51 त्यानी आपला हातनी पराक्रम करेल शे अनी त्यासनी
दाणादाण करी टाकेल शे ज्या आपला मनना भावनातीन गर्विष्ट व्हतात. 52
त्यानी राजासले राजासनसवरतीन काढेल शे, अनं नम्र लोकसले उंच करेल
शे. 53 भूक्यासले त्यानी चांगल्या वस्तु दिसन तृप्त करेल शे, अनं धनवानसले
रिकामी हात धाडी देयल शे. 54 त्यानी आमना पुर्वजसंले सांगेल प्रमाणे,
आपला सेवक इस्राएल याले मदत करेल शे. 55 त्यानी आमना पुर्वजसले
सांगेल प्रमाणे अब्राहाम अनं त्याना संतान यासनावरनी दया सर्वकाळ ध्यानमा
ठेवा!" (aiōn g165) 56 मंग मरीया जवळजवळ तीन महीना अलीशिबाजोडे
राहीन आपला घर परत गई. 57 अलीशिबाना दिन भरणात अनं तिले पोऱ्या

व्हयना. 58 प्रभुनी तिनावर मोठी कृपा करी हाई ऐकीन तिना शेजारना अनं
नातलग यासनी तिनासंगे आनंद करा. 59 मंग आठवा दिन असं व्हयनं की,
बाळनी सुंता कराकरता त्या वनात, अनी त्याना बापना नाववरतीन त्यानं नाव
जखऱ्या ठेवणार व्हतात. 60 पण त्यानी मायनी सांगं, "नही! त्यानं नाव
योहान ठेवनं शे." 61 त्या तिले बोलणात, "तुना नातलगसमा हाई नाव कोणच
नही शे!" 62 त्यासनी त्याना बापले इशारा करीसन ईचारं, तुनी काय ईच्छा
शे त्यानं नाव काय ठेवानं. 63 मंग त्यानी पाटी मांगाडीन त्यानं नाव योहान शे
अस लिखं, तवय सर्वासले आश्चर्य वाटणं. 64 त्याच येळले लगेच त्यानं
तोंड उघडनं, त्यानी जिभ मोकळी व्हयनी अनी तो देवना आभार मानीन
बोलाले लागना. 65 यावर त्यासना आजुबाजू राहनारासमा भिती पसरनी अनी
यहूदीया प्रदेशमा पुर्ण डोंगराळ प्रदेशमा या सर्व गोष्टिसबइल लोकसमा चर्चा
व्हवाले लागनी. 66 ज्यासनी ह्या गोष्टि ऐक्यात त्या सर्व आपला मनमा ईचार
करीसन बोलणात, हाऊ पोऱ्या व्हई तरी कसा? कारण प्रभुना हात त्यानावर
व्हता. 67 योहानना बाप जखऱ्या ह्यानी पवित्र आत्मातीन परिपूर्ण व्हईसन
संदेश दिधा, तो असा; 68 इस्राएलसना देव प्रभु, धन्यवादित शे, कारण त्यानी
आपला लोकसनी भेट लिसन त्यासले मुक्ती देयल शे. 69 त्यानी आमनाकरता
आपला सेवक दावीदना घरानामा सामर्थ्यवान उध्दारक देयल शे. 70 जसं की
त्यानी सुरवात पाईन आपला पवित्र संदेष्टासद्वारे सांगेल व्हतं. (aiōn g165)
71 की, आमना शत्रुसपाईन अनी व्देष करनारासना हाततीन आमनं तारण
व्हई 72 यानाकरता की, त्यानी आमना पुर्वजसंवर दया कराले पाहिजे अनी
आपला पवित्र करारनी, 73 म्हणजे जी शपथ त्यानी आमना बाप अब्राहाम
याले देयल शे त्यानी आठवण कराले पाहिजे 74 ती हाई की तुम्हीन आपला
शत्रुसना हातमातीन सुटीन, 75 मनासमोर पवित्रतातीन अनं धार्मीकतातीन
आयुष्यभर मनी सेवा नही घाबरता करशात अस मी करसु. 76 "अनी
हे बाळ, तुले परमप्रधान देवना संदेष्टा म्हणतीन, कारण प्रभुनी वाट तयार
कराकरता तु त्यानापुढे चालशी, 77 यानाकरता की त्याना लोकसले त्यासना
पापना माफीघाई तारणनं ज्ञान देवाकरता. 78 आमना देवना परमकृपातीन हाई
व्हयेल शे. म्हणीन आमनावर वरतीन तारणना प्रकाश चमकी 79 'यानाकरता
की अंधारमा अनं मृत्युना सावलीमा बशेलसले तो प्रकाश भेटी' अनी आमना
पाय शांतीना वाटवर चालतिन." 80 तो बाळ वाढीन आत्मातीन बलवान व्हत
गया, अनी इस्राएलना लोकसले प्रकट व्हवाना दिनपावत जंगलमा राहीना.

2 त्या दिनसमा अस व्हयनं की, सर्व रोमी साम्राज्यनी जनगणना व्हवाले
पाहिजे अशी सम्राट कैसर औगुस्त यानी आज्ञा करी. 2 हाई पहिली
जनगणना व्हयनी तवय क्वीरीनिय हाऊ सिरिया प्रांतना सुबेदार व्हता. 3 मंग
सर्व लोके आपलाआपला गावले नाव नोंदाले गयात. 4 योसेफ बी गालीलना
नासरेथ गावतीन यहूदीयामधला बेथलहेम गावले म्हणजे दावीदना गावले गया
कारण तो दावीदना घराणामधला अनं वंश मधला व्हता. 5 तो आपली मागणी
व्हयेल मरीयासंगे नाव नोंदाले गया, तिले दिन व्हतात. 6 अनी त्या तठे
व्हतात तवय अस व्हयनं की, तिना दिन पुरा व्हयनात. 7 तिनी आपला पहिला
पोऱ्याले जन्म दिधा अनी त्याले कापडमा गुंढाळीन गव्हाणीमा निजाडं, कारण
त्यासले उतारशाळमा जागा नव्हती. 8 त्याच प्रांतमा मेंढपाय जंगलमा राहिसन
रातले आपला कळप सांभाळी राहीतात 9 तवय प्रभुना एक दूत त्यासनासमोर
ईसन उभा राहिना अनं प्रभुनं तेज त्यासना आजुबाजूले चमकनं अनी त्या
घाबरनात. 10 पण देवदूत त्यासले बोलणा, "घाबरू नका! कारण दखा जो
मोठा आनंद सर्व लोकसले व्हणार शे, त्यानी सुवार्ता मी तुमले सांगस." 11 ती
हाई की, तुमनाकरता आज दावीदना गावमा तारणारा जन्मेल शे, तो ख्रिस्त
प्रभु शे! 12 अनी तुमले खुण हाई शे की, कपडामा गुंढाळेल अनं गव्हाणीमा
निजाडेल अस बाळ तुमले दखाई. 13 इतलामा अचानक स्वर्ग माधला
देवदूतसना घोळका त्या देवदूतजोडे प्रकट व्हयना; त्या देवनी स्तुती करीसन
बोलनात, 14 "स्वर्गलोकी देवले गौरव, अनी पृथ्वीवर मनुष्यसमा शांती
त्यासनावर तो प्रसन्न व्हयेल शे!" 15 मंग असं व्हयनं की, देवदूत त्यासना
जोडेतीन स्वर्गमा निंघी गयात तवय मेंढपाळ एकमेकसले सांगाले लागनात,
"चला, आपण बेथलहेमले जाऊ अनं हाई जी घडेल गोष्ट प्रभुनी आपले
सांगी ती दखु." 16 तवय त्या लगेच जाईन मरीया अनं योसेफ यासनाजोडे
पोहंचनात अनी त्यासनी त्या बाळले गव्हाणीमा निजेल दखं. 17 जवय
मेंढपायनी त्यासले दखं तवय जी गोष्ट देवदूतनी बाळाबइल सांगेल व्हती ती
त्यासले सांगी. 18 मंग सर्व ऐकणारासले मेंढपाळसनी सांगेल गोष्टीसनं आश्चर्य
वाटणं. 19 पण मरीया ह्या गोष्टी मनमा ठेईन ईचार करत राहिनी. 20 मंग
देवदूतनी मेंढपायसले सांगेल व्हतं त्यानाप्रमाणे त्या सर्व गोष्टी ऐकीसन अनं
दखीसन; त्या देवना गौरव करत परत गयात. 21 मंग सुंताना आठवा दिन वना
तवय त्यानं नाव येशु ठेवं, हाई तर तो पोटमा येवाना पहिलेच देवदूतनी ठेल
व्हतं. 22 मोशेना नियमशास्त्रप्रमाणे योसेफ अनी मरीयाना शुध्दीकरणना दिन
भरनात तवय त्या बाळले देवले अर्पण कराकरता यरूशलेमले लई वनात. 23
जसं की प्रभुना नियमशास्त्रमा लिखेल शे; "प्रत्येक पहिला जन्मेल नर प्रभुले
अर्पण कराना." 24 अनी प्रभुना नियमशास्त्रमा लिखेलप्रमाणे, पारवासनी
जोडी किंवा कबुतरना दोन पिल्ला आनीसन त्यासनं अर्पण करानं, याकरता
त्यासनी त्याले यरूशलेमले आनं. 25 यरूशलेममा शिमोन नावना एक धार्मीक
अनी भक्ती करनारा माणुस व्हता, तो इस्राएलले वाचाडनारानी वाट दखी
राहिंता अनी पवित्र आत्मा त्यानासंगे व्हता. 26 अनी प्रभु ख्रिस्तले दखाना
पहिले तु मराव नही अस पवित्र आत्मानी त्याले प्रकट करेल व्हतं 27 शिमोन
पवित्र आत्माना प्रेरणातीन मंदिरमा वना अनी जवय नियमशास्त्रना विधीप्रमाणे
कराकरता येशु बाळाना मायबाप त्याले मंदिरमा लई वनात, 28 तवय शिमोननी
त्याले हातमा लिधं अनं देवले धन्यवाद दिसन बोलना; 29 "हे प्रभु, आते तु
माले जे वचन देयल व्हतं तसं, तूना दासले म्हणजे माले शांतीमा मरू दे.
30 कारण मना डोयासनी तुना ऊध्दार दखी लयेल शे, 31 ज्याले तु सर्व
लोकसना समोर तयार करेल शे; 32 की, तो गैरयहूदी लोकसकरता प्रकाश
अनी तुना इस्राएलना लोकसनं वैभव राही." 33 शिमोननी येशु बाळबइल
सांगेल गोष्टीसवरतीन त्याना माय बापले आश्चर्य वाटणं. 34 शिमोननी त्यासले
आशिर्वाद दिसन येशुनी माय मरीयाले सांगं दख, "हाई बाळ इस्राएलमधला
बराच जणसना नाश अनं तारण याकरता अनी ज्यानाविरूध्द लोक बोलतीन
असं चिन्ह व्हवाकरता याले देवनी निवडेल शे 35 यामुये बराच लोकसना
मनमाधला ईचार उघड व्हवाकरता तुना स्वतःना हृदयले तलवारनामायक दुःख

चिरी जाई.” 36 आशेरना वंशमातील फनूएलनी पोर हन्ना नावनी एक संदेष्टी
व्हती, ती लगीनना सात वरीस नंतर तिना नवरा मरी गया, ती भलती म्हतारी
व्हयेल व्हती. 37 आते ती चौऱ्यांशी वरीसनी विधवा व्हती, तरी ती देवनं
मंदिर कधीच सोडीन नही जाता रातदिन देवनी भक्ती करे अनं उपास प्रार्थना
करे. 38 त्याच येळले तिनी ईसन देवना आभार मानात अनी यरूशलेमनी
सुटकानी ज्या वाट दखी राहीतात त्या सर्वासले तिनी त्या बाळबद्दल सांगं. 39
मंग योसेफ अनी मरीया देवना नियमशास्त्रप्रमाणे सर्व संपाडीन, गालीलमाधला
त्यासना नासरेथ गावले परत गयात. 40 ते बाळ वाढाले लागनं अनी तो
बलवान व्हयना त्याना ज्ञानमा वाढ व्हई राहिंती; त्यानावर देवनी कृपा व्हती.
41 येशुना मायबाप दर वरीसले वल्हांडण सणकरता यरूशलेमले जायेत. 42
अनी तो बारा वरीसना व्हयना तवय त्या सणना रितप्रमाणे तठे गयात. 43 मंग
सण सरानंतर त्या घर जावाले निंघनात, तवय तो पोऱ्या येशु मांगे यरूशलेममा
राही गया हाई त्याना माय बापले समजनं नही; 44 तो वाटमाधला प्रवाशीसंगे
येत व्हई, असं समजीन त्या एक दिननी वाट चाली गयात; नंतर त्या नातेवाईक
अनं वळखना लोकसमा त्याना शोध कराले लागनात. 45 पण तो त्यासले
सापडना नही, म्हणीन त्या त्याना शोध करत करत यरूशलेमले परत गयात.
46 मंग अस व्हयनं की तिन दिन नंतर तो मंदिरमा गुरूमंडळीमा बशीन त्यासनं
भाषण ऐकतांना अनं त्यासले प्रश्न ईचारतांना त्यासले दखायना. 47 ज्या
सर्वाजन त्यानं ऐकी राहीतात त्या त्यानी बुध्दी वरतीन अनं उत्तरसवरतीन
थक्क व्हयनात. 48 तवय त्याले दखीसन त्याना माय बापले आश्चर्य वाटनं,
अनी त्यानी माय त्याले बोलनी, “बाळा, तु आमनासंगे का बर असा वागना?
तुना बाप अनी मी काळजी करीसन तुना शोध करत वनुत.” 49 तो त्यासले
बोलना, “तुम्हीन माले का बर शोधी राहीतात? तुमले माहीत नही का की,
माले मना बापना घरमा रहावाले पाहिजे?” 50 पण तो जे बोलना ते त्यासले
समजनं नही. 51 मंग तो त्यासनासंगे निंघीन नासरेथले गया अनं त्यासनी
आज्ञामा राहीना; त्यानी मायनी ह्या सर्व गोष्टी आपला मनमाच ठेयात. 52 येशु
हाऊ ज्ञानघाई, शरीरघाई अनी माणुसना अनी परमेश्वरनी कृपामा वाढत गया.

3 मंग तिबिर्य गावना कैसर याना राज्यना पंधरावा वरीसले पंतय पिलात
हाऊ यहूदीया प्रांतना अधिकारी व्हता; हेरोद गालीलना राजा व्हता;
त्याना भाऊ फिलीप्प हाऊ इतुरीया अनी त्राखोनीती या देशसना राजा; अनी
लुसनिय हाऊ अबिलेने देशना राजा व्हता, 2 हन्ना अनं कैफा या मुख्य
याजक व्हतात, तवय जखऱ्याना पोऱ्या योहान याले जंगलमा देवनं वचन
प्राप्त व्हयनं. 3 मंग बाप्तिस्मा करनारा योहान यार्देन नदीना चारीमेरना सगळा
प्रदेशमा “तुमना पापसपाईन फिरा अनी बाप्तिस्मा करी ल्या, अनी देव तुमना
पापसनी क्षमा करी” असा उपदेश करत फिरना. 4 जसं यशया संदेष्टानी
सांगेल शे; “जंगलमा घोषणा करनारानी अशी वाणी व्हयनी की, ‘प्रभुना
मार्ग तयार करा; त्यानी वाट नीट करा! 5 प्रत्येक दरी भरी, प्रत्येक डोंगर
अनी टेकडी सपाट व्हई, वाकड्या वाटा सरळ व्हतीन, टेकडिवाल्या वाटा
सरळ व्हतीन. 6 तवय सर्व मनुष्य प्राणी देवनी करेल तारण दखतीन!’” 7
तवय लोकसनी गर्दी योहान कडतीन बाप्तिस्मा लेवाले त्यानाकडे वनी तवय
तो त्यासले बोलना, “अरे सापसना पिल्लासवन!” देवना येनारा क्रोधपाईन
पळाकरता तुमले कोणी सुचाडं? 8 आत्ते पहिले पापसपाईन फिरा शोभी असा
सत्कर्म करा अनं अब्राहाम आमना बाप शे अस आपला मनमा म्हणु नका. मी
तुमले सांगस की, देव अब्राहाम करता दगडसपाईन संतती उत्पन्न कराले
समर्थ शे! 9 आत्तेच झाडना मुळजोडे कुऱ्हाड ठेयेल शे; जे जे झाड चांगलं
फळ देस नही ते ते झाड तोडीसन अग्नीमा टाकामा येस. 10 तवय लोकसनी
गर्दीनी त्याले ईचारं, “तर आम्हीन काय कराले पाहिजे?” 11 त्यानी त्यासले
उत्तर दिधं, “ज्यानाजोडे दोन सदरा शेतस त्यानी ज्याले नही शे त्याले एक
देवानं, अनी ज्यानाजोडे अन्न शे त्यानी बी तसच करानं.” 12 मंग जकातदार
बी बाप्तिस्मा लेवाले वनात अनी त्याले बोलनात, “गुरजी, आम्हीन काय
करानं?” 13 त्यानी त्यासले सांगं, “तुमले जे नेमी देयल शे, त्यानापेक्षा जास्त
जुलुम करीसन लेवु नका.” 14 शिपाईसनी त्याले ईचारं, “आमनाबद्दल
काय? आम्हीन काय करानं?” त्यानी त्यासले सांगं, “कोणबद्दल खोटी साक्ष
देऊ नका, कोणाकडतीन काहीच जबरदस्ती लेवु नका; आपला पगारमाच
खूश राहा.” 15 तवय लोक आशा लाईन दखी राहीतात अनी हाऊ ख्रिस्त
तर नही ना असा आपला मनमा योहानबद्दल सर्वाजन ईचार करी राहीतात,
16 योहाननी त्या सर्वासले उत्तर दिधं, “मी तुमना बाप्तिस्मा पाणीघाई करस
हाई खरं, पण जो मनापेक्षा समर्थ शे, ज्याना पायना जोडानी दोरी सोडानी
मनी लायकी नही. तो ई राहीना; तो तुमना बाप्तिस्मा पवित्र आत्माघाई अनं
अग्नीघाई करी. 17 आपलं खळं पुर्ण स्वच्छ कराकरता अनं आपला कोठारमा
गहु गोया कराकरता त्याना हातमा त्यानं सुपडं शे; पण भुस्सा राही त्याले नही
वलावनारी अग्नीमा जाळी टाकी.” 18 आखो त्यानी दुसऱ्याबी बऱ्याच
बोधन्या गोष्टी सांगीन लोकसले सुवार्ताना प्रचार करा. 19 राजा हेरोदनी
स्वतःना भाऊनी बायको हेरोदीया हिनासंगे लगीन करं अनी त्यानी करेल
सर्व कुकर्मसमुये योहाननी त्याले दोष दिसन फटकारं, 20 तवय वरतीन
हेरोदनी हाई बी करं की, योहानले कैदखानामा टाकी दिधं. 21 सर्व लोकसनी
बाप्तिस्मा लिधा अनं येशु बी बाप्तिस्मा लिसन प्रार्थना करी राहीता तवय अस
व्हयनं की स्वर्ग उघडनं, 22 अनी पवित्र आत्मा कबुतरना मायक त्यानावर
उतरना, अनी स्वर्गमाईन अशी वाणी व्हयनी की, “तु मना प्रिय पोऱ्या शे,
तुनाबद्दल मी भलताच खूश शे.” 23 येशुनी आपला कामनी सुरवात करी तवय
तो जवळपास तीस वरीसना व्हता, त्याले लोक योसेफना पोऱ्या अस समजेत.
योसेफ एलीना 24 तो मत्ताथना, तो लेवीना, तो मल्खीना, तो यन्नयना, तो
योसेफना, 25 तो मत्तिथ्यना, तो आमोसना, तो नहुमना, तो हेस्लीना, तो
नग्गयना, 26 तो महथना, तो मत्तिथ्यना, तो शिमयीना, तो योसेखना, तो
योदना, 27 तो योहान्नाना, तो रेशाना, तो जरूब्बाबेलना, तो शल्तीएलना,
तो नेरीना, 28 तो मल्खीना, तो अद्दीना, तो कोसामना, तो एल्मदामना, तो
एराना, 29 तो येशुना, तो अलियेजरना, तो योरीमना, तो मत्ताथना, तो लेवीना,
30 तो शिमोनना, तो यहुदाना, तो योसेफना, तो योनामना, तो एल्याकीमना,
31 तो मल्याना, तो मिन्नाना, तो मत्तथाना, तो नाथानना, तो दावीदना, 32
तो इशायना, तो ओबेदना, तो बवाजना, तो सल्मोनना, तो नहशोनना, 33
तो अम्मीनादाबना, तो अद्दीना, तो अर्णयना, तो हेस्रोनना, तो पेरेसना, तो
यहुदाना, 34 तो याकोबना, तो इसहाकना, तो अब्राहामना, तो तेरहना, तो

नाहोरना, 35 तो सस्गना, तो रऊना, तो पेलेगना, तो एबरना, तो शेलहना, 36
तो केनानना, तो अर्पक्षदना, तो शेमना, तो नोहाना, तो लामेखना, 37 तो
मथूशलहना, तो हनोखना, तो यारेदना, तो महललेलना, तो केनानना, 38 तो
अनोशना, तो शेथना, तो आदामना, तो देवना पोऱ्या.

4 येशु पवित्र आत्मातीन परिपूर्ण व्हईसन यार्देनतीन परत वना 2 अनी आत्मा
त्याले चाळीस दिन जंगलमा लई गया, तठे सैताननी त्यानी परिक्षा लिधी,
त्या दिनसमा त्यानी काहीच खादं नही, ते संपावर त्याले भूक लागनी. 3
तवय सैतान त्याले बोलना, "जर तु देवना पोऱ्या शे, तर ह्या दगडले आज्ञा
कर की, भाकर व्हई जाय." 4 पण येशुनी उत्तर दिधं, "माणुस फक्त भाकर
खाईसन जिवत राही अस नही." अस शास्त्रमा लिखेल शे. 5 मंग सैताननी
त्याले वर लई जाईसन जगमाधला सर्वा राज्य एक क्षणमा दखाडात. 6 "अनी
सैतान त्याले बोलना, पुरा अधिकार अनं यानं वैभव मी तुले दिसु, कारण हाई
सर्व माले सोपी देयल शे, अनं मना मनले वाटस त्याले मी हाई देस. 7 जर
तु माले नमन करशी तर हाई सर्व तुनं व्हई जाई." 8 येशुनी त्याले उत्तर
दिधं, "परमेश्वर तुना देव यानी भक्ती कर, अनी फक्त त्यानीच सेवा कर,
अस शास्त्रमा लिखेल शे!" 9 नंतर सैताननी येशूले यरूशलेममा लई जाईन
मंदिरना शेंडावर उभं करीसन सांगं, "जर तु देवना पोऱ्या व्हशी तर आठेन
खाल उडी टाक." 10 कारण शास्त्रलेखमा अस लिखेल शे की, "तुनं रक्षण
कराकरता देव आपला स्वर्गदूतसले तुनाबइल आज्ञा दि." 11 अनी अस बी
सांगेल शे की, तुना पायसले दगडनी ठेच लागाले नको म्हणीन त्या तुले
हातवर संभाळतीन. 12 येशुनी त्याले उत्तर दिधं की, "प्रभु जो तुना देव त्यानी
परिक्षा दखु नको, अस शास्त्रमा लिखेल शे." 13 मंग सैतान सर्व परिक्षा
सराईन काही येळपुरता त्यानापाईन निंघी गया. 14 नंतर पवित्र आत्माना
सामर्थ्यघाई येशु गालीलमा परत वना, अनं त्यानी किर्ती चारिमेरन्या सर्व
प्रांतसमा पसरनी. 15 तो त्यासना सभास्थानमा शिकाडु लागना अनी सर्व
लोक त्यानी वाहवाह करी राहीतात. 16 ज्या नासरेथ गावमा येशु धाकलाना
मोठा व्हयना तठे तो वना अनी आपला रितप्रमाणे शब्बाथ दिनले सभास्थानमा
जाईन शास्त्रवाचाकरता उभा राहिना. 17 तवय यशया संदेष्टानं पुस्तक त्याले
दिधं, ते पुस्तक त्यानी उघडीन जो अध्याय काढा त्यामा अस लिखेल व्हतं
की, 18 "प्रभुना आत्मा मनावर येल शे, कारण गरीबसले सुवार्ता सांगाकरता
त्यानी मना अभिषेक करा; धरी लई जायलसनी सुटका, अनं आंधयासले
दृष्टी देवाकरता, ठेचायलसले मोकळं कराकरता, 19 अनी प्रभुना येवाना
येळनी घोषणा कराकरता देवनी माले धाडेल शे." 20 मंग पुस्तक गुंढाळीन ते
सेवककडे परत दिसन तो खाल बसना, अनी सभास्थानमधला सर्व लोक
टक लाईन त्यानाकडे दखी राहीतात. 21 मंग तो त्यासले सांगु लागना की
हाऊ जो शास्त्रलेख तुम्हीन ऐका तो पुर्ण व्हयेल शे. 22 तवय सर्वासनी त्यानी
वाहवाह करी अनी जी कृपावचनं त्याना तोंडमाईन निंघनात त्याबइल त्यासनी
आश्चर्य करं; त्या बोलनात, हाऊ योसेफना पोऱ्याना? 23 त्यानी त्यासले
सांगं, "खरच तुम्हीन माले हाई म्हण लावशात, 'हे वैद्य, तु स्वतःलेच बरं
कर." आखो तुम्हीन अस बी म्हणशात कफर्णहुम गावमा ज्या गोष्टी तु कऱ्यात
त्या आम्हीन ऐक्यात त्या आठे बी आपला गावमा कर. 24 येशु बोलना, मी
तुमले सत्य सांगस, कोणताच संदेष्टाले आपला गावमा मानसन्मान भेटस नही.
25 आखो मी तुमले सत्य सांगस; एलियाना काळमा साडेतीन वरीसपावत
आकाश बंद राहीन पाऊस पडना नही म्हणीन दुष्काळ पडना, तवय इस्राएल
राष्ट्रमा बऱ्याच विधवा व्हत्यात. 26 तरी सिदोनना प्रदेशमातील सारफथ
गावनी एक विधवा शिवाय एलियाले दुसरा कोणाकडेच धाडं नही. 27 तसच
अलीशा संदेष्टाना येळले इस्राएलमा बराच कोडरोगी व्हतात, तरी त्यामातील
सुरिय गावना नामान यानाशिवाय कोणताच कोडी शुध्द व्हयना नही. 28 हाई
ऐकताच सभास्थानमधला सर्व लोक संतापी गयात. 29 त्यासनी ऊठीसन
त्याले गावबाहेर काढी दिधं अनी ज्या डोंगरवर त्यासनं गाव वशेल व्हतं
त्याना कडावरतीन त्याले ढकलाकरता तठपावत लई गयात, 30 पण तो
त्यासनामाईन निंघीन त्यानी वाटले लागना. 31 येशु गालीलमातील कफर्णहुम
गावले खाल वना अनं शब्बाथ दिनले लोकसले शिकाडी राहीता 32 त्याना
शिक्षणवरतीन त्या थक्क व्हई गयात, कारण तो पुरा अधिकार त्यालेच शे
असा बोले. 33 तवय दुष्ट आत्मातीन पछाडेल एक माणुस सभास्थानमा व्हता;
तो जोरमा वरडीन बोलना, 34 "अरे! येशु नासरेथकर, तुना आमना काय
संबंध? आमना नाश कराले येल शे का? तु कोण शे हाई माले माहित शे; तु
देवना पवित्र माणुस शे!" 35 तवय येशु त्याले दताडीन बोलना, चुप रहाय,
अनं यानामातीन निंघ. मंग दुष्ट आत्मा त्या माणुसले लोकसना मझार पाडीन
त्याले कोणतीच ईजा नही करता त्यानामातीन निंघी गया. 36 तवय सर्वाजन
चकीत व्हईसन आपसमा एकमेकसले बोलनात, "काय हाई बोलनं? हाऊ
अधिकारतीन अनं सामर्थ्यतीन अशुध्द आत्मासले आज्ञा करस, अनी त्या
निंघी जातस!" 37 नंतर त्यानाबइलनी चर्चा चारीमेरन्या प्रदेशसमा सर्वीकडे
पसरनी. 38 मंग येशु सभास्थान माईन ऊठीसन शिमोनना घर गया. शिमोननी
सासु जास्तच तापमा पडेल व्हती, तिनाकरता त्यासनी त्याले ईनंती करी. 39
तिनाजोडे उभं राहीन येशुनी तापले दताडं, तवय तो निंघी गया, अनी त्याच
क्षणले ती ऊठीसन त्यासनी सेवा कराले लागनी. 40 मंग ज्या लोकसले
बराच आजार लागेल व्हतात त्यासले लोके संध्याकायना येळले येशुकडे लई
वनात अनी त्यानी त्यासनामातीन प्रत्येकवर हात ठेईन त्यासले बरं करं. 41
दुष्ट आत्मा बी बराच लोकसमातीन अस वरडीन निंघनात की, "तु देवना
पोऱ्या शे!" पण येशुनी त्यासले धमकाडीन बोलु दिधं नही, कारण तो तारणारा
ख्रिस्त शे हाई त्यासले माहित व्हतं. 42 मंग दिन निंघावर तो एकांतमा निंघी
गया. तवय लोके त्याले शोधाले लागनात अनी आपला जोडेतीन त्यानी
जावाले नको म्हणीन त्याले आडावाले लागनात. 43 पण तो त्यासले बोलना,
"माले दुसरा गावमाबी देवना राज्यनी सुवार्ता सांगनी शे, कारण याकरताच
माले धाडेल शे." 44 मंग तो पुरा प्रांतना त्यासना सभास्थानमा उपदेश करत
फिरना.

5 एक दिन येशु गनेसरेत तलावना किनारवर उभा व्हता अनी लोकसनी गर्दी
त्याना आजुबाजूले उभं राहिन देवनं वचन ऐकी राहीती. 2 तवय त्यानी
तलावना काठवर लागेल दोन नाव दख्यात; त्यावरला कोळी खाल उतरीन
जाळं धोई राहीतात. 3 तो त्यासनामातीन एक नाववर चढी गया जी शिमोननी
व्हती अनी त्यानी त्याले सांगं की, नावले किनारावरतीन जरा दुर सरकाई ले.

मंग येशु नावमा बशीन लोकसनी गर्दीले शिकाडु लागना. 4 नंतर आपलं
बोलणं संपाडानंतर त्यानी शिमोनले सांगं, "नाव खोल पाणीमा जाऊ दे अनी
मासा धराकरता आपलं जाळं खाल टाक." 5 शिमोन त्याले बोलना, "हे
प्रभु, आम्हीन पुरी रात भलतं काम करं पण काहीच भेटणं नही, तरी तु सांगस
म्हणीन मी जाळं टाकस." 6 मंग त्यानी तसं करावर मासासना मोठा घोळका
जाळामा सापडना अनी त्यासनं जाळं फाटाले लागनं. 7 तवय त्यासनी दुसरा
नावमा बशेल जोडीदारसनी आपले मदत कराले पाहिजे म्हणीन इशारा करा,
मंग त्या येवावर दोन्ही नाव इतल्या भरण्यात की बुडाले लागन्यात. 8 हाई
दखीन पेत्र येशुना पाया पडीन बोलना, "प्रभुजी, मनापाईन निंघी जा, मी
पापी माणुस शे!" 9 कारण त्यासनी धरेल मासासना घोळका दखीन, तो
अनी त्यानासंगेना सर्वजण आश्चर्यचकीत व्हयेल व्हतात. 10 तसच शिमोनना
जोडीदार जब्दीना पोऱ्या याकोब अनं योहान ह्या बी आश्चर्यचकीत व्हयेल
व्हतात. तवय येशुनी शिमोनले सांगं, "भिऊ नको; आठेन पुढे तु लोकसले
देवना राज्यमा लईशी." 11 मंग नाव काठवर लाईसन सर्व सोडीन त्या येशुना
मांगे निंघनात. 12 नंतर अस व्हयनं की, येशु एक गावमा व्हता, तवय तठे
एक कुष्टरोगी माणुस व्हता; त्यानी येशुले दखीन खाल पडीन ईनंती करी की,
"प्रभुजी, तुमनी ईच्छा व्हई तर माले शुध्द कराकरता तुम्हीन समर्थ शेतस!"
13 तवय येशुनी हात पुढे करीसन त्याले स्पर्श करीसन सांगं, "मनी ईच्छा
शे; शुध्द व्हई जाय!" अनी लगेच त्यानं कोड निंघी गयं. 14 मंग येशुनी
त्याले आज्ञा दिधी, "दख कोणलेच काही सांगु नको. तर तु स्वतः जाईसन
याजकले दखाड, तुनं कोड निंघी गयं, अनी याजकले खरं पटी म्हणीन शुध्द
व्हवानंतर जे अर्पण मोशेनी देवानं ठराई देयल शे; ते अर्पण कर." 15 पण
त्यानाबद्दलन्या बातम्या लगेच पसरन्यात, अनी बराच लोकसनी गर्दी त्यानं
ऐकाले अनी आपला आजार बरा कराकरता वनी. 16 पण तो एकांतमा जाईन
प्रार्थना करी राहिंता. 17 एक दिन अस व्हयनं की, येशु शिकाडी राहिंता
तवय गालीलमातीन प्रत्येक गावतीन अनी यहूदीया अनं यरूशलेमतीन येल
परूशी अनं शास्त्री तठे बशेल व्हतात. लोकसले बरा करानं प्रभुनं सामर्थ्य
त्यानासंगे व्हतं. 18 तवय दखा, काही लोके एक लखवा व्हयेल माणुसले
खाटवर लई वनात अनं त्याले मझार लई जाईन त्याना समोर ठेवाना प्रयत्न
करा. 19 पण गर्दीमुये त्याले मझार लई जावाले त्यासले जमी नही राहिंतं,
म्हणीन त्यासनी घरवर चढीन कौलं काढीन त्याले खाटसंगेच येशु समोर
खाल उतारी दिधं. 20 तवय ज्या त्याले लई वनात त्यासना ईश्वास दखीन येशु
बोलना, "हे माणुस, तुना पापसनी क्षमा व्हयेल शे." 21 तवय काही शास्त्री
अनं परूशी एकमेकसले बोलाले लागनात, "हाऊ कोण शे अस बोलणारा
हाऊ तर देवनी निंदा करी राहिना! फक्त देवच पापसनी क्षमा करू शकस!"
22 येशुनी त्यासना ईचार वळखीन त्यासले सांगं, "तुम्हीन ह्या गोष्टीसना का
बर ईचार करतस? 23 'तुना पापसनी क्षमा व्हयेल शे' हाई बोलनं, की,
'ऊठीसन चाल हाई बोलनं,' यामातीन कोणतं सोपं शे? 24 पृथ्वीवर पापसनी
क्षमा कराले मनुष्यना पोऱ्याले म्हणजे माले अधिकार शे." मंग येशु लखवा
व्हयेल माणुसले बोलना, "मी तुले सांगस, ऊठ, आपली खाट उचलीसन घर
जा!" 25 तवय तो लगेच त्यासनासमोर ऊठीसन ज्या खाटवर तो झोपेल
व्हता, ती उचलीन देवना गौरव करत घर गया. 26 तवय सर्व लोके चमकाई
गयात! त्या देवना गौरव कराले लागनात अनी भलता घाबरीसन बोलणात,
"आम्हीन आज अद्भुत गोष्टी दख्यात!" 27 नंतर येशु बाहेर गया तवय त्यानी
लेवी नावना एक जकातदारले जकात नाकावर बशेल दखं, अनं त्याले सांगं,
"मनामांगे ये." 28 तवय लेवी सर्व सोडीन त्यानामांगे ऊठीसन गया. 29 मंग
लेवीनी आपला घर त्याले मोठी मेजवानी दिधी, अनी त्यासनासंगे जकातदार
अनं दुसरा लोकसनी गर्दी जेवाले बशेल व्हती. 30 तवय तठला परूशी अनी
शास्त्री ह्या त्याना शिष्यसकडे कुरकुर करीसन बोलनात, "तुम्हीन का बर
जकातदार अनं पापी लोकससंगे खातस पितस?" 31 येशुनी त्यासले उत्तर
दिधं, "निरोगी माणुसले वैद्यनी गरज ऱ्हास नही, तर आजारी माणुसले ऱ्हास.
32 मी धार्मीक माणससले नही, तर पापी माणससले पापपाईन सोडावाले
येल शे." 33 काही लोके येशुले बोलनात, "बाप्तिस्मा करनारा योहानना
शिष्य कायम उपास अनं प्रार्थना करतस, अनी तसच परूशीसना शिष्य बी
करतस; पण तुना शिष्य खातस पितस." 34 येशुनी उत्तर दिधं, "तुमले वाटस
का जोपावत वऱ्हाडीसनासंगे नवरदेव शे तोपावत तुम्हीन त्यासना कडतीन
उपास करी लेवु शकतस? 35 तरी असा दिन येतीन जवय त्यासकडतीन
नवरदेवले काढीन लई जातीन त्या दिनसमा त्या उपास करतीन." 36 आखो
तो त्यासले दृष्टांत दिसन बोलना, "कोणी नवा कपडा फाडीन त्यानं जुना
कपडाले ठिगळं लावस नही, तसं कर तर नवा कपडा फाटी जाई अनं जुना
कपडावर नवा कपडा शोभाव बी नही. 37 कोणी नवा द्राक्षरस कातडापाईन
बनाडेल जुनी थैलीमा भरीन ठेवस नही. जर तसं करं तर थैली फाटी जाई,
अनी सर्व द्राक्षरस सांडाई जाई. 38 म्हणीसन नवा द्राक्षरस नवी थैलीमाच
भरीन ठेवाना. 39 जुना द्राक्षरस पेवानंतर तुम्हीन नवा द्राक्षरस मांगतस नही,
कारण तुम्हीन म्हणतस जुना चांगला शे."

6 येशु शब्बाथ दिनले वावरमातीन जाई राहिंता. तवय त्याना शिष्य ओंब्या
तोडीन अनी हातवर चोळीन खाई राहींतात. 2 तवय काही परूशीसनी
ईचारं, "तुम्हीन नियमविरूध्द काम का बर करतस?" 3 येशुनी त्यासले उत्तर
दिधं, "दावीद राजा अनं त्यानासंगेना माणससले भूक लागनी तवय त्यानी
काय करं हाई तुम्हीन वाचं नही का? 4 तो देवना मंदिरमा गया अनी ज्या
अर्पण करेल भाकरी व्हत्यात ज्या याजकसशिवाय कोणीच खात नही त्या
लिसन खाघात अनं त्यानासंगे ज्या व्हतात त्यासले बी दिध्यात." 5 अनी येशु
त्यासले बोलना, "मनुष्यना पोऱ्या शब्बाथ दिनना धनी शे." 6 नंतर शब्बाथ
दिनले अस व्हयनं की, येशुनी सभास्थानमा जाईसन शिकाडं, तठे उजवा हात
वाळेल एक माणुस व्हता. 7 येशु शब्बाथ दिनले रोग बरा करस की काय
करस म्हणीन शास्त्री अनं परूशी त्यानावर आरोप कराले टपीन बशेल व्हतात.
8 पण त्यानी त्यासना ईचार वळखीन त्या हात वाळेल माणुसले सांगं, "ऊठ
अनं मझार उभा ऱ्हाय." मंग तो उठीसन उभा राहिना. 9 तवय येशु त्यासले
बोलना, मी तुमले ईचारस, नियमप्रमाणे शब्बाथ दिनले एखादाले मदत करानं
चांगलं की, वाईट करानं चांगलं? जीव वाचाडानं चांगलं की, जीव लेवानं
चांगलं? 10 मंग त्यानी आजुबाजू सर्वासकडे दखीन त्याले सांगं, "हात सरळ

कर” तवय त्यानी तसच करं अनं त्याना हात बरा व्हयना. 11 मंग त्या भलता
संतापी गयात अनं “येशुनं काय करानं?” यानाबद्दल एकमेकससंगे चर्चा
कराले लागनात. 12 त्याच येळले येशु प्रार्थना कराकरता डोंगरवर गया अनी
रातभर देवले प्रार्थना करत राहिना. 13 मंग दिन उगानंतर त्यानी आपला
शिष्यसले बलायं अनी त्यामातीन बारा जणसले निवडीन त्यासले प्रेषित हाई
नाव दिधं; 14 त्या ह्या शिमोन, त्याले पेत्र नाव बी दिधं अनी त्याना भाऊ
अंद्रिया; याकोब, अनं योहान, फिलीप्प अनं बर्थलमय, 15 मत्तय अनं थोमा,
अल्फीना पोऱ्या याकोब, अनं शिमोन ज्याले देशभक्त म्हणेत, 16 याकोबना
पोऱ्या यहुदा अनी यहुदा इस्कर्योत जो नंतर ईश्वासघाती निंघना 17 जवय
येशु प्रेषितससंगे खाल उतरीन सपाट जागावर उभा राहिना, तवय त्याना
शिष्यसनी मोठी गर्दी अनी सर्व यहूदीया अनं यरूशलेम यापाईन अनी सोर
अनं सिदोनना समुद्रकाठपाईन ज्या लोके येल व्हतात त्या लोकसनी गर्दी तठे
उभी व्हती; 18 त्या त्याना उपदेश ऐकाले अनं रोग बरा करी लेवाकरता येल
व्हतात तवय ज्यासले दुष्ट आत्मा लागेल व्हता त्यासले त्यानी बर करं 19 सर्व
लोके त्याले स्पर्श कराना प्रयत्न करी राहींतात कारण त्यानामातीन सामर्थ्य
निंघीन त्या सर्वासले बरं करी राहींत. 20 तवय येशु आपला शिष्यसकडे
दखीन बोलना, अहो गरीब मनना लोकसवन, तुम्हीन धन्य; कारण देवनं राज्य
तुमनच शे! 21 अहो ज्या भूक्या शेतस, त्या तुम्हीन धन्य; कारण तुम्हीन तृप्त
व्हशात! अहो ज्या आते रडी राहीनात, त्या तुम्हीन धन्य; कारण तुम्हीन
हसश्यात! 22 मनुष्यना पोऱ्यामुये तुमना छळ करतीन, तुमले दुर करतीन,
तुमनी निंदा करतीन अनी तुमले वाईट समजीन टाकी देतीन तवय तुम्हीन
धन्य. 23 त्या दिन खूश व्हईसन उड्या मारा कारण स्वर्गमा तुमनं प्रतिफळ
मोठं शे; कारण त्यासना पुर्वज बी संदेष्टाससंगे असच करेत. 24 “तुमना
श्रीमंतसना धिक्कार असो; कारण तुम्हीन तुमनं पुरं सुख भोगेल शे.” 25
आत्ते ज्या तृप्त व्हयेल व्हतीन, त्यासना धिक्कार असो; कारण तुमले भूक
लागी! अरे ज्या हासतस त्यासना धिक्कार असो; कारण तुम्हीन शोक करशात
अनं रडशात. 26 ज्या लोके तुमले चांगलं म्हणतीन तवय तुमना धिक्कार
असो; त्यासना पुर्वज बी खोटा संदेष्टाससंगे असच करेत. 27 पण ज्या मनं
ऐकी राहीनात त्यासले मी सांगस; तुम्हीन आपला शत्रुसवर प्रिती करा, ज्या
तुमना व्देष करतस त्यासनं चांगलं करा, 28 ज्या तुमले शाप देतस त्यासले
आशिर्वाद घा, ज्या तुमनासंगे चांगला वागतस नही त्यासनाकरता प्रार्थना
करा. 29 जो कोणी तुना एक गालवर मारी त्यानापुढे दुसरा गाल बी कर;
अनी जो कोणी तुनी कुडची लेस, त्याले तुनी गंजीफराक बी देवाले कमी
करू नको. 30 जो कोणी तुनाजोडे मांगस त्याले दे, अनी जो तुनाकडतीन
काही लेस, त्यानाकडतीन ते परत मांगु नको. 31 लोकसनी तुमनासंगे जसं
वागाले पाहिजे अशी तुमनी ईच्छा शे, तसं तुम्हीन बी त्यासनासंगे वागा. 32
ज्या तुमनावर प्रिती करतस त्यासनावर तुम्हीन प्रिती करी तर त्यामा काय
बढाई? कारण पापी लोके बी आपलावर प्रिती करनारासवर प्रिती करतस. 33
ज्या तुमनं चांगलं करतस त्यासनं बी तुम्हीन चांगलं करं तर त्यामा काय
बडाई? पापी लोके बी तसच करतस. 34 जर तुम्हीन त्यासलेच उसना देतस
ज्यासनाकडतीन परत भेटानी आशा शे तर त्यामा तुमनी काय बडाई? जितलं
दिधं तितलं परत भेटानी आशातीन पापी लोके बी पापी लोकसले उसना
देतस. 35 तुम्हीन तर आपला शत्रुवर प्रिती करा, त्यासनं चांगलं करा; उधार
दिसन परत भेटानी आशा करू नका; म्हणजे तुमनं प्रतिफळ मोठं व्हई, अनी
तुम्हीन परमप्रधान देवना पुत्र व्हशात; कारण तो स्वतः ज्या उपकारी नहीत
अनी दुष्ट शेतस त्यासनावर बी उपकार करस. 36 जसं तुमना स्वर्गीय पिता
दयाळु शे तसा तुम्हीन बी दयाळु व्हा. 37 “तुम्हीन कोणाच न्यायनिवाडा
करू नका म्हणजे तुमना न्यायनिवाडा कोणी कराव नही; कोणलेच दोषी
ठरावु नका म्हणजे कोणी तुमले दोषी ठरावनार नही; क्षमा करा म्हणजे देव
तुमले बी क्षमा करी. 38 घा म्हणजे परमेश्वर तुमले बी दि; चांगलं माप
दाबीन, हालाईन वरपावत भरीन तुमना पदरमा टाकतीन; कारण ज्या मापघाई
तुम्हीन मोजीन देतस त्याच मापघाई देवपाईन तुमले मोजीन भेटी.” 39 येशुने
त्यासले दृष्टांत बी सांगा की, “आंधया आंधयाले वाट दखाडीन लई जाऊ
शकस का? त्या दोन्ही खड्डामा पडावत नही का? 40 शिष्य आपला गुरूतीन
थोर व्हत नही; पण पुरं शिकेल प्रत्येक शिष्य आपला गुरूनामायक व्हस.”
41 “तु आपला डोयामाधलं मुसळ ध्यानमा नही आणता आपला भाऊना
डोयामाधलं कुसळ का बरं दखस? 42 तु आपला डोयामाधलं मुसळ नही
दखता आपला भाऊले कसा म्हणशी की दादा, तुना डोयामाधलं कुसळ माले
काढु दे? अरे ढोंगी! पहिले आपला डोयामाधलं मुसळ काढी टाक, म्हणजे
तुना भाऊना डोयामाधलं कुसळ काढाकरता तुले स्पष्ट दखाई.” 43 “ज्याले
वाईट फळ ई अस कोणतच चांगलं झाड नही, आखो चांगलं फळ ई अस
कोणतच वाईट झाड नही. 44 प्रत्येक झाडले त्याना फळवरतीनच वळखतस;
काटासना झाडवरतीन कोणी अंजिर काढस नही किंवा आंबाना झाडवरतीन
कोणी द्राक्षना घड काढस नही. 45 चांगला माणुस आपला मनमधला चांगला
भांडारमातीन चांगलं काढस; वाईट माणुस वाईटमातीन वाईट काढतस. कारण
मनमा जे भरेल शे तेच तोंडमातीन निंघस.” 46 तुम्हीन माले प्रभुजी, प्रभुजी
म्हणतस, पण जे मी सांगस ते का बर करतस नही? 47 जो कोणी मनाकडे येस
अनं मनं वचन ऐकीसन त्यानाप्रमाणे करस तो कोणामायक शे हाई मी तुमले
सांगस. 48 तो त्या माणुसना मायक शे, ज्यानी खोल खंदिन खडकवर पाया
बांधा, मंग पुर वना तवय पाणी त्या घरले ठोकाईनं तरी ते हालनं नही कारण ते
मजबुत बांधेल व्हतं. 49 पण जो कोणी मनं वचन ऐकीसन त्याप्रमाणे करस
नही तो पाया नही बांधताच जमीनवर घर बांधणारा माणुसना मायक शे; मंग
जवय त्या घरले पाणी ठोकाईनं तवय ते पडनं; अनी त्याना नाश व्हयना.

7 मंग येशु लोकसले सर्व उपदेश सांगीन व्हवावर तो कफर्णहुम गावले
गया. 2 तवय एक रोमी अधिकारीना एक आवडता दास; जो रोगमुये
मराले टेकेल व्हता. 3 जवय अधिकारीनी येशुबद्दल ऐकं, तवय त्यानी यहूदी
समाजना वडील लोकसले त्यानाकडे असा निरोप दिसन धाडं अनं ईनंती करी
की, आपण ईसन अधिकारीना सेवकले वाचाडा. 4 त्यासनी येशुकडे ईसन
रावण्या करीसन ईनंती करी की, “तुम्हीन त्याले मदत करशात असा तो
योग्य शे; 5 कारण तो आपला समाजवर प्रेम करस अनी त्यानी आमनाकरता
सभास्थान बांधी देयल शे.” 6 तवय येशु त्यासनासंगे गया; मंग तो घरजोडे
येताच अधिकारीनी त्यानाकडे मित्रसले धाडीन सांगं, “प्रभुजी, कष्ट लेवु

नका; कारण तुम्हीन मना छतखाल येशात ईतली मनी लायकी नही शे. 7
यामुये तुमनाकडे येवाकरता मी स्वतःले योग्य समजंनु नही; म्हणीन एक शब्द
बोला म्हणजे मना सेवक बरा व्हई. 8 कारण मी बी अधिकारी शे, अनी
मना हातखाल शिपाई शेतस; मी एकले सांगस, 'जा!' तर तो जास; एकले
'ये!' म्हणं ये तो येस; अनी मी मना सेवकले जे बी कराले लावस तर तो ते
करस." 9 या गोष्टी ऐकीन येशुले त्यानं आश्चर्य वाटनं; अनी तो वळीन
त्यानामांगे चालनारा लोकसनी गर्दिले बोलना, मी तुमले सांगस, एवढा ईश्वास
इस्राएलमा बी माले दखायना नही! 10 नंतर ज्यासले धाडेल व्हतं त्या परत
घर वनात तवय त्यासले तो दास बरा व्हई जायेल शे अस दखायनं. 11 नंतर
लवकरच अस व्हयनं की येशु नाईन गावले गया; अनी त्याना शिष्य अनं
लोकसनी मोठी गर्दी त्यानासंगे गयी. 12 तो गावना वेशीजोडे ई पोहचना तवय
दखा, लोके एक मरेल पोऱ्याले बुंजाले लई जाई राहीतात; तो त्यानी मायना
एकुलता एक पोऱ्या व्हता, त्यानी माय विधवा व्हती. अनी त्या गावना बराच
लोके तिनासंगे व्हतात. 13 तिले दखीन प्रभुले तिनी दया वनी, अनी तो तिले
बोलना, "रडू नको." 14 मंग जोडे जाईन येशुनी तिरडीले स्पर्श करा; तवय
खांदेकरी उभा राहीनात; अनी तो बोलना, "पोऱ्या! मी तुले सांगस, ऊठ!"
15 तवय तो मरेल पोऱ्या ऊठीसन बसना अनं बोलु लागना. मंग येशुनी त्याले
त्यानी मायना हवाले करं. 16 तवय सर्वासमा भिती भराई गयी, अनी त्या
देवना गौरव करीसन बोलनात, "आमनामा मोठा संदेष्टा येल शे! अनी देवनी
आपला लोकसले वाचडाले येल शे!" 17 त्यानाबद्दलनी हाई बातमी सगळा
यहूदीयाना अनं चारीमेरन्या प्रांतमा पसरनी. 18 या सर्व गोष्टीसबद्दल बाप्तिस्मा
करनारा योहानले त्याना दोन शिष्यसनी सांगं. 19 मंग योहाननी आपला
शिष्यसमातील दोन्हीसले जोडे बलाईन प्रभुकडे अस ईचाराले धाडं की, "जो
येवाव शे तो तुच शे का, की आम्हीन दुसरानी वाट दखानी?" 20 मंग त्या
येशुकडे ईसन बोलनात, बाप्तिस्मा करनारा योहान ह्यानी आमले तुनाकडे अस
ईचाराले धाडं शे की, "जो येवाव शे तो तुच शे का, की आम्हीन दुसरानी वाट
दखानी?" 21 त्याच घटकाले येशुनी बराच लोकसले रोग, आजार अनं
दुष्ट आत्मा ह्यासपाईन मुक्त करं, अनी बराच आंधयासले दृष्टी दिधी. 22
मंग त्यानी योहनना त्या निरोपीसले उत्तर दिधं, तुम्हीन ज्या गोष्टी दख्यात
अनं ऐक्यात त्या योहानले जाईसन सांगा; "आंधया डोळस व्हतस," पांगया
चालतस, कोडी बरा व्हतस, बहिरा ऐकतस, मरेल ऊठतस, अनं "गरीबसले
सुवार्ता सांगामा येस." 23 धन्य शे, तो जो मनाबद्दल शंका धरस नही. 24 मंग
योहानना निरोपी गयात तवय येशु योहानबद्दल लोकसनी गर्दीले बोलु लागना,
"तुम्हीन काय दखाले जंगलमा जायेल व्हतात? वाराघाई हालायेल गवत का?
25 तर काय दखाले जायेल व्हतात? मऊ कपडा घालेल माणुसले का? दखा,
भडक कपडा घालणारा अनं सुख उपभोगणारा, त्या राजवाडामाच राहतस.
26 माले सांगा, तुम्हीन काय दखाले जायेल व्हतात? संदेष्टाले का? हो, मी
तुमले सांगस, संदेष्टासपेक्षा जो श्रेष्ठ त्याले. 27 योहानबद्दल शास्त्र अस सांगस
की; 'देव बोलना, मी मना दूतले तुनापुढे धाडसं, तो तुनी वाट तयार करी.'
28 मी तुमले सांगस, बायासपाईन जन्मेल लोकसमा योहानपेक्षा श्रेष्ठ कोणी
नही; तरी देवना राज्यमा धाकलात धाकला जो शे तो योहानपेक्षा बी श्रेष्ठ शे."
29 जवय लोकसनी अनी जकातदारसनी हाई सर्व ऐकं तवय योहान कडतीन
बाप्तिस्मा लिसन देवना मार्ग बराबर शे हाई मान्य करं. 30 पण परूशी अनं
शास्त्री लोकसनी योहान कडतीन बाप्तिस्मा करी लिधा नही आपला संबंधमा
देवनी योजनाना स्विकार करा नही. 31 येशु बोलत राहीना, "आत्ते या पिढीले
मी कसानी उपमा देऊ? त्या कसानामायक शेतस? 32 या त्या पोऱ्यासना
मायक शेतस ज्या बजारमा बशीन एकमेकसले हाका मारतस त्यासनामायक
या शेतस; त्या म्हणतस, 'आम्हीन तुमनाकरता बासरी वाजाडी तरी तुम्हीन
नाचनात नही! आम्हीन तुमनाकरता शोक करा, पण तुम्हीन रडनात नही!' 33
बाप्तिस्मा करनारा योहान भाकरी खात अनं द्राक्षरस पित वना नही, अनी
तुम्हीन म्हणतस, 'त्याले दुष्ट आत्मा लागेल शे!' 34 मनुष्यना पोऱ्या खातपित
येल शे अनी तुम्हीन म्हणतस, 'दखा हाऊ खादाड अनं दारूबाज माणुस,
जकातदारसना अनी पापी लोकसना मित्र!' 35 ज्या लोक परमेश्वरनं ज्ञान
स्विकारतस त्या सिध्द करतस की, ते सत्य शे." 36 एक परूशीनी येशुले
आपला घर जेवानी ईनंती करी, अनी तो त्या परूशीना घर जाईन जेवाले
बसना. 37 त्याच गावमा कोणी एक पापी बाई व्हती. तिनी ऐकं की येशु
परूशीना घर जेवाले बशेल शे, तवय ती सुगंधी तेल संगमरवरना भांडामा लई
वनी; 38 अनी येशुना मांगे पायजोडे रडत उभी राहीन आसुघाई त्याना पाय
भिजाडू लागनी; तिनी आपला डोकाना केससघाई त्याना पाय पुसात, त्याना
पायसना मुका लिधात अनी त्याले सुगंधी तेल लावं. 39 तवय ज्या परूशीनी
त्याले बलायेल व्हतं त्यानी हाई दखीन आपला मनमा बोलना, "हाऊ खरच
संदेष्टा राहता तर याले स्पर्श करनारी बाई कोण शे; अनं कशी शे म्हणजे ती
पापी शे हाई याले समजी जातं!" 40 तवय येशुनी त्याले सांगं, "शिमोन,
माले तुनासंगे काहीतरी बोलनं शे." तो बोलना, "हो, गुरजी, बोला." 41
येशु बोलना, एक सावकारना दोन कर्जदार व्हतात, एकवर पाचशे चांदिना
शिक्का व्हतात अनं दुसरावर पन्नास व्हतात. 42 कर्ज फेडाले त्यासनाजोडे
काहीच नव्हतं म्हणीन त्यानी ते कर्ज त्यासले सोडी दिधं. तर त्यामातीन
कोणता त्यानावर जास्त प्रेम करी? 43 शिमोननी उत्तर दिधं, "ज्याले जास्त
सोडं, तो, अस माले वाटस." मंग येशु त्याले बोलना, "तुनी योग्यच ठरायं."
44 तवय त्यानी त्या बाईकडे वळीन शिमोनले सांगं, "तु या बाईले दखस ना?
मी तुना घर वनु पण तुनी माले पाय धोवाकरता पाणीसुध्दा दिधं नही, पण हिनी
आसुघाई मना पाय भिजाडात अनी आपला केससघाई त्या पुसात. 45 तु
मनं स्वागत मुका लिसन करं नही, पण मी मझार वनु तवयपाईन हिनी मना
पायसले मुका लेनं सोडं नही. 46 तुनी मना डोकाले तेल लावं नही, पण हिनी
मना पायसले सुगंधी तेल लावं. 47 या कारणमुये मी तुले सांगस, हिना बराच
पाप शेतस त्या क्षमा कराई गयात, कारण हिनी जास्त प्रिती करी; ज्यासना
थोडा पाप क्षमा कराई गयात, त्या थोडं प्रेम करतस." 48 मंग येशुनी तिले
सांगं, "तुना पापसनी क्षमा व्हयेल शे." 49 तवय त्यानासंगे जेवणले बशेल
आपसमा बोलु लागनात, पापसनी बी क्षमा करनारा हाऊ कोण? 50 त्यानी त्या
बाईले सांगं, "तुना ईश्वासमुये तुना उध्दार व्हयेल शे, सुखरूप जाय."

8 त्यानंतर लगेच अस व्हयनं की येशु उपदेश करत अनं देवराज्यनी सुवार्ता
सांगत गावगावसमा अनी खेडापाडासमा फिरना तवय त्यानासंगे बारा

शिष्य व्हतात, 2 अनी काही बाया बी ज्या दुष्ट आत्मा अनं रोगसघाई मुक्त
करेल व्हत्यात; त्यासनामा, जिनामातीन सात दुष्ट आत्मा काढेल व्हतात ती
मरीया जिले मग्दालीया म्हणेत ती बी व्हती; 3 हेरोद राजाना कारभारी खुजा
यानी बायको योहान्ना, सुसान्ना, अनी बऱ्याच दुसऱ्या बाया बी त्यानासंगे
व्हत्यात, त्या आपली स्वतःनी कमाईमातीन येशुनी अनी त्याना शिष्यसनी
सेवा करेत. 4 तवय लोकसनी मोठी गर्दी जमी राहींती; अनी येगयेगळा
गावतीन लोके त्यानाजोडे ई राहींतात तवय येशु दृष्टांत दिसन बोलना; 5
"एक पेरणारा माणुस दाना पेराले निंघना; अनी तो पेरी राहींता तवय काही
दाना वाटवर पडनात," त्या पायसखाल रगडाई गयात अनं पक्षीसनी खाईसन
उडी गयात. 6 काही खडकाळी जमीनवर पडनात, अनी त्या ओलावा नव्हता
म्हणीसन उगताच सुकाई गयात. 7 काही काटेरी झुडपसमा पडनात, काटेरी
झुडप बी त्यासनासंगे वाढनात म्हणीन त्यासनी वाढ खुंटी गयी. 8 काही
चांगली जमीनवर पडनात; त्या उगीन शंभरपट पीक वनं. अस बोलावर येशु
जोरमा बोलना, "ज्याले ऐकाले कान शेतस, तो ऐको!" 9 येशुना शिष्यसनी
त्याले ईचारं, ह्या दृष्टांतना अर्थ काय शे, 10 त्यानी उत्तर दिधं, "देवराज्यनं
रहस्य जानी लेवानं दान तुमले देयल शे" पण दुसरासले दृष्टांतसघाई सांगाई
जास, यानाकरता की, "त्यासनी दखत असतांना दखाले नको अनं ऐकत
असतांना समजाले नको." 11 हाऊ दृष्टांतना अर्थ असा; दाना हाई देवनं
वचन शे. 12 वाटवर पडेल दाना ह्या शेतस की त्या ऐकतस; पण सैतान ईसन
त्यासना मनमातीन वचनले काढीन लई जास कारण त्यासनी ईश्वास कराले
नको अनं त्यासनं तारण व्हवाले नको. 13 खडकाळ जमीनवर पेरेल दाना ह्या
शेतस की, त्या ऐकतस तवय वचन आनंदमा ग्रहण करतस; पण त्यासले
मुळ नही ऱ्हास; त्या काही येळपुरता ईश्वास धरतस, अनं परिक्षाना येळले
भयकी जातस. 14 काटेरी झुडपसमा पडेल दाना ह्या शेतस त्या ऐकतस; पण
संसारनी चिंता, धन अनं जिवनना सुखविलासमा फसी जातस म्हणीन त्यासनी
वाढ खुंटस अनं त्या पक्क फळ देतस नही. 15 चांगली जमीनवर पडेल या
शेतस की ज्या वचन ऐकीन आपला शुध्द अनी चांगला मनमा त्याले धरी
ठेवतस अनी टिकी राहीसन फळ देत जातस. 16 कोणी दिवा लाईसन तो
चंपानाखाल झाकीन ठेवतस नही किंवा खाटना खाल ठेवतस नही, तर मझार
येणारासनी उजेड दखाकरता म्हणीन दिवा दिवठणीवर ठेवतस. 17 प्रकट
व्हवाव नही अस काहीच गुप्त नही अनी कळाव नही अनं उघड व्हवाव नही
अस काहीच झाकायल नही. 18 "यामुये तुम्हीन कसं ऐकतस, यानाबइल
जपा; ज्यानाजोडे शे त्याले देवाई जाई, अनी ज्यानाजोडे नही त्यानं जे काही
त्यानाकडे शे अस त्याले वाटस ते बी त्यानाकडतीन काढाई जाई." 19
येशुनी माय अनं भाऊ त्यानाकडे वनात, पण दाटीमुये त्यासले त्यानाजोडे येता
ई नही राहींत. 20 तवय कोणतरी त्याले सांगं की, "तुनी माय अनं तुना
भाऊ तुले भेटाकरता बाहेर उभा शेतस." 21 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं,
"मनी माय अनी मना भाऊ तर ह्या शेतस ज्या देवनं वचन ऐकणारा अनं
पाळणारा शेतस." 22 एक दिन येशु आपला शिष्यससंगे नावमा बसना अनी
त्यासले बोलना, "आपण समुद्रना पलीकडे जाऊत." तवय त्या जावाकरता
निंघनात. 23 नंतर त्या नाव चालावत पुढे जाई राहींतात, तवय येशु झोपी
गया. मंग समुद्रमा मोठं वादय सुटनं, नावमा पाणी भराले लागनं अनी त्या
मोठा संकटमा पडनात. 24 तवय त्या येशुजोडे ईसन त्याले जागं करीसन
बोलनात, "प्रभु, प्रभु! आपण बुडी राहीनुत!" तवय त्यानी ऊठीसन वाराले
अनं ऊठनारा लाटासले धमकाडं; मंग त्या बंद व्हईन शांत व्हयनात. 25 तवय
त्यानी त्यासले सांगं, "तुमना ईश्वास कोठे शे?" पण त्या घाबरीन चकीत
व्हईनात अनं एकमेकसले बोलनात, "हाऊ शे तरी कोण? कारण वारा अनं
पाणी यासले बी हाऊ आज्ञा करस अनं त्या त्यानं ऐकतस!" 26 मंग येशु अनी
त्याना शिष्य गालीलना समोर गरसेकरसना प्रदेशमा ई पोहचनात. 27 येशु
जमीनवर उतरना तवय गावमाधला एक माणुस त्याले भेटना, त्याले दुष्ट आत्मा
लागेल व्हता. बराच काळ व्हई जायेल व्हता त्यानी कपडा घालेल नव्हतात,
अनी घरमा नही राहता तो कब्रस्तानमा राहे. 28 तो येशुले दखीन वरडना अनं
त्यानापुढे पाया पडीन वरडीन बोलना, "हे येशु, परमप्रधान देवना पोऱ्या! मना
तुना काय संबंध? मी तुले ईनंती करस, माले शिक्षा देऊ नको!" 29 कारण
येशुनी त्या दुष्ट आत्माले त्या माणुस मातीन निंघानी आज्ञा करेल व्हती. त्यानी
त्याले बराचदाव धरेल व्हतं, साखळ्यासघाई अनी बेड्यासघाई बांधीन त्यावर
पहारा ठेवा तरी तो त्या बंधनं तोडी टाके, अनं दुष्ट आत्मा त्याले जंगलमा लई
जाये. 30 येशुनी त्याले ईचारं, "तुनं नाव काय शे?" त्यानी सांगं, "मनं नाव
सैन्य शे," कारण त्यानामा बराच दुष्ट आत्मा घुशेल व्हतात. 31 त्यासनी
येशुले ईनंती करीसन सांगं की, आमले अथांग डोहामा जावाले सांगु नको.
(Abyssos g12) 32 तठे डुकरसना मोठा कळप डोंगरसमा चरी राहींता,
"आमले त्या डुकरसमा जावु दे" अशी त्यासनी त्याले ईनंती करी. मंग येशुनी
त्यासले परवानगी दिधी. 33 तवय दुष्ट आत्मा त्या माणुस मातीन निंघीन त्या
डुकरसमा घुसनात, अनी तो कळप उंच कडावरतीन जाईन समुद्रमा पडना
अनी गुदमरीन मरना. 34 मंग डुकरं चारनारा लोके हाई व्हयेल घटना दखीन
पळनात अनी गावमा अनं आजुबाजूना वस्तीसमा जाईन त्यासनी हाई बातमी
सांगी. 35 तवय जे व्हयनं ते दखाले लोके निंघनात अनी येशुकडे येवावर
ज्या माणुस मातीन दुष्ट आत्मा निंघेल व्हतात तो माणुस येशुना पायजोडे
बशेल, कपडा घालेल अनं शुध्दीवर येल असा त्यासनी दखा; तवय त्यासले
भिती वाटनी. 36 ज्यासनी हाई दखेल व्हतं त्यासनी तो दुष्ट आत्मा लागेल
कशा बरा व्हयना, हाई लोकसले सांगं. 37 तवय गरसेकरसना चारीमेरना
प्रदेशमातीन सर्व लोकसनी, "तुम्हीन आमना आठेन निंघी जा" अशी येशुले
ईनंती करी, कारण त्या भलताच घाबरी जायेल व्हतात. मंग तो नावमा बशीन
माघारे जावाकरता निंघना. 38 तवय ज्या माणुस मातीन दुष्ट आत्मा निंघेल
व्हतात, त्यानी, "माले बी तुमनासंगे लई चाला" अशी येशुकडे ईनंती करी,
पण त्यानी त्याले निरोप दिसन सांगं, 39 "तुना घर परत जाय, अनी देवनी
तुनाकरता कितलं महान काम करेल शे ते सांग." मंग तो आपलाकरता येशुनी
कितलं महान काम करेल शे ते गावभर सांगत फिरना. 40 मंग येशु माघारे
वना तवय लोकसनी गर्दीनी त्यानं स्वागत करं; त्या सर्व त्यानी वाट दखी
राहींता. 41 तवय दखा याईर नावना कोणी एक माणुस वना, तो सभास्थानना
अधिकारी व्हता; तो येशुना पाया पडीन, तुम्हीन मना घर या, अशी त्याले
ईनंती करी, 42 कारण त्यानी बारा वरीसनी एकुलती एक पोर मराले टेकेल

व्हती. मंग येशु जाई राहिंता तवय लोकसनी त्याना आजुबाजू गर्दी व्हती.
43 तवय अशी एक बाई, जीले बारा वरीस पाईन रक्तस्रावना आजार व्हता
अनी तिनी आपली सर्वी कमाई बरं व्हवाकरता खर्ची टाकी तरी ती बरि
व्हयेल नव्हती. 44 तिनी येशुना मांगेन ईसन त्याना कपडाना गोंडाले स्पर्श
करा, अनी त्याच येळले तिना रक्तस्राव बंद व्हयना. 45 येशु बोलना, "माले
कोणी स्पर्श करा?" तवय सर्वा लोके मी नही, अस म्हणी राहींतात तवय पेत्र
बोलना, "प्रभु, लोकसनी गर्दी तुमले दाटी करीसन चेंगरी र्‍हायनी." 46 पण
येशु बोलना, "कोणी तरी माले स्पर्श कराच; मनातीन शक्ती निंघनी, हाई माले
समजनं." 47 मंग ती बाईनी दखं की, आते आपण दपु नही शकतस म्हणीन
घाबरीन कापत कापत ईसन त्याना समोर पडनी, मी कोणता कारणमुये याले
स्पर्श करा अनी कशी लगेच बरी व्हयनी, हाई तिनी सर्व लोकसना समोर
सांगी टाकं. 48 तवय येशु तिले बोलना, "बाई, तुना ईश्वासनी तुले बरं करेल
शे, सुखरूप जाय." 49 येशु बोलीच राहींता ईतलामा यहूदी सभास्थानना
अधिकारीले त्याना घरतीन कोणी ईसन सांगं, "तुमनी पोर मरी गई, आते
गुरजीले कष्ट देवु नका." 50 ते ऐकीन येशु याईरले बोलना, भिऊ नको,
"फक्त ईश्वास ठेव म्हणजे ती बरी व्हई." 51 मंग येशु घर वना तवय पेत्र,
याकोब अनं योहान पोरना मायबाप यासना शिवाय आपलासंगे कोणलेच
त्यानी मझार येवु दिधं नही. 52 ती पोरकरता सर्वाजन रडी अनी शोक करी
राहींतात; पण येशु बोलना, "रडु नका; कारण ती मरेल नही, झोपेल शे!" 53
ती मरी जायेल शे हाई त्यासले माहीत व्हतं म्हणीन त्यासनी त्यानी थट्टा करी.
54 मंग येशुनी तिना हात धरीन, पोर, ऊठ! अस जोरमा सांगं. 55 तवय तिना
जिव परत वना, अनं ती लगेच ऊठनी, मंग तिले खावाले घा अशी येशुनी
त्यासले आज्ञा करी. 56 तवय तिना मायबाप थक्क व्हयनात, पण हाई घडेल
गोष्ट कोणलेच सांगु नका, अस त्यानी त्यासले ताकिद दिसन सांगं.

9 मंग येशुनी बारा शिष्यसले एकत्र बलाईन त्यासले सर्व दुष्ट आत्मा काढाना
अनी रोग बरा कराना अधिकार दिधा, 2 अनी त्यानी देवराज्यना प्रचार
कराले अनं रोगीसले बरं कराले त्यासले धाडी दिधं. 3 त्यानी त्यासले सांगं,
"प्रवासकरता काहीच ली जाऊ नका, काठी, झोळी, भाकर, पैसा बी लई
जाऊ नका, दोन सदरा बी ली जाऊ नका. 4 ज्या घरमा तुम्हीन जाशात,
त्याच घरमा थांबा अनं तठेनच निंघी जा. 5 अनी जो तुमना स्विकार कराव
नही, तवय त्या गावमातीन निंघतांना तुम्हीन तुमना पायनी धुळ तठेच झटकी
टाका, यामुये त्यासनाविरूध्द हाई साक्ष व्हई." 6 मंग त्या निंघीन सर्वीकडे
गावसमा सुवार्ता सांगत अनं रोग बरा करत फिरनात. 7 जवय गालीलना हेरोद
राजानी त्या सर्व गोष्टीसबद्दल ऐक ज्या घडी राहींतात, तो त्या ऐकीसन भलता
गोंधळमा पडना, कारण बाप्तिस्मा करनारा योहान मरेल मातीन ऊठेल शे अस
बराच जणसनी त्याले सांगं. 8 बराच जणसनी एलिया प्रकट व्हयेल शे अस
सांगं, अनी बराच जणसनी जुना संदेष्टास माधला कोणतरी ऊठेल शे अस
सांगं. 9 हेरोद बोलना, "मी योहाननं मुंडक कापाले सांगं, पण ज्यानाबद्दल
मी ह्या गोष्टी ऐकी राहिनु तो कोण शे?" ह्यावरतीन येशुले भेटानी त्याले
उत्सुकता लागनी. 10 मंग प्रेषितसनी परत ईसन त्यासनी जे करेल व्हतं ते
येशुले सांगं. तवय तो त्यासले लिसन बेथसैदा नावना गावले एकांतमा गया.
11 पण लोकसनी गर्दीले हाई माहित पडणं अनी त्या पण त्यानामांगे गयात,
तवय येशुनी त्यासनं स्वागत करीसन त्यासनासंगे देवना राज्यबद्दल बोलना,
अनी ज्यासले बरं व्हवानी ईच्छा व्हती त्यासले त्यानी बरं करं. 12 जवय सुर्य
बुडाले लागना, तवय बारा शिष्य ईसन त्याले बोलनात, "लोकसनी गर्दीले
धाडी घा, म्हणजे त्या आजुबाजूना गावसमा अनं वावरसमा जाईन र्‍हावाले
अनं खावाले काहीतरी शोधतीन, कारण आपण आठे एकांतमा शेतस." 13
पण येशु त्यासले बोलना, तुम्हीनच त्यासले काहीतरी खावाले घा. त्या
बोलनात, आमनाकडे पाच भाकरी अनं दोन मासा यासना शिवाय काहीच
नही, तुमले काय वाटस आमले जाईन या लोकसकरता जेवण ईकत लईनं
पडी का? 14 त्या जवळपास पाच हजार माणसे व्हतात. तवय येशुनी आपला
शिष्यसले सांगं की, पन्नास पन्नासन्या पंगतमा त्यासले बसाडा. 15 त्यासनी
तसच सर्वासले बसाडं. 16 तवय येशुनी त्या पाच भाकरी अनं त्या दोन मासा
लिसन वर स्वर्गकडे दखीन देवना उपकार मानात, अनी त्या मोडीन लोकसनी
गर्दीले वाढाकरता शिष्यकडे दिध्यात. 17 तवय सर्वजण जेवण करीसन तृप्त
व्हयनात, अनी त्यासनी जे उरेल व्हतं त्याना बारा डालक्या उचल्यात. 18
नंतर अस व्हयनं की, "येशु एकांतमा प्रार्थना करी राहिंता तवय त्याना शिष्य
त्यानासंगे व्हतात, मंग त्यानी त्यासले ईचारं. मी कोण शे, लोक माले काय
म्हणतस?" 19 त्यासनी उत्तर दिधं, काहीजण म्हणतस बाप्तिस्मा करनारा
योहान, "काहीजण एलिया, अनी काही लोक जुना संदेष्टासमातीन कोणतरी
ऊठेल शे अस म्हणतस." 20 त्यानी त्यासले ईचारं, तुम्हीन माले काय
म्हणतस? पेत्रनी उत्तर दिधं, तु देवनी धाडेल तारणारा ख्रिस्त शे. 21 येशुनी
त्यासले बजाईन सांगं की, हाई कोणलेच सांगु नका, 22 आखो येशु शिष्यसले
बोलना, "मनुष्यना पोर्‍याले भलता दुःख सहन करना पडतीन, वडील लोके,
मुख्य याजक अनं शास्त्री लोके या मना त्याग करतीन, अनं माले मारी
टाकतीन, अनी मी तिसरा दिन जिवत व्हसु," हाई व्हनं आवश्यकच शे. 23
त्यानी सर्व लोकसले सांगं, जर कोणी मनामांगे येवाले दखस त्याले आत्मत्याग
करना पडी अनी दुःख सहन करना पडतीन, मरनं पडी, असासनीच मनामांगे
येवानं. 24 जो कोणी आपला जिव वाचाडाले दखस तो त्याले गमाडी, पण जो
कोणी मनाकरता आपला जिव गमाडी, तो त्याले वाचाडी. 25 एखादानी
सगळं जगनं सुख कमाडं, अनी स्वतःना जिव गमाडा किंवा स्वतःना नाश
करी लिधा तर त्याले काय लाभ? 26 ज्याले कोणले मनी अनी मना वचननी
लाज वाटी, त्यानी लाज जवय मनुष्यना पोर्‍या स्वतःना, पिताना अनं पवित्र
देवदूतना गौरवमा ई, तवय त्याले बी वाटी. 27 मी तुमले सत्य सांगस की,
आठे उभा राहणारासपैकी काही लोके असा शेतस की, त्या देवनं राज्य
दखतस नही तोपावत त्यासले मरणना अनुभव येवावच नही. 28 या गोष्टी
सांगा नंतर अस व्हयनं की आठ दिन नंतर पेत्र, योहान अनी याकोब यासले
संगे लिसन येशु प्रार्थना कराकरता डोंगरवर गया. 29 अनी तो प्रार्थना करी
राहींता तवय लगेच त्याना चेहरानं रूपांतर व्हईसन त्याना कपडा धवळा
व्हईसन चमकाले लागनात. 30 अनी दखा, मोशे अनं एलिया या दोन्हीजन,
येशुनासंगे बोली राहींतात, 31 त्या स्वर्गीय महीमामा प्रकट व्हईसन जो

परमेश्वरना उद्देश यरूशलेममा पुरा व्हणार व्हता त्यानाबद्दल म्हणजे त्याना
मरणबद्दल गोष्टी करी राहींतात. 32 तवय पेत्र अनं त्यानासंगेना लोके गाड
झोपमा व्हतात, तरी त्यासनी जागं व्हईन त्यानं रूप अनं त्यानाजोडे उभा राहेल
त्या दोन्ही माणससले दखं. 33 मंग अस व्हयनं की त्या येशु कडतीन जाई
राहींतात तवय पेत्रनी येशुले सांगं, प्रभु, आपण आठे राहसुत हाई बरं व्हई! तर
आपण तीन मंडप बनाडु, एक मोशेकरता अनं एक एलियाकरता, हाई जे तो
बोलना यानं त्याले भान नव्हतं. 34 तो हाई बोली राहींता ईतलामा ढगनी
ईसन त्यासले झाकी दिधं; अनी त्या ढगमा झाकाई जातांना घाबरी गयात.
35 तवय ढगमातीन अशी वाणी व्हयनी की, "हाऊ मना पोऱ्या, ज्याले मी
निवाडेल शे, त्यानं तुम्हीन ऐका!" 36 हाई वाणी व्हयनी तवय येशु एकलाच
व्हता. शिष्य गप्पच राहीनात अनी त्या दिनसमा ज्या गोष्टी त्यासनी दखेल
व्हत्यात त्यामाधलं काहीच शिष्यसनी कोणलेच सांगं नही. 37 मंग दुसरा दिन
येशु अनी त्याना तिन शिष्य डोंगरवरतीन उतरनात तवय मोठी लोकसनी गर्दी
त्याले ईसन भेटनी. 38 तवय गर्दीमातीन एक माणुस जोरमा वरडीन बोलना,
"प्रभु! मी तुमले ईनंती करस, मना पोऱ्याकडे दखा! कारण हाऊ मना एकुलता
एक पोऱ्या शे! 39 एक दुष्ट आत्मा त्याले धरस अनी तो अचानक वरडस,
तो त्याले असा पिळस की, त्याना तोंडमाईन फेस निंघस; त्याले भलता
ठेचस अनं लवकर बी सोडस नही. 40 तुमना शिष्यसनी दुष्ट आत्मा काढाले
पाहिजे म्हणीन मी त्यासले ईनंती करी, पण त्यासले काढता वनं नही." 41
येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, "हे अईश्वासी अनं चुकायल पिढी! मी कोठपावत
तुमनासंगे ऱ्हासु? अनं सहन करू?" तो त्या माणुसले बोलना, "तु तुना पोऱ्याले
मनाकडे लई ये." 42 तो पोऱ्या येशु जोडे ई राहींता ईतलामा दुष्ट आत्मानी
त्याले आपटं अनं पिळी टाकं. येशुनी त्या दुष्ट आत्माले धमकाडं, अनी
पोऱ्याले बरं करीसन त्याना बापजोडे दिधं. 43 तवय देवनी महानता दखीन
सर्व लोके आश्चर्यचकीत व्हयनात. येशुनी करेल सर्व कृत्यसवरतीन सर्व लोक
आश्चर्य करी राहींतात तवय येशु त्याना शिष्यसले बोलना, 44 "हाई गोष्टवर
ध्यान घा! कारण मनुष्यना पोऱ्याले म्हणजे माले लोकसना हातमा धरीन
देवामा येवाव शे." 45 हाई शिष्यसले समजनं नही, कारण त्यासनापाईन
ती गुप्त ठेवामा येल व्हती, अनी या गोष्टीसबद्दल येशुला ईचारानी त्यासले
भिती वाटनी. 46 मंग आपलामा मोठा कोण शे या विषयवरतीन शिष्यसमा
वाद व्हवाले लागना. 47 येशुनी त्यासना मनमातील ईचार वळखीन, एक
धाकला बाळले लिधं अनी त्याले आपलाजोडे उभं करं, 48 मंग त्यानी
शिष्यसले सांगं, "जो कोणी या धाकला बाळले मना नावतीन स्विकारस, तो
माले स्विकारस, अनी जो कोणी माले स्विकारस, तो ज्यानी माले धाडेल शे
त्याले स्विकारस. तुमना सर्वासमा जो धाकला शे तोच श्रेष्ठ शे." 49 योहान
बोलना, "प्रभु, आम्हीन एक माणुसले तुमना नावतीन दुष्ट आत्मा काढतांना
दखं, आम्हीन त्याले मना करं, कारण तो आपलामाधला नव्हता." 50 येशुनी
त्यासले सांगं, "त्याले मना करू नका, कारण जो आपला विरोधमा नही तो
आपला संगेनाच शे." 51 मंग अस व्हयनं की येशुनी स्वर्गमा जावानी येळ
जोडे वनी तवय त्यानी यरूशलेमले जावाना दृढ निश्चय करा. 52 त्यानी
निरोपीसले धाडं, तवय त्या जाईन त्यानाकरता तयारी कराले शोमरोनीसना
एक गावमा गयात. 53 पण त्यासनी त्याना स्विकार करा नही. कारण तो
यरूशलेमकडेच जाई राहींता. 54 हाई दखीन त्याना शिष्य याकोब अनं
योहान बोलनात, "प्रभुजी, स्वर्गमातीन अग्नी पडीन त्यासना नाश व्हवाले
पाहिजे म्हणीन आम्हीन आज्ञा करूत," अशी तुमनी ईच्छा शे का? 55 येशुनी
वळीन त्यासले दताडं. 56 मंग येशु अनी त्याना शिष्य पुढे दुसरा गावले
गयात. 57 तवय अस व्हयनं की त्या वाटतीन चाली राहींतात तवय एकनी
येशुले सांगं, "तुम्हीन जठे कोठे जाशात तठे मी तुमना मांगे ईसु." 58 येशु
त्याले बोलना, "कोल्हासकरता बिळा अनं आकाशमाधला पक्षीसले घरटा
शेतस, पण मनुष्यना पोऱ्याले डोकं टेकाले जागा नही." 59 येशुनी दुसराले
सांगं, "मनामांगे ये." पण तो बोलना, "प्रभुजी, माले पहीले मना बापले पुराले
जावु घा." 60 येशुनी उत्तर दिधं, "मरेलसलेच त्यासना मरेलसले पुरू दे,
तु जाईन देवना राज्यना सुवार्तीना प्रचार कर." 61 त्यावर आखो एकजण
बोलना, "प्रभुजी, मी तुमना मांगे ईसु, पण पहिले माले मना घरना मंडळीले
निरोप देवु दे." 62 येशुनी त्याले सांगं, "जो कोणी नांगरले हात लावावर मांगे
दखस, त्याना देवना राज्यमा उपयोग नही."

10 ह्यानानंतर प्रभुनी आखो बहात्तर जणसले नेमीन ज्या ज्या गावसमा
अनी ज्या ज्या ठिकानवर तो स्वतः जाणार व्हता तठे दोन दोन असं
त्यासले आपलापुढे धाडं. 2 तवय येशुनी त्यासले सांगं, "पिक बराच शे, पण
मजुर थोडाच शेतस यामुये प्रभु जो कापणीना मालक शे त्यानी कापणीकरता
मजुर धाडाले पाहिजे म्हणीन प्रार्थना करा. 3 जा! दखा, लांडगासमा कोकऱ्ले
धाडतच तसं मी तुमले धाडी ऱ्हायनु. 4 पिसोडी, झोळी किंवा पायजोडा
लेवु नका; वाटमा कोणलेच नमस्कार करू नका. 5 ज्या कोणता घरमा
तुम्हीन जाशात तठे, या घरले शांती असो, अस पहिले म्हणा. 6 जर तठे
कोणी शांतीना योग्य व्हई, तर तुमनी शांती त्यानावर राही; नहीतर ती शांती
तुमनाकडे परत ई. 7 त्याच घरमा ऱ्हा त्या जे देतीन ते खातपित ऱ्हावा, कारण
मजुरले मजुरी मिळनं योग्य शे, घरोघर फिरू नका. 8 कोणता बी गावमा
जाशात अनी त्यासनी तुमना स्विकार करा तर त्या जे तुमले वाढतीन तेच
खा. 9 तठे ज्या आजारी व्हतीन त्यासले बरं करा, अनी त्यासले सांगा की,
'देवनं राज्य तुमना जोडे येल शे.' 10 तुम्हीन कोणता बी गावमा जाशात अनी
त्यासनी तुमना स्विकार करा नही तर त्यासना गल्लीमा बाहेर जाईन अस
म्हणा, 11 'आमना पायले लागेल तुमना गावनी धुळ ती बी तुमनी तुमले झाडी
टाकतस. पण हाई ध्यानमा ठेवा की, देवनं राज्य जोडे येल शे!' 12 मी तुमले
सांगस, त्या गावपेक्षा सदोमले न्यायना दिनले सोपं पडी!" 13 "हे खोराजिना,
तुना धिक्कार असो! हे बेथसैदा, तुना धिक्कार असो! कारण तुमनामा ज्या
चमत्कारना कामे व्हयनात त्या जर सोर अनं सिदोन या गावसमा व्हतात
तर त्यासनी गोणताट अनं राख आंगवर लिसन अनं बशीन मांगेच पश्चाताप
करी लेतात. 14 यावरतीन न्यायना काळमा तुमनापेक्षा सोर अनं सिदोन या
गावसले सोपं पडी. 15 हे कफर्णहुम! 'तुले स्वर्गपावत चढाईन जाता ई का?
तु मृत्युलोकसपावत खाल टाकाई जाशी!" (Hadēs g86) 16 येशु त्याना
शिष्यसले बोलना, "जो तुमनं ऐकस तो मनं ऐकस; जो तुमना नाकार करस तो
मना नाकार करस; अनी जो मना नाकार करस तो ज्यानी माले धाडं त्याना

नाकार करस.” 17 मंग त्या बहात्तर शिष्य आनंदमा परत ईसन बोलनात,
“प्रभुजी, तुमना नावतीन दुष्ट आत्मा बी आमनी आज्ञा मानतस.” 18 येशु
शिष्यसले बोलना, “मी सैतानले आकाशमातीन ईजनामायक पडतांना दखं.
19 ऐका! मी तुमले साप अनं ईच्चु यासनावर उभं र्‍हावाना अनी शत्रुना सर्व
शक्तीवर विजय मिळावाना अधिकार देयल शे, तुमले कसानीच हानी व्हवाव
नही. 20 तरी दुष्ट आत्मा तुमनी आज्ञा मानतस याना आनंद मानु नका; तर
तुमना नावे स्वर्गमा लिखेल शेतस याना आनंद माना.” 21 त्याच येळले येशु
पवित्र आत्मामा भलताच खूश व्हईन बोलना, “हे बापा, स्वर्गना अनं पृथ्वीना
प्रभु! मी तुनी स्तुती करस; कारण तु ज्ञानी अनी ईचारवंत यासपाईन हाई गोष्ट
गुप्त ठिसन अनपडसमा प्रकट कर्‍यात, हे बापा, कारण अस करनं तुले योग्य
दखायनं.” 22 “मना बापनी मना हातमा सर्वकाही सोपेल शे; पोर्‍या कोण शे
हाई बापशिवाय कोणलेच माहीत नही, अनी बाप कोण शे हाई पोर्‍याशिवाय
अनं पोर्‍यानी ईच्छा व्हई तर तो ज्याले त्यानी वळख करी देस त्यानाशिवाय
कोणलेच माहीत नही.” 23 मंग शिष्यसकडे वळीन येशु गुपचुप बोलना,
“तुम्हीन जे दखतस ते ज्या डोया दखतस त्या धन्य शेतस! 24 मी तुमले
सांगस, जे तुम्हीन दखतस ते बराच संदेष्टासनी अनं राजासनी दखानी ईच्छा
धरी पण दखं नही, तुम्हीन जे ऐकतस ते ऐकानी बी ईच्छा त्यासनी धरी पण
ऐक नही.” 25 मंग दखा, एक शास्त्री उभा राहीन येशुनी परिक्षा दखाकरता
बोलना, “गुरजी, काय करावर माले सार्वकालिक जिवन भेटी?” (aiōnios
g166) 26 येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “मोशेना नियमशास्त्रमा काय लिखेल शे?
तु काय वाचस?” 27 त्यानी उत्तर दिधं, “नियमशास्त्रमा अस लिखेल शे की,
तु आपला देव यहोवा यानावर पुर्ण मनतीन, पुर्ण जिवतीन, पुर्ण शक्तितीन अनं
पुर्ण बुध्दीतीन प्रिती कर; अनी ‘जशी स्वतःवर तशी आपला शेजारीसवर प्रिती
कर.’” 28 येशुनी त्याले सांगं, “तु बराबर उत्तर दिधं; ‘हाईच कर’ म्हणजे
वाचशी.” 29 पण स्वतःले धार्मीक ठरावानी ईच्छा धरीन तो येशुले बोलना,
“मना शेजारी कोण शे?” 30 येशुनी उत्तर दिधं, “एक माणुस यरूशलेमतीन
खाल यरीहोले जाई राहींता तो लुटारूसना हातमा सापडना, त्यासनी त्याना
कपडा काढीन त्याले मारं अनं अर्धमरेल टाकीन त्या निंघी गयात. 31 एक
याजक त्याच वाटतीन खाल जाई राहींता; तो त्याले दखीन दुसरी वाटतीन
निंघी गया. 32 तसाच एक लेवी बी तठेन जाई राहींता अनी ती जागावर
पोहचीन जवय त्यानी त्याले दखं तवय तो बाजुतीन निंघी गया. 33 मंग एक
शोमरोनी तिच वाट वरतीन जाई राहींता, तो तठे वना, अनी त्याले दखीन
त्याले त्याना कळवळा वना. 34 त्यानी जोडे जाईन त्याना जखमसले तेल
अनं द्राक्षरस लाईन पट्‌ट्या बांध्यात, अनी त्याले आपली सवारीवर बसाडीन
उतारशाळमा लई वना अनी त्यानी काळजी लिधी. 35 दुसरा दिन निंघाना
येळले त्यानी दोन चांदिना शिक्का काढीन उतारशाळना मालकले दिसन सांगं,
‘यानी काळजी ल्या, अनी यानापेक्षा जास्तीना खर्च व्हयना तर तो मी माघारे
येवावर तुले दिसु.’” 36 यानंतर येशुनी शास्त्रीले ईचारं, “तर लुटारूसना
हातमा सापडेल माणुसना शेजारी या तिन्हीसमातीन तुना मते कोण व्हयना?”
37 तो बोलना, “जो त्यानावर दया करस तो” येशुनी त्याले सांगं, “जाय, तु
बी तसच कर.” 38 येशु अनी त्याना शिष्य जातांना एक गावमा वनात, तठे
मार्था नावनी एक बाईनी आपला घर त्यानं स्वागत कर. 39 तिले मरीया
नावनी एक बहिण व्हती, ती प्रभुना पायजोडे बशीन त्यानं वचन ऐकी राहींती.
40 पण मार्था सेवा चाकरी करता करता नाराज व्हयेल व्हती अनी ती ईसन
बोलनी, “प्रभुजी, मनी बहिणनी मना एकलीवर कामना बोझा टाकी देयल शे,
यानी तुमले काळजी नही का? माले मदत कराकरता तिले सांगा!” 41 प्रभुनी
तिले उत्तर दिधं, “मार्था, मार्था! तु बराच गोष्टीसबद्दल काळजी करस अनं
व्याकुळ व्हई जास, 42 वास्तवमा एकच बात आवश्यक शे, मरीयानी चांगला
वाटा निवडी लेयल शे, अनी तो तिनापाईन कोणीच हिसकाडु नही शकस.”

11 मंग अस व्हयनं की येशु एक जागावर प्रार्थना करी राहींता, अनी
ती व्हवानंतर त्याना शिष्यमातीन एकनी त्याले सांगं, “प्रभुजी, जसं
बाप्तिस्मा करनारा योहाननी त्याना शिष्यसले प्रार्थना कराले शिकाडेल शे
तसं तुम्हीन बी आमले शिकाडा.” 2 येशु त्यासले बोलना, तुम्हीन प्रार्थना
करशात तवय अस म्हणा; “हे बाप, तुनं नाव पवित्र मानोत; तुनं राज्य येवो”
3 आमनी रोजनी भाकर रोज आमले दे. 4 अनी आमना पापसनी क्षमा कर,
जसं आम्हीन आमना प्रत्येक अपराधसले क्षमा करतस, आमले परिक्षामा पडु
देवु नको. 5 मंग येशु त्याना शिष्यसले बोलना, “तुमनामा असा कोण शे की
त्याले मित्र शे अनी तो त्यानाकडे आर्धीरातमा जाईन त्याले म्हणस, ‘मित्र,
माले तीन भाकरी उसन्या दे. 6 कारण मना एक मित्र परवास करीसन मनाकडे
येल शे, अनी त्याले खावाडाले मनाकडे काहीच नही शे!’ 7 अनी समजा
तुमना मित्रनी मझारतीन उत्तर दिधं, ‘माले तरास देवु नको! आते दार लावाई
जायेल शे, अनं मना पोर्‍या मनाजोडे झोपेल शेतस, मनाघाई ऊठीसन तुले
काही देवावनार नही.’ 8 मी तुमले सांगस, तो त्याना मित्र शे यामुये जरी तो
ऊठीसन त्याले देवाव नही, तरी त्यानी करेल रावण्यासमुये जे काही त्याले
आवश्यक शे ते तो त्याले दि. 9 अनी मी तुमले सांगस, मांगा म्हणजे तुमले
भेटी; शोधा, म्हणजे तुमले सापडी; ठोका, म्हणजे तुमनाकरता उघडाई जाई.
10 कारण जो कोणी मांगस त्याले भेटस, जो शोधस त्याले सापडस, अनी जो
कोणी दार ठोकस त्यानाकरता उघडाई जास. 11 तुमनामा असा कोणता बाप
शे की त्यानाजोडे त्याना पोर्‍यानी जर भाकर मांगी तर तो त्याले दगड दि?
मासा मांगा तर त्याले मासा नही देता साप दि का? 12 किंवा अंडा मांगात तर
त्याले ईच्चु दि? 13 जरी तुम्हीन वाईट राहीसन बी आपला पोर्‍यासले चांगलं
काय ते देवाणं समजस, तर मंग ज्या स्वर्गना देवबाप जोडे मांगतस त्यासले तो
विशेष करीसन पवित्र आत्मा दि!” 14 एकदाव येशु दुष्ट आत्मा काढी राहींता
अनं तो आत्मा मुका व्हता; तवय अस व्हयनं की दुष्ट आत्मा निंघावर तो
माणुस बोलाले लागना, यावरतीन जमेल लोकसनी गर्दीले आश्चर्य वाटनं, 15
तरी त्यामातीन कितला जन बोलनात, “दुष्ट आत्मासना प्रमुख बालजबूल
ह्याना सामर्थ्यघाई हाऊ दुष्ट आत्मा काढस.” 16 बाकीना बराच जणसनी
येशुनी परिक्षा दखाकरता त्यानाकडे परमेश्वर कडतीन चिन्ह अनं चमत्कार
करी दखाड अशी मागणी करी. 17 पण येशुनी त्यासना मनमधला ईचार
वळखात अनं त्यासले बोलना, आपसमाच फुट पडनी तर कोणतं बी राज्य
ओसाड पडस अनी घर बी टिकस नही. 18 सैतानमा बी फुट पडनी तर त्यानं
राज्य कसं टिकी? कारण, मी बालजबूलना सामर्थ्यघाई भूतं काढस अस

तुम्हीन म्हणतस. 19 मी जर बालजबूलना सामर्थ्यघाई दुष्ट आत्मा काढस तर
तुमना अनुयायी कोणी सामर्थ्यघाई काढतस? यामुये त्या तुमना न्याय करतीन!
20 पण मी जर देवना सामर्थ्यघाई भूतं काढस तर देवना राज्य तुमनावर ई
जायेल शे. 21 जर एखादा तगडा हत्यारबंद माणुस आपला वाडानी रखवाली
करस तवय त्यानी मालमत्ता सुरक्षित र्‍हास. 22 तरी त्यापेक्षा तगडा माणुस
त्यानावर हमला करस अनी त्याले जिंकस, तवय ज्या हत्यारसवर त्याले
भरवसा व्हता ती तो लई जास, अनी त्यानी लुटी आनेल वस्तु वाटी टाकस.
23 जो मना विरोधमा नही तो मना संगेनाच शे; अनी जो मनासंगे गोया करस
नही तो उधळी टाकस. 24 माणुस मातीन दुष्ट आत्मा निंघना म्हणजे तो आराम
कराकरता शांत जागाना शोध करत हिंडस; अनी ती भेटनी नही म्हणजे तो
म्हणस, "ज्या मना घरमातीन मी निंघनु त्यामा परत जासु." 25 तो परत
येवावर ते घर झाडेल अनं सजाडेल शे अस तो दखस. 26 नंतर तो जाईन
आपलापेक्षा दुष्ट असा सात आत्मासंगे लेस, अनी त्या मझार घुशीन तठे
राहतस, मंग त्या माणुसनी शेवटली अवस्था पहिलापेक्षा वाईट व्हस. 27 येशु
या गोष्टी सांगीच राहींता तवय अस व्हयनं की त्या लोकसना गर्दींमातीन
एक बाई वरडीन बोलनी, "जी बाईनी तुले जन्म दिधा अनी जिनी तुले दुध
पाजेल शे ती धन्य!" 28 पण येशुनी उत्तर दिधं, "ज्या देवनं वचन ऐकीन
पाळतस त्याच धन्य!" 29 लोकसनी गर्दी येशुजोडे एकत्र जमी राहींती तवय
तो बोलना, "हाई पिढी कितली वाईट शे, या चमत्कारना चिन्ह मांगतस,
पण योनाना चमत्कारना चिन्हशिवाय हाई पिढीले दुसरा चिन्ह मिळावच
नही. 30 कारण योना जसं निनवेना लोकसले चमत्कारना चिन्ह व्हयना तसा
मनुष्यना पोर्‍या हाई पिढीले व्हई. 31 दक्षिण दिशाकडली राणी न्यायकाळमा
या पिढीना लोकससंगे ऊठीसन त्यासले दोषी ठराई, कारण शलमोन राजानं
ज्ञान ऐकाकरता ती पृथ्वीना सिमापाईन प्रवास करीसन वनी, शलमोनपेक्षा श्रेष्ठ
असा कोण आठे शे. 32 निनवेना लोके न्यायना काळमा या पिढीनासंगे उभा
राहीन तिले दोषी ठरावतीन, कारण त्यासनी योनाना प्रचावरतीन पश्चाताप
करा; अनी दखा योनापेक्षा श्रेष्ठ असा कोणी आठे शे!" 33 "कोणी दिवा
लाईसन तळघरमा किंवा चंपानाखाल ठेवतस नही" तर मझार येणाराले उजेड
दखावाले पाहिजे म्हणीसन दिवठणीवर ठेवतस. 34 तुना शरिरना दिवा तुना
डोया शे, तुना डोया निष्पाप व्हई तर तुनं सर्व शरीर प्रकाशमय शे, वाईट
व्हई तर तुनं शरीर अंधकारमय शे; 35 यामुये सावधान रहा, तुना मझार जो
प्रकाश शे तो अंधार तर नही ना हाई दख. 36 तुनं सर्व शरीर प्रकाशमय व्हई
म्हणजे त्याना कोणता बी भाग अंधकारमा नही शे तर दिवाना ज्योतीमुये
तुले प्रकाश प्राप्त व्हस. तसच ते पुरं शरीर प्रकाशमय व्हई. 37 जवय येशुनी
बोलानं समाप्त करा, तवय एक परूशीनी त्याले आपला आठे जेवणले येवानी
ईनंती करी; मंग तो मझार जाईन जेवणले बसना. 38 येशुनी जेवणना पहिले
यहूदीसना रितनुसार व्यवस्थीत हात नही धोयात अस दखीन परूशीले आश्चर्य
वाटनं. 39 पण प्रभुनी त्याले सांगं, "तुम्हीन परूशी ताटवाटी बाहेरतीन स्वच्छ
करतस, पण तुमना मझार लुटमार अनं दुष्टपण भरेल शे." 40 अहो मुर्खसवन!
ज्यानी बाहेरना भाग बनाडा, त्यानी मझारना बनाडा नही का? 41 ज्या गोष्टी
तुमना जोडे शेतस त्या गरिबसले घा, मंग दखा, सर्व तुमनाकरता शुध्द शे.
42 तुम्हीन परूशीसना धिक्कार असो! तुम्हीन पुदिना, सौफ अनी प्रत्येक
भाजी यासना दशांश देतस, पण न्याय अनं देवनी प्रिती यानाकडे कानाडोया
करतस, या गोष्टी कराले पाहिजे व्हत्यात, अनं त्या सोडाले नको पाहिजे
व्हत्यात. 43 तुम्हीन परूशीसना धिक्कार असो! सभास्थानमा मुख्य आसन
अनं बजारमा नमस्कार करी लेवाले तुमले आवडस. 44 तुमना धिक्कार
असो! ज्या माणसंले माहीत नही की त्या नही दखावनारा कबरसवरतीन चाली
राहीनात त्यासनामायक तुम्हीन शेतस. 45 तवय शास्त्रीसमातील एकजणनी
त्याले सांगं, "गुरजी, तुम्हीन अस बोलीन आमनी बी निंदा करी राहीनात!"
46 येशु बोलना, "तुमना शास्त्रीसना बी धिक्कार असो! वाही लई जावाले जड
ओझं तुम्हीन लोकसवर लादतस, अनी स्वतः तुमना एक बोट सुध्दा त्या
ओझाले लावतस नही. 47 तुमना धिक्कार असो! तुम्हीन संदेष्टासना कबरी
बांधतस, अनी त्यासले तर तुमना पुर्वजसंनीच मारी टाकेल शे. 48 तुम्हीन
साक्षीदार शेतस अनं तुमना पुर्वजसंना कर्मले तुम्हीन मान्य करतस; कारण
त्यासनी संदेष्टासले मारी टाकं अनी तुम्हीन त्यासन्या कबरा बांधतस. 49
देवनी बी सांगं, 'मी त्यासनाकडे संदेष्टासले अनं प्रेषीतसले धाडसु, अनी
त्यासनामातीन कहीकसले त्या मारी टाकतीन अनं छळतीन.' 50 यानाकरता
की जगनी निर्मिती व्हयनी तवयपाईन त्या सर्व संदेष्टासनं रंगत व्हावाडामा वनं
त्या सर्वासना हिशोब ह्या पिढीना लोकसकडतीन लेवामा ई. 51 हाबेलना
रंगतपाईन ते वेदीना अनं पवित्रस्थानमा ज्या जखर्‍याना घात व्हयना त्याना
रंगतपावत जे रंगत सांडाई गयं त्याना हिशोब या पिढीपाईन लेवामा ई, हो, मी
तुमले सत्य सांगस, त्याना हिशोब या पिढीपाईनच लेवाई जाई!" 52 "तुम्हीन
शास्त्रीसना धिक्कार असो! तुम्हीन ज्ञानी किल्ली लिसन गयात; तुम्हीन
स्वतःबी मझार गयात नही अनं ज्या मझार जाई राहींतात त्यासले बी तुम्हीन
आडफाटा करा!" 53 येशु तठेन बाहेर येवावर शास्त्री अनं परूशी संतापमा
त्याना आंगवर ईसन त्यानी बर्‍याच गोष्टीसबद्दल बोलाले पाहिजे म्हणीन त्याले
चिडावाले लागनात, 54 अनी त्याना तोंडमाईन काहीतरी चुकीनं निंघनं
म्हणजे त्याले पकडसुत अस म्हणीन त्या टपी राहीनात.

12 ईतलामा हजारो लोकसनी ईतली गर्दी व्हयनी की त्या एकमेकसले
चेंदु लागनात, तवय येशु त्याना शिष्यसले अस सांगु लागना, "तुम्हीन
स्वतःले परूशीसना खमीरबद्दल म्हणजे ढोंगीपणबद्दल संभाळा. 2 जे उघडाऊ
नही अस काहीच झाकायेल नही, अनं जे समजाव नही अस काहीच गुप्त
नही. 3 जे काही तुम्हीन अंधारामा बोलनात ते उजेडमा ऐकामा ई अनी जे
तुम्हीन मझारनी कोठडीमा कानमा सांगेल व्हई ते धाबावर गाजाडाई जाई."
4 "मना मित्रसवन, मी तुमले सांगस, ज्या शरिरना वध करतस पण त्यानानंतर
आखो त्यासनाघाई काहीच व्हत नही असासले घाबरू नका. 5 तुम्हीन कोणले
घाबरीसन राहावाले पाहिजे हाई मी तुमले सुचाडस; जीव लेवावर नरकमा
टाकानं ज्यानामा सामर्थ्य शे त्या परमेश्वरले घाबरीसन र्‍हा, हा, मी तुमले
सांगस परमेश्वरलेच घाबरीसन र्‍हा!" (Geenna g1067) 6 "पाच चिमण्या दोन
नाणामा ईकातस का नही? तरी त्या चिमणीसमातीन एकले बी देव ईसरत नही.
7 ईतलच नही तर तुमना डोकावरना सर्वा केस बी मोजेल शेतस. म्हणीन घाबरू
नका; कारण बराच चिमण्यासपेक्षा तुमनं मोल अधिक शे!" 8 मी तुमले सत्य

सांगस, जो कोणी माले मनुष्यसमोर जाहीरपणे स्विकार करी त्याले मनुष्यना पोऱ्या बी देवना देवदूतससमोर जाहीरपणे स्विकारी. 9 पण जो कोणी माले मनुष्यसमोर नाकारी, तो देवना दूतससमोर नाकाराई जाई. 10 अनी जो कोणी मनुष्यना पोऱ्याविरूध्द म्हणजे मनाविरूध्द काही बी बोलना तरी त्याले त्यानी क्षमा व्हई; पण जो पवित्र आत्माना विरोधमा दुर्भाषण करस त्याले त्यानी क्षमा व्हवाव नही. 11 जवय तुमना न्यायनिवाडा कराकरता सभास्थानमा, सरकार अनं अधिकारी यासना समोर नेतीन, तवय कसं काय उत्तर देवानं किंवा काय बोलानं यानाबद्दल काळजी करू नका. 12 कारण तुम्हीन काय बोलानं ते पवित्र आत्मा त्याच येळले तुमले शिकाडी. 13 लोकसनी गर्दीमातीन एकनी येशुले सांगं, "गुरजी, आमना बापनी देयल वारसमातीन मना हिस्सा मना भाऊले देवाले सांगा." 14 येशुनी त्याले उत्तर दिधं, "मित्र, माले तुमनावर न्यायाधीश किंवा वाटनी करनारा कोणी नेमी दिधं?" 15 आखो तो त्यासले बोलना, "संभाळा, सर्व प्रकारना लोभपाईन दुर ऱ्हा; एखादाकडे बरीच संपत्ती राहीनी, तर ते त्यानं जिवन व्हई जास अस नही." 16 येशुनी त्यासले एक दृष्टांत सांगा; "एक श्रीमंत माणुसना जमीनले बरच पिक वनं. 17 तवय त्यानी आपला मनमा असा ईचार करा की, मी काय करू? कारण मनं हाई उत्पन्न साठाडाकरता जागा नही. 18 मंग त्यानी सांगं, मी अस करसु, मन्या ज्या कोठ्या शेतस त्या मोडीन मोठ्या बांधसु अनी तठे मी सर्व धान्य अनं माल साठाडसु. 19 मंग मी स्वतःले म्हणसु, 'हे नशिबवान माणुस, तुले बराच वरीस पुरी ईतला बराच माल ठेल शे; आराम कर, खाय, पी, आनंद कर!' 20 पण देवनी त्याले सांगं, 'अरे मुर्ख, आज रात तुले देवाज्ञा व्हई; तवय जे काही तु कमाडेल शे ते कोणं व्हई?'" 21 "जो कोणी स्वतःकरता धन गोया करस पण देवबद्दलन्या गोष्टीसमा धनवान नही तर तो या श्रीमंत माणुसना मायकच शे." 22 तवय येशु त्याना शिष्यसले बोलना, अनी यामुये मी तुमले सांगस, आपण काय खावाले पाहिजे अशी जिवबद्दल किंवा आपण काय पांघराले पाहिजे अशी आपला शरिरबद्दल काळजी करू नका. 23 कारण अन्नपेक्षा जिव अनं कपडासपेक्षा शरीर जास्त महत्वनं शे. 24 कावळासकडे ध्यान घा; त्या पेरतस नही अनं कापणी बी करतस नही; त्यासनाकडे शेत अनी कोठारं बी नही अनं धान्य बी नही; तरी देव त्यासनं पोषण करस! तुम्हीन तर त्या पक्षीसपेक्षा कितलातरी श्रेष्ठ शेतस! 25 तुमनामा, असा कोण समर्थ शे की, चिंता करीसन आयुष्यनी येळ तासभर वाढावू शकस? 26 जर तुमनाघाई धाकल्या गोष्टी बी व्हतस नही तर मोठ्या गोष्टीसबद्दल कसाले काळजी करतस? 27 जंगलमधला फुलं कसा वाढतस हाई ध्यानमा ल्या; त्या कष्ट करतस नही अनी कपडा बी बनाडतस नही, मी तुमले सांगस, शलमोन राजासुध्दा आपला सर्व वैभवमा त्या फुलसपैकी एकनामायक सुध्दा सजेल नव्हता. 28 जे जंगलमाधला गवत आज शे अनी सकाय जाळाय जास, त्याले जर देव असा कपडा घालस. तर अहो अईश्वासीहो, तो कितलं तरी चांगलं तुमले घालाले दी? 29 यामुये, "काय खावानं अनी काय पेवानं यानामांगे लागु नका किंवा नाराज व्हईन बठु नका. 30 कारण या गैरयहूदी लोकेपण या सर्व गोष्टीसना मांगे लागतस; पण तुमले ह्या सगळासनी गरज शे हाई तुमना स्वर्गना देवबापले माहीत शे. 31 तर तुम्हीन पहिले त्यानं स्वर्गराज्यना मांगे लागा, म्हणजे त्यानासंगे ह्या सर्वा गोष्टी बी तुमले मिळतीन." 32 "हे मना धाकला कळपसवन, भिऊ नका, कारण तुमले राज्य भेटाले पाहिजे हाई तुमना बापले बरं वाटस. 33 जे तुमनं शे ते ईकीन गरिबसले दान करा, नही फाटनाऱ्या थैल्या, तसच आपलाकरता स्वर्गमाधलं विपुल धन करी ठेवा, तठे चोर येतस नही अनं धनले किडा लागत नही अनी गंज बी लागस नही. 34 जठे तुमनं धन शे, तठे तुमनं मन बी लागी राही." 35 "कायम तयार रहा अनी तुमना दिवा लायेल असाले पाहिजे, 36 जो आपला मालकनी लगीन वरतीन येवानी वाट दखत बठस, म्हणजे मालक ईसन दार ठोकी अनी मी लगेच त्यानाकरता दार उघडसु, त्या दासनामायक तुम्हीन व्हा. 37 मालक ईसन ज्या दाससले जागृत शे असा दखी त्या दास धन्य! मी तुमले सत्य सांगस की, तो कंबर बांधीन त्यासले जेवाले बसाडी अनी त्यासनी सेवा करी. 38 तो मध्य रातले किंवा पहाटले ईसन त्यासले असा दखी, तर त्या धन्य शेतस! 39 "आखो हाई समजी ल्या की अमुक येळले चोर येवाव शे हाई घरमालकले कळतं, तर तो जागा ऱ्हाता अनी तो आपलं घर फोडु नही देता." 40 तुम्हीन बी जागा ऱ्हा, तुमले वाटाव नही ती येळले मनुष्यना पोऱ्या ई. 41 तवय पेत्र येशुले बोलना, "प्रभुजी हाऊ दृष्टांत तुम्हीन आमले सांगी राहीनात, की सर्वासले सांगी राहीनात?" 42 प्रभुनी उत्तर दिधं, "असा ईश्वासु अनं ईचारशील कारभारी कोण शे? ज्याले त्याना मालक आपला सेवकसवर अधिकारी नेमी यानाकरता की, तो त्यासले येळवर शिधापाणी दि. 43 ज्या दासले मालकनी ईसन तसं करतांना दखं तर तो दास धन्य शे! 44 मी तुमले सत्य सांगस की, तो त्यानी सर्व मालमत्तावर त्याले नेमी. 45 पण आपला मालकले येवाले उशीर व्हई अस तो दास आपला मनमा ईचार करीसन नोकरसले अनी नोकरीन बायासले मारू लागना, अनी खाई पीसन मस्त व्हवु लागना. 46 तर तो वाट दखस नही त्या दिनले अनी त्याले माहीत नही त्या येळले त्या दासना मालक ईसन त्याले कापी टाकी अनी अईश्वासी लोकससंगे त्याना वाटा नेमी." 47 आपला मालकनी ईच्छा काय शे हाई माहीत राहीन ज्या दासनी तयारी करी नही, अनी त्याना ईच्छाप्रमाणे कृती करी नही, तो भलता फटका खाई. 48 पण ज्यानी फटका खावाईतली कृत्ये माहीती नव्हतात म्हणीन कऱ्यात, तो थोडाच फटका खाई, ज्याले भरपुर देयल शे त्यानाकडतीन भरपुर मांगाई जाई, अनी ज्यानाजोडे भरपुर ठेल शे त्यानाकडतीन भरपुरच मांगामा ई. 49 "मी पृथ्वीवर आग लावाले येल शे, ती पेटी जाती तर कितलं बरं व्हतं! 50 माले दुसराप्रकारे बाप्तिस्मा लेवाना शे, तो कवय पुरा व्हई, हाऊ ईचारमा मी पडेल शे! 51 मी पृथ्वीवर शांतता कराले येल शे, अस तुमले वाटस का? नही, मी तुमले सांगस, मी तर फुट पाडाले येल शे. 52 आत्तेपाईन एक घरमातील पाच जणसमा, दोन्हीसविरूध्द तिन्ही अनं तिन्हीसविरूध्द दोन्ही असा येगळा व्हतीन. 53 पोऱ्याविरूध्द बाप अनं बापविरूध्द पोऱ्या; पोरविरूध्द माय, अनी मायविरूध्द पोर; सासुविरूध्द सुन, अनी सुनविरूध्द सासु; असा त्या येगळा व्हतीन." 54 आखो येशु लोकसनी गर्दीले बोलना, "जवय ढगले तुम्हीन पश्चिमतीन वर येतांना दखतस, तवय लगेच म्हणतस, पाऊस ई राहीना अनी तसं व्हई जास. 55 दक्षिणकडतीन वारा सुटस तवय तुम्हीन म्हणतस, कडक ऊन लागी अनी तसं व्हस. 56 अरे ढोंगीसवन! तुमले पृथ्वीवरला अनं आकाशमाधला चिन्हसना अर्थ काढता

येस, तर ह्या येळना अर्थ तुमले कसा काढता येस नही?" 57 "आखो जे
योग्य शे ते तुम्हीन स्वतःच का बरं ठरावतस नहीं? 58 तु आपला वादिससंगे
अधिकारीकडे जातांना वाटमाच त्यानापाईन सुटाकरता काय करानं ठराई ले,
नाहीतर कदाचित तो तुले न्यायाधिशकडे ओढीन लई जाई, न्यायाधिश तुले
शिपाईसना हातमा दि अनं शिपाई तुले कैदखानामा टाकतीन. 59 मी तुले
सांगस, तु शेवटनी दमडीन दमडी फेडापावत तठेन तुनी सुटका व्हवाव नही."

13 त्याच येळले तठे राहणारा बराच जणसनी येशुले सांगं की, गालीलकरसनं
रक्त पिलातनी त्यासना यज्ञमा मिसाळेल व्हतं, 2 मंग येशुनी त्यासले
उत्तर दिधं, या गालीलकरसनी अस दुःख भोगेल व्हतं यावरतीन बाकीना
सर्व गालीलकरस पेक्षा त्या जास्त पापी व्हतात अस तुमले वाटस का? 3
मी तुमले सांगस, नव्हतात; तरी पण जर तुम्हीन पश्चाताप करा नही तर
तुमना सर्वासना त्यासना मायक नाश व्हई. 4 तसच ज्या अठरा जणसवर
शिलोहमाधला बुरूज पडना अनी त्यासना नाश व्हयना, त्या यरूशलेममा
राहणारा सर्व लोकसपेक्षा जास्त अपराधी व्हतात अस तुमले वाटस का? 5 मी
तुमले सांगस, नव्हतात; पण जर तुम्हीन पश्चाताप करा नही तर तुमना सर्वासना
त्यासनामायक नाश व्हई. 6 येशुनी हाऊ दृष्टांत सांगा, कोणी एक माणुसनी
त्याना द्राक्षमयामा लायेल अंजिरनं झाड व्हतं; त्यानावर तो फळ दखाले
वना पण त्याले काहीच दखायनं नही. 7 तवय त्यानी माळीले सांगं, दख,
मांगना तीन वरीस पाईन मी हाई अंजिरना झाडवर फळ दखाले ई य़्हायनु;
पण माले काहीच भेटस नही; ते तोडी टाक; उगाचच त्यानापाईन जमीनले
अडथळा व्हस? 8 तवय माळीनी त्याले उत्तर दिधं, महाराज, एवढा वरीस
त्याले राहु घा, म्हणजे मी त्यानं आजुबाजू खंदिसन खत घालसु; 9 पुढला
येळ त्याले फळ वनात तर ठिक; नही तर तुम्हीन ते तोडी टाका. 10 येशु
शब्बाथ दिनले एक सभास्थानमा शिकाडी राहिंता. 11 मंग जिले अठरा वरीस
पाईन रोगना आत्मा लागेल व्हता अशी एक बाई तठे उभी व्हती; ती कुबडी
व्हती म्हणीन तिले सरळ बी उभं राहता ये नही. 12 येशुनी तिले दखं अनं
बलाईन सांगं, "बाई, तु तूना रोग पाईन मुक्त व्हयेल शे." 13 त्यानी तिनावर
हात ठेवा अनी ती सरळ व्हयनी, अनं देवनी स्तुती कराले लागनी. 14
येशुनी शब्बाथ दिनले रोग बरा करात म्हणीसन यहूदी सभास्थानना अधिकारी
संतापमा लोकसनी गर्दीले बोलना, काम कराना असा सव दिन शेतस; तर त्या
दिनसमा ईसन बरं व्हवानं, पण शब्बाथ दिनले येवानं नही; 15 प्रभु येशुनी
त्याले उत्तर दिधं, अरे ढोंगीसवन, तुमना मातीन प्रत्येकजन शब्बाथ दिनले
आपला बैल किंवा गाढवले गोठा माईन सोडिसन पाणी पेवाले लई जातस ना?
16 हाई तर अब्राहामनी संतान शे; दखा, ईले सैतानानी अठरा वरीस बांधी
ठेयेल व्हतं; ईले हाई बंधन मातीन सोडावानं योग्य नव्हतं का? 17 तो हाई
बोली राहिंता तवय त्याना सर्व विरोधीसले लाज वाटनी; कारण ज्या गौरवना
कामे त्यानाकडतीन व्हई राहीतात, त्या सर्वासमुये सर्व लोकसनी गर्दीले
आनंद व्हयना. 18 यावरतीन येशु बोलना, देव राज्य कसानामायक शे? मी
त्याले कसानी उपमा देऊ? 19 ते मोहरीना दानाना सारखं शे; एक माणुसनी तो
दाणा लिसन आपला शेतमा पेरा, मंग रोपटं वाढिन त्यानं झाड व्हयनं; अनं
आकाशमाधला पक्षी त्याना फांदिसवर घरटा बांधीसन य़्हावाले लागनात. 20
येशु परत, "बोलना, मी देवना राज्यले कसानी उपमा देऊ? 21 एक बाईनी ते
खमीर लिसन ते जास्त प्रमाणमा पिठमा मिसाळं अनी ते सर्व पिठ फुली गयं."
22 येशु गावगावमा अनं खेडापाडासमा शिक्षण देत यरूशलेमले जाई राहिंता.
23 तवय कोणी एक माणुसनी त्याले सांगं, प्रभुजी, तारण प्राप्त व्हयेल लोके
थोडाच शेतस की काय? 24 येशु त्यासले बोलना, धाकला दरवाजातीन
मजारमा जावाना जास्त प्रयत्न करा; कारण मी तुमले सांगस, बराच लोके
मजारमा जावाना प्रयत्न करतीन, पण त्यासले मजार जाताच येवाऊ नही. 25
घरमालकनी ऊठीसन घरना दार बंद करा म्हणजे तुम्हीन बाहेर उभा राहीसन
दार ठोकीन सांगशात, गुरजी! आमनाकरता दार उघडा; तवय तो तुमले उत्तर
दि, तुम्हीन कोठला शेतस, हाई माले माहीत नही; 26 तवय तुम्हीन सांगशात,
आम्हीन तुमनासंगे खादं पिधं, अनी तुम्हीन आमना बजारमा आमले शिकाडं;
27 पण तो त्यासले सांगी, मी तुमले सांगस, तुम्हीन कोठला शेतस हाई माले
माहीत नही; अहो, पापीसवन मनापाईन दूर व्हा. 28 जवय तुम्हीन अब्राहाम,
इसहाक, याकोब अनं सर्व संदेष्टासले देवना राज्यमा बठेल दखशात अनं
स्वतःले बाहेर टाकायेल दखशात, तवय तठे रडणं अनं दातखाणं राही. 29 पुर्व
अनं पश्चिमकडतीन, उत्तरकडतीन अनं दक्षिणकडतीन लोके ईसन देवना
राज्यमा बसतीन; 30 अनी दखा, आते ज्या शेवटला शेतस त्या पहिला
व्हतीन, अनी ज्या पहिला शेतस त्या शेवटला व्हतीन. 31 त्याच येळले बराच
परूशी ईसन येशुले बोलनात, आठेन निंघी जा, कारण हेरोद तुमले माराले
दखी राहिना शे. 32 त्यानी त्यासले सांगं, त्या कोल्हाले जाईसन सांगा, दखं,
मी आज अनी सकाय भूतं काढस अनं रोगीसले बरं करस, अनी तिसरा
दिनले मनं काम पुर्ण व्हई. 33 तरी माले आज, सकाय अनं परव पुढे जावाले
पाहिजे; कारण यरूशलेमना बाहेर संदेष्टासना नाश व्हयना असा व्हवाले नको.
34 यरूशलेमा, यरूशलेमा, संदेष्टासना घात करनारा, अनं तुनाकडे धाडेलसले
दगडमार करनारा! कोंबडी जशी आपला पिल्लासले पंखखाल एकत्र करस
तसच तुना पोऱ्यासले एकत्र करानी कितलांदाव मनी ईच्छा व्हती, पण तुमनी
ईच्छा नव्हती! 35 "तुमनं घर तुमनाकरता ओसाड पडेल शे" मी तुमले
खरंखरं सांगस, "परमेश्वरना नावतीन येणारा तो धन्यवादित," अस तुम्हीन
म्हणतस नही, तोपावत मी तुमना नजरमा पडावु नही.

14 येशु शब्बाथ दिनले परूशीस माधला एक अधिकारीना घर जेवाले
गया, अनं लोके येशुले जवळतीन दखी राहीतात; 2 तवय येशुजोडे
हात पाय सुजाना आजार व्हयेल एक माणुस वना. 3 येशुनी शास्त्रीसले अनं
परूशीसले ईचारं, नियमप्रमाणे शब्बाथ दिनले रोग बरं करनं हाई चांगलं शे का
नही? 4 तवय त्या चुप राहीनात. मंग त्यानी त्याले स्पर्श करीसन बरं करं
अनं धाडी दिधं. 5 मंग येशुनी त्यासले सांगं, तुमना मातीन कोणा पोऱ्या
किंवा बैल विहिरमा पडना तर तो त्याले शब्बाथ दिनले त्याच येळले बाहेर
काढाव नही का? 6 तवय त्यासले त्याना प्रश्नानं उत्तर देता वनं नही. 7 तवय
आमंत्रण देयल लोके मुख्य आसन कशी निवडी राहीतात हाई दखीन येशु
त्यासले दृष्टांत दिसन बोलना; 8 कोणी तुले लगीनना जेवणनं आमंत्रण दिधं
तर तु मुख्य आसनवर बठु नको; कदाचित त्यानी तुनापेक्षा मोठा माणुसले

आमंत्रण देयल व्हई. 9 मंग ज्यानी तुले अनं त्याले आमंत्रण देयल व्हई तो
ईसन तुले सांगी, याले जागा दे; तवय तु लाजीसन सर्वात खालना जागवर
जाईन बसशी. 10 पण तुले जर आमंत्रण व्हई तर तु सर्वात खालना जागवर
जाईन बस; म्हणजे ज्यानी तुले आमंत्रण देयल व्हई तो ईसन तुले म्हणी,
मित्रा, वर ईसन बस; म्हणजे तुनासंगे जेवणले बसेल सर्वाससमोर तुना सन्मान
व्हई. 11 कारण जो कोणी स्वतःले उंच करस तो झुकाई जाई; अनं जो कोनी
स्वतःले झुकाई तो उचा करामा ई. 12 मंग ज्यानी त्याले आमंत्रण करेल व्हतं
त्याले बी तो बोलना, जवय तुम्हीन दुपारना किंवा संध्याकायना येळले जेवणनं
आमंत्रण दिशात तवय तुम्हीन आपला मित्र, आपला भाऊ, आपला नातेवाईक
किंवा श्रीमंत शेजारी यासले बलावू नका; बलावशात तर कदाचित त्या पण
तुमले उलट आमंत्रण देतीन अनं तुमनी फेड व्हई जाई. 13 तर तु जेवणनं
आमंत्रण दिशी तवय गरीब, लुळा, लंगडा अनं आंधया यासले आमंत्रण दे; 14
म्हणजे तु धन्य व्हशी कारण तुनी फेड कराले त्यासनाजोडे काहीच नही; तरी
धार्मीकसना पुनरूत्थानना येळले परमेश्वर कडतीन तुनी फेड व्हई. 15 मंग
जेवणले बशेलस पैकी कोणी एकजण या गोष्टी ऐकीसन येशुले बोलना, जो
कोणी देवना राज्यमा भाकर खाई तो धन्य. 16 येशुनी त्याले सांगं, कोणी एक
माणुसनी संध्याकायनी मोठी जेवणनी तयारी करी, त्यानी बराच जणसले
आमंत्रण दिधं. 17 जेवण तयार व्हवावर त्यानी आपला नोकरले आमंत्रण देयल
लोकसले हाई सांगाले धाडं की चला, सर्व तयार व्हयेल शे 18 तवय त्या
सगळा मायकच कारण सांगु लागनात. पहिला त्याले बोलना, मी वावर ईकत
लियेल शे, ते माले जाईसन दखनं पडी; मी तुले ईनंती करस, माले माफ कर.
19 दुसरा त्याले बोलना, मी पाच बैलजोडया ईकत लियेल शेतस, त्या मी
तपासाले जाई राहीनु, मी तुले ईनंती करस, माले क्षमा कर. 20 अजुन एकजण
बोलना, मी लगीन करेल शे, म्हणीसन माले काही येता येवावू नही. 21 मंग
त्या नोकरनी ईसन आपला मालकले हाई बातमी सांगी तवय घरमालकले राग
वना अनं तो आपला नोकरले बोलना, नगरना रस्तामा अनं गल्लीसमा लवकर
जाय, अनी गरीब, लूळा, आंधया अनं लंगडा यासले ईकडे लई ये. 22 नोकर
बोलना, "महाराज तुम्हीन आज्ञा करी त्यानाप्रमाणे व्हयेल शे, तरी अजुन बी
भरपुर जागा शे." 23 मालक नोकरले बोलना, "मनं घर भरी जावाले पाहिजे
म्हणीसन वाटवर अनं वडांगीस कडे जाईसन लोकसले ईनंती करीसन लई
ये" 24 कारण मी तुमले सांगस, की, त्या आमंत्रण देयल माणसंसपैकी एकले
बी मना जेवणमाधलं काहीच चाखाले मिळावू नही. 25 येशुसंगे लोकसनी
गर्दी जाई राहिंती; तवय तो त्यासले बोलना, 26 जो कोणी मनामांगे येवाले
दखस अनी आपला माय, बाप, बायको, पोऱ्या भाऊ अनं बहिणी यासना
अनी आपला जिवना पण व्देष करत नही तर त्याले मना शिष्य व्हता येवावु
नही. 27 जो कोणी मराले तयार व्हस नही, त्याले मना शिष्य व्हता येवावु
नही. 28 तुमनामा असा कोणी शे का, त्याले किल्ला बाधांनी ईच्छा व्हई तर,
तो पहिले बशिसन खर्चना अंदाज करीसन आपलाजोडे ते पुरं बांधाई ईतली
ऐपत शे की नही हाई दखस नही? 29 नही तर कदाचित पाया बांधावर त्याले
जर तो पुरा करता वनं नही, तर दखणारा सर्व लोके त्यानी टिंगल करीसन
म्हणतीन, 30 "हाऊ माणुस बांधाले लागना खरं, पण ह्याले ते पुर्ण करता वनं
नही." 31 असा कोण राजा शे की, तो दुसरा राजाबरोबर लढाई कराले निंघस
तवय तो बशीसन हाऊ ईचार कराऊ नही का, जो वीस हजार लिसन मनावर
येस, त्यानावर माले दहा हजारच लिसन जाता ई का? 32 जर जाता येवावु
नही, ते तो दूर शे तोवरच तो वकिलले धाडीसन शांततामा बोलनं करी. 33
त्यानाप्रमाणेच तुमनापैकी जो कोणी आपलं सर्वस्वना त्याग करावु नही त्याले
मना शिष्य व्हता येवावु नही. 34 मीठ हाऊ चांगला पदार्थ शे; पण मीठना
खारटपणाच निंघी गया तर त्याना खारटपणा कशाघाई आणता ई? 35 मंग ते
जमीनकरता किंवा खतकरता उपयोगना नही; तर ते फेकाई जाई. ज्याले
ऐकाले कान शेतस तो ऐको.

15 सर्व जकातदार अनं पापी लोके येशुनं बोलनं ऐकाकरता त्यानाजोडे ई
राहीतात. 2 तवय शास्त्री अनं परूशी या लोकसनी अशी कुरकुर करी,
की हाऊ पापी लोकसमा जाईसन त्यासना बराबर जेवस. 3 मंग येशुनी त्यासले
हाऊ दृष्टांत सांगा; 4 तुमनामा असा कोण माणुस शे की, त्यानाजोडे शंभर मेंढरं
शेतस अनं त्यानामातीन एक दवडी गयं. तर त्या बाकीना नव्यान्नव मेंढरंसले
जंगलमा सोडीसन ते दवडायेल मेंढरू सापडस नही तोपावत तो त्याना शोध
करस नही? 5 ते मेंढरू सापडावर तो त्याले आनंदमा खांदावर लेस; 6
अनी घर ईसन मित्रसले अनं शेजारीसले बलाईसन सांगस, मनं दवडायेल
मेंढरू सापडनं शे, म्हणीन तुम्हीन मना बराबर आनंद करा. 7 त्यानामायकच
ज्यासनी पहिलेच पाप करानं सोडी दिधं असा नव्याण्णव धार्मीकसबद्दल
व्हनारा आनंदपेक्षा पश्चाताप करनारा एक पापी माणुसबद्दल स्वर्गमा जास्त
आनंद व्हस, हाई मी तुमले सांगस. 8 जर समजा अशी कोणी बाई शे की
तिनाजोडे दहा पैसा शेतस त्यामातीन एक पावली दवडायनी तर ती दिवा
लाईसन अनं घर झाडीसन ते नाणं सापडस नही तोपावत ती मनपाईन ते शोधस
नही का? 9 अनं ते सापडावर ती मैत्रिणीसले अनी शेजारीसले बलाईसन
सांगस, "की मनी दवडायेल पावली माले सापडनी, म्हणीन मनाबरोबर आनंद
करा." 10 त्यानामायकच, पश्चाताप करनारा एक पापी माणुसबद्दल देवना
दूतससमोर आनंद व्हस, हाई मी तुमले सांगस. 11 परत येशु त्यासले बोलना,
कोणी एक माणुसले दोन पोऱ्या व्हतात; 12 त्यासना माधला धाकला पोऱ्या
बापले बोलना, मना मालमत्ताना वाटा माले घा. तवय त्याना बापनी त्याले
आपली संपत्ती वाटी दिधी. 13 मंग थोडा दिन नंतर धाकला पोऱ्या सर्व संपत्ती
जमा करीसन दुर देशले निंघी गया; अनं त्यानी तठे जाईसन मौज मजा करीसन
आपली सर्व संपत्ती उडाई दिधी. 14 त्यानाजोडे जे व्हतं ते सगळं त्यानी खर्च
करी टाकं नंतर त्या देशमा मोठा दुष्काळ पडना; तवय त्याले अडचण येवाले
लागनी. 15 मंग तो त्या देश माधला एक रहिवाशीजोडे जाईसन त्यानाकडे
कामले लागना, त्यानी त्याले वावरमा डुकरं चाराले धाडं. 16 तवय डुक्कर
ज्या शेंगा खातस त्यामधला शेंगा खाईसन तरी आपलं पोट भरू अस त्याले
वाटणं; पण त्याले कोणीच काही दिधं नही. 17 मंग तो शुध्दीवर ईसन बोलना,
मना बापना घर मजुरसले भाकरनी कमी नही शे! अनी मी तर आठे भूक्या मरी
राहिनु. 18 मी ऊठीसन आपला बापनाजोडे जासु अनं त्याले म्हणसु, बापा,
मी स्वर्गानाविरूध्द अनं तुमना विरूध्द पाप करेल शे; 19 तर आते तुमना
पोऱ्या म्हणी लेवाले मी योग्य नही; माले आपला एक नोकर मायक ठेवा. 20

मंग तो ऊठीसन आपला बापकडे गया. तो दुर व्हता तवयच त्याना बापनी
त्याले दखं अनी त्याले त्यानी किव वनी अनी पयत जोडे जाईसन गळामा
पडीन त्याले मिठी मारी, अनी त्याना मुका लिधात. 21 पोऱ्या त्याना बापले
बोलना, बापा, मी परमेश्वरविरूध्द अनं तुमना विरूध्द पाप करेल शे; आते
तुमना पोऱ्या म्हणी लेवाले मी योग्य नही शे; 22 पण बापनी आपला नोकरसले
सांगं, लवकर चांगला झगा आणीसन याले घाला, याना हातमा अंगठी अनं
पायमा जोडा घाला, 23 अनी चांगला बोकड आणीसन कापा; आपण ते
खाऊत अनी आनंद करूत; 24 कारण हाऊ मना पोऱ्या मरेल व्हता, तो परत
जिवत व्हयेल शे; अनी दवडेल व्हता तो सापडेल शे मंग त्या आनंदमा उत्सव
कराले लागनात. 25 त्याना मोठा पोऱ्या वावरमा व्हता; तो घरजोडे वना तवय
त्यानी गाणासना अनी नाचनारासना आवाज ऐका. 26 तवय त्यानी एक
नोकरले बलाईसन ईचारं, हाई काय चालु शे? 27 त्यानी त्याले सांगं, तुमना
भाऊ परत येल शे; अनी तो तुमना बापले सुखरूप भेटना म्हणीन त्यासनी
चांगला बोकड कापेल शे. 28 तवय त्याले भलता राग वना अनं तो घरमा
जाई नही राहिंता; म्हणीन त्याना बाप बाहेर ईसन त्याले समजाडु लागना; 29
पण त्यानी बापले उत्तर दिधं, दखा, मी इतला वरीस पाईन तुमनी सेवा करी
राहिनु, अनी तुमनी एक बी आज्ञा मी कधी मोडी नही; तरी तुम्हीन माले मना
मित्रससंगे मेजवानी कराले आजपावत एक धाकला बोकड पण दिधा नही;
30 पण ज्यानी तुमनी संपत्ती वेश्यासवर उडाई दिधी तो हाऊ तुमना पोऱ्या परत
वना अनी तुम्हीन त्यानाकरता मोठा बोकड कापा. 31 बापनी उत्तर दिधं,
बेटा, तु तर कायम मनासंगेच शे, अनी मनं जे काही शे ते सर्वकाही तुनंच शे;
32 पण उत्सव अनी आनंद करानं हाई योग्य शे; कारण हाऊ तुना भाऊ मरेल
व्हता, तो जिवत व्हयना शे; दवडेल व्हता, तो सापडना शे.

16 मंग येशुनी आपला शिष्यसले सांगं, कोणी एक श्रीमंत माणुस व्हता
अनं त्याना एक कारभारी व्हता; त्या कारभारी बद्दल त्याना मालककडे
अस सांगामा येल व्हतं की, हाऊ तुनी सर्वी संपत्ती उडाई राहिना, 2 तवय
त्यानी त्याले बलाईसन सांगं, तुनाबद्दल मी हाई काय ऐकी राहिनु? तु आपला
कारभारना माले हिशोब दे; कारण यानापुढे तु कारभारी ऱ्हावावु नही. 3 मंग
कारभारीनी आपला मनमा ईचार करा, मना मालक तर मनापाईन कारभार
काढी लेनार शे, तर मी आते काय करू? मनामा आते खड्डा खंदानी ताकद नही;
भीक मांगानी तर लाज वाटस. 4 माले आते समजणं मी काय कराले पाहिजे,
म्हणजे कामवरतीन काढावर लोके आपला घरमा मनं स्वागत करतीन. 5 मंग
त्यानी आपला मालकना प्रत्येक कर्जदारले बलावं अनी पहिलाले ईचारं, मना
मालकनं तुनावर कितलं कर्ज शे? 6 तो बोलना, शंभर मण तेल, त्यानी त्याले
सांगं, हाई तुनं करारपत्र ले अनी लवकर बशीसन यानावर पन्नास मण लिख.
7 नंतर दूसराले ईचारं, तुनावर कितलं कर्ज शे? तो बोलना, शंभर खंड्या
गहु तो त्याले बोलना, हाई तुनं करारपत्र ले अनं यानावर ऐशी लिख. 8
अन्यायी कारभारीना चतुरपणा दखीन त्याना मालकनी त्याले शाब्बासकी
दिधी; कारण हाई युगना लोके आपलामायक लोकससंगे व्यवहार करामा
प्रकाशना लोकसपेक्षा जास्त चतुर शेतस. (aiōn g165) 9 आखो येशु त्यासले
बोलना, संसारना धनतीन आपलाकरता मित्र बनाडी ल्या; हाई असाकरता की,
ते जवय नष्ट व्हई तवय त्यासनी तुमले सार्वकालिक निवासस्थानमा लेवाले
पाहिजे. (aiōnios g166) 10 जो अगदी धाकली गोष्टीसमा ईश्वासु ऱ्हास
तो बऱ्याच गोष्टीसबद्दल ईश्वासु ऱ्हास; अनी जो अगदी धाकली गोष्टीसमा
अन्यायी ऱ्हास तो बऱ्याच गोष्टीसबद्दल अन्यायी ऱ्हास. 11 म्हणीन तुम्हीन
जर संसारना धनबद्दल अईश्वासु राहिनात, तर जे खरं धन शे ते तुमले कोण
सोपी दि? 12 अनी तुम्हीन दुसराना धनबद्दल जर ईश्वासु नही राहिनात तर जे
तुमनं स्वतःनं शे ते तुमले कोण दि? 13 कोणता बी नोकर दोन मालकसनी सेवा
करू शकस नही; कारण तो एकसंगे नफरत करी अनं दूसरावर प्रेम करी; नही
तर एकले धरी राही अनं दूसराले तुच्छ मानी. म्हणीन तुम्हीन देवनी अनी
धननी सेवा करू शकतस नही. 14 जवय परूशीसनी हाई सर्व ऐकं, तवय
त्यासनी येशुले टोमना मारा कारण त्या धनना लोभी व्हतात. 15 येशु त्यासले
बोलना, तुम्हीन स्वतःले लोकसनापुढे नितीमान मनी लेणारा शेतस, पण देव
तुमनं मनले वळखस; कारण माणसंसले जे योग्य वाटतस ते देवना नजरमा
अयोग्य शे. 16 बाप्तिस्मा करनारा योहानपावत, मोशेनं नियमशास्त्र अनं संदेष्टा
व्हतात; तवयपाईन देवना राज्यनी सुवार्ता सांगामा ई ऱ्हायनी अनी प्रत्येक
माणुस त्यामा जोर लाईन प्रवेश करस. 17 नियमशास्त्रमधला एक बी कानामात्रा
रद्द व्हवापेक्षा आकाश अनं पृथ्वी गायब व्हणं सोपं शे. 18 जो कोणी आपली
बायकोले सोडीसन दूसरीसंगे लगीन करस तो व्यभिचार करस; अनी नवरानी
टाकेल बाईसंगे जो लगीन करस तो बी व्यभिचार करस. 19 कोणी एक श्रीमंत
माणुस व्हता; तो भलता महागडा कपडा घाले, अनी रोज वटमा राहे. 20 त्या
श्रीमंत माणुसना दारजोडे फोडसना आजार व्हयेल लाजरस नावना एक गरीब
माणुसले लई येत; 21 त्या श्रीमंत माणुसना मेजवरीन खाल जे पडी ते खाऊ
अशी त्यानी ईच्छा राहे; तसच कुत्रा बी ईसन त्याना फोडं चाटेत. 22 मंग
अस व्हयनं की तो गरीब माणुस मरी गया, अनी देवदूतसनी त्याले स्वर्गना
मेजवानीमा अब्राहाम जोडे आणीसन बसाडं श्रीमंत बी मरना त्याले पुरी दिधं.
23 मंग श्रीमंत माणुस मृत्युलोकमा यातना भोगी राहींता, तवय त्यानी आपला
डोया वर करीसन अब्राहाम अनं त्यानाजोडे लाजरस यासले दुरतीन दखं.
(Hadēs g86) 24 तवय तो हाक मारीन बोलना, हे बाप अब्राहाम, मनावर दया
करीसन लाजरसले धाड, ते यानाकरता की तो आपला बोटना टोक पाणीमा
बुडाईन मनी जिभले थंड करी; कारण ह्या आगमा मी यातना भोगी राहीनु. 25
तवय अब्राहाम बोलना, पोऱ्या तुले तुना आयुष्यनं सुख खुप मिळनं, तसच
लाजरसले त्यानं दुःख खुप मिळनं, त्यानी आठवण तु कर; आते याले आठे
सुख भेटी ऱ्हायनं अनी तु त्रास भोगी राहीना. 26 यानाशिवाय ज्या आठेन
तुमनाकडे येवाले दखतस, त्यासनी जावाले नको म्हणीसन अनी तठेन कोणी
आमनाकडे येवाले नको म्हणीसन आमनामा अनी तुमनामा मोठी दरी तयार
करेल शे. 27 मंग तो श्रीमंत माणुस बोलना, हे बाप, अब्राहाम, मी ईनंती
करस, की, तु लाजरले मना बापना घर धाड; 28 कारण तठे मना पाच भाऊ
शेतस; त्यासनी तरी या मृत्युलोकमा येवाले नको, म्हणीसन त्यानी त्यासले
हाई ताकिद देवाले पाहिजे. 29 अब्राहाम त्याले बोलना, त्यासनाजोडे मोशेना
नियम अनं संदेष्टासना पुस्तकं शेतस, त्या त्यासले ताकिद देतीन, त्यासनं तुना
भाऊसनी ऐकाले पाहिजे. 30 श्रीमंत माणुस बोलना, हे बाप अब्राहाम, हाई पुरं

नही; मरेल मातीन ऊठीसन जर कोणी त्यासनाकडे गया तर त्या पश्चाताप
करतीन. 31 अब्राहाम त्याले बोलना, जर त्या मोशेनं अनं संदेशसनं ऐकतस
नही तर मरेलस मातीन कोणी ऊठीसन त्यासले सांगाले गया तर त्यानं बी त्या
ऐकावुत नहीत.

17 मंग येशुनी शिष्यसले सांगं, पाप व्हवावं नही अशक्य शे; पण
ज्यानापाईन त्या येतस त्यासना धिक्कार असो! 2 जो ह्या धाकलासपैकी
एखादाले जरी पाप कराले प्रवृत्त करस, तर त्याना गळामा जातानी मोठी तळी
बांधीन त्याले समुद्रमा टाकी देवानं हाई त्यानाकरता चांगलं शे. 3 तुम्हीन
स्वतःले सांभाळा; तुना भाऊनी पाप करी तर त्याले सुधराव; अनी त्यानी
पश्चाताप करा तर त्याले क्षमा कर. 4 जर तो रोज सात वेळा तुनाविरूध्द पाप
करस अनी सात वेळा तुनाजोडे ईसन, अस सांगस, की, माले पश्चाताप व्हई
र्‍हाईना, तर त्याले क्षमा कर. 5 मंग प्रेषित प्रभु येशुले बोलणात, "आमना
ईश्वास वाढाव." 6 प्रभु त्यासले बोलना, तुमनामा मोहरीना दाणा एवढा
ईश्वास राहिना तर हाई तुतीना झाडले तु स्वतः मुळपाईन उपटाईन समुद्रमा
लावाय जाय, अस तुम्हीन सांगशात तर तो तुमनी आज्ञा ऐकी. 7 समजा तुमना
नांगरणी करनारा किंवा मेंढरं संभाळना नोकर शे. जवय तो वावरमाईन येस
तवय तुम्हीन त्याले अस सांगतस का लगेच जेवणले बस? 8 नक्कीच नही!
उलट तुम्हीन त्याले सांगशात, मनं जेवण तयार कर, तयार र्‍हा मनं खाणंपिणं
व्हस तोपावत थांब कंबरकशीन मनी सेवा कर, मंग तु खाय अनं पेय. 9 नोकर
आज्ञानं पालन करस म्हणीसन मालक त्याना उपकार मानस का? 10 तसच
तुमले सांगेल प्रमाणे सर्व कामे करावर, सांगा, आम्हीन साधा नोकर शेतस,
आमनं जे काम व्हतं तेच आम्हीन करेल शे, 11 नंतर अस व्हयनं की जवय
त्या यरूशलेम जाई राहींतात तवय येशु शोमरोन अनं गालील यासनामाईन
गया; 12 अनी तो एक गावमा गया तवय त्याले कोड व्हयेल दहा माणसे
भेटनात तवय त्या दुर उभा राहीसन. 13 अनी त्या वरडीन बोलनात, "हे येशु,
प्रभु, आमनावर दया करा." 14 त्यानी त्यासले दखीन सांगं, "तुम्हीन स्वतः
जाईसन याजकसले दखाडा" मंग अस व्हयनं की, जाता जाताच त्या शुध्द
व्हयनात. 15 जवय त्यासनामाईन एकजणनी दखं की, मी बरा व्हई जायेल शे
तवय तो आंनदमा देवना गौरव करीसन परत वना; 16 अनी त्याना उपकार
मानीसन त्याना पायसनाजोडे उपडा पडना; तो माणुस शोमरोनी व्हता. 17
तवय येशुनी सांगं, दहाना दहा शुध्द व्हयेल व्हतात ना? मंग नऊ जण कोठे
शेतस? 18 हाऊ गैरयहुदी माणुसनाशिवाय देवले धन्यवाद देवाले कोणीच परत
वना नही का? 19 अनी येशु त्याले बोलना, ऊठ अनं जाय तुना ईश्वासनी तुले
चांगलं करेल शे. 20 देवनं राज्य कवय ई अस परूशीसनी त्याले ईचारं तवय
त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, देवनं राज्य जे दखता ई त्या रूपमा येवावु नही;
21 "ते आठे शे, किंवा तठे शे!" अस लोक सांगाऊत नहीत, कारण देवनं
राज्य तुमनामाच शे. 22 त्यावर त्यानी शिष्यसले सांगं, अशी येळ येणार शे
की, त्यानामा तुम्हीन मनुष्यना पोर्‍याले म्हणजे माले एक दिन दखानी ईच्छा
करशात पण मी तुमले दिसाऊच नही. 23 त्या तुमले सांगतीन, "दखा, तो तठे
शे, दखा आठे शे!" पण तुम्हीन ते दखाले जाऊ नका, 24 कारण जशी विज
आकाशना एकबाजुले चमकीसन आकाशनाखाल दुसरी बाजूपावत प्रकाश
देस, तसच मनुष्यना पोर्‍यानं बी त्या दिनसमा व्हई. 25 पण पहिले त्याले खुप
दुःख भोगना पडतीन, अनं ह्या पिढींना लोकसकडतीन नाकाराई जाई हाई
व्हणं आवश्यक शे. 26 तवय नोहाना काळमा जे व्हयनं ते मनुष्यना पोर्‍याना
दिनसमा बी व्हई. 27 "नोहा जवय जहाजमा गया" त्या दिनपावत लोके खाई
पी राहींतात, लगीन करी राहींतात, अनं लाई बी दी राहींतात. ईतलामा
जलप्रलयनी ईसन सर्वासना नाश करा. 28 तसच जश लोटना दिनसमा व्हयनं
तसच व्हई; म्हणजेच त्या खाई पी राहींता, ईकत ली राहींता अनं ईकत दि बी
राहींतात; वावरमा पेरणी करी राहींतात, घरं बांधी राहींतात. 29 पण ज्या दिन
लोट सदोममाईन निंघना त्याच दिनले आकाशमातीन आग अनं गंधरस यासना
पाऊस पडिसन, सर्वासना नाश व्हयना. 30 मनुष्यना पोर्‍या प्रकट व्हई, त्या
दिनले बी तसच व्हई. 31 त्या दिन जो धाबावर व्हई त्यानी आपलं घरमाधलं
सामान लेवाले खाल उतरानं नही; अनी तसच जो वावरमा राही "त्यानी घर
परत येवानं" नही. 32 लोटनी बायकोनी आठवण करा. 33 जो कोणी आपला
जिव वाचाडाना प्रयत्न करी तो त्याले गमाडी, अनी जो कोणी आपला जिवले
गमाडी तो त्याले वाचाडी. 34 मी तुमले सांगस, त्या रातले एक खाटवर
दोनजण झोपेल राहतीन, त्यामाधला एकले लई जातीन अनी एकले तठेच
सोडी देतीन. 35 जर दोन बाया संगे दळन दळत व्हतीन; तर त्यासनामातीन
एकले लई जातीन अनी एकले तठेच ठेवतीन. 36 शेतमा दोनजन व्हतीन तर,
एकले लई जातीन अनं दुसराले तठेच सोडी देतीन. 37 त्यासनी त्याले ईचार,
प्रभुजी कोठे? येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, जठे प्रेत शे, तठे गिधाड जमतीन.

18 त्यासनी नाराज व्हवाले नको अनं कायम प्रार्थनामा र्‍हावाले पाहिजे,
यानाकरता येशुनी त्यासले एक दृष्टांत दिसन शिकाडं. 2 एक नगरमा
कोणी एक न्यायाधीश व्हता, तो देवले घाबरे नही अनं माणससनी बी पर्वा करे
नही; 3 अनी त्याच नगरमा एक विधवा व्हती, ती त्यानाकडे कायम ईसन
अस सांगे, की, मना न्याय करीसन माले मना विरोधीपाईन सोडाव. 4 तरी
त्यानी ते बराच काळ पर्यंत करा नही; मंग तो आपला मनमा बोलना, जरी मी
देवले घाबरत नही अनं माणससनी पर्वा करस नही, 5 पण हाई विधवा माले
त्रास देस म्हणीसन मी तिना न्याय करसु, नही तर ती कायम ईसन माले त्रास
देत र्‍हाई. 6 तवय प्रभु बोलना, अन्यायी न्यायाधीश काय म्हणस ते ऐका. 7
तर ज्या देवना निवडेल लोके शेतस त्या रात्रंदिन रडी रडी मदत करता त्याले
हाक मारतस त्यासना तो न्याय करावु नही का? अनी त्यासना न्याय कराले तो
येळ लाई का? 8 अनी मी तुमले सांगस, तो त्यासना न्याय लवकर करी;
तरी पण मनुष्यना पोर्‍या म्हणजे मी ईसु तवय माले पृथ्वीवर ईश्वास सापडी
का? 9 आम्हीन धार्मीक शेतस असा ज्या स्वतःबद्दल ईश्वास करीसन अनं
दुसरासले तुच्छ मानी र्‍हाईंतात त्यासले बी येशुनी हाऊ दृष्टांत सांगा; 10 एक
परूशी अनं एक जकातदार असा दोनजन प्रार्थना कराकरता वर मंदिरमा
गयात; 11 परूशीने उभं राहिसन आपला मनमा स्वतःबद्दल अशी प्रार्थना
करी; हे देवा, इतर माणसं लोभी, अप्रामाणिक, व्यभिचारी असा शेतस,
त्यासनामायक किंवा ह्या जकातदारनामायक मी नही, म्हणीन मी तुना उपकार
मानस. 12 मी आठवडामा दोनदा उपास करस; जे माले मिळस ते सर्वासना
दशांश देस. 13 पण जकातदार तर दूर उभा र्‍हाईसन वर स्वर्गकडे बी दखं

नही अनी आपली छाती ठोकीन बोलना, हे देवा, मनामायक पापीवर दया
कर. 14 मी तुमले सांगस, की, त्या परूशीपेक्षा, जकातदार धार्मीक ठरीसन
खाल आपला घर गया; कारण जो कोणी स्वतःले उचा कराले दखस त्याले
निचा करामा ई, अनी जो कोणी स्वतःले निचा करस त्याले उचा करामा ई.
15 येशुनी पोऱ्यासले आशिर्वाद देवाले पाहिजे म्हणीन काही लोके आपला
धाकला पोऱ्यासले त्यानाकडे लई वनात, पण हाई दखीसन शिष्य त्यासले
दताडु लागनात. 16 पण येशुनी पोऱ्यासले आपलाजोडे बलावं अनी सांगं,
पोऱ्यासले मनाजोडे येऊ घा, त्यासले मना करू नका; कारण देवनं राज्य
यासना मायकसनंच शे. 17 मी तुमले खरंखरं सांगस, जो कोणी धाकला
पोऱ्यासना मायक व्हईसन देवना राज्यना स्विकार कराऊ नही, त्याना स्वर्गमा
प्रवेश व्हवावुच नही. 18 एक यहूदी अधिकारीनी येशुले ईचारं, अहो उत्तम
गुरजी, काय करावर माले सार्वकालिक जिवन भेटी? (aiōnios g166) 19
येशुनी त्याले सांग, माले चांगला का बरं म्हणस? एक म्हणजे देवना शिवाय
कोणीच चांगला नही. 20 तुले तर देवन्या आज्ञा माहित शेतस; "मनुष्यहत्या
करू नको, व्यभिचार करू नको, चोरी करू नको, कोणी खोटी साक्ष देऊ
नको, फसाडु नको, 'आपला बाप अनी माय यासना मान राख." 21 तो यहूदी
अधिकारी बोलना, मी तरूणपणपाईन ह्या सर्व आज्ञा पाळी ऱ्हाईनु शे. 22
हाई ऐकीन येशु त्याले बोलना, तुले आखो एक गोष्ट करनी शे; तुनं सगळं
ईकीसन गरीबसले वाटी दे म्हणजे तुले स्वर्गमा संपत्ती भेटी; चल मनामांगे
ये. 23 पण हाई ऐकीसन तो भलताच नाराज व्हईना, कारण तो खुप श्रीमंत
व्हता. 24 तवय येशु त्यानाकडे दखीसन बोलना, श्रीमंतसना देवना राज्यमा
प्रवेश व्हवानं कितलं कठीण शे! 25 श्रीमंतनी देवना राज्यमा प्रवेश करानं
यानापेक्षा उंटले सुईना नाकमातीन जावानं सोपं शे. 26 ज्यासनी हाई ऐकं
त्या ईचाराले लागनात, मंग कोणं तारण व्हई? 27 येशु बोलना, ज्या गोष्टी
मनुष्यले अशक्य शे, त्या देवले शक्य शेतस. 28 तवय पेत्र बोलना, आम्हीन,
आमना घरदार सोडीसन तुमना मांगे येल शेतस. 29 येशु त्यासले बोलना, मी
तुमले खरंखरं सांगस, देवना राज्यकरता ज्यानी आपला घरदार, बायको,
भाऊ, मायबाप किंवा पोऱ्यासोऱ्या सोडेल शे. 30 त्याले ह्या युगमा पुष्कळ
पटमा भेटी अनं येणारा युगमा सार्वकालिक जिवन भेटी. (aiōn g165, aiōnios
g166) 31 तवय येशुनी बारा शिष्यसले बाजुले लई जाईसन सांगं, दखा,
आपण यरूशलेमले जाई राहिनुत, अनी मनुष्यना पोऱ्याबद्दल जे संदेष्टासद्वारे
लिखामा येल शे त्या सर्व गोष्टी पुर्ण व्हणार शेतस, 32 त्या त्याले गैरयहूदीसना
स्वाधीन करतीन, त्या त्यानी थट्टा करतीन अनी बेईज्जती करतीन, त्यानावर
थुंकतीन, 33 त्याले फटका मारतीन, त्याना जीव लेतीन, अनी तिसरा दिन
तो परत जिवत व्हई. 34 त्यासले ह्या गोष्टीसबद्दल काहीच समजनं नही,
कारण हाई वचन त्यासनापाईन गुप्त ठेवामा येल व्हतं अनी येशुनी सांगेल गोष्टी
शिष्यसले समजेल नव्हत्यात. 35 येशु यरीहो जोडे वना तवय अस व्हयनं की,
एक आंधया वाटमा भीक मांगत बशेल व्हता; 36 त्यानी जोडेतीन जाणारी
लोकसनी गर्दीना आवाज ऐकीन ईचारं, हाई काय शे? 37 त्यासनी त्याले
सांगं, येशु नासरेथकर आठेन जाई राहिना. 38 तवय तो वरडीन बोलना, "हे
येशु, दावीदना पोऱ्या! मनावर दया कर!" 39 मंग त्यानी गप्प ऱ्हावाले पाहिजे
म्हणीन पुढे चालनारासनी त्याले दताडं; तरी पण तो आखो जास्तच वरडीन
बोलना, हे दावीदना पोऱ्या, मनावर दया कर. 40 तवय येशुनी उभं राहिन
आज्ञा करी की, त्या आंधया माणुसले मनाकडे लई या, तो जोडे येवावर
त्यानी त्याले ईचारं, 41 मी तुनाकरता काय करू अशी तुनी ईच्छा शे? तो
बोलना, प्रभु, माले परत दृष्टी मिळु दे. 42 येशु त्याले बोलना, तुले दृष्टी मिळो,
तुना ईश्वासनी तुले बरं करेल शे. 43 त्याच क्षणले त्याले दखावाले लागणं अनं
अनी तो देवना गौरव करीसन त्यानामांगे चालाले लागना; तवय सर्व लोकसनी
हाई दखीन देवना उपकार मानात.

19 मंग येशु यरीहो शहरमातीन जाई राहिंता, 2 तवय दखा, जक्कय
नावना कोणी एक माणुस व्हता, तो मुख्य जकातदार व्हता अनी तो
श्रीमंत व्हता. 3 येशु कोण शे हाई दखाकरता तो प्रयत्न करी राहिंता पण गर्दीमा
त्यानं काही चाली नही ऱ्हाईंत, कारण तो बुटक्या व्हता. 4 तवय तो पुढे
पयत जाईसन येशुले दखाकरता उंबरना झाडवर चढना; कारण येशुले त्याच
वाटतीन जाणं व्हतं. 5 मंग येशु ती जागावर येताच वर दखीसन त्याले बोलना,
"जक्कय, पटकन उतरीसन खाल ये, कारण आज माले तुना घर येणं शे." 6
तवय त्यानी पटकन उतरीसन त्यानं आनंदमा स्वागत करं. 7 हाई दखीसन
सर्व लोके कुरकुर कराले लागनात की, "हाऊ पापी माणुसना पाहुना म्हणीन
ऱ्हावाले जाई ऱ्हाईना!" 8 तवय जक्कय उभा राहिन प्रभुले बोलना, "प्रभुजी
दख! मी मनी निम्मी संपत्ती गरीबसले दि टाकस, अनी मी अन्याय करीसन
कोणं काही लिधं व्हई तर ते चौपट परत करस." 9 येशुनी त्याले सांगं,
"आज हाई घरले तारण प्राप्त व्हयेल शे, कारण हाऊ बी अब्राहामनाच संतान
शे. 10 कारण मनुष्यना पोऱ्या 'दवडायेलसना शोध कराले' अनं त्यासनं
तारण कराले येल शे." 11 जवय लोके ह्या गोष्टी ऐकी राहीतात तवय येशुनी
त्यासले एक दृष्टांत सांगा; कारण तो यरूशलेम जोडेच व्हता, अनी देवनं
राज्य आत्तेच प्रकट व्हई अस त्यासले वाटी राहीत 12 तवय तो बोलना,
"कोणी एक उच्च पदवरला माणुस व्हता, आपण राज्य मियाडीन परत ईसु ह्या
उद्देशतीन तो दुर देशमा निंघी गया." 13 त्यानी आपला दहा नोकरसले बलावं
अनी प्रत्येकले सोनाना दहा नाणा दिसन सांगं, मी येस तोपावत यासवर व्यापार
करा. 14 त्याना स्वतःना नगरना लोके त्याना व्देष करेत, म्हणीन त्यासनी
निरोप्यासले त्यानामांगे हाई सांगाले धाडं की, "ह्या माणुसनी आमनावर राज्य
कराले पाहिजे अशी आमनी ईच्छा नही शे." 15 मंग अस व्हयनं की राजा
बनीन परत येवावर ज्या नोकरसले त्यानी सोनाना नाणा देयल व्हतात त्यासनी
व्यापारमा कितलं कमाडं हाई दखाकरता त्यानी त्यासले बलावाले सांगं. 16
मंग पहिला त्यानाजोडे ईसन बोलना, "महाराज, तुम्हीन माले देयल नाणासवर
मी अजुन नाणा कमाडात." 17 त्यानी त्याले सांगं, शाब्बास, तु चांगला नोकर
शे! तु धाकल्या गोष्टीसमा बी ईश्वासु निंघना म्हणीन मी तुले दहा शहरसवर
अधिकार देस. 18 नंतर दुसरा नोकर ईसन बोलना, "महाराज, मी आपला
पाच सोनाना नाणासवर अजुन पाच नाणा कमाडात." 19 त्याले पण त्यानी
सांगं, "तुले बी पाच शहरसवर आधिकार दिसु." 20 मंग आखो एक नोकर
ईसन त्याले बोलना, "महाराज, हाई दखा, तुम्हीन देयल नाणा, मी रूमालमा
लपाडीन ठेल व्हतात." 21 कारण तुम्हीन कठोर शेतस म्हणीन माले तुमनी

भिती वाटनी; कारण जे तुम्हीन ठेल नही ते तुम्हीन उचलीन लई जातस अनी
ज्यानी पेरणी तुम्हीन करी नही ते तुम्हीन कापतस. 22 तो त्याले बोलना,
"अरे दुष्ट नोकर, मी तुनाच शब्दसघाई तुना न्याय करस, तुले माहित व्हतं मी
कठोर माणुस शे, जे मनं नही ते मी लेस अनी ज्यानी पेरणी मी करी नही
ते मी कापस." 23 मंग तु मना पैसा व्याजतीन का बर नही दिधात? जर
व्याजतीन देता तर माले त्या व्याजसकट परत मिळतात. 24 मंग त्यानी जोडे
उभा राहणारासले सांगं, "ह्याना कडतीन त्या सोनाना नाणा परत ल्या अनं
ज्यानाकडे दहा सोनाना नाणा शेतस त्याले घा." 25 त्या त्याले बोलनात,
"महाराज, त्यानाजोडे ते दहा सोनाना नाणा शेतस!" 26 "मी तुमले खरंखरं
सांगस, ज्यानाजोडे शे त्याले अजुन देवामा ई, अनी ज्यानाजोडे नही त्यानं जे
काही व्हई ते पण त्यानापाईन काढी लेतीन. 27 आते ज्या मना वैरीसले
अस वाटे की, मी त्यासनावर राज्य कराले नको त्यासले आठे आणा अनं
मनासमोर मारी टाका." 28 ह्या गोष्टी सांगिसन तो यरूशलेममा जातांना स्वतः
पुढे चाली राहींता. 29 मंग अस व्हयनं की, ज्याले जैतुनना डोंगर म्हणतस
त्या डोंगरजोडेना बेथफगे अनं बेथानी ह्या गावसनाजोडे तो ईसन पोहचावर
त्यानी शिष्यसमाईन दोन जणसले अस सांगीसन धाडं की, 30 "तुम्हीन
समोरना गावमा जा; म्हणजे तठे जाताच ज्यानावर कोणी कधी बशेल नही
अस एक शिंगरू बांधेल तुमले सापडी, त्याले सोडीसन आणा. 31 शिंगरूले
कसाले सोडी राहिनात अस जर तुमले कोणी ईचारं, तर प्रभुले यानी गरज शे,
अस सांगा." 32 तवय ज्यासले धाडेल व्हतं त्या तठे जावावर त्यासले त्यानी
सांगेल प्रमाणे घडणं. 33 त्या शिंगरू सोडी राहींतात तवय शिंगरूना मालक
त्यासले बोलना, "शिंगरू कसाले सोडी राहिनात?" 34 तवय त्या बोलनात,
"प्रभुले ह्यानी गरज शे." 35 मंग त्यासनी शिंगरूले येशुजोडे आनं, अनी
आपला कपडा त्या शिंगरूवर टाकीसन त्यावर येशुले बसाडं. 36 अनी जसं
तो पुढं जावाले लागना तसा लोके आपला कपडा वाटवर पसारत गयात. 37
तो जैतुन डोंगरना उतरतीवर पोचतास सर्व शिष्यसनी गर्दी आनंद करीसन
मोठा आवाजमा देवनी स्तुती करीसन बोलु लागनात. 38 "प्रभुना नावतीन
येणारा राजा आशिर्वादित राहो; स्वर्गमा शांती, अनी परमेश्वरना गौरव!" 39
तवय लोकसनी गर्दीमाईन काही परूशीसनी त्याले सांगं, "गुरजी, आपला
शिष्यसले शांत र्‍हावाले आज्ञा घा!" 40 येशु त्यासले बोलना, "मी तुमले
सांगस, या जर गप्प राहिनात तर धोंडा वरडतीन." 41 जवय येशु शहरना
जोडे वना तवय शहरले दखीसन रडीन बोलना, 42 "जर तु बी आजना
दिनले शांतीना गोष्टी वळखी लेता तर कितलं बरं व्हतं! पण आते तुम्हीन
दखु शकतस नही! 43 कारण पुढे तुले असा दिन येतीन की, त्यामा तुना
शत्रु, तुना आजुबाजू दाटीवाटी करीसन तुले वेढा घालतीन, तुले चारीमेरतीन
कोंडतीन. 44 तुले अनं 'तुना पोर्‍यासोर्‍यासले धुळमा मियाडतीन,' अनी
तुनामा दगडवर दगड राहु देवाऊत नही; कारण देव तुमले वाचाडाले वना ति
येळ तुम्हीन वळखी लिधी नही!" 45 नंतर येशु मंदिरमा गया अनं त्यामा ज्या
व्यापारी व्यापार करी राहींतात त्यासले तो बाहेर काढाले लागना; 46 अनी
त्यासले बोलना, प्रभु म्हणस, "मनं घर प्रार्थनानं मंदिर व्हई," अस शास्त्रमा
लिखेल शे; पण तुम्हीन त्याले लुटारूसना अड्डा करेल शे! 47 येशु मंदिरमा
रोज शिकाडे; पण मुख्य याजक, शास्त्री अनं लोकसना पुढारी या त्याले मारी
टाकाले दखी राहींतात; 48 पण काय करानं हाई त्यासले कळेच नही; कारण
सर्व लोके त्यानं मन लाईसन ऐकेत.

20 त्या दिनसमा एकदाव अस व्हयनं की, येशु मंदिरमा लोकसले शिकाडी
राहिंता अनं सुवार्ता सांगी राहिंता तवय मुख्य याजक अनं शास्त्री ह्या
वडील लोकसनासंगे त्यानापुढे ईसन त्याले बोलनात, 2 "तुम्हीन हाई गोष्ट
कोणता अधिकारतीन करतस, अनी तुमले हाऊ अधिकार देणारा कोण शे,
हाई आमले सांगा?" 3 तवय येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, "मी पण तुमले एक
प्रश्न ईचारस; त्यानं माले उत्तर घा. 4 योहानले बाप्तिस्मा कराना अधिकार
देवपाईन व्हता की, माणुसपाईन व्हता?" 5 तवय त्या आपसमा चर्चा करीसन
बोलनात, आपण काय उत्तर देवाणं "स्वर्गपाईन शे अस सांगं, तर हाऊ सांगी,
मंग तुम्हीन त्यानावर ईश्वास का ठेया नही? 6 अनी माणुसपाईन शे अस जर
सांगं, तर सर्व लोके आपले दगडमार करतीन, कारण योहान संदेष्टा व्हता
अस त्यासना भरवसा शे." 7 तवय त्यासनी उत्तर दिधं, "तो कोणापाईन
भेटना हाई आमले माहित नही." 8 येशुनी त्यासले सांगं, "तर मंग मी पण
तुमले सांगस नही की, कोणता अधिकारतीन ह्या गोष्टी मी करस." 9 मंग
तो लोकसले हाऊ दृष्टांत सांगाले लागना; कोणी एक माणुसनी "द्राक्षमया
लावा" अनी तो बटाईवर दिसन बराच दिन परदेशमा जाईन राहिना. 10
मंग द्राक्षना हंगाम येवावर मळामालकनी त्याना वाटा लेवाले बटाईदार एक
नोकरले शेतकरीसकडे धाडं; पण त्या शेतकरीसनी त्याले मारझोड करीसन
रिकामं धाडी दिधं. 11 परत त्यानी दूसरा एक नोकरले धाडं; त्याले बी
मारीनझोडीन अनं त्याना अपमान करीसन रिकामं धाडी दिधं. 12 परत त्यानी
तिसराले धाडं; त्याले पण त्यासनी जखमी करीसन बाहेर फेकी दिधं. 13
तवय द्राक्षमयाना मालक बोलना, "मी आते काय करू? मी मना आवडता
पोर्‍याले धाडस; कदाचित त्या त्याना तरी मान राखतीन!" 14 पण शेतकरी
त्याले दखीसन आपसमा ईचार करीसन बोलनात, "हाऊ ते वारीस शे; याले
आपण मारी टाकुत म्हणजे मळा आपलाच व्हई जाई!" 15 मंग त्यासनी
त्याले द्राक्षमयाना बाहेर काढीसन मारी टाकं; "तर द्राक्षमयाना मालक त्यासनं
काय करी?" 16 तो ईसन त्या शेतकरीसना नाश करी अनं द्राक्षमया दूसरासले
सोपी दि. हाई ऐकीसन त्या बोलनात, "अस नको व्हवाले!" 17 येशुनी
त्यासनाकडे दखीन सांगं, तर जो "दगड बांधणारासनी नापसंत करा तोच
कोणशिला व्हयेल शे, अस जे शास्त्रमा लिखेल शे त्याना अर्थ काय? 18 जो
कोणी त्या दगडवर पडी त्याना तुकडा तुकडा व्हतीन; पण ज्या कोणवर तो
पडी त्याना तो भुगा भुगा करी टाकी." 19 तवय शास्त्री अनं मुख्य याजक
यासनी त्याच येळले येशुले धराना प्रयत्न करा; पण त्यासले लोकसनी भिती
वाटणी; कारण येशुनी हाऊ दृष्टांत आपले लाईन दिधा अस त्यासले वाटनं. 20
मंग त्या त्यानावर नजर ठेईन राहिनात अनी येशुले प्रश्न ईचारिन त्याना बोलामा
फसाडीन सुभेदारना ताबामा अनं रोमी सरकारना अधिकारमा धरी देवाकरता
काही गुप्त हेरसले धार्मीकतेनं ढोंग रचाडीन त्यानाकडे धाडं. 21 गुप्त हेरसनी
येशुले सांगं, गुरजी, तुम्हीन योग्य बोलतस अनं शिकाडतस; तुम्हीन तोंड
दखीन बोलतस नही, तर देवना खरा मार्ग शिकाडतस हाई आमले माहित

शे. 22 आम्हीन "कैसरले कर देवानं हाई योग्य शे की, नही?" 23 येशुनी
त्यासनं युक्ती वळखीन त्यासले सांगं, 24 "माले एक चांदिनं नाणं दखाडा,
यानावर कोण चित्र अनी लेख शे?" त्या बोलनात, "रोमना राजानं." 25
तवय येशुनी त्यासले सांगं, "तर जे राजानं शे ते राजाले अनं देवनं ते देवले
घा." 26 तवय लोकसना समोर या त्याना बोलनावर त्यासले त्याले धरता ई
नही राहीत, अनी त्यानी देयल उत्तरनं नवल वाटीन त्या गप्पच राहिनात. 27
नंतर, पुनरूत्थान व्हस नही अस म्हणनारा सदुकी लोकसमाईन बराच जणसनी
येशुजोडे ईसन त्याले ईचारं, 28 "गुरजी, मोशेनी आमनाकरता असा लिखेल
शे की; 'एखादाना भाऊ त्यानी बायको असतांना मरना अनं त्याले संतान
नही शे, तर त्याना भाऊनी त्या बाईसंगे लगीन करीसन आपला भाऊना वंश
चालाडानं.' 29 असाच कोणतरी सात भाऊ व्हतात; त्यासमाईन पहिला
भाऊनी बायको करी अनं तो बिगर संतानना मरी गया. 30 मंग दुसरानी अनं
तिसरानी बी ती बाईसंगे लगीन करं; 31 असंच त्या सातही भाऊ बिगर
संतानना मरी गयात. 32 शेवट ती बाई बी मरनी. 33 तर पुनरूत्थानना वेळले
ती त्यासनामाईन कोणी बायको राही? कारण त्या सात जणसनी तिनासंगे
लगीन करेल व्हतं." 34 येशुनी त्यासले सांगं, "या युगमा लोके लगीन करी
लेतस अनं लगीन करी देतस; (aiōn g165) 35 पण त्या ज्या युगमा प्रवेश
कराकरता अनी अनं मरेल मातीन जिवत व्हईन ऊठाकरता योग्य ठरेल शेतस
त्या, लगीन कराऊत नही अनी करी बी देवाऊत नही; (aiōn g165) 36 अनी
त्या पुढे मराऊत बी नहीत, कारण त्या देवदूतसना मायक राहतीन, अनी मरेल
मातीन जिवत व्हईन ऊठामुये त्या देवना पोऱ्या व्हतीन. 37 आखो मरेल बी
ऊठतस हाई मोशेनी जळणारा झुडूपणा उदाहरणमा, परमेश्वरले 'अब्राहामना
देव, इसहाकना देव अनं याकोबना देव' अस म्हणीन दखाडेल शे; 38 तो
मरेलसना देव नही, तर जिवतसना शे; कारण त्यानामा सर्वाच जिवत शेतस."
39 तवय शास्त्रीसमाईन बराच जणसनी सांगं, "गुरजी, बराबर बोलनात!" 40
मंग त्याले अजुन काही ईचाराले त्यासनी हिम्मत व्हईनी नही. 41 त्यावर
येशुनी त्यासले ईचारं, "ख्रिस्त दावीदना पोऱ्या शे अस का म्हणतस? 42
कारण दावीद स्वतः स्तोत्रना पुस्तकमा सांगस, 'प्रभुनी मना प्रभुले सांगं; तू
मना उजवीकडे बस 43 जोपावत मी तुना शत्रुसले तुना पायसनं आसन करस
नही.' 44 दावीद त्याले जर 'प्रभु' म्हणस; तर तो त्याना पोऱ्या कसा राही?"
45 जवय सर्व लोके त्यानं ऐकी राहीतात तवय येशुनी आपला शिष्यसले सांगं,
46 "शास्त्रीसबद्दल सावध राहा; त्यासले लांबलांब झगा घालीन फिराले चांगलं
वाटस; बाजारमा नमस्कार अनं सन्मान, सभास्थानमा मुख्य आसन अनं
मेजवानीमा चांगली जागा हाई त्यासले आवडस; 47 त्या विधवा बाईसनी
संपत्ती हडप करतस अनी त्यासना गैरफायदा उचलतस अनी ढोंगीसनामायक
लांबलचक प्रार्थना करतस; त्यासले भलती शिक्षा व्हई!"

21 मंग येशुनी नजर वर करीसन ज्या धनवान आपलं दान मंदिरना
दानपेटीमा टाकी राहीतात त्यासले दखं. 2 त्यानी एक गरीब विधवाले
पण तठे तांबाना दोन नाणा टाकतांना दखं; 3 तवय तो बोलना, मी तुमले
सत्य सांगस की, "हाई गरीब विधवानी सर्वांपेक्षा जास्त टाकं. 4 कारण त्या
सर्वासनी आपली संपत्तीमातीन दान टाकं; पण हिनी तर आपली कमाईमातीन
तिनाजोडे व्हतं नव्हतं तेवढं सर्व टाकी दिधं." 5 मंदिरले उत्तम प्रकारना
दगडासघाई अनं परमेश्वरले देयल अर्पणसघाई कसं सजाडेल शे, याविषयी
शिष्यसपैकी बराच जण बोली राहीतात तवय येशु त्यासले बोलना, 6 "हाई
जे तुम्हीन दखी राहिनात त्यासनामाईन पाडता येवाव नही असा एक बी दगड
ऱ्हावावु नही असा दिन येतीन." 7 तवय त्यासनी येशुले ईचारं, "गुरजी,
या गोष्टी कवय घडतीन? अनी ज्या काळमा या गोष्टी घडतीन त्या काळना
चिन्ह काय?" 8 येशु बोलना, "तुमले कोणी फसाडाले नको म्हणीन जपीन
ऱ्हा; कारण मना नावतीन बराच लोके ईसन 'मी तोच शे!' अनी तो काळ
जोडे येल शे, अस सांगतीन; त्यासनामांगे लागु नका. 9 अनी जवय तुम्हीन
लढायासबद्दल अनी लढायासन्या अफवा ऐकशात तवय घाबरानं नही; कारण
या गोष्टी पहिलं 'व्हनं आवश्यक शे,' तरी एवढामाच शेवट व्हवाऊ नही."
10 मंग त्यानी त्यासले सांगं, "राष्ट्रसवर राष्ट्र अनं राज्यसवर राज्य ऊठतीन;
11 मोठमोठला भूकंप व्हतीन, जागोजागी दुष्काळ अनं महारोग येतीन, अनी
भयानक अनर्थ अनं आकाशमा मोठला चिन्ह घडतीन; 12 पण हाई सर्व
व्हवाना पहिले त्या तुमनावर हात टाकतीन अनं तुमना छळ करतीन; तुमले
सभास्थानमा अनं कैदखानामा टाकतीन, अनी राजासपुढे अनं अधिकारीसपुढे
मना नावमुये लई जातीन. 13 यामुये तुमले साक्ष देवानी संधी भेटी. 14 यामुये
आपला मनमा पक्का निश्चय करी ल्या की, आम्हीन पहिलेच स्वतःले
वाचाडानी चिंता कराऊत नही. 15 कारण मी तुमले अशी वाचा अनं बुध्दी
दिसु की, तिले अडावाले किंवा तिना विरोधमा बोलाले तुमना कोणता बी शत्रु
समर्थ व्हवावु नही. 16 मायबाप, भाऊ, नातवाईक अनं मित्र या सुध्दा तुमले
धरी देतीन; तुमना मातीन बराच जणसले मारी टाकतीन; 17 अनी मनामुये सर्व
तुमना व्देष करतीन; 18 तरी तुमना डोकाना एक केसले पण धक्का लागाऊ
नही. 19 तुम्हीन धीर धरामुये स्वतःना जिवले वाचाडी ठेवशात." 20 "जवय
तुम्हीन यरूशलेमले सैन्यसना वेढा करेल दखशात तवय समजी लेवानं की
त्यानी नाश व्हवानी वेळ जोडे ई जायेल शे. 21 त्या वेळले ज्या यहूदीयामा
व्हतीन त्यासनी डोंगरसमा पळी जावानं, ज्या यरूशलेमा व्हतीन त्यासनी
बाहेर निंघी जावानं अनं ज्या गावसमा व्हतीन त्यासनी शहरमा येवानं नही.
22 कारण शास्त्रलेखमधला सर्व गोष्टी पुर्ण व्हवाकरता 'हया दंड देवाना दिन'
राहतीन. 23 त्या दिनमा ज्यासले दिन राहतीन अनं ज्या लेकरंसले पाजणाऱ्या
बाया राहतीन त्यासना भलताच हाल व्हतीन! कारण देशमा मोठं संकट ई अनं
या लोकसवर देवना कोप प्रकट व्हई. 24 त्या तलवारघाई मरतीन, त्यासले
कैद करीसन सर्व राष्ट्रासमा लई जातीन, अनी गैरयहूदीसना काळ संपत नही
तोपावत 'गैरयहूदी लोके यरूशलेमले पायसना खाल तुडावतीन." 25 तवय
सुर्य, चंद्र अनं तारा यासनामा चिन्ह दिसतीन, अनी "समुद्र अनं लाटासना
गर्जनाना आवाज ऐकीन पृथ्वीरला सर्व राष्ट्र घाबरी जातीन; 26 भितीघाई अनं
जगमा घडणारा घटनासनी वाट दखता दखता माणसंसना हात पाय गळी
जातीन कारण आकाशमाधली शक्ती हालाई जाई. 27 तवय त्या मनुष्यना
पोऱ्याले पराक्रमतीन अनी मोठा वैभवतीन ढगसवर येतांना दखतीन. 28 हाई
गोष्टीले सुरवात व्हई तवय निट उभा ऱ्हा अनी आपलं डोकं वर करा; कारण
तुमनी मुक्तीनी वेळ जोडे येल शे." 29 येशुनी त्यासले एक दृष्टांत सांगा,

“अंजिरना झाडले अनं इतर सर्व झाडसले दखा; 30 त्यासले पानटा फुटू
लागनात म्हणजे ते दखीसन तुम्हीन लगेच वळखतच की, आते उन्हाळा जोडे
येल शे. 31 त्यानामायक या गोष्टी घडतांना दखशात तवय तुम्हीन वळखशात
की, देवनं राज्य जोडे येल शे. 32 मी तुमले खरंखरं सांगस की, सर्व गोष्टी
पुर्ण व्हस नही तोपावत हाई पिढी नष्ट व्हवावु नही. 33 आकाश अनी पृथ्वी
पुसाई जाई पण मनं वचन पुसावणारच नही.” 34 “तुम्हीन स्वतःले संभाळा!
कदाचित अस नको व्हवाले की, गुंगीमा, दारूबाजीमा अनं संसारना चिंताना
वझाखाल तुमना मने जड व्हई जातीन अनी तो दिन फाशीना फंदानामायक
अचानक तुमनावर ई; 35 कारण तो पृथ्वीवर राहनारा सर्व लोकसवर तसाच
ई. 36 परंतु तुम्हीन प्रत्येक येळले सावध राहिसन प्रार्थना करत राहा म्हणजे
तुम्हीन या सर्व गोष्टीमाईन वाची जाशात अनं मनुष्यना पोऱ्यासमोर म्हणजे
मनासमोर उभा ऱ्हावाकरता समर्थ ठरशात.” 37 येशु रोज दिनले मंदिरमा
शिकाडे अनी रोज रातले बाहेर जाईन ज्याले जैतुनना डोंगर म्हणतस त्या
डोंगरवर राहे. 38 सर्व लोके त्यानं ऐकाकरता रोज पहाटमाच त्यानाकडे
मंदिरमा ई जायेत.

22 बेखमीर भाकरना सण, ज्याले वल्हांडण म्हणतस, तो जोडे येल व्हता;
2 तवय मुख्य याजक अनं शास्त्री या येशुना घात कसा कराना याना
ईचार करी राहीतात; कारण त्यासले लोकसनी भिती वाटी राहिंती. 3 तवय
बारा शिष्यसमधला एक यहूदा ज्याले इस्कर्योत म्हणेत, त्यानामा सैतान
शिरना; 4 अनं तो मुख्य याजक अनं मंदिरना शिपाई यासनाजोडे निंघी गया
अनी येशुले त्यासना हातमा कसं धरी देवानं यानाबद्दल त्यासनासंगे बोलनं
करं. 5 तवय त्यासले आनंद व्हयना अनी त्यासनी त्याले पैसा देवानं ठरायं.
6 त्याले त्यासनी अट मंजुर व्हयनी अनी जठे लोकसनी गर्दी ऱ्हावावु नही
तठे येशुले एकांतमा धरी देवानी संधी तो शोधाले लागना. 7 बेखमीर भाकरना
सणना तो दिन वना जवय वल्हांडणना यज्ञकरता कोकऱ्ना बळी देतस. 8
तवय येशुनी पेत्र अनं योहान यासले अस सांगीसन धाडं की, “आपलाकरता
वल्हांडण सणनं जेवण खावाकरता तुम्हीन जाईसन तयारी करा.” 9 त्या
त्याले बोलनात, “आम्हीन त्यानी तयारी कोठे कराले पाहिजे अशी तुमनी
ईच्छा शे?” 10 त्यानी त्यासले सांगं, दखा, तुम्हीन नगरमा जावावर पाणीनी
घागर लई जाणारा एक माणुस तुमले दखाई; तो ज्या घरमा जाई त्यानामांगे
तुम्हीन पण जा; 11 अनी त्या घरना मालकले अस सांगा, गुरजी, तुमले
सांगं की, माले मना शिष्यसंगे वल्हांडणनं जेवणकरता ई अशी पाहुणचार
करानी खोली कोठे शे? 12 मंग तो तुमले सजाडेल वरली खोली दखाडी, तठे
तुम्हीन भोजननी तयारी करा. 13 तवय त्या गयात अनं येशुनी सांगेलप्रमाणेच
त्यासले दखायनं; अनी त्यासनी वल्हांडणना जेवणनी तयारी करी. 14 मंग
येळ व्हयनी तवय येशु जेवणले बसना अनं त्यानासंगे प्रेषित बी बसनात. 15
तवय तो त्यासले बोलना, “मी दुःख भोगाना पहिले हाई वल्हांडणन सणनं
जेवण तुमनासंगे करावं अशी मनी भलतीच ईच्छा व्हती! 16 कारण मी तुमले
सांगस की, देवना राज्यमा हाई पुर्ण व्हस नही तोपावत मी हाई जेवण परत
करावु नही.” 17 मंग प्याला हातमा लिसन अनं देवना उपकार मानीन येशु
बोलना, “हाऊ ल्या अनी आपसमा वाटी ल्या; 18 कारण मी तुमले सांगस
की, देवना राज्य येस नही तोपावत मी यानापुढे द्राक्षरस पेवाऊ नही. 19 मंग
त्यानी भाकर लिसन अनं देवना उपकार मानीसन तीले मोडं अनी त्यासले
ती दिसन सांगं, हाई मनं शरीर शे; ते तुमनाकरता देवाई जाई राहिनं मना
स्मरणार्थ हाई करा. 20 मंग जेवण व्हवावर त्यानी प्याला लिसन सांगं, हाऊ
प्याला मना ‘रंगतमा’ नवा ‘करार’ शे. ते रंगत तुमनाकरता ओताई राहिना
शे; 21 पण दखा, माले धरीसन देणाराना हात मनाबरोबर मेजवर शे! 22
मनुष्यना पोऱ्या ठरेल येळनाप्रमाणे जाई हाई खरं; पण ज्याना हातातीन त्याले
धरी देतीन त्या माणुसनी कशी अवस्था व्हई!” 23 तवय आपलामातीन जो
अस कराणार शे तो कोण व्हई, याना त्या आपसमा चर्चा कराले लागनात. 24
आखो, आपलामा कोणले महान मानतस, याबद्दल शिष्यसमा वाद व्हयना.
25 तवय येशुनी त्यासले बलाईसन सांगं, “गैरयहूदीसना राजा त्यासनावर
हुकूमशाही चालाडतस अनी ज्यासले त्यासनावर अधिकार ऱ्हास, त्यासले
‘परोपकारी’ म्हणतस; 26 पण तुम्हीन तसं ऱ्हावानं नही, तर तुमनामा जो
मोठा शे, त्यानी सर्वासमा धाकला बनीन ऱ्हावानं; अनं जो पुढारी शे, त्यानी
सेवा करनारानामायक व्हवानं. 27 महान कोण शे, जेवणले बशेल की सेवा
करनारा? जेवणले बशेल की, नही? मी तर तुमनामा सेवा करनारानामायक
शे.” 28 “अनी मनी परिक्षामा मनासंगे टिकी राहनारा तुम्हीनच शेतस;
29 जसं मना बापनी माले राज्यवर अधिकार देयल शे, तसाच अधिकार
मी पण तुमले दिसु. 30 यानाकरता की, तुम्हीन मना राज्यमा मना मेजवर
खावानं अनं प्यावानं, अनी राजासनवर बसीन इस्राएलना बारा वंशसना न्याय
कराना.” 31 शिमोन, शिमोन! दख! तुमले सर्वासले पारखाकरता सैताननी
परवानगी मांगी लियेल शे; वाईटसमातीन चांगलासले येगळा कराकरता जसं
की शेतकरी भुशामातीन गहु येगळा करस. 32 पण मी तुनाकरता प्रार्थना करेल
शे की, तुना ईश्वास ढळाले नको अनी जवय तू मनाकडे वळशी, तवय तु तुना
भाऊसले हिम्मत दे. 33 पेत्र बोलना, “प्रभुजी, मी तुमनासंगे कैदखानामा
जावाले अनं मराले बी तयार शे!” 34 येशु बोलना, “पेत्र, मी तुले सांगस,
माले वळखस नही अस तू तीनदाव सांगस नही तोपावत पहाटले कोंबडा
कोकावणार नही.” 35 आखो त्यानी त्यासले सांगं, “मी तुमले थैली, झोळी
अनं पायजोडा यासना शिवाय धाडं, तवय तुमले काही कमी पडनं का?” त्या
बोलनात, “काहीच नही.” 36 येशुनी त्यासले सांगं, पण आते ज्यासनाजोडे
थैली शे त्यानी ती संगे लेवानी; तसच झोळी पण लेवानी अनी ज्यानाजोडे
तलवार नही त्यानी आपला कपडा ईकीसन ती ईकत लेवानी. 37 मी तुमले
सांगस, “तो अपराधीसमा गनाई जायेल व्हता,” असा जो शास्त्रलेख शे तो
“मनाबद्दल पुर्ण व्हणं आवश्यक शे, कारण मनाबद्दलनाच गोष्टी पुर्ण व्हई
राहीनात.” 38 त्या बोलनात, “प्रभुजी, दखा! आठे दोन तलवारी शेतस.” तो
त्यासले बोलना, “ठिक शे!” 39 मंग येशु शहर बाहेर ईसन आपला रोजप्रमाणे
जैतुनना डोंगरकडे गया अनं त्याना शिष्य बी त्याना मांगेमांगे गयात. 40 त्या
तठे येवावर त्यानी त्यासले सांगं, “तुम्हीन परिक्षामा पडाले नको म्हणीसन
प्रार्थना करा.” 41 मंग त्यासनापाईन दगड जितला दूर फेकामा ई इतला दुर
तो गया; अनी त्यानी गुडघा टेकीन अशी प्रार्थना करी; 42 “हे बापा, तुनी
ईच्छा व्हई तर हाऊ दुःखना प्याला मनापाईन दूर कर, तरी मना ईच्छाप्रमाणे

नही, तर तुना ईच्छाप्रमाणं होऊ दे.” 43 तवय स्वर्गामाईन एक देवदूत ईसन
आपले बळ दि राहीना अस त्यानी दखं. 44 मंग तो भलताच व्याकुळ व्हईना
अनं त्यानी भलती कळकळ करीसन प्रार्थना करी, तवय त्याना घाम रंगतना
मोठं मोठा थेंब जमीनवर पडतस असा पडी राहिंता. 45 प्रार्थना करीसन
ऊठावर तो शिष्यसना जोडे वना तवय त्या शोकमुये झोपी जायेल त्याले
दखायनात. 46 तो त्यासले बोलना, “झोपी काय राहिनात? तुम्हीन परिक्षामा
पडाले नको म्हणीन ऊठीसन प्रार्थना करा.” 47 येशु बोली राहींता इतलामा
दखा, लोकसनी गर्दी वनी, त्यामा यहूदा नावना बारा शिष्यमधला एकजण,
त्यासनापुढे चाली राहिंता; तो येशुनं चुंबन लेवाले त्यानाजोडे वना. 48 येशु
त्याले बोलना, “यहूदा, चुंबन लिसन मनुष्यना पोऱ्याले धरीन दि राहिना
का?” 49 त्याना शिष्य ज्या संगे व्हतात आते काय व्हई हाई वळखीन त्याले
बोलनात, “प्रभुजी, आम्हीन तलवार चालाऊत का?” 50 त्यासनामाईन
एकनी प्रमुख याजकना दासवर वार करीसन त्याना उजवा कान छाटी टाका.
51 तवय येशुनी सांगं, “अस करू नका!” अनी त्यानी त्या माणुसना कानले
हात लाईन त्याले बरं करं. 52 ज्या मुख्य याजक, सरदार, अनी वडील
लोके त्यानावर चाली वन्तात त्यासले येशु बोलना, “जशा कायदा मोडणाराले
लई जातस तसा तुम्हीन तलवारी अनं भाला लिसन येल शेतस का. 53 मी
रोज मंदिरमा तुमनासंगे राहु तरी तुम्हीन माले पकडाना प्रयत्न करा नही;
पण हाई वेळ अनी अंधारनं राज्य तुमनच शे.” 54 मंग त्या येशुले कैद
करीसन मुख्य याजकना घर लई गयात; मंग पेत्र दुरतीन त्याना मांगेमांगे चालु
लागना, 55 राजवाडाना अंगनणा मध्यभागमा ईस्तव पेटाडीसन ज्या एकत्र
बसेल व्हतात, त्यासनामा पेत्र पण जाईन बसना. 56 तवय एक दासीनी त्याले
ईस्तव जोडे बसेल दखीसन त्यानाकडे टक लाईन सांगं, “हाऊ पण येशुसंगे
व्हता!” 57 पण तो नाकारीसन बोलना, “बाई, मी त्याले वळखत नही!” 58
थोडा वेळमा दुसरा एकनी त्याले दखीसन सांगं, “तु बी त्यासनामधलाच
शे!” पण पेत्र त्याले बोलना, “नही हो, मी नही शे!” 59 जवळजवळ एक
तास व्हवावर आखो एकजण खात्री दिसन सांगु लागना, “खरच हाऊ बी
येशुनासंगे व्हता; हाऊ गालीलीच शे!” 60 पेत्र बोलना, “अरे भाऊ, माले
नही माहीत तु कशाबद्दल बोली राहिना!” अस तो बोलीच राहिंता इतलामा
कोंबडा कोकावना. 61 तवय प्रभुनी वळीसन पेत्रकडे दखं अनी “पहाटले
कोंबडा कोकावाना पहिले तु तिन वेळा माले नाकारशी” अस जे प्रभुनी पेत्रले
सांगं व्हतं ते त्याले आठवण. 62 मंग पेत्र बाहेर जाईन हुंदका दिन रडना.
63 ज्या लोकसनी येशुले धरेल व्हतं त्या त्यानी थट्टा करीसन त्याले मारी
ऱ्हांईतात. 64 त्यासनी त्याना डोयावर बांधीसन त्याले ईचारं, “वळखं! तुले
कोणी मारं?” 65 त्यासनी त्यानी थट्टा करीसन त्यानाविरूध्दमा अजुन बराच
वाईट शब्द बोलनात. 66 मंग दिन उगना तवय लोकसना वडीलमंडळ, मुख्य
याजक अनं शास्त्री एकत्र जमनात; अनी त्या येशुले आपला न्यायसभामा
लई गयात, 67 त्या बोलनात, “तु ख्रिस्त व्हई तर आमले सांगं” त्यानी
त्यासले उत्तर दिधं, “मी तुमले सांगसु तरी तुम्हीन कधीच ईश्वास ठेवावुत
नही; 68 अनी मी जर तुमले काही ईचारं तर तुम्हीन उत्तर देता येवाव नही;
69 तरी यानापुढे मनुष्यना पोऱ्या सर्वसमर्थ देवना उजवीकडे बशी.” 70 तवय
त्या सर्व बोलनात, “म्हणजे तु देवना पोऱ्या शे का?” येशुनी उत्तर दिधं,
“तुम्हीनच म्हणतस की मी शे.” 71 तवय त्या बोलनात, “आपले आखो
साक्षीदारसनी काय गरज शे? आपण स्वतः याना तोंडतीन ऐकेल शे!”

23 मंग ती सर्वी मंडळी ऊठीसन येशुले पिलातकडे लई गयात; 2 अनी
त्या त्यानावर असा आरोप ठेवाले लागनात की, हाऊ आपला यहूदी
लोकसले भडकवतांना, रोमन सम्राटले कर देवाकरता मनाई करतांना अनी
“मी स्वतः ख्रिस्त राजा शे, अस म्हणतांना आमले दखायना.” 3 तवय
पिलातनी त्याले ईचारं की, “तु यहूदी लोकसना राजा शे का?” येशुनी
त्याले उत्तर दिधं, “तुम्हीन म्हणतस तसच.” 4 तवय पिलातनी मुख्य
याजकसले अनं लोकसनी गर्दीले सांगं, “माले हाऊ मनुष्यसमा काहीच
दोष दखायना नही.” 5 तरी त्या अधिकच जोर लाईन बोलनात, “ह्यानी
गालीलपाईन सुरवात करीसन आठपावत सगळा यहूदीयामा शिक्षण दिसन
लोकसले भडकायेल शे.” 6 तवय पिलातनी हाई ऐकीन, “हाऊ माणुस
गालीली शे का?” अस ईचारं; 7 अनी तो हेरोदना राज्यमधला शे असं
समजनं तवय त्यानी त्याले हेरोदकडे धाडी दिधं, कारण तो पण त्या दिनसमा
यरूशलेममा व्हता. 8 येशुले दखीन हेरोदले भलता आनंद व्हयना; कारण
येशुबद्दल ऐकानंतर त्याले भेटावं अशी त्यानी बराच दिनपाईन ईच्छा व्हती,
अनी त्याना हाततीन एखादा चमत्कार दखाले मिळी अशी त्यानी आशा
व्हती. 9 हेरोदनी त्याले बराच प्रश्न ईचारात; पण येशुनी काहीच उत्तर दिधं
नही. 10 मुख्य याजक अनं शास्त्री उभा राहीन त्यानावर गंभीर दोष लायी
ऱ्हाईतात; 11 तवय हेरोदनी अनं त्याना शिपाईसनी येशुना धिक्कार अनं निंदा
करीसन अनी सुंदर कपडा त्याना आंगमा घालीसन त्याले परत पिलातकडे
धाडी दिधं. 12 त्याच दिन पिलात अनं हेरोद ह्या एकमेकसना मित्र बनी
गयात; कारण त्या पहिले एकमेकसना दुश्मन व्हतात. 13 मंग पिलातनी मुख्य
याजक, अधिकारी अनं लोकसले एकत्र बलायं, 14 अनी सांग, “हाऊ माणुस
लोकसले भडकावस म्हणीन याले तुम्हीन मनाकडे आणं; पण दखा, ज्या
गोष्टीना आरोप तुम्हीन ह्यानावर ठेई राहीनात त्यानाबद्दल मी तुमनासमोर ह्यानी
चौकशी करावर माले ह्या माणुसमा काहीच दोष सापडना नही; 15 हेरोदले
पण यानामा काहीच दोष सापडना नही; म्हणीन त्यानी त्याले आमनाकडे
परत धाडी देयल शे; अनी दखा, ह्यानी मरणदंडना योग्य असं काहीच करेल
नही. 16 यामुये मी याले फटका मारीसन सोडी देस.” 17 कारण त्याले
सणमा त्यासनाकरता एकजणले सोडाना अधिकार राहे. 18 पण सर्वासनी
एकच आवाजमा वरडीसन सांगं, “ह्याले मारी टाका! अनी आमनाकरता
बरब्बाले सोडी घा!” 19 ह्या बरब्बाले शहरमा व्हयेल दंगा अनं खून यामुये
कैदखानामा टाकेल व्हतं. 20 येशुले सोडी देवाणं हाई ईच्छातीन पिलातनी
त्यासनासंगे परत बोलणं करं. 21 तरी त्या परत वरडिन बोलनात “त्याले
क्रुसखांबवर खिया! क्रुसखांबवर खिया!” 22 पिलात त्यासले तिनदा बोलना,
“का बरं? त्यानी कोणता गुन्हा करेल शे? त्यानामा मरणदंड व्हवासारखा
काहीच दोष माले सापडना नही; म्हणीन मी याले फटका मारीसन सोडी
देस.” 23 पण याले क्रुसखांबवर खियाच असा त्यासनी जोरमा वरडीन हट्ट
धरा; अनी त्या वरडामुये शेवट त्यासले यश मिळनं. 24 तवय त्यासनी

मांगेलप्रमाणे कराकरता पिलात सहमत व्हयना. 25 मंग दंगा अनं खून यामुये
कैदमा टाकेल ज्याले त्यासनी मांगेल व्हतं त्याले त्यानी सोडी दिधं अनी
येशुले त्यासना मर्जीप्रमाणे कराकरता सोपी दिधं. 26 मंग त्या येशुले लई जाई
राहीतात तवय कोणी एक शिमोन कुरेनेकर नावना माणुस शहरकडतीन ई
राहीता त्याले त्यासनी धरं अनी त्याना खांदावर क्रुसखांब दिसन त्याले येशुना
मांगे तो उचली लई जावाले सांगं. 27 तवय त्यानामांगे लोकसनी अनी ज्या
बाया त्यानाकरता रडीसन शोक करी राहीत्यात त्यासनी मोठी गर्दी चाली
राहीती; 28 येशु त्यासनाकडे वळीन बोलना, "अहो, यरूशलेमना पोरीसवन,
मनाकरता रडु नका, तर स्वतःकरता अनी तुमना लेकरं बाळसकरता रडा. 29
असा दिन येतीन की जवय लोके सांगतीन, 'धन्य शेतस त्या वांझ, अनी
त्या उदरे ज्यासनी जन्म नही दिधा, अनी त्या स्तन ज्यासनी कधीच दुध
पाजं नही!' 30 त्या येळले त्या डोंगरसले म्हणतीन 'आमनावर पडा!' अनं
टेकड्यासले म्हणतीन 'आमले झाका!' 31 जर हिरवा झाडले अस करतस
तर वाळेल झाडनं काय व्हई?" 32 तवय येशुसंगे दुसरा दोन जणसले ज्या
अपराधी व्हतात त्यासलेपण मृत्युदंडनी शिक्षा देवाले लई गयात. 33 नंतर
त्या कवटी म्हणतस ती जागावर वनात, तवय तठे त्यासनी येशुले अनी त्या
अपराधीसले, एकले त्याना उजवीकडे अनं दुसराले त्याना डावीकडे अस
त्यासले क्रुसखांबवर खियं. 34 तवय येशु बोलना, "हे बाप, यासले क्षमा कर!
कारण ह्या काय करतस हाई ह्यासले समजत नही." "नंतर त्यासनी चिठ्या
टाकीसन त्याना कपडा वाटी लिधात." 35 लोके तठे जोडेच उभा राहीन
दखी राहीतात; आठपावत की अधिकारी त्याले चिडाईसन बोली राहीतात,
"त्यानी दुसरासले वाचाडं; जर हाऊ देवपाईन निवडेल ख्रिस्त शे, तर त्यानी
स्वतःले वाचाडाले पाहिजे!" 36 शिपाईसनी जोडे ईसन, त्याले आंब दिसन,
त्यानी अशी थट्टा करी, 37 अनी सांगं, "तु यहूदी लोकसना राजा व्हशी तर
तु स्वतःले वाचाड!" 38 "हाऊ यहूदीसना राजा शे" असा एक लेखही
त्यानावर व्हता. 39 क्रुसखांबवर खिळेलस पैकी एक अपराधी त्यानी निंदा
करीसन बोलना, "तु ख्रिस्त शे ना? तर स्वतःले अनी आमले वाचाड!" 40
पण दुसरा अपराधी त्याले धमकाडीसन बोलना, "तु देवले सुध्दा भिंत नही
का? तुले बी तिच शिक्षा व्हई राहीनी. 41 आपली शिक्षा तर योग्यच शे; कारण
आपण आपला कर्मसनं योग्य फळ भोगी राहीनुत; पण यानी काहीच अयोग्य
करेल नही शे." 42 मंग तो बोलना, "हे येशु, जवय तु तुना राजाधिकारमा
येशी तवय मनी आठवण कर!" 43 येशु त्याले बोलना, "मी तुले खरंखरं
सांगस, तू आज मनासंगे सुखलोकमा र्‍हाशी." 44 मंग जवळजवळ दुपारना
बारा वाजापाईन तिन वाजेपावत सूर्यप्रकाश नाहीसा व्हईन सर्वा देशमा अंधार
पडना; 45 अनी मंदिरमधला पडदा मधोमधमा फाटीन त्याना दोन तुकडा
व्हईनात. 46 तवय येशु, मोठा आवाजमा वरडीन बोलना, "हे बापा! मी मना
आत्मा तुना हातमा सोपी देस!" अस बोलीसन तो मरना. 47 तवय जे व्हयनं ते
दखीसन शिपाईसना अधिकारीनी देवना गौरव करीसन सांगं, "खरोखर हाऊ
माणुस नितीमान व्हता!" 48 तवय सर्व लोकसनी गर्दी हाई दृश्य दखाकरता
एकत्र जमेल व्हती, जे काही व्हयनं ते दखीसन त्या छाती ठोकीन शोक करत
परत गयात. 49 तवय त्याना वळखीना सर्वाजन अनं ज्या बाया त्यानामांगे
गालीलमाईन येल व्हत्यात, त्या हाई दखत दूर उभ्या राहेल व्हत्यात. 50
यहूदीसना अरिमथाई गावमधला योसेफ नावना कोणी एक व्यक्ती व्हता, तो
न्यायसभाना सदस्य राहीन सज्जन अनी धार्मीक माणुस व्हता. 51 तो यहूदी
लोकसनं काम अनं निर्णय यासले सहमत नव्हता अनी तो देवना राज्यनी वाट
दखी राहीता. 52 त्यानी पिलातकडे जाईसन येशुनं मृतदेह मांगा. 53 नंतर
त्यानी तो मृतदेह खाल उतारीसन तागना कपडासमा गुंढाळा अनं खडकमा
खोदेल कबरमा जाईन ठेवं, ह्या कबरमा अजुन कोणलेच ठेयेल नव्हतं. 54 तो
तयारी कराना दिन व्हता; अनी शब्बाथ दिननी सुरवात व्हणार व्हती. 55
गालीलमाईन येशुसंगे येल बायासनी योसेफमांगे ईसन ती कबर दखी अनं
त्याना शरीर कसं ठेवं हाई बी दखं. 56 मंग त्यासनी परत घर जाईसन मृतदेहले
लावाकरता मसाला अनं सुगंधी द्रव्य तयार करं. शब्बाथ दिननी आज्ञाप्रमाणे
त्यासनी आराम करा.

24 मंग रविवारना दिनले म्हणजे खुप पहाटमाच, त्यासनी तयार करेल
सुगंधी द्रव्य लिसन त्या बाया कबरजोडे वन्यात; 2 तवय कबरना
दारवरनी धोंड बाजुले लोटेल शे असं त्यासले दखायनं. 3 पण जवय त्या
मझार गयात तवय त्यासले प्रभु येशुनं शरीर सापडनं नही 4 मंग असं व्हयनं
की, त्यानाबद्दल त्या गोंधळी गयात, तवय दखा, पांढरा शुभ्र कपडा घालेल
दोन माणसं त्यासनाजोडे उभा राहिनात. 5 तवय त्या घाबरीन खाल वाकनात
अनी आपलं तोंड जमीनकडे करीसन उभ्या राहीनात मंग त्या माणसं बोलनात,
"तुम्हीन जिवत व्हयेलना शोध मरेलमा का बर करतस? 6 तो आठे नही शे,
तर जिवत व्हईन उठेल शे; तो गालीलमा व्हता तवय तुमले त्यानी काय
सांगेल व्हतं ह्यानी आठवण करा; 7 ते असं की, 'मनुष्यना पोर्‍याले म्हणजे
माले पापी लोकसना हातमा धरी देवामा ई, माले क्रुसखांबवर खियामा ई, अनं
तिसरा दिनले मी परत जिवत व्हईन ऊठसु हाई व्हणं आवश्यक शे.'" 8 तवय
त्यासले त्यानं बोलनं आठवण, 9 अनी कबरपाईन परत ईसन त्यासनी सगळी
बातमी अकरा शिष्यसले अनी बाकीना सर्वासले सांगी. 10 ज्यासनी हाई
बातमी शिष्यसले सांगी त्या योहान्ना, मग्दालीया मरीया अनं याकोबनी माय
मरीया, तसच त्यासनासंगे अजुन दुसर्‍या बाया पण व्हत्यात; 11 पण त्यासले
हाई बातमी वायफळ बडबड वाटनी; अनं त्यासनी त्यासनावर ईश्वास ठेवा
नही. 12 पण पेत्र ऊठीसन कबरकडे पयत गया, अनं वाकीसन त्यानी मझार
दखं पण त्याले फक्त तागना कपडा दखायनात; अनी हाई घडेल गोष्टवर
नवल करीसन तो आपला घर परत गया. 13 त्याच दिन त्यासनामातीन
दोनजन यरूशलेमपाईन अकरा किलोमीटरवरला अम्माऊस नावना गावले
जाई राहीतात. 14 अनी त्या सर्व घडेल गोष्टीसबद्दल एकमेकससंगे चर्चा करी
राहीतात; 15 मंग असं व्हयनं की, त्या चर्चा करी राहीतात, तवय येशु
त्यासनाजोडे ईसन त्यासनासंगे चालु लागना; 16 नंतर त्यासनी त्याले दखं पण
त्या त्याले वळखु शकनात नही. 17 येशु त्यासले बोलना, "तुम्हीन चाली
राहीतात तवय ज्या गोष्टी एकमेकससंगे बोली राहीतात, त्या कोणत्या?"
तवय त्या उदास व्हईसन उभा राही गयात. 18 मंग त्यासनामातीन क्लयपा
नावना माणुसनी त्याले उत्तर दिधं, "आपण यरूशलेममातीन प्रवास करतांना

या दिनसमा घडेल गोष्टी ज्याले माहीत नही असा तुम्हीन एकटाच प्रवासी
शेतस का?" 19 तो त्यासले बोलना, "कोणत्या गोष्टी?" त्यासनी त्याले सांगं,
"येशु नासरेथकर यानाबद्दलन्या; तो देवना अनी लोकसना नजरमा त्यानं
कार्य अनं भाषनंमा पराक्रमी असा संदेष्टा व्हता. 20 त्याले आमना मुख्य
याजकसनी अनं अधिकारीसनी पकडीन मरणदंडनी शिक्षाकरता क्रुसखांबवर
खियं. 21 पण इस्राएल देशनी सुटका करनारा तो हाऊच शे अशी आमनी
आशा व्हती! ईतलच नही, तर त्या सर्व गोष्टी व्हवाले, त्याना आज तिसरा दिन
शे. 22 आखो आमनामातील ज्या कित्येक बाया कबरकडे पहाटले लवकर
जायेल व्हत्यात त्यासनी आमले आश्चर्यमा टाकी देयल शे. 23 त्यासले येशुना
मृतदेह सापडना नही, तवय त्यासनी ईसन सांगं की, आमले देवदूतसनं दर्शन
व्हयनं; त्या देवदूतसनी सांगं की तो जिवत शे. 24 मंग आमनाबरोबर ज्या
बराचजन व्हतात त्या कबरकडे गयात, अनी त्या बायासनी सांगेल प्रमाणे
त्यासले दखायनं; पण शिष्यसले तो दखायना नही." 25 येशु त्यासले बोलना,
अरे बिगर बुध्दीना, अनं संदेष्टानी सांगेल गोष्टीसवर ईश्वास ठेवामा कमी पडेल
माणससवन! 26 "ख्रिस्तनी हाई दुःख सोशीसन आपला गौरवमा जावाले
पाहिजे, हाई आवश्यक नव्हतं का?" 27 मंग त्यानी मोशे अनं सर्व संदेष्टा
यासपाईन सुरवात करीसन सगळा शास्त्रमातील आपला बद्दलन्या गोष्टीसना
अर्थ त्यासले सांगा. 28 मंग त्या ज्या गावमा जाई राहींतात, त्यानाजोडे वनात
तवय येशुनी असं दखाडं की माले पुढे जावानं शे; 29 पण त्या त्याले ईनंती
करीसन बोलनात, "आमनाबरोबर आठे राहा; कारण संध्याकाय व्हई ऱ्हायनी
अनी दिन बी बुडी जायेल शे." तवय तो त्यासनासंगे ऱ्हावाले मजारमा गया.
30 मंग असं व्हयनं की, येशु त्यासना बरोबर जेवाले बशेल व्हता तवय त्यानी
भाकर लिसन देवना उपकार मानीन ती तोडीसन त्यासले दिधी. 31 तवय
त्यासना डोया उघडनात अनं त्यासनी त्याले वळखं; पण तो त्यासना डोया
समोरतीन अदुश्य व्हई गया. 32 तवय त्या एकमेकसले बोलनात, तो वाटमा
आपलासंगे बोली राहींता अनं शास्त्रना उलगडा करी राहींता तवय आपला मन
मजारना मजार आतुर नही व्हई राहींत काय? 33 त्याच येळले त्या ऊठीसन
यरूशलेमले परत गयात, तवय अकरा शिष्य अनं त्यासना बराबर एकत्र
येल लोक त्यासले दिसनात. 34 त्या बोली राहींतात, "प्रभु खरोखर ऊठेल
शे! अनं शिमोन पेत्रले दखायेल शे!" 35 तवय त्या दोन्हीसले वाटवरल्या
गोष्टी अनं जवय त्यानी भाकर मोडी तवय येशुले आपण कसं वळखं, हाई
त्यासनी सांगं. 36 त्या या गोष्टी सांगी राहींतात तवय येशु स्वतः त्यासनामा
उभा राहीना अनं त्यासले बोलना, "तुमले शांती असो." 37 पण त्यासना
घाबरीसन थरकाप व्हयना, अनी आपण एखादा भुतले दखी राहिनुत असं
त्यासले वाटनं. 38 येशु त्यासले बोलना, "तुम्हीन का बर घाबरनात, अनी
तुमना मनमा शंका का बर येस? 39 मना हात पाय दखा, मीच तो शे; माले
तपाशीन दखा; जसं माले हाड अनं मास शे तसं भुतले नही ऱ्हास." 40 असं
बोलीन त्यानी त्यासले आपला हात पाय दखाडात. 41 मंग आनंदमुये अजुन
बी त्यासना ईश्वास बशी नही राहिंता पण नवल करी ऱ्हाईंतात तवय त्यानी
त्यासले सांगं, "आठे तुमना जोडे खावाले काही शे का?" 42 मंग त्यासनी
त्याले भाजेल मासाना तुकडा दिधा, 43 तो लिसन त्यानी त्यासनासमोर खादा.
44 तवय त्यानी त्यासले सांगं, मी तुमनासंगे व्हतु तवय तुमले सांगेल मना
वचनं याच शेतस की, मोशेनं नियमशास्त्र, संदेष्टा अनं स्तोत्र यामा मनाबद्दल जे
लिखेल शे ते सर्व पुर्ण व्हणं अवश्य शे. 45 त्यानी त्यासनी बुध्दी उघडी
दिधी की त्या पवित्रशास्त्रले समजतीन, 46 अनी त्यानी त्यासले सांगं, "असं
लिखेल शे की; ख्रिस्तले दुःख भोगनं पडी, अनी तिसरा दिन तो मरेलस
मातीन ऊठी, 47 अनी यरूशलेमपाईन सुरूवात करीसन सर्व भाषाना लोकसले
त्याना नावमा पश्चाताप अनं पापसनी क्षमा देव करी, अस सुवार्ता प्रचार
करामा ई. 48 तुम्हीन या सर्व गोष्टीसना साक्षीदार शेतस. 49 जे बक्षीस देवानं
वचन मना बापनी माले देयल शे, ते मी तुमना जोडे धाडस; तुम्हीन स्वर्गीय
सामर्थ्यमा परीपुर्ण व्हतस नही तोपावत या शहरमाच राहा." 50 नंतर येशु
त्यासले बेथानी गावपावत बाहेर लई गया अनी आपला हात वर करीसन
त्यासले आशिर्वाद दिधा. 51 मंग अस व्हयनं की, तो त्यासले आशिर्वाद दि
राहींता तवय तो त्यासनापाईन वेगळा व्हई गया अनी वर स्वर्गमा उचलाई
गया; 52 तवय त्या त्याले नमन करीसन मोठा आनंदमा यरूशलेममा परत
वनात; 53 अनी त्या मंदिरमा सतत जाईसन देवनी आराधना करत राहीनात.

योहान

1 सुरवातले शब्द व्हता; शब्द देवसंगे व्हता अनी शब्द देव व्हता. 2 तोच
शब्द सुरवातपाईनच देवनासंगे व्हता. 3 सर्वकाही त्यानी शब्दघाई बनाडं;
जे सर्वकाही बनी गयं त्यामा कोणतीच वस्तु अशी नही जी त्यानाशिवाय
बननी व्हई. 4 शब्दमा जिवन व्हतं अनी ते जिवन मनुष्यले प्रकाश व्हतं. 5
तो प्रकाश अंधारामा चमकस, तरी अंधारना प्रभाव त्यानावर पडना नही. 6
देवनी धाडेल एक संदेशवाहक प्रकट व्हयना त्यानं नाव व्हतं योहान. 7 तो
प्रकाशबद्दल साक्ष देवाकरता वना; यानाकरता की त्यानाद्वारा सर्वासनी त्याना
संदेश ऐकीसन ईश्वास कराले पाहिजे. 8 तो स्वतः प्रकाश नव्हता; तर तो त्या
प्रकाशबद्दल साक्ष देवाकरता येल व्हता. 9 जो खरा प्रकाश प्रत्येक माणुसले
प्रकाशमय करस तो जगमा येणार व्हता. 10 तो शब्द जगमा व्हता, अनी
देवनी त्यानाद्वारा जगले अस्तित्वमा आणं, तरी जगनी त्याले वळखं नही. 11
तो आपला स्वतःना लोकसकडे वना, तरी त्याना स्वतःना लोकसनी त्याना
स्विकार करा नही. 12 परंतु जितलासनी त्याना स्विकार करा, म्हणीसन
तितलासले म्हणजे त्याना नाववर ईश्वास ठेयेल शे, त्यासले त्यानी देवना
पोऱ्या व्हवाना अधिकार दिधा. 13 तो रक्तघाई नही, शरिरना ईच्छाघाई नही,
अनी मनुष्यना ईच्छाघाई नही, पण परमेश्वरना ईच्छातीन उत्पन्न व्हयेल शे.
14 शब्दनी शरीर धारण करं, कृपा अनी सत्य याघाई परीपुर्ण राहिनसुध्दा तो
आमनामा जिवन जगना, आम्हीन त्यानं गौरव दखं ते गौरव देवबापकडतीन
येल एकुलता एक पोऱ्यानं ऱ्हास अस व्हतं. 15 योहान त्यानाबद्दल साक्ष देस
अनी उच्चा आवाजमा म्हणस, "जो मना मांगतीन ई राहीना, 'तो मनापेक्षा
महान शे, कारण तो मना जन्मना पहिले व्हता.'" 16 देवना कृपेना परीपुर्णता
मातीन आपला सर्वासले, आशिर्वादघाई भरी दिधं. 17 देवनी नियमशास्त्र हाई
मोशेना द्वारा देयल व्हतं, पण कृपा अनी सत्य हाई येशु ख्रिस्तनाद्वारा येल शे.
18 देवले कधीच कोणी दखेल नही, जो एकुलता एक पोऱ्या, जो देवबाप
मायक शे, अनी जो त्यानाजोडे बठेल शे, त्याच पोऱ्याद्वारे देवनी स्वतःले
प्रकट करं. 19 योहाननी साक्ष हाई शे की, जवय यहूदी अधिकारीसनी
यरूशलेम शहरमातीन याजकसले अनं लेवी लोकेसले योहानले ईचाराले धाडं
की, "तु कोण शे?" 20 योहाननी उत्तर देवाकरता नकार दिधा नही, पण
उघडपणतीन अनी स्पष्टपनतीन मान्य करं की, "मी ख्रिस्त नही शे" 21
तवय त्यासनी त्याले ईचारं, "तर मंग तु कोण शे? तु एलिया शे का?" योहान
बोलना, "नही, तु संदेष्टा शे का?" आखो त्यासनी ईचारं. त्यावर त्यानी
उत्तर दिधं, "नही." 22 "मंग त्या त्याले बोलणात, आमले सांग मंग तु
कोण शे, ज्यासनी आमले धाडेल शे त्यासले सांगाकरता आमले उत्तर दे. तु
स्वतःबद्दल काय म्हणस?" 23 तो बोलणा यशया संदेष्टानी सांगेल प्रमाणे; "मी
जंगलमा एक घोषणा करनारानी वाणी शे; प्रभुना मार्ग नीट करा!" 24 ह्या
संदेशवाहकसले परूशीसनी धाडेल व्हतं, 25 मंग त्यासनी त्याले ईचारं, "जर
तु ख्रिस्त नही शे, जर तु एलिया नही शे अनं संदेष्टा बी नही शे, मंग बाप्तिस्मा
का बर देस?" 26 योहाननी उत्तर दिधं, "मी तर पाणीघाई बाप्तिस्मा देस, पण
तुमनामा एकजण असा उभा शे की, ज्याले तुम्हीन वळखतस नही. 27 हाऊ
तोच शे जो मना नंतर येणार शे, त्याना पायमधला जोडानी दोरी सोडानी पण
मनी लायकी नही." 28 ह्या गोष्टी यार्देन नदीना पलीकडे बेथानीमा जठे
योहान बाप्तिस्मा दि राहिंता तठे घडण्यात. 29 दुसरा दिन योहाननी दखं की
येशु त्यानाकडे ई राहिना, अनं बोलना, "हाऊ दखा, जगना पाप उचली
लेणारा, देवना कोकरा!" 30 हाऊच तो शे ज्यानाबद्दल मी सांगेल व्हतं, "मना
नंतर एकजण ई राहिना, पण तो मनापेक्षा श्रेष्ठ शे, कारण मना जन्मना पहिले तो
अस्तित्वमा व्हता." 31 मी त्याले वळखेल नव्हतं, पण मी याकरता पाणीघाई
बाप्तिस्मा देत वनु की त्यानी इस्राएलवर प्रकट व्हवाले पाहिजे. 32 योहाननी
अशी साक्ष दिधी की; "मी आत्माले स्वर्गमाईन कबुतरना मायक उतरतांना
दखं अनी तो त्यानावर थांबना हाई दखेल शे. 33 अजुन पर्यंत मी त्याले
वळखेल नव्हतं तो एक व्हता, पण त्या देवनी, ज्यानी माले पाणीघाई बाप्तिस्मा
कराले धाडेल शे, त्यानी माले सांगेल व्हतं, 'तु ज्या माणुसवर आत्मा उतरतांना
अनं त्यानावर थांबेल दखशी; तोच पवित्र आत्माघाई बाप्तिस्मा करनारा शे.'
34 योहान बोलणा, मी दखेल शे," अनं "मी तुमले साक्ष देस, हाऊ देवना
पोऱ्या शे." 35 दुसरा दिन योहान त्याना दोन शिष्यससंगे उभा व्हता, 36
जवय योहान येशुले जातांना दखीन बोलना, "दखा, हाऊ देवना कोकरा!"
37 दोन शिष्य त्यानं हाई बोलनं ऐकीसन येशुना मांगे निंघी गयात. 38 येशुने
वळीन त्यासले मांगे येतांना दखं, अनं त्यासले ईचारं, "तुम्हीन काय शोधी
राहिनात?" त्या बोलणात, रब्बी, म्हणजे "गुरजी तुम्हीन कोठे ऱ्हातस?" 39
येशु त्यासले बोलना, "चला अनं दखा." कारण जवळपास संध्याकायना चार
वाजेल व्हतात. मंग त्यासनी त्यानासंगे जाईन दखं तो कोठे ऱ्हास, अनी त्या
दिन त्यानासंगेच राहिनात. 40 योहानना बोलणं ऐकीन त्यानामांगे त्या दोनजण
गयात त्यासनामातीन एक अंद्रिया, जो शिमोन पेत्रना भाऊ हाऊ व्हता. 41
त्याले त्याना स्वतःना भाऊ शिमोन पहिले भेटना, तवय तो त्याले बोलना,
"आमले मसीहा," म्हणजे "ख्रिस्त" सापडना. 42 मंग तो त्याले येशुजोडे
लई गया. येशु त्याले दखीन बोलना, तु योहानना पोऱ्या शिमोन शे, पण तुले
केफा म्हणजे पेत्र म्हणतीन त्याना अर्थ म्हणजे "खडक" 43 पुढला दिन
येशुनी गालीलमा जावाना निर्णय लिधा. तवय फिलीप्प त्याले भेटना; येशुनी
त्याले सांगं, "मनामांगे ये!" 44 फिलीप्प हाऊ अंद्रिया अनं पेत्रना गावना
म्हणजे बेथसैदाना व्हता. 45 फिलीप्पले नथनेल भेटावर तो त्याले बोलना,
"ज्यानाबद्दल मोशेनी नियमशास्त्रमा लिखेल शे अनं संदेष्टानी बी त्यानाबद्दल
लिखेल शे. तो म्हणजे योसेफना पोऱ्या, नासरेथ गावना येशु, आमले सापडेल
शे." 46 नथनेल त्याले बोलना, "नासरेथमातीन काही चांगलं निंघु शकस
का?" फिलीप्प बोलना, "चल अनं दख" 47 येशु नथनेलले आपलाकडे
येतांना दखीन, त्यानाबद्दल बोलना, "हाऊ खरा इस्राएली शे, यानामा कपट
नही!" 48 नथनेल त्याले बोलना, "तु माले कसं काय वळखस?" येशुनी
उत्तर दिधं फिलीप्पनी तुले बलावाना पहिले, "तु अंजिरना झाडखाल उभा
व्हता तवय मी तुले दखं." 49 नथनेल बोलना, "गुरजी, तुम्हीन देवना पोऱ्या
शेतस! तुम्हीन इस्राएलना राजा शेतस!" 50 येशु बोलना, "मी तुले सांगं की,
मी तुले अंजिरना झाडखाल उभं राहेल दखं म्हणीन तु ईश्वास धरस का? तु
यानापेक्षा बी मोठ्या गोष्टी दखशीन!" 51 आखो तो त्यासले बोलना, "मी

तुमले खरंखरं सांगस, की, तुम्हीन स्वर्गले उघडेल अनी देवना स्वर्गदूतसले
चढतांना अनं मनुष्यना पोऱ्यावर म्हणजे मनावर उतरतांना दखशात.''

2 तीसरा दिन गालील शहरमाधला काना गाव आठे एक लगीन व्हतं, तठे
येशुनी माय व्हती, 2 येशु अनी त्याना शिष्यसले बी लगीननं आमंत्रण
व्हतं. 3 जवय द्राक्षरस संपना तवय येशुनी माय त्याले बोलनी, ''त्यासनाजोडे
द्राक्षरस नही शे.'' 4 येशु तिले बोलना, ''बाई ह्यानाशी तुना मना काय संबंध?
मनी येळ अजुन वनी नही.'' 5 येशुनी माय नोकरसले बोलनी, ''हाऊ जे
सांगी ते करा.'' 6 तठे यहूदीसना शुध्दीकरणना रितप्रमाणे पाणीना सव दगडी
मडका ठेयेल व्हतात, त्यासमा शंभर लिटर पाणी माई इतल्या मोठल्या त्या
व्हत्यात. 7 येशु नोकरसले बोलना, मडकामा पाणी भरा, तवय त्या त्यासनी
पुर्ण भऱ्यात, 8 तवय त्यानी त्यासले सांगं, ''आते त्यामातीन काढीन लिसन
भोजन कारभारीकडे लई जा.'' तवय त्या लई गयात 9 द्राक्षरस बनेल पाणी
भोजन कारभारीनी जवय चाखं, पण तो द्राक्षरस कुठला शे हाई त्याले माहित
नव्हतं, पण पाणी काढणारा नोकरसले माहित व्हतं, तवय भोजन कारभारीनी
नवरदेवले बलावं. 10 अनी त्याले बोलना, ''प्रत्येकजण पहिले चांगला
द्राक्षरस देस, अनी जवय पाहुणा पिसन तृप्त व्हतस तवय बाशी देतस. पण
तुम्हीन तर चांगला द्राक्षरस अजुन पावत ठेयल शे.'' 11 येशुनी आपला
चिन्हसनी हाई सुरवात गालीलमाधला काना आठे करीसन आपलं गौरव
प्रकट करं, ते दखीसन त्याना शिष्यसनी त्यानावर ईश्वास धरा. 12 त्यानंतर
येशु, त्यानी माय, त्याना भाऊ अनं त्याना शिष्य कफर्णहुम गावले गयात अनी
काही दिन तठे राहीनात. 13 तवय यहूदी लोकसना वल्हांडण सण जोडे वना,
अनं येशु यरूशलेमले गया. 14 अनी मंदिरमा गुरढोरं, मेंढरं, अनं कबुतरं
ईकनारा अनी पैसा अदल बदल करनारा ह्या बठेल त्याले दखायनात. 15
तवय येशुनी दोरीसना एक चाबुक बनाडीन मेंढरं अनी गुरढोरं या सर्वासले
मंदिरमातीन हाकली दिधं; त्यानी पैसा अदल बदल करनारासना सर्व शिक्का
फेकी दिधात अनं त्यासना चौरंग पालथा करी दिधात. 16 अनी कबुतरं
ईकनारासले सांगं, ''हाई आठेन काढा, मना बापना घरले व्यापारीसनं घर करू
नका.'' 17 तवय ''तुना मंदिरमाधली मनी जिद्द माले आगनामायक जाळी
टाकी'' अस शास्त्रमा लिखेल शे हाई त्याना शिष्यसले आठवणं. 18 यहूदी
अधिकारीसनी त्याले सांगं, ''तुम्हीन हाई करतस तर आमले काय चमत्कार
दखाडतस तुमले त्याना अधिकार शे का?'' 19 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं,
''तुम्हीन हाई मंदिर मोडा, अनी मी ह्याले तिन दिनमा परत उभं करसु.'' 20
यावर यहूदी लोके बोलनात, ''हाई मंदिर बांधाले शेचाळीस वरीस लागनात
अनी हाई तुम्हीन तिन दिनमा उभं करशात का?'' 21 पण येशु तर आपला
शरिरना मंदिरबद्दल सांगी राहींता. 22 जवय तो मरेलस मातीन जिवत व्हयना,
तवय हाई त्यानी त्याना शिष्यसले सांगेल व्हतं, हाई त्यासले आठवणं अनी
त्यासनी शास्त्रवर अनं येशुनी जे वचन सांगेल व्हतं त्यावर ईश्वास ठेवा. 23
येशु वल्हांडण सणमा जवय यरूशलेमले व्हता तवय त्यानी करेल चमत्कार
दखीन बराच लोकसनी त्याना नाववर ईश्वास ठेवा. 24 येशुने तर सर्वासले
वळख व्हतं त्यामुये त्यानी स्वतःले त्यासना हातमा सोपं नही. 25 आखो
एखादा मनुष्यनी मनुष्यबद्दल साक्ष देवाले पाहिजे अशी त्याले गरज नव्हती,
कारण मनुष्यमा काय शे हाई त्यानी वळख व्हतं.

3 परूशी लोकसपैकी निकदेम नावना एक माणुस व्हता, तो यहूदी लोकसना
एक अधिकारी व्हता. 2 तो एक रातले येशुकडे ईसन त्याले बोलना,
''गुरजी, तुम्हीन देवकडतीन येल शिक्षक शेतस हाई माले माहीत शे. कारण
ह्या ज्या चमत्कार तुम्हीन करतस त्या देवसंगे राहवाशिवाय कोणाघाईच करता
येवाव नही.'' 3 येशुनी त्याले उत्तर दिधं, ''मी तुले खरंखरं सांगस; जोपावत
नविन जन्म लेस नही तोपावत कोणलेच देवनं राज्य दखता येस नही.''
4 निकदेम त्याले बोलना, ''म्हतारा माणुस पुन्हा कसा जन्म लेवु शकस?
त्यानाघाई त्यानी मायना गर्भमा दुसरींदाव जावाई का अनं जन्म लेवाई का?''
5 येशुनी उत्तर दिधं की, ''मी तुले खरंखरं सांगस, पाणीघाई अनी आत्माघाई
जन्म लेवाशिवाय कोणलेच देवना राज्यमा प्रवेश करता येत नही. 6 माणुस
मायबापसपाईन शरीरघाई जन्म लेस, अनी आत्माकडतीन आत्मामा जन्म
लेस. 7 तुमले नविन जन्म लेना पडी हाई मी तुले सांगं, म्हणीन आश्चर्य मानु
नको. 8 वारा पाहिजे तिकडे वाहस; अनी त्याना आवाज तु ऐकस, पण तो
कोठेन येस अनं कोठे जास हाई तुले कळस नही. जो कोणी आत्मापाईन
जन्मेल शे त्यानं असच शे.'' 9 निकदेमनी त्याले ईचारं, ''या गोष्टी कशा
होतीन?'' 10 येशुनी त्याले उत्तर दिधं, ''तु इस्राएल लोकसना गुरू'' राहीन
तुले या गोष्टी समजतस नही का? 11 मी तुले खरंखरं सांगस; की जे आमले
माहित शे ते आम्हीन सांगतस अनी जे दखेल शे त्याबद्दल साक्ष देतस, अनी
तुम्हीन आमनी साक्ष ऐकतस नही. 12 मी पृथ्वीवरल्या गोष्टी तुमले सांगा नंतर
तुम्हीन ईश्वास करतस नही; तर मंग स्वर्गमाधल्या गोष्टी तुमले सांगा नंतर
तुम्हीन कशा ईश्वास करशात? 13 स्वर्गमाईन येल मनुष्यना पोऱ्या यानाशिवाय
कोणी बी स्वर्गमा वर जायेल नही. 14 जसं मोशेनी ओसाड प्रदेशमा पितळी
सापले खांबवर उंच करं, त्यानामायकच आवश्यक शे की मनुष्यना पोऱ्याले
उंच कराले पाहिजे, 15 याकरता की जो कोणी त्यानावर ईश्वास ठेई त्याले
त्यानामा सार्वकालिक जिवन भेटी. (aiōnios g166) 16 देवनी जगवर ईतली
प्रिती करी की त्यानी आपला एकुलता एक पोऱ्या दिधा, याकरता की जो
कोणी त्यानावर ईश्वास ठेवस त्याना नाश व्हणार नही तर त्याले सार्वकालिक
जिवन भेटी. (aiōnios g166) 17 देवनी पोऱ्याले जगना न्यायनिवाडा कराले
नही, तर त्यानाद्वारे जगनं तारण व्हावं म्हणीन धाडेल शे. 18 जो त्यानावर
ईश्वास ठेवस त्यानावर न्यायनिवाडानी येळ येवाव नही; पण जो ईश्वास ठेवस
नही त्यासना न्यायनिवाडा पहिलेच व्हयेल शे, कारण त्यासनी देवना एकुलता
एक पोऱ्याना नाववर ईश्वास नही ठेवा. 19 न्यायना निवाडा हाऊच शे की;
जगमा प्रकाश येल शे पण लोकसनी प्रकाशपेक्षा अंधारवर जास्त प्रेम करं,
कारण त्यासना कामे दुष्ट व्हतात. 20 जो कोणी दुष्ट कामे करस तो प्रकाशना
व्देष करस, अनी आपली दुष्ट कामे दिसाले नको म्हणीन प्रकाशमा येस नही.
21 पण जो सत्यवर चालस तो प्रकाशकडे येस, याकरता की आपला कामे
देवमा करेल शेतस हाई उघड व्हवाले पाहिजे. 22 यानंतर येशु अनी त्याना
शिष्य यहूदीया प्रांतमा वनात, जठे तो त्यासनासंगे राहिसन बाप्तिस्मा करे.
23 योहान बी शालिमाजोडेना एनोन आठे बाप्तिस्मा करे, कारण तठे खुप

पाणी व्हतं. लोके त्यानाजोडे जायेत अनी तो त्यासले बाप्तिस्मा दे. 24 कारण
तोपावत योहानले कैदखानामा टाकेल नव्हतं. 25 योहानना काही शिष्यसना
एक यहूदीसंगे शुध्दीकरणना रितीरिवाजवरतीन वाद व्हयना. 26 मंग त्या
योहानकडे जाईसन त्याले बोलणात, गुरजी, यार्देनना पलीकडे जो तुमनासंगे
व्हता, ज्यानाबद्दल तुम्हीन साक्ष दिधी व्हती? दखा, तो बाप्तिस्मा दि राहिना
अनी सर्व लोके त्यानाजोडे जाई राहिनात! 27 योहाननी उत्तर दिधं, "जोपावत
कोणता बी मनुष्यले स्वर्गमातीन काही देतस नही तोपावत त्याले काहीच
भेटस नही. 28 तुम्हीन स्वतः मनी साक्ष देतस, की मी सांगेल व्हतं, मी ख्रिस्त
नही शे, पण त्यानापुढे माले धाडेल शे. 29 नवरदेव तोच शे ज्यानी नवरी शे;
पण नवरदेवना मित्र, जो उभं राहिन त्यानं ऐकस, जवय तो नवरदेवना आवाज
ऐकस तवय त्याले भलता आनंद व्हस. असाच मना आनंद पुर्ण व्हयेल शे. 30
त्यानं महत्व वाढाले पाहिजे अनं मनं महत्व कमी व्हवाले पाहिजे हाई व्हणं
अवश्य शे." 31 जो वरतीन येस तो सर्वासपेक्षा श्रेष्ठ शे. जो पृथ्वीपाईन शे
तो पृथ्वीना शे अनं तो पृथ्वीन्या गोष्टी बोलस, पण जो स्वर्गमातीन येस तो
सर्वासपेक्षा उंच शे. 32 जे काही त्यानी दखेल अनी ऐकेल शे तो त्यानीच
साक्ष देस, पण कोणीच त्यानी साक्षना स्विकार करस नही. 33 ज्यानी त्याना
साक्षना स्विकार करेल शे त्यानी हाई गोष्टवर शिक्का मारेल शे की, देव सत्य
शे. 34 कारण ज्याले देवनी धाडं तो देवना वचने बोलस; कारण तो आत्मा
मोजी मापीसन देस नही. 35 बाप पोऱ्यावर प्रेम करस अनी त्यानी सर्वा काही
त्याना हातमा देयल शे. 36 जो पोऱ्यावर म्हणजे मनावर ईश्वास ठेवस त्याले
सार्वकालिक जिवन शे; पण जो पोऱ्याले म्हणजे माले मानस नही त्याले
जिवन दखाव नही, पण परमेश्वरना प्रकोप त्यानावर राही. (aiōnios g166)

4 येशु योहानपेक्षा जास्त शिष्य बनाडीन त्यासना बाप्तिस्मा करी राहीना
हाई परूशी लोकसना कानवर जायेल शे. 2 तरी, येशु स्वतः बाप्तिस्मा नही
करे; तर त्याना शिष्य करेत. 3 अस जवय येशुले समजनं, तवय तो यहूदीया
सोडीन परत गालीलले निंघी गया; 4 अनी त्याले शोमरोनमातीन जानं पडनं.
5 मंग तो शोमरोन प्रांतमातील सुखार नावना गावले वना तो, याकोबनी आपला
पोऱ्या योसेफले देयल वावरजोडे व्हता. 6 तठे याकोबनी विहिर व्हती, येशु
चालता चालता थकना अनं तसाच तो विहिरजोडे जाईन बसना. त्या येळले
जवळपास बारा वाजेल व्हतात. 7 तठे एक शोमरोनी बाई पाणी भराले वनी,
येशु तिले बोलना, "माले पेवाले पाणी दे." 8 त्याना शिष्य जेवण ईकत
लेवाले गावमा जायेल व्हतात. 9 तवय ती शोमरोनी बाई त्याले बोलनी, "तु
यहूदी राहिसन अनी मी शोमरोनी तरी बी तु मनाकडे कशा काय पाणी मांगी
राहीना?" कारण यहूदी शोमरोनीससंगे कोणताच प्रकारना व्यवहार करेत नही.
10 येशुनी तिले उत्तर दिधं, "जर तु देवनं दान म्हणजे काय अनी तो कोण शे
जो तुले सांगी राहिना, माले पेवाले पाणी दे, हाई तुले कळतं तर तु त्यानाकडे
मांगती, अनं तो तुले जिवननं पाणी देता." 11 ती बाई त्याले बोलनी, "गुरजी,
तुमना जोडे पाणी काढाले बादली नही शे, अनी विहिर खोल शे, मंग ते जिवत
पाणी तुमना जोडे कोठेन? 12 आमना पुर्वज याकोब यानी हाई विहिर आमले
देयल शे; तो स्वतः, त्याना पोऱ्या अनी त्याना गुरढोरं हाई विहिरनं पाणी पेयेत,
त्यानापेक्षा तुम्हीन मोठा शेतस का?" 13 येशुनी तिला उत्तर दिधं, "जो कोणी
हाई पाणी पी! त्याले परत तहान लागी, 14 पण मी दिसु ते पाणी जो कोणी पी
त्याले परत कधीच तहान लागाव नही, जे पाणी मी त्याले दिसु, ते त्यामा
सार्वकालिक जिवनकरता उसळनारा जिवत पाणीना झरा असा व्हई." (aiōn
g165, aiōnios g166) 15 ती बाई त्याले बोलनी, "गुरजी, माले तहान लागाले
नको अनं माले पाणी काढाकरता आठपावत येनं पडाले नको, म्हणीन ते पाणी
माले घा." 16 येशु तिले बोलना, "तु जाईन तुना नवराले बलाव अनी ईकडे
ये." 17 ती बाई बोलनी, "माले नवरा नही." येशु तिले बोलना, "माले
नवरा नही हाई तु बराबर बोलनी, 18 कारण तुले पाच नवरा व्हतात अनी
आते जो शे तो तुना नवरा नही शे, हाई तु खरं सांगं." 19 ती बाई त्याले
बोलनी, "गुरजी, तुम्हीन संदेष्टा शेतस हाई माले आते समजनं. 20 आमना
शोमरोनी पुर्वजसंनी याच डोंगरवर देवनी भक्ती करी अनी तुम्हीन यहूदी
म्हणतस, देवनी भक्ती ज्या जागावर कराले पाहिजे ती जागा यरूशलेममा
शे." 21 येशु तिले बोलना, "बाई, तुम्हीन देवबापनी भक्ती या डोंगरवर
अनी यरूशलेममा बी करावुत नहीत अशी येळ ई राहीनी, हाई मनं खरं मानी
ले." 22 तुम्हीन शोमरोनीसले माहीत नही असानी भक्ती तुम्हीन करतस;
आमले यहूदीसले माहीत शे असानीच भक्ती आम्हीन करतस, कारण यहूदी
लोकसमातीनच तारण शे. 23 तरी खरा भक्ती करनारा लोके आत्मातीन
अनं खरापणतीन देवबापनी भक्ती करतीन अशी येळ ई राहिनी कदाचित
येलच शे, कारण आपली भक्ती करनारा असा पाहिजेत अशी देवबापनी
ईच्छा शे. 24 "देव आत्मा शे अनी त्याना भक्तसनी त्यानी भक्ती आत्मातीन
अनं खरापणतीन कराले पाहिजे." 25 ती बाई त्याले बोलनी, "मसीहा
म्हणजे ज्याले ख्रिस्त म्हणतस तो येणार शे हाई माले माहित शे, तो येवावर
आमले सर्व गोष्टी सांगी." 26 येशु तिले बोलना, "जो तुनासंगे बोली राहीना
तो मीच शे." 27 इतलामा त्याना शिष्य वनात अनी तो एक बाईसंगे बोली
राहिना यानं त्यासले आश्चर्य वाटनं. तरी बी तिले कोणीच हाई नही ईचार
की, तुले काय पाहिजे किंवा तुम्हीन तिनासंगे का बर बोली राहिना. 28 ती
बाई आपलं मडकं टाकीन, गावमा परत जाईन लोकसले सांगाले लागनी,
29 "या चला, त्या माणुसले दखा, ज्यानी मनाबद्दल सर्व सांगं जे मी करेल
व्हतं. हाऊच तर ख्रिस्त नही?" 30 तवय त्या गावमातीन निंघीसन येशुकडे
गयात. 31 त्याच येळले शिष्यसनी त्याले ईनंती करी की, "गुरजी, काहीतरी
खाई ल्या!" 32 पण तो त्यासले बोलणा, "तुमले माहीत नही अस जेवण
मनाजोडे खावाले शे." 33 यावरतीन शिष्य एकमेकसले बोलनात, "कोणी
तरी त्यानाकरता जेवण तर नही लई वना ना?" 34 येशु त्यासले बोलना,
"ज्यानी माले धाडेल शे त्याना ईच्छाप्रमाणे करानं अनी त्यानी माले कार्य पुरं
करानं हाईच मनं जेवण शे." 35 "चार महीना बाकी शेतस मंग कापणी ई"
अस तुम्हीन म्हणतस की नही? दखा, मी तुमले सांगस, आपला डोया वर
करीसन वावरे दखा; त्या कापणीकरता पिकी जायेल शेतस! 36 कापणाराले
आते मजुरी भेटी राहीनी अनं सार्वकालिक जिवनकरता पीक गोया करी
राहीना; यानाकरता की पेरणारानी अनं कापणारानी बी संगे आनंद कराले
पाहिजे. (aiōnios g166) 37 "एक पेरस अनं एक कापस" अशी जी म्हण शे
आठे ती खरी ठरस. 38 ज्यानाकरता तुम्हीन कष्ट करं नही ते कापाले मी

तुमले धाडसु; दुसरासनी कष्ट करेल शे अनं त्यासना कष्टना तुम्हीन भागीदारी
व्हयेल शेतस. 39 "मी करेल सर्व त्यानी माले सांगं," अशी साक्ष देनारी
ती बाईना बोलनावरतीन त्या गावमधला बराच शोमरोनी लोकसनी येशुवर
ईश्वास ठेवा. 40 अनी म्हणीन शोमरोनी त्यानाकडे वनात तवय त्यासनी
त्याले, तुम्हीन आमना आठे मुक्काम करा, अशी ईनंती करी, अनी येशु तठे
दोन दिन राहीना. 41 त्याना वचनंसवरतीन आखो कितलातरी लोकसनी
ईश्वास धरा, 42 अनी त्या ती बाईले बोलनात, "आते तुना बोलणावरतीनच
आम्हीन ईश्वास धरतस, कारण आम्हीन स्वतः ऐकी लिधं अनी आम्हीन
समजी जायेल शेतस की, हाऊ खरच जगना तारणारा शे." 43 मंग त्या
दोन दिन नंतर येशु तठेन निंघीन गालीलमा गया. 44 कारण येशुनी स्वतः
साक्ष दिधी की, "संदेष्टाले स्वतःना देशमा मान भेटस नही." 45 जवय तो
गालीलमा वना, तवय गालीलकरसनी त्यानं स्वागत करं, कारण यरूशलेममा
सणना येळले जे काही त्यानी करं ते सर्व त्यासनी दखेल व्हतं अनी त्या बी
सणले जायेल व्हतात. 46 मंग येशु गालीलमातीन काना गावले परत वना, तठे
त्यानी पाणीना द्राक्षरस करेल व्हता. तठे राजाना एक अधिकारी व्हता, त्याना
पोऱ्या कफर्णहुम गावमा आजारी व्हता. 47 जवय येशु यहूदीयातीन गालीलले
येल शे अस त्या अधिकारीनी ऐकं तवय तो त्यानाकडे गया, अनी तुम्हीन
कफर्णहुमले ईसन मना पोऱ्याले बरं करा अशी त्यानी त्याले ईनंती करी,
कारण तो मराले टेकेल व्हता. 48 त्यावर येशुनी त्याले सांगं, "तुम्हीन चिन्ह
अनं चमत्कार दखाशिवाय ईश्वास ठेवश्यातच नही." 49 तो अधिकारी त्याले
बोलना, "गुरजी, मना पोऱ्या मराना पहिले मनासंगे चला." 50 येशुनी त्याले
सांगं, "जा; तुना पोऱ्या वाचेल शे!" तो माणुस येशुना शब्दसवर ईश्वास ठेईन
निंघी गया. 51 तो जातांना त्याना दास त्याले भेटीन बोलना, "तुना पोऱ्या
वाची जायेल शे!" 52 त्यानी त्याले ईचारं त्याले कोणती येळले बरं वाटाले
लागनं, त्यानी त्याले सांगं, कालदिन एक वाजाले त्याले बरं वाटाले लागनं.
53 तवय त्याना बाप समजी गया की जी येळले येशुनी सांगेल व्हतं की, "तुना
पोऱ्या वाचेल शे," त्याच येळले हाई व्हईनं मंग त्यानी अनी त्याना सर्व
घरानानी ईश्वास ठेवा. 54 येशुनी यहूदीया मातीन गालीलमा येवावर परत जो
दुसरा चमत्कार करा तो हाऊच.

5 त्यानानंतर यहूदीसना सण व्हता, तवय येशु यरूशलेमले गया. 2
यरूशलेममा मेंढरू नावना दरवाजाजोडे एक तलाव शे, त्याले इब्री भाषामा
बेथेसदा म्हणतस; त्यानाजोडे पाच वरांड्या शेतस. 3 त्यामा रोगी, आंधया,
लंगडा, लखवा व्हयेल यासनी मोठी गर्दी पडी राहे. 4 कारण देवदूत प्रत्येक
येळले तलावमा उतरीन पाणी हालाये अनी पाणी हालावानंतर पहिले जो
त्यामा जाई त्याले कोणता बी रोग व्हई तो बरा व्हई जाये. 5 तठे अडतीस
वरीस पाईन आजारी माणुस व्हता. 6 येशुनी त्याले पडेल दखं अनी त्याले
आजारी पडीन बराच दिन व्हयेल व्हतात; हाई वळखीन तो त्याले बोलना,
"तुले बरं व्हवानी ईच्छा शे का?" 7 त्या आजारी माणुसनी त्याले उत्तर दिधं,
"गुरजी, पाणी हालनं तवय माले तलावमा सोडाकरता मनासंगे कोणीच नही;
अनी मी जास नही जास तेवढामा दुसरा कोणी बी मना पहीले उतरी जास." 8
येशु त्याले बोलना, "ऊठ, तुनी चटई उचलीसन चाल." 9 तवय तो माणुस
लगेच बरा व्हयना अनं आपली चटई उचलीसन चालाले लागना. तो शब्बाथ
दिन व्हता. 10 यावरतीन यहूदी लोके त्या बरा व्हयेल माणुसले बोलना,
"आज शब्बाथ दिन शे, तुनं खाट उचलीन चालनं योग्य नही शे." 11 त्यानी
त्यासले उत्तर दिधं, "ज्यानी माले बरं करं त्यानीच माले सांगं की, तुनी खाट
उचलीन चाल." 12 त्यासनी त्याले ईचारं, "तुनी खाट उचलीन चाल अस
तुले सांगणारा तो माणुस कोण शे?" 13 तो कोण शे हाई त्या बरा व्हयेल
माणुसले माहीत नव्हतं, कारण त्या ठिकाणे लोकसनी गर्दी व्हती म्हणीन येशु
तठेन निसटी गयता. 14 त्यानानंतर येशुनी त्याले मंदिरमा गाठीसन सांगं,
"दख, तु आते बरा व्हयेल शे; आतेपाईन पाप करू नको, करशी तर, तुनं
पहीलापेक्षा वाईट व्हई." 15 त्या माणुसनी जाईन यहूदी अधिकारीसले सांगं,
"ज्यानी माले बरं करं तो येशु शे." 16 यामुये त्या यहूदी अधिकारी येशुना
मांगे लागनात, कारण तो शब्बाथ दिनले असा कामे करे. 17 येशुनी त्यासले
उत्तर दिधं, "मना बाप आत्तेपावत कामकरी राहीना अनी मी बी कामकरी
राहीनु." 18 यामुये यहूदी अधिकारीसनी त्याले मारी टाकाकरता जास्तीच
खटपट करी; कारण नुसतं त्यानी शब्बाथ दिनना नियमले मोडं नही, तर तो
देवले त्याना बाप म्हणीसन स्वतःले देवना बराबरीना ठराई राहीना. 19 यावर
येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, "मी तुमले खरंखरं सांगस; पोऱ्या स्वतः व्हईन
काहीच करस नही; मी फक्त तेच करस जे मी मना बापले करतांना दखस;
कारण जे बी बाप करस, तेच पोऱ्या करस. 20 बाप पोऱ्यावर प्रिती करस,
तो जे काही करस ते सर्व पोऱ्याले म्हणजे माले दखाडस; तुमले आश्चर्य
वाटाले पाहिजे म्हणीसन तो यानातीन मोठा कामे माले दखाडी. 21 जसं बाप
मरेलसले ऊठाडीन जिवत करस तसा पोऱ्या बी पाहिजे त्याले जिवत करस.
22 बाप कोणाच न्याय करस नही, तर सर्व न्याय करानं काम त्यानी पोऱ्याकडे
सोपी देयल शे. 23 याकरता की जसं बापना सन्मान करतस तसा पोऱ्याना बी
सर्वासनी सन्मान कराले पाहिजे. जो पोऱ्याना सन्मान करस नही तो, ज्यानी
माले धाडेल शे, त्या बापना सन्मान करस नही." 24 "मी तुमले खरंखरं
सांगस; जो मनं वचन ऐकस अनी ज्यानी माले धाडेल शे त्यानावर ईश्वास
ठेवस त्याले सार्वकालिक जिवन प्राप्त व्हई जायेल शे; अनी त्यानावर न्यायनी
येळ येवाव नही, तो मरणमातीन जिननमा पार जायेल शे. (aiōnios g166)
25 मी तुमले खरंखरं सांगस; अशी येळ ई राहीनी, ती ई जायेल शे, त्यामा
मरेल लोके देवना पोऱ्यानी वाणी ऐकतीन, अनी ज्या ऐकतीन त्या जिवत
होतीन. 26 जसं बापमा स्वतःनं जिवन शे, तसं पोऱ्यामा बी स्वतःनं जिवन
रहावाले पाहिजे अस त्यानी माले दिधं. 27 अनी तो मनुष्यना पोऱ्या शे यामुये
न्यायनिवाडा कराना अधिकार त्याले दिधा. 28 यानाबइल आश्चर्य करू नका;
कारण अशी येळ ई राहीनी की, त्या येळले कबरसमातील सर्व लोके मनी
वाणी ऐकतीन 29 ज्यासनी सत्कर्म करात त्या जिवनना पुनरूत्थानकरता,
अनी ज्यासनी दुष्कर्म करात त्या न्यायना पुनरूत्थानकरता बाहेर येतीन."
30 "मनाघाई स्वतः व्हईन काहीच करावत नही; जसं मी ऐकस तसाच
न्यायनिवाडा करस, अनी मना न्याय खरा शे, कारण मी मना ईच्छाप्रमाणे
नही तर ज्यानी माले धाडेल शे त्याना ईच्छाप्रमाणे कराले दखस." 31 "मी

स्वतःबद्दल साक्ष देस तर मनी साक्ष खरी नही. 32 मनाबद्दल साक्ष देणारा दुसरा
शे, अनी जी साक्ष तो मनाबद्दल देस, ती खरी शे हाई माले माहीत शे. 33
तुम्हीन बाप्तिस्मा करनारा योहानकडे साक्षीदारसले ईचाराले धाडं, अनी त्यानी
जे सत्य त्याबद्दल साक्ष दिधी. 34 मनाबद्दल जी माणससनी साक्ष ती माले
नको अस नही; पण हाई मी तुमले यानाकरता सांगस की तुमनं तारण व्हवाले
पाहिजे.'' 35 योहान जळता अनं चमकता दिवानामायक व्हता, अनी तुमले
त्याना प्रकाशमा काही येळ आनंद कराले चांगलं वाटनं. 36 पण जी साक्ष
मनी शे ती योहानना साक्षपेक्षा मोठी शे; कारण देवबापनी जे मोठं कार्य पुरं
कराकरता माले सोपेल शे म्हणजे जे कार्य मी करस, तेच मनाबद्दल साक्ष
देस की देवबापनी माले धाडेल शे. 37 आखो ज्या बापनी माले धाडेल शे
त्यानीच मनाबद्दल साक्ष देयल शे, तुम्हीन त्यानी वाणी कधीच ऐकी नही,
अनी त्यानं रूप बी दखं नही. 38 त्यानं वचन तुम्हीन तुमना मनमा ठेवं नही,
कारण ज्याले त्यानी धाडेल शे त्यानं तुम्हीन खरं मानतस नही. 39 तुम्हीन
शास्त्रलेखमा शोधतस कारण तुम्हीन ईचार करतस की त्यामा सार्वकालिक
जिवन मिळस, अनी त्याच शास्त्रलेख मनाबद्दल साक्ष देतस! (aiōnios g166)
40 तरी जिवनप्राप्ती व्हवाकरता तुमनी मनाकडे येवानी ईच्छा नही. 41 ''मी
लोकसकडतीन मानपान करी लेस नही. 42 तरी तुमनामा देववरनी प्रिती
नही शे, हाई तुमनाबद्दल माले माहीत शे. 43 मी मना पिताना अधिकारतीन
येल शे, पण तुम्हीन मना स्विकार करतस नही; जवय, दुसरा कोणी स्वतःना
अधिकारतीन येस, तर त्याना तुम्हीन स्विकार करतस. 44 ज्या तुम्हीन
एकमेकसकडतीन मानपान करी लेतस अनी एकच जो देव त्यानाकडतीन
मानपान भेटाकरता खटपट करतस नही; त्या, तुम्हीन मनावर ईश्वास कसा
ठेवतीन? 45 मी पितानासमोर तुमनावर दोष ठेवसु अस समजु नका, तुमनावर
दोष ठेवणारा असा एक माणुस शे, म्हणजे ज्या मोशेवर तुम्हीन आशा ठेल शे
तोच. 46 तुम्हीन मोशेना ईश्वास करतात तर मनावर बी ईश्वास करतात,
कारण मनाबद्दल त्यानी लिखेल शे. 47 तुम्हीन त्यानी लिखेल लेखसवर
ईश्वास करतस नही, तर मना वचनसवर कसा ईश्वास धरशात?''

6 त्यानंतर, येशु गालील समुद्रना, म्हणजे तिबिर्य समुद्रना पलीकडे गया. 2
तवय बराच लोकसनी गर्दी त्यानामांगे चालनी, कारण त्या चमत्कारसले
दखेत ज्या येशु आजारी लोकसवर करे. 3 येशु डोंगरवर जाईन तठे आपला
शिष्यससंगे बसना. 4 यहूदी लोकसना वल्हांडण सण जोडे येल व्हता. 5
तवय येशुनी नजर वर करीसन अनं लोकसनी गर्दी आपलाकडे ई राहीना
अस दखीन फिलीप्पले सांगं, ''यासले खावाले भाकरी आपण कोठेन ईकत
आणान्या?'' 6 त्यानी हाई तर फिलीप्पनी परिक्षा दखाकरता सांगं; तो काय
कराव शे, हाई त्याले माहीत व्हतं. 7 फिलीप्पनी उत्तर दिधं, ''यासनामातीन
प्रत्येकनी थोडं थोडं लिधं तरी दोनशे चांदिना शिक्कासना ईकत लेयल
भाकरी पुरावत नही.'' 8 त्याना शिष्यसमातील एकजण, म्हणजे शिमोन
पेत्रना भाऊ अंद्रियानी त्याले सांगं, 9 ''आठे एक पोऱ्या शे त्यानाजोडे पाच
भाकरी अनं दोन मासा शेतस; पण त्या ईतलासले कशा पुरतीन.'' 10 येशु
बोलना, ''लोकसले बसाडा.'' तठे बरच गवत व्हतं; तठे बसनारा माणसनी
संख्या जवळपास पाच हजार व्हती. 11 येशुनी त्या भाकरी लिध्यात, अनी
देवना उपकार मानीन बठेलसले वाटी दिध्यात. तसच त्या मासामातीन बी
त्यासले पाहिजे तितक दिधं. 12 त्या तृप्त व्हवानंतर, त्यानी आपला शिष्यसले
सांगं, ''काही बी वाया जावाले नको; म्हणीन उरेल तुकडा गोया करा.'' 13
मंग जेवणारासनं पुरं व्हवानंतर पाच भाकरीसपैकी उरेल तुकडा त्यासनी
गोया कऱ्यात त्या तुकडासना बारा टोपल्या भरण्यात. 14 त्यानी करेल
चमत्कार दखीन त्या लोकसनी सांगं, ''जगमा येणारा जो संदेष्टा तो खरोखर
हाऊच शे!'' 15 मंग त्या ईसन माले राजा कराकरता धराले दखी राहीनात
हाई वळखीन येशु परत डोंगरवर एकटाच निंघी गया. 16 जवय संध्याकाय
व्हयनी तवय येशुना शिष्य खाल समुद्रकडे गयात, 17 अनी नावमा बठीसन
समुद्रना पलीकडे कफर्णहुमले जाई राहीतात, ईतलामा अंधार पडना, अनी
येशु तोपावत त्यासनाजोडे येल नव्हता. 18 तवय मोठा वादय ऊठनं अनी
पाणी खवळाले लागनं. 19 मंग शिष्य पाच ते सहा किलोमीटर वल्हावा मारत
मारत गयात तवय त्यासनी येशुले पाणीवरतीन चालत नावकडे येतांना दखं,
अनी त्यासले भिती वाटनी. 20 पण येशु त्यासले बोलना, ''भिऊ नका, मी
शे!'' 21 यामुये त्याले नावमा लेवानी त्यासनी ईच्छा व्हयनी, अनी ईतलामा
त्यासले जठे जावानं व्हतं त्या ठिकाणना किनारावर नाव पोहचनी. 22 दुसरा
रोज जी लोकसनी गर्दी समुद्रना पलीकडे उभी व्हती त्यासनी दखं की, जी
एक नावमा त्याना शिष्य बठेल व्हतात त्यानाशिवाय तठे दुसरी नाव नव्हती,
अनी येशु त्याना शिष्यसंगे ती नावमा बठेल नव्हता, तर त्याना शिष्यच निंघी
जायेल व्हतात. 23 तरी जठे प्रभुनी देवना उपकार मानावर त्या लोकसनी
भाकरी खाघात तठे तिबिर्यपाईन दुसरा नाव बी येल व्हत्यात. 24 तठे येशु
नही अनी त्याना शिष्य बी नही अस लोकसनी गर्दीनी दखं, तवय त्या
नावमा बठीन येशुना शोध करत कफर्णहुमले वनात. 25 जवय येशु त्यासले
समुद्रना पलीकडे भेटना तवय त्या त्याले बोलनात, ''गुरजी, आठे कवय
वनात?'' 26 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, ''मी तुमले खरंखरं सांगस, तुम्हीन
चमत्कार दखीन नही तर भाकरी खाईसन तृप्त व्हईनात म्हणीसन मना शोध
करी राहीनात.'' 27 नाशवंत अन्नकरता कष्ट करू नका; तर सार्वकालिक
जिवनकरता टिकनारं जे अन्न मनुष्यना पोऱ्या तुमले दिसु, त्यानाकरता कष्ट
करा, कारण बाप जो देव त्यानी त्यानावर शिक्का मारेल शे. (aiōnios g166)
28 यावर त्यासनी त्याले सांगं, ''देवना कामे आमनाकडतीन व्हवाले पाहिजे
म्हणीन आम्हीन काय कराले पाहिजे?'' 29 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, ''देवनं
काम हाईच शे की, ज्याले त्यानी धाडेल शे त्यानावर तुम्हीन ईश्वास ठेवाना.''
30 यावर त्या त्याले बोलनात, ''आम्हीन जे दखीन तुमनावर ईश्वास ठेवाले
पाहिजे असा कोणता चमत्कार तुम्हीन दखाडतस? तुम्हीन काय करावं शेतस?
31 आमना पुर्वजसंनी जंगलमा मान्ना खादा, अस शास्त्रमा लिखेल शे, 'त्यानी
त्यासले स्वर्गमातीन भाकर खावाले दिधी.'" 32 यावर येशुनी त्यासले सांगं,
''मी तुमले खरंखरं सांगस, मोशेनी तुमले स्वर्गमातीन येणारी भाकर दिधी अस
नही, मना बाप तर स्वर्गमातीन येणारी खरी भाकर तुमले देस. 33 कारण जी
स्वर्गमातीन उतरस अनं जगले जिवन देस ती देवनी भाकर शे.'' 34 त्या त्याले
बोलनात, ''प्रभुजी, हाई भाकर आमले कायम देत रहाय.'' 35 येशु त्यासले
बोलना, ''जिवननी भाकर मीच शे, जो मनाकडे येस त्याले भूक लागाव नही;

अनी जो मनावर ईश्वास ठेवस त्याले कधीच तहान लागाव नही. 36 पण
तुम्हीन माले दखं तरी बी ईश्वास ठेवतस नही, अस मी तुमले सांगस. 37 बाप
माले जे देस ते सर्व मनाकडे येस अनी जो मनाकडे येस त्याले मी काढावुच
नही. 38 कारण मी आपला ईच्छाप्रमाणे, तर ज्यानी माले धाडेल शे त्याना
ईच्छाप्रमाणे करावं म्हणीन स्वर्गमातीन उतरेल शे. 39 अनी ज्यानी माले
धाडेल शे त्यानी ईच्छा हाईच शे की, त्यानी जे सर्व माले देयल शे त्यामातीन
मी काहीच दवाडाले नको, पण शेवटला दिनसमा मी त्यासले जिवत करीसन
ऊठाडाले पाहिजे. 40 मना बापनी हाईच ईच्छा शे की, जो कोणी पोऱ्याले
दखीन ईश्वास ठेवस त्याले सार्वकालिक जिवन प्राप्त व्हवाले पाहिजे, त्याले
शेवटला दिन मी ऊठाडसु.'' (aiōnios g166) 41 ''मी स्वर्गमातीन उतरेल
भाकर शे'' अस तो बोलना म्हणीन यहूदी लोके त्यानाबद्दल कुरकुर करू
लागनात. 42 त्या बोलनात, ''योसेफना पोऱ्या येशु, ज्याना मायबाप आपले
माहीत शेतस, तोच हाऊ शे ना? तर तो आते कसा म्हणस की, मी स्वर्गमातीन
उतरेल शे?'' 43 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, ''तुम्हीन आपसमा कुरकुर करू
नका. 44 जोपावत ज्यानी माले धाडेल शे तो बाप आपलाकडे ओढी लेस नही
तोपावत मनाजोडे कोणीच येवु शकस नही अनी शेवटला दिनले मी त्याले
जिवत करीसन ऊठाडसु. 45 संदेष्टासना ग्रंथमा अस लिखेल शे की, 'त्या
सर्व देवनी शिकाडेल असा व्हतीन' जो कोणी बापनं ऐकीन शिकेल शे तोच
मनाकडे येस. 46 देवबापले कोणी दखेल शे अस नही जो देवपाईन शे त्यानी
मात्र देवबापले दखेल शे. 47 मी तुमले खरंखरं सांगस; जो ईश्वास धरस त्याले
सार्वकालिक जिवन शे. (aiōnios g166) 48 मी जिवननी भाकर शे. 49 तुमना
पुर्वजसंनी जंगलमा मान्ना खादा तरी त्या मरणात. 50 पण स्वर्गमातीन उतरेल
भाकर अशी शे की, ती कोणी खादी तर तो मरावं नही. 51 स्वर्गमातीन उतरेल
जिवत भाकर मी शे; या भाकरमातीन जो कोणी खाई तो सर्वकाळ वाची;
जी भाकर मी दिसु ती जगना जिवननाकरता मनं शरिरनामायक शे.'' (aiōn
g165) 52 यामुये यहूदी लोके आपसमा वादविवाद करीसन बोलु लागनात,
''हाऊ आमले त्यानं शरीर खावाले कसा देवु शकस?'' 53 यावर येशु त्यासले
बोलना, मी तुमले खरंखरं सांगस, तुम्हीन मनुष्यना पोऱ्यानं शरीर खादं नही
अनी मनं रक्त पिधं नही तर तुमनामा जिवन नही. 54 जो मनं शरीर खास अनं
जो मनं रक्त पेस त्याले सार्वकालिक जिवन शे, त्याले शेवटला दिनले मी
ऊठाडसु. (aiōnios g166) 55 कारण मनं शरीर खरं जेवण शे; अनं मनं रक्त
खरं पेय शे. 56 जो मनं शरीर खास अनं मनं रक्त पेस तो मनामा ऱ्हास, अनी
मी त्यानामा ऱ्हास. 57 जसं जिवत देवबापनी माले धाडं, अनी मी देवबापमुये
जिवत शे, तसं जो माले खास तो बी मनामुये वाची. 58 स्वर्गतीन उतरेल जी
भाकर ती हाईच शे; हाई तीनामायक नही जी तुमना पुर्वजसंनी खादी, अनी
नंतर मरी गयात, तशी हाई नही; जो हाई भाकर खास तो सर्वकाळ वाची.
(aiōn g165) 59 त्यानी कफर्णहुम गावमा शिक्षण देतांना सभास्थानमा या गोष्टी
सांग्यात. 60 येशुना शिष्यसपैकी बराच जणसनी हाई ऐकीन सांगं, ''हाई
शिक्षण कठीण शे, हाई कोणी मान्य करावुत नही?'' 61 आपला शिष्य याबद्दल
कुरकुर करी राहिनात हाई मनमा वळखीन येशु त्यासले बोलना, ''तुमले
यामुये ठोकर लागनी का? 62 मनुष्यना पोऱ्या म्हणजे मी पहिले जठे व्हतु तठे
जर तुम्हीन माले वर चढतांना दखशात, तर काय करशात? 63 जिवत करनारा
तो देवना आत्माच शे; शरिरपाईन काही लाभ व्हस नही, मी ज्या वचनं तुमले
सांगेल शेतस त्याच देवना आत्मा अनी जिवन शेतस. 64 तरी तुमनापैकी
कितला असा शेतस की त्या ईश्वास धरतस नही.'' ईश्वास नही धरनारा कोण
अनी आपले धरी देणारा कोण हाई येशुले पहिला पाईन माहीत व्हतं. 65
मंग तो बोलना, ''याकरता मी तुमले सांगेल शे की मना बापपाईन कोणताच
माणुसले हाई देणगी भेटाशिवाय त्यानाघाई मनाकडे येवावस नही.'' 66
यामुये त्याना शिष्यसपैकी बराचजन परत गयात, त्या परत कधीच त्यानासंगे
चालनात नही. 67 यावरतीन येशु बारा शिष्यसले बोलना, ''तुमनी बी निंघी
जावानी ईच्छा शे का?'' 68 शिमोन पेत्रनी त्याले उत्तर दिधं, ''प्रभुजी,
आम्हीन एखादाकडे जावानं? सार्वकालिक जिवनना वचनं तुमनाकडे शेतस.
(aiōnios g166) 69 अनी तुम्हीन देवना पवित्र असा एक शेतस, असा आम्हीन
ईश्वास धरेल शे अनं वळखेल शे.'' 70 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं की, ''मी
तुमले बारा जणसले निवडं की नही? तरी तुमनामा एकजण सैतान शे!'' 71
हाई तो शिमोन इस्कर्योत याना पोऱ्या यहुदा यानाबद्दल बोलना, कारण तो बारा
शिष्यसपैकी एक व्हता तो त्याले धरी देणार व्हता.

7 यानंतर, येशु गालीलमा फिरना; यहूदी लोके त्याले माराले दखी राहीतात,
म्हणीन त्याले यहूदीयामा फिरावं अस वाटनं नही. 2 यहूदीसना सण
म्हणजे मंडपना सण जोडे येल व्हता. 3 यामुये त्याना भाऊ त्याले बोलनात,
''तु आठेन निंघीन यहूदीयामा जाय, म्हणजे ज्या कामे तु करस त्या तुना
शिष्यसनी बी दखाले पाहिजे. 4 ज्याले कोणले प्रसिध्द व्हनं ऱ्हास तो गुपचुप
काहीच करस नही; तु या कामे करस ना तर स्वतः जगले प्रकट व्हय!'' 5
त्याना भाऊसनी बी त्यानावर ईश्वास ठेयल नव्हता. 6 यावर येशु त्यासले
बोलना, ''मनी योग्य येळ अजुन येल नही शे, तुमनी येळ तर सर्वदा उपयोगी
शे. 7 जग तुमना व्देष करस नही, तर मना व्देष करतस, कारण त्यासना कामे
वाईट शेतस अशी मी त्यासनाबद्दल साक्ष देस. 8 तुम्हीन सणमा जा; मनी योग्य
येळ आखो पुरी व्हयेल नही शे, म्हणीन मी आत्तेच या सणले जावाव नही.''
9 अस त्यासले सांगीन तो गालीलमा राहीना. 10 येशुना भाऊ सणमा गयात
त्यानंतर तो बी गया; पण कसा, उघडपणे नही, तर गुप्तपणे गया. 11 यावरतीन
तो कोठे शे अस म्हणत यहूदी लोके त्याना त्या सणमा शोध करू लागनात. 12
लोकसनी गर्दीमा बी त्यानाबद्दल कुजबूज सुरू व्हयनी कोणी म्हणे, ''तो
चांगला माणुस शे,'' तर कोणी म्हणे, ''नही तो लोकसले फसाडस.'' 13 तरी
यहूदीसना भितीमुये त्यानाबद्दल कोणीच उघडउघड बोलनं नही. 14 मंग
जवळपास अर्धा सण व्हवानंतर येशु मंदिरमा जाईन शिकाडु लागना. 15
यावरतीन यहूदी लोकसले आश्चर्य वाटनं अनी त्या बोलनात, ''हाऊ माणुस
बिना शिक्षण लेता कसा काय ईतला ज्ञानी व्हई गया?'' 16 येशुनी त्यासले
उत्तर दिधं, ''मनी शिकवण हाई मनी नही, तर ज्यानी माले धाडेल शे, त्या
देवनी शे. 17 त्याना ईच्छाप्रमाणे करानं अस जर कोणी मनमा आनं तर हाई
शिकवणबद्दल त्याले समजी की, हाई देवपाईन शे की मी मना मननं बोली
राहीनु. 18 जो आपला मननं बोलस तो स्वतःनं गौरव करी लेवाले दखस; पण
आपले ज्यानी धाडेल शे त्याना गौरव जो दखस तो खरा शे, अनी त्यामा

काहीच अधर्म नही शे. 19 मोशेनी नियमशास्त्र दिधं की नही? तरी तुमनामा
कोणीच नियमशास्त्र पाळस नही. तुम्हीन माले का बरं मारी टाकाले दखी
राहीनात?" 20 लोकसनी गर्दी त्याले बोलनी, "तुले भूत लागेल शे! तुले
कोण मारी टाकाले दखी राहीनात?" 21 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, "मी एक
चमत्कार करा, त्यामुये तुम्हीन सर्व आश्चर्य करतस. 22 सुंता मोशेपाईन नही
शे तर पुर्वजसंपाईन शे, म्हणीन मोशेनी ती तुमले लाई दिधी, अनी तुम्हीन
शब्बाथ दिनले पोऱ्यासनी सुंता करतस. 23 मोशेना नियमशास्त्र मोडाले नको
म्हणीन मनुष्यना पोऱ्यासनी सुंता शब्बाथ दिनले व्हस, तर मी शब्बाथ दिनले
एक माणुसले पुर्णपणे बरं करं म्हणीन तुम्हीन मनावर संताप करतस का? 24
तोंड दखीन न्याय करू नका तर धार्मीकतातीन न्याय करा." 25 यावरतीन
यरूशलेमना लोकसमातीन कितलासनी सांगं, "ज्याले या लोके मारी टाकाले
दखी राहीनात तो हाऊच ना? 26 दखा! तो लोकसमा उघड बोलस, अनी
त्या त्याले काहीच बोलतस नही! अधिकारीसनी खरच हाऊ ख्रिस्त शे हाई
वळखी तर नही ना लिधं? 27 तरी हाऊ कोठेन येस हाई आमले सर्वासले
माहीत शे, पण ख्रिस्त ई अनी तो कोठेन ई, हाई कोणलेच कळाव नही." 28
तवय येशु मंदिरमा शिक्षण देतांना मोठा आवाजमा बोलना, "तुम्हीन माले
वळखतस अनं मी कोठला शे हाई बी तुमले खरच माहीत शे ना? तरी मी
स्वतः व्हईन येल नही शे, पण ज्यानी माले धाडेल शे, तो खरा शे, तुम्हीन
त्याले वळखतस नही. 29 पण मी त्याले वळखस, कारण मी त्यानापाईन शे
अनी त्यानी माले धाडेल शे." 30 यावरतीन त्यासनी त्याले धराले दखं,
तरी कोणी त्यानावर हात टाका नही, कारण त्यानी योग्य येळ तोपावत येल
नव्हती. 31 तवय लोकसनी गर्दीमातीन बराच लोकसनी त्यानावर ईश्वास
ठेवा अनं बोलनात, "ख्रिस्त ई तवय तो ह्यानी करेल चमत्कारसपेक्षा जास्त
चमत्कार करी का?" 32 लोकसनी गर्दीमा त्यानाबद्दल अशी कुजबूज चाली
राहीनी हाई परूशीसनी ऐकं, अनी मुख्य याजक अनं परूशी यासनी त्याले
धराकरता कामदार धाडात. 33 येशु बोलना, "मी आखो थोडा येळ तुमनासंगे
शे, मंग ज्यानी माले धाडेल शे त्यानाकडे मी निंघी जासु. 34 तुम्हीन मना शोध
करशात, पण मी तुमले सापडावु नही, कारण जठे मी ऱ्हासु तठे तुमनाघाई
येवावनार नही." 35 यामुये यहूदी लोके आपसमा बोलनात, "हाऊ असा
कोठे जाई की तो आपले सापडावं नही? तो गैरयहूदी लोकसमा पांगी जायेल
आपला यहूदी लोकसकडे जाई अनी गैरयहूदी लोकसले शिकाडी का? 36
तुम्हीन मना शोध करशात तरी मी तुमले सापडावं नही, अनी जठे मी ऱ्हासु
तठे तुमनाघाई येवावनार नही, हाई जे त्यानी सांगं ते नेमकं काय शे?" 37 मंग
सणना शेवटला म्हणजे महत्त्वना दिनले येशु उभा राहिन मोठा आवाजमा
बोलना, "कोणी तिशा व्हई तर त्यानी मनाकडे ईसन पाणी पेवानं. 38 जो
मनावर ईश्वास ठेवस त्यानामातीन शास्त्रमा सांगेल प्रमाणे, 'जिवत पाणीन्या
नघा वाहतीन.'" 39 ज्यासनी त्यानावर ईश्वास ठेवा त्यासले पवित्र आत्मा
मिळणार व्हता त्यासनाबद्दल येशु हाई बोलना; यामुये की पवित्र आत्मानं
दान आत्तेपावत देवाई जायेल नव्हतं, कारण येशु अजुन त्याना गौरवमा
उचलाई जायेल नव्हता. 40 लोकसना गर्दीमातीन कितला जन ह्या शब्द
ऐकीसन बोलनात, "हाऊ माणुस खरोखर संदेश्टा शे!" 41 कितलासनी सांगं,
"हाऊ ख्रिस्त शे!" काहीसनी सांगं, "ख्रिस्त गालीलमातीन येवाव शे का?"
42 ख्रिस्त दावीदना वंशना अनं ज्या बेथलहेम गावना दावीद व्हता, त्या
गावना असा येवाव शे अस धर्मशास्त्रमा सांगेल नही शे का? 43 यावरतीन
येशुबद्दल लोकसनी त्या गर्दीमा फुट पडनी. 44 त्यामातीन कितला जन
तर त्याले धराले दखी राहीतात, तरी कोणी त्यानावर हात टाका नही. 45
जवय मुख्य याजक अनी परूशीसकडे शिपाई परत वनात, शिपाईसले त्या
बोलनात, "तुम्हीन त्याले का बरं आणं नही?" 46 शिपाईसनी उत्तर दिधं,
"जसं तो बोलस तसा कोणीच माणुस कधीच त्यानामायक बोलना नही!" 47
परूशीसनी त्यासले सांगं, "तुम्हीन बी फसनात का? 48 अधिकारीसपैकी
किंवा परूशीसपैकी एकनी तरी त्यानावर ईश्वास ठेयल शे का? 49 जी हाई
लोकसनी गर्दीले नियमशास्त्र माहीत नही, त्या देवना शापमा शेतस!" 50
येशुकडे पहिले ई जायेल निकदेम हाऊ परूशीसपैकीच एक व्हता, तो त्यासले
बोलना, 51 "कोणतरी ऐकी लेवाशिवाय अनं तो काय करस यानी माहीती
करी लेवाशिवाय आपलं नियमशास्त्र त्याले दोषी ठरावस का?" 52 त्यासनी
त्याले उत्तर दिधं, "तु बी गालीलना शे का? शोध करीसन दख की गालीलमा
कोणताच संदेश्टा उत्पन्न व्हस नही." 53 मंग त्या सर्व आपआपला घर निंघी
गयात.

8 येशु जैतुन नावना डोंगरकडे गया. 2 नंतर पहाटले तो परत मंदिरमा
वना तवय सर्व लोके त्यानाकडे वनात, अनी तो बशीन त्यासले शिकाडु
लागना. 3 त्या येळले शास्त्री अनी परूशी यासनी व्यभिचार करतांना धरेल एक
बाईले त्यानाकडे लई वनात अनं तिले मझार उभं करं. 4 त्या येशुले बोलनात,
"गुरजी, हाई बाईले व्यभिचार करतांना धरेल शे. 5 मोशेनी नियमशास्त्रमा
अस सांगेल शे की, असासले दगडमार कराना; तर तुम्हीन तिनाबद्दल काय
सांगतस?" 6 त्यानावर दोष ठेवाले आपले काहीतरी निमित्त भेटी, म्हणीन
त्यानी परिक्षा दखाकरता त्यासनी हाई सांगं; पण येशु तर खाल वाकीन
बोटघाई जमीनवर लिखु लागना. 7 अनी त्या त्याले एकसारख ईचारी
राहीतात तवय तो ऊठीसन त्यासले बोलना, "तुमनामा जो निष्पाप व्हई
त्यानी पहिले तिनावर दगड टाकाना." 8 मंग तो परत खाल वाकीन जमीनवर
लिखु लागना. 9 हाई ऐकीन वडील लोकसपाईन सुरवात करीसन शेवटला
माणुसपावत एकना मांगे एक असा त्या सर्व निंघी गयात; येशु एकटाच राहीना
अनी तठेच ती बाई मझार उभी व्हती. 10 नंतर येशु सिधा उभा राहीना अनी
ती बाईले बोलना, "बाई, तुले दोष देणारा त्या कोठे शेतस? तुनाकरता कोणी
दंड ठरावा नही का?" 11 ती बोलनी, "प्रभुजी, कोणीच नही" तवय येशु
तिले बोलना, "मी बी तुनाकरता दंड ठरावस नही, जाय, पण यापुढे पाप करू
नको." 12 येशु परत परूशीसले बोलना, "मी जगना प्रकाश शे, जो मनामांगे
चालस तो अंधारामा चालावं नही, तर त्यानाजोडे जिवनना प्रकाश राही." 13
यावरतीन परूशी त्याले बोलनात, "तुम्हीन स्वतःबद्दल साक्ष देतस; तुमनी
साक्ष खरी नही शे." 14 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, "मी स्वतःबद्दल साक्ष
देस, तरी मनी साक्ष खरी शे, कारण मी कोठेन वनु अनी कोठे जासु हाई माले
माहीत शे; मी कोठेन येस अनी कोठे जास हाई तुमले माहीत नही. 15 तुम्हीन
लोके मनुष्य रितीनुसार न्याय करतस; मी कोणा न्याय करस नही. 16 अनी

जर मी लोकसना न्याय करा तर मना न्याय खरा शे; कारण मी एकला नही
तर मी अनं ज्यानी माले धाडेल शे तो असा शेतस. 17 तुमना नियमशास्त्रमा
अस लिखेल शे की, दोन लोकसनी साक्ष खरी शे. 18 मी स्वतःबद्दल साक्ष
देणारा शे, अनी ज्या बापनी माले धाडेल शे तो बी मनाबद्दल साक्ष देस.” 19
यावरतीन त्या त्याले बोलनात, “तुमना बाप कोठे शे?” येशुनी उत्तर दिधं,
“तुम्हीन माले अनी मना बापले वळखतस नही, तुम्हीन माले वळखं तर, मना
बापले बी वळखशात.” 20 तो मंदिरमा शिकाडी राहींता तवय हाई वचन जठे
दानपेटी ठेयल व्हती त्या खोलीमा बोलना; तरी कोणीच त्याले धरं नही,
कारण त्यानी योग्य येळ तोपावत येल नव्हती. 21 मंग येशु परत त्यासले
बोलना, “मी जासु, तुम्हीन मना शोध करशात पण तुम्हीन आपला पापमा
मरशात, जठे मी जाई राहीनु तठे तुमले येता येवाव नही.” 22 यावर यहूदी
लोके बोलनात, “जठे मी जासु तठे तुमले येता येवाव नही अस हाऊ म्हणस,
यावरतीन हाऊ स्वतःना जीव तर नही लेवाव शे ना?” 23 येशुनी उत्तर दिधं,
“तुम्हीन खालना शेतस, मी वरना शे, तुम्हीन या जगना शेतस, मी या जगना
नही. 24 यामुये मी तुमले सांगस की तुम्हीन आपला पापमा मरशात; कारण
मी जो शे तो शे असा ईश्वास तुम्हीन धरा नही तर तुम्हीन आपला पापमा
मरशात.” 25 त्या त्याले बोलनात, “तु कोण शे?” येशुनी त्यासले उत्तर दिधं,
“जे मी सुरवात पाईन तुमले सांगत वनु तोच. 26 तुमनाबद्दल माले बरच
बोलनं शे अनं न्यायनिवाडा कराना शे, पण ज्यानी माले धाडेल शे तो खरा शे
अनी ज्या गोष्टी मी त्यानाकडतीन ऐक्यात त्याच मी जगले सांगस.” 27 तो
आपलासंगे पिताबद्दल बोली राहीना हाई त्यासले समजनं नही. 28 यामुये येशु
त्यासले बोलना, “जवय तुम्हीन मनुष्यना पोऱ्याले उंच करशात तवय तुमले
समजी की ‘मी जो शे तो शे!’ अनी मी स्वतः व्हईन काय करस नही, तर
पितानी माले सांगाप्रमाणे मी या गोष्टी बोलस. 29 ज्यानी माले धाडेल शे तो
मनासंगे शे; त्यानी माले एकलं सोडेल नही, कारण जे त्याले आवडस ते
मी कायम करस.” 30 तो या गोष्टी बोली राहींता तवय बराचसा लोकसनी
त्यानावर ईश्वास ठेवा. 31 तवय येशु त्या यहूदीसले ज्यासनी त्यानावर ईश्वास
ठेवा त्यासले बोलना, “तुम्हीन मना वचनंसमा राहीनात तर, खरोखर मना
शिष्य शेतस; 32 तुमले सत्य समजी, अनं सत्य तुमले स्वतंत्र करी.” 33
त्यासनी त्याले सांगं, “आम्हीन अब्राहामना वंशज शेतस, अनं कधीच कोणी
गुलामगिरीमा नव्हतुत, तर तुम्हीन स्वतंत्र व्हशात अस तुम्हीन कसं म्हणतस?”
34 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “मी तुमले खरंखरं सांगस, जो कोणी पाप करस
तो पापना गुलाम शे. 35 गुलाम घरमा सदासर्वदा रहास नही, पोऱ्या सदासर्वदा
रहास. (aiōn g165) 36 यामुये पोऱ्या तुमले स्वतंत्र करी, तर तुम्हीन खरा
स्वतंत्र व्हशात. 37 तुम्हीन अब्राहामना वंशज शेतस हाई माले माहीत शे तरी
तुमनामा मना वचनंसले जागा नही, म्हणीसन तुम्हीन मना जीव लेवाकरता
दखी राहीनात. 38 मी बापजोडे जे दखस ते बोलस, तसच तुम्हीन तुमना
बापकडतीन जे ऐकतस ते करतस.” 39 त्यासनी त्याले उत्तर दिधं, “आमना
बाप अब्राहाम शे.” येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन अब्राहामना पोऱ्या राहतात
तर तुम्हीन अब्राहामनी करेल कार्य करतस. 40 पण ज्यानी देवपाईन ऐकेल
सत्य तुमले सांगं त्या माणुसले, तुम्हीन आते मारी टाकाकरता दखी राहीनात;
अब्राहामनी अस करं नही! 41 तुम्हीन तुमना बापनं कार्य करी राहीनात.” त्या
बोलनात, “आमना एकच बाप, म्हणजे देव शे, अनी आम्हीन त्याना खरा
पोऱ्या शेतस.” 42 येशुनी त्यासले सांगं, “देव जर तुमना बाप रहाता तर
तुम्हीन मनावर प्रिती करतात; कारण मी देवपाईन निंघेल अनी येल शे, मी
स्वतःवहीन येल नही शे, तर त्यानी माले धाडेल शे. 43 तुम्हीन मनं बोलनं का
बरं समजी लेतस नही? यानं कारण अस की तुमनाघाई मन वचन ऐकावस नही
44 तुम्हीन आपला बाप सैतान यानापाईन व्हयेल शेतस, अनी आपला बापना
वासनाना मायक कराले दखतस; तो सुरवात पाईन मनुष्यघातक शे, अनी तो
सत्यमा टिकना नही, कारण त्यानामा सत्यच नही शे, तो खोटं बोलस ते
स्वतःव्हईनच बोलस, कारण तो लबाड अनी लबाडना बाप शे. 45 मी तर
तुमले सत्य सांगस, म्हणीसन तुम्हीन मना ईश्वास धरतस नही. 46 तुमना
मातीन कोण माले पापी ठरावु शकस? जर मी खरं बोलस तर, तुम्हीन का बरं
मनावर ईश्वास ठेवतस नही? 47 जो देवकडला शे तो देवन्या गोष्टी ऐकस;
तुम्हीन देवकडला नही म्हणीन तुम्हीन ऐकतस नही.” 48 यहूदी लोकसनी
त्याले उत्तर दिधं, “आम्हीन खरं बोलतस की नही, तु शोमरोनी शे अनं तुले
भूत लागेल शे?” 49 येशुनी उत्तर दिधं, “माले भूत लागेल नही, तर मी मना
बापना सन्मान करस अनी तुम्हीन मना अपमान करतस. 50 मी स्वतःना गौरव
कराले दखस नही, मना गौरव अनं न्यायनिवाडा करनारा एकजण शे. 51 मी
तुमले खरंखरं सांगस; जर कोणी मनं वचन पाळी तर तो कधीच मराव नही.”
(aiōn g165) 52 यहूदी लोके त्याले बोलनात, “तुले भूत लागेल शे हाई आते
आमले समजी गयं! अब्राहाम अनी संदेष्टा बी मरी गयात अनी तु म्हणस, जर
कोणी मनं वचन पाळी तर त्याले मरणना अनुभव कधीच येवाव नही. (aiōn
g165) 53 आमना बाप अब्राहाम मरी गया त्यानापेक्षा तु मोठा शे का? संदेष्टा
बी मरी गयात; तु स्वतःले कोण समजस?” 54 येशुनी उत्तर दिधं, “मी स्वतःनं
गौरव करी लिधं तर ते काय मनं गौरव नही; मना गौरव करनारा मना बाप
शे, ज्याले तुम्हीन तो आमना देव शे अस म्हणतस. 55 तरी तुम्हीन त्याले
वळख नही, पण मी त्याले वळखस; अनी जर मी त्याले वळखस नही अस
म्हणसु तर तुमनामायक लबाड व्हसु; पण मी त्याले वळखस अनी त्यानं वचन
पाळस. 56 तुमना बाप अब्राहाम मना दिन दखानी आशातीन आनंदीत व्हयना
अनी ते दखीन त्याले आनंद व्हयना.” 57 यावरतीन यहूदी लोके त्याले
बोलनात, “आखो तुले पन्नास वरीस व्हयनात नही अनी तु अब्राहामले दखेल
शे?” 58 येशुनी त्यासले सांगं, “मी तुमले खरंखरं सांगस, अब्राहाम व्हयना
त्याना पहीलापाईन ‘मी शे.’” 59 यावरतीन त्यासनी येशुवर फेकाकरता दगड
उचलात, पण येशु गुपचुप मंदिरमातीन बाहेर निंघी गया.

9 मंग जातांना येशुनी एक जन्मांध माणुसले दखं. 2 तवय त्याना शिष्यसनी
त्याले ईचारं, “गुरजी, यानी आंधया जन्मले यावं अस पाप कोणी करं?
त्यानी की, त्याना मायबापनी?” 3 येशुनी उत्तर दिधं, “यानी किंवा याना
मायबापनी पाप करं अस नही, तर यानामा देवनं कार्य प्रकट व्हवाले पाहिजे
म्हणीसन हाऊ आंधया जन्मना. 4 माले ज्यानी धाडेल शे, त्यानं काम दिन शे
तोपावत आपण कराले पाहिजे; रात व्हवाव शे त्यामा कोणाघाईच कामकरता
येवाव नही. 5 मी जगमा शे, तोपावत मी जगना प्रकाश शे.” 6 अस बोलीन

येशु जमीनवर थुंकना, थुंकीघाई त्यानी चिखल करा; तो चिखल त्याना
डोयाले लावा. 7 अनी त्याले सांगं, "जाय अनी शिलोह तळामा धोय," मंग
त्यानी जाईन तोंड धुवानंतर तो डोळस व्हईसन परत वना. 8 यावरतीन त्याना
शेजारी अनी ज्यासनी त्याले भिकारी अस पहिले दखेल व्हतं त्या बोलनात,
"बठीसन भिक मांगणारा तो हाऊच शे नही का?" 9 काहीजण बोलनात,
"तो हाऊच शे," पण बाकीना बोलनात, नही, तो त्यानामायक शे; तो माणुस
बोलना, "मी तोच शे." 10 यावरतीन त्यासनी त्याले सांगं, "तुना डोया कसा
उघडनात?" 11 तो बोलना, "येशु नावना माणुसनी चिखल करीसन, मना
डोयासले लावा, अनी माले सांगं, 'शिलोहवर जाईन धोय' मी जाईन धोवात
अनी माले दिसाले लागनं." 12 तवय त्यासनी त्याले ईचारं, "तो कोठे शे?"
तो बोलना, "माले माहीत नही." 13 मंग जो पहिले आंधया व्हता त्याले
लोके परूशीसकडे लई गयात. 14 ज्या दिन येशुनी चिखल करीसन त्याना
डोया उघडात, तो दिन यहूदीसना शब्बाथ दिन व्हता. 15 यामुये परूशीसनी
त्याले परत ईचारं, "तुले दृष्टी कशी वनी?" तो त्यासले बोलना, "त्यानी मना
डोयाले चिखल लावा, तो मी धोवानंतर माले दिसाले लागनं." 16 यावरतीन
परूशीसमातील काहीजण बोलनात, "तो माणुस देवपाईन नही, कारण तो
शब्बाथ दिन पाळस नही." दुसरा बोलनात, "पापी माणुसकडतीन असा
चमत्कार कशा कराई?" अशी त्यासनामा फुट पडनी. 17 यामुये त्या परत
त्या आंधया माणुसले बोलनात, "त्यानी तुना डोया उघडात तर त्यानाबद्दल तुनं
काय म्हणनं शे?" त्यानी सांगं, "तो संदेष्टा शे" 18 यहूदी अधिकारीसनी दृष्टी
प्राप्त व्हयेल त्या माणुसना माय बापले बलाईन ईचारपुस करापावत तो आंधया
व्हता आते डोळस व्हई जायेल शे, हाई खरं मानं नही. 19 त्यासनी त्यासले
ईचारं, "जो तुमना पोऱ्या आंधया जन्मना अस तुम्हीन म्हणतस तो हाऊच
का? तर त्याले आते कसं दखास?" 20 त्याना मायबापनी उत्तर दिधं, "हाऊ
आमना पोऱ्या शे अनं तो आंधया जन्मना हाई आमले माहीत शे. 21 तरी बी
त्याले आते कसं दखास हाई आमले माहीत नही, किंवा त्याना डोया कोणी
उघडात हाई बी आमले माहीत नही, त्यालेच ईचारा; तो समजदार शे, तो
स्वतःबद्दल सांगी!" 22 त्याना मायबाप यहूदी अधिकारीसले घाबरेत म्हणीसन
त्यासनी अस सांगं, कारण येशु हाऊ ख्रिस्त शे अस जर कोणी स्विकारं तर
त्याले सभास्थानमातीन काढी टाकानं अशी यहूदीसनी पहिलेच एकी करेल
व्हती. 23 यामुये त्याना मायबापनी सांगं, "तो समजदार व्हयेल शे; त्यालेच
ईचारा!" 24 मंग जो माणुस पहिले आंधया व्हता त्याले त्यासनी दुसरींदाव
बलाईन सांगं, "देवना समोर हाई शपथ ले अनी आमले खरं सांग! आमले
माहीत शे की ज्यानी तुले बरं करं तो माणुस पापी शे." 25 यावरतीन त्यानी
उत्तर दिधं, "तो पापी शे किंवा नही हाई माले माहीत नही; पण माले एक
माहीत शे की पहिले मी आंधया व्हतु अनी आते माले दिसस." 26 त्यासनी
त्याले ईचारं, "त्यानी तुले काय करं? त्यानी तुले बरं कसं करं तुना डोया कसा
उघडात?" 27 त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, "आत्तेच मी तुमले सांगं तरी तुम्हीन
ऐकं नही; परत ऐकानी ईच्छा का बरं करतस? तुम्हीन बी त्याना शिष्य व्हवाले
दखी राहिनात का?" 28 तवय त्यासनी त्याना अपमान करीसन सांगं, "तु
त्याना शिष्य शे; पण आम्हीन मोशेना शिष्य शेतस. 29 देव मोशेसंगे बोलेल शे
हाई आमले माहीत शे; पण यानाबद्दल आमले माहीत नही हाऊ कोठला शे!"
30 त्या माणुसनी उत्तर दिधं, "हाईच मोठं आश्चर्य शे की तो कोठला शे! हाई
तुमले माहीत नही, पण त्यानी तर मना डोया उघडात! 31 आपले माहीत शे
की देव पापी लोकसनं ऐकस नही; तर जो कोणी देवना आदर करस अनी
त्याना ईच्छाप्रमाणे वागस त्यानं तो ऐकस. 32 जन्मांधना डोया कोणी उघडात,
अस युगना सुरवात पाईन कधीच ऐकामा येल नव्हतं. (aiōn g165) 33 हाऊ
जर देवपाईन नही ऱ्हाता तर ह्यानाघाई काहीच व्हतं नही." 34 त्यासनी
त्याले सांगं, "तु तर पापमाच जन्मेल शे अनी तु आमले शिकाडस का?" मंग
त्यासनी त्याले सभास्थानमातीन बाहेर हाकली दिधं. 35 त्यासनी त्याले बाहेर
हाकली दिधं, हाई ऐकावर येशुनी त्याले भेटीन ईचारं, "तु मनुष्यना पोऱ्यावर
ईश्वास ठेवस का?" 36 त्या माणुसनी उत्तर दिधं, "प्रभुजी, असा तो कोण शे
की मी त्यानावर ईश्वास ठेऊ!" 37 येशुनी त्याले सांगं, "तु त्याले दखेल शे
अनी तो एक असा शे जो आते तुनासंगे बोली राहीना." 38 तो बोलना,
"प्रभुजी! मी ईश्वास ठेवस" अनी त्यानी येशु समोर नमन करं. 39 तवय येशु
बोलना, "मी न्यायनिवाडा कराकरता या जगमा वनु, यानाकरता की ज्यासले
दखास नही त्यासनी दखावं, अनी ज्यासले दखास त्यासनी अंधयं व्हावं."
40 परूशीसमातील काहीजण त्यानाजोडे व्हतात त्यासनी हाई ऐकीन त्याले
ईचारं, "आम्हीन बी आंधया शेतस का?" 41 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं,
"जर तुम्हीन आंधया ऱ्हातात तर तुमनामा कोणतच पाप नही ऱ्हातं; पण
आमले दखास अस तुम्हीन आते म्हणतस, म्हणीन तुमनं पाप तसच ऱ्हास."

10 येशु बोलना, "मी तुमले खरंखरं सांगस, जो मेंढरसना वाडामा दारघाई
मझार नही जाता दुसरी कडतीन चढीन जास तो चोर अनी लुटारू शे."
2 जो दारमाईन मझार जास तो मेंढरसना मेंढपाय शे. 3 व्दारपाळ त्यानाकरता
दार उघडस; मेंढरं त्यानी वाणी ऐकतस, तो आपला मेंढरसले ज्याना त्याना
नावतीन हाक मारस अनी त्यासले बाहेर लई जास. 4 अनी जवय तो आपला
सर्व मेंढरं बाहेर काढानंतर तो त्यासनापुढे चालस, अनी मेंढरं त्याना मांगे
चालतस, कारण त्या त्यानी वाणी वळखतस 5 त्या परकाना मांगे जावावुत
नही; तर त्यानापाईन पयतीन, कारण त्या परकानी वाणी वळखतस नही. 6
हाऊ दृष्टांत येशुनी त्यासले सांगा, तरी ज्या गोष्टी तो त्यासनासंगे बोलना त्या
काय शेतस हाई त्यासले समजनं नही. 7 यामुये येशु त्यासले परत बोलना,
"मी तुमले खरंखरं सांगस; की मी मेंढरंसना दार शे. 8 ज्या मना पहीले वनात
त्या सर्व चोर अनी लुटारू शेतस, त्यासनी आज्ञा मेंढरंसनी ऐकी नही. 9
मी दार शे; मनाद्वारे कोणी मझार जाई तर त्या वाचतीन; त्या मझार येतीन
अनं बाहेर जातीन अनी त्यासले चारा खावाले भेटी. 10 चोर येस तो फक्त
चोरी, घात अनी नाश कराना या हेतुतीन येस; मी यानाकरता येल शे की,
त्यासले जिवन भेटावं अनी भरपुर भेटावं." 11 "मीच उत्तम मेंढपाय शे,
उत्तम मेंढरंसकरता आपला जीव देस. 12 जो मेंढपाय नही अनी ज्याना
स्वतःना मेंढरं नहीत, असा मजुर जो ऱ्हास, तो लांडगाले येतांना दखीन पळी
जास; अनी लांडगा त्यासनावर झडप घालीन मेंढरसनी दाणादाण करस. 13
मजुर पळी जास कारण तो मजुरच शे अनी त्याले मेंढरंसनी काळजी नही.
14 मी उत्तम मेंढपाय शे, मना मेंढरंसले मी वळखस अनी मना मेढरं माले

वळखतस. 15 तसच जसं बाप माले वळखस अनी मी बापले वळखस अनी
मी मेंढरंसनाकरता मना जीव देस. 16 ज्या मेंढवाडामधला नहीत असा मना
दुसरा बी मेंढरं शेतस, माले त्यासले बी आणनं शे; त्या मनी वाणी ऐकतीन,
मंग एक कळप, एक मेंढपाय अस व्हई." 17 "बाप मनावर प्रेम करस
कारण की, मी मना जीव परत लेवाकरता देस. 18 कोणी मनाकडतीन जिवन
हिसकावु नही शकस, तर मी ते स्वतःवहीन देस; माले जिवन देवाना बी
अधिकार शे अनी ते परत लेवाना बी अधिकार शे, हाई आज्ञा माले मना
बापकडतीन प्राप्त व्हयेल शे." 19 या शब्दसवरतीन यहूदी लोकसमा परत फुट
पडनी. 20 त्यासनामातीन बराचजन बोलनात, "त्याले भूत लागेल शे! तो
येडा शे! त्यानं तुम्हीन का बरं ऐकतस?" 21 पण बाकीना बोलनात, "ह्या
वचनं भूत लागेलना नहीत, भूतले आंधयाना डोया उघडता येतस का?" 22
जवय हिवाळा व्हता तवय यरूशलेममा मंदिरना अर्पणना सण साजरा व्हई
राहिंता. 23 अनी येशु मंदिरमझार शलमोनना वरांडामा फिरी राहींता, 24
तवय यहूदी लोकसनी त्याले घेरी लिधं अनी सांगं, "तु कोठपावत आमले
संशयमा ठेवशी? तु ख्रिस्त व्हशी तर आमले स्पष्ट सांग." 25 येशुनी त्यासले
उत्तर दिधं, "मी तुमले सांगं तरी तुम्हीन ईश्वास ठेवतस नही; ज्या कामे
मी मना बापना अधिकारतीन करस त्या मनाबद्दल साक्ष देतस; 26 तुम्हीन
ईश्वास ठेवतस नही, कारण तुम्हीन मना मेंढरंसपैकी नही 27 मना मेंढरं मनी
वाणी ऐकतस; मी त्यासले वळखस अनं त्या मनामांगे येतस. 28 मी त्यासले
सार्वकालिक जिवन देस, त्यासना कधीच नाश व्हवाव नही, अनी कोणी
त्यासले मनाकडतीन हिसकाई लेवाव नही. (aiōn g165, aiōnios g166) 29
ज्यानी त्या माले देयल शेतस तो मना बाप सर्वातीन मोठा शे अनी बापकडतीन
त्यासले कोणाघाईच हिसकाईन लई जाता येवाव नही. 30 मी अनी बाप
एकच शे." 31 तवय यहूदी लोकसनी त्याले दगडमार कराकरता परत दगडी
उचलात. 32 येशुनी त्यासले सांगं, "मी बापनी सांगेल बराचसा चांगला
कामे तुमले दखाडेल शेतस; त्यामातीन कोणता काममुये तुम्हीन मानावर
दगडमार कराले दखी राहिनात?" 33 त्यासनी त्याले उत्तर दिधं, "चांगला
कामसकरता आम्हीन तुले दगडमार करतस नही, पण तु देवनी निंदा करस
त्याकरता, तु मानव राहीसन स्वतःले देव म्हणी लेस यानाकरता." 34 येशुनी
त्यासले उत्तर दिधं, "तुमना नियमशास्त्रमा असं लिखेल शे, ज्यामा देव सांगसं
की, 'तुम्हीन देव शेतस.'" 35 आमले माहीत शे की, शास्त्रमा जे म्हणेल शे ते
सत्य शे, ज्यासले देवनं वचन प्राप्त व्हयनं त्यासले त्यानी देव म्हणेल शे. 36
तर ज्याले बापनी नेमीन जगमा धाडं त्याले म्हणजे माले, मी देवना पोऱ्या शे
अस सांगामुये, मी देवनी निंदा करस अस तुम्हीन म्हणतस का? 37 मी मना
बापनी सोपेल कामे करस नही व्हई तर मना ईश्वास करू नका. 38 पण मी
जर काम करस तरी मना ईश्वास करू नका, पण त्या कामसमुये तरी ईश्वास
ठेवा अनी वळखीन समजी ल्या की, "बाप मनामा शे अनी मी बापमा शे."
39 त्या परत त्याले धराले दखु लागनात, पण येशु त्यासना हातमातीन निसटीन
निंघी गया. 40 येशु परत यार्देन नदीना पलीकडे, योहान बाप्तिस्मा करे त्या
ठिकाणवर गया अनं तठे राहीना. 41 तवय त्यानाकडे बराचसा लोके वनात;
त्या बोलनात, "योहाननी काही चमत्कार करात नही खरं शे; पण योहाननी
यानाबद्दल जे काही सांगेल व्हतं ते सर्व खरं शे." 42 तठे बराचसा लोकसनी
त्यानावर ईश्वास ठेवा.

11 मरीया अनी तिनी बहिणी मार्था यासना बेथानी गावमधला लाजरस
नावना एक माणुस आजारी व्हता. 2 जी मरीयानी प्रभुना पायले सुगंधी
तेल लावं अनी त्या आपला केससघाई पुसात; तिना हाऊ आजारी पडेल
लाजरस भाऊ व्हता. 3 यामुये त्या बहिणीसनी येशुले सांगीन धाडं की;
"प्रभुजी, ज्यानावर तुमनं प्रेम शे तो आजारी शे." 4 हाई ऐकीन येशु बोलना,
"हाऊ आजारना शेवट लाजरसनं मरण नही शे; तर देवना गौरवकरता म्हणजे
त्यानाद्वारे देवना पोऱ्यानं गौरव व्हवाले पाहिजे म्हणीन शे." 5 मार्था, तिनी
बहिण अनी लाजरस यासनावर येशुनी प्रिती व्हती. 6 लाजरस आजारी शे हाई
बातमी भेटनी तरी बी तो व्हता त्याच ठिकाणवर आखो दोन दिन राहीना.
7 त्यानंतर त्यानी शिष्यसले सांगं, "आपण परत यहूदीयामा जावुत." 8
शिष्य त्यासले बोलनात, "गुरजी, काही दिन पहिले यहूदी लोके तुमनावर
दगडमार कराले दखी राहींतात; तरी तुम्हीन परत तठे जावाना ईचार करी
राहिनात का?" 9 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, "दिनना बारा तास शेतस का
नही? कोणी दिनमा चालस तर त्याले ठेच लागस नही, कारण तो या जगना
प्रकाश दखस. 10 पण कोणी रातमा चालस तर त्याले ठेच लागस, कारण
त्यानाकडे प्रकाश नही." 11 ते बोलानंतर येशुनी त्यासले सांगं, "आपला मित्र
लाजरस झोपेल शे, मी त्याले झोपमाईन ऊठाडाले जास." 12 यावरतीन
शिष्य त्याले बोलनात, "प्रभुजी, जर तो झोपेल व्हई तर वाची जाई." 13
येशु लाजरसना मरणबद्दल अस बोलना व्हता, पण तो झोपबद्दल बोली राहीना
अस त्यासले वाटनं. 14 यामुये येशुनी त्यासले उघड सांगं, "लाजरस मरेल
शे, 15 अनी मी तठे नव्हतु म्हणीन तुमनामुये माले आनंद वाटस, यानाकरता
की तुम्हीन ईश्वास ठेवाले पाहिजे, चला आपण त्यानाकडे जावुत." 16
यामुये ज्याले दिदूम म्हणेत तो थोमा आपला जोडीदारसले म्हणजे बाकीना
शिष्यसले बोलना, "आपण बी यानासंगे मराले जावानं!" 17 जवय येशु वना
तवय त्याले माहीत पडनं की लाजरसले चार दिन पहिलेच कबरमा ठेयेल
व्हतं. 18 बेथानी गाव यरूशलेमपाईन सुमारे सव्वातीन किलोमीटर वर व्हतं,
19 तठे मार्था अनी मरीया यासनाकडे त्यासना भाऊबद्दल सांत्वन कराकरता
यहूदीयामातील बराच लोके त्यासनाकडे येल व्हतात. 20 येशु ई राहीना हाई
ऐकताच, मार्था त्याले भेटाले गयी, मरीया घरमाच राहीनी. 21 मार्था येशुले
बोलनी, "प्रभुजी, तुम्हीन आठे राहतात तर मना भाऊ नही मरता! 22 पण
तरी आते बी तुम्हीन जे काही देवजोडे मांगशात ते देव तुमले दि, हाई माले
माहीत शे." 23 येशुनी तिले सांगं, "तुना भाऊ परत जिवत व्हई." 24 मार्था
त्याले बोलनी, "तो शेवटला दिनले पुनरूत्थानना येळले परत जिवत व्हई
हाई माले माहीत शे." 25 येशुनी तिले सांगं, "पुनरूत्थान अनी जिवन मीच
शे; जो मनावर ईश्वास ठेवस तो मरेल व्हई तरी जगी; 26 अनी जो जिवत
शे अनं मनावर ईश्वास ठेवस तो कधीच मरावं नही; यावर तु ईश्वास ठेवस
का?" (aiōn g165) 27 ती त्याले बोलनी, "हो, प्रभुजी! जो जगमा येणारा
देवना पोऱ्या ख्रिस्त तो तुम्हीनच शेतस, असा ईश्वास मी धरेल शे." अस
बोलीन ती निंघी गई. 28 मंग मार्थानी तिनी बहिण मरीयाले बाजुले बलाईन

सांगं, “गुरजी येल शेतस, अनी त्या तुले बलाई राहीनात.” 29 हाई ऐकताच
ती लगेच फटकामा ऊठीसन त्यानाकडे गई. 30 येशु अजुन गावमा येल
नव्हता, मार्था त्याले भेटनी तठेच तो व्हता. 31 ज्या यहूदी लोके मरीयाजोडे
घरमा बठेल व्हतात अनं तिनं सांत्वन करी राहींतात त्यासनी तिले पटकन
ऊठीसन बाहेर जातांना दखीन, ती कबरकडे रडाले जाई राहीनी अस समजीन
त्या तिनामांगे गयात. 32 येशु व्हता तठे मरीया येवावर त्याले दखीन ती
त्याना पाया पडनी अनी त्याले बोलनी, “प्रभुजी, तुम्हीन आठे राहतात, तर
मना भाऊ नही मरता!” 33 येशुनी तिले अनी तिनासंगे येल यहूदी लोकसले
रडतांना दखीसन त्यानं मनं भलतच व्याकुळ व्हयनं अनं तो दुःखी व्हयना. 34
अनी बोलना, “तुम्हीन त्याले कोठे ठेल शे?” त्या त्याले बोलनात, “प्रभुजी,
ईसन दखा” 35 येशु रडना. 36 यावरतीन यहूदी लोके बोलनात, “दखा, यानं
त्यानावर कितलं प्रेम व्हतं!” 37 पण त्यासनामातीन बराचजन बोलनात,
“ज्यानी आंधयासना डोया उघडात त्यानामा, ह्यानी मराले नको, अस करानी
शक्ती नव्हती का?” 38 परत येशु मनमा व्याकुळ व्हईसन कबरकडे वना; ती
एक गुहा व्हती, अनी तिना तोंडवर धोंड ठेल व्हती. 39 येशुनी सांगं, “धोंड
काढा!” त्या मरेल माणुसनी बहिण मार्था त्याले बोलनी, “प्रभुजी, आते त्याले
दुर्गंधी येत व्हई, कारण त्याले चार दिन व्हयेल शेतस!” 40 येशुनी तिले सांगं,
“तु ईश्वास धरशी तर देवनं गौरव दखशी अस मी तुले सांगेल नव्हतं का?”
41 यावरतीन त्यासनी धोंड काढी; तवय येशुनी नजर वर करीसन सांगं,
“हे पिता, तु मनं ऐकं म्हणीन मी तुना आभार मानस; 42 माले माहीत शे
तु कायम मनं ऐकस, तरी बी जी लोकसनी गर्दी मना आजुबाजू उभी शे
त्यासनाकरता मी बोलनु, यानाकरता की तु माले धाडेल शे असा त्यासनी
ईश्वास कराले पाहिजे” 43 अस बोलीन त्यानी मोठा आवाजमा हाक मारीन
बोलना, “लाजरस, बाहेर ये!” 44 तवय तो मरेल माणुस बाहेर वना, त्याना
हात पाय प्रेतवस्त्रसघाई बांधेल अनी तोंड स्मालघाई गुंढाळेल व्हतं. येशुनी
त्यासले सांगं, “याले मोकळ करा अनी जाऊ घा.” 45 मरीयाकडे ज्या लोके
येल व्हतात त्यासनी दखं की येशुनी काय करं, अनी त्यासनापैकी बराच
जणसनी त्यानावर ईश्वास ठेवा. 46 पण बराच जणसनी परूशी लोकसकडे
जाईन येशुनी काय करं ते त्यासले सांगं. 47 यावरतीन मुख्य याजकसनी अनी
परूशीसनी सभा भराईन सांगं, “आपण काय करी राहीनुत? कारण तो माणुस
बराच चमत्कार करस! 48 आपण त्याले असच सोडं तर सर्व लोके त्यानावर
ईश्वास ठेवतीन अनी रोमी अधिकारी ईसन आपलं मंदिर अनी आपला राष्ट्रना
नाश करतीन!” 49 तवय त्यासनामा कैफा नावना कोणतरी माणुस त्या वरीसले
मुख्य याजक व्हता; तो त्यासले बोलना, “तुमले काहीच समजस नही! 50
तुम्हीन हाई बी ध्यानमा लेतस नही की, प्रजाकरता एक माणुसनी मरानं अनी
सर्वा राष्ट्रना नाश व्हवानं टळी जावं हाई तुमना हितनं शे.” 51 हाई तो आपला
मननं बोलना नहीं; पण त्या वरीस तो मुख्य याजक असतांना भविष्यवाणी
करी की, येशु आपला राष्ट्रकरता मरावं शे, 52 अनी फक्त राष्ट्रकरता नही,
तर यानाकरता त्यानी देवना पांगाई जायेल लोकसले जमाडीन एक करानं.
53 त्या दिनपाईन यहूदी अधिकारीसनी येशुले मारी टाकाना निश्चय करा.
54 यामुये येशु तवयपाईन यहूदी लोकसमा उघडपणे फिरना नही, तर तठेन
जंगलजोडेना प्रांतमाधला एफ्राईम नावना नगरमा गया, अनी तठे आपला
शिष्यसंगे राहीना. 55 तवय यहूदीसना वल्हांडण सण जोडे येल व्हता, अनी
बराच लोके वल्हांडण सणना पहिले धार्मीक प्रथानुसार स्वतःले शुध्द करी
लेवाकरता बाहेरगावतीन यरूशलेमले गयात. 56 त्यासनी येशुना शोध करा
अनी मंदिरमा उभा असतांना एकमेकसले बोलनात, “तुमले काय वाटतस? तो
सणले येवाव नही का?” 57 मुख्य याजकसनी अनी परूशीसनी येशुले धराना
हेतुतीन आदेश देयल व्हता की, येशु कोठे शे हाई एखादाले समजनं त्यानी
खबर देवानी.

12 मंग येशु वल्हांडणना पहिले सव दिन बेथानी गावले वना, ज्या
लाजरसले येशुनी मरेलसमाईन जिवत करेल व्हतं तो तठे व्हता. 2
तठे त्यानी त्यासनाकरता जेवण करं, तवय मार्था जेवण वाढी राहींती; अनी
लाजरस त्यासना पंगतमा बसेलसपैकी एक व्हता. 3 तवय मरीयानी अर्ध
लिटर शुध्द जटामांसीन मोलवान सुगंधी तेल लिसन येशुना पायले लावं अनी
आपला केससघाई त्याना पाय पुसात, तवय त्या सुगंधी तेलना वासघाई ते घर
भरी गयं. 4 येशुले धरी देणारा, त्याना शिष्यसमातील यहुदा इस्कर्योत नावना
एकजण बोलना, 5 “हाई सुगंधी तेल तिनशे चांदिना शिक्कासमा ईकीसन ते
गरीबसले का बरं दिधं नही?” 6 त्याले गरीबसनी काळजी व्हती म्हणीन तो
ते बोलना अस नही, तर तो चोर व्हता; त्यानाकडे पैसासनी थैली राहे अनी
तीमा जे काही टाकेत ते तो चोरी ले, म्हणीन तो अस बोलना. 7 यावरतीन
येशु बोलना, “मना उत्तरकार्यना दिनकरता ते तिले ठेवु घा. 8 कारण गरीब तर
कायमना तुमना जोडे शेतस, पण मी तुमना जोडे कायम राहसु अस नही.” 9
येशु तठे शे अस बराचसा यहूदी लोकसले समजनं अनी फक्त येशुकरता नही
तर ज्या लाजरसले त्यानी मरेल मातीन जिवत करं व्हतं त्याले बी दखाकरता
त्या वनात. 10 मुख्य याजकसनी लाजरसले बी मारी टाकाना निश्चय करा.
11 कारण त्यानामुये बराचसा यहूदी लोके त्यासले सोडीन येशुवर ईश्वास ठि
राहींतात. 12 दुसरा दिन सणले येल मोठी लोकसनी गर्दी येशु यरूशलेमले
ई राहीना हाई ऐकीन. 13 खजुरन्या फांघा लिसन त्यानी भेटकरता बाहेर
निंघनात, अनी गजर करीसन बोलनात, “होसान्ना! प्रभुना नावतीन येणारा!
इस्राएलसना राजा धन्यवादित असो!” 14 येशुले गधडानं धाकलं शिंगरू
भेटावर तो त्यानावर बसना, हाई शास्त्रमा लिखेलप्रमाणे घडनं ते अस, 15 “हे
सियोननी कन्या! भिऊ नको, दख तुना राजा, गाढवना शिंगरूवर बठीन येस.”
16 या गोष्टी त्याना शिष्यसले पहिले समजन्याच नहीत; येशुनं गौरवतीन
ऊठना तवय त्यासले याद वनं की, त्यानाबइल या गोष्टी लिखेल व्हत्यात
तसच लोकसनी त्यानासंगे करं. 17 त्यानी लाजरसले कबरमातीन बलाईन
मरेल मातीन जिवत करं त्या येळले जी लोकसनी गर्दी त्यानासंगे व्हती ती
गर्दी त्यानाबइल साक्ष दि राहींती. 18 यावरतीन बी लोके त्याले भेटाले
गयात, कारण त्यानी या चमत्कार करेल शेतस, अस त्यासनी ऐकेल व्हतं.
19 यामुये परूशी लोके एकमेकसले बोलनात, “तुमनं काहीच चाली नही
राहीनं हाई ध्यानमा ल्या! दखा, सर्व जग त्यानामांगे चाली राहीनं!” 20
सणमा उपासना कराले यरूशलेममा येल लोकसमा काही ग्रीक लोके व्हतात.
21 त्यासनी गालीलमातील बेथसैदा गावना फिलीप्प यानाजोडे ईसन ईनंती

करी की, “महाराज, आमनी येशुले भेटानी ईच्छा शे.” 22 फिलीप्पनी जाईन
अंद्रियाले सांगं तवय त्यासनी ईसन येशुले सांगं. 23 येशुनी त्यासले उत्तर
दिधं, “मनुष्यना पोऱ्याना गौरव होवानी येळ ई जायेल शे. 24 मी तुमले खरं
सांगस; गहुना दाणा जमीनमा पडीन मरना नही तर तो एकलाच रऱ्हास; अनी
तो मरना तर बरंच पिक देस. 25 जो आपला जीववर प्रेम करस तो त्याले
गमाडी; अनी जो या जगमा आपला जिवना व्देष करस तो त्यानं सार्वकालिक
जिवनकरता रक्षण करस. (aiōnios g166) 26 जर कोणी मनी सेवा करस तर
त्यानी मनामांगे येवानं, म्हणजे जठे मी शे तठे मना सेवक बी राही; कोणी मनी
सेवा करी तर पिता त्याना सन्मान करी.” 27 “आते मना जीव व्याकुळ व्हई
राहीना; आते मी काय बोलु? हे पिता, हाई येळपाईन मनं रक्षण कर; तरी बी
मी या येळकरताच येल शे. 28 हे पिता, तु तुना नावना गौरव कर!” तवय
अशी आकाशवाणी व्हयनी की, “मी तो गौरव करेल शे, अनी परत बी
गौरवसु.” 29 तवय ज्या लोके उभा व्हतात त्या आवाज ऐकीसन बोलनात,
ढगसमातीन गर्जना व्हयनी, बाकीना बोलनात, “त्यानासंगे देवदूत बोलनात.”
30 पण येशु त्यासले बोलना, “हाई वाणी मनाकरता नही तर तुमनाकरता
व्हयनी, 31 आते या जगना न्याय येळ शे, आते या जगना आधिकारीसले
बाहेर टाकाई जाई 32 माले पृथ्वीपाईन उच्च कर तर मी मनाकडे सर्वासले
ओढी लिसु.” 33 आपण कोणता मरणघाई मराव शेतस हाई सुचाडाकरता तो
अस बोलना. 34 यावरतीन लोके त्याले बोलनात, ख्रिस्त सर्वकाळ रऱ्हावाव
शे, अस आम्हीन नियमशास्त्रमा ऐकेल शे; तर मनुष्यना पोऱ्याले उच्च कराले
पाहिजे अस तुम्हीन कसं काय म्हणतस? हाऊ मनुष्यना पोऱ्या शे तरी कोण?
(aiōn g165) 35 यावरतीन येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “आखो थोडा येळ
तुमनामा प्रकाश शे, तुमले अंधारनी गाठाले नको म्हणीसन तुमनाकडे प्रकाश
शे तोपावत चाला, कारण जो अंधारमा चालस त्याले आपण कोठे जाई राहीनु
हाई समजत नही. 36 तुम्हीन प्रकाशना पोऱ्या व्हवाले पाहिजे म्हणीसन उजेड
शे तोपावत प्रकाशवर ईश्वास ठेवा.” येशु हाई सर्व बोलीसन निंघी गया अनी
त्यासनापाईन गुप्त राहीना. 37 त्यानी त्यांसनासमोर इतला चिन्ह करात तरी
त्यासनी त्यानावर ईश्वास ठेवा नही. 38 यानाकरता की यशया संदेष्टानी जी
गोष्ट सांगेल व्हती ती पुरी व्हवाले पाहिजे ती अशी की; “प्रभु, आम्हीन
करेल प्रचारवर कोणी ईश्वास ठेयल शे? परमेश्वरनी शक्ती कोणले प्रकट
व्हयेल शे?” 39 यामुये त्यासनाघाई ईश्वास ठेवाई नही राहीता, यशया
आखो बोलना; 40 “कधीच अस व्हवाले नको की, त्यासनी डोयासघाई
दखु नही, मनपाईन त्यासले समजाले नको, त्यासनी मनाकडे फिराले नको,
म्हणीसन त्यानी त्यासना डोया आंधया करेल शे अनं त्यासनं मन कठीण करेल
शे.” 41 यशयानी हाई यानाकरता बोलना की, त्यानी येशुनं गौरव दखं अनी
त्यानाबद्दल बोलना. 42 अस व्हतं तरी बी यहूदी अधिकारीसमातीन बराच
जणसनी त्यानावर ईश्वास ठेवा, पण आपले सभास्थानमातीन काढी टाकाले
नको म्हणीसन परूशी लोकससमोर त्यासनी हाई कबुल करं नही. 43 कारण
त्यासले देवकडला गौरवपेक्षा माणुसकडलं गौरव जास्त आवडनं. 44 येशु
मोठ्ठा आवाजमा बोलना, “जो मनावर ईश्वास ठेवस तो मनावर ईश्वास ठेवस
नही, तर ज्यानी माले धाडेल शे त्यानावर ठेवस. 45 अनी जो माले दखस, तो
ज्यानी माले धाडेल शे त्याले दखस. 46 मी जगमा प्रकाश म्हणीसन येल शे,
यानाकरता की मनावर ईश्वास ठेवणारा कोणी बी अंधारामा रऱ्हावाले नको. 47
मना वचनं ऐकीसन जो पाळस नही तर त्याना न्याय मी करस नही, कारण मी
जगना न्याय कराकरता नही तर, जगनं उध्दार कराकरता येल शे. 48 जो मना
अनी मना वचनसना स्विकार करस नही त्याना न्याय करनारा एकजण शे, जे
वचन मी सांगेल शे तेच शेवटला दिनले त्याना न्याय करी. 49 कारण मी मना
मननं बोलनु नही, तर मी काय सांगानं अनं काय बोलानं याबद्दल ज्या पितानी
माले धाडेल शे, त्यानीच माले आज्ञा देयल शे. 50 त्यानी आज्ञा सार्वकालिक
जिवन जोडे ली जास शे हाई माले माहीत शे, यामुये मी जे बी बोलस ते
पितानी सांगेलप्रमाणेच बोलस.” (aiōnios g166)

13 वल्हांडण सणना पहिले, या जगमाईन पिताकडे जावानी आपली येळ
येल शे हाई येशुनी समजी लिधं, अनी या जगमातील आपलासवर त्यानं
प्रेम व्हतं ते त्यानी शेवटपावत करं. 2 येशु अनी त्याना शिष्य संध्याकायनं
जेवण करी राहिता तवय शिमोनना पोऱ्या यहुदा इस्कर्योत याना मनमा त्याले
धरी देवानं अस सैतानंनी पहिलेच घाली देयल व्हतं 3 तवय आपला हातमा
पितानी सर्वकाही देयल शे, आपण देवकडतीन वनु अनी देवकडे जाई राहीनु,
4 हाई वळखीसन जेवण करतांना येशु जेवणवरतीन ऊठना, त्यानी आपला
कपडा काढी ठेवात अनी रूमाल लिसन कंबरले गुंडाळी लिधा. 5 मंग तो
एक भांडामा पाणी लिसन शिष्यसना पाय धवु लागना, अनी कंबरले गुंडाळेल
रूमालघाई ते पुसू लागना. 6 तो शिमोन पेत्रकडे वना, तवय तो त्याले बोलना,
“प्रभुजी, तुम्हीन मना पाय धुतस का?” 7 येशुनी उत्तर दिधं, “मी करस
ते तुले आते कळाव नही, ते पुढे कळी.” 8 पेत्र त्याले बोलना, “तुम्हीन
कधीच मना पाय धुवाले नको!” येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “मी तुना पाय
जर नही धुवात तर मनासंगे तुले वाटा नही.” (aiōn g165) 9 शिमोन पेत्र
त्याले बोलना, “प्रभुजी, मना फक्त पायच धुवू नका, तर हात अनी डोकं बी
धुवा.” 10 येशुनी त्याले सांगं, “ज्यानं आंग धोवायेल शे त्याले पायशिवाय
काहीच धुवानी गरज नही, तो पुरा शुध्द शे, अनी तुम्हीन शुध्द शेतस, तरी
सर्वाजन नही.” 11 कारण आपले धरी देणार माणुस त्याले माहीत व्हता,
यावरतीन तो बोलना, “तुम्हीन सर्वाच शुध्द नही.” 12 मंग त्यासना पाय
धुवानंतर, आपला कपडा घालीसन येशु बसना अनी त्यानी त्यासले सांगं,
“मी तुमले काय करं हाई तुमले समजनं का? 13 तुम्हीन माले गुरू अनं प्रभु
अस म्हणतस, ते बराबर म्हणतस, कारण मी तसाच शे. 14 यामुये जो मी
तुमना प्रभु अनं गुरू, तुमना पाय धुवात तर तुम्हीन एकमेकसना पाय धुवालेच
पाहिजे. 15 हाऊ मी तुमले एक कित्ता घाली देयल शे, जसं मी तुमले करं तसं
तुम्हीन कराले पाहिजे. 16 मी तुमले खरंखरं सांगस दास आपला धनीपेक्षा
थोर नही, अनी जो धाडेल तो धाडणारापेक्षा थोर नही. 17 या गोष्टी तुमले
माहीत शेतस अनी जर त्यानामायक तुम्हीन चालशात, तर तुम्हीन धन्य शेतस.
18 मी तुमना सर्वासबद्दल बोली नही राहीनु, ज्या मी निवाडेल शे त्या माले
माहीत शे तरी ‘जो मनी भाकर खास त्यानी मनावर आपली टाच उचलेल शे’
असा जो शास्त्रलेख शे तो पुरा व्हयेल शे. 19 हाई मी तुमले आते म्हणजे
हाई व्हवाना पहिले सांगस, यानाकरता की जवय हाई व्हई तवय तुम्हीन

ईश्वास धराले पाहिजे की ‘मी तो शे.’ 20 मी तुमले खरंखरं सांगस की मी
धाडस त्याना जो स्विकार करस तो मना स्विकार करस, अनी जो माले
स्विकारस, तो ज्यानी माले धाडं, त्याले स्विकारस.” 21 अस बोलानंतर
येशु आत्मातीन व्याकुळ व्हयना अनं बोलना, “मी तुमले खरंखरं सांगस,
तुमनामधला एकजण माले धरी देवाव शे.” 22 तो कोणबइल बोली राहीना
हाई शंकातीन शिष्य एकमेकसकडे दखु लागनात. 23 तवय ज्यानावर येशुनी
प्रिती व्हती असा त्याना शिष्यसमाधला एकजण येशुना जोडेच बठेल व्हता.
24 तो शिमोन पेत्र इशारा करीसन बोलना, “तो ज्यानाबइल बोली राहिना तो
कोण शे हाई आमले सांग.” 25 तवय तो तसाच येशुना जोडे असतांना मांगे
फिरीन त्याले बोलना, “प्रभुजी तो कोण शे?” 26 येशुनी उत्तर दिधं, “ज्याले
मी घास बुचकाळीसन दिसु तोच तो शे.” मंग त्यानी घास बुचकाळीसन
शिमोन इस्कर्योतना पोऱ्या यहुदा इस्कर्योत याले दिधा. 27 मंग घास देवावर
सैतान त्यानामा घुसना, मंग येशुनी त्याले सांगं, “जे तु कराव शे ते लवकर
कर!” 28 त्यानी त्याले अस का बरं सांग हाई जेवणले बठेलसपैकी कोणलेच
समजनं नही. 29 यहुदाजोडे पैसाना थैली व्हती, यामुये सणकरता आपले
काही लेनं व्हई ते ईकत लेवाकरता किंवा गरीबसले काही देनं व्हई म्हणीसन
येशुनी त्याले सांग व्हई, अस बराच जणसले वाटनं. 30 मंग घास लेताच तो
लगेच बाहेर गया, तवय रातनी येळ व्हती. 31 तो बाहेर जावानंतर येशुनी
सांगं, आते मनुष्यना पोऱ्यानं गौरव व्हयेल शे अनी त्यानामा देवनं गौरव
व्हयेल शे. 32 जर देवनं गौरव त्यानाकडतीन प्रकट व्हयेल शे, तर देव
बी आपलाकडतीन त्यानं गौरव प्रकट करी अनी लवकर करी. 33 अहो
पोऱ्यासवन, मी आखो थोडा येळ तुमनासंगे शे, तुम्हीन मना शोध करशात
अनी जसं मी यहूदी अधिकारीसले सांगं की, जठे मी जासु तठे तुमनाघाई
येवावनार नही, तसच मी तुमले बी सांगस, 34 अनी मी तुमले नवी आज्ञा देस
की; तुम्हीन एकमेकसवर प्रिती करानी, जशी मी तुमनावर प्रिती करी तशी
तुम्हीन एकमेकसवर प्रिती करानी. 35 तुमनी एकमेकसवर प्रिती राहीनी
म्हणजे त्यावरतीन सर्व वळखतीन की, तुम्हीन मना शिष्य शेतस. 36 शिमोन
पेत्र त्याले बोलना, “प्रभुजी, तुम्हीन कोठे जाई राहीनात?” येशुनी उत्तर दिधं,
“जठे मी जास तठे आते तुनाघाई मनामांगे येवावनार नही; तरी यानानंतर
येशी.” 37 पेत्र त्याले बोलना, “प्रभुजी, मनाघाई तुमना मांगे आत्तेच का बरं
येवावनार नही? मी तुमनाकरता मना जीव दिसु!” 38 येशुनी त्याले उत्तर
दिधं, “काय, मनाकरता तु तुना जीव देशी? मी तुले खरंखरं सांगस, तु माले
तीनदाव नकारस नही तोपावत कोंबडा कोकावणार नही.”

14 येशुनी त्यासले सांग, “तुम्हीन मनमा नाराज व्हवु नका; देववर ईश्वास
ठेवा अनी मनावर बी ईश्वास ठेवा. 2 मना बापना घरमा राहवाले
भरपूर जागा शे, नही राहत्यात तर मी तुमले सांगतु, मी तुमनाकरता जाग तयार
कराले जाई राहीनु. 3 अनी मी जाईसन तुमनाकरता जाग तयार करी म्हणजे
परत ईसन तुमले आपलाजोडे लिसु, यानाकरता की जठे मी शे तठे तुम्हीन बी
ऱ्हावाले पाहिजे. 4 मी जास तिकडली वाट तुमले माहीत शे.” 5 थोमा
त्याले बोलना, “प्रभु, तुम्हीन कोठे जातस हाई आमले माहीत नही, मंग तठे
येवाकरता आमले वाट कशी माहीत राही?” 6 येशुनी त्याले सांगं, “मार्ग,
सत्य अनी जिवन मीच शे; मनाजोडे येवाशिवाय पिताकडे कोणीच जास नही.
7 मी कोण शे हाई जर तुम्हीन वळखतात तर मना पिताले बी वळखतात;
आठेन पुढे तुम्हीन त्याले वळखतस अनं तुम्हीन त्याले दखेल बी शे.” 8
फिलीप्प त्याले बोलना, “प्रभु, पिता आमले दखाडा म्हणजे आमले भरपूर
शे.” 9 येशुनी त्याले सांगं, “फिलीप्प, मी इतका काळ तुमनासंगे व्हतु तरी तु
माले वळखतस नही का? ज्यानी माले दखं त्यानी पिताले दखं शे; तर ‘पिता
आमले दखाडा,’ हाई तु कसं म्हणस? 10 मी पितामा अनी पिता मनामा शे
असा ईश्वास तु धरस नही का? ज्या गोष्टी मी तुमले सांगस त्या मी आपला
मनन्या सांगस नही तर मनामा राहनारा पिता स्वतःना कामे करस. 11 मी
पितामा अनी पिता मनामा ऱ्हास हाई मना शब्द खरा माना, नहीतर मना
काममुये तरी मनं खरं माना. 12 मी तुमले खरंखरं सांगस, मी ज्या कृत्ये
करस त्या मनावर ईश्वास ठेवनारा बी करी, अनी त्यानापेक्षा मोठा करी,
कारण मी पिताकडे जास. 13 तुम्हीन जे काही मना नावतीन मांगशात ते मी
करसु, यानाकरता की पोऱ्यामा पितानं गौरव व्हवाले पाहिजे. 14 तुम्हीन मना
नावतीन मनाकडे काही बी मांगशात तर ते मी करसु.” 15 मनावर तुमनी प्रिती
व्हई तर मन्या आज्ञा पाळशात. 16 मी पिताले ईनंती करसु, मंग तो तुमले
दुसरा कैवारी दि; त्यानी तुमनासंगे सदासर्वदा ऱ्हावाले पाहिजे म्हणीसन. (aiōn
g165) 17 जो सत्यना आत्मा तो देवना सत्यले प्रकट करस, त्याले जगना
लोकसघाई लेवावनार नही, तुम्हीन त्याले दखशात, तुम्हीन त्याले वळखशात,
कारण तो तुमनामा ऱ्हास अनी तुमनामा वस्ती करीसन राही. 18 मी तुमले
अनाथ असा सोडावं नही, तुमनाकडे परत ईसु. 19 आखो थोडाच येळ शे मंग
जग माले आखो दखाव नही, तरी तुम्हीन दखशात; कारण मी जिवत शे अनी
तुम्हीन बी जिवत राहशात; 20 त्या दिन तुमले समजी की मी आपला पितामा,
तुम्हीन मनामा अनी मी तुमनामा शे. 21 “ज्यासनाजोडे मन्या आज्ञा शेतस
अनं ज्या त्या पाळतस त्याच मनावर प्रिती करनारा शेतस, अनी ज्या मनावर
प्रिती करतस मना पिता बी त्यासनावर प्रिती करस, मी बी त्यासनावर प्रिती
करसु अनं स्वतः त्यासले प्रकट व्हसु.” 22 यहुदा त्याले बोलना, “प्रभु, अस
काय व्हयनं की तुम्हीन स्वतः आमले प्रकट व्हशात अनी जगले प्रकट व्हणार
नही?” 23 येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “ज्यानं मनावर प्रेम व्हई” तर तो मनी
शिकवन पाळी अनी मना पिता त्यानावर प्रेम करी अनी आम्हीन त्यानाकडे
ईसन त्यानासंगे वस्ती करीसन राहसु. 24 मनावर कोणं प्रेम नही तर तो मनी
शिकवन पाळाव नही, जी शिकवन तुम्हीन ऐकतस ती मनी नही, ज्या पितानी
माले धाडेल शे त्याना शेतस. 25 मी तुमना जोडे राही राहीतु तवय तुमले या
गोष्टी सांगेल शेतस. 26 तरी ज्याले पिता मना नावतीन धाडी तो कैवारी म्हणजे
पवित्र आत्मा तुमले सर्व शिकाडी अनी ज्या गोष्टी मी तुमले शिकाड्यात त्या
सर्वासनी तुमले आठवण करी दि. 27 मी तुमले शांती दि ठेवस, हाई मनी
स्वतःनी शांती ती तुमले देस, जसं जग देस तसं मी तुमले देस नही, तुमनं
अंतःकरण अस्वस्थ अनी भयबीत व्हवाले नको म्हणीसन. 28 मी जास, अनी
तुमनाकडे परत येसु अस जे मी तुमले सांगं ते तुम्हीन ऐकं, मनावर तुमनी
प्रिती ऱ्हाती तर मी पिताकडे जाई राहीनु यानी तुमले खूशी वाटती, कारण
मना पिता मनापेक्षा थोर शे. 29 त्या गोष्टी व्हई तवय तुम्हीन ईश्वास धराले

पाहिजे, म्हणीसन ते व्हवाना पहिले आत्तेच मी तुमले सांगेल शे. 30 यापुढे मी
जास्त तुमनासंगे बोलावं नही, कारण जगना अधिकारी येस; तरी मनामा त्यानं
काहीच नही. 31 पण मी पितावर प्रिती करस अनी पितानी जशी माले आज्ञा
दिधी तसं मी करस, हाई जगनी वळखावं म्हणीसन अस व्हस, "ऊठा, आपण
आठेन जाऊत."

15 मी खरा द्राक्षवेल शे अनी मना बाप माळी शे. 2 फळ न देणारा प्रत्येक
फाटा तो मनामातीन काढी टाकस अनी फळ देणारा फाटाले जास्तीना
फळ येवाले पाहिजे म्हणीसन तो त्या प्रत्येकसले साफसुफ करस 3 जे वचन
मी तुमले सांगेल शे त्यामुये तुम्हीन पहिला पाईनच शुध्द व्हयेलच शेतस. 4
तुम्हीन मनामा राहा अनी मी तुमनामा ऱ्हास, जसं फाटा वेलमा ऱ्हावाशिवाय
त्याले स्वतःव्हईसन फळ देता येस नही तसं मनामा ऱ्हावाशिवाय तुमले बी
फळ देता येवाव नही. 5 मी वेल शे तुम्हीन फाटा शेतस जो मनामा ऱ्हास, तो
बरंच फळ देस; कारण मनापाईन येगळं राहीनात तर तुमले काहीच करता
येवाव नही. 6 जर कोणी मनामा राहीना नही तर त्याले तुटेल फाटानामायक
बाहेर टाकतस, अनं तो वाळाई जास; मंग त्यासले गोया करीसन आगमा
टाकतस अनं त्या जळी जातस. 7 तुम्हीन मनामा राहीनात अनी मना वचनं
तुमनामा राहीनात, तर जे काही तुमले पाहिजे व्हई ते मांगा म्हणजे तुमले ते
भेटी जाई. 8 तुम्हीन बरंच फळ दिधं तर पितानं गौरव व्हई अनी तुम्हीन
मना शिष्य व्हशात. 9 जशी पितानी मनावर प्रिती करी तशी मी बी तुमनावर
प्रिती करेल शे, तुम्हीन मनी प्रितीमा राहा. 10 जसं मी मना पितान्या आज्ञा
पाळीसन त्यानी प्रितीमा ऱ्हास, तसं तुम्हीन मन्या आज्ञा पाळ्यात तर मनी
प्रितीमा राहशात. 11 मना आनंद तुमनामा ऱ्हावाले पाहिजे अनी तुमना आनंद
परीपुर्ण व्हवाले पाहिजे म्हणीसन मी तुमले या गोष्टी सांगेल शेतस. 12 जशी
मी तुमनावर प्रिती करी तशी तुम्हीन एकमेकसवर प्रिती करानी अशी मनी
आज्ञा शे. 13 आपला मित्रकरता आपला जीव देवाना यानापेक्षा कोणी प्रिती
मोठी नही. 14 मी तुमले जे काही सांगस ते जर तुम्हीन करशात तर तुम्हीन
मना मित्र शेतस. 15 मी आत्तेपाईन तुमले दास म्हणस नही, कारण धनी काय
करस ते दासले माहीत नही ऱ्हास. पण मी तुमले मित्र म्हणेल शे, कारण जे
काही मी आपला पिताकडतीन ऐकी लिधं ते सर्व मी तुमले सांगेल शे. 16
तुम्हीन माले निवाडेल नही, तर मी तुमले निवाडेल अनी नेमेल शे, यामा हेतु
हाऊ की तुम्हीन जाईसन फळ घाव अनं तुमनं फळ टिकावं; अनी जे काही
तुम्हीन मना नावतीन पिताकडे मांगशात ते त्यानी तुमले घावं. 17 तुम्हीन
एकमेकसवर प्रिती कराले पाहिजे म्हणीसन मी तुमले या आज्ञा करस. 18 जग
तुमना व्देष करस, तर तुमना व्देष कराना पहिले त्यानी मना बी करा हाई
तुमले माहीत शे. 19 तुम्हीन जगना राहता तर जग आपलासवर प्रिती करतं,
पण तुम्हीन जगना नही; मी तुमले जगमाईन निवाडेल शे, म्हणीसन जग तुमना
व्देष करस. 20 दास धनीपेक्षा मोठा नही. अस जे वचन मी तुमले सांगं त्यानी
आठवण करा, त्या मनामांगे लागनात तर तुमना बी मांगे लागतीन; त्यासनी
मना वचनं पाळात तर तुमना बी पाळतीन. 21 पण त्या मना नावकरता हाई
सर्व तुमले करतीन, कारण ज्यानी माले धाडेल शे त्याले त्या वळखतस नही.
22 मी येतु नही अनं त्यासनासंगे बोलतु नही तर त्या पापना दोषी नही ऱ्हातातं;
पण आते त्यासले आपला पाप बद्दल निमित्त सांगता येवाव नही. 23 जो मना
व्देष करस तो मना पिता बी व्देष करस. 24 ज्या कामे दुसरानी कोणी करात
नही त्या कामे मी त्यासनामा करतु नही तर त्या पापना दोषी ऱ्हातं नही, पण
आते त्यासनी माले अनी मना पिताले बी दखेल शे अनं आमना व्देष करेल शे.
25 "तसं तर विनाकारण त्यासनी मना व्देष करा" अस जे वचन त्यासना
शास्त्रमा लिखेल शे, ते पुरं व्हवाले पाहिजे म्हणीसन ते अस व्हई राहीनं. 26
पण जो पितापाईन निंघस, ज्याले मी पिताकडतीन तुमनाकडे धाडस असा
मदतगार म्हणजे सत्यना आत्मा ई तवय तो मनाबद्दल साक्ष दी. 27 अनी
तुम्हीन बी साक्ष देशात, कारण "सुरवात पाईन तुम्हीन मनासंगे शेतस."

16 "तुम्हीन ईश्वासले सोडाले नको म्हणीसन मी तुमले या गोष्टी सांगेल
शेतस." 2 त्या तुमले सभास्थानमातीन काढी टाकतीन, इतलंच नही
अशी येळ ई राहीनी की जो कोणी तुमना जीव ली, त्याले आपण देवले सेवा
अर्पण करी राहीनु अस वाटी. 3 त्या असा करतीन, कारण त्यासनी पिताले
अनं माले बी वळखं नही. 4 मी तुमले या गोष्टी याकरता सांग्यात की, ती
येळ ई म्हणजे त्या गोष्टी मी तुमले सांगेल व्हत्यात यानी आठवण व्हवाले
पाहिजे. या गोष्टी मी सुरवात पाईन तुमले सांग्यात नहीत, कारण मी तुमनासंगे
व्हतु. 5 पण ज्यानी माले धाडेल शे, त्यानाकडे मी आते जाई राहीनु, अनी
तुम्हीन कोठे जाई राहीनात अस तुमना मातीन कोणी माले ईचारस नही. 6
या गोष्टी मी तुमले सांगेल शे म्हणीसन तुमनं मन दुःखतीन भरी जायेल शे.
7 तरी मी तुमले खरी गोष्ट सांगस, मी जाई राहीनु हाई तुमनाकरता हितनं
शे; मी जर गवु नही तर मदतगार तुमनाकडे येवाव नही; मी गवु तर त्याले
तुमनाकडे धाडसु. 8 तो मदतगार ईसन पाप बद्दल, धार्मीकताबद्दल अनी
देवना न्यायनिवाडाबद्दल जगनी खात्री करी दि. 9 त्या मनावर ईश्वास ठेवतस
नही यावरतीन पाप बद्दल; 10 मी पिताकडे जाई राहीनु अनी पुढे तुमले मी
दिसावु नही यावरतीन धार्मीकताबद्दल; 11 अनी या जगना अधिकारीना न्याय
व्हयेल शे यावरतीन न्यायनिवाडाबद्दल; 12 माले आखो तुमले बऱ्याच गोष्टी
सांगान्या शेतस, पण आते तुमनाघाई त्या सहन व्हवाव नही. 13 तरी तो
आत्मा ई, जो देवना सत्यले प्रकट करी, तो तुमले वाट दखाडीन पुरं सत्यतामा
लई जाई; कारण तो स्वतःना अधिकारतीन बोलावं नही, तर जे काही ऐकेल
शे तेच सांगी, अनी व्हनाऱ्या गोष्टी तुमले सांगी. 14 तो मना गौरव करी कारण
जे मनं शे त्यामातीन लिसन ते तुमले प्रकट करी. 15 जे काही पितानं शे ते सर्व
मनं शे; म्हणीसन मी बोलनु की जे मनं शे त्यामातीन सत्यना आत्मा काही
लिसन ते तुमले प्रकट करसु. 16 "थोडा येळनंतर तुम्हीन माले कधी दखावुत
नही; अनी परत थोडा येळनंतर तुम्हीन माले दखशात." 17 यावरतीन त्याना
शिष्यसपैकी कितलातरी जण बोलनात, "हाऊ आमले म्हणस थोडा येळनंतर
तुम्हीन माले दखु शकाव नहीत अनी थोडाच येळनंतर तुम्हीन माले दखशात;
यानं कारण मी पिताकडे जास; अस जे तो आमले म्हणस ते काय?" 18 त्या
बोलनात, "थोडा येळमा, अस जे हाऊ म्हणस ते काय शे? तो काय म्हणस
हाई आमले समजी नही राहीनं." 19 माले ईचारानं हाई त्यासना मनमा शे हाई
वळखीसन येशुनी त्यासले सांगं, थोडा येळनंतर तुम्हीन माले दखणार नही
अनी परत थोडा येळनंतर तुम्हीन माले दखशात, हाई जे मी बोलनु त्याबद्दल

तुम्हीन एकमेकसले ईचारतस का? 20 मी तुमले खरंखरं सांगस की तुम्हीन
रडशात अनी शोक करशात तरी जग आनंद करी; तुमले दुःख व्हई, तरी
तुमना दुःखना आनंद व्हई. 21 बाई मोकळी व्हस तवय तिले दुःख व्हस,
कारण ती येळ येल य्हास; पण बाळ जन्म लेवानंतर बाळना जगमा जन्म
व्हयना याना जो आनंद व्हस त्यामुये तिले त्या तरासनी याद य्हास नही. 22
यामुये तुमले आते दुःख व्हयेल शे; तरी मी तुमले परत भेटसु अनी तुमनं
मन आनंदीत व्हई; तुमना आनंद तुमनापाईन कोणी काढी लेवावु नही. 23
त्या दिन तुम्हीन मनाकडे काहीच मांगावुत नही, मी तुमले खरंखरं सांगस
की, तुम्हीन पिताकडे जे काही मना नावतीन मांगशात ते पिता तुमले दि. 24
तुम्हीन अजुन पावत मना नावतीन काय मांगेल नही, मांगा म्हणजे तुमले भेटी,
यानाकरता की तुमना आनंद परीपुर्ण व्हवाले पाहिजे. 25 या गोष्टी मी तुमले
दृष्टांतना रूपतीन सांगेल शेतस; मी तुमनासंगे दृष्टांतमा आखो बोलावं नही, तर
पिताबद्दल तुमले उघड सांगसु अशी येळ ई राहीनी. 26 जवय तो दिन ई तवय
तुम्हीन मना नावतीन जे काही मांगशात; अनी मी तुमनाकरता पिताकडे ईनंती
करसु; अस मी तुमले म्हणी नही राहीनु. 27 कारण पिता स्वतः तुमनावर प्रिती
करस, कारण तुम्हीन मनावर प्रिती करेल शे, अनी मी पिताकडतीन येल शे
असा ईश्वास धरेल शे. 28 "मी पिताकडतीन निंघीसन जगमा येल शे, अनी
आते परत जग सोडीन पिताकडे जाई राहीनु." 29 त्याना शिष्य बोलनात,
"आते तुम्हीन उघड बोली राहीनात, दृष्टांत सांगी नही राहीनात. 30 आते
आमले समजनं की तुमले सर्व माहीत शे, म्हणीसन यानी गरज नही की कोणी
तुले प्रश्न ईचारी; यावरतीन तुम्हीन देवकडतीन येल शेतस असा आम्हीन
ईश्वास धरतस." 31 येशुनी उत्तर दिधं, "आते तुम्हीन ईश्वास करी राहीनात
का?" 32 अशी येळ ई राहीनी, म्हणजे ईच जायेल शे की तुमनी दाणादाण
व्हईसन तुम्हीन सर्व आपआपला घर जाशात अनं माले एकटा सोडशात; तरी
मी एकला नही, कारण पिता मनासंगे शे. 33 या गोष्टी मी तुमले यानाकरता
सांगेल शेतस की मनाकडतीन तुमले शांती भेटी. जगमा तुमले तरास व्हई तरी
धीर धरा; मी जगले जिंकेल शे.

17 या गोष्टी बोलानंतर येशुनी वर आकाशकडे दृष्टी करीसन बोलना, "हे
पिता, येळ येल शे; पोर्‍यानी तुना गौरव कराले पाहिजे म्हणीसन तु
आपला पोर्‍यानं गौरव कर." 2 जे तु पुत्रले देयल शे ते सर्वासले त्यानी
सार्वकालिक जिवन देवाले पाहिजे, यानाकरता तु मनुष्यसवर त्याले अधिकार
देयलच शे. (aiōnios g166) 3 सार्वकालिक जिवन हाईच शे की त्यासनी,
तु एकच सत्य देव त्या तुले, अनं ज्याले तु धाडेल शे, त्या येशु ख्रिस्तले
वळखावं. (aiōnios g166) 4 जे काम तु माले कराकरता दिधं ते पुरं करीसन
मी पृथ्वीवर तुनं गौरव प्रकट करेल शे. 5 तर आते हे पिता, जग व्हवाना
पहिले जे मनं गौरव तुनाजोडे व्हतं, त्यानावरतीन तु तुनाजोडेन मनं गौरव कर.
6 ज्या माणसे जगमा तु माले दिधात त्यासले मी तुनं नाव प्रकट करेल शे; त्या
तुना व्हतात अनी तु त्या माले दिधात; अनी त्यासनी तुनं वचन पाळेल शे. 7
आते त्यासले समजेल शे की जे काही तु माले देयल शे ते सर्व तुनाकडतीन शे.
8 कारण ज्या वचने तु माले दिधात त्या मी त्यासले देयल शे; त्यासनी ते
स्विकार करं; मी तुनाकडतीन वनु हाई त्यासनी खरोखर वळखं अनी तु माले
धाडेल शे असा त्यासनी ईश्वास धरा. 9 त्यासनाकरता मी प्रार्थना करस; मी
जगकरता प्रार्थना करस नही; तर ज्या तु माले देयल शे त्यासनाकरता; कारण
त्या तुना शेतस. 10 जे मनं ते सर्व तुनं शे अनी जे तुनं ते मनं शे अनी त्यासनामा
मनं गौरव व्हयेल शे. 11 यापुढे मी जगमा नही, त्या जगमा शेतस; मी तुनाकडे
येस, हे पवित्र पिता, तु माले देयल आपला नावमा त्यासले सांभाळ, यानाकरता
की जसं आपण एक शेतस तसं त्यासनी एक व्हवाले पाहिजे. 12 जोपावत मी
त्यासनासंगे व्हतु तोपावत तु माले देयल तुना नावमा मी त्यासले राखं, त्यासना
संभाळ करा, अनी नाशना पोर्‍याशिवाय त्यासनामातीन कोणाच नाश व्हयना
नही, यानाकरता की शास्त्रलेख पुरा व्हवाले पाहिजे. 13 पण आते मी तुनाकडे
येस; अनी त्यासना मनमा मना आनंद परीपुर्ण भेटाले पाहिजे म्हणीसन मी
जगमा या गोष्टी सांगस. 14 मी तुनं संदेश त्यासले देयल शे, जगनी त्यासना
व्देष करा; कारण जसं मी या जगना नही तसा त्या बी जगना नहीत. 15 तु
त्यासले जगमातीन काढी ले अशी मी ईनंती करी नही राहीनु, तर तु त्यासले
एक दुष्टपाईन सांभाळ, अशी ईनंती करी राहीनु. 16 जसं मी जगना नही तसा
त्या बी जगना नहीत. 17 तु सत्यमा त्यासले पवित्र कर; तुनं वचन हाईच सत्य
शे. 18 जसं तु माले जगमा धाडं तसं मी बी त्यासले जगमा धाडेल शे. 19 मी
त्यासनाकरता स्वतःले तुनाकरता अर्पीन पवित्र करस, यानाकरता की त्यासनी
बी सत्यतीन तुनाकरता पवित्र व्हवाले पाहिजे. 20 मी फक्त त्यासनाकरता
नही, तर त्यासना संदेशसवरतीन ज्या मनावर ईश्वास ठेवतस त्यासनाकरता
बी प्रार्थना करस. 21 यानाकरता हि प्रार्थना करस की त्या सर्वासनी एक
व्हवाले पाहिजे; हे पिता, जसं तु मनामा अनं मी तुनामा शे तसं त्यासनी बी
आपलामा एक व्हवाले पाहिजे, यानाकरता की तु माले धाडेल शे असा ईश्वास
जगनी धराले पाहिजे. 22 तु जे गौरव माले देयल शे ते मी त्यासले देयल शे,
यानाकरता की जसं आपण एक शेतस, तसं त्यासनी बी एक व्हवाले पाहिजे.
23 म्हणजे मी त्यासनामा अनी तु मनामा; यानाकरता की त्यासनी एक व्हईसन
पुरं व्हवाले पाहिजे अनी त्यावरतीन जगनी वळखी लेवाले पाहिजे की तु माले
धाडेल शे, अनी जशी तु मनावर प्रिती करी तशी त्यासनावर बी प्रिती करी.
24 हे पिता मनी अशी ईच्छा शे की, तु ज्या माले देयल शे त्यासनी बी जठे मी
शे तठे मनाजोडे य्हावाले पाहिजे, यानाकरता की जे मनं गौरव तु माले देयल
शे ते त्यासनी दखाले पाहिजे; कारण जगनी स्थापना व्हवाना पहिले तु मनावर
प्रिती करी. 25 हे न्यायसंपन्न पिता! जगनी तुले वळखं नही, मी तुले वळखं;
अनी तु माले धाडेल शे अस यासनी वळखं. 26 मी तुनं नाव त्यासले सांगं
अनी सांगत य्हासु; यानाकरता की जी प्रिती तु मनावर करी ती त्यासनामा
य्हावाले पाहिजे अनी मी बी त्यासनामा य्हावाले पाहिजे.

18 हाई प्रार्थना करानंतर येशु आपला शिष्यससंगे किद्रोन नालाना
पलिकडली बाजुले गया, तठे एक बगीच्या व्हता, त्यामा तो अनं
त्याना शिष्य गयात. 2 हाई जागा त्याले धरी देणारा यहुदा याले बी माहीत
व्हती; कारण येशु आपला शिष्यससंगे तठे कायम जाये. 3 तवय यहुदा, रोमी
सैनिकनी एक पलटणले, अनी मुख्य याजक अनं परूशी यासनी धाडेल
मंदिरना रक्षकसले लिसन तठे कंदील, मशाली अनं हत्यारं लिसन बगिचामा
वना. 4 येशुले आपलावर जे काही येणारं व्हतं ते सर्व माहीत व्हतं म्हणीसन

तो समोर वना अनी त्यासले बोलना, “तुम्हीन कोणले शोधी राहीनात?”
5 त्यासनी त्याले उत्तर दिधं की, “नासरेथ गावाना येशुले,” येशु त्यासले
बोलना, “मी तो शे” त्याले धरी देणारा यहुदा त्यासनासंगे उभा व्हता. 6 “तो
मी शे” अस बोलताच त्या मांगे सरकीन खाल जमीनवर पडणात. 7 तवय
त्यानी त्यासले परत ईचारं, “तुम्हीन कोणा शोध करतस?” त्या बोलनात,
“नासरेथ गावाना येशुना.” 8 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “तो मी शे” अस मी
तुमले पहिलेच सांगं, “माले शोधी राहीनात तर या बाकीनासले जाऊ घा.” 9
“पिता, जे तु माले देयल शे त्यानामातीन एक बी मी दवडायेल नही,” अस जे
वचन तो बोलना ते पुरं व्हवाले पाहिजे म्हणीसन हाई व्हयनं. 10 शिमोन
पेत्रकडे तलवार व्हती, ती त्यानी काढीसन प्रमुख याजकना दासवर चालाडी
अनी त्याना उजवा कान कापी टाका; त्या दासनं नाव मल्ख व्हतं. 11 येशु
पेत्रले बोलना, “तलवार म्यानमा घाल; पितानी जो दुःखना प्याला माले देयल
शे, तो मी पेवाना नही का?” 12 मंग रोमी पलटण, सेनानायक अनी यहूदीसना
शिपाईसनी येशुले धरीन बांधं. 13 अनी पहिले त्याले हन्नाकडे लई गयात;
कारण कैफा जो त्या वरीस प्रमुख याजक व्हता त्याना हाऊ सासरा व्हता. 14
एक माणुसनी लोकसकरता मरावं हाई हितनं शे असा ज्यानी यहूदीसले सल्ला
दिधा, तोच हाऊ कैफा व्हता. 15 शिमोन पेत्र अनी दुसरा एक शिष्य या येशुना
मांगे गयात. तो शिष्य प्रमुख याजकना वळखना व्हता अनी तो येशुनासंगे
प्रमुख याजकना घरना वाडामा गया. 16 पेत्र दारजोडे बाहेर उभा व्हता,
यामुये जो दुसरा शिष्य प्रमुख याजकना वळखना व्हता त्यानी बाहेर ईसन
अनं व्दारपालिकाले सांगिन पेत्रले मझार लई गया. 17 यावरतीन ती पोरं
व्दारपालिका पेत्रले बोलनी, “तु बी त्या माणुसना शिष्यसमाधला शे का?”
त्यानी सांगं “नही, मी नही.” 18 तवय थंडी व्हती म्हणीसन दासलोके अनी
शिपाई कोळसाना ईस्तव चेटाडीसन शेकत उभा व्हतात; अनी त्यासनासंगे
पेत्र बी उभा राहीसन शेकी राहिंता. 19 तवय प्रमुख याजकनी येशुले त्याना
शिष्यबद्दल अनी त्यानी शिकवणबद्दल ईचारं. 20 येशुनी त्याले उत्तर दिधं,
“मी सर्व लोकससंगे उघड बोलेल शे; जठे सभास्थानमा अनं मंदिरमा सर्व
यहूदी एकत्र जमतस तठे मी नेहमी शिक्षण दिधं, गुप्त अस काहीच बोलनु
नही, 21 माले का बरं ईचारस? मी काय बोलनु हाई ज्यासनी ऐकं त्यासले
ईचार; मी जे बोलनु ते त्यासले माहीत शे.” 22 येशु असा बोलना म्हणीसन
त्यानाजोडे जो शिपाई उभा व्हता त्यानी येशुले थापड मारीसन बोलना, “तुनी
ईतली हिम्मत तु प्रमुख याजकले अस उत्तर देस का?” 23 येशुनी त्याले
उत्तर दिधं, “मी वाईट बोलनु व्हई तर त्याबद्दल साक्ष दे, बराबर बोलनु व्हई
तर माले का बरं मारी राहीना?” 24 तवय हन्नानी त्याले प्रमुख याजक
कैफाकडे बांधेलच धाडं. 25 शिमोन पेत्र शेकत उभा व्हता तठे ज्या उभा
व्हतात त्या त्याले बोलनात, “तु बी त्याना शिष्यसमाधला शे का?” तो
नकारीसन बोलना, “नही, मी नही.” 26 मंग ज्याना कान पेत्रनी कापा व्हता
त्याना एक नातेवाईक प्रमुख याजकसना दाससपैकी एक व्हता तो त्याले
बोलना, “मी त्यानासंगे तुले बागमा दखं नव्हतं का?” 27 पेत्रनी परत नकार;
अनी तवयच कोंबडा कोकायना. 28 नंतर त्यासनी रामपारामा येशुले कैफाना
घरतीन रोमी राजभवनमा लई गयात, पण यहूदी अधिकारी राजभवनमा गयात
नही, कारण वल्हांडण सणनं जेवणकरता येवाले पाहिजे म्हणीसन त्या स्वतःले
धार्मीक अनी शुध्द असा दखी राहीतात. 29 यामुये पिलात त्यासनाकडे
बाहेर ईसन बोलना, “तुम्हीन या माणुसवर काय आरोप आनतस?” 30
त्यासनी त्याले उत्तर दिधं, “तो दोषी नही ऱ्हाता तर आम्हीन त्याले तुमना
स्वाधिन करतु नही.” 31 पिलातनी त्यासले सांगं, “तुम्हीन त्याले लई जाईसन
तुमना शास्त्रप्रमाणे त्याना न्याय करा.” यहूदी त्याले बोलनात, “कोणा जीव
लेवाना आमले अधिकार नही.” 32 आपण कोणता मरणघाई मरावं शेतस हाई
सांगतांना येशुनी जे वचन सांगेल व्हतं ते पुरं व्हावं म्हणीसन अस व्हयनं. 33
यामुये पिलात परत राजभवनमा गया, अनी येशुले बलाईसन बोलना, “तु
यहूदीसना राजा शे का?” 34 येशुनी उत्तर दिधं, “तु स्वतःव्हईसन म्हणी
राहीना की दुसरानी तुले मनाबद्दल सांगं?” 35 पिलातनी उत्तर दिधं, “मी
यहूदी शे का? तुनाच लोकसनी अनी मुख्य याजकसनी तुले मना स्वाधीन
करं; तु असं काय करं?” 36 येशुनी उत्तर दिधं, “मनं राज्य या जगनं नही;
मनं राज्य या जगनं ऱ्हातं तर मी यहूदी अधिकारीसना स्वाधीन व्हवाले नको
म्हणीसन मना अनुयायी लढाई करतात, पण मनं राज्य आठलं नही.” 37
यावरतीन पिलात त्याले बोलना, “तर तु राजा शे का?” येशुनी उत्तर दिधं,
“मी राजा शे अस तुच म्हणस, मी यानाकरता जन्मेल शे अनी यानाकरता
जगमा येल शे की सत्यबद्दल साक्ष देवाले पाहिजे, जो कोणी सत्यना शे तो
मनी वाणी ऐकस.” 38 पिलात त्याले बोलना, “सत्य काय शे?” अस बोलीन
परत तो यहूदीसकडे बाहेर गया अनी बोलना, त्यानामा माले काहीच अपराध
दखाई नही राहीना. 39 पण वल्हांडणमा मी तुमनाकरता एक माणुले सोडानं
अशी तुमनी रित शे; म्हणीसन मी तुमनाकरता यहूदीसना राजाले सोडानं अशी
तुमनी ईच्छा शे का? 40 तवय त्या परत वरडीन बोलनात, “नही, याले नको,
तर आमनाकरता बरब्बाले सोडा,” बरब्बा हाऊ एक लुटारू व्हता.

19 नंतर पिलातनी येशुले लिसन फटका माराले सांगं. 2 शिपाईसनी
काटासना फांदीना मुकूट तयार करीसन त्याना डोकामा घाला अनं
जांभळा कपडा त्याले घालात. 3 अनी त्या त्यानाकडे ईसन बोलनात, “हे
यहूघासना राजा, चिरायु होवो!” मंग त्यासनी त्याले चापट्या मार्‌यात. 4
तवय पिलातनी परत बाहेर ईसन यहूदीसनी गर्दीले सांगं, “त्यानामा माले
काहीच अपराध दखास नही, हाई तुमले समजाले पाहिजे म्हणीसन मी त्याले
तुमनाकडे बाहेर आनस.” 5 तवय येशु जांभळा कपडा अनी काटासना मुकूट
घालेल असा बाहेर वना अनी पिलात त्यासले बोलना, “दखा, हाऊ माणुस!”
6 मुख्य याजक अनी त्यासना मंदिरना रक्षक त्याले दखीन वरडीसन बोलनात,
“त्याले क्रुसखांबवर खिया! क्रुसखांबवर खिया!” पिलात त्यासले बोलना,
“तुम्हीनच त्याले लिसन क्रुसखांबवर खिया, कारण माले त्यानामा अपराध
दखाई नही राहीना.” 7 यहूदीसनी त्याले उत्तर दिधं, “आमले शास्त्र शे, अनी
शास्त्रप्रमाणे यानी मरालेच पाहिजे, कारण यानी मी स्वतः देवना पोर्‌या शे असा
दावा करेल शे.” 8 यावरतीन पिलात हाई बोलनं ऐकीसन आखो भ्याई गया.
9 अनी तो परत राजभवनमा जाईसन येशुले बोलना, “तु कोठेन येल शे?”
पण येशुनी त्याले उत्तर दिधं नही. 10 मंग पिलातनी त्याले सांगं, “मनासंगे

बोलस नही का? तुले सोडाना अधिकार माले शे, अनी तुले क्रुसखांबवर
खियाना अधिकार बी माले शे, हाई तुले माहीत नही का?" 11 येशुनी उत्तर
दिधं, "तुले देवकडतीन अधिकार भेटता नही तर तो मनावर अजिबातच
चालता नही; यामुये ज्यानी माले तुना स्वाधिन करेल शे तो दोषी शे अनी
त्यानं पाप अधिक शे." 12 यावरतीन पिलातनी त्याले सोडाकरता बरीच
खटपट करी; पण यहूदी आरडाओरड करीसन बोलनात, "तुम्हीन याले सोडं
तर तुम्हीन कैसरना मित्र नही; जो कोणी स्वतः राजा शे असा दावा करस तो
कैसरले विरोध करस." 13 या शब्द ऐकीसन पिलातनी येशुले बाहेर आणं
अनी इब्री भाषामा "गब्बाथा" म्हणजे फरसबंधी या नावना जागावर हाई
न्यायासन व्हतं त्यावर बसना. 14 तवय वल्हांडण सणना तयारीना दिनले
जवळजवळ दुपार व्हयेल व्हती; तवय त्यानी यहूदीसले सांगं, "दखा, हाऊ
तुमना राजा!" 15 यावरतीन त्या वरडनात, "मारी टाका, त्याले मरी टाका!
त्याले क्रुसखांबवर खिया!" पिलात त्यासले बोलना, "मी तुमना राजाले
क्रुसखांबवर खियानं का?" मुख्य याजकसनी उत्तर दिधं, "कैसरशिवाय
आमले कोणीच राजा नही!" 16 मंग पिलातनी त्याले क्रुसखांबवर खियाकरता
त्यासना हवाले करं. त्यासनी येशुले आपला ताबामा लिधं. 17 तो आपला
क्रुसखांब स्वतः ली जाईसन कवटीनी जागा म्हणतस तठे गया; ती जागाले इब्री
भाषामा "गुलगुथा" म्हणतस 18 तठे त्यासनी त्याले अनी त्यानासंगे दुसरा
दोन्हीसले, एकले एकबाजुले अनी दुसराले दुसरी बाजुले अनी येशुले मझार,
अस क्रुसखांबवर खियं. 19 पिलातनी दोषपत्र बी लिखीसन क्रुसखांबना
वर लावं; त्यामा "यहूदीसना राजा नासोरी येशु" अस लिखेल व्हतं. 20
येशुले क्रुसखांबवर खियं ती जागा शहरना जोडेच व्हती, म्हणीसन बराच
यहूदीसनी ते दोषपत्र वाचं, त्या इब्री, रोमी अनं ग्रीक या भाषामा लिखेल
व्हतं. 21 यामुये यहूदीसना मुख्य याजक पिलातले बोलनात, "यहूदीसना
राजा अस लिखु नको, तर 'मी यहूदीसना राजा शे, असा तो बोलना, अस
लिख.'" 22 पिलातनी उत्तर दिधं, "मी जे लिखं ते लिखं." 23 शिपाईसनी
क्रुसखांबवर येशुले खियानंतर त्याना कपडा लिधात अनी एक एक शिपाईसले
एक एक भाग असा त्याना चार तुकडा करात; त्यासनी अंगरखा बी लिधा;
तो अंगरखा शियेल नव्हता तो खालपावत पुरा ईनेल व्हता. 24 यामुये त्या
एकमेकसले बोलनात, "याले आपण फाडानं नही, तर कोणले हाऊ भेटी
हाई चिठ्ठ्या टाकीन दखुत," हाई यानाकरता व्हयनं की, "त्यासनी मना
कपडा आपसमा वाटी लिधात, अनी मना अंगरखावर चिठ्ठ्या टाक्यात,"
असा जो शास्त्रलेख तो पुरा व्हवाले पाहिजे. तसच शिपाईसनी करं. 25 येशुना
क्रुसखांबजोडे त्यानी माय, त्यानी मावशी, क्लोपानी बायको मरीया, अनी
मरीया मग्दालीया, ह्या उभ्या व्हत्यात. 26 मंग येशुनी आपली मायले अनी
ज्या शिष्यवर त्यानी प्रिती व्हती त्याले जोडे उभं राहेल दखीसन मायले
बोलना, "बाई, दख, हाऊ तुना पोऱ्या!" 27 मंग तो शिष्यले बोलना, "दख,
हाई तुनी माय!" ती येळपाईन त्या शिष्यनी तिले आपला घर ऱ्हावाले लई
गया. 28 यानानंतर सर्व पुरं व्हई जायेल शे हाई समजीसन येशुनी शास्त्रलेख
पुरा व्हवाले पाहिजे म्हणीसन, "माले तिश लागेल शे" अस बोलना. 29
तठे आंब भरीन ठेयल एक भांडं व्हतं म्हणीसन त्यासनी आंबना भरेल स्पंज
एजोबना काठीवर बसाडीसन त्याना तोंडले लावा. 30 येशुनी आंब लेवानंतर,
"पुरं व्हई गयं" अस सांगं; अनी मान टाकीसन जीव सोडा. 31 तो तयारीना
दिन व्हता, म्हणीसन शब्बाथ दिनले शरीर क्रुसखांबवर ऱ्हावाले नको, कारण
शब्बाथ दिनले खुप मोठा दिन मानेत, म्हणीसन त्यासना पाय मोडीसन त्यासले
लई जावानं अशी यहूदी अधिकारीसनी पिलातकडे ईनंती करी. 32 मंग
शिपाईसनी ईसन त्यानासंगे क्रुसखांबवर खियेल पहिलाना अनी दुसराना पाय
मोडात. 33 पण येशुकडे ईसन तो पहिलाच मरी जायेल शे अस दखीसन
त्यासनी त्याना पाय मोडात नही. 34 तरी शिपाईसपैकी एकजणनी त्यानी
कुशीमा भाला खोपसा, तवय रक्त अनी पाणी निंघनं. 35 ज्यानी हाई दखं
त्यानी साक्ष देयल शे अनं त्यानी साक्ष खरी शे; आपण खरं बोली राहीनु हाई
त्याले माहीत शे, यानाकरता की तुम्हीन बी ईश्वास धराले पाहिजे. 36 "त्यानं
हाड मोडावं नही" हाऊ शास्त्रलेख पुरा व्हवाले पाहिजे म्हणीसन या गोष्टी
घडण्यात. 37 शिवाय दुसरा बी शास्त्रलेखमा असं लिखेल शे की, "ज्यासनी
त्याले खियं त्या त्यानाकडे दखतीन." 38 त्यानानंतर अरिमथाई गावना
योसेफ हाऊ येशुना एक शिष्य होता तो यहूदी अधिकारीसना धाकमुये गुप्त
शिष्य असा व्हता त्यानी येशुनं शरीर लई जावाकरता पिलातजोडे ईनंती करी.
पिलातनी परवानगी देवावर त्यानी जाईसन त्यानं शरीर लई गया. 39 अनी
येशुकडे एका रातले येल निकदेम बी योसेफसंगे गंधरस अनं अगरू यानं
जवळपास तिस किलो मिश्रण लिसन वना. 40 दोन जणसनी येशुनं शरीर
लिसन यहूदीसना उत्तरकार्यना रितप्रमाणे सुंगध द्रव्य लाईसन तागना कपडामा
गुंडाळं. 41 जी ठिकाणवर त्याले क्रुसखांबवर खियेल व्हतं ती ठिकाणवर
एक बगीचा व्हता त्यामा एक नवी कबर व्हती, तिमा तोपावत कोणलेच ठेयल
नव्हतं. 42 पुढला दिन यहूदीसना शब्बाथ दिन ऱ्हावामुये त्या दिन पहिलेच
त्यासनी येशुले तठे ठेवं, कारण ती कबर जोडे व्हती.

20 रविवारले पहाटले अंधार व्हता तवय मरीया मग्दालीया कबरजोडे
वनी, अनी कबरनी तोंडवरनी धोंड काढेल शे अस तिनी दखं. 2
तवय ती शिमोन पेत्र अनी ज्यानावर येशुनी प्रिती व्हती असा तो दुसरा शिष्य
यासनाकडे पयत जाईसन ती त्यासले बोलनी, "त्या प्रभुले कबरमातीन लई
गयात; अनी त्याले कोठे ठेयल शे हाई आमले माहीत नही!" 3 यावरतीन पेत्र
अनी तो दुसरा शिष्य कबरकडे जावाले निंघनात. 4 तवय त्या दोन्ही संगेच
पयनात; तो दुसरा शिष्य पेत्र पेक्षा लवकर पुढे पयत कबरजोडे पहिले पोहचना.
5 अनी डोकाईन त्यानी तागना कपडा पडेल दखात, पण तो मझार गया नही.
6 मंग शिमोन पेत्र बी त्याना मांगतीन ईसन पोहचना अनं तो सरळ कबरमा
गया. अनी तागना कपडा पडेल दखात 7 अनं जो स्माल त्याना डोकाले व्हता
तो तागना कपडासकडे नही, तर येगळीकडेच गुंडाळीन पडेल शे अस त्यानी
दखं. 8 तवय जो दुसरा शिष्य पहिले कबरजोडे वनता तो बी मझार गया,
अनी त्यानी दखीसन ईश्वास धरा. 9 त्यानी मरेल मातीन परत जिवत व्हनं
हाई व्हवानं आवश्यक शे, हाऊ शास्त्रलेख तोपावत त्यासले समजना नही. 10
तवय त्या शिष्य परत आपला घर गयात. 11 ईकडे मरीया बाहेर कबरनीजोडे
रडत उभी व्हती; अनी रडता रडता तिनी कबरमा डोकाईन दखं. 12 तवय

जठे येशुनं शरीर ठेयल व्हतं तठे पांढरा शुभ्र कपडा घालेले दोन देवदूत, एक
उशीकडे अनी एक पायथाकडे, असा बठेल तिनी दखात. 13 त्या तिले
बोलनात, "बाई, का बरं रडस?" ती त्यासले बोलनी, "त्या मना प्रभुले लई
गयात, अनी त्याले कोठे ठेयल शे हाई माले माहीत नही म्हणीसन." 14 अस
बोलीसन ती पाठमोरी फिरनी, तो तिनी येशुले उभा असा दखा, पण तो येशु शे
हाई तिले समजनं नही. 15 येशुनी तिले ईचारं, "बाई, का बरं रडस? तो कोण
शे ज्याले तु शोधी राहीनी?" तो माळी शे अस समजीन तीनी त्याले ईचारं,
"दादा, तु त्याले आठेन लई जायेल व्हई तर त्याले कोठे ठेयल शे हाई माले
सांग, म्हणजे मी त्याले लई जासु." 16 येशुनी तिले सांगं, "मरीया!" ती
त्यानाकडे वळीसन त्याले इब्री भाषामा बोलनी, "रब्बुनी!" म्हणजे "गुरजी!"
17 येशुनी तिले सांगं, "माले शिवु नको, कारण मी अजुन पिताकडे वर जायेल
नही शे; तर मना भाऊसकडे जाईसन त्यासले सांग, जो मना पिता अनी तुमना
पिता अनं मना देव अनी तुमना देव त्यानाकडे मी वर जाई राहीनु." 18 मरीया
मग्दालीयानी जाईसन, मी प्रभुले दखं, अनं त्यानी माले या गोष्टी सांग्यात, हाई
बातमी तिनी शिष्यसले सांगी. 19 त्याच रोज म्हणजे रविवारले संध्याकाय
व्हवावर, जठे शिष्य व्हतात तठला दारं यहूदी अधिकारीसना धाकमुये बंद
व्हतात, तरी येशु तठे वना अनी मझार उभा राहीसन त्यासले बोलना, "तुमले
शांती असो," 20 अस बोलीसन त्यानी आपला हात अनी कुस त्यासले
दखाडी; तवय प्रभुले दखीसन शिष्यसले आनंद व्हयना. 21 येशु परत त्यासले
बोलना, "तुमले शांती असो; जसं पितानी माले धाडेल शे तसं मी बी तुमले
धाडस." 22 असं बोलीन त्यानी त्यासनावर फूकंर टाकी अनी त्यासले सांगं,
"पवित्र आत्मा ल्या. 23 ज्या कोणा पापनी तुम्हीन क्षमा करतस त्यानी क्षमा
व्हयेल शे; अनी जर तुम्हीन कोणा पापसनी क्षमा नही करी तर त्याना पापसनी
क्षमा नही व्हवावू." 24 येशु वना तवय बारामातील एक, दिदूम म्हणजे जुळा
म्हणेत तो थोमा, हाऊ त्यासनासंगे नव्हता. 25 यामुये दुसरा शिष्यसनी त्याले
सांगं, "आम्हीन प्रभुले दखं," तरी तो बोलना, "त्या हातमा खियासना वणं
दखाशिवाय, खियासना वणमा आपला बोटं घालीसन दखाशिवाय अनी त्यानी
कुशीमा आपला हात घालीन दखाशिवाय मी ईश्वास धरावुच नही." 26 मंग
आठ दिन नंतर त्याना शिष्य परत मझार व्हतात तवय त्यासनासंगे थोमा व्हता,
तवय बी दारे बंद व्हतात तरी येशु ईसन मझार उभा राहीसन बोलना, "तुमले
शांती असो." 27 मंग तो थोमाले बोलना, "तु आपला बोटं ईकडे करीसन
मना हात दखं, अनी आपला हात ईकडे पुढे करीसन मनी कुशीमा घाल अनी
अईश्वासु राह नको, तर ईश्वास धरणारा बन!" 28 थोमा त्याले बोलना,
"मना प्रभु अनी मना देव!" 29 येशुनी त्याले सांगं, "माले दखं म्हणीसन तु
ईश्वास धरेल शे का? माले दखाशिवाय ईश्वास धरणारा त्या धन्य!" 30 या
पुस्तकमा लिखेल नहीत असा आखो बराच चिन्ह चमत्कार येशुनी आपला
शिष्यसनासमोर करात. 31 येशु हाऊ देवना पोऱ्या ख्रिस्त शे असा तुम्हीन
ईश्वास धराले पाहिजे, अनी त्यानावर ईश्वास धरीसन तुमले त्याना नावतीन
जिवन प्राप्त व्हवाले पाहिजे, म्हणीसन हाई लिखाई जायेल शे.

21 त्यानानंतर तिबिर्या नावना तलावजोडे परत एकदाव येशु शिष्यसमा
परत प्रकट व्हयना अनी तो असा प्रकट व्हयना; 2 शिमोन पेत्र, दिदूम
म्हणजे जुळा म्हणेत तो थोमा, गालीलमाधला काना गावना नथनेल, जब्दीना
दोन्ही पोऱ्या अनं त्याना शिष्यसमाधला दुसरा दोनजण या सर्व एकत्र व्हतात.
3 शिमोन पेत्रनी त्यासले सांगं, "मी मासा धराले जास." त्या त्याले बोलनात,
"आम्हीन बी तुनासंगे येतस." तवय त्या निंघीसन नावमा बठनात अनी त्या
रातले त्यासनी काहीच धरं नही. 4 मंग पहाट व्हवाना येळले येशु तलावना
किनारले उभा राहीना; तोपावत तो येशु शे हाई शिष्यसले समजनं नव्हतं.
5 तवय येशुनी त्यासले ईचारं, "तरूणसवन, तुम्हीन काही पकडेल शे का
नही?" त्यासनी, "काही नही" अस त्याले उत्तर दिधं. 6 त्यानी त्यासले
सांगं, "तुम्हीन नावनी उजवी बाजुले जाळं टाका म्हणजे तुमले सापडी"
यामुये त्यासनी जाळं टाकं, तवय मासासना घोळकामुये त्यासनाघाई ते ओढाई
नही राहीतात ईतला मासा त्या जाळंमा अडकनात. 7 यावरतीन ज्या शिष्यवर
येशुनी प्रिती व्हती तो पेत्रले बोलना, "प्रभु शे, हाऊ प्रभु शे!" हाई ऐकीसन
शिमोन पेत्रनी अंगरखा घालीसन तो कंबरले गुंडाळा, कारण तो उघडाच
व्हता, अनी तलावमा कुदी गया. 8 दुसरा शिष्य धाकली नाववर मासासनी
भरेल जाळं वढत वढत किनारवर वनात. कारण त्या किनारापाईन जास्त दुर
नव्हतात, त्या जवळपास शंभर मीटरवर व्हतात. 9 मंग काठवर उतरीसन
त्यासनी कोळसाना ईस्तव अनी त्यावर भुजेल मासा अनी भाकर दखी, 10
"येशुनी त्यासले सांगं, तुम्हीन आते धरेल मासासमातीन काही आणा." 11
यामुये शिमोन पेत्रनी नावमा चढीसन एक शे त्रेपन्न मोठा मासासघाई भरेल
जाळं काठवर ओढी आणं; इतला व्हतात तरी जाळं फाटनं नही. 12 येशु
त्यासले बोलना, या जेवा तवय तो प्रभु शे हाई त्यासले समजनं, म्हणीसन तु
कोण शे हाई त्याले ईचाराकरता शिष्यसमातीन कोणी हिम्मत करी नही. 13
येशुनी ईसन भाकर लिधी अनी त्यासले दिधी; तसाच मासा बी दिधात. 14
येशु मरेल मातीन ऊठानंतर आपला शिष्यसले प्रकट व्हयना ती हाई तिसरी
येळ. 15 त्यासनं जेवण व्हवानंतर येशुनी शिमोन पेत्रले सांगं, "योहानना पोऱ्या
शिमोन, यासनापेक्षा तु मनावर जास्त प्रेम करस का? तो त्याले बोलना, हो,
प्रभु, तुमनावर मी प्रेम करस हाई तुमले माहीत शे." येशुनी त्याले सांगं, "मना
कोकरासले चार." 16 परत दुसरीदाव तो बोलना, "योहानना पोऱ्या शिमोन,
मनावर प्रेम करस का?" तो त्याले बोलना, "हो, प्रभु, मी तुमनावर प्रेम करस,
हाई तुमले माहीत शे." येशु त्याले बोलना, "मना मेंढरसले सांभाळ." 17
तिसरीदावं तो त्याले बोलना, "योहानना पोऱ्या शिमोन, मनावर प्रेम करस
का? मनावर प्रेम करस का?" अस तिसरीदावं तो बोलना. म्हणीसन पेत्र दुःखी
व्हईसन त्याले बोलना, "प्रभु, तुमले सर्व माहीत शे; मी तुमनावर प्रेम करस
हाई तुम्हीन वळखेल शे." येशुनी त्याले सांगं, "मना मेंढरसले चार, 18 मी
तुले खरंखरं सांगस, तु तरूण व्हता तवय स्वतः कंबर बांधीन तुनी ईच्छा व्हयी
तठे तु जाये; पण तु म्हतारा व्हशी तवय हात लांब करशी अनी दुसरा माणुस
तुनी कंबर बांधीसन तुनी ईच्छा व्हवाव नही तठे तुले लई जाई." 19 तो
कोणता प्रकारना मरणघाई देवनं गौरव करावं शे हाई सुचाडाकरता तो हाई
बोलना. अनी अस बोलानंतर तो त्याले बोलना, "मनामांगे ये!" 20 मंग पेत्र
मांगे फिरना अनी ज्या शिष्यवर येशुनी प्रिती व्हती अनी जो जेवणना येळले
येशुना जोडे बठेल व्हता अनी मांगे वळीसन "प्रभु, तुले धरी देणारा कोण शे,

अस बोलना व्हता, त्याले त्यानी मांगे चालतांना दखं.” 21 त्याले दखीन
पेत्रनी येशुले ईचारं, “प्रभुजी, यानं काय?” 22 येशुनी त्याले सांगं, “मी परत
येसु तोपावत त्यानी जगावं अशी मनी ईच्छा व्हई तर त्यानं तुले काय? तु
मनामांगे ये.” 23 यावरतीन तो शिष्य मरावं नही अशी बात अनुयायीसमा
पसरनी; तरी तो मरावं नही अस येशुनी त्याले सांगं नव्हतं, तर “मी परत येसु
तोपावत त्यानी जगावं अशी मनी ईच्छा व्हई तर त्यानं तुले काय?” अस
बोलना व्हता. 24 जो शिष्य या गोष्टीसबद्दल साक्ष देस अनी ज्यानी या गोष्टी
लिख्यात तोच हाऊ शे; अनी त्यानी साक्ष खरी शे हाई आमले माहीत शे. 25
येशुनी करेल दुसरा बराच कामे शेतस, त्या सर्व एक एक लिखात तर लिखेल
पुस्तके या जगमा मावावुत नही, अस माले वाटस.

प्रेषित

1 प्रिय थियफिला, मी मना पहिला पुस्तकमा त्या सर्व गोष्टीसबद्दल लिखं
ज्या येशु सुरवात पाईन करी अनी शिकाडी राहींता. 2 तो स्वर्गमा लेवाई
गया त्या दिनपाईन जोपावत तो स्वर्गमा लेवाई गया तोपावत तो उचलाई
जावाना पहिले त्यानी पवित्र आत्माना सामर्थ्यघाई त्याना प्रेषित म्हणीन
निवडेल मानससले निर्देश दिधा. 3 मरण भोगा नंतर बी त्यानी बराच पुरावा
दिसन मी जिवत शे अस दखाडं, अनी तो चाळीस दिन पावत त्यासले दर्शन
देत राहीना अनी देवना राज्यना गोष्टी सांगत राहिना. 4 येशु अनी त्या एकत्र
जमनात तवय त्यानी त्यासले आज्ञा करी की, यरूशलेम सोडिसन जाऊ नका,
तर जे मना बापनं वचन तुम्हीन मनापाईन ऐकेल शे, त्यानी वाट दखा; 5
जसं योहाननी पाणीघाई बाप्तिस्मा करा; तसा तुमना बाप्तिस्मा थोडा दिन नंतर
पवित्र आत्माघाई व्हई. 6 त्या संगे व्हतात तवय त्यासनी येशुले ईचारं,
प्रभु, ह्याच येळले तुम्हीन इस्राएलनं राज्य परत स्थापन करशात का? 7 येशु
त्यासले बोलना, जो काळ अनी येळ पितानी स्वतःकडे ठेयेल शे, ते वळखानं
तुमनाकडे नही. 8 पवित्र आत्मा तुमनावर ई तवय तुमले सामर्थ्य प्राप्त व्हई,
अनी यरूशलेममा, सर्व यहूदीयामा, शोमरोनमा अनं पृथ्वीना शेवटपावत
तुम्हीन मना साक्षी व्हशात. 9 अस सांगावर, तो त्यासना डोयादखत वर लेवाई
गया, अनी ढगसनी त्याले त्यासना डोयासना आड करी लिधं. 10 तो जाई
राहिंता तवय त्या आकाशकडे टक लाईसन दखी राहींतात, तवय दखा,
पांढरा शुभ्र कपडा घालेल दोन माणसं त्यासनाजोडे उभा राहीनात. 11 तवय
त्या बोलनात, अहो गालीलकरसवन, तुम्हीन आकाशकडे काय दखीसन उभा
राहिंनात? तुमना मातीन वर स्वर्गमा लेवाई गया तोच येशु, जस तुम्हीन त्याले
स्वर्गमा जातांना दखं तसच येतांना दखशात. 12 मंग यरूशलेमना शहरजोडे
म्हणजे एक किलोमीटरना अंतरवर शे त्या जैतुन नावना डोंगरवरतीन प्रेषित
यरूशलेमले परत वनात; 13 परत येवावर त्या माडीवरला एक खोलीमा
गयात, तठे पेत्र, योहान, याकोब, आंद्रिया, फिलीप्प, थोमा, बर्थलमय, मत्तय,
अल्फीना पोऱ्या याकोब, शिमोन जिलोत, अनी याकोबना पोऱ्या यहुदा ह्या
राहेत. 14 ह्या सर्वाजन अनी बऱ्याच बाया, येशुनी माय मरीया अनी त्याना
भाऊ ह्यासनासंगे एकचित्त व्हईसन लगातार प्रार्थना करामा लागेल व्हतात.
15 त्या दिनस नंतर तठे एक सभा व्हयनी तिमा जवळपास एकशेविस लोके
व्हतात तठे पेत्र बंधुसना मझार उभा राहीसन बोलना, 16 बंधुजनहो, येशुले
धरीन लई जाणारासले वाट दखाडनारा यहुदाबद्दल पवित्र शास्त्रना तो लेख,
पवित्र आत्मा दावीदना तोंडघाई जे वचन बोलना, ते पुर्ण व्हणं आवश्यक
व्हतं. 17 यहुदा आमनामातील एक व्हता त्याले या कामकरता निवाडी जायेल
व्हतं. 18 त्यानी आपला अधर्मनी कमाईमा वावर ईकत लिधं, तो पालथा
पडामुये मधमाईनच त्यानं पोट फुटनं, अनं त्यानी सगळी आतडी बाहेर पडनी.
19 हाई यरूशलेममा राहनारा सर्व लोकसले समजनं, अनी त्यासना भाषामा
त्या वावरले हकलदमा म्हणजे रक्तनं वावर अस नाव पडनं. 20 स्तोत्रसंहितामा
अस लिखेल शे की; त्यानं घर उजाड व्हवो, अनी तठे कोणीच न राहो; आखो
अस लिखेल शे की, काममा त्यानं पद दुसरानी लेवो, 21 म्हणीसन योहानना
बाप्तिसमापाईन तर ज्या दिनले प्रभु येशुले आपलापाईन वर लई जावामा वना
तोपावत, 22 म्हणजे तो आपलामा ज्या दिनसमा ये-जा करे, त्या सर्व काळमा
ज्या माणसे आपलासंगे व्हतात त्यासनामाईन कोणी तरी एक आपलासंगे त्याना
पुनरूत्थानना साक्षी बनाले पाहिजे. 23 तवय त्यासनी दोन माणसंसले पुढे करं;
एक योसेफ ज्याले बर्सबा म्हणेत अनी ज्याले युस्त बी म्हणेत, अनं दुसरा
मत्थिया, 24 मंग त्यासनी अशी प्रार्थना करी, हे सर्व माणसंसनं मन जाणनारा
प्रभु, तु हाई प्रकट कर की, या दोन्हीसमाईन तु कोणले निवडेल शे 25 की,
तो हाई सेवकनं काम अनं प्रेषितनं पद ली, ज्याले यहूदा सोडीसन आपला
ठिकाणमा निंघी गया. 26 मंग त्यासनी त्यासना नावन्या चिठ्या टाक्यात तवय
मत्थियाना नावनी चिठ्ठी निंघनी अनी तो आकरा प्रेषितसमा गणाई गया.

2 मंग पेन्टेकॉस्ट म्हणजे वल्हांडण सण व्हवानंतर पन्नासावा दिन वना, तवय
त्या सर्व एक जागावर एकत्र जमेल व्हतात, 2 अचानक आकाशमाईन
एक जोरदार वादयनामायक नांद व्हयना अनं ज्या घरमा त्या बसेल व्हतात
ते सर्व घर त्या आवाजमा दणकी गयं. 3 अनी त्यासले आग्नीनामायक
जिभा येगयेगळा व्हतांना दखाईन्यात, अनं त्यासना प्रत्येकवर एक एक त्या
ईसन थांबन्यात. 4 तवय त्या सर्व पवित्र आत्मातीन भरी गयात अनी पवित्र
आत्मानी त्यासले जसं बोलानी वाचा दिधी तसतस त्या येगयेगळी भाषामा
बोलाले लागनात. 5 यरूशलेममा येगयेगळी भाषा बोलणारा यहूदी लोके राही
राहींतात, म्हणजेच त्या धार्मीक लोके ज्या जगना प्रत्येक देशसमाईन येल
व्हतात. 6 जवय हाऊ नांद ऐका, तवय लोकसनी मोठी गर्दी व्हईनी; अनी
लोके गोंधळी गयात, कारण प्रत्येकणी त्यासले आपआपली भाषामा बोलतांना
ऐकं. 7 त्या सर्व नवल करीसन सांगाले लागनात, दखा, ह्या बोलणारा सर्व
गालीली शेतस ना? 8 तर मंग आपण प्रत्येकजण त्यासनाकडतीन आपआपली
बोली भाषामा त्यासले बोलतांना ऐकं, हाई कसं काय? 9 पार्थी, मेदी, एलामी,
अनी मेसोपोटामिया, यहूदीया, कप्पुदुकिया, अनी पंत, आशिया, 10 फ्रुगिया,
पंफूलिया, मिसर अनं कुरणेना जवळना लिबुवा देशमा राहणारा, यहूदी अनं
यहूदीना मततीन चालणारा असा रोमी प्रवासी, 11 यहूदी अनी यहूदी ईचार
धारण करनारा क्रेतीय, अरबमा राहणारा, यासले आपण आपआपली भाषामा
देवना सामर्थ्यनी चर्चा करतांना ऐकी राहीनुत. 12 तवय त्या सर्व नवल
करीसन अनं गोधळीसन एकमेकसले बोलनात, हाई काय व्हई ऱ्हायनं? 13
पण बराच लोके थट्टा करीसन बोलनात, ह्या तर पीसन नशामा धुंद व्हई जायेल
शेतस! 14 तवय पेत्र अकरा प्रेषितानासंगे उभा राहिन त्यासले मोठा आवाजमा
उपदेश दिसन बोलना, अहो यहूदी लोकसहो, अनी यरूशलेमना रहिवासी हो,
हाई ध्यानमा ल्या अनं मनं बोलणं ध्यानपुर्वक ऐकी ल्या. 15 तुमले काय
वाटस ह्या पेयल शेतस; पण अस नही शे; कारण आत्ते सकायना नऊच वाजेल
शेतस. 16 पण हाई ती गोष्ट शे जी योएल संदेष्टाद्वारा सांगाई जायेल व्हती; 17
परमेश्वर अस सांगस की, शेवटला दिनमा अस व्हई की, मी आपला आत्मा
सर्व लोकेसवर ओतसु. तवय तुमना पोऱ्या अनं तुमन्या पोरी संदेश देतीन,
तुमना तरूण दृष्टांत दखतीन, अनं तुमना वडील लोकसले स्वप्न पडतीन. 18
मी मना दाससवर अनं दासीसवर वर बी, त्या दिनमा आत्मा ओतसु, म्हणजे
त्या मना संदेश जाहीर करतीन; 19 अनी मी वर आकाशमा चमत्कार, अनी

खाल पृथ्वीवर चिन्ह, म्हणजे रक्त, अग्नी अनं धुरना ढग दखाडसु; 20
परमेश्वरना महान अनं प्रसिध्द दिन येवाना पहिले सुर्य अंधारानामायक व्हई
अनं चंद्र रंगतनामायक लाल व्हई जाई; 21 तवय अस व्हई की, जो कोणी
प्रभुना नावमा त्याना धावा करी तोच वाची. 22 अहो इस्राएल लोकसहो,
या गोष्टी ऐकी ल्या! नासोरी येशु द्वारा देवना सामर्थ्यनं कार्य, आश्चर्यकर्म,
चमत्कार अनी चिन्ह तुमले दखाडात त्यावरतीन देवनी तुमनाकरता धाडेल
असा तो मनुष्य व्हता, ह्यानी तुमले माहिती शे. 23 ह्याच माणुसले, जो देवनी
ठरायेल योजनाप्रमाणे अनं पुर्वज्ञानुसार तुमना स्वाधीन व्हवावर तुम्हीन त्याले
धरीसन विधर्मी लोकसना हातघाई क्रुसखांबवर खिळीन मारं. 24 पण देवनी
त्याले मरणन्या बंधनपाईन सोडाईसन जिवत करं, कारण मरणना स्वाधीन
राव्हानं त्याले अशक्य व्हतं. 25 दावीद राजा त्यानाबद्दल अस म्हणस, मी
प्रभुले कायम दखतच राहीनु शे; कारण मी डगमगाले नको म्हणीसन तो मना
उजवा बाजुले शे. 26 म्हणीसन मनं मन आनंदीत व्हयनं, अनं मनी जिभ
हर्षीत व्हयनी; अनी मनं शरीर बी आशामा विश्राम धरी राही, 27 कारण
तु मना जीवले मृत्युलोकमा राह देवावु नही, अनं आपला पवित्र माणुसले
कबरमा कुजाना अनुभव येऊ देवावु नही. (Hadēs g86) 28 जिवनना मार्ग
तू माले दखाडेल शे, तू माले आपलं दर्शन दिसन आनंदमा भरी दिसी. 29
भाऊसवन, मी तुमले आपला प्रसिध्द पुर्वज दावीद राजा यानाबद्दल खात्री
दिसन सांगस तो मरी गया अनी पुराई गया अनं त्यानी कबर आजपावत
आपलामा शे. 30 कारण तो एक संदेष्टा व्हता, अनी त्याले माहित व्हतं
की, परमेश्वरनी त्याले शपथ वाहिन सांगेल व्हतं की, तुना वंशमातीन एक
व्यक्तीले तुना राजासनावर बसाडसु, जसं दावीदले बसाडं. 31 यामुये त्यानी
व्हनारी गोष्ट पहिलेच दखीसन ख्रिस्तनं पुनरूत्थानबद्दल अस सांगं की, त्याले
मृत्युलोकमा सोडी दिधं नही, अनं त्याना शरिरले कबरमा कुजाना अनुभव
वना नही. (Hadēs g86) 32 त्याच येशुले परमेश्वरनी मरणमातीन ऊठाडं
त्याना आम्हीन सर्व साक्षी शेतस. 33 म्हणीसन तो ऊठीसन परमेश्वरना
उजवा हातकडे बसेल शे, त्याले पवित्र आत्माबद्दलनं वचन पितापाईन प्राप्त
व्हयेल शे, अनी तुम्हीन जे दखतस अनं ऐकतस त्याना त्यानी वर्षाव करेल
शे. 34 कारण दावीद राजा स्वर्गमा चढना नही; पण स्वतः सांगस; प्रभुनी
मना प्रभुले सांगं की; मना उजवीकडे बस, 35 तोपावत जोपावत मी तुना
शत्रुसले तुना पादासन करस नही. 36 म्हणीन इस्राएलना सर्व घरानासनी हाई
निश्चयपुर्वक समजी लेवानं की, ज्या येशुले तुम्हीन क्रुसखांबवर खिळीन मारी
टाकं त्याले परमेश्वरनी प्रभु अनं ख्रिस्त अस करीसन ठेयल शे! 37 हाई
ऐकीसन त्यासना मनले ठोकर लागनी, अनी त्या पेत्र अनं बाकिना प्रेषित
यासले ईचारू लागनात, भाऊसवन, आम्हीन काय करानं? 38 पेत्र त्यासले
बोलना, पश्चाताप करा अनी तुमना पापनी क्षमा व्हवाले पाहिजे म्हणीन तुम्हीन
प्रत्येकजण येशु ख्रिस्तना नावमा बाप्तिस्मा ल्या; म्हणजे तुमले पवित्र आत्मानं
दान प्राप्त व्हई. 39 कारण हाईच वचन तुमले, तुमना पोऱ्यासले अनं ज्या दुर
शेतस त्या सर्वासले म्हणजे जितलासले परमेश्वर आपला देव स्वतःकडे बलाई
तितलासले देयल शे. 40 आखो बऱ्याच दुसऱ्या गोष्टी लीसन त्यासले साक्ष
दिधी अनं आग्रह करीसन सांगंत राहिना की, हाई वाईट पिढीपाईन तुम्हीन
आपला बचाव करी ल्या. 41 तवय ज्यासनी त्याना वचनना स्विकार करा
त्यासनी बाप्तिस्मा लिधा; अनी त्याच दिनले त्यासनामा जवळजवळ तीन
हजार लोके सामील व्हयनात. 42 त्या प्रेषितसना शिक्षणमा अनी संगतमा,
जेवण खावाले अनं प्रार्थना कराले कायम तयार राहेत. 43 प्रत्येक माणुसमा
भिती भराई जायेल व्हती; आश्चर्यकर्म अनी चमत्कार प्रेषितस कडतीन व्हई
राहींतात. 44 तवय सर्व ईश्वास ठेवणारा एकत्र राहेत, अनी त्यासना सर्व वस्तु
एकत्रच व्हत्यात. 45 त्या आपआपली जमीन अनं संपत्ती ईकीसन जसं जसं
प्रत्येकले गरज राहे तसतशी सर्वासले वाटी देयत. 46 त्या रोज एक मन
करीसन मंदिरमा जायेत; घरघर जेवण करेत, अनी देवना धन्यवाद करीसन
आनंदमा अनं सरळ मनातीन एकत्र जेवण करेत. 47 त्या परमेश्वरनी स्तुती
करेत, सर्व लोके त्यानावर प्रसन्न व्हतात अनी ज्यासले तारणप्राप्ती मिळेल
व्हती असा लोकसनी प्रभु प्रत्येक दिनले त्यासनामा भर घाले.

3 पेत्र अनं योहान ह्या दुपारना तिन वाजता प्रार्थना कराले वर मंदिरमा जाई
र्‌हाईंतात. 2 तवय तठे जन्मपाईन पांगया असा एक माणुस व्हता; त्याले
मंदिरमा जाणारासपाईन भीक मांगाकरता रोज उचलीसन मंदिरना सुंदर नावना
दरवाजाजोडे ठेयेत. 3 पेत्र अनं योहान ह्या मंदिरमा जाई राहीनात अस
दखीसन त्यानी त्यासनाकडे भीक मांगी. 4 तवय पेत्र अनं योहान त्याले
टक लाईन दखं अनी पेत्र बोलना, आमनाकडे दख! 5 तवय त्यासनापाईन
काहीतरी भेटी हाई आशा लाईन त्यानी त्यासनाकडे ध्यान दिधं. 6 पण पेत्र
त्याले बोलना, मनाजोडे सोनंचांदी काहीच नही, पण जे शे ते तुले देस; नासोरी
येशु ख्रिस्तना नावमा चालु लाग! 7 मंग त्यानी त्याना उजवा हात धरीसन
त्याले ऊठाडं, तवय त्याना पायसमा अनी गुडघासमा लगेच बळ वनं. 8 तो
उडी मारीसन उभा राहीना अनं चालु लागना; अनी चालत, उड्या मारत
अनं देवना स्तुती करत त्यासनासंगे मंदिरमा गया. 9 सर्व लोकसनी त्याले
चालताना अनी देवना स्तुती करतांना दखं. 10 अनी मंदिरना सुंदर नावना
दरवाजाजोडे बठीसन भीक मांगणारा तो हाऊच शे हाई त्यासनी वळखं, तवय
त्यानाबद्दल जे घडनं व्हतं त्यानावरतीन त्यासले भलतच आश्चर्य अनी नवल
वाटनं. 11 मंग तो पेत्र अनं योहान यासले चिटकी राहीना तवय सर्व लोके
नवल करत त्यासनाकडे शलमोननी देवडी नावना ठिकाणमा धावत वनात.
12 हाई दखीसन पेत्रनी लोकसले सांगं, अहो इस्राएल लोकसहो, यानं नवल
का बरं करतस? किंवा आम्हीन आमना सामर्थ्यमा अनी शक्तीघाई याले
चालाले लावं अस समजीन आमनाकडे टक लाईन का बरं दखतस? 13
अब्राहाम, इसहाक अनं याकोब यासना देव, आपला पुर्वजसंना देवनी आपला
सेवक येशु यानं गौरव करेल शे, त्याले तुम्हीन धरी दिधं अनं पिलातनी
त्याले सोडी देवाना निश्चय करा, तरी पण तुम्हीन त्याले त्याना समोर नाकारी
दिधं. 14 जो पवित्र अनं धार्मीक मनुष्य त्याले तुम्हीन नाकारी दिधं अनी
एक खुनी माणुसले आमनाकरता सोडी द्या अशी मागणी करी. 15 अनी
जिवनना अधिकारीले तुम्हीन मारी टाकं; पण देवनी त्याले मरेल मातीन जिवत
करं याना आम्हीन साक्षीदार शेतस. 16 ज्या माणुसले तुम्हीन दखतस अनं
वळखतस, हाऊ लंगडा माणुसले त्याना नावना ईश्वासमुये सामर्थ्य मिळेल शे;

येशुवरला ईश्वासमुये याले तुमना सर्वासनादखत बरं करेल शे. 17 बंधुजनहो,
तुम्हीन, तसच तुमना अधिकारीसनी बी जे करं ते अज्ञानमुये करं हाई माले
माहित शे. 18 पण देवनी, आपला ख्रिस्तनी दुःख सहन करावं; अस ज्या सर्व
संदेष्टासनाद्वारा पुर्वी सांगेल व्हतं ते त्यानी तसच पुर्ण करं. 19 यामुये तुमना
पापसनी क्षमा व्हवाले पाहिजे म्हणीसन तुम्हीन पाप करनं थांबाडा अनं मांगे
फिरा. 20 आत्मीकतानी शांतीनी येळ प्रभुकडतीन तुमनाकडे येवो अनी तो
येशुले धाडी, ज्याले तुमनाकरता पहीलापाईन ख्रिस्त ठराई देयल शे. 21
सुरवात पाईन देवनी आपला संदेष्टासनाद्वारा जे सांगं, ते सर्व गोष्टी सांगेल प्रमाणे
नव्या व्हतस नही त्या काळपावत येशुले स्वर्गमा र्‍हाणं शे. (aiōn g165) 22
मोशेने बी सांगेल व्हतं, प्रभु जो तुमना परमेश्वर देव, तुमनाकरता मनामायक
संदेष्टा तुमनाच भाऊसमातीन धाडी; तो जे काही तुमले सांगी त्याप्रमाणे तुम्हीन
सर्व त्यानं ऐका; 23 अनी अस व्हई की, जो कोणी त्या संदेष्टानं ऐकावु नही
त्याले देवना लोकसमाईन येगळं करीसन पुर्ण नष्ट कराई जाई. 24 आखो
शमुवेलपाईन अनी परंपरानुसार जितला संदेष्टा व्हयनात तितला सर्वासनी
ह्या दिनबद्दल सांगं. 25 तुम्हीन संदेष्टासना पोर्‍या शेतस, अनी तुना वंशपाईन
पृथ्वीना सर्व लोके आशिर्वादित व्हतीन अस अब्राहामनासंगे बोलीन देवनी
तुमना पुर्वजसंनासंगे करेल करारना तुम्हीन पोर्‍या शेतस. 26 देवनी आपला
सेवकले ऊठाडीसन पहिले तुमनाकडे धाडं, यानाकरता की, त्यानी तुमले
प्रत्येकले तुमना वाईट दुष्कर्मसपाईन मांगे फिराईन आशिर्वाद देत जावं.

4 पेत्र अनी योहान लोकसनासंगे बोली राहीतात तवय याजक, मंदिरना
रक्षक अनं सदुकी ह्या त्यासनावर धाई वनात; 2 कारण त्या लोकसले
शिक्षण दिसन, येशु द्वारा मरेलस मातीन परत ऊठनं हाई व्हई अस त्या
उघडउघड सांगी र्‍हाईतात, यामुये त्यासले राग वना. 3 तवय त्यासनी पेत्र
अनी योहानले धरं अनं संध्याकाय व्हयेल व्हती म्हणीन सकायपावत त्यासले
कैदखानामा ठेवं. 4 तरी बी वचन ऐकनारा बराच लोकसनी ईश्वास ठेवा, अनी
जवळजवळ ईश्वास ठेवणारा माणसंसनी संख्या पाच हजारना वर व्हयनी. 5
मंग दुसरा दिन अस व्हयनं की, मुख्य याजकसना कुळमधला जेवढा व्हतात
तेवढा यरूशलेममा एकत्र जमनात, त्यासना यहूदी आधिकारी, वडीलधारा
अनं शास्त्री, 6 अनी मुख्य याजक हन्ना, कैफा, योहान, आलेक्सांद्र. 7 अनी
पेत्र अनी योहानले मजारमा उभा करीसन ईचारं, हाई काम तुम्हीन कोणता
सामर्थ्यतीन किंवा कोणा नावतीन करतस? 8 तवय पेत्र पवित्र आत्माघाई
परिपुर्ण व्हईसन त्यासले बोलना, अहो, लोकाअधिकारीसवन अनं वडील
लोकसवन, 9 हाऊ लंगडा माणुसवर कसा उपकार व्हयना, म्हणजे तो
कशाघाई बरा व्हयना, यानाबद्दल आमनी चौकशी व्हणार व्हई, 10 तर
तुमले सर्वासले अनं इस्राएल लोकसले हाई समजाले पाहिजेल की, ज्या येशु
ख्रिस्तले तुम्हीन क्रुसखांबवर खिळीन मारी टाकं, ज्याले देवनी मरेलस मातीन
परत जिवत करं त्या नासोरी येशु ख्रिस्तना नावमा जे सामर्थ्य शे त्याघाई हाऊ
माणुस बरा व्हईसन तुमनासमोर उभा राहेल शे. 11 शास्त्रलेख असं सांगस, जो
दगड तुम्हीन बांधकाम करनारासनी नापसंत करा, तरी तो कोणशीला व्हयना
तो दगड येशुच शे; 12 अनी तारण दुसरा कोणाकडतीन नही शे; ज्यामुये
आपलं तारण व्हई अस दुसरं कोणतच नाव आकाशनाखाल लोकसमा देयल
नही शे. 13 तवय पेत्रनी अनं योहाननी हिम्मत दखीसन, तसच ह्या अनपड
अनं अज्ञानी माणसे शेतस अस समजनं तवय त्या नवल कराले लागनात;
अनी ह्या येशुनासंगे व्हतात हाई बी त्यासनी वळखी लिधं. 14 तरी त्या बरा
व्हयेल माणुसले पेत्र अनी योहानजोडे उभा राहेल दखीसन बी त्यासले त्यासना
विरूध्दमा काहीच बोलता वनं नही. 15 मंग त्यासनी त्यासले न्यायसभाना
बाहेर जावानी आज्ञा करी अनी त्या आपसमा ईचार करीसन बोलनात, 16
ह्या माणससले आपण काय करानं? कारण त्यासनाकडतीन खरोखर मोठा
चमत्कार व्हयेल शे, हाई सर्व यरूशलेम मधलासले माहित शे; त्यामुये ते
आपलाले नाकारता येवाव नही. 17 तरी हाई लोकसमा जास्त पसराले नको
म्हणीसन त्यासले अशी ताकिद द्या की, यानापुढे तुम्हीन येशुना नावबद्दल
कोणसंगे बोलानं नही. 18 मंग त्यासनी त्यासले बलाईन ताकिद दिसन अस
सांगं की, येशुना नावतीन बोलानं नही अनी शिकाडानं बी नही. 19 पण पेत्र
अनं योहान यासनी त्यासले उत्तर दिधं की, देवनं सोडीन तुमनं ऐकानं हाई
देवना नजरमा योग्य शे की, अयोग्य शे हाई तुम्हीनच न्याय करा; 20 जे
आम्हीन दखं अनी ऐकं त्यानाबद्दल बोलानं नही हाई आमनाघाई व्हवाव नही.
21 तवय त्यासनी त्यासले परत धमकाडीन सोडी दिधं; कारण त्यासले शिक्षा
कशी करानी हाई लोकसमुये त्यासले सुची नही राहीत, कारण घडेल गोष्टीमुये
सर्व लोके देवना गौरव करी राहीतात. 22 ज्या माणुसवर बरा व्हवाना जो
चमत्कार घडेल व्हता, त्या माणुसनं वय चाळीस वरीस पेक्षा जास्त व्हतं. 23
जवय पेत्र अनी योहानले तठेन सोडी दिधं तवय त्या आपला मंडळीकडे
गयात, अनी जे काही त्यासले मुख्य याजकनी अनी वडील लोकसनी सांगेल
व्हतं ते सर्व त्यासनी त्यासले सांगं. 24 हाई ऐकिसन त्या ईश्वासनारासनी
एकचित्त व्हईसन देवले उच्चा आवाजमा बोलनात, हे प्रभु, आकाश, पृथ्वी,
समुद्र अनं त्यासनामा जे काही शे त्या सर्वासना तुच निर्माणकर्ता शे! 25
आमना पुर्वज, तुना सेवक दावीद, याना तोंडघाई पवित्र आत्मानाद्वारे तु
बोलनास, गैरयहूदी का बरं खवळनात; अनं लोकसनी व्यर्थ योजना का बरं
कर्‍यात? 26 प्रभु अनी त्याना ख्रिस्तना विरोधमा पृथ्वीना राजा उभा राहीनात,
अनं आधिकारी एकत्र जमनात. 27 कारण खरच ज्याना तु अभिषेक करा तो
तुना पवित्र सेवक येशु ज्याले तु ख्रिस्त करं यानाविरूध्दमा या शहरमा गैरयहूदी
लोके अनं इस्राएल लोके यासनासंगे हेरोद अनं पंतय पिलात ह्या एकत्र
व्हईनात. 28 यानाकरता की, जे काही घडणार शे, तेच त्यासनी करावं कारण
ती योजना तु तुना ईच्छाघाई अनं सामर्थ्यघाई पहिलेच करी ठेयल व्हती.
29 तर हे प्रभु, आते तू त्यासनं धमकाडनं दख; अनी आपल दाससले हाई
परवानगी दे की, तुनं वचनले पुर्ण धैर्यतीन सांगतीन. 30 अनी बरं कराकरता तु
आपला हात पुढे कर अनी तुना पवित्र सेवक येशु याना नावतीन आश्चर्यकर्म
अनं अद्भुत चमत्कार घडतीन अस व्हवु दे. 31 त्यासनी प्रार्थना करावर ज्या
जागमा त्या उभा व्हतात ती हादरी गई अनी त्या सर्व पवित्र आत्माघाई परीपुर्ण
व्हईसन देवनं वचन धैर्यतीन सांगु लागनात. 32 ईश्वासु लोकसनी गर्दी एक
मन अनी एक जिव अशी व्हती; त्यासनामाईन कोणी बी आपली संपत्तीले
स्वतःनी शे अस म्हणेत नही, तर त्यासनं सर्वकाही एकत्र व्हतं. 33 प्रेषित मोठा
सामर्थ्यतीन प्रभु येशुना पुनरूत्थानबद्दल साक्ष दि राहीतात, अनी त्या सर्वासवर

देवनी मोठी कृपा व्हती. 34 त्यासनामधला कोणलेच काही कमी नव्हतं त्या
सर्वाजण जमीनना अनं घरसना मालक व्हतात त्या आपली जमीन, अनी घरे
ईकीसन त्यानी किंमत आणेत. 35 अनी प्रेषितसना पायनाजोडे ठि देयत,
मंग ज्यासले जशी गरज ऱ्हाये तसं प्रत्येकले वाटी देयत. 36 सायप्रस बेटमा
जन्मेल योसेफ नावना लेवी व्हता त्याले प्रेषितसनी बर्णबा म्हणजे प्रोत्साहन
देनारा असं नाव दिधं. 37 त्यानाकडे जमीन व्हती त्यानी ईकी दिधी, अनं
तिना पैसा आनीसन तो प्रेषितसना पायजोडे ठि दिधा.

5 पण हनन्या नावना कोणी एक माणुस व्हता अनी त्यानी बायको सप्पीरा,
यासनी आपली जमीन ईकी. 2 मंग त्यानी येल किम्मतमाईन काही भाग
बायकोसंगे एकमत करीसन बाजुले काढी ठेवा अनं काही भाग प्रेषितसना
पायजोडे आनीसन ठि दिधा. 3 तवय पेत्र बोलना, हनन्या, सैतानंनी तुना
मनमा हाई गोष्ट का बरं घाली देयल शे की, तु पवित्र आत्मानासंगे लबाडी
करानं अनी जमीनना किम्मतमातीन काही भाग मांगे ठेई लेवाना? 4 जोपावत
जमीन ईकायेल नव्हती तवय ती तुनीच नव्हती का? अनी ईकाई जावावर बी
तीनी किंमत तुनाजोडे नव्हती का? तु आपला मनमा अस कराना ईचार का
बरं करा? तु माणुसनासंगे नही तर देवनासंगे लबाडी करेल शे! 5 हाई शब्द
ऐकीसन हनन्या खाल पडना अनी जिव सोडी दिधा, हाई सर्व ऐकणारासले
भलती भिती वाटनी. 6 मंग तरूण पोऱ्यासनी मझार ईसन त्याना शरिरले
कापडमा गुंढाळीन बाहेर लई जाईसन पुरी दिधं. 7 मंग जवळजवळ तीन
तासनंतर त्यानी बायको मझार वनी पण हाई घडेल घटनाबद्दल तिले काहीच
माहीत नव्हतं. 8 पेत्र तिले बोलना, "माले सांगं, एवढालेच तुम्हीन जमीन
ईकी का?" तिनी उत्तर दिधं, हा, एवढालेच. 9 पेत्र तिले बोलना, "का बरं तु
अनी तुना नवरानी मिळीसन प्रभुना आत्मानी परिक्षा लेवानं ठरायं? दख,
ज्यासनी तुना नवराले पुरी दिधं त्यासना पाय दारजोडेच शेतस; त्या तुले
बी उचलीसन बाहेर लई जातीन!" 10 तवय लगेच तिनी त्यासना पायजोडे
पडीसन जिव सोडी दिधा अनी तरूण पोऱ्यासनी मझार ईसन तिले मरेल
दखं, अनं बाहेर लई जाईसन तिना नवरानाजोडे पुरी दिधं. 11 यामुये सर्व
मंडळीले अनं हाई ऐकणारा सर्वासले भलतीच भिती वाटनी. 12 प्रेषितसना
हाततीन लोकसमा बराच चमत्कार अनी आश्चर्यकर्म घडी राहीतात अनी
त्या सर्व एकचित्त व्हईन शलमोननी देवडीमा एकत्र जमेत; 13 पण बाकीना
लोकसमातीन त्यासनामा सामील व्हवानी कोणीच हिम्मत व्हयनी नही, तरी
बी सर्व लोके त्यासले थोर मानेत. 14 प्रभुवर ईश्वास ठेवणारा माणसे अनी
बायासनी गर्दी एकसारखी त्यासनामा मिसळतच जाई राहीती. 15 आठपावत
की, लोके रोगीसले वाटवर अनीसन खाटलासवर अनी बिछानासवर झोपाडी
देयत; यानाकरता की, पेत्र जर तठेन जाई तर कमीत कमी त्यानी सावली
त्यासनापैकी काही जणसवर तर पडी. 16 आखो यरूशलेमना आसपासना
गावमधला लोकसनी गर्दी रोगीसले अनं दुष्ट आत्मा लागेल लोकसले तठे लई
येत; अनी त्या सर्व रोगी बरा व्हई जायेत. 17 तवय प्रमुख याजक अनी
त्यासना सहकारी म्हणजे सदुकी पंथना लोके, ज्या प्रेषितसवर जळेत; त्या
प्रेषितसना विरोधमा ऊठनात. 18 अनी त्यासनी प्रेषितसले धरीसन कैदखानामा
टाकं. 19 पण रातले प्रभुना दूतनी कैदखानाना दरवाजा उघडी दिधा अनं
त्यासले बाहेर अनीसन सांगं की, 20 जा अनी मंदिरमा उभा राहीसन, या नवा
जिवनना संदेश सर्व लोकसले सांगा. 21 हाई ऐकीसन त्या पहाटलेच मंदिरमा
जाईसन शिक्षण देवाले लागनात. पण जवय महायाजक अनं त्यासना सहकारी
वनात तवय त्यासनी ईसन धर्मसभा अनं यहूदी लोकसना वडीलमंडळ या
सर्वासले एकत्र बलावं; अनी प्रेषितसले आणाकरता कैदखानामा धाडं. 22
पण ज्या अधिकारी तठे गयात त्यासले प्रेषित कैदखानामा सापडनात नहीत,
म्हणीन त्यासनी परत ईसन सांगं की, 23 "आम्हीन कैदखानाले चांगलच बंद
करेल अनी दारजोडे पहारेकरीसले उभं दखं; पण जवय आम्हीन दार उघडीन
दखं, तर मझार कोणीच सापडनं नही!" 24 मंदिरना शिपाईसना सरदार अनं
मुख्य याजकसनी हाई बातमी ऐकीसन, त्या गोंधळी गयात की प्रेषितसन काय
व्हयनं, अनी याना काय परिणाम व्हई. 25 इतलामा कोणतरी ईसन त्यासले
अस सांगं की, ऐका! ज्या माणसंले तुम्हीन कैदखानामा ठेयल व्हतं त्या तर
मंदिरमा उभा राहीसन लोकसले शिकाडी राहिनात! 26 तवय अधिकारी
शिपाईसनासंगे गया अनी त्यासले जुलुम नही करता लई वना; कारण लोके
आपले दगडमार करतीन अशी त्यासले भिती वाटी राहीती. 27 त्यासनी
प्रेषितसले अनीसन न्यायसभानापुढे उभं करं, तवय प्रमुख याजकनी त्यासले
ईचारं की, 28 "आम्हीन तुमले कठोर आदेश देयल व्हता की, तुम्हीन या
नावतीन संदेश देवाना नही, तरी बी तुम्हीन सर्व यरूशलेमले आपलं शिक्षण
दिसन भरी टाकेल शे अनी तुम्हीन त्या माणुसना रक्तपातना दोष आमनावर
आनाले दखतस का!" 29 तवय पेत्रनी अनी बाकीना प्रेषितसनी उत्तर दिधं,
"आम्हीन माणुसपेक्षा देवनी आज्ञा मानाले पाहिजे. 30 ज्या येशुले तुम्हीन
क्रुसखांबवर टांगीसन मारं, त्याले आमना पुर्वजसंना देवनी मरेल मातीन
जिवत करं. 31 त्यालेच परमेश्वरनी आपली उजवी बाजुले अधिपती अनी
उध्दारकर्ता अस उच्च करं कारण तो इस्राएल लोकसले पापसपाईन फिरानी
अनी पापसनी क्षमानी संधी दि. 32 आम्हीन ह्या सर्व गोष्टीसना साक्षीदार शेतस
अनी जो पवित्र आत्मा देवनी आपली आज्ञा पाळणारासले देयल शे, तो बी
साक्षी शे." 33 हाई ऐकीसन त्या दात मिटूठ्या खावाले लागनात अनी त्यासले
मारी टाकाना ईचार करा. 34 पण तठे गमलियेल नावना एक परूशी माणुस
व्हता, तो शास्त्रशिक्षक अनी सर्व लोकसनी प्रतिष्ठीत मानेल व्हता; त्यानी
न्यायसभामा उभा राहीन असा आदेश दिधा की, "या प्रेषितसले थोडा येळ
बाहेर जावाले सांगा." 35 मंग तो त्यासले बोलना, अहो इस्राएल लोकसहो,
"तुम्हीन ह्या माणससंगे जे काय कराव शेतस ते ईचारपुर्वक करा." 36 कारण
तुम्हीन याद करा की, काही दिन पहिले थुदास नावना माणुस पुढे ईसन मी
बी कोणतरी महान शे अस म्हणु लागना, अनी जवळजवळ चारशे माणसं
त्याना मांगे चालु लागनात, पण त्याले मारी टाकं अनी जितला त्याना मांगे
जाई राहीतात त्या सर्वासनी धांदल व्हई गई अनी त्या नष्ट व्हयनात. 37
त्या माणुसनंतर जनगणनाना दिनसमा गालीलमा राहणारा यहूदा ऊठना अनं
त्यानी बराच लोकसले आपलाकडे करी लिधं, पण त्याले बी मारी टाकं
अनं जितला त्याना मांगे जाई राहीतात त्या सर्वासनी दाणादाण व्हई गई.
38 म्हणीसन मी तुमले सांगस, आते ह्या माणसंविरूध्द काहीच करू नका;

त्यासले सोडी घा! कारण जर हाई योजना अनं हाई काम मनुष्यकडतीन
व्हई तर नष्ट व्हई जाई. 39 पण जर हाई देवकडतीन व्हई तर तुमनाघाई नष्ट
व्हवाऊ नही; मात्र तुम्हीन देवना विरोधी ठरशात! तवय त्यासनी त्यानं बोलणं
मान्य करं. 40 त्यासनी प्रेषितसले मझार बलाईसन फटका मारात, अनी
येशुना नावतीन अजिबातच बोलानं नही; अशी ताकिद दिसन त्यासले सोडी
दिधं. 41 प्रेषित अस म्हणीसन आनंद करत धर्मसभापुढतीन निंघी गयात की,
आपण तर येशुना नावकरता निदाण आपमान सहन कराना योग्य तरी ठरनुत.
42 अनी रोज मंदिरमा अनं घरघर शिकाडानं अनी येशु हाऊच ख्रिस्त शे हाई
सुवार्ता गाजाडानं त्यासनी सोडं नही.

6 त्या दिनसमा शिष्यसनी संख्या वाढी राहिंती तवय ग्रीक भाषा बोलणारा
यहूदी लोकसना इब्री भाषा बोलणारा यहूदी लोकससंगे वाद व्हयना;
कारण रोजनी वाटणीमा त्यासन्या विधवासकडे दुर्लक्ष व्हई राहिंत. 2 तवय
बारा प्रेषितसनी सर्व शिष्यमंडळीले बलाईसन सांगं, "आम्हीन देवना वचनले
सोडीन खावाडा पेवाडानी सेवा करानी हाई आमनाकरता ठिक नही शे. 3 तर
भाऊसवन अनी बहिणीसवन, तुम्हीन आपलामाईन पवित्र आत्माघाई अनं
ज्ञानानी पुर्ण असा सात चांगला माणसं शोधी काढा, त्यासले आम्हीन हाई
काम सोपी दिसुत. 4 म्हणजे आम्हीन स्वतः प्रार्थनामा अनं वचनना सेवामा
लागी र्‍हासुत." 5 हाई गोष्ट सर्वासले मान्य व्हयनी; त्यासनी ईश्वासतीन
अनी पवित्र आत्मातीन पुर्ण असा माणसं स्तेफन, फिलीप्प, प्रखुरस, अनी
नीकानुर, तीमोन, पार्मिना अनं यहूदी लोकसना मतनुसार चालनारा नीकलाव
अंत्युखियकर यासले त्यासनी निवडं; 6 त्यासले त्यासनी प्रेषितसमोर उभं करं
अनी त्यासनी प्रार्थना करीसन त्यासनावर हात ठेवात. 7 मंग देवनं वचनना
प्रसार व्हत गया; अनी यरूशलेममा शिष्यसनी संख्या भलतीच वाढत गयी;
याजक लोकसमधला बी बराच जणसनी ह्या ईश्वासले स्विकारी लिधं. 8
स्तेफन कृपा अनी सामर्थ्यघाई परीपुर्ण व्हईसन लोकसमा मोठा आश्चर्यकर्म
अनं चमत्कार करी राहींता. 9 तवय ते सभास्थान ज्याले स्वतंत्र करेल दाससनं
सभास्थान म्हणेत त्यानामधला, काहीजण जसं कुरेनेकर, आलेक्सांद्रिया अनी
किलिकिया अनं आशियातीन येल माणसे ऊठीसन स्तेफननासंगे वादविवाद
कराले लागनात; 10 तरी बी तो अशी बुध्दी अनी आत्मातीन बोली राहींता
की, त्या त्याना विरोध कराकरता असमर्थ ठरनात. 11 तवय त्यासनी काही
लोकसले भर दिसन अस सांगाले लायं की, "आम्हीन ह्याले मोशेविरूध्द
अनी देवनाविरूध्द दुर्भाषण करतांना ऐकं!" 12 अनी त्यासनी लोकसले,
वडीलजनसले अनं शास्त्रीसले भडकाई दिधं. मंग त्या त्यानावर चाल करीसन
वनात अनी त्याले ओडीसन महासभामा लई गयात; 13 अनी त्यासनी खोटा
साक्षीदारसले पुढे उभं करं; त्या बोलनात, "हाऊ माणुस हाई पवित्रस्थानना
अनं मोशेना नियमशास्त्र विरूध्द कायम बोलत र्‍हास; 14 आम्हीन त्याले अस
बोलतांना ऐकं की, नासोरी येशु या मंदिरले नष्ट करी टाकी अनी मोशेनी
आपले लाई देयल रितीरिवाज बदली टाकी." 15 तवय न्यायसभामा बसेल
सर्वासनी त्यानाकडे टक लाईसन दखं तवय त्यासले त्याना चेहरा देवदूतना
चेहरानामायक दखायनं.

7 प्रमुख याजक बोलना, "ह्या गोष्टी खर्‍या शेतस का?" 2 तवय स्तेफन
बोलना, "भाऊसवन अनं वडीलजनहो, ऐका, आपला पुर्वज अब्राहाम
हारान प्रांतमा जाईन राहीना त्याना पहिले जवय तो मेसोपोटामिया देशमा व्हता
तवय गौरवशाली देवनी त्याले दर्शन दिधं, 3 अनी सांगं की, 'तु आपला देश
अनं आपला नातेवाईक सोडीसन त्या देशमा निंघी जा, जो मी तुले दखाडसु.'
4 तवय तो खास्दिया देशमाईन निंघना अनी हारान प्रांतमा जाईसन राहिना; मंग
त्याना बाप मरावर देवनी त्याले तठेन काढीसन आते तुम्हीन राहतस त्याच
देशमा आणं; 5 देवनी तठे त्याले त्याना हिस्सा दिधा नही, आठपावत की पाय
ठेवाले सुध्दा जागा दिधी नही; तोपावत त्याले पोर्‍यासोर्‍या नव्हतात तरी
'हाऊ देश तुना अनं तुनामांगे तुना वंशना स्वाधीन करी दिसु' अस अभिवचन
देवनी त्याले दिधं. 6 देवनी आखो अस बी सांगं की, 'तुना वंश प्रदेशमा
जाईसन परदेशी बनी राहतीन अनी त्या लोके त्यासले गुलाम बनाडीसन चारशे
वरीस वाईट रितीन छळतीन. 7 पण ज्या देशमा त्या गुलाम राहतीन त्या
देशले मी स्वतः दंड दिसु, अनी त्यानानंतर त्या तठेन निंघीसन हाईच जागमा
मनी सेवा करतीन.' 8 त्यानी त्याले 'सुंताना करार लाई दिधा; हाऊ करार
व्हवानंतर अब्राहामले इसहाक व्हयना; त्यानी सुंता अब्राहामनी आठवा दिन
करी; मंग इसहाकनी आपला पोर्‍या याकोब ह्यानी सुंता करी अनं याकोबनी
बारा पोर्‍यासनी बी सुंता कर, त्या आपला कुलपती व्हयनात" 9 "याकोबाना
पोर्‍या त्यासना भाऊ योसेफ याना हेवा करेत त्यामुये त्यासनी त्याले मिसर
देशमा ईकी दिधं; पण देव त्यानासंगे व्हता. 10 त्यानी त्याले सर्व संकटसमाईन
सोडावं अनी मिसर देशना राजा फारो याना नजरमा कृपापात्र अनं ज्ञानी अस
करं, म्हणीसन फारोनी मिसर देशवर अनं आपला सर्व घरवर त्याले आधिकारी
बनाडं. 11 मंग सर्व मिसर देश अनं कनान देशमा दुष्काळ पडिसन मोठं संकट
वन अनी आपला पुर्वजसले अन्न भेटी नही राहींत. 12 तवय मिसर देशमा
धान्य शे हाई ऐकीसन याकोबनी तुमना आमना पुर्वजसंले पहिलींदाव धाडं.
13 मंग दुसरींदाव योसेफनी स्वतः व्हईन आपला भाऊससंगे वळख करी
लिधी अनी योसेफना परिवारबद्दल फारो राजाले कळनं. 14 तवय योसेफनी
आपला बाप याकोब अनं आपला सर्व नातलग ज्या पंचाहत्तर जन व्हतात
त्यासले निरोप दिसन आपलाजोडे मिसर देशमा बलावं. 15 तवय याकोब
मिसर देशमा खाल गया अनी तठेच तो अनं त्याना पोर्‍या मरणात. 16 तठेन
त्यासले शखेम प्रांतमा लई जाईसन त्या कबरमा ठेवं जी कबर अब्राहामनी
हमोरना पोर्‍याकडतीन शखेम प्रांतमा रोख पैसा दिसन ईकत लेयल व्हती."
17 "मंग देवनी अब्राहामले जे वचन देयल व्हतं त्यानी येळ जशी जशी जोडे
वनी तशी तशी मिसरमा त्या लोकसनी संख्या भलतीच वाढत गई. 18 मंग
मिसरमा एक दुसरा राजा व्हयना ज्याले योसेफबद्दल काहीच माहीत नव्हतं.
19 तो राजा तुमना आमना लोकससंगे कपटतीन वागना अनी असा त्यानी
आपला पुर्वजसंना छळ करा, त्यासना लेकरे वाचाले नको म्हणीसन त्यासले
घरबाहेर टाकी देवाले भाग पाडं. 20 त्याच दिनसमा मोशेना जन्म व्हयना, तो
देवना नजरमा भलताच सुंदर व्हता; त्यानं पालन पोषण तीन महिनापावत
त्याना बापना घर व्हयनं, 21 मंग त्याले बाहेर टाकामा वनं तवय फारोनी
पोरनी त्याले लिधं अनी आपला पोर्‍या म्हणीन पाळं. 22 मोशेले मिसरी

लोकसना सर्व विघासनं शिक्षण भेटनं अनी तो बोलामा अनं कामसमा पराक्रमी व्हता." 23 "मंग तो चाळीस वरीसना व्हयना तवय त्याना मनमा वनं की, आपला भाऊसले म्हणजे इस्राएल लोकसले भेटावं. 24 त्यामातील एक जणवर अन्याय व्हई राहीना अस मोशेनी दखं तवय त्यानी त्याले वाचाडं अनी मिसरी माणुसले मारी टाकीन ज्यानावर अन्याय व्हई राहींता त्याना बदला लिधा. 25 तवय आपला हातघाई देव कशी आपला लोकसनी सुटका करी राहीना हाई त्यासले समजी अस त्याले वाटनं व्हतं, पण त्यासले समजनं नही. 26 मंग दुसरा दिन दोन इस्राएल लोके भांडी राहींतात, तो त्यासनाकडे ईसन त्यासनं भांडण मिटाडु लागना अनी तो बोलना, माणसवन, 'अरे तुम्हीन भाऊबंद शेतस; असा एकमेकससंगे अन्याय का बरं करी राहीनात?' 27 तवय जो आपला शेजारीले मारी राहींता तो मोशेले ढकलीसन बोलना, 'तुले आमनावर अधिकारी अनं न्यायाधीश कोणी करं? 28 कालदिन तु मिसरी माणुसले मारी टाकं तसं माले बी माराले दखस का?' 29 ह्या शब्द ऐकताच मोशे तठेन पळी गया अनी मिघानी देशमा परदेशी बनीसन राहीना; तठे त्याले दोन पोऱ्या व्हयनात. 30 "मंग चाळीस वरीस नंतर सिनाय डोंगरना ओसाड प्रदेशमा, एक झुडूप जळी राहींत त्यामा त्याले एक देवदूत दखायना. 31 ते दखीसन मोशेले आश्चर्य वाटनं, अनी काय शे ते निट दखाकरता तो झुडुपना जोडे गया; तवय प्रभुनी वाणी अशी व्हयनी की; 32 'मी तुना पुर्वजसंना देव, म्हणजे अब्राहामना, इसहाकना अनं याकोबना देव शे' तवय मोशे थरथर कापु लागना अनी परत तिकडे दखानी हिम्मत त्यानी व्हयनी नही. 33 नंतर देवनी त्याले सांगं, तु तुना पायमधला जोडा काढ; कारण जी जागावर तु उभा शे ती पवित्र भुमी शे. 34 मी खरच मिसर देशमधला मना लोकसना हाल दखेल शेतस, त्यासनं कण्हनं मी ऐकेल शे, अनी त्यासले सोडाकरता मी उतरेल शे; तर आते ये; मी तुले मिसर देशमा धाडस. 35 "तुले अधिकारी अनं न्यायाधीश कोणी करं? अस ज्या मोशेले अडाईसन बोलना व्हतात, त्याले झुडूपमा दर्शन व्हयेल देवदूतना हस्ते, देवनी अधिकारी अनं मुक्तिदाता अस करीसन धाडं. 36 त्यानी मिसर देशमा, तांबडा समुद्रमा अनं ओसाड प्रदेशमा चाळीस वरीस चमत्कार अनी आश्चर्यकर्म करीसन त्या लोकसले काढीन पुढे लई गया. 37 तोच मोशे इस्राएल लोकसले बोलना, देव तुमना भाऊसमातीन मनामायक एक संदेष्टा तुमनाकरता उत्पन्न करी. 38 हाऊ तोच शे जो ओसाड प्रदेशमधली मंडळीमा, सिनाय डोंगरवर त्यानासंगे बोलणारा देवदूतसंगे अनी आपला पुर्वजसंसंगे व्हता; त्यालेच तुमले आमले देवाकरता देवना जिवत वचनं भेटनात." 39 त्यानं ऐकाले त्या तयार नव्हतात; तर त्यासनी त्याले धिक्कारं अनं आपलं मन मिसर देशकडे फिरावं, 40 अनी अहरोनले बोलनात, आमनापुढे चालतीन असा देव आमले बनाडी दे; कारण ज्यानी आमले मिसर देशमातीन आनं त्या मोशेनं काय व्हयनं हाई आमले माहीत नही. 41 मंग त्या दिनसमा त्यासनी बैलनी मुर्ति बनाडीसन तिले यज्ञ करीसन आपला हातघाई करेल कार्यबद्दल त्यासनी जेवण करीसन आनंद करा. 42 पण देवनी त्यासनापाईन तोंड फिराई लिधं अनी त्यासले आकाशमातील तारासनी पुजा कराले सोडी दिधं, जसं की संदेष्टासनी आपला पुस्तकसमा लिखेल शे; हे इस्राएल लोकसवन! तुम्हीन चाळीस वरीस ओसाड प्रदेशमा बलिदान अनं यज्ञ माले करात का? 43 तुम्हीन मोलखना तंबु, अनी रेफान दैवतना तारासले बी, आपलासंगे लेयल व्हतात; म्हणजे त्या मुर्तिसले, ज्यासले तुम्हीन पुजाकरता बनाडेल व्हतं; शेवट मी बी तुमले बाबेलना पलिकडे ली जाईन ठेवसु. 44 तु जो नमुना दखा तसाच आज्ञासना पाट्यासकरता निवासमंडप बनाड, अस ज्या देवनी मोशेले सांगं, देवनी नेमेलप्रमाणे तो मंडप ओसाड प्रदेशमा आपला पुर्वजसंना व्हता. 45 त्या मंडपले वारस हक्कमा मिळाडीसन आमना पुर्वज यहोशवा संगे त्या येळले आठे लई वनात तवय ज्या लोकसले देवनी त्यासनंसमोरतीन हाकली दिधं, त्यासना देशसवर आपला पुर्वजसंनी कबजा करी लिधा, अनी असच दावीद व्हता तोपावत व्हता. 46 दावीदवर देवनी कृपादृष्टी व्हयनी अनी त्यानी याकोबना देवकरता निवासस्थान बांधानी ईनंती करी. 47 पण ते घर शलमोननी त्यानाकरता बांधी लिधं. 48 पण जो परमप्रधान तो हाततीन बनाडेल घरमा राहस नही; संदेष्टासनी सांगेल शे, 49 प्रभु म्हणस, स्वर्ग मनं राजासन शे, पृथ्वी मनं पादासन शे; तुम्हीन मनाकरता कोणता प्रकारनं घर बांधश्यात? मना आरामकरता कोणतं स्थान राहु शकस? 50 मी मना हातघाई हाई सर्व बनाडेल नही शे का? 51 मंग स्तेफन त्यासले बोलना, "अहो ताठ मानना, मनतीन अनं कानतीन बेसुंती लोकसवन! तुम्हीन पवित्र आत्माले कायम आडावतस; जसं तुमना पुर्वज तसा तुम्हीन बी करतस! 52 तुमना पुर्वजसंनी, संदेष्टासपैकी असा कोण शे की त्याले तरास दिधा नही? ज्यासनी त्या नितीमान माणुसना आगमनबद्दल पहिलेच सांगेल व्हतं, त्यासनी त्याले बी मारी टाकं; अनी त्याले धरी देणारा अनं मारी टाकणारा असा आते तुम्हीन व्हयेल शेतस. 53 अनी तुमलेच देवदूतसकडतीन ठरायेल नियमशास्त्र भेटनं, पण तुम्हीन त्यानं पालन करं नही!" 54 स्तेफननं हाई भाषण त्यासना मनले ईतलं लागनं की, त्या त्यानावर दातओठ खाऊ लागनात. 55 पण पवित्र आत्मातीन परीपुर्ण व्हईसन स्तेफननी स्वर्गकडे दखं तवय देवनं तेज अनी देवना उजवीकडे येशुले उभं राहेल त्यानी दखं. 56 अनी सांगं की, "दखा! स्वर्ग उघडेल शे अनी मनुष्यना पोऱ्या हाऊ देवना उजवीकडे उभा शे अस मी दखी राहीनु!" 57 तवय त्या सर्वांजन जोरमा वरडीन अनं कान बंद करीसन संगेच त्यानावर तुटी पडनात. 58 मंग त्या त्याले ढकलत शहरना बाहेर लई जाईसन दगडमार करू लागनात अनी साक्षीदारसनी आपला कपडा शौल नावना एक तरूण पोऱ्याकडे ठेवात. 59 तवय त्यानावर त्या दगडमार करी राहींतात तवय स्तेफन प्रभुना धावा करीसन बोलना, "हे प्रभु येशु, मना आत्माना स्विकार कर!" 60 मंग गुडघा टेकीन तो जोरमा वरडना, "हे प्रभु! हाई पाप ह्यासनाकडे मोजु नको!" अस बोलीन त्यानी जीव सोडा.

8 अस स्तेफनले मारामा शौलनी बी सहमती व्हती, त्या दिनपाईन यरूशलेमा जी मंडळी व्हती त्यासनावर अत्याचारनी सुरवात व्हयनी; तवय प्रेषित तठेच राहिनात पण बाकीना सर्व ईश्वासु लोके यहूदीया अनं शोमरोन या प्रांतसमा पांगी गयात. 2 स्तेफनले काही धार्मीक लोकसनी ली जाईसन पुरी दिधं अनी त्यानाकरता मोठा शोक करा. 3 इकडे शौल मंडळीना नाश करी राहींता, तो घरेघर जाईन माणससले अनी बायासले धरीन कैदखानामा टाके. 4 तवय ज्या ईश्वासी लोके पांगी जायेल व्हतात त्या फिरता फिरता सर्वीकडे वचननी सुवार्ता सांगत फिरनात, 5 अनी फिलीप्पनी शोमरोन शहरमा खाल

जाईसन ख्रिस्तबद्दल प्रचार करा. 6 जवय लोकसनी फिलीप्पनी सांगेल गोष्टी
ऐक्यात अनी त्या चिन्हसले दखं ज्या तो दखाडी राहींता तवय त्यासनी
एकचित्त व्हईसन त्यानी सांगेल गोष्टीसवर ध्यान दिधं. 7 ज्यासले दुष्ट आत्मा
लागेल व्हता त्यामातील बराच जणसमातीन दुष्ट आत्मा जोरमा वरडत निंघी
गयात; बराच लखवा व्हयेल अनी पांगया माणसे बरा व्हयनात. 8 अनी त्या
शहरमा भलताच आनंद व्हयना. 9 त्याच शहरमा जादूगिरी करीसन शोमरोनी
लोकसले थक्क करनारा असा शिमोन नावना कोणी एक माणुस व्हता, अनी
मी कोणी तरी मोठा शे अस तो सांगे. 10 सर्व लहानथोर त्यानं लक्षपुर्वक ऐकीन
बोलेत की, "हाऊ माणुस परमेश्वरनी ती शक्ती शे जीले महाशक्ती म्हणतस."
11 त्यानी त्यासले बराच काळपाईन आपली जादूगिरी करीसन थक्क करेल
व्हतं; म्हणीसन त्यासनं लक्ष त्यानाकडे व्हतं. 12 तरी बी फिलीप्प देवनं
राज्य अनं येशु ख्रिस्तना नावनी सुवार्ताना संदेश सांगी राहींता तवय लोकसनी
ईश्वास ठेवा अनी बाया अनं माणसंसना बाप्तिस्मा व्हयना. 13 शिमोननी बी
स्वतः ईश्वास ठेवा; अनं बाप्तिस्मा लिसन तो फिलीप्पना सहवासमा राहीना
अनी ज्या मोठा आश्चर्यकर्म अनं चमत्कार घडनात त्या दखीसन तो थक्क
व्हयना. 14 नंतर शोमरोन शहरना लोकसनी देवनं वचनना स्विकार करा अस
जवय यरूशलेम मातील प्रेषितसनी ऐकं तवय त्यासनी त्यासनाकडे पेत्र अनी
योहान ह्यासले धाडं. 15 त्या तठे येवावर त्यासनी त्या ईश्वासी लोकसले
पवित्र आत्मा भेटाले पाहिजे म्हणीसन त्यासनाकरता प्रार्थना करी. 16 कारण
त्यासनापैकी कोणवरच तो येल नव्हता; फक्त प्रभु येशुना नावतीन त्यासना
बाप्तिस्मा व्हयेल व्हता. 17 तवय पेत्र अनी योहाननी त्यासनावर आपला
हात ठेवात तवय त्यासले पवित्र आत्मा भेटना. 18 प्रेषितसनी हात ठेवा
म्हणजे पवित्र आत्मा भेटस हाई दखीन शिमोन त्यासनाकडे पैसा ली गया, 19
अनी बोलना, "ज्या कोणवर मी हात ठेवसु त्याले पवित्र आत्मा भेटी असा
अधिकार माले बी द्या." 20 तवय पेत्र त्याले बोलना, "तुना पैसाना तुनासंगेच
नाश व्हवो, कारण देवनं दान तु पैसासघाई मिळाडाना प्रयत्न करा. 21 या
गोष्टीसमा तुले भाग अनं वाटा नही कारण तुनं मन देवना नजरमा नीट नही
शे. 22 तु तुना या दुष्ट ईचारबद्दल पश्चाताप करीसन प्रभुकडे प्रार्थना कर
म्हणजे तुना या मनमातील ईचारबद्दल तुले क्षमा व्हई. 23 कारण तु भलताच
कडुपणमा अनी अधर्मना बंधनमा शे अस माले दखाई राहीनं." 24 तवय पेत्र
अनी योहानले शिमोन बोलना, "तुम्हीन सांगेल गोष्टीपैकी काहीच मनावर
येवाले नको म्हणीसन तुम्हीन मनाकरता प्रभुकडे प्रार्थना करा." 25 नंतर
त्यासनी साक्ष दिसन अनी प्रभुनं वचनना प्रचार करीसन पेत्र अनी योहान
यरूशलेममा परत वनात; तवय त्यासनी शोमरोनी लोकसना बराचसा गावसमा
सुवार्ता सांगी. 26 नंतर प्रभुना दूतनी फिलीप्पले सांगं, "ऊठ, अनी दक्षिण
दिशाले ती वाटकडे जाय, जी यरूशलेमपाईन गाजाकडे जास." ती वाटना
वापर सहसा कोणी करेत नही. 27 मंग तो ऊठीसन निंघना; अनी एक कूश
देशना षंढ व्हता जो त्या देशनी राणी कांदके हिना मोठा अधिकारी व्हता अनी
खजिनदार व्हता; तो यरूशलेममा भजनकरता जायेल येल व्हता. 28 तो
घर परत जातांना आपला रथमा बठीन यशया संदेष्टाना ग्रंथ वाची राहींता.
29 तवय फिलीप्पले पवित्र आत्मानी सांगं, "तु जाईसन त्याना रथ गाठ,
अनी त्यानासंगे र्‍हाय." 30 फिलीप्प पयतच गया तवय त्यानी त्याले यशया
संदेष्टाना ग्रंथ वाचतांना ऐक; तो त्याले बोलना, "तुम्हीन जे वाची राहीनात ते
तुमले समजी राहीनं का?" 31 तो अधिकारी बोलना, "जोपावत कोणी माले
समजाडस नही तोपावत माले कसं समजी?" मंग त्यानी फिलीप्पले वर चढीन
आपलाजोडे बसाकरता वर बलावं. 32 तो जो शास्त्रलेख वाची राहींता तो
हाऊ व्हता; "त्याले मेंढरूनामायक वध कराकरता लई गयात, अनी जसं
मेंढरू आपला लोकर कापणाराना पुढे गप्प र्‍हास, तसं तो आपलं तोंड उघडस
नही. 33 त्यानी ती लीन अवस्थामा त्याले न्याय मिळना नही; त्यानी पिढीना
लोकसनं कोण वर्णन करी, कारण त्याना जीव पृथ्वीवरतीन लेवाई गया." 34
तवय षंढनी फिलीप्पले सांगं, "संदेष्टा कोणबद्दल बोली राहीना, स्वतःबद्दल की
दुसराबद्दल, हाई माले सांगशात का?" 35 तवय फिलीप्प बोलाले लागना अनी
या शास्त्रलेखपाईन सुरवात करीसन येशुबद्दलनी सुवार्ता सांगी. 36 मंग वाटतीन
जाता जाता त्या एक जागावर पोहचनात जठे पाणी व्हतं, तवय षंढ बोलना,
"दख, आठे थोडंफार पाणी शे; माले बाप्तिस्मा लेवाले काय अडचण?" 37
फिलीप्पनी सांगं, "जर तुम्हीन तुमना पुर्ण मनतीन ईश्वास धरतस तर ठिक
शे." तवय त्यानी फिलीप्पले उत्तर दिधं, "येशु ख्रिस्त देवना पोर्‍या शे असा
मी ईश्वास धरस." 38 तवय अधिकारीनी रथ उभा कराले सांगं, मंग फिलीप्प
अनी षंढ असा त्या दोन्ही पाणीमा उतरनात अनी फिलीप्पनी षंढ बाप्तिस्मा
दिधा. 39 मंग त्या पाणीमाईन वर वनात तवय प्रभुना आत्मा फिलीप्पले लई
गया; म्हणीन तो परत षंढले दखायनाच नही; मंग तो आपली वाट धरीन
आनंद करत गया. 40 इकडे फिलीप्प अजोत शहरमा दखायना; तो कैसरिया
शहरमा पोहचस तोपावत वाटमा ज्या गावं लागनात तठे त्यानी सुवार्ता सांगी.

9 शौल आते बी प्रभुना शिष्यसले धमक्या देनं अनी त्यासनी हत्या करानी
याच धुनमा व्हता; तो महायाजककडे गया, 2 अनी त्यासनाकडतीन
दिमिष्क शहरमधला धर्मसभाकरता असा पत्र मांगात की, जर तठे या पंथना
माणसे किंवा बाया दखायनात म्हणजे तो त्यासले बांधीन यरूशलेममा लई
ई. 3 मंग जाता जाता अस व्हयनं की तो दिमिष्क जोडे पोहचना, तवय
अचानक त्याना आजुबाजू आकाशमातीन प्रकाश चमकना. 4 तवय तो
जमीनवर पडना, अनी त्यानी असा आवाज आपलासंगे बोलतांना ऐका,
"शौल, शौल! तु मना छळ का बरं करस?" 5 तवय तो बोलना, "प्रभु तु कोण
शे?" तो बोलना, "ज्या येशुना तु छळ करस, तोच मी शे. 6 पण ऊठ अनी
शहरमा जा, म्हणजे तुले जे करानं शे ते तुले सांगामा ई." 7 त्यानासंगे ज्या
लोके जाई राहींतात त्या स्तब्धच उभा राहीनात, त्यासनी आवाज ऐका खरा;
पण त्यासले कोणीच दिसनं नही. 8 मंग शौल जमीनवरतीन ऊठना तवय
त्याना डोया उघडाच व्हतात, तरी बी त्याले काहीच दखाई नही राहींत;
तवय त्या त्याले हात धरीसन दिमिष्क शहरमा लई गयात. 9 तठे तो तिन
दिन आंधया व्हता अनी तितला दिन त्यानी काहीच खादं पिधं नही. 10 तठे
दिमिष्क शहरमा हनन्या नावना कोणी एक शिष्य व्हता; त्याले प्रभु दृष्टांत
दिसन बोलना, "हे हनन्या!" तो बोलना, "हा, प्रभु मी शे." 11 प्रभुनी त्याले
सांगं, ऊठीसन नीट नावनी वाटवर जा अनी यहुदाना घर तार्सकर शौल नावना
माणुसना शोध कर; कारण दख तो प्रार्थना करी राहीना. 12 अनी त्यानी

दृष्टांतमा अस दखं की, कोणी तरी हनन्या नावना माणुस मझार ईसन बरं
व्हवाकरता आपलावर हाथ ठि राहीना. 13 तवय हनन्यानी उत्तर दिधं, "प्रभु,
यरूशलेममधला तुना पवित्र लोकसनं ह्या माणुसनी कितलं वाईट करेल शे,
हाई मी बराच लोकसकडतीन ऐकेल शे. 14 अनी आठे बी तुनं नाव लेनारा
सर्वांसले बांधानं, असा मुख्य याजकसकडतीन त्याले अधिकार भेटेल शे."
15 तवय प्रभुनी त्याले सांगं, "जाय, कारण गैरयहूदी लोकेसपुढे, राजासपुढे
अनं इस्राएल लोकसपुढे मनं नाव लई जावाकरता त्याले मी निवाडेल शे. 16
अनी त्याले मना नावकरता कितलं दुःख सहन करनं पडी हाई मी त्याले
दखाडसु." 17 तवय हनन्या जाईसन त्या घरमा घुसना अनी त्यानावर हात
ठिसन बोलना, "शौल भाऊ, तु वाटतीन ई राहींता तवय ज्या प्रभुनी म्हणजे
येशुनी तुले दर्शन दिधं, त्यानी माले यानाकरता धाडं की, तुले परत दखावाले
पाहिजे अनी तु पवित्र आत्मातीन परीपुर्ण व्हवाले पाहिजे." 18 तवय लगेच
शौलना डोयावरतीन खिपल्यासनामायक काय तरी पडनं अनी त्याले दखावु
लागनं; त्यानी ऊठीसन बाप्तिस्मा लिधा; 19 अनी जेवण करावर त्यानामा
परत बळ वनं. मंग शौल दिमिष्क शहरमधला शिष्यसना सहवासमा काही
दिन राहीना. 20 नंतर लगेच शौल सभास्थानसमा येशुबद्दल उपदेश करीसन
सांगु लागना की, तो देवना पोऱ्या शे. 21 तवय सर्वाजन आश्चर्यचकीत
व्हईन बोलु लागनात, "हाई येशु नाव लेनारासले जो यरूशलेम शहरमा मारी
राहींता तो हाऊच ना? हाऊ तर त्या लोकसले बांधीन मुख्य याजकसकडे लई
जावाले आठे येल व्हता ना?" 22 पण शौल हाऊ आखो सामर्थ्यशाली व्हत
गया, अनी येशु हाऊच ख्रिस्त शे असा तो पुरावा दिसन दिमिष्कमा राहणारा
यहूदी लोकसले आश्चर्यचकीत करं. 23 असा बराच दिन व्हई गयात, मंग
यहूदी लोकसनी शौलले मारी टाकाना ईचार करा. 24 पण शौलले त्यासना
ईचार समजना, त्यासनी त्याले मारी टाकाकरता रातदिन शहरनी वेशीवर
नजर ठिन व्हतात. 25 पण त्याना शिष्यसनी शहरनी जी भिंत व्हती तिनी
खिडकीमातीन त्याले टोपलीमा बसाडीन खाल उतारी दिधं. 26 मंग तो
यरूशलेममा वना तवय त्यानी शिष्यसमा मिसळाना प्रयत्न करा; पण हाऊ
शिष्य शे असा ईश्वास नही धरता त्या त्याले भ्याऊ लागनात. 27 तवय बर्णबा
नावना शिष्य त्याले प्रेषितसकडे लई वना; अनी शौलले वाटमा प्रभुनं दर्शन
कसं व्हयनं, हाऊ त्यानासंगे कसा बोलना अनी दिमिष्क शहरमा त्यानी येशुनं
नाव लिसन हिम्मत करीसन कसा उपदेश करा हाई त्यानी त्यासले सांगं. 28
मंग तो त्यासनासंगे यरूशलेममा काही दिन येतजात राहीना अनी धैर्यतीन
प्रभु येशुना नावना प्रचार करत राहीना. 29 आखो तो ग्रीक भाषा बोलणारा
यहूदी लोकससंगे वादविवाद करे, पण त्या त्याले मारी टाकाना प्रयत्न करू
लागनात. 30 हाई जवय त्यानासंगेना ईश्वासी लोकसले समजनं, तवय त्या
त्याले कैसरिया शहरमा लई गयात अनी तठेन त्याले तार्स शहरमा धाडी
दिधं. 31 शेवट अशी सर्व यहूदीया, गालील अनी शोमरोन या प्रदेशमातील
मंडळीसले शांतता भेटनी, अनी त्यासनी वाढ व्हत गई अनी त्या प्रभुना भय
धरीन अनं पवित्र आत्मानी देयल समाधानमा वाढत गयात. 32 मंग अस
व्हयनं की, पेत्र देवना सर्व लोकसमा फिरी राहींता तवय लोद गावमा ज्या
राही राहींतात त्यासनाकडे गया. 33 तठे त्याले ऐनेयास नावना एक माणुस
दखायना, त्याले लखवा व्हयेल व्हता अनी तो आठ वरीस पाईन अंथरूण
धरीन पडेल व्हता. 34 त्याले पेत्र बोलना, "ऐनेयास, येशु ख्रिस्त तुले बरं
करस, ऊठ अनं तुनं अंथरूण नीट कर." तवय तो लगेच ऊठना. 35 नंतर
लोद अनी शारोन गावसमा राहणारा सर्व लोकसनी त्याले दखं अनं त्या
प्रभुकडे फिरनात. 36 आखो यापो शहरमा तबीथा नावनी एक शिष्य व्हती,
ग्रीकमा दुर्कस अस म्हणतस त्याना अर्थ हरीण व्हस, ती चांगला कामे करामा
अनं दानधर्म करामा कायम तयार राहे. 37 पुढे त्या दिनसमा ती आजारी पडीन
मरी गई; तवय त्यासनी तिन आंग धोईन माडीवर एक खोलीमा ठेवं. 38 लोद
हाई यापो शहरजोडे व्हतं, तठे पेत्र शे अस शिष्यसनी ऐकं, तवय त्यासनी
दोन जणसले धाडीन त्याले ईनंती करी की, "आमनाकडे येवाले उशीर करू
नका." 39 तवय पेत्र ऊठीसन त्यासनासंगे गया तो तठे पोहचताच त्या त्याले
माडीवर ली गयात; त्याना आजुबाजू सर्व विधवा रडी राहिंत्यात अनी ज्या
सदरा अनी कपडा दुर्कसनी जिवत व्हती तवय बनाडेल व्हतात, त्या त्याले
दखाडु लागनात. 40 पण पेत्रनी त्या सर्वासले बाहेर काढं अनी गुडघा टेकीन
प्रार्थना करी अनी मरेल शरिरकडे दखं अनं फिरीसन बोलना, "तबीथा,
ऊठ." तवय तिनी डोया उघडात अनी पेत्रले दखीसन ती ऊठी बसनी. 41
मंग त्यानी तिले हात धरीन ऊठाडं अनी ईश्वासी लोकसले अनं विधवासले
बलाईन त्यासनापुढे तिले जिवत अस उभं करं. 42 मंग सर्व यापोमा हाई
माहीत पडनं अनी बराच जणसनी प्रभुवर ईश्वास ठेवा. 43 नंतर अस व्हयनं
की, पेत्र यापो शहरमा शिमोन नावना एक चांभारना घर बराच दिन राहीना.

10 कैसरिया शहरमा कर्नेल्य नावना कोणी एक माणुस रोमी सैनिकसना
इटलीना पलटणमा अध्यक्ष व्हता. 2 तो देवनं भय धरणारा धार्मीक
अनी आपला सर्व परीवारसंगे देवनी भक्ती करनारा, यहूदी गरीब लोकसले
भलताच दानधर्म करनारा अनी कायम देवले प्रार्थना करनारा असा व्हता. 3
त्यानी दिनले तिन वाजता स्पष्ट असा दृष्टांत दखा की, आपलाकडे देवना दूत ई
राहीना, अनी "कर्नेल्य!" अशी हाक मारी राहीना. 4 तवय तो त्यानाकडे
ध्यान दिसन अनी भ्याईसन बोलना, "काय प्रभु?" देवदूतनी त्याले सांगं,
"तुनी करेल प्रार्थना अनी तुना दानधर्म यानी आठवण देवनी करेल शे. 5 तर
आते यापो शहरले माणसं धाडं अनी शिमोन ज्याले पेत्र म्हणतस त्या माणुसले
बलाईन आन, 6 तो माणुस एक शिमोन चांभारना घर पाहुणा शे; त्यानं घर
समुद्र किनारावर शे." 7 जो देवदूत त्यानासंगे बोली राहींता तो निंघी गया,
तवय त्यानी आपला दोन नोकरसले अनं आपली ईमानदारीमा सेवा करनारा
धार्मीक शिपाईसमातीन एकले बलावं. 8 अनी त्यासले सर्वकाही सांगीन यापो
शहरले धाडं. 9 दुसरा दिन त्या गावना जवळपास पोहचीच गयतात, तवयच
दुपारना येळले पेत्र प्रार्थना कराले धाबावर गया. 10 तवय त्याले भूक लागीन
काहीतरी खावं अस वाटनं; अनी जेवणनी तयारी व्हईच राहींती इतलामा
त्याले दृष्टांत व्हयना. 11 तवय आकाश उघडनं अनी मोठी चादरनामायक
चारी कोपरा धरीन सोडेल एक वस्तु पृथ्वीवर उतरी राहीनी अस त्यानी दखं.
12 त्यामा सर्व प्रकारना चार पायवाला प्राणी, सरपटणारा जीवजंतु अनं पक्षी
व्हतात. 13 मंग त्याले एक आवाज वना, "पेत्र ऊठ, मार अनी खाय!" 14
पेत्र बोलना, "नको, नको प्रभु! कधीच नही, कारण मी कधीच अपवित्र अनी

अशुध्द वस्तु खादी नही.” 15 मंग परत दुसरींदाव आवाज वना, “देवनी जे
शुध्द करेल शे त्याले तु अशुध्द मानु नको.” 16 अस तिनदाव व्हयनं अनी
लगेच ती चादर आकाशमा वर लेवाई गई. 17 आपण दखेल दृष्टांत काय व्हई
याबद्दल पेत्र ईचारमा पडेल व्हता, तवय कर्नेल्यनी धाडेल माणसे शिमोनले
शोधत शोधत त्याना घरना दारजोडे ईसन उभा राहीनात. 18 अनी त्यासनी
हाक मारीन ईचारं, “शिमोन पेत्र नावना माणुस आठे पाहुणा शे का?” 19 पेत्र
या दृष्टांतबद्दल ईचार करी राहींता तवय पवित्र आत्मा त्याले बोलना, “दख,
तिन माणसं तुले शोधी राहीनात; 20 तर ऊठीसन खाल चाल अनी शंका नही
धरता त्यासनासंगे निंघी जा, कारण मी त्यासले धाडेल शे.” 21 मंग पेत्र
त्या लोकसकडे खाल उतरीन वना अनी त्यासले बोलना, “ज्याना तुम्हीन
शोध करी राहीनात, तो मीच शे; तुम्हीन का बरं आठे येल शेतस?” 22 त्या
बोलनात, कर्नेल्य आधिकारीनी आमले धाडेल शे, तो धार्मीक माणुस अनी
देवनी भक्ती करनारा शे अनी सर्व यहूदी लोके त्यानाबद्दल चांगलीच साक्ष
देतस; त्याले देवदूतनी सांगेल शे की, तुमले घर बलाईसन तुमना कडतीन देवनं
वचन ऐकावं. 23 मंग पेत्रनी त्यासले मझार बलाईन त्यासना पाहुणचार करा;
अनी दुसरा दिन पेत्र त्यासनासंगे निंघना अनी यापो शहरमधला ईश्वासीसपैकी
काही जन त्यानासंगे गयात. 24 दुसरा दिन त्या कैसरिया शहरमा पोहचनात,
तठे कर्नेल्य आपला सर्व नातेवाईकसले अनी जवळना मित्रसले गोया करीसन
त्यासनी वाट दखी राहींता. 25 जसं पेत्र मझार गया तसा कर्नेल्य त्याले
भेटना अनी त्यानी पाया पडीन पेत्रले नमस्कार करा. 26 पण पेत्र त्याले
ऊठाडीसन बोलना, “उभा र्‍हाय, मी माणुसच शे.” 27 मंग पेत्र त्यानासंगे
बोलत बोलत मझार गया, तवय त्यानी बराच लोकसले एकत्र जमा करेल
दखं. 28 त्यानी त्यासले सांगं, “तुमले सर्वासले माहीत शे की, यहूदी माणुसले
गैरयहूदी माणससंगे संबंध ठेवणं किंवा त्यानाजोडे जाणं हाई त्यानाकरता
अशुध्द शे; पण कोणताच माणुसले अपवित्र किंवा अशुध्द म्हणानं नही अस
देवनी माले दखाडेल शे. 29 यामुये माले बलावं तवय मी काहीच ईचार नही
करता ई लागनु; तर आते मी ईचारस, तुम्हीन माले कसाकरता बलावं?” 30
तवय कर्नेल्य बोलना, “आजना तिन दिन पहिले, मी मना घर दुपारना तिन
वाजाले प्रार्थना करी राहींतु; तवय अचानक धवळाजरक कपडा घालेल
एक माणुस मनापुढे उभा राहीन बोलना, 31 ‘कर्नेल्य, तुनी प्रार्थना ऐकामा
येल शे, अनी तुना दानधर्मनी आठवण देवनी करेल शे. 32 यामुये यापो
शहरमा कोणले तरी धाडीन शिमोन पेत्र नावना माणुसले बोलावं; तो समुद्रना
काठवरला शिमोन चांभार याना घर पाहुणा शे.’ 33 म्हणीन मी तुमनाकडे
माणससले लगेच धाडं, अनी तुम्हीन वनात हाई चांगलं व्हयनं; तर आते
प्रभुनी जे काही तुमले बोलाले सांगेल शे, ते ऐकाकरता आम्हीन सर्व आठे
देवसमोर जमेल शेतस.” 34 तवय पेत्रनी बोलाले सुरवात करीसन सांगं,
“आते मी खरच समजी गऊ की परमेश्वर कोणसंगे भेदभाव करस नही. 35
पण सर्व राष्ट्रसना लोकसमा जो कोणी त्यानं भय धरीन चालस अनी त्याना
कामे धार्मीक शेतस तो त्याले मान्य शे. 36 देवना हाऊ संदेश तुमले माहीत
शे की, त्यानी येशु ख्रिस्त जो सर्वासना प्रभु शे त्यानाद्वारा जे वचन शांतीना
प्रचार करत इस्राएल लोकसकडे धाडं. 37 योहाननी बाप्तिस्मा गाजाडानंतर
सर्व गालीलपाईन सुरवात व्हईसन सर्व यहूदीयापावत घडेल गोष्टी तुमले
माहीत शेतस. 38 तुमले नासोरी येशुबद्दल माहित शे की, कसा देवनी पवित्र
आत्मातीन अनी सामर्थ्यतीन त्याना अभिषेक करा; येशु चांगला कामे करत
अनी सैतानी सत्ताखाल ज्या व्हतात त्या सर्वासले बरं करत फिरना, कारण
देव त्यानासंगे व्हता. 39 अनी त्यानी इस्राएल देशमा अनं यरूशलेम शहरमा
जे काही करं त्या सर्व गोष्टीसना आम्हीन साक्षीदार शेतस; त्या लोकसनी
त्याले क्रुसखांबवर टांगीन मारं. 40 पण मरानंतर तिसरा दिन देवनी त्याले
ऊठाडं अनी त्यानी दिसावं अस करं. 41 सर्व लोकसले नही दिसना पण
ज्या साक्षीदार देवनी पहिलेच निवडी ठेयल व्हतात त्यासले म्हणजे आमले
दखायना, त्याच आम्हीन तो मरीन ऊठानंतर त्यानासंगे खानंपिणं करं. 42
अनी त्यानी आमले आज्ञा करी की, लोकसले उपदेश करा अनं साक्ष घा की
ज्याले देवनी जिवतसना अनं मरेलसना न्यायाधीश असा निवाडेल शे, हाऊ
तोच शे. 43 त्यानाबद्दल सर्व संदेश साक्ष देतस की, त्यानावर ईश्वास ठेवणारा
प्रत्येकले त्याना नावना सामर्थ्यतीन पापसपाईन मुक्ती भेटी.” 44 पेत्र हाई
बोलीच राहींता, तवय ऐकणारा सर्वासवर पवित्र आत्मा उतरना. 45 मंग
गैरयहूदी लोकसले पवित्र आत्माना बराच दान भेटनात हाई दखीसन यापो
शहरतीन पेत्रसंगे येल सर्व सुंता व्हयेल यहूदी ईश्वासु लोकसले आश्चर्य वाटनं.
46 कारण त्यासनी त्यासले बर्‍याच भाषा बोलतांना अनं देवनी स्तुती करतांना
ऐकं; तवय पेत्र बोलना, 47 “ज्यासले आमनामायक पवित्र आत्मा भेटेल शे,
त्यासना पाणीघाई बाप्तिस्मा कराकरता कोणी रोखु शकस का?” 48 मंग
त्यानी त्यासले आज्ञा दिधी की, येशु ख्रिस्तना नावतीन यासले बाप्तिस्मा घा;
तवय त्यासनी त्याले आखो काही दिन थांबी जावानी ईनंती करी.

11 प्रेषितसनी अनी यहूदीया प्रांतमधला ईश्वासी बंधुसनी अस ऐकं की,
गैरयहूदी लोकसनी बी देवनं वचन स्विकारं. 2 मंग पेत्र यरूशलेमले
गया तवय सुंता व्हयेल यहूदी ईश्वासु लोके त्यानासंगे वाद करू लागनात
की, 3 “बेसुंती गैरयहूदी लोकसना घर जाईसन तु पाहुणा म्हणीन राहीना
अनी त्यासनासंगे जेवणा!” 4 मंग पेत्रनी जसंनातस क्रमनुसार सांगाले सुरवात
करी; 5 “मी यापो शहरमा प्रार्थना करी राहींतु तवय एक दृष्टांत दखा की,
एक वस्तु आकाशमाईन मोठी चादरनामायक चारी कोपरा धरीन सोडेल
अशी मनासमोर उतरनी. 6 त्याकडे मी ध्यान दिसन दखी राहींतु तवय
पृथ्वीवरला पाळीव जनावरं, जंगली जनावरं, सरपटणारा जीवजंतु अनी
आकाशमधला पक्षी असा माले दखायनात. 7 अनी मी अशी वाणी ऐकी की,
‘पेत्र ऊठ, मारं अनी खाय!’ 8 पण मी बोलनु, ‘नको, नको प्रभु! कारण
अपवित्र अनी अशुध्द अस काही मना तोंडमा अजुन पावत जायेल नही शे.’
9 मंग दुसरींदाव आकाशमाईन अशी वाणी व्हयनी की, ‘देवनी जे शुध्द
करेल शे ते तु अशुध्द मानु नको.’ 10 अस तिनदाव व्हयनं, मंग सर्वकाही
आकाशमा वर ओढाई गयं. 11 इतलामा ज्या घरमा आम्हीन व्हतुत त्याना
दारमा कैसरिया शहरमातीन मनाकडे धाडेल तीन माणसं उभा राहीनात. 12
तवय पवित्र आत्मानी माले सांगं की, शंका नही धरता त्यासनासंगे जा; मंग
यापो मातीन या सव ईश्वासु भाऊ बी मनासंगे वनात, अनी आम्हीन त्या
कर्नेल्यना घरमा गवुत. 13 कर्नेल्यनी आमले सांगं की, मी घरमा देवदूतले उभं

दखं; तो बोलना की, ‘यापो शहरमा कोणले तरी धाडीन शिमोन पेत्रले बलाई
आण. 14 तो तुले असा गोष्टी सांगी की, त्यामुये तुनं अनी तुना सर्व घरदारनं
उध्दार व्हई.’ 15 अनी जवय मी बोलु लागनु, जसं सुरवातले आपलावर तसा
त्यासनावर बी पवित्र आत्मा वना. 16 तवय प्रभुनी सांगेल गोष्ट माले याद
वनी, ती अशी की, ‘योहान पाणीघाई तुमना बाप्तिस्मा करे हाई खरं, पण तुमना
बाप्तिस्मा पवित्र आत्माघाई व्हई.’ 17 जवय आपण प्रभु येशु ख्रिस्तवर ईश्वास
ठेवा तवय जसं आपले तसच गैरयहूदीसले बी देवनी दान दिधं; तर मंग देवले
अडवणारा असा मी कोण!” 18 हाई ऐकीसन त्या गप्पच राहीनात अनी
देवनं गौरव करत बोलनात, तर मंग देवनी गैरयहूदी लोकसले बी जिवन
मिळाकरता पश्चतापनं दान देयल शे. 19 स्तेफनपाईन सुरू व्हयेल संकटमुये
ज्या ईश्वासु लोके पांगी जायेल व्हतात त्या फेनीके सायप्रस अनी अंत्युखिया
शहरपावतना यहूदी लोकसमा देवनं वचन मात्र सांगी राहींतात. 20 तरी
त्यासनापैकी बराचजन सायप्रसी अनी कुरेनेकर गावना व्हतात, त्यासनी
अंत्युखियामा ईसन प्रभु येशुनी सुवार्ता गैरयहूदी लोकसले बी सांगी. 21
तवय प्रभुना हात त्यासनावर व्हता, अनी बराच लोके ईश्वास ठिसन प्रभुकडे
वळनात. 22 जवय त्यासनी बातमी यरूशलेममधल्या मंडळीसना कानवर
पडनी, तवय त्यासनी बर्णबाले अंत्युखियाले धाडं. 23 तो तठे पोहचना तवय
देवनी लोकसले देयल आशिर्वाद दखीसन खूश व्हयना, अनी त्या सर्वासले
प्रोत्साहीत करू लागना की, त्यासनी पुर्ण खरा मनतीन देवसंगे ईश्वासु र्‍हावाले
पाहिजे. 24 बर्णबा हाऊ चांगला माणुस व्हता, अनी पवित्र आत्मातीन अनं
ईश्वासतीन परीपुर्ण व्हता, अनी बराचसा लोके प्रभुजोडे वनात. 25 नंतर बर्णबा
शौलना शोध कराले तार्स शहरले गया. 26 त्याना शोध लागना तवय त्यानी
त्याले अंत्युखियाले आणं, मंग अस व्हयनं की, त्यानी तठे वरीसभर मंडळीमा
मिळीनमिसळीन बराच लोकसले शिकाडं. अनी शिष्यसले “ख्रिस्ती” हाई
नाव पहीलींदाव अंत्युखियामा पडनं. 27 त्या दिनसमा यरूशलेमतीन काही
संदेष्टा अंत्युखियाले वनात. 28 तवय त्यासनामातीन अगबस नावना माणुसनी
ऊठीसन पवित्र आत्माद्वारे सांगं की, सर्व जगमा भयंकर दुष्काळ पडावं शे.
अनी क्लौदिया राजानं राज्य व्हतं तवय असच व्हयनं. 29 तवय प्रत्येक
शिष्यनी निर्णय लिधा की, यहूदीया शहरमा राहणारा ईश्वासु बंधुसले मदत
म्हणीन काहीतरी धाडानं. 30 तसं त्यासनी करं, त्यासनी बर्णबा अनी शौल
यासना हाते मंडळीना वडील लोकसकडे जे धाडता ई ते धाडं.

12 त्या येळले हेरोद राजानी मंडळीमधला काही लोकसना छळ कराकरता
त्यासले अटक करी. 2 अनी योहानना भाऊ याकोब ह्याले त्यानी
तलवारघाई मारी टाकं. 3 ते यहूदी लोकसले आवडनं हाई दखीसन तो पेत्रले
बी धराले तयार व्हयना; तवय बेखमीर भाकरना सणना दिन व्हतात. 4 त्यानी
पेत्रले धरीन कैदखानामा टाकं, अनी चारचार सैनिकसन्या चार तुकड्यासले
रखवाली करता ठेवं; वल्हांडण सण व्हवानंतर त्याले लोकसपुढे बाहेर आणानं
असा हेरोदनी बेत करेल व्हता. 5 असा पहारामा पेत्र कैदखानामा व्हता; पण
त्यानाकरता मंडळीना लोकसनी देवजोडे मनपाईन प्रार्थना चालु व्हती. 6
हेरोद त्याले बाहेर लयनार व्हता त्या रातले दोन साखळदंडसघाई बांधेल पेत्र
दोन शिपाईसना मझार झोपेल व्हता अनी पहारेकरी दारपुढेच कैदखानावर
ध्यान दि राहींतात. 7 तवय दखा प्रभुना दूत त्यानाजोडे प्रकट व्हयना अनी
खोलीमा उजेड पडना; त्यानी पेत्रना खांदावर थाप मारीन त्याले जागं करीसन
बोलना, “लवकर ऊठ!” तवय त्याना हातन्या बेड्या तुटीन खाल पडन्यात. 8
मंग देवदूतनी त्याले सांगं, “कंबर बांध अनी पायजोडा घाल.” पेत्रनी तसं
करं, मंग देवदूत त्याले बोलना, “तु तुना कपडा घालीन मनामांगे ये.” 9 तो
कैदखानामातीन निंघीसन त्यानामांगे चालु लागना, पण त्याले हाई समजी नही
राहींत की, जे काही देवदूत करी राहीना ते खरच शे; पण त्याले अस वाटनं
की, मी दृष्टांत दखी राहीनु. 10 नंतर पहिला अनी दुसरा पहारा वलांडीन त्या
शहरमा जावाना लोखंडी फाटकजोडे वनात, तवय तो आपोआप त्यासनाकरता
उघडना; अनी त्या बाहेर निंघीसन पुढे एक वाट चाली गयात, इतलामा देवदूत
पेत्रले सोडीन निंघी गया. 11 मंग पेत्रले समजनं की काय घडनं अनी तो
बोलना, “आते माले खरच कळनं की, प्रभुनी आपला दूत धाडीसन माले
हेरोद राजाना हाततीन अनी यहूदी लोके जी वाट दखी राहींतात त्यापाईन
माले सोडायेल शे.” 12 त्याले हाई समजनं तवय तो मार्क म्हणेत तो योहान,
यानी माय मरीया हिना घरजोडे वना, तठे बराच लोके एकत्र व्हईसन प्रार्थना
करी राहींतात. 13 पेत्र बाहेरना दरवाजानी कडी ठोकी राहींता तवय एक
दासी पोर जीनं नाव रूदा व्हतं ती दार उघडाकरता वनी. 14 तिनी पेत्रना
आवाज वळखा पण खूशीमा दरवाजा नही उघडताच पयत मझार जाईन
सांगु लागनी की, “पेत्र दरवाजाजोडे उभा राहेल शे.” 15 त्यासनी तिले
सांगं, “तु येडी व्हयनी शे का!” तरी ती खात्रीतिन सांगु लागनी की हाई
खरच शे; त्या बोलनात, “तो त्याना देवदूत व्हई.” 16 मंग पेत्र ठोकतच
राहीना तवय त्यासनी दरवाजा उघडा अनी त्याले दखीन त्या थक्क व्हयनात.
17 तवय त्यानी त्यासले गप्प राहा असा हातवरी इशारा करा, अनी माले
प्रभुनी कैदखानामातीन कसं काढं हाई त्यानी त्यासले सविस्तर सांगं, अनी
सांगं की, “हाई याकोब अनी सर्व बंधुसले सांगा,” नंतर तो दुसरीकडे निंघी
गया. 18 मंग दिन उगायना तवय पेत्रनं काय व्हयनं, अशी शिपाईसमा मोठी
गडबड व्हयनी. 19 हेरोदनी त्याले शोधाना आदेश दिधा, पण पेत्र सापडना
नही; म्हणीसन त्यानी पहारेकरीसनी चौकशी करीसन त्यासले मारी टाकानी
आज्ञा दिधी. मंग हेरोद यहूदीया सोडीन कैसरिया शहरमा खाल ईसन राहु
लागना. 20 हेरोद सोर अनी सिदोन शहरना लोकसवर भलताच संतापना
व्हता, म्हणीसन त्यासनी एकमत करीसन त्यानाकडे वनात अनी राजभवनना
अधिकारी ब्लस्त ह्याले मनाडीसन राजासंगे समजोता कराना प्रयत्न करा;
कारण राजाना देशमुयेच त्यासना देशनं पालन पोषण व्हई राहींतात. 21 मंग
ठरायेल दिनले हेरोद राजा राजकीय कपडा घालीसन राजासनवर बठना अनी
जमेल लोकसले भाषण देवु लागना. 22 तवय लोके वरडीन बोलु लागनात,
“हाई मनुष्यवाणी नही शे, देववाणी शे.” 23 तीच येळले प्रभुना दूतनी हेरोदले
मारी टाकं, कारण त्यानी देवले मान दिधा नही, त्याना आंगमा किडा पडीन
तो मरना. 24 पण देवनं वचन वाढतच गयं अनी पसरत गयं. 25 बर्णबा अनी
शौल ह्या आपला कामे पुरा करीसन आपलासंगे योहान ज्याले मार्क म्हणेत
त्याले लिसन यरूशलेमतीन परत माघारे अंत्युखियाले वनात.

13 अंत्युखियानी मंडळीमा काही संदेष्टा अनी शिक्षक व्हतात; जसं की,
बर्णबा, शिमोन ज्याले नीगेर म्हणेत, लूक्य कुरेनेकर, शौल अनी
मनाएल ज्यानं पालन पोषण मांडलिक हेरोद राजासंगे व्हयेल व्हतं. 2 त्या
प्रभुनी सेवा अनं उपास करी राहींतात तवय पवित्र आत्मानी सांगं की, "बर्णबा
अनी शौल यासले ज्या कामकरता मी बलायेल शे, त्याकरता त्यासले अलग
करा." 3 उपास प्रार्थना व्हयनी तवय त्यासनी त्यासनावर हात ठिसन त्यासले
धाडी दिधं. 4 अस पवित्र आत्मानाद्वारा बर्णबा अनी शौलले धाडावर त्या
सल्कीयामा ईसन तठेन जहाजवर सायप्रस बेटवर गयात. 5 मंग त्या सलमीन
शहरमा वनात तठे त्यासनी यहूदीसना सभास्थानमा देवना वचनना प्रचार
करा; त्यासना काममा योहान मार्क बी मदत करी राहींता. 6 पुढे त्या सर्व
बेटसवरतीन चालीन पफोस नावना बेटवर गयात तठे त्यासले बार-येशु नावना
कोणतरी एक यहूदी जादूगर अनं खोटा संदेष्टा भेटना. 7 तो त्या बेटना
अधिकारी सेरगीया पौल नावना बुध्दीमान माणुसना मित्र व्हता; अधिकारीनी
बर्णबा अनं शौल यासले बलाईसन देवनं वचन ऐकानी ईच्छा दखाडी. 8 पण
अलीम जादूगरनी त्यासना विरोध करीसन राज्यपालले बहयकाडी राहींता
कारण त्यानी ईश्वास ठेवाले नको म्हणीसन. 9 तवय शौल ज्याले पौल बी
म्हणेत त्यानी पवित्र आत्मातीन परीपुर्ण व्हईसन जादूगारकडे टक लाईन दखं.
10 अनी बोलना, "अरे सर्व कपटतीन अनं सर्व लुच्चेगिरीतीन भरेल सैतानना
पोऱ्या! तु सर्व धार्मीकताना शत्रु, तु प्रभुनी सरळ वाटले वाकडी करानं सोडावं
नही का! 11 तर दख, प्रभुना हात तुनावर पडेल शे; तु आंधया व्हशी अनी
काही काळपावत तु सूर्यप्रकाश दखाऊ नही." तवय लगेच अंधुकपण त्याना
डोयासवर पडना, तो इकडे तिकडे चाफल् लागना की, कोणतरी त्याना हात
धरीसन त्याले वाट दखाडी. 12 तवय अधिकारीनी हाई घटना दखीसन अनी
प्रभुना शिक्षणवरतीन आश्चर्यचकीत व्हईसन ईश्वास ठेवा. 13 मंग पौल अनं
त्यानासंगेना लोके पफोस बेट वरतीन जहाजमा बठीन पंफुल्य प्रदेशमातील
पिर्गा शहरले गयात, अनी योहान मार्क त्यासले सोडीन यरूशलेमले परत
गया. 14 नंतर त्या पिर्गा आठेन निंघीसन फिरत फिरत पिसिदिया गावना
अंत्युखियामा पोहचनात, अनी शब्बाथ दिनले यहूदीसना सभास्थानमा जाईन
बठनात. 15 तवय मोशेनं नियमशास्त्र अनी संदेष्टासनं पुस्तक वाचीन व्हवानंतर
सभास्थानना अधिकारीनी त्यासले निरोप दिधा की, "मित्रसवन, तुमनाकडे
लोकसकरता काही बोधवचन व्हई तर सांगा." 16 तवय पौल उभा राहीसन
अनी हातघाई इशारा करीसन बोलना; अहो, इस्राएल लोकसवन अनी देवनं
भय धरणारा गैरयहूदीसवनं; ऐका! 17 या इस्राएल लोकसना देवनी आपला
पुर्वजसंले निवाडी लिधं, त्या लोके मिसर देशमा प्रवाशी व्हतात तवय त्यासले
उंच करं अनी देवनी आपला मोठा पराक्रमतीन त्यासले मिसर देशमातीन काढं.
18 पुढे जवळजवळ चाळीस वरीस ओसाड प्रदेशमा त्यानी त्यासनी वागणुक
सहन करी. 19 नंतर देवनी कनान देशमधला सात राष्ट्रसना नाश करीसन
ती जमीन त्यासले जवळजवळ साडेचारशे वरीसपावत वारीस म्हणीसन
दिधी. 20 ह्या सर्व व्हवाकरता साडेचार वरीस लागनात यानानंतर त्यानी
शमुवेल संदेष्टापावत बराच न्यायाधीश नेमीन दिधात. 21 मंग त्यासनी राजा
मांगा, तवय देवनी बन्यामीन वंश मधला किशाना पोऱ्या शौल याले राजा
म्हणीसन चाळीस वरीसपावत त्यासले दिधा. 22 नंतर त्यानी त्याले काढीसन
त्यासना राजा दावीदले बनाडं, त्यानाबद्दल देवनी साक्ष दिधी की; माले एक
माणुस इशायना पोऱ्या दावीद भेटेल शे, तो मना मनसारखं शे, तो मन्या सर्व
ईच्छा पुऱ्या करी. 23 ह्याच दावीदना वंशमातीन देवनी वचनप्रमाणे इस्राएल
लोकसकरता तारणारा येशु ह्याले आणं. 24 येशुना कामनी सुरवात व्हवाना
पहिले योहाननी पुढे ईसन पापपाईन फिराना अनी बाप्तिस्माना प्रचार सर्व
इस्राएल लोकसमा करा. 25 योहान आपलं कार्य पुरं करी राहींता तवय तो
बोलना, तुमले काय वाटस, मी कोण शे? मी तो नही शे, ज्यानी तुम्हीन
वाट दखी राहिनात, तर दखा, ज्याना पायमधला जोडानी दोरी सोडानी मनी
लायकी नही, असा कोणी तरी मना मांगतीन ई राहीना. 26 हे मना इस्राएली
भाऊसवन, अब्राहामना वंश मधला पोऱ्यासवन, अनं तुमनामा ज्या देवनं भय
धरणारा अनी देवनी स्तुती करनारा गैरयहूदीसवनं; आपलाकरता हाई उध्दारनी
सुवार्ता धाडेल शे! 27 कारण दर शब्बाथ दिनले संदेष्टासनी लिखेल वाचामा
येस त्याना एक बी शब्द नही समजी लेता यरूशलेममा राहणारासनी अनी
त्यासना अधिकारीसनी याच येशुले नही वळखता दोषी ठराईसन संदेष्टासनी
सांगेल गोष्टीसले पुरं करं. 28 अनी मरणदंडकरता कोणतच कारण सापडनं
नही तरी त्याना वध करा अशी त्यासनी पिलातले मागणी करी. 29 मंग
त्यानाबद्दल शास्त्रमा लिखेल सर्व पुरं करीसन, त्यासनी त्याले क्रुसखांबवरतीन
खाल उतरीसन कबरमा ठेवं. 30 पण देवनी त्याले मरेलस मातीन जिवत
करं, 31 त्यानासंगे गालीलमातीन यरूशलेममा येल व्हतात त्यासले तो बराच
दिन दखायना, ह्या त्याच शेतस ज्या आते इस्राएल लोकसना समोर त्याना
साक्षीदार शेतस. 32 आपला पुर्वजसंले जे वचन देवनी देयल व्हतं, त्यानी
सुवार्ता आते आम्हीन तुमले सांगतस; 33 देवनी येशुले परत जिवत करीसन ते
वचन आपला लेकरं बाळसकरता पुरं करेल शे, दुसरा स्तोत्रमा अस लिखेल
शे, तु मना पोऱ्या शे; आज मी तुले जन्म देयल शे, 34 अनी देवनी त्याले
मरेलस मातीन जिवत करं कारण तो कबरमा कुजाले नको; यामुये यानाबद्दल
त्यानी म्हणेल शे की; मी दावीदले जी प्रतिज्ञा देयल शे, त्याबद्दलना पवित्र
अनी अटल आशिर्वाद त्या तुले दिसु. 35 असच तो आखो एक स्तोत्रमा
म्हणस, तु आपला पवित्र माणुसले कबरमा कुजू देवावू नही 36 कारण दावीद
देवनी ईच्छाप्रमाणे आपला पिढीना लोकसनी सेवा पुरी करीसन मरी गया,
अनी आपला पुर्वजसंना मझार बुंजाई गया अनी त्यानं शरीर कुजी गयं. 37
पण ज्याले देवनी मरनंमातीन जिवत करं तो कुजना नही. 38 यामुये मना
इस्राएली भाऊसवन, हाई तुम्हीन समजी ल्या की, येशु कडतीन पापसना
क्षमानी बातमी तुमले सांगामा येल शे. 39 अनी यानाकडतीनच तुम्हीन
प्रत्येक येशुवर ईश्वास करनारा त्या सर्व पापसपाईन सुटशात पण मोशेना
नियमशास्त्रघाई पापसपाईन सुटावुत नही. 40 यामुये सावधान रहा, नहीतर
संदेष्टासना ग्रंथमा जे सांगेल शे ते तुमनासंगे बी घडी जाई; 41 दखा, अहो
धिक्कार करनारासवन! दखीसन आश्चर्य माना, अनी मरी जा! कारण मी
आज तुमनामा एक कार्य करी राहीनु, ते कार्य अस की, त्यानाबद्दल तुमले
कोणी सविस्तर सांगं, तरी तुम्हीन ईश्वास धरावुत नही! 42 पौल अनी बर्णबा
सभास्थान माईन बाहेर जाई राहींतात तवय लोकसनी सांगं की, तुम्हीन पुढला

शब्बाथ दिनले परत या अनी ह्या गोष्टीसबइल आखो सांगा. 43 मंग जवय
आराधना संपनी तवय यहूदी अनी भक्तीमान यहूदी मतप्रमाणे चालणारा बराच
गैरयहूदी लोके पौल अनी बर्णबा यासना मांगे गयात; त्यासनी त्यासनासंगे
बोलीन देवनी कृपामा टिकी र्‍हावाकरता त्यासनं मन वळावं. 44 पुढला
शब्बाथ दिनले सर्वच गाव प्रभुनं वचन ऐकाले जमनं. 45 लोकसनी गर्दी
दखीन यहूदी लोकसले हेवा वाटू लागना; अनी पौल जे बोली राहींता त्याना
विरोध करीसन त्या अपशब्द बोलू लागनात. 46 तवय पौल अनी बर्णबा न
घाबरता बोलनात, देवनं वचन पहिले तुमले सांगनं आवश्यक शे, पण तुम्हीन
त्याले धुतकारी राहीनात अनी स्वतःले सार्वकालिक जिवनकरता अयोग्य
ठराई राहीनात, तर दखा आते आम्हीन तुमले सोडीन गैरयहूदी लोकसकडे
जातस. (aiōnios g166) 47 कारण प्रभुनी आमले आज्ञा देयल शे ती हाई की;
मी तुले गैरयहूदीसकरता प्रकाश करीसन ठेयल शे, यानाकरता की पृथ्वीना
शेवटपावत तु उध्दारनं कारण व्हवाले पाहिजे. 48 हाई ऐकीसन गैरयहूदी
लोके भलताच खूश व्हयनात अनी त्या देवना वचननी वाहवाह करू लागनात
अनी जितला जन सार्वकालिक जिवनकरता नेमायेल व्हतात तितलासनी
ईश्वास धरा. (aiōnios g166) 49 प्रभुनं वचन त्या सर्व प्रदेशमा पसरत गया. 50
तवय यहूदी लोकसनी देवनी आराधना करनारा सुशिक्षीत गैरयहूदी बायासले
अनी गावमधला मुख्य माणससले भडकावं अनी पौल अनं बर्णबा यासले
तरास दिसन त्या प्रदेशमातीन हाकली दिधं. 51 मंग शिष्यसनी आपली पायनी
धुळ तठेच झटकीन इकुनियोन शहरले गयात. 52 अंत्युखियामाधला ईश्वासी
आनंदतीन अनी पवित्र आत्मातीन परीपुर्ण व्हतं गयात.

14 मंग इकुनियो शहरमा अस व्हयनं की; पौल अनी बर्णबा यहूदी
लोकसना सभास्थानमा गयात अनी असा बोलु लागनात की, यहूदी
अनी गैरयहूदी यासनी मोठी गर्दीनी ईश्वास धरा. 2 पण ज्या यहूदी लोकसनी
येशुवर ईश्वास धरा नही त्यासनी गैरयहूदी लोकसना मनमा बंधुवर्गना विरोधमा
कडूपणा निर्माण करा. 3 त्या बराच दिन तठे राहीनात अनी प्रभुबइल नही
घाबरता बोलनात, प्रभुनी बी आपली कृपाना सत्य वचनबइल साक्ष दिधी;
म्हणजे त्यासनाकडतीन आश्चर्यकर्म अनी चमत्कार व्हवु दिधात. 4 तवय
शहरना लोकसमा फुट पडनी; काही जणसनी यहूदी लोकसनी अनी काही
जणसनी प्रेषितसनी बाजू धरी. 5 तवय काही गैरयहूदी अनी यहूदी लोके,
अनी त्यासना अधिकारी यासनी एकत्र ईसन ठरायं की, शिष्यसले तरास दिसन
दगडमार करानी. 6 जवय हाई बर्णबा अनी पौलले माहीत पडनं, तवय त्या
लूकावनिया प्रदेशमातील लुस्त्र अनी दर्बे या शहरसमा अनी त्याना आजुबाजूना
प्रदेशमा पळी गयात. 7 अनी तठे त्या सुवार्ता सांगत राहीनात. 8 तवय लुस्त्रमा
कोणतरी पायसघाई पांगळा असा एक माणुस बठेल व्हता, तो जन्मपाईन
चालेलच नव्हता. 9 त्या माणुसनी पौलनं बोलनं ऐकं; पौलनी त्यानाकडे
ध्यान लाईसन दखं की, त्याले मी बरं व्हई जासु, हाऊ ईश्वास शे. 10 मंग तो
मोठ्ठा आवाजमा बोलना, "तु आपला पायवर निट उभा र्‍हाय." तवय तो उडी
मारीन ऊठना अनी चालु लागना. 11 पौलनी करेल कृत्य दखीन लोकसनी
गर्दी लूकाउनिया भाषामा जोरमा वरडीन बोलनात, "देव माणुसना रूपमा
आमनाकडे उतरेल शेतस!" 12 त्या बर्णबाले ज्युपितर म्हणु लागनात, अनी
पौल मुख्य वक्ता व्हता म्हणीसन त्याले हर्मेस म्हणु लागनात, 13 मंग ज्युपितर
देवनं मंदिर गावना पुढेच व्हतं, त्याना पुजारी बैल अनी फुलसन्या माळा
दरवाजाजोडे लई वना अनी लोकसनी गर्दीसंगे तो यज्ञ करणार व्हता. 14
हाई ऐकीसन प्रेषितसनी म्हणजे बर्णबा अनी पौलनी आपला कपडा फाडात
अनी लोकसमा घुशीन उच्चा आवाजमा बोलनात, 15 "अरे भाऊसवन, हाई
का बरं करी राहीनात? आम्हीन बी तुमनामायकच माणसे शेतस! तुम्हीन या
बिनकामन्या गोष्टी सोडीसन ज्यानी आकाश, पृथ्वी, समुद्र अनी त्यामातीन
सर्व बनाडं त्या जिवत देवकडे वळा अशी सुवार्ता आम्हीन तुमले सांगतस. 16
त्यानी जो काळ निंघी गया त्या पिढीना लोकसले ज्यासनी-त्यासनी वाटतीन
जावु दिधं. 17 तरी बी त्यानी कायम उपकारना कामसद्वारा आपलं अस्थित्वनं
प्रमाण दिधं; त्यानी तुमले आकाशमातीन पाऊस दिधा अनी ऋतु नुसार तुमले
पीकं दिधात, तोच तुमले अन्न देस अनी त्यानीच आनंदतीन तुमना मने भरी
दिधात." 18 अस बोलीसन बी त्यासनी त्यासनाकरता जे यज्ञ करणार व्हतात
त्यापाईन ती गर्दीले जेमतेम आवरं. 19 नंतर पिसिदीयामाधला अंत्युखिया
अनी इकुनियो गावतीन कित्येक यहूदी लोके वनात; त्यासनी लोकसनं मन
वळाईन पौलले दगडमार करा अनी तो मरी गया अस समजीन त्याले ओढत
गावबाहेर लई जाईन टाकी दिधं. 20 पण शिष्य त्याना आजुबाजू जमनात
तवय तो ऊठना अनी परत गावमा गया. दुसरा दिन तो बर्णबासंगे दर्बेस गावले
गया. 21 दर्बेस शहरमा पौल अनी बर्णबानी सुवार्ता सांगीन बराच शिष्य
बनाडावर लुस्त्र, इकुनियो अनं पिसिदीयामाधला अंत्युखिया या शहरसमा
त्या परत वनात. 22 अनी ईश्वासी लोकसना मन स्थिर करीसन त्यासले
प्रोत्साहन दिसन सांगेत की, "ईश्वासमा टिकी राहा; कारण आपले बराच
संकटसमातीन देवना राज्यमा जानं पडस." 23 त्यासनी त्यासनाकरता प्रत्येक
मंडळीमा वडीलमंडळनी निवड करी, अनी उपास अनं प्रार्थना करीसन, ज्या
प्रभुवर त्या ईश्वास ठेयल व्हता त्यानाकडे त्यासले सोपी दिधं. 24 मंग त्या
पिसिदियामातीन पंफुल्या शहरमा गयात. 25 अनी पिर्गा आठे वचन सांगा
नंतर त्या अत्तलियाले गयात. 26 तठेन त्या सिरियामाधला अंत्युखिया गावले
येवाकरता नावमा बठीन निंघनात, जे कार्य त्यासनी करं त्यानाकरता त्यासले
देवनी कृपावर सोपानंतर त्या तठेनच निंघना व्हतात. 27 अंत्युखियामा
पोहचावर त्यासनी मंडळीले एकत्र बलाईन, आम्हीन देवना सहवासमा व्हतुत
तवय देवनी काय काय करं अनी गैरयहूदी लोकसकरता ईश्वासना दारे कसा
कसा उघडनात हाई सांगं. 28 मंग त्या शिष्यससंगे बराच काळ राहीनात.

15 तवय कितलातरी लोकसनी यहूदीया मातीन अंत्युखिया शहरतीन
उतरीन ईश्वासु बंधुजनसले अशी शिकवण दिधी की, मोशेना
नियमशास्त्रप्रमाणे सुंता व्हवाशिवाय तुमनं तारण व्हणं शक्य नही. 2 तवय
हाई बात वरतीन पौल अनी बर्णबा यासना त्यासनासंगे बराच मतभेद अनी
वादविवाद व्हयना त्यानानंतर अस ठरावामा वनं की, पौल अनी बर्णबा यासनी
अनी त्यासनामातीन बराच जणसनी या वादबइल यरूशलेम मातील प्रेषित अनं
वडीलवर्ग यासनाकडे जावानं. 3 मंग मंडळीनी त्यासले निरोप दिधा; तवय
त्या फेनीके अनं शोमरोन या गावसमातीन गयात अनी त्या गावसमा गैरयहूदी
लोके देवकडे कसे वळनात अस सविस्तर बातमी सांगीन त्यासनी सर्व ईश्वासु

लोकसले भलतच खूश करं. 4 नंतर त्या यरूशलेमले पोहचावर तठली
मंडळी, प्रेषित अनी वडीलवर्ग यासनी त्यासना सत्कार करा; तवय देवनी
त्यासनाकडतीन जे जे करी लिधं ते त्यासनी सांगं. 5 पण परूशी लोकसना
पंथमातील बराच ईश्वास ठेवणारा उभा राहिसन बोलनात, "गैरयहूदीसनी सुंता
व्हवालेच पाहिजे अनी मोशेना नियमशास्त्र पाळाले त्यासले आज्ञा कराले
पाहिजे." 6 मंग प्रेषित अनी वडीलवर्ग या गोष्टीसबद्दल ईचार कराले जमनात.
7 तवय बराच वादविवाद व्हवानंतर, पेत्र उभा राहीसन त्यासले बोलना,
"भाऊसवन तुमले माहीत शे की, मना तोंडतीन गैरयहूदी लोकसनी सुवार्तीना
संदेश ऐकीसन ईश्वास धराले पाहिजे म्हणीसन सुरवातना दिनसपाईन तुमनामा
देवनी माले निवाडेल शे; 8 अनी देव सर्वासना मनले वळखस त्या देवनी जसं
आपले तसा त्यासले बी पवित्र आत्मा दिसन त्यासनाबद्दल साक्ष दिधी. 9
त्यासना ईश्वासमुये त्यासना पापसनी क्षमा करा अनी आमनामा कोणताच
भेद ठेवा नही. 10 अस शे तरी बी जे वझं, आपला पुर्वज अनी आपण बी
वाहवाकरता समर्थ नव्हतुत ते ईश्वासीसना मानवर ठिसन तुम्हीन देवनी
परिक्षा का बरं दखतस? 11 नही! तर मंग जसं आपलं तसं त्यासनं बी प्रभु
येशुना कृपातीन तारण व्हयेल शे, असा आपला ईश्वास शे." 12 तवय सर्व
लोके गप्पच राहीनात, मंग बर्णबा अनी पौल यासनी आपलाकडतीन देवनी
गैरयहूदी लोकसमा ज्या ज्या चिन्ह अनी चमत्कार करात यानाबद्दलनं सर्व
वर्णन त्यासनी ऐकी लिधं. 13 मंग त्यासनं भाषण संपानंतर याकोब बोलना;
भाऊसवन, मनं ऐका! 14 गैरयहूदी लोकसमाईन आपला नावकरता लोकसले
निवाडी लेवानं म्हणीसन पहिले देवनी त्यासनी भेट कशी लिधी, हाई शिमोननी
आत्तेच समजाडीन सांगेल शे; 15 अनी त्यासनासंगे संदेष्टासना युक्तीना बी
मेळ बठस, अस शास्त्रमा लिखेल शे की, 16 यानंतर मी परत येसु, अनी
दावीदनं पडेल राज्य परत उभं करसु, अनी त्यानी मोडतोड, परत उभारीसन
निट करसु. 17 यानाकरता की उरेल मनुष्यसनी अनी ज्या गैरयहूदीसले
मनं नाव देयल शे, त्या सर्वासनी प्रभुना शोध कराना. 18 हाई जे त्याले
युगना पहिला पाईन माहीत शे ते करनारा प्रभु अस म्हणस. (aiōn g165) 19
यामुये मनं मत अस शे की, ज्या गैरयहूदीसमातीन देवकडे वळतस त्यासले
तरास देवु नका. 20 तर त्यासले अस पत्र लिखीन धाडानं की, त्यासनी ते
जेवण खावाले नको जे अशुध्द शे, कारण ते मुर्तिसले चढायेल शे अनी
व्यभिचारपाईन दुर रावा अनी गळा दाबीन मारेल कोणताच प्राणीनं मांस, रक्त
हाई खावानं नही. 21 कारण जुना काळपाईन शब्बाथ दिनले सभास्थानमा
मोशेनं पुस्तक वाचीन त्याना प्रचार करनारा लोके प्रत्येक नगरसमा शेतस. 22
तवय सर्व मंडळीसह प्रेषितसनी अनी वडील लोकसनी हाई ठरायं की, पौल
अनी बर्णबा यासनासंगे आपलामातीन निवडेल आदरणीय माणसे त्या म्हणजे
बंधुवर्गमधला प्रमुख बर्शब्बा म्हणेत तो यहुदा अनं सीला यासले अंत्युखियाले
धाडं. 23 त्यासनासंगे त्यासनी अस पत्र लिखी धाडं की; "अंत्युखिया,
सिरिया अनी किलिकिया आठला गैरयहूदीसमधला भाऊसले प्रेषित अनी
वडीलवर्ग या भाऊसना सलाम; 24 आमनापैकी कितलातरी जणसनी जाईन
आपला बोलीघाई तुमले नाराज करीसन तरास दिधा, अस आमना कानवर
येल शे; पण आम्हीन त्यासले अशी आज्ञा देयल नव्हती. 25 यामुये आमनं
एकमत व्हवानंतर आमले हाई योग्य दखायनं की, आपला प्रिय भाऊ बर्णबा
अनी पौल यासनासंगे तुमनाकडे काही माणससले निवाडीन धाडानं 26 ह्या
असा लोके शेतस ज्या आपला प्रभु येशु ख्रिस्तना नावकरता आपला जीव
देवाले तयार राहतस. 27 यानाकरता यहुदा अनी सीला यासले आम्हीन धाडेल
शे, ज्या गोष्टी आम्हीन लिखीन धाडेल शेतस त्या गोष्टी तुमले तोंडेतोंड
सांगतीन. 28 पुढला ज्या नियम शेतस त्यासना तुमनावर जास्त भार देवाले
नको अस पवित्र आत्माले अनी आमले योग्य वाटनं. 29 म्हणजे मुर्तिले अर्पण
करेल पदार्थ, रक्त, गळा दाबीन मारेल प्राणी अनी व्यभिचार करनं यापाईन
स्वतःले संभाळशात तर तुमनं बरं व्हई; कल्याण असो." 30 मंग त्यासले
धाडं अनी त्या अंत्युखियाले गयात तठे त्यासनी सर्व मंडळीले जमाडीन ते
पत्र सादर करं. 31 ते मोठा आवाजतीन वाचीन त्यामाईन मिळेल बोधमुये
त्यासले भलताच आनंद व्हयना. 32 यहुदा अनी सीला ह्या संदेष्टा व्हतात
म्हणीसन त्यासनी बी बरचस प्रोत्साहन दिसन बंधुजनसले बोध करा अनी
त्या ईश्वासमा स्थिर व्हयनात. 33 त्या काही दिन तठे र्‍हावानंतर ज्यासनी
त्यासले धाडेल व्हतं त्यासनाकडे जावाकरता बंधुजनसनी त्यासनी शांतीमा
रवानगी करी. 34 पण सीलानी तठे राहावानं ठराई लिधं. 35 पौल अनी बर्णबा
बाकीना बराच जणससंगे प्रभुनं वचन शिकाडत अनी शुभवर्तमान गाजाडात
अंत्युखिया गावमा राहीनात. 36 मंग काही दिन नंतर पौलनी बर्णबाले सांगं,
"ज्या ज्या शहरसमा आपण प्रभुनं वचन गाजाडं तठे परत जाईसन भाऊ
अनी बहीणीसले भेटीन त्या कसा शेतस हाई दखुत." 37 बर्णबानी ईच्छा
व्हती की, ज्याले मार्क म्हणतस त्या योहानले संगे लेवानं. 38 पण पौलले
वाटनं की, पंफुल्या गावपाईन जो आपले सोडीन निंघी गया अनी आपलासंगे
कामवर वना नही त्याले संगे लेनं योग्य नही. 39 हाई बात वरतीन त्यासनामा
मतभेद व्हईसन संतापमा त्या एकमेकसपाईन येगळा व्हयनात, अनी बर्णबा
मार्कले लिसन नावमा बठीन सायप्रस गावले गया. 40 पौलनी सीलाले निवडी
लिधं अनी बंधुजनसनी त्याले प्रभुनी कृपावर सोडी दिधं, मंग तो तठेन निंघना.
41 पुढे मंडळ्यासले ईश्वासमा स्थिर करीसन सिरिया अनी किलिकिया या
गावसमातीन तो गया.

16 मंग पौल दर्बे अनी लुस्त्रमा बी वना, तठे तिमथ्य नावना कोणतरी एक
शिष्य व्हता, त्यानी माय यहूदी ईश्वासी बाई व्हती, त्याना बाप हेल्लेणी
व्हता. 2 तो लुस्त्र अनी इकुनियो गावना ईश्वासु लोकसमा नावाजेल होता. 3
त्यानी आपलासंगे येवानं अशी पौलनी ईच्छा व्हती; तवय तठे ज्या यहूदी
व्हतात त्यासनामुये त्यानी त्याले लिसन त्यानी सुंता करी; कारण त्याना बाप
गैरयहूदी व्हता हाई सर्वासले माहीत व्हतं. 4 तवय त्यासनी गावसमातीन जाता
जाता यरूशलेममाधील मंडळीना प्रेषित अनी वडीलवर्ग यासनी ज्या नियम
ठराई देयल व्हतात त्या त्यासले पाळाकरता नेमी दिधात. 5 यामुये मंडळ्या
ईश्वासमा स्थिर व्हयनात अनी त्यासनी संख्या वाढत गयी. 6 नंतर आशिया
देशमा वचन सांगाकरता त्यासले पवित्र आत्माकडतीन अडथळा व्हयना
त्यामुये त्या फ्रुगिया अनी गलतिया ह्या प्रांतसमातीन गयात. 7 अनी मुसिया
प्रदेशनी सिमापावत येवावर बिथुनियास प्रांतमा जावाना त्यासनी प्रयत्न करा; पण
येशुना आत्मानी त्यासले जावु दिधं नही. 8 मंग त्या मुसियाजवळतीन जाईन

त्रोवासा गावले गयात. 9 तठे रातले पौलले असा दृष्टांत व्हयना की; कोणी तरी
मासेदोनिया प्रदेशना माणुस उभा राहीसन आपले ईनंती करीसन म्हणी राहीना
की, "ईकडे मासेदोनिया ईसन आमले मदत कर!" 10 असा त्याले दृष्टांत
व्हवानंतर त्या लोकसले शुभवर्तमान सांगाले देवनी आपले बलायेल शे असा
अंदाज करीसन आम्हीन मासेदोनिया प्रदेशले जावाना लगेच ईचार करा. 11
तवय त्रोवासा गावतीन नावमा बठीन आम्हीन निट वाट धरीन समथ्राके गावले
गवुत अनी दुसरा दिन नियापुलीस गावले गवुत. 12 तठेन फिलीप्पैले गवुत, ते
मासेदोनिया पहिला प्रदेशनं शहर व्हतं, तठे रोमी लोकसनी वस्ती व्हती; त्या
शहरमा आम्हीन काही दिनपावत राहीनुत. 13 मंग शब्बाथ दिनले आम्हीन
शहरना वेशीबाहेरनी नदीकाठले, जठे प्रार्थना व्हस अस आमले वाटनं तठे
जाईन बठनुत अनी ज्या बाया तठे जमेल व्हत्यात त्या त्यासनासंगे बोलु
लागणात. 14 तवय थुवतीरा शहरनी लुदिया नावनी कोणी एक बाई जांभळा
कपडा ईकनारी देशभक्तीन व्हती, तिनी आमनं भाषण ऐकं; तिना अंतःकरण
देवनी अस प्रफुल्लीत करा की पौलना बोलनाकडे तिनी निट लक्ष दिधं. 15
मंग लुदियाना आपला कुटुंबसंगे बाप्तिस्मा व्हवानंतर तिनी अशी ईनंती करी
की, "मी प्रभुवर ईश्वास ठेवणारी शे अस जर तुम्हीन ठरायेल शे तर मना घर
ईसन राहा." हाई ईनंती तिनी आग्रह करीसन आमनाकडतीन मान्य करी
लिधी. 16 मंग अस व्हयनं की, एक दिन आम्हीन प्रार्थना स्थळकडे जाई
राहीतुत तवय दुष्ट आत्मा आंगमा व्हतात अशी एक दासी जी जवान पोर
आमले दखायनी; ती दैवीप्रश्न सांगीन तिना मालकले बराच पैसा कमाडीन देत
र्‍हाये. 17 ती पौलना अनी आमनामांगे ईसन जोरमा बोलनी, "ह्या माणसे
परात्पर देवना दास शेतस! ह्या तुमले तारणना मार्ग सांगतस!" 18 अशी ती
बराच दिनपावत करत राहीनी, मंग पौल भलताच अस्वस्थ व्हईसन मांगे
फिरना अनी त्या दुष्ट आत्माले बोलना, "येशु ख्रिस्तना नावतीन मी तुले आज्ञा
करस की, तु हिनामाईन निंघी जाय!" अनी तो आत्मा लगेच निंघी गया. 19
मंग आपली कमाडानं साधन गयं अस दखीन तिना मालकनी पौल अनी सीला
यासले वढत अधिकारीसकडे चौकमा लई गया. 20 अनी त्यानी त्यासले
रोमी अधिकारीसपुढे उभं करीसन सांगं, "या माणसे यहूदी राहीसन आमना
शहरना लोकसले भलताच तरास देतस, 21 अनी आम्हीन रोमी लोकसले ज्या
परीपाठ स्विकाराले अनी आचरण कराले योग्य नहीत त्या ह्या सांगतस." 22
तवय लोकसनी गर्दी पौल अनं सीलावर ऊठनी, अनी अधिकारीसनी त्यासना
कपडा फाडीन त्यासले फटका मारानी आज्ञा दिधी. 23 मंग त्यासले बराचसा
फटका मारानंतर कैदखानामा टाकी दिधं अनी त्यासले कडक बंदोबस्तमा
ठेवानं असा कैदखानाना अधिकारीले हुकूम करा. 24 असा त्याले हुकूम
मिळानंतर त्यानी त्यासले मधला कैदखानामा टाकीन त्यासना पाय लाकुडना
ओंडकामा आटकाडात. 25 जवळजवळ मध्य रातले पौल अनी सीला ह्या
देवले प्रार्थना करी राहीतात अनी गाना म्हणी राहीतात तवय पहेरेदार त्यासनं
ऐकी राहीतात. 26 तवय अचानक असा मोठा भूकंप व्हयना की कैदखानाना
पाया डगमगना; सर्व दारे लगेच उघडनात अनी सर्व कैदीसना साखळबंद
सुटी गयात. 27 तवय कैदखानाना अधिकारीनी झोपमाईन जागा व्हईसन
कैदखानाना दारे उघडा दखात अनी कैदी पळना व्हतीन अस समजीसन
तलवार काढीन तो स्वतःना घात करणार व्हता. 28 ईतलामा पौल जोरमा
वरडीन बोलना, "तु स्वतःनं काय करी लेवु नको, कारण आम्हीन सर्व आठेच
शेतस!" 29 मंग दिवा लाईन तो अधिकारी मझार धावत गया अनी कापत
कापत पौल अनी सीला यासन्या पाया पडना. 30 अनी त्यासले बाहेर काढीन
बोलना, "महाराज, मनं तारण व्हवाले पाहिजे म्हणीसन मी काय कराले
पाहिजे?" 31 त्या बोलनात, "प्रभु येशुवर ईश्वास ठेव, म्हणजे तुनं अनी तुना
घराणानं तारण व्हई." 32 त्यासनी त्याले अनी त्याना घरमातील सर्वासले
प्रभुनं वचन सांगं. 33 मंग रातनी तीच येळले त्यानी त्यासन्या जखमा धुयात
अनी तवय त्यानी अनी त्याना घरना सर्वासनी बाप्तिस्मा लिधा. 34 मंग त्यानी
त्यासले घर लई जाईसन जेवण दिधं अनी देववर ईश्वास ठिसन सर्व कुटूंबसंगे
आनंद करा. 35 दिन उगानंतर रोमी अधिकारीसनी शिपाईसले सांगीन धाडं
की, "त्या माणससले सोडी घा." 36 तवय कैदखानाना अधिकारीनी पौलले
अस वर्तमान सांगं की, "तुमले सोडाव म्हणीसन अधिकारीसनी माणसे धाडेल
शेतस, तर आते शांततामा निंघी जा." 37 तवय पौल त्याले बोलना, "आम्हीन
रोमी माणसे व्हतुत अनी अपराधी ठरनुत नही तरी त्यासनी आमले लोकसना
समोर फटका मारीन कैदखानामा टाकं अनी आते त्या आमले गुपचुप धाडी
राहीनात का? अस नही; तर त्यासनी स्वतः ईसन आमले बाहेर लई जावं."
38 मंग शिपाई अधिकारीनी हाई बातमी रोमी अधिकारीसले सांगी, तवय त्या
रोमी शेतस, अस ऐकीसन त्यासले भिती वाटनी. 39 मंग त्यासनी ईसन त्यानी
समजुत करी अनी त्यासले बाहेर आणीन शहरमातीन निंघी जावानी ईनंती
करी. 40 मंग पौल अनी सिला कैदखानामातीन निंघीन लुदियाना घर गयात,
ईश्वासु बंधुवर्गाले भेटीन त्यासनी त्यासनं समाधान करं, अनी तठेन त्या वाटले
लागनात.

17 नंतर पौल अनी सीला अंफिपुलीस अनी अपुल्लोनिया यासनामातीन
जाईन थेस्सलनीका शहरले गयात, तठे यहूदीसनं सभास्थान व्हतं. 2
तठे पौलनी आपला कायमनी पध्दतप्रमाणे सभास्थानमा जाईसन शाब्बवरतीन
तीन शब्बाथ दिनसले त्यासनासंगे संवाद करा. 3 त्यानी नियमशास्त्रना उलगडा
करीसन स्पष्टीकरण करं की, ख्रिस्तनी दुःख सोसावं अनी मरेलस मातीन परत
जिवत व्हणं हाई आवश्यकच व्हतं अनी ज्या येशुबइल मी तुमले सांगस तोच
ख्रिस्त शे. 4 तवय त्यासनामातीन बराच जण अनी ग्रीक भक्तीमान लोकसनी
मोठी गर्दी अनी बर्‍याच ज्या मुख्य बाया व्हत्यात त्यासनी खात्री पटीन त्या
पौल अनी सीला यासनामा ईसन मिसळण्यात. 5 पण यहूदी लोकसनी हेवा
करीसन आपलाकडे काही बजारमाधला रिकामटासले लिसन अनी गर्दी
जमाडीन शहरमा बंगावा करा; अनी यासोना नावना माणुसना घरवर हल्ला
करीसन पौल अनी सीलाले लोकसकडे बाहेर काढीन आणानं प्रयत्न करा. 6
पण त्यासना शोध लागना नही, तवय त्यासनी यासोनले अनं बराच ईश्वासु
बंधुसले शहरना अधिकारीसकडे ओढत ली जाईसन आरडाओरड करीसन
बोलनात, "ज्यासनी सर्वी कडे उलटपलट करी, त्या आठे येल शेतस." 7
त्यासले यासोननी आपला घरमा ठेयल शे अनी या सर्व कैसर राजाना हुकूमना
विरोधमा वागतस, म्हणजे येशु नावना कोणतरी एक दुसरा राजा शे अस
म्हणतस. 8 हाई ऐकाडीन त्यासनी लोकसले अनी शहरना अधिकारीसले

कावरबावरा करी सोडं. 9 मंग त्यासनी यासोनले अनी बाकीनासले पैसा
लिसन सोडी दिधं. 10 यामुये ईश्वासु लोकसनी पौल अनी सीला यासले लगेच
रातोरात बिरूयाले धाडी दिधं; त्या तठे पोहचनात तवय यहूदीसना सभास्थानमा
गयात. 11 तठला लोके थेस्सलनी शहरना लोकसपेक्षा मोठा मनना व्हतात,
त्यासनी मोठी आतुरतातीन देवना वचनना स्विकार करा अनी पौलनी सांगेल
या गोष्टी असाच शेतस का याना रोज त्या शास्त्रमा शोध करत गयात. 12
यावरतीन तठला बराच जणसनी अनी रोमी मुख्य ज्या बाया व्हत्यात त्यासनी
अनी माणससमातील बराच जणसनी ईश्वास धरा. 13 पौल देवनं वचन बिरूया
शहरमा बी सांगी राहीना शे, हाई थेस्सलनी शहरमाधला यहूदीसले समजनं
तवय त्यासनी तिकडे बी जाईसन लोकसले चिंगाडीन खवळाई दिधं. 14
त्यावरतीन ईश्वासी भाऊसनी पौलले समुद्रकडे लगेच धाडं, पण सीला अनी
तिमथ्य हाई तठेच राहिनात. 15 तवय पौलले पोहचाडणारासनी त्याले अथनै
शहरपावत लई गयात, सीला अनी तिमथ्य यासनी मनाकडे जितलं लवकर
व्हई तितलं लवकर यावं अशी पौलनी आज्ञा मानीसन त्या निंघनात. 16
पौल अथेनैस शहरमा सीला अनी तिमथ्य यासनी वाट दखी राहीता तठे
ते शहर पुरं आत्माघाई भरेल दखीसन तो भलताच नाराज व्हयेल व्हता.
17 यामुये तो सभास्थानमा यहूदीससंगे, देवनी भक्ती करेत असा गैरयहूदी
लोकससंगे अनी बजारमा ज्या भेटेत त्यासनासंगे तो रोज वाद करे. 18 तवय
एपिकुर पंथना अनी स्तोयिक पंथना बराच तत्त्वज्ञानी लोके त्याले आडवा
वनात, त्यासनामातीन काहीजण बोलनात, "हाऊ अज्ञानी काय बोलस?"
तर दुसरा काहीजण बोलनात, "हाऊ परका देवनी वार्ता सांगणारा दखास"
कारण तो त्यासले येशु अनी पुनरूत्थान यानाबद्दल सुवार्ता सांगे. 19 नंतर
त्यासनी पौलले धरीसन अरीयपगानी सभामा म्हणजे शहरनी सभामा लई
जाईन सांगं, "तु हाई देयल नवं शिक्षण काय शे ते आमले समजाडशी का?"
20 कारण तु आमले ज्या गोष्टी माहीत नही त्या ऐकाडी राहीना, त्या काय
शेतस ते आमले समजाले पाहिजे, अशी आमनी ईच्छा शे. 21 सर्व अथेनैसकर
अनं तठे राहनारा बाहेरगावना लोके यासले काही नविनविशेष सांगनं किंवा
ऐकानं यानाशिवाय आपला रिकामा येळ दुसरा कसामाच घालता ये नही.
22 तवय पौल अरीयपगानी सभाना मझारमा उभा राहीसन बोलना, अहो,
अथेनैसकरसवन, तुम्हीन देवदेवतासले भलताच माणनारा शेतस, अस माले
दखायनं. 23 कसावरतीन, कारण मी शहरमा फिरता फिरता तुमनी भक्ती
करणाऱ्या जागा दख्यात, त्यामा माहीत नही असा देवले बी काही अक्षर
लिखेल वेदी माले दखायनी, त्यानी भक्ती तुम्हीन करतस त्या देवबद्दल मी
तुमले घोषणा करस, 24 ज्या देवनी जग अनी त्यामाधलं सर्वकाही बनाडं तो
आकाशना अनी पृथ्वीना प्रभु शे, म्हणीसन तो हातसघाई बनाडेल मंदिरसमा
राहस नही, 25 अनी त्याले काय उणं शे, म्हणीसन माणुसना हाततीन त्यानी
सेवा व्हवाले पाहिजे अस नही, तर जिवन, प्राण अनी सर्वकाही तोच सर्वासले
देस; 26 अनी एक माणुसपाईन त्यानी सर्व लोकसले उत्पन्न करीसन, त्यासनी
सर्व पृथ्वीवर राहवाले पाहिजे, अस त्यानी करं, अनी त्यासले नेमेल येळ
अनी त्यासनी वस्तीसन्या सीमा त्यानी ठरायेल शेतस. 27 हाई यानाकरता
की, लोकसनी देवना शोध कराले पाहिजे, म्हणजे त्यानापावत जाईसन त्याले
कसतरी शोधी लेवानं, तो आपलामाधला कोणताच माणुसपाईन दुर नही शे. 28
कारण कोणतरी सांगेल शे की, आपण त्यानामा जगतस, वागतस अनी शेतस.
तसच तुमनामाधला बराच कवीसनी म्हणेल शे की, आपण त्याना वंश शेतस.
29 तर आपण दैवी वंश राहिसन, आमले हाई वाटाले नको की, देव सोनं, चांदी
किंवा दगडमा कोरेल आकृतीनामायक शे जे मनुष्यनी कला अनी कल्पना
करीसन बनाडेल शे. 30 देवनी बराच काळमा दखं की, लोकसनी त्याले
वळख नही, पण आते सर्वासनी सर्वीकडे पश्चाताप कराना, अशी तो मनुष्यले
आज्ञा करस. 31 त्यानी एक दिन असा नेमी ठेयल शे की, त्या दिन आपण
नेमेल माणुसनाद्वारा तो जगना न्यायनिवाडा सत्यतातीन करी ली, ज्यानी त्याले
मरेलस मातीन जिवत करीसन याबद्दल सर्वासले प्रमाण पटाडी देयल शे! 32
तवय मरेलसनं परत जिवत व्हनं हाई ऐकीसन काही जणसनी थट्टा करी, पण
काहीजण पौलले बोलनात, "यानाबद्दल आम्हीन तुनं आखो परत ऐकसुत."
33 इतलं व्हवानंतर पौल त्यासनामातीन निंघी गया. 34 तरी त्यानासंगे राहीसन
कितलातरी लोकसनी ईश्वास धरा, त्यामा अरीयपगीय गावना दिओनुस्य अनी
कोणतरी दामारी नावनी बाई अनी त्यासनासंगे बाकीना बराच व्हतात.

18 त्यानानंतर पौल अथेनैस सोडीसन करिंथ शहरले गया. 2 तवय पंत
गावना कोणतरी अक्विला नावना यहूदी त्याले दिसना, कारण सर्व
यहूदीसनी रोम शहर सोडीन जावानं अशी क्लौदिया नावना राजानी आदेश
करामुये तो नुकताच इटलीतीन त्यानी बायको प्रिस्किल्ला हिनासंगे येल व्हता,
त्यासनाकडे तो गया. 3 त्यासना अनी पौलना धंदा एकच व्हता म्हणीसन
तो त्यासनाकडे राहीना अनी तठे त्यानी तो धंदा चालाडा; त्याना धंदा तंबु
बनाडाना व्हता. 4 तो प्रत्येक शब्बाथ दिनले सभास्थानमा वाद करीसन
यहूदीसनी अनी ग्रीक गैरयहूदी लोकसनी समजुत घाले. 5 जवय सीला अनी
तिमथ्य या मासेदोनियातीन वनात तवय येशु हाऊच ख्रिस्त शे अशी साक्ष
यहूदी लोकसले दिसन वचन सांगामा पौलनी पुरा येल दिधा. 6 अनी जवय
त्या त्याले अडाईन अपशब्द बोलु लागनात तवय त्यानी आपला कपडा
झटकीसन त्यासले सांगं, तुमनं रंगत तुमना माथावर, मी निर्दोष शे, आतेपाईन
मी गैरयहूदी लोकसकडे जासु. 7 मंग तठेन निंघीसन सभास्थानना जोडे ज्यानं
घर व्हतं असा कोणतरी तिता युस्त नावना गैरयहूदी देवभक्त व्हता त्याना घर
तो गया. 8 तवय सभास्थानना अधिकारी क्रिस्प यानी आपला सर्व घराणासंगे
प्रभुवर ईश्वास ठेवा अनी बराच करिंथकरसनी संदेश ऐकीसन ईश्वास ठेवा
अनी बाप्तिस्मा लिधा. 9 तवय प्रभुनी रातले पौलले दृष्टांत दिसन सांगं, "भ्याऊ
नको, बोलत जाय, उगा राहु नको, 10 मी तुनासंगे शे, तुनं वाईट कराले
कोणी तुनावर येवाव नही, कारण या शहरमा मना बराच लोके शेतस." 11 तो
त्यासनामा दिड वरीस देवनं वचन शिकाडत राहीना. 12 नंतर गल्लियो हाऊ
अखया प्रांतना रोमी राज्यपाल बनना तवय यहूदी लोके एकजुट करीसन
पौलवर ऊठनात अनी त्याले न्यायसभापुढे लई वनात, 13 अनी बोलु लागनात
"हाऊ माणुस, आमना नियमशास्त्रना विरूध्द देवनी उपासना कराकरता
लोकसले भडकावस." 14 तवय पौल तोंड उघडीन बोलणारच व्हता इतलामा
गल्लियो यानी यहूदीसले सांगं, "अहो, यहूदीसवन, हाई प्रकरण गैरशिस्त
वर्तननं किंवा दुष्ट कामनं रहातं, तर माले तुमनं म्हणनं मनवर लेवानं कारण

व्हई जातं, 15 पण हाऊ वाद शब्दसना, नावसना किंवा तुमना नियमशास्त्रना
शे, तर तुमनं तुम्हीनच दखा, असा गोष्टीसना माले न्यायनिवाडा करना नही
शे!" 16 अस बोलीन त्यानी त्यासले न्यायसभामातीन हाकली दिधं. 17 तवय
सर्वासनी सभाना अध्यक्ष सोस्थनेस याले धरीन न्यायसभासमोरच मार दिधा,
पण गल्लियोनी यापैकी कोणतीच गोष्टीसनी पर्वा करी नही. 18 यानानंतर
पौल तठे बराच दिन राहवानंतर ईश्वासु बंधुसना निरोप लिसन जहाजमा बठीन
सिरिया देशले गया; त्यानासंगे प्रिस्किल्ला अनी अक्विला या बी गयात,
त्याना नवस व्हता म्हणीसन त्यानी क्रिंख्रिया शहरमा आपला डोकाना केस
कापात. 19 मंग इफिस शहरमा येवावर त्यानी प्रिस्किल्ला अनी अक्विलाले
तठे सोडं अनी स्वतः सभास्थानमा जाईसन यहूदी लोकससंगे संवाद करा. 20
नंतर त्यानी आखो थोडा दिन तठे राहाव अशी त्या ईनंती करी राहीतात तवय
त्यानी त्यासनं ऐकं नही. 21 तवय त्यासना निरोप लेवावर, "देवनी ईच्छा
व्हई तर मी तुमनाकडे परत फिरीन ईसु" अस बोलीन इफिसतीन जहाजमा
बठीन तो निंघना. 22 मंग कैसरियाले पोहचानंतर तो वर यरूशलेमले गया
अनी मंडळीले भेटीसन परत खाल अंत्युखिया गावमा गया. 23 तठे काही
दिन राहीसन तो निंघना, अनी गलतिया प्रांत अनी फ्रुगिया प्रांत यामाधला सर्व
शिष्यसले ईश्वासमा स्थिर करत फिरना. 24 तवय अपुल्लो नावना मोठा
वक्ता अनी शास्त्रसंपन्न असा एक आलेक्सांद्रिया गावना हाऊ यहूदी व्हता, तो
इफिसले वना. 25 त्याले प्रभुना मार्गबद्दलनं शिक्षण भेटेल व्हतं अनी तो पवित्र
आत्मातीन भरेल व्हता म्हणीसन येशुबद्दल गोष्टी नीट सांगीसन शिक्षण देत
राहे, पण त्याले योहानना बाप्तिस्माबद्दल माहीत नव्हतं. 26 तो सभास्थानमा
बिनधास्त बोलु लागना, तवय प्रिस्किल्ला अनी अक्विला यासनी त्यानं
ऐकीसन त्याले जोडे लिधं, अनी देवना मार्ग त्याले चांगलाच स्पष्ट दखाडा.
27 नंतर अपुल्लोनी अखया प्रांतमा जावाना बेत करा तवय इफिसुसना ईश्वासु
बंधुवर्गनी त्याले हिम्मत दिधी अनी त्यानं स्वागत कराकरता शिष्यसले लिखं;
तो तठे पोहचावर ज्यासनी देवना कृपामुये ईश्वास धरा व्हता त्यासले त्यानी
भलतीच मदत करी. 28 कारण येशु हाऊच ख्रिस्त शे, अस त्यानी शास्त्रवरतीन
दखाडीन मोठा सामर्थ्यतीन सर्वासना समोर यहूदीसनं तोंड बंद करं व्हतं.

19 मंग अस व्हयनं की अपुल्लो करिंथ शहरमा व्हता तवय पौल वरला
प्रांतमातीन जाईन इफिसले पोहचना, तठे कितलातरी शिष्य त्याले
दखायनात. 2 त्यासले तो बोलना, "तुम्हीन ईश्वास धरा तवय तुमले पवित्र
आत्मा भेटना का?" त्यासनी त्याले सांगं, "पवित्र आत्मा शे अस आम्हीन
ऐकेल सुध्दा नही." 3 तो त्यासले बोलना, "तर मंग तुम्हीन कसाना बाप्तिस्मा
लिधा?" त्या बोलनात, "योहानना बाप्तिस्मा." 4 पौलनी सांगं, "योहान
पापसपाईन फिराना बाप्तिस्मा दे, तो लोकसले सांगे की, मना मांगतीन येणारावर
म्हणजे येशुवर तुम्हीन ईश्वास ठेवाना." 5 हाई ऐकीसन त्यासनी प्रभु येशुना
नावतीन बाप्तिस्मा लिधा. 6 अनी पौलनी त्यासनावर हात ठेवा अनी पवित्र
आत्मा त्यासनावर वना, त्या येगयेगळी भाषा बोलु लागनात अनी देवना संदेश
देवु लागनात. 7 त्या सर्व जवळजवळ बारा माणसे व्हतात. 8 नंतर पौल यहूदी
सभास्थानमा जाईन देवन्या राज्यन्या गोष्टीसबद्दल संवाद करत अनी प्रमाण
पटाडत बिनधास्त तीन महीना बोलत गया. 9 मंग कितलातरी जण कठोर
अनी विरोधी व्हईसन लोकसना समोर त्या देवमार्गनी निंदा करू लागनात;
तवय त्यानी त्यासनामातीन निंघीन शिष्यसले बी येगळं करं अनी तुरन्नाना
शिक्षणगृहमा तो दररोज संवाद करू लागना. 10 अस दोन वरीस चालामुये
आशिया प्रांतमा राहणारा सर्व यहूदी अनी गैरयहूदी लोकसनी प्रभुनं वचन ऐकं.
11 देवनी पौलना हाततीन असाधारण चमत्कार करी लिधात. 12 त्या असा
की, रूमाल किंवा फडकं त्याना आंगवरतीन आणीन रोगीवर टाका म्हणजे
त्याना रोग बरा व्हई जाये अनी दुष्ट आत्मा व्हई तर तो बी निंघी जाये. 13 पण
तवय काही यहूदी लोके दुष्ट आत्मा लागेल लोकसवर प्रभु येशुना नावना
उपयोग करीसन दुष्ट आत्माले बोलु लागनात "ज्या येशुनी पौल सुवार्ता सांगस
त्यानी मी तुमले शपथ घालस." 14 अस करनारा माणसे एक यहूदी मुख्य
याजक स्किवा याना सात पोऱ्या व्हतात. 15 त्यासले दुष्ट आत्मानी उत्तर दिधं,
"मी येशुले अनी पौलले बी वळखस, पण तुम्हीन कोण शेतस?" 16 मंग ज्या
माणुसले दुष्ट आत्मा लागेल व्हता त्यानी त्यासनावर उडी मारीन हमला करा,
अनी त्यासनावर त्या इतला भारी पडनात की, त्या उघडानागडा अनी जखमी
व्हईसन त्या घरमातीन पळी गयात. 17 तवय इफिसमा राहनारा यहूदी अनी
गैरयहूदी या सर्वासले हाई माहीत व्हयनं तवय त्यासले भिती वाटनी अनी प्रभु
येशुना नावना महिमा व्हयना. 18 ईश्वास ठेवणारा लोकसपैकी बराच जणसनी
आपला पापं कबुल करीसन त्या उघडा करात. 19 जादु करनारामाधला बराच
लोकसनी आपला पुस्तके जमा करीसन सर्वाससमोर जाळी टाकात, अनी
त्यासना किम्मतनी बेरीज करी तर ती पन्नास हजार रूपया व्हयनी. 20 अस
प्रभुनं वचन सामर्थ्यतीन वाढत जाईसन भक्कम व्हयनं. 21 हाई व्हवानंतर
मासेदोनिया अनी अखया या प्रांतमातीन यरूशलेम शहरले जावानं अस पौलनी
आपला मनमा निश्चय करा अनी बोलना, "तठे जावानंतर माले रोम शहर
बी दखाले पाहिजे." 22 मंग आपली सेवामा मदत करनारासपैकी तीमथ्य
अनी एरास्त या दोन्हीसले मासेदोनिया धाडीन तो स्वतः काही दिन आशिया
प्रांतमा राहीना. 23 त्या येळले इफिस शहरमा देवना त्या मार्गबद्दल बरीच
चळवळ व्हयनी. 24 कारण की देमेत्रिय नावना कोणतरी एक सोनार अर्तमी
नावनी देवीनं चांदीनं देव्हारं करीसन कारागीरसले बराच कामधंदा लाई दि
राहींता. 25 त्यानी त्यासले अनी दुसरा बाकीना कारागीरसले जमाडीन सांगं,
"भाऊसवन, हाऊ धंदामुये आपले पैसा भेटस हाई तुमले माहीत शे. 26 तुम्हीन
दखतस अनी ऐकतस की इफिस शहरमाच नही तर जवळजवळ सर्व आशिया
प्रांतमा, हातघाई बनाडेल मुर्ति देव नहीत, अस हाई पौलनी बोलीन अनी
बराच लोकसले समजाडीसन त्यासले फिताडेल शे. 27 यामुये हाई आपला
धंदाकरता धोकादायक शे; इतलंच नही तर, जी महादेवी अर्तमीनी भक्ती सर्व
आशिया अनी जग बी करस तिनं देऊळ लोके तुच्छ मानतीन अनी तिले
कोणीच महत्व देवाव नही, अशी भिती वाटस!" 28 हाई ऐकानंतर त्यासले
भलताच राग वना अनी त्या वरडू लागनात की, "इफिसकरसनी अर्तमी
देवी थोर शे!" 29 इतलामा शहरमा धांदल उडनी अनी पौलना सोबती ज्या
व्हतात त्या मासेदोनियाना गायस अनं अरिस्तार्ख या दोन्हीसले पकडीसन
वढत वढत त्यासले नाटकगृहमा लई गयात. 30 तवय ती गर्दीमा जावानं
अस पौलना मनमा व्हतं, पण शिष्यसनी त्याले जावु दिधं नही. 31 प्रांतना

अधिकारीसपैकी बराच त्याना मित्र व्हतात, त्यासनी त्याले ईनंती करीसन
निरोप धाडा की, नाटकगृहमा जाईसन स्वतःले धोकामा टाकु नको. 32 तवय
कोणी काय, कोणी काय, असा आरोळ्या मारी राहींतात, लोकसना एकच
गोंधळ व्हयना अनी आपण कसाले जमनुत हाई बराच जणसले समजनं नही.
33 मंग अलेक्सांद्र नावना यहूदी माणुसले लोकसनी पुढे ढकलावर बराच
जणसनी त्याले गर्दीमातीन बाहेर ओढीन काढं, तवय अलेक्सांद्र हातघाई
इशारा करीसन लोकसनी समजुत घाली राहींता. 34 पण तो यहूदी शे, अस
समजानंतर जवळजवळ दोन तासपावत, "इफिसकरसनी अर्तमी थोर!"
असा सर्वांसना एकच आवाज व्हता. 35 मंग शहरना लिपीक लोकसले शांत
करीसन बोलना, "अहो इफिसकरसवन! हाई कोणले माहित नही की, इफिस
शहर महान अर्तमी देवी अनी ज्युपितर देव या स्वर्गमातीन पडेल दगडनी रक्षा
करनारा शेतस. 36 या गोष्टीसले अमान्य करनारा कोणीच नही शे म्हणीसन
तुम्हीन शांत राहा, काहीच उतावळापणा करू नका. 37 कारण ज्या माणससले
तुम्हीन आठे आनेल शे, त्या देवालय लुटनारा किंवा आपला देवसनी निंदा
करनारा लोके नहीत. 38 यामुये देमेत्रिय अनी त्याना सोबतीसना यासना
कोणसंगे काही वाद व्हई तर, न्यायगृह उघडा शेतस अनी न्यायाधीश बी
शेतस, त्यासनापुढे त्यासनी एकमेकसवर आरोप ठेवाना. 39 पण दुसरी एखादी
गोष्टनी मागणी व्हई तर तिनाबद्दल कायदेशीर सभामा ठरावामा ई. 40 या
दंगानं कारण काय ह्याना जबाब तुमले देता ई नही राहीना त्यामुये आजनी या
घटनामुये तुमनावर बंड कराना आरोप व्हवानी येळ येवु शकस." 41 अस
बोलीन त्यासनी सभा रद्द करी टाकी.

20 नंतर गोंधळ बंद व्हयना तवय पौलनी शिष्यसले बलाईन त्यासले
प्रोत्साहन दिधं अनी त्यासना निरोप लिसन तो मासेदोनिया जावाले
निंघना. 2 त्या प्रांतमातीन जातांना तठला लोकसले बरच प्रोत्साहन दिसन
तो आखया प्रांतमा गया 3 तठे तीन महीना रावानंतर तो सिरिया देशले
जहाजमा बठीन जाणार व्हता, तवय यहूदी लोकसनी त्यानाविरोधमा कट
करा, म्हणीसन त्यानी मासेदोनियातीन परत जावाना बेत करा. 4 बिस्या
गावना पुर्रा ह्याना पोऱ्या सोपत्र, थेस्सलनी शहरना अरिस्तार्ख अनं सकूंद,
दर्बे गावना गायस, तीमथ्य अनी आशिया देशमधला तुखिक अनी त्रफिम
या आशियापावत त्यानासंगे गयात. 5 त्या जाईसन त्रोवासा शहरमा आमनी
वाट दखत राहींनात. 6 अनी बेखमीर भाकरना दिन नंतर आम्हीन फिलीप्पै
शहरतीन जहाजमा बठीन पाच दिनना प्रवास करीसन त्रोवासाले त्यासनाकडे
वनुत, तठे आम्हीन सात दिन राहीनुत. 7 मंग आम्हीन आठवडाना पहिला
दिन संध्याळले जेवाले एकत्र जमनुत, तवय पौल दुसरा दिन जाणार व्हता,
म्हणीसन त्यानी त्यासनासंगे संभाषण करं, ते आर्धी रातपावत चालनं. 8
ज्या माडीवर आम्हीन एकत्र जमेल व्हतुत, तठे बराच दिवा व्हतात, 9
अनी युतुख नावना एक तरूण पोऱ्या खिडकीमा बठेल व्हता, त्याले डुलकी
ईसन गाढ झोप लागनी, तवय पौल एकसारखा बोलत राहीना त्यामुये तो
त्या झोपमाच तिसरा मजलावरतीन खाल पडना अनी जवय त्यासनी त्याले
उचलं तर तो मरेल व्हता. 10 तवय पौल खाल उतरना अनी त्यानी त्याले
कवटाळीन झाकी लिधं अनी बोलना, "घाबरू नका, कारण ह्यानामा जीव
शे!" 11 मंग त्यानी वर ईसन जेवण करावर बराच येळ म्हणजे पहाटपावत
त्यासनासंगे संभाषण करं अनी तो निंघना. 12 त्या तरूण पोऱ्याले जिवत लई
जाता वनं म्हणीसन त्यासले भलतच समाधान वाटनं. 13 आम्हीन पहिलेच
जहाजमा बठीन अस्सा शहरकडे गवुत, तठे पोहचानंतर पौलले जहाजमा
लई जावानं व्हतं, कारण त्यानीच तसं ठरायेल व्हत अनी तो पायवाटतीन
तठपावत येणार व्हता. 14 तो अस्सा शहरले आमले भेटना, तवय त्याले
जहाजमा लिसन आम्हीन मितुलेना शहरले वनुत. 15 तठेन जहाजमा आम्हीन
दुसरा दिन खिया शहरसमोर वनुत अनी त्याना पुढला दिनले समा नावना
बंदरले गवुत, मंग त्रोगुला गावमा ऱ्हावानंतर त्याना पुढला दिनले मिलेता
गावले वनुत. 16 आपले आशिया प्रांतमा जास्त दिन लागाले नको म्हणीसन
इफिस शहरले बाजुले सोडीन जावाना निश्चय पौलनी करा, कारण कसं बी
करीसन पन्नासावा दिनना सणमा आपले यरूशलेममा पाहिजेत यानाकरता तो
घाई करी राहींता. 17 मंग पौलनी मिलेता शहरमातीन इफिस शहरमा निरोप
धाडीसन मंडळीना वडील लोकसले बलाई लिधं. 18 त्या त्यानाकडे येवानंतर
त्यानी त्यासले सांगं की, "मी आशिया प्रांतमा पहिलींदाव पाय टाका त्या
दिनपाईन तुमनासंगे कायम कसा वागनु; 19 म्हणजे भलताच नम्रतीन,
आश्रु गाळत अनी यहूदीसनी करेल कट यामुये मनावर येल संकट भोगत
मी प्रभुनी सेवा कशी करी, हाई तुमले माहीत शे; 20 जे हितनं शे ते तुमले
सांगाकरता अनी चार लोकसमा अनी घरोघर शिकाडाकरता मी माघार लिधी
नही; 21 पश्चाताप करीसन देवकडे वळनं अनी आपला प्रभु येशु ख्रिस्तवर
ईश्वास ठेवनं यानाबद्दल यहूदी अनी गैरयहूदी यासले मी साक्ष दि राहींतु;
22 पण आते, मी आत्माना आज्ञातीन यरूशलेममा जाई राहीनु, तठे माले
काय काय व्हई हाई माले माहीत नही. 23 फक्त येवढंच समजी राहीनं की,
बंधनं अनी संकटे मनी वाट दखी राहीनात, अनी पवित्र आत्मा यानाबद्दल
माले शहरोशहरी साक्ष दि राहीना; 24 पण मी तर मना जिवनी किंमत ऐवढी
सुध्दा करस नही, यानाकरता की, मी मनं काम म्हणजे माले प्रभु येशुपाईन
प्राप्त व्हयेल देवनी कृपानी सुवार्ता गंबीरतातीन सांगानी सेवा शेवटपावत लई
जावं." 25 "आते, मी ज्यासनामझार ह्या देवराज्यनी घोषणा करत फिरनु त्या
तुमनामाधला कोणलेच मनं तोंड दिसाव नही, हाई माले चांगलच माहीत शे,
26 म्हणीसन आजना दिनले तुमले स्पष्ट करस की, मी सर्वांसना रक्तबद्दल
निर्दोष शे. 27 कारण देवनी पुरी ईच्छा तुमले सांगाकरता मी माघार लिधी
नही. 28 अनी तुम्हीन आपलाकडे अनी ज्या कळपमा पवित्र आत्मानी तुमले
त्यासनी चिंता करनारा बनाडीन ठेयल शे त्या सर्वांसकडे लक्ष घा, यानाकरता
की, देवनी जी मंडळी त्यानी आपला रक्तघाई कमाडी तिनं पालन तुम्हीन
करानं. 29 मी जावानंतर कळपसवर दया नही करनारा असा क्रूर लांडगा
तुमनामा घुसतीन हाई माले कळस; 30 अशी येळ की, तुमनामातीनच काही
लोके ऊठीसन ईश्वासीसले आपलामांगे ओढाकरता खोट्या गोष्टी सांगतीन. 31
यामुये सावध राहा, अनी मी तीन वरीसपावत रातदिन आश्रु गाळत प्रत्येकसले
शिकाडानं थांबाडं नही यानी आठवण ठेवा." 32 "अनी आते मी तुमले
देवकडे अनी त्याना पवित्र संदेशकडे सोपी देस, तो तुमनी प्रगती कराले अनी
त्याना सर्व लोकसमा तुमले वारसहक्क देवाले समर्थ शे. 33 मी कोणाच

सोना, चांदिना किंवा कपडासना लोभ धरा नही. 34 मी मना अनी मना
सोबतीसन्या गरजा भागाडाकरता याच हातघाई सेवा करी, हाई तुमले स्वतःले
माहीतच शे. 35 सर्व गोष्टीसमा मी तुमले कित्ता घालीन दखाडी देयल शे
की, तशीच मेहनत करीसन तुम्हीन अशक्त लोकसले मदत करानी, अनी
'लेवापेक्षा देवामा धन्यता शे, अस जे प्रभु येशु स्वतः बोलना, त्या वचननी
आठवण ठेवानी.'" 36 अस बोलानंतर पौलनी गुडघा टेकीन त्या सर्वाससंगे
प्रार्थना करी. 37 तवय त्या सर्व भलताच रडनात अनी त्यासनी पौलना गळामा
गळा घालीन त्याना मुका लिधात अनी निरोप लिधा. 38 मनं तोंड परत तुमले
यानापुढे दिसाव नही, अस जे त्यानी सांगेल व्हतं त्यावरतीन त्यासले विशेष
दुःख वाटनं, मंग त्यासनी त्याले जहाजपावत पोहचाडं.

21 मंग अस व्हयनं की, आमना त्यासनासंगे दुःखीत निरोप कार्यक्रम
व्हवानंतर आम्हीन जहाजमा बठीन सरळ कोसा शहरले गवुत अनी
दुसरा दिन रूदास अनं तठेन पातऱ्या आठे गवुत. 2 नंतर पलिकडला फेनीकेस
शहरले जाणारं जहाज भेटावर त्यामा बठीन आम्हीन निंघनु. 3 मंग सायप्रस
दखायनं तवय त्याले डावीबाजुले सोडीन आम्हीन सिरिया देशकडे जाईन
सोरास शहरले उतरनुत, कारण तठे जहाजमाधला माल उतारना व्हता. 4
अनी तठे काही ईश्वासु आमले भेटनात म्हणीसन आम्हीन तठे सात दिन
राहीनुत, त्यासनी आत्माना प्रेरणातीन पौलले सांगं, "तु यरूशलेममा पाय
ठेवु नको." 5 मंग अस व्हयनं की, त्या दिन जावानंतर आम्हीन तठेन
निंघीन वाटले लागनुत, तवय बाया अनी पोऱ्या यासनी सर्वासनी बी आमले
शहरना बाहेर पोहचाडं, तठे समुद्रना काठले आम्हीन गुडघा टेकिन प्रार्थना
करी. 6 एकमेकसना निरोप लेवानंतर आम्हीन जहाजमा बठनुत, अनी त्या
आपला घर परत गयात. 7 मंग आम्हीन सोरापाईन आमना जलप्रवास करानं
थांबाडं, अनी प्तलमैसाले ईसन अनी ईश्वासु बंधुसले भेटीसन त्यासना आठे
एक दिन राहीनुत. 8 दुसरा दिन आम्हीन निंघीन कैसरियाले वनुत, अनी
सुवार्ताना प्रचार करनारा फिलीप्प याना घर जाईन राहीनुत, हाऊ निवाडेल
सात जणसपैकी एक व्हता. 9 त्याले चार कुवाऱ्या पोरी व्हत्यात त्या देवना
संदेश देवानं काम करेत. 10 तवय आम्हीन बराच दिन राहीनुत तवय अगबस
नावना एक संदेष्टा यहूदीया शहरतीन वना. 11 त्यानी आमनाकडे ईसन अनी
पौलना कमरबंद लिसन आपला हात पाय बांधीन सांगं, "पवित्र आत्मा अस
म्हणस, ज्या माणुसना हाऊ कमरबंद शे त्याले यरूशलेममा यहूदी लोके अस
बांधीसन गैरयहूदी लोकसना हातमा देतीन." 12 हाई ऐकीसन आम्हीन अनी
तठला लोकसनी बी तु यरूशलेममा जावु नको, अशी पौलले ईनंती करी. 13
तवय पौलनी उत्तर दिधं, "तुम्हीन रडीसन मना मनना खच्चीकरण करतस,
हाई काय शे? मी नुसता बंधनमा पडाले नही, तर प्रभु येशुना नावकरता
यरूशलेममा मराले बी तयार शे." 14 तो ऐकी नही राहीना हाई दखीसन
आम्हीन गप्प राहीन बोलनुत, "प्रभुना ईच्छाप्रमाणे होवो." 15 काही दिन तठे
रावानंतर आम्हीन आपली तयारी करीसन यरूशलेममा गवुत. 16 आमनासंगे
कैसरिया शहरमातला बराच शिष्य वनात, त्यासनी आपलासंगे सायप्रस
शहरना म्नासोन नावना या जुना शिष्यले लई वनात, त्यासना घर आमले
मुक्काम रहावानं व्हतं. 17 यरूशलेमले येवानंतर ईश्वासु बंधुजणसनी आमनं
आनंदमा आगतस्वागत करं. 18 मंग दुसरा दिन पौल आमनासंगे याकोबले
भेटाले त्याना घर वना, अनी सर्व वडीलवर्ग बी तठे वना. 19 तवय त्यानी
त्यासले भेटीसन आपली सेवामातीन ज्या कामे देवनी गैरयहूदी लोकसमा
करात त्या एक एक करीसन सविस्तर सांग्यात. 20 हाई ऐकीसन त्यासनी
देवनं गौरव करं, अनी त्याले सांगं, "हे भाऊ पौल, ज्यासनी ईश्वास ठेवा
असा यहूदी लोकसमा कितला हजारो लोके शेतस, हाई तु दखस, त्या सर्व
नियमशास्त्रना स्वाभिमान बाळगनारा शेतस. 21 तुनाबद्दल त्यासले अस सांगामा
येल शे की, तु गैरयहूदी लोकसमा राहणारा सर्व यहूदी लोकसले मोशेना
नियमशास्त्रना त्याग कराले शिकाडस अनी आपला पोरसनी सुंता करानी
नही अनी रोजना परीपाठप्रमाणे चालानं नही, अस बी सांगस. 22 तर आते
काय करानं? तु येल शे, हाई तर त्यासले कुठेन तरी माहीतच पडी. 23
यामुये आम्हीन तुले जे सांगतस ते कर, नवस करेल असा आमनामा चारजण
शेतस. 24 त्यासले लिसन तु त्यासनासंगे शुध्द व्हवाना कार्यक्रममा सामील
व्हय, अनी त्यासनी मुंडन कराले पाहिजे म्हणीसन त्यासना खर्च तु कर,
म्हणजे तुनाबद्दल जे सांगामा येल शे, त्यामा काहीच अर्थ नही शे उलट तु
स्वतः नियमशास्त्र पाळीन व्यवस्थानुसार वागस हाई सर्वासले समजी. 25 पण
ज्यासनी ईश्वास ठेयल शे असा गैरयहूदी लोकसबद्दल आम्हीन निर्णय लिसन
लिखीन धाडेल शे की, त्यासनी मुर्तिले अर्पण करेल पदार्थ, रक्त, गळा दाबीन
मारेल प्राणी अनी व्यभिचार यापाईन स्वतःले संभाळानं." 26 तवय पौल
त्या माणससले लिसन दुसरा दिन त्यासनासंगे शुध्द व्हईसन मंदिरमा गया
अनी ज्या दिनले त्यासनामझारना एक एक करता अर्पण करानं सुरू व्हयनं
ते अर्पणे संपाना दिनपावत शुध्दताना दिन आपण पुरा करी राहिनुत अस
त्यानी दखाडं. 27 पुढे त्या सात दिन पुरा व्हणारच व्हतात, तवय आशिया
प्रांतना यहूदी लोकसनी त्याले मंदिरमा दखीन सर्व लोकसनी गर्दीले भडकाई
दिधं अनी पौलले धरी लिधं. 28 अनी वरडीन बोलनात, "अहो इस्राएल
लोकसवन, आमले मदत करा! आपला लोके, मोशेनं नियमशास्त्र अनी हाई
मंदिर यासना विरोधमा जो सर्वीकडे सर्वासले शिकाडस तो हाऊच शे, आखो
यानी गैरयहूदी लोकसले या मंदिरमा आणीन हाई पवित्रस्थानले अपवित्र करी
टाकेल शे!" 29 यासनी इफिस शहरना राहणारा त्रफिम नावना माणुसले पहिले
पौलसंगे दखेल व्हतं, त्याले यानी मंदिरमा आनं व्हई, अस त्यासले वाटनं
व्हतं. 30 सर्व शहर भडकी ऊठनं अनी सर्व लोके पयत ईसन एकत्र व्हयनात,
अनी त्यासनी पौलले धरीसन मंदिरमातीन वढीन बाहेर काढं, अनी लगेच
मंदिरना दरवाजा बंद करी दिधात. 31 मंग त्या जवय त्याले मारी टाकाले दखी
राहीतात तवय रोमी पलटनना सेनापतीले बातमी लागनी की, सर्व यरूशलेममा
गडबड व्हई जायेल शे. 32 तवय लगेच तो शिपाई अनी अधिकारीसले
लिसन त्यासनाकडे खाल पयत गया, सेनापती, शिपाई अनी अधिकारी यासले
दखीन त्यासनी पौलले मारानं थांबाडं. 33 तवय सेनापतीनी जोडे ईसन पौलले
धरं अनी दोन साखळ्यासघाई त्याले बांधाना आदेश दिधा, मंग हाऊ कोण
अनी यानी काय करं? अस त्यानी ईचारं. 34 तवय लोकसमातीन कोणी
काय, तर कोणी काय काय वरडत राहीनात, त्या गोंधळमा त्याले नेमकं काय
व्हयनं हाईच समजनं नही, म्हणीसन त्यानी त्याले किल्लामा लई जावाना

आदेश दिधा. 35 त्या त्याले पायऱ्यासवर लई वनात तवय अस व्हयनं की,
शिपाईसनी पौलले उचली लिधं अनी लई गयात कारण पुरी गर्दी भडकीच
राहीती. 36 अनी लोकसनी गर्दी मांगे चाली राहीती, अनी "ह्याले मारी
टाका!" अस वरडी राहीती. 37 मंग पौलले किल्लामा लई जाणार इतलामा
त्यानी सेनापतीले सांगं की, "माले तुमनासंगे काही बोलानी संधी भेटी का?"
तो बोलना, "ग्रीक भाषा तुले येस का? 38 ज्या मिसरी माणुसनी काही दिन
पहिले बंड करीसन चार हजार बंडखोरसनं जंगलमा नेतृत्व करनारा, तो तुच
शे ना?" 39 तवय पौलनी सांगं, "मी प्रसिध्द किलिकिया प्रदेशमाधलं तार्स
शहरना यहूदी माणुस शे, मी तुमले ईनंती करस की, लोकससंगे बोलानी माले
परवानगी घा." 40 त्यानी परवानगी देवानंतर पौलनी हातघाई लोकसले इशारा
करा अनी सर्व शांत व्हवानंतर तो त्यासनासंगे इब्री भाषामा अस बोलना;

22 तवय पौल बोलना, "हे मना यहूदी भाऊसवन अनी वडील मंडळीसवन,
मी जे आते तुमले उत्तर देस ते तुम्हीन ऐका" 2 तो आपलासंगे
इब्री भाषामा बोली राहीना हाई ऐकीसन त्या गप्पच व्हयनात, मंग त्यानी
सांगं, 3 मी यहूदी शे अनी किलिकिया प्रदेशना तार्स शहरमा मना जन्म
व्हयना अनी या यरूशलेममा गमलियेलना चरणसमा धाकलाना मोठा व्हयनु,
वाडवडीलसना नियमशास्त्रना कडकडीत शिक्षण माले भेटनं अनी जसा तुम्हीन
सर्व आज देवबद्दल उत्साहीत शेतस तसा मी बी व्हतु; 4 माणसे अनी बाया
यासले बांधीन कैदखानामा टाकीन, त्यासले मारी टाकं तरी बी हाई वाटवर
चालनारा लोकसना मी पाठलाग करा. 5 यानाबद्दल मुख्य याजक अनी
सर्व वडील लोके मना साक्षीदार शेतस, त्यासनाकडतीन यहूदी भाऊसकरता
मी दिमिष्क शहरले पत्र ली जाई राहीतु, यानाकरता की, ज्या या वाटवर
चालणारा लोके तठे व्हतात त्यासले बी बांधीन यरूशलेममा आणीसन शिक्षा
करानी. 6 मंग अस व्हयनं की, जाता जाता मी दिमिष्क शहरना जोडे पोहचनु
तवय जवळजवळ दुपारना येळले आकाशमाईन मोठा प्रकाश मना आजुबाजू
अचानक चमकना. 7 तवय मी जमीनवर पडनु अनी शौल, शौल! मना छळ
का बरं करस? अशी वाणी मनासंगे बोलतांना मी ऐकी. 8 मी ईचारं, प्रभु
तु कोण शे? त्यानी माले सांगं, ज्या नासोरी येशुना तु छळ करस, तोच मी
शे. 9 तवय मनासंगे ज्या व्हतात त्यासनी प्रकाश दखा खरा, पण मनासंगे
बोलणारी वाणी त्यासनी ऐकी नही. 10 मंग मी बोलनु, प्रभुजी, मी काय
करू? प्रभुनी माले सांगं, ऊठीसन दिमिष्क शहरमा जा; मंग तुले जे जे करनं
शे हाई ठरावामा येल शे, ते सर्व तठे तुले सांगामा ई. 11 त्या प्रकाशना
तेजमुये माले दखाई नही राहीतात म्हणीसन मना सोबतीसनी मना हात धरीन
माले दिमिष्कमा लई गयात. 12 मंग हनन्या नावना एक माणुस व्हता, तो
नियमशास्त्रप्रमाणे न्यायी अनी तठे राहणारा सर्व यहूदीसकडतीन नाव कमाडेल
माणुस व्हता. 13 तो मनाजोडे ईसन उभा राहीना अनी बोलना, शौल भाऊ,
वर दख, तवय लगेच मी त्यानाकडे वर दखं. 14 मंग तो बोलना, आपला
पुर्वजसना देवनी तुनाबद्दल ठरायेल शे की, तु त्यानी ईच्छा काय शे हाई समजी
लेवानं, त्या नितीमान माणुसले दखानं अनी त्यानी तोंडनी वाणी ऐकानी, 15
कारण जे तु दखं अनी ऐकं त्यानाबद्दल तु सर्व लोकसपुढे त्याना साक्षीदार
व्हशी. 16 तर आते उशीर का बरं करस? ऊठ, त्याना नावना धावा करीसन
बाप्तिस्मा ले, अनी आपला पापसले सोडी दे. 17 मंग अस व्हयनं की, मी
यरूशलेमले परत वनु अनी मंदिरमा प्रार्थना करी राहिंतु तवय मी दृष्टांत दखा.
18 तवय मी प्रभुले दखं, तो माले बोलना, घाई कर, यरूशलेममातीन लवकर
निंघी जाय, कारण मनाबद्दल तु देयल साक्ष त्या मान्य करावुत नही. 19
तवय मी बोलनु, प्रभु, त्यासले माहीत शे की, तुनावर ईश्वास ठेवणारासले मी
कैदखानामा टाकीन प्रत्येक सभास्थानमा शिक्षा करे. 20 तुना साक्षीदार स्तेफन
याना रक्तपात व्हयना तवय मी स्वतःजोडे उभा राहीसन सहमती दखाडी
अनी त्यानी हत्या करनारासना कपडा संभाळी राहीतु. 21 तवय प्रभुनी माले
सांगं, जाय, तुले मी गैरयहूदी लोकसकडे दुर धाडस. 22 या वाक्यपावत
लोकसनी त्यानं ऐकं, मंग त्या वरडीसन बोलनात, "असाले मारी टाका,
याले जगामाईनच काढा, हाऊ जिवत राहवाना योग्य नही." 23 त्या वरडी
राहीतात अनी आपला कपडा आंगवरतीन काढीन फेकी राहीतात अनी
धुळ उधळी राहीतात. 24 तवय सेनापतीनी असा आदेश दिधा की, पौलले
छावणीमा आणा, यहूदी त्यानावर इतला का बरं वरडनात हाई समजाले पाहिजे
म्हणीसन त्यानी चाबुकना फटका दिसन त्यानी चौकशी कराकरता सांगं. 25
मंग त्यासनी त्याले चामडाना दोऱ्यासघाई बांधं, तवय एक सेनापती त्यानाजोडे
उभा व्हता पौल त्याले बोलना, "रोमी माणुसले, अनी ज्यामा त्याले अन्यायी
ठराय नही, तरी असा माणुसले, फटाका मारानं हाई तुमनाकरता कायदेशीर शे
का?" 26 हाई ऐकीसन अधिकाऱ्यानी सेनापतीकडे जाईसन सांगं, "आपण
हाई काय करी राहीनुत, तो माणुस रोमी शे." 27 तवय सेनापती त्यानाजोडे
ईसन बोलना, तु रोमी शे का? माले सांगं, पौलनी सांगं, "हा" 28 सेनापतीनी
उत्तर दिधं, "मी हाऊ नागरीकपणना हक्क बराच मोल दिसन ईकत लेयल
शे." पौलनी उत्तर दिधं, "मी तर जन्मपाईनच रोमी शे." 29 यावरतीन त्यानी
ज्या चौकशी करनारा व्हतात त्या लगेच त्यानापाईन निंघी गयात, शिवाय
हाऊ रोमी नागरिक शे अस सेनापतीले समजनं तवय त्याले बी भिती वाटनी,
कारण त्यानी त्याले कैदी बनाडेल व्हतं. 30 यहूदी लोकसनी पौलवर जो
आरोप करा तो काय शे, हाई नेमकं समजाव अस सेनापतीना मनमा व्हतं,
म्हणीसन दुसरा दिन त्यानी पौलले मोकळं करं अनी मुख्य याजक अनं सर्व
अधिकारीसले एकत्र व्हवाना आदेश दिसन पौलले त्यासनापुढे उभं करं.

23 मंग पौल धर्मसभाकडे नजर करीसन बोलना, "इस्राएली भाऊसवन,
मी आजपावत देवनापुढे पुरी सभ्यतातीन जिवन जगनु." 2 तवय प्रमुख
याजक हनन्या यानी त्यानाजोडे उभा राहणारासले त्याना कानफटामा मारानी
आज्ञा करी. 3 तवय पौल त्याले बोलना, "हे चुना लायेल भिंत, तुले देव मारी,
तु नियमशास्त्रप्रमाणे मना न्याय कराले बठनात तरी नियमशास्त्रविरूध्द माले
मारानी आज्ञा देस का!" 4 तवय जोडे उभा राहणारा बोलनात, "देवना प्रमुख
याजकनी तु निंदा करस का?" 5 पौलनी सांगं, "इस्राएली भाऊसवन, हाऊ
प्रमुख याजक शे, हाई माले माहीत नव्हतं; 'तु आपला लोकेसना अधिकारीना
विरोधमा वाईट बोलु नको' अस शास्त्रमा लिखेल शे." 6 तवय त्यासनामा
एक भाग सदुकी अनी एक भाग परूशीसना शे, अस समजनं तवय पौल
धर्मसभामा वरडीन बोलना, "भाऊसवन, मी परूशी अनी परूशीसंना पोऱ्या

शे, आमनी आशा अनी मरेलसनं परत ऊठनं यानाबद्दल मनी चौकशी व्हई
राहीनी!'' 7 तो हाई बोलीच राहींता इतलामा पस्शी अनी सदुकी यासनामा
गोंधळ व्हईसन लोकसभामा फुट पडनी. 8 कारण परत जिवत व्हनं व्हस नही
अनी देवदूत अनं आत्मा बी नही, अस सदुकी म्हणतस; पस्शी तर या दोन्ही
गोष्टी मान्य करतस. 9 तवय मोठा गोंधळ व्हयना अनी ज्या शास्त्रशिक्षक
पस्शीसना पक्षना व्हतात त्यासनामातीन काहीजण ऊठीसन संतापमा बोलनात,
''या माणुसमा आमले काहीच वाईट दखास नही; जर आत्मा अनी देवदूत
त्यानासंगे बोलना व्हई तर मंग काय?'' 10 अस मोठं भांडण चाली राहींत
तवय त्या पौलले फाडी टाकतीन अशी भिती सेनापतीले वाटनी त्यानी
शिपाईसले हुकूम करा की खाल जाईसन त्याले त्यासनामातीन सोडाईसन
किल्लामा लई या. 11 त्याच रातले प्रभु पौलपुढे उभा राहीसन बोलना, ''धीर
धर, जशी तु यस्शलेममा मनाबद्दल साक्ष दिधी तशी रोम शहरमा बी तुले
देनी पडी.'' 12 मंग दिन उगना तवय कितलातरी यहूदी कट करीसन अनी
शपथ लिसन बोलनात, ''आम्हीन पौलना जीव लेतस नही तोपावत खावावुत
पेवावुत नहींत.'' 13 हाऊ कट करनारा माणसे चाळीसपेक्षा जास्त व्हतात. 14
त्या मुख्य याजक अनी वडीलमंडळ यासनाकडे ईसन बोलनात, पौलना
जीव लेतस नही तोपावत आम्हीन अन्नले शिवावुत नही, अशी कडक शपथ
लिसन आम्हीन स्वतःले बांधी लेयल शे. 15 तर आते त्यानाबद्दल आखो
काही बारकाईतीन ईचारपुस करानी शे, अस निमित्त करीसन त्याले तुमनाकडे
आणा, अस तुम्हीन सभासमोर सेनापतीले समजाडा; म्हणजे पौल येस नही
येस तोच आम्हीन त्याना जीव लेवाले तयार शेतस. 16 हाई घात करानी
बातमी पौलना भाचानी ऐकी अनी किल्लामा जाईसन त्यानी पौलले सांगं. 17
तवय पौलनी एक अधिकारीले बलाईसन सांगं, ''या तस्णले सेनापतीकडे
लई जा, याले त्यासले काहीतरी सांगानं शे.'' 18 तवय अधिकारीनी त्याले
सेनापतीकडे लई जाईसन सांगं, ''कैदी पौल यानी माले बलाईसन ईनंती करी
की, या तस्णले तुमनाकडे लई येवानं, त्याले तुमनासंगे काहीतरी बोलनं शे.''
19 तवय सेनापतीनी त्याना हात धरीन त्याले एकबाजुले लई जाईसन ईचारं,
''तुले माले काय सांगणं शे?'' 20 तो बोलना, ''यहूदीसनी अशी एकी करेल शे
की, पौलबद्दल आखो काही बारकाईतीन ईचारपुस कराना निमित्ततीन पौलले
सकाय खाल सभामा आणानं, अशी तुमनाकडे ईनंती करानी. 21 तर तुम्हीन
त्यासनं ऐकानं नही, कारण चाळीसपेक्षा जास्त माणसे त्याना घात कराले
टपीन बठेल शेतस; त्यासनी शपथ लेयल शे की, त्याना जीव लेवाशिवाय
आपण खावावुत नही, पेवावुत नही अनी आते त्या तयार व्हईसन आपली
शपथ पुरी कराले दखी राहीनात.'' 22 तवय तु माले हाई सांगं, ''हाई कोणले
सांगु नको,'' अस सेनापतीनी त्या तस्णले बजाडीन सांगं अनं त्याले धाडी
दिधं. 23 मंग त्यानी दोन्ही अधिकारीसले बलाईन सांगं, ''कैसरिया शहरमा
जावाले दोनशे शिपाई, सत्तर घोडेस्वार अनी दोनशे भालेकरी असा गट
रातलेच नऊ वाजता तयार करी ठेवा. 24 अनी पौलले बसाडीसन फेलिक्स
अधिकारीकडे संभाळीन नेवाकरता घोडस्वारसनी बी व्यवस्था करेल व्हती.''
25 शिवाय त्यानी अस पत्र लिखं की, 26 नामदार फेलिक्स अधिकारी यासले
क्लौध लुसिया याना सलाम, 27 या माणुसले यहूदीसनी धरं व्हतं अनी त्याना
घात त्यासनाकडतीन व्हणार व्हता, इतलामा हाऊ रोमी शे, हाई समजावर मी
शिपाई लई जाईसन त्याले सोडावं. 28 अनी यानावर आरोप ठेवानं काय
कारण व्हता हाई समजी लेवानी ईच्छातीन त्याले धर्मसभामा लई गवु. 29
तवय त्यासना नियमशास्त्रमाधल्या वादग्रस्त गोष्टीसबद्दल त्यानावर काही आरोप
ठेयल व्हता, पण मरणदंड किंवा कैदनी शिक्षा देवानी असा त्यानावर आरोप
नव्हता, अस दखायनं. 30 या माणुसना विरोधमा कट व्हवाव शे अशी माले
बातमी लागताच मी त्याले तुमनाकडे धाडं, अनी यानावर दोष लावनारासले
बी तुमनापुढे खटला चालाडाले सांगेल शे. 31 शिपाईसनी हुकुमप्रमाणेच
पौलले रातमाच अंतिपत्रिसास शहरले जवळपास लई गयात. 32 अनी दुसरा
दिन त्यानासंगे पुढे जावाकरता घोडस्वारसले ठिसन भालेकरी किल्लावर
परत वनात. 33 घोडस्वारसनी कैसरिया शहरमा जाईसन अधिकारीले पत्र
दिसन पौलले त्यानापुढे उभं करं. 34 त्यानी पत्र वाचीसन ईचारं, ''हाऊ
कोणता प्रांतना शे?'' तो किलिकियाना शे अस समजनं. 35 तवय त्यानी
सांगं, ''जवय तुनावर दोष लावनारा येतीन तवय मी तुनं ऐकसु, अनी त्याले
अधिकारीना वाडामा ठेवा असा हुकूम सोडा.''

24 पाच दिन नंतर प्रमुख याजक हनन्या, काही वडीलमंडळी अनी
तिर्तुल्ल नावना एक वकील यासले लिसन कैसरियाले वना अनी त्यानी
अधिकारीसना समोर पौलना विरूध्द आरोप करात. 2 त्याले बलावानंतर
तिर्तुल्ल त्यानावर आरोप करू लागना, तो असा; ''नामदार फेलिक्स महाराज,
तुमनामुये आमले भलतीच शांती भेटेल शे अनी तुनी दुरदर्शीपणमुये या देशमा
सुधारणा व्हई राहीनी. 3 यामुये तिना आम्हीन सर्वी बाजुतीन अनी सर्व
प्रकारतीन अनी सर्वीकडे आदर करतस. 4 तरी तुमना आखो येळ वाया नही
घालता तुले ईनंती करस की, मेहरबानी करीसन आमनं थोडसं ऐकी ल्या, 5
हाऊ माणुस फक्त पीडा शे अस आमले दखास अनी हाऊ सर्व जगमाधला
यहूदी लोकसमा बंड ऊठाडणारा शे अनी नासोरी पंथना पुढारी शे; 6 यानी
मंदिरले बी अपवित्र कराना प्रयत्न करा, त्याले आम्हीन धरं अनी आमना
नियमशास्त्रप्रमाणे याना न्याय कराले आम्हीन दखी राहींतु; 7 पण लुसिया
सेनापतीनी ईसन मोठी जबरदस्ती करीसन याले आमना हातमाईन काढी लई
गया. 8 यानी तुम्हीन चौकशी करशात तर ज्या गोष्टीसना आरोप आम्हीन
त्यानावर करतस, त्या सर्वासबद्दल त्यानाकडतीनच तुमले समजी.'' 9 तवय
यहूदी लोकसनी बी ह्यामा सहभागी व्हईसन सांगं की, हा, या गोष्टी असाच
शेतस. 10 मंग अधिकारीनी बोलाकरता इशारा करा तवय पौलनी बोलाले
सुरवात करी; तुम्हीन बराच वरीस पाईन या लोकसना न्यायाधीश शेतस, हाई
माले माहीत शे, म्हणीसन मी आनंदतीन मना बचावपक्ष मांडसु. 11 तुम्हीन
स्वतः माहीती करू शकतस की, माले यस्शलेममा भजन कराकरता जाईन
आखो बारापेक्षा जास्त दिन व्हयनात नही. 12 अनी मंदिरमा, सभास्थानमा
किंवा कोणसंगे वाद करतांना किंवा शहरमा लोकसमा दंगा करतांना माले
यहूदीसनी दखं नही; 13 ज्या गोष्टीसना दोषारोप त्या मनावर आत्ते करी
राहीनात, त्यासले त्या आरोपसले साबीत करता ई नही राहीनं. 14 तरी येवढं
तुमनाकडे कबुल करस की, जी वाटले ह्या खोटं म्हणतस ती वाटप्रमाणे जे जे
नियमशास्त्रमा शे अनी जे संदेष्टासना लेखमा शे, त्या सर्वासवर ईश्वास ठिसन

मी आमना पुर्वजसंना देवनी भक्ती करस. 15 अनी मी देववर तसाच ईश्वास
ठेवस जसं स्वतः ह्या लोके ठेवतस की, चांगला अनी वाईट दोन्हीसनं बी
पुनरुत्थान व्हई. 16 यामुये देवनाबद्दल अनी मनुष्यबद्दल मनं मन कायम
शुध्द ठेवाना मी प्रयत्न करस. 17 मी बराच वरीस नंतर यरूशलेममा आपला
लोकसले दानधर्म कराकरता अनी अर्पण कराकरता वनु; 18 अस करतांना
त्यासनी माले मंदिरमा दखं की, मी मना शुध्दीकरणनी विधी करी राहींतु,
मनासंगे लोकसनी गर्दी नव्हती, किंवा दंगा व्हई नही राहींता, 19 तरी तठे
आशियाना कितलातरी यहूदी व्हतात; त्यासनं मना विरोधमा काय व्हतं तर
त्यासनी तुमनापुढे ईसन मनावर आरोप लावाले पाहिजे व्हता; 20 किंवा यासनी
तरी सांगानं की, मी धर्मसभानापुढे उभा व्हतु तवय मना कोणता आरोप यासले
दखायना. 21 यासनामा उभा राहीसन, मरेलसना परत ऊठाबद्दल मना ईश्वास
शे त्यानावरतीन मना न्याय आज तुमनापुढे व्हई राहीना. 22 फेलिक्सले
ती शिक्षाना मार्गनी चांगलीच माहीती व्हती त्यामुये त्यानी खटला तहकुब
करीसन सांगं, "लुसिया सेनापती ई तवय तुमना प्रकरणना निकाल लावसु."
23 अनी त्यानी अधिकारीले हुकूम करा की यानावर रखवाली ठेवानी, तरी
त्याले मोकळीक देवानी; अनी त्याना नातेवाईकसले त्यानी सेवा कराकरता
मनाई करानी नही. 24 मंग काही दिन नंतर फेलिक्स आपली यहूदी समाजनी
बायको द्रुसिल्ला हिनासंगे वना, अनी त्यानी पौलले बलाईन ख्रिस्त येशुवरला
ईश्वासबद्दल त्यानाकडतीन ऐकी लिधं. 25 तवय तुमनं चांगलं वागनं, स्वतःवर
नियंत्रण अनी भावी न्याय यानाबद्दल तो भाषण करी राहींता तवय फेलिक्सनी
घाबरीसन त्याले सांगं, "आते तु जाय, संधी सापडनी म्हणजे तुले बलावसु."
26 आखो आपले पौल कडतीन पैसा भेटतीन अशी आशा बी त्यानी धरेल
व्हती, यामुये त्याले परत परत बलाईन तो त्यानासंगे संभाषण करे. 27 पुढे दोन
वरीस नंतर फेलिक्सना जागावर पुर्क्य फेस्त हाऊ वना; तवय यहूदी लोकसनी
मर्जी राखाकरता फेलिक्स पौलले कैदखानामाच ठिसन गया.

25 मंग फेस्त त्या प्रांतमा ईसन तीन दिन नंतर कैसरियातीन यरूशलेमले
गया. 2 तवय प्रमुख याजक अनी यहूदी लोकसमाधला मुख्य माणसे
यासनी त्यानाकडे पौलवर फिर्याद करी. 3 अनी मेहरबानी करीसन त्याले
यरूशलेममा बलाई ल्या, अशी त्यानाकडे ईनंती करी; कारण त्या वाटमा त्याले
मारी टाकाना तयारीमा व्हतात. 4 फेस्तानी उत्तर दिधं, "पौल कैसरियामा
कैदमा शे, मी स्वतः तिकडे लवकरच जावाव शे. 5 म्हणीन त्या माणुसना
काही अपराध व्हई तर तुमनामाधला प्रमुखसनी मनासंगे कैसरियामा ईसन
त्यानावर आरोप ठेवाना." 6 मंग तो त्यासनामा आठदहा दिन राहीसन
कैसरियाले गया अनी दुसरा दिन न्यायासनवर बठीसन त्यानी पौलले आणानं
हुकूम करा. 7 पौल येवावर यरूशलेममातीन येल यहूदीसनी त्याना आजुबाजू
उभं राहीसन ज्यासना पुरावा त्यासनाघाई देवाई नही राहींता असा बराच अनी
भयानक आरोप त्यानावर ठेवात. 8 पण पौलनी स्वतःना बचावमा उत्तर दिधं
की, "मी यहूदीसना नियमशास्त्रना, मंदिरना किंवा कैसरना काही अपराध करा
नही." 9 तवय यहूदीसले खूश करानी ईच्छातीन फेस्त हाऊ पौलले बोलना,
"यरूशलेमले जाईसन तठे मनापुढे या गोष्टीसबद्दल तुना न्याय व्हावा अशी
तुनी ईच्छा शे का?" 10 तवय पौल बोलना, "कैसरना न्यायासनपुढे मी उभा
शे, आठेच मना न्याय व्हवाले पाहिजे; मी यहूदी लोकसना काहीच बिघाडेल
नही शे, हाई तुमले बी चांगलच माहीत शे; 11 मी अन्याय करेल व्हई किंवा
मरणदंडकरता योग्य अस काही करेल व्हई तर मना मराले नकार नही शे; पण
त्या मनावर ज्या आरोप लयतस, त्यामा जर एक बी खरा ठरी नही राहीना, तर
त्यासना स्वाधीन माले कराना कोणलेच अधिकार नही; मी कैसरजोडे न्याय
मांगस." 12 तवय फेस्तनी सभाकडतीन चर्चा करीसन उत्तर दिधं, "कैसरकडे
न्याय मांगेल शे, तर तु कैसरकडे जाशी." 13 मंग काही दिन नंतर अग्रिप्पा
राजा अनी बर्णीका या कैसरिया शहरमा ईसन फेस्तले भेटनात. 14 तठे त्या
बराच दिनपावत राहीनात; तवय फेस्तनी राजापुढे पौलनं प्रकरण काढीन सांगं,
"फेलिक्सनी कैदमा ठेयल असा एक माणुस आठे शे. 15 मी यरूशलेमले
गवु तवय त्यानावर यहूदीसना मुख्य याजक अनी वडील मंडळीनी फिर्याद
करीसन त्यानाविरोधमा ठराव व्हवाले पाहिजे म्हणीसन ईनंती करी. 16
त्यासले मी उत्तर दिधं की, आरोपी अनी आरोप ठेवणारा समोरा समोर ईसन,
आरोपसबद्दल प्रतीउत्तर देवाना आरोपीले येळ देवाना पहिले कोणताच माणुसले
दंडकरता सोपी देवानं, अशी रोमी लोकसनी रित नही. 17 यामुये त्या तठे
येवानंतर उशीर नही करता, दुसरा दिन न्यायासनवर बठीन मी त्या माणुसले
आणाकरता हुकूम करा. 18 आरोप करनारा उभा व्हतात, त्यासनी ज्या
वाईट गोष्टीसना मना मनमा संशय येल व्हता, त्यासनापैकी कोणताच आरोप
त्यासनी त्यानावर ठेवा नही. 19 फक्त त्यासना यहूदी विधीसबद्दल अनी जो
जिवत शे म्हणीसन पौल म्हणस असा कोणी मरेल येशुबद्दल त्याना अनी
त्यासना वाद व्हता. 20 तवय यानी चौकशी कशी करानी हाई माले सुची नही
राहींतात त्यामुये मी त्याले ईचारं, 'यरूशलेमले जाईसन तठे या गोष्टीसबद्दल
तुना न्याय व्हवाले पाहिजे अशी तुनी ईच्छा शे का?' 21 तवय बादशाहाना
निकालकरता माले ठेवानं अशी पौलनी मागणी करामुये मी हुकूम करा की
याले कैसर अधिकारीकडे धाडतच तोपावत कैसरिया शहरमा ठेवानं." 22
अग्रिप्पा फेस्तले बोलना, "त्या माणुसनं ऐकावं अस मना बी मनमा शे" त्यानी
उत्तर दिधं, "सकाय त्यानं ऐकाले तुमले भेटी." 23 दुसरा दिन अग्रिप्पा
अनी बर्णीका या मोठा थाटमा ईसन सेनापती अनी शहरमातील मुख्य लोक
यासनासंगे दरबारमा गयात, अनी फेस्तनी हुकूम देवावर पौलले तठे आणं.
24 तवय फेस्त बोलना, अग्रिप्पा महाराजा, अनी आमनासंगे राहणारा सर्व
लोकसवन, या माणुसले तुम्हीन दखतस ना? यानी यापुढे जिवत राहवाले नको
अस वरडीसन यहूदीसना सर्व गर्दीनी यरूशलेममा अनी आठे बी माले अर्ज
करा. 25 पण त्यानी मरणदंडना योग्य अस काही करं नही अस माले समजनं
अनी त्यानी स्वतः कैसरकडे न्याय मांगा, म्हणीसन त्याले धाडाना निश्चय मी
करा, 26 पण याबद्दल मी कैसरले काय लिखानं अस काही ठरायेल नही,
म्हणीसन राजा अग्रिप्पा, तुमनापुढे याले आणेल शे; याकरता की, चौकशी
व्हयनी म्हणजे माले काहीतरी लिखाले सापडी. 27 कारण कैदीले धाडतांना
त्यानावरला दोषारोप स्पष्ट रितीतीन नही सांगनं, हाई माले ठिक दखास नही.

26 मंग अग्रिप्पानी पौलले सांगं, "तुले स्वतःकडतीन बोलाले परवानगी
शे" तवय पौलनी हात पुढे करीसन प्रत्युत्तर दिधं की, 2 अग्रिप्पा
महाराजा यावरतीन मी स्वतःले भाग्यवान समजस की, तुमनापुढे, यहूदी

लोके ज्यानाबद्दल मनावर आरोप ठेवतस त्या सर्वाबद्दल माले आज उत्तर
देवानं शे; 3 यहूदी लोकसन्या चालीरिती, त्यासना वादविषयक गोष्टी अनी
धर्मईचार यामा तुम्हीन विशेष जानकार शेतस, अनी मी तुमले ईनंती करस की
शांततामा मनं ऐकी ल्या. 4 तरूणपणपाईन म्हणजे अगदी पहीलापासीन मना
लोकसमा अनी यरूशलेममा मनं वागनं कसं व्हतं ते सर्व यहूदीसले माहीत
शे. 5 त्या पहीलापाईन माले वळखतस, म्हणीसन त्यासनी ईच्छा व्हई तर
त्या साक्ष देवु शकतस की, आमना धर्मना कडकडीत पंथप्रमाणे मी परूशी
व्हतु. 6 आते देवनी आमना पुर्वजसंले जे वचन दिधं, त्यानी आशा धराबद्दल
मना न्याय व्हवाकरता मी उभा शे. 7 ते वचन प्राप्त व्हवानी आशा धरीन
आमना बारा वंश, देवनी सेवा रातदिन एकचित्ततीन करी राहीना शेतस, हे
राजा, तीच आशा धराबद्दल मनावर यहूदीसनी आरोप ठेयल शे. 8 जर देव
मरेलसले ऊठाडस तर हाई तुम्हीन अईश्वसनीय का बरं ठरावतस? 9 माले बी
वाटे की नासोरी येशुना नावविरूध्द बरच काम करावं. 10 अनी तसं मी
यरूशलेममा कर बी, मुख्य याजकसकडतीन अधिकार मिळाडीन बराच
देवना लोकसले कैदखानामा कोंडी टाकं अनी त्यासनी हत्या कराले मी
सहमती दिधी. 11 प्रत्येक सभास्थानमा त्यासले घडीघडी शिक्षा करीसन
चुकीनं बोलाले लावाना प्रयत्न मी करत राहु; त्यासनावर मना राग ईतला व्हता
की, त्यासले तरास देवाले मी बाहेरना शहरसमासुध्दा जाऊ. 12 "जवय मी
मुख्य याजकसनी परवानगी अनी अधिकार प्राप्त करीसन दिमिष्ककडे जाई
राहीतु. 13 तवय हे राजा, दुपारना येळले जातांना वाटवर सूर्यना तेजपेक्षा
प्रखर असा आकाशमाईन प्रकाश मना अनी मनासंगे चालणारा माणससना
आजुबाजू चमकतांना मी दखा. 14 तवय आम्हीन सर्व जमीनवर पडनुत,
इतलामा इब्री भाषामा मनासंगे बोलनारी वाणी मी ऐकी की, शौल, शौल! मना
छळ का बरं करस? तु अस करीसन स्वतःले तरास दि राहिना, जसं बैल
आपली लाथ आरीले मारी राहिना शे. 15 मी बोलनु, प्रभु तु कोण शे? प्रभु
बोलना, ज्या येशुना तु छळ करस तोच मी शे. 16 तर ऊठ अनी आपला
पायसवर उभा र्‍हाय; मी हाऊ ईचारतीन तुले दर्शन देयल शे की तुले मना
सेवक बनाडसु, अनी फक्त हाईच नही की, ज्या गोष्टी तुनी आज दखेल
शेतस तर त्या गोष्टीसकरता बी अनी ज्या गोष्टी तुले भविष्यमा दखाडसु
त्याना बी साक्षीदार बनाडसु. 17 मी तुले तुना लोकसपाईन अनी गैरयहूदी
लोकसपाईन बी ज्यासनाकडे मी तुले धाडी राहीनु, त्यासनापाईन वाचाडत
राहसु. 18 यानाकरता की त्यासनी अंधारमाईन उजेडकडे अनी सैतानना
अधिकारमातीन देवकडे वळावं, म्हणीसन तु त्यासना डोया उघड; म्हणजे
त्यासना पापसनी क्षमा व्हवाले पाहिजे अनी मनावरील ईश्वासमुये देवना
निवडेल लोकसमा त्यासले वारसहक्क मिळाले पाहिजे." 19 "यामुये हे राजा
अग्रिप्पा, मी त्या स्वर्गीय दृष्टांतमा व्हयेल आज्ञासनं उल्लंघन करं नही. 20
तर पहिलींदाव दिमिष्कमा अनी यरूशलेममा, मंग सर्व यहूदीया देशमा अनी
गैरयहूदी लोकसमा उपदेश करा की, पश्चाताप करा अनी पश्चातापले शोभतीन
असा कामे करीसन देवकडे वळा. 21 या कारणमुयेच यहूदी लोके माले
मंदिरमा धरीसन मारी टाकाले दखी राहीतात. 22 तरी देवपाईन मदत मिळनी
म्हणीसन मी टिकी र्‍हायनु अनी आजपावत धाकलामोठासले आठे उभा
राहीसन साक्ष सांगी र्‍हायनु; अनी ज्या गोष्टी व्हणार शेतस म्हणीन संदेष्टासनी
अनी मोशेनी सांगेल शे, त्यानाशिवाय मी दुसरं काहीच सांगं नही. 23 त्या
असा की ख्रिस्तनी दुःख सहन करनारा असाले पाहिजे अनी मरेलस मातीन
जिवत व्हईन ऊठणारासपैकी पहिला पाहिजे अनी त्यानी यहूदी लोकसले
अनी गैरयहूदी लोकसले तारणना प्रकाशना संदेश देवाले पाहिजे." 24 असा
प्रकारे पौल प्रत्युत्तर करी राहीता तवय फेस्त वरडीन बोलना, "पौल, तु येडा
शे का! जास्त ज्ञानमुये तु येडा व्हई राहीना शे!" 25 पौलनी उत्तर दिधं, "फेस्त
महाराज! मी येडा नही; तर खर्‍या अनी अर्थपुर्ण गोष्टी बोलस. 26 या गोष्टी
अग्रिप्पा महाराजाले माहीत शेतस त्यासनासमोर मी हिम्मत धरीन बोलस;
यामाधलं त्यासनापाईन काहीच गुप्त नही शे, हाई माले पक्क माहीत शे, का
बरं कारण हाई कानाकोपरामा घडनं नही. 27 हे राजा अग्रिप्पा, संदेष्टासवर
तुमना ईश्वास शे ना? ईश्वास शे, हाई माले माहीत शे!" 28 तवय अग्रिप्पानी
पौलले सांगं, "मी ख्रिस्ती व्हवाले पाहिजे म्हणीसन तु थोडाच येळमा मनं मन
वळाई टाकशी, अस तुले वाटस का?" 29 पौल बोलना, "थोडा येळमा
असो की जास्त येळमा असो; तुच नही तर या सर्व बी आज ज्या मनं ऐकी
राहीनात, त्यासनी या बंधनशियाव मनामायक व्हावं, अशी देवजोडे मनी
प्रार्थना शे." 30 तवय राजा, अधिकारी, बर्णीका अनी त्यासनासंगे ज्या
बठेल व्हतात त्या ऊठनात. 31 अनी एकबाजुले जाईन एकमेकसले बोलनात,
"या माणुसनी मरणदंड अनी कैदी व्हवाले पाहिजे अस काहीच करं नही."
32 तवय अग्रिप्पानी फेस्तले सांगं, "जर हाऊ माणुस कैसरकडे न्याय नही
मांगता, तर त्याले मोकळ करता येतं."

27 जवय हाई ठरामा वनं की, आम्हीन जहाजमा बठीन इटली देशपावत
जावानं तवय त्यासनी पौल अनी बाकीना बराच कैदीसले रोमी
पलटनना युल्य नावना अधिकारी याना हातमा सोपामा वनं. 2 तवय आम्हीन
आशिया देशना किनारावरला बंदरसवरतीन जाणारं अद्रमुत्तीय नावना शहरना
एक जहाजमा बठीन निंघनुत; तवय मासेदोनियामाधला थेस्सलनीक शहरना
एक अरिस्तार्ख नावना माणुस आमनासंगे व्हता. 3 दुसरा दिन आम्हीन
सिदोनले पोहचनुत, तवय युल्यनी पौलवर मेहबानी करीसन त्याना मित्रसनी
त्याले लागणार्‍या वस्तु त्याले देवाले पाहिजे म्हणीसन त्यासनाकडे जावानी
त्याले परवानगी दिधी. 4 मंग आम्हीन तठेन निंघनुत तवय वारा समोरना व्हता
म्हणीसन सायप्रस बेटना आडतीन गवुत. 5 नंतर किलिकिया शहर अनी
पंफुल्या शहर यासनासमोरना समुद्रतीन जाईसन आम्हीन लूक्या प्रांतना मुर्या
बंदरवर पोहचनुत. 6 तठे एक इटलीले जाणारं अस एक आलेक्सांद्रियानं
जहाज अधिकारीला भेटनं त्यावर त्यानी आमले चढावं. 7 मंग बराच दिन
बागेबागे जाता जाता मोठी मेहनततीन कनिदा बेटसमोर पोहचनु पण वारा पुढे
जावु दि नही राहीता, म्हणीसन आम्हीन क्रेत बेट वरतीन सलमोन बेटसमोर
गवुत. 8 मंग मोठी मेहनततीन आम्हीन त्याना काठ धरीन सुरक्षित बंदरवर
पोहचनुत; त्यानाजोडे लसया शहर व्हतं. 9 तवय आमले बराच दिन व्हवामुये
अनी तितलामा उपासना दिन बी व्हई गयात म्हणीसन त्या येळले समुद्रमातीन
जाणं संकटमय व्हतं, म्हणीसन पौलनी त्याले अशी सुचना करी की, 10
"अहो भाऊसवन, या समुद्रप्रवासमा फक्त मालना अनी जहाजनाच नही तर

आपला जीवना बी नुकसान अनी मोठी हानी व्हई, अस माले दखास.”
11 तरी अधिकारीनी पौलना सांगनाकडे लक्ष न देता जहाज चालाडनारा
अनी जहाजना मालक यासनाकडे जास्त लक्ष दिधं. 12 ते बंदर हिवाळामा
राहवाकरता सुरक्षित नव्हतं म्हणीसन बराच जणसनी सल्ला दिधा की, तठेन
निंघा अनी जमी तर क्रेतामाधलं फेनीके बंदरमा जाईसन तठे हिवाळा पुरा
कराना; कारण या बंदरनं तोंड नैर्ऋत्यकडे अनी वायव्यकडे शे. 13 मंग
दक्षिण दिशाकडला वारा मंद वाही राहींता त्यामुये आपला बेत बराबर शे अस
समजीन त्या तठेन नांगर उचलीन काठ धरीन क्रेत बेटना बाजुतीन गयात.
14 पण थोडा येळमा उत्तरपुर्व नावना तुफानी वारा तिकडतीन सुटना. 15
त्यामा जहाज सापडीन वाराना विरोधमा पुढे चाली नही राहींत म्हणीसन
आम्हीन प्रयत्न करानं सोडीसन जठे वारा लई जाई तठे वाहत गवुत. 16
मंग कौदा नावना एक धाकला बेट वरतीन जातांना आम्हीन मोठा प्रयत्न
करीसन नावले आपला ताबामा करी लिधी. 17 ती वर लीधी मंग जहाज
हाकलनारासनी वस्तुसले खाल उतारीसन जहाजले खालपावत आवळीन
बांधी लिधं. ती सुर्ती नावना बेटना वाळूमा फशी अशी त्यासले भिती वाटनी
म्हणीसन त्यासनी पाल उतारीसन जहाजले तसच खोल पाणीमा राहु दिधं. 18
तवय वादयमुये आमना भलताच हाल व्हवु लागनात त्यामुये दुसरा दिन त्या
माल फेकु लागनात. 19 अनी तिसरा दिन त्यासनी आपला हाततीन जहाजना
अवजारं टाकी दिधात. 20 मंग बराच दिन सुर्य अनी तारा बी दिसनात
नही अनी वादयना जोर आमले भलताच भासना, त्यामुये शेवट आमनी
जगानी आशा अगदी संपीच गई. 21 नंतर बराच दिन सर्वाजन उपाशीच
व्हतात; तवय पौल त्यासनामा उभा राहीसन बोलना, “भाऊसवन, तुम्हीन मनं
ऐकाले पाहिजे व्हतं, क्रेत बेट वरतीन निंघालेच नको पाहिजे व्हतं, म्हणजे
या हाल अनी हानी व्हती नही. 22 तर मी आते तुमले सांगस की हिम्मत
धरा; तुमनामाधला कोणाच जिवना नाश व्हवाव नही, जहाजना नाश मात्र
व्हई. 23 कारण ज्याना मी शे अनी ज्यानी सेवा मी करस त्या देवना स्वर्गदूत
कालदिन रातले मनाजोडे उभा राहीसन बोलना, 24 ‘पौल भिऊ नको! तुले
कैसरपुढे उभंच राहनं शे; अनी तुनासंगे ज्या जहाजमातीन जाई राहीनात त्या
सर्व देवनी तुले देयल शे.’ 25 यामये भाऊसवन, हिम्मत धरा! मना देववर
माले भरोसा शे की, जसं त्यानी माले सांगं तसच व्हई. 26 तरी आपले एक
बेटवर पडनं पडी.” 27 नंतर चौदावी रातले भुमध्य समुद्रमा आम्हीन इकडे
तिकडे हेलकावा खात राहींतुत तवय मध्यरातना येळले खलाशीसनी अंदाज
करा की, आपण एखादा किनारानाजोडे ई राहीनुत. 28 जवय त्यासनी बुडीत
टाकात तवय एक शे वीस फुट खोल पाणी भेटनं, थोडं पुढे जाईसन परत
बुडीत टाक तवय नव्वद फुट खोल पाणी भेटनं. 29 तवय आपण कदाचित
खडकवर आदळसुत अशी भिती त्यासले वाटनी म्हणीसन त्यासनी जहाजना
मांगली बाजुतीन चार नांगर सोडात अनी आतुरतातीन दिन उगानी प्रार्थना करी
राहींतात. 30 मंग पुढला भागतीन नांगर सोडानं निमित्त करीसन खलाशीसनी
खाल नाव सोडीसन जहाजमातीन पळाले दखी राहींतात. 31 तवय पौल,
अधिकारी अनी शिपाईसले बोलना, “ह्या जहाजमा नही राहीनात तर तुमनं
रक्षण व्हवावु नही.” 32 तवय शिपाईसनी नावनी दोरी कापीन जहाजले जाऊ
दिधं. 33 नंतर दिन उगाना येळले पौल सर्वासले जेवण खावाबद्दल ईनंती
करीसन बोलना, “आज चौदा दिन तुम्हीन वाट दखत उपाशी राहेल शेतस,
काहीच खादं नही.” 34 यामुये मी ईनंती करस की जेवण करी ल्या; त्यामुये
तुमना जीव वाची राही; तुमनामझारना एकना बी डोकाना केसना नाश व्हवाव
नही. 35 अस म्हणीसन त्यानी भाकर लिसन सर्वासना समोर देवना आभार
मानात, अनी ती मोडीन तो खावु लागना. 36 मंग त्या सर्वासले धीर ईसन त्या
बी जेवण करू लागनात. 37 त्या जहाजमा आम्हीन सर्वाजन दोनशे शाहत्तर
जण व्हतुत. 38 जेवण खाईसन तृप्त व्हवानंतर त्यासनी समुद्रमा गहु टाकीन
जहाज हलकं करं. 39 दिन उगानंतर बी ती जागा कोणती हाई त्यासनी
वळखं नही; पण एक खाडी अनी तिना सपाट किनारा त्यासले दखायना अनी
जमनं तर त्यानावर जहाज लावानं असा त्यासनी ईचार करा. 40 मंग नांगर
कापी टाकीसन ते त्यासनी समुद्र किनारले राहु दिधं, त्याच येळले कैदीसना
बंधनं ढिला करात. अनी जहाजना पुढला पाल वारावर सोडीन सपाटीकडे
वाट धरी. 41 या समुद्रमा वर येल जमीनले जहाज लागावर त्यासनी त्याले
आखो पुढे घुसाडं अनी पुढला भाग फसीन गच्च बठना अनी मांगला भाग
लाटासना जोरमुये फुटाले लागना. 42 मंग कोणीच कैदीनी पोहीसन पळी
जावाले नको म्हणीसन त्यासले मारी टाकानं अस शिपाईसनी ठरायं. 43 तरी
पौलले वाचाडानं अशी ईच्छातीन अधिकारीनी त्यासनी करेल बेतले आडवा
वना अनी त्यानी हुकूम दिधा की ज्यासले पोहता येस व्हई, त्यासनी पहिले
उडी मारीन काठवर जावानं; 44 तवय बाकीनासनी कोणी फळीसवर तर
कोणी जहाजवरला कोणती बी वस्तुवर बठीन जावानं; असा सर्वाजन काठवर
सुरक्षित पोहचनात.

28 असा आम्हीन वाचीन निंघनुत तवय त्या बेटनं नाव मिलिता से अस
आमले समजनं. 2 तठला आदिवासी लोकसनी आमनावर भलताच
उपकार करात; म्हणजे पाऊस अनी गारठा व्हता म्हणीसन त्यासनी शिकोटी
चेटाडीन आमना सर्वासना पाहुणचार करा. 3 तवय पौलनी काटक्यासनी
मोळी आणीसन शेकोटीवर टाकी, इतलामा तठेन गरमीमुये एक साप बाहेर
निंघीसन पौलना हातले वेटाळा मारीन लटकी गया. 4 त्या सापनी त्याना
हातले लटकेल दखीन, आदिवासी लोके एकमेकसले बोलनात, “हाऊ माणुस
हत्यारा शे, हाऊ समुद्रमा वाचना तरी न्यायदेवता त्यालु वाचु देवाव नही.”
5 त्यानी तर त्या सापले ईस्तवमा झटकीन टाकं अनी त्याले काहीच इजा
व्हयनी नही. 6 तो सुजी जाई नहीतर अचानक मरी जाई अशी त्यासनी वाट
दखी, अस बराच येळ वाट दखानंतर त्याले काहीच व्हयनं नही, अस दखीन
त्या आपलं मत बदलीन बोलनात, “हाऊ कोणतरी देव शे!” 7 तठे त्या बेटना
पुब्ल्य नावना एक मुख्य अधिकारी व्हता त्यानी जमीन आसपासच व्हती;
त्यानी आमनं आगतस्वागत करीसन तिन दिन आदरतीन पाहुणचार करा. 8
तवय अस व्हयनं की, पुब्ल्याना बाप तापमुये अनी आवरक्तमुये आजारी
पडेल व्हता; त्यानाकडे मझार जाईसन पौलनी प्रार्थना करी अनी त्यानावर
हात ठिसन त्याले बरं करं. 9 हाई व्हवानंतर त्या बेटवर ज्या दुसरा लोकसले
रोग व्हता त्या बी त्यानाकडे ईसन बरा व्हयनात. 10 तवय त्यासनी आमना
बराच प्रकारतीन सन्मान करा अनी आम्हीन निंघनुत तवय आमले गरज व्हती

असा सर्व वस्तु जहाजवर भरी दिध्यात. 11 तीन महीनानंतर आलेक्सांद्रियानं
जुळा देव या निशाणना एक जहाज हिवाळा घालाकरता त्या बेटजोडे राहेल
व्हतं त्यामा बठीन आम्हीन निंघनुत. 12 मंग सुराकूस आठे पोहचंनुत अनी तठे
आम्हीन तीन दिन राहीनुत. 13 तठेन फिरीसन आम्हीन रेगियोनाले वनुत अनी
पुढला दिन दक्षिण दिशाकडतीन वारा सुटावर दोन दिन नंतर आम्हीन पुत्युला
शहरले पोहचनुत. 14 तठे आमले ईश्वासु बंधुजन भेटनात त्यासनी त्यासना घर
आठवडा भर रावानी आमले ईनंती करी, असा आम्हीन रोमपावत वनुत. 15
तठला ईश्वासु बंधुजन बी आमनाबद्ल ऐकीन अप्पियानी बाजारपेठ अनी तीन
उतारशाळा आठपावत आमले भेटाले वनात; त्यासले दखीन पौलनी देवना
उपकारस्मरण करात अनी त्याले धीर वना. 16 आम्हीन रोम शहरमा गवुत
तवय पौलले त्यानावर पहारा करनारा शिपाईसंगे येगळं रावानी परवानगी
दिधी. 17 मंग अस व्हयनं की, तीन दिन नंतर पौलनी यहूदीसना ज्या मुख्य
माणसे व्हतात त्यासले एकत्र बलायं, त्या एकत्र येवावर तो त्यासले बोलना,
मना इस्राएली भाऊसवन, मी आपला लोकसना विरोधमा किंवा पुर्वजसंना
संप्रदायना विरोधमा काहीच करं नही तरी माले यरूशलेममा कैदी करीसन
रोमी लोकसना हातमा देवामा वनं. 18 त्यासनी चौकशी करावर मनाकडे
मरणदंडना योग्य असा काहीच दोषारोप नव्हता म्हणीसन त्या माले सोडाले
दखी राहीतात. 19 पण यहूदी लोकसनीच विरोध करामुये कैसर राजाकडे
न्याय मांगनं माले भाग पडनं; तरी माले आपला लोकसवर काय दोषारोप
कराना व्हता अस नही. 20 यानाकरता तुमनी भेट लिसन तुमनासंगे भाषण
करावं म्हणीसन तुमले बलावं, इस्राएलना आशामिळता मी हाई साखळघाई
बांधेल शे. 21 त्यासनी त्याले सांगं, "तुनाबद्ल यहूदीया मातीन आमले
कोणतच पत्र वनं नही किंवा बंधुजनसपैकी तुनाबद्ल काहीच प्रतिकुल
बातमी आनी नही किंवा काय सांगं नही. 22 तरी तुना ईचार काय शेतस ते
तुनाकडतीन ऐकी लेवानं, हाई आमले योग्य वाटस; कारण हाऊ पंथनाबद्ल
सांगा तर लोक त्यानाविरोधमा सर्वीकडे बोलतस, हाई आमले माहीत शे."
23 तवय त्यासनी एक दिन पौलले निवडीन दिधा अनी हाई त्याले सांगा नंतर
त्या दिन बराच लोके तो थांबेल व्हता तठे वनात; त्यासले देवना राज्यबद्ल
साक्ष देवाकरता अनी येशुबद्ल मोशेना नियमशास्त्रवरतीन अनी संदेष्टासना
लेखवरतीन त्यासनी खात्री पटाकरता तो सकायपाईन संध्याकायपावत त्या
विषयसनी फोड करी राहीता. 24 त्यानी जे सांगं त्यावर बराच जणसनी
ईश्वास ठेवा अनी बाकीना बराच जणसनी ठेवा नही. 25 त्यासनं आपसमा
एकमत व्हई नही राहीतात म्हणीसन त्या ऊठीसन जावु लागनात, तवय
पौलनी त्यासले एक वचन सांगं, पवित्र आत्मा यशया संदेष्टानाकडतीन तुमना
पुर्वजसंसंगे बोलना ते ठिकच बोलना; 26 ते अस; या लोकसकडे जाईन सांगा
की, तुम्हीन ऐकशात तर खरं, पण समजावुत नही, अनं दखशात तर खरं, पण
तुमले दखावनार नही; 27 कारण या लोकसनं अंतःकरण जड व्हयेल शे;
त्या कानसघाई मंद ऐकतस; अनी आपला डोया त्यासनी बंद करेल शेतस,
यानाकरता की त्यासनी डोयासघाई दखाले नको, कानसघाई ऐकाले नको,
मनघाई समजाले नको, त्यासनी वळाले नको, अनी मी त्यासले बरं कराले
नको; 28 म्हणीसन तुमले माहीत असाले पाहिजे की हाई देवनं तारण गैरयहूदी
लोकसकडे धाडेल शे; अनी ते त्या ऐकतीन. 29 तो अस बोलना त्यानानंतर
यहूदी लोके आपआपलामाच भलताच वाद करत निंघणात. 30 पौल आपला
भाडाना घरमा पुरा दोन वरीस राहीना, अनी ज्या त्यानाकडे ई य्रहायेत त्या
सर्वासनं तो स्वागत करे. 31 तो बिना अडथळाना, हिम्मत धरीसन देवना
राज्यनी घोषणा करे अनी प्रभु येशु ख्रिस्तबद्लन्या गोष्टी शिकाडे.

रोम

1 प्रेषित व्हवाकरता बलायेल, देवना सुवार्ताकरता येगळा करेल ख्रिस्त
येशुना दास, पौल याना कडतीन; 2 देवनी त्यानाबद्दल, पहिलेच आपला
संदेष्टासकडतीन, पवित्र शास्त्रलेखमा अभिवचन देयल व्हतं. 3 ते त्याना
पोऱ्याबद्दल शे, अनी जो शारीरिक रूपमा दावीदना कुळमा जन्मले वना. 4
अनी पवित्र आत्माना दृष्टीतीन मरेलमातीन परत ऊठामुये, तो सामर्थ्यतीन
देवना पोऱ्या ठराई गया; तो खिस्त येशु आपला प्रभु शे. 5 त्यानाद्वारा आमले
कृपा अनं प्रेषितपद हाई भेटेल शेतस, यानाकरता की, सर्व राष्ट्रसमा त्याना
नावकरता ईश्वासतीन आज्ञापालन व्हवाले पाहिजे. 6 त्यानामा तुम्हीन बी ज्या
रोम शहरमा राहतस, येशु ख्रिस्तना व्हवाकरता बलायेल शेतस. 7 रोममाधला
तुमले सर्वासले, देवना प्रितीमाधला, अनी त्यासले आपला लोकं व्हवाकरता
बलायलेसले; देव आपला पिता अनं आपला प्रभु येशु ख्रिस्त यानाकडीन
तुमले कृपा अनं शांती भेटो. 8 मी तुमनामाधला सर्वासकरता, पहिले येशु
खिस्तनाद्वारा मना देवना उपकार मानस. कारण तुमना ईश्वासबद्दल सर्वा
जगमा ऐकामा ई ऱ्हाईनं. 9 मी देवना पोऱ्याना सुवार्तामा मना आत्माघाई
ज्यानी सेवा करी ऱ्हायनु, तो देव मना साक्षी शे की, मी कायम मनी प्रार्थनामा
तुमनी आठवण करस; 10 अनी हाई प्रार्थनामा ईनंती करस की, आते देवनी
ईच्छातीन तुमनाकडे मनं येणं व्हावाले पाहिजे म्हणीसन मना मार्ग मोकळा
व्हवाले पाहिजे. 11 कारण तुमले सामर्थ्य भेटाले पाहिजे म्हणीसन तुमले
काही अध्यात्मिक कृपादान देवाणं यानाकरता मी तुमले भेटासाठे उत्सुक शे;
12 म्हणजे तुमना अनी मना ईश्वासतीन आपले एकमेकसले म्हणजे माले
तुमनाबद्दल अनी तुमले मनाबद्दल समाधान व्हवाले पाहीजे. 13 भाऊसवन
अनी बहिणीसवन, माले जसं बाकीना गैरयहूदीसमा ईश्वासनारासनं फळ
भेटनं, तसच तुमनामा काही फळ भेटाले पाहिजे म्हणीसन, मी तुमनाकडे यावं,
असं बराचदाव ठरायं व्हतं, पण आतेपावत अडथळा वनात, ह्यानाविषयी
तुम्हीन अज्ञानी रावाले पाहिजे अशी मनी ईच्छा नही. 14 मी ग्रीक अनं ग्रीक
नही असा, ज्ञानी अनं अज्ञानी, या सर्वसना देणेकरी शे. 15 म्हणीसन मी
मनाकडतीन रोम शहरमा तुमले सर्वासले सुवार्ता सांगाले उत्सुक शे. 16 कारण
माले सुवार्ता सांगानी लाज वाटस नही, तर ती ईश्वास ठेवनारा प्रत्येकना
तारणकरता, पहिले तर यहूदीले अनी गैरयहूदीले बी ते देवनं सामर्थ्य शे.
17 कारण सुवार्तामुये देवनं नितीमत्व ईश्वासतीन ईश्वासकरता प्रकट व्हस.
कारण असा शास्त्रलेख शे की, "नितीमान ईश्वासतीन जगी." 18 वास्तविकमा
ज्या लोकेसना पापं अनी दुष्टता, सत्य दाबतस, असा लोकसना दुष्टतावर
देवना क्रोध स्वर्गमातिन प्रकट व्हस. 19 कारण देवना प्रगट व्हनार ज्ञान
त्यासनामा दखाई येस; कारण देवनी ते प्रगट करेल शे. 20 कारण जगना
उत्पत्तिपाईन करामा येल गोष्टिसवरीन त्यानं सर्व काळनं सामर्थ्य, अनी देवपन
ह्या त्याना अदुश्य गोष्टी समजी राहिनात अस स्पष्ट रितीतीन दखास, म्हणीसन
त्यासनं कोणतच निमित्त नही शे. (aïdios g126) 21 कारण त्यासनी देवले
वळखावर बी त्यासनी त्यानं देव म्हणीसन जे त्यानं गौरव शे तो त्यासनी करा
नही, त्याना उपकार मानात नही. पन त्या आपलाच ईचारसमा ईचारहिन
व्हयनात, अनी त्यासनं निर्बुध्द मन अंधकारमय व्हयनं. 22 त्या स्वतःले
ज्ञानी समजतस पण त्या मुर्ख शेतस. 23 अनी त्यासनी अविनाशी देवना
गौरव कराना सोडिसन, नाश करनारा माणुस, पशु, पक्षी, सरपटणारा साप
यासना सारखी प्रतिमा बनाडी. 24 याकरता देवनी त्यासले त्यासना मनमाधलं
वाईट वासना अनं अशुध्दतेना स्वाधीन सोडी दिधं अनी त्यासनी एकमेकसना
शरिरना अनादर कराले पाहिजे म्हनीन त्यासले मोकळं सोडं. 25 त्यासनी
देवना सत्य सोडिसन असत्य लिधं, अनी जग निर्माण करनारा देवना ऐवजी
त्यासनी निर्मितिनी वस्तुनी उपासना अनी सेवा करी, तरी तो निर्माणकर्ता
तर युगानुयुग धन्यवादित देव शे. आमेन. (aiōn g165) 26 ह्या कारणमुये
देवनी त्यासले वाईट वासनासना स्वाधिन करी दिधं; त्यासना बायासनी बी
त्यासना नैसर्गिक उपभोग सोडिसन अनैसर्गिक उपभोगना स्विकार करा. 27
तसच पुरूषनी बी स्त्रीयासनासंगे योन संबध ठेवानं बाजुले ठेयात अनं त्या
एकमेकसनाविषयी वासनाघाई पेटीसन निंघनात पुरूषससनी पुरूषसंगे अनुचित
कर्म करात अनी आपला ह्या निर्लज्ज कृत्यासमुये त्यासले त्यासनामा हाई
शिक्षा भेटनी. 28 अनी त्यासले देवले ध्यानमा ठेवाले नही आवडामुये,
देवनी त्यासले येगयेगळ्या गोष्टी करत ऱ्हावाले वाईट मनना स्वाधिन करं.
29 त्या सर्वा अनितीतिन, दुष्टतातिन, लोभतिन, अनी अनैतीकतातीन भरेल
राहिसन त्या जळन, खुन, भांडानं, हेवा, दुष्ट भाव ह्यासपाईन पुरा भरेल, ह्या
गोष्टि करनारा, चुगलखोर बनी गयात. 30 एकमेकसना निंदक, देवले दुष्ट
म्हणनारा, टवाळखोर, गर्विष्ट, मी मोठा माणुस शे असा दखाडनारा, वाईट
गोष्टी शोधनार, मायबापनी आज्ञा न माणनारा बनी गयात, 31 निर्बुध्द, वचन
भंग करनारा, दया न करनारा, निर्दयी व्हयनात. 32 अनी ह्या गोष्टि करनारा
मराना शिक्षाकरता पात्र शेतस, हाऊ देवना नियम त्यासले समजी राहिनं, पन ते
त्या अस कराकरता, त्या असा गोष्टी करनारासले साथ बी देतस.

2 दुसराले दोष लावनारा, अरे मनुष्य, तु कोण बी व्हशी, तरी तुनाकडे उत्तर
नही; कारण तु ज्या गोष्टिसमा दुसरासले दोष लावस, त्यानामा तु स्वतःले
दोषी ठरावस; कारण दोष लावनार तु बी त्याच गोष्टी करस. 2 पन आपलाले
तर माहितच शे की, असा गोष्टी करनारासना न्याय, देवना सत्य प्रमाणतीन
न्यायनिवाडा व्हई. 3 तर असा गोष्टी करनाराना न्याय करनारा, अनी स्वतःच
त्याच गोष्टी करनारा, अरे मनुष्या, तु स्वतः देवना न्यायनिवाडामा सुटी जाशी
असं समजस का? 4 किंवा देवनी दया तुले पश्चातापनाजोडे लैजाई ऱ्हायनी
हाई न वळखीन तु त्याना ममताना, क्षमाशिलताना अनी सहनशीलताना
धन तुच्छ मानी ऱ्हाईनास का? 5 पन तु आपला हट्टपनतीन अनं आपला
पश्चात्तापहीन मनतीन आपला स्वतःकरता देवना क्रोध अनं खरा न्याय प्रकट
होवाना दिनकरता साठाडीन ठेई ऱ्हाइना शे. 6 देव प्रत्येकले ज्याना त्याना
कृत्यप्रमाणे प्रतिफळ दी. 7 म्हणजे ज्या ईश्वासमा धीर धरीसन चांगले कार्य
करत ऱ्हातस अनं देवकडतीन गौरव, सन्मान अनं अनंत जिवन हाई मियाडाले
दखतस त्यासले तो सार्वकाळना जिवन दी; (aiōnios g166) 8 परंतु ज्या फुट
पाडणारा सत्यले न मानीसन अनितीले मानतस त्यासनावर क्रोध अनं कोप, 9
संकट अनं क्लेश हाई येतीन. म्हणजे दुष्कृत्य करनारा मनुष्य, पहिले यहूदी

अनी मंग गैरयहूदी, असं प्रत्येकना जिववर त्या येतीन. 10 पन चांगला कार्य
करनारा प्रत्येक पहिला यहूदीले अनी गैरयहूदीले गौरव, सन्मान, अनं शांती
बी देवकडतीन भेटी. 11 कारण देव भेदभाव न सर्वासना न्याय करस. 12 तर
मोशेना नियमशास्त्रले सोडिसन राहनारा गैरयहूदी, जितलासनी पाप करेल
व्हई, त्या नियमशास्त्रशिवाय नाश पावतिन, अनी मोशेना नियमशास्त्रले धरीसन
चालणारा यहूदी, जितलासनी जर पाप करेल व्हतीन, तर त्यासना न्याय
नियमशास्त्रमातिन व्हई. 13 कारण नियमशास्त्रले ऐकनारा देवनापुढे नितीमान शे
अस नही, पन नियमशास्त्रले धरीसन चालनारा नितिमान ठरतीन. 14 कारण
ज्यासले नियमशास्त्र नही, असा गैरयहूदी जवय स्वभावमा; नियमशास्त्रना गोष्टि
करतस तवय त्यासले नियमशास्त्र नही, तरी त्या स्वतः स्वतःनाकरता नियमशास्त्र
बनतस; 15 अनी एकमेकसमाधला त्यासना ईचार जवय एकमेकसवर आरोप
करतस, किंवा एकमेकसना समर्थन करतस, अनी त्यासना मन बी त्यासना
जोडले साक्ष देतस तवय त्या त्यासना मनवर लिखेल नियमशास्त्रना परिनाम
दखाडतस. 16 जवय देव मना सुवार्ताप्रमाणे, तवय मानससना गुप्त ईचारसना
न्याय खिस्त येशु कडतीन करी त्या दिनले हाई दखावामा ई. 17 आते जर, तु
स्वतःले यहूदी म्हणीन, नियमशास्त्रना आधार लेस, अनी देवना अभिमान
मिरावस; 18 तु देवनी ईच्छा समजस अनी चांगल्या गोष्टीसनी आवड धरस,
कारण तुले नियमशास्त्रमाईन शिक्षण मिळेल शे; 19 अनी तुनी खात्री शे की,
तुच आंधयासले वाट दखाडनारा शे, ज्या आंधारमा शेतस त्यासना उजाया,
20 अपुरीबुध्दीना लोकसना शिक्षक अनी भोळा लोकसना गुरू शे; कारण तुले
खात्री शे की, नियमशास्त्रमा ज्ञानना अनं सत्यना स्वरूप शे; 21 तर मंग जो तू
दुसरासले शिकाडस तोच तु स्वतःले शिकाडस नही का? चोरी करानी नही,
असे तु जे गाजाडीसन सांगस तोच तु चोरी करस का? 22 व्यभिचार करानी
नही, असं जे तु सांगस तोच तु व्यभिचार करस का? जे तु मुर्तिना विटाळ
मानस तोच तु देवळसले लुटस का? 23 जर तु देवना नियमशास्त्रना अभिमान
मिरावस तोच तु नियमशास्त्रना उल्लंघन करीसन देवना अपमान करस का?
24 कारण शास्त्रमा लिखेल प्रमाने, "देवना नावनी गैरयहूदीमा तुनामुये निंदा
व्हई र्‍हायनं." 25 कारण जर तु नियमशास्त्रना आचरण करं तर सुंता खरच
उपयोगी शे; पन त्यामा तु जर नियमशास्त्रना उल्लंघन करस तर तुनी सुंता
व्हयेल र्‍हाईसन बी ती नही व्हयेलसारखं शे. 26 म्हणीन कोणी गैरयहूदी
माणुस जर सुंता न व्हयेल र्‍हाईसन बी, नियमशास्त्रना नियम पाळस तर त्यानी
सुंता न व्हईन बी सुंता व्हयनी अस गनामा येवावु नही का? 27 अनी शरिरमा
सुंता न व्हयेल कोणी जर नियमशास्त्रना नियम पाळत व्हई, तर ज्या तुले
शास्त्रलेख अनं सुंताविधी मिळेल र्‍हाईसन बी तु नियमशास्त्रना उल्लंघन करस
त्यामा तुना तो न्याय कराऊ नही का? 28 कारण बाहेरतीन ज्या नुस्ता यहूदी
शेतस त्या यहूदी नहीत; किंवा बाहेरतीन नुस्ता शरिरमा सुंता शे ती खरच सुंता
नही. 29 कारण जो मनाने यहूदी शे तो खरा यहूदी शे; अनी ज्याना मननी सुंता
व्हयेल शे, अनी हाई देवना आत्माना कार्य शे, आध्यात्मिक अनुसरून शे,
शास्त्रलेखले अनुसरून नही, अशी जी अंतःकरणनी सुंता शे ती सुंता शे. अनी
त्यानी प्रशंसा मनुष्यकडतीन नही परंतू देवकडीन व्हई.

3 मंग गैरयहूदी यहूदी र्‍हावामा फायदा तो काय? किंवा सुंता विधीकडतीन
काय लाभ? 2 सर्वा बाबतमा बराचं फायदा शेतस. पहिले हाई शे की,
यहूदीसवर देवना वचन सोपेल व्हतात. 3 पन काही जणसनी ईश्वास ठेवा
नही, म्हणीन काय व्हयनं? त्यासना अईश्वास देवना ईश्वासुपणाले व्यर्थ करी
का? 4 कधीच नही! देव खरा अनं प्रत्येक मनुष्य खोटा ठरो. शास्त्रमा असं
लिखेल शे की, "जवय तु स्वतःना बचावमा बोलशी तवय खरा ठरशी,
अनी तुना न्याय व्हवाना येळले तु विजयी व्हशी." 5 पन आमनी अनिती
जर देवना न्यायीपन स्थापन करस व्हई तर आम्हीन काय सांगानं? जो देव
आपलाले शिक्षा करस तो चुकीनं करस का? मी मनुष्यना व्यवहारप्रमाणे
बोली र्‍हाईनु. 6 कधीच नही! असं व्हयनं तर, देव जगना न्याय कसा
करी? 7 कारण जर मना लबाडमा देवना खरापणा जास्त प्रगट व्हईन त्याना
गौरवले कारण व्हयनं, तर मनबी पापी म्हणीसन न्याय कसाले व्हावं? 8
अनी, चांगलं घडाले पहिजे म्हणीन आपन वाईट करानं, असं का बर सांगानं
नही? आम्हीन असं सांगतस यानाबद्‌ल बराच लोके आमनी निंदा करी
र्‍हायना शेतस, असा लोकसले त्यासनी शिक्षा शे. 9 मंग काय? आपन यहूदी,
गैरयहूदीस पेक्षा चांगला शेतस का? अजुबात नही. कारण सर्वा यहूदी अनं
गैरयहूदी, पापनाखाल शेतस, असं अगोदरच आम्हीन त्यासनावर आरोप
दखाडेल शे. 10 शास्त्रमा असं लिखेल शे की; "न्यायी कोणी नही, एक बी
नही. 11 ज्याले समजस असं कोणी नही, जो झटुन देवना शोध करी असं
कोणी बी नही, 12 त्या सर्वा देवकडतीन भटकी जायेल शेतस, त्या सर्वा
बिनकामना व्हयेल शेतस; चांगला कामं करनारा कोणी नही, एक बी नही.
13 त्यासनं तोंड गंधगीघाई भरेल शे. त्या आपला जिभघाई कपट योजना
आखतस, त्यासना ओठनाखाल सापना विष र्‍हास. 14 त्यासना तोंड शापतीन
अनं कडूपतीन भरेल शे; 15 त्यासना पाय रक्त पाडाले उतावळा व्हयेल
शेतस. 16 नाश अनं विपत्ती त्यासना मार्गमा शेतस. 17 शांतीना मार्ग त्यासनी
वळखा नही. 18 त्यासना डोयासनापुढे देवनं भय नही." 19 आते आपन हाई
जानतस की, नियमशास्त्र जे काही सांगस ते नियमशास्त्र धरीन चालनारासले
सांगस; म्हणजे प्रत्येक तोंड बंद व्हवाले पाहिजे अनी सर्वा जग देवना समोर
न्यायी ठराले पाहिजे. 20 कारण देवना दृष्टीमा नियमशास्त्रना कृतीकडतीन
कोणी बी मनुष्य न्यायी ठराऊ नही, कारण नियमशास्त्रकडतीन पापना ज्ञान
व्हस. 21 पन मोशेना नियमशास्त्रकडतीन अनं संदेष्टासकडतीन साक्ष देवामा
वनी त्यानाप्रमाणे नियमशास्त्रशिवाय देवना न्यायीपण आते प्रकट व्हयेल शे.
22 पन हाई देवना न्यायीपण येशु खिस्तवरना ईश्वासद्वारा ईश्वास ठेवनारा
सर्वासाठे शे. कारण तठे कसाना बी भेदभाव नही. 23 कारण सर्वासनी पाप
करेल शे अनी त्या देवना गौरवपाईन दुर व्हयेल शेतस. 24 देवना कृपामुये
खिस्त येशुनी खंडणी भरीसन प्राप्त करेल मुक्तीनाद्वारा त्या सर्वा विनामुल्य
न्यायी ठरतस. 25 त्याले देवनी यानाकरता पुढं ठेव की, ईश्वासनाद्वारा त्याना
रक्तकडतीन प्रायश्चित व्हई, अनी त्यानी आपला न्यायीपण प्रकट कराले
पाहिजे; कारण देवना सहनशीलपणामा पहिला व्हयेल पापसना क्षमामुये. 26
त्यानी ह्या आत्ताना काळमा आपला न्यायीपण प्रकट कराले पाहिजे, म्हणजे
त्यानी न्यायी र्‍हावाले पाहिजे अनी जो येशुवर ईश्वास ठेवस त्याले नितीमान

ठरावामा ई. 27 मंग आपला अभिमान कोठे शे? तो बाहेर ठेवामा वना.
कोणता नियममुये? कर्मना का? नही, तर ईश्वासना नियममुये. 28 म्हणीन
नियमशास्त्रना कर्मसशिवाय मनुष्य देववरला ईश्वासतीनच न्यायी ठरस हाई
आपन दखतस. 29 किंवा देव फक्त यहूदीसना शे का? गैरयहूदीसना नही का?
हा, गैरयहूदीसना बी शे. 30 जर सुंता व्हयेलसले ईश्वातीन अनी सुंता न
व्हयेलसले ईश्वासनाद्वारा जो नितीमान ठराई तोच फक्त एक देव शे. 31 तर
मंग आपन ईश्वासनाद्वारा नियमशास्त्र व्यर्थ करतस का? नही, तसं नको व्हवाले
उलट आपन नियमशास्त्रनी स्थापना करतस.

4 तर मंग आपला पुर्वज अब्राहाम याले शारिरीक दृष्टीतीन त्याले काय
मिळनं असं आपन म्हनाले पाहिजे. 2 कारण अब्राहाम त्याना कर्मसमुये
न्यायी ठरी जाता, तर त्याले अभिमान मिरावाले कारण व्हत; पन देवनापुढे
नही. 3 कारण शास्त्रलेख काय म्हनस? अब्राहामनी देववर ईश्वास ठेवा, अनी
त्या त्याना बाजुतिन न्यायीपण म्हणीसन मोजामा वना. 4 आते जो कोणी काम
करस त्याना मोबदला कृपा म्हणीसन मोजामा येवाव नही, पन हक्क म्हणीसन
मोजामा येस. 5 पन जो कामवर ईश्वास करस नही, पन जो धर्माचरण
करनाराले न्यायीपण ठरावस अनं त्यानावर ईश्वास ठेवस, त्याना ईश्वास त्याना
बाजुतीन न्यायी म्हणीसन मोजामा येस. 6 देव ज्याना बाजुतीन कर्मसशिवाय
न्यायीपण मोजस असा माणुसना आशिर्वाद दावीद राजा बी त्याना वर्णन करस,
तो असं सांगस की, 7 "ज्यासना अपराधनसनी क्षमा व्हयेल शे, ज्यासना पाप
झाकाई जायेल शेतस त्या धन्य. 8 ज्यासना हिशोबमा परमेश्वर पाप मोजस
नही तो मनुष्य धन्य शे." 9 मंग ह्या आशिर्वादन्या गोष्टी दावीद राजा सांगस,
त्या सुंता व्हयेलसकरता शे की, सुंता न व्हयेलसकरता शे? कारण आपन
असं वचन ऐकतस की, अब्राहामनी देववर ईश्वास ठेवा अनी त्याना ईश्वास
मिळता न्यायी असं मोजामा येल व्हतं. 10 मंग हाई कवय व्हयनं? त्यानी
सुंता व्हवानंतर किंवा सुंता व्हवाना अगोदर? सुंता व्हवानंतर नही, तर सुंता
व्हवाना अगोदर. 11 अनी तो सुंता व्हयेल नव्हता तवय ईश्वातीन त्याले भेटेल
न्यायीपणना शिक्का म्हणीन त्याला सुंता हाई खुण भेटनी. म्हणजे ज्या ईश्वास
ठेवतस, त्या सुंता न व्हयेल राहीनात तरी त्यानी त्या सर्वासना पिता व्हावाले
पाहिजे म्हणजे त्यासना बी बाजुकडीन न्यायी मोजाई जावो. 12 अनी ज्या
सुंता व्हयेल शेतस त्या फक्त सुंता व्हयेल शेतस असं नही, पन आपला पिता
अब्राहाम हाऊ सुंता व्हयेल नव्हता तवय त्यानामा राहेल त्याना ईश्वासले
ज्या धरीसन चालतस त्यासना बी त्यानी पिता व्हवाले पाहिजे. 13 कारण तु
जगना वारिस व्हसी, हाई देवाना वचन अब्राहामले किंवा त्याना संतानले
नियमशास्त्रानाद्वारा देयल नव्हता, पन देववरला ईश्वासातीन न्यायीपणनाद्वारा
देयल व्हता. 14 जर आपण हाई मानतस देवनी देयल वचन नियमशास्त्रले
पाळनारासमुये भेटेल शे तर आपला ईश्वास निरर्थक अनी देवनं वचन बी व्यर्थ
शे. 15 कारण नियमशास्त्र देवना क्रोधले कारण ठरस. पन जठे नियमशास्त्र नही
तठे उल्लंघन नही शे. 16 अनी म्हणीन हाई वचन ईश्वासनाद्वारा देयल शे अनी
हाई देवना विनामुल्य देयल दान शे; ते यानाकरता की, नियमशास्त्र पाळणारा
ज्या शेतस त्यासलेच ते पाहिजे असं नही. पन अब्राहामना ईश्वासमुये ज्या
शेतस त्यासले बी म्हणजे सर्वा संतानले ते दान खात्रीमा मिळाले पाहिजे. तो
आपला सर्वासना आत्मिक पिता शे. 17 कारण शास्त्रमा असं लिखेल शे की,
"मी तुले बराच राष्ट्रासना पिता करेल शे." ज्या देववर अब्राहामनी ईश्वास
ठेवा, जो मरेलसले जिवत करस अनी ज्या अस्तित्वमा नहीत, त्यासले
वास्तवमा शेतस असं आज्ञा दिसन बलावस, त्या देवना नजरमा तो असा शे.
18 "तसं तुनं संतान व्हई" ह्या वचनना प्रमाने त्यानी "तु बराच राष्ट्रासना
पिता व्हशी," अशी आशा नसता, त्यानी आशेमा ईश्वास ठेवा. 19 अनी
ईश्वासमा दुर्बळ न रावामुये तो शंभर वरीसना ऱ्हाईसन बी त्यानी आपला
निर्जीव शरिरकडे अनं सारा ना उदरना वांझपण यानाकडे ध्यान दिधं नही.
20 त्यानी देवना वचनाविषयमा अईश्वासतीन शंका पकडी नही; तो ईश्वासमा
स्थिर ऱ्हावामुये देवले गौरव दी राहिंता. 21 अनी त्यानी पुर्ण खात्री व्हती की,
देव आपला अभिवचन पुर्ण कराले बी समर्थ शे 22 अनी म्हणीन "तो ईश्वास
त्याना बाजुतीन देवनाद्वारा न्यायी म्हणीन मोजामा वनं." 23 आते, ते वचन
त्याना "ईश्वासात नितीमत्व मोजामा वनं," हाई फक्त त्यानाकरता लिखामा
वनं असं नही. 24 पण आपला प्रभु येशु खिस्त याले ज्यानी मरेलमाईन
ऊठाडं, त्यानावर आपन ज्या ईश्वास ठेवनारा शेतस, ह्या ज्या न्यायी ठरेल
शेतस त्या आपलाकरता बी लिखेल शे. 25 तो प्रभु येशु आपला अपराधसाठे
धरीन देवामा वना अनं आपन न्यायी ठराले पाहिजे म्हणीन तो परत ऊठेल शे.

5 तर आते, आपन ईश्वासतीन देवसमोर न्यायी ठरी जायेल शेतस, म्हणीन
आपला प्रभु येशु खिस्त यानाद्वारा आपन देवनासोबत शांतीमा शेतस. 2
आपन जिवन जगी राहिनुत त्या कृपामा बी त्यानाद्वारा ईश्वासतीन आपलाले
प्रवेश भेटेल शे अनं आपण देवना गौरवना आशामा अभिमान मिरावतस. 3
अनी इतलंच नही, तर आपन संकटमा बी अभिमान मिरावतस; कारण आपन
जाणतस की, संकट धीर उत्पन्न करस. 4 अनी धीर प्रचिति अनं प्रचिति
आशा उत्पन्न करस. 5 अनी हाई आशा लज्जित करस नही; कारण आपला
अंतःकरणमा आपलाले देयल पवित्र आत्मानाद्वारा देवनी प्रितीना वर्षाव व्हयेल
शे. 6 कारण आपन दुर्बळ व्हतुत त्याच येळले ख्रिस्त पापी लोकसंनाकरता
मरना. 7 कारण एखादा न्यायी मनुष्यकरता क्वचित कोणी मनुष्य मरी,
कारण एखादा चांगला मनुष्यकरता कदाचित कोणी मराना बी धाडस करी. 8
पन आपन पापी व्हतुत तवयच ख्रिस्त आपलाकरता मरण पावना, ह्यामा
देव त्यानी आपलावरनी प्रिती प्रगट करस. 9 तर आते आपन ज्या त्याना
रक्तमा न्यायी ठरी जायेल शेतस, त्यापेक्षा विशेषकरीन हाई शे की, त्यानाद्वारा
आपन देवना क्रोधपाईन ताराई जासुत! 10 कारण आपन शत्रु ऱ्हाईसन बी
देवनासोबत त्याना पोऱ्याना मरणना द्वारा आपला समेट करामा वना. तर
त्यानापेक्षा हाई अधिक शे की, आपला समेट करामुये ख्रिस्तना जिवनमुये
आपन ताराई जासुत! 11 इतलंच नही तर आते ख्रिस्तनाद्वारा आपलाले समेट
हाई देणगी आते भेटेल शे तो आपला प्रभु येशु खिस्त यानाद्वारा आपन देवना
ठायी अभिमान मिरवतस. 12 म्हणीन एक मनुष्यनाद्वारा जगमा पाप वनं अनं
पापनाद्वारा मरण वनं; अनी सर्वासनी पाप करामुये सर्वा मनुष्यसंवर मरण
वनं. 13 कारण नियमशास्त्रना पहिले पाप जगमा व्हतंच; पन नियमशास्त्र
नही ऱ्हाईनं म्हणजे पाप मोजामा येस नही. 14 तरी आदामपाईन मोशेपावत,
ज्यासनी आदामना उल्लंघनंना रूपप्रमाणे पाप करा नव्हतात त्यासनावर बी

मरणंनी राज्य करा; अनी आदाम तर, जो पुढं येवावं व्हता त्याना प्रतिरूप
व्हता. 15 पन अपराधनी गोष्ट शे तशी कृपादाननी नही; कारण आदामना
अपराधमुये जर बराच मरणात, तर त्यानापेक्षा हाई जास्त शे की, देवनी
कृपा अनं येशु खिस्त ह्या एकच मनुष्यना कृपानी देणगी बराचजन करता
विपुल व्हयनी. 16 अनी पाप करनारा एकमुये जसं परिणाम व्हयना, तसं
दाननी गोष्ट नही; कारण एक अपराधमुये दंडआज्ञाकरता न्याय वना, पन
बराच अपराधसमुये निर्दोष करासाठे कृपादान वनं. 17 कारण मरणनी एक
अपराधमुये एकनाद्वारा राज्य करा, तर त्यानापेक्षा तर हाई जास्त शे की,
ज्या कृपानी अनं नितीमत्वाना कृपादाननी विपुलता स्विकारतस, त्या एकना
म्हणजे येशु खिस्तनाद्वारा अनंत जिवनमा राज्य करतीन. 18 म्हणीन जसं
एकच अपराधमुये सर्वा मनुष्यसंले दंडाज्ञा ठरवाले कारण व्हयनं, तसं एकच
निर्दोष करनामुये सर्वा मनुष्यसंले जिवननाकरता न्यायी ठरवाकरता कारण
व्हयनं. 19 कारण जसं एकना आज्ञाभंगमुये बराचजन पापी ठरनात, तसच
एकना आज्ञा पाळामुये बराचजन न्यायी ठरतीन. 20 तसच अपराध वाढाले
पाहिजे म्हणीन नियमशास्त्र मझार वनं, पन जठे पाप वाढनं तठे देवनी कृपा
आणखी जास्त व्हयनी. 21 म्हणजे जसं पापनी मरणना योगमा राज्य करा,
तसं देवना कृपानी न्यायीपनणा योगमा प्राप्त होणारा सर्वकाळना जिवनकरता
आपला प्रभु येशु खिस्त ह्यानाद्वारा राज्य करानं. (aiōnios g166)

6 तर आते आपन काय सांगानं? देवनी कृपा जास्त व्हवाले पाहिजे म्हणीन
आपन पापमाच र्‍हावानं का? 2 कधीच नही! आपन ज्या पापले मरनुत,
तर त्यानामा यानापुढं कसं राहसुत? 3 किंवा आपन जितलासनी येशुमा
बाप्तिस्मा लिधा, तितलासनी त्याना मरणमा बाप्तिस्मा लिधा, हाई तुम्हीन
जानतस नही का? 4 म्हणीन आपन त्याना मरणमाधला बाप्तिस्मानी त्यानासोबत
पुराई गवुत, ते यानाकरता की, जसं ख्रिस्त पिताना गौरवमुये मरेलमाईन
ऊठाडाई गया तसच आपनबी जिवनना नवापनमा चालाले पाहिजे. 5 कारण
आपन त्याना मरणना प्रतिरूपमा त्यानासोबत जोडेल शेतस, तर त्याना परत
ऊठाना प्रतिरूपमा आपन त्यानासोबत जोडेल व्हवुत; 6 आपन जानतस की,
आपलामाधला जुना मनुष्य त्यानासंगे क्रुसखांबवर खिळाई जायेल शे, म्हणजे
हाई पापना शरीर नष्ट व्हईन आपन पुढं पापना दास्य करानं नही; 7 कारण जो
कोणी मरेल शे तो पापपाईन मुक्त व्हईन न्यायी ठरेल शे. 8 पन आपन जर
ख्रिस्तनासंगे मरनुत, तर आपन त्यानासंगे जिवत बी राहसुत असं आपला
ईश्वास शे; 9 कारण आपन हाई जानतस की, मरेल मातीन ऊठेल ख्रिस्त परत
मरस नही; कारण त्यानावर मरणंनी सत्ता राहस नही. 10 कारण तो मरना, तो
पापनाकरता एकदावं मरना; पन जिवत शे तो देवनाकरता जिवत शे. 11 तसच
आपण बी पापले मरेल, अनी ख्रिस्त येशुमा देवले जिवत व्हयेल शेतस असं
तुम्हीन स्वतःले माना. 12 म्हणीन तुम्हीन आपला शरीर वासनासना अधीन न
व्हावं म्हणीन आपला मरणारा शरिरमा पापनं राज्य चालु देवानं नही. 13 अनी
तुम्हीन आपले शरीर अनितीना साधन म्हणीन पापले समर्पन करानं नही;
पन तुम्हीन स्वतःले मरेल मातीन जिवत व्हयेल असं देवले समर्पन करा,
अनी आपले स्वतःनं शरीर न्यायीपणानं साधन म्हणीन तुम्हीन देवले समर्पन
करा. 14 तुमनावर पापनी सत्ता चालावु नही; कारण तुम्हीन नियमशास्त्रना
अधीन नहीत, पन देवना कृपाना अधीन आणेल शेतस. 15 मंग काय? आपन
नियमशास्त्रना अधीन नहीत, देवना कृपाना अधीन शेतस म्हणीन पाप करानं
का? अजिबात नही. 16 तुम्हीन ज्याले आपले स्वतःले दास म्हणीन आज्ञा
पाळाकरता समर्पन करतस, तुम्हीन ज्याना आज्ञा पाळतस त्यासना दास शेतस,
त्या मरणनाकरता पापना किंवा न्यायीपणनाकरता आज्ञापाळाना, हाई तुमले
ठाऊक नही का? 17 पन देवना धन्यवाद, कारण तुम्हीन पापना दास राहिसन
बी तुमले ज्या शिक्षणंना नियमना अधीन ठेवात, त्याना तुम्हीन मनपाईन आज्ञा
पाळात. 18 अनी पापपाईन मुक्त व्हईन तुम्हीन न्यायीपणना दास व्हयनात.
19 मी तुमना शरिरना अशक्तपणमुये मनुष्यना व्यवहार प्रमाने मी सांगस;
कारण जसं तुमनं शरीर अमंगळपणले अनं अधर्माले अधर्मना दास व्हवाकरता
समर्पित करात, तसच आते तुमनं शरीर न्यायीपणले पवित्रीकरन कराकरता
दास व्हवाकरता समर्पन करा. 20 कारण तुम्हीन पापना दास व्हता, तवय
तुम्हीन न्यायीपणना बाबतमा स्वतंत्र व्हतस. 21 तर तुमले ज्या गोष्टीसनी आते
लाज वाटस त्यानापाईन तुमले त्या येळले काय फळ प्राप्त व्हयनं? कारण
त्यासना शेवट मरणं शे. 22 पन आते तुम्हीन पापपाईन मुक्त व्हईन देवना दास
व्हवामुये आते तुमले पवित्रीकरण हाई फळ प्राप्ती व्हयेल शे, अनी सर्वकाळना
जिवन हाई उद्दिष्टे मिळेल शे. (aiōnios g166) 23 कारण पापना पगार मरण शे,
पन आपला प्रभु येशु ख्रिस्त यानाद्वारा सर्वकाळना जिवन हाई देवना कृपादान
शे. (aiōnios g166)

7 भाऊ अनी बहिणीसवन, ज्यासले नियमशास्त्रानी माहिती शे असं
लोकसनासंगे मी बोली र्‍हायनु शे, मनुष्य जोपावत जिवत शे तोपावत
त्यानावर नियमशास्त्रानी सत्ता शे हाई तुमले नही माहीत का? 2 कारण ज्या
बाईले नवरा शे, ती बाई नवरा जिवत शे तोपावत त्यानी लग्नीन व्हयेल बाई
नियमशास्त्रतीन त्याले बांधेल र्‍हास; पन तिना नवरा मरावर त्याना बंधन
मातीन तिनी सुटका व्हस. 3 म्हणीन नवरा जिवत र्‍हाईसन बी जर ती दुसरा
पुरूषनी बाई व्हस, तर तिले व्यभिचारीन म्हणतीन, पन नवरा मरावर ती त्या
बंधनमाईन मुक्त व्हस; मंग ती दुसरा पुरूषनी बाई व्हयनी तर ती व्यभिचारीन
व्हस नही. 4 म्हणीन मना भाऊ अनी बहिणीसवनं, तुम्हीन पन ख्रिस्तना
शरिरद्वारा नियमशास्त्रले मरेल जायेल अस शेतस; म्हणजे तुम्हीन दुसराना,
जो मरेल मातीन ऊठेल शे, त्याना व्हवाले पाहिजे; म्हणजे आपन देवले
फळ देवाले पाहिजे. 5 कारण आपन शरीर स्वभावना अधीन व्हतुत, तवय
नियमशास्त्रना द्वारा उद्रवयेल पापनी वासना आपला अवयवमा मरणले फळ
देवाकरता कार्य करी राहिंतात. 6 पन आपन ज्याना बंधनमा व्हतुत त्याले
आपन मरेल र्‍हावामुये आपन आते नियमशास्त्र पाईन मुक्त व्हयेल शेतस, ते
यानाकरता की, आपन आत्माना नविनपनतीन सेवा करानं, शास्त्रलेखना जुना
पनतिन नही. 7 मंग काय म्हणानं? नियमशास्त्र पाप शे का? कधीच नही.
पण माले नियमशास्त्रना शिवाय पाप समजत नही, “लोभ धराना नही” अस
नियमशास्त्रमा सांगा शिवाय माले लोभ कळता नही. 8 पापनी संधी साधीन
हाई आज्ञानं योगे मनामा सर्वा प्रकारना लोभ निर्माण व्हयेल व्हता; कारण
नियमशास्त्रा शिवाय पाप निर्जीव शे. 9 मी नियमशास्त्राना शिवाय व्हतु तवय

जगी राहिंतु पण नियमशास्त्र येवावर पाप संजिवीत व्हयनं अनी मी मरण पावनु.
10 अनं जिवननासाठे देयल आज्ञा हाई मराकरता कारण व्हयनी हाई माले
दखायनं. 11 कारण पापनी नियमशास्त्राना योगे संधी साधीसन माले फसाडं
अनं तेना योगे माले ठार करं. 12 म्हणीसन नियमशास्त्र पवित्र शे, तसच आज्ञा
पवित्र, न्याय अनं चांगलं शे. 13 तर मंग जे उत्तम तेच माले मरण अस व्हयनं
का? कधीच नही! पाप ते पापच दखावाले पाहिजे, म्हणीसन जे उत्तम त्याना
योगे ते मनाठायी मरण घडवणारा अस व्हयनं, नियमशास्त्राना आज्ञानायोगे पाप
पराकाष्टाना व्हवाले पाहिजे म्हणीसन अस व्हयनं. 14 कारण आपलाले हाई
माहित शे की, नियमशास्त्र हाई अध्यात्मिक शे, पन मी शारीरतिन शे अनी
पापले ईकायेल शे. 15 कारण मी काय करी ऱ्हायनु हाई माले कळस नही;
अनी मी ज्यानी ईच्छा मी करस ते मी करस नही, अनी ज्यानी ईच्छा मी
करस नही ते मी करस. 16 तर मनी ईच्छा शे ते मी करस नही तर नियमशास्त्र
चांगलं शे हाई मी मानस. 17 मंग आते मी ते करस नही मनामाधलं पाप ते
करस 18 कारण माले माहित शे मना शरीरमा काहीच चांगलं राहस नही
कारण ईच्छा करानं मनाजोडे शे, पण चांगलं ते करानं माले जमस नही. 19
कारण मी जे चांगलं करानी ईच्छा शे ते मी करस नही तर मी ज्यानी ईच्छा
मी करस नही ते वाईट मी करस. 20 मंग ज्यानी माले ईच्छा नही ते जर मी
करस तर ते मी नही तर मनामाईन पाप ते करस. 21 मंग जर मी चांगलं करी
ऱ्हायनु तवय पाप मना हातमा शे हाई दिसस. 22 कारण मी मना अंतर्यामी
देवना नियमशास्त्रतीन खूश व्हस. 23 पन मना शरिरमा एक असा नियम
दिसस, तो मना मनमातला नियमससंगे लढिसन, माले मना शरिरमातला पापना
नियमसना स्वाधीन करस. 24 मी कितला दुःखी माणुस; माले ह्या मरणमाधलं
शरिरमातीन कोण सोडाई. 25 मी आपला प्रभु येशु ख्रिस्त ह्याना कडतीन
देवना उपकार मानस, जो माले मुक्त करस, म्हणजे मी स्वतःना मनतिन देवना
नियमसना दास्य करस, पन शरीरतिन पापना नियमना दास्य करस.

8 यामुये ख्रिस्त येशुमा राहनारासले दंडाज्ञा नही. 2 कारण ख्रिस्त येशुमा
जिवनना आत्माना जो नियमशास्त्र, त्यानी तुले पाप अनं मरण यासना
नियमशास्त्रपाईन मुक्त करेल शे. 3 कारण नियमशास्त्र देहस्वभावमुये अशक्त
व्हवाकारणतीन जे त्याले असाध्य ते साध्य कराकरता देवनी आपला स्वतःना
पोऱ्याले पापमय शरिरनामायक शारीरतिन अनं पाप बद्दल धाडीन देहमा पापले
दंडाज्ञा करी; 4 यानामा उद्देश हाऊ की, ज्या आपण शरिरस्वभावप्रमाणे नही
तर आत्माप्रमाणे चालतस त्या आपलामा नियमशास्त्रनी लाई देयल आचरण
पुरं व्हवाले पाहिजे. 5 कारण ज्या शरिरस्वभावना शेतस त्या शारिरीक
गोष्टीसकडे चित्त लावतस; अनी ज्या अध्यात्मिक मार्गघाई चालतस त्या
अध्यात्मिक गोष्टीसकडे चित्त लावतस. 6 कारण शरिरस्वभावनं चिंतन
हाई मरण शे, पण आत्मानं चिंतन हाई जिवन अनं शांती शे; 7 कारण
शरिरस्वभावनं चिंतन हाई देवनासंगे शत्रुता शे; ते देवना नियमशास्त्रना अधीन
नही. अनी त्याले तस व्हता येस नही. 8 ज्या शरिरना अधीन शेतस त्यासले
देवले प्रसन्न करिता येस नही. 9 पण तुमनामा जर देवना आत्मा ऱ्हास, तर
तुम्हीन शरिरना अधीन नही, आत्म्याना अधीन शेतस, जर कोणले ख्रिस्तना
आत्मा प्राप्त व्हयेल नही व्हई तर तो ख्रिस्तना नही. 10 पन जर ख्रिस्त तुमनामा
शे, तर शरीर पापमामुये जरी मरेल ऱ्हायना, तरी आत्मा न्यायीपणमुये जिवन
शे. 11 ज्यानी येशुले मरेल मातीन ऊठाडं, त्याना आत्मा जर तुमनामा वास
करस, तर ज्यानी ख्रिस्त येशुले मरेल मातीन ऊठाडं तो तुमनामा वास करनारा
आपला आत्मानाद्वारा तुमना बी मरेल शरिरसले जिवत करी. 12 म्हणीन,
भाऊसवन अनी बहिणीसवन आपण देणेकरी शेतस; पन शरिरनामायक जगाले
शरिरना नहीत. 13 कारण तुम्हीन जर शरिरनामायक जगशात तर तुम्हीन
मरशात, पन तुम्हीन आत्मानाद्वारा शरिरना कर्मसले मारी टाकात तर तुम्हीन
जिवत राहशात. 14 कारण जितलासले देवना आत्मा चालाडस त्या सर्वा देवना
पोऱ्या शेतस. 15 कारण परत भय धराले पाहिजे असा दासपनाना आत्मा तुमले
मिळना नही; तर ज्यानाद्वारा आपन "अब्बा, बापा," अशी हाक मारतस
असा दत्तकपनाना आत्मा तुमले मिळेल शे. 16 तो आत्मा स्वतः आपला
आत्मानासंगे साक्ष देस की, आपण देवना पोऱ्या शेतस. 17 अनी जर पोऱ्या
तर वारीस बी शेतस, म्हणजे देवना वारीस, ख्रिस्तनासंगे सोबतना वारीस असे
शेतस; आपलाले त्यानासंगे गौरव प्राप्त व्हवाले पाहिजे म्हणीन त्यानासंगे जर
दुख भोगना पडना तरच. 18 कारण आपलाकरता जे गौरव प्रकट व्हनार शे,
त्यानापुढे चालु काळना दुःख या काहीच किंमतना नहीत असं मी मानस. 19
कारण सृष्टी देवना पोऱ्यानी प्रगट व्हवानी वाट खुपच उत्कंठमा करी ऱ्हायनी
शे. 20 कारण सृष्टी व्यर्थतेना अधीन ऱ्हायनी ती स्वतःना ईच्छामा नही, पण
ज्यानी तिले आशामा अधीन ठेयेल शे त्यानामुये ती ऱ्हायनी. 21 कारण सृष्टी
बी स्वतः नाशना दास्यामाईन मुक्त व्हईसन तिले देवना पोऱ्याना गौरवमा
मुक्तता मिळी हाई आशामा वाट दखी ऱ्हाईनी. 22 कारण आपलाले ठाऊक
शे की सगळी सृष्टी आतेपावत कण्ही ऱ्हायनी अनं यातना भोगी ऱ्हायनी
शे. 23 फक्त इतलंच नही, तर ज्यासले आत्माना प्रथम फळ मिळेल शे,
असं जे आपणबी स्वतः दत्तक लेवासाठे, म्हणजे आपले शरिरनी मुक्तता
व्हवासाठे प्रतिक्षा करीसन, आत्मामा कण्ही ऱ्हायनु शेतस. 24 कारण आपण
अस आशा धरीसन ताराई जायेल शेतस; पन दखास ती आशा हाई आशा
ऱ्हास नही, कारण जी गोष्ट दखाई ऱ्हायनी शे, तिनी कोणी आशा धरतस
का? 25 पण जी गोष्ट आपलाले दखास नही तिनी आशा आपण धरी, तर
आपण धीर धरीसन प्रतिक्षा करतस. 26 तसच पवित्र आत्मा बी अशक्तपणमा
आपलाले सहाय्य करस, कारण आपण प्रार्थना कराले पाहिजे तसं कशासाठे
कराले पाहिजे हाई आपलाले ठाऊक नही. पण ज्यासना उच्चार करता येस
नही अस कण्हनीनं आत्मा स्वतः आपलाकरता मध्यस्थी करस. 27 पण
देव अंतःकरण तपासीन दखस तो आत्माना मन जाणस, कारण तो पवित्र
जणससाठे देवना ईच्छा प्रमाने मध्यस्थी करस. 28 कारण आपलाले ठाऊक
शे की, देववर प्रिती करनारा म्हणजे त्याना योजनाप्रमाने बलायेलसले देवना
करणीमुये सर्व गोष्टी त्यासले मिळीसन त्यासना चांगलासाठे सहकार्य करतस.
29 कारण त्याले ज्यासनाविषयी पुर्वज्ञान व्हतं ते आपला पोऱ्याना प्रतिरूपमा
प्रगट व्हवाले पाहिजे म्हणीन त्यानी त्यासले अगोदरच नेमी ठेवा; ह्यामा
हाऊच हेतु शे की, तो पुष्कळ बंधुजनसमा जेष्ठ व्हवाले पाहिजे. 30 ज्यासले
त्यानी अगोदर नेमी ठेवा त्यासले त्यानी पाचारण बी करा त्यासले त्यानी
नितीमान पण ठरायं; अनी ज्यासले त्यानी नितीमान ठरायं त्यासना त्यानी

गौरव पण करा. 31 तर मंग ह्या गोष्टीसनाबद्ल आपण काय सांगानं? जर
देव आपला बाजुतीन शे, तर मंग आपलाविरूध्द कोण? 32 ज्यानी आपला
स्वतःना पोऱ्याले सांभाळीसन न ठेवता, त्याले आपला सर्वासकरता समर्पण
करा, तो त्यानासंगे आपलाले सर्वा काही कसं देवावं नही? 33 देवना निवडेल
लोकसवर दोषारोप कोण ठेई? देवच न्यायी ठरवणार शे. 34 तर दंडाज्ञा
करनारा कोण शे? जो ख्रिस्त येशु मरेल व्हता, जो मरेल मातीन जिवत व्हईसन
ऊठना अनं देवना उजवीकडे बसेल शे, तोच आपलाकरता मध्यस्थी करी
र्‍हाईना शे. 35 ख्रिस्तनी प्रितीपाईन आपलाले कोण वेगळं करी? संकट किंवा
दुख, पाठलाग, उपासमार, किंवा नग्नता, आपत्ती किंवा मरण हाई वेगळं
करी का? 36 शास्त्रमा असं लिखेल शे की, "तुनाकरता आमना दिनभर वध
व्हई र्‍हायना शे; कापाकरता आणेल मेंढरासनामायक आम्हीन गणाई जायेल
शेतस." 37 पण ज्यानी आपलावर प्रिती करी त्यानाद्वारा ह्या सगळा गोष्टीसमा
आपण महाविजयी ठरतस. 38 कारण मनी खात्री शे की, मरण किंवा जिवन,
देवदूत किंवा सत्ता, वर्तमानकाळना गोष्टी, भविष्यकाळना गोष्टी, बले, 39
उंची, खोली, किंवा दुसरी कोणती बी सृष्ट वस्तु, आपला प्रभु ख्रिस्त येशु
यानामा देवनी आपलावर जी प्रिती शे, तिनापाईन आपलाले वेगळं कराले
समर्थ व्हवावं नही.

9 मी ख्रिस्तमा खरं सांगस, लबाड सांगस नही, अनी मनी विवेकबुध्दी बी
पवित्र आत्मामा मनासोबत साक्ष देस की, 2 माले मोठं दुख व्हई र्‍हाईना
शे, अनी मना अंतःकरणमा सारखी व्हनारी यातना शे. 3 कारण शारीरिकदृष्टया
ज्या मना नातेवाईक शेतस, त्या मना बंधुजनसकरता मी स्वतःले परमेश्वर
पाईन शापित अनी ख्रिस्त कडतीन येगळं र्‍हाणं असं शक्य राहतं तर मी
तशी ईच्छा धरतु. 4 त्या इस्राएली शेतस; त्यासनाकरता दत्तकपण, गौरव,
अनी करार, नियमशास्त्र, उपासना, अनं अभिवचन हाई त्यासनं शेतस; 5
महान पुर्वज बी त्यासना शेतस अनं त्यासनापाईन शारीरिकदृष्टया ख्रिस्त शे,
तो सर्वासवर राहणारा देव युगानुयुग धन्यवाद असो; आमेन. (aiōn g165)
6 तरी देवनं वचन व्यर्थ व्हयनं असं नही; कारण इस्राएल वंशामधला त्या
सर्वा इस्राएल शेतस असं नही. 7 अनी त्या अब्राहामना संतान शेतस म्हणीन
त्या सर्वा त्याना पोऱ्या शेतस असं नही, तर इसहाकना वंशले तुना संतान
म्हणतीन असं वचन शे; 8 म्हणजे शरिरना पोऱ्या ह्या देवना पोऱ्या नहीत, पन
अभिवचनमा जन्मेल पोऱ्या फक्त संतान म्हणीन गणामा येल शेतस. 9 कारण
अभिवचनना शब्द असं शे की, "मी योग्य येळले ईसु तवय सारालेपोऱ्या
राही." 10 इतलंच नही, तर रिबकाले बी एकपाईन म्हणजे आपला पुर्वज
इसहाक यानापाईन दोन पोऱ्या व्हयनात. 11 अनी पोऱ्यासना जन्म व्हयेल
नव्हता, अनं त्यासनी काही बरा वाईट करेल नव्हता तवय निवडीप्रमाणे
देवनी योजना कायम र्‍हावाले पाहिजे म्हणीन, कृतीप्रमाणे नही तर पाचारण
करनाराना ईच्छाप्रमाणे तो कायम र्‍हावाले पाहिजे. 12 म्हणीन तिले सांगामा
येल व्हतं की, मोठा धाकलानी सेवा करी. 13 कारण शास्त्रमा असं लिखेल शे
की, इसहाकले सोडीसन "याकोबवर मी प्रिती करी पण एसावना व्देष करा."
14 तर आपन काय सांगाले पाहिजे? देवना ठायी अन्याय शे का? असं शक्यच
नही! 15 कारण तो मोशेले सांगस, "मी ज्यानावर दया करस त्यानावर दया
करसु, अनी मी ज्यानावर कृपा करस त्यानावर कृपा करसु." 16 तर मंग जो
ईच्छा धरस त्यानामुये नही, किंवा जो धावपळ करस त्यानामुये नही, तर जो
देव दया करस त्यानामुये हाई शे. 17 म्हणीन शास्त्रलेख फारोले असं सांगस,
"मी मना सामर्थ्य प्रकट करावं अनी सर्व पृथ्वीमा मना नाव गाजाले पाहिजे."
18 ह्यावरतीन त्यानी ईच्छा राही त्यानावर तो दया करस, अनी त्यानी ईच्छा
राही त्याले तो कठीण करस. 19 ह्यानावर तुमनामाईन एक माले सांगी, तर मंग
तो अजुन दोष का लावस? कारण त्याना योजनाले विरोध करी राहिना? 20 हे
मनुष्या, देवले उलटीसन बोलणारा तु कोण? घडेल वस्तु आपला घडणाराले,
तू माले असं का बनाडं, असं म्हणी का? 21 किंवा एकच गोळाना एक पात्र
उत्तम कामसाठे अनं एक हलका कामसाठे करानं असं कुंभारले मातीवर
अधिकार र्‍हास नही का? 22 मंग आपण आपला राग दखाडाले पाहिजे अनी
आपलं सामर्थ्य प्रकट कराले पाहिजे अशी जरी देवनी ईच्छा व्हई, तरी त्यानी
नाशकरता तयार करेल क्रोधना पात्रसले मोठ्या सहनशीलतातीन वागाडं 23
अनी गौरवकरता पहिले ठरायेल दयाना पात्रासवर आपला गौरवनं धन प्रकट
कराले पाहिजे म्हणीन त्यानी अस कर तर काय. 24 त्यानी ज्यासले फक्त
यहूघासमातीन नही, पण गैरयहूदीसमातीन बी बलायेल शे त्या पण आपण त्या
दयाना पात्र शेतस. 25 कारण तो होशेयना ग्रंथमा अस बी म्हणस की, ज्या मनी
प्रजा नव्हतात त्यासले मी मनी प्रजा म्हणसु, अनी जी माले प्रिय नव्हती, तिले
मी प्रिय म्हणसु. 26 अनी अस व्हई की, त्यासले ज्या ठिकाणवर, तुम्हीन
मनी प्रजा नही, अस सांगेल व्हतं, तठे त्यासले जिवत देवना पुत्र सांगामा
ई, 27 यशया बी इस्राएलबद्ल वरडीन सांगस की, इस्राएलना पोऱ्यासनी
संख्या जरी समुद्रना वाळूनामायक व्हयनी, तरी एक अवशेष वाचाडामा ई.
28 कारण प्रभु आपलं कार्य पुर्ण अनं समाप्त करीसन आपलं वचन पृथ्वीवर
अमलमा लई. 29 अनी यशयानी पहिले सांगेल प्रमाणे, सेनाधीश प्रभुनी जर
आपलाकरता बीज ठेया नसतं तर आम्हीन सदोमनामायक राहतुत, अनी
गमोरानामायक बनी जातुत. 30 मंग आपण काय बोलाले पाहिजे? तर ज्या
गैरयहूदी न्यायीपणना मांग लागना नहीत त्यासले न्यायीपण म्हणजे ईश्वासतीन
मिळणारं न्यायीपण मिळेल शे. 31 पण ज्या इस्राएली न्यायीपणना नियमना
मांगे लागेल व्हतात तरी त्या पण त्या नियमपावत पोहचना नहीत. 32 अनी
का? कारण त्या ईश्वासतीन नही, पण कृतीघाई त्यानामांगे लागनात. कारण
त्या अडखळणारा दगडवर अडखळणात. 33 कारण अस लिखेल शे की,
"दखा, मी सियोनमा एक अडखळणारा दगड, एक अडथळाना खडक
ठेवस. अनी जो कोणी त्यानावर ईश्वास ठेवस तो लज्जित व्हवाव नही."

10 भाऊ अनी बहिणीसवन, त्यासनं तारण व्हवाले पाहिजे, हाई मना
मननी कळकळीनी ईच्छा अनं मनी त्यासनाकरता देवजवळ ईनंती शे.
2 कारण त्यासनाबद्ल मी साक्ष देस की, त्यासले देवबद्ल आस्था शे, पण
ज्ञानमुये नही. 3 कारण त्या देवना न्यायीपणबद्ल अज्ञानी राहतस, अनी
स्वतःना न्यायीपण प्रस्थापित कराले दखतस त्या न्यायीपणले वश व्हयना
नहीत. 4 कारण ख्रिस्त हाऊ ईश्वास ठेवणारा प्रत्येकले न्यायीपणकरता
नियमशास्त्रना शेवट शे. 5 कारण नियमशास्त्रघाई प्राप्त व्हणारा न्यायीपणबद्ल
मोशे लिखस की, "जो मनुष्य त्या आचरण करस तो त्यानाद्वारे जगी." 6 पण

ईश्वासघाई मिळणारं न्यायीपण अस म्हणस की, तु आपला मनमा म्हणु नको
की, ख्रिस्तले खाल आणाकरता स्वर्गमा कोण चढी. 7 किंवा अथांग डोहमा
कोण उतरी? म्हणजे ख्रिस्तले मरेलस मातीन वर आणाकरता. (Abyssos
g12) 8 पण शास्त्र काय म्हणस? ते वचन तुनाजोडे शे, तुना तोंडमा अनं तुना
अंतःकरणमा शे. म्हणजे, आम्हीन ज्यासनी घोषणा करतस ते ईश्वासनं वचन
हाई शे. 9 कारण, येशु प्रभु शे, अस जर तू आपला तोंडतीन कबुल करशी
अनी, देवनी त्याले मरेलस मातीन ऊठाडं असा आपला अंतःकरणमा ईश्वास
ठेवशी तर तुनं तारण व्हई. 10 कारण जो अंतःकरणतीन ईश्वास ठेवस तो
न्यायी ठरस अनं जो तोंडतीन कबुल करस त्यानं तारण व्हस. 11 म्हणीन
शास्त्र सांगस, "त्यानावर ईश्वास ठेवणारा कोणी बी लज्जित व्हवाव नही."
12 यहूदी अनं गैरयहूदी यासनामा फरक नही, कारण सर्वासना प्रभु तोच अनी
ज्या त्याना धावा करतस त्या सर्वासले पुरावाकरता तो संपन्न शे. 13 कारण
शास्त्र सांगस की, "जो कोणी प्रभुनं नाव लिसन त्याना धावा करी त्यानं तारण
व्हई." 14 तर ज्यानावर त्यासनी ईश्वास ठेवा नही त्याना धावा त्या कशा
करतीन? अनी ज्यानाबद्दल त्यासनी ऐकं नही त्यानावर त्या ईश्वास कसा
ठेवतीन? अनी घोषणा करनारासशिवाय त्या कशा ऐकतीन. 15 अनी त्यासले
धाडाशिवाय त्या कशी घोषणा करतीन? कारण अस लिखेल शे की, "ज्या
चांगल्या गोष्टीसनी सुवार्ता सांगतस, त्यासना पाय कितला सुंदर शेतस!" 16
पण सर्वासनी सुवार्तानं आज्ञापालन करं नही, कारण यशया म्हणस की, "प्रभु,
आमनाकडतीन ऐकं त्यानावर कोणी ईश्वास ठेयल शे?" 17 तर मंग, ईश्वास
संदेश ऐकाद्वारे येस, अनी संदेश ख्रिस्तनं वचनद्वारे येस. 18 पण मी म्हणस की,
त्यासनी ऐकं नव्हतं का? हो, खरच ऐकं व्हतं. त्याना नाद पुरा पृथ्वीवर, अनं
त्याना शब्द जगना टोकपावत पोहचनात. 19 पण मी सांगस की, इस्राएलले
कळनं नव्हतं का? पहिले मोशे म्हणस, "ज्या राष्ट्र नहीत त्यासनाकडतीन मी
तुमले जळाडसु, एक निर्बुध्द राष्ट्रकडतीन मी तुमले राग आणसु; 20 पण
यशया संदेष्टा धीट व्हईसन सांगस, ज्यासनी मना शोध करा नही त्यासले मी
सापडेल शे; ज्यासनी मनाबद्दल ईचारपुस करा नही त्यासले मी प्रगट व्हयेल
शे. 21 पण इस्राएलबद्दल तो असं सांगस, 'मी आज्ञा मोडणारा अनं उलटीसन
बोलनारा लोकसनापुढे दिनभर आपला हात पसारीसन राहिनु."

11 तर मी सांगस की, देवनी आपला लोकसले सोडी देयल शे का? कधीच
नही! कारण मी पण इस्राएल शे, अब्राहामना संतानमधला, बन्यामीनना
वंश मधला शे. 2 देवले पुर्वीपाईन माहीत व्हयेल त्याना लोकसले त्यानी
सोडी दिधं नही. एलियाना बद्दल शास्त्रलेख काय सांगस हाई तुमले माहित नही
का? इस्राएलबद्दल त्यानी देवजोडे अशी ईनंती करी की, 3 हे प्रभु, त्यासनी
तुना संदेष्टासले जिवे मारेल शे, अनी तुन्या वेदीसले खंदिसन पाडी टाकेल शे;
अनी मीच एकलाच राहिनु शे अनी मना जिव लेवाले पण त्या दखी राहीनात.
4 पण त्याले देवनं काय उत्तर भेटनं? ज्यासनी खोटा बआल दैवतना समोर
गुडघा टेकात नहीत असा सात हजार "लोकसले मी मनाकरता सांभाळी
ठेयेल शे." 5 त्यानामायकच ह्या चालु काळमा बी कृपामा निवाडेल प्रमाने
शिल्लक राहेल शेतस; 6 अनी जर हाई कृपाघाई व्हई राहिना शे, तर ते
कर्मासघाई नही; जर तस व्हई तर कृपा हाई कृपा रहावावं नही. 7 तर मंग
काय? जे मियाडा करता इस्राएल लोकं जोरमा प्रयत्न करी राहिनतात ते त्यासले
भेटनं नही; पण निवाडेल लोकसले भेटनं अनी बाकीना आंधया व्हयनात.
8 कारण शास्त्रमा अस लिखेल शे की, "देवनी त्यासले ह्या दिनपावत मंद
बुध्दीना करेल शे; त्यासनी दखाले नको म्हणीन असा डोया, अनं ऐकाले नको
असा कान देयल शे," 9 त्यानामायक दावीद राजा बी सांगस की, त्यासना
मेज हाई त्यासनासाठे फासा अनं सापळा, अनी अडखळण अनं प्रतिफळ
अस होवो. 10 त्यासनी दखाले नको म्हणीन त्यासना डोया अंधकारमय होवो,
अनी तु त्यासनी पाठ कायमनी वाकव. 11 तर मी सांगस की, इस्राएलनी पडी
जावं म्हणीन त्यासले अडखळण शे का? कधीच नही! तर त्यासनाठायी
"ईर्ष्या निर्माण व्हवासाठे" त्यासना अपराधसमुये गैरयहूदीसना तारण व्हयेल
शे. 12 आते त्यासना अपराध हाई जर जगना धन व्हयना शे, अनी त्यासना
कमीपणा व्हवानं हाई जर गैरयहूदीसना धन शे, तर त्यासना भरणा व्हवानं
हाई त्यानापेक्षा कितला अधिक व्हई? 13 पण तुम्हीन ज्या गैरयहूदी शेतस,
त्यासले मी हाई सांगस, ज्याप्रमाणे मी गैरयहूदी राष्ट्रसना प्रेषित शे, त्याचप्रमाणे
मी आपला सेवाले मोठेपणा देस; 14 ह्यामा मना हाऊच उद्देश शे की, ज्या
मना हाडमासना शेतस त्यासनामा कसं बी करीसन ईर्ष्या निर्माण करीसन
त्यासनामधला काहीजणसना तारण करानं. 15 कारण देवकडतीन त्यासना
अस्विकार म्हणजे जगनासंगे समेट शे, तर त्यासना स्विकार हाऊ म्हणजे
मरेल मातीन जिवत होवानं ठरीच ना? 16 कणीकनी पहिली मुठ पवित्र ठरनी
तर गोळा बी तसच ठरी, अनी मुळ जर पवित्र तर फांद्या बी पवित्र ठरीत. 17
आते जर काही फांद्या तोडी टाकामा वन्यात अनी तु रानटी जैतुन असता,
त्यासना जागी कलम करीसन लावामा वनास, अनं जैतुनना पौष्टीक मुळना
भागीदार व्हयनास. 18 तर त्या फांद्यासपेक्षा मी मोठा शे अस बढाई मारू
नको. मारशी तर हाई ध्यानमा ठेव की, तु मुळले आधार देयल नही, तर
मुळनी तुले आधार देयल शे. 19 मंग तु म्हणशी की, मना कलम लावाले
पाहिजे म्हणीन फांद्या तोडी टाकात. 20 बरं; अईश्वासमुये त्यासले तोडी
टाकामा वनात अनी ईश्वासमा तु स्थिर शे, तर ह्यामा मोठपणा समजु नको.
पण भय धर; 21 कारण, जर देवनी मुळन्या फांद्यासनी गय करी नही तर तो
तुनी बी गय कराऊ नही. 22 तर तु देवनी दया अनी छाटणी हाई दख, ज्या
पडणात त्यासनावर छाटणी, पण तु जर दयामा राहिनास तर तुनावर देवनी
दया; नहीतर, तु बी छाटाई जाशी. 23 अनी त्या यहूदी जर अईश्वासमा
राहिनात नही तर त्या पण कलम करीसन लावामा येतीन; कारण देव त्यासले
परत कलम करीसन जोडाले समर्थ शे. 24 म्हणीन तुम्हीन गैरयहूदी ज्या
निसर्गमा; रानटी जैतुननी फांदी म्हणीसन तोडाई गयात अनी निसर्गक्रम
सोडीसन मशागत करेल जैतुनना झाडले कलम अस लावामा वनात तर कितलं
विशेषशकरीन मशागत करेल जैतुनना फांद्या त्या मुळना झाडले कलम कराई
जातीन! 25 भाऊ अनं बहिणीसवन, तुम्हीन स्वतःले शहाणे समजानं नही,
म्हणीन हाई रहस्याविषयी तुम्हीन अज्ञानी रावानं अशी मनी ईच्छा नही ते
रहस्य हाई शे की, गैरयहूदीसना भरणा मझार येवापावत इस्राएली लोकंसमा
काही अस आंधया व्हयेल शेतस. 26 अस प्रकारे सर्वा इस्राएली लोकसनं

तारण व्हई; शास्त्रात अस लिखेल शे की, मुक्त करनारा सियोनमातीन ई,
अनी याकोबमाईन अभक्ती काठी टाकी; 27 जवय मी त्यासना पाप दूर
करसु, तवय त्यासनासोबत मना करार हाऊच व्हई. 28 सुवार्तीना बाबत
गैरयहूदीमुये यहूदी वैरी शेतस, पण निवडीना बाबत पुर्वजसमुये प्रिय शेतस.
29 कारण देवले आपला कृपादानना अनं पाचारनना अनुताप व्हस नही.
30 कारण ज्याप्रमाणे, पुर्वी तुम्हीन गैरयहूदी देवना अवमान करी राहिंतात,
पण आते त्यासना यहूदीसना आज्ञाभंगमुये तुमनावर दया करामा येल शे.
31 त्याप्रमाणे आते त्या यहूदी पण अवमान करी राहीनात शेतस; म्हणजे
तुमना गैरयहूदीसवर व्हयेल दयामुये त्यासनावर बी दया व्हवाले पाहिजे. 32
त्या सर्वासवर दया करानं म्हणीन देवनी त्यासले आज्ञाभंगना कोंडवाडामा
कोडीसन ठेयल शे. (eleēsē g1653) 33 अहाहा! देवना सुज्ञपणना अनं ज्ञानना
धन कितलं खोल शे? त्याना निर्णय कितलं गहन शेतस अनी त्याना मार्ग
कितला अगम्य शेतस. 34 शास्त्र म्हणस, "कारण प्रभुना मन कोणी वळखेल
शे? किंवा त्याना सल्लागार कोण व्हता? 35 देवले प्रथम दिसन त्यानी फेड
करी ली असा कोण शे?" 36 कारण सर्वा काही त्यानापाईन, त्यानाद्वारा बनेल
सर्वा त्यानासाठे शेतस; त्याले युगानुयुग गौरव राहो. आमेन. (aiōn g165)

12 म्हणीन भाऊ अनं बहिणीसवन, देवनी दया धरीसन, मी तुमले ईनंती
करस की, तुम्हीन आपला शरिरले पवित्र अनं देवले संतोष देणारा
जिवत ग्रहणीय यज्ञ म्हणीन समर्पण करानं; हाई तुमनी आध्यात्मिक सेवा
शे. 2 देवनी उत्तम ग्रहणीय अनं परीपुर्ण ईच्छा काय शे, हाई तुम्हीन समजी
लेवानं, म्हणीन हाई जगनासंगे समरूप व्हवानं नही, तर आपला मनना
नविनकरणमा स्वतःना रूपांतर होऊ घा; (aiōn g165) 3 कारण माले देयल
कृपानामुये मी तुमनामधला प्रत्येक जणसले सांगस की, त्यानी स्वतःला
योग्यतापेक्षा अधिक मानानं नही, तर देवनी प्रत्येकले वाटी देयल ईश्वासना
परिमानानुसार मर्यादमा स्वतःले मानानं. 4 कारण जसं आपलाले एक शरीर
राहीसन त्यामा बराच अवयव शेतस, तरी पण त्या सर्वा अवयवसना काम
एकच नही, 5 तसं आपण बराच राहीसन ख्रिस्तमा एक शरीर शेतस; अनी
आपण सर्वाजण एकमेकसना अवयव शेतस. 6 पण आपलाले प्राप्त व्हयेल
कृपादानप्रमाणे आपलाले वेगवेगळा कृपादान शेतस, जर ते संदेश सांगानं
राहिनं तर ईश्वासना प्रमानमा आपण संदेश सांगानं. 7 सेवा करानं ऱ्हाईनं तर
सेवा करामा तत्पर रावानं; जो शिकाडस त्यानी शिकाडामा 8 किंवा बोध
करनारानी बोध करामा तत्पर रावानं; जो दान देस त्यानी उदारतातीन देवानं;
जो कारभार चालाडस त्यानी तत्परमा कारभार चालावानं, जो दया करस
त्यानी संतोषमा दया करानं. 9 प्रितीमा ढोंग नको; वाईट पाईन दूर रहा;
चांगला शे त्याले बिलगी रावानं; 10 बंधुसना प्रितीमा एकमेकससंगे सहनशील
दखाडा, तुम्हीन प्रत्येकजण दूसरासले आदर दिसन आपलापेक्षा मोठं माना;
11 काममा आळशी न राहता आत्मामा उत्सुक रावा; प्रभुनी सेवा करा; 12
आशामा आनंद करनारा; संकटमा धीर धरणारा; प्रार्थनामा तत्पर रावानं; 13
पवित्र जणसना गरजा पुर्ण करा; आतिथ्य करामा तत्पर रावानं. 14 तुमना छळ
करनारासले आशिर्वाद घा; आशिर्वादच घा, शाप देवानं नही. 15 आनंद
करनारासंगे आनंद करा, अनी शोक करनारासंगे शोक करानं. 16 एकमेकसंगे
एकमनना व्हा, मोठमोठल्या गोष्टीवर ईश्वास ठेवानं नही, तर लिन वृत्तीना
लोकसना सहवास करा. स्वतःले शहाणं समजानं नही. 17 वाईटना बद्दल
वाईट अस कोणी फेड करानी नही. सर्वा लोकसना दृष्टीनासमोर चांगला त्या
गोष्टीवर ध्यान ठेवा. 18 शक्य राहिनं तर सर्वा लोकसंगे तुमनाकडीन जेवढं
व्हई तेवढं शांतीमा राहा. 19 प्रिय भाऊ अनं बहिणीसवन, तुम्हीन सुड लेवानं
नही, तर देवना क्रोधले वाट घा; कारण अस शास्त्रलेखमा लिखेल शे की,
"सूड लेवानं मनाकडे शे, मी फेड करसु," अस प्रभु सांगस. 20 पण जर तुना
वैरी भूक्या व्हई तर त्याले खावाले दे; तिश्या व्हई तर त्याले पेवाले दे; कारण
अस करावर त्याले लाज वाटी. 21 वाईटमा जिकाई जाऊ नको; चांगलाघाई
वाईटले जिक.

13 प्रत्येक जणसनी आपला वरिष्ठ अधिकारसना अधीन रावानं; कारण
देवनी नेमाशिवाय अधिकार स्थापित व्हस नही अनं ज्या अधिकार
शेतस त्या देवनी नेमेल शेतस. 2 म्हणीन जो अधिकारले आड येस; तो
देवना व्यवस्थेतमा विरोध करस; अनी विरोध करनारा आपलावर दंड ओढाई
लेतीन. 3 कारण चांगला काममा अधिकारीसनी भिती ऱ्हास नही, तर वाईट
काममा ऱ्हास, मंग तुले अधिकारीसनी भिती वाटाले नको म्हणीन तुनी
अस ईच्छा व्हई तर चांगलं ते कर, म्हणजे तुले त्यासनाकडीन तुनी प्रशंसा
व्हई. 4 कारण तुना हितकरता तो देवना सेवक शे, पण तु जर वाईट करशी
तर त्यानी भिती धर; कारण तो तलवार विनाकारण धरस नही; तर क्रोध
दखाडाकरता वाईट करनारासना सूड लेनारा असा तो देवना सेवक शे. 5
म्हणीन तुम्हीन फक्त देवना क्रोधकरता नही, तर आपला विवेकबुध्दीकरता बी
अधीन रावानं अगत्यानं शे. 6 ह्या कारणास्तव तुम्हीन कर बी देतस; कारण
अधिकारी देवनं सेवा करनारा शेतस अनं त्या ह्या सेवामा तत्पर शेतस. 7
म्हणीन सर्वासले त्यासनं देणं घा; ज्याले कर देवानं त्याले ते घा; ज्याले जकात
देवानं शे त्याले ते घा; ज्याना आदर धराले पहिजे त्याना आदर धरा अनं
ज्याना सन्मान कराना शे त्याना सन्मान करा. 8 तुम्हीन एकमेकसवर प्रिती
करानी, ह्याशिवाय कोणाच देणेकरी राहु नका; कारण जो दुसरासवर प्रिती
करस त्यानी नियमशास्त्र पुर्ण पाळेल शे. 9 कारण, "व्यभिचार करू नको,
हत्या करू नको, चोरी करू नको, लोभ धरू नको, अनी अस दुसरी कोणती
बी आज्ञा व्हई तर 'तु जशी आपलावर तशीच आपला शेजाररीसवर प्रिती
कर," हाई एकच वचनमा ती भरेल शे. 10 प्रिती आपला शेजारीसना काही
वाईट करस नही; म्हणीन प्रिती हाई नियमशास्त्रनी पुरीपुर्णता शे. 11 अनी आते
समय वळखीसन हाई करा, कारण तुमनी आते झोपमाईन ऊठानी वेळ येल
शे; कारण आपण ईश्वास ठेवात त्यानापेक्षा तारण आते आपले जोडे येल शे.
12 रात सरामा ईसन अनी दिन जोडे येल शे; म्हणीन आपण अंधारमधला
काम टाकीसन उजेडमधला शस्त्रसामग्री धारण करानं. 13 दिनले शोभी अस
चालानं. चैनबाजीमा, अनैतीकतामा अनं कामचुकारपणमा, कलहमा अनं
मत्सरमा रावानं नही; 14 तर तुम्हीन प्रभु येशु ख्रिस्तले परिधान करा, अनी
शरिरवासना तृप्त कराकरता तरतुद करानं नही.

14 जो ईश्वासमा अशक्त शे त्याना स्विकार करा, पण त्याना व्यक्तीगत
ईचारबद्दल वाद करानं नही. 2 एखादानं ईश्वास अस ऱ्हास की, त्याले
कसं बी खावानं चालस; पण जो अशक्त शे तो भाजीपालाच खास. 3 जो
खासपेस त्यानी न खाणाराले तुच्छ लेखानं नही; अनी जो खासपेस नही त्यानी
खाणाराले दोष देवानं नही; कारण देवनी त्याना स्विकार करेल शे. 4 दुसराना
चाकरले दोष लावणारा तु कोण शे? तो स्थिर राहिना काय किंवा पडना काय,
तो त्याना धनीना प्रश्न शे. त्याले तर स्थिर करामा ई; कारण त्याले स्थिर कराले
त्याना धनी समर्थ शे. 5 कोणी माणूस एखादा दिन दुसरा दिनपेक्षा जास्त
मानत. दुसरा कोणी सर्वा दिन मायकच मानस. तर प्रत्येक माणूसनी आपला
मननी पुर्ण खात्री करी लेवाले पाहिजे. 6 जो कोणी एखादा दिन पाळस, तो
प्रभुकरता पाळस, अनी खास तो प्रभुकरता खास, कारण तो देवनं आभार
मानस; जो काही खास नही, तो प्रभुकरता खास नही, अनी तो पण देवनं
आभार मानस. 7 कारण आपलामधला कोणीच स्वतःकरता जगस नही अनं
कोणीच स्वतःकरता मरस नही. 8 कारण जर आपण जगतस तर प्रभुनाकरता
जगतस, अनी जर आपण मरतस तर प्रभुनाकरता मरतस; म्हणीन आपण
जगनुत किंवा मरनुत तरी आपण प्रभुनाच शेतस; 9 कारण ख्रिस्त यानाकरता
मरण पावना अनं परत जिवत व्हयना की, त्यानी मरेलसना अनं जिवतसना बी
प्रभु ऱ्हावाले पाहिजे. 10 तर मंग तु आपला बंधुले का दोष लावस? किंवा
तु आपला बंधुले तुच्छ का मानस? कारण आपण सगळा जणसले देवना
न्यायासनासमोर उभं राहनं शे. 11 कारण शास्त्रमा अस लिखेल शे की, "प्रभु
अस सांगस, ज्याप्रमाणे मी जिवत शे, त्याप्रमाणे मनापुढं प्रत्येकजण गुडघा
टेकतीन, अनं प्रत्येक जिभ देवनं स्तुती करी." 12 तर मंग आपलामधला
प्रत्येकजन आपलाबद्दल देवले हिशोब दी. 13 तर आपण यानापुढं एकमेकसना
न्याय कराना नही. तर अस ठरावानं की, आपला बंधुना मार्गमा अडखळण
किंवा ठेच लागीन पडानं कारण व्हई अस काही ठेवानं नही. 14 माले हाई
ठाऊक शे अनी प्रभु येशुमा एक व्हवाव कारण मनी पक्की खात्री शे की,
जेवण मुळपाईन अशुध्द नही, पण जो कोणी जेवण अशुध्द समजस त्याले ते
अशुध्द शे. 15 पण जर तुना भाऊ अनं बहिण, तुना अन्नमुये दुःखी व्हत व्हई
तर तु प्रितीमा वागानं सोडी देयल शे, अस दखास. ज्यानासाठे ख्रिस्त मरणा
त्यानं नाश तु आपला अन्नघाई करू नको. 16 म्हणीन तुमले जे उत्तम लाभनं
शे, त्यानी निंदा व्हवु देवानं नही. 17 कारण खावानं किंवा पेवानं यामा देवनं
राज्य नही; तर न्यायीपण, शांती अनं पवित्र आत्मानंद्वारा भेटनारा आनंद यामा
ते शे. 18 कारण जो ह्याप्रमाने ख्रिस्तनी सेवा करस, तो देवले संतोष देणारा
अनं मानसंसनी पसंत करेल असा शे. 19 तर आपण ज्या गोष्टी शांतीकरता
अनं एकमेकसना बुध्दीले उपयोगी शेतस, त्या गोष्टीसना मांगे आपण लागानं.
20 अन्नकरता तु देवनं काम नष्ट करू नको, सर्वा गोष्टी शुध्द शेतस; पण जो
मनुष्य दुसराले अडखळण करीसन खास त्याले ते वाईट शे. 21 मास न
खावानं किंवा द्राक्षरस न पेवानं किंवा ज्यानामुये तुना भाऊले अनं बहिणले
अडखळण व्हस, अस काही बी न करानं हाई चांगलं शे. 22 तुनाठायी जो
ईश्वास शे, तो तु देवना समोर आपला मनमा राहु दे. जो स्वतःना पसंत करेल
गोष्टीसमा स्वतःले दोष लावस नही तो धन्य शे. 23 पण जो मनुष्य संशय
धरीसन खास, तर तो दोषी ठरस, कारण त्यानं खावानं ईश्वासमा ऱ्हास नही.
कारण जे काही ईश्वासमा व्हयेल नही ते पाप शे.

15 आपण ज्या सशक्त शेतस, त्या सगळा आपण आपला लाभकरता न
दखता, ज्या अशक्त शेतस त्यासना अशक्तपनानं भार वाहवाले पाहिजे.
2 आपलामाईन प्रत्येकजनसनी आपला शेजारीसना फायदा व्हवाकरता ज्यामा
त्यासनं चांगलं व्हई अस त्यासना सुखकडे दखानं. 3 कारण ख्रिस्तनी पण
स्वतःना सुखकडे दखं नही; तर तुनी निंदा करनारानी करेल निंदा मनावर वनी,
हाई शास्त्रमा लिखेलप्रमाणे शे, तसं व्हवु दिधं. 4 कारण ज्या गोष्टी सुरवात
पाईन लिखामा वन्यात त्या आपला शिक्षणकरता लिखामा वन्यात; म्हणजे
आपण धीर धरीसन अनं शास्त्रलेखाकडीन भेटनारा उत्तेजनना योगे आशा
धराले पाहिजे. 5 आते, जो धीर अनं उत्तेजन देस, तो देव तुमले अस देवाले
पाहिजे की, तुम्हीन ख्रिस्त येशुप्रमाणे एकमेकसंगे एकसमान व्हवाले पाहिजे.
6 म्हणजे जो आपला प्रभु येशु ख्रिस्त ह्याना देव अनी पिता शे, त्याना तुम्हीन
एकमनतीन अनं एकतोंडतीन गौरव कराले पाहिजे. 7 म्हणीन देवना गौरवसाठे
जश ख्रिस्तनी आपला स्विकार करा तसच तुम्हीनबी एकमेकसना स्विकार
करा. 8 कारण मी अस सांगस की, ख्रिस्त देवना सत्यकरता सुंता व्हयेल
यहूदी लोकंसना सेवक व्हयना; म्हणजे पुर्वजसले देयल अभिवचन त्यानी
निश्चित करावं. 9 अनी गैरयहूदीसनी बी त्याना दयामुये देवना गौरव कराले
पाहिजे. कारण शास्त्रमा अस लिखेल शे की, "म्हणीन गैरयहूदीसमा बी मी तुनं
स्तुती करसु, अनी तुना नावनं स्तोत्र म्हणसु." 10 अनी परत तो असं सांगस
की, "अहो गैरयहूदीसवनं, त्याना प्रजानासंगे जयजयकार करा." 11 अनी
परत सर्वा गैरयहूदीसवनं, परमेश्वरना स्तुती करा, सर्वा लोकं त्यानी स्तुती
करोत. 12 अजुन यशया संदेष्टा अस सांगस की, "इशायना अंकुर फुटी, अनी
तो गैरयहूदी सर्वासवर अधिकार कराले उभं राही; त्यानावर गैरयहूदी आशा
ठेवतीन." 13 अनी आते आशेना देव तुमले तुमना ईश्वासनाद्वारा पुर्ण आनंदमा
अनं शांतीमा भरो, म्हणजे पवित्र आत्मानं सामर्थ्यमा तुम्हीन पुर्ण आशामा
वाढाले पाहिजे. 14 मना भाऊ अनं बहिणीसवनं, तुमनाबद्दल मनी अशी खात्री
व्हयेल शे की, तुम्हीन चांगलपणतीन भरेल, सर्वा प्रकारना ज्ञानतीन संपन्न
व्हयेल अनं एकमेकसले बोध कराले समर्थ शेतस. 15 तरी माले देवपाईन प्राप्त
व्हयेल कृपानामुये मी तुमले आठवण दिसन काही ठिकानमा अधिक धैर्यमा
लिखेल शे; 16 ती कृपा यानाकरता शे की, तिनामुये मी गैरयहूदीसकरता येशु
ख्रिस्तना सेवक व्हईसन देवना सुवार्तानं याजक व्हवानं; यानाकरता की,
गैरयहूदीसन हाई अर्पण पवित्र आत्मामा शुध्द व्हईसन मान्य व्हवाले पाहिजे.
17 ह्यावरतीन देवनं संबधीना गोष्टीमा ख्रिस्त येशुबद्दल माले अभिमान वाटस.
18 कारण गैरयहूदीसले आज्ञांकित करावं म्हणीन, ख्रिस्तनी मनाकडतीन
शब्दसघाई अनं कृतीघाई, चिन्हसघाई अनं सामर्थ्यघाई, 19 पवित्र आत्माना
सामर्थ्यमा घडेल गोष्टीशिवाय मी कोणतच गोष्टीसबद्दल सांगाले हारावु नही.
यानामुये मी यरूशलेमपाईन जवळपासना इल्लूरिकमपावत ख्रिस्तनी सुवार्ता
सांगेल शे. 20 पण दुसरासना पायावर बांधनारा व्हवाले नको म्हणीन जठे
ख्रिस्तना नाव लेवामा येस नही, असा ठिकानमा मी सुवार्ता सांगत फिरनु. 21
म्हणजे शास्त्रलेखमा लिखेलप्रमाणे, "ज्यासले त्यानाबद्दल सांगामा येल नव्हता

त्या लोके दखतीन, अनी ज्यासनी ऐका नव्हता त्यासले समजी जाई.” 22
ह्यामुये माले तुमनाकडे येवाकरता बराच वेळा अडथळा व्हयना; 23 पण
आते हाई प्रांतमा माले काही ठिकाण राहिनं नही, यामुये बराच वरीस पाईन
तुमनाकडे येवानी मनी उत्कंठा शे; 24 म्हणीन मी स्पेन देशना प्रवास करसु
तवय तुमनाकडे ईसु; कारण तिकडे जावानं येळले मी तुमले भेटसु अनी
तुमना सहवासमा काहीसना मन आनंदमा भरावर तठेन पुढे प्रवासमा तुम्हीन
माले मदत करशात अस मी आशा धरस. 25 पण आते पवित्र जणसनी सेवा
कराले मी आते यरूशलेमले जाई र्‍हायनु शे; 26 कारण यरूशलेममाधला
पवित्र जणसमा ज्या गरीब शेतस असासले आर्थीक मदत करानं मासेदोनिया
अनं अखया अठला लोकंसले बरं वाटनं व्हतं. 27 हाई खरच त्यासले बरं
वाटनं; अनी त्या त्यासनं ऋणी शेतस; कारण त्यासना आत्मिक गोष्टीसमा जर
गैरयहूदी भागीदार व्हयेल शेतस, तर दैहिक गोष्टीसमा त्यासनी सेवा करानं
हाई त्यासनं कर्तव्य शे. 28 यामुये हाई फळ म्हणीन त्यासना पदरमा टाकावर
मी तुमनाकडीन वाटतीन स्पेन देशमा परत जासु. 29 अनी जवय मी तुमनाकडे
ईसु, तवय ख्रिस्तना आशिर्वादमा भरीसन ईसु हाई माले ठाऊक शे. 30 भाऊ
अनं बहिणीसवनं, आपला प्रभु येशु ख्रिस्तमुये अनं आत्मानाद्वारा निष्पन्न
व्हयेल प्रितीमुये मी तुमले ईनंती करस की, मनाकरता देवनाजोडे मनासोबत
आग्रहमा प्रार्थना करा; 31 म्हणजे यहूदीयामा ज्या अवमान करनारा लोके
शेतस त्यासनापाईन मनी सुटका व्हवाले पाहिजे, अनी यरूशलेमकरता जी
मनी सेवा शे ती तठला पवित्र जणसले मान्य व्हवाले पाहिजे; 32 म्हणजे देवनं
ईच्छातीन मी आनंदमा तुमनाकडे ईसन तुमनासोबत आराम करावं. 33 आते
शांतीना देव तुमना सर्वासोबत राहो. आमेन.

16 किख्रियामाधला मंडळीनी सेविका, आपली बहिण फिबी हिनी मी
तुमले शिफारस करस की; 2 तुम्हीन पवित्र जणसले शोभी अस प्रभुमा
तिना स्वागत करा, अनी ज्या काममा तिले तुमनी गरज लागी त्यामा तुम्हीन
तिले मदत करानं; कारण ती स्वतः बराच जणसले अनं मला बी सहाय्यक
व्हयनी. 3 ख्रिस्त येशुमा मना सहकारी, प्रिस्किल्ला अनं अक्विला यासले
सलाम सांगं; 4 त्यासनी मना जिवकरता आपला जिव धोकामा टाका, अनी
मी एकलाच त्यासना उपकार मानस अस नही, तर गैरयहूदी राष्ट्रमाधला
मंडळी पण त्यासना उपकार मानस. 5 तसच जी मंडळी त्याना घरमा जमस
तिले पण सलाम सांगानं; मना प्रिय अपैनत याले पण सलाम सांगानं; तो
ख्रिस्तानाकरता आशिया प्रांतमा प्रथम फळ शे. 6 मरीयाले पण सलाम सांगानं;
तिनी तुमनाकरता बरीच मेहनत लियेल शे. 7 मना नातेवाईक अनं सोबतना
बंदिवान अंद्रोनिक अनं युनिया यासले सलाम सांगानं; कारण प्रेषितसमा
त्यासनं नाव पहिले शे अनं मना पहिले त्या ख्रिस्तमा व्हतात. 8 प्रभुमा
मना प्रिय आंप्लियात याले सलाम सांगानं. 9 ख्रिस्तमा आमना सहकारी
उर्बान अनं मना प्रिय स्ताखु यासले सलाम सांगानं. 10 ख्रिस्तमा पसंतीस
उतरेल अपिल्लेस याले सलाम सांगानं. अरिस्तबूलना घरमाधला मानसंसले
सलाम सांगानं. 11 मना नातेवाईक हेरोदियोन याले सलाम सांगानं, नार्सिकना
घरमाधला ज्या माणसे प्रभुमा शेतस त्यासले सलाम सांगानं. 12 प्रभुमा मेहनत
करनारा त्रुफैना अनं त्रुफोसा यासले सलाम सांगानं, प्रिय पर्सिस हिले सलाम
सांगानं, तिनी प्रभुमा बराच कष्ट करेल शेतस. 13 प्रभुमा निवडेल रूफ याले,
अनी माले मातासमान अशी जी त्यानी माय तिले पण सलाम सांगानं. 14
असुंक्रित, फ्लगोन, हर्मेस, पत्रबास अनी हर्मास यासले अनं त्यासनासंगे
ज्या भाऊ अनं बहीणी शेतस त्यासले सलाम सांगानं. 15 फिललोगस अनं
युलिया, नीरिय अनं त्यानी बहिण अनं ओलुंपास यासले सलाम सांगानं, अनी
त्यासनासंगे ज्या पवित्रजण शेतस त्या सर्वासले सलाम सांगानं. 16 पवित्र
चुंबन लिसन एकमेकसले सलाम करानं. ख्रिस्तानं सर्वा मंडळ्या तुमले सलाम
सांगतस. 17 आते भाऊ अनं बहिणीसवनं, मी तुमले ईनंती करस की, तुमले
जे शिक्षण मिळेल शे त्यानाविरोधमा ज्या फुट पाडतस अनी अडथळा निर्माण
करतस, त्यासनावर ध्यान ठेवानं अनं त्यासनापाईन दूर रावानं. 18 कारण अस
लोके आपला प्रभु ख्रिस्तनी सेवा करतस नही, तर स्वतःना पोटनाकरता सेवा
करतस; अनी गोड भाषण करीसन भोळा माणसंसना मनले बहकावतस. 19
कारण तुमनं आज्ञापालन सर्वासले माहित व्हयेल शे, म्हणीन मी तुमनाबद्दल
आनंद करस; तरी ज्या चांगलं शे, त्याबाबत तुम्हीन ज्ञानी रावानं अनी
वाईटना बद्दल साधाभोळा बनी रावानं, अस मनी ईच्छा शे. 20 शांतीना देव
सैतानले तुमना पायसना खाल लवकरस चेंदी टाकी. आपला प्रभु येशु ख्रिस्त
यानी कृपा तुमनासोबत राहो. आमेन. 21 मना सहकारी तिमथ्य अनं मना
नातेवाईक लूक्य, यासोन अनं सोसिपेतर ह्या तुमले सलाम सांगतस. 22 हाई
पत्र लिखिसन देणारा मी तर्तिय तुमले प्रभुमा सलाम सांगस. 23 मना सर्वा
मंडळीसना आतिथ्य करनारा गायस यानं तुमले सलाम. नगरना खजिनदार
एरास्त अनं भाऊ क्वर्त यासना तुमले सलाम. 24 आपला प्रभु येशु ख्रिस्त
यानी कृपा तुमना सर्वासोबत राहो. आमेन. 25 आते मना सुवार्ताप्रमाणतीन
अनी येशु ख्रिस्तना घोषणाप्रमाणतीन जे रहस्य मांगना युगानुयुगमा गुप्त ठेवामा
येल व्हतं. (aiōnios g166) 26 पण आते प्रकट करामा येल शे अनं संदेष्टासना
शास्त्रलेखवरीन सनातन देवनं आज्ञाप्रमाणे ईश्वासना आज्ञापालनकरता सर्वा
राष्ट्रसले सांगेल शे त्या रहस्यनं प्रकटीकरणप्रमाणे जो तुमले स्थिर कराले
समर्थ्य शे. (aiōnios g166) 27 तो एकच ज्ञानी देव, त्याले येशु ख्रिस्तनाद्वारा
युगानुयुग गौरव राहो. आमेन. (aiōn g165)

1 करिंथ

1 देवनी ईच्छातीन येशु ख्रिस्तना प्रेषित व्हवाकरता बलायेल मी पौल
अनं आपला भाऊ सोस्थनेस यांच्याकडून, 2 करिंथ गावमाधला देवनी
मंडळीले, म्हणजे ख्रिस्त येशुमा पवित्र करेल अनं पवित्र व्हवाकरता बलायेल
एकत्र लोकसले अनी आपला प्रभु येशु ख्रिस्त, म्हणजे त्यासना अनं आपला
बी प्रभु, यानं नाव सर्व जागावर लेणारा सर्वासले; 3 देव आपला अनं त्यासना
पिता प्रभु येशु यापाईन तुमले कृपा अनं शांती असो. 4 ख्रिस्त येशुमा तुमनावर
व्हयेल देवना अनुग्रहमूये मी कायम तुमनाबद्दल आपला देवनं उपकारस्मरण
करस. 5 यामुये की तुम्हीन येशु ख्रिस्तमा एकत्र व्हवामुये प्रत्येक गोष्टीसमा
म्हणजे सर्वकाही बोलामा अनी सर्व ज्ञानमा संपन्न व्हयनात; 6 जसं की
ख्रिस्तबद्दलना संदेश तुमनामा भक्कम व्हयना. 7 अस की, आपला प्रभु येशु
ख्रिस्त यानी प्रकट व्हवानी वाट दखणारा तुम्हीन कोणता बी कृपादानमा
कमी पडवुत नही. 8 तो तुमले शेवटपावत भक्कम करी ठी; यामुये की
आपला प्रभु येशुना परत येवाना दिनले तुम्हीन निर्दोष ठरशात. 9 तो देव
ईश्वसनीय शे. ज्यानी तुमले त्याना पुत्र म्हणजे आमना प्रभु येशु ख्रिस्तना
सहभागीतामा बलावं. 10 भाऊ बहिणीसवन, आपला प्रभु येशु ख्रिस्त याना
नावतीन मी तुमले ईनंती करस की, तुम्हीन सर्वासनी सारखंच बोलाले
पाहिजे, म्हणजे तुमनामा फुट पडाले नको, पण तुम्हीन एक मन अनी एकच
ईचारतीन र्‍हावाले पाहिजे. 11 भाऊ बहिणीसवन, तुमनामा भांडणं शेतस
अस माले खिया परिवार कडतीन माहीत पडेल शे. 12 मनं सांगनं अस शे
की; तुमनामाधला प्रत्येकजण म्हणस, "मी पौलना, मी अपुल्लोसना, मी
केफाना अनी मी ख्रिस्तना शिष्य शे." 13 ख्रिस्तना असा भाग पडेल शेतस
का? पौलले तुमनाकरता क्रूसखांबवर खिळेल व्हतं का? पौलना नावतीन
तुमना बाप्तिस्मा व्हयना का? 14 क्रिस्प अनं गायस यासना शिवाय मी तुमना
मातीन कोणाच बाप्तिस्मा करा नही, 15 हाई यानाकरता व्हयनं की तुमना
बाप्तिस्मा मना नावमा व्हयना अस कोणी म्हणाले नको. 16 अनी हो, मी
स्तेफनना घरनासना बी बाप्तिस्मा करा; त्यासनाशिवाय मी दुसरासना बाप्तिस्मा
करा की नही हाई मना ध्यानमा नही. 17 ख्रिस्तनी माले बाप्तिस्मा कराले
नही, तर सुवार्ता सांगाले धाडेल शे, पण ख्रिस्तना क्रूसखांबवरलं मरण अनी
त्यानं सामर्थ्य वाया जावाले नको म्हणीसन ती मनुष्यनी बुध्दीनी भाषामा
सांगाले नही धाडं. 18 कारण ज्यासना नाश व्हणार शे त्यासनं क्रूसखांबबद्दल
शिक्षण मुर्खपण शे; पण ज्यासले तारण प्राप्त व्हई राहीना असा आपलासले
ते देवनं सामर्थ्य शे. 19 "मी ज्ञानीसनं ज्ञान नष्ट करसु अनं बुध्दिवानसनी
बुध्दी व्यर्थ करसु, असा शास्त्रलेख शे." 20 या युगना, ज्ञानी, शास्त्री, वाद
करनारा कोठे शेतस? देवनी जगनं ज्ञान मुर्खपणनं ठरायं की नही? (aiōn g165)
21 कारण जग देवना ज्ञानतीन वेढायेल शे तरी या जगनी आपला ज्ञानतीन
देवले वळखं नही, तवय देवले हाई चांगलं वाटनं की हाई वार्ताना प्रचारना
मुर्खपणतीन ईश्वास ठेवणारा लोकसना उध्दार कराना. 22 कारण यहूदी
चिन्ह चमत्कार मांगतस अनी हेल्लेणी ज्ञानना शोध करतस. 23 आम्हीन
क्रूसखांबवर खियेल ख्रिस्तले गाजाडतस; हाऊ यहूदी लोकसले अडखळण
अनी गैरयहूदी लोकसकरता मुर्खपण शे. 24 पण ज्यासले देवनी बलायेल शे,
त्या दोन्ही यहूदी अनं गैरयहूदी ख्रिस्त प्रभुनं सामर्थ्य अनं परमेश्वरनं ज्ञान शे.
25 कारण देवना मुर्खपणा मनुष्यसना ज्ञानपेक्षा जास्त ज्ञानवान शे, अनी देवना
अशक्तपणा मनुष्यसना शक्तीतीन जास्त शक्तीशाली शे. 26 हे बंधुसवन, तुमले
बलायेल शे यानावर ईचार करा, मनुष्यना दृष्टीतीन तुमनामातिन कोणी जास्त
बुध्दिमान नही, कोणी जास्त शक्तीशाली नही अनी कोणी मोठा खानदानना
नही. 27 तरी ज्ञानीसले लाजाडाकरता ज्यासले जगनी मुर्ख समजा देवनी
त्यासले निवाडं अनी शक्तीशालीसले लाजाडाकरता देवनी दुबळासले निवाडं;
28 अनी देवनी असा गोष्टीसले निवड्यात ज्या संसारनी दृष्टीमा काहीच कामना
नहीत, धिक्कारेल असासले देवनी यानाकरता निवाडं की ज्या गोष्टी संसारनी
दृष्टीमा महत्त्वन्या गोष्टी शेतस त्यासले नष्ट करानं. 29 म्हणीसन देवनी अस
करं की, कोणताच प्राणी देवना समोर गर्व कराले नको. 30 पण देवनी आमले
येशुमा एकत्र करेल शे, देवनी येशु ख्रिस्तले आमनं ज्ञान बनाडं, आम्हीन
त्यानाद्वारा देवसमोर न्यायी ठरनुत, पवित्र, स्वतंत्र बनाडं, 31 यानाकरता की,
"जो गर्व करस त्यानी तो प्रभुबद्दल कराले पाहिजे असा शास्त्रलेख शे."

2 भाऊ बहिणीसवन, मी तुमनाकडे वनु तो बोलानं चातुर्य अनी ज्ञानतीन श्रेष्ठ
शे म्हणीसन देवनं रहस्यमय सत्य तुमले सांगत वनु अस नही. 2 कारण मी
हाई ठरायेल व्हतं की, तुमना क्रूसखांबवर खिळेल येशु ख्रिस्त अनी त्याना
मृत्युशिवाय दुसरी कोणतीच गोष्ट करानी नही. 3 जवय मी तुमनाकडे वनु
तवय अशक्त अनी घाबरेल व्हतु, 4 मना संदेश अनं मना प्रचार ज्ञानतीन
भरेल शब्दसना नव्हता तर देवआत्माना सामर्थ्यनं पुरावा व्हता. 5 याकरता
की, तुमना ईश्वास मनुष्यना ज्ञानवर नही परमेश्वरना सामर्थ्यवर र्‍हावाले
पाहिजे. 6 ज्या आत्मामा समजदार शेतस त्यासनामा आम्हीन ज्ञान सांगतस;
पण ते ज्ञान हाई युगनं नही शे अनी त्या अधिकारीसना सामर्थ्य बी ह्या युगमा
संपतीन. (aiōn g165) 7 पण आम्हीन देवना त्या राज्यनं गुप्तज्ञान सांगतस, जे
गुप्त व्हतं, ते देवनी जग निर्माण व्हवाना पहिले आपला गौरवकरता निवाडं.
(aiōn g165) 8 ते हाई युगना अधिकारीसमा कोणलेच समजस नही; त्यासले
समजत तर त्या गौरवना प्रभुले क्रूसखांबवर नही खिळतात. (aiōn g165) 9
हाई तर या शास्त्रलेखप्रमाणे शे; "डोळसघाई दखं नही, कानतीन ऐकं नही,
अनं माणससना मनमा वनं नही, त्यासले देवनी आपलावर प्रेमसकरता तयार
करेल शे." 10 पण देवनी त्यासले स्वतःना आत्मातीन आपलावर प्रकट करं,
कारण आत्मा हाऊ सर्व गोष्टीसना अनी देवना मनुष्यसमा रहस्यना शोधक शे.
11 मनुष्यना आत्मा जो मनुष्यमा र्‍हास, त्यानाशिवाय मनुष्यमाधल्या गोष्टी
कोण वळखस? तसच देवन्या गोष्टी देवना आत्माशिवाय कोणीच वळखत
नही. 12 आपलाले जगना आत्मा नही, तर देवपाईन जो आत्मा शे, तो मिळना
याकरता की, जे देवनी आपलाले कृपातीन देयल शे ते आपण वळखाले
पाहिजे. 13 तर आम्हीन मनुष्यना ज्ञानतीन शिकाडेल शब्दसनी नही तर देवना
आत्मातीन शिकाडेल शब्दसनी, आत्माना गोष्टी ज्यासले आत्मा शे त्यासले
सांगतस. 14 जो माणुस देवना आत्मान्या गोष्टी स्विकारस नही, कारण त्या
त्याले मुर्खपणन्या वाटतस; अनी त्यासले त्या वळखता येतस नही कारण
त्यासनी पारख आत्माघाई व्हस. 15 जो आत्मिक शे तो सर्व गोष्टी पारखस,

तरी त्यानी स्वतःनी पारख कोणाकडतीनच व्हत नही. 16 जसं शास्त्रलेख
सांगस, "प्रभुनं मन अस कोणी वळखेल शे की त्यानी त्याले शिकाडावं?"
आपलाले ख्रिस्तनं मन शे.

3 भाऊ बहिणीसवन, ज्यासले परमेश्वरना आत्मा शे त्या लोकससंगे बोलानं
तसं तुमनासंगे मनाघाई बोलायनं नही, तर जसं जगीक लोकससंगे अनी
त्यासनासंगे ज्या ख्रिस्तमा बालक शेतस. 2 मी तुमले दुध पाजं, जेवण दिधं
नही; कारण त्या येळले तुमनामा शक्ती नव्हती, अनी अजुन बी नही; 3
कारण तुम्हीन अजुन जगीक लोकसमायक शेतस; तुमनामा हेवा अनं भांडणं
शेतस, यावरतीन तुम्हीन जगीक लोकसमायक शेतस का नही? अनी तुम्हीन
मनुष्यसना पध्दतघाई चालतस की नही? 4 कारण एक सांगस मी पौलना शे;
अनी दुसरा सांगस, मी अपुल्लोसना शे; मंग तुम्हीन अस करीसन जगीक
लोकसमायक जगी नही राहिनात का? 5 अपुल्लोस कोण शे? अनी पौल
कोण शे? ज्यासनाद्वारे तुम्हीन ईश्वास ठेवा. असा सेवक शेतस; जसं प्रत्येकले
प्रभुनी कराले काम देयल शे तस प्रत्येकनी काम कराले पाहिजे; 6 मी लायं,
अपुल्लोसनी पाणी टाकं, पण देवनी वाढायं. 7 यामुये लावणारा काही नही
अनी पाणी टाकणारा पण काही नही; पण वाढवणारा देवच सर्वकाही शे. 8
लावणारा अनी पाणी टाकणारा एकच शे, तरी प्रत्येकले देव आपआपला
कष्टप्रमाणे मजुरी दि. 9 कारण आम्हीन देवना सोबती शेतस. तुम्हीन देवनं
वावर, देवनी इमारत शेतस. 10 मनावर व्हयेल देवनं अनुग्रहना मानतीन
मी चतुर कारागीरनामायक पाया घाला अनी दुसरा त्यानावर बांधस; तर
प्रत्येकनी आपण त्यानावर कसं बांधी राहीनुत यानाबद्दल जपानं. 11 बांधेल
पाया येशु ख्रिस्त शे तठे कोणी दुसरा पाया नही घालु शकस. 12 काहीजण
हाऊ पाया सोनं, चांदि, महागडा दगड, लाकुड, गवत, पेंढा यासनी बांधतस.
13 तर बांधणारा प्रत्येकनं काम न्यायना दिनले उघड व्हई; तो आगसंगे प्रकट
व्हई अनी प्रत्येकनं काम कसं शे यानी परिक्षा आगच करी. 14 ज्यानं कोणं
त्यानावर बांधेल काम टिकी त्याले मजुरी मिळी. 15 ज्यानं कोणं काम जळी
जाई त्याना तोटा व्हई, पण तो वाची जाई जसं काय आगमातीन बाहेर पडेल
मायक. 16 तुम्हीन देवनं मंदिर शेतस, अनी तुमनामा देवना आत्मा र्‍हास हाई
तुमले माहीत नही का? 17 जर कोणी देवना मंदिरना नाश करी तर देव त्याना
नाश करी. कारण देवनं मंदिर पवित्र र्‍हास तसा तुम्हीन पवित्र शेतस. 18 कोणी
स्वतःले फसाडाले नको, जर तुमना मातीन कोणी ह्या युगमा स्वतःले हुशार
समजस तर त्यानी हुशार बनाकरता मुर्ख बनाणं. (aiōn g165) 19 कारण या
जगनं ज्ञान देवसमोर मुर्खपण शे; "देव ज्ञानीसले त्यासनाच धुर्तपणमा धरस"
असा शास्त्रलेख शे; 20 अनी "प्रभु ज्ञानीसना ईचारसले असा वळखस की,
त्या व्यर्थ शेतस," आखो शास्त्रलेखमा अस बी म्हणस. 21 यामुये मनुष्यसवर
कोणी गर्व कराले नको, सर्वकाही तुमनं शे; 22 पौल, अपुल्लोस, केफा, जग,
जिवन, मरण, वर्तमान, भविष्य, हाई सर्व तुमनं शे. 23 तुम्हीन ख्रिस्तना; अनी
ख्रिस्त देवना.

4 आम्हीन ख्रिस्तना सेवक अनी देवना रहस्यना कारभारी शेतस अस
तुम्हीन आमले मानानं. 2 आखो एक गोष्टनी गरज शे ती म्हणजे कारभारी
म्हणं तर तो ईश्वासु राहवाले पाहिजे. 3 तर तुमना कडतीन किंवा मानवी
न्यायालयकडतीन मना न्यायनिवाडा व्हस, तरी यानं बी माले काही वाटस
नही, मी स्वतःना बी न्यायनिवाडा करस नही. 4 कारण मनं मन जरी
मना विरोधमा साक्ष देस नही, पण त्यावरतीन मी निर्दोष ठरस अस नही;
मना न्यायनिवाडा करनारा प्रभु शे. 5 याकरता त्या येळना पहिले म्हणजे
प्रभुना येवाना पहिले तुम्हीन न्यायनवाडा करूच नका; तो अंधारमाधल्या
गुप्त गोष्टी प्रकाशमा लई, अनी अंतःकरणमाधला ईचार बी उघड करी;
तवय प्रत्येक माणुसनी वाहवाह प्रभुकडतीन व्हई. 6 भाऊसवन, मीनी या
गोष्टीसनं वर्णन तुमनाकरता दृष्टांतना रूपमा माले अनी अपुल्लोसले लाई लेयल
शेतस; यानाकरता की शास्त्रलेखपलीकडे कोणी जावाले नको हाऊ नियम
आमनावरतीन तुम्हीन शिकाले पाहिजे; म्हणजे तुमनापैकी कोणीच एकमेकवर
फुगावु नही. 7 तुले कोण दुसरासपेक्षा श्रेष्ठ समजस? अनी जे तुले देयल नही
अस तुनाजोडे काय शे? तुले देयल शे तरी देयल नही अस गर्व करीसन का
बरं सांगत फिरस. 8 इतलामा तुम्हीन तृप्त व्हई जायेल शेतस, इतलामा तुम्हीन
धनवान व्हई जायेल शेतस, आमले सोडीन तुम्हीन तर राजा बनी जायेल
शेतस; तुम्हीन राजा बनी जातात तर बरं व्हतं कारण आमले बी तुमनासंगे
राजपद भेटी जातं. 9 कारण माले वाटस, देवनी आम्हीन प्रेषितसले शेवटली
जागाना अनी मरणकरता नेमेल अस पुढे करी ठेयल शे, कारण आम्हीन जगले
म्हणजे देवदूतसले अनी मनुष्यसले खेळ असा व्हयेल शेतस. 10 आम्हीन
ख्रिस्तमुये मुर्ख, तुम्हीन ख्रिस्तमा हुशार; आम्हीन अशक्त शेतस अनी तुम्हीन
ताकदवान; तुम्हीन प्रतिष्ठीत शेतस, अनी आमले मानपान भेटत नही. 11 ह्या
येळपावत आम्हीन अशक्त, भूका तिशा अनं उघडा शेतस; आम्हीन मार
खातस अनी आमले घरदार नही; 12 आम्हीन आमना हातघाई कष्ट करतस,
जवय आमनी निंदा व्हस तवय आम्हीन आशिर्वाद देतस, जवय आमले त्रास
देतस तवय आम्हीन सहन करतस. 13 जवय आमनी बदनामी व्हस तवय
आम्हीन समजाडाना प्रयत्न करतस. आम्हीन जगना गाळ, सर्व प्रकारना कचरा
बनेल शेतस. 14 तुमले लाज वाटाले पाहिजे म्हणीन मी हाई नही लिखी
राहीनु तर मना प्रिय पोर्‍यासप्रमाणे तुमले सुचना देवाकरता लिखी राहीनु. 15
तरी तुमले ख्रिस्तमा दहा हजार गुरू राहीनात पण जास्त बाप नही; 16 यामुये
मी तुमले ईनंती करस की, मनं अनुकरण करनारा बना. 17 या कारणमुये
प्रभुमा मना प्रिय अनं ईश्वासु पोर्‍या तीमथ्य याले मी तुमनाकडे धाडेल शे; तो
तुमले मना शिक्षणपध्दतीनी आठवण करी दि, जसं मी सर्व ठिकाणवर, प्रत्येक
मंडळीमा शिकाडस. 18 मी तुमनाकडे येस नही म्हणीन बराच जण फुगेल
शेतस. 19 तरी प्रभुनी ईच्छा व्हई तर मी तुमनाकडे लवकरच येसु; तवय
फुगेल काय बोलतस त्यानाकडे नही तर त्यासना सामर्थ्यकडे दखसु. 20
कारण देवनं राज्य बोलामा नही, तर सामर्थ्यमा शे. 21 तुम्हले काय पाहिजे?
मी तुमनाकडे काठी लिसन येऊ का प्रेमतीन अनं नम्रताना आत्मातीन येऊ?

5 अस ऐकामा येल शे की, प्रत्येक्ष तुमनामा व्यभिचार चालु शे अनी असा
व्यभिचार जो गैरयहूदी लोकसमा बी नही र्‍हास म्हणजे तुमनापैकी एक
माणुसनी आपला बापनी बायकोले ठेयल शे. 2 तरी तुम्हीन फुगीसन बठेल
शेतस; त्यानापेक्षा हाई कर्म करनारा माणुस आपलामातीन कायमना निंघी गया

अस म्हणीसन शोक करत बठाले पाहिजे. 3 मी शरीरतिन नही पण आत्मातीन
तुमनामा उपस्थित शे. अनी अस समजा मी उपस्थित राहीन अस घाण काम
करनारा व्यक्ती विरूध्द निर्णय दि टाकेल शे. 4 जवय तुम्हीन आपला प्रभु
येशुना नावतीन एकत्र व्हशात अनी आत्मामा बी मी तुमनासंगे राहसु, तर
आपला प्रभु येशुना सामर्थ्यतीन 5 असा मनुष्यले शरिरना नाशकरता सैतानले
सोपी देवाले पाहिजे, याकरता की, त्याना आत्मा प्रभु येशुना दिनसमा उध्दार
पावाले पाहिजे. 6 हाई तुमनं बढाई करनं शोभस नही, थोडसं खमीर पुरा
गोळाले फुगाडस, हाई तुमले माहीत नही का? 7 म्हणीसन जुनं खमीर काढी
टाका, यानाकरता की तुम्हीन जसं बेखमीर लोके शेतस तसं तुम्हीन नवा गोळा
व्हई जावानं, कारण आपला वल्हांडणना यज्ञपशु जो ख्रिस्त त्यानं अर्पण
व्हई जायेल शे. 8 यामुये जुना खमीरपाईन तसच वाईटपणा अनं दुष्टपणा
यासना खमीरतीन नही तर सात्विकपणा अनं खरंपण हया भाकरीसघाई आपण
सण साजरा कराले पाहिजे. 9 तुम्हीन व्यभिचारीसनी संगत धरू नका अस
मी तुमले आपला पत्रमा लिखेल व्हतं. 10 या जगना व्यभिचारी, लोभी,
लुटारू अनं मुर्तिपुजक यासनी संगत धरू नका अस मी नही सांगस; कारण ती
संगत धरी नही तर तुमले जगमातीन जानं पडी. 11 तर तुमले जे लिखेल
व्हतं त्याना अर्थ असा की, भाऊ मानेल असा कोणी व्यभिचारी, लोभी,
मुर्तिपुजक, गाळ्या देणारा, दारूड्या, किंवा लुटारू व्हई तर असासनी संगत
धरानी; त्यासना पंगतमा बसानं नही. 12 कारण बाहेरनासना न्याय कराशी
मना संबंध? काय तुमले त्यासना न्याय नही कराना का ज्या मझार शेतस. 13
बाहेरसना न्याय तर परमेश्वर करस, पण तुम्हीन असा दुष्टसले आपलामातीन
बाहेर काढा.

6 जर तुमनामा भांडणं व्हतस तर तुमनामा कोणी असा शे का? जो आपलं
भांडण अधार्मिकसकडे सोडावनी हिम्मत करस. 2 पवित्र लोक जगना
न्यायनिवाडा करतीन हाई तुमले माहीत नही का? अनी जर तुमना कडतीन
जगना न्याय व्हई तर काय तुम्हीन ह्या धाकला धाकला भांडणं सोडावाना
योग्य नही शेतस का? 3 आपण देवदूतसना न्यायनिवाडा करू हाई तुमले
माहीत नही का? तर मंग आपण या जगना न्याय कराले योग्य नही का? 4
तुमले व्यवहारीक खटलासना न्यायनिवाडा करना शे, तर मंडळीमा ज्यासनी
किमंत्तच नही त्यासले कसाले नेमतस. 5 तुमले लाज वाटाले पाहिजे म्हणीन
सांगी राहीनु, काय तुमनामा एक पण शहाणा माणुस नही, जो आपला भाऊसंगे
भांडण सोडाऊ शकस. 6 भाऊ भाऊवर खटला चालाडस अनं तो बी
अईश्वासी लोकससमोर. 7 तुम्हीन एकमेकसवर खटला चालडतस यानामा
तुमनं नुकसानच शे; त्यानापेक्षा तुम्हीन अन्याय का बर सहन करतस नही?
त्यानापेक्षा तुम्हीन लुबाडणूक का बर सहन करतस? 8 उलट तुम्हीन अन्याय
अनी लुबाडणूक करतस, ती बी आपला भाऊससंगे. 9 अनितीघाई चालणारा
माणुसले देवनं राज्यमा जागा मिळावं नही शे, हाई तुमले माहीत नही का? फसु
नका; जारकर्मी, मुर्तिपुजक, व्यभिचारी, चैनबाज, समलीगी संबध ठेवणारा,
10 चोर, लोभी, दारूड्या, चुगलीचहाडी करनारा अनं व्यवहारमा घोटाया
करनारा, यासले देवना राज्यमा जागा मिळावं नही. 11 अनी तुमनापैकी
कितला तसाच व्हतात; तरी तुम्हीन प्रभु येशु ख्रिस्तना नावमा अनं आपला
देवना आत्मामा धोयेल, पवित्र करेल, अनं नीतिमान ठरायेल, असा व्हयेल
शेतस. 12 सर्व गोष्टीसनी माले सुट शे, तरी सर्वा गोष्टी कामना नहीत; सर्व
गोष्टीसनी माले सुट शे, तरी मी कोणतीच गोष्टना अधीन र्‍हावाव नही. 13
अन्न पोटकरता अनं पोट अन्नकरता शे; त्या दोन्हीसना देव अंत करी, शरीर
व्यभिचारकरता नही, तर प्रभुसाठी शे; अनी शरीरकरता प्रभु शे. 14 देवनी
प्रभुले ऊठाडेल शे, अनी तो त्याना सामर्थ्यतीन आपले ऊठाडी. 15 तुमना
शरीर ख्रिस्तना अवयव शेतस, हे तुमले माहीत नही का? मी ख्रिस्तना अवयव
लिसन वेश्यानं शरीर बनाडु? कधीच नही. 16 ज्याना वेश्यासंगे संबध वना तो
अनी ती ह्या एक शरीर शेतस, हाई तुमले माहीत नही का? कारण त्या "दोन्ही
एकदेह व्हतीन" अस तो म्हणस. 17 जो प्रभुना संगतमा येस तो अनं प्रभु एक
आत्मा शेतस. 18 व्यभिचारपाईन दुर रहा, ज्या दुसरा पापे मनुष्य करस, त्या
शरीर बाहेरतीन व्हतस; पण जो व्यभिचार करस तो आपला शरिरबद्दल पाप
करस. 19 काय तुमले माहीत नही का, तुमना मातीन प्रत्येकनं शरीर पवित्र
आत्मानं मंदिर शे, जो तुमनामा शे अनी जो तुमले परमेश्वर कडतीन भेटेल शे,
अनं तुम्हीन स्वतःना नही शेतस का? 20 कारण तुमले किंमत दिसन ईकत
लेयल शे; यामुये तुम्हीन आपला शरीरतिन देवनं गौरव करा.

7 आते त्या गोष्टीसबद्दल ज्या तुम्हीन माले लिखेल शेतस. माणुसनी बाईले
हात लावाले नको हाई त्यानाकरता चांगलं शे. 2 व्यभिचार व्हई राहीनात
म्हणीन प्रत्येक माणुसले स्वतःनी बायको अनी प्रत्येक बाईले स्वतःना नवरा
र्‍हावाले पाहिजे. 3 नवरानी बायकोले तिना हक्क देवाले पाहिजे; अनी
त्याप्रमाणे बायकोने बी नवराले हक्क देवाले पाहिजे. 4 बायकोले स्वतःना
शरिरवर अधिकार नही तर नवराले शे; अनी त्याप्रमाणे नवराले बी स्वतःना
शरिरवर अधिकार नही तर बायकोले शे. 5 एकमेकससंगे दगाबाजी करू
नका, तरी प्रार्थनाकरता येळ मिळाले पाहिजे म्हणीसन ती येळ एकमतघाई
ठरावा, मंग फिरीसन एकत्र व्हा, यानाकरता की सैतान तुमना असंयममुये
तुमले परिक्षामा पाडाले नको. 6 तरी मी हाई परवानगी दिसन सांगी राहीनु
आज्ञा दिसन नही. 7 मी जसं शे तस सर्वासनी र्‍हावाले पाहिजे अशी मनी
ईच्छा शे; तरी प्रत्येकले ज्यानं त्यानं कृपादान देवपाईन मिळेल शे, एकले एक
प्रकारनं अनं दुसराले दुसरा प्रकारनं. 8 ज्या बिन लगीन व्हयेल शेतस अनं
ज्या विधवा शेतस त्यासले मी सांगस, की, तुम्हीन मनामायक राहीनात तर
ते तुमनासाठे चांगलं शे; 9 पण ज्यासले धीर नही त्यासनी लगीन कराले
पाहिजे, कारण जळापेक्षा लगीन करेल बरं. 10 लगीन व्हयेलसले मी आज्ञा
करस, मी नही तर प्रभु करस, की बायकोने नवराले सोडाले नको. 11 सोडा
तर मंग तिनी बिन लगीन करानं र्‍हावाले पाहिजे, किंवा नवरासंगे तडजोड
कराले पाहिजे; अनी नवरानी बायकोले सोडाले नको. 12 बाकिनासले
प्रभु नही मी सांगस, जर एखादा भाऊले ईश्वासहिन बायको शे, अनी ती
त्यानासंगे नांदाले तयार शे, तर त्यानी तिले सोडानं नही. 13 ज्या बाईले
अईश्वासु नवरा शे तो जर तिनासंगे र्‍हावाले तयार शे, तर तिनी त्याले सोडानं
नही. 14 कारण बायकोकडतीन अईश्वासु नवरा पवित्र व्हयेल शे, अनी
नवराकडतीन बिनईश्वासु बायको पवित्र व्हयेल शे; अस नसतं तर तुमना
पोर्‍यासोर्‍या अशुध्द राहतात; पण आते त्या पवित्र शेतस. 15 जर अईश्वासु

व्यक्तीनी वेगळी व्हवानी ईच्छा शे त्यानी वेगळं होऊ घा, असा परिस्थीतिमा
भाऊ किंवा बहिण बांधेल नही शेतस, पण देवनी आपलाले शांतीमा ऱ्हावाले
बलायेल शे. 16 हे पत्नी, तु तुना नवराले तारशी किंवा नही, यानी तुले खात्री
शे का? हे पती, तु तुनी पत्नीले तारशी किंवा नही, यानी तुले खात्री शे का? 17
तर जश प्रत्येकले प्रभुनी वाटी देयल शे, जश प्रत्येकले देवनी बलायेल शे, तस
त्यानी चालाले पाहिजे अनी सर्व मंडळीसले मी हाईच आज्ञा देस. 18 सुंता
व्हयेल माणुसले जर पाचारण व्हयनं तर त्यानी बेसुंतीसनामायक वागाले नको;
एखादा बेसुंती माणुसले पाचारण व्हयनं तर त्यानी सुंता करी लेवाले नको.
19 सुंता काहीच नही अनं बेसुंता बी काही नही, तर देवन्या आज्ञा पाळा
हाईच काय ते सर्व शे. 20 तुमले ज्या परिस्थीतीमा देवनी बलायेल शे, त्याच
स्थितीमा ऱ्हा. 21 जर तु सेवक व्हता तवय तुले बलायेल शे का? त्यानी चिंता
करू नको; पण तुले जर स्वतंत्र व्हता ई, तर व्हई जा. 22 कारण दास राहीसन
बी ज्याले प्रभुमा पाचारण व्हयनं, तो गुलामगिरीमातीन मोकळा व्हयेल देवना
माणुस शे; तसच मोकळ असतांना ज्याले पाचारण व्हयनं; तो ख्रिस्तना दास
शे. 23 तुम्हीन किंमत दिसन विकत लेयल शे, तुम्हीन मनुष्यना सेवक होऊ
नका. 24 बंधुसवन, ज्या परिस्थीतिमा तुमले प्रत्येकले बलायेल शे, त्याच
परिस्थीतिमा तुम्हीन देवजवळ ऱ्हा. 25 आते कुवारीसबद्दल माले प्रभुकडतीन
माले आज्ञा भेटनी नही, पण प्रभुना दयातीन ईश्वासु ऱ्हावामुये मी मनं मत
सांगस. 26 ते अस की, आतेनी परिस्थीतिमा माणुसकरता हाई चांगले शे की,
जो ज्या स्थितीमा शे, त्यानी त्याच स्थितीमा ऱ्हावाले पाहिजे. 27 तु बायकोले
बांधेल शे का? बांधेल शे तर मोकळा व्हवाले दखु नको; बायकोपाईन मोकळा
शे का? मोकळा शे तर बायको कराले दखु नको. 28 पण तु जर लगीन करस
तर पाप नही करस; अनी जर कुवारी लगीन करस तर पाप नही करस. तरी
बी असासले ह्या जिवनमा कष्ट व्हई अनी तुमनं रक्षण व्हवाले पाहिजे अशी
मनी ईच्छा शे. 29 भाऊसवन, मी हाईच म्हणस; येळ कमी करामा येल शे,
याकरता की आतेपाईन ज्यासले बायका शेतस, त्यासनी अस ऱ्हावाले पाहिजे
जश त्यासले बायको नही; 30 ज्या रडतस त्यासनी रडतस नही, ज्या आनंद
करतस त्यासनी आनंद नही करतस; ज्या विकत लेतस त्यासनी आपलाजोडे
काहीच नही; 31 अनं ज्या जगना उपयोग करतस त्यासनी आपण त्याना
उपयोग नही करतस अस ऱ्हावाले पाहिजे; कारण या जगनं रूपांतर व्हई
राहीनं. 32 तुम्हीन निश्चित ऱ्हावाले पाहिजे अशी मनी ईच्छा शे, बिन लगीन
व्हयेल माणुस, प्रभुले कश खूश करानं, अशी प्रभुना गोष्टीसबद्दल चिंता करस.
33 पण लगीन व्हयेल माणुस, आपली बायकोले कश खूश करानं असा
जगन्या गोष्टीसबद्दल चिंता करस; 34 लगीन व्हयेल अनं बिन लगीन व्हयेल
बाई यासनामा बी फरक शे. बिन लगीन व्हयेल ऱ्हास ती शरीरतिन अनं
आत्मातीन बी कश पवित्र व्हवाणं, अशी प्रभुना गोष्टीसबद्दल चिंता करस; पण
लगीन व्हयेल ऱ्हास ती आपण आपला नवराले कश खूश करानं असा जगन्या
गोष्टीसबद्दल चिंता करतस. 35 हाई मी तुमना चांगला करता सांगस; तुमनावर
फास टाकाकरता नही, तर तुमना हातघाई उत्तम तेच व्हवाले पाहिजे अनं
प्रभुनी सेवा एकचित्ततीन व्हवाले पाहिजे. 36 जर कोणले अस वाटस की, तो
त्याना कुवारी पोरना अपमाननं कारण व्हई राहीना, ती उपवर व्हयेल शे अनी
तसा अगत्यच शे, तर जशी ईच्छा व्हई तसं त्यानी करानं, तो पाप करस नही,
त्यानी लगीन करी लेवानं. 37 पण ज्यानी कुवारीसंगे लगीन नही कराना
निर्णय लियेल शे, ज्याले कसानी बळजबरी नही अनं ज्यानी ईच्छावर सत्ता शे
अनी अस ज्यानी मनमा ठरायेल शे तो चांगलं करस. 38 म्हणीसन जो कुवारी
पोरंन लगीन करी देस तो चांगला करस, पण लगीन करी देस नही तो अधिक
चांगला करस. 39 नवरा जिवत शे तोपर्यंत बायको बांधेल शे; नवरा मरानंतर
तिनी ईच्छा शे त्यानाबरोबर, पण फक्त प्रभुमा लगीन कराले मोकळी शे; 40
जर ती लगीन न करता तशीच ऱ्हायनी तर मना ईचारतीन ती जास्त सुखी
राही; अनी माले वाटस, देवना आत्मा मनामा बी शे.

8 मुर्तिनं नैवघबद्दल, "आपला सर्वासले ज्ञान शे," हाई आपले माहीत शे.
ज्ञान फुगाडस; पण प्रेमतीन प्रगती व्हस. 2 जर कोणी समजस की, माले
एखादी गोष्ट कळस, तर जसं त्याले कळाले पाहिजे त्याप्रमाणे त्याले अजुन
कळेल नही शे. 3 जर कोणी देववर प्रेम करस तर, देवले त्यानी वळख
व्हयेल ऱ्हास. 4 आपले मुर्तिनं नैवघ खावाबद्दले माहीत शे की, जगमा ज्या
मुर्त्या शेतस त्यासमा देवसनं अस्तित्व नही शे, अनी एकशिवाय दुसरा देव
नही. 5 जर आकाश अनं पृथ्वीवर सांगेल बराच देव शेतस, जश की, बराच
देव अनी प्रभु शेतस बी, 6 पण आमनाकरता तर एकच देव शे, म्हणजे बाप,
ज्यानी सर्वकाही बनाडेल शे अनी ज्यानाकरता आपण बी शेतस, एकच प्रभु
येशु ख्रिस्त शे, ज्यानाद्वारे सर्वकाही व्हयनं अनी ज्यानाद्वारे आम्हीन बी शेतस.
7 हाई ज्ञान सर्वासकडे ऱ्हास अस नही तर कितलासवर मुर्तिना सवयीसना
संस्कार अजुन बी असामुये त्या लोके मुर्तिनं नैवघ म्हणीसन खातस, त्यामुये
त्यासना मन दुर्बळ असामुये ते विटाळस. 8 पण जेवण आपलाले देवनाजोडे
नही लई जास, जर आम्हीन नही खातस तर आपलं काही कमी नही
व्हस, अनी आपण जर खातस तर आपलं काही वाढस नही. 9 तुमना हाऊ
मोकळेपणा दुसरासले आडफाटानं कारण व्हवाले नको म्हणीन संभाळा. 10
कारण ज्ञानवान असा जो तु, त्या तुले मुर्तिना मंदिरमा जेवाले बशेल अस
कोणी दखं तर, तो मनतीन दुर्बळ असावर, त्याना मनमा मुर्तिनं नैवघ खावानं
धाडस ईच ना? 11 त्याप्रमानतीन जो मनतीन दुर्बळ, ज्यानाकरता ख्रिस्त मरना
असा बंधु, त्याना तुना हाई ज्ञान मिळता नाश व्हस. 12 भाऊविरूध्द अस पाप
करीसन अनं त्याना अशक्त मनले धक्का दिसन तुम्हीन ख्रिस्तविरूध्द पाप
करतस. 13 जर या जेवणमुये मना भाऊले आडफाटा व्हस, तर मी त्याले
आडफाटा व्हवाले नको, म्हणीन मी कधीच मांस खावाव नही. (aiōn g165)

9 मी मोकळा नही शे का? मी प्रेषित नही शे का? आपला प्रभु येशु याले मी
दखं नही का? प्रभुमा मना कामनं प्रतिफळ तुम्हीन नही शेतस का? 2 जर
मी दुसरासकरता प्रेषित नही पण तुमनाकरता तर शे; कारण तुमनी प्रभुमा
एकता हाईच मना प्रेषितपणानं प्रमाण शे. 3 मनी चौकशी करनारासले मनं
हाईच उत्तर शे. 4 आमले कष्ट करीसन खावापेवाणा अधिकार नही का?
5 दुसरा प्रेषित, प्रभुना भाऊ अनं केफा यानाप्रमाणतीन आमले बी ईश्वासु
बहिणले पत्नी करीसन सोबत लई जावाना हक्क नही काय? 6 मी अनं
बर्णबाचं आम्हीनच कामधंदा करीसन खावानं का? 7 आपला पैसा खर्च

करीसन सैन्यमा सेवा करस, असा कोण शे? द्राक्षमया लाईन त्यानं फळ खास
नही अस कोण शे? असा कोण शे, जो मेंढरं पाळस अनं त्यासनं दुध पेस नही?
8 मी माणुसना रितप्रमाणे हाई बोलस का? नियमशास्त्र बी अस नही सांगस का?
9 मोशेना नियमशास्त्रमा अस लिखेल शे की, "बैल मळणी करस तवय त्याले
त्यानं तोंड नही बांधाणं" काय देवले फक्त बैलसनीच चिंता शे का? 10
का तो सर्वकाही आपलाकरताच सांगस; हा, आमनाकरताच लिखेल व्हतं;
असा अर्थतीन की जो नांगरस त्यानी आशा धरीन नांगराणं, अनी जो कापणी
करस त्यानी ती, त्यामातीन वाटा भेटी ह्या आशातीन कराले पाहिजे. 11
आम्हीन तुमनाकरता अध्यात्मिक वस्तुसनी पेरणी करेल शे, तर आम्हीन
तुमना जगीक वस्तुसनी कापणी करी तर त्यानामा काय मोठी गोष्ट शे? 12
जर तुमनावर दुसरा लोक अधिकार गाजाडतस तर काय तुमनावर आमना
अजुन अधिकार नही? तरी बी आम्हीन ह्या अधिकारना वापर नही करा, पण
ख्रिस्तना सुवार्ताले काही अडचण येवाले नको म्हणीन आम्हीन सर्वकाही
सहन करतस. 13 मंदिरमा सेवा करनारा मंदिरमाधल खातस अनी वेदीजोडे
सेवा करनारा वेदीवर जे अर्पण करेल शे त्याना भागीदार व्हतस हाई तुमले
माहीत नही का? 14 याप्रमाणे देवनी आज्ञा करेल शे की, ज्या सुवार्ता सांगतस
त्यासनी सुवार्तावर आपलं जिवन जगानं. 15 मी यातीन कोणताच अधिकारना
वापर करेल नही अनं यानाप्रमानं माले भेटाले पाहिजे म्हणीसन मी हाई लिखं
नही कारण हाऊ स्वाभिमान कोणी व्यर्थ करी यानांपेक्षा मी मरी जायेल हाई
बरं. 16 जर मी सुवार्ता सांगस तर माले गर्व करानं कारण नही; ती सांगानं माले
आज्ञा प्राप्त शे, मी सुवार्ता सांगस नही तर मना धिक्कार असो. 17 मी हाई मना
ईच्छातीन करस तर माले वेतन मिळी, अनी मी कर्तव्य म्हणीसन करस,
कारण माले देवनी कारभार सोपेल शे. 18 तर मंग मनं वेतन काय? हाईच की
मी सुवार्ता फुकट सांगाले पाहिजे अनी सुवार्ताबइल जो मना अधिकार शे तो
मी पुरा वापराले नको. 19 मी सर्वासपाईन मोकळा व्हतु तरी जास्त लोकसले
देवना राज्यमा आनाकरता मी स्वतःले दुसरासना दास बनाडी लेयल शे. 20
यहूदी लोक मिळावाकरता मी यहूदी लोकसले यहूदी लोकसमायक व्हयनु;
मोशेना नियमशास्त्रले अधीन नव्हतु तरी नियमशास्त्र अधीन असा व्हयनु. 21
ज्यासले नियमशास्त्र नही असा गैरयहूदीसले मिळाडाकरता असासले मी
नियमशास्त्र नही असा व्हयेल शे तरी देवना नियमशास्त्र बाहेर व्हतु असा
व्हयनु नही, मी ख्रिस्तना नियममा व्हतु 22 दुर्बळ लोकसले मिळावाकरता मी
दुर्बळसले दुर्बळ व्हयनु. मी सर्वासकरता सर्वकाही व्हयनु, याकरता की, कश
तरी बराच लोकसनं तारण कराले पाहिजे. 23 मी सर्वकाही सुवार्ताकरता
करस, याकरता की मी दुसरासंगे तिना भाग व्हवाले पाहिजे. 24 शर्यतमा
पयणारा सर्वाच पयतस, पण एकलेच बक्षीस मिळस हाई तुमले माहीत नही
का? तुमले ते मिळी अस पळा. 25 स्पर्धाकरता मेहनत करनारा प्रत्येक माणुस
सर्वा गोष्टीसमा संयमन करस. त्या नाशवंत बक्षीस मिळाडाकरता करतस, पण
आपण अविनाशी बक्षीस मिळडाकरता करतस. 26 मी पण तसाच पयस,
म्हणजे अनिश्चीतपणातीन मी धावत नही. तशी कुस्तीपण करस, म्हणजे
वारावर मी बुक्क्या मारस नही. 27 तवय मी आपला शरिरले पकडीसन दास
करसु, अनं मी असं कर नही मी दुसऱ्यासना घोषणा करेल वर मी अपात्र
ठरसु.

10 भाऊसवन, आपला सर्वाच पुर्वज ढगखाल व्हतात, अनी समुद्रमातीन
त्या पार गयात; हाई गोष्टबइल तुम्हीन अजाण र्‍हावाले पाहिजे अशी
मनी ईच्छा नही 2 ढग अनी समुद्र यासनाघाई मोशेमा त्या सर्वासना बाप्तिस्मा
व्हईना. 3 सर्वासनी, एकच अध्यात्मिक जेवण करं; 4 अनी सर्वासनी एकच
अध्यात्मिक पाणी पिधं, कारण त्या आपलासंगे चालणारा खडकमातीन पि
राहींतात; तो खडक ख्रिस्त व्हता. 5 तरी त्यासनातीन बराच लोकसबइल
देव प्रसन्न नव्हता; यामुये त्यासना शरिरना जंगलमा नाश व्हयना. 6 ह्या
गोष्टी आमनाकरता दृष्टांत असा व्हयनात, की आम्हीन बी वाईट गोष्टीसना
लोभ धराले नको, जशा त्यासनी धरेल व्हता. 7 त्यासनापैकी कितला
मुर्तिपुजक व्हतात तस होऊ नका; "लोके खावाले पेवाले बसनात, नंतर
खेळाले ऊठनात," अस शास्त्रमा लिखेल शे. 8 अनी आपण व्यभिचार
कराले नको; जशा त्यासनापैकी बराच जणसनी करा अनं एक दिनमा त्या
तेवीस हजार मरी पडनात. 9 अनी आपण प्रभुनी परिक्षा कराले नको, जशी
त्यासनापैकी बराच जणसनी करी अनी त्यासना सापसकडतीन नाश व्हयना.
10 तुम्हीन कुरकुर करू नका, जशी त्यासनापैकी बराच जणसनी करी अनी
नाश करनारासकडतीन त्यासना नाश व्हयना. 11 ह्या गोष्टी त्यासनाकरता
दृष्टांत मायक व्हयन्यात; अनी ह्या आपले चेतावणी करता लिखाई गयात
ज्यानावर या युगना शेवट येल शे. (aiōn g165) 12 यामुये आपण उभा शेतस
अस ज्यासले वाटस त्यासनी पडाले नको म्हणीन संभाळा. 13 तुम्हीन असा
परिक्षामा नही पडनात जी मनुष्यना शक्तीना बाहेर; अनी देव ईश्वासपात्र शे,
तो तुमनी परिक्षा तुमना शक्तीना पलीकडे व्हवु देवाव नही, तर परिक्षासंगे
तिनामातीन निंघाना उपाय बी करी, अस की, तुम्हीन ती सहन कराले समर्थ
व्हवाले पाहिजे. 14 यामुये मना प्रिय भाऊसवन तुम्हीन मुर्तिपुजापाईन दुर रहा.
15 तुमले समजदार समजीसन मी तुमनासंगे बोलस; मी काय बोलस त्याना
तुम्हीनच ईचार करा. 16 जो ख्रिस्तना रक्ताना प्याला आपण प्रभुभोजनमा
वापरतस अनी ज्यानाबइल परमेश्वरले धन्यवाद करतस अनी जवय आम्हीन
तो पितस तवय त्याना रक्तमा सहभागीता करतस अनं जवय आपण भाकर
मोडीन खातस तवय ख्रिस्तना शरिरमा सहभागीता करतस. 17 आपण बराच
राहीन एक भाकर, एक शरीर असा शेतस; आपण सर्व त्या एक भाकरना भाग
शेतस. 18 इस्राएली लोकसकडे दखा; बळी खाणारा परमेश्वरना अर्पणसना
भागीदार नही शेतस का? 19 मनं सांगानं तात्पर्य काय शे? मुर्तिसमोर बली
चढायेल वस्तु काहीतरी शे? की, मुर्ति काहीतरी शे? 20 नही! पण मी हाई
सांगस की, ज्या लोकसले देव माहित नही त्या लोके जी बळी चढावतस, ती
देवले नही तर भुतसले चढावतस; अनी तुम्हीन भूतसना सहभागी व्हवाले
पाहिजे अशी मनी ईच्छा नही. 21 तुम्हीन प्रभुना प्याला अनं अनी भूतसना
प्याला दोन्हीसमातीन नही पिऊ शकतस; तुम्हीन प्रभुना मेज अनी भूतसना
मेज दोन्हीसना सहभागी नही बनु शकतस. 22 काय आम्हीन देवले राग आनी
देवाना प्रयत्न करी राहिनुत का? काय आपण त्यानापेक्षा बलवान शेतस? 23
काही लोके म्हणतस, "सर्व गोष्टी करानी सुट शे," तरी सर्व गोष्टी हितकारक

शे अस नही. अनं दुसरा म्हणतस, “सर्व गोष्टी करानी सुट शे,” तरी सर्व गोष्टी उन्नती करतस अस नही. 24 कोणी आपलच हित दखु नका तर दुसरासना हितनी बी चिंता करा. 25 जे खाटिक बजारमा विकामा येस ते मनमा शंका नही धरता मनोवृत्तीतिन प्रश्न नही ईचारता खा. 26 कारण शास्त्रलेख म्हणस, “पृथ्वी अनं तिनावर जे काही भरेल शे ते प्रभुनं शे.” 27 ईश्वास ठेवतस नही असा कोणी तुमले जेवाले बलावं अनी तुमनी जावानी ईच्छा नही तर जे काही तुमले वाढतीन त्यानी ईचारपुस नही करता खाई लेवानं म्हणजे तुमनं मन तुमले खावाव नही. 28 पण जर कोणी तुमले सांगं, “हाई तर मुर्तिले चढायेल वस्तु शे” तर त्या सांगनारामुये अनी तुनी शंकामुये ते खाऊ नका म्हणजे तुनं मन तुले खावाऊ नही. 29 शंका हाई तुना मनमा नही, तर त्यासना मनमा शे. “काही लोक म्हणतीन, मना स्वतंत्रना न्यायनिवाड दुसराना मनतीन का बरं व्हवाले पाहिजे?” 30 मी जर धन्यवाद दिसन खास तर ज्याबद्दल मी देवले धन्यवाद देस त्यानाबद्दल मनी निंदा का बर व्हवाले पाहिजे. 31 यामुये तुम्हीन जे खातस पितस किंवा जे काही करतस ते सर्व देवना गौरवकरता करा. 32 यहूदी अनी गैरयहूदी लोकसले किंवा देवनी मंडळीले तुम्हीन आडफाटा लयनारा व्हवु नका; 33 ज्याप्रकारे मी बी सर्वा गोष्टीसमा सर्व मनुष्यसले प्रसन्न करस अनी आपला हितनी नही पण बराच जणसना हितनी चिंता करस की त्यासनं तारण व्हवाले पाहिजे.

11 जश मी ख्रिस्तनं अनुकरण करस तस तुम्हीन ख्रिस्तनं अनुकरण करा.

2 तुम्हीन सर्व गोष्टीसमा मनी आठवण करतस, अनी जे शिक्षण मी तुमले देयल शे, ते तुम्हीन जशना तस दृढपणे पाळतस. म्हणीन मी तुमनी वाहवाह करस. 3 प्रत्येक माणुसनं डोकं ख्रिस्त शे, अनी ख्रिस्तनं डोकं देव शे, हाई तुमले समजाले पाहिजे अशी मनी ईच्छा शे. 4 जो माणुस आपलं डोकं झाकिण प्रार्थना करस किंवा देवकडतीन संदेश देस तो आपला डोकाना अपमान करस; 5 तसच जी बाई डोकं नही झाकता प्रार्थना करस किंवा देवकडतीन संदेश देस ती आपला डोकाना अपमान करस; कारण ती टकली करेल बाई सारखीच शे. 6 बाई जर आपलं डोकं झाकत नही तर स्वतःना केस कापाले पाहिजेत, पण जर केस कापणं की टकली करानं बाईले लाजडणारी गोष्ट शे तर तिनी आपलं डोकं झाकलं पाहिजे. 7 माणुस देवनी प्रतिमा अनं वैभव शे, म्हणीन त्यानी डोकं झाकाणं योग्य नही; बाई तर माणुसनं गौरव शे; 8 माणुस बाईपाईन व्हयेल नही तर बाई माणुसपाईन व्हयेल शे; 9 अनी बाई माणुसकरता बनाडेल नही माणुस बाईकरता बनाडेल शे; 10 यामुये अनी देवदूतसमुये बाईनी आपला अधिकारना चिन्ह आपला मस्तकवर ठेवानं हाई योग्य शे. 11 तरी देवमा माणुस बाईपाईन येगळा नही, बाई माणुसपाईन येगळा नही. 12 कारण जशी बाई माणुसपाईन, तसं माणुस बाईपाईन जन्म लेस; अनी सर्वकाही देवापाईन शे. 13 तुम्हीन एकमेकसमा ईचार करीसन दखा; डोकं नही झाकता देवनी प्रार्थना करनं बाईले शोभस का? 14 लांब केस ठेवणं माणुसकरता लाज वाटानी गोष्ट शे अस निसर्ग पण तुमले सांगस नही का? 15 बाईना लांब केस तिनी शोभा शे; कारण केस तिले झाकाकरता देयल शेतस. 16 पण जर कोणी वाद करनारा दिसना, तर आपलामा अनी देवनी मंडळ्यासमा तशी रित नही. 17 अशी आज्ञा दिधी की, तुम्हीन देवनी भक्ती कराले एकत्र व्हतस तवय तुमनं चांगलं नही व्हस तर वाईट व्हस, म्हणीन मी तुमनी वाहवाह करस नही. 18 पहिले हाई की, तुमनी मंडळी एकत्र जमस तवय तुमनामा फुट ऱ्हास, अस मी ऐकस; अनं ते काही प्रमाणमा खरं मानस. 19 तुमना पक्षभेद व्हईच, ज्यामुये की तुमनामा ज्या खरा शेतस त्या प्रकट व्हतीन. 20 यामुये जवय तुम्हीन एकत्र जमतस तवय प्रभुभोजन करनं शक्य नही व्हस. 21 कारण भोजन करानी येळले प्रत्येकजन आपलं घरनं जेवण दुसराना पहिले खाई लेस, एक भूक्या ऱ्हास तर, एक पीसन मस्त व्हस. 22 तुमले खावाले पेवाले घर नही शेतस का? किंवा तुम्हीन देवना मंडळीले धिक्कारीसन ज्यासनाजोडे काही नही त्यासले लाजडतस का? मी तुमले काय सांगु? यानाबद्दल मी तुमनी वाहवाह कराले पाहिजे का? मी तुमनी वाहवाह करत नही. 23 कारण जे माले प्रभुपाईन मिळेल शे, तेच मी तुमले सांगेल शे, ज्या रातले प्रभु येशुले धरी दिधं, त्या रातले त्यानी भाकर लिधी. 24 देवना उपकार मानीन ती मोडीसन सांगं, तुमनाकरता जे मनं शरीर ते हाई शे, मना आठवणकरता हाई करा. 25 मंग जेवण व्हवानंतर प्याला लिसन त्यानी तसच करं, अनी सांगं, हाऊ प्याला मना रंगतमा नवा करार शे; जितलांदाव तुम्हीन हाऊ पितस तितलांदाव मना आठवणकरता हाई करा. 26 कारण जितलांदाव तुम्हीन हाई भाकर खातस, अनं हाऊ प्याला पितस तितलांदाव तुम्हीन प्रभुना मरणनी तो येईपर्यंत घोषणा करतस. 27 जो कोणी अयोग्य प्रकारतीन ती भाकर खास, अनं हाऊ प्याला पि, तो प्रभुनं शरीर अनं रक्त यानाबद्दल दोषी व्हई 28 यामुये मनुष्यनी स्वतःनी परिक्षा कराले पाहिजे अनी मंग त्या भाकरमातीन खावाणं अनं त्या प्यालामातीन पेवाणं. 29 त्या प्रभुना शरिरले न वळखता जो खास अनं पेस तो खावापुरता अनं पेवापुरता स्वतःवर दंड आणस. 30 यामुये तुमना जोडे बराच जण दुर्बळ अनं आजारी शेतस, अनी बराच झोपेल शेतस. 31 जर आपण आपला न्यायनिवाडा करतस तर आपलावर दंड येता नही. 32 न्यायामुये आपलावर दंड येल शे त्यामुये आपलाले प्रभुकडतीन शिक्षा व्हई राहिनी शे, यानाकरता की जगनासंगे आपलाले दंडाज्ञा व्हवाले नको. 33 यामुये भाऊसवन, तुम्हीन खावाले पेवाले एकत्र मिळतस तवय एकमेकसनी वाट दखा. 34 कोणी भूका राही तर त्यानी घर खावाणं, यानाकरता की तुमनं एकत्र मिळणं शिक्षाकरता व्हवाले नको. बाकीना गोष्टीसनी व्यवस्था मी येवावर दखसु.

12 भाऊसवन, तुम्हीन पवित्र दानसबद्दल अजाण ऱ्हावाले पाहिजे अशी मनी ईच्छा नही. 2 तुम्हीन गैरयहूदी व्हतात तवय जश जश वळण तुमले भेटणं तसतस तुम्हीन त्या मुक्या मुर्तिकडे बहकत गयात हाई तुमले माहीत शे. 3 यामुये मी तुमले सांगस की, देवना आत्मातीन बोलणारा कोणाताबी माणुस येशु शापित शे अस म्हणस नही; अनी पवित्र आत्मातीन बोलाशिवाय कोणले बी येशु हाऊ प्रभु शे अस म्हणता येस नही. 4 कृपादानना येगयेगळा प्रकार शेतस, तरी दान देणारा पवित्र आत्मा एकच शे; 5 सेवा कराणा येगयेगळा प्रकार शेतस तरी प्रभु एकच; 6 अनी काम कराना येगयेगळा प्रकार शेतस, तरी परमेश्वर एकच शे; तो प्रत्येकले प्रभावशाली बनाडस. 7 तरी पवित्र आत्मानं प्रकटीकरण प्रत्येकले उपयोग व्हवाकरता मिळस.

8 एकले आत्मातीन बुध्दीनं वचन अनी दुसराले त्याच आत्मातीन ज्ञाननं
देवामा येस. 9 एकले त्याच आत्मामा ईश्वास; एकले त्याच आत्मामा बरं
करानं कृपादान देवामा येस. 10 एकले सेवकडतीन अद्भुत कार्य करानी
शक्ती; एकले देवना संदेश देवानी शक्ती; एकले देवना पवित्र आत्माना
दानसले वळखाणी शक्ती; एकले अनोळखी भाषा बोलानी शक्ती; अनं एकले
अनोळखी भाषासना अर्थ सांगानी शक्ती मिळस; 11 तरी हाई सर्व कामे तोच
एक देवना आत्मा करस, तो त्याना ईच्छाप्रमाणे एकएकले ती वाटी देस. 12
जश शरीर एक राहीन त्याले अवयव बराच राहतस अनी त्या शरिरना अवयव
बराच राहीन सर्व मिळीन एक शरीर बनस, तसा ख्रिस्तनं शरीर बी शे. 13
कारण आपण यहूदी राहुत किंवा गैरयहूदी राहुत, दास राहुत किंवा स्वतंत्र
राहुत, आपले सर्वासले एक आत्म्यामा, एक शरीर व्हवाकरता बाप्तिस्मा
मिळेल शे, अनी आपण सर्व एकच आत्माघाई एकत्र व्हयेल शेतस. 14
कारण शरीर एक अवयव नही तर बराच अवयवनं शे. 15 जर पाय सांगी, मी
हात नही, तर त्यावरतीन तो शरिरना भाग नही अस व्हस नही. 16 जर
कान सांगी, मी डोया नही म्हणीन मी शरिरना भाग नही, तर त्यावरतीन तो
शरिरना नही अस व्हस नही. 17 जर पुरं शरीर डोयाच राहत, तर ऐकणं कोठे
राहत? अनी जर पुरा शारीरतिन ऐकणंच राहत तर वास लेवानं कोठे राहत.
18 पण देवनी त्याना ईच्छाप्रमाणे सर्व भागसले एक एक करीसन शरिरमा
ठेव. 19 त्या सर्व अवयव मिळीन एक राहतात तर शरीर कोठे राहतं. 20
तर मंग अवयव बराच राहीन शरीर एक शे. 21 डोयाले हातले म्हणता येस
नही की, माले तुनी गरज नही, मस्तकले पायले म्हणता येस नही की माले
तुनी गरज नही. 22 इतलंच नही तर शरिरना ज्या अवयव विशेष कमजोर
वाटतस, त्यासनी गरज शे; 23 शरिरना ज्या भाग आपण कमी दखाडु नही
शेकतस त्यासनावर आपण चांगलच पांघरून टाकीसन विशेष मान देतस,
अनी कुरूप आंगले सुंदरता मिळस; 24 आपला सुंदर आंगले अशी गरज
नही; ज्या कमी शेतस त्यासे विशेष मान भेटाले पाहिजे असा पध्दतीन
देवनी शरीर जोडले शे. 25 यानाकरता की शरिरमा फुट ऱ्हावाले नको, तर
अवयवसनी एकमेकसनी सारखी काळजी लेवाले पाहिजे. 26 एक अवयव
दुःखी व्हयना तर त्यानासंगे सर्व अवयव दुःखी व्हतस; एक अवयवनी वाहवा
व्हयनी तर त्यानाबरोबर सर्व अवयव आनंदीत व्हतस. 27 तुम्हीन ख्रिस्तनं
शरीर शेतस, प्रत्येकजण आपआपला कामप्रमाणे त्याना अवयव शेतस. 28
तसे देवनी मंडळीत कितलातरी जणसले नेमले शे; पहिला प्रेषित, दुसरा संदेष्टे,
तिसरा शिक्षक शिवाय अद्भुत कार्य करनारा, आरोग्य देवाकरता कृपादान
मिळेल, मदत करनारा, व्यवस्था करनारा, अनोळखी भाषा बोलणारा. 29
सर्वाच प्रेषित शेतस का? सर्वाच संदेष्टा शेतस का? सर्वाच अद्भुत कार्य करनारा
शेतस का? 30 सर्वासले बरा कराना कृपादान शेतस का? सर्वाच भिन्नभिन्न
भाषा बोलतस का? भाषासना अर्थ सर्वच सांगतस का? 31 श्रेष्ठ कृपादानसनी
प्रबळ ईच्छा धरा; पण त्यानाशिवाय एक सर्वोकृष्ट रस्ता मी तुमले दखाडसु.

13 जर मी मनुष्यना अनं देवदूतसना भाषा बोलनु, पण मना आंगी प्रेम नही
राहीनं तर मी वाजणारी थाळी अनं झणझणारी झांज असा शे. 2 माले
संदेश देवानं दान राहिनं अनी सर्व गुप्त गोष्टी अनं सर्व ज्ञान मनाकडे राहिनं
अनी कदाचित मनाकडे डोंगर सरकावाना ईश्वास राहिना, पण मनामा प्रेम
नही राहिनं तर मी काहीच नही शे. 3 मी मनं सर्व संपत्ती गरीबसमा दान
कराकरता दिधी, मनं शरीर जाळाकरता दिधं, अनी मना आंगे प्रेम नही राहीनं
तर माले काहीच फायदा. 4 प्रेम सहनशील शे, दयाळु शे; प्रेम हेवा करस
नही; प्रेम फुशारकी मारस, फुगत नही. 5 चुकीना व्यवहार करस नही, स्वार्थ
दखस नही, चिडत नही, वाईट गोष्टीसना माहीती ठेवत नही. 6 अनितीमा
आनंद मानतस नही, तर सत्यमा आनंद मानतस, सर्व गोष्टीसमा धीर ठेवतस.
7 सर्वकाही सहन करस, सर्व गोष्टीसवर ईश्वास ठेवस, सर्वासनी आशा करस.
8 प्रेम कधीच संपस नही; संदेश राहतीन तर ते समाप्त व्हतीन, अनोळखी
भाषा राहिन्यात तरी त्या समाप्त व्हतीन; अनी विघा राहीनी तरी ती संपी. 9
आपलाले थोडसच कळस, अनी देवकडतीन संदेश थोडासाच देता येस.
10 पण पुर्णपणा ई तवय अपुर्णपणा नष्ट व्हई जाई. 11 मी पोऱ्या व्हतु तवय
पोऱ्यानामायक बोलु, पोऱ्यासारखी मनी बुध्दी व्हती, अनी पोऱ्यानामायक
मना ईचार व्हतात; आते मोठं व्हवानंतर मी धाकलपणन्या गोष्टी सोडी देयल
शेतस. 12 आते आमले आरसामा अस्पष्ट दिसस; पण नंतर समोरा समोर
दखुत; हाई येळले मनं ज्ञान अपुर्ण शे, पण नंतर पुर्णपणे मी वळखसु, जश
देवकडतीन पुर्णपणे माले वळखमा येल शे. 13 आपलाकडे ईश्वास, आशा,
प्रेम ह्या तिन्ही शेतस; पण त्यामा प्रेम श्रेष्ठ शे.

14 प्रेमनं अनुकरण कराना प्रयत्न करा; तरी अध्यात्मिक दानसनी अनी
देवकडतीन येणारा संदेश देता येवाले पाहिजे यानी मनपाईन ईच्छा
धरा. 2 कारण भाषा बोलणारा माणससंगे नही तर देवसंगे बोलस, ते माणुसले
समजस नही; तो आत्माघाई गुप्त गोष्टी बोलस, 3 देवकडतीन येणारा संदेश
देणारा संदेष्टा हाऊ माणुसले प्रगती, बोध अनं सांत्वन व्हवासारख बोलस.
4 अनोळखी भाषा बोलणारा स्वतःनी प्रगती करस; संदेष्टा मंडळीनी प्रगती
करस. 5 तुम्हीन अनोळखी भाषा बोलाले पाहिजे हाई माले बर वाटस, तरी
विशेषकरीन; तुमले देवकडतीन येणारा संदेश देता येवाला पाहिजे अशी मनी
ईच्छा शे; कारण; मंडळीना वाढकरता अर्थ नही सांगता जो अनोळखी भाषा
बोलस त्यानापेक्षा देवकडतीन येणारा संदेश देणारा संदेष्टा श्रेष्ठ शे. 6 म्हणीन
भाऊ अनं बहिणीसवन, मी तुमनाकडे ईसन अनोळखी भाषा बोलसु, तर
मनाकडतीन तुमले काय फायदा? अनी प्रकटीकरणतीन, विघातीन, संदेशतीन
किंवा शिक्षणतीन तुमनासंगे बोलावं नही, 7 पावा, विणा, असा आवाज
करनारा 8 तसच तुतारी स्पष्ट आवाज काढाव नही तर लढाईले जावानी तयारी
कोण करी? 9 त्याप्रमाणे तुम्हीन बी एक आवाजतीन स्पष्ट भाषण नही कर तर
जे बोलतस ते कश समजी? तुम्हीन वारासंगे बोलणारा असा व्हशात. 10
जगमा भाषामा बराच प्रकार असतीन, तरी एक बी बिना अर्थनी नही. 11 जर
माले कोणतीच भाषाना अर्थ नही माहीत तर मी बोलणारासकरता अनोळखी शे
अनी बोलणारा मनाकरता अनोळखी शे. 12 तर ज्या तुम्हीन पवित्र आत्माना
दानसबइल उतावळा शेतस त्या तुम्हीन, मंडळीना प्रगती करता त्या दान
जास्त प्रमाणमा भेटाले पाहिजे म्हणीन प्रयत्न करा. 13 अनोळखी बोलणाराले
त्याले अर्थ सांगता येवाले पाहिजे म्हणीन पवित्र आत्माकडे प्रार्थना करा. 14

कारण जर मी अनोळखीमा प्रार्थना करस, तर मना आत्मा प्रार्थना करस,
पण मनी बुध्दीना कोणले उपयोग व्हत नही. 15 तर मंग काय? मी प्रार्थना
आत्माना सामर्थ्यतीन करसु अनं बुध्दीना सामर्थ्यतीन बी करसु; मी स्तोत्रगान
आत्माना सामर्थ्यतीन म्हणसु, अनं बुध्दीना सामर्थ्यतीन बी म्हणसु. 16 तु फक्त
आत्मातीन धन्यवाद करा, तर जो अनपड लोकसपैकी शे तो देवना आभारले,
आमेन, बोलीन तुमनासंगे सहमत कसा काय राहतीन? 17 तुनं देवनं आभार
चांगलं व्हई तरी त्यानाघाई दुसरानी वाढ व्हस नही. 18 तुमना सर्वासपेक्षा मी
जास्त अनोळखी भाषा बोलस, म्हणीन मी देवना आभार मानस. 19 तरी बी
अनोळखी भाषामा दहा हजार शब्द बोलापेक्षा मी दुसरासले शिकाडाकरता
पाच शब्द स्वतः समजीउमजी बोलानं हाई माले आवडस. 20 भाऊसवन अनी
बहिणीसवन, दुष्टपणमा बालबुध्दीना मायक व्हा; अनी समजुतदारपणबइल
मोठं अस व्हा. 21 नियमशास्त्रमा लिखेल शे की, दुसऱ्या भाषा बोलणारा
लोकसकडतीन अनं परका माणससना ओठतीन मी या लोकससंगे बोलसु;
तरी बी त्या मनं नही ऐकावुत, अस परमेश्वर म्हणस. 22 यामुये ईश्वास
ठेवणारासपैकी नही तर ईश्वास नही ठेवणारासपैकी अनोळखी भाषा ह्या
चिन्हसकरता शेतस; संदेश हाऊ ईश्वास नही ठेवणारासकरता नही तर ईश्वास
ठेवणारासकरता शे. 23 जर सर्वा मंडळ्या एकत्र जमण्यात, अनी सर्व येगळ्या
भाषासमा बोलाले लागणात, अनी अनपड किंवा ईश्वास नही ठेवणारा लोके
मझार वनात, तर तुम्हीन येडा शेतस, अस त्या सांगाऊ नहीत का? 24 पण
जर सर्वाच जण देवकडतीन संदेश देवाले लागणात तर, कोणी ईश्वास नही
ठेवणारा किंवा बाहेरना माणुस मझार वना तर तुम्हीन जे काही बोलशात
त्यामुये त्याना पाप बइल त्याले खात्री व्हई, अनी त्याले समजी की त्याले
पक्षतापनी गरज शे. 25 त्याना अंतःकरणमाधल्या गुप्त गोष्टी प्रकट व्हतीन,
तवय तो उपडा पडीन देवनी आराधना करी अनी मानी ली की, "खरच देव
तुमनामा शे!" 26 भाऊसवन अनी बहिणीसवन, तर मंग काय? तुम्हीन एकत्र
जमतस, तवय तुमनामा कोणाजोडे भक्तीगीत, कोणाजोडे शिक्षण, कोणाजोडे
देवकडतीन प्रकटीकरण, कोणाजोडे भाषा, कोणाजोडे तिनी व्याख्या अस
र्‍हावाले पाहिजे; हाई सर्वकाही मंडळीना प्रगती करता र्‍हावाले पाहिजे.
27 जर कोणी अनोळखी भाषामा पवित्र आत्मातीन बोलस तर दोन किंवा
जास्तीत जास्त तिन जणसनी क्रमतीन बोलाले पाहिजे, अनी एकनी अर्थ
सांगाले पाहिजे; 28 पण अर्थ सांगणारा नही राहीना तर त्यानी मंडळीमा गप्प
र्‍हावाले पाहिजे; स्वतःसंगे अनं देवसंगे बोलाले पाहिजे. 29 देवना संदेश दोन
किंवा तिन जणसनीच संदेश देवाले पाहिजे, अनी दुसरासनी निर्णय कराले
पाहिजे. 30 तरी बठेल बाकीनासपैकी कोणले जर देवना संदेश प्रकट व्हयना,
तर बोलनारासनी गप्पच र्‍हावानं. 31 सर्वासले शिक्षण मिळी अनं सर्वासले
बोध व्हई अस तुमले सर्वासले एकमांगीन एक संदेश देता ई. 32 परमेश्वर
कडतीन संदेश देनारा संदेष्टासना आत्मा त्याना स्वतःना स्वाधीन राहतस. 33
कारण देव अव्यवस्थाना नही, तर शांतीना शे; तसच तो पवित्र लोकसना
सर्व मंडळीसमा शे. 34 बाईसनी मंडळीना सभामा शांतच र्‍हावाले पाहिजे;
त्यासले बोलनी परवानगी नही; नियमशास्त्र बी सांगस त्यानाप्रमाणे त्यासनी
नियममा र्‍हावानं. 35 त्यासले काही माहीती करी लेवानी ईच्छा राहीनी तर
त्यासनी आपला नवरासले घर ईचारानं; बाईनी मंडळीमा बोलणं हाई योग्य
नही. 36 देवनं वचन तुमनापाईन चालु व्हयनं का? का ते फक्त तुमनाकडे
वनं? 37 जर कोणी स्वतःले संदेष्टा किंवा अध्यात्मिक दान प्राप्त व्हयेल असा
मानस, तर जे मी तुमले लिखेल ती प्रभुनी आज्ञा शे अस त्यानी समजाले
पाहिजे; 38 पण कोणी याले नही मानस तर त्याले बी कोणी मानाले नको. 39
यामुये भाऊसवन अनी बहिणीसवन, भाऊसवन तुम्हीन देवनाकडतीन संदेश
देवानी मनपाईन ईच्छा धरा अनं अनोळखी भाषा बोलानं मना करू नका. 40
सर्वकाही शोभी अस अनं व्यवस्थीत व्हऊ घा.

15 भाऊसवन अनी बहिणीसवन, मी तुमले आठवण करी देस की, जी
सुवार्ता मी तुमले सांगी, जिना तुम्हीन स्विकार करा, जिनामा तुम्हीन
स्थिर शेतस, 2 जिनाघाई तुमले तारण मिळेल शे तीच सुवार्ता मी तुमले सांगस,
ज्या वचननी तुमले हाई सुवार्ता सांगी त्या वचननुसार ती तुम्हीन पक्की धरी
ठेवतस; नही तर तुमना ईश्वास व्यर्थ शे. 3 माले जे सांगता वनं ते मी तुमले
सांगी दिधं, धर्मशास्त्राप्रमाणे हाई भलतीच महत्वपुर्ण गोष्ट शे की, येशु ख्रिस्त
तुमना आमना पापसकरता मरणा. 4 अनं त्याले पुरामा वनं धर्मशास्त्रप्रमाणे
तिसरा दिन ऊठना. 5 अनी तो पेत्रले अनं बारा जणसले दिसना; 6 मंग तो
पाचशेसपेक्षा जास्त ईश्वासु दिसनात; त्यानामातीन बराच आजपावत जिवत
शे, पण काहीजण मरी गयात. 7 त्यानानंतर तो याकोबले, मंग सर्व प्रेषितसले
दिसना; 8 अनी जणु काय दिन भराना पहिलेच जन्मलेला जो मी त्या मला
सर्वासना शेवट दिसना. 9 कारण प्रेषितसमा मी धाकला शे; मी प्रेषित म्हणी
लेवाना बी लायक नही, कारण मी देवनी मंडळीना छळ करा. 10 तरी जो
काही मी शे. तो देवना कृपातीन शे; अनी मनावर त्यानी जी कृपा ती व्यर्थ
व्हयनी नही; कारण त्या सर्वासपेक्षा मी खुप कष्ट करात. त्या मी करात अस
नही, तर मनासंगे राहणारी देवनी कृपानी करात. 11 म्हणीन, जर मी राहो, का
त्या राहोत, आम्हीन अशी च घोषणा करतस, अनी यानावरच तुम्हीन ईश्वास
ठेवा. 12 आते येशु ख्रिस्त मरेल मातीन ऊठेल शे अशी त्यानाबइल घोषणा
व्हई राहीनी, तर मरेलसनं पुनरूत्थान व्हस नही, अस तुमनातीन कित्येक जण
कसं म्हणतस? 13 जर मरेलसनं पुनरूत्थान व्हस नही, तर ख्रिस्त बी ऊठना
नही; 14 अनी ख्रिस्त ऊठना नही तर आमनी घोषणा बी व्यर्थ अनं तुमना
ईश्वास बी व्यर्थ 15 अनी आम्हीन देवबइल खोटी साक्ष अस व्हयनुत; कारण
देवबइल आम्हीन अशी साक्ष दिधी की त्यानी ख्रिस्तले ऊठाडं; पण जर
मरेलसले ऊठाडामा नही येस तर त्यानी त्याले ऊठाडं नही. 16 मरेलसले
ऊठाडामा नही येस तर ख्रिस्तले बी ऊठाडामा नही वनं 17 ख्रिस्त ऊठना नही
तर तुमना ईश्वास निष्फळ शे; तुम्हीन अजुन तुमना पापमा शेतस; 18 मंग तर
त्या बी ज्या ख्रिस्तमा मरणात त्यासना नाश व्हयना. 19 जर आम्हीन फक्त
ह्याच जिवनमा ख्रिस्तमा आशा धरेल शे तर मंग सर्व माणससपेक्षा आपण
लाचार शेतस. 20 तरी बी ख्रिस्त तर मरेलस मातीन ऊठाडेल शे, अनं ज्या
झोपेल शेतस त्यासनामातीन तो पहिलं फळ शे. 21 एक माणुसकडतीन मरण
वनं, म्हणीसन एकच माणुसकडतीन मरेलसनं पुनरूत्थान बी शे. 22 जसं
आदामनी सर्वासवर मरण आनं, तसं ख्रिस्तमा सर्वासले जिवत करामा ई.
23 पण प्रत्येक आपआपला कामप्रमाणे; पहिले ख्रिस्त मरेल मातीन ऊठना;

मंग ख्रिस्तना येवाना येळले ज्या त्यानावर ईश्वास करतीन त्या लोके जिवत
व्हतीन. 24 यानानंतर शेवट व्हई, तवय शासन करनारा सर्व दुष्ट आत्मा,
त्यासना सर्व अधिकार, अनं सामर्थ्य याना नाश ख्रिस्त करी अनी त्यानानंतर
तो देवबापले राज्य सोपी दि. 25 कारण जोपावत ख्रिस्त सर्व शत्रुसले त्याना
पायखाल आनावु नही, तोपावत त्याले राज्य करनंच शे. 26 शेवटना शत्रु जो
मृत्यु तो नष्ट करामा ई. 27 कारण शास्त्र म्हणस "देवनी सर्व वश करीसन येशुना
पायखाल ठेयं;" पण सर्व वश करेल शे अस जवय सांगं तवय, ज्यानी त्याले
सर्व वश करी दिधं, पण त्या सर्वमा तो स्वतः नव्हता. 28 त्याले सर्वकाही वश
व्हयना अस जवय व्हई तवय ज्यानी त्याले सर्व वश करी दिधं त्याले पोऱ्या
बी स्वतः परमेश्वरले वश व्हई; याकरता की परमेश्वर सर्वासवर राज्य करी.
29 अस नही तर मरेलसकरता ज्या बाप्तिस्मा लेतस त्या काय करतीन? जर
मरेलसले ऊठाडामा नही येस तर त्यासनाबद्दल त्या बाप्तिस्मा का बर लेतस?
30 आम्हीन प्रत्येक येळले संकटमा का बर पडतस? 31 भाऊसवन अनी
बहिणीसवन, तुमनाबद्दल जो गर्व माले ख्रिस्त येशु आपला प्रभुमा शे, त्यावरून
मी म्हणस की, मी रोज रोज मरस; 32 इफिस गावमा मी जंगली जनावरसना
मायक लोकससंगे मी लढाई करनु, ती मनुष्यना साधारण हेतुतीन करतु तर
माले काय फायदा? मरेलसले ऊठाडामा येस नही, तर चला आपण खाऊत,
पिऊत, कारण सकाय मरनच शे. 33 फसु नका, खराब संगतमा नीति बिघडस.
34 धार्मिकताबद्दल शुध्दीवर या, अनी पापले सोडा; कारण बराच जणसले
देवबद्दल ज्ञान नही; तुमले लाज वाटाले पाहिजे म्हणीन मी हाई बोलस. 35
आते कोणी सांगी, मरेल कशा ऊठाडाई जातस, अनं त्या कोणता प्रकारना
शरीरतिन येतस? 36 अरे बिनबुध्दीना माणुस, जे तु पेरस ते मरस नही तोपावत
जिवत नही व्हस. 37 अनी तु जे पेरस तर त्याना फक्त दाणा पेरस, पुरं रोपटं
नही, मंग तो गहुना राहो का दुसरा कसाना बी राहो; 38 देव त्याना ईच्छानुसार
त्याले त्यानं शरीर देस; म्हणजे प्रत्येक बीले स्वतःनं योग्य शरीर देस. 39 सर्व
शरीर मायकच नहीत; तर माणुसनं शरीर हाऊ एक प्रकार, प्राणीसनं शरीर हाऊ
एक प्रकार अनं मासासनं शरीर हाऊ एक प्रकार. 40 तसच स्वर्गना शरीर अनं
जगना शरीर शेतस; पण स्वर्गवालासनं तेज एक, अनं जगवालासनं तेज एक.
41 सूर्यनं तेज येगळं; चंद्रनं तेज येगळं; तारासनं तेज येगळं; तारातारासना
तेजमा फरक शे. 42 तसं मरेलसन पुनरूत्थान शे, ते विनाशीपणमा पेराई
जास; अविनाशीपणमा ऊठाडाई जास; 43 अपमानसंगे पुराई जास; गौरवमा
ऊठाडाई जास; अशक्तपणमा पुराई जास, सामर्थ्यमा ऊठाडाई जास; 44
प्राणमय शरिरले असे पुराई जास; अध्यात्मिक शरिरले अस ऊठाडाई जास,
जर प्राणमय शरीर शे, तर आध्यात्मिक शरीर शे. 45 तसाच शास्त्रलेख शे की,
पहिला माणुस आदामले जिवत प्राणी अस बनाडं, शेवटला आदाम जिवन
देणारा आत्मा शे. 46 तरी ज्या अध्यात्मिक त्या पहिला नहीत; शारिरीक त्या
पहिला शेतस, त्यानानंतर ज्या अध्यात्मिक त्या शेतस. 47 पहिला माणुस
आदाम मातीना शे, दुसरा माणुस स्वर्गपाईन शे. 48 तो जशा मातीना व्हता
तसा ज्या मातीना त्या बी शेतस; अनी तो स्वर्ग माधला जशा शे तसच ज्या
स्वर्ग माधला त्या बी शेतस; 49 अनी जो माटिना त्यानं शरीर जसं आपण
धारण करं, तस जो स्वर्ग माधला त्यानं बी रूप धारण करसुत. 50 भाऊ अनं
बहिणीसवन मी अस म्हणस की, मांस अनं रंगत ह्यासले देवना राज्यमा प्रवेश
मिळु शकस नही; अनी विनाशीपणले अविनाशीपणमा प्रवेश मिळु शकस नही
51 मी तुमले एक गुप्त गोष्ट सांगस; आपण सर्वाच मराऊत नही, पण आपण सर्व
बदली जासुत, 52 क्षणमा, शेवटला कर्णाना येळले कर्णा वाजी, मरेल त्या
अविनाशी शरिरमा असा ऊठतीन, अनी आपण बदली जाऊत, कारण हाई जे
विनाशी त्यानी अविनाशीपण परिधान करानं. 53 अनी हाऊ जो मृत शरीर
शे त्यानी अमरत्व परिधान कराले पाहिजे हाई आवश्यक शे. 54 अस जो
शास्त्रलेख पुर्ण व्हई, हाई जो विनाशी त्यानी अविनाशीपण परिधान करा, अनी
हाई जो मर्त्य त्यानी अमरत्व परिधान करा, अस जवय व्हई, "तवय मरणना
नाश व्हईसन; विजय हाऊ पुर्ण व्हयना!" 55 "अरे मरण, तुना जिंकणं कोठे
शे? अरे मरण, तुना नांगा कोठे शेतस?" (Hadēs g86) 56 मरणना नांगा पाप;
अनी पापनं बळ मोशेना नियम शेतस, 57 तरी जो देव आपला प्रभु येशु ख्रिस्त
कडतीन आपलाले जिंकाडस त्यानी स्तुती असो. 58 यामुये मना प्रिय भाऊ
अनी बहिणीसवन, प्रभुमा तुमनं कष्ट व्यर्थ नही, हाई तुमले माहीत शे, म्हणीसन
तुम्हीन स्थिर रहा, टिकी रहा, अनी प्रभुना काममा कायम वाढत जा.

16 देवना लोकसकरता दान गोया कराबद्दल ज्या आज्ञा मी गलतीया
गावमाधल्या मंडळीसले देयल शेतस, त्यासले तुम्हीन बी माना. 2
आठवडाना पहिला दिन तुम्हीन प्रत्येकनी जशा तुमले पैसा भेटणात तसा
तुम्हीन काही पैसा गोया करीसन ठेवा म्हणजे मी येवावर तुमले गोया नही
करनं पडाव. 3 अनं जवय मी येसु तवय ज्यासले तुम्हीन सांगशात त्यासले
पत्र दिसन तुमनं दान यरूशलेमले देवाले धाडी दिसु. 4 जर माले वाटनं माले
जावाले पाहिजे, तर त्या मनासंगे येतीन. 5 पण मी मासेदोनियातीन तुमनाकडे
ईसु, कारण मी मासेदोनीयामातीन जाणार शे, 6 पण कदाचित तुमनाकडे मी
र्‍हासु अनं कदाचित पुरा हिवाळाभर बी र्‍हासु, ज्यामुये की जठे माले जाणं
राही तठे तुम्हीन माले धाडी देशात. 7 कारण आते फक्त तुमले भेटी जावानं
अशी मनी ईच्छा नही; तर प्रभुनी ईच्छा राहीनी तर मी काही दिन तुमना जोडे
र्‍हासु अशी आशा शे. 8 तरी पन्नासावा दिनना सणपावत मी इफिस गावमा
र्‍हासु. 9 कारण मनाकरता तठे प्रभावशाली काम कराना एक मोठा दरवाजा
उघडेल शे, अनी विरोध करनारा बराच शेतस. 10 जर तीमथ्य वना तर
लक्ष राहु घा की, तो तुमनासंगे नही घाबरता र्‍हावाले पाहिजे, कारण तो बी
मनामायक देवनं कामकरी राहीना. 11 यामुये कोणी त्याले तुच्छ मानाले नको,
तर त्यानी मनाकडे येवाले पाहिजे म्हणीन त्याले सुखरूप धाडी घा; कारण मी
त्यानी भाऊससंगे येवानी वाट दखी राहीनु. 12 आपला भाऊ अपुल्लोस
ह्यानी भाऊससंगे तुमनाकडे येवाले पाहिजे म्हणीन मी त्याले प्रोत्साहन दिधं,
पण हाई येळले त्यानी ईच्छा नव्हती; तरी बी येळ भेटावर तो ई. 13 सावध
रहा, ईश्वासमा स्थिर रहा, मर्दमायक वागा; खंबीर रहा. 14 तुमना सर्व
कामे प्रेमतीन व्हवाले पाहिजे. 15 भाऊ अनी बहिणीसवन, तुमले स्तेफनना
घराणानी माहीती शे, ते अखयानं पहिलं फळ शे अनी त्यासनी आपलामा
पवित्र लोकसनी सेवाले वाही देयल शे. 16 मनी तुमले ईनंती शे की, तुम्हीन
असा लोकसले धरी रहा, अनी असा प्रत्येकले जो कोणी ह्या सेवामा मदत
अनं कष्ट करस. 17 स्तेफना, फर्तूनात अनं अखायिक ह्या येवावर माले आनंद

व्हयना; कारण तुम्हीन नव्हतात त्यानी कमी त्यासनी पुर्ण करी. 18 त्यासनी
मना अनं तुमना आत्माले शांतता देयल शे; असासले तुम्हीन मान देवाले
पाहिजे. 19 आशियान्या मंडळ्या तुमले नमस्कार सांगतस, अक्विला अनं
प्रिस्किल्ला अनं त्यासना घरमा ज्या मंडळ्या गोया व्हतस त्या बी तुमले
प्रभुमा मनपाईन नमस्कार सांगतस. 20 सर्व ईश्वासु भाऊसना तुमले नमस्कार
सांगतस, पवित्र अलींगन दिसन एकमेकसले नमस्कार करा. 21 मी पौलनी
स्वतःना हाततीन लिखेल नमस्कार. 22 जर कोणी प्रभुवर प्रिती नही करस तर
त्याले हाय लागो. मारानाथा म्हणजे आमना प्रभु ये! 23 प्रभु येशुनी कृपा
तुमनासंगे राहो. 24 ख्रिस्त येशुमा मनं प्रेम तुमना सर्वाससंगे राहो. आमेन.

2 करिंथ

1 करिंथ आठली देवनी मंडळीले अनी तिनासंगे अखया प्रदेशमातील सर्व
पवित्र लोकसले देवनी ईच्छातीन प्रभु येशुना शिष्य बनेल पौल अनी
आपला बंधु तिमथ्य यासनाकडतीन; 2 देव आपला पिता अनं प्रभु येशु ख्रिस्त
यासनाकडतीन तुमले कृपा अनी शांती असो. 3 आपला परमेश्वर अनी प्रभु
येशु ख्रिस्तना बाप जो देव, दया करनारा देवबाप अनी सर्वासले सांत्वना देणारा
देव, तो धन्यवादित असो. 4 तो आमनावरला सर्व संकटमा आमले दिलासा
देस, त्या मदतमुयेच आमले स्वतः देवकडतीन दिलासा मिळस, त्या मदतमुये
ज्या कोणी, कोणता बी संकटमा शेतस त्यासले मदत कराले आम्हीन समर्थ
व्हवाले पाहिजे, 5 कारण ख्रिस्तनं दुःख जसं आमनाकरता भरपुर व्हस तसं
ख्रिस्तनी मदत बी आमले भरपुर व्हस, 6 आमनावर संकट येस, ते तुमले मदत
अनी तुमना उध्दार व्हवाले पाहिजे म्हणीन येस; आमले दिलासा मिळस ती
यानाकरता की तुमले मदत मिळाले पाहिजे अनी ज्या दुःख आम्हीन सोसतस
ती तुम्हीन धीरतीन सहन करानी. 7 तुमनाबद्दल आमनी आशा भक्कम अशी
शे, कारण आमले माहीत शे की जशा तुम्हीन आमना दुःखमा भागीदार
शेतस, तसच तुम्हीन मदतना बी भागीदार शेतस. 8 भाऊसवन, आशिया
प्रांतमा आमनावर येल संकटबद्दल तुम्हीन अजाण र्‍हावाले पाहिजे अशी
आमनी ईच्छा नही; ते अस की, आम्हीन आमना सहनशक्ती पेक्षा जास्ती
गोष्टीसमा दडपाई गवुत; ईतलं की, आम्हीन जगसुत किंवा जगावुत नही अस
आमले व्हई गयतं. 9 आम्हीन मरणारच शेतस अस आमनं मन आमले सांगी
राहीत; पण आम्हीन स्वतःवर नही तर जो मरेलसले ऊठाडणारा देव शे फक्त
त्यानावरच आशा ठेवाले पाहिजे, यानाकरता हाई व्हयनं, 10 त्यानी आमले
ईतला मोठा प्राणसंकट माईन वाचाडं, अनी तो आते वाचाडी राहीना, तो
आमले यानापुढे बी वाचाडी, अशी त्यानावर आमनी आशा शे. 11 तुम्हीन बी
आमनाकरता प्रार्थना करीसन आमले मदत करा; म्हणजे आमले देवकडतीन
आशिर्वाद भेटी अनं त्यानाबद्दल बराच लोके देवना उपकार मानतीन. 12
आमले अभिमान वाटानं कारण म्हणजे आमना मननी साक्ष हाई शे की, मानवी
ज्ञानतीन नही, तर देवनी कृपा, देवनी देयल पवित्रतातीन अनी सात्विकपणतीन
आम्हीन जगमा अनी विशेष करीसन तुमनासंगे वागनुत. 13 आम्हीन तेच
लिखतस जे तुम्हीन वाचतस अनी समजतस, तरी बी तुम्हीन आमले थोडं
समजतस, मी आशा करस की शेवटी तुम्हीन आमले पुरं समजी लेशात,
यामुये जवय येशु ख्रिस्त परत ई जसं आते तुम्हीन आमनावर गर्व करतस
तसं आम्हीन तुमनावर गर्व करसुत. 15 असा ईश्वास करीसन तुमले दुप्पट
आशिर्वाद मिळाले पहिजे म्हणीसन, मी पहिले तुमनाकडे येवाले पाहिजे, 16
तुमना कडतीन मासेदोनिया जावं अनी नंतर मासेदोनियातीन परत तुमनाकडे
यावं, अनी तुम्हीन माले यहूदीयाकडे धाडी देवानं. 17 तर असा मना बेत
व्हता, तवय मी चंचलपणा करा का? किंवा माले, "हा, हा" म्हणता यावं
अनी "नही, नही" बी म्हणता यावं म्हणीसन जे मी ठरावस ते स्वार्थीपणतीन
ठरावस का? 18 देव ईश्वासु शे, आमनं तुमनासंगे बोलनं, हा, नही, अस
नही शे. 19 कारण देवना पोर्‍या येशु ख्रिस्त ह्याना घोषणा आमनाकडतीन,
म्हणजे मी, सिल्वान अनी तिमथ्य यासनाकडतीन तुमनामा व्हयनी ती "हा"
अनं "नही" अशी व्हयनी नही, तर त्यामा देवनं "हा" हाईच व्हयनं. 20
देवना वचनं कितला बी राहोत, त्यानामा "हा" हाईच शे; यामुये देवनं गौरव
व्हवाले पाहिजे म्हणीसन त्यानाकडतीन "आमेन" हाई बी शे. 21 जो आमना
अभिषेक करीसन तुमले ख्रिस्तमा पक्क करस; तो देव शे. 22 आम्ही त्याना
शेतस अनी आमनावर त्याना शिक्का शे, त्यानी त्याना पवित्र आत्मा आमले
देयल शे. 23 देवले साक्षी ठिसन मी मना जिवनी शप्पथ लेस की! मी करिंथ
आठे येवानं राह् दिधं कारण माले तुमनावर संताप कराना नव्हता. 24 आम्हीन
तुमना ईश्वासवर सत्ता करतस अस नही, तर आम्हीन तुमना आनंदना सोबती
शेतस, तुमनी परिस्थिती शे, ती तुमना ईश्वासतीन शे.

2 मी स्वतः हाऊ निश्चय करेल व्हता की, तुमले दुःख देवाले परत फिरीन
येवानं नही. 2 कारण की जर मी तुमले दुःख देस, तर ज्याले मनापाईन
दुःख व्हस, तर त्यानाशिवाय माले आनंद देणारा कोण शे? 3 मी हाईच तुमले
लिखेल व्हतं, हाई यानाकरता की मी येवावर, ज्यासनाकडतीन माले आनंद
व्हणार शे त्यासकडतीन माले दुःख व्हवाले नको, माले तुमना सर्वासबद्दल
असा भरवसा शे की, मना आनंद तो तुमना सर्वासना आनंद शे. 4 मी भलताच
संकटमा अनी मनस्तापमा व्हतु तवय अश्रु ढाळीसन तुमले लिखेल व्हत;
तुम्हीन दुःखी व्हवाले पाहिजे म्हणीसन नही, तर तुमनावर जे मनं विशेष प्रेम
शे, ते तुम्हीन वळखाले पाहिजे म्हणीसन मी लिखं. 5 कोणी दुःख देयल
व्हई तर त्यानी ते मालेच नही, तर थोडफार तुमले सर्वासले बी देयल शे. मी
हाई बोलानं कारण माले त्यानाबद्दल कडक व्हवानी ईच्छा नही शे. 6 असा
माणुसले बहुमततीन जी शिक्षा दिधी तीच त्याले पुरी शे. 7 त्या माणुसनी
आपला दुःखमा बुडीन र्‍हावाले नको म्हणीसन, उलट तुम्हीन त्याले माफ
करीसन त्याले दिलासा देवाना, हाई चांगलं शे. 8 यामुये मी तुमले ईनंती
करस की, तुम्हीन त्यानावर प्रिती करतस हाई त्याले दखाडा. 9 हाई मी
यानाकरता लिखेल व्हतं की, तुम्हीन सर्व प्रकारतीन आज्ञा पाळणारा शेतस
का नही यानं माले प्रमाण पटाले पाहिजे. 10 तुम्हीन एखादाले कसाबद्दल तरी
माफ करतस त्यानाबद्दल त्याले मी बी माफ करस. कारण मी कसाबद्दल तरी
माफ करेल व्हई तर ज्या कसाबद्दल माफ करं ते तुमनाकरता ख्रिस्तनासमोर
करेल शे, 11 यानाकरता की सैताननं आपलावर डावपेच चालाले नको;
त्याना ईचार आपले समजस नही अस नही. 12 जवय मी ख्रिस्तनी सुवार्ता
सांगाकरता त्रोवासा शहरले वनु, तवय तठे माले काम कराकरता देवना ठायी
दार उघडनं. 13 पण तीत नावना मना भाऊ माले भेटना नही, म्हणीसन मना
जिवले चैन पडनं नही, मंग तठला लोकसना निरोप लिसन मी मासेदोनिया
प्रांतमा निंघी गऊ. 14 जो देव आमले कायम ख्रिस्तमा जयोत्सवतीन लई
जास, अनी सर्व ठिकाणे आमनाकडतीन ख्रिस्तबद्दलना ज्ञानना सुंगध प्रकट
करस. त्यानी स्तुती असो. 15 तारण भेटी राहीनात असा अनी नाश व्हई
राहीनात असा लोकसकरता आम्हीन देवले ख्रिस्तना सुंगध असा शेतस. 16
ज्या हारी जायेल शेतस त्यासले मृत्युना वास अनी ज्यासनं तारण व्हई राहीनं
जिवनदाई गंध शे. हाई काम कराले कोण लायक शे. 17 बराच लोके आपला
फायदाकरता देवना वचनमा भेसळ करीसन ते बिघाडी टाकतस तसा आम्हीन

नही, तर जसं आमले देवनी धाडं. आम्हीन शुध्द मनतीन ख्रिस्तना सेवक या नातातीन बोलणारा शेतस.

3 दखा आम्हीन परत आमनीच वाहवाह कराले लागनुत का? जशी दुसरासले तशी आमले तुमनाकडे किंवा तुमना कडतीन शिफारस पत्र लेवानी गरज शे का? 2 तुम्हीनच आमनं पत्र, आमना मनमा लिखेल, सर्व लोकसले समजेल अनी त्यासनी वाचेल असा शेतस. 3 शाईघाई नही, तर सदा जिवत देवना आत्माघाई लिखेल, दगडी पाटीवर नही, तर मानवी अंतःकरणरूपी पाटीवर लिखेल आमनी सेवामुये व्हयेल तुम्हीन ख्रिस्तनं पत्र शेतस. 4 त्यामुये आम्हीन अस बोलतस कारण ख्रिस्त कडतीन देववर आमले भरोसा शे. 5 आम्हीन कोणती बी गोष्ट स्वतःव्हईसन ठरावा पुरता समर्थ शेतस असा दावा आम्हीन करतस नही, कारण आमनं सामर्थ्य देवकडतीन शे. 6 त्यानीच आमले नवा करारना सेवक व्हवाकरता समर्थ करं; तो लेखी नियम नही शे, तर पवित्र आत्माकडतीन शे; कारण नियम मारी टाकस, आत्मा जिवत करस. 7 मोशेना त्या नियम ज्याना अक्षर दगडसवर कोरेल व्हतात, त्या एवढा तेजस्वी व्हतात की, त्यामुये मोशेना चेहरावरलं तेज संपी गय, तरी बी इस्राएल लोकसले त्याना तोंडाकडे नजर लावता ये नही, 8 तर पवित्र आत्मानी सेवा विशेष करीसन तेजस्वी व्हवाव नही का? 9 कारण जी सेवाना परिणाम दंड आज्ञा ती तेजोमय व्हस, तर जीना परीणाम तारण शे ती विशेष करीसन जास्तच तेजस्वी व्हई, 10 इतलंच नही तर, अति तेजस्वी नविन तेजना तुलनामा जुनं ते संपी राहिनं. 11 नष्ट व्हत जाई राहीनं अस जर तेजमय शे, तर जे टिकावु ते विशेष करीसन तेजस्वी राव्हावं शे. 12 तर मंग आमले अशी आशा शे म्हणीसन आम्हीन बिनधास्त बोलतस. 13 इस्राएल लोकसनी संपनारा गोष्टिसना अंतवर दृष्टी लावाले नको म्हणीसन मोशे आपला तोंडले झाकी ले तसं आम्हीन करतस नही; 14 पण त्यासना मने कठीण व्हयनात, कारण जुना करार वाचामा येस तवय त्यासनं मन झाकेल र्‍हास आजपावत तसच शे, पण जवय एखादा व्यक्ती ख्रिस्तले जोडाई जास तवय तो पडदा उघडाई जास. 15 आजपावत मोशेना ग्रंथ वाचामा येस तवय त्यासनं अंतःकरण झाकेल र्‍हास; 16 पण त्या प्रभुकडे वळनात म्हणजे झाकेल उघडाई जास. 17 प्रभु आत्मा शे; अनी जठे प्रभुना आत्मा शे तठे मोकळीक शे. 18 पण आपला तोंडवर झाकेल नही, आपण सर्वाजन आरसाना मायक प्रभुना वैभवनं प्रतिबिंब पाडी र्‍हाइनुत अनी प्रभु जो आत्मा त्यानाकडतीन, महान तेजतीन, आपलं रूपांतर व्हत र्‍हास तवय आपण त्यानामायक व्हत जातस.

4 देवनी दयामुये, हाई सेवा आमले देवामा येल शे, म्हणीसन आम्हीन हिम्मत सोडतस नही; 2 आम्हीन लाज वाटी असा गुप्त गोष्टी सोडी देयल शेतस, आम्हीन कपटतीन चालतस नही, अनी देवना वचनबद्दल कपट करतस नही, तर सत्य प्रकट करीसन देवसमक्ष आम्हीन स्वतःले प्रत्येक मनुष्यना मनमा चांगला ठरावतस, 3 जर आम्हीन जी सुवार्ता सांगतस ती झाकेल शे तर हाई झाकेल त्यासनाकरता शे ज्यासना नाश व्हई राहीना. 4 त्यासनाबद्दल या युगना राजा सैतान हाऊ ईश्वास नही ठेवनारा लोकसनं मनसले आंधय करेल शे, यानाकरता की देवनी प्रतिमा जो ख्रिस्त त्याना तेजोमय सुवार्ताना प्रकाश त्यासले दिसाले नको. (aiōn g165) 5 आम्हीन आमनं नही, तर ख्रिस्त येशु हाऊ देव अशी त्यानी घोषणा करतस, अनी येशुमुये आम्हीन तुमना दास अशी स्वतः घोषणा करतस. 6 अंधारमाईन उजेड चमकी, अस जो देव बोलना ते, येशु ख्रिस्तना तोंडवरलं देवनं जे तेज शे त्यानं ज्ञान दखावाले पाहिजे म्हणीसन त्यानी आमनं अंतःकरण प्रकाशीत करेल शे. 7 हाई आत्मिक संपत्ती आमनामा शे ज्या आम्हीन मातीना भांडानामायक शेतस, हाई यानाकरता शे की महान सामर्थ्य देवकडतीन व्हस, आमनाकडतीन व्हस नही हाई समजाले पाहिजे. 8 आमनावर चारीमेरतीन संकट वनात, तरी आम्हीन संपनुत नही; घोटाळामा पडनुत तरी निराश व्हयनुत नही; 9 आमना पाठलाग व्हयना तरी बी त्यासनी आमना स्विकार करा; आम्हीन खाल पडनु तरी आमना नाश व्हयना नही. 10 आम्हीन येशुनं मरण कायम आमना शरिरमा लिसन फिरतस कारण येशुनं जिवन आमना शरिरमा प्रकट व्हवाले पाहिजे. 11 कारण आम्हीन जिवन जगी राहिनुत, ते येशुमुये मरणकरता कायमना सोपाई जाई राहीनुत, यानाकरता की येशुनं जिवन बी आमना मरेल शरिरमा प्रकट व्हवाले पाहिजे. 12 आमनामा तर मरणनं कार्य पण तुमनामा तर जिवन आपलं कार्य चालाडस. 13 "मी ईश्वास धरा म्हणीसन बोलनु;" जश शास्त्रलेख म्हणस जो ईश्वासना आत्मा तोच आत्मा आमनामा शे, म्हणीसन आम्हीन ईश्वास धरतस अनी बोलतस बी. 14 हाई आमले माहित शे की ज्यानी प्रभु येशुले ऊठाडं तो येशुसंगे आमले बी ऊठाडी, अनी तुमनासंगे उभं करी. 15 सर्वकाही तुमनाकरता शे, यानाकरता की जी कृपा बराच जणसवर व्हईसन विपुल व्हयनी. ती देवना गौरवकरता धन्यवादमा वाढानं कारण बनाले पाहिजे. 16 यामुये आम्हीन हिम्मत सोडतस नही; आमनं बाहेरनं शरीर मरी जाई राहीनं, तरी अंतर आत्मा दिनदिनमा नवा व्हई राहीना. 17 कारण आमनावर थोडा येळकरता येनारं अनी धाकलं संकट हाई आमनाकरता मोठा प्रमाणमा सार्वकालिक गौरव लई येस; (aiōnios g166) 18 आम्हीन दखावणारी वस्तुकडे नही, तर नही दखावणारी वस्तुकडे ध्यान देतस; कारण दखावणारी वस्तु थोडा येळकरता शे, पण नही दखावणारी वस्तु सार्वकालिक शे. (aiōnios g166)

5 कारण आमले माहीत शे की, आमनं पृथ्वीवरलं मंडपनासारखं घर मोडं तरी, स्वर्गमा देवकडतीन भेटेल एक घर शे; ते हाततीन नही बांधेल, सार्वकालिक अस शे. (aiōnios g166) 2 ह्या घरमा असतांना आम्हीन स्वर्गरूपी कपडा घालानी ईच्छातीन कन्ही राहीनुत. 3 अनी आम्हीन ह्या कपडा घालसुत तवय उघडा सापडावुत नही, 4 जोपावत आम्हीन ह्या संसारना मंडपमा शेतस, तोपावत आम्हीन वझाखाल दाबाईसन कन्ही राहीनुत, कारण आमले जगीक शरीर नही तर स्वर्गीय शरीर पाहिजे याकरता की जे काही मरणनं शे ते जिवनना द्वारा गिळाई जाई, 5 ज्यानी आमले यानाकरता तयार करं तो देव शे, त्यानी आमले बदलामा पवित्र आत्मा देयल शे. 6 यामुये आम्हीन कायम हिम्मत ठेवतस, अनी हाई बी ध्यानमा ठेवतस की जोपावत आम्हीन शरिरमा राहतस जे आमनं जगीक घर शे, तोपावत प्रभुनापाईन दुर शेतस. 7 आम्हीन ईश्वासतीन चालतस जे आम्हीन दखतस त्यानामायक चालतस नही. 8 आम्हीन धैर्य धरतस, अनी शरिरना बाहेरना प्रवासी राहिसन बी प्रभुनासंगे स्वर्गीय घरमा र्‍हावाले आमले अधिक चांगलं वाटस. 9

यामुये आम्हीन पृथ्वीवर राहीनुत किंवा त्यानासंगे राहिनुत तरी त्याले खूश करानी आमनी हौस शे. 10 कारण आपले सर्वांसले ख्रिस्तना न्यायासनना पुढे खरा अर्थतीन प्रकट व्हवाले पाहिजे, यानाकरता की त्यानी प्रत्येकले, त्यानी शरीरतिन करेल गोष्टीसनं फळ मिळाले पाहिजे; मंग त्या चांगल्या राहोत नही तर वाईट राहोत. 11 आम्हीन प्रभुनं मानीसन लोकसले समजुत घालतस; देवले तर आम्हीन प्रकट शेतस; अनी तुमना मनमा बी प्रकट शेतस, अशी आशा आम्हीन धरतस. 12 आम्हीन तुमना जोडे परत आमनी वाहवाह करतस नही, तर तुमले आमनाबद्दल अभिमान करानी येळ येवाले पाहिजेल म्हणीसन अस बोलतस; यानाकरता की जो मनमा नही तर तोंडवर अभिमान बाळगस त्याले तुमले उत्तर देता येवाले पाहिजे. 13 आम्हीन येडा व्हयनुत तर ते देवनाकरता, अनी आम्हीन शुध्दीवर राहीनुत तर ते तुमनाकरता शेतस. 14 ख्रिस्तनं प्रेम आमले आवरी धरस, आम्हीन अस समजतस की एक सर्वांकरता मरना, तर सर्व मरनात. 15 अनी तो सर्वांकरता याकरता मरणा की ज्या जगतस त्यासनी यानापुढे स्वतःकरता नहीतर त्यानाकरता जो मरना अनी परत ऊठना त्यानाकरता जगानं. 16 आत्तेपाईन आम्हीन कोणले मनुष्यना समजनुसार वळखतस नही; अनी जरी आम्हीन ख्रिस्तले मनुष्यना समजनुसार वळखेल व्हतं तरी आते त्याले यानापुढे तसं वळखतस नही. 17 जर कोणी ख्रिस्तमा शे तर तो नवी उत्पत्ति शे; जुनं ते व्हई गयं; दखा, ते नवं व्हयेल शे. 18 हाई सर्व देवपाईन शे; त्यानी तुमले आमले जोडानं काम ख्रिस्तनाद्वारा करं, अनी एकमेकसले जोडानी सेवा आमले दिधी. 19 म्हणजे जगमातील लोकसना पापे त्यासनाकडे नही मोजता, देव ख्रिस्तमा आपलासंगे जगले जोडी राहिंता; अनी त्यानी आमनाकडे लोकसले जोडानं वचन सोपी दिधं. 20 यामुये देव आमना कडतीन बोध करी लेवानामायक आम्हीन ख्रिस्तना बाजुतीन वकिली करतस; देवनासंगे जोडेल तुम्हीन व्हवाले पाहिजे, अशी मनी ख्रिस्तना कडतीन ईनंती करस. 21 ज्याले पाप माहित नव्हतं, त्याले त्यानी तुमना आमनाकरता पाप अस कर; यानाकरता की आपण देवना नितीमान व्हवाले पाहिजेल.

6 आम्हीन देवसंगे सर्व कामं करी राहिनुत; म्हणीसन ईनंती करस की तुम्हीन देवनी कृपाना स्विकार व्यर्थ व्हवु देवाले नको; 2 कारण देव म्हणस; आनंदना येळले मी तुनं ऐकं, अनी उध्दारना दिनले मी तुले मदत करी; दख, आत्तेच "प्रसादनी येळ" दख, आत्तेच "तारणना दिन शे;" 3 आमनी सेवाले दोष लागु नही म्हणीसन आम्हीन कोणताच प्रकारना अडखळणन कारण व्हतस नही; 4 तर सर्व गोष्टीसमा देवना सेवकसनामायक आम्हीन स्वतःले सादर करतस; बरीच सहनशीलतातीन, संकटसमातीन, विपत्तीतीन अनी अडचणीसमातीन; 5 फटकातीन, कैदमातीन, दंगा, कष्ट, जागरन, उपासतीन; 6 शुध्दतातीन, ज्ञानतीन, धीरतीन, ममतातीन, पवित्र आत्माना सामर्थ्यतीन, निष्कपट प्रितीतीन, 7 सत्यना वचनतीन, देवना सामर्थ्यतीन, उजवीडावीकडना न्यायतत्वना हत्यारसनी, 8 गौरवरतीनन अनी अपमानतीन तसच यश अनी अपयशतीन आम्हीन आपली लायकी दखाडतस; आमले फसाडनारा शेतस, अस समजतस तरी बी आम्हीन खरा शेतस. 9 अप्रसिध्द मानेल तरी सुप्रसिध्द; मरेलसनामायक अस मानेल तरी दखा, आम्हीन जिवत शेतस, शिक्षा भोगणारा अस मानेल तरी, मारी टाकेल नही. 10 दुःखमा शेतस तरी सर्वदा आनंद करनारा; गरीब मानेल तरी बराच लोकसले खुला हाततीन देणारा, ज्यानाजोडे काही नही असा मानेल तरी सर्व वस्तुंसंपन्न अशी आम्हीन आमनी लायकी दखाडतस. 11 अहो करिंथकरसवन, तुमनासंगे बोलाकरता आमनं तोंड मोकळ व्हयेल शे. आमनं मन मोठं शे. 12 तुमनाबद्दल आम्हीन आमनं हृदय बंद करं नही, पण तुम्हीनच आमनाकरता आपलं हृदय बंद करेल शे. 13 तुम्हीन माले मना पोऱ्या म्हणीसन सांगस, आमनावर बी प्रेम करा जसं आम्हीन तुमनावर करतस, अनी तुम्हीन आमनाकरता आपलं हृदय मोठं करा. 14 तुम्हीन अईश्वासीससंगे जाईन त्यासनामा मिसळी जावु नका, कारण धर्म अनी अधर्म यासनी भागीदारी कशी व्हई? उजेड अनी अंधार या कशा एकत्र व्हतीन? 15 ख्रिस्तनं सैतानसंगे कसं एकमत व्हई? ईश्वास ठेवणार अनी ईश्वास नही ठेवणार ह्या कशा काय जोडीदार व्हतीन. 16 देवना मंदिरना मुर्तिसंगे मेळ कसा बशी? आपण सदाजिवत देवना मंदिर शेतस; देवनी अस सांगेल शे की, "मी त्यानामा ऱ्हासु अनी चालसु; मी त्यासना देव व्हसु अनी त्या मना लोके व्हतीन." 17 यामुये त्यामातीन निंघा अनी येगळा व्हा, अस प्रभु म्हणस, अनी अशुध्द वस्तुले हात लावु नका; म्हणजे मी तुमले स्विकारसु; 18 अनी मी तुमले बाप असा व्हसु अनी तुम्हीन माले पोर अनी पोऱ्या असा व्हशात, अस सर्वसत्ताधारी प्रभु म्हणस.

7 मना प्रिय लोकसवन, आमले हाई वचन मिळेल शेतस. म्हणीसन शरिरले अनी आत्माले अशुध्द करनारा सर्वांसपाईन आपन स्वतःले शुध्द करानं अनी देवले भ्याईसन पवित्रपनानी परिपुर्णता करानी. 2 तुम्हीन आपला मनमा आमले जागा घा, आम्हीन कोनावर अन्याय करेल नही, कोणले बिगाडं नही, कोणले फसाडेल नही. 3 तुमले दोषी ठरावाकरता मी हाई सांगस नही; कारण मी पहिले सांगेल शे की, तुमनासंगे मरानं अनी तुमनासंगे जगानं. 4 माले तुमना मोठा भरवसा शे; माले तुमना भलताच अभिमान शे; मी दिलासाघाई भरेल शे; आमना सर्व संकटसमा माले आनंदना भरती येल शे. 5 आम्हीन मासेदोनियामा वनुत तवय बी आमना शरिरले स्वस्तपणा नव्हता. तर आम्हीन चारीमेरतीन संकटमा व्हतुत; बाहेर भांडनतंटा, मजारमा भितीन्या गोष्टी व्हत्यात. 6 तवय दुःखी लोकसनं समाधान करनारा देवनी, तिताना येवामुये आमनं समाधान करं. 7 अनी फक्त त्याना येवामुये नही, तर तुमनी ईच्छा, तुमना शोक, तुमनी मना बद्दलना ईश्वास, ह्यानाबद्दल आमले सांगतस तवय, तुमना बद्दलना त्यासनं जे समाधान व्हयनं त्यानं योगतीन आमनं समाधान व्हईसन माले विशेष आनंद मिळेल शे. 8 मी तुमले मना पत्रमुये दुःख दिधं, याना माले वाईट वाटी नही राहीनं, माले वाईट वाटनं व्हतं खरं; कारण त्या पत्रमुये तुमले थोडा येळ तरी दुःख व्हयन व्हई अस माले समजस. 9 तरी मी आते आनंद करस; तुमले दुःख व्हयनं यानामुये नही तर तुमनं पश्चताप व्हवाकरता दुःख व्हयनं; कारण देवना योजना प्रमानेच तुमना दुःखना हाऊ प्रकार व्हता; आमना हाततीन कोनत्या बी गोष्टीसमा तुमनं नुकसान व्हवाले नको, म्हणीसन अस व्हयनं. 10 जे दुःख देव आनस, तारण देनारा पश्चताप तयार करस; त्यानापाईन पस्तावा व्हस नही; पण संसारिक व्हनार दुःख मरण तयार करस. 11 कारण दखा, देवना योजनाप्रमाने तुमना दुःखना प्रकार व्हता; याच प्रकारना गोष्टिसनी तुमले केवढी कळकळ, स्वतःले वाचाडानी ईच्छा, संताप, भय, उत्कंठा,

आस्था, शिक्षा करानी बुध्दी हाई तयार व्हयेल शे! या काममा तुम्हीन सर्व
प्रकारे निर्दोष शेतस, ह्यानं प्रमाण तुम्हीन पटाडी देयल शे. 12 मी तुमले
लिखेल शे की, ज्यानी अन्याय करा त्यानाकरता नही अनी ज्याना अन्याय
व्हयना त्यानाकरता बी नही, तर आमना विषयी तुम्हीन दखाडी राहीनात. त्या
कळकळनी जाणीव देवना समोर तुमले व्हवाले पाहिजे म्हणीसन पत्र लिखेल
शे. 13 यामुये आमले दिलासा मिळेल शे; तर आमले समाधान मिळनं इतलंच
नही तर; विशेष करीसन तिताना आनंदमुये आमले भलता आनंद व्हयना;
तुमना सर्वासकडतिन त्याना आत्माले आनंद व्हयेल शे. 14 मी त्यानाजोडे
तुमना विषयमा कोणता बी अभिमान करा तरी त्यामुये माले लाज वाटनी असं
काही व्हयनं नही; तर आम्हीन तुमनासंगे सर्व गोष्टी खरा पनतिन बोलनुत. तरी
त्याना सारखंच तिताजोडे आम्हीन अभिमानतीन करेल भाषण खरं ठरनं; 15
तुम्हीन त्यानं स्वागत भ्यात भ्यात अनी थरथर करीसन करं, तुम्हीन त्यान्या
सर्व आज्ञा पाळाकरता तयार व्हयनात तर त्यानं प्रेम तुमनाकरता जास्त वाढी.
16 मी आनंदीत शे की, मी तुमनावर सर्व गोष्टीसवर भरोसा करू शकस.

8 भाऊसवन अनी बहिणीसवन, मासेदोनिया मातील मंडळीसवर देवनी
व्हयेल कृपा तुमले माहीत पडाले पाहिजे अशी आमनी ईच्छा शे; 2 ती
अशी की, संकटना कठीण परिक्षामा बराच आनंद अनी भलतीच गरिबी
यासना फळरूपमा त्यासना उदार पना दिसना. 3 कारण त्यासनी आपला
शक्तीप्रमाने अनी शक्तीना पलिकडे बी त्यानी स्वतःव्हईसन दान देयल शे,
अशी मी साक्ष देस. 4 त्यासनी बरीच ईनंती करीसन आमनाकडे मांग की,
यहूदीयामाधला देवना लोकसनी सेवा कराकरता आमले बी सहभागीतामा
लेवानी कृपा करानी. 5 आमले अपेक्षा व्हती तितलच नही, तर त्यासनी
पहिले स्वतःले प्रभुले देयल शे, अनी देवना ईच्छातीन त्यासनी आमले देयल
शेतस, 6 ह्यावरतीन आम्हीन तिताजोडे ईनंती करी की, जश त्यानी पहिले
सुरवात करी व्हती, त्यानी हाई सेवा करत र्‍हावाले पाहिजे अनी तुमले मदत
करीसन दान देवानं हाई कृपाना कामले पुरं कराले पाहिजे. 7 तर ईश्वास
भाषनं ज्ञान, प्रत्येक गोष्टनी कयकय, अनी आमना वरनी तुमनी प्रिती ह्या
सर्वासमा जश तुम्हीन आमनामा मोठा शेतस, तसच ह्या दान देवाना कृपाना
काममा बी र्‍हावाले पाहिजे. 8 हाई मी आज्ञा म्हणीसन सांगस नही, तर
दुसरासनी दखाडेल उत्कंठावरतीन तुमना प्रेमनी परिक्षा मी दखस. 9 आपला
प्रभु येशु ख्रिस्तनी कृपा तुमले माहीतच शे, तो श्रीमंती व्हता तो गरीब व्हयना,
यानाकरता की त्याना गरीब व्हवामुये तुम्हीन श्रीमंत व्हयनात. 10 याना
विषयमा मी तुमले मन मत सांगस; ह्याना तुमले उपयोग व्हवासारखं शे; कारण
तुम्हीन एक वरीस पहिले दुसरसना पहिले तुम्हीन अस कराले सुरवात करी
इतलंच नही, तर अशी करानी ईच्छा बी धरी. 11 तर आते हाई काम पुर करा;
यानाकरता की जशी दान देवानी उत्सुकता तुमले व्हती, तसच तुमनाकडे जे
शे त्यानुसार काम पुर करा. 12 जर तुमनी देवानी ईच्छा व्हई म्हणजे तुमना
जोडे जे व्हई ते देवले मान्य व्हई, जर नही व्हई तर काही हरकत नही. 13
दुसरासले सुख अनी तुमले दुःख व्हई अस नही. 14 तर हाई समानता व्हवाले
पाहिजे म्हणजे चालु काळमा तुमना जोडे जे शे त्यानातीन त्यासनी गरज पुरी
करानी अनी नंतर त्यासनाजोडे जे बरच व्हई त्याना माईन तुमनी गरज पुरी
करानी अशी हाई समानता र्‍हावाले पाहिजे; 15 अस शास्त्रमा लिखेल शे.
"ज्यानी बरच गोया करं त्यानं जास्तीनं भरनं नही; तसच ज्यानी थोडं गोया
करं व्हतं त्यानं काही कमी भरनं नही." 16 तिताना मनमा तुमना विषयी
तशीच कयकय उत्पन्न करनारा देवना आम्हीन उपकार मानतस. 17 कारण
त्यानी आमनी सुचना मान्य करी, तो बराच उतावळा व्हता. म्हणीसन तो
स्वतःव्हईनच तुमनाकडे निंघी येवानी ईच्छा दखाडी. 18 त्यानासंगे आम्हीन
एक भाऊले धाडेल शे; सुवार्ता सांगामुये त्यानी वाहवाह सर्व मंडळीसमा
पसरेल शे. 19 इतलंच नही तर आमनाकडतीन प्रभुना गौरवकरता अनी
आमना उतावळापणा दखाडाकरता चालाडेल ह्या कृपाना काममा मंडळीसनी
आमना प्रवासमा त्याले सोबती म्हणीसन नेम; 20 आमनाकडतीन चालायेल
ह्या उदार पणना काममा कोणी आमले दोष लावाले नको म्हणीसन आम्हीन
सावध शेतस; 21 कारण प्रभुना नजरतीन जे मान्य, इतलंच नही तर मनुष्यना
नजरतिनबी जे मान्य त्यानी आम्हीन काळजी लेत राहतस. 22 त्यासनासंगे
आम्हीन आमना एक भाऊले धाडेल शे, त्यानी मदत कराकरता उतावळा
पनानी परिक्षा आम्हीन बराच येळले करेल शे; त्याना आते तुमनावर बराच
ईश्वास र्‍हावामुये तो बराच उतावळा शे अस आमले पटेल शे. 23 तिताना
विषयमा कोणी ईचारी, तर तो मना साथी अनी तुमना सहकारी राही; आमना
भाऊसविषयी बोलनात तर त्या मंडळीसना प्रेषित अनी, ख्रिस्तना गौरव
शेतस. 24 यामुये त्यासले तुम्हीन आपला प्रितीनं अनी तुमना विषयमा आमना
अभिमाननं प्रमाण मंडळीसना समोर दखाडा.

9 यहूदीयामाधला पवित्र लोकसनी सेवा कराना विषयमा मी तुमले लिखाले
पाहिजे यानी गरज नही; 2 कारण माले तुमनं उतावळपण माहीत शे; त्याना
वरतीनच मासेदोनीयामातील लोकसना जोडे मी तुमना विषयमा अभिमानतिन
सांगस की अखया एक वरिस पहिलेच तयार व्हयेल शे, अनी या तुमना
आस्थामुयेच त्या माधलासले उत्तेजन मिळनं. 3 तरी याना बाबतमा तुमना
विषयमा आमना अभिमान व्यर्थ व्हवाले नको. म्हणीसन मी ह्या भाऊसले
धाडेल शे. यानाकरता की मी सांग तसच तुम्हीन तयार र्‍हावान; 4 नही
तर कदाचित कोणी मासेदोनियाकर मनासंगे वनात अनी तुम्हीन, आम्हीन
तयार नहीत अस त्यासनी दख, तर या भरवसा विषयी आपली फजिती व्हई.
5 यानामुये मी भाऊसकडे आग्रह करानं आवश्यक समजिन पहिला पाईन
तुमना जोडे ईसन तुम्हीन त्या मनपुर्वक दाननी व्यवस्था करा ज्यानी तुम्हीन
अगोदरच प्रतिज्ञा करी व्हता की, हाई दान मनपाईन देवानं, दबावमा नही. 6
हाई ध्यानमा ठेवा जो कमी पेरी, तो तितलच कापी, अनी जो जास्तीनं पेरी
तर, तो जास्तीनं कापणी करी. 7 प्रत्येकनी आपला मनमा कोणा दबावमा अनी
कुरकुर नही करता देवानं; दुःखमा मनना नहीतर गरज शे म्हणीसन देवान
नही; कारण खूशीतीन देनारा देवले आवडस. 8 सर्व प्रकारनी कृपा तुमनावर
भरपुर व्हवाकरता देव शक्तिमान शे; हाई यानाकरता की तुमले सर्व गोष्टीसमा
सगळा पुरवठा कायम व्हईसन प्रत्येक चांगला कामकरता तुमनाकडे सर्वकाही
भरपूर शे. 9 त्यानी चारीमेर देयल शे; गरिबसले उदारतातीन दानधर्म करेल
शे; त्यानं चांगुलपण युगानुयुग राहस अस शास्त्रमा लिखेल शे. (aiōn g165) 10
जो पेरणाराले बी पुरावस, अनी, खावाकरता अन्न पुरावस तो तुमले बी दी

अनी ते भरपुर करी, अनी तुमनं उदारतानं फळ वाढाई. 11 म्हणजे तुम्हीन सर्व
प्रकारणा उदारपणकरता सर्व गोष्टीसघाई श्रीमंत व्हशात; त्या सर्व लोके तुमना
दानकरता देवले धन्यवाद देतीन जे तुमले आमनाकडतीन भेटनं. 12 हाई
सेवा करामुये देवना लोकसना गरजा पुऱ्या कराई जातस; इतलंच नही तर
बराच लोकसनी देवना खुप उपकार मानावर ते जास्त व्हस. 13 या सेवाले
प्रमाण मानीसन त्या परमेश्वरनी आराधना करतीन, कारण तुम्हीन देवना
वचनले आज्ञाना मायक मानतस अनी त्या त्यासनाकरता अनी सर्वाकरता
मनपुर्वक दानधर्म करतस. 14 अनी तुमनावर देवनी बरीच कृपा ऱ्हावामुये त्या
तुमनाकरता प्रेमतीन प्रार्थना करतस. 15 ज्यानाबद्दल सांगता येवाव नही अस
देवना दान त्यासकरता त्यानी स्तुती असो.

10 मी पौल, जो तुमनासमोर ऱ्हास अनी तुमनामा नम्र ऱ्हास, तर मी
दुर ऱ्हायनु तर तुमना बराबर कडकपणतीन वागस; तर मी ख्रिस्तनी
शांतीघाई अनी नम्रपणतीन तुमले ईनंती करस. 2 मन मांगनं अस शे; कित्येक
लोके आम्हीन जगीक ईचारनुसार चालतस अस समजतस, असा लोके मना
पुडे येवावर त्यासले कडकपणतीन बोलानं अस माले वाटस. जवय मी येसु
तवय अस बोलाले माले भाग पाडु नका. 3 हाई खरं शे की आम्हीन जगमा
राहतस पण जगना लोकेसनामायक लढाई करतस नही. 4 आमना युध्दना
हत्यार जगना नही तर देवना हत्यार शेतस ज्याघाई आम्हीन शत्रुसना गढ
पाडाले समर्थ शे. 5 आम्हीन परमेश्वरना ज्ञानना विरोधमा ऊठनारा, प्रत्येक
कल्पना ना आम्हीन विरोध करतस अनी प्रत्येक ईचारले बंदी बनाडिसन
त्याले ख्रिस्तना आज्ञाकारी बनडतस. 6 अनी तुमनं आज्ञापालन पुर्न व्हयनं
का आम्हीन सर्व आज्ञातोडाबद्दल दंड कराले पात्र शेतस. 7 डोयासले जे
दिसस तेच तुम्हीन दखतस, मी ख्रिस्तना शे असा जर कोनले स्वतःबद्दल
ईश्वास व्हई तर त्यानी परत; आमना विषयमा तुमनासंगे ईचार कराना; तो
असा की जशा मी ख्रिस्तना शे तसा त्या बी शेतस. 8 तो आमना अधिकार
प्रभुनी तुमना नाशकरता नही तर प्रगती करता दिधा, त्यानाबद्दल जरी मी
थोडाफार विशेष गर्व करा तर मी लाजाऊ नही; 9 अस की, मी तुमले फक्त
मना पत्रसघाई घाबरवणारा शे अस भास व्हवाले नको. 10 त्या म्हणतस,
त्याना पत्र वजनदार अनं जोरदार शेतस; पण त्यानं व्यक्तीमत्व प्रभावहीन अनं
त्यानं भाषण व्यर्थ शे. 11 अस सांगणारासनी हाई ध्यानमा ठेवाणं की, आम्हीन
दुर व्हतुत तवय जश पत्रसमा आमना शब्द व्हतात तसच आम्हीन जोडे व्हतुत
तवय कृतीघाई बी तसच वागेल शेतस. 12 ज्या कित्येक आपली वाहवाह
करतस त्यासनासंगे आमनी तुलना करानी हिम्मत आम्हीन करतस नही; त्या
तर स्वतःच मोजमाप करतस अनी स्वतःनी स्वतः संगेच तुलना करतस; त्या
मुर्ख शेतस. 13 आम्हीन मर्यादा सोडिसन प्रतिष्ठा दखाडाव नही, तर देवनी
देयल मर्यादा प्रमाणेच प्रतिष्ठा दखाडतस; जर तसं नही व्हतं तर आम्हीन येशु
ख्रिस्तनं शुभवर्तमान तुमनाकडे लिसन नही येतुत. 14 तुमना जोडे पोहचाले
नको म्हणीसन आम्हीन ओढातान करतस नही; कारण ख्रिस्तनी सुवार्ता लिसन
सुरूवातले आम्हीन तुमना जोडे पोहचनुत; 15 आम्हीन मर्यादा सोडिसन
दुसरासना कष्टमुये अभिमान करतस नही; तर आमले अशी आशा शे की,
तुमना ईश्वास वाढत जाई तसतसा आमनी मर्यादाना क्षेत्र तुम्हामा जास्तीत
जास्त मोठं व्हत जाई. 16 अस की तुमना पलिकडला प्रांतमा आम्हीन सुवार्ता
सांगानी, दुसराना मर्यादाना सिमामाधला पहिलेच व्हयेल गोष्टिसनी प्रतिष्ठा
दखाडातस नही. 17 जसं शास्त्र सांगस, "प्रतिष्ठा मिरावनारानी प्रभुमा प्रतिष्ठा
मिरावाले पाहिजे." 18 स्वतःनी बढाई करनारा पसंत ठरस नही, तर ज्यानी
बढाई प्रभु करस तोच खरा ठरस.

11 मना थोडासा येडापणा तुम्हीन सहन कराले पाहिजे; अनी ते तुम्हीन
करीच राहिनात. 2 माले ईश्वरी आस्थाप्रमाणे तुमनाबद्दल आस्था
वाटस; कारण मी एक माणुससंगे म्हणजे ख्रिस्तसंगे तुमनी योजना करेल शे,
यानाकरता की तुमले शुध्द कुवारी अस ख्रिस्तले सादर करीसन देवानं. 3 पण
माले भिती शे की, जसं सापनी कपटतीन हवाले फसाडं तसच तुमनं मन
ख्रिस्तनी भक्तीना सरळपणा अनं शुध्दपणा यासना पाईन भटकाले नको,
4 कारण कोणी ईसन दुसऱ्या येशुना प्रचार करतस ज्याना प्रचार आम्हीन
करा नही, किंवा तुमले दुसरा आत्मा मिळना, जो पहिले नही भेटेल व्हता,
किंवा अशी दुसरी सुवार्ता तुम्हीन स्विकारी जी तुम्हीन पहिले नही स्विकारी,
म्हणजे तुम्हीन कितला सरळपणतीन त्यान्या गोष्टी मानी लेतस. 5 मी स्वतःले
महाप्रेषितस पेक्षा कोणताच प्रकारमा कमी समजस नही, 6 जरी बोलामा मी
अनपड शे, पण ज्ञानमा तसा नही; हाई आम्हीन तुमनाबद्दल सर्व लोकसमा अनं
सर्व प्रकारे प्रकट करेल शे. 7 तुम्हीन उंच व्हवाले पाहिजे म्हणीन स्वतःले नम्र
करीसन देवनी सुवार्ता सांगी, मी हाई पाप करं का? 8 मी तुमनी सेवा कराले
पाहिजे म्हणीन दुसऱ्या मंडळीसपाईन पगार लिसन त्यासले लुबाडं; 9 जवय
मी तुमनासंगे व्हतु तवय माले कमी पडणं तरी बी कोणवरच भार नही टाका;
कारण मासेदोनियामातीन येल भाऊसनी मनी गरज पुर्ण करी; अनी कोणताच
प्रकारमा मना तुमनावर भार पडाले नको म्हणीन मी सांभाळं अनी सांभाळसु.
10 ख्रिस्तनं सत्य मनामा शे, यावरतीन सांगस की मना या अभिमानले अखया
प्रांतमा प्रतिबंध व्हणार नही. 11 का बर? यामुये की, मी तुमनावर प्रेम नही
करस, म्हणीसन का? देवले तर माहित शे मी करस. 12 जे मी करस ते
करतस ऱ्हासु; यानाकरता की ज्यानामा आम्हीन गर्व करतस त्यानामा गर्व
करानी संधी ज्यासले महाप्रेषीत म्हणतस त्यासले मी भेटू देवावु नही. 13
असा लोके खोटा प्रेषित, कपटी, कामदार, ख्रिस्तना प्रेषितसना रूप धारण
करनारा असा शेतस. 14 यानामा आश्चर्य वाटासारखं काही नही शे, सैतानबी
स्वतः तेजस्वी देवदूतनं रूप धारण करस. 15 यामुये त्याना सेवकसनी बी
धार्मिकताना सेवकसनं रूप धारण करं त्यानामा मोठी गोष्ट नही; त्यासना
शेवट कामप्रमाणे व्हई. 16 मी परत सांगस, कोणी माले मूर्ख समजु नका; जर
तुम्हीन तसं समजतस तर जशा मुर्खना तसा मना स्विकार करा, म्हणजे मी बी
थोडासा गर्व करसु. 17 गर्वतीन मी हाई बोलस, पण ते प्रभुले धरीन नही तर
मुर्खसारख बोलस. 18 बराच लोक शरिरप्रमाणे गर्व करतस म्हणीन मी बी
करसु. 19 तुम्हीन शहाणा शेतस म्हणीन खूशीतीन मुर्खनं सहन करतस. 20
कोणी तुमले दास बनाडी टाकं, तुमना फायदा उचला, तुमले फसाडी लिधं
अनी स्वतःले उंच करी लिधं, कोणी तुमना तोंडमा मारी, ते सर्व तुम्हीन सहन
करतस. 21 माले हाई सांगाले लाज वाटस की मनाकरता कमजोरी शे, हाई
मी सहन करू शकस नही, तरी ज्या कसामा कोणी धीट व्हई, त्यामा मी पण

धीट शे, हाई मनं बोलनं मुर्खपणनं शे. 22 त्या इब्री शेतस का? मी बी शे. त्या
इस्राएली शेतस का? मी बी शे. त्या अब्राहामना संतान शेतस का? मी बी शे.
23 त्या ख्रिस्तना सेवक शेतस का? मी जास्त शे हाई मी येडानामायक बोलस;
कष्ट करामा, बंदिवास सोसामा; बेसुमार फटका खावामुये अनं बराच येळ
मरणसंकट सोसामुये; मी जास्त शे. 24 पाच दाव मी यहूद्यासना हाततीन
एकोणचाळीस फटका खादात. 25 तीनदाव काठीन मारा खादा; एकदाव
माले दगडमार व्हयना; तीनदाव मनं जहाज अपघातमा फसनं, समुद्रमा मी
रातनंरात राहिनु. 26 मी कितलातरी प्रवास करा त्यामा; नदीवरना संकट,
लुटारूसना संकट, स्वतःना जातना लोकसनं संकट, गैरयहूदी लोकसनं संकट,
नगरमाधला संकट, जंगलमाधला संकट, समुद्रमाधला संकट, खोट्या बंधुसना
संकट. यासनामा मी राहिनु. 27 श्रम अनं कष्टमा, कितलातरी दाव करेल
जागरणमा, भूक तहानमा, कितला दाव उपाशी, 28 शिवाय ह्या अनी असा
बऱ्याच गोष्टीस शिवाय मना रोजना मी रगडाई राहिनु, म्हणजे सर्व मंडळीसनी
चिंता हाई शे. 29 एखादा अशक्त व्हयना तर मी अशक्त व्हस नही का?
एखादा अडखळणा तर माले राग येवावु नही का? 30 माले अभिमान करानं
भाग पडनं तर मी आपला अशक्तपणाना गोष्टीसना अभिमान करसु. 31 देव
आपला प्रभु येशुना पिता जो युगानुयुग धन्यवादित शे, त्याले माहित शे की
मी खोटं बोलावं नही. (aiōn g165) 32 दिमिष्क शहरमा अरीतास राजाना
पदाधिकारी यानी माले धराकरता दिमिष्क शहर दारवर शिपाई ठेयल व्हता.
33 तरी माले टोपलीमा बसाडीसन गावकुसवरतीन खिडकीमाईन खाल सोडं
अनी त्यासना हातमा येवापाईन वाचनु.

12 आते तर माले गर्व करनाच पडी जरी त्यापाईन काहीच फायदा नही,
तरी प्रभुकडतीन देवाई जायेल दृष्टांत अनी प्रकटीकरणसवर मी गर्व
करसु. 2 ख्रिस्तमधला एक माणुस माले माहीत शे त्याले चौदा वरीस पहिले
तिसरा स्वर्गपावत उचलीन लई जावामा वनं, त्याले शरिरसंगे लई गयात की
बिना शरिरना लई गयात हाई माले माहीत नही; देवले माहीत शे. 3 त्याच
माणुसबद्दल माले माहीत शे की त्या माणुसले; शरिरसंगे लई गयात की बिना
शरिरना लई गयात हाई माले माहीत नही; देवले माहीत शे. 4 सुखलोकमा
उचलीन लई जावामा वनं अनी माणुसनी बोलाना योग्य नही अनी ज्यानं वर्णन
बी करता येवाव नही असा गोष्टी त्यानी ऐक्यात. 5 असा माणुसबद्दल मी गर्व
करसु, मी स्वतःबद्दल नही, तर फक्त आपली नाजुकताना गर्व करसु. 6 मी
गर्व करानी ईच्छा धरसु तरी मी मुर्ख ठरावु नही, मी खरच बोलसु; तरी बी
मी अस करानं राहू देस; कारण मी जो म्हणीसन लोकसले दखास किंवा
मनाकडतीन जे लोकसना कानवर पडस त्याना पलीकडे कोणी माले जास्त
मानु नये. 7 प्रकटीकरणना अधिकतामुये मी गर्व कराले नको म्हणीसन मना
शरिरमा एक काटा, माले बुक्की मारा करता एक सैताननी दूत ठेवामा येल शे;
मी गर्व कराले नको म्हणीसन तो ठेवामा येल शे. 8 हाऊ मनापाईन दुर व्हवाले
पाहिजे अशी मी प्रभुजोडे तीनदाव ईनंती करी. 9 पण त्यानी माले सांगेल
शे, मनी कृपा तुले पुरी शे, कारण मनी शक्ती अशक्तपणमा सिध्द व्हस, तर
ख्रिस्तनी शक्तीना मनामा वास व्हवाले पाहिजे म्हणीसन मी विशेषकरीन मना
अशक्तपणना गर्व भलताच खूशीतीन करस. 10 ख्रिस्तनाकरता अशक्तपण,
अपमान, अडचण, तरास, संकट भोगनं यामा मी खूश शे; कारण मी अशक्त
शे तवय मी सशक्त शे. 11 मी मुर्ख बननु, अस बनाकरता तुम्हीन माले भाग
पाडं; तुम्हीन तर मनी वाहवाह कराले पाहिजे व्हती जरी मी आज काहीच
नही तरी ह्या अतिश्रेष्ठ प्रेषितसपेक्षा किंचीत बी कमी नव्हतु. 12 चिन्ह,
आश्चर्यकर्म अनी चमत्कार यासनाघाई प्रेषितसनी तुमनामा करेल चिन्ह पुर्ण
धैर्यतीन मी करी दखाडेल व्हतात. 13 मी स्वतः तुमले बोझ व्हयनु नही,
याना व्यतिरीक्त कोणत्या गोष्टीसमा बाकीन्या मंडळीसपेक्षा तुमले कमी करं
का? या, मना अपराधसनी क्षमा करा! 14 तिसरीदाव मी तुमनाकडे येवाले
तयार शे अनी मी तुमले बोझ व्हवावु नही, मी तुमना कडतीन काहीच मांगस
नही तर तुम्हीन स्वतःच माले पाहिजे; पोरसनी मायबापसकरता नही तर
मायबापसनी पोऱ्यासकरता धन गोया कराले पाहिजे. 15 मी तुमना जिवकरता
भलताच आनंदतीन खर्च करसु अनी मी स्वतः खर्च व्हई जासु; मी तुमनावर
भलतच प्रेम करस म्हणीसन तुम्हीन मनावर कमी प्रेम करतस का? 16 असो,
मी तुमनावर वझ टाकं नही; तरी मी धुर्त व्हतु म्हणीसन तुमले कपटतीन
पकडं. 17 ज्यासले मी तुमनाकडे धाडं त्यामातील एक कडतीन तरी मी
तुमना कडतीन स्वार्थ साधी लिधा का? 18 मी तिताले ईनंती करी, अनी
त्यानासंगे एक भाऊले धाडं; तवय तितानी तुमना कडतीन स्वार्थ साधी लिधा
का? आम्हीन एकच आत्मातीन मायकच उद्देशतीन चालनु नही का? 19
आम्हीन स्वतःले वाचाडी राहीनुत अस ईतला येळ तुमले वाटनं व्हई, तर नही
आम्हीन देवसमक्ष ख्रिस्तमा बोली राहीनुत; प्रिय भाऊसवन, तुमनी प्रगती
करता हाई सर्व शे. 20 माले भिती वाटी राहीनी की, मी येवावर, जशी मनी
ईच्छा शे तसा तुम्हीन माले दखावणार नही अनी तुमनी अपेक्षा नही तसा मी
तुमले दखावसु; कदाचित भांडणं, हेवा, राग, फुट, चुगल्या, निंदा, रूसवा,
अव्यवस्था या माले दखायतीन. 21 मी परत येवावर मना देव माले तुमनापुढे
खाल दखाले लाई अनी ज्यानी पुर्वी पाप करीसन स्वतः आचरण करेल
अशुध्दपणा, जारकर्म अनी व्यभिचारपणना पश्चाताप करा नही असा बराच
लोकसबद्दल माले शोक करना पडी.

13 हाई मनी तुमनाकडे येवानी तिसरी खेप; दोन किंवा तीन साक्षीदारसना
तोंडतीन प्रत्येक गोष्ट ठरस. 2 ज्यासनी पुर्वी पाप करं त्यासले अनी
दुसरा सर्वासले मी पहिलेच सांगेल व्हतं अनी दुसरांदाव तुमना जोडे असतांना
सांगं तेच आते दुर असतांना बी पहिलेच सांगस की, मी फिरीसन वनु तर
कोणी किव करावु नही; 3 ख्रिस्त मनाद्वारे बोलस यानं सबुत तुमले पाहिजे
ते हाईच शे; तो तुमनाबद्दल शक्तीहीन नही, तर तुमनामा शक्तीमान शे; 4
त्याले अशक्तपणमा क्रुसखांबवर खियामा वनं तरी तो देवना सामर्थ्यतीन
जिवत व्हयेल शे; तसं आम्हीन बी त्यानामा शक्तीहीन शेतस, तरी देवना
सामर्थ्यतीन आम्हीन तुमनी सेवा कराकरता जिवत शेतस. 5 तुम्हीन ईश्वासमा
शेतस किंवा नही यानाबद्दल आपली परिक्षा करा; स्वतःले तपाशी दखा; येशु
ख्रिस्त तुमनामा शे अस तुम्हीन स्वतःबद्दल समजतस ना? नही तर तुम्हीन
कसोटीमा खरा उतरेल नही शेतस. 6 पण मना ईश्वास शे की, तुम्हीन वळखी
लेशात, आम्हीन स्वतः तपासनुत अपयस्वी नही निंघनुत. 7 आम्हीन देवकडे
अशी प्रार्थना करी राहीनुत की तुम्हीन काही वाईट कराले नको, यानाकरता

नही की आम्हीन स्वतः खरा दिसाले पाहिजे, पण यानाकरता की तुम्हीन
तेच करा की जे चांगलं शे, जरी आम्हीन अपयस्वी ठरनुत तरी चाली. 8
कारण सत्यना विरोधमा आमले काहीच करता येस नही, पण सत्यकरता
करता येस. 9 जवय आम्हीन अशक्त शेतस अनी तुम्हीन शक्तीमान शेतस
तवय आम्हीन आनंद करतस, अनी याबद्दल प्रार्थना बी करतस अशी की
तुम्हीन परीपुर्ण व्हई जावं. 10 यामुये जोडे नसतांना हाई लिखस, याकरता की
प्रभुनी जो अधिकार उभा कराकरता माले दिधा, तो पाडाकरता नही; त्या
अधिकारतीन जोडे येवावर मी कडकपणा चालवाले नको. 11 भाऊ अनी
बहिणीसवन, इतलंच आते म्हणस, तुमनं कल्याण असो; तुम्हीन पुर्ण व्हा;
समाधान मिळाडा; एकचित्त व्हा; शांतीतीन र्‍हा; म्हणजे प्रेमना अनी शांतीना
देव तुमनासंगे राही. 12 पवित्र प्रेमतीन एकमेकसले सलाम करा. 13 देवना
सर्व पवित्रजन तुमले सलाम सांगतस. 14 प्रभु येशु ख्रिस्तनी कृपा, देवनी
प्रिती, अनी पवित्र आत्मानी संगती तुमना सर्वांसंगे असो.

गलती

1 मी पौल मनाकडतीन, गलतीयामाधला मंडळीसले; मी मनुष्यकडतीन
किंवा कोणता माणुसनाकडतीन बी नही, तर प्रभु येशु ख्रिस्त अनं ज्यानी
त्याले मरेलमाईन ऊठाडं तो देवपिता यानाद्वारा प्रेषित व्हयेल, 2 अनी मना
सोबतना सर्व ईश्वासी बंधुजन यासनाकडतीन गलतीया मंडळीले सलाम, 3
आपला देव जो पिता अनं प्रभु येशु ख्रिस्त याना कडतीन तुमले कृपा अनं
शांती देत राहो. 4 आपला देवपिताना ईच्छाप्रमाणे आपलाले हाई दुष्ट युगमाईन
सोडावाकरता तुमना आमना पापसनाबद्दल प्रभु येशु ख्रिस्तनी स्वतःले दान
करा. (aiōn g165) 5 देवपिताले कायम युगानुयुग गौरव राहो. आमेन. (aiōn
g165) 6 माले नवल वाटस की, ज्यानी तुमले ख्रिस्तना कृपानाद्वारा पाचारण
करात, त्यासनापाईन ईतलामा तुम्हीन दुसरी सुवार्ताकडे वळना शेतस. 7
ती दुसरी नही; पण तुमले कोणतरी भ्रममा पाडणारा अनी ख्रिस्तनी सुवार्ता
चुकीनं करानी त्यासनी ईच्छा शे. 8 तर जी सुवार्ता आम्हीन तुमले सांगी
तिनापेक्षा वेगळी सुवार्ता जर आम्हीन किंवा स्वर्गमाईन येल देवदूतनी सांगी,
तर तो शापित राहो. 9 आम्हीन सुरवातले सांगं, तसं मी आते पण परत सांगस
की, जी सुवार्ता तुम्हीन स्विकारेल शे तिनापेक्षा वेगळी सुवार्ता कोणी तुमले
सांगी तर तो शापित राहो 10 मी मनुष्यनी की देवनी शाबासकी मिळाडाले
दखी र्‍हायनु? मी मनुष्यसले संतुष्ट कराले दखी र्‍हायनु का? मी आत्तेपावत
मनुष्यसले संतुष्ट करत राहतु तर मी ख्रिस्तना दास नही राहतु. 11 कारण भाऊ
अनं बहिणीसवन, मी तुमले हाई सांगस की, मी सांगेल सुवार्ता मनुष्यपाईन
नही शे. 12 कारण ती माले मनुष्यपाईन प्राप्त व्हयनी नही, अनी ती माले कोणी
शिकाडी बी नही तर येशु ख्रिस्तना प्रकटीकरणमुये ती माले प्राप्त व्हयनी.
13 यहूदी धर्ममातील मनी पहिली वागणुक बद्दल तुम्हीन ऐकेल शे का? मी
देवनी मंडळीना भलताच छळ करू अनी ती मंडळीना नाश कराना प्रयत्न
करा; 14 अनी मना पुर्वजसंना संप्रदायबद्दल मी भलतीच आस्थामा व्हतु
म्हणीसन मना लोकसमातील मना वयना बराच जणसमा मी यहूदी परंपरामा
पुढे जायेल व्हतु. 15 पण देवनी आपली कृपातीन माले जन्मना पहिलेच
निवडी लिधं, अनी बलाई लिधं कारण मी त्यानी सेवा कराले पाहिजे. 16
जवय त्यानी निर्णय लिधा की, मनामा आपला पोर्‍याले प्रकट करू तवय मी
गैरयहूदीसमा त्याना शुभवर्तमानची घोषणा करानी, तवय मी कोणताच मनुष्यनं
मत ईचारं नही. 17 अनी मना पहिले व्हई जायेल प्रेषितसकडे यरूशलेमले वर
नही जाता, मी अरबस्थानमा निंघी गवु अनी तठेन दिमिष्कमा परत वनु.
18 मंग तीन वरीस नंतर मी पेत्रले भेटाले यरूशलेमले गवु अनं त्यानाकडे
पंधरा दिन र्‍हायनु. 19 पण प्रेषितमाधला प्रभुना भाऊ याकोब यानाशिवाय
माले दुसरा कोणीच भेटना नही. 20 तर तुमले मी जे लिखी र्‍हायनु ते खोटं
लिखस नही, ते मी देवना समोर सांगस. 21 मंग सिरिया अनं किलिकीया या
प्रांतमा मी वनू. 22 तवय ख्रिस्तमा व्हतात असा यहूदीयामातील मंडळीसले
मी अपरिचित व्हतू. 23 त्यासना ऐकामा येवढंच येल व्हता की, पहिले
आपला छळ करनारा जो ईश्वासना नाश कराना प्रयत्न करे, तो आते त्यानी
घोषणा करी राहीना. 24 तवय त्या मनामुये देवना गौरव करू लागनात.

2 नंतर चौदा वरीसमा बर्णबासंगे मी तुमना यरूशलेमले गवु. मी मनासंगे
तिताले बी लेयल व्हतं. 2 माले प्रकटीकरण व्हयनं तसा मी गवु. जी
सुवार्तानी मी गैरयहूदीसमा घोषणा करस ती मी त्यासले बी सांगी, पण ज्या
मंडळीना प्रतिष्ठीत व्हतात त्यासले एकांतमा सांगी. बाकी जे काम मी मांगला
दिनमा करं व्हतं ज्याले मी आते करी र्‍हायनु ते वाया जावाले नको. 3 तसच
मनासंगेना तिता जो मना सहकारी हाऊ गैरयहूदी व्हता तरी त्याले सुंता कराले
भाग पाडामा वनं नही. 4 आम्हीन गुप्तीन मझार आनेल खोटा भाऊसमुये बी
भाग पाडामा वनं नही, त्या आमले गुलामगीरीमा जिवन घालाकरता येशु
ख्रिस्तमा आमले जी मुक्तता मिळेल शे ती हेरीसन दखानी म्हणीसन त्या
गुप्तपणतीन मझारमा येल व्हतात. 5 सुवार्तानं सत्य वचन तुमनाकडे र्‍हावाले
पाहिजे म्हणीसन आम्हीन त्यासले थोडा येळ बी वश व्हयीसन त्यासनं ऐकं
नही. 6 पण कोणतरी प्रतिष्ठीत म्हणीसन ज्यासले मानेल व्हतात त्या कसा बी
राहोत माले त्यानं काहीही नही, देव मनुष्यना बाहेरनं रूप दखीसन न्याय करस
नही, त्या प्रतिष्ठीत लोकसनी मना सुवार्तामा काहीच भर घाली नही. 7 तर
उलट, जसं सुंता व्हयेल लोकसले सुवार्ता सांगानं काम पेत्रकडे सोपेल शे तसं
सुंता न व्हयेल लोकसले सांगानं काम मनाकडे सोपेल शे. अस त्यासनी दखं.
8 कारण ज्यानी पेत्रले सुंता व्हयेल लोकसमा प्रेषितपणा चालावाले शक्ती पुराई
त्यानी माले बी गैरयहूदीमा प्रेषितपणा चालावानी शक्ती पुराई. 9 याकोब, पेत्र
अनी योहान ह्या ज्यासले आधारस्तंभ मानतस त्यासनी समजी लिधं की,
परमेश्वरनी माले कृपादान दिधं, तवय त्यासनी मनासंगे अनं बर्णबासंगे उजवा
हातघाई हस्तांदोलन करं, ते यानाकरता की, आपण देवना काममा सहभागी
शेतस, हाई दखाडाकरता अनं आम्हीन गैरयहूदीसना जोडे अनं त्यासनी
सुंता व्हयेलसकडे जावानं. 10 पण आम्हीन गरीबसनी आठवण ठेवाले
पाहिजे, अशी त्यासनी ईच्छा व्हती; अनी मी तर ती गोष्ट कराले उत्कंठीत
व्हतु. 11 त्यानानंतर पेत्र अंत्युखियाले वना तवय त्यानी स्पष्ट रूपतीन चुक
करामुये मी त्याना विरोध करा; 12 कारण याकोबकडला धाडेल बराचजन
येवाना पहिले तो गैरयहूदीसना पंगतमा बठे; पण त्या येवावर तो सुंता व्हयेल
लोकेसनी भितीमुये मांगे राहिसन येगळा र्‍हावाले लागना. 13 त्यानासंगे
बाकीना यहूदीसनी बी ढोंग करं; त्यामुये बर्णबा बी त्यासना ढोंगीपणमा
पेत्रना साथ दिधा अनी त्यासनाकडे वडाई गया; 14 पण सुवार्तानं सत्यप्रमाणे
त्या नीट चालतस नही, अस मी दखं, तवय सर्वांसना समोर मी केफाले
सांगं, तु यहूदी राहिसन गैरयहूदीसना मायक वागस अनी यहूदीसनामायक
वागस नही, तर ज्या गैरयहूदीसनी यहूदीसनामायक वागानं म्हणीसन तु
त्यासनावर जुल्म करस हाई अस का बरं? 15 आम्हीन जन्मपाईन यहूदी
शेतस, पापी गैरयहूदीसमधला नही; 16 तरी पण मनुष्य नियमशास्त्रमाधला
कामसघाई नितीमान ठरस नही, तर येशु ख्रिस्तवरना ईश्वासनाद्वारा ठरस,
हाई समजीसन आम्हीन बी ख्रिस्त येशुवर ईश्वास ठेवा; यानाकरता की,
ईश्वासमा मनुष्य नितीमान ठराई जास, नियमशास्त्रमातील कामसघाई नही
कारण नियमशास्त्रमातील कामसघाई मनुष्य जातमातील कोणी बी नितीमान
ठरावुत नही. 17 जर आम्हीन ख्रिस्तमा नितीमान ठराकरता दखी राहींतुत
तवय आपण बी गैरयहूदीसना मायक पापी दखायनुत तर ख्रिस्त पापना सेवक

शे का? कधीच नही. 18 कारण जे मी पाडी टाकं ते मी परत उभा करी राहीनु
तर मी स्वतःले नियम तोडणारा ठरावस. 19 मी नियमशास्त्रना द्वारे नियमशास्त्रले
मरनु, यानाकरता की मी परमेश्वरना करता जगानं. मी ख्रिस्तसंगे क्रुसखांबवर
खिळायेल शे; 20 अनी यापुढे मी जगस अस नही तर ख्रिस्त मनामा जगस;
अनी आते शरिरमा जे मनं जिवन शे ते देवना पुत्रना वर करेल ईश्वासमुये शे,
त्यानी मनावर प्रिती करी अनं स्वतःले मनाकरता दिधं. 21 मी देवनी कृपा
व्यर्थ नाकारस नही, कारण जर नितीमत्त्व नियमशास्त्रनाचद्वारे व्हई तर ख्रिस्तनं
मरण विनाकारण व्हयनं.

3 अहो, बुध्दीहिन गलतीकरसहो, क्रुसखांबवर खिळेल येशु ज्यासना
डोयाससमोर स्पष्ट वर्णन करी ठेयेल व्हता, त्या तुमले कोणी भुरळमा
टाकेल शे? 2 तुमले नियमशास्त्रना कृत्यसघाई आत्मा मिळेल शे, की ईश्वास
करामुये अनी सुवार्ता ऐकामुये मिळनं, एवढंच माले तुमनापाईन समजी लेवानं
शे. 3 तुम्हीन एवढा बुध्दिहीन शेतस का? तुम्हीन आत्मामा सुरवात करावर
आते तुमनी स्वतःनी शक्तीघाई सर्वकाही मियाडाले दखी राहीनात का? 4
तुम्हीन इतला दुःख सोसात हाई व्यर्थ शे का? ह्याले व्यर्थ म्हणानं का? 5
म्हणीन जो आत्मा तुमले पुरावस अनी तुमनामा चमत्कार करस, तो हाई जे सर्व
करस ते नियमशास्त्रमाधला नियम तुम्हीन पाळतस म्हणीसन की, ईश्वासपूर्वक
ऐकामुये? 6 ज्याप्रमाणे "अब्राहामनी देववर ईश्वास ठेवा अनी त्यानामुये तो
नितीमान असा गणाई गया." तसं हाई शे. 7 यावरीन तुम्हीन समजी लेवानी
की, ज्या ईश्वासनारा त्याच अब्राहामना पोऱ्या शेतस. 8 देव गैरयहूदीसले
ईश्वासमा नितीमान ठरावणार शे, हाई पुर्वज्ञानमुये शास्त्रलेखमा अब्राहामले
सुरवातलेच हाई सुवार्ता सांगामा वनी की, "तुनाकडीन सर्व राष्ट्रसले आशिर्वाद
भेटी." 9 म्हणीसन अब्राहामनी ईश्वास करा अनी आशिर्वादित व्हयना, तसच
ज्या ईश्वास ठेवतस त्या बी त्यानामायक आशिर्वादित व्हतीन. 10 कारण
नियमशास्त्रमधला कृत्यावर जितला आशा धरीन राहणारा शेतस, तितला सर्व
शापनाधीन शेतस कारण शास्त्र अस सांगस की, नियमशास्त्रना पुस्तकमा जे
लिखेल शे, ते सर्व आचरणमा जो कोणी टिकीसन ऱ्हास नही तो शापित शे.
11 नियमशास्त्रना योगे देवनापुढे कोणीच नितीमान ठरावामा येस नही हाई उघड
शे; कारण नितीमान ईश्वासमा जगी; 12 नियमशास्त्रना अनी ईश्वासना काहीच
संबंध नही, पण जो त्यानामधला कृत्यसले आचारस तो त्याना योगे जगी.
13 आपलाकरता ख्रिस्त शाप व्हयना अनी त्यानी आपलाले नियमशास्त्रना
शापपाईन खंडणी भरीन सोडावं; "जो कोणी क्रुसखांबवर टांगेल शे तो शापीत
शे" असं शास्त्रमा लिखेल शे. 14 ह्यामा उद्देश हाऊच शे की, अब्राहामाले
देयल आशिर्वाद ख्रिस्त येशुमा गैरयहूदीसले मिळाले पाहिजे; म्हणजे जे
पवित्र आत्माबद्दल अभिवचन देयल शे ते आपलाले ईश्वासनाद्वारा मिळाले
पाहिजे. 15 बंधुजनहो, मी व्यावहारिक दृष्टीसन बोली राहिनु; माणसंसनी सुध्दा
कायमना बनाडेल करार कोणीच रद्द करस नही किंवा त्यामा भर घालतस
नही. 16 अब्राहामले अनं त्याना संतानले ती अभिवचनं सांगेल व्हतात,
संतानासले असं बराच जणसबद्दल तो बोलस नही; तर "तुना संतानले" असं
एकनाविषयी तो बोली राहीना शे, अनी तो एकच ख्रिस्त शे. 17 मी असं
सांगस की, जो करार देवनी अब्राहामसंगे पहेलेपाईन निश्चित करेल होता
त्याले चारशे तीस वरीस नंतर येल नियमशास्त्रमुये तो करार संपुष्ट व्हईसन
त्यानामुये अभिवचन रद्द व्हस नही. 18 कारण वतन जर नियमशास्त्रमा प्राप्त
व्हस, तर ते यानापुढे अभिवचनमा व्हवावं नही; पण अब्राहामले देवनी ते
कृपामा अभिवचननाद्वारा देयल शे. 19 तर मंग नियमशास्त्र कशाकरता? ज्या
अब्राहामना संतानले वचन दिधं ते तो येवापावत नियमशास्त्र हाई उल्लंघनमुये
लाई देवामा येल शे; ते मध्यस्थना हस्ते देवदूतसनाद्वारा नेमी देयेल शे. 20
मध्यस्थ हाऊ एकना ऱ्हास नही; अनी देव तर एक शे. 21 तर मंग नियमशास्त्र
देवना वचनना विरूध्द शे का? कधीच नही, कारण जिवन देवाले समर्थ असं
नियमशास्त्र येल ऱ्हातं तर नितीमत्व खरोखरंच नियमशास्त्रनं पालन करावर
भेटतं. 22 तरी पण शास्त्र म्हणस की, सर्वासले पापना बंधंनमा कोंडाई ठेयल
शे; ह्यामा उद्देश हाऊच शे की, ईश्वास धरणारासले येशु ख्रिस्तवरला ईश्वासमा
जे अभिवचन शे ते देवामा येवाले पाहिजे. 23 हाऊ जो ईश्वास प्रकट व्हणार
व्हता तो येवाना पहिले त्याकरता आपण कोंडेल असं आपलाले नियमशास्त्रना
असं रखवाली ठेयल व्हता. 24 ह्यानावरीन आपण ईश्वासतीन नितीमान ठराई
जावाले पाहिजे म्हणीन नियमशास्त्र आपलाले ख्रिस्तना जोडे पोहचवणारा
मार्गदर्शक व्हस. 25 परंतु आते ईश्वासना आगमन व्हयेल शे म्हणीन आपण
यानापुढे मार्गदर्शकना अधीन नहीत. 26 कारण तुम्हीन सर्व ख्रिस्त येशुवरला
ईश्वासनाद्वारा देवना पोऱ्या शेतस. 27 कारण तुमनामधला जितलासना ख्रिस्तमा
बाप्तिस्मा व्हयना शे तितलासनी ख्रिस्तनं जिवन परीधान करेल शेतस; 28
यहूदी अनं गैरयहूदी, गुलाम अनं स्वतंत्र, पुरूष अनं स्त्री, हाऊ भेदभाव नही;
कारण तुम्हीन सर्वाजण ख्रिस्त येशुमा एकच शेतस; 29 अनी तुम्हीन जर
ख्रिस्तना शेतस तर अब्राहामना संतान अनी अभिवचननाद्वारा वारीस शेतस.

4 आते मी हाई सांगस की, वारीस जोपावत बाळ शे तोपावत तो सर्वासना
धनी राहिसन बी त्यानामा अनं नोकरमा काही भेद ऱ्हास नही. 2 पण
बापनी ठरायेल मुदतपावत तो पालकसना अनं कारभारीसना स्वाधीन ऱ्हास.
3 तसच आपण बी बाळ व्हतुत तवय जगमातील प्राथमिक शिक्षणना दास्यमा
व्हतुत. 4 परंतु काळनी पुर्णता व्हयनी तवय देवनी आपला पोऱ्याले धाडं; तो
स्त्रीपाईन जन्मेल, नियमशास्त्रनाधीन असा जन्मेल व्हता. 5 ह्यामा हाऊच
उद्देश व्हता की, ज्या नियमशास्त्रनाधीन व्हतात त्यासले त्यानी खंडणी भरीन
सोडावाले पाहिजे, अनी आपलाले पोऱ्याना अनी पोरना हक्क मिळाले
पाहिजे. 6 तुम्हीन देवना पोऱ्या अनी पोरी शेतस, म्हणीन देवनी अब्बा, बाप्पा,
अशी हाक मारणारा आपला पोऱ्याना आत्माले तुमना आमना अंतःकरणमा
धाडेल शे. 7 म्हणीन तुम्हीन आतेपाईन नोकर नहीत तर पोर अनी पोऱ्या
शेतस; अनी पोर अनी पोऱ्या शे म्हणीन तर देवनाद्वारा वारीस बी शेतस. 8
सुरवातले तुम्हीन देवले वळखत नव्हतात, तवय जे वास्तवमा देव नहीत
त्यासना तुम्हीन नोकर व्हतात. 9 पण आते तुम्हीन देवले वळखतस, अनी
देवनी तुमनी वळख करी लियेल शे; तर मंग दुर्बळ अनं निसत्व अस प्राथमिक
शिक्षणकडे परत कसं वळतस? त्यासना गुलाम व्हवानं ईच्छा का नविनतीन
करतस? 10 काही खास वार, महिना, सणना काळ, अनं वरीस हाई तुम्हीन
पाळतस. 11 तुमनाकरता मी करेल श्रम कदाचित व्यर्थ व्हयना व्हतीन, अस
माले तुमनाबद्दल भिती वाटस. 12 भाऊ अनी बहिणीसवन, मी तुमले ईनंती

करस की, जशा मी शे तसा तुम्हीन बी व्हा, कारण जशा तुम्हीन व्हतात तसा
मी पण व्हतु. तुम्हीन मना काही वाईट करेल नही. 13 तुमले सुवार्ता सांगानी
पहिला प्रसंग माले मना शारिरीक व्याधीमुये मिळना हाई तुमले ठाऊक शे. 14
अनी तुमनी परिक्षा व्हवाएवढी मनी प्रकृतीमा जे व्हतं त्याना तुम्हीन धिक्कार
अथवा कंटाळा करा नही, तर देवना दूतनामायक, ख्रिस्त येशुनामायक, मना
स्विकार करा. 15 तवयनी तुमनी ती धन्यता कोठे शे? मी तुमनाबद्दल साक्ष देस
की, शक्य राहिनं तर तुम्हीन आपला डोया उपटीसन त्या माले दि टाकतात.
16 मंग मी तुमले खरं ते सांगस, म्हणीन मी तुमना वैरी व्हयनु शे का? 17 त्या
लोके तुमले मित्र मिळायाकरता धडपड करतस पण ते शुध्द हेतुतीन नही; तर
तुम्हीन त्यासले मित्र मियाडा करता धडपड कराले पाहिजे म्हणीन त्या तुमले
वेगळा ठेवाले दखतस. 18 तुमले योग्य बाबतमा मित्र मियाडी लेवाकरता
सर्वदा धडपड कराले पाहिजे हाई चांगले शे, अनी हाई फक्त मी तुमना जोडे
शे तवयच कराले पाहिजे अस नही. 19 मना पोऱ्यासवन, तुमनामा ख्रिस्तना
स्वरूप निर्माण व्हस तोपावत माले परत तुमनाबद्दल प्रसूतीवेदना व्हई राहिना
शेतस. 20 या येळले मी तुमनासोबत हजर ऱ्हातु अनं मना स्वर बदलीसन
तुमनासंगे बातचीत करता येतात तर माले बरं वाटतं, कारण तुमनासंबधी मी
बुचकळ्मा पडनु शे. 21 ज्या तुम्हीन नियमशास्त्रनाधीन व्हवाले दखतस त्या
तुम्हीन नियमशास्त्र ऐकतस नही का, हाई माले सांगा. 22 कारण शास्त्रमा असं
लिखेल शे की, अब्राहामले दोन पोऱ्या व्हतात, एक दासीपाईन व्हयेल अनं
एक स्वतंत्र स्त्रीपाईन व्हयेल. 23 तरी दासीपाईन व्हयेल शरिरस्वभावनुसार
जन्मना अनी स्वतंत्र स्त्रीपाईन व्हयेल वचननामुये जन्मना. 24 ह्या गोष्टी
दृष्टांतरूप शेतस, त्या स्त्री म्हणजे दोन करार शेतस; एक सिनाय पर्वतवरीन
करेल; तो गुलामगिरीकरता पोऱ्यासले जन्म देनारा करार, म्हणजे हागार
शे. 25 हागार हाई अरबस्तानामधलं सिनाय पर्वत शे, अनी ती आजनी
यरूशलेमनी जोडीनी शे; ती आपला पोऱ्यासोऱ्यानासंगे गुलामगिरीमा शे. 26
वर असेल यरूशलेम हाई स्वतंत्र ऱ्हाईन ती आपली माय शे. 27 शास्त्रमा असं
लिखेल शे की, अगं वंध्ये तुले पोऱ्या नही ऱ्हाइनात तरी आनंद कर! ज्या तुले
प्रसुतिवेदना व्हस नही ती तु आनंदमा जयघोष कर! आनंदमा वरड! कारण
जिले नवरा शे तिना पोऱ्यापेक्षा आशा सोडेल स्त्रीना पोऱ्या पुष्कळ शेतस. 28
भाऊ अनी बहिणीसवन, इसहाकाप्रमाणे तुम्हीन अभिवचनना संतती शेतस. 29
परंतु त्या येळले शरिरना स्वभावनुसार जन्मेल पोऱ्यानी आत्मानानुसार जन्मेल
पोऱ्यासना छळ करात, तस आते बी व्हई ऱ्हाईना शे. 30 पण शास्त्रलेख
काय सांगसं? "त्या दासीले अनं तिना पोऱ्याले हकली दे; कारण दासीना
पोऱ्या स्वतंत्र स्त्रीना पोऱ्यासोबत वारीस व्हवावं नही." 31 म्हणीन भाऊ अनी
बहिणीसवन, आपण दासीना पोऱ्या नही शेतस, तर स्वतंत्र स्त्रीना पोऱ्या शेतस.

5 हाई स्वातंत्रकरता ख्रिस्तनी आपलाले मुक्त करेल शे म्हणीन त्यामा
टिकीसन राहा, गुलामगिरीना वझाखाल परत सापडू नका. 2 दखा, मी
पौल, तुमले सांगस की, जर तुम्हीन सुंता करी लिधी अनी नियमशास्त्रकडे
परत फिरतस तर तुमले ख्रिस्तना काहीच उपयोग व्हवावं नही. 3 सुंता करी
लेनारा प्रत्येक माणुसले मी परत निश्चितपणे सांगस की, तु संपुर्ण नियमशास्त्रना
आचरणमा बांधेल शे 4 ज्या तुम्हीन नियमशास्त्रतीन नितीमान व्हवाले दखतस
त्या तुमना ख्रिस्तसंगे संबध नष्ट व्हयेल शेतस; तुम्हीन देवनी कृपाले अंतरना
शेतस. 5 कारण आपण आत्मानाद्वारा ईश्वासतीन नितीमत्वानी आशा धरीसन
वाट दखी राहिनु शेतस. 6 ख्रिस्त येशुमा ज्या शेतस त्यासनी सुंता व्हवामा
किंवा नही व्हवामा काही सामर्थ्य शे अस नही; तर प्रितीना द्वारा कार्य करनारा
जो ईश्वास त्यानामा सामर्थ्य शे. 7 तुम्हीन चांगला धाई रांहिता; मंग सत्यना
नाकार कराले पाहिजे म्हणीन तुमले कोणी अडथळा आणा? 8 तुमले पाचारण
करनारा देवनी बी बुध्दी नही. 9 थोडाचा खमीर सगळा कणीकना गोळाले
फुगाडी टाकस. 10 माले प्रभुमा तुमनाबद्दल खात्री शे की, तुम्हीन दुसरा ईचार
करावुत नही; तुमना मननी चलबिचल करनारा कोणीका असेना त्याले दंड
भोगना पडी. 11 भाऊ अनी बहिणीसवन, मी अजुन सुंतेना उपदेश करत
राहिनु तर अजुन बी मना छळ का बर व्हई राहिना? तसा राहता तर ख्रिस्तना
क्रुसखांबना प्रचार करामुये माले व्हयेल सर्व अडखळण नष्ट व्हई जातात. 12
तुमनाठायी अस्थिरता उत्पन्न करनारा स्वतःले छेदतीन तर बरं व्हई. 13
भाऊ अनी बहिणीसवन, तुमले स्वातंत्रकरता पाचारण जरी व्हयनं तरी त्या
स्वातंत्रतीन शरीर वासनाले वाव मिळु देवानं नही तर प्रितीमा एकमेकसना दास
बना. 14 कारण जशी आपलावर तशी आपला शेजारीसवर प्रिती करानं, हाई
एकच वचन पाळामुये सगळा नियमशास्त्र पुर्णपणे पाळामा येल शे; 15 पण जर
तुम्हीन एकमेकसले जंगली जनावरनामायक एकमेकसले चावतस अनी खाई
टाकतस तर परकासना हाततीन एकमेकसना नाश व्हवाव नही म्हणीसन जपा.
16 मी तर हाई सांगस, आत्माना प्रेरणामा चाला, म्हणजे तुम्हीन शरीर वासना
कराऊत नही. 17 कारण शरिरवासना आत्माना विरोधी शे; अनं आत्मा
शरिरवासना विरूध्द शे; ह्या परस्परविरोधी शेतस, यानाकरता की, ज्या काही
तुम्हीन ईच्छा धरतस ते तुमना हाततीन व्हवाले नको. 18 तुम्हीन आत्माना
प्रेरणामा चालाडेल शेतस तर तुम्हीन नियमशास्त्रना अधीन नहीत. 19 शरिरना
कर्म तर उघड शेतस; त्या ह्या शेतस जारकर्म, अशुध्दता, कामचुकारपण,
20 मुर्तिपुजा, चेटकी, वैर, कलह, जळण, राग, तट, फुटी, पक्षभेद, 21
हेवा, दारूबाजी, रंगेलपणा, अनी असा इतर गोष्टी; यासनाबद्दल मी तुमले
सुरवातले सांगी ठेयेल व्हतं तेच आते सांगस की, अस कर्म करनारासले
देवना राज्यना वतन भेटावु नही. 22 पवित्र आत्मानाद्वारा निष्पन्न व्हनारा
फळ, प्रिती, आनंद, शांती, सहनशीलता, ममता, चांगुलपणा, ईश्वासुपणा,
23 सौम्यता, संयम ह्या शेतस; असासना विरूध्द नियमशास्त्र नही. 24 ज्या
ख्रिस्त येशुमा शेतस त्यासनी विकार अनं वासना यासनासंगे शरिरस्वभावमा
क्रुसखांबवर खिळेल शेतस. 25 आपण जर आत्माना सामर्थ्यमा जगतस
तर आपण आत्माना प्रेरणामा चालाले पाहिजे. 26 आपण पोकळ अभिमान
बाळगणारा, एकमेकसले राग आणनारा अनं एकमेकसना हेवा करनारा बनानं
नही.

6 भाऊ अनं बहिणीसवन, कोणी माणुस एखादा दोषमा सापडना तर ज्या
तुम्हीन अध्यात्मिक वृत्तीना शेतस त्या तुम्हीन असासले सौम्य स्वभावतीन
सावध करा; तु बी परिक्षामा पडाले नको म्हणीन स्वतःकडे ध्यान दे. 2
एकमेकसना वझं वाहा, म्हणजे तुम्हीन ख्रिस्तना नियम पुर्ण करशात. 3

कारण आपण काहीच नही राहीसन बी कोणी तरी शेतस अस कल्पना
करनारा स्वतःलेच फसाडस. 4 तर प्रत्येकनी आपला स्वतःना कामनी परिक्षा
करानी म्हणजे त्याले दुसरानाबद्ल नही, तर फक्त स्वतःना बइल अभिमान
बाळगाकरता जागा भेटी. 5 कारण प्रत्येकनी आपला स्वतःना भार वाहाले
पाहिजे. 6 ज्याले वचनना शिक्षण भेटेल शे त्यानी ते शिक्षण देनाराले सर्व
चांगला वस्तुसना वाटा देवानं. 7 फसु नका; देवले कोणी मुर्ख बनाडू शकस
नही; कारण माणुस ज्या काही पेरस त्यानाच पिक त्याले भेटी. 8 जो कोणी
आपला शरीर स्वभावकरता पेरस त्याले शरीर स्वभावपाईन नाशना पिक भेटी;
अनी जो आत्मानाकरता पेरस त्याले आत्मापाईन सार्वकालिक जिवन हाई
पिक भेटी. (aiōnios g166) 9 चांगला करानं ते आपण कटाळा करानं नही;
कारण आपण जर खचनुत नहीत तर योग्य येळले आपला पदरमा पिक पडी.
10 तर मंग जश आपलाले येळ भेटी त्यानाप्रमाणे आपण सर्वासना अनं विशेष
म्हणजे ईश्वासी कुटूंबना लोकससंगे चांगलं करानं. 11 दखा, मी आपला
हातघाई कितला मोठा अक्षरसघाई तुमले लिखी र्‍हायनु शे. 12 जेवढा दैहिक
गोष्टीसना डौल मिरवाले दखतस, तेवढा ख्रिस्तना क्रुसखांबमुये स्वतःना छळ
व्हवाले नको म्हणीसन त्या तुमले सुंता करी लेवाले भाग पाडतस; 13 कारण
सुंता करी लेनारा स्वतःबी नियमशास्त्र पाळतस नही, तर तुमना शरिरवरीन
नावाजीसन लेवाकरता तुमनी सुंता व्हवाले पाहिजे अशी ईच्छा धरतस.
14 आपला प्रभु येशु ख्रिस्त याना क्रुसखांबना अभिमानाशिवाय कशाना बी
अभिमान बाळगाना मना हाततीन नको व्हवाले; त्यानाद्वारा जग मनाकरता
अनी मी जगकरता क्रुसखांबवर खिळेल शे. 15 कारण सुंता व्हवामा किंवा
नही व्हवामा काहीच नही, तर नवी उत्पत्ति हाईच ती शे. 16 जेवढा ह्या
नियमतीन वागतीन तितलासवर अनं देवना लोकसवर शांती अनं दया असो.
17 पत्रले सरावाना पहिले मी तुमले ईनंती करस की, ह्यानापुढे कोणी माले
त्रास नही देवो; कारण मी पहिलेच मना शरिरवर ज्या येशुना घाव शेतस त्या
दखाडतस की, मी त्याना दास शे. 18 भाऊ अनं बहिणीसवन, आपला प्रभु
येशु ख्रिस्त ह्यानी कृपा तुमनासंगे राहो. आमेन.

इफिस

1 देवना ईच्छानुसार व्हयेल ख्रिस्त येशुना प्रेषित पौल मनाकडतीन, इफिसना
देवना लोके अनं ख्रिस्त येशुवर ईश्वास ठेवणारासले, 2 देव आपला पिता
अनं प्रभु येशु ख्रिस्त ह्यानापाईन तुमले कृपा अनं शांती असो 3 आपला
प्रभु येशु ख्रिस्तना देव अनं पिता धन्यवादित असो. त्यानी स्वर्गमातला सर्व
अध्यात्मिक आशिर्वाद दिसन आपलाले ख्रिस्तमा आशिर्वादित करेल शे. 4
तसाच आपण त्याना समोर पवित्र अनं निर्दोष ऱ्हावाले पाहिजे म्हणीसन
त्याना प्रेमघाई जगनी स्थापना पुर्वी आपलाले ख्रिस्तमा निवडेल शे. 5
देवनी आपला मनना संकल्पप्रमाने आपलाले येशु ख्रिस्तपाईन त्याना पोऱ्या
व्हवाकरता प्रेमतीन पहिलेच नेमेल शे. 6 त्यानी आपला प्रिय पोऱ्या पाईन
देवनी देयल कृपाबइल आपन त्याना गौरवनी स्तुती कराले पाहिजे. 7 त्याना
कृपाना समृध्दीप्रमाने त्या प्रियकराना ठाई, कारण आपण ख्रिस्तना रक्त द्वारा
मुक्त व्हयेल शेतस, म्हणजे आपला पापसनी क्षमा आपलाले मिळेल शे, हाई
देवनी कितली महान कृपा शे 8 त्यानी सर्व ज्ञान अनं बुध्दी यासनासंगे कृपा
बी भरपूर करेल शे. 9 देवनी सुरवातले करेल योजनाप्रमाणे त्यानी स्वतःना
ईच्छातीन स्वतःनी करेल संकल्पसना गुपित आपलाले सांगात. 10 ती योजना
अशी की, कालखंडना पुर्णतानी व्यवस्था लावताना स्वर्गमा अनं पृथ्वीवर
जे शे ते सर्व पृथ्वीवर एकत्र करीसन ख्रिस्त त्यासना अधिकारी व्हवाले
पाहिजे. 11 आपला मनना संकल्पप्रमाणे तो सर्व चालाडस त्याना योजनाप्रमाने
आम्हीनं पहिलेच नेमेल ख्रिस्तमा नितीमान व्हयेल शेतस 12 ह्यानाकरता
की, ज्या आम्हीनं ख्रिस्तवर पहिलेच आशा ठेयेल व्हती, ती आमनाकडतीन
त्याना गौरवनी स्तुती व्हवाले पाहिजे. 13 तुम्हीन सत्यनं वचन म्हणजे तुमना
उध्दारबइलनी सुवार्ता ऐकी लेवानंतर ख्रिस्तमा ईश्वास ठेवा अनी त्यानी
देवाना करेल पवित्र आत्माना तुमनावर त्यानामा शिक्का मारामां येल शे. 14
देवना गौरवनी स्तुती व्हवाले पाहिजे म्हणीसन त्याना भरवसाना लोकसनी,
खंडणी भरीसन मिळाडेल मुक्तिनाकरता हाऊ पवित्र आत्मा आपला वतनना
विसार शे. 15 म्हणीसन तुमनामाधला प्रभु येशुवरना ईश्वास अनी सर्व देवना
लोकसकरता तुम्हीन व्यक्त करेल प्रिती यानाबइल मी ऐकीसन; 16 मी बी
तुमनाकरता आभार मानामां खंड पडु देस नही; मी मना प्रार्थनामा तुमनी
आठवण करीसन असं मांगस की, 17 आपला प्रभु येशु ख्रिस्त याना देव
जो वैभवशाली पिता यानी तुमले आपला वळख व्हवाकरता ज्ञानना अनी
प्रकटीकरणना आत्मा देवाले पाहिजे; 18 म्हणीसन त्यामुये तुमना अंतःकरण
प्रकाशित व्हईसन त्याना पाचारणमुये निर्माण व्हनारी आशा कोणती, "पवित्र
जणसमा" त्यानी देयल "वतनना" वैभवनी समृध्दी कितली, 19 अनी ज्या
आपन ईश्वास ठेवनारा त्या आपला विषयना त्याना सामर्थ्यना अपार महत्व ते
काय शे हाई तुम्हीन त्याना बलशाली पराक्रमना कृतीवरतीन वळखीन लेवाले
पाहिजे. 20 त्यानी ती कृती ख्रिस्तमा दखाडीसन त्याले मरेलमातीन ऊठाडं;
21 अनी सर्व स्वर्गीय सत्ताधीश, अधिकार, सामर्थ्य, प्रभुत्व अनी भावी
युगनं कोणतं बी नाव ल्या, त्या सर्वासतीन त्याले उंच करीसन स्वर्गमा उजवा
बाजुले बसाडं. (aiōn g165) 22 त्यानी सर्व त्याना पायखाल ठेवं, अनी त्यानी
सर्वासवर मस्तक व्हवाले पाहिजे म्हणीसन त्याले मंडळीले दिधं; 23 मंडळी
हाईच त्यानं शरीर. जो सर्वासनी सर्वकाही भरस त्यानी ती भरेल शे.

2 तुम्हीन आपला अपराध अनं आपला पापे यानामुये मृत व्हयेल व्हतात.
2 त्या पापसमा तुम्हीन पहिले चाली राहींतात, अर्थात जगना राहणीमान
मायक आकाशमातील राज्यना अधिपती म्हणीन आज्ञा मोडणारा लोकसमा
आते कार्य करनारा आत्माना अधिपती ह्याना धोरणप्रमाणतीन चाली राहिंता.
(aiōn g165) 3 त्या लोकसमा आम्हीन बी सर्व पहिले आपला शरिरनी अनी
मननी ईच्छानामायक करी ऱ्हाईंतु अनी दुसरासनामायक संतापी स्वभावनी
संतान व्हतुत; 4 तरी देव दयासंपन्न शे म्हणीसन आपन आपला अपराधसमुये
मरेल व्हयेल व्हतुत तरी त्यानी आपलावरना स्वतःना अपरंपार प्रेममुये, 5
ख्रिस्तनासंगे आपलाले जिवत करं, देवना कृपातीन तुमनं तारण व्हयेल शे; 6
अनी ख्रिस्त येशुमा त्यानासंगे ऊठाडं अनी त्यानासंगे स्वर्गमा बसाडं; 7
ह्याकरता की ख्रिस्त येशुमा त्याना तुमना-आमनावरना ममताना द्वारा येनारा
युगमा त्यानी आपला कृपानी भरपूर समृध्दी दखाडाले पाहिजे; (aiōn g165)
8 कारण कृपातीनचं ईश्वासनाद्वारा तुमनं तारण व्हयेल शे अनी हाई तुमना
हातघाई व्हयेल शे अस नही, तर हाई देवनं दान शे; 9 कोणी बडाई कराले
नको म्हणीसन कर्म करीसन हाई व्हयनं नही. 10 आपण सत्कृत्ये कराले
पाहिजे म्हणीसन ख्रिस्त येशुमा तयार करेल असा आपण त्यानी हस्तकृती
शेतस, त्या सत्कृत्यसना आचारण करीसन आपन आपला आयुष्यक्रम चालाले
पाहिजे म्हणीसन देवनी ती पहिलेच आखी ठेयल व्हती. 11 म्हणीसन आठवण
करा की, तुम्हीन ज्या जन्मपाईन गैरयहूदी अनी ज्यासनी सुंता हाततीन करेल
म्हणजे शरिरनी शे असा स्वतःले सुंती म्हनी लेणारा लोकसकडतीन बेसुंती
समजना असा व्हता. 12 त्या तुम्हीन त्या येळले ख्रिस्तमाईन येगळा व्हयेल,
इस्राएलना राष्ट्रबाहेरना वचनना करारसले परका आशाहिन देवविना असा
जगी राहींतात. 13 पन ज्या तुम्हीन पहिले "दुरना" व्हतात ते तुम्हीन आते
ख्रिस्त येशुमा एक ख्रिस्तना रक्तना द्वारा "जवळना" व्हयेल शेतस. 14 कारण
तोच आमनी शांती शे; त्यानी दोन्हीसले एक करं आनी मजारली आडी भिंत
पाडी. 15 त्यानी आपला शारीरतिन वैर म्हणीन आज्ञाविधीना नियमशास्त्र
नाहिसं कर; यानाकरता की, स्वतःमा दोनजणसना एक मानव बनाडीसनी
शांती प्रस्थापित कराले पाहिजे. 16 अनी त्यासनं एक शरीर करीसन आपण
ख्रिस्तना क्रुसखांबवर वैरभाव नष्ट करीसन त्यानाद्वारा दोन्हीसना देवसंगे समेट
कराले पाहिजे. 17 अनी त्यानी ईसन ज्या तुम्हीन गैरयहूदी देवपाईन दुर
व्हतात अनी यहूदी ज्या जोडे व्हतात त्या तुमले शांतीनी सुवार्ता सांगी. 18
कारण त्यानामुये आत्मानाद्वारा आपण यहूदी अनी गैरयहूदी पितानाजोडे उभा
व्हतस 19 तर यावरतीन तुम्हीन आत्तेपाईन परका किंवा विदेशी नहीत पण
पवित्र जणसना बराबरीना अनी देवना घरना शेतस. 20 प्रेषित अनी संदेष्टा या
पायासवर तुम्हीन रचेल शेतस; स्वतः ख्रिस्त येशु मुख्य कोणशीला शे. 21
त्यानामा पुरी इमारत जोडीसन रचेल शे प्रभुमा वाढत वाढत पवित्र मंदिर व्हस.
22 प्रभुमा तुम्हीन बी आत्मानाद्वारे देवनं घर एकत्र रचाई जाई राहीनात.

3 हाई कारणतीन मी पौल तुमना गैरयहूदीसकरता ख्रिस्त येशुना बंदिवान
शे. मी देवले प्रार्थना करस **2** देवनी जी कृपा तुमना चांगला करता माले
प्राप्त व्हयेल शे तिना व्यवस्थाविषयमा तुम्हीन ऐकेल व्हई. **3** देवनी माले
प्रगटीकरननाद्वारा ज्या त्याना रहस्य सांगात तसच मी वर लिखेल शे **4** ते
तुम्हीन वाचीन दखशात तर ख्रिस्तविषयना गुप्तज्ञान माले व्हयेल शे तुमले
समजी. **5** ते रहस्य जसं आते आत्मानाद्वारे त्याना पवित्र प्रेषिततसले अनं
संदेष्टासले प्रकट करी दखाडेल शे, तसं पहिला पिढीसना मनुष्यपूत्रसले सांगामा
येल नव्हतं. **6** ते रहस्य हाई शे की, गैरयहूदी ख्रिस्त येशुमा सुवार्तीना योगतीन
वतनबंधु, आमनासंगे एक शरीर अनं आमनासंगे अभिवचनना वाटकरी शेतस.
7 देवनं सामर्थ्यना करणीनं जे दान माले देवामा येल व्हता, त्यानामुये मी त्या
सुवार्तानं सेवक व्हयनु शे. **8** मी जो पवित्र जणसमा सर्वासमा धाकला, तो
मनावर पण हाई कृपा अस व्हयनी की, ख्रिस्तना अगाध समृध्दीना सुवार्ता
गैरयहूदीसले सांगानी; **9** अनी ज्यानी येशु ख्रिस्तमा जे सर्वकाही बनाडं त्या
देवना ठायी युगादिकाळपाईन जे गुप्त राहेल रहस्यनी व्यवस्था काय, हाई
सर्वासले प्रकाशित करीसन दखाडानं; **(aiōn g165)** **10** त्यानाप्रमानतीन देवना
बहुविध ज्ञान स्वर्गमधला अधिपती अनं अधिकारी यासले मंडळीनाद्वारे आते
समजाले पाहिजे. **11** यानाकरता की अनंत युगना संकल्प आपला प्रभु ख्रिस्त
येशुमा करा. **(aiōn g165)** **12** त्या प्रभुना एकतामा आपलाले त्यानावरला
ईश्वासतीन धैर्य अनं निर्भयपणे प्रवेश बी भेटेल शे. **13** यास्तव मी ईनंती करस
की तुमनाकरता ज्या क्लेश माले होतस त्यानामुये तुम्हीन खचीसन जावानं
नही; ते तुमनाकरता फायदान शे. **14** त्या पितानासमोर मी गुडघा टेकिसन
अशी प्रार्थना करस; **15** स्वर्गमातील अनं पृथ्वीवरला प्रत्येक वंशसले ज्या
पितावरतीन नाव देवामा येसं. **16** त्यानी आपला गौरवनी संपत्तीमातीन तुमले
अस दान देवाले पाहिजे की, तुम्हीन त्याना आत्मानाद्वारे अंतर्यामी बलसंपन्न
व्हवाले पाहिजे. **17** ख्रिस्तनी तुमना अंतःकरणमा तुमना ईश्वासनाद्वारा वास
कराले पाहिजे; यानाकरता तुम्हीन प्रितीमा मुरायेल अनं पाया घालेल असा
असाले पाहिजे. **18** तुम्हीन देवना सर्व लोकसकडतीन ख्रिस्तना प्रेमनी रुंदी,
लांबी, खोली अनं उंची कितली शे हाई चांगली पध्दतीन तुमले समजानं
सामर्थ्य भेटावं, **19** हाई तुम्हीन सर्व पवित्र जणससंगे समजी लेवाले, अनं
बुध्दीले अगम्य अशी ख्रिस्तनी प्रिती वळखी लेवाले शक्तीमान व्हवाले
पाहिजे; अस की तुम्हीन देवना सर्व पुर्णता ईतला परिपुर्ण व्हवाले पाहिजे. **20**
आपण ज्यानी काही मागणी किंवा कल्पना करतस त्यानापेक्षा आपलामा
कार्य करणारी शक्तीतीन फारचफार कराले जो शक्तीमान शे, **21** देवना गौरव
पिढ्यांनपिढी मंडळीमा अनं ख्रिस्त येशुमा युगानुयुग असो! आमेन. **(aiōn
g165)**

4 यास्तव मी जो प्रभु येशुमा बंदिवान तो मी तुमले ईनंती करस की, तुमले
व्हयेल पाचारणले शोभी अस तुम्हीन चालाले पाहिजे. **2** पुर्ण नम्रतातीन,
सौम्यतातीन अनी क्षमाशिलतातीन वागीसन एकमेकसना प्रितीतीन सहन
कराले पाहिजे. **3** शांतीना बंधनतीन आत्माना ऐक्य राखाले तुम्हीन प्रयत्न
कराले पाहिजे. **4** तुमना पाचारननी जशी आशा एक त्याप्रमानतीन शरीर
एक अनं आत्मा एक शे. **5** एक प्रभु, एक ईश्वास, एक बाप्तिस्मा शे **6**
एकच देव शे, जो सर्वासना पिता शे, अनं प्रभु शे, जो सर्वव्यापी अनी
सगळासमा शे. **7** तरी आपला सगळासले ख्रिस्तनी देयेल दानना परिणामना
प्रमानतीन कृपा देयेल शे. **8** शास्त्रलेख सांगस, "जवय तो उंचस्थानवर चढना,
त्यानी त्यानासंगे बराच कैदीसले ली गया; त्यानी लोकसले कृपा दिधी."
9 "आते तो वर चढना" याना अर्थ काय शे? याना अर्थ हाऊ शे की तो
पहिले पृथ्वीना सर्वात खालनी जागावर उतरना. **10** जो उतरेल व्हता तोच
सर्वकाही त्याना अधिकारतीन आपण भरीसन टाकाले पाहिजे म्हणीसन
ऊर्ध्वलोकसवर चढना. **11** अनी त्यानीच कोणले प्रेषित, कोणले संदेष्टा,
कोणले सुवार्तिक, कोणले पाळक अनी शिक्षक असा नेमी दिधात. **12** यासले
सेवानं कामकरता, ख्रिस्तना शरिरना रचनाकरता, देवना पवित्र लोकसनी
पुर्णता व्हावी म्हणीसन देवामा वनं. **13** आपण सर्वासनी देवना पोऱ्यावरना
ईश्वासना अनं तत्संबधी ज्ञानना एकत्वास, प्रौढ मनुष्यपणास ख्रिस्तनी पुर्णता
प्राप्त व्हई अस बुध्दीना मर्यादप्रत आपण सर्व ईसन पोहचतस तोपावत देयल शे.
14 यानाकरता की आपण यानापुढे लेकरंसनामायक राव्हाले नको, म्हणीसन
माणुसना धुर्तपणतीन, भ्रांतीना मार्गले ली जाणारी युक्तीघाई, उपदेशस्पी प्रत्येक
वाराघाई हेलकावनारा अनी फिरनारा असा व्हवाले नको. **15** तर आपण
प्रितीतीन सत्यले धरीसन मस्तक जो ख्रिस्त त्याना परिणामतीन सर्व प्रकारतीन
वाढाले पाहिजे. **16** त्यानाघाई पुरा शरिरनी, पुरवठा करनारा प्रत्येक सांधाना
योगे, जुळवणूक अनं जमवाजमव व्हस, प्रत्येक अगं आपआपला परिमाणतीन
काम करत ऱ्हास, अनी आपली रचना प्रितीमा व्हवाकरता वाढ करी लेस.
17 यास्तव मी हाई सागंस की प्रभुना नावमा सावध करस की, गैरयहूदी लोके
आपला मनना भ्रष्टतामा चाली राहिनात त्याप्रमानतीन तुम्हीन शेवटपावत चालु
नका. **18** त्यासनी बुध्दी संबंधघाई अंधकारमय व्हयेल शे, त्यासनामधला
अज्ञान अनं त्यासना अंतःकरणना कठीणपणा यामुये त्या देवना जिवनपाईन
येगळे व्हयेल शेतस. **19** त्यासले आते कशानीच लाज वाटत नही, त्यामुये
ते हावरापणतीन सर्व प्रकारनी अशुध्दता कराकरता स्वतःले कामातुरपणाना
स्वाधीन करं. **20** परंतु तुम्हीन अशी रितीतीन ख्रिस्त शिकनात नही. **21**
तुम्हीन त्यानंच ऐकेल शे, अनं येशुना ठायी जे सत्य शे त्याप्रकारतीन तुमले
त्यानामा शिक्षण भेटेल शे. **22** अस की तुमना पहिला आचारणना संबंधना जो
जुना मनुष्यत्व त्याना तुम्हीन त्याग कराले पाहिजे, तो कपटना वासनातीन
भरेल शे त्याना नाश व्हवाव शे. **23** तर तुम्हीन आपला मनना अनी आत्मिक
स्वभावतीन नवा व्हवाले पाहिजे. **24** अनी धार्मीकता अनं पवित्रता यासनी
भरिसन असा देवमायक उत्पन्न करेल नवा मनुष्य धारण कराले पाहिजे. **25**
यास्तव असत्यना त्याग करीसन तुम्हीन प्रत्येकजण आपआपला शेजारीसबद्दल
सत्य बोला. कारण आपन ख्रिस्तना अवयव शेतस. **26** तुम्हीन राग करा, परंतु
पाप करू नका; तुम्हीन रागावनात तर सुर्य मावळाले नको. **27** अनी सैतानले
संधी देऊ ना. **28** चोरी करनारासनी परत चोरी कराले नको; तर गरजवंतसले
देवाले आपलाजवळ काही पाहिजे म्हणीसन जे उत्तम तेच आपला हातसघाई
काम करत राव्हाले पाहिजे. **29** तुमना तोंडवाटे कोणतं बी अमंगळ भाषण
निंघाले नको, तर गरजपुरता अध्यात्मिक फायदाकरता जे काही चांगलं तेच

निंघाले पाहिजे, त्यामुये ऐकणारसले कृपादान प्राप्त व्हई. 30 देवना पवित्र
आत्माले दुःखाडु नका; त्यानामुये तुम्हीन तारणना दिन पर्यंत मुद्रित व्हयेल
शेतस. 31 सर्व प्रकारना कटुत्व, संताप, क्रोध, कलकलावट अनं अभद्र
भाषण हाई, अवघा दुष्टपण बी तुमनापाईन दुर करामा येवो. 32 अनी तुम्हीन
एकमेकससंगे उपकारी अनं कनवाळू व्हवाले पाहिजे; जशी देवनी ख्रिस्तमा
तुम्हले क्षमा करेल शे तशी तुम्हीन बी एकमेकसले क्षमा करा.

5 तर मंग तुम्हीन प्रिय पोऱ्यासनामायक देवना अनुकरण करनारा व्हवाले
पाहिजे. 2 अनी ख्रिस्तनी तुमना वर प्रिती करी, अनी देवले सुवास मिळले
पाहिजे म्हणीन स्वतःले आपलाकरता अर्पण अनं यज्ञ अस दिधं, तेनानुसार
तुम्हीन बी प्रितीमा चाला. 3 जारकर्म, सर्व प्रकारनी अशुध्दता अनं लोभ,
यासना तुमनामा उच्चार बी नको व्हवाले; हाई देवना लोकासले शोभस. 4
तसच अमंगळपणा, बाष्कळ गोष्टी अनं टवाळी यासना बी नको व्हवाले, त्या
योग्य नही शेतस; तर त्यासनापेक्षा उपकारस्तुती व्हवाले पाहिजे. 5 जारकर्म,
अशुध्द वर्तन करनारा किंवा लोभी, हाऊ मुर्तिपुजक शे; असासले कोणले बी
ख्रिस्तना अनं देवना राज्यमा वारसा नही हाई तुम्हीन जाणतस. 6 पोकळ
भाषण दिसन कोणी तुमले फसाडाले नको; कारण असा गोष्टीसमुये आज्ञा
मोडणारा लोकसवर देवना कोप व्हस. 7 म्हणीन त्यासना भागीदार व्हवानं
नही; 8 कारण सुरवातले तुम्हीन अंधार अस व्हतात पण आते तुम्हीन प्रभुमा
उजेड अस शेतस. म्हणीन प्रकाशना प्रजानामायक चाला; 9 कारण प्रकाशना
फळ सर्व प्रकारना चांगुलपणा, नितीमत्व अनं सत्यता ह्यामा दखास. 10 प्रभुले
काय संतोषकारक शे हाई पारखीन लेवानं. 11 अंधारना निष्फळ कर्मसना
भागीदार व्हवु नका, तर उलट त्यासना निषेध करा; 12 कारण त्या लोकसना
हाततीन ज्या कर्म गुप्तपणतीन व्हतस त्यासना उच्चार करानं सुध्दा लज्जा
येवा सारखं शे. 13 सर्व निषेध करेल गोष्टी उजेडकडतीन उघड करामा येस,
कारण जे काही उघड व्हस तो प्रकाश शे. 14 म्हणीन तो सांगस, हे झोपाळु,
जागा व्हय अनं मरेल मातीन ऊठ, म्हणजे ख्रिस्तना प्रकाश सर्व गोष्टी तुनावर
प्रकट करी. 15 म्हणीन मुर्खनामायक नही तर ज्ञानीनामायक समोर नजर ठेईन
जपीसन चाला. 16 येळना सदुपयोग करा, कारण दिन वाईट शेतस. 17
म्हणीन तुम्हीन मुर्खसना मायक व्हवानं नही, तर प्रभुनी ईच्छा काय शे हाई
समजी ल्या. 18 द्राक्षरस पिसन मस्त व्हवु नका; द्राक्षरसमा बेतालपणा शे; पण
पवित्र आत्मातीन परीपुर्ण व्हा. 19 स्तोत्र, गीत, अनं अध्यात्मिक प्रबंध हाई
एकमेकसले म्हणी दखाडा; आपला अंतःकरणमा प्रभुले गायनवादन करा; 20
आपला प्रभु येशु ख्रिस्त ह्याना नावमा सर्व गोष्टीसबद्ल सर्वदा देवबापनी
उपकारस्तुती करत जा. 21 ख्रिस्तना भय धरीन एकमेकसना अधीन रावानं.
22 बाईसवनं, तुम्हीन जश प्रभुना अधीन तस आपआपला नवराना अधीन
रावानं. 23 कारण जश ख्रिस्त मंडळीना मस्तक शे, तस नवरा बायकोना
मस्तक शे. तसच ख्रिस्त हाऊच शरिरना तारणकर्ता शे. 24 तरी मंडळी जश
ख्रिस्तना अधीन ऱ्हास, तसच बायकासनी बी सर्व गोष्टीसमा आपला नवराना
अधीन रावानं. 25 पतीनों, जश ख्रिस्तनी मंडळीवर प्रिती करी तसच तुम्हीन
बी आपापला बायकोवर प्रिती करा; ख्रिस्तनी मंडळीवर प्रिती करी अनी
स्वतःले तिनाकरता समर्पण करं, 26 यानाकरता की, तिले त्यानी वचननाद्वारा
जलस्नानतीन स्वच्छ करीसन पवित्र कराले पाहिजे. 27 अनी गौरवयुक्त
मंडळी अस ती स्वतःले तयार कराले पाहिजे, म्हणजे तिले डाग, सुरकुती अनं
कोणतं बी कमतरता यासनामाईन काहीच नही दखावता ती पवित्र अनं निर्दोष
अस ऱ्हावाले पाहिजे. 28 त्याप्रमाणे पतीसनी आपापला बायकोले आपलं
शरीर शे हाई समजीन तिनावर प्रिती करानी जो आपला बायकोवर प्रिती करस
तो स्वतः वरच प्रिती करस. 29 कोणी कधीच आपला शरिरना व्देष करस
नही; तर तो त्याना पालन पोषण करस; जश ख्रिस्त बी मंडळीना पालन
पोषण करस तसच तो बी करस. 30 कारण आपण ख्रिस्तना शरिरना अवयव
शेतस. 31 म्हणीन पुरूष आपला माय बापले सोडीसन आपला बायकोले
जडी राही; अनी त्या उभयता एक शरीर व्हतीन. 32 हाई रहस्य मोठं शे पण
मी ख्रिस्त अनं मंडळी यासना संबधनाबद्ल बोली ऱ्हायनु शे. 33 तसच
तुमनापाईन प्रत्येकनी जसं स्वतःवर तसच आपला बायकोवर प्रिती करानी;
अनी बायकोनी बी पतीना मान ठेवाले पाहिजे.

6 पोऱ्यासवनं, प्रभुमा तुम्हीन आपला मायबापना आज्ञामा राहजा, कारण
हाई योग्य शे. 2 आपला बाप अनं माय यासना मान ठेव, हाईच पहिली
वचनयुक्त आज्ञा शे. 3 यानाकरता की, तुनं कल्याण व्हवाले पाहिजे अनं तु
पृथ्वीवर दीर्घायु राहो. 4 बापसवनं, तुम्हीन आपला पोऱ्यासले चिडमा लवानं
नही; तर प्रभुना शिस्तमा अनं शिक्षणमा त्यासले वाढवा. 5 दाससवन, आपण
ख्रिस्तनाच आज्ञापालन करी ऱ्हायनु शेतस अस भावतीन तुम्हीन भिसन अनं
कापीसन सरळ अंतःकरणतीन आपला शरीरदशामधला धनीना आज्ञापालन
करत जा; 6 माणसंसले खूश करनारा लोकसनामायक तोंडदेखल्या चाकरीतीन
नही, तर देवनी ईच्छा मनपाईन पुर्ण करनारा ख्रिस्तना दाससनामायक ते करत
जा. 7 हाई चाकरी माणसंसनी नही तर प्रभुनी शे अस समजीन ती सद्भावतीन
करा; 8 कारण तुमले माहित शे की, प्रत्येकजण, मंग तो देवना दास ऱ्हावो
किंवा स्वतंत्र ऱ्हावो, जे काही चांगलं करस, तेच तो प्रभुकडतीन भरीसन
पाई. 9 धनीसवनं, तुम्हीन बी त्यासनासंगे तसच वागा; अनं धमकावानं सोडी
घा, कारण तुमले हाई ठाऊक शे की, तुमना अनं त्यासना धनी स्वर्गमा शे
अनी त्यानाजोडे पक्षपात नही. 10 शेवट, प्रभुमा अनं त्याना प्रभावी सामर्थ्यमा
बलवान व्हत जा. 11 सैतानना डावपेचपाईन तुमले उभा ऱ्हाता येवाले पाहिजे
म्हणीन देवनी शस्त्रसामग्री धारण करा. 12 कारण आपलं युध्द् रक्तमासनासंगे
नही, तर सत्तासनासंगे, अधिकारीसनासंगे, सध्याना काळोखामधला जगना
अधिपतीसनासंगे, आकाशमधला दुरात्मासनासंगे शेतस. (aiōn g165) 13
यास्तव तुम्हीन वाईट दिनले विरोध कराले अनं सर्वकाही करानंतर टिकी
राव्हाले समर्थ पाहिजे म्हणीसन देवनी सगळी शस्त्रसामग्री ल्या. 14 यास्तव
सत्यतीन आपली कंबर बांधिसन, नितीमत्वरूपी उरस्त्राण धारण करा. 15
शांतीना सुवार्तातीन बनेल सिध्दतानी पादुका पायमा घालीसन, 16 अनी या
सर्वाखेरीज जिना मुये दुष्टना सर्व जळता बाण तुम्हले विझाडता येतीन ती
ईश्वासरूपी ढाल धरीसन उभा रहा. 17 तारणरूपी शिरस्त्रान अनं देवनं वचन
अशी आत्मानी तलवार, हाई बी ल्या. 18 सर्व प्रकारे प्रार्थना अनं ईनंती करा,
सगळा समयले आत्माना प्रेरणातीन प्रार्थना करा; अनी या कामतीन सर्व तत्पर
व्हईसन अनं सर्व पवित्र लोकेसकरिता प्रार्थना करीसन जागृत राहा. 19

तवय मी काय बोलाले पाहिजे ते माले समजी येवाले पाहिजे; यानाकरता
की जसं मी बोलाले पाहिजे तसं माले उघडपणे बोलता येवाले पाहिजे. **20**
मनासाठीबी ईनंती करा; ती अशी शे ज्या सुवार्ताकरता मी बेडिमा पडेल
वकील शे त्याना उलगडा कराकरता मी आपला तोंड उघडसु. **21** मन कसं
काय चाली राहिनं शे हाई, प्रिय भाऊ अनं प्रभुमधला ईश्वासु सेवक तुखिक
हाऊ तुमले सर्व सांगी; तवय तुमले समजी; **22** आमनी बातमी तुमले समजाले
पाहिजे अनं त्यामा तुमनं अंतःकरणन समाधान व्हवाले पाहिजे यानाकरता मी
त्याले तुमनाकडे धाडेल शे. **23** देवपिता अनं प्रभु येशु ख्रिस्त यानापाईन
भाऊसले शांती अनं ईश्वासनासोबत प्रिती लाभो. **24** आपला प्रभु येशु ख्रिस्त
यानावर ज्या अमर प्रिती करनारा त्या सर्वासवर कृपा असो.

फिलप्पै

1 ख्रिस्त येशुना सेवक, मी पौल अनं तिमथ्य यासनाकडतीन; फिलप्पै
माधला ख्रिस्त येशुना सहवासमा राहनारा देवना सर्व लोकससंगे मंडळीना
सर्व अध्यक्ष अनं सर्व सेवकसले; **2** देव आपला पिता अनं प्रभु येशु ख्रिस्त
यासना पाईन तुमले कृपा अनं शांती असो. **3** माले तुमनी जी एकंदर आठवण
शे तिनावरतीन मी आपला देवना आभार मानस. **4** तुमना सर्वासकरता
कायम प्रत्येक प्रार्थनाना येळले आनंदतीन ईनंती करस. **5** पहिला दिनपाईन
आजपावत सुवार्ताना प्रसारमा जी तुम्हीन मनी मदत करी तिनामुये मी तसं
करस. **6** ज्या देवनी तुमनामा चांगलं कामनी सुरवात करी तो, ते काम
येशु ख्रिस्तना परत येवाना दिनपावत पुरा करी हाऊ माले ईश्वास शे. **7**
तुमना सर्वासबइल माले असं वाटानं योग्य शे, कारण मना बंधनमा अनी
सुवार्तासंबधना प्रत्युत्तरमा अनं समर्थनमा तुम्हीन सर्व मनासंगे कृपाना भागीदार
असामुये मी आपला अंतःकरणमा तुमले धरीसन शे. **8** मनामा असणारा ख्रिस्त
येशुना कळवळाघाई मी तुमना सर्वासकरता कितला उत्कंठीत शे यानाविषयी
देव मना साक्षी शे. **9** मनी हाई प्रार्थना शे की तुमनी प्रिती, सत्यना ज्ञानघाई
अनं सर्व प्रकारना विवेकघाई अधिक अनं अधिक भलतीच वाढाले पाहिजे.
10 अस की जे उत्तम ते तुम्हीन पसंत करानं अनी तुम्हीन ख्रिस्तना परत
येवाना दिनकरता निर्मळ अनं निर्दोष ऱ्हावाले पाहिजे. **11** अनी देवना गौरव
अनं स्तुती व्हवाले पाहिजे म्हणीसन येशु ख्रिस्तनाद्वारा ज्या नितीमत्वाना
फळ त्याघाई तुम्हीन भरी जावाले पाहिजे. **12** भाऊसवन अनं बहिणीसवन
माले ज्या गोष्टी घडण्यात त्यासनापाईन सुवार्ताले अडथळा नही व्हता त्या
तीना वृध्दीले कारण व्हयन्यात हाई तुम्हीन समजी ल्या अशी मनी ईच्छा
शे. **13** म्हणीन राजभवनना सर्व सैनिकसमा अनं बाकीना सर्व जणसमा,
मनी बंधनं ख्रिस्तना सेवक संबधना शेतस अशी त्यासनी प्रसिध्दी व्हयनी.
14 अनी त्यासनी खात्री पटीन प्रभुमाधला बराचसा भाऊ, मना बंधननामुये
उत्तेजीत व्हईन देवना वचन नही घाबरता सांगाकरता अधिक धीट व्हयेल
शेतस. **15** कितलातरी जन हेवातीन अनं वैरभावतीन ख्रिस्तनी घोषणा करतस,
अनी कितलातरी जन खरापणतीन करतस. **16** माले देवनी सुवार्तानासंबधमा
प्रत्युत्तर देवाले निमेल शे हाई वळखीसन त्या घोषणा प्रितीतीन मुये असा
करतस. **17** पण दुसरा शेतस त्या मना बंधनं जास्त संकटना व्हवाले पाहिजे
असा ईच्छातीन तड पाडाकरता दुजाभावतीन ख्रिस्तनी घोषणा करतस. **18**
ह्यापाईन माले काहीच फरक नही पडस? निमित्ततीन असो किंवा खरापणतीन
असो, सर्व प्रकारमा ख्रिस्तनी घोषणा व्हस, अनी ह्यानामा मी आनंद करस
अनं करसुच. **19** कारण त्या तुमना प्रार्थनाघाई अनं येशु ख्रिस्तना आत्माना
पुरवठाघाई मना उध्दारले कारण व्हई, हाई माले माहीत शे. **20** जी मनी
अपेक्षा अनी आशा तीनाप्रमानतीन, मी कसाघाई बी लाजावु नही, तर
पुरा धैर्यतीन कायम प्रमानतीन आते बी, मना जिवन अनी मरणघाई, मना
शरिरनाद्वारा ख्रिस्तना महिमा व्हई, **21** कारण जिवन हाई काय शे? मनाकरता
तर ख्रिस्त शे. अनी मरण हाऊ लाभ शे. **22** पण जर शरिरमा जगणं हाई
मना कामना फळ शे तर कोणतं निवडानं हाई माले सांगता येवाव नही. **23**
मी दोन्ही बाजु कडतीन खेचाई राहीनु शे. अनी आठेन सुटीसन ख्रिस्तना
जोडे ऱ्हावानी माले आतुरता शे; कारण शरिरमा ऱ्हावापेक्षा हाई भलतच
चांगलं शे. **24** तरी तुमनाकरता माले शरिरमा ऱ्हावानं हाई अधिक गरजनं शे.
25 माले अशी खात्री वाटामुये मी ऱ्हासु; अनी ईश्वासमा तुमले वृध्दी अनं
आनंद व्हावा म्हणीन मी तुमना सर्वसजोडे ऱ्हासु हाई माले ठाऊक शे. **26** हाई
असाकरता की तुमनाकडे मनं परत येणं व्हवामुये, मनामुये ख्रिस्त येशुमा एक
व्हवामुये अभिमान बाळगानं तुमले जास्त कारण व्हवाले पाहिजे. **27** सांगानं
ते इतलंच की ख्रिस्तना सुवार्ताले शोभी असं आचारण ठेवा, मी ईसन तुमले
भेटनु किंवा तुमना जोडे वनू नही तरी तुमना संबधतीन मना ऐकामा अस
येवाले पाहिजे की, तुम्हीन एकजिवतीन सुवार्ताना ईश्वासकरता एकत्र लढाई
करत एकचित्ततीन स्थिर ऱ्हातस. **28** अनी विरोध करनारा लोकसकडतीन
कोणता बी विषयमा घाबरानं नही; हाई त्यासले त्यासना नाशना पण तुमना
तारणना प्रमाण शे अनी ते देवकडतीन शे. **29** कारण त्यावर ईश्वास ठेवाना
इतलंच नही, तर ख्रिस्त कडतीन त्यानाकरता दुःख बी सोसानं अशी कृपा
तुमनावर व्हयेल शे. **30** मी जे युध्द करेल शे तुम्हीन दखं अनं आत्ते मी जे
करी ऱ्हायनु म्हणीसन तुम्हीन ऐकतस, तेच तुम्हीन बी करी राहिनात.

2 यावरतीन ख्रिस्तमा तुमनं जिवन मजबुत करस, त्यानं प्रेम सांत्वना देस.
अनी आत्मामा तुमनी सहभागीता शे, करूणा अनी एकमेकसकरता
कळवळा शे, **2** तर तुम्हीन एक ईचारना व्हवानं, म्हणीसन एकमेकसवर
सारखी प्रिती करानी अनी एकजीव व्हईसन एकचित्त व्हवानं; असा
प्रकारतीन मना आनंद पुर्ण करा. **3** तुमनामा, चित्तवृत्तीमा तट पाडानं किंवा
पोकळ अभिमान धरानं अस काही नही पाहिजे, तर नम्रतातीन एकमेकसले
आपलापेक्षा श्रेष्ठ मानाले पाहिजे. **4** तुमनामा कोणी आपलाच हित दखाना नही
तर दुसरासना बी दखाना. **5** असा जो एक ईचार ख्रिस्त येशुमा व्हता तो
तुमनामा बी असाले पाहिजे. **6** तो देवनामायक राहीसन सुध्दा देवना बराबरीमा
ऱ्हावानं ह्यामा फायदा शे, अस त्यानी ईचार करा नही. **7** त्यापेक्षा त्यानी
स्वतःले देयेल सर्व गोष्टी सोड्यात अनी एक सेवकना रूप धारण करा. तो
मनुष्यना मायक बनना अनी मनुष्यना रूपमा दिसना. **8** तो नम्र व्हता अनी
आज्ञाधारक ऱ्हावाना मार्गवर चाली गया, अनी क्रुसखांबवर मरना. **9** यामुये
देवनी त्याले भलतं उंच कर, अनी सर्व नावापेक्षा जे श्रेष्ठ नाव ते त्याले दिधं;
10 यानाकरता की स्वर्गमा अनी पृथ्वीमा अनं पृथ्वीना खाल जे काही बी शे
त्यानी येशुना नावमा आदरतीन गुडघा टेकाले पाहिजे. **11** अनी देवपिताना
गौरव व्हवाकरता सगळा उघडपणतीन "येशु ख्रिस्त प्रभु शे" अस जाहीर
करतीन. **12** म्हणीन मना प्रिय भाऊ अनी बहिणीसवन, तुम्हीन जसं मी प्रत्यक्ष
हजर व्हतु तवयच नही, तर आते मी दुर राहीसन सुध्दा जसं आज्ञा पाळतस
तसा घाबरीसन थरथर कापीसन तुमना तारण पुर्ण व्हवाकरता कार्य करत राहा.
13 कारण देवच असा एक शे जो तुमनामा कार्य करानी ईच्छा करस अनं
तो संतुष्ट व्हई अस रीतीतीन कार्य करानी शक्ती देस. **14** जे काही तुम्हीन
करशात ते तक्रार अनं वादविवाद नही करता करा, **15** यानाकरता की,
तुम्हीन निर्दोष अनं शुध्द् असा भ्रष्ट अनं पापी लोकसमा देवना पोऱ्या असा
ऱ्हावाले पाहिजे, अनी त्यासनामा अंधाराना जगमा आकाशना तारासनामायक

चमकाले पाहिजे. 16 तुम्हीन त्यासले जिवनना वचन सांगतस तवय मना
परिश्रम अनी मना काम व्यर्थ व्हयनात नही अस माले दखास, यानाकरता की
ख्रिस्तना परत येवाना दिनले माले तुमना अभिमान वाटाले पाहिजे. 17 तुमना
यज्ञर्पण सेवामा तसच तुमना ईश्वासना सेवामा जर मी अर्पण व्हई गवु तरी मी
त्यानाबद्दल आनंद मानस अनी तुमना सर्वाससंगे आनंद करस; 18 त्याच
प्रकारे तुम्हीन बी आनंदी र्‍हावानं, अनी तुमना आनंदमा माले सहभागी करानं.
19 तीमथ्याले तुमनाकडे लवकर धाडसु, अस माले प्रभु येशुमा आशा शे,
यानाकरता की, तुमन्या गोष्टी ऐकीसन माले बी प्रोत्साहन येवाले पाहिजे.
20 मना मायकच भावना असणारा दुसरा कोणी मनाजोडे नही अनी त्याले
तुमना कल्याण करानी मनपाईन कळकळ शे. 21 कारण सर्वाजण स्वतःनाच
गोष्टीकडे ध्यान देतस, ख्रिस्त येशुना गोष्टीकडे ध्यान देतस नही. 22 अनी
तुमले त्याना स्वभाव माहीत शे, सुवार्ता वाढवाकरता जसं पोर्‍या बापनी सेवा
करस तसाच त्यानी त्याना योग्यतामा मनासोबत सेवा करेल शे. 23 त्याले
तुमनाकडे धाडाबाबत मी आशा करी र्‍हायनु शे, मनाबाबत काय व्हस ते
समजताच त्याले तुमनाकडे धाडसु. 24 अनी मना असा ईश्वास शे की,
देवना कृपातीन माले स्वतःले तुमनाकडे येवानं लवकरच शक्य व्हई. 25
तसच एपफ्रदीस, जो मना भाऊ शे, सहकारी अनी सहशिपाई शे, तो तुमना
संदेशवाहक अनी मनी गरज भागाडीसन सेवा करनारा शे. त्याले तुमना जोडे
धाडानं आवश्यक शे, अस माले वाटस; 26 कारण तो आजारी शे हाई तुमना
कानवर पडनं अस त्याले समजावर त्याले तुमना सर्वाबद्दल काळजी वाटी
राहिंती. 27 तो भलताच आजारी व्हता, पक्का मरण येण्याजागे पडेल व्हता.
पण देवनी त्यानावर कृपा करी, त्यानावरच करी अस नही, तर मनावर बी
करी; यानाकरता की, माले आखो दुःख व्हवाले नको. 28 यामुये मी त्याले
धाडानी खुपच घाई करी; तुम्हीन त्याले दखीसन परत आनंद करशात, अनी
मना दुःख कमी व्हवाले पाहिजे म्हणीसन हाई करं. 29 यावरतीन प्रभुमा
त्यासनं स्वागत पुर्ण आनंदतीन करा; अनी असा लोकसना मान ठेवा, 30
येशुकरता त्यानी त्याना जिवन धोकामा घाला, अनी मरता मरता वाचना,
यानाकरता की, मनी सेवा करामा तुमनामा जी कमी व्हती ती भरी काढानी.

3 मना भाऊ अनी बहिणीसवन, आते इतलंच सांगानं शे की प्रभुमा एक
व्हईन आनंद करा. असा गोष्टी तुमले लिखाले मी कटाळा करस नही,
त्या तुमले दृढ करणार्‍या शेतस. 2 ज्या कुत्रा वाईट गोष्टी करतस अनं ज्या
सुंता कराकरता दोष देतसं असा लोकसपाईन सावध रहा. 3 ज्या आपन
देवना आत्माघाई सेवा करनारा, ख्रिस्त येशुबद्दल अभिमान बाळगणारा अनी
शरिरवर भरवसा नही ठेवणारा त्या आपन खरा सुंता व्हयेल शेतस; 4 तरी
शरिरवर बी भरवसा शे, जर दुसरा कोनले शरिरवर भरवसा ठेवाना अस वाटनं
तर जास्त वाटी. 5 मी तर आठवा दिनले सुंता व्हयेल, इस्राएल जातीना,
बन्यामीन वंशना, इब्रीसना खरा रंगतना इब्री; नियमशास्त्रना नजरतीन मी
परूशी व्हतु, 6 मना आस्थाबद्दल सांगानं तर मी मंडळीना छळ करेल शे,
नियमशास्त्रनी ठरायेल नितीमत्वाबद्दल मी निर्दोष शे. 7 तरी ज्या गोष्टीसना
माले लाभ व्हता त्या आते मी ख्रिस्तकरता नुकसान अस समजस. 8 इतलंच
नही, तर ख्रिस्त येशु मना प्रभु, त्यानाबद्दलना सर्वश्रेष्ठ ज्ञानमुये मी बाकी
सर्वकाही नुकसान समजस, त्यानाकरता सर्वकाही मी गमाडेल शे. ख्रिस्त
मिळाकरता मी सर्वकाही कचरा समजस. 9 अनी मी त्यानाठायी र्‍हायेल
असा सापडाले पाहिजे, मनं नितीमत्व नियमशास्त्रना योगे मिळेल नही, तर त्या
ख्रिस्तवरला ईश्वासतीन, म्हणीसन देवपाईन ईश्वासतीन मिळणारं नितीमत्व
अस शे. 10 हाई असाकरता की तो त्याना पुनरूत्थानना सामर्थ्य अनी त्याना
दुःखना भागीपण हाई मी त्याना मरणले अनुरूप व्हईसन समजी लेवानं. 11
म्हणीसन माले कसं बी प्रकारे मरण माईन पुनरूत्थान मिळाले पाहिजे. 12 हाई
अस नही की मी पहिलेच बक्षीस मिळाडेल शे किंवा पहिलेच परिपुर्ण व्हयेल
शे. ज्या बक्षीसकरता ख्रिस्त येशुनी माले ताबामा लिधं ते बक्षीस मिळाडाकरता
मी प्रयत्न करस. 13 मना भाऊ अनी बहिणीसवन, ते मी मिळाडं अस समजस
नही, पण एक गोष्ट शे की, ती कराना मी निश्चय करस, जे भुतकाळमा शे
ते मी ईसरस, अनी जे मनासमोर शे ते मिळाडाना प्रयत्न करस. 14 ख्रिस्त
येशुमा जे वरनं पाचारन, जे देवनं बक्षीस ते जिंकाकरता मर्यादावरनी खुनकडे
मी धावस. 15 तर जितला आपण प्रौढ शेतस तितलासनी हाऊ भाव धराले
पाहिजे, अनी तुम्हीन एखादी गोष्टबद्दल दुसरा भाव धरा, तरी देव ते बी तुमले
प्रकट करी. 16 इतलंच की, आपन ज्या नियमतीन आतेपावत चालनुत त्याच
नियमतीन पुढे बी चालाले पाहिजे. 17 मना भाऊ अनी बहिणीसवन, तुम्हीन
सर्वाजनं मना अनुकरण करनारा असा व्हा, अनी आम्हीन जसं तुमनासमोर
दृष्टांत शेतस, त्याप्रमाणतीन ज्या चालतस त्यासनाकडे बी ध्यान ठेवा. 18
कारण याना पहिले मी तुमले जसं बराच वेळा सांगं अनी आते बी परत रडीसन
सांगस, बराचजनं असा शेतस की, ज्या ख्रिस्तना क्रूसखांबना वैर्‍यासनामायक
वागतस. 19 नाश हाऊ त्यासना शेवट, शरिरनी ईच्छा हाई त्यासना देव, अनी
लाज हाई त्यासनं गौरव शे, त्यासनं चित्त पृथ्वीवरला गोष्टीसवर र्‍हास. 20
आपलं नागरिकत्व तर स्वर्गीय शे तठेईन प्रभु येशु ख्रिस्त हाऊ तारणारा असा
ई, यानी आपन वाट दखतस. 21 त्याना ज्या सामर्थ्यघाई तो सर्वकाही आपला
स्वाधीन कराले समर्थ्य शे त्यानाघाई तो आपलं शरीर बदली टाकी, अनी
त्याना वैभवी शरिरनामायक करी.

4 म्हणीसन मना भाऊ अनी बहिणीसवन, तुमनाकडे मना ध्यान लागेल शे,
तुम्हीन मना आनंद अनी अभिमान शेतस, प्रिय भाऊ अनी बहिणीसवन,
मी तुमले सांगाप्रमाणे तुम्हीन प्रभुमा तसाच स्थिर र्‍हावाले पाहिजे. 2 मी
युवदीयीले अनी संतुखीले ईनंती करस की, तुम्हीन बहिणी प्रभुना ठायी
एकचित्त राहा; 3 मना ईश्वासु सहकारीसवन, मी तुमले सांगस की, ज्या
बाईसनी मनासंगे सुवार्ताना प्रचार कराकरता कष्ट लिधं अनी ज्यासनी नावे
देवनं जिवनना पुस्तकमा लिखेल शेतस त्यासले कृपा करीसन मदत करा. 4
प्रभुमा एक व्हईसन सर्वदा आनंद करा; परत सांगस, आनंद करा. 5 तुमनी
सौम्यता सर्वासले समजाले पाहिजे, प्रभुनं येणं जोडे येल शे. 6 कसानी बी
काळजी करानी नही तर सर्व गोष्टीसबद्दल प्रार्थना अनी ईनंती करीसन आभार
प्रदर्शनासंगे आपली मागणी देवले सांगा. 7 म्हणीसन सर्व बुध्दी सामर्थ्यना
पलीकडे असेल देवनी शांती तुमना अंतःकरण अनी तुमना ईचार ख्रिस्त येशुमा
राखी. 8 मना भाऊ अनी बहिणीसवन, शेवट ईतलच सांगस की, जे काही
सत्य, सन्मान, न्याय, शुध्द, प्रिय, सुश्राव्य, जो काही सद्गुण, जी काही स्तुती

त्यासनं मनन करा. 9 जे तुम्हीन शिकणात, जे स्विकारणात, अनी मनं ऐकं
अनं दखं ते करा; म्हणीसनं शांतीना देव तुमनासंगे राही. 10 माले प्रभुमा मोठा
आनंद व्हयना की आते तरी तुमनी मना बढ़लनी काळजी परत जागी व्हयनी;
हाई काळजी तुम्हीन करी राहींतात, पण ती दखाडाले तुमले संधी भेटनी
नव्हती. 11 मी हाई गरजपोटी बोलस अस नही, कारण शे त्या स्थितीमा
मी समाधानी र्‍हावाले शिकनु शे. 12 अडचणमा र्‍हावानं माले समजस,
संपन्नतामाही र्‍हावानं समजस; प्रत्येक प्रसंगले अनी सर्व प्रसंगले अन्नतृप्त
र्‍हावानं, अनी उपाशी बी र्‍हावानं, संपन्न र्‍हावानं अनी गरीब बी र्‍हावानं,
ह्यानं शिक्षण माले भेटेल शे. 13 जो ख्रिस्त माले सामर्थ्य देस त्यानाद्वारा मी
सर्व परिस्थीतीना सामना करू शकस. 14 त्यामुये मना संकटमा तुम्हीन मना
सहभागी व्हयनात हाई चांगलं करं. 15 फिलीप्पैकरसवन, तुमले बी माहीत शे
की, सुवार्ताना सुरवातना दिनमा, मी मासेदोनियातीन निंघनु, तवय फक्त तुमना
शिवाय कोणती बी मंडळीनी मनासंगे देवान घेवानना व्यवहार करा नही. 16
मी थेस्सलनीकामा व्हतु तवयच मना गरजकरता तुम्हीन एकपेक्षा जास्त
दाव माले मदत धाडी. 17 मी तुमना कडतीन बक्षिसनी ईच्छा धरस अस
नही, तर तुमना हिसाबनी जास्त वाढ व्हवाले पाहिजे अशी ईच्छा धरस. 18
माले पाहिजे ते सर्व मनाजोडे शे अनी जास्त बी शे, तुमनापाईन येल बक्षिस
एपफ्रदीसना हाततीन भेटामुये माले भरपुर व्हयनं, ते मधुर सुगंधी अर्पण
स्विकाराले योग्य अस यज्ञ जो देवले संतोष दि अस शे. 19 मना देव आपला
संपत्यनुरूप तुमनी सर्व गरज ख्रिस्त येशुना गौरवमा पुराई. 20 आपला देवपिता
याले युगानुयुग गौरव राहो. आमेन. (aiōn g165) 21 ख्रिस्त येशुमा प्रत्येक
पवित्र जणसले सलाम सांगा. मनासंगेना भाऊ तुमले सलाम सांगतस. 22 सर्व
पवित्रजन अनी विशेषकरतीन कैसरना घरना तुमले सलाम सांगतस. 23 प्रभु
येशु ख्रिस्तनी कृपा तुमना सर्वाससंगे राहो.

कलस्सै

1 देवना ईच्छातीन ख्रिस्त येशुना प्रेषित मी पौल अनं आपला बंधु तीमथ्य
याना कडतीन; 2 कलस्सै माधला देवना जणसले अनं ईश्वास ठेवराना
बंधुजनसले ज्या ख्रिस्तमा एक शेतस; देव आपला पिता यानापाईन तुमले
कृपा अनं शांती भेटत राहो. 3 आम्हीन जवय तुमनाकरता प्रार्थना करतस,
तवय आम्हीन जो आपला प्रभु येशु ख्रिस्तना पिता शे, त्याना कायम उपकार
मानतस. 4 कारण आम्हीन येशु ख्रिस्तवर तुमना ईश्वासबद्दल अनी देवना
सर्व लोकसविषयी तुमले वाटस त्या प्रितीबद्दल ऐकेल शे. 5 हाई आशाबद्दल
तुम्हीन सुवार्ताना सत्यवचनमा सुरवातले ऐकेल शे. म्हणीसन तुमना ईश्वास
अनी प्रेम त्या गोष्टीसवर आधारीत शे, ज्याकरता तुमले आशा शे, ती आशा
स्वर्गमा तुमनाकरता सुरक्षित ठेयेल शे. 6 जी सुवार्ता तुमना जोडे येल शे, सर्व
जगमाईन त्या सुवार्ताना आशिर्वाद भेटी राहिना शे अनं तो वाढी राहीना शे,
जसं ती तुमनामा त्या दिनपाईन शे, जवय तुम्हीन पहिलादावं देवना कृपाबद्दल
ऐका अनं तिनाबद्दल खरच समजी लिधं तवयपाईन ती कार्य करी राहिनी
शे. 7 एपफ्रास आमना सोबतना प्रिय दास, तुमना कडतीन ख्रिस्तना ईश्वासु
सेवक, त्यानापाईन तुम्हीन ती कृपा असच शिकनात. 8 त्यानी आमले तुमनी
प्रिती आत्मानापाईन शे त्यानाविषयी सांगं. 9 यावरीन आम्हीन बी तुमना
विषयी ज्या दिनपाईन ऐकं, तवयपाईन तुमनाकरता कायम प्रार्थना करेल शे.
आम्हीन प्रार्थना करी राहिनुत की, तुम्हीन देवना ईच्छातीन सर्व प्रकारना
ज्ञानतीन भराले पाहिजे जो त्याना आत्मा तुमले देस, अनी त्याना ईच्छातीन
आध्यात्मिक समजपणतीन तुम्हीन भराले पाहिजे. 10 यानाकरता की, तुम्हीन
सर्व प्रकारे प्रभुले संतुष्ट कराकरता त्याले शोभी अस वागाले पाहिजे, म्हणजे
प्रत्येक प्रकारना सत्कर्मना फळ दिसन अनी देवना ज्ञानमा तुमनी वाढ व्हवाले
पाहिजे. 11 सर्व प्रकारनी सहनशीलता अनं धीर हाई तुमले प्राप्त व्हवाले
पाहिजे म्हणीन त्याना गौरवी सामर्थ्यमा तुम्हीन सर्व प्रकारना सामर्थ्यतीन
मजबुत व्हवाले पाहिजे; 12 अनी आनंदमा परमपिताले धन्यवाद देवानं,
ज्यानी तुमले प्रकाशमा राहनारा देवना लोकसना जे वतन शे, त्यामा वाटा
भेटाकरता पात्र करेल शे. 13 देवनी आपलाले आंधरनी शक्तीपाईन सुटका
करीसन अनी त्याना प्रिय पोऱ्याना राज्यमा सुरक्षित आणेल शे. 14 त्या
पोऱ्याना ठायी आपलाले मुक्ती म्हणजे आपला पापनी क्षमा व्हयेल शे. 15
ख्रिस्त दृश्य रूपमा अदृश्य देवनी प्रतिमा शे; अनी निर्माण करेल सर्व गोष्टीसमा
तो पहिला जन्मेल पोऱ्या शे. 16 कारण स्वर्गामा अनी पृथ्वीमा सर्वकाही
त्याना सामर्थ्यमा निर्माण कराई गयं. जे काही दृश्य, अदृश्य शे, सिंहासन
राहोत, किंवा सामर्थ्य राहो, सत्ताधीश राहोत किंवा अधिपती राहोत सर्वकाही
त्यानामा अनं त्यानाकरता निर्माण कराई गयं. 17 ख्रिस्त सर्व गोष्टी निर्माण
होवाना पहिलाना तो अस्तित्वमा व्हता अनं त्यानी एकतामा सर्व गोष्टी आपला
जागी स्थिर शेतस. 18 अनी तोच शरिरना म्हणजे मंडळीना मस्तक शे;
तो प्रारंभ शे, मरेलमाईन पुनरूत्थान व्हयेलसमा पहिले जन्मेल तोच शे,
यानाकरता की, प्रत्येक गोष्टमा त्याले प्रथम स्थान भेटाले पाहिजे. 19 देव
प्रसन्न व्हता कारण देवनी सर्व परिपुर्णता त्यानामा ऱ्हावाले पाहिजे. 20 अनी
पोऱ्याद्वारा सर्व गोष्टीसना स्वतःकरता म्हणजे त्या पृथ्वीवरन्या गोष्टी राहोत,
किंवा स्वर्गमाधल्या गोष्टी राहोत समेट कराना देवले बरं वाटनं, ख्रिस्तनी
जे रक्त क्रूसखांबवर ओतं त्यानाद्वारा देवनी शांती करी. 21 एक काळ
व्हता जवय तुम्हीन दुष्कर्म करीसन मनतीन परका अनं वैरी असा देवकरता
व्हतात. 22 पण आते, आपला पोऱ्याना शारीरिक देहना त्याना मरणघाई देवनी
तुमना त्यानासंगे समेट घडाई देयल शे, यानाकरता की, त्याना समोर पवित्र,
निष्कलंक अनी निर्दोष अस उभा ऱ्हावाले पाहिजे. 23 जर तुम्हीन ईश्वासमा
दृढ अनं स्थिर रावाले पाहिजे अनी जी सुवार्ता तुम्हीन ऐकी, आकाशखालना
सर्व सृष्टीमा जिनी घोषणा व्हयनी अनं जिना मी पौल सेवक व्हयनु शे, ती
आशापाईन तुम्हीन ढळशात नही तर हाई व्हई. 24 आते तुमनाकरता जे दुःख
माले व्हयनात त्यामा माले आनंद वाटस, अनी ख्रिस्तना दुःख माईन जे उरेल
शे ते मी आपला शारीरतिन, त्यानं शरीर जी मंडळी तिनाकरता भरी काढस.
25 देवनं वचननी पुर्ण घोषणा करनारा जो कारभार माले तुमना चांगलाकरता
सोपी देयल शे, त्यानाप्रमानतीन मी त्या मंडळीना सेवक व्हयनु शे. 26 हाऊ
संदेश रहस्यपुर्ण शे जो युगानुयुग पिढ्यानपाईन गुप्त ठेयेल व्हता, पण आते
देवनी त्याना लोकसले प्रकट करी देयेल शे. (aiōn g165) 27 गैरयहूदीसमा
त्या रहस्यना गौरवनी संपत्ती काय शे हाई त्या लोकसले माहिती करी देवानं
देवले चांगलं वाटनं; गौरवनी आशा असा जो ख्रिस्त तुमनामा शे तोच रहस्य
शे. 28 आम्हीन ख्रिस्तनी घोषणा करस. प्रत्येक मनुष्यले सुचना देतस, अनं
प्रत्येक मनुष्यले शक्य तेवढं ज्ञानतीन शिकाडाना प्रयत्न करतस यानाकरता
की, आमले प्रत्येक मनुष्य ख्रिस्तमा एक असा परिपुर्ण देवले सादर करता
येवाले पाहिजे. 29 हाई पुरा कराकरता ख्रिस्तनी जी महान शक्ती मनाठायी
जोरमा कार्य करस तिना योगे मी झटीसन श्रम करी ऱ्हायनु.

2 तुमनाकरता, लावदिकीया माधला लोकेसकरता, अनं ज्या इतरासंगे
मनी प्रत्यक्ष भेट व्हयनी नही त्या सर्वासना करता, मी कितलं परीश्रम
करी राहीनु हाई तुम्हीन समजी लेवाले पाहिजे अशी मनी ईच्छा शे. 2
यानाकरता की, त्यासनं मन प्रोत्साहनघाई भराले पाहिजे, अनी त्या प्रितीमा
एकमेकसंगे बांधाई जावाले पाहिजे, अनी खात्रीनी ईश्वासनी सगळी संपत्ती
जी समजबुध्दीतीन येस ती भेटाले पाहिजे, तसच देवनं रहस्य जो ख्रिस्त
शे त्यानाविषयी पुर्णज्ञान भेटाले पाहिजे. 3 त्यामा देवना ज्ञान अनं बुध्दीनी
सर्वी संपत्ती लपेल शे. 4 फसडणारा भाषण दिसन कोणी तुमले फसाडाले
नको तर त्या कितला चांगला का ऱ्हायेना म्हणीन हाई सांगस; 5 कारण मी
जरी शरीरतिन तुमनापाईन दुर राहिनु, तरी बी आत्मामा मी तुमनासोबत शे,
अनी तुमना जिवनमाधलं नीटनेटकपणा अनी ख्रिस्तवरला तुमना ईश्वासना
खंबीरता दखीसन मी आनंदमा शे. 6 म्हणीन ख्रिस्त येशु जो प्रभु, याले जसं
तुम्हीन स्विकारं तसं त्यानामा एक व्हईसन ऱ्हावा. 7 ख्रिस्तमा मुळाई जायेल,
त्यानावर उभा कराई जायेल, तुमले शिकाडेल प्रमाने ईश्वासमा दृढ व्हयेल असं
देवनी स्तुती करनारा व्हा. 8 ख्रिस्तप्रमाने नही, तर मनुष्यसना संप्रदायप्रमाणे,
जगना प्राथमिक शिक्षणा प्रमाने ऱ्हायेल ज्ञान अनं पोकळ भुलथापा यासनाघाई
फसाडीन कोणी तुमले दास बनाडाले नको म्हणीन सावध ऱ्हावा; 9 कारण
दैवीपननी सर्व पुर्णता शरिरधारी व्हईन ख्रिस्तमा वसस. 10 अनी जो सर्व

प्रत्येक सत्ताना अनं अधिकारीसना मस्तक शे, ख्रिस्तमा एक व्हईसन तुमले
पुर्ण जिवन भेटेल शे. 11 त्यानामा तुमनं देहस्वभावरूप शरीर काढी टाकावर
जे ख्रिस्तनं सुंता, म्हणजे हातघाई नही व्हयेल सुंता, ती व्हयनी शे. 12 तुमना
बाप्तिस्मा व्हयनं तवय तुम्हीन त्यानासोबत पुराई गयात, अनी ज्यानी त्याले
मरेलमाईन ऊठाडं त्या देवनं कृत्यवरीन ईश्वासनाद्वारा त्यानासोबत ऊठाडामा
वनात. 13 जवय तुम्हीन आपला पापसघाई, गैरयहूदी अनी नियमशास्त्र
नसेल असा मरेल व्हतात, पण देवनी ख्रिस्तनासोबत तुमले जिवन दिधं
अनी आपला सर्व पापसनी क्षमा करी. 14 त्यानी आमनाविरूध्द् र्‍हायेल
विधीना आरोपपत्रमा ज्यामा आमले विरोध व्हता, तो त्यानी आमनातीन
काढी टाकं, अनी क्रुसखांबवर खियासघाई ठोकीसन रद्द करा. 15 त्यानी
स्वतः क्रुसखांबनाद्वारा अध्यात्मिक शासकसले अनं अधिकारीसले पाडीसन
त्यासनावर जय मियाडेल शे, त्यानी त्यासना विजयना मोर्चामा त्यासले कैदी
बनाडीन त्यासना तमाशा करा. 16 म्हणीन कोणी बी तुमनावर खावानं अनं
पेवानं बाबत, तसच सण, आमावस्या, किंवा शब्बाथ दिननाबाबत तुमना कोणी
न्याय कराले नको. 17 कारण त्या फक्त येनारा भावी गोष्टीसनी सावली शेतस;
पण सत्यता ख्रिस्तमा शे. 18 नम्र म्हणीसन देवदूतसनी उपासना करनारा,
अनं स्वतःला दखास त्या गोष्टीसवर भरवसा ठेवनारा अनं दैहिक बुध्दीतीन
उगाच गर्वमा फुगनारा कोणी मनुष्य तुमले फसाडीसन तुमनं बक्षीससले गमाडु
नका. 19 अस मनुष्य ख्रिस्त जो मस्तक शे त्याले धरीसन राहस नही; त्या
ख्रिस्तपाईन सर्व शरिरले स्नायु अनं बंधन यासना एकमेकसना आधारवर
पुरवठा व्हस अनं त्यानी देवले योग्य वाटस ईतलं वाढत जास. 20 तुम्हीन
जगना प्राथमिक शिक्षणमा ख्रिस्तनासोबत मरेल शेतस तर मंग तुम्हीन हाई
जगना राहनारासनामायक त्यासना नियमासना स्वाधीन का व्हतस? 21 म्हणजे
“त्याले हात लावानं नही!” अनं “त्यानी चव चाखानं नही?” 22 अस
प्रकारना उपभोगतीन नाश व्हनारा वस्तुविषयी मनुष्यसनं नियमासनं अनं
शिक्षणंन ज्या विधी शेतस त्यासना स्वाधीन का व्हतस. 23 याले स्वतःनं
ईच्छातीन योजल स्वर्गदूतसनी उपासना, लिनता अनं देहदंड यावरीन ज्ञान नाव
खरं शे, तरी देहस्वभावना लालच विरूध्द लढाकरता त्यासनी योग्यता नही.

3 म्हणीन जसं तुम्हीन ख्रिस्तनासोबत मरेलमाईन ऊठाडामा वनात, तर
ख्रिस्त देवना उजवीकडे जठे बसना शे तठला स्वर्गन्या गोष्टी मियाडानं
प्रयत्न करा. 2 स्वर्गन्या गोष्टीसकडे मन लावा, पृथ्वीवरन्या गोष्टीसकडे ध्यान
देऊ नका. 3 कारण तुम्हीन मरेल शेतस अनी तुमनं नवं जिवन ख्रिस्तनासंगे
देवमा गुप्त ठेयेल शे. 4 ख्रिस्त जो आमनं खरा जिवन शे, जवय त्यानं दुसरं
येवाना येळले प्रकट व्हई, तवय तुम्हीन बी त्यानाबरोबर गौरवमा प्रकट
व्हशात. 5 म्हणीन तुमनामाधलं पृथ्वीवरना जे काही शे त्यासले जिवे मारा,
जारकर्म, अशुध्दता, दुष्ट ईच्छा, अमंगळपणा, वासना अनं लोभ ज्या मुर्तिपुजा
मायक शेतस. 6 कारण ह्याच पापसमुये देवना कोप आज्ञाभंग करनारासवर
व्हई. 7 अशी येळ व्हती, तुम्हीन बी असा ईच्छासमा जिवन जगी राहीतात
जवय तुम्हीन त्याना प्रभुत्वमा असा गोष्टी करी राहीतात. 8 पण आते तुम्हीन
या गोष्टी क्रोध, संताप, दुष्टपण, तोंडघाई निंदा, अनं शिवीगाळ करानं, हाई
सर्व आपलापाईन दुर करा. 9 एकमेकसनासंगे लबाडी करू नका, कारण
तुम्हीन जुना मनुष्यले त्याना सवयपाईन काढी टाकेल शेतस. 10 अनी जो
नवा मनुष्य त्याले निर्माण करनारा प्रतिरूपाप्रमाणे पुर्ण ज्ञानमा नवा करामा ई
राहिनं त्याले तुम्हीन धारण करेल शेतस. 11 यामा परीणाम हाऊच शे की,
गैरयहूदी अनं यहूदी, सुंता अनं बेसुंता, सभ्य अनं असभ्य, दास, अनं स्वतंत्र
असं कोणताच फरक नही; तर ख्रिस्त हाऊच सर्वकाही शे, अनी ख्रिस्तच सर्व
ईश्वासनारासमा शे. 12 तुम्हीन देवना स्वतःकरता प्रिय अस निवडेल लोके
शेतस, म्हणीन करूणायुक्त हृदय, ममता, नम्रभाव, लीनता, सहनशीलता हाई
परीधान करानं. 13 एकमेकसनं सहन करानं जसं प्रभुनी तुमले क्षमा करी,
तसं कोणाविरूध्द तक्रार व्हई तर तुम्हीनबी एकमेकसले क्षमा करानं. 14 या
सर्वासवर प्रितीले परीधान करा, जी सर्वासले बंधनमा ठेवस अनी त्यासले
परीपुर्ण करस. 15 ख्रिस्तनी शांती तुमनं निर्णयावर राज्य करो; तिनाकरता
देवनी शांतीमा तुमले सोबत एक शरीर असं पाचारण करामा येल शे; अनी
तुम्हीन कायम उपकार मानणारा व्हा. 16 ख्रिस्तनं वचन पुरा संपन्नतातीन
तुमना मनमा भरपुर र्‍हावो, एकमेकसले सर्व ज्ञानतीन शिकाडा अनं बोध करा;
स्तोत्र, गीत अनं अध्यात्मिक गीत कृपाना प्रेरनामा म्हणीसन उपकारस्तुतीसह
आपला अंतःकरणमा देवले गीत म्हणा. 17 अनी बोलणं किंवा करनं जे काही
तुम्हीन करशात, ते सर्व प्रभु येशुनं नावमा करा; यामुये तुम्हीन त्यानाद्वारा
देवपितानं आभार मानतस. 18 बायकासवनं, जसं ख्रिस्ती म्हणीसन शोभी तसं
तुम्हीन आपपला नवराले धरीन र्‍हावानं. 19 नवरासवनं, आपपली बायकोवर
प्रिती करानी अनं तिनासंगे कठोरतातीन वागानं नही. 20 पोर्‍यासवनं, तुम्हीन
सर्व गोष्टीसमा कायम आपला मायबापना आज्ञा पाळत जा, कारण प्रभुले हाई
आनंद देणारं शे. 21 पालकसवनं, तुम्हीन आपला पोर्‍यासले चिड भरू नका,
म्हणजे त्या निराश व्हवावुत नही. 22 नोकरसवनं, तुम्हीन सर्व गोष्टीसमा
जठे काम करतस त्या मालकना आज्ञा पाळत जा, माणसंसले संतोषवनारा
नोकरसनामायक तोंड दखीसन नही, तर पुर्ण मनतीन प्रभुनं भय धरीसन
त्याले मान घा. 23 अनी जे काही तुम्हीन कामकरता ते मनुष्यकरता नही
तर प्रभुकरता कामकरी राहीना शेतस म्हणीन आपला अंतःकरणपाईन काम
करानं. 24 प्रभुपाईन वतनरूप प्रतीफळ तुमले भेटी हाई तुमले माहीत शे जे
त्यानी आपला लोकसकरता ठेयेल शे; ख्रिस्त जो तुमना खरा धनी शे त्यानीच
सेवा करत राहा. 25 अन्याय करनाराना अन्याय त्यानाकडे परत ई; कारण
देवना न्याय सर्वसकरता मायक शे.

4 मालकसवनं, स्वर्गमा तुमना बी मालक शे, हाई ध्यानमा ठेईसन तुम्हीन
आपला नोकरससंगे न्यायतीन अनं समतेमा वागा. 2 प्रार्थनामा कायम
सावध राहा अनं तिनामा उपकारस्तुती करीसन जागत र्‍हावा; 3 आमनाकरता
बी प्रार्थना करा, यानाकरता की, ख्रिस्तनाविषयी जे रहस्य देवनी आमले
सांगं, त्यानाबइल अनं त्याना संदेश सांगाकरता देवनी आमनाकरता चांगली
संधी भेटाले पाहिजे, कारण त्याना उपदेश कराकरता मी कैदमा शे. 4
प्रार्थना करा की, जसं माले बोलाले पाहिजे तसं मी ते स्पष्ट रितीतीन बोलाले
पाहिजे. 5 ईश्वासी लोकसनासंगे सुज्ञतेमा वागा; अनी येळना सदुपयोग करा.
6 तुमनं बोलनं नेहमी कृपायुक्त अनी लोकसले आवडणार असं र्‍हावाले
पाहिजे, म्हणजे प्रत्येक मनुष्यले कसं उत्तर देवानं हाई समजी. 7 प्रिय बंधु,

तुखिक, प्रभुमा ईश्वासु सेवक अनं मना सोबतीना दास, हाऊ मनाविषयी
सर्व बातमी तुमले सांगी. 8 मी त्याले हाईंच कारणतीन तुमनाकडे धाडेल
शे की, आमना विषयी बातमी तुमले समजाले पाहिजे अनी त्यामुये तुमनं
अंतःकरणले समाधान वाटाले पाहिजे. 9 मी त्याले आमना ईश्वासु अनं
प्रिय बंधु अनेसिम, जो तुमनामाईन एक शे, त्याले बी धाडी र्‍हायनु शे, त्या
तुमले अठली सगयी बातमी सांगतीन. 10 अरिस्तार्ख, मना सोबतीना कैदी,
तुमले सलाम सांगस, अनी बर्णबाना चुलत भाऊ मार्क हाऊ बी तुमले सलाम
सांगस, त्यानाविषयी तुमले अगोदरच माहिती भेटेल शे, तो जर तुमनाकडे
वना तर त्यानं स्वागत करा. 11 ज्याले युस्त म्हणतस तो येशु बी तुमले सलाम
सांगस; यहूदी ईश्वासणारास माईन ह्याच तिन्ही देवना राज्यकरता मनासंगे
सहकारी व्हयेल शेतस अनं त्यासनी माले भलतीच मदत भेटेल शे. 12 ख्रिस्त
येशुना दास, एफफ्रास जो तुमनामाधला एक शे, तो तुमले सलाम सांगस, तो
आपला प्रार्थनामा कायम तुमनाकरता जीव तोडीसन ईनंती करी राहीना शे
की, देवना ईच्छातीन कराले तुम्हीन कायम परीपुर्ण र्‍हावाले पाहिजे. 13
ज्या लावदिकीयामा अनं हेरापलीत शेतस त्यासनाकरता तो बराच श्रम करी
राहीना शे. यानाविषयी मी साक्षी शे. 14 आमना प्रिय वैद्य लूक अनं देमास
ह्या तुमले सलाम सांगतस. 15 लावदिकीया माधला राहनारा ईश्वासनारा
बंधुसवन, अनं नुफा अनी तिना घर जमणारी मंडळी यासले सलाम सांगा.
16 हाई पत्र तुमनामा वाची दखाडावर लावदिकीया माधली मंडळीमा बी
वाचानं, अनं लावदिकीमा जायेल पत्र लईसन तुम्हीन बी वाचाले पाहिजे असं
व्यवस्था करा. 17 अर्खिप्पाले पण सांगा की, "जी सेवा तुले प्रभुमा मिळेल
शे, ती पुर्ण कराकरता तिनाकडे ध्यान दिसन ती पुरी कर." 18 मी पौल, मना
स्वतःना हातघाई सलाम लिखस. मी कैदमा शे यानी आठवण ठेवा! देवनी
कृपा तुमनासंगे र्‍हावो.

1 थेस्सलनी

1 मी पौल, सिल्वान अनं तीमथ्य यानासंगे हाई पत्र लिखस, देव आपला
पिता अनं प्रभु येशु ख्रिस्तना लोकसले ज्या थेस्सलनीकरसनी मंडळीमा
शेतस, तुमले कृपा अनं शांती मिळो. **2** आम्हीन आमनी प्रार्थनामा तुमले
याद करीसन कायम तुमना सर्वासकरता देवना उपकार मानतस. **3** आपला
देवबापसमोर तुमनं ईश्वासतीन करेल काम, प्रितीतीन करेल कष्ट, अनं आपला
प्रभु येशु ख्रिस्तना आशामुये धरेल धीर यानं आम्हीन कायम स्मरण करतस. **4**
देवना प्रितीमाधला आमना भाऊ अनी बहिणीसवन, तुमनी व्हयेल निवड
आमले माहितच शे. **5** कारण आमनी सुवार्ता फक्त शब्दसतीन नही, तर
सामर्थ्यतीन, पवित्र आत्मातीन अनं पूर्ण खरापणना निर्धारतीन तुमले सांगामा
वनी. तसच आम्हीन तुमनासंगे कसा वागनुत, हाई तुमले माहित शे, हाई
तुमना चांगला करता व्हतं. **6** तुम्हीन फार संकटमा व्हतात तरी बी पवित्र
आत्माना आनंदतीन वचन स्विकारीन आमनं अनं प्रभुनं अनुकरण करनारा
व्हयनात; **7** अस करीसन तुम्हीन मासेदोनिया अनं अखया प्रांतमा राहनारा
सर्व ईश्वासणारासले आदर्श व्हयनात. **8** मासेदोनिया अनं अखयामा तुमना
कडतीन प्रभुना वचननी घोषणा व्हयेल शे; फक्त इतलंच नही तर देववरील
तुमना ईश्वासनी बातमी सगळीकडे पसरेल शे; यामुये त्यानाबद्दल आमले
काही सांगानी आवश्यकता नही. **9** त्या लोके तुमनाबद्दल आमले सांगतस
की, आम्हीन तुमनाकडे वनुत तवय तुम्हीन आमनं कसं स्वागत करं, तुम्हीन
मुर्तिपाईन देवकडे कशा वळणात, अनी जिवत अनं खरा देवनी सेवा कराले
लागनात, **10** अनी त्याना पोऱ्या येशु ह्यानी स्वर्गमातीन येवानी वाट दखत
ऱ्हा, त्या पोऱ्याले म्हणजे येशुले देवनी मरेल मातीन ऊठाडं अनं तो आपले
परमेश्वर कडतीन येणारा क्रोधपाईन सोडवणारा शे.

2 भाऊसवन अनी बहिणीसवन, तुमनामा आमनं येणं व्यर्थ व्हयनं नही, हाई
तुमले स्वतःले पण माहित शे. **2** हाई बी तुमले माहितच शे की, तुमनाकडे
येवाना पहिले फिलप्पैमा आम्हीन दुःख भोगीन अनं अपमान सोसीन, मोठा
तरासमा राहिसन बी देवनी सुवार्ता तुमले सांगानं धैर्य आपला देवकडतीन
आमले मिळनं. **3** कारण आमना उपदेश भ्रममा टाकणारा किंवा अशुध्दपणा
यातीन निर्माण व्हयेल किंवा कपटना नव्हता. **4** तर सुवार्ता आमानावर सोपी
देवाकरता देवनी आमले पारखीन पसंत करामुये आम्हीन ती सांगतस; आम्हीन
माणससले खुश करासारखं नही बोलता आम्हीन अंतःकरण पारखणारा देव
हाऊ ज्यामुये खुश व्हई तसं आम्हीन बोलतस. **5** आम्हीन हाजीहाजी करतांना
कधीच दखायनुत नही, हाई तुमले माहीत शे, पैसाकरता ढोंगीपण करतांना
आम्हीन कधी दखानुत का, देव आमना साक्षी शे! **6** तरी माणससपाईन म्हणजे
तुमनापाईन किंवा दुसरासपाईन गौरव मिळावाकरता खटपट आम्हीन करी नही
राहिंतुत; **7** आम्हीन ख्रिस्तना प्रेषित ऱ्हावामुये आम्हीन तुमनावर वझ टाकतुत.
तरी बी आपला पोऱ्यासोऱ्यासनं लालनपालन करणारी मायना मायक आम्हीन
तुमनामा सौम्य वृत्तीना व्हतुत. **8** आमले तुमनाबद्दल कळकळ वाटस म्हणीन
आम्हीन तुमले फक्त देवना सुवार्तानं दानच देवाले नही, तर तुमनावरली जास्त
प्रितीमुये तुमनाकरता आमनं जिवन बी देवाले तयार व्हतुत. **9** भाऊसवन
अनी बहिणीसवन, आमनं श्रम अनी कष्ट यानी आठवण तुमले नक्कीच शे;
तुमना मातीन कोणले आमनं वझं व्हवाले नको, म्हणीसन आम्हीन रातनं-दिन
कामधंदा करीसन तुमनापुढे देवना सुवार्तानी घोषणा करी. **10** तुमनामा ईश्वास
ठेवनारासमा आम्हीन पवित्रतातीन, योग्य अनी निर्दोषतातीन कसं वागनुत
यानाबद्दल तुम्हीन साक्षीदार शेतस, अनी देव बी शे. **11** तुमले माहितच
शे की, बाप आपला पोऱ्यासले करस तसा आम्हीन तुमनापैकी प्रत्येकले
वागाडतस. **12** धीर देत अनं आग्रहपुर्वक ईनंती करीसन सांगी ऱ्हाईंतुत
की, जो देव आपला राज्यमा अनी गौरवमा तुमले भागीदार व्हवाकरता
बलावस. **13** ह्या कारणमुये आम्हीन बी देवनी निरंतर उपकारस्तुती ह्यामुये
करतस की, तुम्हीन आमनापाईन ऐकेल देवनं वचन स्विकारं ते माणससनं
नही तर देवनं म्हणीन स्विकार, अनी वास्तविक हाई सत्य शे; ते तुमनामा
ईश्वास ठेवणारासमा कार्य करी राहिनं. **14** भाऊसवन अनी बहिणीसवन,
यहूदीयामाधल्या देवन्या ज्या मंडळ्या ख्रिस्त येशुमा शेतस त्यासनं तुम्हीनं
अनुकरण करनारा व्हयनात, म्हणजे त्यासनी यहूघासना हाततीन ज्या छळ
भोगात त्याच छळ तुम्हीन पण आपला स्वतःना लोकसकडतीन भोगात; **15**
त्या यहूघासनी प्रभु येशुले अनं संदेष्टासले बी मारी टाकं अनी आमना छळ
करा; देवले जे आवडस ते त्या करतस नही अनं त्या सर्व माणससना विरोधी
व्हयेल शेतस. **16** गैरयहूदीसनं तारण व्हवाले पाहिजे म्हणीन आम्ही त्यासले
देवनी सुवार्ता सांगतस; ती सांगाकरता त्या मनाई करतस; हाई यानाकरता की,
त्यासनी आपला पापसनं माप कायम भरत ऱ्हावानं; त्यासनावरला क्रोधनी
मर्यादा संपेल शे. **17** भाऊसवन अनी बहिणीसवन, आम्ही हृदयतीन नही
तर शारीरतिन तुमनापाईन थोडा वेळ येगळा व्हवामुये आमले वाईट वाटी;
आम्हीन तुमनी खुप आठवण करी अनी तुमले परत भेटाकरता भलताच प्रयत्न
करात; **18** यामुये आम्हीन तुमनाकडे येवानी ईच्छा धरी; विशेष म्हणजे मी
पौलनी एकदाव नही तर बराचदाव येवानी ईच्छा करी; पण सैताननी आमले
आडावं. **19** कारण आमनी आशा, आमना आनंद अनी आमना अभिमानना
मुकूट काय शे? आपला प्रभु येशु ह्याना येवाना वेळले त्याना समोर तुम्हीनच
राहशात ना? **20** कारण तुम्हीन आमना अभिमान अनी आमना आनंद शेतस.

3 आमनाकडतीन आखो धीर धराई नही राहिंता, तवय आम्हीन अथेंनै
शहरमा एकटा ऱ्हावानं हाई आमले बरं वाटनं **2** अनी आम्हीन आपला
भाऊ तीमथ्य, ख्रिस्तना सुवार्तामा देवना सेवक, याले यानाकरता धाडं की,
त्यानी तुमले स्थिर कराले पाहिजे, अनी तुमना ईश्वास वाढाकरता बोध कराले
पाहिजे; **3** तो असा की, ह्या संकटमा कोणी घाबराले नको; कारण हाई
संकट देवनी ईच्छातीनच नेमेल शे. हाई तुमले माहित शे. **4** कारण आम्हीन
तुमनाजवळ व्हतुत तवय आम्हीन तुमले सांगीन ठेवं की, आपलाले संकट
भोगना शेतस; अनी त्यानामायक घडनं बी, हाई तुमले चांगलच माहीत शे. **5**
ह्यामुये माले आखो धीर धराई नही राहिंता, म्हणीन मी तुमना ईश्वासबद्दल
ईचारपुस कराले तिमथ्यले धाडं; कोणले माहित, सैताननी तुमले फसाडामुये
आमना श्रम व्यर्थ व्हयना व्हतीन. **6** आते तीमथ्यनी तुमना कडतीन आमनाकडे
ईसन, तुमना ईश्वास अनं प्रिती यासनाबद्दल अनी जश आम्हीन तुमले भेटाले
उत्साहीत शेतस तस तुम्हीन पण आमले भेटाले उत्साहीत राहिण आमनी

प्रेमतीन नेहमी आठवण करतस यानाबद्दल चांगली बातमी आमले सांगी. 7
यामुये भाऊसवन अनी बहिणीसवन, आमले आपला सर्व अडचणीसमा अनं
संकटसमा तुमना ईश्वासवरतीन तुमनाबद्दल प्रोत्साहन मिळणं 8 कारण जर
तुम्हीन प्रभुमा स्थिरचित्त राहिनात तर आमना जिवमा जिव येवासारख व्हई. 9
कारण तुमनामुये आम्हीन आपला देवसमोर जो आनंद करी राहिनुत, त्याकरता
तुमनाबद्दल त्याना उपकार कसा मानुत? 10 आम्हीन रातनदिन भरपुर प्रार्थना
करतस की, आम्हीन तुमले समोरा समोर दखावं अनी तुमना ईश्वासमाधला
कमीपणा पुरा कराले पाहिजे. 11 देव, आपला पिता हाऊ स्वतः, अनं आपला
प्रभु येशु हाऊ, आमनी तुमनाकडे येवानी वाट मोकळी करो; 12 अनी जशी
आमनी प्रिती तुमनावर शे, तशी प्रभु तुमनी प्रिती एकमेकसवर अनं सर्वासवर
वाढाईन भरपूर करो; 13 यानाकरता की, आपला प्रभु येशु आपला सर्व पवित्र
लोकससंगे ई, त्या येळले त्यानी तुमनं अंतःकरण स्थिर करं म्हणजे देव
आपला पिता यासना समोर पवित्रतामा निर्दोष ठराले पाहिजे.

4 भाऊसवन अनी बहिणीसवन, शेवट आम्हीन तुमले ईनंती करतस अनं
प्रभु येशुमा बोध करतस की, तुम्हीन कसं वागीन देवले खूश करानं, हाई
आमनापाईन ऐकी लेयल शे अनी तुम्हीन त्यानामायक वागी राहिनात त्यामा
तुमनी वाढ व्हतंच रावाले पाहिजे. 2 कारण प्रभु येशुना अधिकारतीन कोणतं
शिक्षण तुमले दिधं ते तुमले माहीतच शे. 3 कारण देवनी ईच्छा हाई शे की,
तुमनं पवित्रकरण व्हवाले पाहिजे अनी व्यभिचारपाईन स्वतःले दुर ठेवशात 4
हे माणससवन, तुम्हीन प्रत्येकनी हाई समजीन लेवाले पाहिजे की, आपली
पत्नीसंगे कसा पवित्र अनी आदरणीय व्यवहार कराले पाहिजे. 5 अनी हाई
काम अभिलाषाघाई नही अनी ज्या देवले वळखतस नही त्यासनामायक
बी नही. 6 कोणी ह्या गोष्टी मोडीसन आपला ख्रिस्ती भाऊसना गैरफायदा
उचलाना नही; कारण प्रभु ह्या सर्व गोष्टीसबद्दल शासन करनारा शे, हाई
आम्हीन तुमले पहिलेच सांगेल व्हतं अनं बजाडेल व्हतं. 7 कारण देवनी
आपलाले अनैतीकतामा जगाले नही तर पवित्रताकरता पाचारण करेल शे. 8
म्हणीन जो कोणी हाई शिक्षणले नकारस तो माणुसना नही, तर तुमले आपला
पवित्र आत्मा देणारा देवना नकार करस. 9 भाऊसना प्रेमबद्दल आम्हीन
तुमले लिखाणं ह्यानी तुमले गरज नही; कारण एकमेकसवर प्रिती करानी,
अस तुमले देवनीच शिकाडेल शे; 10 अनी पुरा मासेदोनियामाधला सर्व
ईश्वासणारासवर तुम्हीन ती करीच राहिनात, तरी भाऊसवन, आम्हीन तुमले
बोध करतस की, ती आखो करा. 11 शांतीतिन जिवन जगा आपलाच कामवर
लक्ष राहु घा अनी आपला उदर निर्वाहकरता काम कर. 12 अईश्वासी
लोकससंगे सभ्यतातीन वागानं म्हणजे तुमले सन्मान भेटी, अनी आपला
हातसघाई काम करानं, म्हणजे तुमनी जी गरज शे त्याकरता तुमले कोणवर
अवलंबीन राव्हानी गरज नही. 13 भाऊसवन, मरेल लोकसबद्दल तुम्हीन
अजाण र्‍हावाले नको अशी आमनी ईच्छा शे, ह्यानाकरता की, ज्यासले
आशाच नही असा बाकीना लोकसमायक तुम्हीन दुःखी व्हवाले नको. 14
कारण येशु मरणा अनं परत ऊठना असा जर आपला ईश्वास शे तर तसच
येशुमा ईश्वास करनारा ज्या मरेल शेतस त्यासले देव येशुनासंगे लई ई. 15 जे
प्रभुनी शिकाडं तेच आम्हीन तुमले शिकाडतस, प्रभुनं येनं व्हवापर्यंत ज्या
आपण जिवत राहसुत त्या आपण मरेलसना पहिले जावावुच नहीत. 16
कारण, आज्ञाध्वनी आघदिव्यदूतसनी वाणी अनं देवना तुतारीना नाद व्हत
असतांना प्रभु स्वतः स्वर्गामातीन उतरी; अनी ख्रिस्तमा ज्या मरेल शेतस त्या
पहिले ऊठतीन; 17 नंतर जिवत उरेल आपण त्यासनासंगे मेघारूढ व्हईन
अंतराळमा लेवाई जासुत, अनी आम्हीन कायम परमेश्वरनासंगे राहसुत. 18
म्हणीन ह्या वचनसघाई एकमेकसनं प्रोत्साहन करा.

5 भाऊसवन अनी बहिणीसवन, काळ अनं येळ यानाबद्दल तुमले काही
लिखाणी गरज नही. 2 कारण तुमले स्वतःले पक्क माहित शे की, जशा
रातले चोर येस, तसाच प्रभुना दिन ई. 3 शांती शे, निर्भय शे अस त्या म्हणतस
तवय गरोदर बाईले ज्याप्रमाणे अचानक वेदना व्हतस त्याप्रमाणे त्यासना
अचानक नाश ई अनी त्या टिकावुच नहीत. 4 भाऊसवन अनी बहिणीसवन,
त्या दिननी जसं चोर येस तसं तुमले धराले पाहिजे असा तुम्हीन अंधारमा नही
शेतस. 5 कारण तुम्हीन सगळा उजेडनी प्रजा अनी दिनसनी प्रजा शेतस,
आपण रातना अनं अंधारना नहीत; 6 यावरतीन आपण दुसरासनामायक
झोपाले नको, तर जागं अनी सावध र्‍हावाले पाहिजे. 7 झोपणारा रातले
झोपतस अनी पिणारा रातले पितस; 8 पण ज्या आपण दिनना शेतस त्या
आपण सावध र्‍हावाले पाहिजे. ईश्वास अनी प्रितीनं चिलखत अनी तारणनी
आशा, हाऊ टोप घाला. 9 कारण आपलावर देवना क्रोध व्हवाले पाहिजे
म्हणीसन नही, तर आपला प्रभु येशु ख्रिस्त ह्यानाद्वारा आपलं तारण व्हवाले
पाहिजे म्हणीन आपले नेमेल शे. 10 येशु आपलाकरता मरणा, यानाकरता की,
तो ई तवय आपण जिवत राहिनुत किंवा मरेल राहिनुत तरी आपण त्यासनासंगे
जिवत र्‍हावाले पाहिजे. 11 म्हणीन तुम्हीन एकमेकसनं सांत्वन करा अनं
एकमेकसनी मदत करा; अस तुम्हीन करीच राहिनात. 12 भाऊसवन अनी
बहिणीसवन, आम्हीन तुमले ईनंती करतस की, तुमनामा ज्या श्रम करतस,
ख्रिस्ती जिवनमा तुमले सुचना देतस अनं तुमले बोध करतस त्यासना तुम्हीन
सन्मान कराले पाहिजे. 13 अनी त्यासना काममुये त्यासले प्रेमतीन भरपुर मान
देवाना. तुम्हीन आपसमा शांतीतीन रहा. 14 भाऊसवन, तुमले बोध करस
की, आळशी लोकसले ताकिद घा, ज्या कमीधीरना शेतस त्यासले धीर घा,
अशक्तसले आधार घा, सर्वासंगे सहनशीलतातीन वागा. 15 हाई ध्यानमा
ठेवा की, कोणी कोण वाईटबद्दल वाईट करानं नही म्हणीन जपीन रहा, अनी
कायम एकमेकसनं अनं सर्वासनं चांगलं करत रहा 16 कायम आनंदमा रहा;
17 कायम प्रार्थना करा; 18 सर्व स्थितीमा उपकारस्मरण करा; कारण तुमना
जिवनबद्दल ख्रिस्त येशुमा देवनी ईच्छा हाईच शे. 19 पवित्र आत्माले विझाडु
नका; 20 परमेश्वर कडतीन येणारा संदेशना धिक्कार करू नका; 21 सर्व
गोष्टीसनी पारख करा; चांगलं ते धरा; 22 वाईटना प्रत्येक प्रकारपाईन दुर रहा.
23 शांतीना देव स्वतः तुमले परिपूर्णतातीन पवित्र करो; अनी आपला प्रभु
येशु ख्रिस्त ह्याना येवाना येळले तुमना आत्मा, जीव अनं शरीर ह्या निर्दोष
असा राखाले पाहिजे 24 तुमले पाचारण करनारा ईश्वसनीय शे; तो हाई
करीच. 25 भाऊसवनं अनी बहिणीसवन आमनाकरता प्रार्थना करा. 26 सर्व
ईश्वासणारासले परमेश्वरना प्रेममा शांतीतीन नमस्कार करा 27 मी तुमले प्रभुना

अधिकारतीन ईनंती करीसन सांगस की, हाई पत्र सर्व ईश्वासु भाऊसले वाचीन
दखाडामा येवो. 28 आपला प्रभु येशु ख्रिस्त यानी कृपा तुमनासंगे र्‍हावो.

2 थेस्सलनी

1 मी पौल, सिल्वान अनं तीमथ्य यासनासंगे हाई पत्र लिखस, देव आपला
पिता अनं प्रभु येशु ख्रिस्तना लोकसले ज्या थेस्सलनीकरसनी मंडळीमा
शेतस हिले; 2 देवबाप अनं प्रभु ख्रिस्त यानापाईन तुमले कृपा अनी शांती
असो. 3 भाऊसवन अनी बहिणीसवन, आम्हीन कायम तुमनाबद्दल देवनं
उपकारस्मरण कराले पाहिजे अनी हाई योग्यच शे; कारण तुमना ईश्वास
भलताच वाढी राहीना अनी तुमना मझार सर्वासमा प्रत्येकनं एकमेकसवरलं
प्रेम वाढी राहिनं; 4 यावरतीन तुमना सर्व छळ अनं ज्या संकट तुम्हीन
भोगी राहीनात त्यानाबद्दल तुमनी सहनशक्ती अनं ईश्वास यानाबद्दल देवन्या
मंडळीसमा आम्हीन बी तुमनाबद्दल अभिमान बाळगतस. 5 हाई परमेश्वरना
योग्य न्यायनं प्रमाण शे की तुम्हीन परमेश्वरना राज्यकरता योग्य ठराले पाहिजे.
6 कारण परमेश्वरकडे हाऊ न्याय शे की जो तुमले क्लेश देतस त्यासले
बदलामा क्लेश दि. 7 जो तुमले क्लेश व्हस, त्या आमनासंगे शांती भेटी, तर
ते प्रभु येशु आपला सामर्थ्यना दूतस संगे स्वर्गमातिन अग्नीज्वाला सारखं
विशेष असा प्रकट व्हवाना येळले व्हई. 8 तर ज्या देवले वळखतस नही,
अनी आपला प्रभु येशु ख्रिस्तनी सुवार्ता मानतस नही, त्यासले तो दंड दि. 9
तवय त्या प्रभुना समोरतीन अनी त्याना सामर्थ्यना गौरवपाईन दुर व्हईसन,
त्यासले युगानुयुगना दंड भेटी. (aiōnios g166) 10 हाई त्या दिन व्हई जवय
तो आपला पवित्र लोकसमा गौरव मिळाकरता अनी सर्व ईश्वास करनारासमा
आश्चर्यनं कारण व्हवाले पाहिजे; तुम्हीन बी त्यासनामा राहशात कारण तुम्हीन
आमना साक्षवर ईश्वास ठेवा. 11 यानाकरता आम्हीन तुमनाकरता कायम
अशी प्रार्थना करतस की आपला देवनी तुमले व्हयेल पाचारणले योग्य अस
मानाले पहिजे अनी चांगुलपणकरता तुमनी सर्व ईच्छा अनं ईश्वासनं कार्य
सामर्थ्यतीन पुरं कराले पाहिजे. 12 यानाकरता की आपला देव अनं प्रभु
येशु ख्रिस्त याना कृपातीन आपला प्रभु येशु "याना नावले गौरव अनं तुमले
त्यानामा गौरव मिळाले पाहिजे."

2 भाऊ अनं बहिणीसवन आपला प्रभु येशु ख्रिस्तनं आगमन अनी त्यानाजोडे
आपल एकत्र व्हणं, यानाबद्दल आम्हीन तुमले अशी ईनंती करतस की, 2
कदाचित तुमले आमना पत्रमुये वाटत व्हई की, प्रभुनं येणं जोडे येल शे तर
नाराज व्हईसन हिम्मत सोडु नका अनं अस्वस्थ व्हवु नका. 3 कोणता बी
प्रकारतीन कोणकडतीन फसु नका; प्रभुविरूध्द शेवटला बंड व्हस नही, प्रभुना
दिनना पहिले बंड व्हई, तवय दुष्ट माणुस प्रकट व्हई; ज्याले नरकमा टाकामा
ई. 4 तो दुष्ट माणुस, विरोधी अनं ज्याले देवना किंवा ज्या भजनीय गोष्टी शेतस
त्या सर्वासपेक्षा स्वतःले उंच करनारा, म्हणजे मी देव शे, अस स्वतःनं प्रदर्शन
करीसन देवना मंदिरमा बसणारा असा शे. 5 मी तुमनाजवळ व्हतु तवय हाई
तुमले सांगं, यानी तुमले आठवण नही का? 6 दुष्ट माणुस योग्य येळले प्रकट
व्हवाले पाहिजे, दुसरा येळले व्हवाले नको, म्हणीसन ज्या प्रतिबंध शेतस त्या
तुमले माहित शेतस. 7 दपेल दुष्टता आते बी आपलं कामं करी राहिना अनी
जो आते त्याले रोखी राहिना तो दुर व्हस नही तोपावत तो तसच आपलं काम
करत राही. 8 अनी मंग तो "दुष्ट माणुस" प्रकट व्हई, त्याले प्रभु येशु येताच
आपला तोंडमाधला श्वासतीन मारी टाकी, अनी स्वतःना तेजोयम उपस्थितीन
त्याले भस्म करी. 9 त्या दुष्ट माणुसनं येणं सैताननना सामर्थ्यतीन, सर्व प्रकारना
खोटा चमत्कार, अनी चिन्ह, अनी अद्भुत कामनासंगे ई. 10 अनी नाश
व्हणारसकरता सर्व प्रकारना दुष्टताघाई फसाडी. कारण त्यासनी सत्यवर प्रिती
करी नही ज्यापाईन त्या लोकसनं तारण व्हणार व्हतं, म्हणीसन त्यासना नाश
व्हई. 11 यामुये परमेश्वरनी त्यासनामा एक भटकाई देणारा सामर्थ्यले धाडं
की ती खोटावर ईश्वास करतीन. 12 ज्यासनी सत्यवर ईश्वास ठेवा नही, तर
अनितीमा समाधान मानं त्या सर्वासले दंडाज्ञा व्हवाले पाहिजे म्हणीन अस
व्हई. 13 भाऊ अनं बहिणीसवन, "प्रभुना प्रिय लोकसवन," तुमनाबद्दल
आम्हीन देवना उपकार कायम कराले पाहिजे; कारण पवित्र आत्माकडतीन
व्हयेल पवित्रकरणमा अनं सत्यवरना ईश्वासमा देवनी तुमले पहिलेपाईन
तारणकरता निवडेल शे; 14 त्यामा त्यानी तुमले आम्हीन सांगेल सुवार्ताघाई
आपला प्रभु येशु ख्रिस्तना गौरवमा सहभागी व्हवाकरता बलायेल शे. 15
तर भाऊसवन अनी बहिणीसवन, स्थिर रहा, अनी संदेशतीन किंवा आमना
पत्रसघाई ज्या विधी तुमले शिकाड्यात त्या धरीन ठेवा. 16 आपला प्रभु येशु
ख्रिस्त हाऊ, अनी ज्यानी आपलावर प्रेम करीसन युगानुयुगनं सांत्वन दिधं
अनं चांगली आशा कृपातीन दिधी, तो देव आपला पिता, (aiōnios g166) 17
तुमना मननं सांत्वन करो, अनी प्रत्येक चांगलं करामा अनं बोलामा तुमले
स्थिर करो.

3 भाऊ अनं बहिणीसवन, शेवट इतलंच सांगणं शे की, आमनाकरता प्रार्थना
करा; याकरता की प्रभुना संदेशनी प्रगती फटकामा व्हवाले पाहिजे; जश
तुमनामा तसं सर्वाकडे लोके त्याना आदरतीन स्विकार कराले पाहिजे. 2
आम्हीन सैतानी अनी दुष्ट माणससपाईन सुटाले पाहिजे, कारण सर्वासले
संदेशवर ईश्वास शे, अस नही. 3 प्रभु ईश्वासु शे, तो तुमले स्थिर करी, अनं
सैतानपाईन सांभाळी. 4 प्रभु आमले तुमनाबद्दल ईश्वास देस की, आम्हीन
तुमले जे सांगतस ते तुम्हीन करतस अनं पुढे बी करशात. 5 प्रभुनी तुमना
मनंसले देववरली प्रितीमा अनं ख्रिस्तना धीरघाई पाचारण कराले पाहिजे. 6
भाऊसवन अनी बहिणीसवन, आम्हीन आपला प्रभु येशु ख्रिस्तना नावतीन
तुमले आज्ञा करस की अव्यवस्थीतपणतीन वागणारा अनं आमनापाईन लेयल
शिक्षणनामायक नही चालणारा प्रत्येक ईश्वासु भाऊसपाईन तुम्हीन दुर र्‍हावाले
पाहिजे. 7 आमनं अनुकरण कोणता पध्दततीन कराले पाहिजे हाई तुमले
स्वतःले माहित शे, जवय आम्हीन तुमनासंगे व्हतुत तवय आळशीनामायक
वागणुत नही. 8 अनी आम्हीन कोणं अन्न फुकट खादं नही; तुमनावर
वझं पडाले नको म्हणीन आम्हीन श्रमतीन अनं कष्टतीन रातदिन काम करं.
9 आमले तुमना कडतीन मांगाना अधिकार नही, अस नही, तर आमनं
अनुकरण कराले आमले आमना कित्ता तुमले देवाले म्हणीन अस करं. 10
आम्हीन तुमनाजवळ व्हतुत तवय बी, कोणले काम करानी ईच्छा नव्हती तर
त्यानी खावाले बी नको, अशी तुमले आज्ञा करी. 11 तरी तुमनामा कितला
आळशीपणतीन वागणारा, काहीच कामधंदा नही करनारा अनं लुडबुड्या
शेतस, अस ऐकतस. 12 असा लोकसले आम्हीन प्रभु येशु ख्रिस्तना नावतीन
आज्ञा अनं बोध करतस की, त्यासनी ढंगतीन काम करीसन अन्न खावाणं.

13 भाऊसवन अनी बहिणीसवन, तुम्हीन तर चांगली कृती कराले थकु नका.
14 या पत्रमाधलं आमनं वचन जर कोणी मानस नही तर त्या माणुसवर नजर
ठेवा अनी त्याले लाज वाटाले पाहिजे म्हणीन त्यानी संगत धरू नका, 15 तरी
त्याले शत्रुमायक समजानं नही, तर त्याले ईश्वासु बंधु समजीन बोध करा. 16
शांतीना प्रभु हाऊ तुमले सर्वकाळ अनी सर्व प्रकारे शांती देवो, प्रभु तुमना
सर्वासंगे र्‍हावो. 17 मी पौलनी स्वतःना हाततीन लिखेल सलाम; हाई प्रत्येक
पत्रले खुण शे, हाई मनी सही शे. 18 आपला प्रभु येशु ख्रिस्त यानी कृपा तुमना
सर्वासंगे र्‍हावो.

1 तिमथ्य

1 देव आपला तारणारा अनं ख्रिस्त येशु आपली आशा यानी आज्ञातीन
ख्रिस्त येशुना प्रेषित पौल याना कडतीन; **2** मना ईश्वासमा खरा पुत्र
तिमथ्य याले, देवबाप अनी ख्रिस्त येशु आपला प्रभु यानापाईन कृपा, दया
अनी शांती राहो. **3** मी मासेदोनिया जाई राहीतु तवय तुले इफिसमा र्‍हावानी
ईनंती करी, त्या येळले तु काही लोकसले ताकिद देवाले पाहिजे की, खोटं
शिक्षण देवानं बंद करा, **4** अनी त्यासले अस सांग, जी देवनी व्यवस्था
ईश्वासनाद्वारा शे, तिना उपयोगमा नही पडणारा, पण वाद उत्पन्न करनारा
गोष्टिसकडे अनी अनंत वंशावळसकडे ध्यान देऊ नका. **5** शुध्द मनतीन,
चांगला भावनातीन, अनी निष्कपट ईश्वासमातील प्रिती र्‍हावाले पाहिजे,
हाऊ आज्ञाना हेतु शे. **6** या गोष्टीसले सोडिसन कितलातरी लोके मुर्खपणना
गोष्टीसकडे वळेल शेतस. **7** त्या नियमशास्त्रना शिक्षक व्हवाले दखतस, पण
त्या काय बोलतस, अनं ज्या गोष्टीसबद्दल त्या खात्रीतिन सांगतस ते त्यासले
समजस नही. **8** नियमशास्त्रना जर कोणी बराबर उपयोग करी तर ते चांगलं शे,
हाई आपलाले कळस. **9** आपण बी हाई समजतस की, मोशेना नियमशास्त्र
धार्मीकसकरता नही, तर अधर्मी, भक्तीहिन, पापी, अपवित्र, आई बापले
मारनारा, माणससनी हत्या करनारा, **10** जारकर्मी, समलीगी संबंध ठेवणारा,
गुलामसना व्यापार करनारा, लबाड, खोटी साक्ष देणारा यासनाकरता अनी
ज्या कोणी सुशिक्षण विरोधी शेतस. त्यानासकरता करेल शे. **11** धन्यवादित
देवना गौरवनी जी सुवार्ता जाहीर कराकरता माले सोपेल शे, निश्चित तिले
धरीन हाई शे. **12** ज्यानी माले शक्ती दिधी अनी त्याना कामकरता ठेयल शे,
त्या आपला प्रभु येशु ख्रिस्तना मी उपकार मानस; **13** कारण मी जो पहिले
त्यानी निंदा करनारा, छळ अनी त्रास देनारा व्हतु, मी जे करं ते ईश्वास नव्हता
म्हणीसन अनी अज्ञानमुये करं, म्हणीसन मनावर दया व्हयनी; **14** ख्रिस्त
येशुवरला ईश्वास अनी प्रेम यानामुये आपला प्रभुनी कृपा मोठी व्हयनी. **15**
ख्रिस्त येशु पापी लोकसनं तारण कराले ह्या जगमा वना, हाई वचन ईश्वसनीय
अनी कायम स्विकाराले योग्य शे; त्या पापी लोकसमा मी मुख्य शे. **16**
तरी ज्या युगानुयुगना जिवनकरता त्यानावर ईश्वास ठेवतीन, त्यासले दृष्टांत
मिळाले पाहिजे म्हणीसन येशु ख्रिस्तनी मी जो मुख्य पापी, त्या मनाबद्दल
आपली सर्व सहनशक्ती दखाडाले पाहिजे, तर मनावर दया व्हई. **(aiōnios g166)** **17** जो सनातन राजा, अविनाशी, अदृश्य, असा एकच देव त्याले,
सन्मान अनी गौरव युगानुयुग राहो, आमेन. **(aiōn g165)** **18** मना पोर्‍या
तीमथ्य, तुनाबद्दल पहिलेच व्हयेल भविष्यवाणीना मायक हाई आज्ञा मी तुले
सांगी ठेवस की, तु त्या आज्ञाना वापर करीसन सुयुध्द कर. **19** ईश्वास अनी
चांगला विवेकभाव धर; कित्येकसनी हाई सोडी देवामुये त्यासनं ईश्वास रूपी
जहाज फुटनं. **20** त्यासमा हुमनाय अनी अलेक्सांद्रा ह्या शेतस, त्यासले मी
सैतानना हातमा देयल शे, याकरता की त्यासनी दुसरासनी निंदा करानी नही
हाई शिकाले पाहिजे.

2 तर सर्वात पहिले हाऊ बोध मी करस की सर्व मनुष्यसकरता विनंत्या,
मध्यस्थी, एकमेकसकरता प्रार्थना अनी देवना उपकार मानानं. **2**
राजाकरता अनी सर्व मोठा अधिकरीसकरता करानं यानाकरता की आपण
सर्व सुभक्तीतीन अनी पवित्रतातीन शांतीनं अनं स्वस्थपणनं अस आपलं
आयुष्यक्रम कराले पाहिजे. **3** हाई आपला तारणारा देव याना दृष्टीतीन चांगलं
अनी स्विकाराकरता योग्य शे. **4** त्यानी ईच्छा शे की सर्व मनुष्यसनं तारण
व्हवाले पाहिजे, अनी त्यासनी पुर्णपणे सत्यले वळखाले पाहिजे. **5** कारण
एकच देव शे, अनी देव अनं मनुष्य यामाधला ख्रिस्त येशु हाऊ एकच मनुष्य
मध्यस्ती शे. **6** त्यानी सर्वासना करता, मुक्तीनं मोल म्हणीसन त्यानी स्वतःले
दिधं, यानी साक्ष योग्य येळवर देवामा वनी. **7** ह्या साक्षकरता माले घोषणा
करनारा अनी मी प्रेषित सत्य बोलस लबाडी करस नही, ईश्वास अनी सत्य
ह्याना संबधमा गैरयहूदी लोकसना शिक्षक असा नेमेल शे. **8** मनी ईच्छा अशी
शे की, प्रत्येक आराधनाना जागावर माणससनी राग अनी भांडण हाई व्हवु
देवानं नही तर ज्या देवले समर्पित शेतस, त्यासनी हात वर करीसन प्रार्थना
करानी. **9** तशी मनी ईच्छा शे की बायासनी शोभी असा कपडा घालीन
स्वतःले सभ्यताना मर्यादामा सजाडानं. विविध प्रकारनं केस इनानं, अनी सोनं,
मोती, मोल्यवान कपडा यासनी नही, **10** तर चांगला कामसतीनं सजाडानं,
जे देव भक्ती स्विकारेल बाईसले हाई शोभस. **11** बायासनी पुर्ण नम्रतातीन
अनी शांततामा शिकानं. **12** बाईले शिकाडानी अनी माणुसवर मालकपण
चालाडानी परवानगी मी देस नही, तिनी शांत र्‍हावाले पाहिजेल. **13** कारण
पहिले आदाम बनना नंतर हवा. **14** आदाम फसना नही, पण बाई फशीसन
अपराधमा पडनी अनी तिनी नियम तोडा. **15** ती सभ्यतातीन ईश्वास, प्रेम,
पवित्रता यानामा राहिनी तर पोर्‍यासले जन्म देवावर तीनं तारण व्हई.

3 जर एखादा अध्यक्ष व्हवाले दखस, तर तो चांगला कामनी ईच्छा करस,
हाई वचन ईश्वसनीय शे. **2** अध्यक्ष हाऊ दोष रहीत, एक बाईना नवरा,
नियमसले धरीसन चालनारा, शिस्तप्रिय अनी अतिथीप्रिय अनी सुशिक्षक
असा र्‍हावाले पाहिजे. **3** तो दारूडा अनी भांडणारा असा नही पाहिजे, अनी
भांडण करनारा नही, शांत राहणारा अनी पैसासना लोभ नही करनारा. **4**
आपला घरनी व्यवस्था चांगली ठेवनारा आपला पोर्‍यासले चांगलं वळन
लावणारा, अनी नियमसमा ठेवनारा र्‍हावाले पाहिजे. **5** ज्याले आपला घरनी
व्यवस्था चांगली संभाळता येस नही, तो देवनी मंडळीले कसा सांभाळी? **6**
त्यानी गर्व करीसन सैतानना जाळामा अडकाले नको म्हणीसन, तो ईश्वासमा
परिपक्व र्‍हावाले पाहिजे. **7** त्यानी निंदा व्हवाले नको, अनी तो सैतानना
हातमा सापडाले नको म्हणीसन, त्यानी मंडळीना बाहेरना लोकसमा चांगलं
नाव कमाडेल पाहिजे. **8** तसच मंडळीना सेवकनं बी चांगलं चरीत्र र्‍हावाले
पाहिजे, चांगला स्वभावना, दारू पिणारा अनी पैसा खाणारा नको पाहिजे. **9**
ईश्वासनं सत्यले चांगलं, निर्मलतातीन ठेवनारा र्‍हावाले पाहिजे. **10** त्यानी बी
पहिले परिक्षा व्हवाले पाहिजे, अनी परिक्षा पास व्हवानंतरच त्यानी सेवकपण
करानं. **11** तसच बायासनी बी सन्मानतीन र्‍हावानं, चुगल्या करणार्‍या नही
तर नियमसले धरीसन चालनार्‍या अनी सर्व गोष्टिसबद्दल ईश्वासी र्‍हावाले
पाहिजे. **12** मंडळीना सेवक हाऊ एक बाईना नवरा र्‍हावाले पाहिजे, तो
आपला घरनी अनी पोर्‍यासनी व्यवस्था चांगली ठेवनारा पाहिजे. **13** कारण
ज्यासनी सेवकनं काम चांगला प्रकारे पुरं करं, त्या आपलाकरता मोठा सन्मान

मिळाडतीन, अनी ईश्वासमा ज्या ख्रिस्त येशुमा शेतस त्या धैर्य मिळावतस.
14 तुनाकडे लवकर येवानी आशा धरीसन मी हाई तुले पत्र लिखेल शे. 15
तरी बी जर माले येवाले येळ लागना तर सदाजिवित अशी देवनी मंडळी, जी
सत्यना खांब अनी पाया असा शेतस त्यासनी देवना घरमा कसं वागाले पाहिजे
ते हाई पत्रमुये तुले समजी. 16 कोणीच नाकारू शकस नही की, भक्तीनं
रहस्य मोठं शे, जसं की; तो जो शरिरमा ऱ्हाईसन प्रकट व्हयना, आत्माघाई
नितीमान ठरना, अनी देवदूतसले दखायना. त्यानी राष्ट्रसमा घोषणा व्हयनी,
जगमा त्यानावर ईश्वास ठेवामा वना, अनी तो गौरवमा वर लेवाई गया.

4 पण पवित्र आत्मा स्पष्ट सांगस की, येणारा काळमा काही लोके फसाडणारा
आत्मासना अनी दुष्ट आत्मासना शिक्षणकडे लक्ष लावामुये ईश्वासपाईन
दुर व्हतीन. 2 अस त्या ढोंगी लोकसना खोटापणमुये व्हई, ज्यासनं मन
मरी जायेल शे. जसं की जळणारा लोखंड 3 त्या लगीन कराले मनाई
करतीन, अनी त्या काही प्रकारनं अन्न खावाले मनाई करतस, पण देवनी हाई
जेवण ईश्वासी लोकसकरता बनाडेल शे, कारण त्यासनी उपकारस्तुतीनी
प्रार्थना करीसन ते अन्न खावाले पाहिजे, असा ईश्वासी लोके खरं शिक्षणले
वळखतस. 4 देवनी तयार करेल प्रत्येक वस्तु चांगली शे. अनी जे देवनं नाव
लिसन लेयल शे ते नकारता येस नही. 5 कारण देवनं वचन अनी प्रार्थना
ह्यापाईन ते शुध्द व्हस. 6 ह्या गोष्टीसनी भाऊसले आठवण करी दे. म्हणजेच
ईश्वासना वचनतीन अनी ज्या सुशिक्षणले तु धरीसन गया, त्या वचनसनं
पोषण करनारा असा तु ख्रिस्त येशुना चांगला सेवक व्हशी. 7 अधर्म अनी
आयाबायासन्या गोष्टीसपाईन दुर ऱ्हावानं, अनी सुभक्तीबइल कसरत करा. 8
कारण शारिरीक कसरत थोडीच उपयोगी शे, सुभक्ती तर सर्व कामसमा
उपयोगी शे, तिले आत्तेनं अनी पुढला जिवननं अभिवचन मिळेल शे 9 हाई
वचन सत्य शे, ईश्वसनीय अनी कायम स्विकाराले योग्य शे. 10 यानाकरता
आम्हीन श्रम अनी खटपट करतस, कारण जो सर्व लोकेसना अनी विशेष
करीसन ईश्वास ठेवणारासना तारणारा, त्या सदाजिवत असा देववर आम्हीन
आशा ठेयेल शे. 11 या गोष्टी आज्ञा स्पतीन सांगीसन शिकाड. 12 कोणी बी
तुना तरूणपणले तुच्छ मानाले नको. तर तुनं भाषण, प्रेम, तुनं वागणं, अनी
शुध्दता यानाबइल ईश्वास ठेवणारा लोकसना आदर्श व्हय. 13 मी येस तोपावत
वचन वाचामा, प्रचार करामा, अनी शिक्षण देवानं, यासनाकडे ध्यान दे. 14
तुनावर वडील लोकेसनी हात ठिसन संदेशना द्वारा तुले देयल अस कृपादान
तुनामा शे त्यानाकडे दुर्लक्ष करानं नही. 15 तुनी प्रगती सर्वासले दखावाले
पाहिजे म्हणीसन तु या गोष्टिसनं ज्ञान ठेव अनी यानामा मग्न व्हई जाय. 16
आपलाकडे अनी आपला शिक्षणकडे निट ध्यान दे, त्यानामाच टिकिसन
ऱ्हाय, कारण अस करावर तुनं अनी तुनं ऐकी लेणारसनं बी तारण व्हई.

5 वडील लोकसले वरडीन बोलानं नही, तर त्यासले बाप मानीसन,
तरूणसले भाऊ मानीसन बोध कर; 2 वयस्कर बायासले माय मानीसन,
तरूणीसले बहिण मनीसन, पुर्ण शुध्दतातीन बोध कर. 3 ज्या खरच विधवा
शेतस त्यासना योग्य मान राख. 4 एखादी विधवाले पोऱ्या किंवा नातु व्हतीन
तर त्यासनी पहिले आपला घरनाससंगे धर्मनिष्ठ वृत्तीतिन वागीन आपला
वडीलसना उपकार फेडाले शिकानं, कारण हाई देवले मान्य शे. 5 जी विधवा
शे, अनी एकटीच पडेल शे, तिनी आपली आशा देववर ठेवस, अनी ती
रातनं-दिन ईनंती अनी प्रार्थना करस. 6 पण जी विधवा शारिरीक ईच्छा पुरी
कराकरता लागेल शे, ती जिवत राहीसन बी मरेल शे. 7 त्यासनी दोष रहीत
ऱ्हावाले पाहिजे म्हणीसन त्यासले यानामायक वागानी आज्ञा कर 8 जर कोणी
आपलासनी अनी विशेष करीसन आपला घरनासनी तरतुद करस नही, तर तो
अईश्वासु शे अस व्हस, तो माणुस ईश्वास ठेवनारा माणुसपेक्षा वाईट शे. 9
जी साठ वरीसना आतमा नही व्हई, अनं ती एकच नवरानी बायको व्हयेल
व्हई. 10 जीनं चांगला कामसमुये नाव व्हयेल व्हई, म्हणजे जिनी पोऱ्यासले
सांभाळेल व्हई, पाहुणचार करा व्हई, पवित्र लोकसना पाय धोयेल व्हतीन,
संकटमा पडेल लोकसले मदत करी व्हई, सर्व प्रकारना चांगला कामे करेल
व्हतीन, अस नाव कमाडेल विधवानं नाव यादीमा लिखी लेवाले पाहिजे.
11 तरूण विधवासले यादीमा लेवानं नही, कारण त्या शारिरीक ईच्छा पुरी
कराकरता ख्रिस्तले सोडीसन त्या लगीन कराले दखतीन. 12 असासले
दंड आज्ञा शे, कारण त्यासनी आपली पहिली प्रतिज्ञा मोडी. 13 अनी त्या
घर-घर फिरिसन आळशी व्हतस, इतलंच नही तर त्या कटकट करनाऱ्या
अनी लुडबुड्या करनाऱ्या व्हतस, जे बोलानं नही ते बोलतस. 14 यामुये
मनी ईच्छा अशी शे की, तरूण विधवासनी लगीन करानं, पोऱ्यासले जन्म
देवाना, घर चालाडानं अनी विरोधीसले नाव ठेवाकरता जागा देवानी नही.
15 कितल्या तर भटकिसन सैतानना मांगे निंघी जायेल शेतस. 16 जर कोणी
ईश्वास ठेवणारी बाईना आठे विधवा व्हतीन, तर तिनी त्यासनी तरतुद करानी,
त्यासना मंडळीवर भार पडु देवाना नही; म्हणजे ज्या खरच विधवा शेतस
त्यासले मंडळीले मदत करता ई. 17 ज्या वडील लोके, अध्यक्षतानं मंडळीन
काम चांगलं चालाडतस, विशेष करीसन ज्या उपदेश अनी शिक्षण याबइल
श्रम लेतस त्यासले दुप्पट मजुरी मिळाले पाहिजे. 18 कारण शास्त्र म्हणस,
"बैल मळनी करस तवय त्याले मुसकं बांधु नको" अनी "काम करनारा
आपला मजुरीकरता योग्य शे." 19 दोन नही तर तिन साक्षीदार ऱ्हावाशिवाय
वडील लोकसवरला आरोपसना खटला लेवाना नही. 20 बाकिनासले भिती
वाटाले पाहिजे म्हणीसन पाप करनारासले सर्वासना समोर दोष लावा. 21
देव, ख्रिस्त येशु, अनी निवडेल देवदूत, यासना समोर मी तुले समजाडीसन
सांगस, की मनमा हट्ट नही धरता या आज्ञा पाळ, पक्षपात करीसन काही करू
नको. 22 उतावळा पणतीन कोणवर बी हात ठेवु नको, अनी दुसरासना पापना
भागीदार व्हवु नको; स्वतःले शुध्द ठेव. 23 अनी यानापुढे नुसतं पाणीच पेत
ऱ्हाऊ नको, तर आपला पोटकरता अनी आपला कायमना दुःखनाकरता
थोडा द्राक्षना रस ले. 24 कित्येकसना पाप उघडा ऱ्हाईसन बी त्या त्यासना
पुढे न्यायनिवाडाले जातस. अनी कित्येकसना त्यासना मांगतीन जातस. 25
त्यानामायक उघडा असा काही चांगला कृत्य शेतस अनी ज्या दुसरा प्रकारना
शेतस त्या पण गुप्त राहु शकस नही.

6 ज्या दास म्हणीन शेतस, त्या सर्वासनी आपआपला मालकले सर्व प्रकारना
सन्मानकरता योग्य शेतस अस मानानं, हाई याकरता की देवना नावनी अनं
शिक्षणनी निंदा व्हवाले नको; 2 अनी ज्यासना मालक ईश्वास ठेवणारा शेतस,

त्यासनी ह्या भाऊ शेतस म्हणीसन त्यासना अपमान कराना नही, तर त्यासनी
जास्त सेवा करानी, ज्यासले सेवाना लाभ व्हस त्या ईश्वास ठेवनारा अनी प्रिय
शेतस. या गोष्टी शिकाड अनी त्याबद्दल बोध कर. 3 जर कोणी दुसरं प्रकारनं
शिक्षण देस, अनी आपला प्रभु येशु ख्रिस्तना ज्या वचनं अनी दैवी शिक्षण
मानस नही, 4 तर तो घमेंडी शे, त्याले काहीच समजस नही तो वादविवाद,
अनी भांडण यासनामुये येडा बनेल शे, यापाईन हेवा, आपसमाधला, अपशब्द,
दुसरासबद्दल कुकल्पना उत्पन्न व्हतस. 5 मंग बिघडेल, अनी सत्यपाईन
दुर जायेल ह्यासले धर्म हाई एक कमाईनं साधन शे. अशी कल्पना करनारा
माणससमा कायम भांडणं व्हतस. 6 संतोषमा करेल सुभक्ती तर मोठाच लाभ
शे. 7 आपण जगमा काहीच आणं नही, तर आपलाले त्यासनामातीन काही
लई जाता येवाव नही, 8 जरी आमले जेवण अनी कपडा राहिनात तरी आमले
पुरं शे. 9 पण ज्या श्रीमंत व्हवाले दखतस त्या परिक्षामा अनी मनुष्यले
नाशमा अनं विध्वंसमा बुडावनारा असा मुर्खपणना अनं नाशवंत वासनासमा
सापडतस. 10 कारण पैसासना लोभ सर्व प्रकारना वाईटनं मुळ शे. त्याना मांगे
लागीसन कितलातरी ईश्वासपाईन दुर जायेल शेतस, अनी त्यासना मनं बराच
दुःखतीन तुटेल शे. 11 हे देवभक्त, तु यानापाईन पय अनी नितिमत्व, सुभक्ती,
ईश्वास, प्रिती, धीर अनी नम्रता यासना मांगे लाग. 12 ईश्वासबद्दल जी शर्यत
ती कर, युगानुयुगनं जिवन मिळाव, त्यानाकरताच तुले निवडेल शे अनी
बराच साक्षीदारस समोर तु ते स्विकारीन मान्य करेल शे. (aiōnios g166) 13
सर्वासले जिवन देणारा जो देव त्याना समोर अनी ज्या ख्रिस्त येशुनी पंतय
पिलात समोर तो स्विकार करा त्याना समोर मी तुले समजाडीन सांगस. 14
आपला प्रभु येशु ख्रिस्त प्रकट व्हस तोपावत तु त्यानी आज्ञा निष्कलंक,
अनी दोष रहीत ठेव. 15 जो धन्य अनी एकच अधिपती राजासना राजा
अनी प्रभुसना प्रभु अनी ज्या एकलेच अमरत्व शे, अनी जो प्रकाशमा र्‍हास
अनी ज्याले कोणताच मनुष्यनी दखेल नही. 16 अनी कोणकडतीन दखास
नही, तो ते त्यानं प्रकट व्हवानं अनी पुढला काळमा दखमा ई; त्याले सन्मान
अनं युगानुयुगनं सामर्थ्य असो. आमेन. (aiōnios g166) 17 चालु युगमाधला
धनवानसले सांग की, तु अभिमानी व्हवानं नही, चंचल धनवर आशा ठेवानी
नही, तर जो सदाजिवी देव आपलाले उपभोगाकरता सर्वकाही भरपुर देस
त्यानावर आशा ठेवानी. (aiōn g165) 18 त्यासले आज्ञा दे की, चांगलं ते
करानं, चांगला कामबद्दल धनवान र्‍हावानं, दानशील, मदत कराले नेहमी
तयार र्‍हावानं. 19 जे खरं जिवन ते भेटाकरता पुढला काळमा चांगला आधार
व्हई अशी साठवण आपण करानी. 20 हे तीमथ्य, तुले स्वाधीन करेल ठेव
सांभाळ; अधर्मन्या रिकाम्या वटवटी अनी जीले विद्या हाई नाव चुकीसन
देयल शे, अनी विरोध करणार्‍या गोष्टीसपाईन दुर र्‍हाय. 21 काही लोकसनी
असा दावा करेल शे की त्यासले हाई ज्ञान शे, पण त्या ईश्वासतीन भटकी
जायेल शेतस. देवनी कृपा तुमनासंगे राहो.

2 तिमथ्य

1 ख्रिस्त येशुमा जे जिवन शे त्यानाबद्दल देयल वचनना प्रचार कराकरता,
देवनी ईच्छातीन धाडेल, ख्रिस्त येशुना प्रेषित पौल ह्याना कडतीन, **2** प्रिय
पोऱ्या तीमथ्य याले, देवपिता अनं ख्रिस्त येशु आपला प्रभु यासना पाईन
कृपा, दया, अनं शांती राहो. **3** ज्या देवनी मना पुर्वजसंपाईन चालत येल
सेवा, मी शुध्द विवेक भावतिन करस त्याना मी उपकार मानस, मी मनी
प्रार्थनामा रातदिन तुनी आठवण करस. **4** अनी तुना अश्रु मनमा लईसन तुले
भेटानी भलतीच ईच्छा बाळगस, तुनामा जे निष्कपट ईश्वासनी माले आठवण
व्हईसन तुले भेटिसन आनंदीत व्हवाले पाहिजे. **5** तो ईश्वास पहिलींदाव
तुनी आजी लुईस इनामा व्हता, तुनी माय युनीके इनामा व्हता, अनी तोच
ईश्वास तुनामा शे अशी माले खात्री शे. **6** यानामुये मी तुले आठवण करी देस
की, देवनं जे कृपादान मना हात तुनावर ठेवामुये देवनी तुले दिधं. **7** कारण
देवनी आपलाले भिन्नापणना नही, तर सामर्थ्याना, प्रितीना अनं स्वतःवर ताबा
ठेवाना आत्मा देयल शे. **8** यामुये आपला प्रभुबद्दलन्या साक्षनी अनी मी जो
त्याना बंदिवान, मनी बी लाज धरू नको तर देवना सामर्थ्यना परिणामतीन
सुवार्ताकरता मनासंगे तु बी दुःख भोग. **9** त्यानी आमना कामसप्रमाणे नही
तर स्वतःना संकल्पानामायक अनी कृपानामायक आमले तारेल अनं पवित्र
पाचारणतीन पाचारण करेल शे, हाई कृपा युगानुयुगना काळना पहिले ख्रिस्त
येशु कडतीन आपलावर करामा येल शे; **(aiōnios g166)** **10** ती आते आपला
तारणारा ख्रिस्त येशु ह्याना प्रकट व्हवामुये प्रकाशमान व्हयेल शे, त्यानी मरणले
मिटाडी टाकं अनी सुवार्ताना द्वारा सार्वकालिक जिवन अनी अविनाशिता
प्रकाशित करेल शे. **11** माले देवना सुवार्तानी घोषणा देणारा प्रेषित अनी
शिक्षक अस नेमेल शे. **12** ह्या कारणमुये मी ह्या दुःख भोगी ऱ्हाइनु तरी मी
लाज धरस नही कारण मी ज्यानावर ईश्वास ठेयेल शे, त्याले मी वळखस, तो
मनी ठेव त्या दिनकरता राखाले शक्तिमान शे, असा मना भरवसा शे, **13** ज्या
सुवचनसना नमुना तु मनाकडतीन ऐकी लिधा तो ख्रिस्त येशुमा, सुशिक्षण,
तुना ईश्वास अनी प्रिती यासमा दृढपणतीन राख. **14** आपलामा राहणारा पवित्र
आत्माना योगतीन चांगल्या गोष्टी संभाळीसन ठेव. **15** ज्या आशिया प्रांतमा
शेतस त्या मनापाईन फुटेल शेतस, हाई तुले माहितच शे, त्यासमा फुगल अनी
हर्मजनेस शे. **16** अनेसिफराना घरवर प्रभु दया करो, कारण त्यानी कायम मनं
समाधान करेल शे, अनी मना बेडिनी लाज त्याले वाटनी नही. **17** तर तो रोम
शहरमा व्हता तवय त्यानी मेहनत करीसन मी सापडस तोपावत मना शोध
करा. **18** प्रभु करो अनी त्या दिनले त्याले प्रभुनी दया मिळो अनी इफिसमा
कितलातरी प्रकारमा त्यानी सेवा करी हाई तर तुले चांगलच माहित शे.

2 मना पोऱ्या, प्रभु येशु ख्रिस्तमा जी कृपाद्वारा जी एकता आपलामा शे,
त्यामा बलवान व्हत जा. **2** जी शिकवण मना साक्षीदारस समोर मनापाईन
ऐकी ती त्या असा ईश्वासु माणससले सोपी दे ज्या दुसरासले शिकाडाकरता
योग्य शे. **3** ख्रिस्त येशुना चांगला शिपाई ह्या नातातीन मनासंगे दुःख भोग. **4**
जो माणुस शिपाई ऱ्हास, तो संसारना कामसमा अडकस नही ह्यानाकरता की
ज्यानी त्याले सैन्यमा भरती करी लियेल शे. त्याले त्यानी संतुष्ट करानं. **5** जर
कोणी शर्यतमा पळस तर तो नियमप्रमाणे करस नही तर त्याले बक्षिस भेटस
नही. **6** श्रम करनारा शेतकरीनी पहिले पिकना वाटा लेवानं योग्य शे. **7** जे मी
बोलस ते समजिले, कारण प्रभु तुले सर्व गोष्टी समजाडी दी. **8** हाई मनी
सुवार्तानामायक मरेल मातीन ऊठाडेल येशु ख्रिस्त, जो दावीदना वंशमातील शे
ह्यानी आठवण ठेव. **9** ह्या सुवार्तामुये मी दुष्कर्म करनारासना मायक बेड्यासनं
बी दुःख भोगी ऱ्हायनु तरी देवना वचनले बेडी पडेल नही. **10** ह्यामुये मी
निवडेल लोकसले बी ख्रिस्त येशुमातील तारण युगानुयुग गौरव प्राप्त व्हवाले
पाहिजे म्हणीसन मी त्यानाकरता सर्वकाही धीरतीन सहन करस. **(aiōnios
g166)** **11** हाई वचन ईश्वसनीय शे की, आपण त्यानासंगे मरणुत तर त्यानासंगे
जिवत बी ऱ्हासुत. **12** जर आपण धीरतीन सहन करसु तर त्यानासंगे राज्य बी
करसुत. आपण त्याले नकारसुत तर तो बी आपले नाकारी. **13** जरी आपण
अईश्वासी व्हयनुत, तरी तो ईश्वासनीय ऱ्हास कारण त्याले स्वतःविरुध्द
वागता येस नही. **14** तु ह्या गोष्टीसनी त्याले याद करी दे, त्यासले प्रभुसमोर
ताकिद दिसन सांग की, शब्द युध्द करानं नही. ते कसाना बी उपयोगमा
नही पडतस ऐकनारासना नाशना कारण व्हतस. **15** तु सत्यनं वचन निट
सांगनारा, लाज वाटेल अस कोणतं बी काम न करनारा, देवना पसंतिले उतरेल
कामकरी, असा स्वतःले सादर कराकरता व्हई तितलं कर. **16** अनितीना
रिकामी कटकट पाईन दुर ऱ्हाय असा कटकट करनारा अभक्तिमा जास्त
वढाई जातीन. **17** अनी ज्यानं शिक्षण उघडी जखमंना मायक व्हई, त्याना
मायक हुमनाय अनी फिलेत ह्या शेतस. **18** त्या सत्यना विषयी चुकी जायेल
शेतस, पुनरूत्थान व्हई जायेल शे अस त्या म्हणतस अनी कित्येकसना
ईश्वासना त्या नाश करतस. **19** तर देवनी घालेल स्थिर पाया टिकिसन ऱ्हास
त्यावर हाऊ शिक्का मारेल शे, प्रभु आपला ज्या शेतस त्यासले वळखस,
अनी जो कोणी प्रभुन नाव लेस तो अनितीपाईन वाची ऱ्हास. **20** मोठा
घरसमा फक्त सोनाना अनी चांदिना भांडा राहतस अस नही, तर लाकुडना
अनी मातिना बी ऱ्हातस, तर त्यासना माधलं कित्येक चांगला कार्यसमा
उपयोग करतस, तर काही फक्त कार्यकरता व्हस. **21** म्हणीसन जर कोणी
त्यानापाईन दुर ऱ्हाइसन स्वतःले शुध्द करस तर तो पवित्र करेल स्वामीले
उपयोगमा पडनारा, प्रत्येक चांगला कामले उपयोगमा पडनारा मानपाननं
भांडं व्हई. **22** तरूणपणना वासनासपाईन दुर पय, अनी शुध्द मनतिन प्रभुना
नाव लेनारासंगे नितिमत्व, ईश्वास, प्रिती, शांती, ह्यासना मांगे लाग. **23**
मुर्खपणन्या अनी अज्ञानसना वादन्या गोष्टीसपाईन दुर ऱ्हाय, कारण त्यासपाईन
भांडणं तयार व्हतस हाई तुले माहित शे. **24** प्रभुना दासनी भांडण नही, तर
त्यानी सर्वासनासंगे नम्रमा, सहनशीलतामा अनं शिकाडाकरता तयार रावाले
पाहिजे. **25** विरोध करनारासले नम्रतातीन शिकाडनारा असा ऱ्हावाले पाहिजे.
कदाचित देव त्यासले सत्यनं ज्ञान व्हवाले पश्चतापनी बुध्दी दी **26** अनी
सैतानी त्यासले धरीन ठेवानंतर त्या त्यानापाईन सुटीसन देवनी ईच्छा पुरी
कराले शुध्दीमा येतीन.

3 हाई समजी ले, शेवटला काळमा कठीण दिन येतीन, **2** कारण माणुस
स्वार्थी, पैसासना लोभ धरनारा, बडाईखोर, गर्विष्ट, निंदा करनारा, माय
बापले नही माननारा, उपकारसले नही जाणनारा, अपवित्र, **3** ममताहिन, क्षमा

नही करनारा, चुगलखोर, असंयमी, क्रूर, चांगलास बद्दल प्रेम नही करनारा 4
ईश्वासघात करनारा, गर्वतिन फुगेल, देववर प्रेम करापेक्षा सुखविलासनी
आवड करनारा 5 सुभक्तीनं बाहेरनं रूप दखाडीसन तिना स्वतःवर संस्कार
नही असा लोकसपाईन बी दुर रहा. 6 त्यानामातिन असा काही लोके शेतस
की ज्या घरमा बागेच घुशीसन पापदोषतीन भरेल अनेक प्रकारना वासनानी
बहकेल, 7 असा भोळ्या बायासले कायम शिकतस पण सत्यना ज्ञानले
कधीच समजु शकस नही. 8 यान्नेस अनी याब्रेस यासनी जसं मोशेले
आडावं तसा ह्या माणसे सत्यले आडावतस, ह्या लोके भ्रष्ट बुध्दी व्हयेल अनी
ईश्वासबद्दल अपयशी व्हयेल असा त्या शेतस. 9 तरी बी त्या यानापुढे जावु
शकावुत नही. कारण जसं त्यासनं मुर्खपण उघड व्हयेल शे. तसं यान्नेस अनी
याब्रेस यासनासंगे बी व्हयनं. 10 तु मना शिक्षणना आचरण, संकल्प, ईश्वास,
सहनशीलता, प्रिती, धीर, मना व्हयेल छळ, मनावर येल संकट हाई वळखीन
शे. 11 माले अंत्युखियामा, इकुनियोमा, अनी लुस्त्रात, जे काही व्हयनं अनी
मी जो छळ सहन करा ते तु वळखीन शे, त्या सर्वासमातिन माले प्रभुनी
सोडायेल शे. 12 ख्रिस्त येशुमा सु-भक्तीतीन आयुष्यक्रम कराले ज्या दखतस,
त्या सर्वासना छळ व्हई; 13 अनी दुष्ट, भोंदु मनुष्य, ह्या दुसरासले फसाडिसन
अनी स्वतः फशीसन दुष्टपणमा जास्तीच बिघडी जातीन. 14 तु तर ज्या सत्य
गोष्टी शिकनास अनी ज्याबद्दल तुनी खात्री व्हयेल शे. ते धरीन र्‍हाय अनी ते
कोणापाईन शिकना 15 अनी धाकलपण पाईन तुले पवित्र शास्त्रनी माहीती शे,
हाई माले माहित शे. ते ख्रिस्त येशु मातला ईश्वासनाद्वारा तुले तारणकरता ज्ञानी
कराकरता समर्थ शे. 16 प्रत्येक ईश्वरप्रेरित शास्त्रलेख सदबोध, दोष दखडानं,
सुधारनुक, नितीशिक्षण, ह्यानाकरता उपयोगी शे. 17 ह्यानाकरता की देवना
भक्त पुरा व्हईसन प्रत्येक चांगला कामकरता तयार व्हवा.

4 देव अनी ख्रिस्त येशुना समोर जो जिवतसना, अनी मरेलसना न्याय
करी अनी राजा बनीसन राज्य कराले ई त्याले साक्षी मानीसन मी ईनंती
करस. 2 तु वचनसनी घोषणा कर, सुवेळी, अवेळी तयार र्‍हाय सर्व प्रकारना
सहनशीलतातीन अनी शिक्षणना दोष दखाडीन निषेध कर अनी बोध कर. 3
कारण अशी येळ येवावं शे की, जवय लोके उपदेश ऐकी लेनार नही, तर
आपला कानसले जे आवडस ते पाहिजे म्हणीसन त्या स्वतःना ईच्छातीन
आपलाकरता बराच शिक्षकसले गोया करतीन. 4 अनी त्या आपला कान
सत्यपाईन फिरावतीन अनी काल्पनिक गोष्टीसकडे लावतीन. 5 तु तर सर्व
गोष्टीसबद्दल आत्मनियंत्रण ठेव. दुःख सहन कर, सुर्वार्तीकनं काम कर, अनी
तुले सोपेल सेवा पुरी कर. 6 कारण आते मनं अर्पण कराना अनी जावाना
काळ जोडे येल शे. 7 जे सुयुध्द मी करेल शे, पळनं संपाडेल शे, ईश्वास
राखी ठेयल शे, 8 आते राहेल हाईच शे की, मनाकरता नितिमत्वना मुकुट
ठेयेल शे, प्रभु जो नितिमान न्यायाधीश शे. तो त्या दिन माले तो मुकुट दी.
अनी तो मालेच नही तर, त्यानं प्रकट व्हवानं ज्याले प्रिय व्हयेल शे, त्या
सर्वासले बी दी. 9 तु व्हई तितलं करीसन मनाकडे लवकर ये. 10 कारण
देमासले एहिक सुखप्रिय र्‍हावामुये तो माले सोडिसन थेस्सलनीकरासले
गया त्रेस्केस गलतीयास अनी तिता दालमतियाले गया. (aiōn g165) 11 पण
लूक मनाजोडे शे, मार्कले आपलासंगे लई ये, कारण तो सेवा कराले माले
उपयोगी शे. 12 तुखिकाले मी इफिससले धाडेल शे. 13 मना झगा त्रोवासामा
कार्पाजोडे र्‍हायेल शे, तो येवाना येळले लई ये. अनी पुस्तकं, विशेष करीसन
चर्मपत्र बी लई ये. 14 आलेक्सांद्र लोहारनी मनं बरच वाईट करेल शे,
त्यानी फेड त्याना कामप्रमानेच प्रभु करी. 15 त्यानाबद्दलमा तु बी जपीन
र्‍हाय, कारण तो आमना बोलनाले बराच आड येल व्हता. 16 मना पहिला
जबाबना येळले मना बाजुले कोणीच नव्हतं, सर्वासनी माले सोडी देयल व्हतं,
यानाबद्दल त्यासना हिशोब लेवामा नही येवो. 17 तरी प्रभु मनाजोडे उभा
र्‍हायना, मनाकडतीन घोषणा पुरी व्हवाले पाहिजे, अनी सर्व गैरयहुदीसनी
ऐकाले पाहिजे म्हणीसन त्यानी माले शक्ती दिधी, अनी त्यानी माले सिंहना
जबडामातीन सोडावं, 18 प्रभु माले सर्व दुष्ट योजनामातीन माले सोडाई, अनी
आपला स्वर्गना राज्यमा सुखरूप लई ई, त्याले युगानुयुग गौरव असो, आमेन.
(aiōn g165) 19 प्रिस्किल्ला, अक्विला अनी अनेसिफना घरना लोकसले
सलाम सांग, 20 एरास्त करिंथमा र्‍हायना, त्रफिम आजारी पडना, त्याले
मिलेतामा ठी वनु. 21 व्हई तितलं करीसन हिवाळाना पहिले ये, युबु अनी
पुदेस, लिन, अनी क्लौदिया अनी सर्व भाऊ तुले सलाम सांगतस. 22 प्रभु
तुना आत्मासंगे र्‍हाई, देवनी कृपा तुमनासंगे र्‍हावो.

तिताले पत्र

1 पौल कडतीन जो परमेश्वरना सेवक अनी येशु ख्रिस्तना प्रेषित शे,
देवना निवडेल लोकसना ईश्वास अनी त्या सत्यना वळखना समान
ज्या भक्तीनामायक शेतस **2** त्या सार्वकालिक जिवननी आशा, जीनं वचन
देवनी कायम देयल शे, तो कधीच खोटं बोलस नही. **(aiōnios g166)** **3** पण
योग्य येळले मी आपला प्रचारना द्वारा दखाडेल शे, जो आपले तारण देनारा
देवनामायक माले सोपेल शे. **4** तितसना नावमा, जो ईश्वासना ईचारसमा मना
खरा पोऱ्या शे; देवबापकडतीन अनं ख्रिस्त येशु आपला तारणारा यानापाईन
कृपा अनी शांती असो. **5** मी तुले क्रेत गावमा यानाकरता ठेई येल व्हतु
की, तु अपुऱ्या राहेल गोष्टीसनी व्यवस्था कराले पाहिजे अनी मी तुले आज्ञा
करेलप्रमाणे तु प्रत्येक नगरमा वडील लोकसले नेमाले पाहिजे **6** ज्याले
नेमाणं शे त्यानामा दोष नही अनी तो एक बाईना पती ऱ्हावाले पाहिजे;
त्याना पोऱ्या ईश्वास ठेवणारा पाहिजे त्यासनावर बेतालपणाना आरोप नको
ऱ्हावाले पाहिजे अनी त्यासले आवरता येवाऊत नही असा नही पाहिजेत. **7**
अध्यक्ष हाऊ देवना कारभारी शे म्हणीसन त्यानामा दोष ऱ्हावाले नको तो
संतापी, दारू पेणारा, मारका, बईमानितीन पैसा कमाडणारा नको पाहिजे. **8**
तर पाहुणचार करनारा, चांगल्या गोष्टीसनी आवड धरणारा, मर्यादाशील,
नितीमान, पवित्र, संयमी, **9** अनी देयल शिक्षणप्रमाणे जे ईश्वसनीय वचन
त्याले धरीन राहणारा असा पाहिजे; ह्याकरता की, त्यानी सुशिक्षणतीन बोध
कराले उलट बोलणारासनं तोंड बंद कराले समर्थ व्हवाले पाहिजे. **10** कारण
जिव्वर येणारं अनं बिनकामनं बोलणारा अनी फसवणारा बराच लोक शेतस;
त्यामा विशेष करीसन सुंता व्हयेलसपैकी शेतस; **11** त्यासनं तोंड बंद कराले
पाहिजे; जे शिकाडाले नको ते अनितीतिन पैसा मिळावाकरता शिकाडीन त्या
सर्व घराणाना ईश्वासना नाश करतस. **12** त्या लोकसमातीन त्यासनाच कोणी
एक संदेष्टा सांगस, "क्रेतीय कायम खोटारडा, दुष्ट पशु, आळशी अनं खादाड
राहतस." **13** हाई साक्ष खरी शे; म्हणीन कडकपणतीन त्यासले दोष लाईन
चेतावणी देत ऱ्हाय कारण त्या ईश्वासमा पक्का व्हई जावाले पाहिजे, **14**
याकरता की, त्यासनी यहूदीसन्या गोष्टी अनी सत्यपाईन बहकेल माणससण्या
आज्ञासकडे ध्यान न देता ईश्वासमा खंबीर व्हवाले पाहीजे. **15** शुध्द लोकसले
सर्वकाही शुध्द शे, पण विटाळेल अनं ईश्वास नही ठेवणारा यासले काहीच
शुध्द नही; त्यासनी बुध्दी अनं विवेकभाव विटाळेल शे. **16** आपण देवले
वळखतस अस त्या बोलीन दखाडतस; पण कृतीतीन त्याले नाकरतस त्या
अमंगळ, आज्ञाभंग अनं प्रत्येक चांगला कामले नालायक शेतस.

2 तु तर सुशिक्षणले जे शोभी ते बोल. **2** म्हतारा माणससनी नेमस्त, गंभीर,
मर्यादाशील राहिन ईश्वास, प्रिती अनं सहनशीलता यानामा दृढ ऱ्हावानं.
3 तसच म्हताऱ्या बायासनी चाल चलनमा आदरणीय ऱ्हावाले पाहिजे; त्या
चहाडखोर, मद्यपान करणाऱ्या नही ऱ्हावाले पाहिजेत; चांगलं शिक्षण देणाऱ्या
ऱ्हावाले पाहिजेत; **4** त्यासनी तरूण बायासले अस शिक्षण देवाले पाहिजे
की, त्यासनी आपला नवरावर अनं पोऱ्यासोऱ्यासवर प्रेम कराले पाहिजे; **5**
त्यासनी मर्यादाशील, शुध्द, घरणं काम दखणाऱ्या, मायाळु, आपआपला
नवरासना अधीन राहणाऱ्या असा ऱ्हावाले पाहिजेत, म्हणजे देवकडतीन येल
वचननी निंदा व्हवाऊ नही. **6** तसच तरूण माणससनी मर्यादाशील ऱ्हावाले
पाहिजे म्हणीन त्यासले बोध कर. **7** सर्व गोष्टीसबद्दल चांगलं कामना आदर्श तु
स्वतःले दखाड, शुध्दता, गांभीर्य, अनं ज्याले दोष लावता येस नही असा तुना
उपदेश यासनी तुनं शिक्षण भरेल पाहिजे **8** अस खरंपण असाले पाहिजे की,
विरोध करनारासले आपलाबद्दल काही वाईट बोलाले जागा ऱ्हावाव नही,
म्हणीन त्यासले लाज वाटी **9** दाससनी आपला मालकना अधीन ऱ्हावानं
त्यासले सर्व प्रकारतीन संतुष्ट करानं, उलट बोलानं नही, अस शिकाड. **10**
त्यासले लुबाडानं नही तर सर्व प्रकारतीन ईमानदारपणतीन वागाणं, ह्याकरता
की, त्यासनी सर्व गोष्टीसमा आपला तारणारा देव ह्याना शिक्षणले शोभा आणाले
पाहिजे असा बोध कर. **11** कारण सर्व माणससले तारण देणारी देवनी कृपा
प्रकट व्हयेल शे; **12** अनी ती कृपा आपलाले शिकाडस की, अभक्ती अनी
संसारन्या गोष्टीसना त्याग कर अनी स्वतःले नियंत्रीत, पवित्र अनं भक्तीमय
जिवन या जगमा जग. **(aiōn g165)** **13** धन्य आशा प्राप्तिनी म्हणजे असा जो
आपला थोर देव अनं तारणारा येशु ख्रिस्त त्यानं गौरव प्रकट व्हवानी वाट
दखत रहा. **14** त्यानी स्वतःले आपलाकरता दि दिधं यानाकरता की, त्यानी
खंडणी भरनी आपलाले सर्व प्रकारना अधर्मपाईन सोडावाले अनी चांगल्या
कामसमा तत्पर अस आपला स्वतःकरता शुध्द लोके असा करीसन ठेवानं.
15 ह्या गोष्टी सांगीन बोध कर अनी अधिकारपुर्वक दोष पदरले लाव कोणी
तुले तुच्छ मानाले नको अस वाग.

3 त्यासनी सत्ताधिश अनी अधिकारी यासनासंगे ऱ्हावानं, त्याना आज्ञा
पाळान्या प्रत्येक चांगला काममा पुढे ऱ्हावानं. **2** कोणी बी निंदा करानी
नही, भांडखोरपना नही करता नम्र अनी सर्व माणसस संगे सर्व प्रकारतीन
नम्रतातीन वागनारा ऱ्हावाले पाहिजे. अशी त्यासले याद करी दे. **3** कारण
आपण बी पहिले बिनबुध्दीना, आज्ञा नही माननारा, भटकेल, येगयेगळा
प्रकारना वासनामा अनी सुखविलासमा आटकेल, दुष्टपण अनी हेवा यानामा
आयुष्य घालनारा व्देषपात्र अनी दुसरासना व्देष करनारा व्हतुत. **4** पण जवय
आपला तारणारा देव ह्यानी दया अनी माणुस वरनी प्रिती प्रकट व्हयनी, **5**
तवय त्यानी आमनं तारण करं, तर हाई चांगला कामसघाई नही तर जे आम्हीन
स्वतः करं, **6** त्यानी तो पवित्र आत्मा आपला येशु ख्रिस्त याना कडतीन
आपलावर विपुलतानी वतेल शे. **7** यानाकरता की आपण त्याना कृपातीन
नितिमान ठरसुत, आशा धरेल प्रमाणे सार्वकालिक जिवन मिळवणारा बनसुत.
(aiōnios g166) **8** हाई वचन ईश्वासनीय शे, अनी तु ह्या गोष्टिसबद्दल खात्रीतिन
सांगस व्हशी, अशी मनी ईच्छा शे यानाकरता की देववर ज्यानी ईश्वास ठेयेल
शे त्यानी चांगला कामे करानं मनवर लेवानं ह्या गोष्टी मनुष्यसकरता चांगल्या
अनी हितकारक शेतस. **9** पण मुर्खपणतीन वाद, वंशावळ, कलह, अनी
नियमाशास्त्र बद्दलना भांडण, ह्यापाईन दुर ऱ्हाय कारण ते व्यर्थ अनी निरूपयोगी
शेतस. **10** फुट पाडणारा माणुसले एकदाव, दोनदाव सांगीसन सोडी दे. **11**
असा माणुस बिघडेल शे, अनी तो स्वतः कृतीघाई दोषी ठरायेल शे तरी तो पाप
करत ऱ्हास, हाई तुले माहित शे. **12** मी अर्तमाले अनी तुखिकले तुनाकडे
धाडावर व्हई तितलं करीसन मनाकडे निकपलिसले निंघी ये, कारण मी

हिवाळामा तठे थांबानं ठरायेल शे. 13 जेना शास्त्री अनी अपुल्लो यासले
काहीच कमी पडाव नही, असा तयारीतीन शक्य तितला लवकर धाडी दे,
14 आपला लोकसले आपला अगत्यना गरजा मिळाले पाहिजे म्हणीसन,
येळ काढीसन चांगला कामे करानं बी शिकानं, म्हणजे त्यासनी बेकारनं
जिवन जगाले नको. 15 मनासंगे सर्वाजन तुले सलाम सांगतस आमनावर प्रिती
करनारा सर्व ईश्वासणारासले सलाम सांग, देवनी कृपा तुमना सर्वासंगे राहो.

फिलेमोनले पत्र

1 ख्रिस्त येशुकरता बंदिवान व्हयेल पौल अनं आमना भाऊ तिमथ्य
यासनाकडतीन; आमना प्रिय अनं आमना सहकारी फिलेमोन याले, 2
आमनी बहिण अफिया हिले, आमना सहसैनिक अर्खिप अनं तुना घरमा एकत्र
व्हणारी मंडळी यासले, 3 देव आपला पिता अनं प्रभु येशु ख्रिस्त यासकडतीन
तुमले कृपा अनी शांती असो. 4 मी आपली प्रार्थनामा सर्वदा तुनी आठवण
करस अनं आपला देवना उपकारस्मरण करस. 5 यानाकरता की, तुनी प्रिती
अनी प्रभु येशुवर अनी सर्व पवित्र जणसवर जो तुना ईश्वास त्यानाबद्दल ऐकस.
6 मी प्रार्थना करस की, तुम्हीन तुमना ईश्वासले वाटामा तत्पर र्‍हावा ज्यामुये
येशु ख्रिस्तमा एकतामुये आमना जिवनमा सर्व चांगल्या गोष्टीसनं ज्ञान भेटो. 7
हे बंधु, तुना प्रितीघाई माले आनंद अनं सांत्वन व्हयनं कारण तुना हाततीन
देवना लोकसना जिवनले विश्रांती मिळेल शे. 8 यामुये जे योग्य ते तुले आज्ञा
करीसन सांगानं जरी माले ख्रिस्तमा भाऊना नातातीन पुरं धैर्य शे. 9 तरी
प्रितीमुये ईनंती करानी माले बरं वाटस, मी म्हतारा व्हयेल पौल, अनी आते
ख्रिस्त येशुकरता व्हयेल बंदिवान, हाई समजीसन मी तुले ईनंती करस. 10
मी बंधनमा व्हतु तवय येशु ख्रिस्तमा ज्याले जन्म दिधा त्या मना अनेसिम
पोर्‍याबद्दल मी तुले ईनंती करस, 11 तो पहिले बिनकामना व्हता तरी आते तुले
अनी माले बी उपयोगी शे. 12 त्याले स्वतःले म्हणजे मना प्राणले मी तुनाकडे
परत धाडेल शे. 13 सुवार्तामुये पडेल बंधनमा मनी सेवा तुनाबदलामा त्यानी
कराले पाहिजे म्हणीसन त्याले जोडे ठेवानं मना मनमा व्हतं, 14 तरी तुना
परवानगी शिवाय काहीही करानं माले योग्य वाटनं नही यानाकरता की तुना
उपकार जुलूम व्हयेलना मायक नको तर खूशीतीन करेल असाले पाहिजे.
15 कदाचित तो तुनाकडतीन काही येळ येगळा राहीना, अस की त्यानी
कायमनं तुना अस व्हावं, (aiōnios g166) 16 आजपाईन केवळ दासच नही
तर दासपेक्षा बी जास्त म्हणजे प्रिय बंधु अस व्हावं, माले विशेष प्रिय अनी तुले
तर मनुष्य अनी ख्रिस्ती भाऊ या नातातीन कितलातरी प्रिय व्हवाले पाहिजे.
17 यामुये जर तु माले भागीदार समजस, तर तो मीच शे अस म्हणीसन त्याना
अंगीकार कर. 18 त्यानी तुनं काही नुकसान करेल व्हई किंवा त्यानाकडे तुनं
काही देनं व्हई तर ते मना खातावर लिखी ले. 19 मी पौलनी आपला हातघाई
लिखेल लेख शे, ते मी फेडसु, तु स्वतः मनं कर्ज शे पण हाई मी तुले म्हणस
नही. 20 हो, बंधु, तुनाकडतीन माले प्रभुमा लाभ भेटेल शे, मना जीवले
ख्रिस्तमा ताजातवाना करी दे. 21 तु हाई मान्य करशी असा भरोसातीन मी
तुले लिखेल शे अनी माले माहीत शे की हाई सांगं ते तु मनापेक्षा जास्त करशी.
22 दुसरं हाई की, मनाकरता बिर्‍हाडं तयार कर कारण तुमना प्रार्थनासघाई मी
तुमले देणगी असा देवाई जासु अशी मनी आशा शे. 23 ख्रिस्त येशुमा मना
सहबंदिवान एपफ्रा, 24 मार्क अरिस्तार्ख, देमास, लूक हाऊ मनासंग येशु
ख्रिस्तकरता मनासंगेना बंदिवान सहकारी शे त्या तुले सलाम सांगतस. 25
आपला प्रभु येशु ख्रिस्त यानी कृपा तुमना आमनासंगे असो, आमेन.

इब्री

1 देव भुतकाळमा बराचदावं अनं येगयेगळा प्रकारतीन आपला पुर्वजससंगे
संदेष्टासनाद्वारा बोलना, 2 तो या शेवटला दिनसमा आपलासंगे आपला
पोऱ्याद्वारा बोलेल शे, देवनी त्याले सर्व वस्तुसना वारीस करेल शे अनी
त्यानाद्वारा त्यानी सर्व सृष्टी उत्पन्न करेल शे. (aiōn g165) 3 हाई त्यानं गौरवनं
तेज अनं त्याना स्वरूपना प्रतिरूप शे, अनी आपला सामर्थ्यना वचनतीन सर्व
वस्तुसले संभाळस. लोकसना पापसनी क्षमा करावर तो स्वर्गमा राजाधिराज
जो ईश्वर त्याना उजवीकडे बठना. 4 जेवढ पोऱ्याले देवदूतसपेक्षा वारस
हक्कतीन श्रेष्ठ नाव भेटेल शे, तेवढाघाई तो त्यासनापेक्षा जास्त श्रेष्ठ व्हयना. 5
देवनी कोणता देवदूतले कधी अस सांगं; "तु मना पोऱ्या शे, आज मी तुले
जन्म देयल शे" अस तो कोणताच देवदूतबद्दल बोलना नही अनी परत हाई,
"मी त्याना पिता असा व्हसु, अनी तो मना पोऱ्या असा व्हई." 6 पण जवय
देव आपला जेष्ठ पोऱ्याले जगमा धाडी त्या येळबद्दल तो असं म्हणस; "देवना
सर्व दूत त्यानी आराधना करोत." 7 पण देवदूतसबद्दल देव अस सांगस, "तो
आपला देवदूतसले हवा अनी आपला सेवकसले अग्नीज्वाला अस बनाडस."
8 परमेश्वर, पोऱ्याबद्दल तो अस म्हणस; "हे परमेश्वर तुना राज्य सदासर्वकाळ
टिकी, तु लोकसवर न्यायीपणतीन राज्य करशी." (aiōn g165) 9 तु, जे
चांगलं शे त्यावर प्रेम अनी जे वाईट शे, त्यानासंगे वैरी करेल शे, यामुये
हे परमेश्वर, तुना परमेश्वरनी, तुना सोबतीसपेक्षा श्रेष्ठ असा हर्षरूपी तेलना
अभिषेक तुले करेल शे, 10 तो आखो म्हणस; "हे परमेश्वर, तु सुरवातले
पृथ्वीना पाया घाला, अनी आकाश तुना हातनघाई बनाडेल शे. 11 ते नष्ट
व्हई जाई, पण तु कायम राहशी, ते सर्व कपडानामायक झिजाई जाई, 12
तु त्यासले सदरानामायक गुंडाळी टाकशी, अनी ते कपडानामायक बदली
बी जातीन, पण तु तसाच राहशी, तु सर्वकाळ जिवतच र्‍हाशी." 13 देवनी
कोणता देवदूतबद्दल अस कधी म्हणं; "मी तुना शत्रुसले तुना पायखाल तुना
पदासन करापावत तु मना उजवीकडे बैस." 14 तर देवदूत कोण शेतस?
देवदूत देवनी सेवा करनारा आत्मा शेतस अनी तारण भेटणारा लोकसनी मदत
कराकरता ते देवनी धाडेल शेतस.

2 यामुये ऐकेल सत्यना गोष्टीसकडे आपण विशेष ध्यान देवाले पाहिजे,
नहीतर आपण त्यापाईन भटकी जासुत. 2 जो संदेश आमना पुर्वजसले
देवदूतसकडतीन भेटना तो खरा ठरना, अनी ज्यासनी तो पाळा नही त्यासले
योग्य ती शिक्षा भेटनी. 3 तर आपण एवढा मोठा तारणनाकडे दुर्लक्ष करीसन
कसा वाचु शकसुत. यानं वर्णन सर्वात पहिले प्रभुकडतीन कराई गयं अनी ते
ऐकणारासनी त्याबद्दल आपले सत्य प्रमाण पटाडी दिधं. 4 त्यानासंगे देवनी बी
चमत्कार, अद्भुत कार्य अनं येगयेगळा प्रकारना पराक्रम करीसन अनी आपली
ईच्छाप्रमाणे पवित्र आत्माना दानं वाटीसन साक्ष दिधी. 5 देवनी त्या येणारा
नवं जगले ज्यानं वर्णन आम्हीन करतस त्यावर देवदूतसले अधिकारी करं
नही. 6 कोणतरी अस शास्त्रमा सांगेल शे की; "मनुष्य तो काय की तु त्यानी
आठवण करानी; मनुष्य तो काय की, तु त्यानी काळजी करानी? 7 तु त्याले
देवदूतस पेक्षा किंचीतच कमी करेल शे; तु त्याले गौरव अनं आदरना मुकुट
घालेल शे; 8 अनी तु आपला हातघाई करेल सर्व वस्तुसवर त्याले अधिकारी
नेमेल शे, त्याना पायखाल ठेयल शे." "सर्वकाही त्याना स्वाधीन ठेयल
शे" म्हणजे त्याना स्वाधीन ठेयल नही अस काहीच राह दिधं नही; पण
सर्वकाही त्याना स्वाधीन ठेयल शे, पण आजपावत सर्वकाही त्याना स्वाधीन
आपले दखायनं नही हाई खरं. 9 पण आम्हीन त्याले म्हणजे येशुले, ज्याले
थोडा येळकरता देवदूतस पेक्षा थोडं कमी करामा येल व्हतं, तो मरण सहन
करामुये गौरव अनं आदर यासना मुकुट घालेल असा आपलाले दखास,
देवनी आपलावरली कृपामुये येशुनी सर्वासकरता मराले पाहिजे म्हणीसन
अस व्हयनं. 10 ज्यानाकरता सर्वकाही शे अनी ज्यानाकडतीन सर्वकाही शे,
त्यानी बराच पोरसले गौरवमा लयतांना, त्यासनं तारण करनारा जो येशु त्याले
दुःख सहन करामुये परिपुर्ण करानं, हाई योग्य व्हतं. 11 पवित्र करनारा पुरूष
अनी पवित्र करेल लोके ह्या सर्वा एकच पितापाईन शेतस, यामुये तो त्यासले
भाऊ अनी बहिणी म्हणाले लाजस नही. 12 तो म्हणस; "मी मना भाऊ अनी
बहिणीसकडे तुना नावनी किर्ती करसु, लोकसभामा तुनी स्तुती करसु." 13
अनी परत तो म्हणस; "मी त्यानावर भरवसा ठेवसु. तसच 'दखा, मी अनी
देवनी माले देयल लेकरं." 14 जसा "लेकरं" एकच रक्तमासना व्हतात
तसाच तो पण त्यासनामायक रक्तमासना व्हयना. यानाकरता की मरणवर
धनीपण करनारा म्हणजे सैतान, याले आपला मरणतीन नष्ट करी देवानं. 15
अनी ज्या लोके मरणना भितीघाई आयुष्यभर दासपणतीन बांधायेल त्या
सर्वासले मोकळ करी लेवानं. 16 सर्वासले माहीत शे की, तो देवदूतसना
मदतले नही तर "अब्राहामना संतानसना मदतले येस." 17 यामुये त्याले
सर्व प्रकारमा भाऊ बहिणीसना मायक व्हणं आवश्यक व्हतं, यानाकरता की
लोकसना पापसनं प्रायश्चीत कराकरता आपण देवनी सेवा करता दयाळु अनी
ईश्वासु मुख्य याजक व्हवाले पाहिजे. 18 कारण जस त्यानी स्वतः परिक्षा
अनी दुःख सहन करेल शे, तसच ज्यासनी परिक्षा व्हस त्यासले मदत कराले
तो समर्थ व्हयेल शे.

3 यामुये मना ईश्वासी भाऊ अनी बहिणीसवन, देवनी पाचारण करेलसवन,
येशुवर ध्यान घा! तो देवना प्रेषित अनी आमना ईश्वासना महायाजक शे.
2 तो आपला नेमेलससंगे ईश्वासु व्हता "जसा मोशे बी देवना सर्व घराणाबद्दल
ईश्वासु व्हता." 3 जस घर बांधणाराले घरपेक्षा जास्त सन्मान शे, तसं येशु बी
मोशेपेक्षा जास्त सन्मानना योग्य मोजाई जायेल शे. 4 प्रत्येक घर कोणतरी
बांधेल र्‍हास, पण सर्व वस्तु बनाडणारा देव शे. 5 मोशे देवना घरमा सेवक या
नातातीन ईश्वासु राहीना, अनी तो ज्या गोष्टी देव भविष्यमा सांगणार व्हता
त्या गोष्टीसबद्दल त्यानी साक्ष दिधी. 6 ख्रिस्त हाऊ ईश्वासु पुत्रना नातातीन
परमेश्वरना घरना अधिकारी शे, जर आपण आपली आशाबद्दलना भरवसा
अनं आपला अभिमान शेवटपावत भक्कम ठेवा तर त्यानं ते घर आपणच
शेतस. 7 यावरतीन, पवित्र आत्मा अस सांगस की, जर तुम्हीन त्यानी वाणी
ऐकशात, 8 तुमना पुर्वजसनी रानमा बंड करीसन देवनी परिक्षा दखीन स्वतःनं
मन कठीण करं तसं तुम्हीन आपला मनं कठीण करू नका. 9 परमेश्वर
म्हणस, जरी चाळीस वरीस मी काय करं हाई दखं, तरी तुमना पुर्वजसनी
मनी परिक्षा दखी अनी माले पारखं. 10 त्यामुये त्या पिढीले संतापिन मी

बोलनु, "यासना मनं कायम मनापाईन भटकत राहतस, अनी यासनी मन्या
आज्ञासले मानं नही." 11 तवय मी रागमा शपथ वाहीसन बोलनु, या मना
विसावाना जागावर प्रवेश करू शकावुत नही. 12 भाऊ अनी बहिणीसवन,
जिवत देवले सोडी देवानं ईतलं अईश्वासनं दुष्ट मन तुमनामा कोणच व्हवाले
नको म्हणीसन जपीन र्‍हा. 13 जस शास्त्रमा सांगेल "आजना" दिन आपलाले
लागु शे तसं एकमेकसले तुम्हीन प्रत्येक दिन धीर देवाना, याकरता की पापना
फसवणुकघाई तुमनामातील कोणी कठोर व्हवाले नको. 14 कारण जर आपण
आपला सुरवातना आत्मईश्वास शेवटपावत भक्कम धरी ठेवा तर ख्रिस्तना
भागीदार बनी जायेल शेतस. 15 शास्त्रमा अस सांगेल शे; "आज जर तुम्हीन
देवनी वाणी ऐकशात, तर आपला मनसले अस कठीण करू नका, जस की
त्यासनी क्रोध देवाना येळले करं व्हतं. 16 यामा सांगेल त्या देवनी वाणी
ऐकीसन देवविरूध्द 'बंड करनारा' त्या कोण व्हतात? तर त्या मोशेद्वारा
मिसरमातीन निंघेल सर्वांच नव्हतात का? 17 'देव कोणता लोकसवर चाळीस
वरीसपावत संतापमा राहिना? काय त्यासनावर नही ज्यासनी पाप करं,
ज्यासना प्रेतं रानमा पडी राहीनात. 18 देवनी शप्पथ वाहीसन कोणले बोलना
की, "तुम्हीन मना विश्रामस्थानमा प्रवेश करू शकावुत नही," ज्यासनी आज्ञा
मानी नही त्यासले की नही? 19 तर अईश्वासमुये त्यासले वचननी भुमीमा
प्रवेश करता वना नही अस आपले दखाई येस.

4 यामुये देवना विसावा यानाबद्दलनं वचन अजुन पावत ठेयल शे, तर
आम्हीन सावध र्‍हावाले पाहिजे, कारण अस व्हवाले नको की तुमनापैकी
कोणी त्या विसावापाईन वंचित व्हवा. 2 त्यासनामायक आपले बी सुवार्ता
सांगामा वनी, पण ऐकेल वचन त्यासले लाभदायक व्हयनं नही, कारण
ऐकणारासनी त्यानावर ईश्वास ठेईन स्विकार करा नही. 3 आम्हीन ज्यासनी
ईश्वास ठेवा त्यासनी विश्रामस्थानमा प्रवेश करा जस देवनी वचन लिसन सांगेल
शे; "जस की मी आपला क्रोधमुये शप्पथ लिधी, 'त्या मना विश्रामस्थानमा
प्रवेश करू शकावुतच नही. जठे मी त्यासले विश्रांती देतु त्या भुमीमा त्या
प्रवेश करू शकावुतच नही!'" तरी त्यानं काम जगना स्थापनापाईन पुर्ण
व्हयनात तरी तो बोलना. 4 कारण सातवा दिनबद्दल एक ठिकाने शास्त्रमा
त्यानी अस सांगेल शे की, "सातवा दिन देवनी आपला सर्व कामे सराईन
विश्रांती लिधी." 5 अनी ह्यानाबद्दल त्यानी असं बी सांगेल शे; "त्या मना
विश्रामस्थानमा प्रवेश करावच नही." 6 ज्यासनी त्यानाबद्दल पहिले सुवार्ता
ऐकेल व्हती, त्यासनी आज्ञा न मानामुये अनी अईश्वासमुये प्रवेश भेटना नही.
तरी बी काही लोकसले यामा प्रवेश भेटेल शे. 7 म्हणीसन इतला काळनंतर
दावीदनाकडतीन सांगेल वरला लेखप्रमाणे त्यानी "आज" असा एक दिन बी
ठरायेल, तो लेख असा शे; "आज जर तुम्हीन त्यानी वाणी ऐकशात, तर
आपला मनंसले कठीण करू नका." 8 कारण जर यहोशवा त्यासले देवनी
वचन देयल विश्रांती देता तर त्यानानंतर देव दुसरा दिनबद्दल बोलता नही. 9
यामुये जसा देवनी सातवा दिन विसावा लिधा तसा विसावा देवना लोकसकरता
बाकी शे. 10 ज्या कोणी देवना विश्रामस्थानमा येल शे त्यासनी, जस देवनी
आपला कामे सराईन विसावा लेयल शे तसं त्यासनी आपला बी कामे सराईन
विसावा लेतीन. 11 यामुये, या आपण, त्या विश्रामस्थानमा येवाना व्हई
तितला प्रयत्न कराले पाहिजे, याकरता की देवनी आज्ञा न मानामुये कोणा नाश
व्हवाले नको. 12 देवनं वचन सजीव, सक्रीय अनी कोणती बी दुधारी तलवार
पेक्षा तीक्ष्ण, जीव अनं आत्मा, सांधा अनं मज्जा दोन्हीसले भेदीसन आरपार
जाणारी अनी मनमातील भावना अनं कल्पना यासनी पारख करस. 13 अनी
देवनी नजरले दिसाव नही अशी कोणती बी निर्मिती वस्तु नही; तर ज्या
निर्मिती वस्तुनासंगे आपला संबंध शे त्याना नजरमा सर्व उघडं शे अनी त्याले
आपले प्रत्येकले हिशोब देना शे. 14 तर मंग, स्वर्गतीन पार जायेल देवना
पोर्‍या येशु हाऊ थोर प्रमुख याजक आपले शे, आपण जो स्विकार करेल
शे त्याले भक्कम धरी राहूत. 15 आपला प्रमुख याजक असा नही ज्याले
आपला अशक्तपणानं दुःख व्हस नही, तो तर सर्व गोष्टीसमा आपलामायकच
पारखाई गया, तरी बी त्यानी पाप करं नही. 16 आपलावर दया व्हवाले
पाहिजे अनी गरजना येळले मदत व्हवाकरता कृपा मिळाले पाहिजे, म्हणीसन
आपण ध्यैर्य करीसन कृपाना देवना राजासननाजोडे जाऊत.

5 प्रत्येक प्रमुख याजक मनुष्यसपैकी लेयल शे म्हणीसन देवन्या गोष्टीबद्दल
तो मनुष्यसकरता नेमेल र्‍हास, यानाकरता की त्यानी पापसबद्दल दानं अनं
यज्ञपशुनं अर्पण करानं. 2 अज्ञानी अनी भटकेल लोकससंगे तो सौम्यतातीन
वागणारा र्‍हास, कारण तो बी स्वतः बराच गोष्टीसमा अशक्त र्‍हास. 3 अनी
या अशक्तपणमुये त्यानी जस लोकसकरता तसं स्वतःकरता बी पापसबद्दल
अर्पण कराले पाहिजे. 4 हाई पदवी कोणी स्वतःव्हईसन निवडी लेस नही, तर
अहरोनना मायक देवनी ज्याले पाचारण करेल शे त्याले भेटस. 5 असच
ख्रिस्तनी बी प्रमुख याजक व्हवाकरता स्वतःना गौरव करी लिधा नही, तर
देवनी त्याले सांगं की; "तु मना पोर्‍या शे; आज मी तुना पिता व्हयेल शे."
6 तसच दुसरी ठिकाने बी तो म्हणस, "मलकीसदेकना संप्रदायप्रमाणे तु
युगानुयुग याजक शे." (aiōn g165) 7 तो पृथ्वीवर जिवत व्हता तवय, स्वतःले
मरणपाईन वाचाडाकरता, जो समर्थ शे त्यानाकडे मोठा आक्रोश करीसन
अनं आश्रु गाळीसन प्रार्थना अनं ईनंती करी, अनी ती त्याना भक्तीमुये अनं
नम्रतेमुये ऐकामा वनी. 8 तरी तो देवना पोर्‍या असतांना बी दुःख सहन करीसन
आज्ञापालन करानं शिकना. 9 अनी स्वतःले परिपुर्ण करीसन तो, आपली
आज्ञामा राहणारा सर्वांसना युगानुयुगना उध्दारना कर्ता व्हयना. (aiōnios
g166) 10 त्याले "मलकीसदेकना संप्रदायनामायक" प्रमुख याजक अस
नाव देवकडतीन देवामा वनं. 11 याबद्दल आमले बरच काही सांगानं शे, ते
तुमले सांगनं कठीण शे, कारण तुम्हीन ऐकाकरता मंद व्हयेल शेतस. 12
जे तुम्हीन ईतला काळमा शिक्षक व्हवाले पाहिजे व्हतात त्या तुमले देवना
वचनसना मुळाक्षरं परत कोणतरी शिकाडाले पाहिजे यानी गरज शे, अनी
ज्यासले जड अन्न सहन व्हत नही, दुधच पाहिजे, असा तुम्हीन व्हयेल
शेतस. 13 जो कोणी दुध पेस, त्याले बरं अनी वाईट काय शे याना काहीच
अनुभव नही र्‍हास, असा धाकला बाळनामायक तो शे. 14 ज्यासना ज्ञान
इंद्रियसले अभ्यासमुये चांगलं अनी वाईट यासना चांगलाच अभ्यास व्हयेल
शे, असा प्रौढ माणससले जड अन्न शे.

6 यामुये आपण ख्रिस्तबद्दलन्या सुरवातन्या गोष्टी सोडीसन सिध्दांतसकडे
जावाना प्रयत्न करूत. मरेलकडे लई जाणारा कामसपाईन मनले फिरावानं,
देववर ईश्वास ठेवानं, 2 अनी बाप्तिस्मानी शिक्षा देनं, हात ठेवानं, मरेलसनं
पुनरूत्थाननं अनी सार्वकालिक न्यायनं शिक्षण हाऊ पाया आपण परत घालाले
नको. (aiōnios g166) 3 देव व्हवु दि, तर हाई आपण करूत. 4 ज्या लोकं
आपला ईश्वासमा भटकी गयात त्यासले परत पश्चताप कराकरता कशं लयता
ई? कारण ज्या लोकसले एकदाव प्रकाश भेटी गया, ज्यासनी स्वर्गीय दाननी
चव लिधी, ज्या पवित्र आत्माना भागीदार व्हयनात, 5 अनी ज्यासनी देवना
सुवचनसनी अनं येणारा युगना सामर्थ्यना अनुभव लेयल शे, (aiōn g165)
6 त्या जर ईश्वासमा भटकी गयात, तर त्यासले पश्चाताप करता परत नवं
बनाडानं हाई अशक्य शे, कारण हाई त्यासनं भटकनं म्हणजे त्यासनी देवना
पोऱ्याले परत क्रुसखांबवर खियानं अनी त्याना उघड अपमान करनं अस
शे. 7 कारण जी "भुमी" आपलावर घडीघडी पडेल पाऊस पिसन आपली
लागवड करणारसकरता उपयोगी अशी "भाजीपाला" उगाडस, तिले देवना
आशिर्वाद भेटस. 8 अनी जी भुमि काटेरी झाडं अनं झुडपं उगाडस, ती
टाकाऊ अनी शापीत व्हवानी वाटवर लागेल शे. तिना शेवट जळनं हाई शे. 9
जरी आम्हीन अस बोलतस तरी, प्रिय भाऊ अनी बहिणीसवन, तुमनी स्थिती
यानापेक्षा चांगली अनी तारणकडे लई जाणारी शे असा आमले तुमनाबद्दल
भरवसा शे 10 कारण तुमना कार्य अनी तुम्हीन देवना लोकसनी करेल अनी
करी राहिनात ती सेवा, यावरतीन जी प्रिती तुम्हीन त्याना नाववर दखाडेल शे,
ती बी देवनी ईसरी जावं इतला तो अन्यायी नही. 11 आमनी अशी आशा
शे की, तुमनापैकी प्रत्येकनी आशानी पुरी खात्री करी लेवाकरता तशीच
उत्सुकता शेवटपावत धरी ठेवानी. 12 म्हणजे तुम्हीन आळशी व्हणार नहीत,
पण त्यासनंमायक व्हवानं ज्या ईश्वासतीन अनं धीरतीन देवना वचनसले
स्विकारतस, त्यासनामायक व्हा. 13 जवय देवनी अब्राहामले वचन दिधं,
तवय त्याले शपथ लेवाकरता स्वतःपेक्षा कोणी मोठा नव्हता म्हणीसन त्यानी
स्वतःनी शपथ वाहिसन. 14 सांगं की, "मी तुले आशिर्वादित करसु अनी तुले
बरीचशी संतती दिसु." 15 त्यानी धीर धरीसन वाट दखी, म्हणीसन त्याले
यानामायक वचननं फळ प्राप्त व्हयनं. 16 माणुस आपलापेक्षा मोठानी शपथ
लेस अनी आपले निश्चित कराकरता शपथ हाई त्यासनामा सर्व वादसना शेवट
शे. 17 ज्यासले देवनं अभिवचन मिळाणं व्हतं त्यासले हाई स्पष्ट व्हावं की
तो आपला उद्देश बदलावुच नही म्हणीसन त्यानी आपला वचनले शपथनी
जोड दिधी. 18 असा दोन गोष्टी त्यानं वचन अनी शपथ ज्या बदलतस
नही, अनी या गोष्टीसबद्दल देव खोटं बोलू शकस नही. तर ज्या आमले
त्यानामा संरक्षण भेटेल शे त्या आम्हीन जी आशा आमनासमोर ठेयल शे तिले
दृढ धरीसन ऱ्हावाकरता भलताच उत्साहीत व्हयेल शेतस. 19 ती आशा
आपलाकरता जिवननं नांगर शे, अशी आशा जी निश्चित अनी भक्कम शे
अनी स्वर्गना मंदिरना परदामातीन मझारना पवित्र स्थानपावत आरपार जास.
20 तठे मलकीसदेकना संप्रदायनामायक, युगानुयुगना प्रमुख याजक व्हयेल
येशु आपलाकरता पुढे जायेल शे. (aiōn g165)

7 हाऊ "मलकीसदेक, शालेमना राजा" अनं सर्वोच्च देवना याजक
व्हता, अब्राहाम हाऊ जवय चार राजासले हराईसन परत वना तवय
मलकीसदेकनीच समोर जाईसन त्याले आशिर्वाद देयल व्हता. 2 अनं त्याले
अब्राहामनी जे युध्दमा लुटी आनेल व्हतं त्या सर्वासमाईन दहावा हिस्सा दिधा.
मलकीसदेक आपला नावना अर्थप्रमाणे एक "नितीमान राजा" अनी दुसरं
हाई की शालेमना राजा, म्हणजे "शांतीना राजा" व्हता. 3 मलकीसदेकना
मायबाप, अनं पुर्वज कोण, त्याना जन्म कवय व्हयना, मरना कवय यानी
काहीच लिखेल माहीती नही शे, तो देवना पोऱ्यानामायक कायमना याजक
असा शे. 4 तुम्हीनच ईचार करा की, हाऊ माणुस म्हणजे मलकीसदेक
कितला महान व्हता ज्याले कुलाधिपती अब्राहामनी आपला लुटेल वस्तुमाईन
सर्वात चांगल्या वस्तुसना दशमांश दिधा. 5 लेवीना संतानसपैकी ज्याले
याजकपण मिळस त्याले बंधुसपाईन, म्हणजे अब्राहामना घरानामा जन्मेल
आपला लोकसपाईन नियमशास्त्रप्रमाणे दहावा हिस्सा लेवानी आज्ञा शे. 6 पण
मलकीसदेक ज्याना वंश त्या लोकसपाईन नव्हता त्यानी अब्राहामकडतीन
दहावा हिस्सा लिधा अनी ज्याले देवना वचनं भेटेल व्हतात त्याले आशिर्वाद
दिधा. 7 यामा शंका नही की धाकलाले मोठापाईन आशिर्वाद भेटस. 8
इकडे दखं तर मरेल माणससले दहावा हिस्सा भेटस, पण मलकीसदेककडे
दखं तर जो जिवत राहणारा शे अशी ज्यानाबद्दल साक्ष शे, त्याले मिळस.
9 अस म्हणता ईकी जवय अब्राहामनी दहावा हिस्सा दिधा त्या अर्थतीन
ज्यानं वंशच दहावा हिस्सा लेतस तो लेवी त्यानी बी तो दिधा अस म्हणता ई.
10 कारण तवय लेवीना जन्म व्हयेल नव्हता जवय त्याना पुर्वज अब्राहाम
मलकीसदेकले भेटना. 11 लेवीय याजकपणना आधारवर इस्राएल लोकसले
नियमशास्त्र देवामा वनं. आते जर लेवीय याजकसनं काम परीपुर्ण ऱ्हातं तर
दुसरा प्रकारना याजकनं म्हणजे अहरोननी नही पण मलकीसदेकना परंपराना
शे त्यानी येवानी गरज व्हती. 12 याजकपण बदलनं म्हणजे नियमशास्त्र बी
अवश्य बदलस. 13 ज्यानाबद्दल हाई वचन सांगं तो, ज्या वंशमाधला कोणीच
याजक म्हणीसन वेदीजोडे काम करेल नव्हतं, असा दुसरा वंशमाधला शे.
14 कारण आपला प्रभु यहुदाना वंशमातीन व्हता हाई उघड शे, जवय मोशे
याजकपणबद्दल बोलस तवय या वंशना त्यानी उल्लेख करा नही. 15 हाई गोष्ट
तवय बी स्पष्ट व्हई जास जवय मलकीसदेकनामयक कोणी दुसरा याजक उभा
व्हई जास. 16 जो शारिरीक व्यवस्थाना नियमनूसार नही, पण अविनाशी
जिवनना सामर्थ्यघाई बनेल असा व्हता. 17 त्यानाबद्दल शास्त्र अस सांगस
की; "तु मलकीसदेकना संप्रदायनामायक युगानुयुगना याजक शे." (aiōn
g165) 18 जुननी आज्ञा कमजोर अनं निरूपयोगी असामुये ती बाजुले करामा
वनी. 19 कारण मोशेना नियमशास्त्रघाई काहीच व्यवस्थित व्हयनं नही. अनी
अधिक चांगली आशा देवामा येल शे, त्या आशाना द्वारा आपण देवजोडे
जातस. 20 अनी देवनी शपथसुध्दा शे. जवय दुसरा याजक व्हयनात तवय त्या
शपथशिवाय व्हयनात. 21 अनी "'तु युगानुयुग याजक शे' अशी शपथ देवनी
लिधी, अनी ती तो बदलाव नही," अस ज्यानी त्यानाबद्दल सांगं त्याना त्या
शपथघाई येशु हाऊ याजक व्हयना. (aiōn g165) 22 त्यामुये येशु त्यानापेक्षा
चांगला करारना हामी बनेल शे. 23 त्यासले कायम टिकी राहता येस नही

कारण मरणना त्यासले अडथळा असामुये बराच याजक व्हईसन गयात. 24
पण येशु युगानुयुग र्‍हावामुये त्यानं याजकपण कायमनं शे. (aiōn g165) 25
यामुये त्यानाद्वारा देवकडे जाणारासले हाऊ पुर्णपणे तारण कराले समर्थ शे,
कारण त्यासनाकरता मध्यस्थी कराले हाऊ सर्वदा जिवत शे. 26 असाच प्रमुख
याजक आपले र्‍हावाले पाहिजे हाई योग्य व्हतं, येशु पवित्र, सात्विक, निर्मळ,
पापी जणसपाईन येगळा अनं आकाशतीन उच्च करामा येल असा शे. 27
त्याले त्या दुसरा प्रमुख याजकसनामायक पहिलींदाव स्वतःना पापसकरता,
मंग लोकसना पापसकरता, प्रत्येक दिनले यज्ञ करानं आवश्यक नही. तवय
एकदावच सर्वासकरता त्यानी स्वतःनं अर्पण करं. 28 नियमशास्त्र दुर्बळ असा
माणुसले प्रमुख याजक नेमस, पण नियमशास्त्रना नंतर देवनी शपथ लिसन
देयल वचन "युगानुयुग" परिपुर्ण करेल "पुत्रले" नेमस. (aiōn g165)

8 आमना सांगाना उद्देश हाऊ शे की, स्वर्गमा राजाधिराज जो ईश्वर शे त्याना
राजासनना उजवीकडे बठेल असा प्रमुख याजक आपले शे. 2 तो त्या
परम पवित्रस्थानना अनी ज्याले माणुसनी नही तर देवनी बनाडेल खरा मंडपना
प्रमुख याजक शे. 3 प्रत्येक प्रमुख याजक दानं अनी यज्ञपशु हाई अर्पण
कराकरता नेमेल र्‍हास, अनी त्यानाजोडे बी अर्पण कराकरता काहीतरी
असाले पाहिजे हाई आवश्यक शे. 4 तो जर पृथ्वीवर असता तर याजक नही
राहता, कारण यहूदी नियमशास्त्रप्रमाणे दानं अर्पण करनारा याजक शेतस. 5
त्या याजक स्वर्गीय वस्तुसनी प्रतिमा अनं सावली यासनी सेवा करतस, तसच
मोशे बी मंडप करणार व्हता, तवय देव त्याले म्हणस, "पर्वतवर तुले दखाडेल
नमुनाप्रमाणे सर्व वस्तु बनाडानी सावधगिरी ठेव." 6 पण आते येशुले आखो
श्रेष्ठ याजकपण मिळेल शे, कारण तो एक चांगला वचनावर स्थापेल अधिक
चांगला करारना मध्यस्थी शे. 7 कारण तो पहिला करार निर्दोष राहता, तर
दुसरानी गरज नही र्‍हाती. 8 देव त्यानाच लोकसना दोष शोधीसन म्हणस,
"परमेश्वर म्हणस, असा दिन ई राहिनात की, त्यामा इस्राएलना घराना अनं
यहुदाना घराना यासनासंगे मी नवा करार करसु, 9 मी त्यासना पुर्वजसना हात
धरीसन त्यासले मिसर देशमाईन बाहेर आनं, तवयना करारनामायक हाऊ
करार व्हवावु नही, कारण मना करारप्रमाणे त्या ईश्वासु राहिनात नही, अनी मी
त्यासनाकडे लक्ष दिधं नही, 10 तर परमेश्वर म्हणस, त्या दिन नंतर इस्राएलना
घरानासंगे जो करार मी करसु तो हाऊ; मी आपला नियम त्यासना ईचारमा
ठेवसु, अनी ते त्यासना मनवर लिखसु अनी मी त्यासना देव असा व्हसु, अनी
त्या मना लोके असा व्हतीन, 11 तवय प्रत्येकजन आपला गावबंधुले, प्रत्येक
आपला भाऊ अनं बहिणीसले, परमेश्वरले वळखा असा बोध करावु नही,
कारण त्यासनामातीन धाकलापाईन मोठापावत, त्या सर्वा माले वळखतीन,
12 कारण मी त्यासना पापसनी क्षमा करसु, अनी त्यासना पापसनी यापुढे
कधीच आठवण करावु नही." 13 त्यानी नवं अस म्हणामुये पहिले जे व्हतं ते
जुनं व्हई गयं, अनी जे जुनं अनं कुजी राहीनं ते लवकर नाहीसं व्हई.

9 पहिला करारमा बी उपासनाना विधी व्हतात अनं एक पवित्रस्थान व्हतात,
ज्या पृथ्वीवर व्हतात. 2 पहिला मंडप तयार करेल व्हता त्यामा दिवासनी
समई, मेज अनी समर्पित भाकरी व्हत्यात, त्याले पवित्रस्थान म्हणेल शे.
3 अनी दुसरा पडदाना पलिकडे परमपवित्र स्थान म्हणेत तो मंडप व्हता.
4 त्यामा धुप जाळाकरता सोनानी एक वेदी अनी करारना कोश व्हता. या
कोशमा मान्ना ठेयल सुवर्णपात्र, कळ्या येल अहरोननी काठी, अनं करारना
आज्ञासन्या दगडी पाट्या या व्हत्यात. 5 अनी त्यानावर गौरवशाली करूबीम
आपला पंखासघाई दयासनवर छाया करी राहिंतात, पण आम्हीन या सर्व
गोष्टीसनं आठे सविस्तर वर्णन करू नही शकावुत. 6 या वस्तुसनी अशी
व्यवस्था करेल व्हती तरी याजक त्यासनी सेवा कराकरता पहिला मंडपमा
कायम जात राहतस. 7 दुसरामा प्रमुख याजक मात्र वरीसमातीन एकदावं
स्वतःबद्दल अनं लोकसना अज्ञानमुये व्हयेल पापसबद्दल जे रक्त देवले अर्पण
करानं ते लिसन जास, त्यानाशिवाय जास नही. 8 पवित्र आत्मा स्पष्टपनतीन
दखाडस की, जोपावत पहिला मंडप उभा शे, तोपावत परम पवित्रस्थाननी
वाट प्रकट व्हस नही. 9 तो मंडप वर्तमान काळमा प्रतिकाना रूपमा शे,
त्यानी व्यवस्थाप्रमाणे उपासकना विवेकभाव शुध्द कराकरता समर्थ नहीत
असा दानं अनं यज्ञपशु अर्पण करामा येस. 10 कारण हाई फक्त खावानं
पेवानं अनी शुध्दीकरणना येगयेगळा विधीसले जोडेल शारिरीक नियम
शेतस, देवनी जे सुधारनुकना नवा काळपावत लाई देयल व्हतं. 11 पण
जवय ख्रिस्त येणार्‍या चांगल्या गोष्टीसना पहिलाच प्रमुख याजक व्हईसन
प्रकट व्हयना तर त्यानी आखो मोठा अनं परीपुर्ण मंडप मातीन व्हईसन
प्रवेश करा जो मनुष्यना हाततीन बनाडेल मंडप नव्हता, म्हणजे हाई सृष्टीना
नव्हता. 12 अनी बोकड अनी वासरू यासनं रक्त नही तर स्वतःनं रक्त
लिसन एकदाच परमपवित्र स्थानमा गया अनी त्यानी सार्वकालिक मुक्ती
मिळाई लिधी. (aiōnios g166) 13 कारण विधीनानुसार जर अशुध्द लोकसवर
बोकडसनं अनी बैलसनं रक्त तसच वासरूना राखना शितडा पडनात म्हणजे
शरिरना शुध्दताकरता पवित्र करस. 14 तर सार्वकालिक आत्मानाद्वारा ज्यानी
निष्कलंक अस स्वतःनं देवले अर्पण करं त्या ख्रिस्तनं रक्त तुमना विवेकभाव
जिवत देवना सेवा करता निर्जीव कामसपाईन कितलं तरी विशेषतातीन शुध्द
करी. (aiōnios g166) 15 अनी ख्रिस्त यानाकरताच नवा करारना मध्यस्थी
शे, कारण पहिला करारमा त्यासनी ज्या पापं करात त्यानापाईन खंडणी
भरीसन मुक्ती कराकरता तो मरणा, यानाकरता की पाचारण व्हयेलसले वचन
देयल सार्वकालिक आशिर्वाद भेटाले पाहिजे. (aiōnios g166) 16 कारण जठे
मृत्युपत्र शे तठे कर्ताना मृत्यु व्हनं आवश्यक शे. 17 मृत्यु व्हवानंतर मृत्युपत्र
अमलमा येस, कारण मृत्युपत्र कर्ता जिवत शे तोपावत ते कधीच चालावु
नही. 18 यामुये पहिला करारनी बी स्थापना रक्तशिवाय व्हयनी नही. 19
मोशेनी नियमशास्त्रप्रमाणे सर्व आज्ञा सर्व लोकसले सांगावर, तवय त्यानी पाणी,
किरमीजी लोकर अनं एजोबनं वनस्पतीन्या फांघा यासनासंगे वासरू अनी
बोकडनं रक्त लिसन नियमशास्त्रना पुस्तकवर अनं सर्व लोकसवर शिंपडं. 20
अनी तो बोलना, "जो करार देवनी आज्ञा करीसन तुमनाकरता दिधा त्यानं
हाई रक्त शे." 21 अनी तसच मोशेनी मंडप अनं आराधनामा वापरेल सर्व
पात्रसवर रक्त शिंपडं. 22 नियमशास्त्रप्रमाणे रक्तघाई जवळपास सर्व शुध्द
व्हतस अनी रक्त वाहत नही तोपावत पापसनी क्षमा व्हस नही. 23 यामुये शे
की, स्वर्गीय वस्तुना प्रतिमासनं या पशुसना अर्पणस द्वारा शुध्द कराई जास,

पण स्वर्गीय वस्तु स्वतःबी यानापेक्षा उत्तम बलिदानद्वारा शुध्द व्हणं आवश्यक व्हतं. 24 खऱ्या गोष्टीसना नमुनाना मायक हातसनी करेल पवित्रस्थान यामा ख्रिस्त गया नही, तर आपलाकरता देवनापुढे उभा ऱ्हावाकरता स्वर्गमा गया. 25 अनी जसा प्रमुख याजक प्रत्येक वरीसले दुसरासनी देयल पशुसना रक्त लिसन परमपवित्र स्थानमा जास, तसा ख्रिस्त स्वतःले परत परत अर्पण कराले गया नही. 26 तो जर जाता तर जगनी स्थापनापाईन ख्रिस्तले परत परत दुःख सोसनं पडतं, पण तो युगना समाप्तीले स्वतःना अर्पणघाई पापं नष्ट कराकरता एकदावंच प्रकट व्हयेल शे. (aiōn g165) 27 जस मनुष्यले एकदावनं मरणं अनी त्यानानंतर देवकडतीन न्याय व्हणं नेमी ठेयल शे. 28 तसा ख्रिस्त बराच जणसना पापं स्वतःवर लेवाकरता एकदावच अर्पण व्हयना अनी तो दुसरींदाव प्रकट व्हई तवय तो पाप लेवाकरता नही, पण त्यासना उध्दारकरता ज्या उत्सुकतातीन त्याना येवानी वाट दखी राहीनात.

10 यहूदी नियमशास्त्रमा तर भावी चांगल्या वस्तुसना वास्तविक प्रतिमा नही, पण सावली शे, लोकसकडतीन देवले कायम वरीस दर वरीस चढाई जाणारा अर्पणसघाई जोडे येणाराले नियमशास्त्र कधीच योग्य ठरावु शकस नही? 2 ते जर योग्य ठरावतं तर, एकदाव शुध्द व्हयेल लोके देवनी आराधना करनारासनं यानापुढे जर पाप सरी जातं तर त्यासनं अर्पण करानं बंद व्हतं नही का. 3 पण ते यज्ञ वरीसनंवरीस पापसनी आठवण करी देतस. 4 कारण बैलसनं अनी बोकड्यासनं रक्त यासनामुये पापं दुर व्हतीन हाई अशक्य शे. 5 यामुये ख्रिस्त जगमा येतांना देव बोलना, "यज्ञपशु अनी अन्न यासनं अर्पण ह्या तुले पाहिजे नव्हतात, तु मनाकरता शरीर तयार करेल शे; 6 तु होमबली अनी पापसकरता करेल अर्पणंसनी तुले आनंद व्हयना नही, 7 तवय मी बोलनु, 'हे परमेश्वर, हा मी शे, मी तुनी ईच्छा पुरी कराकरता येल शे, नियमशास्त्रमा मनाबद्दल हाईच लिखेल शे.'" 8 वर उल्लेख करेलप्रमाणे सुरवातले तो बोलना, "अर्पण, अन्नार्पणं, होम अनं पापसबद्दल अर्पण, यासनी तुले ईच्छा नही अनं त्यामा तुले काहीच आनंद नही." जरी ह्या सर्व अर्पण नियमशास्त्रप्रमाणे करामा ई राहिंतात तरी तो अस बोलना, 9 अनी मंग तो बोलना, "मी तुनी ईच्छाप्रमाणे कराले येल शे," तो पहिला यज्ञसले काढी टाकस अनी ख्रिस्तना यज्ञनी स्थापना करस. 10 देवना "ईच्छातीन" आपण येशु ख्रिस्तना शरिरनं एकदाच व्हयेल अर्पणद्वारा पवित्र करेल शेतस. 11 प्रत्येक यहूदी याजक दररोज सेवा करत अनी ज्या यज्ञ पापं दूर कराकरता कधीच समर्थ नहीत तेच तो घडीघडी करत उभा ऱ्हास. 12 पण ख्रिस्त तर याजकना बनीसन पापसबद्दल सार्वकालिक असा एकच यज्ञ अर्पण करीसन देवना उजवीकडे बठेल शे. 13 अनी देव त्याना वैरीसनं त्यानं पादासन करस नही तोपावत तो वाट दखी राहीना. 14 पापसपाईन शुध्द व्हणारासले त्यानी एक अर्पणघाई सर्वकाळकरता पवित्र करेल शे. 15 पवित्र आत्मा बी आपले साक्ष देस ती अशी, पहिले परमेश्वर बोलस; 16 "त्या दिनस नंतर जो करार मी त्यासनासंगे करसु अस परमेश्वर म्हणस ते हाई शे; मी आपला नियम त्यासना हृदयसमा ठेवसु, अनी ते त्यासना मनवर लिखसु," 17 अस म्हणावर तो म्हणस, "त्यासना पापं अनी त्यासना दुष्ट कामेसनी यापुढे मी आठवण करावु नही." 18 तर मंग जठे त्यासनी क्षमा व्हयनी तठे पापसबद्दल अर्पण ऱ्हावाले नको. 19 यामुये हे भाऊ अनी बहिणीसवन, आपले येशुना मरणना द्वारा परमपवित्र स्थानमा जावाकरता पुरी सुट भेटनी, 20 त्यानी पडदातीन म्हणजे आपला स्वतःना शरिरनाद्वारा आपलाकरता एक नवी अनी जिवत वाट उघडी. 21 अनी आपलाकरता एक असा प्रमुख याजक शे जो देवना घरवर अधिकारी शे. 22 तर चला, आपण खरा मनतीन अनी पुरा ईश्वासतीन अनी विवेकना दोष दूर कराकरता शिंपडेल हृदय लिसन, अनी शरिरले शुध्द पाणीघाई धोईसन, देवनाजोडे जाऊत. 23 या, आपण आशा धरी ठेयल शे तिले भक्कम धरी ठेवुत, कारण ज्यानी वचन देयल शे तो देव ईश्वासयोग्य शे. 24 प्रिती अनी चांगला कामे कराकरता उत्तेजन भेटी अस एकमेकसकडे ध्यान घा. 25 आपण काही लोकसना चालीरितीसना मायक आपलं एकत्र राहनं सोडू नका, तर एकमेकसले प्रोत्साहन देवानं अनी देव येणार शे तो दिन जोडे ई राहीना हाई तुम्हीन दखतस, म्हणीसन विशेषकरीन हाई करा. 26 कारण सत्यनं ज्ञान भेटानंतर आपण जाणीबुजीसन पाप करं तर पापसबद्दल यानापुढे यज्ञ व्हनार नही. 27 न्याय व्हवानी भयंकर अशी मार्गप्रतीक्षा अनी विरोधकसले नष्ट करी टाकी असा अग्नीप्रकोप राखीन ठेयल शे. 28 मोशेनं नियमशास्त्र जर कोणी तुच्छ मानं तर त्यानावर दया व्हस नही, त्याले दोन्हीसना किंवा तिन्हीसना साक्षमुये मरणदंड व्हस. 29 तर ज्यानी देवना पोऱ्याले पायखाल तुडावं, देवना पोऱ्या स्वतः पवित्र व्हयेल व्हता त्यानं ते करारनं रक्त अपवित्र मानं अनी कृपाना आत्माना अपमान करा असा तो कितला कठीण दंडकरता पात्र ठरी, ईचार करा! 30 "सुड लेनं मनाकडे शे, मी फेड करसु" हाई ज्यानी सांगं तो आपले माहीत शे अनी आखो बोलना, "प्रभु आपला लोकसना न्याय करी." 31 सदाजिवत देवना हातमा सापडनं हाई भयंकर शे! 32 तुम्हीन पहिला दिनसनी आठवण करा. त्यामा तुमले देवना प्रकाश भेटावर, तुम्हीन दुःखसना सामना बराच धीर धरीसन करा. 33 तवय निंदा अनं संकट सोसामुये तुम्हीन लोकसले तमाशा व्हयनात, तर कधी अशी दशा व्हयेल लोकसना भागीदार व्हयनात. 34 कारण तुम्हीन कैदीसले सहानुभुती दखाडी अनी तुमनी संपत्तीनं नुकसान व्हयनं तरी त्याना तुम्हीन हाई समजीसन आनंद करा की तुमना जोडे आखो चांगली अनी टिकावु संपत्ती शे. 35 यामुये आपली हिम्मत सोडू नका, त्यापाईन मोठं प्रतिफळ शे. 36 तुमले हिम्मतनी गरज शे, यानाकरता की तुम्हीन देवनी ईच्छाप्रमाणे वागीसन वचननं फळ प्राप्त करी लेवाले पाहिजे. 37 कारण शास्त्र सांगस; "थोडाच येळ राहेल शे, जो येवाव शे तो ई, तो उशीर करावु नही. 38 मना नितीमान लोकं ईश्वासतीन वाचतीन; तो जर माघार ली, तर त्यानाबद्दल माले चांगलं वाटावु नही." 39 नाश व्हई अशी माघार लेणारसपैकी आपण नही, तर जिवना उध्दारकरता ईश्वास धरणारा लोकासपैकी शेतस.

11 आते ईश्वास हाऊ आशा करेल गोष्टीसना भरवसा अनी न दखावणाऱ्या गोष्टीसबद्दलनी खात्री अशी शे. 2 ईश्वासबद्दलनं आपला पुर्वजसनं नाव व्हतं. 3 ईश्वासमुये आपले समजस की देवना शब्दतीन सृष्टीनी रचना व्हयनी, अस की ज्या गोष्टी दखास ते दखावणाऱ्या वस्तुसपाईन व्हयेल नही. (aiōn g165) 4 हाबेलनी काईनपेक्षा चांगला यज्ञ ईश्वासतीन देवले अर्पण करा,

त्यामुये तो नितीमान शे अशी त्यानाबद्दल साक्ष व्हयनी. अनी ती साक्ष दान
देवाना येळले देवनी दिधी अनी तो मरणा तरी बी त्या ईश्वासनाद्वारा आत्ते
बी बोलस. 5 मरणना अनुभव येवाले नको म्हणीसन ईश्वासतीन मरण न
दखताच हनोखले देवनी वर उचली लिधं, तो सापडना नही कारण त्याले
देवनी उचली लिधं, त्याना पहिले त्यानाबद्दल शास्त्र अस सांगस की, तो देवले
खूश करे. 6 अनी ईश्वासशिवाय देवले खूश करनं अशक्य शे, कारण देवजोडे
जाणारानी असा ईश्वास धराले पाहिजे, तो अस्तित्वमा शे अनी त्यानाकडे
धाव लेणारासले तो प्रतिफळ देणारा शे. 7 जे आजपावत दखामा येल नव्हतं
त्यानाबद्दल देवना सुचना नोहानी ऐकं अनी आदरतीन भय धरीसन आपला
कुटुबंना उध्दारकरता ईश्वासतीन तारू तयार करं, त्या ईश्वासनाद्वारा त्यानी
जगले दोषी ठरावं अनी ईश्वासनाद्वारा जी नितिमत्वना शे त्याना तो वारसदार
व्हयना. 8 अब्राहामले पाचारण व्हवानंतर जे ठिकाण त्याले वतन म्हणीन
मिळणार व्हतं तठे जावाकरता तो ईश्वासतीन तयार व्हयना अनी आपण
कोणता देशमा जाई राहीनु हाई त्याले माहीत नव्हतं तरी तो निंघी गया. 9
ईश्वासतीन तो देवनी वचन देयल देशमा परकानामायक जाईसन राहीना,
त्याच वचनना सोबती वारसदार इसहाक अनं याकोब यासनामायक तो तंबुमा
राहीना. 10 कारण ज्याले पाया शे, ज्यानी आखनी अनी बांधनी करनारा
देव शे, असा शहरनी अब्राहाम वाट दखी राहिंता. 11 ईश्वासतीन अब्राहाम
जरी तो धल्ला व्हता अनी सारा वांज व्हती तरी त्या मायबाप व्हयनात,
कारण देवनी त्याले वचन देयल व्हतं त्याले त्यानी ईश्वासयोग्य मानं. 12
त्यामुये एकपाईन अनी तो बी निर्जीव व्हयेल असापाईन, संख्यामा आकाशना
तारासनामायक अनं समुद्रना काठवरली वाळूनामायक मोजता येवाव नही
इतली संतती निर्माण व्हयनी. 13 या सर्वा ईश्वास धरीसन मरणात, त्यासले
वचनफळ मिळनं नव्हतं, तर त्यासनी ती दुरतीनच दखी अनं त्याले वंदन करं
अनी आपण पृथ्वीवर परका अनं प्रवाशी शेतस अस सांगी दखाडं. 14 अस
बोलनारा आपण स्वतःना देशना शोध करी राहीनुत अस दखाडतस. 15 जर
त्यासनी ज्या देशले सोडं अनी त्या देशबद्दल त्या ईचार करत राहिनात नही
जर ईचार करतस तर त्यासले परत जावाले संधी व्हती. 16 पण त्या अधिक
चांगला देशनी म्हणजे स्वर्गीय देशनी आशा धरतस, यामुये देवले त्यासनी
लाज वाटस नही, त्यासना देव म्हणाले तो लाजस नही, त्यानी त्यासनाकरता
एक शहर तयार करी ठेयल शे. 17 अब्राहामनी आपली परिक्षामा ईश्वासतीन
इसहाकनं अर्पण करं ते आपले माहीत शे. ज्यानी वचनं स्विकारेल व्हतात तो
आपला एकुलता एक पोऱ्यानं अर्पण कराकरता तयार व्हयना. 18 देवनी
त्याले अस सांगं व्हतं की, "इसहाकपाईन तुना नावना वंश चाली." 19 तवय
इसहाकले मरेल मातीन बी जिवत कराले देव समर्थ शे, अस अब्राहामानी
ध्यानमा लिधं अनी त्या परीस्थितीमा देव त्याले दृष्टांतना रूपमा परत भेटना.
20 इसहाकनी याकोबले अनं एसावले भावी गोष्टीसबद्दल ईश्वासतीन आशिर्वाद
दिधात. 21 याकोबनी मराना येळले योसेफना प्रत्येक पोऱ्याले ईश्वासतीन
आशिर्वाद दिधा अनी जी काठी धरीन तो चाले तीना टोकवर टेकीसन त्यानी
देवनी उपासना करी. 22 योसेफनी मराना येळले इस्राएलना लोके मिसरमातीन
बाहेर येतीन असं ईश्वासतीन सांगं अनं आपला अस्थीबद्दल काय करानं हाई
आज्ञा करी. 23 मोशेना जन्म व्हयना तवय त्याना मायबापनी ईश्वासतीन
त्याले तीन महिना दपाडी ठेवं. कारण ते बाळ सुंदर शे अस त्यासनी दखं, अनं
त्यासले राजानी देयल आज्ञानं भय वाटनं नही. 24 मोशेनी प्रौढ व्हवानंतर
स्वतःले फारोनी पोरना पोऱ्या म्हणनं हाई ईश्वासतीन नाकारी दिधं. 25 पापनं
क्षणभरनं सुख भोगापेक्षा त्यानी देवना लोकससंगे दुःख भोगनं पसंद करं. 26
ख्रिस्तमुये अपमान सोसनं हाई मिसर देशना धनपेक्षा उत्तम संपत्ती शे अस
त्यानी मानं, कारण त्यानी नजर भावी प्रतीफळवर व्हती. 27 मोशे राजाना
क्रोधले भ्यायना नही अनी ईश्वासतीन मिसर देश सोडा, कारण जो अदृश्य शे
त्याले जस तो दखी राहीना असा त्यानी धीर धरा. 28 त्यानी वल्हांडण सण
अनं दरवाजासवर रक्त शिंपडनं या विधी ईश्वासतीन पाळ्यात, यानाकरता
की मरणंना देवदूतनी इस्राएलसना पहिला जन्मलेलसले मारं नही. 29 जस
कोरडी जमीनवर तसा इस्राएलना लोके ईश्वासतीन तांबडा समुद्रमातीन पार
गयात, मिसरी लोकसनी तसच कराना प्रयत्न करा पण त्या बुडी गयात. 30
ईश्वासतीन यरीहोना गावकुसना आजुबाजू सात दिनपावत इस्राएल लोकसनी
फेऱ्या मार्‌यात तवय ती भिंत पडनी. 31 ईश्वासतीन राहाब वेश्यानीं जासुसना
स्विकार चांगला भावतीन करामुये तिना देवनी आज्ञा मोडणारासंगे नाश
व्हयना नही. 32 आत्ते आखो काय सांगु? गिदोन, बाराक, शमशोन, इफताह,
दावीद, शमुवेल अनं संदेष्टा यासनं वर्णन करू लागनु तर येळ पुराव नही.
33 त्यासनी ईश्वासतीन राज्य जिंकात, नितीमत्वनुसार वागनात, वचनसना
स्विकार करा, सिंहसना तोंड बंद करात, 34 अग्नीनी शक्तीले शांत करी
दिधं, त्या तलवारना धारपाईन वाचनात, त्या दुर्बळ व्हतात पण बलवान कराई
गयात, लढाईमा पराक्रमी व्हयनात, त्यानी परकासना सैन्यसले पळाई लिधं.
35 ईश्वासतीन बायासले त्यासना मरेल माणसे अनी नातेवाईक पुनरूत्थानघाई
जिवत व्हयेल असा भेटनात, कितलातरी जणसनी आपले जास्तीनं चांगलं
पुनरूत्थान मिळाले पाहिजे म्हणीसन सुटका न करी लेता मरणनामायक यातना
सहन कर्‌यात. 36 अनी बाकीनासले टवाळकी, मारहाण यासना अनी बंधनं
अनं कैद यासना बी अनुभव वना. 37 त्यासले दगडमार करा, करवतघाई
चिरं, त्या तलवारना धारतीन मरणात, त्या मेंढरंसनी अनं बकरीसनी कातडी
पांघरीन फिरी राहिनतात, त्या लाचार, पीडीत, त्रासेल अस व्हतात. 38
जग त्यासले योग्य नव्हतं, ते ओसाड प्रदेशमाईन, डोंगरसमाईन, गुहामातीन
अनं भुमीना कपारीसमाईन भटकी राहिंतात. 39 या सर्वासबद्दल त्यासना
ईश्वासतीन चांगली साक्ष देयल व्हती तरी बी त्यासले वचनफळ प्राप्त व्हयना
नही. 40 देवनी जे उत्तम ते आपलाकरता पुर्वीच नेमीन ठेयल व्हतं. अनी
त्याना उद्देश असा व्हता की आपलासंगेच त्यासनी पुर्ण व्हवाले पाहिजे.

12 तर मंग आपण येवढा मोठला साक्षरूपी ढगसघाई इतला घेरायेल शेतस
म्हणीसन आपण बी सर्व दडपण अनी सहज आपले गुंताई लेणारं
पाप टाकीसन, तर या आपले नेमी देयल धावमा धीरतीन पळाले पाहिजे.
2 आपण आपला ईश्वासना उत्पन्नकर्ता अनी तो ईश्वास पुरा करणार येशु
यानाकडे दखत र्‌हावानं. त्यानापुढे जो आनंद ठेयल व्हता त्याले तुच्छ
मानीसन क्रुसखांब सहन करा अनी तो देवना राजासनना उजवीकडे बठेल शे.
3 ज्यानी, आपला विरोधमा पाप करनारासनी करेल इतला विरोध सहन करा

त्यानापाईन शिका, म्हणजे तुमना मने खचीसन धीर सुटाव नही. 4 तुम्हीन
पापनासंगे संघर्ष करतांना मरापावत इतला प्रतिकार आजुनपावत करा नही. 5
जो बोध लेकरंसले कराले पाहिजे तसा तुमले करा तो तुम्हीन ईसरी गयात का,
"मना पोऱ्या, प्रभुनी शिस्तना अनादर करू नको, अनी त्यानाकडतीन दोष
पदरमा पडना तर तु खचु नको, 6 कारण ज्यानावर प्रभु प्रिती करस त्याले
तो शिक्षा करस, अनी ज्या पोऱ्यासले तो स्विकारस त्या प्रत्येकले फटका
मारस." 7 बापना शिस्तकरता तुम्हीन सहन करी राहिनात, देव पोऱ्यासंगे
तसा तुमनासंगे वागस, ज्याले बाप शिक्षा करस नही असा कोण पोऱ्या शे? 8
जर तुमले इतर पुत्रसनामायक शिक्षा व्हयनी नही तर त्याना अर्थ असा की
तुम्हीन त्याना खरा पोऱ्या नहीत तर तुम्हीन दासीपुत्र मायक शेतस. 9 शिवाय
शिक्षा करनारा असा शारिरीक बाप आपले व्हतात अनी आपण त्यासनी
आस धरी, तर मंग आपण विशेष करीसन जो जिवत अनी आत्मिक पिता
त्याना अधीन राहीसन जिवत ऱ्हावाले नको का! 10 कारण आपला शारिरीक
बाप त्यासना मनले पटनं तशी थोडा दिन शिक्षा करी, पण देव जे करस
ते आपला हितकरता, म्हणजे आपण त्याना पवित्रपणना भागीदार व्हवाले
पाहिजे म्हणीसन करस. 11 कोणती बी शिक्षा लगेच आनंद देणारी वाटस
नही, खेदनी वाटस, तरी ज्यासले तिना अभ्यास व्हयेल शे त्यासले ती पुढे
न्यायीपणं हाई शांतीकारक फळ देस. 12 यामुये कमजोर हात उंच करा अनी
लटपटणारा गुडघा बळकट करा, 13 अनी आपला पापसकरता सरळ वाटा
करा यानाकरता की लंगडासना पाय निकामी व्हवाले नको तर उलटा त्या बरा
व्हवाले पाहिजे. 14 सर्वासंगे शांतीमा ऱ्हावानं अनी ज्यानाशिवाय प्रभुनं दर्शन
व्हस नही त्यासनी पवित्रकरण मिळाडाना मांगे लागा. 15 देवनी कृपापाईन
कोणीच दुर जावाले नको, कोणी कडूपणना मुळतीन उगीसन चुकीन्या गोष्टी
कराले नको, अनं त्यामुये बराच जणसले विटाळ व्हई ते व्हवाले नको, 16
कोणी व्यभिचारी असाले नको, ज्यानी जेवणकरता आपलं जेष्ठपण ईकं त्या
एसावनामायक कोणी ऐहीक बुध्दीना ऱ्हावाले नको, याकडे ध्यान घा. 17
तुमले माहीत शे त्यानानंतर तो वारस हक्कतीन आशिर्वाद मियाडा करता
ईच्छा करी राहीता पण त्याले परत रिकामा हात धाडामा वनं, त्यानी जरी
अश्रु काढीसन बराच प्रयत्न करात तरी बापनं मन फिरावनं त्याले जमनं नही.
18 जसा इस्राएल लोकसनामायक तुम्हीन सिनाय पर्वतपावत वनात नही
स्पर्शज्ञान अनं पेटेल अग्नी, गाड अंधार, घोर नैराष्य, वादय, 19 कर्णासना
नाद अनं शब्दसना आवाज, यासनाजोडे तुम्हीन अजुन पावत वनात नही; ती
वाणी ऐकणारासनी ईनंती करी की, तिनासंगे आमनं जास्त बोलनं व्हवाले
नको, 20 कारण "जनावर बी डोंगरले शिवना म्हणजे त्यासले दगडसघाई
मारानं" अशी जी आज्ञा ती त्यासनाघाई सहन व्हयनी नही. 21 अनी जे दिसनं
ते ईतलं भयानक व्हतं की, मोशे बोलना, "मना भलताच घाबरीसन थरकाप
व्हयेल शे!" 22 पण तुम्हीन सियोन डोंगर, सदाजिवत देवनं स्वर्गीय शहर
यरूशलेम, लाखो देवदूत, 23 स्वर्ग माधला यादीमधला पहिला जन्मलेलसनी
आनंदी मंडळी, सर्वासना न्यायाधीश देव, पुरा करेल न्यायी लोकसना आत्मा,
24 नवा करारना मध्यस्थी येशु, अनी शिंपडानं रक्त यानाजोडे येल शेतस, त्या
रक्तनं बोलनं हाबेलना रक्तपेक्षा उत्तम गोष्टीसनं अभिवचन देस. 25 जो बोली
राहीना त्याना अपमान व्हवाले नको म्हणीसन जपा, कारण पृथ्वीवर आज्ञा
सांगणारासना अपमान करनारा जर टिकनात नहीत, तर स्वर्गमातीन आज्ञा
सांगणारासना अपमान करनारा तुम्हीन अजिबातच टिकावुत नही. 26 त्या
येळले त्यानी वाणीघाई पृथ्वी हालनी अनी आते त्यानाबइल त्यानी अस वचन
देयल शे की, "आखो एकदाव मी नुसती पृथ्वी नही तर आकाश बी कंपनमाय
करसु." 27 "आखो एकदाव" या शब्दसघाई असा बोध व्हस की, बनाडेल
वस्तुसनामायक हालायेल वस्तु नष्ट व्हतीन अनी ज्या हालाई जावावुत नही
त्या ऱ्हातीन. 28 आपण त्या देवना उपकार मानुत, कारण न हालणारं राज्य
आमले भेटेल शे अनी देवले आवडी अशी जी सेवा सुभक्तीघाई अनी भय
धरीसन करूत, 29 कारण आपला "देव भस्म करनारा अग्नी बी शे."

13 ईश्वासु भाऊ अनी बहिणीसवन एकमेकसवर प्रिती करत राहा. 2
प्रेमतीन अनोळखीसना पाहूणचार करानं ध्यानमा ठेवा, कारण त्यामुये
कितलातरी जणसनी देवदूतसना पाहूणचार न समजता करेल शे. 3 तुम्हीन
कैदीसंगे कैदमा शेतस अस समजीन त्यासनी आठवण करा, आपण बी संकटमा
शेतस अस समजीन ज्या पिडामा शेतस त्यासनी आठवण ठेवा. 4 लग्गीन
सर्वासले मान्य असाले पाहिजे अनी नवरा अनी बायको यासनी एकमेकससंगे
ईश्वासु ऱ्हावाले पाहिजे, जारकर्मी अनं व्यभिचारी यासले देव दंड करी. 5
तुमनी वागणुक पैसासना लोभवीना असाले पाहिजे, जोडे शे तितलामा तुम्हीन
तृप्त असाले पाहिजे, कारण देवनी स्वतः म्हणेल शे, "मी तुले सोडाव नही अनं
तुले टाकावं बी नही." 6 यामुये आम्हीन हिम्मत धरीसन म्हणतस; "परमेश्वर
मना साहाय्यकर्ता शे, मी भिणार नही, माणुस मनं काय करी?" 7 ज्या तुमना
अधिकारी शेतस, ज्यासनी तुमले देवनं वचन सांगं, त्यानी आठवण करा,
त्यासनी वागणुकना परिणाम ध्यानमा लिसन त्यासना ईश्वासनं अनुकरण
करा. 8 येशु ख्रिस्त कालदिन, आज अनं युगानुयुग मायकच शे. (aiōn
g165) 9 विचित्र अनं चुकीना शिक्षणघाई खरी वाटपाईन भटकी जावु नका,
कारण जी विधी पाळणारासले लाभ व्हयना नही असा खावाना विधीसघाई
नही, तर कृपाघाई मनले स्थिर करनं हाई चांगलं शे. 10 ज्या याजक यहूदी
सभामंडपनी सेवा करतस त्यासले वेदीवरनं खावाणा काहीच अधिकार नही
11 ज्या जनावरनं रक्त पाप बइल यहूदी मुख्य याजकसना द्वारा परमपवित्र
स्थानमा लई जातस त्यासना शरीर तळबाहेर जाळतस. 12 यामुये येशुनी बी
आपला रक्तघाई लोकसले पवित्र करावं म्हणीसन शहरना बाहेर मरण सहन
करा. 13 तर आते आपण त्याना अपमानमा सहभागी व्हवाकरता त्यानाजोडे
तटना बाहेर जाऊत. 14 कारण आपले आठे कायमनं शहर नही, तर जे शहर
व्हवाव शे त्यानी वाट आपण दखतस. 15 यावरतीन आपण येशु द्वारा देवले
उपकार स्मरणरूपी यज्ञ निरंतर अर्पण करानं, हाऊ यज्ञ त्याना नावना स्विकार
करनारासना ओठनं फळना मायक शे. 16 इतरसले दानधर्म करानं ईसरू
नका, कारण असा यज्ञ देवले आवडतस. 17 तुम्हीन आपला अधिकारीसना
आज्ञामा ऱ्हावा अनी त्यासनासंगे ईमानदारीमा ऱ्हा, कारण आपले हिशोब देना
शे अस समजीसन त्या तुमना जीवकरता जागृत राहतस, तुम्हीन त्यासन्या
आज्ञा पाळ्यात तर त्या त्यासनं काम खूशीतीन करतीन जर नही पाळ्यात
तर त्या आपले काम दुःखतीन करतीन, अनी त्याना तुमले काहीच फायदा

व्हवावु नहीं. 18 आमनाकरता प्रार्थना करत रहा. आमले खात्री शे की, शुध्द
मनतीन चांगलं ते आम्हीन कायम करत राहसुत. 19 मी तुमले परत लवकरच
भेटाले पाहिजे म्हणीसन कळकळीनी प्रार्थना करानी मी तुमले विशेष ईनंती
करस. 20 आते ज्या शांतीना देवनी सर्वकाळना करारना रक्तघाई मेंढरसना
महान मेंढपाळ आपला प्रभु येशु, याले मरेलस मातीन माघारे परत आणं.
(aiōnios g166) 21 तो देव आपली नजरतीन जे आवडस ते आपलामा येशु
ख्रिस्तनाद्वारा करो अनी आपली ईच्छानुसार वागाकरता तुमले प्रत्येक काममा
सिध्द करो, ख्रिस्तना युगानुयुग गौरव असो. आमेन. (aiōn g165) 22 भाऊ
अनी बहिणीसवन, तुमले ईनंती करस की, हाई बोधवचन शांततातीन सहन
करा, कारण मी थोडासा लिखेल शे. 23 आपला ईश्वासु बंधु तीमथ्य यानी
सुटका व्हयेल शे हाई तुमले कळाले पाहिजे, तो लवकर वना तर त्याले संगे
लिसन मी तुमले भेटाले येस. 24 तुम्हीन आपला सर्व अधिकारीसले अनं सर्व
पवित्र जणसले आमना सलाम सांगा, इटलीना भाऊ अनं बहिणी त्यासना
सलाम तुमले सांगतस, 25 देवनी कृपा तुमनासंगे राहो, आमेन.

याकोब

1 देवना अनी प्रभु येशु ख्रिस्तना दास याकोब याना कडतीन बारा वंशना
पांगेल लोकसले सलाम; 2 मना भाऊ अनी बहिणीसवन, बराच प्रकारना
संकटसघाई तुमनी परिक्षा व्हस तरी तुम्हीन आनंदच माना. 3 तुमले माहित शे
की, तुम्हीन ईश्वासनी परिक्षामा यशस्वी व्हवामुये तुमनामा धीर तयार व्हस;
4 अनी धीरले आपलं काम पुरं करू घा, यानाकरता की तुम्हीन कसामाच
कमी नही पडता तयार अनी परिपुर्ण व्हवाले पाहिजे. 5 तुमनापैकी जो कोणी
ज्ञानमा कमी व्हई त्यानी ते देवकडे मांगानं, म्हणजे ते त्याले देवामा ई; कारण
देव सर्वासले कृपाघाई अनी उदारतातीन देस; 6 पण त्यानी काही संशय नही
धरता ईश्वासतीन मांगानं; संशय धरणारा वाराघाई ढकलेल अनं उंच ऊठणारा
लाटासनामायक शे. 7 असा माणुस आपले प्रभुकडतीन काहीतरी भेटी अस
त्यानी समजी लेवाले नको. 8 कारण असा माणुस दोन मनना ऱ्हास अनी
आपला सर्व कामसमा चंचल ऱ्हास. 9 गरीबीमा राहणारा ईश्वासी लोकसनी
देव त्यासले उच्च करी, यानाबइल त्यासनी आनंद कराले पाहिजे. 10 अनी
श्रीमंतसनी देव त्यासले गरीबीमा टाकस तवय त्यासनी आनंद कराले पाहिजे;
कारण त्या जंगली फुलना गवतनामायक नष्ट व्हतीन. 11 सुर्य फटकामा
उगायना, उष्णताघाई गवतले सुकाडी टाकं अनी त्यासना फुले गळी गयात
अनी त्यासनी सुंदरतानी शोभा गई असच श्रीमंत बी आपला व्यवसायना भरमा
कोमाई जाई. 12 जो माणुस परिक्षामा टिकस तो धन्य, कारण आपलावर प्रिती
कराकरता देवनी देयल जिवनमुकूट परिक्षामा यशस्वी व्हवानंतर त्याले भेटी.
13 कोणी परिक्षा व्हतांना, देवनी माले मोहमा टाकं, अस त्यानी म्हणाले
नको कारण देवले वाईट गोष्टीसना मोह व्हस नही अनी तो स्वतःबी कोणले
मोहमा टाकस नही. 14 तर प्रत्येक माणुस आपला वासनाघाई वढाई जाई
अनी भुल व्हयेलना मायक मोहमा पडस. 15 मंग वासना गर्भवती व्हईसन
पापले जन्म देस अनी पाप पक्क व्हवावर मरणले जन्म देस. 16 मना प्रिय
भाऊ अनी बहिणीसवन फसु नका, 17 प्रत्येक चांगली देणगी अनं प्रत्येक पुर्ण
दान देवकडतीन शे ते ज्याले विकार नही अनी जो सावली बदलस तसा
बदलस नही असा प्रकाशाना देवबापकडतीन उतरस. 18 त्यानी आपला
ईच्छातीन अनी सत्य वचनघाई आमले जन्म दिधा, यानाकरता की आपण
त्याना बनाडेल वस्तुमातील प्रथम फळ व्हवाले पाहिजे. 19 मना प्रिय भाऊ
अनी बहिणीसवन तुमले हाई समजस यामुये प्रत्येक मनुष्य ऐकाले तेज,
बोलाले सावकाश अनी रागले मंद असा ऱ्हावाले पाहिजे. 20 कारण मनुष्यना
रागघाई देवना न्यायना कामे व्हतस नही. 21 यामुये सर्व मलिनता भरीसन
येल वैरभाव सोडीन तुमना जिवननं तारण कराले समर्थ असा रूजेल वचन
सौम्यतातीन स्विकाराले पाहिजे. 22 फक्त ऐकणारा राहू नका; असामुये
तुमनी फसवनुक व्हस म्हणीसन वचननामायक आचरण करनारा बना. 23
कारण जर कोणी वचन नुसता ऐकीसन तसा कामे करस नही तर तो आरसामा
आपलं तोंड दखणारा माणुसना मायक शे. 24 तो स्वतःले दखीसन तठेन निंघी
जास अनी आपण कसा व्हतुत हाई तवयच ईसरी जास. 25 पण स्वतंत्रना
पुर्ण नियमवर नजर टाकीन जो त्यानाकडे लक्षपुर्वक दखी ऱ्हास तो ऐकीन
ईसरनारा असा नही व्हता कामे करनारा व्हस. अनं आपला कामसमा धन्यता
मिळाडस. 26 मी धर्मचरण करनारा शे, अस कोणले वाटत व्हई अनी तर तो
आपला जिभले आळा घालस नही अनी आपला मननी भुल करी लेस तर
त्यानं धर्मचरण व्यर्थ शे. 27 देवबाप याना नजरमा शुध्द अनं निर्मळ धर्मचरण
म्हणजे अनाथ अनी विधवा यासनी त्यासना संकटमा ईचारपुस करनं अनी
स्वतःले जगना कलंकपाईन संभाळीन ठेवनं हाई शे.

2 मना भाऊ अनी बहिणीसवन, गौरवशाली प्रभु म्हणजे आपला प्रभु येशु
ख्रिस्त यानावर ईश्वास ठेवणारा तुमनामा तोंड दखीन वागनं असाले नको.
2 समजा सोनानी अंगठी घालेल अनी भडक कपडा घालेल असा एखादा
श्रीमंत माणुस तुमना सभास्थानमा वना अनी भिकारीना कपडा घालेल एक
गरीब बी वना; 3 तुम्हीन भडक कपडा घालेल माणुसकडे दखीसन म्हणतस
हाई चांगली जागा शे आठे बठा, अनी गरीबले म्हणतस तु आठे उभा ऱ्हाय
किंवा मना पायसकडे खाल बठ. 4 तर तुम्हीन आपसमा भेदभाव करा की
नही अनी वाईट ईचार करनारा तुम्हीन व्हयनात की नही. 5 मना प्रिय भाऊ
अनी बहिणीसवन ऐका! लोकसना नजरमा ज्या गरीब त्या ईश्वासमा श्रीमंत
व्हवाकरता अनी जे राज्य देवनी आपलावर प्रिती करनारासले देयल शे त्यानं
वारीस व्हवाकरता त्यानी निवडेल शे की नही? 6 पण तुम्हीन गरीबसना
अपमान करेल शे, श्रीमंत लोके तुमनावर जुल्म करतस की नही? अनी त्या
तुमले न्यायसभामा वढीन नेतस की नही? 7 ज्या उत्तम नावमुये तुमले नाव
भेटेल शे त्यानी त्या निंदा करतस की नही? 8 तरी तुम्हीन स्वतःनामायक
आपला शेजारीसवर प्रिती कर, या शास्त्रलेखमाधील राजमान्य नियम तुम्हीन
पुरा पाळतात तर बरं करतस. 9 पण जर तुम्हीन तोंड दखीन वागतस तर पाप
करतस अनी नियमशास्त्रनं उल्लंघन करनारा असा दोषी ठरतस. 10 जो कोणी
पुरं नियमशास्त्र पाळीन एक नियमबइल चुकस तो सर्वासबइल दोषी व्हस.
11 व्यभिचार करू नको अस ज्यानी सांगं त्यानीच नरहिंसा करू नको हाई
पण सांगं, तु व्यभिचार नही करता नरहिंसा करस तर नियमशास्त्र उल्लंघन
करनारा व्हस. 12 जो नियम आमले स्वतंत्र करस त्यानुसार तुमना न्याय
ठराव शे अस समजीन बोला अनी वागणुक करा. 13 कारण ज्यानी दया
करी नही त्याना न्याय दया बिना व्हई. दया न्यायवर विजय मिळावस. 14
मना भाऊ अनी बहिणीसवन, माले ईश्वास शे अस कोणी म्हणत व्हई अनी
तो तसा वागत नही व्हई तर त्यापाईन काय लाभ? तो ईश्वास त्यानं तारण
कराले शक्तीमान शे का? 15 भाऊ किंवा बहिणीसकडे खराब कपडा व्हतीन;
त्यासले रोजना जेवणनी वनवन शे. 16 अनी तुमनामाधील कोणी त्यासले
म्हणस शांततामा जा, तुमले पुरेसा कपडा मिळोत, अनी खाई पीसन तृप्त व्हा.
पण त्याना शरिरले पाहिजे ते त्याले तुम्हीन देतस नही तर त्यापाईन काय
लाभ? 17 यानामायक ईश्वाससंगे जर कामे नहीत तर तो जात्या निर्जीव
शे. 18 कोणी म्हणी तुले ईश्वास शे अनी माले कर्म शेतस, कर्मशिवाय तु
आपला ईश्वास माले दखाडं अनी मी आपला ईश्वास मना कर्मसघाई तुले
दखाडसु. 19 काय तुले ईश्वास शे का एकच देव शे, हाई बरं करस, भूतं बी
ईश्वास धरतस अनी कापतस. 20 अरे, असंमजसं मनना मनुष्य कामेसशिवाय
ईश्वास बिनकामना शे, हाई समजी लेवानं तुले पाहिजे का? 21 आपला बाप

अब्राहाम यानी आपला पोऱ्या इसहाक याले अग्नीवेदीवर अर्पण करं यामा तो
त्याना कामसघाई नितीमान ठरना नही का? 22 ईश्वास त्याना कर्मससंगे
कृती करी राहींता अनी कर्मसघाई ईश्वास पुरा व्हयना हाई तुले दखास. 23
अब्राहामनी देववर ईश्वास ठेवा अनी हाई त्याले नितीमान अस मोजामा वनं
अनी त्याले देवना मित्र म्हणामा वनं. हाऊ शास्त्रलेख पुरा व्हयना. 24 तर मंग
फक्त ईश्वासनाद्वारा नही तर कृतीघाई मनुष्य नितीमान ठरस. हाई तुम्हीन
दखतस. 25 तसच राहाब वेशानी बी जासुदसना पाहुणचार करा अनं त्यासले
दुसरी वाटतीन धाडी दिधं. या तिना कर्मसनी ती नितीमान ठरनी नही का? 26
जसं शरीर आत्माविना निर्जींव शे तसा ईश्वास बी कर्मसशिवाय निर्जींव शे.

3 मना भाऊ अनी बहिणीसवन तुम्हीन जास्त शिक्षक व्हवु नका कारण तुमले
माहीत शे की आपला जास्त कडकपणातीन न्याय व्हई. 2 आपण सर्वाजन
बराच गोष्टीसबइल चुकतस जर कोणी बोलामा चुकस नही तर तो पुर्ण मनुष्य,
तो सर्व शरीर बी ताबामा ठेवु शकस. 3 घोडासनी आपली आज्ञा पाळायला
पाहिजे म्हणीसन आपण त्याना तोंडमा लगाम लावतस त्यामुये त्याले जठे
पाहिजे तठे आपले फिरावता येस. 4 जहाजसंले बी दखा त्या ईतला मोठा
शेतस अनं मोठा वाराघाई लोटाई जातस, तरी चालवणारानी ईच्छा ऱ्हास
तिकडे तो त्याले फिरावस. 5 तशीच जिभ बी धाकलस अवयव व्हईसन बी
मोठ्या गोष्टीसनी फुशारकी मारस. तर ईचार करा, कितला धाकला ईस्तव
कितला मोठा जंगलले चेटाडस. 6 जिभ बी आग शे, ती अनितीनं भुवन शे,
आपला अवयवात सर्व शरीर मळीन करनारा अवयव जिभ शे, ती बहुचक्रले
आग लावणारी अनी नरकघाई चेटाडेल अशी शे. (Geenna g1067) 7 श्वापदे,
पक्षी, सरपटणारा प्राणी अनी समुद्रमाधला जीव या प्रत्येकना स्वभाव मनुष्य
स्वभावना ताबामा व्हयेल शेतस, अनी व्हई राहीनात, 8 पण मनुष्यसपैकी
कोणी बी जिभले ताबामा कराकरता समर्थ नही, ती शांतीरहीत शे अनी दुष्ट
शे अनं प्राणघातक विषघाई भरेल शे. 9 तिनाद्वारे प्रभु पिता यानी आपण
स्तुती करतस अनी देवना प्रतिमानामायक बनाडेल माणुसले तिनाचद्वारे शाप
पण देस. 10 तिनाच तोंडतीन स्तुती अनी शाप बी निंघस, मना भाऊ अनी
बहिणीसवन अशी गोष्ट व्हणं चांगलं नही. 11 झराना एकच छिद्रामातीन
गोड पाणी अनी कडु पाणी निंघस का? 12 मना भाऊ अनी बहिणीसवन,
अंजिरले जैतुनना फळं अनी द्राक्षवेलले अंजिर येतीन का? तसच खारा
झरामातीन गोड पाणी निंघाव नही. 13 तुमनामा बुध्दीमान अनं समजदार
कोण शे, त्यानी बुध्दीपाईन भेटेल लिनतातीन अनी चांगली वागणुकतीन
आपला कामे दखाडाले पाहिजे. 14 पण तुमना मनमा जळाऊपणा, कडुपणा,
स्वार्थीपणा व्हई तर स्वतःना बुध्दीवर गर्व करीसन सत्यले नाकारू नका. 15
हाई बुध्दी वरतीन उतरस नही तर ते संसारिक, शारीरिक, अनं सैतानी शे. 16
कारण जठे मत्सर अनी स्वार्थीपणा ऱ्हास तठे अव्यवस्था अनी सर्व प्रकारना
वाईट गोष्टी व्हतस. 17 वरतीन येणारी बुध्दी हाई मुळपाईन शुध्द ऱ्हास
शिवाय ते शांतीप्रिय, नम्र, समजी लेनारी दया अनं चांगला फळे यासघाई पुर्ण,
अपक्षपाती, प्रामाणिक अस शे, 18 ज्या शांतता करनारा शेतस त्या शांततेमा
बी पेरतस अनं न्यायीपणनं पिक मिळवतस.

4 तुमनामा लढाया अनी भांडणं कोठेन येतस? तुमना मनमा ज्या वासना
लढाई करतस त्याकडतीन की नही? 2 तुमले पाहिजे पण तुमले भेटस
नही, म्हणीन तुम्हीन घात करतस, तुमनी मनपाईन ईच्छा ऱ्हास पण तुमले
काही भेटस नही यामुये तुम्हीन भांडतस अनी लढाई करतस, तुम्हीन देवकडे
मांगतस नही यामुये तुमले भेटस नही. 3 तुम्हीन मांगतस पण तुमले भेटस
नही, कारण तुम्हीन वाईट उद्देशतीन मांगतस, म्हणजे आपला ऐश आरामकरता
खर्च कराले मांगतस. 4 अहो, अईश्वासी लोकसवन, जगनी मैत्री हाई देवसंगे
वैर शे. हाई तुमले माहीत नही काय? जो कोणी जगना मित्र व्हवाले दखस
तो देवना वैरी ठरेल शे. 5 जो आत्मा त्यानी स्वतःमा ठेवा तो असा हेवा
करस का ज्यानं प्रतिफळ जळाऊपणा शे, हाई शास्त्रनं म्हणनं व्यर्थ अस तुमले
वाटस काय? 6 तो जास्तीनं कृपादान देस, यामुये शास्त्र म्हणस, देव गर्विष्टसना
विरोध करस, अनी गरीबसले कृपादान देस. 7 यामुये देवना अधीन व्हई
जा अनी सैतानले आडवा व्हा; म्हणजे तो तुमनापाईन पळी. 8 देवजोडे या
म्हणजे तो तुमनाजोडे ई, पापी लोकसवन, जिवन शुध्द करा, अहो विबुध्दीना
लोकसवन, आपला मनसले पवित्र करा. 9 कष्टी व्हा, शोक करा, रडा,
तुमना हसाना शोक अनी तुमना आनंदना विशाद होवो. 10 प्रभुना समोर नम्र
व्हा म्हणजे तो तुमले उंच करी. 11 भाऊ अनी बहिणीसवन, एकमेकस
विरूध्द बोलु नका, जो बंधुसविरूध्द बोलस अनी आपला बंधुले दोष लावस
तो नियमनाविरूध्द बोलस अनी नियमले दोष लावस, जर तु नियमले दोष
लावस तर तु नियम पाळणारा नही तर न्यायाधीश शे. 12 नियमकर्ता अनी
न्यायाधीश असा एकच शे, तो तारण कराले अनी नाश कराले समर्थ शे,
आपला शेजारीना न्याय करनारा तु कोण? 13 अहो, ज्या तुम्हीन म्हणतस
आपण आज सकाय अमुक शहरले जावुत, तठे एक वरीस राहत अनी व्यापार
करीसन पैसा कमाडूत, 14 त्यामा तुमले सकायनं समजस नही तुमनं आयुष्य
काय शे? तुम्हीन वाफ शेतस ती थोडा येळ दिसस अनी मंग दखास नही. 15
अस नही म्हणता प्रभुनी ईच्छा व्हई तर आपण जगीसन हाई किंवा ते काम
करत अस म्हणा. 16 आते तुम्हीन स्वतः फुशारकी मारतस अनी गर्व करतस,
असा प्रकारनी सर्व फुशारकी वाईट शे. 17 चांगलं करनं समजस तरी जो तसा
वागस नही. त्याले ते पाप शे.

5 अहो श्रीमंतसवन, जे कष्ट तुमले व्हवाव शे त्यानाबइल आक्रोश करीसन
रडा. 2 तुमनं धन नष्ट व्हयेल शे, अनं तुमना कपडासले कुज लागेल
शे. 3 तुमनं सोनं अनी तुमनी चांदी यासले जंग चढेल शे, त्याना तो जंग
तुमना विरूध्द साक्ष व्हई, अनी तो अग्नीनामायक तुमनं शरीर खाई, शेवटला
दिनसकरता तुम्हीन धन गोया करेल शे. 4 ज्या कामगारसनी तुमनी शेतीमा
कापणी करी त्यासनी तुम्हीन अडकाई ठेयल मजुरी वरडी राहीनी. अनी
कापणारासना आरोळ्या सेनाधीश प्रभुना कानवर जायेल शे. 5 तुम्हीन पृथ्वीवर
चैनबाजी अनी विलास करेल शे, वधना रोज तुम्हीन आपला मननी तृप्ती करेल
शे. 6 धार्मीकले तुम्हीन दोषी ठराय, त्याना घात करा, तो तुमले आडावस
नही. 7 अहो भाऊ अनी बहिणीसवन, प्रभुना आगमन पावत धीर धरा,
दखा, शेतकरी भुमीना मोलवान पीकनी वाट दखतांना त्याले पहिला अनी

शेवटला पाऊस भेटापावत त्यानाबद्दल तो धीर धरस. 8 तुम्हीन बी धीर धरा,
आपला मनंसले स्थिर करा, कारण प्रभुनं आगमन जोडे येल शे. 9 भाऊ अनी
बहिणीसवन तुम्हीन दोषी ठराले नको म्हणीसन एकमेकसवर चिडीसन कुरकुर
करू नका, दखा, न्यायाधीश दारजोडे उभा शे 10 भाऊ अनी बहिणीसवन,
ज्या संदेश्टा प्रभुना नावतीन बोलनात त्यासनं दुःख सहन अनी धीर यानाबद्दल
कित्ता ल्या. 11 ज्यासनी सहन कर त्यासले आपण धन्य म्हणतस, तुम्हीन
ईयोबना धीरबद्दल ऐकेल शे, अनी प्रभुकडतीन जो त्याना शेवट व्हयना तो
दखेल शे यावरतीन प्रभु फार कनवाळू अनी दयाळु शे हाई तुम्हीन दखेल
शे. 12 मना भाऊ अनी बहिणीसवन, मुख्य शप्पथ वाह् नका, स्वर्गनी,
पृथ्वीनी किंवा कोणती बी दुसरी शप्पथ वाह् नका, तुम्हीन दोषी ठराले नको
म्हणीसन तुमले हो, म्हणनं व्हई तर "हो" म्हणा, "नही" म्हणनं व्हई तर
"नही" म्हणा. 13 तुमनापैकी कोणी दुःख भोगी राहीनात का? त्यासनी प्रार्थना
करानी, कोणी आनंदमा शे का? त्यानी स्तोत्र म्हणाले पाहिजे. 14 तुमनापैकी
कोणी आजारी शेतस का? त्यासनी मंडळीना वडील लोकसले बलावानं अनी
त्यासनी प्रभुना नावतीन त्याले तेल लाईसन त्यावर हात ठिसन प्रार्थना कराले
पाहिजे. 15 ईश्वासनी प्रार्थना रोगीले वाचाडी. प्रभु त्याले ऊठाडी, अनी
त्यानी पाप करेल व्हईत तरी त्याले क्षमा व्हई. 16 यामुये तुम्हीन निरोगी
व्हवाले पाहिजे म्हणीसन एकमेकसनी पापं एकमेकससमोर कबुल करीसन
एकमेकसकरता प्रार्थना करा. धार्मिकसनी प्रार्थना कार्य कराले बरीच प्रबळ
ऱ्हास. 17 एलिया आमनामायक स्वभावना व्हता, त्यानी पाऊस पडाले नको
अशी आग्रह करीसन प्रार्थना करी, अनी साडेतीन वरीस पृथ्वीवर पाऊस
पडना नही. 18 परत त्यानी प्रार्थना करी, तवय आकाशनी पाऊस पाडा, अनी
भुमीनी आपलं फळ उगाडं. 19 मना भाऊ अनी बहिणीसवन, तुमनापैकी
कोणी सत्यपाईन बहीकी गया अनी त्याले कोणी माघारे फिरायं. 20 तर पापी
माणुसले त्याना भ्रांतीमय वाटपाईन फिरवणारा तोच त्याना जीव मरणपाईन
तारी, अनं पापसनी रास झाकी अस त्यानी हाई ध्यानमा लेवाले पाहिजे.

1 पेत्र

1 येशु ख्रिस्तना प्रेषित पेत्र याना कडतीन; देवबापनी निवडेल पंत, गलतीया,
कप्पदुकिया, आशिया अनं बिथुनिया या गावसमा पांगेल यहूदी लोकेसमा
राहणारा, **2** देवपिताना पुर्वज्ञानतीन, आत्मानाद्वारा व्हयेल पवित्रतामा टिकीन
र्‍हावाकरता अनं त्यावर येशु ख्रिस्तना रक्तनं सिंचन व्हवाकरता निवाडेल
प्रवाशी, यासले तुमले कृपा अनी शांती भरभरीन मिळो. **3** आमना प्रभु येशु
ख्रिस्तना देव अनी पिताना गौरव व्हवो, ज्यानी येशु ख्रिस्तले मरेलस मातीन
जिवत करीसन अनी आपली मोठी दयातीन आमले जिवत आशाकरता
नवा जन्म दिधा. **4** की, तो वारसा प्राप्त कराले पाहिजे जो अविनाशी,
निष्कलंक अनी निर्मळ शे अनी तुमनाकरता स्वर्गमा ठेयल शे. **5** तुमनी
रक्षा परमेश्वरना सामर्थ्यना द्वारा ईश्वासतीन त्या तारणकरता कराई जास, जे
शेवटना काळले प्रकट व्हनार शे. **6** तुम्हीन तारणबद्दल आते आनंद करतस
जरी थोडा येळपावत, बराच परिक्षासमा पडीन तुम्हीन दुःख भोगात. **7**
तुम्हीन यानाकरता भोगं की, तुमना ईश्वास खरा शे हाई पारखाई जावं, जश
नाशवंत सोनं पारखाई जास त्या सोनापेक्षा तुमना ईश्वास मुल्यवान शे यामुये
तो बी पारखाई जाईन तो शुध्द असा निंघो ज्यामुये प्रशंसा, गौरव अनं मान
ह्या फळं येशु ख्रिस्तना प्रकट व्हवाणा येळेले तुमले मिळतीन. **8** त्याले
तुम्हीन दखं नही तरी तुम्हीन त्यानावर प्रेम करतस; आते तो दखास नही, तरी
त्यानावर ईश्वास ठेवतस; म्हणजे तुम्हीन गौरवतीन मोठा आनंद करतस जो
शब्दसमा नही सांगता येस. **9** अनी त्यानामा तुमनं ईश्वास कराना उद्देश म्हणजे
तुमले तुमना जिवनं तारण मिळेल शे, **10** ज्या संदेष्टासनी तुमनावर होणारी
कृपाबद्दल भविष्य करं, त्यासनी त्या तारणबद्दल बारकाईतीन शोध करा; **11**
त्या भविष्यवक्तासनी ख्रिस्तवर येणारा दुःखनी येळ अनी तो गौरव जो या
दुःखनंतर प्रकट व्हई याना शोध ख्रिस्तना आत्माघाई करा जो त्यासनामा
व्हता. **12** त्यासले अस प्रकट करामा येल व्हतं की स्वर्गामातीन धाडेल
पवित्र आत्माघाई तुमले सुवार्ता सांगणारासनी ज्या गोष्टी तुमले आते सांगेल
शेतस त्याच गोष्टी सांगानी सेवा त्या करी राहींतात; ती सेवा स्वतःकरता
नही, तर तुमनाकरता करी राहींतात; या गोष्टी लक्ष लाईन दखानी तीव्र ईच्छा
देवदूतसले शे. **13** यामुये तुमनं मन कृतीकरता तयार करा, अनी सावध राहिन
येशु ख्रिस्तनं प्रकटीकरण व्हवाना येळले तुमले मिळणारी कृपावर पुर्ण आशा
ठेवा. **14** तुम्हीन आज्ञाधारक पोर्‍या व्हा अनी अज्ञान व्यवस्थामातील आपला
पूर्वींना वासनाना मायक वागु नका; **15** तर ज्यानी तुमले पाचारण करं तो
जशा पवित्र शे तस तुम्हीन पण सर्व प्रकारनी वागणुकमा पवित्र रहा. **16**
कारण, "मी पवित्र शे यामुये तुम्हीन पवित्र व्हा" असा शास्त्रलेख शे. **17** जो
तोंड नही दखता प्रत्येकना कामप्रमाणे त्याना न्याय करस, त्याले जर तुम्हीन
पिता म्हणीन हाक मारतस, जवय तुम्हीन प्रार्थना करतस तर आपला प्रवासना
काळमा घाबरीन वागा. **18** तुमना पुर्वजसंना परंपरातीन चालत येल आपला
व्यर्थ वागणुकपाईन सोनं, रूपं असा नाश होणारा वस्तुसपाईन नही, **19** तर
निष्कलंक अनं निर्दोष कोकरा, असा जो ख्रिस्त, त्याना मुल्यवान रक्तघाई
तुम्हीन मुक्त व्हयेल शेतस ह्या ध्यानमा ठेवा, **20** जगनी स्थापना व्हवाना
पहिले त्याले देवनी निवडेल व्हतं अनी तोच काळना शेवट तुमनाकरता प्रकट
व्हयना. **21** तुम्हीन त्यानाघाई देववर ईश्वास ठेवणारा व्हयेल शेतस; त्या
देवनीच त्याले मृतअवस्थामातीन ऊठाडीन त्यानं गौरव करं, यामुये तुमना
ईश्वास अनं आशा देववर शे. **22** सत्यनं पालन करत खरं बंधुप्रेम दखाडाकरता
तुम्हीन आपला आत्माले शुध्द करी लेयल शे, म्हणीन आते एकमेकसवर
मनपाईन प्रेम करा. **23** कारण तुम्हीन नाश व्हणारा बीयापाईन नही, तर
अविनाशी बीयापाईन म्हणजे देवना कायम जिवत राहणारं अनं टिकणारं
वचनघाई परत जन्म लियेल शे. **(aiōn g165)** **24** कारण, सर्व मानवजात
गवतसारखी शे; अनी तिनं सर्व गौरव गवतना फुलमायक शे. गवत सुकस अनं
त्यानं फुल गळस; **25** पण प्रभुनं वचन सर्वकाळ टिकस. जी सुवार्ता तुमले
घोषीत करेल व्हती ती सुवार्ता म्हणजे हाईच ते वचन. **(aiōn g165)**

2 यामुये सर्व दुष्टभावना, सर्व कपट, ढोंग, हेवा अनं सर्व वाईट भाषण
सोडी घा, **2** नविन जन्मेल पोर्‍यासना मायक, कायम शुध्द आध्यात्मिक
दुधबद्दल तहान लागेल असा रहा म्हणजे तुम्हीन वाढशात अनं तुमनं तारण
व्हई. **3** "प्रभु कृपाळु शे याना तुम्हीन अनुभव लेयल शे" अस शास्त्रलेख
म्हणस. **4** माणससनी नाकारेल तरी देवना दृष्टीतीन निवडेल अनं मुल्यवान
असा जो जिवत दगड त्यानाजोडे येवामुये, **5** तुम्हीन बी अध्यात्मिक
मंदिर, जिवत दगड, देवले आवडणारा असा आध्यात्मिक स्वरूपना यज्ञ
येशुख्रिस्तघाई अर्पण कराकरता पवित्र याजकगण असा रचाई जाई राहिनात.
6 कारण असा शास्त्रलेख शे; "दखा, निवडेल, मूल्यवान अशी कोनशीला
मी सियोनमा बसाडस; तिनावर ईश्वास ठेवणारा कवय बी फजित व्हवाऊ
नही." **7** यामुये तुमले ईश्वास ठेवणारासले मान भेटी; ज्या ईश्वासले अमान्य
शेतस त्यासले, "बांधणारासनी नापसंत करेल दगड तोच मुख्य कोणशीला
व्हयना." **8** "अनी ठेच लागणारा दगड अनं आडफाटा व्हवाणा खडक असा
व्हयना; त्या लोके वचनले नही मानतस म्हणीन ठेच खातस," त्यानाकरता
त्यासले नेमेल पण व्हतं. **9** तुम्हीन तर निवडेल वंश, राजकीय याजकगण,
पवित्र राष्ट्र, देवना स्वतःना लोक असा शेतस; यानाकरता की ज्यानी तुमले
अंधारमातीन काढीन आपला अद्भुत प्रकाशमा पाचारन करं त्याना गुण तुम्हीन
प्रसिध्द कराले पाहिजे. **10** त्या तुम्हीन पहिले लोक नव्हतात, आते तर देवना
लोक शेतस; तुमले दया मिळेल नव्हती, आते तर दया मिळेल शे. **11** प्रिय
भाऊ अनं बहिणीसवन, ज्या तुम्हीन परका अनं अनोळखी शेतस त्या तुमले
मी ईनंती करस की, जिवसंगे लढाई करनारा शारिरीक वासनांपाईन दुर
रहा; **12** गैरयहूदी लोकसमा आपली वागणुक चांगली ठेवा, यानाकरता की,
ज्यानाबद्दल त्या तुमले वाईट कामं करनारा समजीन तुमना विरूध्द वाईट
बोलतस त्याबद्दल त्यासनी तुमना चांगला कामे दखीन बातमीना दिनले देवनं
गौरव कराले पाहिजे. **13** मनुष्यनी स्थापन करेल प्रत्येक व्यवस्थाले प्रभुकरता
अधीन र्‍हावा; राजा श्रेष्ठ शे म्हणीन त्याना अधीन र्‍हावा; **14** अनी अधिकारी
वाईट करनारासले शिक्षा देवाकरता अनं चांगलं करनारासनी स्तुती कराकरता
देवनी धाडेल शे, म्हणीसन त्यासना अधीन रहा. **15** देवनी ईच्छा अशी शे की,
तुम्हीन चांगलं करशात त्याघाई निर्बुध्द माणससना अज्ञानले कोंडी ठेवानं.
16 आपला स्वतंत्रपणा हाई दुष्टपणानं झाकीन नही ठेवता तुम्हीन स्वतंत्र, तरी

देवना दास, अस रहा. 17 सर्वांसले मान घा, ईश्वासु लोकसवर प्रेम करा,
देवना भय धरा. राजाले मान घा. 18 घरना नोकरसवन, तुम्हीन आपला
मालकना अधीन रहा; ज्या चांगला अनं नम्र फक्त त्यासनाच नही, तर ज्या
कठोर त्यासले बी पुरं घाबरीन रहा. 19 कोणी देवनं नाव लिसन अन्यायतीन
येल दुःखं सहन करतस तर हाऊ प्रशंसा करासारखं शे. 20 चुकीनं करामुये
मिळेल बुक्क्या शांततातीन सहन करात त्यामा काय मोठी किर्ती? चांगलं
करी राहिनात तरी दुःख भोगणं अनं ते शांतीतिन सहन करनं हाई देवले योग्य
अस वाटी. 21 यानाकरताच तुमले पाचारण करेल शे; तुम्हीन त्याना पायासनं
अनुकरण कराले पाहिजे म्हणीन ख्रिस्तनी दुःख सहन करीसन तुमनाकरता
कित्ता घाली ठेल शे; 22 त्यानी पाप करं नही, अनी त्याना चेहरावर कपट
दिसनं नही; 23 त्यानी निंदा व्हई राहिती तवय त्यानी उलट निंदा करी नही;
दुःख सहन करी राहिंता तवय त्यानी धमकी दिधी नही; तर सर्व न्याय करनारा
परमेश्वरवर आपली आशा ठेवा. 24 तो स्वतः तुमना आमना पापं स्वतःना
शरिरवर वाहिन क्रुसखांबवर लई गया, यानाकरता की आपण पाप बइल मृत
व्हईन न्यायीपणकरता जिवत र्‍हावानं; त्याले बशेल मारना फटकामुये तुम्हीन
निरोगी व्हयेल शेतस. 25 तुम्हीन मेंढरसनामायक भटकी राहींतात; पण आते
तुमना जिवना मेंढपाळ अनं राखणारा यानाकडे मागे फिरेल शेतस.

3 बायासवनं, तुम्हीन तसच आपआपला नवरासना अधीन रहा; यानाकरता
की कोणी वचनले अमान्य राही, 2 कारण त्या दखतीन तुमनी वागणुक
कशी शुध्द अनी भक्तीपूर्ण शे. 3 तुमनी शोभा केससनं गुंफणं, सोनाना दागीना
घालणं, किंवा कपडा घालणं यासनाघाई बाहेरतीन आणेल नही र्‍हावाले
पाहिजे; 4 तर जो नम्र अनं शांत आत्मा देवना दृष्टीतीन बहुमूल्य शे त्यानी,
म्हणजे अंतःकरणमाधली जी अविनाशी शोभा ती र्‍हावाले पाहिजे. 5 याप्रमाणे
पुर्वी, देववर आशा ठेवणार्‍या भक्तीमान बायासनी बी आपापल्या नवरासना
अधीन राहिसन स्वतःले सुंदर दखाडं 6 जशी सारा आपला नवरा अब्राहामले
धनी म्हणीन त्याना आज्ञामा राहिनी; तस तुम्हीन चांगलं करशात अनं कोणती
बी भयप्रद गोष्टले नही घाबरशात, तर तुम्हीन सारान्या पोरी बनशात 7
तसच, माणससवनं तुम्हीन आपला बायकाससंगे, योग्य समजदारपणातीन
वागा कारण त्या तुमनापेक्षा जास्त नाजुक शेतस. त्यासले मान दया म्हणजे
त्यासले बी तुमनासंगे देवनं जिवनरूपी कृपादान मिळी अनं तुमना प्रार्थनासले
आडफाटा येवाऊ नही. 8 सारांश, तुम्हीन सर्व एकचित्त, अनं समान भावना;
एकमेकसवर प्रेम करनारा, दयाळु, नम्र मनना असा व्हा. 9 वाईटबइल वाईट,
शापनाबइल शाप देवु नका; तर उलट आशिर्वाद घा; आशिर्वाद हाई वतन
मिळावाकरता तुमले पाचारण करामा येल शे. 10 कारण शास्त्र म्हणस; "जर
तुमले जिवनमा आनंद कराना शे अनं चांगली येळ दखानी ईच्छा शे, तर
तुम्हीन वाईट बोलानापाईन अनं खोट बोलानापाईन आपली जिभ सांभाळा.
11 त्यानी वाईटना त्याग करीसन चांगलं ते करानं; त्यानी पुर्ण मनतीन शांती
प्राप्त कराना प्रयत्न कराना. 12 कारण परमेश्वरना डोया धार्मीकसवर राहतस,
अनं त्याना कान त्याना प्रार्थनाकडे राहतस; तरी वाईट करनारासकडे देव पाठ
करी लेस." 13 जर तुम्हीन चांगला गोष्टीस कराकरता तयार शेतस तर तुमनं
वाईट करनारा कोण? 14 अनी जर तुमले धार्मीकपणाबइल दुःख सहन करना
पडनात, तरी तुम्हीन धन्य; त्यासना भयतीन भिऊ नका अनं घाबरू नका; 15
तर ख्रिस्त प्रभु यानं भय धरीसन मनमा आदर ठेवा; अनी तुमनामा जी आशा
शे तिनी ईचारपुस करनारा प्रत्येक माणुसले उत्तर देवाले कायम तयार रहा;
तरी ते नम्रतातीन अनं नही घाबरता घा. 16 ते सदभावतीन घा; यानाकरता की
ज्याबइल निंदा व्हस, त्याबइल ख्रिस्तमाधली तुमनी चांगली वर्तणुकवर आळ
लेणारासनी लज्जित व्हवाले पाहिजे. 17 चांगलं करीसन बी दुःख सहन
करानं हाई जर देवनी ईच्छा व्हई तर, वाईट करीसन दुःख सहन करापेक्षा
ते बर शे. 18 कारण आपलाले परमेश्वरजोडे लई जावाकरता ख्रिस्तनी बी
पापसकरता, म्हणजे नितीमान माणुसनी अनितीमान लोकसकरता एकदाव
मरना; तो शरिरना रूपतीन माराई गया अनी अध्यात्मिकपणतीन जिवत कराई
गया; 19 त्या आत्माना रूपतीन त्यानी जाईन बंदिशाळामाधला आत्माजोडे
घोषणा करी. 20 ह्याच त्या आत्मा व्हतात ज्यासनी नोहाना दिनसमा देवना
अपमान करा, ते तारू तयार व्हई राहींत तवय देवनी सहनशीलता वाट दखी
राहिती; तास्मा थोडाच म्हणजे आठ प्राणी पाणीमाईन वाचाडामा वनतात. 21
ते चिन्ह बाप्तिस्माना मायक शे, त्यानाघाई शरिरना मळ दुर कराना नही,
तर चांगलं मन ठेवाकरता देवसंगे करार करनं हाई व्हतं; ते तो आते येशु
ख्रिस्तना पुनरूत्थानघाई तुमले वाचाडी राहिना. 22 येशु स्वर्गमा जाईसन
देवना उजवीकडे बसेल शे; अनी स्वर्गदूत अनी स्वर्गीय अधिकारी अनी
सत्ताधीश या त्याना अधीन शेतस.

4 ख्रिस्तनी शरिरना रूपमा दुःख सहन करात तसच तुम्हीन बी त्याच
मनोवृत्तीतीन भक्कम व्हा; कारण ज्यानी शरिरना रूपमा सहन करेल शे
तो पापपाईन निवृत्त व्हयेल शे. 2 यानाकरता की तुम्हीन उरेल शारिरीक
जिवन मनुष्यना वासनांप्रमाणे नही तर देवना ईच्छाप्रमाणे जगानं. 3 कारण
गैरयहूदीसनी ईच्छातीन काम करनं अनी असभ्यता, वासनासनी अभिलाषा,
रंगेलपणा, दारूड्या अनं अमंगळ मुर्तिपुजा यामा र्‍हावामा जो काळ गया
तितला पुरा शे; 4 तुम्हीन त्यासना ह्या जंगलीपणमा सहभागी व्हतस नही यानं
त्यासले नवल वाटस अनी त्या तुमनी निंदा करतस. 5 जो जिवतसना अनी
मरेलसना न्यायनिवाडा कराले तयार शे त्या देवले त्या हिशोब देतीन. 6
सुवार्ता मरेलसले बी सांगेल व्हती, यानंकरता की, मनुष्यनमायक त्यासना
शरिरसंबंधतीन न्यायनीवाडा व्हवाले पाहिजे, पण त्यासनी आत्माप्रमाणे
देवसंगे जगाले पाहिजे. 7 आते सर्वांसना शेवट येल शे; यामुये मर्यादामा
रहा, अनं प्रार्थना कराकरता तयार रहा; 8 एकमेकसवर एकनिष्ठातीन प्रेम
करा; कारण प्रिती पापसले झाकी टाकस. 9 कुरकुर नही करता एकमेकसना
पाहुणचार करा; 10 प्रत्येकले जसं कृपादान मिळेल शे तसं देवना येगयेगळ्या
दानसना चांगला कारभारीनामायक ते एकमेकसनं चांगलं कराकरता वापरा.
11 भाषण देणारासनी आपण देवनं वचन सांगी राहिनुत अस बोलानं; सेवा
करनारासनी, ती आपण देवनी पुरायेल शक्तीतीन करी राहिनुत, अशी करानी;
यानाकरता सर्व गोष्टीसमा येशु ख्रिस्तद्वारा देवनं गौरव व्हवाले पाहिजे; गौरव
अनं पराक्रम हाई युगानुयुग त्यानीच शेतस. आमेन. (aiōn g165) 12 प्रिय
भाऊ अनं बहिणीसवन, तुमना अग्नीपरिक्षाकरता संकट तुमनावर येल शे
त्यानावरतीन आपलासंगे काही येगळं घडनं तर त्यानं नवल वाटू देऊ नका;

13 जसं जसं तुम्हीन ख्रिस्तना दुःखना वाटेकरी व्हयेल शेतस तवय आनंद
करा; म्हणजे त्यानं गौरव प्रकट व्हवाना येळले तुम्हीन उल्लासतीन आनंद
करशात. 14 ख्रिस्तना नावमुये तुमनी निंदा व्हवामुये तुम्हीन धन्य शेतस;
कारण गौरवना आत्मा म्हणजे देवना आत्मा तुमनावर ई राहिना शे. 15 तरी
खुण करनारा, चोर, दुष्कर्मी किंवा दुसरासना कामसमा ढवळाढवळ करनारा
अस व्हईन दुःख भोगाले नको. 16 ख्रिस्ती म्हणीन कोणी दुःख सहन करस
तर त्यानी लाजानं नही; त्या नावमुये देवनं गौरव करानं. 17 देवना घरपाईन
न्यायनिवाडानी सुरवात करानी येळ शे; अनी ती सुरवात पहिले आपलापाईन
व्हयनी, तर देवना सुवार्ताना अपमान करनारासना परिणाम काय व्हई? 18
पवित्रशास्त्र हाई सांगस, "नितीमान माणुस जर कष्टतीन वाचस तर अनितीमान
अनं पापी माणुसनं काय व्हई?" 19 यामुयेच देवना ईच्छाप्रमाणे दुःख सहन
करनारासनी चांगली कृती करत, आपण स्वतःले ईश्वासु उत्पन्नकर्ताले सोपी
देवाना.

5 तुमनामाधला वडील लोके शेतस, मी त्यासनामायक वडील अनी ख्रिस्तना
दुःखसना साक्षीदार अनी प्रकट व्हनारं गौरवमा सहभागी व्हईसन त्यासले
हाई समजाडी राहीनु; 2 तुमनामाधला देवना कळपनं पालन करा; करनं
पडस म्हणीन नही, तर देवना ईच्छाप्रमाणे आनंदतीन त्यानी देखरेख कर;
द्रव्यलोभतीन नही तर उत्सुकतातीन करा; 3 ज्या लोके तुमले सोपेल शेतस,
त्यासनावर अधिकार चालाडू नका, पण तुमना गटकरता आदर्श बना. 4 मंग
मुख्य मेंढपाय प्रकट व्हई तवय तुमले गौरवना मुकूट भेटी ज्यानी चमक
कधीच जास नही. 5 तसच तरूणसवनं, वडीलसना अधीन रहा, अनी
एकमेकसनी सेवा कराकरता तुम्हीन सर्वजण नम्रपणाना कमरबंद बांधा; कारण
"देव गर्विष्ठसना विरोध करस, अनी नम्र लोकसवर कृपा करस." 6 यामुये
देवना पराक्रमी हातसखाल नम्र व्हा यानाकरता की त्यानी योग्य येळले तुमले
उंच कराले पाहिजे. 7 त्यानावर तुम्हीन आपली सर्व चिंता टाका कारण
तो तुमनी काळजी लेस. 8 सावध रहा, जागे रहा; तुमना शत्रु सैतान हाऊ
गर्जना करनारा सिंहनामायक कोणले खावानं हाई शोधस फिरस; 9 त्याना
विरूध्द ईश्वासमा भक्कम र्‍हा अनी त्याना सामना करा; जगमाधला बाकीना
ईश्वासणारासले ह्याच दुःख ठरायेलप्रमाणे व्हई राहिनात हाई ध्यानमा राहु द्या.
10 तुम्हीन थोडा येळ दुःख सहन करानंतर, आपला सार्वकालिक गौरवमा
येवाले पाहिजे म्हणीसन ज्यानी ख्रिस्तमा तुमले पाचारण करं तो सर्व कृपाना
देव स्वतः तुमले पुर्ण, भक्कम अनं प्रबळ करी. (aiōnios g166) 11 त्यानं
साम्राज्य युगानुयुग राहो. आमेन. (aiōn g165) 12 मना मतघाई ईश्वासु असा
आपला भाऊ सिल्वान याना हातमा मी थोडकामा हाई लिखीन धाडीन यानामा
बोध करेल शे अनं साक्ष देयल शे की हाई देवनी खरी कृपा शे, यानामा
भक्कम रहा. 13 बाबेल देशमा तुमनामायक निवाडेल मंडळी तुमले सलाम
सांगस; अनी ख्रिस्तमा मना पुत्र मार्क हाऊ बी सांगस. 14 प्रेमतीन एकमेकसले
सलाम करा. ख्रिस्तमाधला तुमले सर्वासले शांती राहो.

2 पेत्र

1 येशु ख्रिस्तना दास अनं प्रेषित शिमोन पेत्र यासनाकडीन, आपला देव अनं
तारणारा येशु ख्रिस्त याना न्यायपणतीन आमनामायक मोलवान ईश्वास
मिळेल लोकसले, **2** देव आपला प्रभु येशु यासना वळखतीन तुमले कृपा
अनं शांती भरपुर मिळो. **3** ज्यानी तुमले आमले आपला गौरवतीन अनं
चांगुलपणातीन पाचारण करं त्याना ओळखनाद्वारा, त्याना दैवी सामर्थ्यमुये,
जिवनले अनं सुभक्तीले जे काही साधक ते आपले देयल शे, हाई तुमले
माहित शे; **4** त्यानाद्वारा मोलवान अनं अति महान असं वचनं आपलाले
देवामा येल शेतस, यानाकरता की त्यासनाघाई तुम्हीन वासनासपाईन उत्पन्न
व्हणारी जगमाधली भ्रष्टता चुकाडीन ईश्वरी स्वभावना भागीदार व्हवाले
पाहिजे. **5** यामुये तुमले व्हई तीतला प्रयत्न करीसन ईश्वासमा सात्त्विकतातीन,
सात्त्विकतामा ज्ञाननी भर, **6** ज्ञानमा इंद्रियदमननी, इंद्रियदमनमा धीरनी,
धीरमा सुभक्तीनी, **7** तुमनी सुभक्तीमा बंधुप्रितीनी अनं बंधुप्रितीमा प्रितीनी भर
टाका. **8** कारण ह्या गुणसनी तुमनामा गरज शे, अनी या गोष्टीसमा तुम्हीन
वाढेल शेतस तर आपला प्रभु येशु ख्रिस्त याना ज्ञानबद्दल परिणामी अनं
फलदाई अस तुमले करतीन. **9** ज्याना अंगी ते नही तो आंधया शे, अदूरदर्शी
शे त्याले आपला पहिला पापं धुवाई जायेल शेतस याना ईसर पडेल शे. **10**
यामुये भाऊ अनं बहिणीसवन, तुमले व्हयेल पाचारण अनं तुमनी निवडणुक
यानंबद्दल खात्री करीसन लेवाबद्दल विशेष प्रयत्न करा, अस तुम्हीन करं तर
तुमना ईश्वास कधीच कमी व्हवाऊ नही. **11** अनी तसा प्रकारे आपला प्रभु
तारणारा येशु ख्रिस्त याना सार्वकालिक राज्यमा प्रशस्तपणे तुमना प्रवेश व्हई.
(aiōnios g166) **12** या कारणमुये जरी तुमले या गोष्टी कळतस अनी तुमले प्राप्त
व्हयेल सत्यतामा तुम्हीन स्थिर व्हयेल शेतस तरी तुमले त्यासनी मी कायम
आठवण दिसु. **13** जोपावत मी या शरिरमा शे तोपावत तुमले आठवण दिसन
जागृत ठेवनं हाई माले योग्य वाटस; **14** कारण माले माहित शे की, आपला
प्रभु येशु ख्रिस्तनी सांगेल प्रमाणे माले आपला शरिररूपी मंडप अचानक
काढना पडाऊ शे; **15** मी असा बी प्रयत्न करी राहिनु की, मना मरानंतर
तुमले त्या गोष्टीसनी आठवण कायम ठेवता येवाले पाहिजे म्हणीसन मी व्हई
तितलं करसु **16** कारण चातुर्यतीन बनाडेल गोष्टीसले धरीन आम्हीन आपला
प्रभु येशु ख्रिस्तना पराक्रम अनं आगमण यानाबद्दल तुमले निरोप दिधा अस
नही; तर आम्हीन प्रत्यक्ष त्याना गौरवना साक्षीदार व्हतुत. **17** त्याले देव
पितापाईन सन्मान अनं गौरव मिळना, तवय महान गौरवघाई अशी वाणी
व्हईनी की, हाऊ मना पोऱ्या, माले परमप्रिय शे, यानाबद्दल मी संतुष्ट शे. **18**
आम्हीन पवित्र डोंगरवर त्यानासंगे व्हतुत तवय आकाशमातीन येल हाई वाणी
ऐकी. **19** शिवाय जास्त निश्चित असा संदेष्टासनं वचन आमनाजोडे शे; ते
अंधारमा उजेड देणारा दिवानामायक शे; तुमना अंतःकरणमा दिन उगापावत
अनं पहाटना तारा उगापावत तुम्हीन त्यानाकडे लक्ष देशात तर बरं व्हई; **20**
हाई समजी ल्या की, शास्त्रमाधला कोणता बी संदेशना स्वतःना ईचारतीन
उलगडा व्हस नही; **21** कारण संदेश मनुष्यना ईच्छातीन कधी व्हयना नही;
तर पवित्र आत्मातीन प्रेरित व्हयेल मनुष्यसनी देवपाईन तो सांगेल शे.

2 तरी इस्राएल लोकसमा बी खोटा संदेष्टा व्हतात तसा तुमनामा बी खोटा
शिक्षक उत्पन्न व्हतीन; त्या नाशकारक पाखंडी मत गुप्तपणतीन प्रचारमा
आणतीन; ज्या गुरूनी त्यासले ईकत लिधं त्याले बी त्या नाकारतीन; अनी
स्वतःवर नाश वढी लेतीन. **2** त्यासना कामातुरपणनी वागणुकनं अनुकरण
बराच लोक करतीन; त्यासनामुये सत्यमार्गनी निंदा व्हई. **3** त्या लोभी
व्हईसन बनाडेल भाषण तुमले सांगीन पैसा कमाडतीन; त्यासनाकरता नेमेल
दंड पहिला पाईनच उशीर करस नही; अनी त्यासना नाश झोपस नही. **4** ज्या
देवदूतसनी पाप करं त्यासले देवनी सोडं नही; तर त्यासले नरकमा टाकं
अनी न्यायनिवाडाकरता साखळघाई बांधीसन अंधकारमय दरीमा ठेयल शे;
(Tartaroō g5020) **5** त्यानी प्राचीन जगले बी सोडं नही तर अभक्तसना जगवर
जलप्रलय आणा अनी धार्मिकताना उपदेशक नोहा यानं सात जणससंगे रक्षण
करं; **6** पुढे व्हणारा अभक्तसले दृष्टांत देवाकरता सदोम अनं गमोरा ह्या
शहरसले भस्म करीसन त्यासले विध्वंसनी शिक्षा करी; **7** अनी अधार्मिक
लोकसना, कामातुर वागणुकतीन त्रासेल धार्मिक लोट यानी सुटका करी; **8**
तो नितीमान माणुस त्यासनामा राहि राहिंता; तवय त्यासनी अनैतीक कामसले
दखीन अनं त्यासनाबद्दल ऐकीन त्याना धर्मशील जीव दिननदिन कासाविस
व्हई राहिंता. **9** भक्तीमान लोकसले परिक्षामातीन सोडावणं अनं अधार्मिक
लोकसले शिक्षा भोगत न्यायना दिनकरता राखी ठेयल शे हाई प्रभुले कळस.
10 विशेष म्हणजे अमंगळपणना वासनाघाई शरिरसुखना मांगे लागणारा अनी
अधिकार तुच्छ यासले मांगे ठेवानं हाई प्रभुले समजस. त्या उध्दट, थोर
लोकसनी निंदा कराकरता नही घाबरणारा, असा शेतस. **11** शक्तीतीन अनं
पराक्रमतीन जास्त असा देवदूत बी प्रभुसमोर त्यासना अपमान करीसन
दोषी ठरावस नही. **12** त्या निर्बुध्द प्राणी स्वतःले कळस नही असासबद्दल
निंदा करतस; पकडाई जाईन त्यासना नाश व्हवाणं एवढाकरता जन्मेल
प्राणीसनामायक त्या शेतस; त्यासना भ्रष्टतातीन नाश व्हई. **13** दुसरासनं
वाईट करामुये त्यासनंच वाईट व्हई, त्यासले एक दिनना चैनबाजीमा सुख
मानतस, त्या डाग अनं कलंकीत लोके शेतस, त्या तुमनासंगे मेजवानी
खातांना कपटन्या गोष्टी करतस. **14** त्यासना डोया वेश्यावृत्तीतीन भरले शेतस
अनी पाप कराशिवाय त्यासले राहवस नही; त्या अस्थिर मनसना लोकसले
मोह घालतस; त्यासनं हृदय लोभी शे. त्या शापना पोऱ्या शेतस; **15** त्या
सरळ रस्ता सोडीन बहकनात, बौरना पोऱ्या बलाम यानामांगे त्या चालनात;
त्याले अधर्मनं वचन प्रिय व्हतं. **16** त्याले त्याना उल्लंघनबद्दल दंड व्हयना,
मुका गधडानी मनुष्यवाणीतीन बोलीसन संदेष्टासना येडापणा थांबाडा. **17**
त्या सुख्खा झरा, वादयघाई उडायेल धुकं, असा शेतस. त्यासनाकरता दाट
काळोख अंधार राखेल शे. **18** भ्रममा राहणारा लोकसमातीन त्या बाहेर
नही पडताच त्या लोके त्यासले फुगीरपनण्या गोष्टी सांगतस अनी वासनानी
शारिरीक भूकमा टाकीसन त्यासनामा कामातुरपणाना मोह टाकतस. **19** त्या
त्यासले स्वतंत्रनं वचन देतस अनी स्वतः तर भ्रष्टताना दास शेतस कारण ज्यानी
एखादाले जिंकी लिधं तर तो त्याले दास बनाडस. **20** प्रभु अनी तारणारा येशु
ख्रिस्त यानी वळख मुये जगमा बाबा प्रकारनी शुध्दताघाई वाची निंघनात
अनी परत त्यामा फसीसन हारी गयात तर त्यासनी नंतरनी परीस्थीती पहिली

परीस्थिती पेक्षा बी खराब व्हस. 21 कारण नितीना गोष्टीसनी वाट समजीसन
येवानंतर आपले देयल पवित्र आज्ञाकडे पाठ फिरावनं यानापेक्षा ती नही
समजनं हाई त्यासनाकरता बरं व्हतं. 22 वकीन चाटाले जाणारा कुत्रा अनी
डुक्करले कितल बी धोयं तरी तो परत चिख्खलमाच जास या म्हणना मायक
ह्यासनी गोष्ट सत्य व्हयेल शे.

3 प्रिय भाऊ अनं बहिणीसवन, आते हाई मी तुमले दुसरं पत्र लिखी
राहिनु; या दोन्हीसमा मी आठवण दिसन तुमना शुध्द ईचार जागृत
करस; 2 यानाकरता की पवित्र संदेष्टासनी पहिले सांगेल वचनसनी, अनी
प्रभु अनं तारणारा यानी तुमना प्रेषितसघाई देयल आज्ञानी आठवण तुम्हीन
कराले पाहिजे; 3 हाई पहिले समजी ल्या की, शेवटला दिनसमा आपलाच
वासनासप्रमाणे चालणारा थट्टा करनारा लोक थट्टा करत ईसन बोलतीन; 4
अनी त्या ईचारतीन, त्याना येवानं वचन आते कोठे शे? कारण वाडवडील
मरी गयात तवयपाईन, उत्पत्तिना सुरवात पाईन, जसं चालु शे तसच सर्वकाही
शे. 5 हाई तर त्या हटकीसन ईसरतस की, पहिले देवना शब्दघाई आकाश
अनी पाणीमातीन अनं पाणीनाद्वारा घडेल अशी पृथ्वी हाई व्हयनी; 6
त्यानाकडतीन तवय जगना पाणीघाई बुडाईसन नाश व्हयना; 7 पण आतेना
आकाश अनं पृथ्वी हाई त्याच शब्दघाई आगकरता राखीन ठेयल शे; म्हणजे
न्यायनिवाडाना अनं अधार्मिक लोकसना नाशना दिन येवापावत, उराई ठेयल
शे. 8 तरी मना प्रिय लोकसवन, हाई एक गोष्ट तुम्हीन ईसराले नको, कारण
प्रभुले एक दिन हजार वरीसनामायक, अनी हजार वरीस एक दिननामायक
शे. 9 कित्येक लोक ज्याले उशीर म्हणीन म्हणतस तसा उशीर प्रभु आपला
वचनबद्दल करस नही, तर तो तुमनं सहन करस; कोणा नाश व्हवाले पाहिजे
अशी त्यानी ईच्छा नही, तर सर्वासनी त्यासना पापसपाईन फिराले पाहिजे.
10 पण प्रभुना दिन चोरनामायक ई, त्या दिन आकाशमातील सर्व गोष्टी मोठा
नाद करीसन नष्ट व्हतीन, सृष्टीमा जे व्हई ते जळीसन नष्ट व्हई, पृथ्वी अनी
तिनावरल्या सर्व गोष्टी गायब व्हतीन. 11 तर ह्या सर्व गोष्टी नष्ट व्हणारा शेतस
म्हणीन पवित्र वागणुकमा अनं सुभक्तीमा राहिन देवना दिन येवानी वाट दखत
अनं तो दिन लवकर येवाले पाहिजे म्हणीसन खटपट करत तुम्हीन कसं
र्‍हावाले पाहिजे? 12 परमेश्वरना त्या दिनमुये आकाश जळीसन नष्ट व्हई
जाई अनी सृष्टीमा जे व्हई ते तापीसन वितळी. 13 तरी ज्यानामा धार्मिकता
वास करस नवं आकाश अनं नवी पृथ्वी यासनी त्याना वचनसप्रमाणे आपण
वाट दखी राहिनुत. 14 यामुये प्रिय लोकसवन, ह्या दिननी अपेक्षा करतस
तवय, तुम्हीन परमेश्वरनी दृष्टीतीन निष्कलंक अनं निर्दोष अस शांतीमा
शेतस अस दखावाले पाहिजे म्हणीन व्हई तितला प्रयत्न करा. 15 आपला
प्रभुना धीरले तुमले तारण मिळाडानी संधी शे अस समजा; आपला प्रिय
भाऊ पौल याले देयल ज्ञाननामायक त्यानी बी तुमले असच लिखेल शे; 16
अनी त्यानी आपला सर्व पत्रसमा ह्या गोष्टीसना उल्लेख करेल शे. त्यानामा
समजाडाले कठीण असा काही गोष्टी शेतस; अज्ञानी अनं अस्थिर लोके
दुसरा शास्त्रलेखसनामायक चुकीना अर्थ काढतस तसा याना बी चुकीना अर्थ
करतस. त्यापाईन त्यासना नाश व्हई. 17 तरी प्रिय लोकसवन, या गोष्टी
तुमले पहिला पाईन समजी राहीनात, म्हणीसन तुम्हीन अनितीमान लोकसना
भटकायेल गोष्टीसमा सापडीन आपला स्थिरतामातीन ढळी जावाले नको
यानाकरता जपीसन र्‍हावा. 18 अनी आपला प्रभु अनं तारणारा येशु ख्रिस्त
याना कृपामा अनं ज्ञानमा वाढतच र्‍हावा. त्याले आते अनं अनंतकाळपावत
गौरव असो! आमेन. (aiōn g165)

1 योहान

1 आम्हीन जिवनना शब्दना बइल लिखं जे सुरवात पाईन व्हतं, जे आम्हीन
ऐकेल शे, आम्हीन आमना डोयासघाई दखेल शे, अनी जे आम्हीन
आमना हातसघाई तपाशी लिधं. 2 ते जिवन प्रकट व्हयनं, ते आम्हीन दखेल
शे, अनं त्यानी साक्ष आम्हीन देतस; ते सार्वकालिक जिवन पितानाजोडे व्हतं
अनं आमले प्रकट व्हयनं ते तुमले बी सांगी राहीनुत; (aiōnios g166) 3 जे
आम्हीन दखेल शे अनं ऐकेल शे ते तुमले बी यानाकरता सांगतस की, तुम्हीन
बी आमनामा एकत्र ऱ्हावाले पाहिजे; आपली सहभागीता तर पितानासंगे
अनी त्याना पोऱ्या येशु ख्रिस्त यानासंगे शे; 4 आमना आनंद पुरा व्हवाले
पाहिजे म्हणीसन आम्हीन हाई लिखी राहिनुत. 5 जो संदेश आम्हीन त्याना
पोऱ्याकडतीन ऐकेल शे तो तुमले ऐकाडतस; तो संदेश हाऊ शे की, देव प्रकाश
शे अनी त्यानामा कसानाच अंधार नही शे. 6 जर आपण अस म्हणतस की,
त्यानासंगे आमनी सहभागीता शे; पण अंधारमाच चालत राहिनुत, तर आपण
खोटं बोली राहिनुत, सत्यतीन वागी नही राहीनुत; 7 जसं तो प्रकाशमा शे तसा
जर आपण प्रकाशमा चालत राहिनुत तर आपली एकमेकससंगे सहभागिता शे,
अनी त्याना पोऱ्या येशु यानं रक्त आपले सर्व पापसपाईन शुध्द करस. 8
आमना मा पाप नही शे अस जर आम्हीन सांगत व्हसुत तर आम्हीन स्वतःले
फसाडी राहीनुत, अनं आपलामा सत्य राहत नही. 9 जर आपण आपला पाप
कबुल करात, तर तो ईश्वसनीय अनं न्यायी शे म्हणीसन आपला पापसनी
क्षमा करी, अनं आपले सर्व वाईटसपाईन शुध्द करी. 10 आम्हीन पाप करं
नही, अस जर आम्हीन सांगं, तर आपण परमेश्वरले खोटं ठरावतस अनी
त्याना वचन आपलामा राहत नही.

2 अहो मना पोऱ्यासवन, तुम्हीन पाप कराले नको म्हणीसन हाई पत्र तुमले
लिखी राहिनु. जर कोणी पाप करं, तर नितीसंपन्न असा जो येशु ख्रिस्त तो
पितानाजोडे आपला मदतगार शे, 2 अनी तोच आपला पापसनी क्षमा करस;
फक्त आपलाच पापसबइल नही तर सर्व जगना बी पापबद्ल शे. 3 आपण
जर त्याना आज्ञा पाळसुत तर त्यावरतीन आपले समजी जाई की, आपण
त्याले समजी लिधं. 4 मी त्याले वळखस अस म्हणीसन जो त्याना आज्ञा
पाळस नही तो लबाड शे, अनी सत्य त्यानामा नही शे. 5 जो कोणी त्याना
वचनप्रमाणे चालस, त्यानामा देवनी प्रिती खरच पुर्ण व्हयेल शे. यानावरतीन
आपले समजी जाई की, आपण त्यानामा एक शेतस. 6 मी त्यानामा ऱ्हास,
अस जो सांगस त्यानी येशु ख्रिस्त जसं चालना तसा स्वतः बी चालाले पाहिजे.
7 मना प्रिय लोकसवन, मी तुमनाकरता नवी आज्ञा लिखस नही; तर जी आज्ञा
सुरवात पाईन तुमले देवामा येल शे तिच जुनी आज्ञा लिखस; जे वचन तुम्हीन
ऐकं तीच ती जुनी आज्ञा शे. 8 मी तुमले एक प्रकारे नवी आज्ञा लिखस. ती
ख्रिस्तमा अनं तुमनाबाबतमा खरच तसच शे; कारण अंधार आते नष्ट व्हई
ऱ्हायना, अनं खरा प्रकाश आते चमकाले लागेल शे. 9 मी प्रकाशमान शे अस
म्हणीसन जो आपला भाऊ अनी बहिणीसना व्देष करस तो अजुन अंधारमाच
शे. 10 आपला बंधुवर प्रिती करनारा प्रकाशमा ऱ्हास, अनी तो दुसरासकरता
अडखळण व्हस नही; 11 पण जो आपला बंधुना व्देष करनारा शे तो अंधारमा
शे अनं अंधारमाच चालस; तो कोठे चाली राहिना हाई त्यानं त्यालेच समजस
नही, कारण अंधारनी त्याना डोया आंधया करेल शेतस. 12 पोऱ्यासवन, मी
तुमले लिखस, कारण त्याना नावमुये तुमना पापसनी तुमले क्षमा व्हयेल शे.
13 बापसवन, मी तुमले लिखस, कारण जो सुरवात पाईन शे त्याले तुम्हीन
वळखतस तरूणसवन, मी तुमले लिखस, कारण जो दुष्ट शे त्याले तुम्हीन
हरायेल शे. 14 पोऱ्यासवन, मी तुमले लिखी ऱ्हायनु शे, कारण तुम्हीन बापले
वळखतस. बापसवन, मी तुमले लिखी ऱ्हायनु शे, कारण जो सुरवात पाईन शे
त्याले तुम्हीन वळखतस, तरूणसवन, मी तुमले लिखी ऱ्हायनु शे, कारण
तुम्हीन बलवान शेतस. कारण देवनं वचन तुम्हानामा ऱ्हास अनी त्या दुष्टले
तुम्हीन जिंकेल शेतस. 15 जगन्या अनं जगमाधल्या गोष्टीसवर प्रिती करू
नका, जर कोणी जगवर प्रिती करत व्हई तर त्यानामा पितानी प्रिती नही शे.
16 कारण जगमा सर्वकाही शे ते म्हणजे शरिरनी वासना, डोयासनी वासना,
अनं संसारनाबइल फुशारकी, हाई पितापाईन नहीत, तर जगपाईन शेतस; 17
जग अनी त्यानी वासना हाई नष्ट व्हई ऱ्हायनं शे; पण पिताना ईच्छाप्रमाणे
करनारा सर्वकाळ ऱ्हास. (aiōn g165) 18 पोऱ्यासवनं, हाई शेवटली येळ शे,
अनी ख्रिस्तविरोधक ई अस तुम्हीन ऐकेल शे त्यानाप्रमाणे आत्तेच बराच
ख्रिस्तविरोधक ऊठेल शेतस; ह्यानावरतीन आपले दखाई जाई की, हाई
शेवटली येळ शे. 19 आपलामाईनच जर त्या निंघनात तर त्या आपला
नव्हतात; त्या आपला जर ऱ्हातात तर आपलासंगेच ऱ्हातात; त्यासनामाईन
कोणी बी आपला नही हाई दिसाले पाहिजे म्हणीन त्या निंघनात. 20 जो पवित्र
आत्मा त्यानाकडीन तुमना अभिषेक व्हयेल शे, म्हणीन तुमले सर्वासले ज्ञान
शे. 21 तुमले सत्य समजस नही म्हणीसन मी अस लिखी नही ऱ्हायनु; तुमले
ते समजस अनी कोणतं बी लबाडी सत्यपाईन नही, म्हणीसन हाई मी लिखं.
22 येशु हाऊ ख्रिस्त शे अस जो नाकारस त्यानाशिवाय कोणी लबाड नही?
जो पिताले अनं पुत्रले नाकारस तोच खरा ख्रिस्तविरोधी शे. 23 जो कोणी
पोऱ्याले नाकारस त्याले पिता लाभस नही; तर जो पोऱ्याना स्विकार करस
त्याले पिता लाभेल शे. 24 तुमनाबइल सांगस, जो संदेश तुम्हीन सुरवात पाईन
ऐकेल शे तो तुम्हानामा राहो. जे तुम्हीन सुरवात पाईन ऐकं ते जर तुम्हानामा
राहिनं तर तुम्हीन बी पुत्रमा अनं पितामा ऱ्हाशात. 25 हाई अभिवचन त्यानी
स्वतः आपले देयल शे, तेच सार्वकालिक जिवन शे. (aiōnios g166) 26 तुमले
भयकाडणारा लोकसबद्ल मी हाई तुमले लिखी ऱ्हायनु शे. 27 तुमनाबइल
सांगानं तर त्यानाकडना पवित्र आत्मा जो तुम्हानामा ऱ्हास, तवय तुमले कोणी
शिकाडानं यानी गरज नही, त्याना पवित्र आत्मा सत्य शे, खोटा नही शे,
तुमले सर्व गोष्टीसबइल शिकाडं तसच तुम्हीन त्यानामा एक राहतस. 28
तर आते पोऱ्यासवनं, त्यानामा एक ऱ्हा, यानाकरता की, तो जवय प्रकट
व्हई तवय आपलामा हिम्मत ऱ्हावाले पाहिजे, अनी त्याना येवाना येळले
त्यानापाईन लाजीसन माघार लेवानी गरज पडाले नको. 29 तो न्यायसंपन्न शे
हाई जर तुमले माहित शे तर जो कोणी नीतितीन चालस तो देवपाईन जन्मेल शे
हाई बी तुमले माहित शे;

3 आपले देवना पोऱ्या हाई नाव मिळेल शे ह्यामा पिता आपलावर कितलं
प्रेम करस हाई दखा; अनी आपण तसाच शेतस. यामुये जग आपले

वळखत नही, कारण त्यासनी देवले वळखच नही. 2 मना प्रिय लोकसवन,
आते आपण देवना पोऱ्या शेतस; अनी पुढं आपण काय व्हसुत हाई अजुन
प्रकट व्हयेल नही; तरी तो प्रकट व्हई तवय आपण त्यानामायक व्हसुत हाई
आपले माहित शे, कारण जसं ख्रिस्त शे तसाच तो आपले दखाई. 3 जो कोणी
त्यानाबद्ल हाई आशा धरस तो, जसं ख्रिस्त शुध्द शे, तस आपले शुध्द करस.
4 जो कोणी पाप करस तो देवना नियमविरूध्द करस; कारण पाप नियमविरोधी
शे. 5 तुमले माहित शे की, पापले काढी टाकाकरता ख्रिस्त प्रकट व्हयना;
त्यानामा पाप नही. 6 जो कोणी ख्रिस्तमा एक व्हईसन ऱ्हास तो पाप करस
नही; जो पाप करस तो त्याले दखास नही अनं त्याले वळखस बी नही. 7
पोऱ्यासवनं, कोणी तुमले बहकावाले नको; जसं ख्रिस्त नितीमान शे तसच
नितीमा चालनारा बी न्यायसंपन्न शे. 8 पाप करनारा सैतानंना शे; कारण
सैतान सुरवात पाईन पाप करी ऱ्हायना शे. सैतानंना कृत्य नष्ट कराकरताच
देवना पोऱ्या प्रकट व्हयेल शे. 9 जो कोणी देवपाईन जन्मेल शे तो पाप करस
नही; कारण त्याना स्वभाव त्यानामा ऱ्हास; त्यानाघाई पाप व्हस नही, कारण
तो देवपाईन जन्मेल शे. 10 यावरीन देवना पोऱ्या अनं सैतानंना पोऱ्या उघड
दखातस. जो कोणी नितीमा वागस नही तो देवना नही शे, अनं जो आपला
बंधुवर प्रिती करस नही तो बी नही. 11 जो संदेश तुम्हीन सुरवात पाईन ऐका
तो हाऊच शे की, आपण एकमेकसवर प्रिती करानी; 12 काईन तर त्या दुष्टना
व्हता अनं त्यानी आपला भाऊले मारी टाकं, त्यानामायक आपण ऱ्हावाले
नको. त्यानी त्याले कसाकरता मारी टाकं? कारण काईनना कृत्य दुष्ट व्हतात
अनी त्याना भाऊना कामे नितीना व्हतात. 13 मना भाऊ अनी बहिणीसवन,
जग तुमना व्देष करस यानं नवल करू नका. 14 आपण बंधुजनसवर प्रिती
करतस यावस्तीन आपले समजस की, आपण मरणमातीन निंघीसन जिवनमा
येल शेतस. जो प्रिती करतस नही तो मरणमाच ऱ्हास. 15 जो कोण आपला
बंधुना व्देष करस तो खुनी शे; अनी कोणता बी खुनीमा सार्वकालिकना जिवन
ऱ्हास नही, हाई तुमले माहित शे. (aiōnios g166) 16 ख्रिस्तनी आपलाकरता
स्वतःना प्राण दिधा ह्यानावरतीन आपले देवनी खरी प्रितीनी जाणीव व्हयेल
शे; तवय आपणबी आपला भाऊ अनी बहिणीसकरता स्वतःना प्राण देवाले
पाहिजे. 17 मंग जोडे संसारनी वस्तु ऱ्हाईसन अनं आपला बंधुले यानी गरज
शे अस दखीसन बी जो स्वतःले त्यानी दया येऊ देस नही त्यानामा देवनी
प्रिती कशी ऱ्हाई? 18 मना पोऱ्यासवनं, आपला शब्दसघाई किंवा जिभघाई
नही, तर काम करीसन अनं सत्यमा ऱ्हाईन आपण प्रिती करानी. 19 आपण
सत्यना शेतस हाई आपले यानावरीन समजी जाई; अनी परमेश्वरना सहवासमा
आम्हीन आत्मा ईश्वासतीन राहसुत. 20 कारण आपला मनपेक्षा देव श्रेष्ठ शे;
त्याले सर्वकाही समजस. 21 प्रियजनहो, आपलं मन जर आपले दोषी नही
ठरावत व्हई, तर देवना समोर येवाले आपले हिम्मत शे. 22 अनी आपण
जे काही मांगतस ते आपले त्यानापाईन मिळस, कारण आपण त्याना आज्ञा
पाळतस अनं त्याले जे आवडस त्यानाप्रमाणेच करतस. 23 परमेश्वरनी आज्ञा
हाईच शे की, त्याना पोऱ्या येशु ख्रिस्त ह्याना नाववर आपण ईश्वास ठेवाले
पाहिजे; अनी त्यानी आपले देयल आज्ञाप्रमाणे आपण एकमेकसवर प्रिती
कराले पाहिजे. 24 परमेश्वरनी आज्ञा पाळनारा माणुस त्यानामा ऱ्हास अनं तो
त्या माणुसमा ऱ्हास. त्यानी जो आत्मा आपले देयल शे, त्यानावरीन आपले
समजस की, तो आपलामा ऱ्हास.

4 मना प्रिय लोकसवन, प्रत्येक आत्माना ईश्वास धरू नका, तर त्या आत्मा
देवपाईन शेतस की नही ह्यानाबद्दल त्यासनी परिक्षा करा; कारण बराच
खोटा संदेष्टा जगमा ऊठेल शेतस. 2 देवना आत्माले तर यानावरतीन वळखा;
शरीर धारण करीसन येल येशु ख्रिस्तले जो आत्मा कबुल करस तो देवनापाईन
शे; 3 जो आत्मा येशुले कबुल करस नही, तो देवनापाईन नही शे. हाऊच
ख्रिस्तविरोधकना आत्मा शे; तो येवावं शे हाई तुम्हीन ऐकेल शे अनी तो जगमा
आते बी शे. 4 पोऱ्यासवनं, तुम्हीन देवना शेतस अनी त्यासनावर तुम्हीन जय
मियाडेल शे; कारण जगमा जो शे त्यानापेक्षा तुम्हानामा जो शे तो महान शे. 5
त्या तर जगना शेतस म्हणीसन त्यासना बोलनं जगना गोष्टीविषयी ऱ्हास, अनी
जग त्यासनं ऐकी लेस. 6 आपण देवना शेतस; जो देवले वळखस तोच आपलं
ऐकस; जो देवना नही तो आपलं ऐकस नही. ह्यानावरीन सत्यना आत्मा
कोणता अनं भ्रांतीना आत्मा कोणता हाई आपण वळखतस. 7 प्रियजनहो,
आपण एकमेकसवर प्रिती करानी, कारण प्रिती देवपाईन शे; जो कोणी प्रिती
करस तो देवपाईन जन्मेल शे, अनं देवले वळखस. 8 जो प्रिती करस नही तो
देवले वळखस नही; कारण देव प्रिती शे. 9 देवनी आपला एकुलता एक
पोऱ्याले जगमा धाडेल शे, यानाकरता की, त्यानाद्वारे आपले जिवन प्राप्त व्हई;
ह्यानावरीन देवनी आपलावरनी प्रिती प्रकट व्हयनी. 10 प्रिती हिलेच म्हणतस
की, आम्हीन देववर प्रिती करी म्हणीसन नही तर देवनी तुमना आमनावर
प्रिती करी अनी ज्यानामुये आमना पापसनी क्षमा व्हई अस बलिदान म्हणीसन
देवनी स्वतःना पोऱ्याले धाडं. 11 प्रियजनहो, देवनी जर आपलावर अशी
प्रिती करी तर आपणबी एकमेकसवर प्रिती कराले पाहिजे. 12 देवले कोणीच
कधीच दखेल नही; आपण एकमेकसवर प्रिती करत ऱ्हायनु तर देव आपलामा
ऱ्हास, अनी त्यानी प्रिती आपलामा पुर्ण व्हस. 13 आपण त्यानामा अनं तो
आपलामा ऱ्हास, हाई आपण ह्यानावरीन वळखस की, त्यानी स्वतःना आत्मा
आपले देयल शे. 14 आम्हीन दखेल शे अनं आम्हीन साक्ष देतस की, पितानी
पोऱ्याले जगना तारणहार म्हणीसन धाडेल शे. 15 येशु हाऊ देवना पोऱ्या शे,
अस जो कबुल करस त्यानाठायी देव ऱ्हास अनं तो देवना ठायी ऱ्हास. 16
देवनी आपलावर जी प्रिती शे ती आपले समजी जायेल शे अनं आपण तिनावर
ईश्वास ठेयल शे. देव प्रिती शे; जो प्रितीमा ऱ्हास तो देवमा ऱ्हास अनं देव
त्यानामा ऱ्हास. 17 न्यायना दिनना बाबत आपलामा हिम्मत ऱ्हावाले पाहिजे
म्हणीसन त्यानी प्रिती आपलामा असा प्रकारमा पुर्ण व्हस; कारण जसं ख्रिस्त
शे तसाच आपण बी हाई जगमा शेतस. 18 प्रितीनाठायी भय ऱ्हास नही;
एवढंच नही तर पुर्ण प्रिती भयले काढी टाकस; भयमा शिक्षा ऱ्हास अनी भय
धरणारा प्रितीमा पुर्ण व्हयेल नही. 19 सुरवातले त्यानी आपलावर प्रिती करी,
म्हणीसन आपण प्रिती करतस. 20 मी देववर प्रिती करस, अस म्हणीसन जो
आपला बंधुना व्देष करस तो लबाड शे; कारण आपला भाऊले दखीसन बी
त्यानावर जो प्रिती करस नही त्यानाघाई नही दखेल देववर प्रिती करणं शक्य
नही. 21 जो देववर प्रिती करस त्यानी आपला भाऊ अनी बहिणीसवर बी
प्रिती कराले पाहिजे, हाई त्यानी आपले आज्ञा शे.

5 येशु हाऊ ख्रिस्त, असा जो कोणी ईश्वास धरस तो देवपाईन जन्मेल शे,
अनी जो कोणी जन्मदातावर प्रिती करस, तो त्यानापाईन जन्मेल वर बी
प्रिती करस. **2** आपण देववर प्रिती करतस अनं त्याना आज्ञा पाळतस तवय
त्यानावरिन आपले समजस की, आपण देवना लेकरसवर प्रिती करतस.
3 देववर प्रिती करानं म्हणजे त्याना आज्ञा पाळनं शे; अनी त्याना आज्ञा
कठीण नही शेतस. **4** कारण जे काही देवपाईन जन्मेल शेतस त्या जगवर
जय मियाडतस; अनी ज्यानी जय मियाडेल शे तो म्हणजे आपला ईश्वास.
5 येशु देवना पोऱ्या शे असा ईश्वास जो धरस त्यानाशिवाय जगवर जय
मियाडनारा कोणी नही? **6** जो पाणीनाद्वारा अनं रक्त द्वारा वना तो हाऊच
येशु ख्रिस्त; फक्त पाणीनाद्वारा नही, तर पाणीघाई अनं रक्तघाई बी वना.
आत्मा हाऊ साक्ष देणारा शे, कारण आत्मा सत्य शे. **7** साक्ष देणारा तिनच
शेतस; **8** आत्मा, पाणी अनं रंगत; ह्या तिन्हीसनी साक्ष एकच शे. **9** आपण
माणसंसनी साक्ष स्विकारतस पण तिनापेक्षा देवनी साक्ष मोठी शे, जी साक्ष
देवनी त्याना पोऱ्याबद्ल दिधी; तिच हाई त्यानी साक्ष शे. **10** जो देवना
पोऱ्यावर ईश्वास ठेवस त्याना मनमा साक्ष ऱ्हास; जो देववर ईश्वास ठेवस
नही तो त्याले लबाड ठरावस, कारण जी साक्ष देवनी आपला पोऱ्याबद्ल
देयल शे तिनावर त्यानी ईश्वास ठेवा नही. **11** ती साक्ष हाईच शे की, देवनी
आपले सार्वकालिक जिवन देयल शे अनी हाई जिवन त्याना पोऱ्यामा शे.
(aiōnios g166) **12** ज्याले देवना पोऱ्या लाभेल शे त्याले जिवन लाभेल
शे; ज्याले देवना पोऱ्या लाभना नही त्याले जिवन लाभना नही. **13** देवना
पोऱ्याना नाववर ईश्वास ठेवनारा तुमले अनंत जिवन लाभेल शे हाई तुमले
समजाले पाहिजे म्हणीसन मी हाई तुमले लिखी ऱ्हायनु शे. **(aiōnios g166)**
14 देवना समोर येवाकरता आपले जी हिम्मत शे ते यानावरीन की, आपण
त्याना ईच्छाप्रमाणे काही मांग तवय तो आपलं ऐकी. **15** जवय बी आम्हीन
त्यानाकडे मांगतस तवय तो आमनं ऐकस अनी आमले माहीत शे की, हाई
खरं शे, अनी हाई माहीत शे की, जवय बी आम्हीन त्यानाकडे मांगतस तो
आमले देस. **16** ज्याना परिणाम मरण नही असा पाप करतांना आपला भाऊले
किंवा बहिणले कोणी दखं तर त्यानी त्यानाकरता देवनाजोडे मांगानं म्हणजे तो
त्याले जिवन देई; अर्थात ज्याना परिणाम मरण नही असा पाप करनारासले ते
दी, ज्याना परिणाम मरण शे असा बी पाप शे; अनी यानाविषयी मांगानं अस
मी म्हणस नही. **17** सर्व प्रकारना अनिती पापच शे; तरी पण ज्याना परिणाम
मरण नही. अस बी पाप शे. **18** जो कोणी देवपाईन जन्मेल शे तो पाप करस
नही, हाई आपले माहित शे; जो देवपाईन जन्मेलसले तो त्याले सुरक्षित ठेवस
अनी त्या दुष्टना संपर्क त्याले व्हस नही. **19** आपण देवपाईन शेतस हाई
आपले माहित शे; सर्व जग त्या दुष्टले वश व्हयेल शे. **20** आपले माहित
व्हयेल शे की, देवना पोऱ्या येल शे, अनी जो सत्य देवले वळखानी बुध्दी
आपले देयल शे. जो सत्य शे त्यानाठायी, म्हणजे त्याना पोऱ्या येशु ख्रिस्तमा
आपण एकत्र राहतस. हाऊच खरा देव अनी सार्वकालिक जिवन शे. **(aiōnios
g166)** **21** पोऱ्यासवनं, तुम्हीन स्वतःले खोटा देवसपाईन दूर ठेवा.

2 योहान

1 निवडेल बाई अनं तिना पोऱ्यासले, पिता यानाकडीन; जे सत्य आपलामा
शे अनं आपलासंगे सर्वकाळ राही, त्या सत्यामुये मी तुमनावर खरी
प्रिती करस; 2 फक्त मीच नही तर ज्यासले सत्यना ज्ञान व्हयेल शे त्या
सर्वाच करतस. (aiōn g165) 3 देव पितापाईन अनं पिताना पोऱ्या येशु ख्रिस्त
यानापाईन कृपा, दया अनं शांती हाई सत्यमा अनं प्रितीमा आपलासोबत
राहतीन. 4 आपलाले पितापाईन आज्ञा भेटण्यात त्यानामायक तुना काही
पोऱ्या सत्यमा चालतस अस माले दखाई राहिनं, ह्यानावरतीन माले भलताच
आनंद व्हयना. 5 बाई, आते मी तुले ईनंती करस की, आपण एकमेकसवर
प्रिती कराले पाहिजे; हाई मी नविन आज्ञा तुले लिखी ऱ्हायनु शे, अस नही,
तर जी आपलाले सुरवात पाईन देवामा येल शे तिच लिखी ऱ्हायनु शे. 6
प्रिती हाईच शे की, आपण त्याना आज्ञाप्रमाणे चालाले पाहिजे. ती आज्ञा
हाईच शे की, जसं तुम्हीन सुरवात पाईन ऐकेल शे तसं तुम्हीन प्रेमपुर्वक
जिवन जगाले पाहिजे. 7 कारण फसवनुक करनारा, म्हणजे शरिरमा येनारा
येशु ख्रिस्त ह्याले कबुल नही करनारा पुष्कळ माणसं जगमा ऊठेल शेतस.
फसवनुक करनारा अनं ख्रिस्तविरोधक असाच शेतस. 8 आम्हीन करेल कामे
तुम्हीन निष्फळ व्हवु देऊ नका तर त्याना पुर्ण प्रतिफळ तुमले भेटाले पाहिजे,
म्हणीसन खबरदारी ल्या. 9 ख्रिस्तना शिक्षणमा स्थिर नही राहता जो पुढेपुढेच
जास त्याले देव प्राप्त व्हस नही; जो त्याना शिक्षणले धरीन ऱ्हास त्याले पिता
अनं पोऱ्या ह्या दोन्ही प्राप्त व्हयेल शेतस. 10 हाई शिक्षण नही देणारा कोणी
तुमना जोडे वना तर त्याले घरमा लेवु नका अनं त्याले सलाम बी करू नका;
11 कारण जो त्याना स्वागत करस तो त्याना दुष्कर्मासना भागीदार व्हस. 12
माले तुमले बरच काही लिखानं व्हतं, पण ते कागद अनी शाईघाई लिखाले
वाटस नही; तर तुमनाकडे ईसन माले समक्ष बोलता ई हाई मी आशा धरस;
म्हणजे आपला आनंद परिपुर्ण व्हई. 13 तुना निवडेल बहिणीसना पोऱ्या तुले
सलाम सांगतस.

3 योहान

1 प्रिय गायस याले तुनावर खरी प्रिती करनारा वडील यानाकडीन; 2 प्रिय
बंधु, जसं तुना आत्मा सुरक्षित शे तसा तुले सर्व गोष्टीसमा सुस्थिती अनं
आरोग्य र्‍हावाले पाहिजे, अशी मी प्रार्थना करस. 3 कारण तु सत्यमा चालस
अस तुनाबद्दल बंधुजनसनी ईसन साक्ष दिधी, त्यावरतीन माले भलताच आनंद
व्हयना. 4 मना पोर्‍या सत्यमा चालतस, हाई ऐकीसन माले जो आनंद व्हस
तितला कसाघाई बी व्हस नही. 5 प्रिय बंधु, ज्या अनोळखी बंधुजनसकरता
तु जे काही करी र्‍हाईनास ते ईश्वासमा लिसन करी र्‍हाईनास; 6 त्यासनी तुना
प्रितीबद्दल साक्ष दिधी; देवले आवडस असा मार्गले जर तु त्यासले लयसी
तर भलतं चांगलं करशी; 7 कारण त्या गैरयहूदी लोकसपाईन काहीच नही
लेता ख्रिस्तना नावकरता बाहेर पडना शेतस. 8 म्हणीसन आपण असासना
पाहुनचार कराले पाहिजे, म्हणजे आपण सत्यमा त्यासना सहकारी व्हसुत.
9 मी मंडळीसले थोडंच लिखेल शे; पण तिनामा पुढारी व्हवाना लालस
धरनारा दियत्रफेस हाऊ आमना स्विकार करस नही. 10 यामुये मी वनु तर तो
ज्या कृत्य करस त्यासनी आठवण दिसु, तो आमनाविरूध्द द्वेषबुध्दीतीन
वाईट बडबड करस; तवढामाच त्याना समाधान व्हस नही; अनी बंधुजनसना
स्विकार स्वतःबी करस नही; अनी ज्या त्यासना स्विकार करानी ईच्छा
धरतस त्यासले बी तो नाकारस अनं मंडळीमातीन बाहेर काढी टाकस. 11
प्रिय बंधु, वाईटना अनुकरण करू नको तर चांगलासना कर. चांगला करणारा
देवपाईन शे, वाईट करणारासनी देवले दखं नही. 12 देमेत्रियानाविषमा
सर्वांसनी अनं स्वतः सत्यने बी साक्ष देयल शे; आम्हीन बी साक्ष देतस; अनी
आमनी साक्ष खरी शे हाई तुले माहिती शे. 13 माले बरच काही तुले लिखानं
व्हतं, पण ते शाईघाई अनं लेखनीघाई लिखाणी मनी ईच्छा नही शे; 14 तर
मी तुले लवकर भेटसु, अशी माले आशा शे, तवय आपण समक्ष बोलुत.
तुले शांती मिळो. मित्रमंडळी तुले सलाम सांगतस. मित्रमंडळीसले ज्यासना
त्यासना नावमा सलाम सांग.

यहुदानं पत्र

1 देवपिताले प्रिय असा आवडणारा अनी येशु ख्रिस्त यानाकरता सर्व
ठिकानना निवडेल असा लोकसले येशु ख्रिस्तना दास अनं याकोबना बंधु
यहूदा यानाकडीन हाई पत्र शे, 2 देवनी दया, शांती, अनं प्रिती हाई तुमले
भरपुर प्राप्त होवो. 3 प्रियसवन, जवय मी तुमले त्या तारणना बारामा लिखामा
जास्त श्रम कराना प्रयत्न करी राहिंतु, जेनामा आम्ही सगळा भागीदार शेतस;
मी तुमले हाई समजावाना खास समज देस की त्या ईश्वासकरता पुरा प्रयत्न
करा जो पवित्र लोकासले एकच सर्वकाळकरता सोपामा येल व्हता 4 हाई
सांगानं कारण की, तुमनामा सुरवातमा शिक्षा व्हयेल बराच लोके चोरीसन
मजार येल शेतस; या लोकसनी शिक्षाबद्दल संदेष्टासनी पहिलेच भविष्यवाणी
करेल व्हती. त्या देवना भय नही धरनारा लोके आपलामा ईसन देवनी कृपाले
बदलीन तिले कामातुरपनानं स्वरूप आनतस; अनी आपला एकच स्वामी
अनं प्रभु येशु ख्रिस्त ह्याले त्या नाकारतस. 5 तुमले हाई सर्व माहित शे,
तरी तुमले ह्यानी आठवण करी देवानी अशी मनी ईच्छा शे; ते हाई शे की,
प्रभुनी मिसर देशमाईन इस्राएल लोकसले सांभाळीसन बाहेर काढी आना
अनी ज्या ईश्वासहिन व्हतात त्यासना नाश करा; 6 अनी ज्या देवदूतनी
आपलाले देयल अधिकार नही राखता सोडी दिधात, त्यासले त्यानी कायमना
बंधनमा, दखास नही असा अंधारमा न्यायना दिनकरता राखीन ठेवं. (aïdios
g126) 7 त्यानामायकच सदोम अनं गमोरा अनी त्यासना आजुबाजूना शहर
यासनी त्यासनामायक वेगया शरिरसना संगे जारकर्म करा, म्हणीसन ती नगरे
सार्वकालिकना अग्नीना शिक्षाकरता असा पुरावासहित पुढे दृष्टांत म्हणीन
ठेयल शेतस. (aiōnios g166) 8 तसाच ह्या स्वप्न दखणारा त्यासना शरिरसले
विटाळतस, अनी दुसरीकडे प्रभुत्व नाकारतस अनं निवडेलसनी निंदा करतस.
9 मुख्य देवदूत मिखाएल ह्यानी जवय मोशेना शरिरनाबद्दल सैतानले विरोध
करीसन त्यानासंगे वाद करा, तवय त्याले दोषी ठेईन त्याले धमकाडाले धजना
नही; तर "प्रभु तुले धमकाडो" एवढंच बोलना. 10 म्हणजे ज्या गोष्टी त्यासले
समजस नही त्यासनी ह्या निंदा करतस अनी ज्या गोष्टी बुध्दीहिन जनावरसना
मायक यासले समजतस त्यासनाद्वारा या आपला नाश करी लेतस. 11 त्यासनी
कितली दुर्दशा व्हई! कारण त्या काईनना मार्गमा चालतस, धनकरता बलामना
भ्रांती मार्गमा त्या घुसनात अनी कोरहानामायक बंड करीसन त्यासनी आपला
नाश करी लिधा. 12 त्या तुमनासोबत नुसता खातस पितस तवय त्या तुमना
प्रिती भोजनमा झाकायल खडानामायक शेतस; त्या मेंढपाळ ऱ्हाईसन बी
स्वतःच नुसता चरत ऱ्हातस; त्या वाराघाई वाही जायेल बिनकामना ढग,
हेमंत ऋतुमाधला बिनफयना, मुयासकट उपटेल, अनं दोनदांव मरी जायेल
झाडं, असा शेतस; 13 त्या लज्जास्पी फेस दखावनारा समुद्रना विक्राळ
लाटासनामायक, अनी भ्रमण करत फिरनारा तारा, यासनामायक शेतस;
त्यासनाकरता देवनी दखास नही असा कायमना अंधार सर्वकाळ राखी
ठेयल शे. (aiōn g165) 14 आदामपाईन सातवा पुरूष हनोख यानी त्यासले
त्यासनाबद्दल अशी भविष्यवाणी करेल शे की, दखा, सर्वासना न्यायनिवाडा
कराकरता प्रभु आपला लाखो पवित्र जणनासंगे ई. 15 भक्तीहिन लोकसनी
अभक्तीमा करेल आपला सर्व भक्तीहिन कृत्यसवरीन अनी ज्या सर्व कठोर
गोष्टी भक्तीहिन पापी लोकसनी त्यानाविरूध्द सांगं, त्यानावरीन त्यासले दोषी
ठराई. 16 त्या लोके कुरकुर करनारा, असमाधानी अनं वासना अधीन व्हयेल
शेतस; तोंडघाई त्या बडाई मारतस; अनं लाभ व्हवाकरता त्या तोंडघाई
पुजा करतस. 17 पण प्रियजनहो, तुम्हीन तर आपला प्रभु येशु ख्रिस्तना
प्रेषितसनी सांगेल वचननी आठवण ठेवा; 18 त्या तुमले अस सांगत राहेत
की, शेवटना काळमा आपला वासनाना मायक चालनारा अभक्तिहीन माणसे
निंघतीन. 19 त्या फुट पाडनारा, देहबुध्दीना, ज्यासले देवना आत्मा नही
असा त्या शेतस. 20 पण मना प्रिय लोकसवन, तुम्हीन तर आपला परमपवित्र
ईश्वासमा स्वतःनी रचना करा; पवित्र आत्माना सामर्थ्यतीन प्रार्थना करा, 21
सार्वकालिक जिवनकरता आपला प्रभु येशु ख्रिस्तनी दयेनी वाट दखा, अनी
आपलाले देवनी प्रितीमा राखा. (aiōnios g166) 22 ज्या बराचजन संशयमा
शेतस त्यासनावर दया करा, 23 त्यासले नरक अग्नीमाईन ओढीसन त्यासनं
तारण करा, अनी बराचजनसवर भ्याईसन दया करा. पण शरीरघाई मळेल
त्यासना कपडासना बी व्देष कराना. 24 तुमले नाश व्हवापाईन राखाले अनी
आपला ऐश्वर्ययुक्त सान्निध्यात निर्दोष अस उल्लासमा उभा कराले जो समर्थ
शे, 25 असा एकच उध्दारक एकच देवले, येशु ख्रिस्त आपला प्रभु यानाद्वारे
गौरव, महिमा, पराक्रम अनं अधिकार हाई युगना सुरवात पाईन, आते अनं
युगानुयुग शेतस. आमेन. (aiōn g165)

प्रकटीकरण

1 येशु ख्रिस्तनं प्रकटीकरण जे त्याले देवनी दिधं. अनी ज्या गोष्टी लवकर
घडाले पाहिजेत त्या आपला दाससले दखाडाकरता हाई व्हयनं, अनी
ख्रिस्तनी दूत धाडीसन आपला दास योहान याले हाई माहिती दिधी. **2**
योहाननी देवना वचनबद्दल अनं येशु ख्रिस्तनी साक्षबद्दल म्हणजे त्यानी जे जे
दखं त्यानाबद्दल साक्ष दिधी. **3** ह्या संदेशना शब्द वाचीन दखाडणारा, अनं
भविष्यवाणी त्या ऐकणारा अनं त्यामा लिखेल गोष्टी पाळणारा ह्या धन्य;
कारण ह्या गोष्टी घडी येवानी येळ जोडे येल शे. **4** आशिया प्रांतमाधल्या
सात मंडळीसले योहान कडतीन; त्या देवकडतीन जो शे, जो व्हता अनं जो
ई त्यानापाईन त्याना राजासन समोर ज्या सात आत्मा शेतस त्यासनापाईन,
5 अनी ईश्वसनीय साक्षी, मरेलस मातीन पहिला जन्मेल अनं पृथ्वीवरला
राजासना अधिपती. येशु ख्रिस्त यानापाईन, तुमले कृपा अनं शांती असो. जो
आपलावर प्रेम करस, ज्यानी आपला रक्तघाई तुमले आमले पापसपाईन
मुक्त करं **6** अनी आपलाले राज्य अनी आपला देव अनं पिता याना सेवा
करता याजकं अस करं. त्या येशु ख्रिस्तले गौरव अनं पराक्रम ह्या युगानुयुग
शेतस! आमेन. **(aiōn g165)** **7** दखा, तो ढगससंगे ई! प्रत्येक डोया त्याले
दखी, ज्यासनी त्याले भोसकं त्या बी दखतीन अनी पृथ्वीवरला सर्वा लोके
त्यानामुये छाती ठोकीसन शोक करतीन, असंच व्हई. **8** प्रभु जो देव शे, जो
व्हता अनं जो ई, जो सर्वसमर्थ, तो म्हणस, "मी पहिला अनं शेवटला शे." **9**
मी योहान, जो तुमना भाऊ अनी येशुमाधला क्लेश, राज्य अनं धीर यासना
तुमनासंगे भागीदार शे, तो मी देवनं वचन अनं येशुबद्दलनी साक्ष यानामुये
पात्म नावना बेटमा व्हतु. **10** प्रभुना दिनले मी आत्मातीन संचरीत व्हयनु,
तवय मी आपलामांगे कर्णाना आवाजमायक मोठा आवाज ऐका. **11** तो
बोलना, "तुले जे दखास ते पुस्तकमा लिख अनी ते इफिस, स्मुर्णा, पर्गम,
थुवतीरा, सार्दीस, फिलादेलफिया अनं लावदिकीया या शहरसमाधल्या सात
मंडळीसकडे धाड." **12** मनासंगे बोलणारा आवाज कोणा शे हाई दखाले
मी मांगे वळनु, मांगे वळीन दखस तर सोनाना सात समई **13** अनी त्या
समईसना मध्यभागले मनुष्यना पोऱ्यानामायक, पायघोळ कपडा घालेल,
अनी छातीवरतीन सोनाना पट्टा बांधेल, असा कोणी एक माले दखायना.
14 त्यानं डोकं अनं केस बरफनामायक किंवा कापुसनामायक धवळं व्हतं;
त्याना डोया आगना ज्वालानामायक चमकदार व्हतात; **15** त्याना पाय जशा
काय भट्टीमातीन काढेल जळजळीत सोनपितळनामायक व्हतात अनी त्याना
आवाज अनेक जलप्रवाहना ध्वनीनामायक व्हता. **16** त्याना उजवा हातमा
सात तारा व्हतात; त्याना तोंडमातीन तीक्ष्ण दुधारी तलवार निंघनी अनी त्याना
चेहरा भर दुपारमा चमकणारा सूर्यनामायक व्हता. **17** मी त्याले दखं तवय मी
मरेलना मायक त्याना पायजोडे पडनु. मंग त्यानी आपला उजवा हात मनावर
ठेईन माले सांगं, भिऊ नको; मी पहिला अनं शेवटला शे, **18** अनी जो जिवत
तो मी शे! मी मरेल व्हतु तरी दखा मी युगानुयुग जिवत शे, अनी मरणन्या अनं
अधोलोकन्या किल्ल्या मनाजोडे शेतस. **(aiōn g165, Hadēs g86)** **19** म्हणीन
जे तु दखं, जे शे अनं यानानंतर जे व्हई ते लिखी ठेव; **20** ज्या सात तारा तु
मना उजवा हातमा दखात त्यासनं, अनी सोनाना त्या सात समईसना रहस्य
हाई शे; त्या सात तारा ह्या सात मंडळ्यासना दूत शेतस; अनी सात समई या
सात मंडळ्या शेतस.

2 इफिस माधली मंडळीना देवदूतले लिख; जो आपला हातमा सात तारा
धरस, जो सोनाना समईसमातीन चालस, त्यानाकडतीन हाऊ संदेश. **2**
तुना कृत्य, कष्ट अनं तुना धीर ह्या माले माहित शेतस; तुले दुर्जन सहन व्हतस
नही, ज्या प्रेषित नव्हतात तरी आम्हीन प्रेषित शेतस अस म्हणतस त्यासनी
परिक्षा तु करी; अनी त्या लबाड शेतस अस तुले दखायनं. **3** तुनामा धीर शे
मनामुये तु दुःख सहन करेल शे अनी तु खचना नही. **4** तरी तु मनावरली
आपली पहिली प्रिती सोडी यानाबद्दल तुले दोष देणं माले प्राप्त व्हयनं. **5** तु
कोठेन पडेल शे यानी आठवण कर अनं पश्चाताप करीसन आपला पहिला
कृत्य कर; नही तर मी तुनाकडे येसु, अनी तु पश्चाताप नही करा तर तुनी
समई तिना ठिकाणवरतीन काढी. **6** तरी पण तुनामा विशेष हाई शे की,
निकलाइतासना कृत्यसना व्देष तु करस; त्यासना मी बी व्देष करस. **7** आत्मा
मंडळीले काय म्हणस हाई ज्याले कान शे तो ऐको, जो विजय मिळवस,
देवना बागमा जे जिवननं झाड शे, त्यावरनं फळ खावाना अधिकार मी दिसु.
8 स्मुर्णा माधली मंडळीना देवदूतले लिख; जो पहिला अनं शेवटला, जो
मरेल व्हता अनं परत जिवत व्हयना, तो अस म्हणस. **9** तुनं संकट अनं तुनं
दारीद्र्य माले माहित शे, तरी तू धनवान शे; अनी ज्या यहूदी नहीत पण स्वतःले
यहूदी म्हणतस अनं असा लोकसनं निंदायुक्त भाषण बी माले माहित शे, फक्त
सैताननी सभा शे. **10** तुले सहन करानी ज्या संकट शेतस त्यासनं भय धरू
नको; दख, तुम्हीन "मोहमा पडानं" म्हणीन सैतान तुमनापैकी कित्येकसले
कैदखानामा टाकणार शे; अनी तुम्हीन "दहा दिन" संकटमा राहशात. तुले
मरणं पडणं तरी ईश्वासु रहा, म्हणजे मी तुले बक्षिस म्हणीसन जिवन दिसु. **11**
"जर तुमले कान शेतस तर आत्मा मंडळीसले काय म्हणस हाई ऐका; जो
विजय मिळावस त्याले दुसरा मरणनी बाधा व्हवाव नही." **12** पर्गम माधली
मंडळीना देवदूतले लिख; ज्यानाजोडे तीक्ष्ण दुधारी तलवार शे तो अस म्हणस;
13 तु कोठे ऱ्हास हाई माले माहित शे, सैतानन आसन तठे शे; तु मनं नाव दृढ
धरी राहेल शे, अनी मना साक्षी, मना ईश्वासु अंतिपाले, तुमनामा म्हणजे
सैतान ऱ्हास तठे मारी टाकं, त्याना दिनसमा बी तु मनावरला ईश्वास सोडा
नही. **14** तथापि माले तुले थोड्या गोष्टीसबद्दल दोष देणं शे; ते हाई की तठे
तुमनामा बलामनं शिक्षण खरं मानीन राहणारा लोकं शेतस; त्यानी बालाकाले
इस्राएलना संतानपुढे, मुर्तिले अर्पण करेल खावाले अनं व्यभिचार करनं, हाई
आडफाटा ठेवाले शिकाडं. **15** त्याप्रमाणे तुनाजोडे निकलाइतासनं तसच
प्रकारनं शिक्षण खरं मानीन राहणारा बी लोक शेतस. **16** यामुये पश्चाताप
कर, नही तर मी तुनाकडे लवकरच ईसन आपला तोंडमाधली तलवारतीन
त्यासनासंगे भांडसु. **17** आत्मा मंडळीले काय म्हणस हाई ज्याले कान शे तो
ऐको. जो विजय मिळावस त्याले गुप्त "ठेयल मान्नामातीन मी दिसु." अनी
त्याले मी पांढरा खडा दिसु; त्या खडावर "नवं नाव" लिखेल शे, ते तो
खडा लेणाराशिवाय कोणलेच माहित नही. **18** थुवतीरा माधली मंडळीना
देवदूतले लिख; ज्याना डोया आगना ज्वालानामायक शेतस अनी ज्याना पाय

सोनपितळनामायक चमकदार शेतस, असा देवना पोऱ्या म्हणस; 19 तुना
कृत्य, प्रिती, ईश्वास, सेवा अनं तुना धीर हाई माले माहित शेतस; अनी तुना
आत्तेना कृत्य पहिला कृत्यसपेक्षा जास्त शेतस, हाई बी माले माहित शे. 20
तरी माले तुले दोष देणं शे, तो असा की जी ईजबेल नावनी बाई स्वतःले देवनी
संदेष्टी म्हणस, अनी जारकर्म कराले अनं मुर्तिले अर्पण करेल खावाले मना
दाससले शिकाडीन फसाडस, तिले तू तसं करू देस. 21 तिनी पश्चाताप कराले
पाहिजे, म्हणून मी येळ दिधा, तरी आपला जारकर्मसबद्दल पश्चात्ताप करानी
तिले ईच्छा नही. 22 दखा, मी तिले अंथरूणवर पडेल अशी करसु, अनी
त्यासनी तिनासंगे करेल दुष्ट कृत्यसबद्दल पश्चाताप करा नही तर त्यासले
मोठा संकटमा पाडसु. 23 मी तीना मांगे चालणारासले मारी टाकसु, म्हणजे
सर्व मंडळीसले कळी की, "ईचार अनं ईच्छा यासनी पारख करनारा" मी
शे; अनी तुमले "प्रत्येकले तुमना कृत्यसनामायक" प्रतिफळ दिसु. 24 पण
थुवतीरा आठला बाकीना ज्या तुम्हीन त्या शिक्षणप्रमाणे चालणारा नहीत,
ज्यासले सैतानना खोल म्हणेल गोष्टी शिक्यात नहीत त्या तुमले मी सांगस की,
मी तुमनावर दुसरा भार घालाव नही; 25 पण जे तुमनं शे ते मी येवापावत दृढ
धरी रहा. 26 जो विजय मिळावस अनं शेवटपावत मनी कृत्य करत रहास
त्यासले, जसा अधिकार माले पितापाईन मिळना तसं मी राष्ट्रसवर देईन. 27
अनी जसा मातीना भांडासना चुराडा करतस तसा तो लोहदंडतीन त्यासनावर
अधिकार करी. 28 मी त्याले पहाटना तारा दिसु. 29 "आत्मा मंडळीसले
काय म्हणस हाई तुले कान शे, तर ऐक."

3 सार्दीस माधली मंडळीना देवदूतले लिख, "ज्यानाजोडे देवना सात
आत्मा शेतस अनं सात तारा शेतस तो अस म्हणस." तुनी कृत्य माले
माहित शेतस; तू जिवत शे अस तुले नाव शे, तरी तु मरेल शे हाई माले माहित
शे! 2 जागृत हो, अनी ज्या गोष्टी मरननी वाटवर शेतस त्यासले स्थिर कर;
कारण तुनी कृत्य मना देवना दृष्टीतीन पूर्ण अशी माले दिसनी नहीत. 3 यामुये
तू कसं लिधं अनं ऐकं यानी आठवण कर; ते राखी ठेव अनं पापसपाईन फिर;
कारण तू जागृत नही व्हयना तर, जसा चोर येस तसा मी येसु; मी कोणता
येळले तुनावर येसु हाई तुले कळाव नही. 4 तरी ज्यासनी आपला कपडा
विटाळात नही, असा थोडाच नावं सार्दीस आठे तुनाजोडे शेतस; तुम्हीन शुभ्र
कपडा परीधान करीसन मनासंगे फिरतीन, कारण तुम्हीन लायक शेतस. 5
ज्या विजय मिळावतस त्या असा पध्दततीन शुभ्र कपडा घालेल व्हतीन; मी
जिवनी पुस्तकमाधलं त्यासनं नाव खोडावुच नही, अनी मना पितासमोर
अनं त्याना दूतसमोर मी त्यासनं नाव उघडपणतीन जाहीर करसु. 6 आत्मा
मंडळीसले काय म्हणस हाई ज्याले कान शे तो ऐको. 7 फिलादेलफिया
माधली मंडळीना देवदूतले लिख; जो पवित्र अनं सत्य शे ज्यानाजोडे दावीदनी
किल्ली शे, जो दरवाजा तो उघडस अनी कोणी बंद करावा नही, अनी जो
दरवाजा तो बंद करस अनी कोणी उघडस नही, तो अस म्हणस. 8 तुना कृत्य
माले माहित शेतस दख, मी तुनापुढे दार उघडी देयल शे, ते कोणकडतीन बंद
व्हस नही; तुले थोडी ताकद शे, तरी तू ईश्वासतीन मना वचनले पाळात अनं
मना नावले नाकारा नही, हाई माले माहित शे. 9 दखा, ज्या सैतानना सभाना
राहिन आपलाले यहूदी म्हणतस, पण त्या यहूदी नहीत, त्या खोटं बोलतस;
त्यासनापैकी काही तुले दिसु; दखा, त्या ईसन तुना पायसजोडे नमन करतीन
अनं मी तुनावर प्रिती करेल शे हाई समजी लेतीन, अस मी करसु. 10 कारण
तु मनं धीरनं वचन राखेल शे म्हणीन पृथ्वीवर राहणारा लोकसनी परिक्षा
व्हवाणा जो सर्व जगवर परिक्षा प्रसंग येणार शे त्या परिक्षा प्रसंगपाईन मी बी
तुले सांभाळसु. 11 मी लवकर येस; कोणी तुना विजयना बक्षिस लेवाले नको
म्हणीन जे तुनं शे पक्क धरी ठेव. 12 ज्या विजय मिळावतस त्यासले मी
आपला देवना मंदिर माधला स्तंभ करसु; त्या तठेन कधीच बाहेर जावावु
नही; त्यासनावर मना देवनं नाव, स्वर्गमातीन मना देवपाईन उतरनारं नवं
यरूशलेम, मना देवनं नगर, यानं नाव; अनी मनं नवं नाव त्यासनावर लिखसु.
13 जर तुमले कान शेतस तर आत्मा मंडळीसले काय म्हणस हाई ऐका. 14
लावदिकीया माधली मंडळीना देवदूतले लिख; जो आमेन, जो ईश्वसनीय
अनं खरा साक्षी, जो देवना सृष्टीना शासक तो अस म्हणस. 15 तुना कृत्य माले
माहित शेतस; तु थंड नही अनं गरम नही. तू थंड किंवा गरम राहता तर बरा
व्हतं; 16 पण तू तसा नही, कोमट शे; म्हणजे गरम नही, थंड नही, म्हणीन मी
तुले मना तोंडमातीन वकी टाकणार शे. 17 मी श्रीमंत शे, मी धन मिळायेल
शे, अनं माले काही कमी नही अस तु म्हणस; पण तू कष्टी, दीन, दरीद्री,
आंधया अनं उघडावाघडा शे, हाई तुले कळस नही. 18 म्हणीन मी तुले
सल्ला देस की, श्रीमंत व्हवाकरता तू आगघाई शुध्द करेल सोनं मनापाईन
ईकत ले; तुनी लज्जास्पद नग्नता दिसाले नको म्हणीन घालाले शुभ्र कपडा
ईकत ले; अनी तुले दृष्टी येवाले पाहिजे म्हणीन डोयामा टाकाले अंजन ईकत
ले. 19 जितलासवर मी प्रेम करस तितलासना निषेध करीसन त्यासले शिक्षा
करस; म्हणीन आस्था बाळग अनी पश्चाताप कर. 20 दखा, मी दारमा उभा
शे अनं दार ठोकी राहिनु; जर कोणी मना आवाज ऐकीन दार उघडी, तर मी
त्यानाजोडे मझार जासु अनं त्यानासंगे जेवसु, अनी तो मनासंगे जेवण करी.
21 मी जसा विजय मिळाईन आपला पितासंगे त्याना राजासनवर बसनु, तसा
जो विजय मिळावस त्याले मी आपला राजासनवर आपलासंगे बसु दिसु. 22
जर तुमले कान शेतस तर आत्मा मंडळीसले काय म्हणस हाई ऐका.

4 यानंतर मी दखं, स्वर्गमा एक दार उघडेल माले दखायनं अनी जो आवाज
मी पहिले ऐकेल व्हता तो मनासंगे बोलणारा कर्णाना आवाजमायक
व्हता; तो बोलणा, "इकडे वर ये, म्हणजे ज्या गोष्टी यानंतर घडी येवाले
पाहिजे त्या मी तुले दखाडसु" 2 लगेच आत्मानी मना ताबा लिधा. मी
दखं, स्वर्गमा राजासन ठेयल व्हतं, अनी त्या राजासनवर कोणतरी बशेल
व्हतं. 3 जो बशेल व्हता तो दिसाले यास्फे अनं सार्दि ह्या रत्नसनामायक
व्हता. राजासनना आजुबाजूले दिसाले पाचेना मायक इंद्रधनुष्य व्हतात; 4
राजासनना आजुबाजूले चोवीस आसन व्हतात; अनी त्या आसनसवर शुभ्र
कपडा घालेल अनं डोकावर सोनाना मुकुट घालेल चोवीस वडील लोक
बशेल व्हतात; 5 राजासनमातीन ईजा, आवाज अनं मेघगर्जना निंघी राहिंतात;
पेटेल सात मशाली राजासनपुढे जळी राहिंत्यात; त्या देवना सात आत्मा
शेतस. 6 राजासनपुढे स्फटिकनामायक जशा काय काचना समुद्र व्हता;
अनी राजासनना मध्यभागले अनं राजासनना चार बाजुले, पुढे अनं मांगे
डोयासनी भरेल चार जिवत प्राणी व्हतात. 7 पहिला प्राणी सिंहनामायक,

दुसरा बैलनामायक, तिसरा माणुसना तोंडनामायक, अनं चौथा प्राणी उडणारा गरूडनामायक व्हता. 8 त्या चारी बी प्राणीसले प्रत्येकी सहा, सहा, पंख
व्हतात त्या प्राणी मांगतीन अनं पुढतीन पुरा डोयासनी भरेल व्हतात, अनी,
"पवित्र, पवित्र, पवित्र, जो व्हता, जो शे, अनं जो येणार शे तो सर्वसमर्थ प्रभु
देव" असा त्या रातदिन म्हणतस, त्या कधीच थांबतस नही. 9 राजासनवर
बशेल जो युगानुयुग जिवत शे त्याना जवय जवय त्या प्राणी गौरव, सन्मान
अनं उपकारस्तुती करतस, (aiōn g165) 10 तवय त्या चोवीस वडील लोक
राजासनवर जो बशेल त्यानापुढं गुडघा टेकतस; जो युगानुयुग जिवत त्यानी
आराधना करतस; अनी आपलं मुकुट राजासनपुढे ठिसन म्हणतस, (aiōn
g165) 11 "हे प्रभु, आमना देव, गौरव, सन्मान अनं सामर्थ्य यासना स्विकार
कराले तु योग्य शे; कारण तु सर्वकाही निर्माण करं, तुना ईच्छातीन त्यासले
जिवन अनं अस्तित्व वनं."

5 जो राजासनवर बशेल व्हता त्याना उजवा हातमा पाठपोट लिखेल अनं
सात शिक्का मारीन बंद करेल पुस्तकनी एक गुंडाळी मी दखी; 2 अनी
"गुंडाळी वरना शिक्का फोडीन ती उघडाले कोण योग्य शे?" अस जोरमा
पुकारणारा एक ताकदवान देवदूत मी दखा. 3 तवय स्वर्गमा, पृथ्वीवर अनी
पृथ्वीना खाल कोणी बी ती गुंडाळी उघडाले किंवा तिनामा दखाले समर्थ
नव्हता. 4 हाई गुंडाळी उघडाले किंवा तिनामा काय शे हाई दखाले योग्य
अस कोणीच सापडनं नही म्हणीन माले खुप रडु वना. 5 तवय वडील
मंडळीसपैकी एकजण माले बोलना, "रडु नको; दख, यहुदा वंशना सिंह,
दावीदना वंशज यानी विजय मियाडा; म्हणीन तो तिना सात शिक्का तोडीन ती
गुंडाळी उघडाले योग्य ठरेल शे." 6 तवय ज्याना जसा काय वध करामा येल
व्हता असा कोकराले राजासनना मझार दखं अनं त्याना आजुबाजू चार जिवत
प्राणी अनी वडीलमंडळी यासले मी दखं, त्याले सात शिंगं अनं सात डोया
व्हतात; त्या सर्वा पृथ्वीवर धाडेल देवना सात आत्मा शेतस. 7 कोकरानी
जाईन राजासनवर जो बशेल व्हता त्याना उजवा हातमातीन ती गुंडाळी
लिधी. 8 त्यानी गुंडाळी लिधी तवय त्या चार प्राणी अनं चोवीस वडील
लोकं कोकरानापुढं गुडघा टेकनात. त्या प्रत्येकजोडे वीणा अनं धुपतीन
भरेल सोनान्या वाट्या व्हत्यात; त्या वाट्या म्हणजे देवना लोकसन्या प्रार्थना.
9 त्या नवं गाणं म्हणतस; "तू गुंडाळी लेवाले अनं तिना शिक्का तोडाले
योग्य शे; कारण तुले मारामा येल व्हतं अनी तू आपला रक्तघाई सर्व वंश,
जमात, येगयेगळ्या भाषा बोलणारा लोक अनं राष्ट्र यासनामातीन आमना
देवकरता ईकत लेयल शेतस. 10 अनी आमना देवनी सेवा कराकरता त्यासले
याजकीय राज्य अस करेल शे अनी त्या पृथ्वीवर राज्य करतीन." 11 तवय
मी परत दखं राजासन, चार जिवत प्राणी अनं वडील लोकं यासना आजुबाजू
बराच देवदूत उभा राहीनात अनी माले त्यासना आवाज वना; त्यासनी संख्या
हजारसमा अनं लाखमा व्हती! 12 त्यासनी मोठा आवाजमा गाणं म्हणं; वध
करामा येल व्हता कोकरा सामर्थ्य, धन, ज्ञान, बल, सन्मान, गौरव अनं स्तुती
ह्या लेवाले योग्य शे! 13 अनी स्वर्गमा, पृथ्वीवर, पृथ्वीना खाल अनं समुद्रवर
जो प्रत्येक सजीव प्राणी शे तो, अनी त्यामाधली सर्व वस्तु यासले मी अस
गातांना ऐकं; "राजासनवर बशेल या कोकराले, स्तुती, सन्मान, गौरव अनं
सामर्थ्य हाई युगानुयुग शेतस." (aiōn g165) 14 तवय त्या चार जिवत प्राणी
बोलणात, आमेन; अनी वडील मंडळीनी गुडघा टेकीन उपासना करी.

6 मंग कोकरानी त्या सात शिक्कासपैकी एक शिक्का फोडा ते मी दखं,
तवय चार प्राणीसपैकी एक मेघगर्जनासनामायक आवाजतीन, "ये!" असं
बोलणा, ते मी ऐकं, 2 मंग मी दखं तो पांढरा घोडा, अनी त्यानावर बशेल
स्वार माले दिसना; त्यानाजोडे धनुष्य व्हता, मंग त्याले मुकुट देवामा वना; तो
विजेतानामायक विजयवर विजय मिळावत निंघना. 3 कोकरानी दुसरा शिक्का
फोडा, तवय दुसरा प्राणी, "ये!" असं बोलणा, ते मी ऐकं. 4 तवय दुसरा
घोडा निंघना; तो अग्नीनामायक लाल व्हता अनी त्यानावर बशेल स्वारकडे
पृथ्वीवरली शांतता हरण करानं अनी लोकसकडतीन एकमेकसले मारी टाकानं
काम सोपेल व्हतं; त्याले मोठी तलवार देवामा येल व्हती. 5 कोकरानी तिसरा
शिक्का फोडा, तवय तिसरा प्राणी, "ये!" असं बोलणा, ते मी ऐकं मंग मी
दखं तो एक काळा घोडा, अनी त्यानावर बशेल कोणी एक माले दखायना;
त्याना हातमा तराजु व्हता; 6 अनी जश काही चार प्राणीसमातीन निंघेल
आवाज मी ऐका, तो असा "एक दिननी मजुरी किलोभर गहु, अनी तीनशेर
जव; जैतुनना झाडे अनं द्राक्षमया यासनी खराबी करू नको." 7 कोकरानी
चौथा शिक्का फोडा, तवय चौथा प्राणी, "ये!" अस बोलणा, ते मी ऐकं. 8
मंग मी दखं, तो एक फिक्कट रंगना घोडा, अनी त्यानावर बशेल माणुस माले
दखायना, त्यानं नाव मृत्यु; अनी मृत्युलोक त्याना मांगेमांगे जाई राहिंता.
त्यासले युध्दघाई, दुष्काळघाई, रोगसघाई अनी पृथ्वीवरला श्वापदसकडतीन
माणससले मारी टाकाना अधिकार पृथ्वीना चौथा भागवर देवामा वना. (Hadēs
g86) 9 कोकरानी पाचवा शिक्का फोडा तवय मी वेदीखाल आत्मा दखात;
त्या आत्मा देवना वचनमुये अनं त्यासनी जी साक्ष देयल व्हती तिनामुये मारी
टाकेल लोकसना व्हतात. 10 त्या जोरमा वरडिन बोलणात, "हे सामर्थ्यशाली
प्रभु, तू पवित्र अनं सत्य शे. तू कोठपावत न्यायनिवाडा करावु नही अनी
पृथ्वीवर राहणारा लोकसले शिक्षा करावं नही?" 11 तवय त्या प्रत्येकले
एक एक शुभ्र झगा देवामा वना अनी त्यासले असे सांगाम वनं की, "तुमना
संगेना दासासले अनं ईश्वासणारासले तुमनामायक मारी टाकतीन, त्यासनी
संख्या पुरी व्हवापावत तुम्हीन आखो थोडा येळ आराम करा." 12 कोकरानी
सहावा शिक्का फोडा, ते मी दखं; तवय मोठा भूकंप व्हयना; सुर्य केससनी
बनाडेल खडबडीत कपडानामायक काळा व्हयना अनं पुरा चंद्र रंगतनामायक
लाल व्हयना. 13 अंजिरनं झाड मोठा वाराघाई हालावर त्याना कच्चा फयं
जशा खाल पडतस तसा आकाशमाधला तारा पृथ्वीवर पडनात. 14 एखादं
पुस्तकं गुंडाळतस तसं आकाश गुंडाळाईन निंघी गयं अनी सर्व डोंगर अनं
बेट आपआपला जागावरतीन सरकणात. 15 पृथ्वीवरला राजा अनं मोठा
अधिकारी, सरदार, श्रीमंत अनं ताकदवान लोक, अनी बाकीना सर्व लोके,
सर्व दास अनं सर्व स्वतंत्र लोकं, गुहासमा अनं डोंगरामाधला खडकसमा
दपनात; 16 अनी त्या डोंगरसले अनं खडकसले बोलणात, "आमनावर
पडीन राजासनावर जो बशेल शे, त्याना दृष्टीपुढतीन अनं कोकराना क्रोधपाईन

आमले दपाडा! 17 कारण त्यासना क्रोधना मोठा दिन येल शे, अनी कोण
त्याना विरूध्द ऊभा राहु शकस?"

7 यानानंतर मी चार देवदूत पृथ्वीना चार कोपरावर ऊभा राहेल दखात, त्या
पृथ्वीवरतीन अनं समुद्रवरतीन वारा वाहाले नको अनं कोणता बी झाडले
लागाले नको म्हणीन पृथ्वीना चार वारासले आडाई राहिंतात. 2 मी आखो
एक देवदूतले सूर्योदयना दिशातीन वर चढतांना दखं, त्यानाजोडे जिवत देवना
शिक्का व्हता; ज्या चार देवदूतसकडे पृथ्वीले अनं समुद्रले उपद्रव करानं
काम सोपेल व्हतं त्यासले तो मोठा आवाजतीन बोलणा, 3 "आमना देवना
ज्या दास शेतस त्यासना कपाळवर आम्हीन शिक्का मारापावत पृथ्वीले,
समुद्रले अनं झाडसले उपद्रव करू नका." 4 ज्यासनावर शिक्का मारामा
वना त्यासनी संख्या मी ऐकी; इस्राएल लोकसना सर्व बारा वंशसपैकी एक
लाख चौरेचाळीस हजारसवर शिक्का मारामा वना. 5 प्रत्येक वंशपैकी बारा
हजारसवर; यहुदा वंशपैकी बारा हजारसवर, रऊबेन वंशपैकी बारा हजारसवर;
गाद वंशपैकी बारा हजारसवर; 6 आशेर वंशपैकी बारा हजारसवर; नफताली
वंशपैकी बारा हजारसवर; मनश्शे वंशपैकी बारा हजारसवर; 7 शिमोन
वंशपैकी बारा हजारसवर; लेवी वंशपैकी बारा हजारसवर; इस्साखार वंशपैकी
बारा हजारसवर; 8 जबूलून वंशपैकी बारा हजारसवर; योसेफ वंशपैकी बारा
वंशपैकी बारा हजारसवर; बन्यामीन वंशपैकी बारा हजारसवर शिक्का मारामा
वना. 9 यानानंतर मी दखं तो सर्व वंश, जमात, राष्ट्रे अनं येगयेगळा भाषा
बोलणारा यासनापैकी कोणले मोजता वना नही असा, शुभ्र झगा घालेल अनं
हातमा खजुरना झाडन्या फांद्या लेयल, मोठी लोकसनी गर्दी राजासनसमोर
अनं कोकरासमोर ऊभा राहेल माले दखायनी. 10 त्या मोठा आवाजमा सांगी
राहिंतात; "राजासनसमोर बशेल आमना देवकडतीन अनं कोकराकडतीन,
तारण शे!" 11 तवय राजासन, वडीलमंडळी अनं चार प्राणी यासना आजुबाजू
सर्वा देवदूत ऊभा व्हतात, त्या राजासनसमोर उपडा पडी देवनी आराधना
करीसन, 12 बोलणात, "आमेन! उपकारस्तुती, गौरव, ज्ञान, धन्यवाद,
सन्मान, सामर्थ्य अनं ताकद ह्या युगानुयुग आमना देवना शेतस! आमेन!"
(aiōn g165) 13 तवय वडील मंडळीपैकी एकनी माले ईचारं, "शुभ्र झगा
घालेल ह्या कोण शेतस अनं कोठेन वनात?" 14 मी उत्तर दिधं, "माले नही
माहित, गुरजी. तुमले माहित," तो माले बोलणा, "मोठ्या संकटमातीन येतस
त्या ह्या शेतस; यासनी आपला झगा कोकराना रंगतमा धोईसन शुभ्र करेल शे.
15 यामुये त्या देवना राजासनसमोर शेतस; त्या अहोरात्र त्याना मंदिरमा त्यानी
सेवा करतस अनी राजासनवर बशेल त्याना उपस्थितीमा त्यासनं संरक्षण
करी. 16 यानामुये त्या परत भूकेला असा व्हणार नहीत, अनं तहानेल व्हणार
नहीत, त्यासले सूर्य किंवा कोणती बी कडक उष्णता जाळाऊ नही, 17 कारण
राजासनपुढे मध्यभागले राहणारा जो कोकरा त्यासना मेंढपाळ व्हई अनं तो
त्यासले वाट दखाडीन जिवनना पाणीना झराजोडे लई जाई; अनी देव त्यासना
डोयाना सर्व अश्रु पुसी टाकी."

8 जवय कोकरानी सातवा शिक्का फोडा, तवय स्वर्गमा जवळपास अर्धा
तास शांतता व्हती. 2 तवय देवसमोर उभा राहेल सात देवदूत मी दखात.
त्यासले सात कर्णा देवामा वनात. 3 मंग आखो एक देवदूत ईसन वेदीपुढे
उभा राहिना. त्यानाजोडे धुपनी पेटी व्हती; अनी राजासनना समोरना सोनाना
वेदीवर सर्व देवना लोकसना प्रार्थनाससंगे धुप ठेवाकरता त्यासनाजोडे भरपुर
धुप देयल व्हता. 4 देवदूतना हाततीन धुपना धूर देवना लोकसना प्रार्थनाससंगे
देवसमोर वर गया. 5 तवय देवदूतनी धुपनी पेटी लिसन त्यामा वेदीवरनी
आग भरीन पृथ्वीवर टाकी अनी ढगसना गडगडाट अनं गर्जना व्हयन्यात,
ईजा चमकन्यात अनं भूकंप व्हयना. 6 मंग ज्या सात देवदूतसजोडे सात
कर्णा व्हतात त्या आपआपला कर्णा वाजवाले तयार व्हयनात. 7 पहिला
देवदूतनी कर्णा वाजाडा तवय रंगत मिसाळेल गारा अनं आग उत्पन्न व्हईन
त्यासनी पृथ्वीवर वृष्टी व्हयनी. पृथ्वीना एक तृतीयांश भाग जळी गया, एक
तृतीयांश झाडं जळी गयात, अनं सर्व हिरवं गवत राख व्हयनं. 8 मंग दुसरा
देवदूतनी त्याना कर्णा वाजाडा, तवय आगघाई पेटेल मोठा डोंगरनामायक
काहीतरी समुद्रमा टाकाई गयं; समुद्रना एक तृतीयांश पाणीनं रंगत व्हयनं, 9
अनी समुद्रमाधला प्राणीसपैकी एक तृतीयांश मरणात तसच एक तृतीयांश
जहाजसना नाश व्हयना. 10 मंग तिसरा देवदूतनी त्याना कर्णा वाजाडा तवय
मशालनामायक पेटेल मोठा तारा आकाशमातीन खाल पडना. तो नदीसना अनं
झरासना एक तृतीयांश पाणीवर पडना. 11 त्या तारानं नाव "कडूदवणा" व्हतं
अनी पाणीना एक तृतीयांश भाग कडू व्हयना अनी त्या पाणीघाई माणससपैकी
बराच माणसं मरणात; कारण ते कडू व्हयेल व्हतं. 12 मंग चौथा देवदूतनी
त्याना कर्णा वाजाडा, तवय सूर्यना एक तृतीयांश, चंद्रना एक तृतीयांश अनं
तारासना एक तृतीयांश भाग यासनावर प्रहार व्हयना. त्यासना तृतीयांश भाग
अंधकारमय व्हयना अनी दिनना तस रातना बी तृतीयांश भागवर प्रकाश
दिसाले नको म्हणीन अस व्हयनं. 13 मंग मी दखं तवय एक गरूड अंतराळना
मध्यभागमा उडतांना दखायना, त्याले मोठा आवाजमा असं बोलताना मी
ऐकं, "ज्या तीन देवदूत कर्णा वाजाडणार शेतस त्यासना कर्णाना होणाऱ्या
आवाजघाई पृथ्वीवर राहणारा लोकसवर अनर्थ! अनर्थ! अनर्थ येवाव शे!"

9 मंग पाचवा देवदूतनी त्याना कर्णा वाजाडा, तवय एक तारा आकाशमातीन
पृथ्वीवर पडेल माले दखायना; त्यानाजोडे अथांग डोहनी किल्ली दिधी.
(Abyssos g12) 2 त्या तारानी त्या किल्लीगाई अथांग डोह उघाडं, तो
त्यानामातीन मोठी भट्टीना धुरनामायक धूर बाहेर ईसन वर गया; अनी डोहना
धूरघाई सूर्यप्रकाश अनं हवा ह्या अंधकारमय व्हयनात. (Abyssos g12) 3 त्या
धुरमातीन टोळ निंघीसन पृथ्वीवर उतरनात; त्यासले पृथ्वीवर ईच्चुनामायक
शक्ती देयल व्हती. 4 त्यासले अस सांगेल व्हतं की, पृथ्वीवरला गवतले,
कोणता बी हिरवळले अनं कोणतं बी झाडले उपद्रव करानं नही; तर ज्या
माणससना कपाळवर देवना शिक्का नही त्यासले मात्र उपद्रव कराना. 5
त्या माणससले मारी टाकाना टोळसकडे सोपेल नव्हतं तर फक्त पाच महिना
पीडा देवानं सोपेल व्हतं; त्यासनापाईन व्हणारी पीडा, ईच्चु माणुसले डंक
मारस तवय व्हणारा पीडानामायक व्हती. 6 त्या पाच महिनासमा त्या मराना
प्रसंग दखतीन, पण त्यासले तो मिळाव नही; मरानी ईच्छा धरतीन, तरी मरण
त्यासनापाईन दूर पळी. 7 त्या टोळसना आकार लढाईकरता तयार करेल
घोडासना आकारना मायक व्हता त्यासना डोकावर सोनानामायक दिसणारा

मुकुट व्हतात अनी त्यासना चेहरा माणससना चेहरानामायक व्हता. 8 त्यासना
केस बाईसना केससनामायक अनी दात सिंहसना दातसनामायक व्हतात.
9 त्यासनी छाती ज्याघाई झाकेल व्हती ती लोखंडी उरस्त्राणामायक दखाई
राहिंतात; अनी त्यासना पंखसना आवाज लढाईमा पयणारा बराच घोडासना
रथसना आवाजनामायक व्हता. 10 त्यासले ईच्चुसनामायक शेपुट अनं नांगा
व्हतात अनी माणससले पाच महिना पिडा देवानी शक्ती त्यासना शेपुटमा शे.
11 अथांग डोहना दूत हाऊ त्यासनावर राजा शे अनी; इब्री भाषामाधला त्यानं
नाव अबद्दोन, अनी ग्रीक भाषामा त्यानं नाव अपल्ल्ओन शे. त्याना अर्थ
म्हणजे "नाश करनारा." (Abyssos g12) 12 पहिला मोठा अनर्थ व्हई गया;
दखा, यानानंतर आखो दोन मोठा अनर्थ येणार शेतस. 13 मंग सहावा देवदूतनी
त्याचा कर्णा वाजाडा, तवय देवनासमोरना सोनानी वेदीना शिंगमातीन व्हयेल
एक आवाज मी ऐका; 14 ज्यानाजोडे कर्णा व्हता त्या देवदूतले तो आवाज
बोलना, "फरात महानदीवर बांधीन ठेयल चार देवदूतसले मोकळ कर!" 15
तवय मानव जातीपैकी एक तृतीयांश माणससले मारा करता नेमेल येळ, दिन,
महिना अनं वरीस यासनाकरता तयार करेल ह्या चार देवदूत मोकळा व्हयनात.
16 स्वारसना सैन्यनी संख्या वीस कोटी व्हती; हाई त्यासनी संख्या मी ऐकी.
17 त्या दृष्टांतमा घोडा अनं त्यानावर घोडास्वार मी दखात; त्यासना उरस्त्राणे
आगनामायक लाल, नीळनामायक निळा, गंधकनामायक पिवळा रंगना
व्हतात. त्या घोडासना डोका सिंहना डोकानामायक व्हतात; अनी त्यासना
तोंडमातीन, आग, धूर अनं गंधक ह्या निंघी राहिंतात. 18 त्यासना तोंडमातीन
निघणारी आग, धूर अनं गंधक या तीन पीडासमुये एक तृतीयांश मानव
जातीले मारी टाकात. 19 त्या घोडासनी शक्ती त्यासना तोंडमा अनं त्यासना
शेपुटमा शे; त्यासनी शेपुट सापसनामायक राहिसन त्यासले डोका शेतस, अनी
त्यानाघाई त्या लोकसले पिडा दि राहिंतात. 20 त्या पीडासघाई ज्या मरणात
नही असा बाकीना मनुष्यनी आपला हातसघाई करेल कामसपाईन परत
फिरनात नही; म्हणजे भूतं अनं ज्यासले दखता, ऐकता अनं चालता येस नही
असा सोनाना, चांदीना, पितळना, दगडना अनं लाकुडना मुर्ति यासनी पुजा
करनं त्यासनी सोडं नही; 21 अनी त्यासनी करेल, हत्या, जादू, व्यभिचार
अनं चोऱ्या यासना पाईन त्या परत फिरनात नही.

10 मी आखो एक सामर्थ्यशाली देवदूत स्वर्गमातीन खाली उतरतांना दखा;
तो ढगसले पांघरेल अनं त्याना डोकावर मेघधनुष्य व्हता, त्याना चेहरा
सूर्यनामायक, अनं त्याना पाय आगना खांब मायक व्हतात; 2 त्याना हातमा
उघडेल एक धाकलं गुंडाळी व्हती; त्यानी आपला उजवा पाय समुद्रवर अनं
डावा पाय जमीनवर ठेवा, 3 तो सिंहसना गर्जननामायक जोरमा वरडना; तवय
सात मेघगर्जनासनी उत्तर दिधं. 4 त्या सात मेघगर्जनासनी उत्तर दिधं तवय मी
लिखणार व्हतु; इतलामा स्वर्गमातीन व्हयेल आवाज मी ऐका, तो बोलना;
सात गर्जनासनी जे सांगं ते गुप्त ठेव, ते लिखु नको. 5 ज्या देवदूतले समुद्रवर
अनं जमीनवर उभं राहेल मी दखं, त्यानी आपला उजवा हात स्वर्गकडे वर
करीसन, 6 जो युगानुयुग जिवत शे, ज्यानी आकाश अनं त्यामा जे शे, पृथ्वी
अनं तिनावर जे शे ते, अनी समुद्र अनं त्यामा जे शे ते उत्पन्न करं, त्याना
नावनी शपथ वाहीन सांगं, "आखो येळ लागाव नही! (aiōn g165) 7 जवय
सातवा देवदूत कर्णा वाजाडी, तवय देव त्यानी गुप्त योजना आपला दास, संदेष्टा
यासले सांगेल व्हतं ते पुर्ण व्हई." 8 स्वर्गमातीन व्हयेल जो आवाज परत
मी ऐकेल व्हता तो मनासंगे परत बोलतांना मी ऐका; तो बोलना, "जा अनं
समुद्रवर अनं जमीनवर उभा राहेल देवदूतना हातमाधलं गुंडाळी जाईन ले."
9 तवय मी त्या देवदूतकडे जाईन, ती धाकली गुंडाळी माले दे अस सांगं, तो
माले बोलना, "हाई ले अनी खाई टाक; हाई तुनं पोट कडू करी टाकी पण
तुना तोंडमा ते मधनामायक गोड लागी." 10 तवय मी देवदूतना हातमातीन
ती धाकली गुंडाळी लिधं अनं खाई टाकं; ती मना तोंडमा मधनामायक गोड
लागनं, तरी ते खावानंतर मनं पोट कडू व्हयनं. 11 तवय त्या माले बोलनात,
"बराच राष्ट्र, लोके, भाषा अनं राजा यासनाबद्दल तू परत संदेश देवालेच
पाहिजे."

11 नंतर मोजानी पट्टीनामायक एक बोरू कोणी तरी माले दिधा, अनी सांगं,
"जा, देवनं मंदिर अनं वेदी यासनं माप ले अनी मंदिरमा आराधना
करनारा कितला शेतस ते मोज." 2 पण मंदिरना बाहेरनं माप लेवु नको, कारण
ते गैरयहूदीसले देयल शे अनी त्या शेचाळीस महिना पवित्र शहर पायखाल
तुडावतीन. 3 मना दोन्ही साक्षीदार ज्या गोणपाट घालेल व्हतीन त्यासले
मी धाडसु अनी त्या एक हजार दोनशे साठ दिन देवना संदेश सांगतीन. 4
पृथ्वीना प्रभुसमोर उभा राहणारा जैतुनना दोन झाडं अनं दोन समई ह्या त्या
दोन साक्षीदार शेतस. 5 त्यासले कोणी उपद्रव कराले दखस तर त्यासना
तोंडमातीन आग निंघीन त्यासना शत्रुसले खाई टाकस, कोणी त्यासले नुकसान
पोहचाडाना प्रयत्न करा तर त्यासले त्यानाप्रमाणेच मारी टाकामा येवो. 6
त्यासना संदेश सांगाना दिनसमा पाऊस पडाले नको म्हणीन आकाश बंद
कराना त्यासले अधिकार देयल शे; झरासना पाणीनं रक्त कराना अधिकार
त्यासले शे, अनी वाटी तवय पृथ्वीले सर्व पीडासनी पीडित कराना बी त्यासले
अधिकार शे. 7 त्यासनी आपली साक्ष देणं समाप्त करावर अथांग डोहमातीन
श्वापदवर ईसन त्यासनासंगे लढाई करी अनी त्यासले जिंकीन मारी टाकी.
(Abyssos g12) 8 अनी ज्या शहरमा प्रभुले क्रुसखांबवर खियामा येल व्हतं
त्याना रस्तावर त्यासना प्रेतं पडी राहतीन त्या शहरसले प्रतिकात्मक रितघाई
त्यासले सदोम अनं मिसर अस नाव सांगेल असा त्या मोठा शहर शेतस. 9
सर्वा लोकं, वंश, येगयेगळा भाषा बोलणारा अनं राष्ट्र यामाधला लोकं त्यासना
प्रेतं साडेतीन दिन दखतीन अनी त्या त्यासना प्रेतले कबरमा ठेवू देवावत
नही. 10 अनी त्या दोन्हीसना मरणमुये पृथ्वीवरला लोकं आनंद करतीन.
त्या उल्लास करतीन अनं एकमेकसले बक्षीस धाडतीन, कारण त्या दोन्ही
संदेष्टासनी पृथ्वीवर राहणारासले पीडा देयल व्हती. 11 पुढे साडेतीन दिनस
नंतर जिवनना आत्मा देवपाईन ईसन त्यासनामा घुसना, तवय त्या आपला
पायवर उभा राहिनात, अनी ज्यासनी त्यासले दखं त्यासले खुप भिती वाटनी.
12 तवय त्या दोन संदेष्टासनी स्वर्गमातीन निंघेल मोठा आवाज ऐका, तो
बोलना, "इकडे वर या!" मंग त्या मेघारूढ व्हईसन स्वर्गमा निंघी गयात अनं
त्या वर जाई राहीतात तवय त्यासले त्यासना शत्रुसनी दखं. 13 त्याच येळले

मोठा भूकंप व्हयना. तवय त्या शहरना दहावा भाग नाश व्हयना, अनी सात
हजार लोकं मरी गयात अनी बाकीना घाबरीन त्यासनी स्वर्गीना देवनं गौरव
करं. 14 दुसरा अनर्थ व्हई गया पण तिसरा अनर्थ लवकरच यवावं शे. 15
नंतर सातवा देवदूतनी कर्णा वाजाडा, तवय स्वर्गमातीन मोठा आवाज वनात
त्या बोलनात, "जगनं राज्य आमना प्रभुनं अनं त्याना ख्रिस्तनं व्हयेल शे,
अनी तो युगानुयुग राज्य करी!" (aiōn g165) 16 तवय देवना समोर आपला
आसनवर बशेल चोवीस वडील लोकं उपडा पडिन देवले नमन करीसन
आराधना करीसन बोलनात, 17 "हे प्रभु देवा, हे सर्वसमर्था, जो तु शे अनं
व्हता! तो तु आपलं महान सामर्थ्य धारण करेल शे अनी राज्य अधिकार
आपला हातमा लिधात म्हणीन आम्हीन तुनां आभार मानतस. 18 राष्ट्र क्रोधित
व्हईनात, तुना क्रोधनी येळ वनी; मरेलसना न्याय करानी येळ, अनी तुना दास,
संदेष्टा अनं तुना पवित्र लोकं अनं तुना नावनी भिती धरणार धाकलामोठा असा
तुना सर्वा लोके, यासले वेतन देवानी येळ अनी पृथ्वीना नाश करनारासनी नाश
करानी येळ येल शे." 19 तवय देवना स्वर्गमाधलं मंदिर उघडामा वनं, त्याना
मंदिरमा त्याना करारना कोश दखायना अनी ईजा चमकन्यात, गर्जना अनं
ढगसना गडगडाट व्हयना, भूकंप व्हयना अनं मोठं गारासनी वृष्टी बी व्हयनी.

12 नंतर आकाशमा एक महान रहस्यमय चिन्ह दखायनं; एक बाई
दखायनी, ती सूर्य पांघरेल व्हती अनी तिना पायखाल चंद्र अनं तिना
डोकावर बारा तारासना मुकुट व्हता. 2 तिले दिन व्हतात अनी प्रसुतीसना
वेदनासतीन वरडी राहिंती. 3 आकाशमा दुसरं एक रहस्यमय चिन्ह दखायनं;
दखा, एक मोठा लाल अजगर दखायना, त्याले सात डोका अनं दहा शिंगं
व्हतात, अनी त्याना डोकवर सात मुकुट व्हतात. 4 त्याना शेपटीघाई
आकाशमाधला तारासना एक तृतीयांश तारा वढी लिधात अनं त्या पृथ्वीवर
फेकात. अनी ती बाई बाळले जन्म दि तवय तिनं बाळ खाई टाकाले पाहिजे
म्हणीन तो अजगर त्या बाईपुढे उभा राहीना. 5 मंग ती बाईनी एक पोऱ्याले
जन्म दिधा, जो सर्व राष्ट्रसवर लोखंडी दंडाघाई राज्य करी. पण त्या बाळले
उचलीन देवकडे अनं त्याना राजासनकडे वर लेवामा वनं. 6 ती बाई
वाळवंटमा पळी गयी, तठे तिनं एक हजार दोनशे साठ दिन पोषण व्हवाले
पाहिजे, म्हणीसन देवनी तयार करेल तिनी जागा व्हती. 7 तवय स्वर्गमा
युध्द व्हयनं; मिखाएल अनं त्याना दूतसनी अजगरसंगे युध्द करं; अनी
त्यासनासंगे अजगर अनं त्याना दूतसनी बी प्रतीहल्ला करा; 8 पण अजगर
हारी गया, अनी त्याले अनं त्याना दूतसले स्वर्गमा ऱ्हावानी परवानगी राहीनी
नही. 9 मंग मोठा अजगरले खाल फेकामा वनं, सर्व जगले फसाडणारा दुष्ट
अनं सैतान म्हणेल जुना साप याले अनी सगळा त्याना दूतसले बी खाल
पृथ्वीवर फेकामा वनं. 10 तवय मी स्वर्गमा मोठा आवाज ऐका; तो बोलना,
"आते तारण, सामर्थ्य अनं राज्य आमना देवनं व्हयेल शे अनं अधिकार
त्याना ख्रिस्तना व्हयेल शे; कारण जो आमना भाऊसले अनी बहीणींसले
दोष देणारा, आमना देवसमोर रातदिन त्यासनावर दोष आरोप करनारा, तो
स्वर्गमाईन खाल टाकामा येल शे. 11 त्यासले त्यानी कोकराना रंगतमुये
अनं आपला साक्षना वचनमुये जिंकं अनी त्यासनावर मरणनी येळ वनी तरी
त्यासनी आपला जिववर प्रेम करं नही. 12 यामुये स्वर्गसवन अनं त्यामा
राहणारासवन, उत्साह करा; पृथ्वी अनं समुद्र, यानावर, अनर्थ ओढायेल शे.
कारण आपला काळ थोडा शे अस समजीन भलताच संतापेल सैतान उतरीन
तुमनाकडे येल शे." 13 आपलाले पृथ्वीवर फेकामा येल शे हाई जवय
अजगरले समजनं, तवय ज्या बाईनी पोऱ्याले जन्म देयल व्हता तीना पाठलाग
करानी सुरवात त्यानी करी. 14 त्या बाईनी आपला जागावर वाळवंटमा उडी
जावानं म्हणीन तिले मोठा गरूडना दोन पंख देवामा येल व्हतात; तठे साडेतीन
वरीस अजगरपाईन सुरक्षित राहिन तिनं पोषण व्हवाणं व्हतं, 15 मंग त्या
बाईनी वाही जावाले पाहिजे म्हणीन त्या अजगरनी तिनामांगतीन नदीनामायक
पाणीना प्रवाह आपला तोंडमातीन सोडा. 16 पण बाईले पृथ्वीनी मदत करी;
तिनी आपलं तोंड उघडीन अजगरनी आपला तोंडमातीन सोडेल नदी गिळी
टाकी. 17 त्यानामुये अजगर बाईवर संतापना अनी देवनी आज्ञा पाळणारा
अनं येशुबद्दलनी साक्ष देणारा असा तिना संतानसपैकी बाकीनासनासंगे लढाई
कराले तो निंघी गया;

13 अनी तो अजगर समुद्रना किनारवर जाईसन उभा राहिना. नंतर मी
एक श्वापदले समुद्रमातीन वर येतांना दखं; त्याले सात डोका अनं
दहा शिंगं व्हतात त्याना प्रत्येक शिंगवर एक एक असा दहा मुकुट अनी
त्याना डोकावर देवनिंदात्मक नावं व्हतात. 2 जे श्वापद मी दखेल व्हतं ते
चित्तानामायक व्हतं, त्याना पाय अस्वलना पायसनामायक व्हतात त्यानं तोंड
सिंहना तोंडनामायक व्हतं; त्याले अजगरनी आपली शक्ती, आपलं आसन
अनं मोठा अधिकार दिधा. 3 त्याना डोकापैकी एक डोकाले मरण ई अशी
जखम व्हयेल माले दखायनी; तरी पण त्यानी ती जखम बरी व्हयनी; तवय
सर्व पृथ्वी आश्चर्य करत त्या श्वापदना मांगतीन गयी. 4 अजगरनी श्वापदले
आपला अधिकार देयल व्हता म्हणीन त्यासनी अजगरले नमस्कार करा;
अनी त्या श्वापदले नमस्कार करतांना बोलनात, "या श्वापदना मायक कोण
शे? यानासंगे कोणले लढता ई?" 5 त्याले मोठमोठ्या अनं देवनिंदक गोष्टी
बोलणारं तोंड देयल व्हतं, अनं बेचाळीस महिना त्याले आपला अधिकार
चालाडानं काम देयल व्हतं. 6 त्यानी देवविरूध्द, म्हणजे त्यानं नाव, त्याना
मंडप अनं स्वर्गनिवासी लोक यासनी निंदा कराले सुरवात करी. 7 देवना
लोकससंगे भांडाणं अनं त्यासले जिंकानं काम त्यानाकडे सोपेल व्हतं; अनी
सर्व जमात, लोक, भाषा अनं राष्ट्र यासनावर अधिकार देयल व्हता. 8
ज्यानं कोणं नावं जगना स्थापनाना पहिले, "मारी टाकेल कोकराना जिवनी
पुस्तकमा लिखेल" शे, त्यासनाशिवाय ज्या पृथ्वीवर राहणारा बाकिना सर्व
लोक त्या श्वापदनी आराधना करतीन. 9 "ज्या कोणले कान शेतस तो ऐको!
10 कैदमा जाणारा तो कैदमा जास; कोणी कोणले तलवारघाई मारस तर त्याले
तलवारघाई मरणं भाग शे. यानंवरतीन पवित्र लोकसना धीर अनं ईश्वास
दखास." 11 नंतर मी दुसरा एक श्वापदले जमीनमातीन वर येतांना दखं; त्याले
कोकरानामायक दोन शिंगं व्हतात; ते अजगरनामायक बोली राहिंता. 12 तो
पहिला श्वापदना सर्व अधिकार त्याना समोर चालाडस अनी ज्या पहिल्या
श्वापदनी प्राणघातक जखम बरी व्हयेल व्हती, त्याले पृथ्वीनी अनं तिनावर
राहणारा लोकसनी नमन कराले पाहिजे अस करस. 13 दुसरा श्वापद मोठा
चमत्कार करस; मनुष्यससमोर आकाशमातीन पृथ्वीवर आग पडाले पाहिजे

अस बी करस. 14 ज्या चमत्कार पहिला श्वापदसमोर करानं त्यानाकडे
सोपेल व्हतं, चमत्काराघाई तो पृथ्वीवर राहणारा लोकसले फसाडस; अनी जे
श्वापद तलवारघाई जख्मी व्हईन वाचना त्याना सन्मानमा मुर्ति बनाडाले
पृथ्वीवरला लोकसले सांगस. 15 दुसरा श्वापदना हातमा पहिला श्वापदना
मुर्तिमा प्राण घालानी परवानगी देयल व्हतं, यानाकरता की श्वापदना मुर्तिनी
बोलाले पाहिजे अनी ज्या कोणी त्या श्वापदना मुर्तिले नमन कराव नही
त्यासले मारी टाकाले पाहिजे अशी ती मुर्ति घडाई लई. 16 दुसरा श्वापदनी
धाकलामोठा, श्रीमंत अनं गरीब, स्वतंत्र अनं दास, या सर्वा लोकसले आपला
उजवा हातवर किंवा आपला कपाळवर त्यानी खुण करी लेवाले भाग पाडं.
17 अनी ज्यासनावर ती खुण म्हणजे त्या श्वापदनं नाव किंवा नावघाई दखाडेल
संख्या शे, त्याशिवाय कोणले ईकत लेता येवाले नको किंवा ईकत देता येवाले
नको. 18 हाई अक्कलनं काम शे; ज्याले बुध्दी शे त्यानी संख्याना अर्थ
काढाणा; त्या संख्यावरतीन मनुष्यना नावना बोध व्हस; अनी ती संख्या
सहाशे साहसष्ट शे.

14 नंतर मी दखं, कोकरा सियोन डोंगरवर उभा व्हता; त्यानासंगे त्यानं
नाव अनं त्याना पितानं नाव कपाळवर लिखेल असा एक लाख
चौरेचाळीस हजार लोक व्हतात, 2 अनी बराच जलप्रवाहना शब्दसनामायक
अनं मोठा गर्जनना शब्दनामायक स्वर्गमातीन येल आवाज मी ऐका; अनी जो
आवाज मी ऐका तो, जस काय वीणा वाजडणारा आपली वीणा वाजाडी
राहिना, असा होता. 3 एक लाख चौरेचाळीस हजार लोक राजासनसमोर
अनी चार प्राणी अनं वडील लोक यासना समोर उभा व्हतात. ते एक नविन
गाणं म्हणी राहिंतात; ते गाणं, त्यासनाशिवाय कोणलेच शिकता ई नही राहिंत.
4 बाईनासंगे संबंध नही ठेयल अनं स्वतःले शुध्द ठेयल ह्याच त्या लोकं शेतस.
जठे कोठे कोकरा जास तठे त्यासनामांगे जाणार त्या ह्या शेतस. त्यासले
माणुस मातीन ईकत लिसन देवले अनं कोकराले पहिलं फळ म्हणीन अर्पण
करेल शे. 5 त्यासना तोंडमा लबाडी सापडस नही; त्या निष्कलंक शेतस. 6
नंतर मी दुसरा एक देवदूत वर हवामा उंच उडतांना दखा, त्यानाजोडे पृथ्वीवर
राहणारा लोक म्हणजे प्रत्येक लोक, जमात, भाषा अनं राष्ट्र यासले सांगाले
सार्वकालिक सुवार्ता व्हती. (aiōnios g166) 7 तो मोठातीन बोलना, "देवले
मान घा अनं त्यानं गौरव करा! कारण त्यानी न्यायनिवाडा करानी येळ येल
शे; ज्यानी आकाश, पृथ्वी, समुद्र अनं पाणीना झरा उत्पन्न करात, त्यानी
आराधना करा!" 8 त्या देवदूतमांगतीन दुसरा देवदूत ईसन बोलना, "पडनी!
मोठी बाबेल पडनी तिनी आपला जारकर्मना क्रोधरूपी द्राक्षरस सर्व राष्ट्रसले
पाजा." 9 त्यासना मांगतीन तिसरा देवदूत ईसन मोठातीन बोलना "जो कोणी
श्वापदले अनं त्याना मुर्तिनी आराधना करस, अनी आपला कपाळवर किंवा
आपला हातवर अशी खुण करी लेस. 10 तो बी देवना क्रोधना प्यालामा
शक्तीनी बनायेल क्रोधरूपी द्राक्षरस पि अनी पवित्र देवदूतससमोर अनं
कोकरासमोर त्याले अग्नी अनं गंधक यासना पाईन पीडा व्हई. 11 त्यासना
पीडाना धूर युगानुयुग वर येस अनी ज्या श्वापदले अनं त्याना मुर्तिले नमन
करतस त्यासले अनी जो कोणी त्याना नावनी खुण करी लेस त्यासले रातदिन
आराम मिळस नही." (aiōn g165) 12 देवना आज्ञा पाळणारा अनं येशुवरना
ईश्वास धरीन राहणारा पवित्र लोक यासना धीर यावरतीन दखाई येस. 13
तवय स्वर्गमातीन व्हयेल आवाज मी ऐका, "हाई लिख; प्रभुमा मरणारा
आत्तेपाईन धन्य शेतस!" "आत्मा म्हणस खरच! आपला कष्टसपाईन सुटीन
त्यासले विसावा मिळी, कारण त्यासना सेवाना फळ त्यासनासंगे जास." 14
नंतर मी दखं, तो पांढरा ढग अनं त्या ढगवर बशेल मनुष्यना पोऱ्यानामायक
एकजण दखायना, त्याना डोकावर सोनाना मुकुट अनं त्याना हातमा टोकदार
धारना ईळा व्हता. 15 तवय दुसरा एक देवदूत मंदिरमातीन निंघीन ढगवर
बशेल माणुसले मोठा आवाजमा बोलना, "तु आपला ईळा चालाडीन कापणी
कर, कारण कापणीनी येळ येल शे; पृथ्वीनं पीक पिकी जायेल शे!" 16
तवय ढगवर बशेल माणुसनी आपला ईळा पृथ्वीवर चालाडा; अनी पृथ्वीनी
कापणी व्हयनी. 17 मंग दूसरा एक देवदूत स्वर्ग माधला मंदिरमातीन निंघना,
त्यानाजोडे बी टोकदार धारना ईळा व्हता. 18 ज्याले आगवर अधिकार
शे असा दुसरा एक देवदूत वेदीजवळतीन बाहेर निंघना, त्यानी ज्यानाजोडे
टोकदार धारना ईळा व्हता त्याले मोठा आवाजतीन सांगं, "तू आपला टोकदार
ईळा चालाडीन पृथ्वीना द्राक्षना घडं तोडी ले, तिना द्राक्ष पिकी जायेल
शेतस!" 19 तवय त्या देवदूतनी आपला ईळा पृथ्वीवर चालाडा अनी पृथ्वीना
द्राक्षवेलवरला द्राक्ष तोडीन देवना क्रोधना मोठा द्राक्षकुंडमा टाकं. 20 ते
द्राक्षकुंड शहर बाहेर चेंदामा वनं, त्यामातीन रंगत निंघनं, त्याना प्रवाह तिनशे
किलोमीटर पर्यंत वाहत गया अनं तो जवळपास पाच फुट खोल व्हतं.

15 नंतर मी मोठं अनं खुप आश्चर्यकारक अस दुसरं एक चिन्ह आकाशमा
दखं, शेवटना सात पीडा लेयल सात देवदूत दखायनात, या पीडा
शेवटन्या शेतस कारण त्यासनाद्वारे देवना क्रोध पुर्ण व्हयना. 2 मंग आग
मिसाळेल काचना समुद्रनामायक काहीतरी माले दखायनं, श्वापदवर, त्याना
मुर्तिवर अनं त्याना नावना संख्यावर विजय मिळायेल लोक हातमा देवनी
वीणा लिसन त्या काचना समुद्रवर उभा राहेल माले दखायनात. 3 त्या देवना
दास मोशे अनं कोकरानं गाणं गातांना म्हणतस; "हे प्रभु देवा, सर्वसमर्थ, तुनी
कृत्ये थोर अनं आश्चर्यकारक शेतस; हे राष्ट्रसना राजा, तुना मार्ग नितीना अनं
सत्य शेतस! 4 हे प्रभु, तुले कोण घाबराऊ नही? तुना नावले कोण महिमा
देवाव नही? कारण तुच मात्र पवित्र शे. अनी तुनी न्यायकृत्य सर्वासवर प्रगट
व्हयेल शेतस, म्हणीन सर्व राष्ट्र तुनासमोर ईसन तुनी आराधना करतीन."
5 नंतर मी दखं, तवय साक्षीना मंडपनं स्वर्गमाधलं मंदिर उघडनं. 6 अनी
स्वच्छ अनं तेजस्वी तागना कपडा घालेल अनं छातीवरतीन सोनाना पट्टा
बांधेल सात देवदूत सात पीडा लिसन त्या मंदिरमातीन निंघनात. 7 त्या चार
प्राणीसपैकी एकनी युगानुयुग जिवत राहणारा देवना क्रोधतीन भरेल सोनान्या
सात वाट्या त्या सात देवदूतसले दिध्यात. (aiōn g165) 8 तवय देवनं तेज
अनं पराक्रम यासना पाईन निंघेल धुरघाई मंदिर भरी गयं, अनी त्या सात
देवदूतसन्या सात पीडा संपापावत कोणले बी मंदिरमा जाता वनं नही.

16 नंतर मी मंदिरमातीन बोलणारा मोठा आवाज ऐका, तो त्या सात
देवदूतसले बोलना; "जा देवना क्रोधन्या सात वाट्या पृथ्वीवर वता!"
2 तवय पहिला देवदूतनी जाईन आपली वाटी पृथ्वीवर ओती तवय त्या

श्वापदनी खुण करी लेयल अनी त्याना मुर्तिनी आराधना करनारा लोकसले
खराब अनं त्रास देणारा फोड वनात. 3 मंग दुसरा देवदूतनी आपली वाटी
समुद्रमा ओती, तवय समुद्र मरेलसना रंगतनामायक रंगतमय व्हयना अनी
त्यामाधला सर्व प्राणी मरी गयात. 4 मंग तिसरा देवदूतनी आपली वाटी नघा
अनं पाणीना झरा यासमा ओती अनी त्यानं रंगत व्हयनं. 5 तवय मी पाणीना
अधिकारी देवदूतले अस बोलतांना ऐकं, "जो तु शे अनं व्हता, जो तु पवित्र
शे तु असा न्यायनिवाडा करा तो न्याय योग्य शे! 6 कारण त्यासनी पवित्र
लोकसनं अनं संदेष्टासनं रंगत पाडं अनी तू त्यासले रंगत पेवाले भाग पाडेल
शे, यानाकरता त्या पात्र शेतस!" 7 नंतर वेदीमातीन येणारा आवाज मी ऐका,
"हे, प्रभु देवा, हे सर्वसमर्थ! तुना न्याय सत्य अनं योग्य शेतस!" 8 मंग चौथा
देवदूतनी आपली वाटी सूर्यवर ओती, अनं सूर्यले आगनामायक उष्णताघाई
लोकसले जाळी टाकानी सुट देवामा वनी. 9 माणसं त्या कडक उष्णताघाई
जळी गयात; तवय त्या पीडावर ज्याले अधिकार शे तवय देवना नावनी
निंदा त्यासनी करी अनी त्यासना पापसपाईन फिरीन देवना वैभवनी स्तुती
त्यासनी करी नही. 10 मंग पाचवा देवदूतनी आपली वाटी श्वापदना आसनवर
ओती तवय त्यानं राज्य अंधकारमय व्हयनं, अनी लोकसनी वेदनासमुये
आपली जिभ चाई. 11 आपला वेदनासमुये अनं आपला फोडसमुये त्यासनी
स्वर्गना देवनी निंदा करी पण आपला कृत्यसबद्दल पापसपाईन फिरनात नही.
12 मंग सहावा देवदूतनी आपली वाटी फरात महानदीवर ओती अनी नदी
सुकी गयी कारण पुर्वेकडतीन येणारा राजासकरता वाट तयार व्हवाले पाहिजे.
13 नंतर मी बेडकसनामायक तीन अशुध्द आत्मा अजगरना तोंडमातीन,
श्वापदना तोंडमातीन अनं खोटा संदेष्टासना तोंडमातीन निंघतांना दखात. 14
त्या चमत्कार करनारा भूतसना आत्मा शेतस. त्या तीन आत्मा पुरा जगमाधला
राजासले सर्वसत्ताधारी देवना त्या मोठ्या दिनना लढाईकरता एकत्र कराले
त्यासनाकडे बाहेर जातस. 15 "ऐका! मी चोरनामायक ईसु! आपण नग्न अस
चालाले नको अनं आपली लाज लोकसले दिसाले नको म्हणीन जो जागृत
र्‍हास अनं आपला कपडा संभाळी ठेवस तो धन्य!" 16 नंतर दुष्ट आत्मासनी
राजासले इब्री भाषामा अर्मगिदोन म्हणेल ठिकाणवर एकत्र करं. 17 मंग
सातवा देवदूतनी आपली वाटी हवामा ओती. मोठा आवाज मंदिरमातीन
राजासनपाईन निंघणा तो बोलना, "व्हयनं!" 18 तवय ईजा, ध्वनी अनं
मेघगर्जना व्हयनात, शिवाय मोठा भूकंप व्हयना, तो भूकंप ईतला भयंकर
व्हता की, पृथ्वीवर माणुस व्हवापाईन ईतला भयंकर कधीच व्हयना नव्हता.
19 मोठा शहरना तीन भाग व्हयनात, सर्व राष्ट्रासना शहर कोसळनात. अनी
देवनी मोठ्या बाबेल शहरनं आठवण दंड देवाकरता करी अनी तीले आपला
तीव्र क्रोधना द्राक्षरसना प्याला पेवाले लावा. 20 सर्वा बेटं नष्ट व्हयनात,
अनी डोंगरसना ठावठिकान राहिना नही. 21 जवळपास चाळीस किलो
वजनन्या मोठ्या गारा आकाशमातीन माणुसवर पडण्यात, तवय गारासना
पीडामुये लोकसनी देवनी निंदा करी कारण ती पीडा भयानक व्हती.

17 नंतर सात वाट्या पकडेल सात देवदूतसपैकी एकजण ईसन मनासंगे
बोलाले लागणा, तो बोलणा, "ईकडे ये, म्हणजे बऱ्याच नदीसना जोडे
बनाडेल मोठा शहरमा प्रसिध्द वेश्याले शिक्षा कशी व्हई हाई मी तुले दखाडस.
2 तिनासंगे पृथ्वीवरला राजासनी जारकर्म करात अनी तिना जारकर्मरूपी
द्राक्षरसघाई पृथ्वीवर राहणारा मस्त व्हयनात." 3 मंग आत्मानी मना ताबा
लिधा तवय देवदूत माले ओसाड प्रदेशमा लई गया, तठे देवनी निंदा करनारा
नावसतीन लिखीन भरेल अनी सात डोका अनं दहा शिंगसना लाल रंगना
श्वापदवर बशेल एक बाई माले दखायनी. 4 ती बाई जांभळा अनं सेंदूरना
रंगना कपडा घालेल व्हती. अनं सोनं, मुल्यवान रत्न अनं मोती यासनी सजेल
व्हती. तिना हातमा अमंगळ अनी गंध्यापटक वस्तुसघाई भरेल सोनाना प्याला
व्हता. 5 तिना कपाळवर "मोठी बाबेल, सर्व वेश्यासनी अनं पृथ्वीवरली
अमंगळपणानी आई," हाई गुप्त अर्थनं नाव लिखेल व्हतं. 6 ती बाई देवना
लोकसना रंगततीन अनं येशुना साक्षीदारसना रंगततीन मस्त व्हयेल माले
दखायनी. तिले दखीन माले फार आश्चर्य वाटनं. 7 देवदूत माले बोलना,
"तुले आश्चर्य का बर वाटनं?" "ती बाई अनी सात डोका अनं दहा शिंगवाला
तिले लई जाणारा श्वापद यासनं रहस्य मी तुले सांगस. 8 जो श्वापद एकदाव
जिवत व्हतं पण आते नही ते अथांग डोहमाईन बाहेर ई अनी नष्ट व्हतीन.
जवय पृथ्वीवरला राहणारा लोके ज्यासना नाव जिवनी पुस्तकमा जगना
उत्पत्तिपाईन त्यासनं नाव लिखेल नही त्या जवय श्वापदले दखतीन तवय
त्या आश्चर्यचकीत व्हतीन, त्या एकदाव जिवत व्हतात, आते नही तरी पण
त्या परत दखाई." (Abyssos g12) 9 आठे समजाले बुद्धी अनं ज्ञान पाहिजे.
त्या सात डोका म्हणजे सात डोंगर शेतस त्यानावर ती बाई बशेल शे, अनी
त्या डोका म्हणजे सात राजा बी शेतस, 10 त्यासनांपैकी पाच राजे पडेल
शेतस, एक आता राज्य करी राहीना अनी एक अजुन येल नही शे तो येवावर
त्याले राज्य कराले थोडाच येळ भेटी. 11 जे श्वापद पहिले जिवत व्हतं पण
आते नही, तोच आठवा राजा शे, तो त्या सातस माईनच एक शे अनी त्याना
बी नाश व्हई. 12 "ज्या दहा शिंगं तु दखात त्या दहा राजा शेतस, त्यासले
अजुन राज्य मिळेल नही तरी त्यासले श्वापदसंगे थोडा येळ राजासनामायक
अधिकार मिळस. 13 त्या सर्वा दहाजन एक उद्देशना शेतस अनी ते आपलं
सामर्थ्य अनं अधिकार श्वापदले देतस. 14 त्या कोकरासंगे लढतीन, पण
कोकरा त्यानी बलायेल, निवडेल अनी ईश्वासु अनुयायी यासनासंगे त्यासले
हाराई कारण तो प्रभुसना प्रभु अनी राजासना राजा शे." 15 आखो देवदूत माले
बोलना, "जठे वेश्या बठेल शे, तठे जे जलप्रवाह तु दखात त्या जलप्रवाह
म्हणजे राष्ट्र, लोक, वंश अनं येगयेगळा भाषा बोलणारा लोके शेतस. 16 ज्या
दहा शिंगं अनं ज्या श्वापद तू दखं, त्या वेश्याना व्देष करी अनं तिले ओसाड
अनं नग्न करतीन, तिनं मांस खातीन अनं तीले आगमा टाकीन नष्ट करतीन.
17 त्यासनी एक ईचारतीन वागीसन देवना वचनं पुर्ण व्हस तोपावत आपला
राज्यना अधिकार श्वापदले देवानं असा उद्देशतीन कृती करानं अस देवनी
त्यासना मनमा घालं. 18 "जी बाई तू पहिले दखी ती पृथ्वीवरना राजासवर
राज्य करणारं मोठं शहर शे."

18 त्यानानंतर मी आखो एक देवदूतले स्वर्गमातीन उतरतांना दखं, त्याले
मोठा अधिकार होता; अनी त्याना तेजघाई पृथ्वी प्रकाशीत व्हयनी. 2
तो जोरमा वरडीन बोलना; "ती पडनी! मोठी बाबेल पडनी! ती भूतसघाई अनं
अशुध्द आत्मासघाई झपाटेल शे; सर्व प्रकारना गंधा अनी किळस येणारा पक्षी

तठे राहतस.” 3 कारण तिना जारकर्मसकरता क्रोधरूपी द्राक्षरस सर्व राष्ट्र
पियेल शेतस, पृथ्वीवरला राजासनी तिनासंगे जारकर्म करात अनं पृथ्वीवरला
व्यापारी तिना अनैतीक वासनामुये श्रीमंत व्हयनात. 4 मंग स्वर्गमातीन येल
दुसरा आवाज मी ऐका, तो बोलना, मना लोकसवन, तुम्हीन तिना पापसना
भागीदार व्हवु नका! अनी तुमले तिना शिक्षाना भागीदार व्हवाले नको;
म्हणीसन तिनामातीन निंघा! 5 कारण तीना पापसनी रांग स्वर्गपावत पोहचेल
शे, अनी तिनी अनिती देवनी ध्यानमा लेयल शे. 6 जस तिनी दिधं तसं तिले
घा, तिना कर्मप्रमाणी तिले दुप्पट घा; तिनी प्याला माधलं जितलं वतं त्याना
दुप्पट तुम्हीन त्यानामा वता. 7 ज्या मानतीन तिनी आपला गौरव करा अनं
सुख भोगात, त्या मानतीन तिले पीडा अनं दुःख घा; कारण ती आपला मनमा
म्हणस, “मी राणी व्हई बशेल शे! मी काही विधवा नही; मी दुःख दखाऊच
नही!” 8 यामुये तिना पीडा म्हणजे मरण, दुःख अनं दुष्काळ एकच दिनले
येतीन, अनी तीले आगमा जाळामा ई; कारण तिना न्यायनिवाडा करनारा प्रभु
सामर्थ्यवान शे. 9 पृथ्वीवरला ज्या राजासनी तिनासंगे जारकर्म करा अनं
वासना करी त्या तीना पीडाना भितीमुये दूर उभा राहिसन तिना जळाना धूर
दखतीन तवय तिनाकरता रडतीन अनी छाती ठोकतीन. 10 त्या म्हणतीन
“कितलं भयंकर अनं कितलं वाईट! बाबेल मोठं अनी शक्तीशाली शहर व्हतं!
थोडा येळमाच तुले शिक्षा व्हयेल शे!” 11 पृथ्वीवरला व्यापारी तिनाकरता
रडतस अनी शोक करतस कारण त्यासना माल लेवाले कोणीच तयार नही.
12 सोनं, रूपं, मुल्यवान रत्न, मोती, तागनं कापड, जाभंया रंगनं कपडा,
रेशमी कापड, किरमीजी कपडा सर्व प्रकारन्या हत्तीना दातसन्या वस्तु, महाग
लाकडंसपाईन बनाडेल, तांबं, पितळ, लोखंड, संगमरवरघाई बनाडेल सर्व
वस्तु, 13 दालचिनी, सुगंधी उटणं, धुपद्रव्ये, सुगंधी तेल, ऊद, द्राक्षरस,
जैतुननं तेल, पीठ, गहु, गुरं, मेंढरं, घोडा, रथ, गुलाम अनी माणुससना
शरीर अनी जीव, हाऊ त्यासना माल कोणी ईकत लेस नही. 14 व्यापारी
तिले म्हणतस, “त्या सर्व चांगल्या गोष्टी तुले मिळाडानी ईच्छा व्हती, त्या
तुनापाईन नाहीसा व्हयेल शेतस, तुनी संपत्ती अनं तुनं वैभव तुनापाईन गयं,
अनी ते तुले परत सापडावु नही!” 15 तिनामुये श्रीमंत व्हयेल त्या वस्तुसना
व्यापारी रडत अनं शोक करत तीना पीडाना भितीमुये दूर उभा राहतीन.
16 अनं बोलतीन, “अरेरे, दखा, कितलं भयंकर कितलं वाईट व्हयनं हाई
मोठं शहरनं, जे एक काळ सोनाना दागीना, तागना जाभंळा अनी किरमीजी
कपडा ती नेसे अनी स्वतःले सोनं, मोतीना अनी रत्नंसना दागीनासघाई स्वतःले
सजाडे. 17 अनी एक क्षणमा या सर्व संपत्तीना नाश व्हयना!” जहाजना सर्व
प्रमुख अनी प्रवाशी, खलाशी अनी ज्या समुद्रवर व्यापार करीसन जगतस त्या
सर्वा दुर उभा राहिनात. 18 अनं तीना जळाना धुर दखीन त्या आक्रोश करीसन
बोलणात, “ह्या मोठा शहरनामायक कोणतं शहर कधीच व्हयनं नही!” 19
त्यासनी आपला डोकावर धुळ टाकी अनी रडत, शोक करत बोलणात,
“अरेरे! कितलं भयंकर, कितलं वाईट, जिना धनसंपत्तीमुये समुद्रमाधला
जहाजना मालक श्रीमंत व्हयनात ते मोठं शहर! तिनी थोडा येळमा सर्व
गमाडं!” 20 हे स्वर्गा, अहो देवना लोकसवन, प्रेषितसवन अनं संदेष्टासवन!
तिनाबद्दल आनंद करा, कारण जस तीनी तुमनासंगे करं तसा देवनी तिना न्याय
करेल शे! 21 नंतर एक ताकदवान देवदूतनी जाताना मोठी तळीनामायक
धोंडा उचला अनी तो समुद्रमा भिरकाई बोलना; “असच ते मोठं शहर बाबेल
फटकामा टाकाई जाई अनं यानापुढे कधीच सापडावु नही.” 22 वीणा
वाजडणारा, गवई, पावा वाजडणारा अनं कर्णा वाजडणारा यासना नाद तुनामा
यानापुढे ऐकु येवाव नही! कोणतं बी काम करनारा कारागीर यानापुढे तुनामा
सापडावुच नही अनी जाताना आवाज यानापुढे तुनामा ऐकुच येवाव नही!
23 दिवाना उजेड यानापुढे तुनामा परत कधी दिसावुच नही अनी नवरदेव
नवरीना शब्द यानापुढे तुनामा ऐकु येवावुच नही, तुना व्यापारी पृथ्वीवरला
सामर्थ्यशाली लोक व्हतात; अनी तुनी सर्व राष्ट्रना लोकसले खोटा जादूघाई
फसाड! 24 बाबेलले शिक्षा व्हयनी कारण संदेष्टासना, देवना लोकसनं अनं
पृथ्वीवर मारामा येल, सर्वा लोकसनं रंगत ह्या बाबेल शहरमा सापडनं.

19 यानानंतर स्वर्ग माधला लोकसनी मोठी गर्दीना जशा काय एक मोठा
आवाज मी ऐका; तो बोलना, “देवनी स्तुती असो! तारण, गौरव अनं
सामर्थ्य ह्या आमना देवना शेतस! 2 कारण त्याना न्याय सत्यना अनं नीतिना
शेतस, ज्या वेश्यानी आपला जारकर्मतीन पृथ्वी भ्रष्ट करी तिना न्यायनिवाडा
त्यानी करेल शे अनी आपला दाससना रंगतबद्दल तिले शिक्षा करेल शे.” 3
त्या दुसऱ्यांदाव बोलणात, “देवनी स्तुती असो! तिना धूर युगानुयुग वर चढी
राहिना!” (aiōn g165) 4 तवय त्या चोवीस वडील लोक अनं त्या चार प्राणी
उपडा पडीन राजासनवर बशेल देवनी आराधना करीसन. बोलणात, “आमेन!
देवनी स्तुती असो!” 5 इतलामा राजासनपाईन आवाज व्हयना, तो बोलना,
“अहो आमना देवनी भिती धरणारा सर्व धाकलामोठा दाससवन, त्यानी
स्तुती करा!” 6 तवय जशा काय मोठी लोकसनी गर्दीना आवाज, बराज
जलप्रवाहसना आवाज अनं मोठा मेघगर्जनाना आवाज मी ऐका, तो बोलना,
“देवनी स्तुती असो! कारण सर्वसमर्थ प्रभु देव हाऊ आमना राजा शे! 7 आपण
आनंद अनं उल्लास करूत अनं त्याना गौरव करू, कारण कोकरानं लग्गीननी
येळ येल शे अनी त्याना नवरीनी स्वतःले सजाडेल शे. 8 तिले तेजस्वी अनं
शुध्द असा तागना कपडा नेसाले देयल शेतस, त्या तागना कपडा म्हणजे
देवना लोकसना चांगला कृत्य शेतस.” 9 तवय देवदूत माले बोलना, “हाई
बी लिख की, कोकराना लग्गीनना मेजवानीले बलायेल त्या धन्य.” देवदूत
माले अस बी बोलना “ह्या देवना सत्यवचनं शेतस.” 10 तवय मी त्यानापुढं
गुडघा टेकीसन त्याले नमन करणार व्हतु, पण तो माले बोलना, “अस करू
नको! मी तुना संगेना अनी ज्या येशुबद्दल साक्ष देतस त्या तुना भाऊना संगेना
दास शे, नमन देवले कर, कारण येशुनी जी सत्यता प्रकट करी, ती संदेष्टाला
प्रेरणा देस.” 11 नंतर मी स्वर्ग उघडेल अनी तठे एक पांढरा घोडा व्हता.
घोडस्वारले ईश्वासु अनी सत्य अस म्हणेत; तो न्यायातीन न्यायनिवाडा करस
अनं त्याना युध्द लढस. 12 त्याना डोया आगना ज्वालानामायक शेतस अनं
त्याना डोकावर बराच मुकुट शेतस, त्यानावर एक नाव लिखेल शे, ते नाव
काय व्हतं त्यानाशिवाय कोणलेच माहीत नही. 13 रंगतमा बुडायेल कपडा
त्यानी आंगवर ओढेल व्हतात, अनी “देवना शब्द” हाई त्यानं नाव शे. 14
स्वर्गमाधलं सैन्य पांढरा घोडावर बठीन पांढरा अनं शुध्द असा तागना कपडा
घालीन त्यानामांगे चाली राहिंती. 15 त्यानी राष्ट्रासना पराभव कराले पाहिजे

म्हणीसन त्याना तोंडमातीन तीक्ष्ण धारनी तलवार निंघस, तो त्यानावर लोखंडी
दंडाघाई अधिकार गाजाडी, अनी सर्वसमर्थ देव याना क्रोधरूपी द्राक्षरसनं
कुंड तो तोडस. 16 त्याना कपडासवर अनं त्याना मांडीसवर "राजासना
राजा अनी प्रभुसना प्रभु" हाई नाव लिखेल शे. 17 नंतर मी एक देवदूतले
सूर्यवर उभं राहेल दखं. तो अंतराळना मध्यभागमा उडणारा सर्व पक्षीसले
मोठा आवाजतीन बोलना, "या, देवना महान जेवणनी मेजवणीकरता एकत्र
व्हा! 18 राजासनं मांस, सरदारसनं मांस, घोडासनं त्यावर बठेल स्वारासनं
मांस, स्वतंत्र अनं दास, धाकला अनं मोठा असा सर्व लोकसनं मांस खावाले
या." 19 तवय ते श्वापद, पृथ्वीवरला राजा अनं त्यासनं सैन्य हाई घोडावर
बठेल स्वारससंगे अनी त्याना सैन्यसंगे लढाई कराले एकत्र व्हयेल मी दखात.
20 मंग श्वापद धराई गयं अनी त्यानासंगे खोटा संदेष्टा बी धराई गया, त्यानी
श्वापदसना समोर चमत्कार करात. या चमत्कारसनामुये ज्यासनावर श्वापदसनं
चिन्ह व्हतं अनी ज्यासनी श्वापदसले नमन करं त्यासले बहकायेल व्हतं,
श्वापद अनी खोटा संदेष्टा दोन्ही बी जिवतच भडकता गंधरसना अग्नीना
सरोवरमा त्यासले टाकामा वनं. (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 घोडावर बठेल
स्वारना तोंडमातीन निंघेल तलवारतीन त्यासना सैन्य माराई गयात अनी
त्यासनं सर्व पक्षीसनी मांस खाईसन तृप्त व्हयनात.

20 नंतर मी एक देवदूतले स्वर्गमातीन उतरतांना दखं. त्यानाजोडे अथांग
डोहनी किल्ली अनी साखळदंड व्हता. (Abyssos g12) 2 त्यानी
तो अजगर म्हणजे जुना साप ज्याले दियाबल अनं सैतान म्हणतस त्याले
साखळदंडसघाई हजार वरीस बांधी ठेवं. 3 अनी ती हजार वरीस पुरा
व्हवापर्यंत त्यानी राष्ट्रसले आखो फसाडाले नको म्हणीन त्याले देवदूतनी
अथांग डोहमा टाकी दिधं अनी वरतीन बंद करीसन त्यानावर शिक्का मारा,
त्यानानंतर त्याले थोडा येळ सोडाले पाहिजे. (Abyssos g12) 4 नंतर मी
राजासनं दखात, जे त्यानावर बठेल व्हतं, त्यासले न्यायनिवाडा कराना
अधिकार देयल व्हता; अनी येशु बइलन्या साक्षमुये अनं देवना वचनमुये
ज्यासना शिरच्छेद व्हयेल व्हता, अनी ज्यासनी श्वापदले अनं त्याना मुर्तिले
नमन करेल नव्हतं अनी आपला कपाळवर अनं आपला हातवर त्यानी खुण
धारण करेल नव्हती, त्यासना आत्मा बी दखात, त्या जिवत व्हयनात अनी
त्यासनी ख्रिस्तसंगे एक हजार वरीस राज्य करं. 5 मरेलसपैकी बाकीना
लोक, त्या हजार वरीस पुरा व्हवापावत जिवत व्हयनात नही, हाईच पहिलं
पुनरूत्थान 6 पहिला पुनरूत्थानना ज्या भागीदार शेतस त्या पवित्र अनं धन्य
शेतस; असा लोकवर दुसरा मरणनी सत्ता नही, तर त्या देवना ख्रिस्तना
याजक व्हतीन; अनी त्यानासंगे एक हजार वरीस राज्य करतीन. 7 त्या
हजार वरीस संपानंतर सैतानले कैदमातीन बंधमुक्त करामा ई, 8 अनी सैतान
पृथ्वीना चार कोपरामाधला गोग अनं मागोग राष्ट्रसले फसाडाले अनी त्यासले
लढाईकरता एकत्र कराकरता बाहेर ई, त्यासनी संख्या समुद्र किनारनी वाळू
इतली शे. 9 त्यासनी पृथ्वीना विस्तारवर फिरीन पवित्र लोकसनी छावणी
अनं आवडतं शहर यासले वेढा घाला, तवय स्वर्गमातीन अग्नी उतरना अनी
त्यानी त्यासले नष्ट करं. 10 त्यासले फसाडणारा सैतानले अग्नीना अनं
गंधकना सरोवरमा टाकामा वनं, त्यानामा श्वापद अनं तो खोटा संदेष्टा यासले
पहिलेच टाकामा येल व्हतं, तठे त्यासले रातदिन युगानुयुग पीडा भोगनी
पडी. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 नंतर मोठं पांढरं राजासन
अनं त्यानावर बठेल एकजण माले दखायना, त्याना तोंडसमोरतीन पृथ्वी
अनं आकाश ह्या पळनात, त्यासनाकरता जागा उरनी नही. 12 मंग मरी
जायेल धाकलामोठासले राजासनपुढे उभं राहेल मी दखं, त्या येळले पुस्तकं
उघडाई गयात, तवय दुसरं एक पुस्तक उघडाई गयं ते जिवननं व्हतं अनी
त्या पुस्तकमा लिखेलप्रमाणे मरेलसना न्याय ज्यासना त्यासना कृत्यसप्रमाणे
करामा वना. 13 तवय समुद्रनी आपलामाधला मरेलसले बाहेर सोडं, मृत्यु
अनं अधोलोक यासनी आपलामाधला मरेल माणससले बाहेर सोडं अनी
ज्यासना त्यासना सर्वासना कृत्यसप्रमाणे त्यासना न्याय करामा वना. (Hadēs
g86) 14 तवय मरण अनं अधोलोक यासले अग्नीना सरोवरमा टाकामा वनं,
अग्नीनं सरोवर हाई दुसरं मरण. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15
ज्यानं कोण नाव जिवनना पुस्तकमा लिखेल सापडनं नही, त्याले अग्नीना
सरोवरमा टाकामा वनं. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 नंतर मी नवं स्वर्ग अनं नवं पृथ्वी दखी. पहिलं स्वर्ग अनी पहिली
पृथ्वी ह्या नष्ट व्हयेल व्हतात अनी समुद्र बी राहिना नही. 2 तवय
मी पवित्र शहर, नवं यरूशलेम, देवपाईन स्वर्गमातीन उतरतांना दखं. ते
नवराकरता सजाडेल नवरीनामायक व्हतं. 3 अनी मी राजासनपाईन येल
मोठा आवाज ऐका, तो असा दखा, "देवनं घर लोकससंगे शे, त्यासनासंगे
देव राही, त्या त्याना लोक व्हतीन, अनी देव स्वतः त्यासनासंगे राही अनी
तो त्यासना देव व्हई. 4 तो त्यासना डोयासना अश्रु पुशी टाकी; यानापुढे
मरण नही; शोक, रडणं, अनं कष्ट ह्या नही ऱ्हावाव कारण जुन्या गोष्टी व्हई
गयात." 5 तवय जो राजासनवर बठेल व्हता तो बोलना, "आते मी सर्वा
गोष्टी नविन करस!" तो बोलना लिख, कारण ह्या वचनं ईश्वसनीय अनं
सत्य शेतस. 6 तो बोलना, व्हयनं! मी पहिला अनं शेवटला, सुरवात अनं
शेवट शे. मी तीस लागेलसले जिवनना झरानं पाणी पेवाना अधिकार दिसु
अनं ते पाणी फुकट दिसु. 7 जो कोणी विजय मिळवस त्याले ह्या गोष्टी
मनापाईन मिळतीन, मी त्यासना देव व्हसु अनी त्या मना पोऱ्या व्हतीन. 8
पण अईश्वासु, अमंगळ, खुन करनारा, व्यभिचारी, चेटकी, मुर्तिपुजक, अनं
सर्वा लबाड माणसं यासना वाटामा अग्नीनं अनं गंधकनं सरोवर ई, हाईच ते
दुसरं मरण शे. (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 नंतर शेवटला सात पीडासघाई
भरेल सात वाट्या ज्यासनी हातमा लेयल व्हत्यात असा सात देवदूतसपैकी
एक देवदूत मनाकडे ईसन बोलना, "ये, मी तुले नवरी म्हणजे कोकरानी
बायको दखाडस." 10 तवय आत्मानी मना ताबा लिधा, अनं देवदूत माले
उंच डोंगरना टोकवर लई गया, अनी त्यानी माले पवित्र शहर यरूशलेम
देवपाईन स्वर्गमातीन उतरतांना दखाडं. 11 त्यानाठायी देवनं महिमानं तेज
व्हतं, त्यानी कांती अति मुल्यवान रत्ननामायक व्हती, ते स्फटिकनामायक
चमकणारा यास्फे खडानामायक व्हतं. 12 ते महान व्हतं, त्याले बारा उंच
वेशी व्हत्यात, अनी वेशीसजोडे बारा देवदूत व्हतात. त्या वेशीसवर नावं
लिखेल व्हतात; ती इस्राएलना संतानसना बारा वंशसनी व्हती. 13 प्रत्येक
दिशाले तीन-तीन वेशी व्हत्यात. पुर्वकडे तीन, उत्तरकडे तीन, दक्षिणकडे तीन

अनं पश्चिमकडे तीन वेशी व्हत्यात. 14 शहरनी भिंत बारा पायावर व्हती,
त्यानावर कोकराना बारा प्रेषितसना नावं व्हतात. 15 जो देवदूत मनासंगे बोली
राहिंता त्यानाजोडे, त्याना वेशीनं अनं त्याना भिंतीसनं मोजमाप लेवाकरता
सोनाना बोरू व्हता. 16 शहर चौकोन आकारनं व्हतं, त्यानी लांबी जितली
व्हती तितलीच त्यानी रुंदी व्हती, त्यानी शहरनं माप बोरूघाई लिधं ते दोन
हजार चारशे किलोमीटर भरनं त्यानी लांबी, रुंदी अनं उंची समान व्हती. 17
मंग देवदूतनी भिंतनं बी माप लिधं, ते दोनशे सोळा फुट अनी माणुसना हातघाई
एक शे चौरेचाळीस हात भरनं, माणुसना हात म्हणजे देवदूतना हात. 18
ती भिंत यास्फे रत्ननी व्हती, अनी शहर शुध्द काचनामायक शुध्द सोनानं
व्हतं. 19 शहरना पायाना खांब येगयेगळा मुल्यवान रत्नसघाई सजाडेल व्हतं.
पहिला पायाना खांब यास्फे, दुसरा निळमणी, तिसरा शिवधातु, चौथा हिरवा
पाचु. 20 पाचवा गोमेद, सहावा सार्दि, सातवा लसणा, आठवा वैडूर्य, नववा
पुष्कराज, दहावा सोनलसणी, अकरावा याकींथ, बारावा पद्मराग असा बारा
रत्नसना त्या व्हतात. 21 बारा वेशी बारा मोत्यासन्या व्हत्यात, एक एक वेस
एक एक मोतीनी व्हती, शहरमाधला रस्ता पारदर्शक काचनामायक शुध्द
सोनाना व्हता. 22 त्यानामा मंदिर मनं दखामा वनं नही, कारण सर्वसमर्थ
प्रभु देव अनं कोकरा ह्याच त्या शहरना मंदिर व्हतात. 23 शहरले सूर्यचंद्रना
प्रकाशनी गरज नही, कारण देवना तेजघाई ते प्रकाशीत करेल शे, अनी हाऊच
कोकरा त्याना दिवा. 24 जग त्याना प्रकाशघाई चाली अनी पृथ्वीवरला राजा
आपलं वैभव त्यामा लयतस. 25 तिना वेशी दिनभर उघड्या राहतीन त्या बंद
व्हवाऊतच नही; रात तर तठे नहीच. 26 राष्ट्रसनं वैभव अनं प्रतिष्ठा शहरमा
लयतीन. 27 त्यानामा कोणतीच निषिध्द गोष्ट अनी अमंगळपणा अनं लबाड
बोलणारा माणुस याना प्रवेश व्हवाऊच नही, तर कोकराना जिवनना पुस्तकमा
लिखेल लोकसना मात्र प्रवेश व्हई.

22 नंतर देवदूतनी माले देवना अनं कोकराना राजासनमातीन निंघेल,
शहरना रस्तावरतीन वाहणारी जिवनना पाणींनी, स्फटिकनामायक
चमकणारी नदी दखाडी. 2 नदीना दोन्ही बाजुले बारा जातीसना फळ देणारा
जिवनना झाड व्हतात. त्यानावर वरीसले बारा दाव फळ लागेत, त्या दर
महिनाले एक फळ देत अनी त्या झाडना पानटा राष्ट्रसना आरोग्यकरता
उपयोगी पडतस. 3 पुढे शहरमा काय बी शापीत सापडावु नही. तर शहरमा
देवनं अनं कोकरानं राजासन राही अनी त्याना दास त्यानी सेवा करतीन.
4 त्या त्याना चेहरा दखतीन, अनं त्यानं नाव त्यासना कपाळवर राही. 5
पुढे रात र्‍हावाव नही अनी त्यासले दिवानी किंवा सूर्यना उजेडनी गरज
नही. कारण प्रभु देव त्यासनावर प्रकाश पाडी, अनी त्या युगानुयुग राज्य
करतीन. (aiōn g165) 6 नंतर देवदूत माले बोलणा, "ह्या वचनं ईश्वसनीय अनं
सत्य शेतस. अनी संदेष्टासना आत्माना देव जो प्रभु त्यानी ज्या गोष्टी लवकर
घडी येवाले पाहिजे, त्या गोष्टी आपला दाससले सांगाकरता आपला दूतले
धाडं." 7 येशु म्हणस, "ऐका! मी लवकर येवाव शे! ह्या भविष्यवाणीना
पुस्तकमाधला संदेशवचनं पाळणारा तो धन्य!" 8 हाई ऐकणारा अनं दखणारा
मी योहान शे. जवय मी ऐकं अनं दखं तवय हाई माले दखाडणारा देवदूतले
नमन कराकरता मी त्याना पाया पडनु; 9 पण तो माले बोलना, अस करू
नको; मी तुना संगेना तुना भाऊ अनं संदेष्टा अनं ह्या पुस्तकमाधला वचनं
पाळणारा लोक ह्याना संगेना दास शे; देवले नमन कर. 10 परत तो बोलना, या
पुस्तकमाधला, संदेशवचनं शिक्का मारीन बंद करू नको; कारण येळ जोडे
येल शे. 11 जो चुकीना शे तो चुकीना काम करत राही अनी जो पापी शे तो
पाप करत राही, जो चांगला शे तो चांगला कामे करत राही अनी जो पवित्र शे
तो पवित्र कामे करत राही. 12 दखा, मी लवकर येस; अनी प्रत्येकले ज्याना
त्याना कृत्यसप्रमाणे देवाले मनाजोडे वेतन शे. 13 मी अल्फा अनं ओमेगा
म्हणजे पहिला अनं शेवटला, आदि अनं अंत असा शे. 14 आपलाले जिवनना
झाडवर अधिकार मिळाले पाहिजे अनं वेशीमातीन शहरमा आपलं जाणं
व्हवाले पाहिजे म्हणीन ज्या आपला झगा धोतस त्या धन्य. 15 पण कुत्रा,
चेटकी, जारकर्मी, खुन करनारा, मुर्तिपुजक, लबाडीनी आवड धरणारा, अनं
लबाडी करनारा सर्व लोक बाहेर राहतीन. 16 ह्या गोष्टीसले मंडळीसमा जाहीर
कराकरता मी येशुनी, आपला दूतले मंडळीसमा धाडेल शे. मी दावीदना
घरानाना वंशज शे; मी पहाटना तेजस्वी तारा शे. 17 आत्मा अनं नवरी ह्या
म्हणतस, "ये!" ऐकणाराही म्हणो, "ये!" अनी तान्हेला येवो; ज्याले पाहिजे
तो जिवनना पाणीनं बक्षिस फुकट लेवो. 18 मी योहान, निश्चयपुर्वक सांगस
की ह्या पुस्तकमाधला संदेशवचनं ऐकणारा प्रत्येकले, जो कोणी यानामा भर
टाकी त्यानावर ह्या पुस्तकमा लिखेल पीडा देव आणी, 19 अनी जो कोणी ह्या
संदेशना पुस्तकमाधला वचनमाईन काढी टाकीन, त्याना वाटा ह्या पुस्तकमा
सांगेल जिवनना झाडमातीन अनं पवित्र नगरमातीन देव काढी टाकी. 20 ह्या
गोष्टीसबइल साक्ष देणारा येशु म्हणस, "हो! मी लवकर येस!" आमेन. ये,
प्रभु येशु, ये. 21 प्रभु येशुनी कृपा सर्व लोकससंगे राहो.

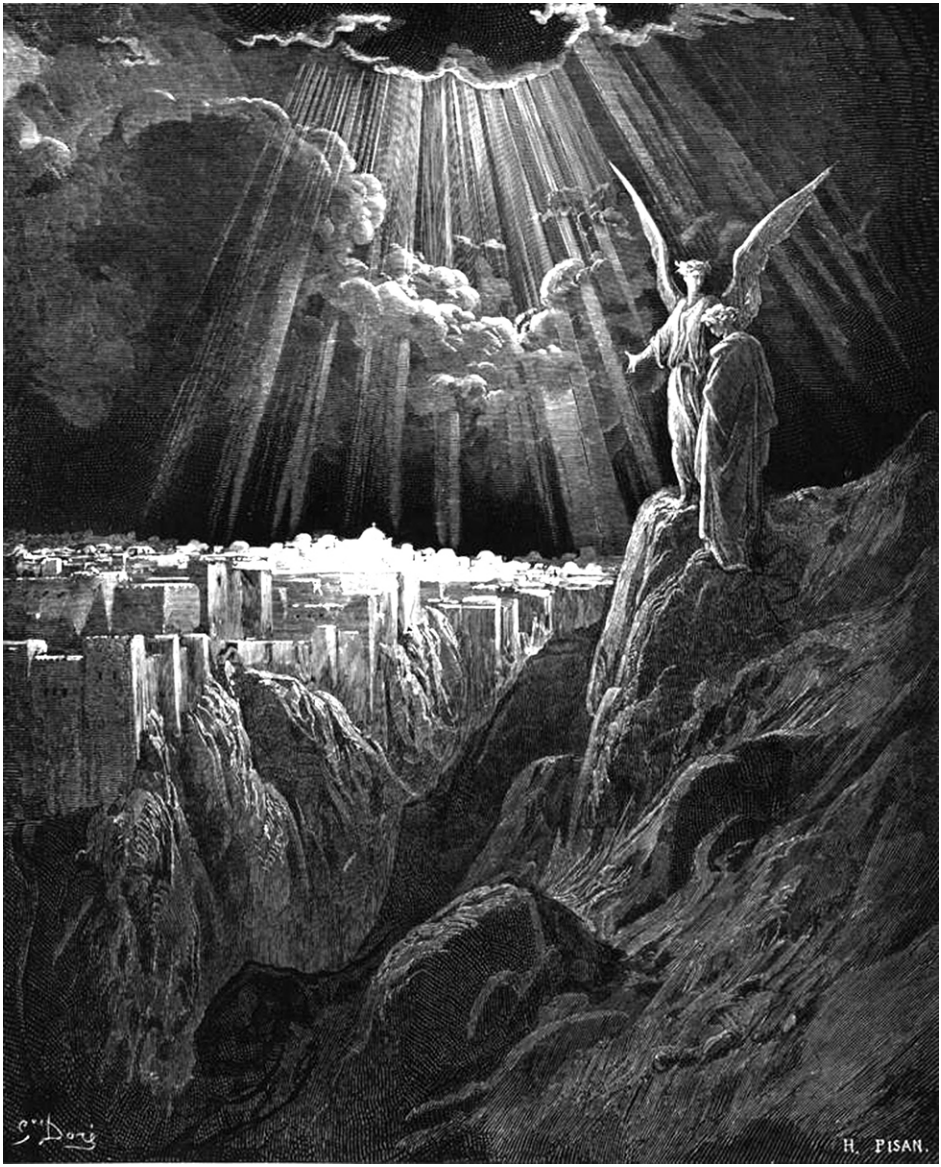

तवय मी पवित्र शहर, नवं यरूशलेम, देवपाईन स्वर्गमातीन उतरतांना दखं. ते नवराकरता सजाडेल नवरीनामायक व्हतं. अनी मी राजासनपाईन येल मोठा आवाज ऐका, तो असा दखा, "देवनं घर लोकससंगे शे, त्यासनासंगे देव राही, त्या त्याना लोक व्हतीन, अनी देव स्वतः त्यासनासंगे राही अनी तो त्यासना देव व्हई.

प्रकटीकरण 21:2-3

Reader's Guide

अहिराणी at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

अहिराणी at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Ahirani---Ahirani-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

लूक 8:31
रोम 10:7
प्रकटीकरण 9:1
प्रकटीकरण 9:2
प्रकटीकरण 9:11
प्रकटीकरण 11:7
प्रकटीकरण 17:8
प्रकटीकरण 20:1
प्रकटीकरण 20:3

aïdios

रोम 1:20
यहुदानं पत्र 1:6

aiōn

मत्तय 12:32
मत्तय 13:22
मत्तय 13:39
मत्तय 13:40
मत्तय 13:49
मत्तय 21:19
मत्तय 24:3
मत्तय 28:20
मार्क 3:29
मार्क 4:19
मार्क 10:30
मार्क 11:14
लूक 1:33
लूक 1:55
लूक 1:70
लूक 16:8
लूक 18:30
लूक 20:34
लूक 20:35
योहान 4:14
योहान 6:51
योहान 6:58
योहान 8:35
योहान 8:51
योहान 8:52
योहान 9:32
योहान 10:28
योहान 11:26
योहान 12:34
योहान 13:8
योहान 14:16
प्रेषित 3:21
प्रेषित 15:18
रोम 1:25
रोम 9:5
रोम 11:36
रोम 12:2
रोम 16:27
1 करिंथ 1:20
1 करिंथ 2:6
1 करिंथ 2:7
1 करिंथ 2:8
1 करिंथ 3:18
1 करिंथ 8:13
1 करिंथ 10:11
2 करिंथ 4:4
2 करिंथ 9:9
2 करिंथ 11:31
गलती 1:4
गलती 1:5
इफिस 1:21
इफिस 2:2
इफिस 2:7
इफिस 3:9
इफिस 3:11
इफिस 3:21
इफिस 6:12
फिलप्पै 4:20
कलस्सै 1:26
1 तिमथ्य 1:17
1 तिमथ्य 6:17
2 तिमथ्य 4:10
2 तिमथ्य 4:18
तिताले पत्र 2:12
इब्री 1:2
इब्री 1:8
इब्री 5:6
इब्री 6:5
इब्री 6:20
इब्री 7:17
इब्री 7:21
इब्री 7:24
इब्री 7:28
इब्री 9:26
इब्री 11:3
इब्री 13:8
इब्री 13:21
1 पेत्र 1:23
1 पेत्र 1:25
1 पेत्र 4:11
1 पेत्र 5:11
2 पेत्र 3:18
1 योहान 2:17
2 योहान 1:2
यहुदानं पत्र 1:13
यहुदानं पत्र 1:25
प्रकटीकरण 1:6
प्रकटीकरण 1:18
प्रकटीकरण 4:9
प्रकटीकरण 4:10
प्रकटीकरण 5:13
प्रकटीकरण 7:12
प्रकटीकरण 10:6
प्रकटीकरण 11:15
प्रकटीकरण 14:11
प्रकटीकरण 15:7
प्रकटीकरण 19:3
प्रकटीकरण 20:10
प्रकटीकरण 22:5

aiōnios

मत्तय 18:8
मत्तय 19:16
मत्तय 19:29
मत्तय 25:41
मत्तय 25:46
मार्क 3:29
मार्क 10:17
मार्क 10:30
लूक 10:25
लूक 16:9
लूक 18:18
लूक 18:30
योहान 3:15
योहान 3:16
योहान 3:36
योहान 4:14
योहान 4:36
योहान 5:24
योहान 5:39
योहान 6:27
योहान 6:40
योहान 6:47
योहान 6:54
योहान 6:68

योहान 10:28
योहान 12:25
योहान 12:50
योहान 17:2
योहान 17:3
प्रेषित 13:46
प्रेषित 13:48
रोम 2:7
रोम 5:21
रोम 6:22
रोम 6:23
रोम 16:25
रोम 16:26
2 करिंथ 4:17
2 करिंथ 4:18
2 करिंथ 5:1
गलती 6:8
2 थेस्सलनी 1:9
2 थेस्सलनी 2:16
1 तिमथ्य 1:16
1 तिमथ्य 6:12
1 तिमथ्य 6:16
2 तिमथ्य 1:9
2 तिमथ्य 2:10
तिताले पत्र 1:2
तिताले पत्र 3:7
फिलेमोनले पत्र 1:15
इब्री 5:9
इब्री 6:2
इब्री 9:12
इब्री 9:14
इब्री 9:15
इब्री 13:20
1 पेत्र 5:10
2 पेत्र 1:11
1 योहान 1:2
1 योहान 2:25
1 योहान 3:15
1 योहान 5:11
1 योहान 5:13
1 योहान 5:20
यहुदानं पत्र 1:7
यहुदानं पत्र 1:21
प्रकटीकरण 14:6

eleēsē

रोम 11:32

Geenna

मत्तय 5:22
मत्तय 5:29
मत्तय 5:30
मत्तय 10:28
मत्तय 18:9
मत्तय 23:15
मत्तय 23:33
मार्क 9:43
मार्क 9:45
मार्क 9:47
लूक 12:5
याकोब 3:6

Hadēs

मत्तय 11:23
मत्तय 16:18
लूक 10:15
लूक 16:23
प्रेषित 2:27
प्रेषित 2:31
1 करिंथ 15:55
प्रकटीकरण 1:18
प्रकटीकरण 6:8
प्रकटीकरण 20:13
प्रकटीकरण 20:14

Limnē Pyr

प्रकटीकरण 19:20
प्रकटीकरण 20:10
प्रकटीकरण 20:14
प्रकटीकरण 20:15
प्रकटीकरण 21:8

Sheol

उत्पती 37:35
उत्पती 42:38
उत्पती 44:29
उत्पती 44:31
Numbers 16:30
Numbers 16:33
Deuteronomy 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Kings 2:6
1 Kings 2:9
Job 7:9
Job 11:8
Job 14:13
Job 17:13
Job 17:16
Job 21:13
Job 24:19
Job 26:6
Psalms 6:5
Psalms 9:17
Psalms 16:10
Psalms 18:5
Psalms 30:3
Psalms 31:17
Psalms 49:14
Psalms 49:15
Psalms 55:15
Psalms 86:13
Psalms 88:3
Psalms 89:48
Psalms 116:3
Psalms 139:8
Psalms 141:7
Proverbs 1:12
Proverbs 5:5
Proverbs 7:27
Proverbs 9:18
Proverbs 15:11
Proverbs 15:24
Proverbs 23:14
Proverbs 27:20
Proverbs 30:16
उपदेशक 9:10
Song of Solomon 8:6
Isaiah 5:14
Isaiah 7:11
Isaiah 14:9
Isaiah 14:11
Isaiah 14:15
Isaiah 28:15
Isaiah 28:18
Isaiah 38:10
Isaiah 38:18
Isaiah 57:9
यहेज्केल 31:15
यहेज्केल 31:16
यहेज्केल 31:17
यहेज्केल 32:21
यहेज्केल 32:27
Hosea 13:14
आमोस 9:2
योना 2:2
Habakkuk 2:5

Tartaroō

2 पेत्र 2:4

Questioned

None yet noted

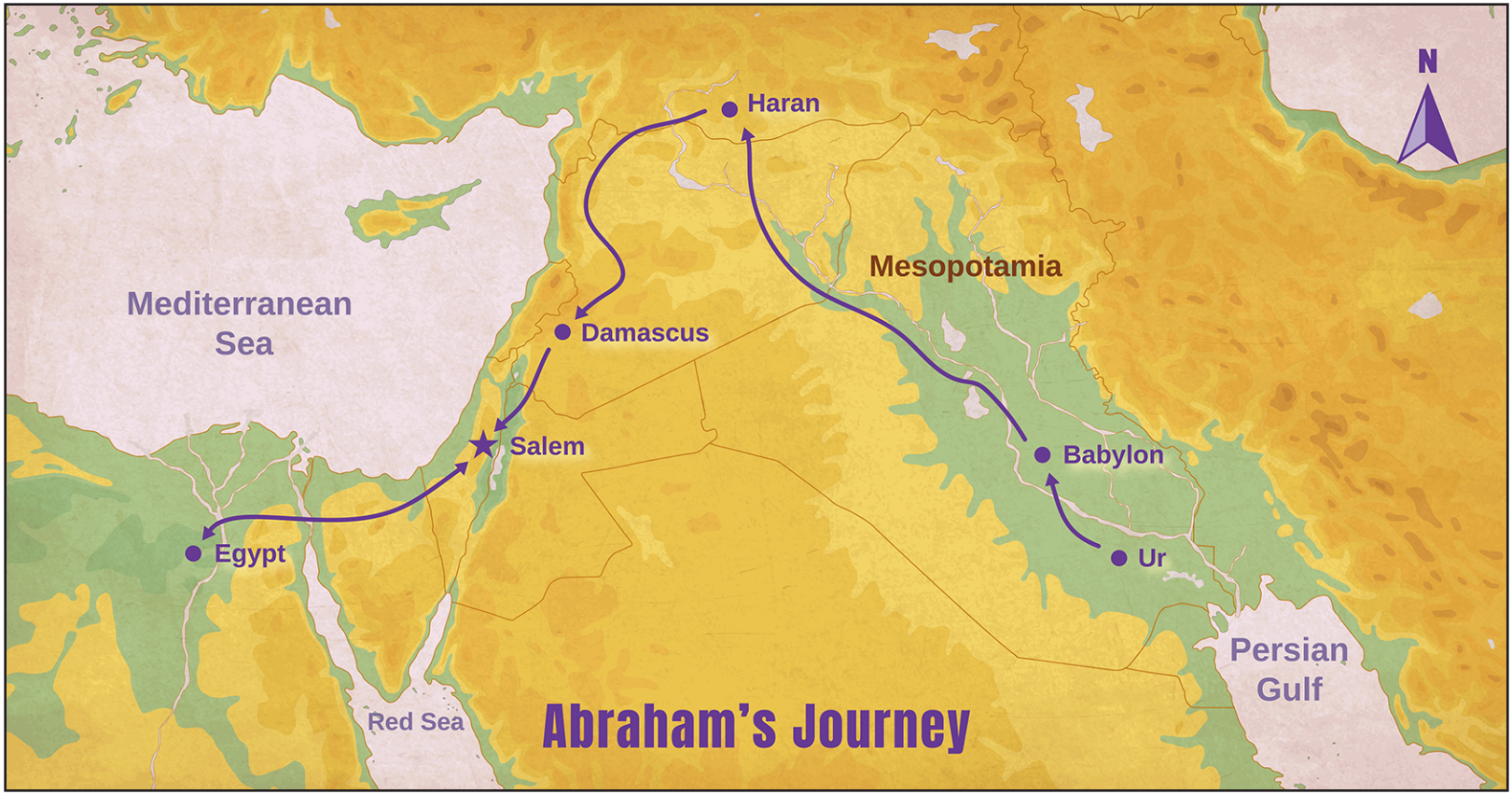

अब्राहामले पाचारण व्हवानंतर जे ठिकाण त्याले वतन म्हणीन मिळणार व्हतं तठे जावाकरता तो ईश्वासतीन तयार व्हयना अनी आपण कोणता देशमा जाई राहीनु हाई त्याले माहीत नव्हतं तरी तो निंघी गया. - इब्री 11:8

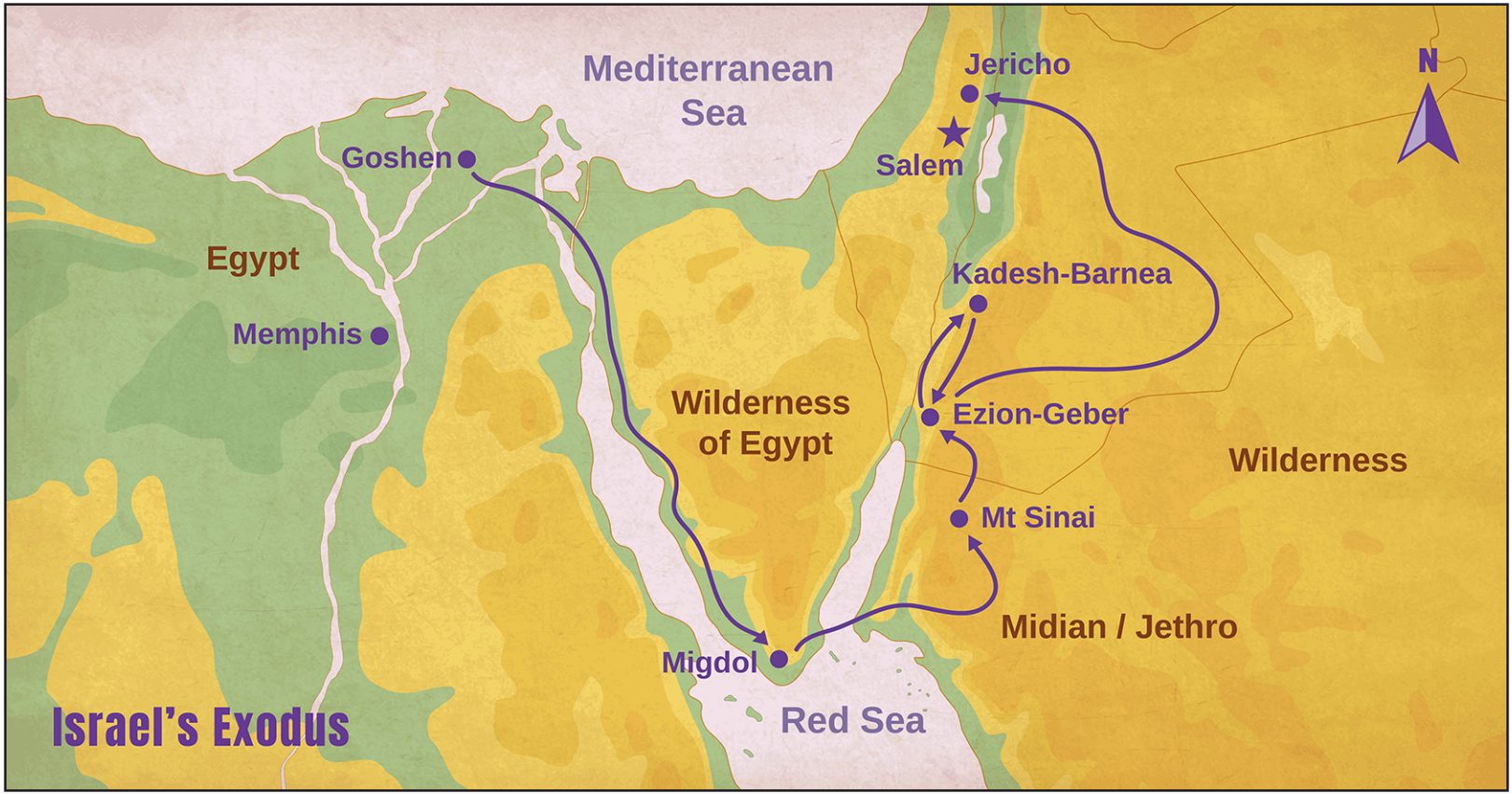

फारोनी लोकसले जाऊ दिधं तवय पलिष्टी लोकसना देशमातीन वाट जोडीनी व्हती तरीबी देवनी त्यासले ती वाटतीन जाऊ दिध नही, कारण युध्द करनं पडी यानी भितीतीन या लोकं परत मिसर देशमा जातीन अस परमेश्वरले वाटनं. - निर्गम 13:17

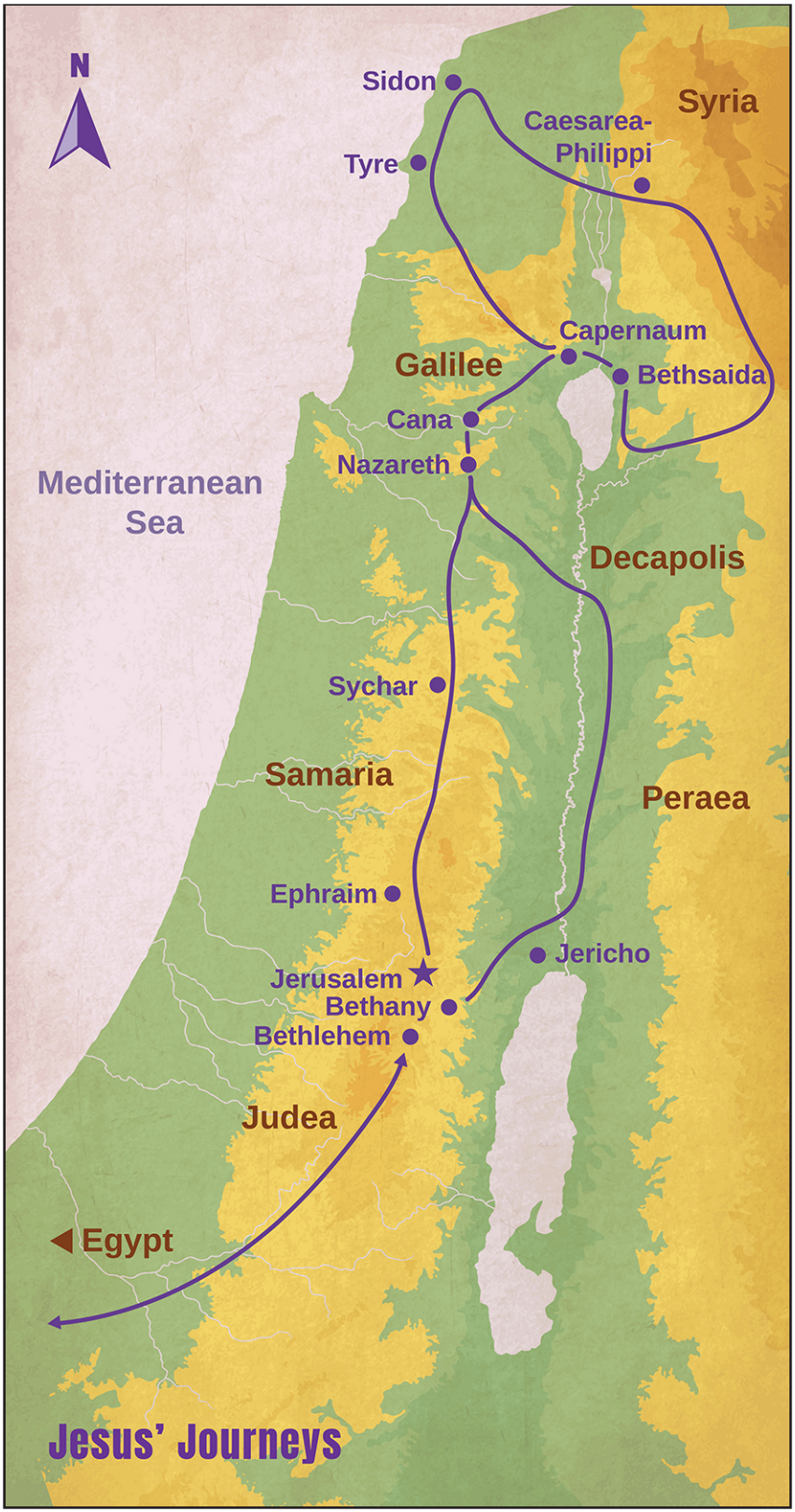

कारण मनुष्यना पोर्‍या पण सेवा करी लेवाले नही तर सेवा कराले अनी लोकसना पापन मोल म्हणीन आपला जीव देवाले येल शे. - मार्क 10:45

प्रेषित व्हवाकरता बलायेल, देवना सुवार्ताकरता येगळा करेल ख्रिस्त येशुना दास, पौल याना कडतीन; - रोम 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?			When?							
			Innocence		Fallen				Glory	
			Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth
Who?	God	Father	God's Perfect Fellowship John 10:30	God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden No Fall No Death Gen 1:31	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16				God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City No Hades No Dead Rev 20:3	All Restored Acts 3:21
		Son			Pre-Incarnate, John 8:58		Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43		
		Holy Spirit			Everywhere, Psalm 139:7		Indwelling Believers, John 14:17			
	Mankind	Living Mankind	No Creation No people Gen 1:1		Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5					
		Deceased Believing Mankind			Blessed in Paradise, Luke 16:22					
		Deceased Unbelieving Mankind			Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13					
	Angels	Holy Angels			Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14					
		Imprisoned Angels		No Fall No Unholy Angels Gen 1:31	Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6				Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels Mat 25:41 Rev 20:10	Fallen Angels Forgiven? Col 1:20 Yes? Heb 2:16 No?
		Fugitive Angels			Rebelling Against Christ Accusing Mankind 1 Peter 5:8 and Revelation 12:10			Thalaasa, Rev 20:13		
		First Beast Demon						Lake of Fire Revelation 19:20		
		False Prophet Demon								
		Satan						Abyss Revelation 20:2		

Destiny

अहिराणी at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

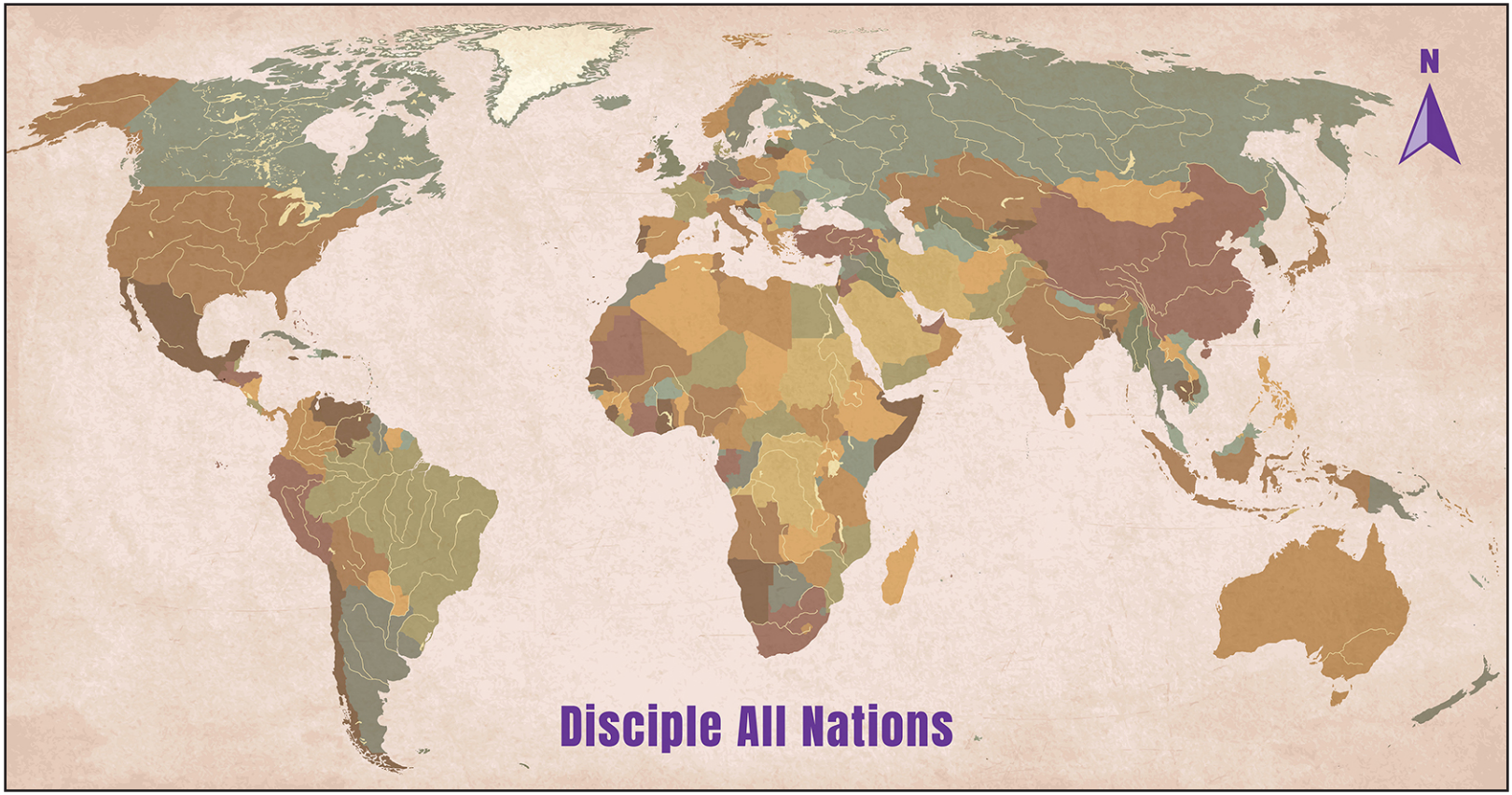

यामुये तुम्हीन जाईसन सर्वा राष्ट्रमाधला लोकसले शिष्य करा; त्यासले पिता, पुत्र अनं पवित्र आत्माना नावतीन बाप्तिस्मा घा, - मत्तय 28:19